SEATTLE GENEALOGICAL
SOCIETY, INC., Nov. 1973

from

MRS. LEE FRIAR

SCA
0-3

SCAN
O-3

Engelsk-Dansk-Norsk

Ordbog

Med fuldstændig Udtalebetegnelse.

SEATTLE GENEALOGICAL SOCIETY
P. O. BOX 549
SEATTLE, WASHINGTON 98111

Udgivet

— af —

Martin Ulvestad.

20de Tusen.

SEATTLE GENEALOGICAL SOCIETY
P. O. BOX 549
SEATTLE, WASH. 98111

730 Rep

Minneapolis, Minn.

1895.

Entered according to Act of Congress, in the year 1895, by
MARTIN ULVESTAD,
In the Office of the Librarian of Congress at Washington, D. C.

Forord.

At kunne forstaa det engelske Sprog, som det skrives, er een Ting; at kunne tale det, er en anden. Et Ord, hvis Betydning vi vel har lært, men hvis Udtale vi ikke har lært, er os til forholdsvis liden Nytte; vi kan ikke anvende det i Talesproget, hvor det selvfølgelig bruges mest. Udtalen og Betydningen burde derfor læres paa en og samme Tid. Det er ogsaa en Kjendsgjerning, at hvis man kan udtale Ordet, vil man lettere kunne tilegne sig og bedre erindre, hvad det betyder. Det har været min specielle Opgave ved Udarbejdelsen af nærværende Værk, saa nøje som muligt at betegne Udtalen af de engelske Ord (hvorvidt jeg har løst min Opgave nogenlunde tilfredsstillende eller ej, overlader jeg til Sagkyndige og til Bogens Brugere at bedømme). For at gjøre Udtalebetegnelsen tydelig og let, og for at den ikke skal kunne bruges fejlagtigt, har jeg næsten overalt benyttet vore egne, kjendte Bogstaver (et fremmed System vilde blive vanskeligt at lære og ofte være Gjenstand for fejlagtig Brug), og har mærket dem i alle Tilfælde, hvor det var nødvendigt (se "Regler for Udtalen" paa omstaaende Side). Det, at jeg her har delt Ordene i Stavelser, vil ogsaa bidrage til en tilnærmelsesvis rigtig Udtale. Delingen i Stavelser er ogsaa for Skriftsprogets Vedkommende meget vigtig; thi der er det jo absolut nødvendigt, at man ved, hvorledes Ord skal deles. Med Hensyn til Delingen og Akcentuationen har jeg henholdt mig til Webster's Dictionary

Af Oversættelsen er kun en mindre Del min egen; Størsteparten deraf er gjengivet efter Rosings Værk, og denne grundige Sproglærde tilkommer Æren for samme — en Ære, som han er i høj Grad berettiget til; thi hans Oversættelse er uovertræffelig.

Minneapolis, Minn., i Januar 1895.

Martin Ulvestad.

Regler for Udtalen.

(N. B.—Disse Regler maa indøves grundigt, før Bogen tages i Brug).

Vokaler.

e er en Lyd, der ligger mellem e (i Sted) og ei (i Nei); man udtaler et e, og lader saa e-Lyden trækkes over til og ende med en forsvindende i-Lyd; Exempler: A'ble (e'bl), Mail (meil), Lay (lei), Eight (eit), Prey (prei).

ä er langt som a i Fader, lader, tager; Exempler: Psalm (säm), Farm'er (färm'ør*), Ba-zaar' (bå-sär'), Heart (härt), Haunt (hänt), Laugh'ter (läf'tør).

å bør udtales som a i Plask, Hast, fast; Exempler: Grass (grås), Mask (måsk), Dance (dåns*). (N. B.—I de vestlige Forenede Stater udtales å ofte som vort æ).

ą er langt som aa i Traad, Raad, Skraal; Exempler: Hall (hąl), Naugh'ty (nąg'ti), Saw (są), Form (fąrm), Thought (thąt).

ą udtales nærmest som et meget kort a (det er dog egentlig en Lyd, der ligger mellem a i Nat og aa i smaat); Exempler: What (hųąt), Was (ųąs), Not (nąt), Lot (ląt).

æ udtales langt som æ i være, bære; Exempler: Care (kær), Fair (fær), Heir (ær), There (thær).

æ udtales som æ i Sjæl, Slæb; Exempler: Mad (mæd), Capt'ure (kæpt'jür*), To-bac'co (tö-bæk'kö).

e er kort som e i hen, den; Exempler: Pen (pen), Read'y (red'i), Leop'ard (lep'ørd).

i er langt som i i Strid, Flid, Rige; Exempler: Po-lice' (pö-lis'), Year (jir), Eel (il), Re-ceipt' (ri-sit'), Peo'ple (pi'pl), U-nique' (jü-nik'), Thief (thif).

i er kort som i i mit, dit, sit; Exempler: Bid (bid), Hit (hit), Cir'cuit (sør'kit), Mon'ey (møn'i), Guil'ty (gil'ti).

ö er langt som o i Fod, Mod, god; Exempler: Store (stör), Road (röd), Know (nö), Fourth (förth), Toe (tö), Yeo'man (jö'mæn).

ö udtales meget kort som o i Poteter, Profet; Exempler: O-bey' (ö-bei'), To-bac'co (tö-bæk'kö), Pro-pose' (prö-pös').

*) I ikke-akcenterede Stavelser udtales Vokalen som oftest meget kortere end i Enstavelsesord og akcenterede Stavelser. Der maa saaledes gjøres tydelig Forskjel mellem ä i Ar-cade' (är-keid') og ä i Farm'er (färm'-ør), mellem å i Prob'a-ble (prąb'å-bl) og å i Dance (dåns), mellem æ i As-sist' (æs-sist') og æ i Capt'ure (kæpt'jür), mellem ø i Gro'cer (grö'sør) og ø i Nut (nøt) osv.

ø̈ er langt som ø i høre, Øre, Jøde; Exempler: Er'mine (ø̈r'min), Ear'ly (ø̈r'li), Bird (bø̈rd), Hurl (hø̈rl).

ø̣ er kort som ø i sødt, blødt; Exempler: Nut (nø̣t*), Ut'most (ø̣t'mōst), Son (sø̣n).

u̇ udtales langt som u i Bud, Brug, Stud; Exempler: Rule (ru̇l), Beau'ty (bju̇'ti), Eu'pho-ny (ju̇'fö-ni), Few (fju̇), Whom (hu̇m), Boot (bu̇t), Tour'ist (tu̇r'ist), View (vju̇), Through (thru̇), Fruit (fru̇t).

ü udtales som et meget kort u; Exempler: U-nite' (jü-nait'), Ed'u-cate (ëd'jü-keit), Du-ra'tion (djü-re'sjø̈n).

ụ udtales kort som u i Gut, smut; Exempler: Bos'om (bụs'ụm), Foot (fụt), Full (fụl), Push (pụsj).

u udtales meget kort, og saaledes at dets Lyd ligesom blander sig ind i Lyden af det paafølgende Bogstav; Exempler: Wish (uisj), Well (uël), World (uørld), When (huën), Where (huær).

Konsonanter.

s udtales som et blødt s; Exempler: Is (is), Cous'in (kø̣s'n), Co'sy (kō'si).

d̲h̲ er en Lyd, som frembringes ved, at man sætter Tungespidsen frem mellem Tænderne og udtaler d; Exempler: Then (d̲h̲ën), Though (d̲h̲ō), These (d̲h̲is).

t̲h̲ er en Lyd, som frembringes ved, at man sætter Tungespidsen frem mellem Tænderne og udtaler t; Exempler: Three (t̲h̲rï), Thumb (t̲h̲ø̣m). [N.B. Paa Siderne 617, 618, 619, 620 og 621 er i Mangel af t̲h̲ (mærket) brugt th (umærket); der udtales altsaa th som t̲h̲].

tj (hvor det repræsenterer Lyden af ch) udtales som Danskernes tj i tjene, Tjære, Tjørn, eller som Norskernes kj i kjende, kjære, kjøbe; Exempler: Char'i-ty (tjär'i-ti), Check (tjëk), Child (tjaild), Chill (tjil).

Akcenten (') og Stregen (-).

' Akcenten tilkjendegiver, at der skal lægges Tonevægt eller Tryk paa Stavelsen, som staar foran den; Exempler: Car'pet (kär'pët), Po-lice' (pö-lis'). Den lille Akcent ('), som forekommer i mange Flerstavelsesord, betegner en mindre Tonevægt end den anden ('); der maa f. Ex. lægges mindre Vægt paa un' end paa stand' i Ordet un'der-stand'ing (ø̣n'dør-stænd'ing). N. B.—Man maa ikke glemme, hvad det at "lægge Tonevægt" paa en Stavelse betyder; f. Ex. i Ordet Mær'ke er der mest "Tonevægt" paa første, i Armee' er der mest "Tonevægt" paa sidste Stavelse. De Stavelser, som her i Udtalebetegnelsen ikke har Tonetegnet (Akcenten) efter sig, udtales i Regelen meget kort.

- Stregen er kun benyttet som Skilletegn mellem Stavelser, hvor der ikke er Akcent, og har ingen Betydning for Tonefaldet; de Stavelser, den staar imellem, skal udtales sammenhængende, som om der ingen Streg var; Exempler: Po-ta'to (pö-tei'tö), In-dig'ni-ty (in-dig'ni-ti); udtal: pötei'tö, indig'niti.

*) Se Noten paa foregaaende Side.

Forklaring

over de i dette Lexikon brugte Tegn og Forkortelser.

---

o:	det er.
=	lig.
T.	et teknisk Ord eller Udtryk (i Almindelighed).
S. T.	et Ord eller Udtryk i Sømandssproget.
a.	Adjektiv.
ad.	Adverbium.
art.	Artikel.
conj.	Konjunktion.
fig.	figurlig, eller i billedlig Betydning.
i.	Interjektion.
imp.	Imperfektum.
jvf.	jævnfør.
s.	Navneord (Substantiv).
p. p.	Perfektum Particip.
pl.	Pluralis (hvor *pl.* staar nede i Stykket foran et dansk-norsk Ord, betegner det, at der til det engelske Ord maa sættes den regelrette Pluralisendelse s eller es).
pron.	Pronomen.
prp.	Præposition.
sing.	Singularis.
v.	Verbum.

A.

A (eɪ), *art.* en, et (bruges foran Ord, der begynde med en Konsonant eller Konsonantlyd). A, som *prp.* paa, til, om.

A-back' (å-bæk'), *ad.* tilbage.

Ab'a-cus (æb'å-kŭs), *n.* Regnebræt; tavlet Spillebræt; Regnemaskine (en opstaaende Ramme med Staaltraade, paa hvilke Smaakugler kunne skydes frem og tilbage).

A-baft' (å-bæft'), *ad.* S. T. agter, agterlig.

Ab-al'ien-ate (æb-eɪl'jĕn-eɪt), *v.* gjøre fremmed for, bortfjerne, bortvende; T. afhænde, overdrage; sælge.

A-ban'don (å-bæn'dŏn), *v.* forlade, svigte; lade fare, opgive; prisgive, ganske hengive (sig).

A-ban'doned (å-bæn'dŏnd), *a.* forladt, opgivet; fordærvet, lastefuld, ryggesløs.

A-ban'don-ment (å-bæn'dŏn-mĕnt), *n.* det at forlade; Opgivelse; forladt Tilstand.

A-base' (å-beɪs'), *v.* lade gaa ned, lade synke, slaa ned; fornedre, ydmyge.

A-base'ment (å-beɪs'mĕnt), *n.* Fornedrelse, Ydmygelse; Nedslagenhed, Modfaldenhed.

A-bash' (å-bæsj'), *v.* gjøre undselig eller skamfuld.

A-bate' (å-beɪt'), *v.* nedslaa, gjøre modløs; formindske; nedsætte, slaa af (om Prisen); formindskes, aftage, lægge sig (om Vejr); T. nedbryde, nedrive, gjøre Ende paa.

A-bate'ment (å-beɪt'mĕnt), *n.* Formindskelse, Aftagen; Afdrag, Afslag; Rabat; T. Ophævelse; Forringelses-Tegn (i Vaaben).

Ab'a-tis (æb'å-tĭs), *n.* Forskandsning af omhugne Træer.

Ab'ba (æb'bå), *n.* Abba (Fader).

Ab'ba-cy (æb'bå-sɪ), *n.* Abbeds-Rettighed; Abbedi.

Ab'be (æb'beɪ), *n.* Abbed, en Gejstlig, som ikke har nogen Ansættelse.

Ab'bess (æb'ĕs) *n.* Abbedisse.

Ab'bey (æb'bɪ), *n.* Abbedi, Kloster; Klosterkirke.

Ab'bot (æb'bŏt), *n.* Abbed.

Ab-bre'vi-ate (æb-brɪ'vɪ-eɪt), *v.* forkorte.

Ab-bre'vi-a'tion (æb-brɪ'vɪ-eɪ'sjŏn), *n.* Forkortelse, Forkortning.

Ab-bre'vi-a'tor (æb-brɪ'vɪ-eɪ'tør), *n.* En som forkorter.

Ab'di-cate (æb'dɪ-keɪt), *v.* afsige, fratræde, opgive; nedlægge; afsætte; nedlægge sit Embede, resignere.

Ab'di-ca'tion (æb'dɪ-keɪ'sjŏn), *n.* Afsigelse, Opgivelse; Nedlæggelse af sit Embede, Resignation.

Ab-do'men (æb-dō'mĕn), *n.* Underliv.

Ab-dom'i-nal (æb-dŏm'ɪ-næl), *a.* Underlivs-, som hører til Underlivet.

Ab-duce' (æb-djŭs'), *v.* afsondre, afføre; bortvende, bortføre.

Ab-duct' (æb-dʌkt'), *v.* bortføre en Person paa ulovlig Maade.
Ab-duc'tion (æb-dʌk'ʃən), *n.* Afledning; Bortførelse.
A'be-ce-da'ri-an (ei'bi-ʃi-dei'ri-æn), *n* Lærer i de første Begyndelsesgrunde, ABC-Lærer, Abecedarius.
A-bed' (å-bed'), *ad.* i Seng.
Ab-er'rance (æb-er'æns), *n.* Afvigelse, Vildfarelse.
Ab-er'rant (æb-er'ænt), *a.* afvigende, vildfarende.
Ab'er-ra'tion (æb'er-rei'ʃən), *n.* Afvigelse, Vildfarelse.
A-bet' (å-bet'), *v.* tilskynde, ophidse, opmuntre, hjælpe.
A-bet'tor (å-bet'tør), *n.* Tilskynder, Anstifter, Medskyldig.
A-bey'ance (å-bei'æns), *n.* T. Venten paa Hjemfald (til den efter en Anden bestemte Ejer).
Ab-hor' (æb-hɑr'), *v.* afsky.
Ab-hor'rence (æb-hɑr'æns), *n.* Afsky, Vederstyggelighed.
Ab-hor'rent (æb-hɑr'ænt), *a.* afskyende, fyldt med Afsky; uforenelig (med, to).
A-bide' (å-baid'), *v.* [*imp.* & *p. p.* ABODE], blive, tøve, bo; holde sig (til), blive (ved noget, by); oppebie, udstaa, udholde, taale.
A-bil'i-ty (å-bil'i-ti), *n.* Evne, Formue; Dueligheд, Dygtigheд; Evne til at klare Gjelden; *pl.* Sjælsevner *pl.*, Anlæg *pl.*
Ab'ject (æb'djekt), *a.* forkastet, forloren, fortabt, nedrig, foragtelig.
Ab'ject-ness (æb'djekt-nes), *n.* Lavheд, Nedrigheд.
Ab'ju-ra'tion (æb'djü-rei'ʃən), *n.* Afsværgelse.
Ab-jure' (æb-djur'), *v.* afsværge, tilbagekalde ved Ed; undsige.
Ab'la-tive (æb'lå-tiv), *a.* borttagende.
A'ble (ei'bl), *a.* som formaar, i Stand (til); formuende; dueliг, dygtig; S. T. befaren.
A'ble-bod'ied (ei'bl-bɑd'id), *a.* stærk, haandfast; S. T. helbefaren, befaren.
Ab-lu'tion (æb-ljų'ʃən), *n.* Afvaskning, Renselse; Udvaskning; Skyllevand.
Ab'ne-ga'tion (æb'ni-gei'ʃən), *n.* Fornegtelse, Opgivelse (af en Rettigheд, en Lyst osv.)
Ab-nor'mal (æb-nɑr'mæl), *a.* uregelmæssig; vanskabt.
A-board' (å-bɔrd'), *ad.* ombord.
A-bode' (å-bod'), *n.* Opholdssted, Bolig; Ophold; *v.*, *imp.* og *p. p.* af ABIDE.
A-bol'ish (å-bɑl'isj), *v.* afskaffe, ophæve, tilintetgjøre.
A-bol'ish-a-ble (æ-bɑl'isj-å-bl), *a.* som kan tilintetgjøres.
Ab'o-li'tion (æb'ö-lisj'ən), *n.* Afskaffelse, Ophævelse.
Ab'o-li'tion-ism (æb'ö-lisj'ən-izm) *n* det at holde paa Afskaffelse (af Noget).
Ab'o-li'tion-ist (æb'ö-lisj'ən-ist), *n.* En som kjæmper for Afskaffelse (f. Ex. af Slavehandelen).
A-bom'i-na-ble (å-bɑm'i-nå-bl), *a.* afskyelig, vederstyggelig.
A-bom'i-nate (å-bɑm'i-neit), *v.* afsky, hade.
A-bom'i-na'tion (å-bɑm'i-nei'ʃən), *n.* Afsky, Vederstyggelighed; Afskyelighed.
Ab'o-rig'i-nal (æb'ö-ridj'i-næl), *a.* oprindelig.
Ab'o-rig'i-nes (æb'ö-ridj'i-nis), *n. pl.* (et Lands) oprindelige Beboere, første Indbyggere *pl.*
A-bor'tion (å-bɑr'ʃən), *n.* Misfødsel, Fødsel i Utide; utidigt Foster.
A-bor'tive (å-bɑr'tiv), *a.* utidig, umoden; mislykket.
A-bor'tive-ly (å-bɑr'tiv-li), *ad.* utidig, umodent.
A-bound' (å-baund'), *v.* have Overflødighed (af, in); være i stor Mængde.
A-bout' (å-baut'), *prp.* & *ad.* omkring; angaaende, om; hos, ved; omtrent; i Begreb med, i Færd med.
A-bove' (å-bʌv'), *prp.* & *ad.* ovenover, ovenfor; ovenpaa; over, mere end; ophøjet over, for stolt til.

A-brade' (å-breid'), *v.* afskrabe, afgnide.
A-bra'sion (å-brei'sjøn), *n.* Afskrabning, Afgnidning.
A-breast' (å-brest'), *ad.* ved Siden af hverandre.
A-bridge' (å-bridsj'), *v.* forkorte, afkorte, sammendrage.
A-bridg'ment (å-bridsj'mënt), *n.* Forkortning; Udtog, kort Indbegreb.
A-broach' (å-brōtsj'), *ad.* stukket an; to set abroach, stikke an; *fig.* udbrede.
A-broad' (å-brɑd'), *ad.* ude, ude af Huset; udenlands; omkring, overalt.
Ab'ro-gate (æb'rō-geit), *v.* ophæve, afskaffe.
Ab'ro-ga'tion (æb'rō-gei'sjøn), *n.* Ophævelse, Afskaffelse.
Ab-rupt' (æb-røpt'), *a.* afbrudt, pludselig; ujævn.
Ab-rup'tion (æb-røp'sjøn), *n.* Afbrydelse.
Ab-rupt'ness (æb-røpt'nës), *n.* Afbrudthed, Overilelse.
Ab'scess (æb'sës), *n.* Svulst, Byld.
Ab-scind' (æb-sind'), *v.* afskjære.
Ab-scis'sion (æb-sis'sjøn), *n.* Afskjærelse; *fig.* Ophævelse.
Ab-scond' (æb-skɑnd'), *v.* skjule sig, stjæle sig bort.
Ab-scond'er (æb-skɑnd'ør), *n.* En som skjuler sig.
Ab'sence (æb'sëns), *n.* Fraværelse; Mangel (det ikke at være forhaanden); Udeblivelse, det ikke at møde; *fig.* Uagtsomhed.
Ab'sent (æb'sënt), *a.* fraværende, adspredt, uagtsom.
Ab-sent' (æb-sënt'), *v.* fjerne, holde borte.
Ab'sen-tee' (æb'sën-ti'), **Ab-sent'er** (æb-sënt'ør), *n.* Fraværende.
Ab'so-lute (æb'sö-ljut), *a.* fri, uindskrænket, egenmægtig, ubetinget, ren, fuldkommen.
Ab'so-lute-ly (æb'sö-ljut-li), *ad.* aldeles, ubetinget, uindskrænket; i og for sig selv.
Ab'so-lute-ness (æb'sö-ljut-nës), *n.* uindskrænket Magt, højeste Magt, Fuldkommenhed.
Ab'so-lu'tion (æb'sö-ljų'sjøn), *n.* Frikjendelse, Afløsning; Syndernes Forladelse, Aflad.
Ab'so-lu'tism (æb'sö-ljų'tism), *n.* Nødvendighedslære; Enevælde.
Ab-solve' (æb-sɑlv'), *v.* løse fra, frikjende; fritage; forlade, tilgive.
Ab-sorb' (æb-sɑrb'), *v.* indsuge, sluge; absorbed in thought, i dybe Tanker.
Ab-sorb'ent (æb-sɑrb'ënt), *a.* indsugende.
Ab-sorp'tion (æb-sɑrp'sjøn), *n.* Indsugning.
Ab-sorp'tive (æb-sɑrp'tiv), *a.* Indsugnings-, indsugende.
Ab-stain' (æb-stein'), *v.* afholde sig.
Ab-ste'mi-ous (æb-sti'mi-øs), *a.* afholden, maadeholden, ædruelig.
Ab-ste'mi-ous-ly (æb-sti'mi-øs-li), *ad.* med Maadeholdenhed, ædrueligen.
Ab-ste'mi-ous-ness (æb-sti'mi-øs-nës) *n.* Afholdenhed.
Ab-sterge' (æb-størdsj'), *v.* afviske, aftørre, rense.
Ab-ster'gent (æb-stør'djënt), *a.* rensende, afførende.
Ab-ster'sion (æb-stør'sjøn), *n.* Afføring, Rensning.
Ab-ster'sive (æb-stør'siv), *a.* rensende, afførende.
Ab'sti-nence (æb'sti-nëns), *n.* Afholdenhed.
Ab'sti-nent (æb'sti-nënt), *a.* afholden.
Ab-stract' (æb-strækt'), *v.* afdrage, fraskille, adskille; bringe i Udtog; T. destillere; abstrahere (Begreber).
Ab'stract (æb'strækt), *a.* abstraheret, adskilt.
Ab-strac'tive (æb-stræk'tiv), *a.* afdragende, adskillende.
Ab-strac'tive-ly (æb-stræk'tiv-li), *ad.* paa en adskillende Maade.
Ab-surd' (æb-sørd'), *a.* urimelig, taabelig.
Ab-surd'ly (æb-sørd'li), *ad.* urimeligen, absurdt.
Ab-surd'i-ty (æb-sørd'i-ti), **Ab-surd'ness** (æb-sørd'nës), *n.* Urimelighed.

lighed, Taabelighed.
A-bun'dance (å-bøn'dǣns), *n.* Overflødighed, Mængde, Fylde.
A-bun'dant (å-bøn'dǣnt), *a.* overflødig, rigelig, mere end nok.
A-buse' (å-bjus'), *v.* misbruge; bedrage; behandle med Raahed, skjelde ud, rakke ned.
A-buse' (å-bjus'), *n.* Misbrug; Forførelse; slet Vane; Forhaanelse.
A-bu'sive (å-bju'sĭv), *a.* misbrugende; bedragerisk; skjendende, bebrejdende.
A-bu'sive-ly (å-bju'sĭv-lĭ), *ad.* ved Misbrug, ved Forførelse; paa bedragerisk Maade.
A-but' (å-bøt'), *v.* grændse til.
A-but'ment (å-bøt'mĕnt), *n.* Ende, Grændse, Tilgrændsning; Sammenføjning ved Enden.
A-but'tal (å-bøt'tǣl), *n.* T. Grændse, Mærke, Grændseskjel.
A-byss' (å-bĭs'), *n.* Afgrund, Svælg.
Ac'a-de'mi-an (ǣk'å-dĭ'mĭ-ǣn), **Ac'a-de-mi'cian** (ǣk'å-dĭ-mĭsj'ǣn), *n.* Medlem af et Akademi.
Ac'a-dem'ic (ǣk'å-dĕm'ĭk), **Ac'a-dem'ic-al** (ǣk'å-dĕm'ĭk-ǣl), *a.* akademisk.
A-cad'e-mist (å-kǣd'ĭ-mĭst), *n.* Akademiker.
A-cad'e-my (å-kǣd'ĭ-mĭ), *n.* Akademi; Højskole; platonisk Skole.
Ac-cede' (ǣk-sĭd'), *v.* komme til, tiltræde, indlade sig; samtykke.
Ac-cel'er-ate (ǣk-sĕl'ør-eit), *v.* fremskynde, drive paa, forøge Farten af.
Ac-cel'er-a'tion (ǣk-sĕl'ør-ei'sĭøn), *n.* Fremskynden; tiltagende Hurtighed.
Ac-cel'er-a-tive (ǣk-sĕl'ør-å-tĭv), *a.* fremskyndende.
Ac'cent (ǣk'sĕnt), *n.* Akcent, Tonetegn; Udtale; Betoning; Udtryk, Lyd, Tale.
Ac-cent' (ǣk-sĕnt'), *v.* akcentuere, betone.
Ac-cent'u-al (ǣk-sĕnt'jü-ǣl), *a.* rhythmisk.
Ac-cent'u-ate (ǣk-sĕnt'jü-eit), *v.* sætte Tonetegn, akcentuere.
Ac-cent'u-a'tion (ǣk-sĕnt'jü-ei'sĭøn), *n.* det at sætte Tonetegn, Akcentuation.
Ac-cept' (ǣk-sĕpt'), *v.* modtage, antage; T. akceptere.
Ac-cept'a-bil'i-ty (ǣk-sĕpt'å-bĭl'ĭ-tĭ), *n.* Antagelighed (et Forslags osv.).
Ac-cept'a-ble (ǣk-sĕpt'å-bl), *a.* antagelig, behagelig.
Ac-cept'a-ble-ness (ǣk-sĕpt'å-bl-nĕs) *n.* Antagelighed.
Ac-cept'a-bly (ǣk-sĕpt'å-blĭ), *ad.* antagelig, behagelig.
Ac-cept'ance (ǣk-sĕpt'ǣns), *n.* Modtagelse, Antagelse, Bifald; T. Akcept; akcepteret Vexel.
Ac'cep-ta'tion (ǣk'sĕp-tei'sĭøn), *n.* Modtagelse, Optagelse, Antagelse; antaget Betydning, Mening (et Ords).
Ac-cept'er (ǣk-sĕpt'ør), *n.* Antager; Akceptant.
Ac-cess' (ǣk-sĕs'), eller **Ac'cess** (ǣk'sĕs), *n.* Tilgang, Adgang; Anfald (af en Sygdom); Tiltagen.
Ae-ces'sa-ry (ǣk-sĕs'sǣ-rĭ), *a.* delagtig, medskyldig (se Assessory).
Ac-cess'i-ble (ǣk-sĕs'ĭ-bl), *a.* tilgjængelig; omgjængelig, vennesæl, mild.
Ac-ces'sion (ǣk-sĕs'sĭøn), *n.* Tilkomst, Nærmelse; Tiltrædelse, Tilvæxt, Forøgelse; Tronbestigelse.
Ac-ces'so-ry (ǣk-sĕs'sö-rĭ), *n.* Deltager, Medskyldig.
Ac'ci-dence (ǣk'sĭ-dĕns), *n.* Donat, lille Grammatik, Begyndelsesgrunde *pl.*
Ac'ci-dent (ǣk'sĭ-dĕnt), *n.* Tilfælde; Tilstød, Uheld, ulykkelig Hændelse, Ulykke; Tilfælde; *pl.* T. Egenskaber *pl.*
Ac'ci-dent'al (ǣk'sĭ-dĕnt'ǣl). *a.* tilfældig; uvæsentlig.
Ac'ci-dent'al-ly (ǣk'sĭ-dĕnt'ǣl-lĭ), *ad.* tilfældigvis, af en Hændelse.
Ac-claim' (ǣk-klei'm'), *v.* tilraabe, give Bifald.
Ac'cla-ma'tion (ǣk'klǣ-mei'sĭøn), *n.* Tilraab, Bifaldsraab, Glædesskrig, Fryderaab.

Ac-clam'a-to-ry (ăk-klăm'å-tö-rı), *a.* tilraabende, Bifalds=.
Ac-cli'mate (ăk-klai'meıt), *v.* vænne til et fremmed Klima, akklimatiſere.
Ac'cli-ma'tion (ăk'klı-meı'ſjøn), *n.* Akklimation.
Ac-cliv'i-ty (ăk-klıv'ı-tı), *n.* Hævning, Stejlhed opad.
Ac-cli'vous (ăk-klai'vøs), *a.* ſig hævende, ſtraanende opad.
Ac-com'mo-date (ăk-kɑm'mö-deıt), *v.* gjøre paſſende, afpaſſe; lempe, jævne, bilægge; forſyne; paſſe, ſvare til.
Ac-com'mo-da'tion (ăk-kɑm'mö-deı'ſjøn), *n.* Tilpasning, Overensſtemmelſe; Bilæggelſe; bekvem Indretning, Bekvemmelighed.
Ac-com'pa-ni-ment (ăk-kɑm'på-nı-mënt), *n.* Ledſagelſe; Akkompagnement.
Ac-com'pa-ny (ăk-køm'på-nı), *v.* ledſage, følge; gjøre Selſkab med; akkompagnere.
Ac-com'plice (ăk-kɑm'plıs), *n.* Deltager, Medſkyldig.
Ac-com'plish (ăk-kɑm'plıſj), *v.* fuldbyrde, udføre, opfylde; uddanne; ſmykke; vinde, opnaa.
Ac-com'plished (ăk-kɑm'plıſjt), *a.* dannet, talentfuld; fuldendt.
Ac-com'plish-ment (ăk-kɑm'plıſj-mënt), *n.* Fuldbyrdelſe, Opfyldelſe; Uddannelſe; Forſkjønnelſe; *pl.* Talenter, Kundſkaber *pl.*
Ac-comp'tant (ăk-kaunt'ënt), *n.* ſe Accountant.
Ac-cord' (ăk-kɑrd'), *n.* Samklang, Akkord; Overensſtemmelſe, Enighed; Forlig; Tykke.
Ac-cord'ance (ăk-kɑrd'ëns), *n.* Overensſtemmelſe.
Ac-cord'ant (ăk-kɑrd'ënt), *a.* overensſtemmende.
Ac-cord'ing to (ăk-kɑrd'ıng tų), *prp.* efter, ifølge.
Ac-cord'ing-ly (ăk-kɑrd'ıng-lı), *ad.* overensſtemmende dermed, derefter.
Ac-cor'di-on (ăk-kɑr'dı-ɑn), *n.* Akkordion (Trækharmonika med Bælg og Taſter).
Ac-cost' (ăk-kɑſt'), *v.* træde hen til; tiltale.
Ac-cost'a-ble (ăk-kɑſt'å-bl), *a.* omgjængelig, venlig.
Ac-count' (ăk-kaunt'), *v.* beregne, regne; gjøre Afregning; holde for, mene; *n.* Beregning, Regning; Regnſkab; Efterretning; Fortælling; Aarſag, Grund; Vurdering; Henſyn.
Ac-count'a-ble (ăk-kaunt'å-bl), *a.* anſvarlig.
Ac-count'a-ble-ness (ăk-kaunt'å-blnës), *n.* Anſvarlighed, Anſvar.
Ac-count'ant (ăk-kaunt'ënt), *n.* Regnemeſter, Regnſkabsfører.
Ac-coup'le (ăk-køp'l), *v.* parre, forbinde.
Ac-cou'ter (ăk-kų'tør), } *v.* ſmykke,
Ac-cou'tre (ăk-kų'tør), } udſtaffere; udruſte, mundere.
Ac-cou'ter-ment (ăk-kų'tør-mënt) }
Ac-cou'tre-ment (ăk-kų'tør-mënt) } *n.* Udruſtning, Mundering; Dragt, Pynt.
Ac-cred'it (ăk-krëd'ıt), *v.* fæſte Tro til; bringe i Anſeelſe el. Kredit.
Ac-cre'tion (ăk-krı'ſjøn), *n.* Tilvæxt, Forøgelſe.
Ac-cre'tive (ăk-krı'tıv), *a.* tiltagende, voxende.
Ac-crue' (ăk-krų'), *v.* voxe, tiltage; tilkomme; opſtaa, følge.
Ac-cru'ment (ăk-krų'mënt), *n.* Tilvæxt, Tiltagen.
Ac-cum'bent (ăk-køm'bënt), *a.* liggende, lænende.
Ac-cu'mu-late (ăk-kjų'mjü-leıt), *v.* ſammendynge, opdynge, ſammenhobe; tiltage.
Ac-cu'mu-la'tion (ăk-kjų'mjü-leı'ſjøn), *n.* Sammendyngen; Dynge.
Ac-cu'mu-la'tive (ăk-kjų'mjü-leı'tıv) *a.* ſammendyngende, opdynget; i Dynger, hobevis.
Ac-cu'mu-la'tor (ăk-kjų'mjü-leı'tør) *n.* Opdynger, Formerer.

Ac'cu-ra-cy (ăk'kjü-rå-si), } **Ac'cu-rate-ness** (ăk'kjü-rĕt-nĕs), } *n.* Nøjagtighed, Rigtighed.

Ac'cu-rate (ăk'kjü-rĕt), *a.* nøjagtig, omhyggelig.

Ac'cu-rate-ly (ăk'kjü-rĕt-li), *ad.* nøjagtig, omhyggelig.

Ac-curse' (ăk-kørs'), *v.* forbande.

Ac-curs'ed (ăk-kørs'ĕd), *a.* fordømt, ugudelig, ond.

Ac-cus'a-ble (ăk-kjus'å-bl), *a.* dadelværdig, strafværdig.

Ac-cus'ant (ăk-kjus'ănt), *n.* Anklager.

Ac'cu-sa'tion (ăk'kjü-se'shøn), *n.* Beskyldning, Anklage.

Ac-cu'sa-tive (ăk-kju'så-tiv), *a.* dadlende, anklagende; *n.* T. Akkusativ, Gjenstandsform.

Ac-cuse' (ăk-kjus'), *v.* anklage, beskylde; dadle, misbillige.

Ac-cus'er (ăk-kjus'ør), *n.* Anklager, Klager.

Ac-cus'tom (ăk-kus'tøm), *v.* vænne.

Ace (es), *n.* Es (paa Kort eller Tærninger).

A-ceph'a-lous (å-sĕf'å-lus), *a.* T. hovedløs.

A-cerb'i-ty (å-sørb'i-ti), *n.* Sur Smag; Strenghed; Barskhed.

A-ces'cent (å-sĕs'sĕnt), *a.* syrlig.

A-cet'i-fy (å-sĕt'i-fai), *v.* gjøre sur, forvandle til Eddike; blive sur.

Ache (ek), *v.* værke, smerte, gjøre ondt; *n.* Værk, Smerte, Pine.

A-chiev'a-ble (å-tjiv'å-bl), *a.* gjørlig, iværksættelig.

A-chieve' (å-tjiv'), *v.* udføre, fuldende; opnaa, erhverve.

A-chieve'ment (å-tjiv'mĕnt), *n.* Udførelse, Fuldendelse; Bedrift; Vaabenmærke.

Ach'ro-mat'ic (ăk'rö-măt'ik), *a.* farveløs, achromatisk.

Ac'id (ăs'id), *a.* sur, skarp; *n.* Syre.

A-cid'i-fy (å-sid'i-fai), *v.* gjøre sur; forvandle til en Syre.

A-cid'i-fi-ca'tion (å-sid'i-fi-kei'shøn), *n.* Forvandling til Syre.

A-cid'i-ty (å-sid'i-ti), } **Ac'id-ness** (ăs'id-nĕs), } *n.* Syre, Skarphed.

A-cid'u-late (å-sid'jü-leit), *v.* gjøre syrlig, syre.

A-cid'u-lous (å-sid'jü-lus), *a.* syrlig.

Ac-knowl'edge (ăk-nal'ĕdsj), *v.* erkjende; bekjende; tilstaa; være erkjendtlig.

Ac-knowl'edg-ment (ăk-nal'ĕdsjmĕnt), *n.* Erkjendelse; Bekjendelse; Erkjendtlighed; Tilstaaelse, Kvittering.

Ac'me (ăk'm), *n.* Spids, Top; afgjørende Punkt; Krisis.

A'corn (ei'kørn), *n.* Agern; S. T. Fløjknap.

A-cou'stic (å-kau'stik), *a.* akustisk.

A-cous'tics (å-kaus'tiks), *n. pl.* Lære om Lyden, Akustik; Høreredskaber, Lægemidler for Hørelsen *pl.*

Ac-quaint' (ăk-kueint'), *v.* gjøre bekjendt, underrette.

Ac-quaint'ance (ăk-kueint'ăns), *n.* Bekjendtskab, Kjendskab; Kundskab; Bekjendt.

Ac'qui-esce' (ăk'kui-ĕs'), *v.* være tilfreds el. lade sig nøje (med, in).

Ac'qui-es'cence (ăk'kui-ĕs'sĕns), *n.* Indvilgelse, Tilfredshed; Underkastelse, Hengivelse.

Ac'qui-es'cent (ăk'kui-ĕs'sĕnt), *a.* som rolig finder sig (i noget).

Ac-quir'a-ble (ăk-kuair'å-bl), *a.* som kan erhverves, opnaaelig.

Ac-quire' (ăk-kuair'), *v.* erhverve, erhverve sig, forskaffe sig, opnaa.

Ac-quire'ment (ăk-kuair'mĕnt), *n.* Erhvervelse; erhvervet Egenskab, Dueligbed; *pl.* Talenter, Kundskaber *pl.*

Ac'qui-si'tion (ăk'kui-sish'øn), *n.* Erhvervelse, Tilegnelse, Vinding.

Ac-quis'i-tive (ăk-kuis'i-tiv), *a.* erhvervet; som attraar Ejendom.

Ac-quis'i-tive-ness (ăk-kuis'i-tivnĕs), *n.* Drift til at erhverve.

Ac-quit' (ăk-kuit'), *v.* løslade, befri; frikjende; frigjøre (sig fra en Pligts Fordring); betale (en Gjæld). [delse.

Ac-quit'tal (ăk-kuit'tăl), *n.* Frikjen-

Ac-quit'tance (ăk-kwĭt'tăns), *n.* Frikjendelse; Kvittering.
A'cre (ē'kẽr), *n.* Acre (et Flademaal; 15 acres er lig 11 Tønder Land).
Ac'rid (ăk'rĭd), *a.* skarp, bidende, bitter (af Smag).
Ac'ri-mo'ni-ous (ăk'rĭ-mō'nĭ-ŭs), *a.* skarp, ædende, ætsende; *fig.* bidende, bitter.
Ac'ri-mo-ny (ăk'rĭ-mŏ-nĭ), *n.* Skarphed; Bitterhed, Strenghed.
Ac'ri-tude (ăk'rĭ-tjŭd), *n.* Skarphed, skarp Smag; Bitterhed.
Ac'ro-bat (ăk'rŏ-băt), *n.* Akrobat, Linedanser, Voltigeur.
A-cron'y-cal (å-krŏn'ĭ-kăl), *a.* T. akronisk (som staar op, naar Solen gaar ned, og omvendt).
A-cross' (å-krŏs'), *prp.* tværsover, over; *ad.* korsvis, over Kors, paa tværs; *fig.* imod, uheldig.
A-cros'tic (å-krŏs'tĭk), *n.* Navnedigt, Achrostichon (et Digt, hvis Begyndelsesbogstaver udgjøre en Persons Navn).
Act (ăkt), *v.* drive, lede; udføre, spille; handle; virke; *n.* Handlen, Gjøren, Virken; Handling, Gjerning; Virkelighed; Optrin, Akt; Beslutning; Disputats; Forhandling; *pl.* Apostlernes Gjerninger.
Ac'tion (ăk'shŏn), *n.* Handling; Virkning; Fegtning, Træfning; Slag; Gestikulation; Proces, Klage; Aktie.
Ac'tion-a-ble (ăk'shŏn-å-bl), *a.* udsat for Anklage; strafskyldig.
Act'ive (ăkt'ĭv), *a.* virksom; livlig, rask, munter; praktisk; T. handlende, aktiv.
Act'ive-ly (ăkt'ĭv-lĭ), *ad.* virksomt, aktivt; med Hurtighed.
Ac-tiv'i-ty (ăk-tĭv'ĭ-tĭ), *n.* Virksomhed, Driftighed, Raskhed.
Act'or (ăkt'ŏr), *n.* En som handler eller virker, Gjører; Gjerningsmand; Skuespiller, Aktør.
Act'ress (ăkt'rĕs), *n.* Skuespillerinde, Aktrise.
Act'u-al (ăkt'jŭ-ăl), *a.* virkende, virksom; virkelig; vis.
Act'u-al-ly (ăkt'jŭ-ăl-lĭ), *ad.* virkelig, i Virkeligheden.
Act'u-a-ry (ăkt'jŭ-å-rĭ), *n.* Aktuarius, Sekretær, Protokollist.
Act'u-ate (ăkt'jŭ-ēt), *v.* drive, sætte i Bevægelse, paavirke, lede, tilskynde.
A-cu'le-ate (å-kjŭ'lĭ-ēt), *a.* spids; pigget; med Braad.
A-cu'men (å-kjŭ'mĕn), *n.* skarp Spids, Od; *fig.* Skarpsindighed.
A-cu'mi-nate (å-kjŭ'mĭ-nēt), *a.* skarp.
A-cu'mi-nate (å-kjŭ'mĭ-nēt), *v.* skjærpe, spidse; hæve sig kegleformig.
A-cu'mi-na'tion (å-kjŭ'mĭ-nē'shŏn), *n.* skarp Tilspidsning, Spids.
A-cute' (å-kjŭt'), *a.* skarp, spids; *fig.* fin, skarpsindig; T. heftig, hidsig, akut (om Sygdom); høj, skingrende (om Toner).
A-cute'ness (ă-kjŭt'nĕs), *n.* Skarphed; Skarpsindighed; Heftighed.
Ad'age (ăd'ăd͡ʒ), *n.* Ordsprog.
A-da'gio (å-dä'd͡ʒjö), *n.* Adagio.
Ad'a-mant (ăd'å-mănt), *n.* Diamant; Magnet (*fig.*).
Ad'a-mant-e'an (ăd'å-mănt-ĭ'ăn), *a.* haard som Diamant.
Ad'a-mant'ine (ăd'å-mănt'ĭn), *a.* af Diamant; haard; *fig.* uforgjængelig, uopløselig.
A-dapt' (å-dăpt'), *v.* passe, afpasse, indrette; anvende.
A-dapt'a-bil'i-ty (å-dăpt'å-bĭl'ĭ-tĭ), *n.* Anvendelighed.
A-dapt'a-ble (å-dăpt'å-bl), *a.* anvendelig.
Ad'ap-ta'tion (ăd'ăp-tē'shŏn), *n.* Afpasning, Tilpasning.
Add (ăd), *v.* tilføje; lægge til; lægge sammen, addere.
Ad-den'dum (ăd-dĕn'dŭm), *n.* (*lat.*) Noget som maa tilføjes, el. som er tilføjet.
Ad'der (ăd'dŏr), *n.* Otterslange, Hugorm.
Ad'di-ble (ăd'dĭ-bl), *a.* formerlig, som kan forøges.
Ad-dict' (ăd-dĭkt'), *v.* hengive (sig til); slaa (sig til).

Ad-dic'tion (ăd-dĭk'ſtĭøn), *n.* Hengivenhed; Hang, Tilbøjelighed.
Ad-di'tion (ăd-dĭsj'øn), *n.* Tilſætning, Forøgelſe; T. Addition; Tilnavn.
Ad-di'tion-al (ăd-dĭsj'øn-ĕl), *a.* forøget, tilſat; forhøjet, ny.
Ad'dle (ăd'dl), *v.* gjøre tom; være ufrugtbar eller fordærvet; *a.* tom, hul, ufrugtbar.
Ad-dress' (ăd-drĕs'), *v.* henvende; rette (til); adreſſere; tiltale; gjøre Kur til, bejle til; berede, holde beredt; *n.* Henvendelſe; Manerer *pl.*, Adfærd, Væſen; Færdighed, Behændighed; Takadreſſe; Indgivelſe, Foreſtilling; Udſkrift, Adreſſe.
Ad-duce' (ăd-djus'), *v.* fremføre, anføre (en Mening, et Sted).
Ad-du'cent (ăd-djy'ſĕnt), *a.* T. tiltrækkende, Tiltrækknings-.
Ad-du'ci-ble (ăd-djy'ſi-bl), *a.* ſom kan anføres, fremføres.
Ad-duc'tion (ăd-dŭk'ſĭøn), *n.* Anførelſe; T. Tiltrækning.
A-dept' (å-dĕpt'), *n.* Guldmager, Adept; lærd, erfaren, kunſterfaren Mand; *a.* erfaren; kunſterfaren.
Ad'e-qua-cy (ăd'ĭ-kua-ſi), *n.* Forholdsmæſſighed; rigtigt Forhold, Rigtighed.
Ad'e-quate (ăd'ĭ-kuĕt), *a.* lig (med, to), forholdsmæſſig, rigtig.
Ad-here' (ăd-hïr'), *v.* klæbe til; hænge ved; befjende ſig, holde med; være faſt eller ſikker.
Ad-her'ence (ăd-hïr'ĕns), **Ad-her'en-cy** (ăd-hïr'ĕn-ſi), *n.* Vedhængen; Vedhængenhed; Troſkab.
Ad-her'ent (ăd-hïr'ĕnt), *a.* klæbende til, vedhængende, forenet.
Ad-her'ent (ăd-hïr'ĕnt), **Ad-her'er** (ăd-hïr'ør), *n.* Tilhænger.
Ad-he'ſion (ăd-hï'ſĭøn), *n.* Vedhængen, Faſtholden.
Ad-he'ſive (ăd-hï'ſiv), *a.* klæbende, vedhængende.
Ad-he'ſive-ly (ăd-hï'ſiv-li), *ad.* med Vedhængenhed.
Ad-he'ſive-neſs (ăd-hï'ſiv-nĕs), *n.* Vedhængen; Klæbrighed.
A-dieu' (å-djy'), *n.* Farvel.
Ad'i-po-cere' (ăd'i-pö-ſïr'), *n.* en fedtagtig Maſſe (af forraadnede Dyr).
Ad'i-poſe (ăd'i-pōs), *a.* fedtet, fed.
Ad'it (ăd'ĭt), *n.* Indgang; Stolle (i Bjergværker).
Ad-ja'cen-cy (ăd-djē'ſĕn-ſi), *n.* Tilgrændsning; Nærhed.
Ad-ja'cent (ăd-djē'ſĕnt), *a.* tilgrændſende, tilſtødende, nærliggende.
Ad'jec-ti'val (ăd'djĕk-tai'vĕl), *a.* adjektiviſk.
Ad'jec-tive (ăd'djĕk-tiv), *n.* Tillægsord, Adjektiv.
Ad'jec-tive-ly (ăd'djĕk-tiv-li), *a.* ſom Adjektiv.
Ad-join' (ăd-djøin'), *v.* tilføje, vedføje; forbinde, føje; grændſe til, ſtøde til.
Ad-journ' (ăd-djörn'), *v.* opſætte, udſætte (til en beſtemt Tid).
Ad-journ'ment (ăd-djörn'mĕnt), *n.* Opſættelſe, Udſættelſe.
Ad-judge' (ăd-djødsj'), **Ad-ju'di-cate** (ăd-djy'di-kĕit), *v.* tildømme, tilkjende; domfælde; dømme, erklære.
Ad-ju'di-ca'tion (ăd-djy'di-kē'ſĭøn), *n.* Tilkjendelſe.
Ad'junct (ăd'djøngkt), *n.* fremmed Tilſætning (f. Ex. Vandet i en Svamp); Egenſkab (enten naturlig eller erhvervet); Medhjælper; *a.* umiddelbar, forenet, forbunden.
Ad-junc'tion (ăd-djøngk'ſĭøn), *n.* Tilføjning; Tilſats.
Ad-junct'ive (ăd-djøngkt'iv), *n.* Tilføjning; *a.* forbindende.
Ad'ju-ra'tion (ăd'djü-rē'ſĭøn), *n.* Beſværgelſe; Edsformular, Edspaalæggelſe.
Ad-jure' (ăd-djur'), *v.* beſværge; paalægge Ed; tage i Ed.
Ad-juſt' (ăd-djøſt'), *v.* berigtige; ſtille; bringe i Overensſtemmelſe, bilægge, jævne.

Ad-just'ment (ăd-djŭst'mĕnt), *n.* Berigtigelse; Stilling, Ordnen; Bilæggelse, Afgjørelse.

Ad'ju-tan-cy (ăd'djŭ-tăn-sĭ), *n.* Adjutantur, en Embedsmands Embede.

Ad'ju-tant (ăd'djŭ-tănt), *n.* Adjutant; Kjæmpestork, Marabustork.

Ad'ju-vant (ăd'djŭ-vănt), *a.* behjælpelig, nyttig; *n.* Hjælper; Hjælpemiddel.

Ad-meas'ure-ment (ăd-mĕs'jŭr-mĕnt), *n.* Tilmaaling, Udskiftning.

Ad-men'su-ra'tion (ăd-mĕn'sjŭ-rē'-shŭn), *n.* Tilmaaling; lige Fordeling af Jorder o. l.

Ad-min'is-ter (ăd-mĭn'ĭs-tẽr), *v.* forvalte, bestyre, administrere; forrette; uddele, meddele, række, give (f. Ex. Sakramentet, Lægemidler); haandhæve (Lov og Ret); give Anledning til.

Ad-min'is-te'ri-al (ăd-mĭn'ĭs-tē'-rĭ-ăl), *a.* Forvaltnings-.

Ad-min'is-tra'tion (ăd-mĭn'ĭs-trē'-shŭn), *n.* Forvaltning; Regjering, Ministerium; Uddeling.

Ad-min'is-tra'tive (ăd-mĭn'ĭs-trē'-tĭv), *a.* forvaltende; uddelende.

Ad-min'is-tra'tor (ăd-mĭn'ĭs-trē'-tẽr), *n.* Bestyrer; T. Administrator (ikke udnævnt ved Testament); En som forretter Gudstjenesten

Ad-min'is-tra'tor-ship ăd-mĭn'ĭs-trē'-tẽr-shĭp), *n.* Administrator-Funktion.

Ad-min'is-tra'trix (ăd-mĭn'ĭs-trē'-trĭks), *n.* Bestyrerinde, Forvalterske.

Ad'mi-ra-ble (ăd'mĭ-rā-bl), *a.* beundringsværdig, fortræffelig.

Ad'mi-ra-bly (ăd'mĭ-rā-blĭ), *ad.* beundringsværdigt, fortræffeligt.

Ad'mi-ral (ăd'mĭ-răl), *n.* Admiral; Admiralskib; *fig.* stort Skib.

Ad'mi-ral-ship (ăd'mĭ-răl-shĭp), *n.* En Admirals Embede eller Værdighed.

Ad'mi-ral-ty (ăd'mĭ-răl-tĭ), *n.* Admiralitet.

Ad'mi-ra'tion (ăd'mĭ-rē'-shŭn), *n.* Beundring, Forundring.

Ad-mire' (ăd-mair'), *v.* beundre; forundre sig.

Ad-mir'er (ăd-mair'ẽr), *n.* Beundrer, Tilbeder, Elsker.

Ad-mis'si-ble (ăd-mĭs'sĭ-bl), *a.* tilladelig, antagelig, som kan indrømmes.

Ad-mis'sion (ăd-mĭsh'ŭn), *n.* Indladelse; Adgang; Optagelse; Antagelse.

Ad-mit' (ăd-mĭt'), *v.* tilstede Adgang, indlade; indrømme, antage; tillade, tilstaa.

Ad-mit'tance (ăd-mĭt'tăns), *n.* Indladelse, Adgang; Indsættelse; Indrømmelse, Antagelse.

Ad-mix' (ăd-mĭks'), *v.* blande.

Ad-mix'tion (ăd-mĭkst'jŭn), **Ad-mixt'ure** (ăd-mĭkst'jŭr), *n.* Blanding.

Ad-mon'ish (ăd-mŏn'ĭsh), *v.* paaminde; formane, advare.

Ad-mon'ish-er (ăd-mŏn'ĭsh-ẽr), *n.* Formaner, Advarer.

Ad'mo-ni'tion (ăd'mŏ-nĭsh'ŭn), *n.* Paamindelse, Formaning, Advarsel.

Ad-mon'i-tive (ăd-mŏn'ĭ-tĭv), **Ad-mon'i-to-ry** (ăd-mŏn'ĭ-tŏ-rĭ), *a.* paamindende, advarende.

Ad-mon'i-tor (ăd-mŏn'ĭ-tẽr), *n.* Advarer, Formaner.

Ad-nas'cent (ăd-năs'sĕnt), *a.* voxende derpaa.

Ad'nate (ăd'nāt), *a.* voxet derpaa.

A-do' (å-dŭ'), *n.* Møje, Besværlighed, Vanskelighed; Larm, Væsen, Ophævelser *pl.*

Ad'o-les'cence (ăd'ŏ-lĕs'sĕns), *n.* Ungdom, Ungdomsalder.

Ad'o-les'cent (ăd'ŏ-lĕs'sĕnt), *a.* i Opvext, Ungdoms-.

A-dopt' (å-dŏpt'), *v.* adoptere, tage i Barns Sted; antage, gjøre til sin.

A-dop'tion (å-dŏp'shŭn), *n.* Adoption; Antagelse.

A-dopt'ive (å-dŏpt'ĭv), *a.* adopterende; adopteret, adoptiv.

A-dor'a-ble (å-dōr'å-bl), *a.* tilbedelig, guddommelig.

A-dor'a-bly (å-dōr'å-blī), *ad.* tilbedelsesværdigt, fortræffeligt.
Ad'o-ra'tion (æd'ö-reī'ſjøn), *n.* Tilbedelſe
A-dore' (å-dōr'), *v.* tilbede (ogſaa *fig.* elſke højt).
A-dor'er (å-dōr'ør), *n.* Tilbeder.
A-dorn' (å-dɑrn'), *v.* ſmykke, pryde; forſkjønne.
A-dorn'ment (å-dɑrn'mënt), *n.* Prydelſe; Smykke, Sirat.
A-drift' (å-drift'), *ad.* drivende for Vind og Vejr; *fig.* paa Lykke og Fromme.
A-droit' (å-drøit'), *a.* øvet, behændig, adret.
A-droit'ly (å-drøit'lī), *ad.* ſe Adroit.
A-droit'ness (å-drøit'nës), *n.* Behændighed, Færdighed.
A-dry' (å-drai'), *a.* tørſtig.
Ad'sci-ti'tious (æd'ſi-tiſj'øs), *a.* tilføjet, tilſat, laant, antaget.
Ad'u-la'tion (æd'jü-leī'ſjøn) *n.* Smigreri, Smigren.
Ad'u-la'to-ry (æd'jü-leī'tö-rī), *a.* ſmigrende.
A-dult' (å-dølt'), *n.* en voxen Perſon, Voxen; *a.* voxen.
A-dul'ter-ant (å-døl'tør-ënt), *n.* Forfalſker; det Forfalſkende.
A-dul'ter-ate (å-døl'tør-eīt), *v.* begaa Ægteſkabsbrud; *fig.* forfalſke.
A-dul'ter-ate (å-døl'tør-ët), *a.* beſmittet, utugtig, uren; *fig.* forfalſket.
A-dul'ter-a'tion (å-døl'tør-eī'ſjøn), *n.* Forfalſkning.
A-dul'ter-ess (å-døl'tør-ës), *n.* utro Kone, Hore, Horkvinde.
A-dul'ter-ous (å-døl'tør-øs), *a.* utro i Ægteſkab; uægte, fordærvet.
A-dul'ter-y (å-døl'tør-ī), *n.* Ægteſkabsbrud, Hor, Horeri.
A-dult'ness (å-dølt'nës), *n.* moden Alder, Modenhed.
Ad-um'brant (æd-øm'brënt), *a.* givende et Skyggerids, afſkyggende.
Ad-um'brate (æd-øm'breīt), *v.* give Skyggerids af; gjøre et flygtigt Udkaſt af, ſkizzere.
Ad'um-bra'tion (æd'øm-breī'ſjøn), *n.* flygtigt Udkaſt.
Ad-un'ci-ty (æd-øn'ſi-tī), *n.* Krumhed.
A-dust' (å-døſt'), *a.* forbrændt, ſvedet; optændt, ophidſet; betændt (om Blodet).
A-dus'tion (å-døſt'jøn), *n.* Brand, Forbrænding; Betændelſe.
Ad-vance' (æd-vɑns'), *n.* Fremſkriden; Fremſkridt, Fremgang; Fremrykning; Gaaen imøde, Nærmelſe; Forfremmelſe; Forſkud; T. Avance; *v.* gaa fremad, rykke frem; tiltage; gjøre Fremſkridt; befordre, forfremme, ophøje; fremſkynde; fremføre, forebringe; forherlige, forhøje; betale forud, gjøre Forſkud, forſtrække.
Ad-vance'ment (æd-vɑns'mënt), *n.* Fremrykken; Befordring, Forfremmelſe; Ophøjelſe; Fremgang.
Ad-van'tage (æd-vɑn'tëdsj), *n.* Fordel, Nytte; Vinding; Fortrin; Overvægt, Overhaand; gunſtig Lejlighed; Tilgift.
Ad'van-ta'geous (æd'vɑn-teī'djøs), *a.* fordelagtig, nyttig, gunſtig.
Ad'van-ta'geous-ly (æd'vɑn-teī'djøs-lī), *ad.* ſe Advantageous.
Ad'vent (æd'vënt), *n.* Komme, Tilkomſt, Advent.
Ad'ven-ti'tious (æd'vɑn-tiſj'øs), *a.* ſom kommer til, tilfældig; uvæſentlig.
Ad-vent'u-al (æd-vënt'jü-ël), *a.* hørende til Adventstiden.
Ad-vent'ure (æd-vënt'jør), *n.* Tilfælde; Hændelſe; Lykketræf; Voveſtykke; Eventyr; T. Kjøbmandsvarer forſendte paa egen Regning og Riſiko *pl.*
Ad-vent'ur-er (æd-vënt'jør-ør), *n.* Vovehals; Eventyrer, Lykkeridder.
Ad-vent'ure-some (æd-vënt'jør-ſøm), *a.* driſtig, forvoven.
Ad-vent'ur-ous (æd-vënt'jør-øs), *a.* driſtig, forvoven; eventyrlig.
Ad-vent'ur-ous-ly (æd-vënt'jør-øs-lī), *ad.* vovelig, driſtigen.
Ad'verb (æd'vørb), *n.* Adverb, Biord.

Ad-verb'i-al (æd-vœrb'i-æl), *a.* adverbial, adverbialsk.
Ad-verb'i-al-ly (æd-vœrb'i-æl-li), *ad.* som Adverb, adverbialsk.
Ad'ver-sa-ry (æd'vœr-sæ-ri), *n.* Modstander; Modpart; Fjende.
Ad-ver'sa-tive (æd-vœr'så-tiv), *a.* som betegner en Modsætning.
Ad'verse (æd'vœrs), *a.* modsat, som er imod; ugunstig, ulykkelig.
Ad-ver'si-ty (æd-vœr'si-ti), *n.* Modgang, Ulykke.
Ad-vert' (æd-vœrt'), *v.* agte, henvende Opmærksomhed (paa, to).
Ad-vert'ence (æd-vœrt'ens), } *n.*
Ad-vert'en-cy (æd-vœrt'en-si), } Opmærksomhed.
Ad-vert'ent (æd-vœrt'ent), *a.* opmærksom, agtsom.
Ad'ver-tise' (æd'vœr-tais'), *v.* underrette (En om Noget); bekjendtgjøre, avertere.
Ad'ver-tise'ment (æd'vœr-tais'ment, eller **Ad-ver'tise-ment** (æd-vœr'tis-ment), *n.* Underretning, Efterretning; Bekjendtgjørelse; Avertissement; Advarsel.
Ad'ver-tis'er (æd'vœr-tais'œr), *n.* En som bekjendtgjør; anmelder; Avertissementstidende.
Ad-vice' (æd-vais'), *n.* Efterretning, Beretning; Raad; Overvejelse, Overlæg.
Ad-vis'a-ble (æd-vais'å-bl), *a.* raadelig, klog, nyttig.
Ad-vis'a-ble-ness (æd-vais'å-bl-nes) *n.* Tilraadelighed.
Ad-vise' (æd-vais'), *v.* berette, mælde; raade; raadslaa; overveje, overlægge.
Ad-vis'ed-ly (æd-vais'æd-li), *ad.* betænksomt, klogt; vel betænkt, forsætlig.
Ad-vise'ment (æd-vais'ment), *n.* Betænksomhed, Klogskab; Raad.
Ad-vis'er (æd-vais'œr), *n.* Raadgiver; En som giver Efterretning.
Ad'vo-ca-cy (æd'vö-kå-si), *n.* Forsvar (for Retten); Forsvarsskrift.
Ad'vo-cate (æd'vö-kæt), *n.* Talsmand, Forsvarer; Sagfører, Advokat.
Ad'vo-ca'tion (æd'vö-kei'sjøn), *n.* Sagføring; Forsvar.
Ad'vow-ee' (æd'vau-i'), *n.* Kirkepatron, Kirkeherre.
Ad-vow'son (æd-vau'søn), *n.* Kaldsret, Ret til at indstille (til et Præstekald).
A'dy-nam'ic (ei'di-næm'ik), *a.* kraftløs.
Ad'y-tum (æd'i-tøm), *n.* helligste Sted, Allerhelligste (i de hedenske Templer), Adytum.
Adz (ædz), } *n.* se Addice.
Adze (ædz), }
Æ-o'li-an (i-ō'li-æn), *a.* æolisk.
A-e'ri-al (ei-i'ri-æl), *a.* hørende til Luften; luftig, ætherisk; højtliggende, høj.
Ae'rie (i'ri, eller ei'ri), *n.* en Rovfugls Rede; Yngel (af Rovfugle).
A'er-i-fi-ca'tion (ei'ør-i-fi-kei'sjøn), *n* Forvandling til Luft; Forbindelse med Luft.
A'er-i-fy (ei'ør-i-fai), *v.* forvandle til Luft; forbinde med Luft.
A'er-og'ra-phy (ei'ør-gg'rå-fi), *n.* Luftbeskrivelse.
A'er-ol'o-gy (ei'ør-gl'ö-dji), *n.* Lære om Luften, Aerologi.
A'er-o-man'cy (ei'ør-ö-mæn'si), *n.* Spaadom af Luft-Tegn, Aeromanti.
A'er-om'e-try (ei'ør-gm'i-tri), *n.* Luftmaaling.
A'er-o-naut' (ei'ør-ö-ngt'), *n.* Luftskipper, Luftsejler.
A'er-o-naut'ics (ei'ør-ö-ngt'iks), *n. pl.* den Kunst at sejle i Luften.
A'er-os-ta'tion (ei'ør-gs-tei'sjøn), *n.* Lære om Luftens Ligevægt, Luftsejlads.
Æs-thet'ic (es-thet'ik), *a.* æsthetisk.
A-far' (å-fär'), *ad.* fjernt, langt; langt borte.
A-feard' (å-fird'), *a.* forskrækket, bange.
Af fa-bil'i-ty (æf'få-bil'i-ti), *n.* Venlighed, Høflighed, Mildhed.

Af'fa-ble (æf'få-bl), *a.* omgjængelig, venlig, blid; nedladende.
Af'fa-bly (æf'få-bli), *ad.* venligen.
Af-fair' (æf-fær'), *n.* Forretning, Sag, Affære, Anliggende; Kjærlighedshandel; Fegtning, Træfning.
Af-fect' (æf-fekt'), *v.* tragte efter, stræbe efter; virke paa, angribe, røre; have kjær, holde af; fremkunstle, afsektere, efterabe.
Af'fec-ta'tion (æf'fek-tei'ſjøn), *n.* Affektation, paataget, affekteret Væsen.
Af-fect'ed (æf-fekt'ed), *a.* belødt (med Sygdom osv.); angrebet, rørt; stemt, sindet; sirlig, unaturlig, affekteret.
Af-fect'ing (æf-fekt'ing), *a.* rørende, bevægende.
Af-fec'tion (æf-fek'ſjøn), *n.* Sympathi; sygelig Legemstilstand, Affektion; Sindsbeskaffenhed; Sindsbevægelse; Kjærlighed; Tilbøjelighed.
Af-fec'tion-ate (æf-fek'ſjøn-æt), *a.* ivrig, varm; tilbøjelig; kjærlig, hengiven.
Af-fec'tion-ate-ly (æf-fek'ſjøn-æt-li) *ad.* paa en kjærlig og hengiven Maade.
Af-fect'ive (æf-fekt'iv), *a.* angribende, rørende, smertelig.
Af-fi'ance (æf-fai'æns), *n.* Tiltro; Tillid til Gud; Trolovelse; *v.* trolove; anbetro.
Af-fi'an-cer (æf-fai'æn-ſør), *n.* Trolover.
Af'fi-da'vit (æf fi-dei'vit), *n.* T. edeligt Vidnesbyrd.
Af-fil'i-ate (æf-fil'i-eit), *v.* antage som Søn eller Datter, adoptere; optage som Medlem.
Af-fil'i-a'tion (æf-fil'i-ei'ſjøn), *n.* Antagelse i Søns Sted; Optagelse.
Af'fi-nage (æf'fi-nædsj), *n.* T. Rensning, Luttring (Metallers).
Af-fin'i-ty (æf-fin'i-ti), *n.* Svogerskab, Slægtskab; Lighed.
Af-firm' (æf-førm'), *v.* bejae; paastaa; bekræfte, stadfæste; bestyrke.
Af-firm'a-ble (æf-førm'å-bl), *a.* som kan bekræftes.
Af-firm'ance (æf-førm'æns), *n.* Stadfæstelse; Erklæring.
Af-firm'ant (æf-førm'ænt), *n.* En som bekræfter; T. Vidne (af Kvækersekten).
Af'fir-ma'tion (æf'før-mei'ſjøn), *n.* Bekræftelse; Erklæring; Paastand.
Af-firm'a-tive (æf-førm'å-tiv), *a.* bejaende, bekræftende; paastaaelig; T. positiv; *n.* bekræftende Mening.
Af-firm'a-tive-ly (æf-førm'å-tiv-li), *ad.* paa en bekræftende Maade.
Af-fix' (æf-fiks'), *v.* vedhefte, vedføje.
Af'fix (æf'fiks), *n.* T. Affixum (et Ord eller en Stavelse ved Enden af et Ord).
Af-fla'tion (æf-flei'ſjøn), *n.* Paablæsen, Paa-aanden.
Af-fla'tus (æf-flei'tøs), *n.* Paa-aanden; Inspiration.
Af-flict' (æf-flikt'), *v.* bedrøve; pine, plage.
Af-flict'ed (æf-flikt'ed), *a.* plaget.
Af-flic'tion (æf-flik'ſjøn), *n.* Bedrøvelse; Modgang, Lidelse, Nød, Trængsel.
Af-flict'ive (æf-flikt'iv), *a.* smertelig, sørgelig, pinlig.
Af'flu-ence (æf'fljü-æns), *n.* Tilstrømmen; Overflødighed; Rigdom.
Af'flu-ent (æf'fljü-ænt), *a.* tilstrømmende; rigelig, overflødig.
Af'flux (æf'fløks), } *n.* Til-
Af-flux'ion (æf-fløks'ſjøn), } flyden, Tilstrømmen, Tilløb.
Af-ford' (æf-førd'), *v.* frembringe, afgive, yde, give; forskaffe; bestride, have Raad til, overkomme; være i Stand til at sælge (for en vis Pris).
Af-fran'chise (æf-fræn'tjis), *v.* give fri, gjøre fri.
Af-fray' (æf-frei'), *n.* Slagsmaal, Haandgemæng, Tumult.
Af-fright' (æf-frait'), *v.* forskrække, sætte i Skræk, gjøre bange; *n.* stor Frygt, Skræk.
Af-front' (æf-frønt'), *n.* Fornærmelse,

Af-front'ive (æf-frønt'iv), *a.* fornærmende.
Af-fuse' (æf-fjus'), *v.* paagyde, paaøse.
Af-fu'sion (æf-fjú'sjøn), *n.* Paagydning.
A-field' (å-fild'), *ad.* ud i eller paa Marken; bort af Vejen, bort.
A-float' (å-flot'), *ad.* flot; *fig.* rask, livlig.
A-foot' (å-fut'), *ad.* til Fods; *fig.* i Gang, i Bevægelse.
A-fore' (å-fōr'), *ad.* & *prp.* førend; tilforn; foran.
A-fore'said (å-fōr'sed), *a.* forhen eller ovenfor sagt, bemeldt.
A-fore'time (å-fōr'taim), *ad.* forhen, tilforn.
A-fraid' (å-freid'), *a.* frygtsom, bange (for, of).
A-fresh' (å-fresj'), *ad.* paa ny, igjen.
Aft (åft), *ad.* S. T. agter; agterlig.
Aft'er (åft'ør), *prp.* efter, ifølge; *ad.* efter; efterat; bagefter; S. T. agter.
Aft'er-clap (åft'ør-klæp), *n.* Eftersmæk.
Aft'er-crop (åft'ør-krɑp), *n.* Efterhøst.
Aft'er-math (åft'ør-mæth), *n.* Efterslæt.
Aft'er-noon' (åft'ør-nun'), *n.* Eftermiddag.
Aft'er-pains (åft'ør-peins), *n.* Efterveer *pl.*
Aft'er-piece (åft'ør-pis), *n.* Efterstykke (f. Ex. en Farce efter et Sørgespil).
Aft'er-thought (åft'ør-thɑt), *n.* for sildig Betænkning; senere Eftertænken.
Aft'er-ward (åft'ør-wørd), } *ad.*
Aft'er-wards (åft'ør-wørds), } siden efter, derefter.
A-gain' (å-gen'), *ad.* igjen, atter; endnu engang; tilbage; desuden.
A-gainst' (å-genst'), *prp.* imod (med Begreb af Modstand); henimod (en Tid), til; imod (ved, paa); indtil.
A-gape' (å-gäp'), *a.* gabende, med aaben Mund.
Ag'ate (æg'æt), *n.* Agat (smaa Typer).
A-ga've (å-gei'vi), *n.* Agave (Plante).
Age (eidsj), *n.* Alder, Menneskealder; moden Alder; høj Alder, Alderdom; Tidsalder, Tid; Aarhundrede.
A'ged (ei'djed), *a.* gammel, bedaget.
A'gen-cy (ei'djen-si), *n.* Gjøren, Virken; en Agents Embede, Forretning.
A'gent (ei'djent), *n.* Agent, Forretningsfører, Fuldmægtig, Forvalter; virkende Middel.
Ag-glom'er-ate (æg-glɑm'ør-eit), *v.* vinde i et Nøgle, vinde sammen; løbe sammen, blive sammendynget.
Ag-glom'er-a'tion (æg-glɑm'ør-ei'sjøn), *n.* Sammenvikling, Sammendyngning.
Ag-glu'ti-nant (æg-gljú'ti-nænt), *a.* T. bindende; *n.* Bindingsmiddel.
Ag-glu'ti-nate (æg-gljú'ti-neit), *v.* sammenlime; T. binde, forene (Saarlæber), hele.
Ag-glu'ti-na'tion (æg-gljú'ti-nei'sjøn), *n.* Sammenlimen.
Ag-glu'ti-na-tive (æg-gljú'ti-nå-tiv), *a.* sammenlimende; T. bindende, helende, lægende.
Ag'grand-ize (æg'grænd-ais), *v.* forstørre, udvide; ophøje.
Ag-gran'dize-ment (æg-græn'dis-ment), eller **Ag'gran-dize'ment** (æg'græn-dais'ment), *n.* Forstørrelse, Udvidelse; Ophøjelse.
Ag'gran-diz'er (æg'græn-dais'ør), *n.* En som forstørrer eller ophøjer.
Ag'gra-vate (æg'grə-veit), *v.* gjøre tung, betynge, forværre.
Ag'gra-va'tion (æg'grə-vei'sjøn), *n.* Betyngelse, Forværrelse, Forøgelse (af en Forbrydelse).
Ag'gre-gate (æg'gri-geit), *v.* samle, sammendynge.
Ag-gre-gate (æg'gri-gæt), *a.* samlet, sammendynget.
Ag'gre-ga'tion (æg'gri-gei'sjøn), *n.* Samling; Sammendyngen.

Ag'gre-ga'tive (ăg'grĭ-ge'tĭv), *a.* samlet, kollektiv.
Ag-gress' (ăg-grĕs'), *v.* angribe, anfalde, antaste, fornærme.
Ag-gres'sion (ăg-grĕsh'ŏn), *n.* Angreb.
Ag-gress'ive (ăg-grĕs'ĭv), *a.* anfaldende, antastende.
Ag-gress'or (ăg-grĕs'ŏr), *n.* Angriber.
Ag-greav'ance (ăg-grĭv'ăns), *n.* Bedrøvelse, Fornærmelse, Uret; Besværing.
Ag-grieve' (ăg-grĭv'), *v.* bedrøve, ærgre, forurette; sørge, klage.
Ag-group' (ăg-grup'), *v.* gruppere, sammenstille.
Ag'ile (ădsj'ĭl), *a.* hurtig, behændig, bever.
Ag'ile-ness (ădsj'ĭl-nĕs), } *n.* Hur-
A-gil'i-ty (å-djĭl'ĭ-tĭ), } tighed, Behændighed.
Ag'i-ta-ble (ădsj'ĭ-tå-bl), *a.* bevægelig.
Ag'i-tate (ădsj'ĭ-te't), *v.* bevæge hid og did, ryste; opvække; forurolige; forhandle, undersøge.
Ag'i-ta'tion (ădsj'ĭ-te'shŏn), *n.* Bevægelse, Rystelse; Bevægelse (i Sindet), Uro, Undersøgelse, Forhandling.
Ag'i-ta'tor (ădsj'ĭ-te'tŏr), *n.* Ophidser, Oprører, Agitator; bevægende Redskab; Bestyrer.
Ag'let (ăg'lĕt), *n.* Dop (i Form af en Figur); T. Støvpung (i Blomster).
Ag'nail (ăg'ne'l), *n.* Neglebyld, Svulst under Neglen.
Ag'nate (ăg'ne't), *a.* beslægtet paa fædrene Side.
Ag-na'tion (ăg-ne'shŏn), *n.* Nedstamen i lige Linje paa fædrene Side; Slægtskab (mellem Ting).
Ag-no'men (ăg-nō'mĕn), *n.* Tilnavn.
A-go' (å-gō'), *ad.* siden, forhen, før.
A-gog' (å-gŏg'), *ad.* lysten, vakt ved Forventning; nysgjerrig; opsat paa; i Bevægelse, paa Færde.
A-go'ing (å-gō'ĭng), *ad.* igang, i Bevægelse.
Ag'o-nism (ăg'ō-nĭsm), *n.* Veddestrid.
Ag'o-nist'ic (ăg'ō-nĭst'ĭk), } *a.*
Ag'o-nist'ic-al (ăg'ō-nĭst'ĭk-ĕl), } angaaende Veddekamp, med Hensyn til Veddekamp.
Ag'o-nize (ăg'ō-nais), *v.* pines, lide Smerte (legemlig eller aandelig), lide Kval, pine.
Ag'o-ny (ăg'ō-nĭ), *n.* Dødskamp; Sjæleangest, Kval; Pine, Smerte.
A-gra'ri-an (å-gre'rĭ-ăn), *a.* som hører til Udskiftning af Jorder, agrarisk.
A-gra'ri-an-ism (å-gre'rĭ-ăn-ĭsm), *n.* Deling eller Udskiftning af Jord.
A-gree' (å-grĭ'), *v.* stemme overens; passe; bekomme vel; anstaa; blive enig, enes; indgaa, indvilge; medvirke; bilægge; forsone.
A-gree'a-ble (å-grĭ'å-bl), *a.* overensstemmende, passende, behagelig.
A-gree'a-bly (å-grĭ'å-blĭ), *ad.* i Overensstemmelse; passende, behagelig.
A-gree'ment (å-grĭ'mĕnt), *n.* Overensstemmelse, Lighed; Overenskomst; Kontrakt; Forlig.
A-gres'tic (å-grĕs'tĭk), *a.* landlig; plump, grov.
Ag'ri-cult'ur-al (ăg'rĭ-kŭlt'jür-ĕl), *a.* angaaende Agerdyrkning.
Ag'ri-cult'ure (ăg'rĭ-kŭlt'jür), *n.* Jordbrug, Agerdyrkning.
Ag'ri-cult'ur-ist (ăg'rĭ-kŭlt'jür-ĭst), *n.* Landøkonom, Landmand (videnskabelig.
Ag'ri-mo-ny (ăg'rĭ-mō-nĭ), *n.* Agermaane (Urt).
A-ground' (å-graund'), *ad* paa Grund, strandet; *fig.* standset, hindret.
A'gue (e'gjŭ), *n.* Koldfeber.
A'gu-ish (e'gjü-ĭsj), *a.* feberagtig.
A'gu-ish-ness (e'gjü-ĭsj-nĕs), *n.* Feberagtighed (jvf. Ague).
Ah (ä), *i.* aha! ha! ak! au!

A-ha' (ä-hä'), *i.* aha! ha! ha!
A-head' (å-hed'), *ad.* hastig, hovedkulds, over Hals og Hoved; forved, forude, forud.
Aid (eid), *v.* hjælpe, staa bi; *n.* Hjælp, Bistand; Hjælper; T. Pengebidrag.
Aid'-de-camp (eid'-di-kang), *n.* Adjutant (en Generals).
Ail (eil), *n.* Smerte, Upasselighed; *v.* smerte, være upasselig, fejle (Noget).
Ail'ment (eil'ment), *n.* Upasselighed, Svaghed.
Aim (eim), *n.* Retning; Sigte; Maal, Hensigt, Øjemed; Gisning; *v.* sigte (efter eller til, at); tragte, stræbe; formode.
Aim'less (eim'lès), *a.* uden Øjemed eller Maal; hensigtsløs.
Air (ær), *n.* Luft, Sang, Arie, Vise; Mine, Udseende; affekteret Væsen; Skin; T. Gang (om Heste); *v.* lufte, udlufte; afdampe; tørre over Ilden.
Air'-gun (ær'-gøn), *n.* Vindbøsse.
Air'-hole (ær'-höl), *n.* Lufthul.
Air'i-ly (ær'i-li), *ad.* luftigt; højt; lystigt; letsindigt.
Air'i-ness (ær'i-nès), *n.* det Luftige; *fig.* Letsindighed.
Air'ing (ær'ing), *n.* Vederkvægelse i frist Luft.
Air'less (ær'lès), *a.* luftløs, muggen.
Air'-pump (ær'-pømp), *n.* Luftpumpe.
Air'y (ær'i), *a.* luftig; høj; lystig; letsindig.
Aisle (ail), *n.* Gang (i en Kirke).
A-jar' (å-djär'), *ad.* paa Klem, halv aaben.
A-kim'bo (å-kim'bö), *ad.* se Kimbo.
A-kin' (å-kin'), *a.* beslægtet.
Al'a-bas'ter (æl'å-bæs'tør), *n.* Alabast.
A-lack' (å-læk'), *i.* ak! O ve!
A-lack'a-day (å-læk'å-dei'), *i.* Gud hjælpe! ak!
A-lac'ri-ty (å-læk'ri-ti), *n.* Livlighed, Munterhed.
Al'a-mode' (æl'å-möd'), *ad.* paa Moden, moderne; *n.* et Slags fort, tyndt Taft.
A-larm' (å-lärm'), *n.* Larm, Alarm; Oprør; Skræk, Angest; Uro, Bekymring; Vækker (i et Ur).
A-larm'ist (å-lärm'ist), *n.* Urostifter, Alarmblæser.
A-las' (å-lås'), *i.* ak! O ve! desværre!
Alb (ælb), *n.* Messeskræt, Albe.
Al-be'it (æl-bi'it), *ad.* endskjønt, uagtet.
Al-bes'cent (æl-bes'sent), *a.* blivende hvid eller hvidagtig.
Al-bi'no (æl-bai'nö), *n.* Albino, Hvidfødning.
Al'bum (æl'bøm), *n.* Stambog, Erindringsbog.
Al-bu'men (æl-bjy'mën), *n.* Æggehvide, Albumin.
Al-bur'num (æl-bör'nøm), *n.* T. Splint (den ydre og blødere Del af Vedet; jvf. Heart-wood, som er den indre og haardere Del).
Al-caid' (æl-keid'), *n.* Alkade (en Statholder i Barbariet; en Byfoged eller Dommer i Spanien).
Al'co-hol (æl'kö-hal), *n.* Alkohol (rektificeret eller højst renset Vinaand; forhen: fineſt pulveriseret Substants).
Al'co-ran (æl'kö-rän), *n.* Alkoran, Koranen (Mohamedanernes Bibel).
Al'cove (æl'köv), eller **Al-cove'** (æl-köv'), *n.* Alkove; hemmeligt Sted (i en Have), Løvhytte.
Al'der (al'dør), *n.* Æl, Ælletræ.
Al'der-man (al'dør-mæn), *n.* egentlig: Ældste; Raadsherre; Borgermester (nærmest i Rang efter the Mayor. Deres Tal er forskjelligt efter Stadens eller Byens Størrelse).
Ale (eil), *n.* Øl (engelsk hvidt Dobbeltøl).
A-lem'bic (å-lem'bik), *n.* Destilleerkar.
A-lert' (å-lört'), *a.* munter, livlig, flink; aarvaagen (om Krigsfolk).
A-lert'ness (å-lört'nès), *n.* Munterhed, Aarvaagenhed.
Al'ge-bra (æl'djt-brå), *n.* Algebra.

Al'ge-bra'ic (ăl'djĭ-breⁱ'ĭk), } **Al'ge-bra'ic-al** (ăl'djĭ-breⁱ'ĭk-ăl), } *a.* algebraisk.

Al'ge-bra'ist (ăl'djĭ-breⁱ'ĭst), *n.* En som forstaar Algebra, Algebraist.

A'li-as (eⁱ'lĭ-ăs), *ad.* ellers; med Binavn; *n.* paataget eller falskt Navn, gjentagen Arrestbefaling.

Al'i-bi (ăl'ĭ-bai), *n.* T. Alibi (Fraværelse fra det Sted, hvor Forbrydelsen er begaaet).

Al'ien (eⁱl'jĕn), *a.* fremmed, udenlandsk; fjernet, ikke i Forbindelse; *n.* Fremmed, Udlænding (som ikke har faaet engelsk Borgerret).

Al'ien-a-ble (eⁱl'jĕn-å-bl), *a.* afhændelig.

Al'ien-ate (eⁱl'jĕn-eⁱt), *v.* afhænde, sælge; bortvende, fjerne, trække tilbage, afvende (fra Troskab eller Yndest).

Al ien-a'tion (eⁱl'jĕn-eⁱ'sĭøn), *n.* Afhændelse, Overdragelse; Afsindighed.

Al'ien-a'tor (eⁱl'jĕn-eⁱ'tør), *n.* En som afhænder, Sælger.

Al'ien-ee' (eⁱl'jĕn-ï'), *n.* En til hvem noget afhændes.

A-light' (å-lait'), *v.* stige ned, stige af; neddale; falde ned; *ad.* brændende.

A-ligne'ment (å-lain'mĕnt), *n.* T. Alignement, snorlige Retning imellem to Punkter; (Soldaters) Opstilling i lige Linje.

A-like' (å-laik'), *ad.* paa samme Maade, ens, uden Forskjel, ligeledes, lige meget.

Al'i-ment (ăl'ĭ-mĕnt), *n.* Næring, Næringsmiddel, Føde, Spise.

Al i-ment'al (ăl'ĭ-mĕnt'ăl), *a.* nærende.

Al'i-ment'a-ry (ăl'ĭ-mĕnt'å-rĭ), *a.* Nærings-, nærende.

Al'i-mo-ny (ăl'ĭ-mö-nĭ), *n.* Underholdning, aarlige Penge *pl.*, Alimentation (bestemt for en Kone ved Skilsmisse, af Mandens Ejendom).

Al'i-quant (ăl'ĭ-kᵘănt), *a.* T. alikvant, uligedelende.

Al'i-quot (ăl'ĭ-kᵘąt), *a.* T. alikvot, [ligedelende.

A-live' (å-laiv'), *ad.* i Live, levende; livlig.

Al'ka-hest (ăl'kå-hĕst), *n.* Alkahest (et foregivet almindeligt Afløsningsmiddel).

Al'ka-les'cent (ăl'kå-lĕs'sĕnt), *a.* udviklende Ludsalt.

Al'ka-li (ăl'kå-lĭ, eller ăl'kå-lai), *n.* Alkali, Ludsalt, Potaske.

Al'ka-line (ăl'kå-lĭn, eller ăl'kå-lain), *a.* alkalisk, ludsaltagtig.

Al'ka-lize (ăl'kå-lais), *v.* alkalisere, brænde til Ludsalt, blande med Ludsalt.

All (ąl), *a.* al, hele; alle; *ad.* ganske, helt, aldeles; *n.* Hele, Alt.

Al-lay' (ăl-leⁱ'), *v.* lægge, bringe til Ro, dæmpe, svække, formilde; mildne, lindre.

Al le-ga'tion (ăl'lĭ-geⁱ'sĭøn), *n.* Anførelse, Paastand; det anførte Sted; Undskyldning, Forsvar.

Al-lege' (ăl-lĕdsj'), *v.* anføre, erklære, paastaa.

Al-le'giance (ăl-lï'djĭăns), *n.* Undersaatters Pligt mod Regjeringen, Troskab, Lydighed.

Al le-gor'ic (ăl'lĭ-gąr'ĭk), } **Al le-gor'ic-al** (ăl'lĭ-gąr'ĭk-ăl), } *a.* allegorisk, billedlig.

Al le-gor'ic-al-ly (ăl'lĭ-gąr'ĭk-ăl-lĭ), *ad.* se Allegoric.

Al'le-go-rize (ăl'lĭ-gö-rais), *v.* forklare allegorisk, sindbilledlig; tale billedlig, allegorisere.

Al'le-go-ry (ăl'lĭ-gö-rĭ), *n.* Allegori, Sindbillede.

Al-le'gro (ăl-lï'grö), *ad.* T. munter, lystig, allegro; *n.* T. Allegro.

Al le-lu'ia (ăl'lĭ-ljų'jå), } **Al le-lu'iah** (ăl'lĭ-ljų'jå), } *n.* Halleluja, se Halleluiah.

Al-le'vi-ate (ăl-lï'vĭ-eⁱt), *v.* lette, formilde, lindre.

Al-le'vi-a'tion (ăl-lï'vĭ-eⁱ'sĭøn), *n.* Lettelse, Formildelse, Lindring.

Al'ley (ăl'lĭ), *n.* Gang, Allee (i en Have); Stræde; Gyde.

Al-li'ance (ăl-lai'ăns), *n.* Forbund;

Forbindelse (Ægteskab); Slægtskab, Svogerskab.

Al'le-gate (æl'lı-geıt), *v.* sammenbinde, knytte, forene.

Al'le-ga'tion (æl'lı-geı'ʃıøn), *n.* Forbindelse; T. Alligations-Regel.

Al'li-ga'tor (æl'lı-geı'tør), *n.* Alligator, Kajman (amerikansk Krokodille).

Al-li'sion (æl-lısj'øn), *n.* Sammenstød, se Collision.

Al-lit'er-a'tion (æl-lıt'ør-eı'ʃıøn), *n.* Alliteration (flere Ord med samme Begyndelsesbogstav, f. Ex. Behemoth biggest born).

Al'lo-ca'tion (æl'lö-keı'ʃıøn), *n.* Tilsætning; Allokation (Indførelse af en Regning); Anvisning (fra Skatkammeret).

Al'lo-cu'tion (æl'lö-kjų'ʃıøn), *n.* Tiltale, Henvendelse.

Al-lo'di-al (æl-lö'dı-æl), *a.* lensfri, uafhængig.

Al-lo'di-um (æl-lö'dı-øm), *n.* Odelsgods, Allodial-Gods, frit Arvegods (frit for Lenspligt).

Al-lot' (æl-lgt') *v.* tildele ved Lod; uddele; tilstaa, skjænke, bevilge.

Al-lot'ment (æl-lgt'mënt), *n.* Tildeling ved Lod; Del, Lod, Tilskikkelse.

Al-low' (æl-lau'), *v.* give Lov, tillade, indrømme; tilstaa, give; billige; slaa af, gjøre Afdrag.

Al-low'a-ble (æl-lau'å-bl), *a.* tilladelig; rigtig, retmæssig.

Al-low'ance (æl-lau'æns), *n.* Tilladelse; Indrømmelse; Tilstaaelse; Frihed for Tvang; Overbærelse; hvad der tilstaaes til Underhold; Ration, Portion; Løn; Afdrag; godt Navn og Rygte.

Al-loy' (æl-løi'), *n.* T. Alligation, Legering, Tilsætning (af et ringere Metal til et ædlere; ogsaa det tilsatte ringere Metal); *v.* alligere, legere, blande.

Al-loy'age (æl-løi'ædsj), *n.* Legering, Blanding.

All'spice (gl'spais), *n.* Allehaande.

Al-lude' (æl-ljųd'), *v.* sigte (til), hentyde, alludere.

Al-lure' (æl-ljųr'), *v.* lokke, tillokke, tilskynde.

Al-lure'ment (æl-ljųr'mënt), *n.* Tillokkelse, Fristelse.

Al-lur'ing (æl-ljųr'ing), *a.* tillokkende, fristende, forførerisk.

Al-lu'sion (æl-ljų'ʒıøn), *n.* Tilsigten, Hentydning, Allusion.

Al-lu'sive (æl-ljų'sıv), *a.* hentydende, tilsigtende.

Al-lu'sive-ly (æl-ljų'sıv-lı), *ad.* paa en hentydende Maade.

Al-lu'vi-al (æl-ljų'vı-æl), *a.* opskyllet, frembragt ved Opskylling, alluvial.

Al-lu'vi-on (æl-ljų'vı-gn), } *n.*
Al-lu'vi-um (æl-ljų'vı-øm), } Paaskyllen, Opskylling; opskyllet Land eller Jordlag.

Al-ly' (æl-lai'), *n.* Ven, Forbundsfælle; Paarørende; Allieret, Forbundsstat; *v.* forbinde, forene; gjøre beslægtet.

Al'ma-nac (gl'må-næk), *n.* Almanak, Kalender.

Al-might'y (gl-mait'ı), *a.* almægtig; *n.* Almægtige.

Al'mond (ä'mønd), *n.* Mandel; *pl.* Halskirtler *pl.*

Al'mon-er (æl'møn-ør), *n.* Almosenier, Almisse-Uddeler (gejstlig, en Fyrstes).

Al'mon-ry (æl'møn-rı), *n.* Almosenierens Bolig, det Sted, hvor Almissen uddeles.

Al-most' (gl-möst'), *ad.* næsten, hartad.

Alms (äms), *n.* Almisse.

Alms'-deed (äms'-did), *n.* Almisse-Gjerning, mild Gave.

Alms'-house (äms'-haus), *n.* Fattighus.

Al'o-et'ic (æl'ö-ët'ık), } *a.* be-
Al'o-et'ic-al (æl'ö-ët'ık-æl), } redt af Aloe.

A-loft' (å-lgft'), *ad.* højt, i Vejret; S. T. tilvejrs; *prp.* højt over.

A-lone' (å-lōn'), *a.* & *ad.* alene; ene.
A-long' (å-lɑng'), *ad.* & *prp.* efter Længden, udſtrakt; langs, langs med, hen ad; afſted, fort, frem.
A-long-side' (å-lɑng-ſaid'), *ad.* Side om Side, langs Siden, ved.
A-loof' (å-luf'), *ad.* i Afſtand, fjernt borte; fjernet.
A-loud' (å-laud'), *ad.* lydelig, højt.
Al-pac'a (æl-pæk'å), *n.* Alpaka eller Paka (peruvianſk Faar); Tøj vævet af Alpaka-Haar.
Al'pha (æl'få), *n.* Alfa (*fig.* Begyndelſe, det Førſte).
Al'pha-bet (æl'få-bet), *n.* Alfabet, Bogſtavrække; *v.* ordne efter Alfabetet.
Al pha-bet'ic (æl'få-bet'ik), **Al'pha-bet'ic-al** (æl'få-bet'ik-æl), *a.* alfabetiſk.
Al'pha-bet'ic-al-ly (æl få-bet'ik-æl-li), *ad* efter Alfabetet.
Al'pine (æl'pin), *a.* ſom hører til Alperne, alpinſk.
Al-read'y (ɑl-red'i), *ad.* allerede.
Al'ſo (ɑl'ſö), *ad.* ogſaa, tillige.
Al'tar (ɑl'tær), *n.* Alter.
Al'tar-piece (ɑl'tær-pis), *n.* Altertavle.
Al'ter (ɑl'tør), *v.* forandre; forandre ſig.
Al'ter-a-ble (ɑl'tør-å-bl), *a.* foranderlig, ſom kan forandres.
Al'ter-ant (ɑl'tør-ænt), *a.* forandrende.
Al ter-a'tion (ɑl'tør-ei'ſjøn), *n.* Forandren, Forandring.
Al'ter-a-tive (ɑl'tør-å-tiv), *a.* ſom kan bevirke Forandring; *n.* gradvis helbredende eller mildnende Lægemiddel.
Al'ter-cate (æl'tør-keit), *v.* kives, trættes, ſkjendes.
Al'ter-ca'tion (æl'tør-kei'ſjøn), *n.* Kiv, Trætte, Ordſtrid.
Al-ter'nate (æl-tør'næt), *a.* afvexlende, gjenſidig.
Al'ter-nate (æl'tør-neit, eller æl-tør'neit), *v.* vexle, afvexle; udføre vexelvis.
Al-ter'nate-ly (æl-tør'næt-li), *ad.* vexelvis.
Al'ter-na'tion (æl'tør-nei'ſjøn), *n.* Omſkiftning, Afvexling.
Al-ter'na-tive (æl-tør'nå-tiv), *n.* Valg (imellem to Ting); Alternativ; miſlig Stilling; *a.* vexlende, gjenſidig.
Al-the'a (æl-thi'å), *n.* Læge-Althee.
Al-though' (ɑl-ðhō'), *conj.* omendſkjønt, hvorvel, uagtet.
Al-tim'e-try (æl-tim'i-tri), *n.* Højdemaaling.
Al'ti-tude (æl'ti-tjud), *n.* Højde; *fig.* Ophøjethed.
Al'to-geth'er (ɑl'tö-gēðh'ør), *ad.* tilſammen; aldeles, ganſke.
Al'u-del (æl'jü-del), *n.* T. Alludel. Sublimeerkar.
Al'um (æl'øm), *n.* Alun.
A-lu'mi-na (å-ljų'mi-nå), **Al'u-mine** (æl'jü-min), *n.* Aluminium-Jlte, Lerjord.
A-lu'mi-nous (å-ljų'mi-nøs), *a.* alunagtig, alunholdig.
A-lum'nus (å-løm'nøs), *n.* Alumnus, Diſcipel.
Al'vine (æl'vin), *a.* ſom hører til Underlivet.
Al'way (ɑl'uei), **Al'ways** (ɑl'ueis), *ad.* altid, ſtedſe.
Am (æm), Præſens af to be: I am, jeg er.
A-main' (å-mein'), *ad.* af alle Kræfter, af al Magt, hurtig, ilſomt.
A-mal'gam (å-mæl'gæm), *n.* T. Amalgam.
A-mal'gam-ate (å-mæl'gæm-eit), *v.* T. amalgamere; *fig.* ſammenblande.
A-mal'gam-a'tion (å-mæl'gæm-ei'ſjøn), *n.* Amalgamering; *fig.* nøje Forening.
A-man'u-en'ſis (å-mæn'jü-en'ſis), *n.* Aſſkriver, Skriver, Amanuenſis.
Am'a-ranth (æm'å-rænth), *n.* Amarant (Plante).
Am'a-ranth'ine (æm'å-rænth'in), *a.* af eller lig Amarant; *fig.* uviſnelig.

A-mass' (å-mås'), *v.* sammendynge, opdynge; *n.* Hob, Dynge, Bunke.
A-mass'ment (å-mås'mënt), *n.* Opdyngen; Dynge, Hob.
Am'a-teur' (ăm'å-tyr'), *n.* Kunstelsker, Dilettant.
Am'a-to-ry (ăm'å-tö-ri), *a.* som hører til eller vækker Kjærlighed, Elskovs-.
A-maze' (å-mēz'), *v.* forvirre, sætte i Forundring; *n.* Forvirring, Bestyrtelse.
A-maze'ment (å-mēz'mënt), *n.* Forvirring, Bestyrtelse, Skræk, Forbauselse.
A-maz'ing (å-mēz'ing), *a.* forbausende, skrækkelig.
Am'a-zon (ăm'å-sön), *n.* Amasone, krigersk Kvinde, Skjoldmø.
Am'a-zon'i-an (ăm'å-sön'i-ăn), *a.* krigersk (om Fruentimmer), mandhaftig; som hører til Amason-Floden.
Am-bas'sa-dor (ăm-băs'så-dør), *n.* Gesandt, Ambassadør, Statsbud.
Am'ber (ăm'bør), *n.* Rav, Bernsten.
Am'ber-gris (ăm'bør-grīs), *n.* Ambra.
Am'bi-dex'ter (ăm'bi-dĕks'tør), *n.* En som kan bruge begge Hænder lige godt; *fig.* En som bærer Kappen paa begge Skuldre, Vendekaabe.
Am'bi-dex-ter'i-ty (ăm'bi-dĕks-tĕr'i-ti), *n. fig.* tvetydig eller uærlig Opførsel.
Am-bi-dex'trous (ăm'bi-dĕks'trøs), *a.* som kan bruge begge Hænder lige godt; tvetydig, uærlig.
Am'bi-ent (ăm'bi-ënt), *a.* omgivende, omsluttende (som Luften).
Am'bi-gu'i-ty (ăm'bi-gjy'i-ti), *n.* Tvetydighed.
Am-big'u-ous (ăm-big'jü-øs), *a.* tvetydig, tvivlsom, dunkel.
Am-big'u-ous-ly (ăm-big'jü-øs-li), *ad.* paa en dunkel, tvetydig Maade.
Am'bit (ăm'bit), *n.* Omfang, Omkreds.
Am-bi'tion (ăm-bish'øn), *n.* Ærgjærrighed, Herskesyge.
Am-bi'tious (ăm-bish'øs), *a.* ærgjerrig; begjerlig, stræbende efter.
Am-bi'tious-ly (ăm-bish'øs-li), *ad.* paa en ærgjerrig Maade.
Am'ble (ăm'bl), *v.* gaa i Pasgang; gaa let; trippe, gaa affekteret; *n.* Hestes Pasgang; let Skridt.
Am'bler (ăm'blør), *n.* Pasgjænger.
Am-bro'sia (ăm-brō'sjå), *n.* Ambrosia (Gudernes Føde; ogsaa en Plante).
Am-bro'sial (ăm-brō'siăl), } *a.*
Am-bro'sian (ăm-brō'siăn), } ambrosisk, himmelsk (sød, duftende).
Am'bry (ăm'bri), *n.* Almissehus; Kjøkkenskab, Flueskab.
Ambs'-ace (ēmz'-ēs), *n.* begge Esser *pl.* (paa Tærninger).
Am'bu-la'tion (ăm'bjü-lē'shøn), *n.* Omvanken, Spadseren.
Am'bu-la-to-ry (ăm'bjü-lå-tö-ri), *a.* omvankende, vandrende, bevægelig; *n.* Sted til at gaa eller spadsere.
Am bus-cade' (ăm'bøs-kēd'), *n.* Baghold.
Am'bush (ăm'bush), *n.* Baghold; Overfald fra et Baghold; Liggen i Baghold.
A-mel'io-rate (å-mīl'jö-rēt), *n.* forbedre.
A-mel'io-ra'tion (å-mīl'jö-rē'shøn), *n.* Forbedring.
A'men' (ē'mën'), *i.* & *n.* Amen.
A-me'na-ble (å-mī'nå-bl), *a.* ansvarlig, forpligtet til at gjøre Regnskab for sit Forhold; let at lede, føjelig.
A-mend' (å-mënd'), *v.* rette, forbedre, ændre; erstatte; forbedre sig.
A-mend'a-ble (å-mënd'å-bl), *a.* forbederlig.
A-mend'ment (å-mënd'mënt), *n.* Forbedring, Bedring; T. Ændring, Ændringsforslag, Amendement.
A-mends' (å-mëndz'), *pl. n.* Erstatning, Vederlag, Oprejsning.
A-men'i-ty (å-mën'i-ti), *n.* Yndighed, Behagelighed. [Pengebod), mulktere.
A-merce' (å-mørs'), *v.* straffe (med

A-merce'a-ble (å-mørs'å-bl), *a.* strafbar.
A-merce'ment (å-mørs'mënt), *n.* Pengebod, Pengestraf, Mulkt.
A-mer'cer (å-mørs'ør), *n.* En som straffer med Pengebod, En som mulkterer.
A-mer'i-can (å-mër'i-kën), *a.* amerikansk; *n.* Amerikaner.
A-mer'i-can-ism (å-mër'i-kën-izm), *n.* Forkjærlighed for Amerika; amerikansk Sprogegenhed.
A-mer'i-can-ize (å-mër'i-kën-ais), *v.* amerikaniſere.
Am'e-thyst (ëm'i-thist), *n.* Amethyst (violet Ædelsten); T. violet Farve (i Adelsmænds Vaaben).
Am'e-thyst'ine (ëm'i-thist'in), *a.* amethystfarvet.
A'mi-a-bil'i-ty (ei'mi-å-bil'i-ti), *n.* Elskværdighed.
A'mi-a-ble (ei'mi-å-bl), *a.* elskværdig, elskelig.
A'mi-a-bly (ei'mi-å-bli), *ad.* paa en behagelig, venlig Maade.
A'mi-a-ble-ness (ei'mi-å-bl-nës), *n.* Elskværdighed.
Am i-an'thus (ëm'i-ën'thøs), *n.* Asbest, Amiant, Bjerghør (et Mineral).
Am'i-ca-ble (ëm'i-kå-bl), *a.* venskabelig.
A-mid' (å-mid'), **A-midst'** (å-midst'), *prp.* midt i; imellem (blandet med, omgivet af).
A-miss' (å-mis'), *a.* & *ad.* urigtig; fejl, galt; upassende; upasselig, ikke vel.
Am'i-ty (ëm'i-ti), *n.* Venskab, god Forstaaelse.
Am-mo'ni-a (ëm-mō'ni-å), **Am-mo'ni-ac** (ëm-mō'ni-ëk), *n.* Ammoniak.
Am'mo-ni'ac-al (ëm'mö-nai'ëk-ël), *a.* ammoniakalsk, som ligner Ammoniak.
Am'mu-ni'tion (ëm'mjü-nish'øn), *n.* Krigsforraad, Munition.
Am'nes-ty (ëm'nës-ti), *n.* Amnesti (almindelig Tilgivelse).
A-mong' (å-mong'), **A-mongst'** (å-mongst'), *prp.* iblandt, blandt, imellem.
Am'o-rous (ëm'ö-røs), *a.* forlibt, forelsket; som let bliver forlibt; Elskovs-.
Am'o-ro'so (ëm'ö-rō'sö), *n.* Elsker.
A-mor'phous (å-mgr'føs), *a.* uformelig, formløs.
A-mount' (å-maunt'), *v.* beløbe sig, stige; *n.* Beløb (af en Regning), Sum.
A-mour' (å-mur'), *n.* Kjærligheds-forstaaelse, Elskovshandel.
Am-phib'i-ous (ëm-fib'i-øs), *a.* som lever baade paa Land og i Vand, amfibisk.
Am'phi-bol'o-gy (ëm'fi-bgl'ö-dji), *n.* Tvetydighed, dobbelt Mening (frembragt ved Ordstillingen).
Am'ple (ëm'pl), *a.* vid, stor; fuldstændig, udførlig; rigelig; uindskrænket; prægtig.
Am'pli-fi-ca'tion (ëm'pli-fi-kei'shøn), *n.* Udvidelse; Vidløftighed; overdreven Fremstilling, Overdrivelse.
Am'pli-fi'er (ëm'pli-fai'ør), *n.* Udvider; vidløftig Lovtaler.
Am'pli-fy (ëm'pli-fai), *v.* udvide; overdrive; forøge og forbedre; være vidløftig; gjøre udførlige Skildringer (af, on).
Am'pli-tude (ëm'pli-tjud), *n.* Vidde, Størrelse, Udstrækning; Storhed; T. Amplitude; Buevidde (Horisontens mellem Solens eller en Planets Opgang og Nedgang).
Am'ply (ëm'pli), *ad.* rigelig, fuldkommen; vidløftig.
Am'pu-tate (ëm'pjü-teit), *v.* T. afskjære, sætte af, amputere.
Am'pu-ta'tion (ëm pjü-tei'shøn), *n.* Afsætning, Afskjæring, Amputation.
Am'u-let (ëm'jü-lët), *n.* Amulet (Tryllebindsel eller deslige mod Troldom, Sygdom osv.)
A-muse' (å-mjus'), *v.* more, underholde; opholde (med Løfter); holde i Uro eller Forventning.

A-muse'ment (å-mjus'mĕnt), *n.* Underholdning, Morskab, Fornøjelse.
A-mus'ing (å-mjus'ing), } *a.* under-
A-mu'sive (å-mju'siv), } holdende, morsom.
A-myg'da-late (å-mig'då-lĕt), *a.* lavet af Mandler; *n.* Mandelmelk.
A-myg'da-line (å-mig'då-lin), *a.* mandelagtig.
Am'y-la'ceous (ĕm'i-lei'siøs), *a.* stivelseagtig.
An (ĕn), *art.* en, et; *conj.* (hos gamle Forfattere) om, dersom, hvis.
An'a-bap'tist (ĕn'ă-bæp'tist), *n.* Gjendøber, Anabaptist.
A-nach'ro-nism (å-nĕk'rö-nism), *n.* fejl Tidsregning, Anachronisme.
An'a-con'da (ĕn'å-kan'då), *n.* den største Kvælerslange, Kjæmpeslange.
A-nac're-on'tic (å-nĕk'ri-an'tik), *a.* anakreontisk; *n.* anakreontisk Digt eller Sang (om Vin og Kjærlighed, efter Digteren Anakreon).
An'a-gram (ĕn'å-græm), *n.* T. Bogstavomsætning, Anagram.
An'a-lep'tic (ĕn'å-lep'tik), *a.* kvægende, styrkende; *n.* styrkende Middel.
An'a-log'ic-al (ĕn'å-lądj'ik-ĕl), *a.* analogisk, lignende.
A-nal'o-gize (å-nĕl'ö-djais), *v.* forklare analogisk eller efter Analogien.
A-nal'o-gous (å-nĕl'ö-gøs), *a.* analog.
A-nal'o-gy (å-nĕl'ö-dji), *n.* Lighed, Analogi.
An'a-lyse (ĕn'å-lais), *v.* analysere, opløse.
A-nal'y-sis (å-nĕl'i-sis), *n.* Opløsning, Analyse.
An'a-lyst (ĕn'å-list), *n.* Analytiker, Undersøger.
An'a-lyt'ic (ĕn'å-lit'ik), } *a.*
An'a-lyt'ic-al (ĕn'å-lit'ik-ĕl), } opløsende, analytisk.
An'a-lyt'ics (ĕn'å-lit'iks), *n.* analytisk Methode, Analytik.
An'a-lyze (ĕn'å-lais), *v.* analysere, opløse.
An'a-lyz'er (ĕn'å-lais'ør), *n.* Analyserer; Opløsningsmiddel.
An'a-pæst (ĕn'å-pĕst), *n.* Anapæst.
A-narch'ic (å-nărk'ik), } *a.*
A-narch'ic-al (å-nărk'ik-ĕl), } uden Regjering, forvirret, anarkisk.
An'arch-y (ĕn'ĕrk-i), *n.* Anarki, Lovløshed, Forvirring.
A-nath'e-ma (å-nĕth'i-må), *n.* Ban, Kirkens Ban; Banlysning.
A-nath'e-ma-tize (å-nĕth'i-må-tais), *v.* banlyse, sætte i Kirkens Ban.
An'a-tom'ic-al (ĕn'å-tam'ik-ĕl), *a.* anatomisk.
A-nat'o-mist (å-nĕt'ö-mist), *n.* Anatom.
A-nat'o-my (å-nĕt'ö-mi), *n.* Anatomi.
An'ces-tor (ĕn'ses-tør), *n.* Stamfader; *pl.* Forfædre; Aner *pl.*
An-ces'tral (ĕn-ses'trĕl), *a.* fædrene, nedarvet fra Forfædrene.
An'ces-try (ĕn'ses-tri), *n.* Slægt, Stamme; Aner *pl.*; Herkomst, Byrd.
Anch'or (ĕngk'ør), *n.* Anker; *v.* ankre, lægge for Anker; *fig.* fæste.
Anch'or-age (ĕngk'ør-ĕdsj), *n.* Ankergrund; Betaling derfor; et Skibs Ankre *pl.*
Anch'o-ress (ĕngk'ö-rĕs), *n.* Eneboerske.
Anch'o-ret (ĕngk'ö-rĕt), } *n.* Ere-
Anch'o-rite (ĕngk'ö-rait), } mit, Eneboer.
An-cho'vy (ĕn-tjō'vi), *n.* Ansjos.
An'cient (ein'sjĕnt), *a.* gammel (fra gamle Tider, af lang Varighed; som har været eller levet fordum); gammeldags, forrige; *n.* Gammel, Ældre.
An'cient-ly (ein'sjĕnt-li), *ad.* i fordums Tid, fordum.
An'cil-la-ry (ĕn'sil-lå-ri), *a.* tjenende (som Pige); underordnet.
And (ĕnd), *conj.* og; (ikke sjelden for: An, *conj.*)
An-dan'te (ĕn-dăn'ti), *a.* T. andante; *n.* Andante.
And'i-ron (ĕnd'ai-ørn), *n.* Buk (til et Bradspid), Ildbuk.

An-drog'y-nal (æn-drɑdjs'ï-næl), } **An-drog'y-nous** (æn-drɑdsj'ï-nøs } *a.* tvekjønnet.

An'ec-dote (æn'ëk-dōt), *n.* Anekdote.

An'ec-dot'ic-al (æn'ëk-dɑt'ïk-ël), *a.* som hører til Anekdoter.

A-nem'o-ne (å-nëm'ö-nï), *n* Anemone (Plante).

An'eu-rism (æn'jų-rïsm), *n.* Pulsaare-Svulst, Aareknude.

A-new' (å-njų'), *ad.* paa ny, om igjen, igjen; paa en ny Maade.

An'gel (ein'djël), *n.* Engel (*fig.* om en Skjønhed); en gammel engelsk Guldmynt.

An-gel'ic (æn-djël'ïk), } *a.* en-
An-gel'ic-al (æn-djël'ïk-ël), } glelig, Engle-.

An'ger (æng'ør), *n.* Smerte, Pine, Værk (i en Svulst eller Byld); Vrede, Harme, Fortør nelse; *v.* gjøre smertelig; gjøre vred, opbringe, fortørne.

An-gi'na (æn-djai'nå), *n.* Halsbetændelse, Halspine.

An'gle (æng'l), *n.* Vinkel; Kant, Hjørne; Angel, Krog; Medetøj (Stang, Krog, Snor); *v.* angle, mede; lokke.

An'gler (æng'lør), *n.* Angelfisker.

An'gli-can (æng'lï-kæn), *a.* engelsk; *n.* Medlem af den engelske Kirke.

An'gli-cism (æng'lï-sïsm), *n.* Anglicisme, engelsk Sprogegenhed.

An'gli-cize (æng'lï-sais), *v.* anglisere, gjøre engelsk.

An'gling (æng'ling), *n.* Angelfiskeri.

An'gri-ly (æng'rï-lï), *ad.* vredt, i Vrede.

An'gry (æng'rï), *a.* vred, opbragt; inflammeret, smertelig.

An-guin'e-al (æn-gwin'ï-ël), *a.* slangeagtig.

An'guish (æn g'ü ïsj), *n.* Angest, Kval, Marter, Pine (legemlig eller aandelig).

An'gu-lar (æng'jü-lër), *a.* vinklet, kantet.

An'gu-lar'i-ty (æng jü-lër'ï-tï), *n.* Kantethed, det Kantede.

An'gu-la'ted (æn'gjü-lei'tëd), *a.* kantet.

An'ile (æn'ail), *a.* som en gammel Kone, gammel.

A-nil'i-ty (å-nil'ï-tï), *n.* høj kvindelig Alder.

An'i-mad-ver'sion (æn'ï-mæd-vør'sjøn), *n.* Jagttagelse; Irretesættelse, Dadel; Straf.

An'i-mad-vert' (æn'ï-mæd-vørt'), *v.* iagttage.

An'i-mal (æn'ï-møl), *n.* Dyr; *a.* Dyre-, dyrisk.

An'i-mal'cu-lar (æn'ï-mæl'kjü-lër), *a.* som hører til Smaadyr.

An'i-mal'cule (æn'ï-mæl'kjųl), *n.* lidet (mikroskopisk) Dyr.

An'i-mal'cu-line (æn'ï-mæl'kjü-lin), *a.* se Animalcular.

An'i-mal-ism (æn'ï-møl-ïsm), *n.* dyrisk Tilstand, Dyriskhed.

An'i-mal'i-ty (æn'ï-mæl'ï-tï), *n.* Dyriskhed, Dyrisk Natur.

An'i-mal-ize (æn'ï-møl-ais), *v.* give dyrisk Liv; forvandle til dyrisk Stof.

An'i-mate (æn'ï-meit), *v.* besjæle, gjøre levende; oplive, opmuntre.

An'i-mate (æn'ï-mët), *a.* besjælet, livlig.

An'i-mat'ed (æn'ï-mei'tëd), *a.* livlig.

An'i-ma'tion (æn'ï-mei'sjøn), *n.* Livsmeddelelse, Besjæle'se; Oplivelse; Livlighed.

An'i-ma'tor (æn'ï-mei'tør), *n.* det Besjælende; *fig.* bevægende Princip.

An'i-mos'i-ty (æn'ï-mɑs'ï-tï), *n.* stærkt Had, heftig Uvilje, Forbittrelse.

An'ise (æn'ïs), *n.* Anisplante.

An'kle (æng'kl), *n.* Ankel.

An'nal-ist (æn'næl-ïst), *n.* Aarbog-Skriver, Historie-Skriver, Annalist.

An'nals (æn'nælz), *n. pl.* Aarbøger, Annaler *pl.*

An'nats (æn'næts), *n. pl.* T. det første Aars Indkomster (af et geistligt Embede), Annater *pl.*

An-neal' (æn-nïl'), *v.* T. udgløde, temperere ved Hede og gradvis Afkjøling (Glas og Metaller).

An-nex' (æn-nɛks'), *v.* vedføje; forene, forbinde (noget mindre med noget større).
An'nex-a'tion (æn'nɛks-e'ʃən), *n.* Tilføjning, Forbindelse; Forening.
An-ni'hi-la-ble (æn-nai'hi-lə-bl), *a.* som kan tilintetgjøres.
An-ni'hi-late (æn-nai'hi-leit), *v.* tilintetgjøre, ødelægge; ophæve.
An-ni hi-la'tion (æn-nai'hi-lei'ʃən), *n.* Tilintetgjørelse.
An'ni-ver'sa-ry (æn'ni-vər'sə-ri), *n.* Aarsdag, Aarsfest; *a.* aarlig.
An'no-tate (æn'nö-teit), *v.* skrive Anmærkninger.
An'no-ta'tion (æn'nö-tei'ʃən), *n.* Anmærkning, Note.
An'no-ta'tor (æn'nö-tei'tər), *n.* Forfatter til Anmærkninger; Kommentator, Fortolker.
An-not'to (æn-nat'tö), *n.* Orlean eller Roucou (et rødgult Farvestof af Frøene af et sydamerikansk Træ).
An-nounce' (æn-nauns'), *v.* forkynde; melde.
An-nounce'ment (æn-nauns'mənt), *n.* Forkyndelse, Anmeldelse.
An-noy' (æn-nɔi'), *v.* skade; plage, forurolige, besvære, drille.
An-noy'ance (æn-nɔi'æns), *n.* Plage, Fortrædelighed, Skade.
An'nu-al (æn'jü-æl), *a.* aarlig, eenaarig; *n.* Kalender med Digte osv., Digt trykt i dette Aar.
An'nu-al-ly (æn'jü-æl-li), *ad.* aarlig, hvert Aar.
An-nu'i-tant (æn-njy'i-tænt), *n.* En som har en Livrente.
An-nu'i-ty (æn-njy'i-ti), *n.* Livrente, aarlig Sum; *pl.* Statsrenter *pl.*
An-nul' (æn-nøl'), *v.* tilintetgjøre, omstøde, ophæve, annulere.
An'nu-lar (æn'jü-lær), **An'nu-la-ry** (æn'jü-lə-ri), } *a.* ringformig.
An'nu-let (æn'jü-lət), *n.* liden Ring.
An-nul'ment (ə-nøl'mənt), *n.* Ophævelse, Omstøden, Annulering.
An-nu'mer-ate (æn-njy'mør-eit), *v.* regne med, lægge til, iberegne.
An-nu'mer-a'tion (æn-njy'mør-ei'ʃən), *n.* Medregnen, Iberegning.
An-nun'ci-ate (æn-nən'ʃi-eit), *v.* forkynde, berette.
An-nun'ci-a'tion (æn-nən'ʃi-ei'ʃən) *n.* Forkyndelse.
An'o-dyne (æn'ö-dain), *n.* smertestillende Lægemiddel; *a.* smertestillende, lindrende.
A-noint' (ə-nøint'), *v.* salve; *fig.* indvie.
A-noint'ed (ə-nøint'əd), *a.* salvet; Erke- (i ond Betydning); *n.* (den) Salvede (Messias).
A-noint'ment (ə-nøint'mənt), *n.* Salvelse, Salving.
A-nom'a-lism (ə-nɑm'ə-lism), *n.* Uregelmæssighed.
A-nom'a-list'ic-al (ə-nɑm'ə-lis't-ik-æl), *a.* uregelmæssig, afvigende.
A-nom'a-ly (ə-nɑm'ə-li), *n.* Afvigelse fra Regelen, Anomali, Uregelmæssighed.
A-non' (ə-nɑn'), *ad.* straks, paa Øjeblikket, snart, ret nu.
A-non'y-mous (ə-nɑn'i-məs), *a.* ubenævnt, anonym.
An'o-rex'y (æn'ö-rɛks'i), *n.* Mangel paa Appetit, Madlede.
An-oth'er (æn-ðð'ər), *a.* en anden, et andet; endnu en, endnu et, en eller et til.
An'ser-ine (æn'sər-ain), *a.* som hører til Gjæssene, Gaase-; som Gaasehud, ujevn, ru.
An'swer (æn'sər), *n.* Svar, Ansvar, Regnskab; T. Forsvars-Indlæg; *v.* svare; svare Regning, lykkes; svare paa, besvare; svare til, være tjenlig til; opfylde, fyldestgjøre; lystre (f. Ex. et Skib Roret); møde (i Retten, efter en Indstævning).
An'swer-a-ble (æn'sər-ə-bl), *a.* som kan besvares; ansvarlig; svarende (til), passende.
An'swer-er (æn'sər-ər), *n.* En som svarer el. besvarer; Modstander, Modpart.

Ant (ånt), *n.* Myre.
An-tag'o-nism (ăn-tăg'ö-nizm), *n.* Modſtand, Strid.
An-tag'o-nist (ăn-tăg'ö-niſt), *n.* Modſtander, Modpart.
An-tag'o-nist'ic (ăn-tăg ö-niſt'ik), *a.* kjæmpende ſom en Modſtander.
An-tag'o-nize (ăn-tăg'ö-nais), *v.* modſtaa, ſtride imod.
An-tal'gic (ăn-tăl'djik), *a.* ſmertefſtillende.
Ant-arc'tic (ănt-ärk'tik), *a.* antarktiſk, modſat Nordpolen, Syd-.
Ant'ar-thrit'ic (ănt'ăr-thrit'ik), *a.* tjenlig mod Gigt.
An'te (ăn'ti) (en latinſk Partikel), foran; inden, før (kun i Sammenſætninger).
An'te-ced'ence (ăn ti-ſid'ens), *n.* Gaaen forud.
An'te-ced'ent (ăn'ti-ſid'ent), *n.* det Foregaaende; T. Forſætning; *a.* foregaaende.
An'te-ces'sor (ăn'ti-ſes'ſör), *n.* Forgjænger, Formand.
An'te-cham'ber (ăn'ti-tjeim'bör), *n.* Forværelſe, Forgemak.
An'te-date (ăn'ti-deit), *v.* datere tidligere (end den virkelige Tid), antedatere; *fig.* nyde forud; *n.* Forudnydelſe.
An te-di-lu'vi-an (ăn'ti-di-ljų'vi-ăn) *a.* antediluvianſk, førend Syndfloden; *fig.* ældgammel; *n.* En ſom har levet før Syndfloden, Antediluvianer.
An'te-lope (ăn'ti-löp), *n.* Antilop.
An te-lu'can (ăn'ti-ljų'kăn), *a.* førend Dagens Frembrud.
An'te-mun'dane (ăn'ti-mön'dein), *a.* ſom var førend Verden.
An-ten'næ (ăn-tĕn'ni), *n. pl.* Følehorn *pl.*
An'te-pas'chal (ăn'ti-păs'kăl), *a.* førend Paaſke.
An'te-past (ăn'ti-påſt), *n.* Forſmag, Forudnydelſe.
An'te-pe-nult' (ăn'ti-pi-nölt'), **An'te-pe-nult'i-mate** (ăn'ti-pi-nölt'i-mĕt), *n.* tredje Stavelſe fra Enden.
An-te'ri-or (ăn-ti'ri-ör), *a.* ſom er foran; foregaaende, tidligere, ældre.
An-te ri-or'i-ty (ăn-ti'ri-gr'i-ti), *n.* det at være foran eller før, Prioritet.
An'te-room (ăn'ti-rųm), *n.* Forværelſe.
An'them (ăn'thĕm), *n.* Korſang, Kirkeſang; Sang (iſær højtidelig).
An'ther (ăn'thör), *n.* Støvpung (i Blomſter).
An-thol'o-gy (ăn-thal'ö-dji), *n.* Blomſterſamling, Anthologi.
An'tho-ny's-fire (ăn'tö-nis-fair), *n.* Roſen (Sygdom).
An'thra-cite (ăn'thrĕ-ſait), *n.* Anthracit, Glanskul.
An'thro-pol'o-gy (ăn thrö-pal'ödji), *n.* Lære om Menneſker, Anthropologi.
An'thro-poph'a-gi (ăn'thrö-paf'ädji), *n. pl.* Menneſkeædere, Kannibaler *pl.*
An'ti (ăn'ti), en græſk Partikel, ſom betyder imod, og bruges i Sammenſætninger.
An'tic (ăn'tik), *a.* ſelſom, forunderlig, latterlig, vild, naragtig; *n.* Gjøgler, Nar; *pl.* Narreſtreger *pl.*
An'ti-christ (ăn'ti-kriſt), *n.* Antikriſt.
An'ti-chris'tian (ăn'ti-kriſt'jăn), *a.* antikriſtelig.
An-tic'i-pate (ăn-tis'i-peit), *v.* tage eller optage forud, tage for Tiden, anticipere; tænke ſig, fornemme forud, forudføle; forudnyde, glæde ſig til, forekomme, forebygge.
An tic i-pa'tion (ăn-tis'i-pei'ſjön) *n.* Forudoptagelſe; Forudopfattelſe, Begreb eller Foreſtilling (ſom man gjør ſig forud); Forudnydelſe, Forſmag.
An-tic'i-pa'tor (ăn-tis'i-pei'tör), *n.* En ſom forud optager, Forpranger.
An ti-cli'max (ăn'ti-klai'mæks), *n.* T. Antiklimax.
An'ti-do'tal (ăn'ti-dō'tăl). *a.* tjenende ſom Modgift.
An'ti-do'ta-ry (ăn'ti-dō'tă-ri), *a.*

tjenende som Modgift; handlende om Modgift.

An'ti-dote (æn'ti-dōt), *n.* Modgift, modvirkende Middel.

An'ti-feb'rile (æn'ti-feb'ril), eller **An'ti-fe'brile** (æn'ti-fi'bril), *a.* feberstillende.

An'ti-mo'ni-al (æn'ti-mō'ni-æl), *a.* sammensat af eller hørende til Spidsglans; *n.* Spidsglans-Middel.

An'ti-mo-ny (æn'ti-mō-ni), *n.* Spidsglans, Antimonium.

An'ti-no'mi-an (æn'ti-nō'mi-æn), *n.* Antinomist; *a.* antinomistisk.

An'ti-no-my (æn'ti-nō-mi), eller **An-tin'o-my** (æn-tin'ō-mi), *n.* Modsigelse mellem to Love, Antinomi.

An'ti-par'a-lyt'ic (æn'ti-pær'å-lit'ik) *a.* tjenlig mod Lamhed.

An'ti-pa-thet'ic-al (æn'ti-på-thet'ik-æl), *a.* af Naturen modstræbende, antipathisk, ufordragelig.

An-tip'a-thy (æn-tip'å-thi), *n.* naturlig Modbydelighed, Antipathi.

An'ti-pes'ti-len'tial (æn'ti-pes'ti-len'shæl), *a.* tjenlig mod Pest.

An'ti-phon (æn'ti-fan), **An-tiph'o-ny** (æn-tif'ō-ni), *n.* Vexelsang (i Kirken); *fig.* Ekko, Svar.

An-tiph'ra-sis (æn-tif'rå-sis), *n.* Antifrase (et Ords Anvendelse i sin modsatte Betydning).

An-tip'o-dal (æn-tip'ō-dæl), *a.* angaaende Antipoderne, antipodalsk, modsat.

An'ti-pode (æn'ti-pōd), *n.* Antipode.

An'ti-pope (æn'ti-pōp), *n.* Modpave.

An'ti-qua'ri-an (æn'ti-kwei'ri-æn), *a.* antikvarisk, fra Oldtiden; *n.* Antikvar; Oldgransker.

An'ti-qua-ry (æn'ti-kwå-ri), *n.* Antikvar; Oldgransker.

An'ti-quate (æn'ti-kweit), *v.* gjøre forældet; affkaffe, ophæve.

An-tique' (æn-tik'), *a.* gammel, fra Oldtiden, antik; gammeldags; *n.* Antike, Stykke fra Oldtiden.

An-tiq'ui-ty (æn-tik'wi-ti), *n.* Alderdom, Oldtid, Fortid; de Gamle *pl.*; Ælde; Levning fra Oldtiden, Antikvitet.

An'ti-script'ur-al (æn'ti-skript'jur-æl), *a.* skriftstridig.

An'ti-sep'tic (æn'ti-sep'tik), *a.* virksom mod Forraadnelse.

An'ti-spas-mod'ic (æn'ti-spæs-mɑd'ik), *a.* krampestillende.

An-tith'e-sis (æn-tith'i-sis), *n.* Modsætning, Antithese.

An'ti-thet'ic (æn'ti-thet'ik), **An'ti-thet'ic-al** (æn'ti-thet'ik-æl), *a.* i Modsætninger, antithetisk.

An'ti-type (æn'ti-taip), *n.* Aftryk, Afbildning; Modbillede, Forbillede.

An'ti-typ'ic-al (æn'ti-tip'ik-æl), *a.* modbilledlig, antitypisk.

Ant'ler (ænt'lør), *n.* Gren paa Hjortehorn, Spids, Tak; T. Ende.

An'vil (æn'vil), *n.* Ambolt.

Anx-i'e-ty (æng-sai'i-ti), *n.* Ængstelse, Angest, Uro (over noget uvist Tilkommende); Bekymmelse; heftigt Ønske.

Anx'ious (ængk'sjøs), *a.* ængstelig, bange, urolig; heftig ønskende, længselsfuld.

Anx'ious-ly (ængk'sjøs-li), *ad.* bekængstet, ængsteligen.

A'ny (en'ni), *a.* en, nogen (ubestemt); enhver, enhversomhelst.

A'o-rist (ei'ō-rist), *n.* T. Aorist (ubestemt forbigangen Tid).

A-or'ta (å-gr'tå), *n.* T. den store Pulsaare (fra Hjertet).

A-pace' (å-peis'), *ad.* rask, hurtig, stærkt; snart.

A-part' (å-pɑrt'), *ad.* affsides, afsondret, særskilt; tilside; affset (fra, from), uden Hensyn (til).

A-part'ment (å-pɑrt'ment), *n.* Værelse; *pl.* Værelser *pl.* (Bolig).

Ap'a-thet'ic (æp'å-thet'ik), *a.* følesløs, apathisk.

Ap'a-thy (æp'å-thi), *n.* Ufølsomhed, Følesløshed, Apathi.

Ape (eip), *n.* Abe; Efteraber, Nar; *v.* abe, efterabe.

A-pe'ri-ent (å-pi'ri-ent), *a.* aab-

nende, afførende, renſende; *n.* afførende Middel.

Ap'er-ture (æp'ør-tjur), *n.* Aabning; Hul.

A-pet'al-ous (å-pet'æl-øs), *a.* T. uden Blomſterblade, kronløs.

A-pex' (å-peks'), (*pl.* **Ap'i-ces**, æp'i-ſis), *n.* Spids, Top; højeſte Punkt.

A-phel'ion (å-fil'jøn), *n.* T. Aphelium (længſte Afſtand fra Solen).

Aph'o-rism (æf'ö-rism), *n.* kort, afbrudt Læreſætning, Aforisme.

Aph'o-rist (æf'ö-riſt), *n.* Aforismeſkriver.

Aph'o-rist'ic (æf'ö-riſt'ik), **Aph'o-rist'ic-al** (æf'ö-riſt'ik-æl), *a.* i korte, ſammenhængende Læreſætninger, afbrudt, aforiſtiſk.

A'pi-a-ry (ei'pi-å-ri), *n.* Bigaard, Bihave.

A-piece' (å-pis'), *ad.* for hvert Stykke, Stykket; til hver Perſon, hver.

Ap'ish (ei'pisj), *a.* abeagtig, efterabende; affekteret, lapſet; naragtig, Abe-.

A-poc'a-lypse (å-pak'å-lips), *n.* Apokalypſe, Johannes' Aabenbaring.

A-poc'a-lyp'tic (å-pak'å-lip'tik), **A-poc'a-lyp'tic-al** (å-pak'å-lip'tik-æl) *a.* apokalyptiſk.

A-poc'o-pe (å-pak'ö-pi), *n.* T. Forkortelſe i Enden af et Ord, Apokope.

A-poc'ry-pha (å-pak'ri-få), *n. pl.* de apokryfiſke Bøger *pl.*

A-poc'ry-phal (å-pak'ri-fæl), *a.* apokryfiſk; utroværdig, upaalidelig, tvivlſom.

Ap'o-gee (æp'ö-dji), *n.* T. længſte Afſtand fra Jorden, Apogæum.

Ap'o-graph (æp'ö-græf), *n.* Afſkrift.

A-pol'o-get'ic (æ-pal'ö-djet'ik), **A-pol'o-get'ic-al** (å-pal'ö-djet'ik-æl), *a.* forſvarende, Forſvars-, apologetiſk; undſkyldende.

A-pol'o-gist (å-pal'ö-djiſt), *n.* Forſvarer, Forfegter, Talsmand.

A-pol'o-gize (å-pal'ö-djais), *v.* forſvare ſig, tale til Forſvar, gjøre Undſkyldning (for, for).

Ap'o-logue (æp'ö-lag), *n.* moralſk Fabel.

A-pol'o-gy (å-pal'ö-dji), *n.* Forſvar, Apologi; Undſkyldning.

Ap'oph-thegm (æp'ö-them), *n.* Tankeſprog.

Ap'o-plec'tic (æp'ö-plek'tik), *a.* apoplektiſk.

Ap'o-plex'y (æp'ö-pleks'i), *n.* Slag, Rørelſe, Apoplexi.

A-pos'ta-sy (å-pas'tå-ſi), *n.* Frafald (fra Troen), Trosfornegtelſe, Apoſtaſi.

A-pos'tate (å-pas'teit), *n.* Apoſtat, Frafalden, Trosfornegter; *a.* frafalden, falſk forræderiſk.

A-pos'ta-tize (å-pas'tå-tais), *v.* falde fra, forſage ſin Tro, blive Apoſtat.

A-pos'te-mate (å-pas'ti-meit), *v.* bulne.

Ap'os-teme (æp'ös-tim), *n.* Byld, Edderbyld.

A-pos'tle (å-pas'l), *n.* Apoſtel.

A-pos'tle-ship (å-pas'l-ſjip), *n.* Apoſtolat, Apoſtel-Embede, pavelig Regjering.

Ap'os-tol'ic (æp'ös-tal'ik), **Ap'os-tol'ic-al** (æp'ös-tal'ik-æl), *a.* apoſtoliſk.

A-pos'tro-phe (å-pas'trö-fi), *n.* Apoſtrof, Forkortnings- eller Udeladelſes-Tegn (’); T. Apoſtrofe (Tiltale til en Fraværende).

Ap'o-stroph'ic (æp'ö-ſtraf'ik), *a.* ſom hører til en Apoſtrofe.

A-pos'tro-phize (å-pas'trö-fais), *v.* henvende ſig til, tiltale, tiltale ſkarpt (i en Tale).

A-poth'e-ca-ry (å-path'i-kå-ri), *n.* Apotheker (ſom tillige har Lov til at praktiſere ſom Mediciner. Ordet maa derfor ofte overſættes ved: Læge eller Underlæge). [ſprog.

Ap'o-thegm (æp'ö-them), *n.* Tankeſprog.

Ap'o-the'o-sis (æp'ö-thi'ö-ſis), *n.* Forgudelſe, Apotheoſe.

Ap-pall' (ăp-pąl'), *v.* forſtrække, forfærde.

Ap'pa-nage (ăp'på-nădsj), *n.* Appanage.

Ap pa-ra'tus (ăp'å-rei'tŏs), *n.* Apparat, Tilbehør, fornødne Midler eller Redſkaber *pl.*; Tilberedelſe.

Ap-par'el (ăp-păr'ĕl), *n.* Klædning, Dragt; Forbinding (et Saars); *v.* klæde; ſmykke.

Ap-par'ent (ăp-păr'ĕnt), *a.* øjenſynlig, klar, aabenbar; uomtviſtelig; tilſyneladende.

Ap-par'ent-ly (ăp-păr'ĕnt-li), *ad.* øjenſynligen, klarligen.

Ap'pa-ri'tion (ăp'på-rĭsj'ŏn), *n.* Aabenbarelſe, Synlighed; Syn; Gjenfærd; noget blot Tilſyneladende, Skin; T. Synlighed, Lysperiode (Maanens, Stjerners).

Ap-par'i-tor (ăp-păr'ĭ-tør), *n.* Pedel, Bud, Tjener (ved en gejſtlig Ret).

Ap-peal' (ăp-pĭl'), *n.* Paaberaabelſe; Appellation; Opfordring; Anklage; *v.* beraabe ſig (paa En, Ens Dom eller Vidne); appellere (til en højere Ret); T. anklage.

Ap-peal'a-ble (ăp-pĭl'å-bl), *a.* appelabel.

Ap-pear' (ăp-pïr'), *v.* viſe ſig, lade ſig ſe; fremſtille ſig, komme frem, optræde; blive ſynlig eller tydelig; opklares; ſynes, forekomme.

Ap-pear'ance (ăp-pïr'ăns), *n.* Tilſyneladelſe, Fremkomſt, Optræden; Nærværelſe, Møde (for Retten); Syn, Aabenbarelſe; Udſeende; Skin, Sandſynlighed.

Ap-peas'a-ble (ăp-pïs'å-bl), *a.* forſonlig, ſom kan tilfredsſtilles.

Ap-pease' (ăp-pïs'), *v.* berolige, formilde, forſone; ſtille, dæmpe.

Ap-pea'sive (ăp-pi'ſĭv), *a.* beroligende.

Ap-pease'ment (ăp-pïs'mĕnt), *n.* Beroligelſe, Tilfredsſtillelſe, Ro.

Ap-pel'lant (ăp-pĕl'lănt), *n.* Appellant; Opfordrer, Udfordrer, Anklager.

Ap-pel'late (ăp-pĕl'lĕt), *n.* Appellat, den Anklagede.

Ap'pel-la'tion (ăp'pĕl-lei'ſĭøn), *n.* Benævnelſe.

Ap-pel'la-tive (ăp-pĕl'lå-tĭv), *a.* T. fælles; *n.* Fællesnavn, Appellativ.

Ap'pel-lee' (ăp'pĕl-li'), *n.* den Indſtævnte, Appellat.

Ap'pel-lor' (ăp'pĕl-lqr'), *n.* Appellant, Anklager, Klager.

Ap-pend' (ăp-pĕnd'), *v.* vedhænge, tilføje.

Ap-pend'age (ăp-pĕnd'ădsj), *n.* Vedhæng, Anhang, Tillæg.

Ap-pend'ant (ăp-pĕnd'ănt), *n.* Vedhæng, Tilhør, Tilbehør.

Ap-pen'dix (ăp-pĕn'dĭks), *n.* Anhang, Tillæg.

Ap'per-cep'tion (ăp'pør-ſĕp'ſĭøn), *n.* T. Selvbevidſthed, Jagttagelſe.

Ap'per-tain' (ăp'pør-tein'), *v.* (to) tilhøre; angaa.

Ap'pe-tence (ăp'pĭ-tĕns), **Ap'pe-ten-cy** (ăp'pĭ-tĕn-ſi), *n.* Begjering, kjødelig Lyſt.

Ap'pe-tent (ăp'pĭ-tĕnt), *a.* begjerlig, lyſten.

Ap'pe-tite (ăp'pĭ-tait), *n.* Begjerlighed, ſanſelig Begjering, dyriſk Lyſt; Higen; Spiſelyſt, Appetit.

Ap-plaud' (ăp-plqd'), *v.* tilklappe Bifald, applaudere; roſe, priſe.

Ap-plause' (ăp-plqs'), *n.* Applaus; Bifald; Ros.

Ap'ple (ăp'pl), *n.* Æble; Øjeſten, Pupil.

Ap-pli'a-ble (ăp-plai'å-bl), *a.* anvendelig.

Ap-pli'ance (ăp-plai'ăns), *n.* Anvendelſe; det Anvendte.

Ap'pli-ca-bil'i-ty (ăp'plĭ-kå-bĭl'ĭ-tĭ), *n.* Anvendelighed.

Ap'pli-ca-ble (ăp'plĭ-kå-bl), *a.* anvendelig.

Ap'pli-cant (ăp'plĭ-kănt), *n.* En ſom lægger ſig efter eller giver ſig af med.

Ap'pli-ca'tion (ăp'plĭ-kei'ſĭøn), *n.* Anvendelſe; Anbringelſe; Henven-

delse, Ansøgning, Andragende, Begjering; Opmærksomhed, Flid, Aandsanstrængelse.

Ap-ply' (æp-plai'), *v.* sætte eller lægge (paa, til, to), anbringe; bruge; anvende; henvende (Sindet, Tankerne), lægge sig (efter noget), studere; henvende sig (til); ansøge, bede; stemme overens, passe.

Ap-pog'gi-a-tu'ra (æp-pɑdsj'i-å-tu'rå), *n.* T. Forslag (i Musik).

Ap-point' (æp-point'), *v.* bestemme, fastsætte; ansætte, udnævne; anvise; udruste, forsyne; fatte en Beslutning.

Ap'point-ee' (æp'point-i'), *n.* (den) Udnævnte.

Ap-point'ment (æp-point'ment), *n.* Bestemmelse, Anordning, Befaling; Udnævnelse; Ansættelse; Foranstaltning; Aftale; Forslag; Dragt, Ekvipering; Lønning, Besoldning.

Ap-por'tion (æp-pör'sjøn), *v.* dele forholdsmæssig, fordele.

Ap-por'tion-ment (æp-pör'sjønment), *n.* forholdsmæssig Deling, Fordeling.

Ap'po-site (æp'pö-sit), *a.* passende, [stikket.

Ap'po-site-ly (æp'pö-sit-li), *ad.* paa passende Maade.

Ap'po-si'tion (æp'pö-sisj'øn), *n.* Tilsætning; T. Appositio.

Ap-praise' (æp-preis'), *v.* vurdere, anslaa, taxere.

Ap-praise'ment (æp-preis'ment), *n.* Vurdering.

Ap-prais'er (æp-preis'ør), *n.* Vurderingsmand, Taxator.

Ap-pre'cia-ble (æp-pri'sji-å-bl), *a.* vurderlig, bestemmelig, bemærkelig.

Ap-pre'ci-ate (æp-pri'sji-eit), *v.* sætte Pris paa, vurdere, skatte.

Ap-pre'ci-a'tion (æp-pri'sji-ei'sjøn), *n.* Vurdering.

Ap'pre-hend' (æp'pri-hend'), *v.* fatte, tage fat paa, gribe; paagribe, anholde, fange; opfatte, forstaa, begribe; befrygte, frygte.

Ap'pre-hen'si-ble (æp'pri-hen'si-bl), *a.* begribelig, fattelig.

Ap'pre-hen'sion (æp'pri-hen'sjøn), *n.* Paagribning; Fatteevne; Begreb; Frygt, Engstelse; Mistanke.

Ap'pre-hen'sive (æp'pri-hen'siv), *a.* som let opfatter eller forstaar, lærenem; som let føler eller mærker, følsom; frygtsom, bange, mistænkelig.

Ap-pren'tice (æp-pren'tis), *n.* Lærling, Læredreng, Læregut; *v.* sætte eller tinge i Lære.

Ap-pren'tice-ship (æp-pren'tis-sjip) *n.* Stilling som Lærling; Læretid, Læreaar *pl.*

Ap-prise' (æp-prais'), *v.* underrette (om, of); belære.

Ap-prize' (æp-prais'), *v.* vurdere, anslaa, taxere.

Ap-proach' (æp-prötsj'), *v.* nærme sig, komme nær; bringe nær; *n.* Nærmelse; Anmarsch; Adgang; *pl.* T. Løbegrave *pl.*

Ap-proach'a-ble (æp-prötsj'å-bl), *a.* tilgjængelig, opnaaelig.

Ap'pro-ba'tion (æp'prö-bei'sjøn), *n.* Bifald, Samtykke; Behag; Bekræftelse.

Ap'pro-ba'tive (æp'prö-bei'tiv), **Ap'pro-ba'to-ry** (æp'prö-bei'tö-ri) *a.* billigende, samtykkende.

Ap-pro'pri-a-ble (æp-prö'pri-å-bl), *a.* tilegnelig.

Ap-pro'pri-ate (æp-prö'pri-eit), *v.* tilegne; (overdrage, bestemme, hellige (til et vist Brug); gjøre særegen; T. henlægge (til en gejstlig Stiftelse).

Ap-pro'pri-ate (æp-prö'pri-eit), *a.* særegen, egen; passende, skikket.

Ap-pro'pri-ate-ly (æp-prö'pri-eit-li) *ad.* passende, paa en særegen Maade.

Ap-pro'pri-ate-ness (æp-prö'pri-eit-nes), *n.* Passelighed, Bekvemhed.

Ap-pro'pri-a'tion (æp-prö'pri-ei'sjøn), *n.* Tilegnelse, Anvendelse, Bestemmelse (af et Ords Betydning); T. Henlæggelse (af et Præstekald til en gejstlig Stiftelse).

Ap-prov'a-ble (æp-pruv'å-bl), *a.* som fortjener Bifald, rosværdig.

Ap-prov'al (æp-pruv'æl), *n.* Bifald.
Ap-prove' (æp-pruv'), *v.* (med og uden of) billige; bifalde; gjøre værdig til Bifald; lægge for Dagen; bevise, vise.
Ap-prox'i-mate (æp-prqks'i-meit), *v.* nærme, nærme sig, bringe nær.
Ap-prox'i-mate (æp-prqks'i-mæt), *a.* nær.
Ap-prox'i-ma'tion (æp-prqks'i-mei'-ſtøn), *n.* Nærmelse, Tilnærmelse.
Ap-prox'i-ma'tive (æp-prqks'i-mei'-tiv), *a.* ſom nærmer ſig (Sandheden), approximativ.
Ap'pulse (æp'pøls, eller æp-pøls'), *n.* Støden, Støbning, Berørelse.
Ap-pul'sion (æp-pøl'ſtøn), *n.* Støden imod.
Ap-pur'te-nance (æp-pør'ti-næns), *n.* ſe Appertenence.
A'pri-cot (ei'pri-kqt), *n.* Aprikos.
A'pril (ei'pril), *n.* April.
A'pron (ei'prøn, eller ei'pørn), *n.* Forklæde (ogſaa om en Del af en Biſkops Ornat); Skjødſkind; Dækſel (af Bly over Fænghullet paa en Kanon); Forlæder (paa en Vogn); det fede Skind, ſom bedækker Gaaſens Bug.
Ap'ro-pos' (æp'rö-pö'), *ad.* tilpas, belejlig; det falder mig ind; hvad jeg vilde ſige.
Apt (æpt), *a.* ſikket, bekvem, tilbøjelig; hurtig, færdig.
Ap'ter-al (æp'tør-æl), **Ap'ter-ous** (æp'tør-øs) } *a.* vingeløs.
Apt'i-tude (æpt'i-tjud), *n.* Bekvemhed; Tilbøjelighed; Hang; Anlæg, Dueligheb, Færdighed.
Apt'ly (æpt'li), *ad.* bekvemt, paſſende, rigtig; hurtig; ſindrig.
Apt'ness (æpt'nes), *n.* ſe Aptitude.
A-qua-for'tis (ei-kuå-fqr'tis), *n.* Skedevand.
A-quat'ic (å-kuæt'ik), *a.* ſom voxer eller lever i Vand, Vand-
Aq'ue-duct (æk'ui-døkt), *n.* Vandledning.
A'que-ous (ei'kui-øs), *a.* vandrig, ſom har meget Vand; vandagtig.
Aq'ui-line (æk'ui-lin, eller æk'ui-lain), *a.* krum (om Næſen).
Ar'ab (ær'æb), *n.* Araber; *pl.* fattige Perſoner eller Børn, ſom ikke have Hus og Hjem *pl.*
Ar'a-besque (ær'å-bæſk), *n.* T. Arabeſker *pl.* (Sirater af Løvværk, Stilke, Planter oſv.)
A-ra'bi-an (å-rei'bi-æn), *a.* arabiſk; *n.* Araber.
Ar'a-bic (ær'å-bik), *a.* arabiſk; *n.* Arabiſt.
Ar'a-ble (ær'å-bl), *a.* pløjelig, ſikket til at dyrkes; *n.* Agerland.
Ar'bi-ter (är'bi-tør), *n.* Voldgiftsmand; Dommer, Magthaver.
Ar'bi-tra-ble (är'bi-trå-bl), *a.* vilkaarlig, arbitrær.
Ar-bit'ra-ment (är-bit'rå-ment), *n.* frit Valg, Godtbefindende.
Ar'bi-tra-ry (är'bi-trå-ri), *a.* vilkaarlig, egenmægtig.
Ar'bi-trate (är'bi-treit), *v.* afgjøre, dømme.
Ar'bi-tra'tion (är'bi-trei'ſtøn), *n.* Voldgift.
Ar'bi-tra'tor (är'bi-trei'tør), *n.* Voldgiftsmand; Skjører, Magthaver.
Ar'bi-tress (är'bi-tres), *n.* Forligerinde, Voldgiftskvinde.
Ar'bor (är'bør), *n.* Axe, Spindel.
Ar-bo're-al (är-bo'ri-æl), *a.* ſom lever paa Træer, Træ-.
Ar-bo're-ous (är-bo'ri-øs), *a.* træagtig (ſom danner et Træ); ſom voxer paa Træer.
Ar'bo-res'cence (är bö-res'ſens), *n.* Lighed af et Træ (i Mineralier).
Ar'bo-res'cent (är'bö-res'ſent), *a.* træagtig (ſom voxer i Form af Træer).
Ar'bo-rous (är'bö-røs), *a.* hørende til Træer, af Træer.
Arc (ärk), *n.* T. Bue; Affnit; Segment.
Ar-cade' (är-keid'), *n.* Buegang.
Ar-ca'num (är-kei'nøm), *n.* hemmeligt Middel, Arkanum, Hemmelighed.
Arch (ärtsj), *n.* Bue, Hvælving, hvalt

Bue; *v.* gjøre buedannet; hvælve; bue sig, hvælve sig; *a.* erke-, durkdreven; skalkagtig, skjelmsk, listig, fiffig.

Ar'chæ-ol'o-gy (är'ki-gl'ö-djï), *n.* Arkæologi, Oldkyndighed.

Ar-cha'ic (är-kei'ik), *a.* forældet, som hører til Oldtiden.

Ar'cha-ism (är'kei-ism), *n.* forældet Ord eller Udtryk, Arkaisme.

Arch-an'gel (ärk-ein'djël), *n.* Erkeengel.

Arch-bish'op (ärk-bisj'øp), *n.* Erkebiskop.

Arch-bish'op-ric (ärk-bisj'øp-rik), *n.* Erkebispedømme.

Arch-dea'con (ärk-di'kn), *n.* Arkidiakonus.

Arch-duch'ess (ärk-døtsj'es), *n.* Erkehertuginde.

Arch-duke' (ärk-djuk'), *n.* Erkehertug.

Arch'er (ärtsj'ør), *n.* Bueskytte.

Arch'er-y (ärtsj'ør-i), *n.* Bueskydning.

Arch'e-typ'al (ärk'i-taip'ël), *a.* oprindelig, original.

Arch'e-type (ärk'i-taip), *n.* Forbillede, Mønsterværk, Original.

Ar'chi-e-pis'co-pal (är'ki-i-pis'kö-pël), *a.* erkebiskoppelig.

Ar'chi-pel'a-go (är'ki-pël'å-gö), *n.* Øhav, Arkipel.

Ar'chi-tect (är'ki-tekt), *n.* Bygmester, Arkitekt.

Ar'chi-tect'ive (är'ki-tekt'iv), *a.* som hører til en Bygning, Bygnings-.

Ar'chi-tect'ur-al (är'ki-tekt'jur-ël), *a.* arkitektonisk.

Ar'chi-tect'ure (är'ki-tekt'jur), *n.* Bygningskunst, Arkitektur.

Ar'chi-trave (är'ki-treiv), *n.* T. Arkitrav (Hovedbjelke, som hviler umiddelbart paa Søjlerne).

Ar'chives (är'kaivs), *n. pl.* Arkiv (Gjemmested for Dokumenter); Arkiver, Dokumenter *pl.*

Arch'ness (ärtsj'nes), *n.* Listighed, Skjelmskhed.

Arc'tic (ärk'tik), *a.* arktisk, nordlig, [Nord-.

Ar'den-cy (är'dën-si), *n.* Hede; *fig.* Varme, Inderlighed.

Ar'dent (är'dënt), *a.* hed, brændende; fyrig, heftig; inderlig, ivrig, lidenskabelig.

Ar'dor (är'dør), *n.* Hede; *fig.* Varme, Iver, Fyrighed, Begjerlighed; skinnende Væsen.

Ard'u-ous (ärd'jü-øs), *a.* høj, stejl, vanskelig at bestige; vanskelig, besværlig.

Are (är), *v.* ere (*pl.* af Am, jeg er).

A're-a (ei'ri-å), *n.* Plads eller Grund (til at bygge paa); en langs med Forhuset mod Fortoget i Dybde med Kjælderen muret og forsynen omgittret Plads, Kjælder-Svale; T. Fladeindhold, Areal; Overflade (paa Fæstningsværker).

Ar'e-fac'tion (ær'i-fæk'sjøn), *n.* Tørring, Indtørring.

A-re'na (å-ri'nä), *n.* (egentlig: Sandplads); Kampplads.

Ar'e-na'ceous (ær'i-nei'sjøs), *a.* sandet.

A're-om'e-ter (ei'ri-gm'i-tør), *n.* T. Aræometer, hydrostatisk Synkevægt, Vandmaaler.

Ar'gal (är'gël), *n.* Vinsten (i Vinfade).

Ar'gent (är'djënt), *a.* af Sølv; sølvklar; T. sølvfarvet (hvid i Vaaben).

Ar'gent-ine (är'djënt-ain), *a.* som Sølv (i Klang, i Udseende).

Ar'gil (är'djil), *n.* Pibeler, Pottemagerler.

Ar'gil-la'ceous (är'djil-ei'sjøs), *a.* leret.

Ar'go-sy (är'gö-si), *n.* stort Handelsskib, Koffardimand.

Ar'gue (är'gju), *v.* bevise; vise, udvise; overbevise, overtale; bebrejde (for, of); disputere om, omtvivle, omhandle; slutte, dømme; disputere, strides.

Ar'gu-er (är'gju-ør), *n.* Bevisfører, Disputator.

Ar'gu-ment (är'gjü-mënt), *n.* Bevis, Grund, Argument, Slutning;

Stridsspørgsmaal, Gjenstand, Materie, Indhold, Hovedindhold; Strid.

Ar'gu-ment'al (är'gjü-mënt'ël), *a.* bevisende, til Fornuftslutninger hørende.

Ar'gu-men-ta'tion (är'gjü-mën-te'shŏn), *n.* Bevisførelse, Fornuftslutning, Argumentation.

Ar'gu-ment'a-tive (är'gjü-mënt'â-tiv), *a.* bevisende; stridslysten, trættekjær.

A'ri-an (e'ri-ën), *n.* Arianer, Tilhænger af Arius (som i det 4de Aarhundrede negtede Kristi Enshed med Gud).

A'ri-an-ism (e'ri-ën-izm), *n.* Arianisme, Arius' Lære.

Ar'id (ër'id), *a.* tør, udtørret, fortørret.

A-rid'i-ty (â-rid'i-ti), *n.* Tørhed.

A'ri-es (e'ri-ïz), *n.* Væderen (Stjernebillede).

A-right' (â-rait'), *ad.* rigtig, ret.

A-rise' (â-raiz'), *v.* [*imp.* AROSE; *p. p.* ARISEN], rejse sig, staa op, opstaa (fra de Døde); hæve sig, opstige; optræde, fremtræde; opkomme.

Ar'is-toc'ra-cy (ër'is-tŏk'râ-si), *n.* Aristokrati, Adelsregjering; Adel.

A-ris'to-crat (â-ris'tö-krët), *n.* Aristokrat, Tilhænger af Aristokratiet.

Ar'is-to-crat'ic (ër'is-tö-krët'ik), **Ar'is-to-crat'ic-al** (ër'is-tö-krët'ik-ël), *a.* aristokratisk.

Ar'ith-man'cy (ër'it-mën'si), *n.* Spaadom af Tal, Arithmantik.

A-rith'me-tic (â-rith'mi-tik), *n.* Tallære, Regnekunst; Arithmetik.

Ar'it-met'ic-al (ër'it-mët'ik-ël), *a.* som hører til Regnekunsten, efter Regnekunsten; arithmetisk.

A-rith'me-ti'cian (â-rith'mi-tish'ën) *n.* Regnemester, Arithmetiker.

Ark (ärk), *n.* Ark (Noahs; Pagtens).

Arm (ärm), *n.* Arm; Gren; Arm af Søen Vig; *fig.* Magt; S. T. Nokke eller Ydrende; *v.* bevæbne, væbne; ruste, udruste, ruste sig gribe til Vaaben.

Ar-ma'da (är-me'dâ), *n.* Krigsflaade, Orlogsflaade.

Ar'ma-ment (är'mâ-mënt), *n.* Krigsrustning, Krigsmagt, Krigsflaade.

Ar'ma-ture (är'mâ-tjur), *n.* Rustning, Vaaben *pl.*

Arm'-chair (ärm'tjër), *n.* Stol med Armstød, Lænestol.

Arm'ful (ärm'ful), *n.* Favnfuld, Favn.

Arm'hole (ärm'hōl), *n.* Armhul.

Ar-mig'er-ous (är-midsj'ør-øs), *a.* som bærer Vaaben.

Ar'mil-la-ry (är'mil-lâ-ri), *n.* som bestaar af Ringe lig Armbaand.

Ar-min'ian (är-min'jën), *n.* arminiansk; *n.* Arminianer.

Ar-min'ian-ism (ër-min'jën-izm), *n.* Arminianisme, Arminius' Lære.

Ar-mip'o-tent (ër-mip'ö-tënt), *a.* vaabenstærk, mægtig i Krig.

Ar'mis-tice (är'mis-tis), *n.* Vaabenstilstand.

Arm'let (ärm'lët), *n.* liden Arm (af Søen), Vig; Armskinne, Armbaand.

Arm'or (ärm'ør), *n.* Rustning; Harniskt; Pantsring (et Skibs).

Ar'mo-rer (är'mö-rør), *n.* Vaabensmed; Vaabenpudser.

Ar-mo'ri-al (är-mō'ri-ël), *n.* som hører til Familjevaaben.

Ar'mo-ry (är'mö-ri), *n.* Rustkammer, Tøjhus; Rustning; Vaabenmærke, Vaaben.

Arm'pit (ärm'pit), *n.* Armhul.

Arms (ärms), *n. pl.* Vaaben *pl.*; Vaaben (en Familjes).

Ar'my (är'mi), *n.* Hær; Armeé; *fig.* Mængde, Masse.

A-ro'ma (â-rō'mâ), *n.* duftende Bestanddele *pl.*, Krydderstof (hos Planter), Aroma.

Ar'o-mat'ic (ër'ö-mët'ik), *a.* duftende, krydret, aromatisk.

A-ro'ma-tize (â-rō'mâ-tais), eller **Ar'o-ma-tize** (ër'ö-mâ-tais), *v.* krydre, gjøre vellugtende.

A-rose' (â-rōs'), *v.* stod op, *imp.* af [AROSE.

A-round' (å-raund'), *prp.* omkring, om; *ad.* rundt, rundt omkring.
A-rouse' (å-raus'), *v.* vække, opvække.
Ar'que-buse (är'kᵘi-bøs), *n.* Musket eller Karabin (af gammeldags Form), Arkebuse.
Ar'rack (ær'ræk), *n.* Arrak.
Ar-raign' (ær-reın'), *v.* fremføre for Retten (en Anklaget, for at han kan forsvare sig); anklage, bestylde.
Ar-raign'ment (ær-reın'mënt), *n.* Fremførelse for Retten; Bestyldning, Anklage.
Ar-range' (ær-reındsj'), *v.* ordne, stille i Orden, opstille, indrette.
Ar-range'ment (ær-reındsj'mënt), *n.* Ordning, Indretning; Orden.
Ar'rant (ær'rënt), *a.* skamløs (som en Vagabond), uforskammet, ond, slem, erke-; berygtet.
Ar'ras (ær'rës), *n.* Tapetseri (fra Arras), Forhæng, Væggetæppe.
Ar-ray' (ær-reı'), *v.* klæde, isøre, smykke; stille i Orden.
Ar-rear'age (ær-rïr'ëdsj), *n.* Restance.
Ar-rears' (ær-rïrs'), *n. pl.* resterende Betaling, Restance; Bagtrop.
Ar-rect' (ær-rekt'), *a.* oprejst, opret; *fig.* opmærksom.
Ar-rest' (ær-rest'), *v.* standse, holde tilbage, hindre; arrestere, fængsle, gjøre Arrest paa; *n.* Standsning, Hindring; Arrest, Hæftelse, Beslag.
Ar-ret' (ær-ret'), *n.* Dom, Kjendelse.
Ar-riv'al (ær-raiv'ël), *n.* Ankomst; Opnaaelse.
Ar-rive' (ær-raiv'), *v.* ankomme, komme; opnaa.
Ar'ro-gance (ær'rö-gëns), *n.* Hovmod, Stolthed, Anmasselse.
Ar'ro-gant (ær'rö-gënt), *a.* hovmodig, stolt.
Ar'ro-gate (ær'rö-geıt), *v.* anmasse sig, tiltage sig, tilegne uretfærdig.
Ar'ro-ga'tion (ær rö-geı'ſjön), *n.* Anmasselse.
Ar'ro-ga'tive (ær'rö-geı'tiv), *a.* anmassende.
Ar'row (ær'rö), *n.* Pil.
Ar'row-root (ær'rö-rut), *n.* Pilrod, Marante.
Arse (ärs), *n.* Bagdel, Rumpe.
Ar'se-nal (är'si-næl), *n.* Arsenal, Tøjhus.
Ar'se-nic (är'si-nik), *n.* Arsenik, Rottekrudt.
Ar-sen'ic-al (är-sen'ik-ël), *a.* arsenikalsk, indeholdende Arsenik.
Ar'son (är'sn), *n.* Mordbrand, Brandstiftelse, Ildspaasættelse.
Art (ärt), *n.* Kunst; mekanisk Kunst, Haandværk; Kunstfærdighed, Behændighed, Øvelse; Kunstgreb, List.
Ar-te'ri-al (ær-ti'ri-ël), *a.* som angaar eller indeholdes i Pulsaarerne, arteriel, arteriøs.
Ar'te-ry (är'ti-ri), *n.* Pulsaare, Arterie.
Art'ful (ärt'ful), *a.* kunstig; sindrig; kunstlet; listig; fin, snu.
Ar-thrit'ic (är-thrit'ik), *a.* som virker paa Ledemodene; gigtisk, gigtagtig.
Ar-thri'tis (är-thrai'tis), *n.* Betændelse i et Led, Podagra.
Ar'ti-choke (är'ti-tjok), *n.* Artiskok, Erteskok.
Ar'ti-cle (är'ti-kl), *n.* Led, Del, enkelt Ting (af et Hele), Stykke; Vare; Afdeling, Punkt, Artikel, Sætning; Tidspunkt, Øjeblik; *pl.* Vilkaar, Betingelser, Artikler *pl.*; T. Artikel, Kjendeord; *v.* affatte, opsætte, fremsætte; fastsætte; komme overens, gjøre Akkord, oprette Kontrakt.
Ar-tic'u-lar (är-tik'jü-lër), *a.* som hører til Ledemodene, Lede-.
Ar-tic'u-late (är-tik'jü-lët), *a.* som hører til Ledemodene; tilbørlig inddelt (i visse Punkter eller Artikler); tydelig.
Ar-tic'u-late (är-tik'jü-leıt), *v.* udtale tydelig, artikulere; tale tydelig; tale om, afhandle; danne i Led.
Ar-tic'u-la'tion (är-tik'jü-leı'ſjön), *n.* tydelig eller distinkt Udtale; Konsonant (som Middel til bestemt Ud-

tale); T. Ledføjning (Knoklernes), Artikulation; Led, Knæ (hos Planter).

Ar'ti-fice (är'ti-fis), *n.* Kunstgreb, List; Kunst, Færdighed, Haandværk.

Ar-tif'i-cer (är-tif'i-sør), *n.* Kunstner, Mekaniker, Haandværksmand; Opfinder, Ophavsmand, Stifter; Tusindkunstner.

Ar'ti-fi'cial (är'ti-fisj'æl), *a.* kunstig, gjort ved Kunst, snild; kunstlet, forstilt, hyklersk, uægte, eftergjort.

Ar'ti-fi'cial-ly (är'ti-fisj'æl-li), *ad.* kunstigen; paa en kunstlet eller forstilt Maade.

Ar-til'ler-ist (är-til'lør-ist), *n.* Artilleriist (videnskabelig).

Ar-til'ler-y (är-til'lør-i), *n.* Artilleri (alt Slags grovt Skyds med Tilbehør, samt Mandskab)· Artillerividenskab; Vaaben *pl.*

Ar'ti-san (är'ti-sæn), *n.* mekanisk Kunstner, Mekaniker, Haandværksmand.

Art'ist (ärt'ist), *n.* Kunstner, Dyrker af de frie eller skjønne Kunster, Maler (især en Portrætmaler), Haandværksmester.

Art'less (ärt'lès), *a.* ukunstig, ukyndig; kunstløs, uforstilt, naturlig.

Art'less-ness (ärt'lès-nès), *n.* Mangel paa Kunst; Ligefremhed, Naturlighed.

As (æs), *conj.* & *ad.* ligesom, som, saasom; som om; da, idet; da, efterhvi; saasandt.

As'a-fet'i-da (æs'å-fèt'i-då), } *n.*
As'a-fæt'i-da (æs'å-fèt'i-då), } stinkende Asant, Dyvelsdræk.

As-bes'tine (æs-bès'tin), *a.* som Asbest, uforbrændelig.

As-bes'tos (æs-bès'tqs), } *n.* Asbest,
As-bes'tus (æs-bès'tøs), } Amiant, Bjerg- eller Stenhør (et ubrændbart Mineral).

As-scend' (æs-sènd'), *v.* opstige, stige op, bevæge sig opad; stige, hæve sig (til noget Højere og Bedre); stige op ad eller op paa, bestige.

As-cend'ant (æs-sènd'ænt), *a.* opstigende, opgaaende; overlegen, overvejende; *n.* Overlegenhed, Indflydelse, Overmagt; Ascendent, Slægtning i opstigende Linje; T. Ascendent (den opgaaende Del af Dyrekredsen ved et Menneskes Fødsel); Ornament (paa de tre Sider af Døre, Vinduer, Kaminer).

As-cend'en-cy (æs-sènd'èn-si), *n.* Overlegenhed, Indflydelse, Magt.

As-cen'sion (æs-sèn'sjøn), *n.* Opstigen; Himmelfart.

As-cent' (æs-sènt'), *n.* Opstigen, Opfart; Opgang; Højde, højt Sted.

As cer-tain' (æs'sør-teɪn'), *v.* gjøre vis, forvisse sig om; bestemme, fastsætte; forvisse, overbevise, overtyde.

As'cer-tain'a-ble (æs'sør-teɪn'å-bl), *a.* som kan bestemmes.

As'cer-tain'ment (æs'sør-teɪn'mènt) *n.* Forvisning, Bestemmelse, Norm.

As-cet'ic (æs-sèt'ik), *n.* Asket, Eneboer; *a.* asketisk, streng, gudfrygtig; opbyggelig.

As-cet'i-cism (æs-sèt'i-sism), *n.* Askese (gudfrygtig Forsagelse af Verdens Glæder).

As-cit'ic (æs-sit'ik), *a.* vattersottig.

As-crib'a-ble (æs-krajb'å-bl), *a.* som kan tilskrives eller tilegnes.

As-cribe' (æs-krajb'), *v.* tilskrive som Aarsag); tillægge (som Egenskab).

As-crip'tion (æs-krip'sjøn), *n.* Tilskrivelse, Tillæggelse.

Ash (æsj), *n.* Ask; Asketræ.

A-sham'ed (å-sjeɪm'd), *a.* skamfuld, som skammer sig, undselig.

Ash'en (æsj'èn), *a.* gjort af Asketræ.

Ash'es (æsj'is), *n. pl.* Aske (*fig.* om jordiske Levninger af Mennesker).

A-shore' (å-sjør'), *ad.* i Land.

Ash'y (æsj'i), *a.* askegraa, askefarvet; forvandlet til Aske.

A'si-at'ic (eɪ'sji-æt'ik), *a.* asiatisk; *n.* Asiater.

A-side' (å-said'), *ad.* tilside; affides (bort fra de Tilstedeværende).

As'i-nine (æs'i-nain), *a.* som hører til et Æsel, æselagtig.

Ask (åsk), *v.* ønske, fordre, affordre; forlange; spørge om; bede om, invitere; bede; spørge.

A-skance' (å-skåns'), } *ad.* paa
A-skant' (å-skånt'), } skraa, skjevt.

A-skew' (å-skjų'), *ad.* paa skraa, skjevt; foragtelig.

A-slant' (å-slånt'), *ad.* paa skraa, skjevt.

A-sleep' (å-slīp'), *ad.* i Søvn; sovende.

A-slope' (å-slōp'), *ad.* heldende, paa skraa, skjevt.

Asp (åsp), *n.* Asp, Æsp; Otterslange.

As-par'a-gus (ăs-păr'å-gŭs), *n.* Asparges.

As'pect (ăs'pĕkt), *n.* Syn, Udseende; Mine; Udsigt; Stilling, Forhold, Side (af en Sag); T. Aspekt (en Planets Stilling mod andre Planeter).

Asp'en (ăsp'ĕn), *n.* Asp, Æsp; Bævreasp; *a.* henhørende til eller gjort af Asp; som en Asp.

As-per'i-ty (ăs-pĕr'ĭ-tĭ), *n.* Ruhed, Ujævnhed; Skarphed, Haardhed, Raahed (en Tones, en Stemmes); Strenghed, Barskhed, Haardhed (Sindets).

As-perse' (ăs-pĕrs'), *v.* bestænke; bagvaske, sværte, rive ned paa, laste.

As-pers'er (ăs-pĕrs'ẽr), *n.* Bagtaler, Dadler.

As-per'sion (ăs-pĕr'shŭn), *n.* Bestænkning; Bagvaskelse, Nedriven, Dadlen.

As-phalt' (ăs-fălt'), } *n.*
As-phalt'um (ăs-fălt'ŭm), } Jordbeg, Asfalt.

As-phalt'ic (ăs-fălt'ĭk), *a.* jordbegagtig, bituminøs, alkalietisk.

As'pho-del (ăs'fŏ-dĕl), *n.* Affodel.

As-phyx'i-a (ăs-fĭks'ĭ-å), } *n.* Dvb
As-phyx'y (ăs-fĭks'ĭ), } Besvimelse, Skindød.

Asp'ic (ăsp'ĭk), *n.* Otterslange, Giftslange; en tolvpundig Kanon.

As-pir'ant (ăs-pair'ănt), *n.* Aspirant, Ansøger.

As'pi-rate (ăs'pĭ-răt) *n.* Aspirationstegn (f. Ex. Bogstavet H); *a.* aspireret.

As'pi-rate (ăs'pĭ-reĭt), *v.* aspirere (udtale med et Aandepust).

As'pi-ra'tion (ăs pĭ-reĭ'shŭn), *n.* Aspiration; Tragten, Higen, Længsel.

As-pire' (ăs-pair'), *v.* hige, tragte, stræbe (efter, to); stige, hæve sig.

A-squint' (å-skwĭnt'), *ad.* skjevt, skelende.

Ass (ăs), *n.* Æsel; *fig.* Dumrian, Fæ.

As-sail' (ăs-seĭl'), *v.* anfalde, angribe.

As-sail'a-ble (ăs-seĭl'å-bl), *a.* som kan angribes.

As-sail'ant (ăs-seĭl'ănt), *n.* Angriber; *a.* angribende.

As-sas'sin (ăs-săs'ĭn), *n.* Snigmorder.

As-sas'sin-ate (ăs-săs'ĭn-eĭt), *v.* snigmyrde, myrde; hemmelig efterstræbe.

As-sas'sin-a'tion (ăs-săs'ĭn-eĭ'shŭn) *n.* Snigmord.

As-sault' (ăs-sŏlt'), *v.* angribe, anfalde, storme bestorme; overfalde; *n.* Angreb, Anfald; Storm, Bestormelse (af et Fort, en Post eller Lejr); Indgreb; T. Real-Injurie, Vold, Forgribelse (paa Ens Person).

As-say' (ăs-seĭ'), *v.* forsøge, prøve paa; prøve; probere, vardere (Metaller); *n.* Forsøg; Prøve; Probering (Metallers); T. Justering.

As-say'er (ăs-seĭ'ẽr), *n.* Vardejn, Myntvardejn.

As-sem'blage (ăs-sĕm'blădsj), *n.* Samling; Sammenstilling; Sammenkomst.

As-sem'ble (ăs-sĕm'bl), *v.* samle; forsamle; komme sammen, forsamle sig.

As-sem'bly (ăs-sĕm'blĭ), *n.* Samling, Forsamling; Selskab.

As-sent' (ăs-sĕnt'), *v.* samtykke, bifalde, indvilge; *n.* Samtykke, Bifald.

As-sert' (ăs-sŏrt'), *v.* paastaa; forfegte, hævde, forsvare; gjøre Fordring paa.

As-ser'tion (ăs-sŏr'shŭn), *n.* Paastand; Mening.

As-sert'or (ăs-sŏrt'ŏr), *n.* Forfegter, Forsvarer.

As-sess' (ăs-sĕs'), *v.* bestemme (ved en Session eller et Møde) en vis Skat eller Afgift; paalægge Skat, beskatte, skatsætte (bestemme, hvormeget enhver har at betale af et vist Paalæg).

As-sess'a-ble (ăs-sĕs'ă-bl), *a.* som kan skatsættes, skattepligtig.

As-sess'ment (ăs-sĕs'mĕnt), *n.* Skats Paalæggelse; Skat, Afgift.

As-sess'or (ăs-sĕs'ŏr), *n.* Bisidder, Assessor; En som fordeler Skatterne, Bisidder i en Skattekommission.

As'sets (ăs'sĕts), *n. pl.* T. Gods eller Ejendom tilstrækkelig til Gjældens Betaling, Ejendom hvoraf Fordringerne kunne udredes, Aktiver *pl.*

As-sev'er-ate (ăs-sĕv'ŏr-ĕit), *v.* højtidelig bekræfte eller forsikre.

As-sev'er-a'tion (ăs-sĕv'ŏr-ē'shŭn), *n.* højtidelig Forsikring, edelig Bekræftelse.

As'si-du'i-ty (ăs'sĭ-djū'ĭ-tĭ), *n.* stadig Flid, Vedholdenhed, ufortrøden Driftighed.

As-sid'u-ous (ăs-sĭd'jŭ-ŭs), *a.* vedholdende, varagtig, ufortrøden, flittig.

As-sign' (ăs-sain'), *v.* anvise, bestemme, fastsætte; udnævne; T. aftræde, overdrage; efteranvise, godtgjøre; *n.* Befuldmægtiget; Kommissar i et Fallitbo; Kurator.

As-sign'a-ble (ăs-sain'ă-bl), *a.* som kan betegnes eller bestemmes.

As'sig-na'tion (ăs'sĭg-nē'shŭn), *n.* Aftale at mødes (mellem Elskende); Stævnemøde; Overdragelse.

As'sign-ee' (ăs'sain-ī'), *n.* Befuldmægtiget; Kommissar i et Fallitbo; Kurator.

As-sign'er (ăs-sain'ŏr), } *n.* Anvi-
As'sign-or' (ăs'sĭn-gr'), } ser.

As-sign'ment (ăs-sain'mĕnt), *n.* Anvisning, Bestemmelse; Overdragelse.

As-sim'i-late (ăs-sĭm'ĭ-lēit), *v.* gjøre lig; forvandle til Næringsstof; assimilere, assimilere sig.

As-sim'i-la'tion (ăs-sĭm'ĭ-lē'shŭn), *n.* Assimilation, Forvandling til Næringsstof eller til Legemets organiske Dele; *fig.* Lighed.

As-sim'i-la-tive (ăs-sĭm'ĭ-lă-tĭv), *a.* assimilerende, som kan optage og forvandle til sin egen Natur.

As-sist' (ăs-sĭst'), *v.* understøtte, hjælpe, staa bi; bivaane.

As-sist'ance (ăs-sĭst'ăns), *n.* Hjælp, Bistand.

As-sist'ant (ăs-sĭst'ănt), *n.* Hjælper; Assistant; Ledsager; *a.* hjælpende, behjælpelig.

As-size' (ăs-sais'), *n.* Session; Møde; Forsamling; Pris, Taxt; de Edsvornes Ret.

As-siz'er (ăs-sais'ŏr), *n.* Opsynsbetjent over Vægt eller Taxt.

As-so'ci-able (ăs-sō'shjă-bl), *a.* forenelig; selskabelig.

As-so'ci-ate (ăs-sō'shjĭ-ĕit), *v.* forene, forbinde; ledsage, gjøre Selskab; forene sig, slaa sig sammen; (omgaaes (med, with); *a.* forbunden, forenet; *n.* Staldbroder, Kammerat, Fælle; Forbundsfælle; Medhjælper, Kollega; Medlem.

As-so'ci-a'tion (ăs-sō'sjĭ-ē'shŭn), *n.* Forening; Selskab, Klub; Forbund, Forbindelse, Tankeforbindelse; Tilsætning.

As-so'ci-a'tion-al (ăs-sō'sjĭ-ē'shŭn-ĕl), *a.* Foreningss.

As'so-nance (ăs'sŏ-nĕns), *n.* Assonants, Halvrim.

As'so-nant (ăs'sŏ-nĕnt), *a.* omtrent enslydende, halvrimet.

As-sort' (ăs-sŏrt'), *v.* ordne efter Sorterne eller Klasserne, assortere; forsyne med Vareforraad; passe

ſammen, ſtemme overens; ſlutte ſig til; omgaaes.

As-sort'ment (ăs-ſɑrt'mĕnt), *n.* Ordning, Sortering; ordnet Vareoplag; Aſſortement.

As-suage' (ăs-ſuē'dsj'), *v.* mildne, lindre, lette; formilde, berolige; mildnes, aftage, lægge ſig.

As-suage'ment (ăs-ſuē'dsj'mĕnt), *n.* Lindring, Formildelſe.

As-sua'sive (ăs-ſuē'ſĭv), *a.* formildende, lindrende, beroligende.

As'sue-tude (ăs'ſuĭ-tjŭd), *n.* Vane.

As-sume' (ăs-ſjŭm'), *v.* antage; tiltage ſig, tilegne ſig, anmaſſe ſig; være anmaſſende, ſøge at gjøre ſig gjeldende.

As-sum'ing (ăs-ſjŭm'ĭng), *a.* anmaſſende; fordringsfuld, indbildſk.

As-sump'sit (ăs-ſømp'ſĭt), *n.* T. frivilligt Løfte, Aftale, Tilſagn (hvorved en Mand paatager ſig at betale til en anden, eller at udføre noget).

As-sump'sion (ăs-ſømp'ſjøn), *n.* Antagelſe, Paatagelſe; Forudſætning; Underſætning, Minor (i en Fornuftſlutning); Jomfru Mariæ Himmelfart, Mariæ Himmelfarts-Feſt (i den græſke og romerſke Kirke, den 15de Auguſt).

As-sur'ance (å-ſjŭr'ăns), *n.* Forſikring; Forvisning; Tillid, Faſthed; Selvtillid, Suffiſance; Mod, Uforfærdethed; Vished, Overbevisning; Sikkerhed, Borgen; Aſſurance.

As-sure' (å-ſjŭr'), *v.* forſikre; forvisſe; gjøre ſikker, ſikre; gjøre tillidsfuld; tilſikre.

As-sur'er (å-ſjŭr'ør), *n.* En ſom forſikrer; Aſſekurant.

As'ter (ăs'tør), *n.* (Plante hvoraf mange Arter).

As'ter-isk (ăs'tør-ĭſk), *n.* liden Stjerne (i Skrift eller Tryk).

As'ter-ism (ăs'tør-ĭsm), *n.* Stjernebillede.

As'ter-oids (ăs'tør-øids), *n. pl.* Aſteroïder *pl.* (ſmaa Planeter).

Asth'ma (ăſt'må, ăs'må, eller ăs'må), *n.* Aſthma, Trangbryſtighed.

Asth-mat'ic (ăſt-măt'ĭk), *a.* aſthmatiſk, trangbryſtig.

As-ton'ish (ăs-tɑn'ĭſj), *v.* forbauſe, forfærde, gjøre beſtyrtet.

As-ton'ish-ing (ăs tɑn'ĭſj-ĭng), *a.* forbauſende, forfærdelig.

As-ton'ish-ment (ăs-tɑn'ĭſj-mĕnt), *n.* Forbauſelſe, Beſtyrtelſe, Forfærdelſe.

As-tound' (ăs-taund'), *v.* bedøve, beſtyrtſe, fortumle.

A-strad'dle (å-ſtrăd'dl), *ad.* paa ſtrævs, ſtrævs over.

As'tral (ăs'trăl), *a.* ſtjerneformig; ſom hører til Stjernerne, Stjerne-.

A-stray' (å-ſtrē'), *ad.* bort fra den rette Vej, fejl, vild.

As-tric'tion (ăs-trĭk'ſjøn), *n.* Sammentrækning, Forſtoppelſe.

A-stride' (å-ſtraid'), *ad.* paa ſtrævs, ſtrævs.

As-tringe' (ăs-trĭndsj'), *v.* ſammentrække, ſammenſnerpe.

As-trin'gen-cy (ăs-trĭn'djĕn-ſi), *n.* bindende Kraft, ſammenſnerpende (og derved ſtyrkende) Egenſkab.

As-trin'gent (ăs-trĭn'djĕnt), *a.* bindende, ſammenſnerpende; *n.* adſtringerende Middel.

As-trol'o-ger (ăs-trɑl'ö-djĕr), *n.* Stjernetyder, Aſtrolog.

As'tro-log'ic (ăs'trö-lɑdj'ĭk), **As'tro-log'ic-al** (ăs'trö-lɑdj'ĭk-ăl), *a.* aſtrologiſk.

As-trol'o-gy (ăs-trɑl'ö-djĭ), *n.* Stjernetyderi.

As-tron'o-mer (ăs-trɑn'ö-mør), *n.* Aſtronom, Stjerneforſker.

As'tro-nom'ic (ăs'trö-nɑm'ĭk), *a.* aſtronomiſk.

As-tron'o-my (ăs-trɑn'ö-mĭ), *n.* Stjernelære, Aſtronomi.

As-tute' (ăs-tjŭt'), *a.* liſtig, ſnu.

As-tute'ness (ăs-tjŭt'nĕs), *n.* Liſtighed.

A-sun'der (å-ſøn'dør), *ad.* ſønder, i Stykker, itu; adſkilt, fra hverandre.

A-sy'lum (å-ſai'løm), *n.* Friſted, Tilflugtsſted, Aſyl.
At (æt), *prp.* ad, hen til, ind paa; ved; i, paa.
At'a-ghan (æt'å-gæn), *n.* ſe Yata-[ghan.
Ate (et), *v.* aad, ſpiſte (*imp.* af Eat).
A'the-ism (e'thi-ism), *n.* Gudsfornegtelſe, Atheisme.
A'the-ist (e'thi-iſt), *n.* Gudsfornegter, Atheiſt.
A'the-ist'ic (e'thi-iſt'ik), **A'the-ist'ic-al** (e'thi-iſt'ik-æl), *a.* gudsfornegtende, atheiſtiſk.
Ath'e-ne'um (æth'i-ni'øm), **Ath'e-næ'um** (æth'i-ni'øm), *n.* Athenæum.
A-thirst' (å-thørſt'), *a.* tørſtig.
Ath'lete (æth'lit), *n.* Veddekjæmper, Bryder, Athlet.
Ath-let'ic (æth-let'ik), *a.* athletiſk, ſtærk, kjæmpemæſſig.
A-thwart' (å-thwart'), *ad.* paa tværs; tværs over; tværs eller lige igjennem; forkjert, galt.
At lan-te'an (æt læn-ti'æn), *a.* ſtærk, kjæmpemæſſig, gigantiſk.
At-lan'tic (æt-læn'tik), *a.* atlantiſk; *n.* atlantiſke Hav.
At'las (æt'læs), *n.* Atlas; Atlaſt.
At'mos-phere (æt'mgs-fir), *n.* Atmosfære, Dunſtkreds.
At'mos-pher'ic (æt mgs-fer'ik), **At'mos-pher'ic-al**, æt'mgs-fer'ikæl *a.* atmosfæriſk.
At'om (æt'øm), *n.* Atom, udelelig Beſtanddel, Solgran.
A-tom'ic (å-tgm'ik), **A-tom'ic-al** (å-tgm'ik-æl), *a.* atomiſtiſk.
At'om-ism (æt'øm-ism), *n.* Atomlære.
A-tone' (å-tōn'), *v.* bære Erſtatning, bøde; udjævne, bringe i Overensſtemmelſe; udſone, bøde for.
A-tone'ment (å-tōn'mënt), *n.* Overensſtemmelſe, Enighed; Udſoning; Erſtatning.
At'ra-ment'al (æt'rå-ment'æl), **At'ra-ment'ous** (æt'rå-ment'øs), *a.* ſort ſom Blæk, blækagtig.
A-tro'cious (å-trō'ſhøs), *a.* gruelig, gyſelig, afſkyelig.
A-tro'cious-ly (å-trō'ſhøs-li), *ad.* paa en afſkyelig Maade.
A-troc'i-ty (å-trgs'i-ti), *n.* Afſkyelighed, Grumhed, Gruſomhed.
At'ro-phy (æt'rō-fi), *n.* Svindeſyge.
At-tach' (æt-tætsj'), *v.* gribe, hefte, belægge med Arreſt (en Perſon og hans Ejendom); *fig.* fængſle, lænke, tiltrække, indtage, vinde, gjøre hengiven.
At-tach'a-ble (æt-tætsj'å-bl), *a.* ſom kan lægges Beſlag paa eller arreſteres.
At-tach'ment (æt-tætsj'mënt), *n.* Hengivenhed, Troſkab, Kjærlighed; T. Heftelſe, Arreſt paa Perſon og Gods.
At-tack' (æt-tæk'), *v.* angribe (ogſaa *fig.*); anfalde; tage fat paa, ſkjære for; *n.* Angreb.
At-tain' (æt-tein'), *v.* naa, komme til; indhente; opnaa, vinde, erholde.
At-tain'a-ble (æt-tein'å-bl), *a.* opnaaelig.
At-tain'der (æt-tein'dør), *n.* Skamplet; T. retslig Overbevisning om en halsløs Gjerning (iſær Højforræderi, ſom medfører Perſonens Henrettelſe og hans Ejendoms Konfiſkation; jvf. Attaint).
At-tain'ment (æt-tein'mënt), *n.* Opnaaelſe; erhvervet Fuldkommenhed, Talent.
At-taint' (æt-teint'), *v.* plette, fordærve, beſmitte, vanære; T. overbevise, erklære ſkyldig (i en Forbrydelſe, iſær Forræderi); *n.* Plet, Skamplet; T. Skade, ſygt Lem (paa en Heſt, ved Slag); T. Klageſkrift (mod en Jury af tolv Perſoner for falſk Kjendelſe).
At-taint'ment (æt-teint'mënt), *n.* Overbevisning, Beſkjæmmelſe.
At-tem'per (æt-tëm'pør), *v.* blande, fortynde, formilde, temperere; indrette, afpaſſe.
At-tempt' (æt-tëmt'), *v.* prøve, forſøge; foretage; efterſtræbe, angribe;

SEATTLE SIMPLEX
P. O. BOX 549
SEATTLE, WASH. 98111

gjøre Angreb; *n.* Forsøg; Foretagende; Angreb, Anslag.

At-tend' (æt-tend'), *v.* give Agt paa, lægge Mærke til, høre efter; opvarte, passe, pleje; betjene; besørge, forrette; ledsage, følge; være tilstede ved, indfinde sig ved (i, paa), bivaane; vente paa; oppebie; vente; skjenke Opmærksomhed, give Agt; være tilstede, indfinde sig; vente, tøve.

At-tend'ance (æt-tend'æns), *n.* Opmærksomhed; Pleje; Opvartning, Betjening; Nærværelse; Følge, opvartende Personer *pl.*; Møde (for Retten); Forventning.

At-tend'ant (æt-tend'ænt), *a.* ledsagende, følgende (som underordnet); *n.* Opvarter, Betjent; Ledsager, En af Følget; Følge (f. Ex. af en Sygdom); Tilstedeværende, En som bivaaner; T. Tjenstpligtig.

At-ten'tion (æt-ten'shøn), *n.* Opmærksomhed; T. giv Agt! (Kommando-Ord).

At-tent'ive (æt-tent'iv), *a.* opmærksom, agtpaagivende.

At-tent'ive-ly (æt-tent'iv-li), *adl.* med Opmærksomhed, opmærksomt.

At-ten'u-ant (æt-ten'jü-ænt), *a.* fortyndende; *n.* fortyndende Lægemiddel.

At-ten'u-ate (æt-ten'jü-eit), *v.* fortynde, formindske, svække; *a.* fortyndet.

At-ten'u-a'tion (æt-ten'jü-ei'shøn), *n.* Fortyndelse; Formindskelse.

At-test' (æt-test'), *v.* bevidne; kalde til Vidne; *n.* Vidnesbyrd.

At-tes-ta'tion (æt-tes-tei'shøn), *n.* Vidnesbyrd; Bevidnelse; Vidnes Underskrift.

At-test'or (æt-test'ør), *n.* Vidne.

At'tic (æt'tik), *a.* attisk; *fig.* fin, ren, klassisk, smagfuld; *n.* Attiker; øverste Stokværk.

At'ti-cism (æt'ti-sism), *n.* attisk Sprogegenhed, Atticisme, fint, sælsigt Udtryk.

At'ti-cize (æt'ti-sais), *v.* bruge Atticismer, udtrykke sig sirlig.

At-tire' (æt-tair'), *v.* paaklæde, klæde; smykke; *n.* Klæder *pl.*, Dragt; Prydelse, Pynt; Hovedpynt; T. Horn, Gevirer, Takker *pl.*

At'ti-tude (æt'ti-tjud), *n.* Legemsstilling, Stilling, Holdning; Forhold, Stilling (til Noget).

At'ti-tud'i-nal (æt'ti-tjud'i-næl), *a.* som hører til Stillingen.

At'ti-tu'di-nise (æt'ti-tju'di-nais), *v.* paatage sig affekterte Miner og Stillinger, stille sig an, gjøre Narrestreger.

At-tol'lent (æt-tol'lent), *a.* opløftende, Hæve-.

At-tor'ney (æt-tør'ni), *n.* Befuldmægtiget, Fuldmægtig; Sagfører, Prokurator.

At-tract' (æt-trækt'), *v.* tiltrække; *fig.* indtage, henrive.

At-trac'tion (æt-træk'shøn), *n.* Tiltrækning, Tiltrækningskraft; *fig.* tillokkende eller indtagende Egenskab; det Tiltrækkende.

At-tract'ive (æt-trækt'iv), *a.* tiltrækkende, tillokkende, henrivende.

At-tract'ive-ness (æt-trækt'iv-nes), *n.* tiltrækkende Egenskab, det Tillokkende.

At-tract'or (æt-trækt'ør), *n.* En eller Noget som tiltrækker.

At'tra-hent (æt'trå-hent), *n.* det Tiltrækkende.

At-trib'u-ta-ble (æt-trib'jü-tå-bl), *a.* som kan tilskrives eller tillægges.

At-trib'ute (æt-trib'jüt), *v.* tilskrive, tillægge, tilregne.

At'tri-bute (æt'tri-bjut), *n.* tillagt Egenskab; Egenskab (som tillægges Gud); Attribut, Kjendetegn, Sindbillede; *fig.* Hæder, Ære.

At'tri-bu'tion (æt'tri-bju'shøn), *n.* tillagt Egenskab; Anbefaling, Ros.

At-trib'u-tive (æt-trib'jü-tiv), *a.* tillæggende, tildelende.

At-trite' (æt-trait'), *a.* afgneden, slidt, forslidt.

At-tri'tion (æt-trisj'øn), *n.* Afslidning; forslidt Tilstand; *fig.* Søn-

derknuselse, dyb Anger (af Frygt for Straf).

At-tune' (ăt-tjun'), *v.* stemme, bringe i Harmoni.

Au'burn (ɑ'børn), *a.* brun, kastanie-brun, nødbrun.

Auc'tion (ɑk'shøn), *n.* Auktion; Ting som sælges ved Auktion *pl.*; *v.* for-auktionere.

Auc'tion-eer' (ɑk'shøn-ir'), *n.* Auktionsforvalter; *v.* sælge ved Auktion.

Au-da'cious (ɑ-dē'shøs), *a.* dristig, forvoven; fræk, uforskammet.

Au-da'cious-ly (ɑ-dē'shøs-li), *ad.* paa en forvoven eller uforskammet Maade.

Au-dac'i-ty (ɑ-dăs'i-ti), *n.* Dristighed, Mod.

Au'di-ble (ɑ'di-bl), *a.* hørlig, tydelig.

Au'di-bly (ɑ'di-bli), *ad.* hørlig, lydelig, saa at det kan høres.

Au'di-ence (ɑ'di-ens), *n.* Paahør; Audiens (en Ministers eller Gesandts hos en Fyrste); Tilhørere, Tilskuere *pl.* (i et Theater); Publikum; gejstlig Ret under Erkebiskoppen af Canterbury.

Au'dit (ɑ'dit), *n.* Regnskabs Undersøgelse, eller Revision (ved dertil valgte Embedsmænd); *fig.* Regnskab; *v.* undersøge (Regnskaber), revidere.

Au'dit-or (ɑ'dit-ør), *n.* Tilhører; Regnskabs-Revisor.

Au'dit-o-ry (ɑ'dit-ō-ri), *a.* som tjener til at høre; Høre-; *n.* Tilhørere *pl.*; Høresal, Auditorium.

Au'ger (ɑ'gør), *n.* Naver, Bor.

Aught (ɑt), *n.* nogen Ting, Noget.

Aug-ment' (ɑg-ment'), *v.* forøge, forstørre, formere; tiltage, forøges.

Aug'ment (ɑg'ment), *n.* Forøgelse, Tilvæxt.

Aug'men-ta'tion (ɑg'men-tē'shøn), *n.* Forøgelse, Formerelse, Tilvæxt; T. Hæderstegn (i Vaaben).

Aug-ment'a-tive (ɑg-ment'ă-tiv), *a.* forøgende, Forøgelses-.

Au'gur (ɑ'gør), *n.* Augur (En som spaaede af Fuglenes Skrig, Flugt og Æden); *v.* forudsige ved Tegn; ane.

Au-gu'ri-al (ɑ-gjū'ri-ăl), *a.* som angaar Spaadom.

Au'gu-ry (ɑ'gjū-ri), *n.* Forudsigelse; Forvarsel, Jertegn, Augurium.

Au'gust (ɑ'gøst), *n.* August, Høstmaaned.

Au-gust' (ɑ-gøst'), *a.* hellig, ophøjet; stor, herlig, majestætisk.

Au'lic (ɑ'lik), *a.* som hører til et Hof.

Aunt (ănt), *n.* Tante (Faster eller Moster).

Au-re'li-a (ɑ-ri'li-ă), *n.* Puppe, Nymfe (af Insekter).

Au-re'o-la (ɑ-ri'ō-lă), **Au're-ole** (ɑ'ri-ōl), *n.* Straale-krone, Helgenkrans, Glorie.

Au'ri-cle (ɑ'ri-kl), *n.* (det udvendige) Øre; Hjerteøre (Del af Hjertet).

Au-ric'u-la (ɑ-rik'jū-lă), *n.* Aurikel.

Au-ric'u-lar (ɑ-rik'jū-lær), *a.* som meddeles gjennem Øret; hemmelig; mundtlig overleveret.

Au-ric'u-late (ɑ-rik'jū-lăt), *a.* øredannet.

Au-rif'er-ous (ɑ-rif'ør-øs), *a.* guldholdig, guldrig.

Au'rist (ɑ'rist), *n.* Ørelæge.

Au-ro'ra (ɑ-rō'ră), *n.* Aurora, Morgenrøde; en Art Ranunkel.

Aus'cul-ta'tion (ɑs'kŭl-tē'shøn), *n.* Høren, Lytten; T. Auskultation.

Au'spice (ɑ'spis), *n.* Forvarsel (jvf. Augur); Lykketegn, Lykkevarsel; Indflydelse, Beskyttelse, Begunstigelse, Auspicium.

Au-spi'ci-al (ɑ-spish'ăl), *a.* forudbetydende.

Au-spi'cious (ɑ-spish'øs), *a.* som spaar Lykke eller tegner godt; velvillig, naadig; gunstig, heldig.

Au-spi'cious-ly (ɑ-spish'øs-li), *ad.* lykkelig.

Au-stere' (ɑ-stir'), *a.* streng, alvorlig; barsk, haard.

Au-stere'ly (ɑ-stir'li), *ad.* paa en barsk eller alvorlig Maade.

Au-ster'i-ty (ɑ-stĕr'i-ti), *n.* Streng-

hed; strengt Liv; streng Tugt eller Disciplin.

Aus'tral (ɑs'trœl), *a.* sydlig.

Au-then'tic (ɑ-thën'tik), *a.* ægte, troværdig, tilforladelig, authentisk, original (Dokument).

Au-then'ti-cate (ɑ-thën'ti-keit), *v.* gjøre troværdig, bevisliggjøre, authentisere.

Au-then'ti-ca'tion, ɑ-thën'ti-kei'ʃøn, *n.* Bevisliggjørelse, Godtgjørelse.

Au'then-tic'i-ty (ɑ'thën-tis'i-ti), *n.* Ægthed, Tilforladelighed, Authenti.

Au'thor (ɑ'thør), *n.* Ophavsmand, Skaber, Stifter; Forfatter, Skribent.

Au'thor-ess (ɑ'thør-ës), *n.* Stifterinde; Forfatterinde.

Au-thor'i-ta-tive (ɑ-thɑr'i-tå-tiv), *a.* som har Myndighed eller Autoritet; myndig, bydende.

Au-thor'i-ty (ɑ-thɑr'i-ti), *n.* Autoritet, Myndighed, Magt; Anseelse, Vidnesbyrd, Gyldighed; Troværdighed, Hjemmel; højere Tilladelse.

Au'thor-i-za'tion (ɑ'thør-i-sei'ʃøn) *n.* Bemyndigelse, Stadfæstelse (ved Autoritet).

Au'thor-ize (ɑ'thør-ais), *v.* bemyndige, give Fuldmagt; gjøre gyldig, autorisere; indføre ved Autoritet; stadfæste; billige, retfærdiggjøre.

Au'thor-ship (ɑ'thør-ʃip), *n.* Forfatterskab.

Au'to-bi-og'ra-pher (ɑ'tö-bai-ɑg'rå-før), *n.* Autobiograf.

Au'to-bi-og'ra-phy, ɑ'tö-bai-ɑg'rå-fi *n.* Autobiografi, Levnetsbeskrivelse over sig selv.

Au'to-bi'o-graph'ic-al (ɑ'tö-bai'ö-græf'ik-æl), *a.* autobiografisk.

Au-toc'ra-cy (ɑ-tɑk'rå-si), *n.* Selvherredømme, Enevælde.

Au'to-crat (ɑ'to-kræt), *n.* Selvhersker, Enevoldsherre, Autokrat.

Au to-crat'ic (ɑ'tö-kræt'ik), **Au'to-crat'ic-al** (ɑ tö-kræt'ik-æl), *a.* eneherskende, uindskrænket, autokratisk.

Au'to-da–Fe' (ɑ'tö-dä-fei'), *n.* (portugisisk) Auto-da-Fe (Troshandling, Kjætternes Brænding ved Inkvisitionen).

Au'to-graph (ɑ'tö-græf), *n.* egen Haandskrift, egenhændig Skrivelse; *a.* egenhændig.

Au'to-graph'ic, ɑ'tö-græf'ik, **Au'to-graph'ic-al**, ɑ'tö-græf'ik-æl *a.* egenhændig, skreven med egen Haand

Au'to-mat'ic (ɑ'tö-mæt'ik), *a.* automatisk, selvbevægelig; maskinmæssig, uvilkaarlig.

Au-tom'a-ton (ɑ-tɑm'å-tøn), *n.* Automat.

Au'tumn (ɑ'tøm), *n.* Efteraar, Høst.

Au-tum'nal (ɑ-tøm'næl), *a.* Efteraars-, høstlig; *n.* Efteraarsblomst.

Aux-il'ia-ry (ɑks-il'iå-ri), *a.* hjælpende, Hjælpe-, behjælpelig; *n.* Hjælper, Bistand.

Aux-il'ia-ries (ɑks-il'iå-riz), *n. pl.* Hjælpetropper *pl.*

A-vail' (å-veil'), *v.* nytte, være til Nytte, gavne; hjælpe; benytte, føre (sig) til Nytte; begunstige, befordre; *n.* Nytte, Fordel, Gevinst.

A-vail'a-ble (å-veil'å-bl), *a.* nyttig, fordelagtig; gjældende, gyldig.

Av'a-lanche (æv'å-lånsj), *n.* Lavine, Sneskred.

Av'a-rice (æv'å-ris), *n.* Begjerlighed, Gridskhed; Gjerrighed; Karrighed.

Av'a-ri'cious (æv'å-risj'øs), *a.* gjerrig.

A-vast' (å-väst'), *i.* holdt! stop! staa!

A-vaunt' (å-vaont'), *i.* bort! pak Dig! væk!

A-vaunt' (å-vaont'), *v.* rose sig, prale.

A've–Ma'ry (ei'vi-mei'ri), **A've–Ma-ri'a** (ei'vi-må-rai'å), *n.* Ave Maria.

Av'i-na'ceous (æv'i-nei'ʃøs), *a.* som hører til eller ligner Havre.

A-venge' (å-vendsj'), *v.* hevne; straffe; *n.* Hevn.

A-veng'er (å-vendsj'ør), *n.* Hevner; Straffer.

Av'e-nue (æv'nju), *n.* Tilgang, Ad-

gang; Allee (som fører til en Indgang); Gang eller Vej (med Søjler, Statuer eller deslige paa Siderne, som fører til et Palads eller en Pragtbygning); T. enhver Aabning eller Indgang (til et Fort, en Bastion osv.).

A-ver' (å-vör'), *v.* erklære bestemt, forsikre, bekræfte.

Av'er-age (æv'ör-ædsj), *n.* Extra-Betaling til en Skipper (for Opsyn med Varer); Beregning efter Middeltal, Gjennemsnit; *a.* Middel-; *v.* beregne efter eller bestemme Middeltallet; udgjøre i Gjennemsnit.

A-ver'ment (å-vör'mënt), *n.* Erklæring, Bekræftelse; T. den Anklagedes Tilbud at ville retfærdiggjøre en Indvending, og Handlingen selv.

A-verse' (å-vörs'), *a.* utilbøjelig, som føler Ulyst eller Uvilje; ugunstig, imod.

A-ver'sion (å-vör'ſtön), *n.* Modbydelighed, Uvilje, Afsky, Had; Gjenstand for Afsky, Afskyelighed.

A-vert' (å-vört'), *v.* bortvende, afvende; give Ulyst til eller Afsky for; bortdrage; vende sig bort.

A'vi-a-ry (e'vi-å-ri), *n.* Fuglehus, stort Fuglebur.

A-vid'i-ty (å-vid'i-ti), *n.* Gridskhed, Begjerlighed.

Av'o-ca'tion (æv'ö-ke'ſtön), *n.* Bortkaldelse, Afdragelse (fra Forretninger, fra Synd), Forhindring; Beskjeftigelse, Forretning (som optager vor Tid og Opmærksomhed).

A-void' (å-void'), *v.* udtømme, aflede; gaa bort fra, forlade, rømme; undgaa, undvige, slippe bort fra; sky; ophæve, gjøre ugyldig; vende sig bort, vige bort, bortfjerne sig; blive ledig (om Embeder).

A-void'a-ble (å-void'å-bl), *a.* undgaaelig; gjenkaldelig, som kan ophæves.

A-void'ance (å-void'æns), *n.* Afledning (hvorved noget føres bort); Undgaaen, Undvigelse; Ophævelse; Ledigblivelse, Vakatur.

A-void'er (å-void'ör), *n.* Afleder, Bortfører; Kar eller deslige hvori noget bortføres; En som undgaar, Undviger.

A-void'less (å-void'lës), *a.* unddgaaelig.

Av'oir-du-pois' (æv'ör-djü-pøis'), *n.* almindelig Vægt, Kræmmervægt.

A-vouch' (å-vautsj'), *v.* bekjende, vedgaa, erklære, paastaa; bekræfte, stadfæste.

A-vouch'ment (å-vautsj'mënt), *n.* Erklæring, Bekræftelse.

A-vow' (å-vau'), *v.* erklære aabenlydt og bestemt, tilstaa, bekræfte, bekjende.

A-vow'a-ble (å vau'å-bl), *a.* som kan tilstaaes, forsvarlig.

A-vow'al (å-vau'æl), *n.* bestemt Erklæring, Bekjendelse, Tilstaaelse.

A-vow'ed-ly (å-vau'ëd-li), *ad.* aabent, uforbeholdent, frit.

A-vow'er (å-vau'ör), *n.* Bekjender, Forsvarer.

A-vul'sion (å-vøl'ſtön), *n.* Udrykning, Afrivning.

A-wait' (å-ueit'), *v.* vente paa, oppebie; vente, have i Vente.

A-wake' (å-ueik'), *v.* vække, opvække (fra Søvn eller Sløvhed); vaagne, opvaagne [*imp.* & *p. p.* AWAKED eller AWOKE]; *a.* vaagen.

A-wak'en å-ueik'n), *v.* opvække; opvaagne.

A-ward' (å-uaard'), *v.* tilkjende, tildømme; afgjøre, bestemme, dømme; *n.* Kjendelse, Dom.

A-ware' (å-uär'), *a.* vaer, agtpaagivende, underrettet, vidende; *v.* vare sig, tage sig i Agt.

A-way' (å-ue'), *ad.* af Vejen bort; borte; *i.* afsted! bort!

Awe (aa), *n.* Ave; Ærefrygt, Frygt, hellig Rædsel; *v.* indgive Ærefrygt, holde i Frygt.

Aw'ful (a'ful), *a.* (jvf. Awe), Ærefrygt vækkende, højtidelig, ophøjet; frygtelig, forfærdelig, rædselsfuld; uhyre, mageløs (blot som forstærkende Tillægsordet).

Aw'ful-ly (ɑ'ful-li), *ad.* paa en Ærefrygt vækkende Maade; uhyre, mageløst.
Aw'ful-ness (ɑ'ful-nès), *n.* Højtidelighed; Ærefrygt.
A-while (å-hᵘail'), *ad.* i nogen Tid, en Stund, noget.
Awk'ward (ɑk'ᵘørd), *a.* kejtet, forkjert, bagvendt, ubehændig, klodset; forlegen; plump, smagløs; trodsig, haardnakket.
Awk'ward-ness (ɑk'ᵘørd-nès), *n.* Kejtethed, Forkjerthed; Plumphed.
Awl (ɑl), *n.* Syl, Pren; T. Aal (hos Bogtrykkere).
Awn (ɑn), *n.* (Avne se Chaff); Axeskjæg.
Awn'ing (ɑn'ing), *n.* Solsejl; Solskjerm (over en Dør eller et Vindu), Markise; Skjerm (for Planter i en Have).
A-woke' (å-uōk'), *v.* vækkede, vækket; opvækkede, opvækket [*imp.* & *p. p.* af AWAKE].
A-wry' (å-rai'), *ad.* skjevt, til Siden; skjelende, forkjert.
Ax (ækṣ), } *n.* Øxe, Bil.
Axe (ækṣ) }
Ax'i-al (æks'i-æl), *a.* (jvf. Axis) hørende til Axen.
Ax'il-la-ry (æks'il-lå-ri), *a.* som hører til Armhulen; som staar i Bladvinklen, axillær.
Ax'i-om (æks'i-øm), *n.* Axiom, antaget Grundsætning (som ikke trænger til Bevis).
Ax'i-om-at'ic, æks'i-øm-æt'ik }
Ax'i-om-at'ic-al, æks'i-øm-æt'ik-æl } *a.* axiomatisk, af sig selv indlysende, vis.
Ax'is (æks'is), *n.* Axe (tænkt eller virkelig).
Ax'le (æks'l), } *n.* Axel,
Ax'le-tree (æks'l-tri), } Hjulaxel.
Ay (ai, eller **Aye**, ai), *ad.* ja, jo, virkelig, vist; *i.* af! ve!
Aye (ei), *ad.* altid, bestandig, evig.
A-zote' (å-sōt'), *n.* T. Kvælstof.
A-zot'ic (å-sɑt'ik), *a.* kvælende, stinkende.
Az'ure (æsj'ør, eller ei'sjør); *a.* himmelblaa; T. blaa (i Vaaben).
Az'y-mous (æs'i-møs), *a.* usyret.

B

Baa (bä), *v.* bræge; *n.* Brægen.
Bab'ble (bæb'bl), *v.* pludre, sludre, pjatte, prate; sladdre; *n.* Pludren, Sludren, Prat.
Bab'bler (bæb'blør), *n.* Pludrermund; Sladderhank.
Babe (beib), *n.* Pattebarn, spædt Barn.
Bab-oon' (bæb-un'), *n.* Bavian (en Abe).
Ba'by (bei'bi), *n.* Glut, Barn.
Ba'by-ish (bei'bi-isj), *a.* barnagtig.
Bac'cate (bæk'kæt), *a.* som ligner Bær.
Bac'cha-nal (bæk'kå-næl), *n.* Bakkant, Bakkantinde; *a.* bakkantisk, svirende.
Bac'cha-nals (bæk'kå-næls), *n. pl.* Bakkus' Fest; Sviren.
Bac'cha-na'li-an (bæk'kå-nei'li-æn), *n.* Svirebroder; *a.* svirende, fraadsende.
Bach'e-lor (bætsj'i-lør), *n.* Ungkarl, Pebersvend; Baccalaureus (den laveste akademiske Grad).
Bach'e-lor-ship (bætsj'i-lør-sjip), *n.* Ungkarlsstand.
Back (bæk), *n.* Bag, Ryg; Bagside, Bagende, Bagtrop; Støtte, Bistand; T. Kar; Saal (afskaaren af en Hud); Agterkant (Sømandsudtryk); *ad.* tilbage; igjen; *v.* bestige en Hest); sætte op paa Ryggen; bedække; forsyne med Ryg; beskytte; understøtte, staa bi, forsvare; vedde, sætte Penge paa (en vis Hest i Veddeløb); rykke tilbage; humme; brase bak; skaade (Aaarerne); katte (et Anker til et andet).
Back'bite (bæk'bait), *v.* bagtale.
Back'bit-er (bæk'bait-ør), *n.* Bagtaler.

Back'bone (bæk'bön), *n.* Rygben; Rygstykke.
Back'door (bæk'dör), *n.* Bagdør.
Back'ground (bæk'graund), *n.* Baggrund.
Back'-piece (bæk'pïs), *n.* Ryghar-nisk.
Back'side (bæk'said), *n.* Bagside; Bagdel; Bag.
Back-slide' (bæk-slaid'), *v.* vige tilbage, falde fra.
Back-slid'er (bæk-slaid'ør), *n.* Frafalder, Apostat.
Back'ward (bæk'uørd), *a.* langsom, sen, tilbage; uvillig; tungnem; sildig (om Frugter); *n. fig.* Baggrund, Fortid, tidligere Tilstand.
Back'ward (bæk'uørd), } *ad.* til-
Back'wards (bæk'uørds), } bage, baglænds.
Back'ward-ly (bæk'uørd-li), *ad.* uvillig; forkjert.
Back'ward-ness (bæk'uørd-nës), *n.* Langsomhed; Trægbed, Uvilligbed.
Ba'con (bei'kn), *n.* Flesk (røget).
Bad (bæd), *a.* ond, slet, slem; skadelig; daarlig, syg; falsk (Mynt).
Bade (bæd), *v.* bød [*imp.* af BID].
Badge (bædsj), *n.* Tegn; Kjendetegn, Mærke; Hæderstegn.
Bad'ger (bædsj'ør), *n.* Pranger; Grævling.
Bad'i-nage (bæd'i-näsj), *n.* Spøg, Skjemt, Spas.
Baf'fle (bæf'fl), *v.* narre, vildlede, have til Bedste; forvirre, bringe i Forvirring; stuffe, tilintetgjøre.
Bag (bæg), *n.* Pose, Pung, Taske, Jagttaske; Haandkoffert; Haarpung; Sæk (af forskjelligt Maal til forskjellige Handelsvarer).
Bag'a-telle' (bæg'å-tël'), *n.* Ubetydelighed, Bagatel, Fjas; Bagatel-Spil (et Spil med Kugler, som støddes i Huller anbragte i et Bræt).
Bag'gage (bæg'gædsj), *n.* Oppakning; Baggage; letfærdigt Fruentimmer, Tøs, Tøjte.
Bag'ging (bæg'ging), Sækkelærred.
Bagn'io (bän'jö), *n.* Badehus; Slavefængsel (i Tyrkiet); Bordel, Jomfruhus.
Bag'pipe (bæg'paip), *n.* Sækkepibe.
Bail (beil), *n.* Kaution, Borgen; Haandgreb, Skaft; Grændse i en Skov; Tværpind (paa Toppen af the wicket i cricket-Spil); *v.* løslade imod Borgen; gaa i Borgen eller i Kaution for.
Bail'a-ble (beil'å-bl), *a.* som kan løslades ved Kaution.
Bail-ee' (beil-i'), *n.* T. Depositarius.
Bail'iff (beil'if), *n.* Foged, Landfoged; Underforvalter (paa et Gods); Retsbud, Retsbetjent (under Sheriffen), Baliff.
Bail'i-wick (beil'i-uik), *n.* Fogderi, en Bailiffs Distrikt.
Bail'ment (beil'mënt), *n.* T. Depositum.
Bail'or (beil'ør), *n.* T. Deponent.
Bairn (bärn), *n.* Barn.
Bait (beit), *n.* Lokkemad, Mading; Fristelse, Tillokkelse; Forfriskning (paa en Rejse); *v.* sætte Mading paa; lokke; give Forfriskning paa en Rejse; bede; anfalde; hidse; slaa med Vingerne, flagre.
Baize (beis), *n.* Baj (uldent Tøj).
Bake (beik), *v.* bage; hærde, brænde; blive bagt.
Bake'house (beik'haus), *n.* Bagehus, Bageri.
Bak'er (beik'ør), *n.* Bager.
Bak'er-y (beik'ør-i), *n.* Bageri.
Bal'ance (bäl'äns), *n.* Vægt, Vægtskaal; Ligevægt; Overensstemmelse, Balance; Sammenligning; T. Overskud, Saldo; Uro (i et Ur); Vægten (Stjernebillede); *v.* veje, afveje; holde i Ligevægt; afslutte, saldere (Regnskab); være raadvild; rebe, svigte (et Bomsejl).
Bal'co-ny (bäl'kö-ni), *n.* Altan, Balcon; (Sømandsudtryk) Galleri, Vægtergang.
Bald (bald), *a.* skaldet; bar, nøgen; usmykket; ringe; ussel.

Bal'der-dash (bɑl'dør-dæsj), *n.* Miſtmask; forvirret Snak; *v.* blande, forfalſke (Vin oſv.).
Bald'ness (bɑld'nes), *n.* Skaldethed.
Bald'pate (bɑld'peit), *n.* ſkaldet Hoved.
Bal'dric (bɑl'drik), *n.* Bælte; T. Dyrekredſen.
Bale (beil), *n.* Balle (Pakkegods), *v.* emballere, indpakke; øſe, øſe lens.
Bale'ful (beil'ful), *a.* bedrøvet, ſorgfuld; fordærvelig, ødelæggende, giftig.
Balk (bɑk), *n.* Bjælke; ſkuffet Haab, Streg i Regningen; upløjet Jordſtrimmel; *v.* ſtuffe, narre; gaa forbi, lade urørt, forſømme, behandle med Forragt; opdynge.
Ball (bɑl), *n.* Bold; Kugle (af ethvert Slags); Balde (af Haanden eller Foden); T. Balde (hos Bogtrykkere); Pille (ſom gives Heſte); Spor af en Ræv; Nøgle; Bal, Danſefeſt; *v.* danne til en Kugle eller Nøgle.
Bal'lad (bæl'læd), *n.* Ballade; Gadevise.
Bal'last (bæl'læſt), *n.* Ballaſt; *v.* ballaſte; *fig.* holde i Ligevægt.
Bal'let (bæl'let), *n.* Ballet; *v.* udtrykke eller betegne ved Pantomime og danſende Bevægelſer.
Bal-loon' (bæl-lyn'), *n.* Ballon; Luftbold; T. en Kugle (paa en Søjle); Glaskolbe.
Bal'lot (bæl'lɑt), *n.* Balloter-Kugle; Ballotering, hemmelig Afſtemning; *v.* ballotere, ſtemme eller vælge ved Kugler eller ved Sedler.
Balm (bäm), *n.* Balſam (ogſaa *fig.*); Meliſſe (Plante); *v.* balſamere; *fig.* lindre.
Balm'y (bäm'i), *a.* balſamiſk; mild, lindrende.
Bal'sam (bɑl'ſæm), *n.* Balſam (gummiagtig Saft af adſtillige Planter; aromatiſk Salve).
Bal-sam'ic (bæl-ſæm'ik), *a.* balſamiſk.
Bal'us-ter (bæl'øs-tør), *n.* Rækværk; Rækværk-Søjle.
Bal'us-trade (bæl'øs-treid), *n.* Rækværk, Baluſtrade.
Bam-boo' (bæm-by'), *n.* Bambus, Bambusrør.
Bam-boo'zle (bæm-by'sl), *v.* narre, bedrage.
Ban (bæn), *n.* Ban; Banſættelſe; Rigets Ark; Forbandelſe; Proklamation (til en Armee); offentlig Bekjendtgjørelſe.
Band (bænd), *n.* Baand, Bind; Livbaand, Bælte; Bladkrave (en Præſtekrave); Forbindelſe, Forening; Kompani (Fodfolk); Muſik-Korps; *v.* binde; forene (i Bander), ſammenrotte.
Band'age (bænd'ædsj), *n.* Bind; Forbinding; *v.* forbinde.
Ban-dan'a (bæn-dæn'ä), *n.* oſtindiſt Silke-Lommetørklæde.
Band'box (bænd'bɑks), *n.* Baandæſke, Papæſke, Hatæſke.
Ban'dit (bæn'dit), *n.* Bandit, Røver, Stimand.
Ban'dog (bæn'dɑg), *n.* en Art ſtor glubſk Hund, Lænkehund.
Ban'do-leers' (bæn'dö-lirs'), *n. pl.* Bandoleer; Skulderrem, Taſkerem.
Ban'dore (bæn'dör), *n.* ſe Pandore.
Band'rol (bænd'röl), *n.* lille Flag eller Fane; Trompet-Kvaſt.
Ban'dy (bæn'di), *n.* Boldtræ (bøjet ved Enden); et Boldſpil; Sexpence.
Ban'dy-legs (bæn'di-lègs), *n.* krumme Ben.
Bane (bein), *n.* Gift; Fordærvelſe; *v.* forgive; dræbe med Gift.
Bane'ful (bein'ful), *a.* giftig, fordærvelig, dødelig.
Bang (bæng), *v.* banke, ſlaa, ſmække (ſ. Ex. en Dør); prygle; *n.* Slag, Stød, Dunder; Stryg *pl.*
Ban'ian (bæn'iæn), *n.* Banian (oſtindiſt Kjøbmand af en Kaſte af Hinduerne, ſom afholder ſig fra animalſk Føde); Slaabrok, Kaftan.
Ban'ish (bæn'isj), *v.* banlyſe; landsforvise; bortjage.
Ban'ish-ment (bæn'isj-ment), *n.* Landsforvisning, Landflygtighed.

Ban'jo (bæn'djö), *n.* et Slags Gitar (hos Negere).

Bank (bængk), *n.* Banke; Bænk, Tofte (i en Baad); Bred; Bank; Bankdirektion; *v.* danne en Banke for, dæmme; sætte i Banken (Penge); lægge paa et sikkert Sted.

Bank'-bill (bængk'bil), *n.* Bankanvisning.

Bank'-note (bængk'nöt), *n.* Bankoseddel, Banknote.

Bank'er (bængk'ør), *n.* Vexelerer; Bankholder; T. Fiskefartøj paa Bankerne.

Bank'ing (bængk'ing), *a.* Bank-; *n.* Bankforretning.

Bank'rupt (bængk'røpt), *a.* bankerot; *n.* Bankerotør, Fallent; *v.* gjøre bankerot; ruinere; spille bankerot.

Bank'rupt-cy (bængk'røpt-si), *n.* Bankerot.

Bank'-stock (bængk'stok), *n.* Bankaktie.

Ban'ner (bæn'nør), *n.* Banner, Fane; Flag (paa en Lanse).

Ban'nock (bæn'nak), *n.* Havrekage; et lidet rundt Brød (af Havre-, Byg- eller Ærtemel); et Slags haard Skibstvebak.

Ban'quet (bængk'uet), *n.* Gjestebud, Festmaaltid, Banket, Gilde; *v.* traktere, beverte; deltage i et Gjestebud, spise og drikke godt.

Ban'tam (bæn'tæm), *n.* Bantamhøne (fra Java; en meget liden Varietet med fjerklædte Fødder); *a.* af Bantam-Yngel.

Ban'ter (bæn'tør), *v.* gjøre latterlig, spotte, have til Bedste, have til Nar (paa en skjemtende vittig Maade); *n.* Skjemt, Spot; Løjer *pl.*

Bant'ling (bænt'ling), *n.* lidet Barn.

Ban'yan (bæn'jæn, eller bæn-jæn'), se Banian.

Ba'o-bab (be'ö-bæb), *n.* Abebrødtræ, Baobab (stort Træ i Afrika).

Bap'tism (bæp'tism), *n.* Daab.

Bap-tis'mal (bæp-tis'mæl), *a.* hørende til Daaben, Daabs-.

Bap'tist (bæp'tist), *n.* Døber; Baptist.

Bap'tis-ter-y (bæp'tis-tør-i), *n.* Døbested, Døbekapel.

Bap-tize' (bæp-tais'), *v.* døbe.

Bap-tiz'er (bæp-tais'ør), *n.* den Døbende.

Bar (bär), *n.* Tværstang, Bom, Slagbom; Hindring, Grund, Skjær (ved Indløbet af en Havn eller Mundingen af en Flod); Slaa; Stang (af Jern eller andet Metal); Barre; Skranke (i en Ret); Ret, Domstol; Skjenk (i et Værtshus), Kontor (i et Hotel); Taktstreg (i Musik); Bjælke (i Vaaben); Kjæveben (paa en Hest); T. Exception (som tilintetgjør Klagerens Indlæg); *v.* stænge, slaa Slaa for; spærre; hindre, udelukke; standse (en Proces); forbyde; undtage; T. underbinde.

Barb (bärb), *n.* Hest fra Marokko; Skjæg (paa Planter); Modhage; Krigshestetøj (som i gamle Dage); *v.* barbere; forsyne med Rustning eller Hestetøj); forsyne med Modhager.

Bar-ba'ri-an (bär-be'ri-æn), *a.* barbarisk; udannet, raa; *n.* Barbar; Umenneske; *pl.* Barbarerfolk *pl.*

Bar-bar'ic (bär-bär'ik), *a.* fra Udlandet, fremmed; raa, barbarisk.

Bar'bar-ism (bär'bär-ism), *n.* Barbari; Raahed; Barbarisme (i Sproget).

Bar-bar'i-ty (bär-bär'i-ti), *n.* Umenneskelighed, Raahed, Grusomhed, Barbari.

Bar'ba-rize (bär'bå-rais), *v.* bringe til Raaheds-Tilstand eller Barbari; begaa en Barbarisme.

Bar'ba-rous (bär'bå-røs), *a.* raa, barbarisk; grusom.

Bar'be-cue (bär'bi-kju), *n.* stegt helt Svin; *v.* stege (et Svin) helt.

Bar'bel (bär'bel), *n.* Skjægkarpe.

Bar'ber (bär'bør), *n.* Barber; *v.* barbere og frisere.

Bar'ber-ry (bär'bør-ri), *n.* Berberisse.

Bar'bet (bär'bet), *n.* Vandhund; Skjægfugl.
Bard (bärd), *n.* Barde, Skjald; Jern-Rustning (til en Hest).
Bard'ic (bärd'ik), *a.* Skjalde-.
Bare (bär), *a.* bar, bare, blot; blottet, ubedækket; usmykket; luslidt; trængende; *v.* blotte, berøve.
Bare'faced (bär'feist), *a.* umaskeret; fræk, uforskammet.
Bare'foot (bär'fut), *a.* barfodet.
Bare'-head'ed (bär'-hed'ed), *a.* med blottet Hoved, barhovedet.
Bare'ness' (bär'nes), *n.* Nøgenhed; Magerhed; Armod, Trang.
Bar'gain (bär'gen), *n.* Handel, Kjøb; Spotpris; Handelsbetingelse; Akkord; det Kjøbte eller Solgte; uventet gement Svar, grov Skjemt; *v.* handle, kjøbslaa; slutte en Handel.
Barge (bärdsj), *n.* Statsbaad, Lystbaad (med Telt og Hynder og mange Roerbænke); Chef-Chaloupe; fladbundet Fartøj (til at føre Gods paa Floder), Lade- eller Losjepram (taklet som en Jagt).
Barge'man (bärdsj'mæn), *n.* Sluproer; Prammand.
Ba-ril'la (bå-ril'lå), *n.* spanst Soda, [Barilla.
Bark (bärk), *n.* Barkskib; lidet Fartøj; Bark (af Træer); Chinabark, China; Gjøen, Bjæffen, Bjæf; *v.* gjø, bjæffe; *fig.* skjelde, smelde, bide; raabe.
Bar'ley (bär'li), *n.* Byg.
Bar'ley-corn (bär'li-kårn), *n.* Bygkorn; ⅓ Tomme (Længdemaal).
Barm (bärm), *n.* Bærme, Gjær.
Barm'y (bärm'i), *a.* gjæret; i Gjære.
Barn (bärn), *n.* Lade.
Bar'na-cle (bär'nå-kl), *n.* Andeskjæl (et Skaldyr); Vernakelgaas, Rajgaas (som af Overtro antoges at vore af Andeskjæl); *pl.* Brems (til at klemme Hestens Næse); et Par Glarøjne *pl.*
Ba-rom'e-ter (bå-rom'i-tør), *n.* Barometer, Vejrglas.
Bar'o-met'ric-al (bär'ö-met'rik-ël), *a.* barometrisk.
Bar'on (bär'on), *n.* Baron, Friherre; Dommer (ved Skatkammeret); T. Ægtemand.
Bar'on-age (bär'an-ædsj), *n.* en Barons Værdighed; Baroni.
Bar'on-ess (bär'an-es), *n.* Baronesse, Friherreinde.
Bar'on-et (bär an-et), *n.* Baronet (den laveste adelige Værdighed som er arvelig).
Bar'on-et-age (bär'an-et-ædsj), *n.* en Baronets Værdighed; samtlige Baronetter *pl.*
Bar'on-et-cy (bär'an-et-si), *n.* en Baronets Titel og Værdighed.
Ba-ro'ni-al (bå-rö'ni-ël), *a.* som hører til et Baroni, eller en Barons Værdighed.
Bar'o-ny (bär'ö-ni), *n.* Baroni, Friherskab.
Bar'o-scope (bär'ö-skop), *n.* T. Luftrykmaaler, Baroskop.
Ba-rouche' (bå-rusj'), *n.* Barutsche, Halvkaret.
Bar'ra-can (bär'rå-kæn), *n.* Berkan (et Slags Tøj).
Bar'rack (bär'rek), *n.* Barrakke.
Bar'ra-tor (bär'rå-tør), *n.* Bedrager; Trættebroder; En som stifter Splid eller opegger til Processer.
Bar'ra-try (bär'rå-tri), *n.* Bedrageri; Vare-Forfalskning og Underslæb (paa Skibe), Baratteri; Opeggelse til Splid eller Processer.
Bar'rel (bär'rel), *n.* Tønde (ogsaa et vist Maal); det Hule (af Noget), Løb (paa en Bøsse); Valse (i en Maskine); Tromme (i Øret); *v.* komme eller fylde i en Tønde.
Bar'ren (bär'ren), *a.* gold; ufrugtbar; enfoldig, dum.
Bar'ren-ness (bär'ren-nes), *n.* Goldhed; Ufrugtbarhed; aandelig Sløvhed.
Bar'ri-cade' (bär'ri-ked'), *n.* Barrikade, Forskandsning, Vognborg, Spærring, Forhugning; *v.* barrikadere, forskandse, spærre ved Forhugning (eller paa andre Maader).

Bar'ri-er (bär'ri-ør), *n.* Barriere, Skranke; Bom, Gitterport; Forskandsning; *fig.* Grændse.

Bar'ris-ter (bär'ris-tør), *n.* Retslærd, Advokat, Sagfører (jvf. Bar; hører til de videnskabelig dannede Juriſter, ſom ndgjøre en lærd Stand, og ſom ene have Ret til at plædere ved de højere Retter).

Bar'row (bär'rö), *n.* Bør (jvf. Hand-barrow, Wheel-barrow); Gravhøj, Kjæmpehøj; Galt.

Bar'-shot (bär'ſjat), *n.* Stangkugler, Knipler *pl.*

Bar'ter (bär'tør), *v.* tuſte, bytte; drive Tuſkhandel.

Bar'y-tone (bär'i-tön), *n.* Baryton (Mandsſtemme mellem Bas og Tenor).

Ba'sal (bei'ſäl), *a.* T. baſiſk (jvf. Base).

Ba-salt' (bå-ſalt'), *n.* Baſalt (ogſaa et Slags fint ſort Stentøj).

Base (beis), *a.* lav; dyb (om Toner); ringe, uædel (om Metaller); lav, ſimpel (af Herkomſt); nedrig, foragtelig; uægte (af Fødſel); Baſis, Grund; Grundflade; Grundſtykke, Fodſtykke, Søjlefod; Bas (ſe Bass); nedhængende eller nedre Del af en Klædedragt; nederſte Ende; Maal, Friſted (i Leg og Boldſpil); *v.* baſere, grunde, bygge paa en Grund.

Base'-born (beis'bårn), *a.* uægte, Slegfreds-.

Base'less (beis'lës), *a.* uden Grund, grundløs.

Base'ment (beis'mënt), *n.* Grund (af en Bygning), Sokkel; Stue-Etage (lige med Jorden eller dybere).

Base'ness (beis'nës), *n.* Dybde (en Tones); Ringhed; Nedrighed, Slethed.

Base'vi-ol (beis'vai-ql), *n.* Bas-Fiol, Violoncel.

Bash'ful (bäsj'ful), *a.* ſkamfuld, undſelig, bly, beſkeden.

Bash'ful-ness (bäsj'ful-nës), *n.* Skamfuldhed; Undſeelſe, Blufærdighed.

Ba'sic (bei'ſik), *a.* T. baſiſk.

Bas'il (bäs'il), *n.* Baſilikum (Plante); T. Skraaning ved Eggen (af et Huggejern); *v.* ſlibe ſkraa.

Ba-sil'i-con (bå-ſil'i-kqn), *n.* Kongeſalve.

Bas'i-lisk (bäs'i-liſk), *n.* Baſiliſk (et fabelagtigt Dyr; et uſkadeligt Firben; en ſtor Kanon, 48pundig).

Ba'sin (bei'ſn), *n.* Vandbækken; Skaal, Spølkom; Vandſad; Baſin; liden Dam; Dokke; liden Bugt.

Ba'sis (bei'ſis), *n.* Baſis, Grundlag; Fodſtykke; *fig.* Grund, Grundpille (jvf. Base).

Bask (baſk), *v.* bade ſig (i Solen), ſole ſig, varme ſig; ſole, varme.

Bas'ket (bäs'kët), *n.* Kurv; udvendig Siddeplads (paa en Poſtkarret); *fig.* Galleri; *v.* lægge i en Kurv.

Bass (bäs), *a.* dyb (om Toner); *n.* Bas; Baſt, Baſt- eller Sivmatte.

Bas'set (bäs'ſët, eller bäs-ſët'), *n.* Basſetſpil, Basſet; *v.* bøje ſig opad (om Kanten af Kullag); *a.* opad bøjet.

Bas-soon' (bäs-ſun'), *n.* Fagot.

Bas'tard (bäs'tärd), *n.* uægte Barn, Slegfredbarn, Baſtard; *a.* uægte; forfalſket, flet.

Bas'tard-y (bäs'tärd-i), *n.* uægte Fødſel eller Herkomſt.

Baste (beſt), *v.* prygle, ſlaa (med en Stok); dryppe Smør paa; ſy løſeligt, ri, rimpe.

Bas-tile' (bäs-til'), *n.* Baſtille (liden Fæſtning; det forrige Statsfængſel i Paris).

Bas'ti-nade' (bäs'ti-neid'), } *v.*
Bas'ti-na'do (bäs'ti-nei'dō), } prygle; give Baſtonade; *n.* Prygl, Stokkeprygl *pl.*, Baſtonade (Slag under Fødderne).

Bas'tion (bäſt'jön), *n.* Baſtion, Bolværk.

Bat (bät), *n.* Stok, Knippel; Boldtræ, Stykke Vat; Stykke Teglſten; Slibeſten

Batch (bætsj), *n.* Bagt, Bagning (hvad der bages paa en Gang); *fig.* Art, Slags; Sæt, Sending (af ensartede Ting), Hold, Afdeling (Personer); Lag, Gilde.

Bate (bet), *v.* (jvf. Abate), formindske, slaa af; aftage, formindskes; slaa med Vingerne (om Falke).

Bath (bäth), *n.* Bad; Badested, Badehus; Badning.

Bathe (beith), *v.* bade; bade sig.

Ba'thos (be'thøs), *n.* T. Bathos, Anti-Klimax (latterlig Nedfalden fra det Ophøjede til det Lave, i Skrift eller Tale).

Bat'let (bæt'let), *n.* Banketærsket.

Ba-ton' (bä-tong'), *n.* Marskalksstav; Taktstav.

Ba-toon' (bå-tyn'), *n.* Knippel, Stav; Kommandostok.

Bat-tal'ion (bæt-tæl'iøn), *n.* Bataillon.

Bat'ten (bæt'tn), *v.* mæske, fede; gjøre frugtbar, befrugte; blive fed; gjøre sig tilgode; danne med Lister; *n.* Liste (af Træ).

Bat'ter (bæt'tør), *v.* slaa, prygle; slaa i Stykker, slaa Buler i; ødelægge ved Slag, Stød, Trampen; gjøre forslidt, eller medtagen; befæstede stærkt; T. heide tilbage (om Mure osv.); *n.* en Blanding sammenrørt af Æg, Mel og Mælk; Røre.

Bat'ter-ing-ram (bæt'tør-ing-ræm), *n.* Stormbuk, Murbrækker.

Bat'ter-y (bæt'tør-i), *n.* Angreb; Batteri; T. Forgribelse, Vold (mod Ens Person); elektrisk Batteri.

Bat'tle (bæt'tl), *n.* Slag, Feltslag, Træfning, Fegtning; *v.* stride, kjæmpe (i Slag).

Bat'tle-ar-ray' (bæt'tl-ær-re'), *n.* Slagorden.

Bat'tle-ax (bæt'tl-æks), **Bat'tle-axe** (bæt'tl-æks), *n.* Stridsøxe.

Bat'tle-door (bæt'tl-dör), *n.* Ketser, Raket (til Fjederbold, shuttlecock).

Bat'tle-ment (bæt'tl-ment), *n.* Tinde (paa en Mur eller et Taarn); Mur med Tinder; Brystværn.

Baw'ble (bå'bl), *n.* Legetøj, Glimmerstads, Stads; Tant, Ubetydelighed; en Hofnars Stav, Narrebrix.

Bawd (båd), *n.* Kobler, Kuffer, Kufferske.

Bawd'i-ness (båd'i-nes), *n.* Ukydskhed, Utugt.

Bawd'y (båd'i), *a.* smudsig, utugtig.

Bawl (bål), *v.* skrige, skraale; raabe højt.

Bay (be), *n.* Havbugt, Bugt; Vindu-, Dør- eller Kaminaabning; Fag, Sluse (ved en Mølledam); *a.* rødbrun; *v.* gjø; gjø ad, forfølge gjøende; efterstræbe.

Bay'o-net (be'ø-net), *n.* Bajonet; *v.* stikke eller jage (med Bajonet).

Bay'-rum (be'røm), *n.* Laurbærspiritus, Laurbærvand.

Bay'-salt (be'sålt), *n.* Havsalt, Søsalt.

Ba-zaar' (bå-sär'), **Ba-zar'** (bå-sär'), *n.* Basar.

Be (bi), *v.* være, være til, existere; være, blive.

Beach (bitsj), *n.* Strand, Strandkant, Strandbred.

Bea'con (bi'kn), *n.* Sømærke, Vager; Baum; Baake, Varde; Fyrtaarn; *fig.* Ledestjerne; *v.* lyse eller vejlede som Sømærke; afmærke; afprikke.

Bead (bid), *n.* en liden Kugle, Knop; Perle; *pl.* Rosenkrans, Paternoster; *v.* perle (som Vin).

Bea'dle (bi'dl), *n.* Pedel; Retsbetjent, Ordens-Foged (i et Sogn og dets Kirke, med Stav og særegen Dragt), Bysvend; blaa Kappe.

Bead'-roll (bid'röl), *n.* Fortegnelse over dem, for hvilke der skal bedes i Kirken; Fortegnelse, Liste.

Beads'man (bids'mæn), *n.* En som beder (for andre), Forbeder; Munk.

Bea'gle (bi'gl), *n.* Støver (liden Hund til Harejagt); *fig.* slet Karl.

Beak (bik), *n.* Næb; Spids, Snabel.

Beaked (bïkt), *a.* lig et Næb, forsynet med Næb, næbbet.

Beak'er (bï'kør), *n.* Bæger, Krus.

Beam (bïm), *n.* Bjælke; Væverbom; Vægtstang; Vognstang; T. Hjortehorn; Dæksbjælke; Straale, Lysstraale; *v.* straale, fremstraale.

Beam'y (bïm'i), *a.* straalende.

Bean, (bïn), *n.* Bønne.

Bear (bër) *v.* [*imp.* BORE; *p. p.* BORN, eller BORNE] føde, bringe til Verden; bære; bringe, overbringe; føre, have (paa sig); støtte, understøtte, holde; yde; paatage sig; udholde, taale; trykke; lykkes, gjøre Virkning; opføre sig; være rettet (efter et Punkt); ligge, være beliggende; (Sømandsudtryk) pejles (i); *n.* Bjørn; Byg (sexradet).

Bear'a-ble (bër'å-bl), *a.* til at taale, udholdelig.

Beard (bïrd), *n.* Skjæg; Hage (paa en Pil); Axeskjæg; *v.* trække i Skjægget; forsyne med Skjæg; modsætte sig, trodse, byde Trods.

Beard'ed (bïrd'ëd), *a.* skjægget; forsynet med Hager.

Beard'less (bïrd'lës), *a.* skjægløs; ungdommelig.

Bear'er (bër'ør), *n.* Bærer, Fører; Støttepille, Støtteværk; Overbringer, Ihændehaver; T. Skjoldbærer.

Bear'-gar'den (bër'-gär'dn), *n.* Bjørnegaard; et Sted, hvor Bjørne holdes; *fig.* vild, støjende Forsamling; som *a.* raa, larmende.

Bear'-herd (bër'hørd), *n.* Bjørnevogter.

Bear'ing (bër'ing), *n.* nøre Væsen, Holdning; T. Beliggenhed (et Steds i Forhold til et andet); Retning, Direktion; *pl.* Vaabenmærke.

Bear'ish (bër'isj), *a.* bjørneagtig.

Bear's-foot (bërs'fut), *n.* stinkende Nyserod.

Beast (bïst), *n.* Bæst, Dyr (i Modsætning til Mennesket, og adskilt fra Fugle, Fiske og Insekter. I Foragt om Mennester).

Beast'ly (bïst'li), *a.* dyrisk, fæist, bæstisk; utugtig.

Beat (bit), *v.* [*imp.* BEAT; *p. p.* BEAT, BEATEN] slaa, banke; træde, bane (en Sti, en Vej); overvinde, overgaa; slaa paa, røre Trommen), ved Trommeslag give Signal til; klappe, gjøre Larm (ved Klapjagt); gjennemstryge, gjennemstrejfe, gjennemjage; fortærske; bryde (Hovedet med); slaa, bevæge sig hurtig; rase, være urolig; *n.* Slag; Tur, Løb, Ridt (med Hensyn til den tilbagelagte Vej); Klapjagt; Runde, Vejstrækning (som er anvist en Politibetjent). [Beat.

Beat'en (bit'n), *v.* slaaet, *p. p.* af

Be'a-tif'ic (bi'å-tif'ik), *a.* saliggjørende; salig.

Be-at'i-fi-ca'tion (bi-ät'i-fi-kei'ſjøn), *n.* Beatifikation, Saligforkyndelse (ved Paven).

Be-at'i-fy (bi-ät'i-fai), *v.* saliggjøre; erklære for salig.

Beat'ing (bit'ing) *n.* Banken.

Be-at'i-tude (bi-ät'i-tjud), *n.* Saligheb; Saliggjørelse.

Beau (bō), *n.* Statsjunker, Kavaleer.

Beau-i-de'al (bō-ai-di'ël), *n.* idealsk Fuldkommenhed.

Beau'ish (bō'isj), *a.* junkeragtig, kavaleermæssig.

Beau Monde (bō mønd), *n.* den fine Verden.

Beau'te-ous (bjų'ti-øs), *a.* skjøn, smuk, dejlig.

Beau'ti-fi'er (bju'ti-fai'ør), *n.* Forskjønner; Noget som forskjønner.

Beau'ti-ful (bjų'ti-fųl), *a.* skjøn, dejlig.

Beau'ti-fy (bjų'ti-fai), *v.* forskjønne, smykke; blive smukkere, forskjønne sig.

Beau'ty (bjų'ti), *n.* Skjønhed.

Beau'ty-spot (bjų'ti-spat), *n.* Skjønplet.

Bea'ver (bi'vør), *n.* Bæver; Kastorhat; Hjelmgitter, Visir.

Be-calm' (bi-käm'), *v.* berolige, stille; tage Vinden fra (et Skib).

Be-came' (bi-kēm'), *v.* blev, *imp.* af Become.
Be-cause' (bi-kɑs'), *conj.* fordi.
Be-chance' (bi-tjɑns'), *v.* vederfares, hænde, times.
Beck (bĕk), *n.* Bæk; Vink, Tegn, Nik; *v.* vinke; tilnikke, give et Tegn eller Vink.
Beck'on (bĕk'n), *v.* vinke; nikke ad; *n.* Tegn (uden Ord).
Be-cloud' (bi-klaud'), *v.* omtaage, forduukle.
Be-come' (bi-kʌm'), *v.* [*imp.* BECAME; *p. p.* BECOME] borde, blive; anstaa, klæde; vise sig passende til, tage sig ud ved.
Be-com'ing (bi-kʌm'ing), *a.* anstændig, sømmelig, passende, klædelig.
Bed (bĕd), *n.* Seng; Leje; Bed (i en Have); Flodleje, Flodseng; Lag; Underlag; Fordybning (hvori noget hviler); T. Kanonskammel, Morteerblok; Køjetøj; *v.* lægge i Seng, lægge til Leje; saa, plante; lægge i Lag; gaa til Sengs (med), sove (hos en Person).
Be-dab'ble (bi-dăb'bl), *v.* væde, besprænge, gjøre vaad, overstænke.
Be-dag'gle (bi-dăg'gl), *v.* tilsøle, tilsmudse.
Be-dash' (bi-dăsj'), *v.* overstænke, overøse.
Be-daub' (bi-dɑb'), *v.* tilsøle, besudle, tilsmøre.
Be-daz'zle (bi-dăz'sl), *v.* blende, forblinde.
Bed'-cham'ber (bĕd'-tjeim'bør), *n.* Sovekammer, Sengkammer.
Bed'-clothes (bĕd'klōdhs), *n.* Sengklæder *pl.*
Bed'ding (bĕd'ding), *n.* Sengetøj, Sengklæder *pl.*; Seng, Leje; Strøelse.
Be-deck' (bi-dĕk'), *v.* bedække, smykke, pryde.
Be-dew' (bi-djų'), *v.* bedugge, befugte.
Bed'-fel'low (bĕd'-fel'lō), *n.* Sovekammerat; *fig.* fortrolig Ven.
Bed'-hang'ings (bĕd'-hæng'ings), *n.* Senge-Omhæng.
Be-dim' (bi-dim'), *v.* forduukle, formørke.
Be-di'zen (bi-dai'zn), *v.* udpynte, udstaffere, udmaje.
Bed'lam (bĕd'læm), *n.* et Hospital for Sindssvage (i London); Daarekiste; *fig.* Daarekistelem; *a.* som hører til en Daarekiste; affindig.
Bed'lam-ite (bĕd'læm-ait), *n.* Daarekistelem, Affindig.
Bed'mate (bĕd'meit), *n.* Sovekammerat; *fig.* fortrolig Ven.
Be-drag'gle (bi-drăg'gl), *v.* tilsøle (ved at slæbe i Snavset).
Be-drench' (bi-drentsj'), *v.* vande, befugte, væde.
Bed'rid (bĕd'rid), *a.* sengeliggende.
Bed'room (bĕd'rum), *n.* Sovekammer, Sengkammer.
Be-drop' (bi-drɑp'), *v.* overdryppe.
Bed'side (bĕd'said), *n.* Side af Sengen.
Bed'stead (bĕd'stĕd), *n.* Sengested, Seng (uden Sengklæder).
Bed'time (bĕd'taim), *n.* Sengetid.
Be-dwarf' (bi-dwɑrf'), *v.* gjøre liden, hindre i Vækst, forknytte.
Bee (bi), *n.* Bi; (amerikansk) en selskabelig Sammenkomst i velgjørende Øjemed; kvindelig Hjælpeforening.
Bee'-bread (bi'brĕd), *n.* Bibrød, Blomsterstøv.
Beech (bitsj), *n.* Bøg, Bøgetræ.
Beech'en (bitsj'n), *a.* af Bøg, Bøgetræs-.
Beef (bif), *n.* Oxekjød.
Beef'-eat'er (bif'-it'ør), *n.* en af de gamle kongelige Livgardere (egentlig: yeoman of the guard).
Beef'steak (bif'stik), *n.* Skive Oxekjød, Bøffsteg.
Bee'-hive (bi'haiv), *n.* Bikube; Bistade.
Been (bin), været, *p. p.* af Be.
Beer (bir), *n.* Øl.
Bees'-wax (bis'uæks), *n.* Vox (af Bier); simpel blød Ost.
Beet (bit), *n.* Bede, Rødbede (Urt).
Bee'tle (bi'tl), *n.* Bille (et vinge-

dækket Insekt, hvoraf mange Arter), Skarnbasse, Torbist.

Be-fall' (bi-fål'), *v.* tilstødes, times, vederfares; tildrage sig, hændes, indtræffe.

Be-fit' (bi-fit'), *v.* være skikket til, passe sig, anstaa; udstyre, forsyne.

Be-fool' (bi-ful'), *v.* bedaare, bedrage, narre.

Be-fore' (bi-för'), *prp.* for, foran, hen for; fremfor; *ad.* foran; forhen, tilforn; førend; før, hidtil.

Be-fore'hand (bi-för'hænd), *ad.* forud, i Forvejen; foreløbig; *fig.* lykkelig, i gode Omstændigheder, ovenpaa.

Be-foul' (bi-faul'), *v.* besudle, besmudse, gjøre skiden; gjøre uklar, forplumre; rende imod eller imellem.

Be-friend' (bi-frend'), *v.* begunstige, vise Velvilje imod, hjælpe.

Be-fringe' (bi-frindsj'), *v.* besætte med Fryndser.

Beg (bëg), *v.* bede om, udbede sig; tigge, betle; forudsætte uden Bevis.

Be-get' (bi-gët'), *v.* [*imp.* BEGAT; *p. p.* BEGOT, BEGOTTEN] avle, frembringe.

Be-get'ter (bi-gët'tër), *n.* En som avler, Fader.

Beg'gar (bëg'gër), *n.* Bedende; Betler, Tigger; En som forudsætter noget uden Bevis; *v.* gjøre fattig eller tiggefærdig, bringe til Betlerstaven; blotte, berøve, gjøre tom.

Beg'gar-li-ness (bëg'gër-li-nës), *n.* en Betlers Tilstand, Armod.

Beg'gar-ly (bëg'gër-li), *a.* & *ad.* fattig, nødlidende, usel; *fig.* gemen, nederdrægtig.

Beg'gar-y (bëg'gër-i), *n.* Armod, Betleri.

Be-gin' (bi-gin'), *v.* [*imp.* BEGAN; *p. p.* BEGUN] begynde; blive til.

Be-gin'ner (bi-gin'nør), *n.* Begynder.

Be-gin'ning (bi-gin'ning), *n.* Begyndelse; *pl.*; Begyndelsesgrunde *pl.*

Be-gird' (bi-gërd'), *v.* [*imp.* BEGIRDED; *p. p.* BEGIRT] omgjorde; omgive; indeslutte.

Be-gone' (bi-gon'), *i.* bort! pak Dig!

Be-got' (bi-got') } undfanget,
Be-got'ten (bi-got'tn), } *p. p.* af Beget.

Be-grime' (bi-graim'), *v.* overssmøre med Sod eller Snavs.

Be-grudge' (bi-grødsj'), *v.* misunde.

Be-guile' (bi-gail'), *v.* bedrage, narre, skuffe; fordrive, forslaa (om Tiden).

Be-guile'ment (bi-gail'ment), *n.* Bedrageri.

Be-gun' (bi-gøn'), begyndt [*p. p.* af Begin].

Be-half' (bi-häf'), *n.* Nytte, Bedste; Forsvar, Understøttelse; Sag, Skyld; Vegne *pl.*

Be-have' (bi-hev'), *v.* opføre sig, te sig, handle, forholde sig, stikke sig, bære sig ad; opføre (sig, one's self).

Be-hav'ior (bi-hev'jør), *n.* Opførsel, Adfærd, Forhold; Anstand, Holdning.

Be-head' (bi-hëd'), *v.* halshugge.

Be-held' (bi-held'), skuede, skuet [*imp.* & *p. p.* af Behold].

Be'he-moth (bi'hi-mafh), *n.* Behemoth (Flodhest; i Jobs Bog).

Be-hest' (bi-hëst'), *n.* Bud, Befaling, Forskrift.

Be-hind' (bi-haind'), *prp.* & *ad.* bag, bag efter, bag ved, bag til, bag paa; tilbage.

Be-hind'hand (bi-haind'hænd), *ad.* & *a.* tilbage, i ugunstige Formuesomstændigheder; doven, langsom.

Be-hold' (bi-höld'), *v.* [*imp.* & *p. p.* BEHELD] se, beskue, betragte; *i.* se!

Be-hold'en (bi-höld'n), *a.* forpligtet, forbunden (ved Taknemmelighed).

Be-hold'er (bi-höld'ør), *n.* Beskuer, Jagttager, Tilskuer.

Be-hoof' (bi-huf'), *n.* Behov, Gavn, Nytte, Fordel.

Be-hoov'a-ble (bi-huv'å-bl), *a.* nyttig, passende.

Be-hoove' (bi-huv'), *v.* behøves, være passende eller tjenlig, passe, sømme sig.

Be'ing (bi'ing), *n.* Væren, Tilværelse; Tilstand; Væsen.
Be-la'bor (bi-lē'bør), *v.* bearbejde med Prygl, banke dygtig.
Be-lat'ed (bi-lēt'ēd), *a.* opholdt til ud paa Natten.
Be-lay' (bi-lē'), *v.* belægge, spærre; lægge i Baghold; belejre, angribe; (Sømandsudtryk) gjøre fast.
Belch (bēltsj), *v.* ræbe, opstøde, udstøde; *n.* Ræben, Opstød.
Bel'dam (bēl'dæm), *n.* gammel Kone, Moder; gammel Kjælling, Hex.
Be-lea'guer (bi-lī'gør), *v.* belejre; *fig.* hjemsøge.
Bel'fry (bēl'fri), *n.* Klokketaarn; Klokkestabel; (Sømandsudtr.) Klokkegallie.
Be-lie' (bi-lai'), *v.* belyve, lyve (En) paa; gjøre til Løgn eller Løgner, modsige; bagtale; fremstille falskelig, efterligne; fylde med Løgn.
Be-lief' (bi-līf'), *n.* Tro; Trosbekjendelse; Mening, Overbevisning.
Be-liev'a-ble (bi-līv'å-bl), *a.* troelig, som kan tros.
Be-lieve' (bi-līv'), *v.* tro.
Be-liev'er (bi-līv'ør), *n.* En som tror; Troende.
Bell (bēl), *n.* Klokke; Bjælde; en Ting i Form af en Klokke; *v.* gjøre klokkedannet; bære klokkedannede Blomster; skrige (som Hjorten i Brunsttiden).
Bel'la-don'na (bēl'lå-dqn'nå), *n.* Giftig Galnebær (Plante).
Belle (bēl), *n.* Skjønne, skjøn Dame.
Belles-let'tres (bēl-lēt'tør), *n. pl.* de skjønne Videnskaber *pl.*
Bell'-found'er (bēl'-faund'ør), *n.* Klokkestøber.
Bel-lig'er-ent (bēl-lidj'ør-ent), *a.* krigsførende; *n.* krigsførende Stat.
Bell'man (bēl'mæn), *n.* Udraaber, Brevsamler (som gaar omkring med en Haand-Klokke).
Bell'-met'al (bēl'-mēt'l), *n.* Klokkemalm.
Bel'low (bēl'lö), *v.* brøle; bruse, larme; *n.* Brøl.
Bel'lows (bēl'løs), *n. pl.* (stundom *sing.*) Blæsebælg, Puster; Lunger *pl.*
Bell'-ring'er (bēl'-ring'ør), *n.* Ringer.
Bell'-weth'er (bēl'-wēdh'ør), *n.* Klokkefaar; *fig.* Anfører, Leder.
Bel'ly (bēl'li), *n.* Bug; Mave, Underliv; *v.* blive eller være buget, bugne ud, være fremstaaende; gjøre buget, fylde.
Bel'ly-ache (bēl'li-ēk), *n.* Mavepine.
Bel'ly-band (bēl'li-bænd), *n.* Buggjord.
Be-long' (bi-lqng'), *v.* (med: to), tilhøre, vedkomme, tilkomme; høre til (noget eller nogen).
Be-loved' (bi-løvd'), *p. p.* elsket.
Be-lov'ed (bi-løv'ēd), *a.* kjær, dyrebar, elskelig.
Be-low' (bi-lö'), *prp.* & *ad.* under (i Stedforhold; i Rang; i Fortrin); uværdig for, under (Ens) Værdighed; efter (et fjernere Tidsrum); nedenunder, nede; paa Jorden (modsat Himlen); i Helvede, i Underverdenen.
Belt (bēlt), *n.* Bælte, Gehæng; *v.* bælte, ombælte.
Be-mire' (bi-mair'), *v.* tilsøle, tilsmudse.
Be-moan' (bi-mön'), *v.* beklage, begræde.
Be-mock' (bi-mqk'), *v.* bespotte; le (ad, at), haane.
Be-mourn' (bi-mörn'), *v.* sørge over, begræde.
Bench (bēntsj), *n.* Bænk; Dommersæde; Dommere *pl.*
Bench'er (bēntsj'ør), *n.* ældste Assessor (et Medlem af Retten med særegne Fortrin); Oldermand; Lediggjænger, Svirebroder.
Bend (bend), *v.* spænde (en Bue, et Net); bøje, krumme; bukke; rette, stile, vende (efter eller henimod noget); undertvinge, gjøre tilbøjelig; bøje eller bukke sig, underkaste sig; hænge ud, rage frem (om Klipper osv.); (Sømandsudtryk) underslaa;

n. Krumning, Bøjning; Barkholt; T. Skraabjælke (i Vaaben).

Bend'a-ble (bend'å-bl), *a.* bøjelig; som kan spændes.

Be-neath' (bi-nïdh'), *prp.* & *ad.* under (i Stedforhold, Rang, Fortrin, Værdighed); uværdig til; neden under.

Ben'e-dict (ben'i-dikt), } *n.* en ny-
Ben'e-dick (ben'i-dik), } gift Mand.

Ben'e-dic'tion (ben'i-dik'sjøn), *n.* Velsignelse; Tak; en Abbeds Indvielse.

Ben'e-fac'tion (ben'i-fæk'sjøn), *n.* Godgjørenhed; Velgjerning.

Ben'e-fac'tor (ben'i-fak'tør), *n.* Velgjører.

Ben'e-fac'tress (ben'i-fæk'très), *n.* Velgjørerinde.

Ben'e-fice (ben'i-fis) *n.* gejstligt Embede, Præstekald.

Ben'e-ficed (ben'i-fist), *a.* som har et Præstekald.

Be-nef'i-cence (bi-nef'i-sens) *n.* Godgjørenhed.

Be-nef'i-cent (bi-nef'i-sent), *a.* godgjørende, god.

Ben'e-fi'cial (ben'i-fisj'æl), *a.* gavnlig, fordelagtig; lægende, styrkende.

Ben'e-fi'cial-ly (ben'i-fisj'æl-li) *ad.* fordelagtigt, gavnligt.

Ben'e-fi'ci-a-ry (ben'i-fisj'i-å-ri), *a.* afhængig, undergiven; *n.* En som har et Præstekald, Beneficiarius.

Ben'e-fit (ben'i-fit), *n.* Velgjerning; Nytte, Fordel, Bedste; Benefice-Forestilling; *v.* begunstige, gavne; have Fordel, vinde, profitere.

Be-nev'o-lence (bi-nev'ö-lens), *n.* Velvilligheд; Godgjørenheд, Velgjerning; forhen: et Slags Bidrag eller Skat.

Be-nev'o-lent (bi-nev'ö-lent), *a.* [velvillig, kjærlig.

Be-night' (bi-nait'), *v.* indhylle i Mørke, formørke.

Be-nign' (bi-nain'), *a.* mild, god, kjærlig; gunstig; godartet.

Be-nig'nant (bi-nig'nænt), *a.* mild, huld, gunstig.

Be-nig'ni-ty (bi-nig'ni-ti), *n.* Godheд; Mildheд; Sundheд, velgjørende Indflydelse (paa Helbreden).

Ben'i-son (ben'i-søn), *n.* Velsignelse.

Bent (bent), bøjede, bøjet [*imp.* & *p. p.* af Bend]; Bøjning, Krumning; Retning, Tilbøjeligheд, Hang; Vending, Stikkelse; Spænding, Anstrengelse; Skraaning, Brink.

Be-numb' (bi-nøm'), *v.* betage, gjøre følesløs; gjøre stiv eller valen af Kulde; bedøve.

Ben-zoin' (ben-søin'), *n.* Benjoe (en Harpix).

Be-praise' (bi-preis'), *v.* overøse meд Ros, prise.

Be-queath' (bi-kwïdh'), *v.* bestemme eller skjenke (veд sidste Vilje), testamentere.

Be-quest' (bi-kwest'), *n.* testamenteret Ejendom, Arv, Legat.

Be-rate' (bi-reit'), *v.* overskjende, overskjelde.

Be-reave' (bi-riv'), *v.* berøve [*imp.* & *p. p.* BEREAVED, BEREFT].

Be-reave'ment (bi-riv'ment), *n.* Berøvelse.

Be-reft' (bi-reft'), berøvede, berøvet, [*imp.* & *p. p.* af Bereave].

Ber'ga-mot (bër'gå-mgt), *n.* Bergamot (Pære); Bergamotolje.

Be-rhyme' (bi-raim'), *v.* besynge i Rim eller Vers.

Ber'lin (bør'lin, eller bør-lin'), *n.* Berlinervogn, Berline.

Ber'ry (bër'ri), *n.* Bær; *v.* bære Bær.

Berth (børth), *n.* Ankerplads eller Plads (hvor et Skib ligger); Lukaf (hvor et Antal Officerer spiser og sover); Køjeplads (enten paa Siderne af en Kahyt eller Plads til en Hængekøje); *fig.* Plads, Stilling, Embede.

Ber'yl (bër'il), *n.* Beryl (en grøn Ædelsten).

Be-seech' (bi-sitsj'), *v.* anføge, bede indstændig, besværge, bønfalde; bønfalde om [*imp.* & *p. p.* BESOUGHT].

Be-seem' (bi-ſim'), *v.* ſømme eller paſſe ſig for, anſtaa.
Be-set' (bi-ſet'), *v.* beſætte, belejre; omringe; bringe i Knibe, ſætte i Forlegenhed; overfalde.
Be-shrew' (bi-ſhrų'), *v.* bande, ønſke Ondt over; times en Ulykke.
Be-side' (bi-ſaid'), } *prp. & ad.*
Be-sides' (bi-ſaids'), } ved Siden af, ved, hos; foruden, undtagen; bort fra, uden for, ude af, ud over; desforuden, desuden.
Be-siege' (bi-ſidsj'), *v.* belejre.
Be-sieg'er (bi-ſidsj'ør), *n.* Belejrer.
Be-slub'ber (bi-ſløb'bør), *v.* beſudle, ſmudſe, tilſøle.
Be-smear' (bi-ſmir'), *v.* beſmøre, indſmøre; tilſmøre, beſudle.
Be-smut' (bi-ſmøt'), *v.* gjøre ſort med Sod eller Røg, tilſmudſe.
Be'som (bi'ſam), *n.* Koſt, Riskoſt; *v.* feje.
Be-sot' (bi-ſat'), *v.* bedaare, berøve Forſtanden.
Be-sought' (bi-ſat'), bønfaldt, *imp.* & *p. p.* af Beseech.
Be-span'gle (bi-ſpæn'gl), *v.* ſmykke med glimrende Sirater, gjøre glimrende.
Be-spat'ter (bi-ſpæt'tør), *v.* overſtænke; *fig.* bagtale, bekliſſe.
Be-speak' (bi-ſpik'), *v.* [*imp.* BESPOKE; *p. p.* BESPOKEN] beſtille (forlange tilvejebragt); betinge, gjøre Krav paa; tiltale; indtage for ſig, bringe paa ſin Side, tiltrække ſig; forud forkynde, bebude, tyde paa.
Be-spread' (bi-ſpred'), *v.* ſprede over, beſtrø, bedække.
Be-sprin'kle (bi-ſpring'kl), *v.* beſprænge, beſtænke; overſtrø.
Best (beſt), *a.* bedſt.
Be-stain' (bi-ſtein'), *v.* plette, beſmitte.
Bes'tial (beſt'jæl), *a.* dyriſk, fæiſk.
Be-stick' (bi-ſtik'), *v.* beſtikke, ſtikke fuld af, gjennembore.
Be-stir' (bi-ſtör'), *v.* ſætte i Bevægelſe, røre, anſtrenge.
Be-stow' (bi-ſtō'), *v.* tilſtaa, overdrage, ſkjenke, give (on eller upon); anvende, bruge (til); lægge, ſætte.
Be-stow'al (bi-ſtō'æl), *n.* Overdragelſe.
Be-stow'ment (bi-ſtō'mënt), *n.* Given, Tildeling.
Be-strew' (bi-ſtrų', eller bi-ſtrō'), *v.* beſtrø.
Be-stride' (bi-ſtraid'), *v.* ſtræve over, ſidde ſtræv̊s over, ride paa, ride; ſtride over, træde over; ſtaa over.
Be-stud' (bi-ſtød'), *v.* beſætte, beſlaa, pryde (jvf. Stud).
Bet (bet), *n.* Veddemaal; *v.* vedde.
Be-take' (bi-tek'), *v.* overgive, anbetro.
Be'tel (bi'tl), *n.* Betel-Peber, Betel (Plante, hvis Blade tygges, i Syd-Aſien).
Be-think' (bi-thingk'), *v.* [*imp.* & *p. p.* BETHOUGHT] betænke, eftertænke, beſinde.
Be-tide' (bi-taid'), *v.* times, tilſtøde, møde; hænde ſig; blive (af), ſke.
Be-time' (bi-taim'), } *ad.* i Tide,
Be-times' (bi-taims'), } betids; tidlig.
Be-tok'en (bi-tōk'n), *v.* antyde, betegne; forudſige.
Bet'o-ny (bet'ō-ni), *n.* Betonie (Plante).
Be-took' (bi-tuk'), begav ſig, *imp.* af Betake.
Be-tray' (bi-trei'), *v.* forraade, røbe; forlede.
Be-tray'al (bi-trei'æl), *n.* Forræderi.
Be-tray'er (bi-trei'ør), *n.* Forræder.
Be-troth' (bi-trøth'), *v.* trolove; forlove ſig med: udnævne (til et Biſpedømme).
Bet'ter (bet'tør), *a.* & *ad.* bedre; mere, længere; *v.* bedre, forbedre; overgaa; underſtøtte, hjælpe paa; *n.* Overmand (En ſom er bedre; En ſom ſtaar højere i Rang eller Værdighed).

Bet'tor (bĕt'tør), *n.* En som vedder (jvf. Bet).
Bet'ty (bĕt'tĭ), *n.* Brækkejern.
Be-tween' (bĭ-tuïn'), } *prp.* imellem.
Be-twixt' (bĭ-tuĭkst'), }
Bev'el (bĕv'ĭl), *n.* T. Smigstok, Vinkelmaaler; Svej; *a.* skraa, dannende et Knæ, en Vinkel eller Bøjning; *v.* give en skraa Retning, afsætte eller skjære i en skjev Vinkel; tilhugge efter Skabelon.
Bev'er-age (bĕv'ør-ĕdsj), *n.* Drik; Drikke (givet for Arbejde); Drikkepenge *pl.*
Bev'y (bĕv'ĭ), *n.* Samling, Kreds, Flok, Skare, Hob.
Be-wail' (bĭ-ueil'), *v.* bejamre, beklage, sørge over, begræde.
Be-ware' (bĭ-uëer'), *v.* tage i Vare, vogte sig (for, of).
Be-wil der (bĭ-uĭl'dør), *v.* forvilde, føre vild; forvirre.
Be-witch' (bĭ-uĭtsj'), *v.* forhexe; fortrylle.
Bey (bei), *n.* Bey (tyrkisk Statholder eller Højstkommanderende).
Be-yond' (bĭ-jand'), *prp.* & *ad.* hinsides, paa hin Side; over; udover, videre end; højere (i Fortrin) end.
Bez'el (bĕs'ĕl), *n.* Kapsel (paa en Ring, hvori Ædelstenen indfattes).
Bi'as (bai'ĕs), *n.* Skjevhed, afvigende Retning, Bøjning (fra den lige Linje); Hang, Tilbøjelighed; Partiskhed; Øjemed, Hensigt; *v.* bøje eller drage til en eller anden Side; *ad.* skjevt.
Bib (bĭb), *v.* drikke tidt, pimpe, svire; *n.* Sagledug, Hagesmække; kortsnudet Torsk (Fisk).
Bib'ber (bĭb'bør), *n.* Dranker; *v.* bævre.
Bi'ble (bai'bl), *n.* Bibel.
Bib'li-cal (bĭb'lĭ-kæl), *a.* bibelsk.
Bib'li-og'ra-pher (bĭb'lĭ-ag'rå-før), *n.* Bogkjender, Bibliograph.
Bib'li-o-graph'ic (bĭb'lĭ-ö-græf'ĭk),
Bib-li-o-graph'ic-al (bĭb'lĭ-ö-græf'ĭk-æl), *a.* boghistorisk.
Bib'li-og'ra-phy (bĭb'lĭ-ag'rå-fĭ), *n.* Bogbeskrivelse, Bogkundskab.
Bib'li-o-ma'ni-ac, bĭb'lĭ-ö-mei'nĭ-æk, *n.* Nar efter Bøger.
Bib'u-lous (bĭb'jü-løs), *a.* indsugende, svampet (jvf. Bib).
Bice (bais), *n.* Bjergblaat (en lyseblaa Malerfarve).
Bi-ceph'a-lous (bai-sĕf'å-løs), *a.* tvehovedet.
Bick'er (bĭk'ør), *v.* stride, fegte i Skjermydsel; mundhugges, klamres; bevæge sig hid og did, flagre, sitre, blinke.
Bi'corn (bai'kqrn), } *a.* tvehornet,
Bi-cor'nous (bai-kqr'nøs), } med to Horn.
Bi-cor'po-ral (bai-kqr'pö-ræl), *a.* som har to Legemer.
Bid (bĭd), *v.* [*imp.* BID, BADE; *p. p.* BID, BIDDEN] byde, befale; bede, indbyde; byde (paa noget); tilbyde; byde, ønske (som Hilsen); bekjendtgjøre, forkynde, lyse; bede (sin Rosenkrans).
Bid'den (bĭd'dn), budt, *p. p.* af Bid.
Bid'der (bĭd'dør), *n.* En som gjør Bud, Bydende; Indbyder.
Bid'ding (bĭd'dĭng), *n.* Befaling; Byden (paa Varer); Indbydelse.
Bide (baid), *v.* bie, blive; bo; taale, udholde (se Abide).
Bi-den'tal (bai-dĕn'tæl), *a.* med to Tænder, togrenet.
Bi-det' (bĭ-dĕt'), *n.* (fr.) liden Hest, Kleppert; Bidet (et Slags Vaskeapparat for Damer).
Bi-en'ni-al (bai-ĕn'nĭ-æl), *a.* toaarig.
Bier (bïr), *n.* Baare, Ligbaare.
Biest'ings (bïst'ĭngs), *n. pl.* Raamælk.
Bi-fa'ri-ous (bai-fei'rĭ-øs), *a.* tvefoldig, tvetydig; T. toradet.
Bi'fid (bai'fĭd), *a.* tvedelt, tvekløvet.
Bi-flo'rous (bai-flō'røs), *a.* toblomstret.
Bi'fold (bai'fōld), *a.* tofolds, dobbelt.
Bi'form (bai'fqrm), *a.* som har to Skikkelser, som har to Legemer.
Bi-fur'ca-ted (bai-før'kei-tĕd), *a.* togrenet, totakket.

Bi'fur-ca'tion (bai'før-ke'ſtjøn), *n.* Tveſpaltning, Tvedeling.

Big (big), *a.* ſtor, tyk, før, ſvær; ſvanger; *fig.* opfyldt, fuld; ſtorartet; ſtolt, opblæſt, vigtig; kjæk.

Big'a-mist (big'å-miſt), *n.* Bigamiſt, en ſom har to Koner.

Big'a-my (big'å-mi), *n.* Bigami.

Big'gin (big'gin), *n.* Barnehue; Hue; Doktorhat; Kaffepoſe (til Filtrering).

Bight (bait), *n.* Bugt (mellem to Landpynte); (Sømandsudtryk) Bugt (af et Toug).

Big'ot (big'gt), *n.* Bigot, Skinhellig; blind Tilhænger.

Big'ot-ed (big'gt-ed), *a.* bigot, ſkinhellig; blindt troende, blindt hengivende.

Big'ot-ry (big'gt-ri), *n.* Bigotteri, Skinhellighed; blind Hengivenhed eller Iver.

Bi-jou' (bi-sjy'), *n.* (fr.) Juvel, Klenodie, Smykke.

Bil'ber-ry (bil'bër-ri), *n.* Blaabær-Bølle, Blaabær.

Bil'bo (bil'bö), *n.* Klinge, Kaarde.

Bil'boes (bil'bös), *n. pl.* Boje, Arreſtboje (ſom Matroſer ſættes i til Straf).

Bile (bail), *n.* Galde; *fig.* daarligt Humør.

Bilge (bildsj) *n.* (jvf. Bulge), det Flade eller den bredeſte Del paa Bunden af et Skib, Kimming; *v.* faa en Læk i Bunden, lække.

Bilge'-wa ter (bildsj'-wg'tør), *n.* ſtaaende Vand i Skibet, Grundvand.

Bil'ia-ry (bil'jå-ri), *a.* hørende til Galden, Galde-. (jvf. Bile).

Bi-lin'gual (bai-ling'gwæl), *a.* ſom taler eller er affattet i to Sprog.

Bil'ious (bil'jøs), *a.* galdeagtig; ſom hidrører fra Galden.

Bilk (bilk), *v.* bedrage, ſnyde; *n.* Snyder.

Bill (bil), *n.* Næb; Ankerklo, Sandſpaan (paa Ankerflig); *v.* næbbes; kyſſes, kjæle for hinanden.

Bill (bil), *n.* Bil, Øxe; Stridsøxe.

Bill (bil), *n.* Seddel; ſkriftligt Dokument, Brev; Regning (paa Varer eller udført Arbejde); Gjeldsbevis; Vexel; Plakat; Fortegnelſe, Liſte; T. ſkriftlig Klage; Lovudkaſt, Lovforſlag (i Parlamentet); *v.* offentlig bekjendtgjøre.

Bil'let (bil'lët), *n.* Stykke Brænde.

Bil'let (bil'lët), *n.* Seddel, Billet, Indkvarteringsſeddel; Kvarter; *v.* forſyne med Indkvarteringsſeddel; indkvartere.

Bil'let-doux (bil'li-dy'), *n.* Kjærlighedsbrev.

Bill'iards (bil'jærds), *n. pl.* Billard (et Spil).

Bil'lings-gate (bil'lings-gët), *n.* et Fiſketorv i Londdn; *fig.* plump eller gemen Tale ſom blandt Fiſkerkjællinger.

Bill'ion (bil'jøn), *n.* Billion.

Bil'low (bil'lö), *n.* Bølge (ſtor og hul); *v.* bølge.

Bil'low-y (bil'lö-i), *a.* bølgende, ſvulmende.

Bi-ma'nous (bai-me'nøs), *a.* med to Hænder, tohændet (ſom Menneſket).

Bin (bin) *n.* Bing, Kaſſe, Rum eller Aflukke (til Vin, Korn eller Brød); *v.* lægge i en Kaſſe.

Bi'na-ry (bai'nå-ri), *a.* ſom beſtaar af to; *n.* Dobbelthed.

Bi'nate (bai'nët), *a.* T. tvekoblet.

Bind (baind), *v.* [*imp.* & *p. p.* BOUND] binde; forbinde, forpligte; indbinde (en Bog); indſtrænke; blive tyk; blive ſtiv; foraarſage Forſtoppelſe; have bindende eller forpligtende Kraft.

Bind (baind), *n.* Humleranke, Humle (ſe Hop).

Bind'er (baind'ør), *n.* Binder (ſom binder Neg); Bogbinder; Bind, Bindſel; Bindemiddel.

Bind'er-y (baind'ør-i), *n.* Bogbinderværkſted.

Bind'ing (baind'ing), *n.* Binden; Forbinding; Indbinding, Bind (paa en Bog).

Bin'na-cle (bin'nå-kl), *n.* Nathus.
Bin'o-cle (bin'ö-kl), *n.* dobbelt Kikkert (til begge Øjne).
Bi-noc'u-lar (bai-nɑk'jü-lær), *a.* med to Øjne; som er til begge Øjne.
Bi-no'mi-al (bai-nō'mi-æl), *a.* T. binomisk.
Bi-og'ra-pher (bai-ɑg'rå-før), *n.* Levnetsbeskriver, Biograf.
Bi'o-graph'ic-al (bai'ö-græf'ik-æl), *a.* biografisk.
Bi-og'ra-phy (bai-ɑg'rå-fi), *n.* Levnetsbeskrivelse, Biografi.
Bi-ol'o-gy (bai-ɑl'ö-dji), *n.* Lære om Livet og dets Ytringer, Biologi.
Bi-pa'rous (bai-pe'rös), eller **Bip'-a-rous** (bip'å-rös), *a.* som føder to Unger.
Bi-par'tite (bai-pär'tait), eller **Bip'-ar-tite** (bip'ar-tait), *a.* tvedelt.
Bi par-ti'tion (bai pär-tish'øn), *n.* Deling i to Dele, Halvering.
Bi'ped (bai'ped), *n.* tofødtdet Dyr.
Bi-pe'dal (bai-pi'dæl), *a.* tofødtdet.
Bi-pen'na-ted (bai-pen'nå-ted), *a.* tovinget.
Bi-quad'rate (bai-kwɑd'rət), *n.* T. Bikvadrat.
Birch (børtsj), *n.* Birk, Birketræ; Ris.
Birch'en (børtsj'n), *a.* af Birk, Birke-, Birketræs-.
Bird (børd), *n.* Fugl; *v.* fange Fugle.
Bird'-cage (børd'kedsj), *n.* Fuglebur; firhjulet Kabriolet.
Bird's-eye (børds'ai), *n.* Fugleperspektiv.
Bird'-lime (børd'laim), *n.* Fuglelim.
Birth (børth), *n.* Byrd, Fødsel; Herkomst, Slægt; Frembringelse; Oprindelse, Anledning.
Birth'-day (børth'dei), *n.* Fødselsdag.
Birth'-place (børth'pleis), *n.* Fødested.
Birth'-right (børth'rait), *n.* Fødselsret.
Bis'cuit (bis'kit), *n.* Tvebak, Kavring; Skibsbrød, Bisknøjt; Biscuit, ugtasseret Porcelæn.
Bi-sect' (bai-sekt'), *v.* skjære i to Dele, halvere.
Bi-sec'tion (bai-sek'shøn), *n.* Deling i to Dele, Halvering.
Bi-seg'ment (bai-seg'ment), *n.* Halvdel.
Bish'op (bish'ɑp), *n.* Biskop; Løber (i Skakspil); Biskop (en Drik).
Bish'op-rick (bish'ɑp-rik), *n.* Bispedømme.
Bis'muth (bis'møth), *n.* Vismuth (Metal).
Bi'son (bai'søn), *n.* Pukkeloxe.
Bis-sex'tile (bis-seks'til), *n.* Skudaar (ogsaa kaldet: Leapyear).
Bis'ter (bis'tør), } *n.* T. Bister, Sod-
Bis'tre (bis'tør), } sværte (brun Farve tilberedt af Sod).
Bi-sul'cous (bai-søl'kös), *a.* med Klove, klovfodet.
Bit (bit), *n.* Bid, Mundfuld; lidet Stykke; Bidsel, Mile, Mundbid; Kam (paa en Nøgle); en liden spansk-vestindisk Mynt af Værdi omtrent 60 Øre; Firpence (fourpence); *v.* lægge Bidsel paa, optømme.
Bitch (bitsj), *n.* Tæve, Hun (af alle til Hundeslægten hørende Dyr); *fig.* Tæve, Tøjte.
Bite (bait), *v.* [*imp.* BIT; *p. p.* BITTEN] bide; *fig.* bide, smerte, brænde; narre, tage ved Næsen; *n.* Bid; Puds, Kneb; Bedrager.
Bit'er (bait'ør), *n.* En eller Noget som bider; *fig.* Bedrager.
Bit'ing (bait'ing), *a.* bidende, sarkastisk.
Bit'ten (bit'tn), bidt, *p. p.* af Bite.
Bit'ter (bit'tør), *n.* (Ankertougets) Rundtørn om Bedingen, Bedingslag.
Bit'ter (bit'tør), *a.* bitter, besk; *fig.* bitter, bidende, barsk, haard; grusom; *n.* bitter Ting, bitter Drik, Bitter.
Bit'ter-ish (bit'tør-isj), *a.* noget bitter.

Bit'tern (bit'tørn), *n.* T. tilbageblæven Sole (ved Saltsyderi); Rørdrum.
Bit'ter-ness (bit'tør-nes), *n.* Bitterhed (ogsaa *fig.*).
Bi-tu'men (bi-tju'men), *n.* Jordbeg.
Bi-tu'mi-nous (bi-tju'mi-nøs), *a.* jordbegagtig, bituminøs.
Bi'valve (bai'vælv), } *a.*
Bi-valv'u-lar (bai-vælv'jü-lær), } toskallet (om Bløddyr); toklappet (om Bælge).
Biv'ouac (biv'uæk), *n.* (fr.) T. Bivouak (Nattevagt under Gevær; smaa Hytter eller Skur, hvor Forposterne kunne hvile); *v.* bivouakere.
Bi'-week'ly (bai'-uik'li), *a.* & *ad.* med to Ugers Mellemrum, hver 14de Dag.
Bi-zarre' (bi-sär') *a.* (fr.) bizar, sær, underlig.
Blab (blæb), *v.* pludre, sladre, fortælle (Hemmeligheder).
Black (blæk), *a.* sort, mørk; *fig.* vredladen; gyselig, afskyelig; ulykkelig; *n.* sort Farve, sort Klædning; Sørgedragt; sort Plet; Sort, Neger; *v.* sværte, (ogsaa *fig.*), gjøre sort.
Black'a-moor (blæk'å-mur), *n.* Morian, Neger.
Black'-art (blæk'ärt), *n.* sorte Kunst, Troldomskunst.
Black'ball (blæk'bal), *n.* sort Kugle (ved Ballotering); *v.* forkaste ved Ballotering.
Black'ber-ry (blæk'ber-ri), *n.* Brombær.
Black'bird (blæk'børd), *n.* Solsort, Sortdrossel.
Black'board (blæk'bord), *n.* Vægtavle.
Black'-cat'tle (blæk'-kæt'tl), *n.* Hornkvæg.
Black'en (blæk'n), *v.* gjøre sort, sværte; blive sort, blive mørk.
Black'guard (blæg'gärd), *n.* (oprindelig Spottenavn for den ringeste Tyendeklasse ved et Hof), et simpelt, smudsigt, udannet Menneske, Stodder, Sjouer; *v.* nedrive eller sværte med plumpe, grove Ord.
Black'ish (blæk'isj), *a.* sortladen.
Black'-lead (blæk'led), *n.* Blyant (Mineral).
Black'leg (blæk'leg), *n.* Faar med syge Ben; Bedrager, Kjeltring.
Black'-let'ter (blæk'-let'tør), *n.* gothisk Bogstav, Munkeskrift.
Black'moor (blæk'mur), *n.* Neger.
Black'ness (blæk'nes), *n.* Sorthed, Mørkhed; *fig.* Afskyelighed.
Black'smith (blæk'smith), *n.* Jernsmed, Grovsmed, Smed.
Black'thorn (blæk'thorn), *n.* Slaaentorn, Slaaen (Plante).
Blad'der (blæd'dør), *n.* Blære; Urinblære; Svømmeblære (for uøvede Svømmere); Blegn, Vable.
Blade (bleid), *n.* Blad (paa Græsarterne), Græsstraa; Klinge; Blad (af en Kniv, Sav, Aare osv.); frisk Fyr, (lystig, rask) Karl.
Blade'bone (bleid'bon), *n.* Skulderblad.
Blad'ed (bleid'ed), *a.* bladet, smalbladet (om Græsarter).
Blain (blein), *n.* Blegn, Vable.
Blam'a-ble (bleim'å-bl), *a.* lastværdig, som bør dadles.
Blame (bleim), *n.* Dadel, Bebyldning; Fejl, Skyld; *v.* dadle, misbillige.
Blame'ful (bleim'ful), *a.* lastværdig, skyldig.
Blame'less (bleim'les), *a.* ulastelig, uskyldig.
Blame'wor-thy (bleim'uør-dhi), *a.* dadelværdig.
Blanch (blantsj), *v.* gjøre hvid, bleg; afskalle, skolde (f. Ex. Mandler); udkoge (Sølvtøj); fortinne; blive hvid, bleges; søge Udflugter, undvige.
Bland (blænd), *a.* mild, venlig, blid.
Bland'ish (blænd'isj), *v.* gjøre mild, smigre, kjærtegne.
Bland'ish-ment (blænd'isj-ment) *n.* Kjærtegn, Smiger, Sledskhed.

Blank (blængk), *a.* blank, hvid, hvorpaa der intet er skrevet eller trykt, ikke udfyldt (med Skrift); med udeladt Fornavn (betegnet ved en Streg); tom; rimfri (om Vers); bleg, forfærdet, forvirret; *n.* hvidt eller ubeskrevet Papir, Blanket; Blanco; Nite (i Lotteri); hvidt Mærke, hvid Plet, Maal (til at sigte efter); *v.* gjøre bleg, forfærde, forvirre, gjøre modløs; udslette, tilintetgjøre.

Blank'et (blængk'ĕt), *n.* bløddt uldent Tæppe, Sengetæppe; *v.* bedække med Tæppe; vippe, lege Himmelspræt med.

Blare (blær), *v.* bræge; brøle; skrige; gjalde; *n.* Gjald.

Blar'ney (blär'nĭ), *n.* smigrende Prat, Tjadder, Vrøvl.

Blas-pheme' (blæs-fim'), *v.* bespotte; tale ilde om; bespotte Gud, udstøde Forbandelser, bande.

Blas-phem'er (blæs-fim'ør), *n.* Gudsbespotter.

Blas'phe-mous (blæs'fi-møs), *a.* gudsbespottelig.

Blas'phe-my (blæs'fi-mi), *n.* Gudsbespottelse.

Blast (blåst), *n.* Vindstød; Tone, Skrald, Stød (i et blæsende Instrument); Slag, Sønderknuselse; Indflydelse af en skadelig Stjerne; Ulykke; Plage, Landeplage; Smitte (ved skadelige Dunster); Brand (i Kornet); skadelige Uddunstninger *pl.* (i Bjerggruber); *v.* slaa med en Plage, lade visne, forbrænde, fortørre; skade, ødelægge; sætte i Skræk; forbande; T. sprænge med Krudt (Stene).

Bla'tant (blei'tænt), *a.* brægende, brølende, skrigende.

Blaze (bleis), *n.* Blus, Flamme; Lysning, Skin; Udbredelse (et Rygtes); Blis (paa en Hest); Mærke (paa Træer, ved afskrabet Bark); *pl.* straalende Pynt; Helvede; *v.* blusse, flamme; lyse, skinne; udsprede, udbasune; mærke eller stemple (Træer)

Bla'zon (blei'sn), *v.* beskrive eller forklare efter Vaabenkunstens Regler (et Vaabenskjold), kunstig male, illuminere, blasonnere; fremstille, skildre; smykke, pryde; berømme, prise; udsprede, udbasune; *n.* Vaabenkunst, den Kunst at tegne Vaabenskjold; Fremstilling, Forkyndelse; Berømmelse.

Bla'zon-ry (blei'sn-ri), *n.* Vaabenkunst; Kunst at male Vaaben.

Bleach (blitsj), *v.* blege; bleges, blive hvid.

Bleach'er-y (blitsj'ør-i), *n.* Blegeri; Blegeplads.

Bleak (blik), *a.* udsat eller aaben for Vind og Vejr; kold, raakold, trist; *n.* Hvidskalle, Blikke, Løjer.

Blear (blir), *a.* rindende, mat, dunkel (om Øjnene); *fig.* skummel, mørk; *v.* gjøre dunkel, bringe til at rinde.

Blear'-eyed (blir'aid), *a.* med rindende Øjne, surøjet.

Bleat (blit), *n.* Brægen; *v.* bræge.

Bleed (blid), *v.* [*imp.* & *p. p.* BLED] bløde (ogsaa *fig.*); miste Blod; dryppe som Blod; aarelade.

Blem'ish (blem'isj), *n.* Fejl, Mangel, Bræk, Lyde; Skamplet, Plet, Vanære; *v.* vanfire, skamfere; beskjæmme, plette, vanære.

Blench (blentsj), *v.* studse, fare tilbage, vige; *n.* Tilbagevigen, Forvirring.

Blend (blend), *v.* blande, blandes; sammenblande, forvirre.

Bless (bles), *v.* [*imp.* & *p. p.* BLESSED eller BLEST] velsigne; skjenke Lykke, lykksaliggjøre; love, prise.

Bless'ed (bles'ĕd), *a.* velsignet; priset; hellig, salig.

Bless'ed-ness (bles'ĕd-nes), *n.* Velsignelse, Lykksalighed; Salighed; Helligbed.

Bless'ing (bles'ing), *n.* Velsignelse; Velgjerning; Gave, Naadegave.

Blest (blĕst), *imp.* & *p. p.* af Bless, velsignet.

Blew (blu), *imp.* & *p. p.* af Blow,

blæste, blæst; *n.* Politibetjent (se Blue).

Blight (blait), *n.* (et almindeligt Navn for flere Slags Sygdomme hos Planter, i Korn eller Frugter), Meldug, Rust, Brand; Skarphed, tærende Egenskab, tørrende og ødelæggende Vejrlig; *v.* fordærve ved Meldug, hindre i at trives; affvide, bringe til at visne, ødelægge, hentære.

Blind (blaind), *a.* blind; mørk; falsk, hemmelig; *n.* Dække (mod Lyset eller for Øjnene); Skyklap; Vinduesskjerm, Jalousi, Rullegardin; *fig.* Skalkeskjul, Paaskud; T. Blendering, Blindage; *v.* blinde, gjøre blind; blende, forblinde; fordunkle.

Blind'fold (blaind'föld), *a.* bunden for Øjnene; *v.* binde for Øjnene, hindre fra at se.

Blind'-man's-buff' (blaind'mænsbøf'), *n.* Blindebuk.

Blind'ness (blaind'nës), *n.* Blindhed.

Blind'-side (blaind'said), *n.* svage Side (af Ens Karakter).

Blink (blingk), *v.* blinke; blinke med Øjnene; se utydeligt, være kortsynet; give et svagt Lys; vige bort fra; sky; *n.* Blink, Skin; Øjekast, hurtigt Blik.

Blink'ard (blingk'ërd), *n.* En som er blinkøjet, svagsynet; Noget som blinker eller skinner svagt.

Bliss (blis), *n.* Salighed; Lykksalighed.

Bliss'ful (blis'ful), *a.* salig, lykksalig.

Blis'ter (blis'tør), *n.* Vable, Blære, Blegn; Trækplaster, spansk Flue; *v.* trække Vabler; bedække med Vabler; lægge spansk Flue eller Trækplaster paa; hæve sig i Vabler eller Blærer.

Blithe (blaidh), *a.* blid; livsglad, munter, lystig, fornøjet.

Blithe'ful (blaidh'ful), *a.* frydefuld.

Blithe'some (blaidh'søm), *a.* frydefuld, munter, livsglad, fornøjet.

Bloat (blöt), *v.* oppuste, blæse op; opsvulme, blive tyk eller pludsfed.

Bloat'ed (blöt'ëd), *a.* opblæst, tyk.

Block (blgk), *n.* Blok; Form eller Blok (hvorover noget dannes, f. Ex. Hatteblok); sammenhængende Række (f. Ex. af Huse); *fig.* Klodrian, Dosmer; Hindring; Standsning af Færdselen; *v.* spærre, indeslutte, blokere.

Block-ade' (blgk-eid'), *n.* Blokering; *v.* blokere.

Block'head (blgk'hëd), *n.* Dumrian.

Block'-house (blgk'haus), *n.* Blokhus.

Block'ish (blgk'isj), *a.* dum, tykhovedet.

Blond (bland), *a.* lys, blond.

Blonde (blönd), *n.* lyshaaret Kvinde, Blondine; Blonder *pl.*

Blood (blød), *n.* Blod (ogsaa *fig.* Barn; Slægt, Byrd, Familje, Stamme; høj Byrd; Liv); lidenskabeligt Menneske, Brushoved; Saft; *v.* gjøre blodig, besudle med Blod; vænne til Blod; aarelade; ophidse, forbitre.

Blood'-guilt'i-ness, blød'-gilt'i-nës, *n.* Blodskyld.

Blood'-heat (blød'hit), *n.* Blodets Varme.

Blood'-hound (blød'haund), *n.* Blodhund (en Jagthund med meget fin Lugt).

Blood'less (blød'lës), *a.* blodløs, livløs, død; uden Blodsudgydelse.

Blood'shed (blød'sjëd), *n.* Blodsudgydelse; Blodbad.

Blood'shot (blød'sjat), *a.* indflammeret ved tilstrømmet Blod.

Blood'-suck'er (blød'-søk'ër), *n.* Blodsuger, Blodigle, blodsugende Dyr; Morder.

Blood'-thirst'y (blød'-thörst'i), *a.* blodtørstig.

Blood'-ves'sel (blød'-ves'sël), *n.* Blodkar.

Blood'y (blød'i), *a.* blodig; blodtørstig, grusom.

Bloom (blym), *n.* Blomst; Blomstring, Flor; blaalig Farve (paa

Blommer og Druer); *fig.* blomstrende Tilstand, Sundhed eller Alder, Flor; T. en i Herdovnen til Smedejern omdannet Klump eller Masse; *v.* blomstre, florere; bringe til at blomstre.

Bloom'ing (blym'ing), *a.* blomstrende.

Bloom'y (blym'i), *a.* blomstrende, i Blomster, fuld af Blomster.

Blos'som (blas'sŏm), *n.* Blomst; *v.* blomstre.

Blot (blat), *n.* Klat, Plet; Overstrygning, Udslettelse; blottet Brikke (i Brætspil); *fig.* Skamplet, Plet; *v.* klatte, plette; lægge Klatpapir paa; overstrege, udstryge, udslette (med: out); slaa igjennem (om Papir); *fig.* plette, vanære, fordunkle.

Blotch (blatsj), *n.* Finne, Blegn; *v.* mærke med Blegne eller Pletter; gjøre fort.

Blot'ter (blat'tər), *n.* En eller Noget som klatter; Kladdebog.

Blot'ting-pa'per (blat'ting-pei'pər), *n.* Klatpapir.

Blouse (blaus), *n.* Bluse (se Blowze).

Blow (blō), *n.* Slag, Stød; *fig.* pludselig Modgang, Stød.

Blow (blō), *v.* springe ud (om Blomster), blomstre; *n.* Blomstring.

Blow (blō), *v.* sætte Spy paa, belægge med Spyfluers Æg; *n.* Spy.

Blow (blō), *v.* blæse, lufte, vinde; puste, aande; gjøre forpustet; varme ved at aande paa; drive ved Vind, blæse op, blæse til eller paa; blæse paa et musikalsk Instrument); snyde (sin Næse); *fig.* røbe, udsprede.

Blow'er (blō'ər), *n.* Blæser (f. Ex. Hornblæser); Bælgetræder; Tinstøber.

Blow'–pipe (blō'paip), *n.* T. Blæserør, Lodderør.

Blowze (blaus), *n.* blusrød, tykkindet Pige; Fruentimmer med uredt Haar.

Blow'zy (blau'si), *a.* blusrød, solbrændt, rødmusset og tykkindet; med uredt Haar.

Blub'ber (bløb'bər), *n.* Spek (af Hvalfisken); Mund, Flab; *v.* græde, flæbe (saa at Kinderne svulme); bringe til at svulme.

Blud'geon (bləd'djŏn), *n.* tyk Stok, Knippel (med Vægt i den ene Ende).

Blue (blų), *a.* blaa; *fig.* forvirret, forfærdet; smudsig, usømmelig (om Tale); *n.* blaa Farve, Blaat; Pant; Politibetjent (ogsaa: gentleman in blue and white); *pl.* Tungsindighed.

Blue'–bot'tle (blų'-bat'tl), *n.* blaa Knopurt, Kornblomst; blaa Spyflue; Politibetjent.

Blue'ness (blų'nĕs), *n.* Blaahed, blaa Farve.

Blue'–stock'ing (blų'-stak'ing), *n.* lærd (pedantisk) Dame.

Bluff (bløf), *a.* opblæst, mut, sur, barsk; stump, but; *n.* højt, mod Søen stejldybt Land; Klint, Brink.

Blu'ish (blų'isj), *a.* blaalig.

Blun'der (bløn'dər), *n.* Forseelse, grov Fejl, Bommert; *v.* bomre, begaa en Bommert eller grov Fejl; forvexle, løbe sur i.

Blun'der-buss (bløn'dər-bøs), *n.* Muskedonner; forvirret, ubetænksomt Menneske.

Blun'der-er (bløn'dər-ər), *n.* tankeløst Menneske.

Blun'der-head (bløn'dər-hed), *n.* Dumrian, Dosmer.

Blunt (blønt), *a.* stump, but, sløv, ikke skarp eller spids; plump, klodset; simpel, ligefrem; grov, ubehøvlet; studs; *v.* gjøre stump eller sløv; sløve, svække, undertrykke; *n.* Penge *pl.*

Blunt'ly (blønt'li), *ad.* paa en ligefrem Maade.

Blur (bløər), *n.* Plet, Klat, Skamplet; *v.* plette, overklatte, tilsøle; vanhelde, vanfire.

Blurt (bløərt), *v.* (med: out) buse ud med, plumpe ud med.

Blush (bløsj), *v.* blusse (i Kinderne), rødme; blues, blive skamrød; *n.* Rødme, Blussen; Skamrødme; rød

eller purpurrød Farve; pludseligt Syn, flygtigt Blik, Øjekast.

Blus'ter (blŏs'tər), *v.* bruse, suse; larme, støje, være højrøstet; broute; *n.* Brusen, Susen, Storm; Larm, Støj; Praleri.

Blus'ter-er (blŏs'tər-ər), *n.* En som gjør megen Larm, Storpraler, Vindmager.

Bo'a (bō'å), *n.* Kjæmpeslange, Boa (til at tage om Halsen).

Boar (bōr), *n.* Orne; Vildsvin (ogsaa wild boar).

Board (bōrd), *n.* Bræt; Bord; Føde, Kost; Bord i en Raads- eller Retsforsamling; Ret; Raad; Bureau, Kollegium, Kontor; Dæk, Skibsdæk (Bord); Slag eller Bout (i Krydsning); Pap; *pl.* (boards), Papbæste (paa en Bog); *v.* belægge eller beklæde med Bræder, panele; sætte i Kost; tage i eller give Kost; være i Kost; entre (et fjendtligt Skib).

Board'er (bōrd'ər), *n.* Kostgjænger; Entregast.

Board'ing-house (bōrd'ing-haus), *n.* et Hus, hvor man kan tinge sig i Kost, Pensionat.

Board'ing-school (bōrd'ing-skul), *n.* Kostskole.

Board of trade (bōrd qv treid), *n.* Handels-Kollegium.

Boast (bōst), *v.* bryste sig, broute, prale, rose sig; prale eller rose sig af, gjøre sig til af; *n.* Praleri, Bram, Pral, Brouten; forfængelig Ære, Stolthed.

Boast'er (bōst'ər), *n.* Praler, Storpraler.

Boast'ful (bōst'ful), *a.* stortalende, pralende.

Boat (bōt), *n.* Baad; lidet Fartøj; Dampbaad.

Boat'man (bōt'mæn), *n.* Baadfører, Skipper.

Boat'swain (bō'sn), *n.* Baadsmand.

Bob (bąb), Navn forkortet af Robert.

Bob (bąb), *v.* give et lidet Stød, støde til; dunke, knubse, slaa; springe, bevæge sig let; stikke hurtig ind og trække tilbage (f. Ex. Hovedet); afstudse, afstumpe; slaa (som ved regelmæssig mekanisk Bevægelse); svinge; dingle; fiske ved Mading, mede: narre, bedrage, faa ved at bedrage; *n.* Noget som er kort eller stumpet; Noget som svinger eller hænger og dingler; Svingevægt, Linse (paa en kort Pendul); Ørenring; Orm til Mading (paa en Medekrog); Omkvæd; Melodi (med flere Klokkers Ringning); kort Paryk; Rap, let Slag eller Stød; Skose, Stikpille; Kogle; Shilling; en Butiktyvs Hjælper.

Bob'bin (bob'bin), *n.* en Spole; Kniplestok, Kniplepind; Traad-Lidse.

Bob'tail (bąb'teil), *n.* Stumphale; gemen Pøbel; Skjøge.

Bode (bōd), *v.* bebude, varsle; være et Forvarsel.

Bod'ice (bąd'is), *n.* Livstykke, Snørliv.

Bod'ied (bąd'id), *a.* (i Sammensætninger) med et Legeme.

Bod'i-less (bąd'i-lès), *a.* ulegemlig.

Bod'i-ly (bąd'i-li), *a.* & *ad.* legemlig, virkelig, reel.

Bod'ing (bōd'ing), *n.* Varsel, Tegn, Anelse.

Bod'kin (bąd'kin), *n.* Pren; Trækkenaal; Haarnaal; Krøllejern; en liden eller ung Person mellem to andre paa et Vognsæde.

Bod'y (bąd'i), *n.* Legeme; Krop; Person; Substans; Korps; Samling, System; Samfund, Selskab; samlet Masse, Hele; Hovedstyrke (af en Armee); Styrke; vigtigste Del, Stamme (af et Træ); Skrog (et Skibs); Langkirke; Fading (af en Karret); *v.* danne til et Legeme, forme, danne.

Bod'y-guard (bąd'i-gärd), *n.* Livvagt.

Bog (bąg), *n.* Mose, Sump, Morads; *v.* nedsænke i Dynd eller Morads.

Bog'gle (bąg'gl), *n.* Spøgelse, Buse-

mand; *v.* studse, fare tilbage, være raadvild, vakle; forstille sig.

Bog'gler (bag'glør), *n.* frygtsomt, vankelmodigt Menneske, Nøler.

Bo-hea' (bō-hi'), *n.* sort The.

Bo-he'mi-an (bō-hi'mi-ĕn), *a.* bøhmisk; *n.* Bøhmer; Zigeuner.

Boil (bøil), *n.* Byld.

Boil (bøil), *v.* koge, syde.

Boil'er (bøil'ør), *n.* Koger, Syder; Kjedel, Sydekjedel, Dampkjedel.

Boil'er-y (bøil'ør-i), *n.* Saltsyderi.

Bois'ter-ous (bøis'tĕr-øs), *a.* bister, bøs, voldsom, fremfusende; stormende, urolig.

Bold (bold), *a.* bold, dristig, forvoven, uforfærdet, modig, kjæk; frimodig; fræk, fri, uforskammet.

Bold'-faced (bōld'fēst), *a.* fræk, uforskammet.

Bold'ly (bōld'li), *ad.* dristig, forvovent, uforfærdet, modig, frækt.

Bold'ness (bōld'nĕs), *n.* Dristighed, Mod; Frimodighed; Selvtillid; Frækhed, Uforskammethed.

Bole (bōl), *n.* Bol, Bolsjord (en [Jordart).

Bole (bol), *n.* Bul, Træstamme; et Kornmaal af sex bushels; (jvf. Boll).

Boll (bōl), *n.* Bælg eller Frøkapsel; *v.* faa Bælge eller Frøknopper; (se Bole).

Bol'ster (bōl'stør), *n.* Bolster, lang rund Pude, Pølse; Hovedpude; Sadelpude; Kompresse (paa et Saar); *v.* understøtte med Puder eller Hynder; lægge Kompresse paa; *fig.* understøtte.

Bolt (bōlt), *n.* Bolt; Slaa; Pil; Tordenkile, Lynild; Lænke (til en Slave: Bolt og Jern); *v.* bolte, befæste med en Bolt; slaa Slaa for (en Dør); lænke; buse ud med, komme pludselig frem med; sluge (uden at tygge); springe frem, styrte frem eller ud; løbe sin Vej, stikke af.

Bolt (bōlt), *n.* Sigte, Saald; *v.* sigte, rense, fælde; *fig.* drøfte, undersøge, prøve.

Bolt'er (bōlt'ør), *n.* Melsigte.

Bo'lus (bō'løs), *n.* stor Pille (Lægemiddel); Apotheker.

Bomb (bøm), *n.* Bump, Dunder; Bombe; *v.* bombardere.

Bom-bard' (bøm-bärd'), *v.* bombardere.

Bom bar-dier' (bøm'bär-dïr'), *n.* Bombardeer.

Bom-bard'ment (bøm-bärd'mĕnt), *n.* Bombardement.

Bom'ba-sine' (bøm'bå-sïn'), **Bom ba-zine'** (bøm'bå-sïn'), *n.* Bombasin (et Slags Tøj).

Bom'bast (bøm'bæst), *n.* et Slags løst Tøj, som brugtes til at gjøre Klæder brusende; *fig.* Ordbram, Svulst (i Udtryk).

Bom'bast (bøm'bæst), **Bom-bast'ic** (bøm-bæst'ik), *a.* svulstig, højtravende.

Bomb'-ketch (bøm'kĕtsj), *n.* Bombarderskib.

Bomb'-ves'sel (bøm'-vĕs'sĕl), *n.* Bombarderfartøj.

Bo'na-fide (bō'nă-faid), *a.* & *ad.* (lat.) paa Tro og Love, ærlig ment, oprigtig.

Bond (bønd), *n.* Baand, Lænke, Strikke (til at binde med eller holde noget sammen); Binding (i Tømmer- og Murværk); Obligation, Forskrivning, Gjeldsbrev; Forpligtelse; *pl.* Lænker *pl.*; *fig.* Fangenskab; *a.* bunden, i slavisk Tilstand; *v.* lade (Varer) henlægge under Toldsegl.

Bond'age (bønd'ĕdsj), *n.* Trældom.

Bond'maid (bønd'mēd), *n.* Trælmø.

Bond'man (bønd'mĕn), *n.* Træl.

Bond'-ser'vant (bønd'-sør'vĕnt), *n.* Træl, Livegen.

Bonds'man (bøndz'mĕn), *n.* Borgen.

Bond'-wom-an (bønd'wum-ĕn), *n.* Trælkvinde.

Bone (bōn), *n.* Ben, Knokkel eller Knogle; (noget som er gjort af Ben, f. Ex.) Tærning; Kniplepind, Kniplestok; et Slags Fribillet af Ben (til Skuespillernes Disposition for den

Aften de optræde); *v.* tage Benene ud (af Kjød ved Madlavning); sætte Fisteben i (f. Ex. et Snørliv); stjæle.

Bone'less (bōn'lĕs), *a.* benløs.

Bone'–set'ter (bōn'-sĕt'tər), *n.* Saarlæge, Kirurg.

Bon'fire (bŏn'fair), *n.* Glædesild.

Bon-mot' (bŏng-mō'), *n.* vittigt Indfald eller Svar.

Bon'net (bŏn'nĕt), *n.* Hue, Kasket, Hætte; Damehat; T. Kappe eller Bonnet (paa den fremspringende Vinkel af Udenværker); Bonnet (et Sejl til at forstørre et andet Sejl med); Bedrager i Spil; forstilt Byder (ved Auktion); Skrømt, Foregivende; *v.* lokke (til at spille), bedrage; slaa Hatten nedover Øjnene (paa En).

Bon'ny (bon'nĭ), *a.* vakker, pæn, skjøn, net; venlig, livlig; trind og fed.

Bo'nus (bō'nŭs), *n.* Extraløn, Tillæg (til den akkorderede Betaling); T. Præmie.

Bo'ny (bō'nĭ), *a.* benet, knoklet; fuld af Ben; med stærke Knokler.

Boo'by (bŭ'bĭ), *n.* Klodrian, Dumrian, Fux (i en Skole); Sule, Tossefugl.

Book (bŭk), *n.* Bog; *pl.* et Spil Kaart; *v.* indskrive, indføre; føre til Bogs; lade sig indskrive, tage Billet.

Book'–bind'er (bŭk'-baind'ər), *n.* Bogbinder.

Book'case (bŭk'kēs), *n.* Bogreol, Bogskab.

Book'ish (bŭk'ĭsj), *a.* hengiven til Læsning, læselysten.

Book'–keep'er (bŭk'-kĭp'ər), *n.* Bogholder.

Book'–keep'ing (bŭk'-kĭp'ĭng), *n.* Bogholderi.

Book'–sell'er (bŭk'-sĕll'ər), *n.* Boghandler.

Book'worm (bŭk'ʷərm), *n.* Bogorm (ogsaa *fig.*).

Boom (bŭm), *n.* Bom (til at aflukke en Havn); Havnekjæde; hul Brusen; brølende Lyd (Rørdrummens); Bom; *v.* udspile (et Sejl); sejle for fulde Sejl; bruse; styrte frem; gjøre en Støj som en Rørdrum.

Boon (bun), *n.* Naade, Gave, Velgjerning; Gode; *a.* gavmild; lystig, munter, behagelig.

Boon (bun), *n.* Skjæve af Hør.

Boor (bur), *n.* Bonde; *fig.* plumpt udannet Menneske.

Boor'ish (bur'ĭsj), *a.* bondeagtig.

Boose (bus), *n.* Baas.

Boose (bus), *v.* drikke, svire.

Boost (bust), *v.* løfte eller hæve ved at skyde paa, skyde op.

Boo'sy (bu'sĭ), *a.* lystig, beruset.

Boot (but), *v.* baade, gavne, bringe Fordel; berige; *n.* Baade, Vinding, Fordel.

Boot (but), *n.* Støvle; Rum eller Magasin (under Kuskesædet); *v.* trække Støvler paa; gjøre sig færdig til at ride.

Boot-ee' (but-ī'), *n.* Halvstøvle.

Booth (buth), *n.* Bod, Fjælebod, Brædehytte.

Boot'–jack (but'djæk), *n.* Støvleknegt.

Boot'less (but'lĕs), *a.* baadeløs, unyttig, uden Nytte eller Fordel.

Boot'–tree (but'trī), *n.* Støvleblok, Støvlelæst.

Boot'y (but'ĭ), *n.* Bytte; Rov; forsætligt Tab (i Spil, for at lokke).

Bo-peep' (bō-pīp'), *n.* Titteleg.

Bo'rax (bō'ræks), *n.* Borax (et Salt).

Bor'del (bōr'dĕl), *n.* Bordel, Horehus.

Bor'der (bar'dər), *n.* Bort; Rand, Kant; Grænse; Rabat, smalt Bed (i en Have); *v.* pryde med en Bort eller Kant, besætte, indfatte; begrænse; grænse (til, upon).

Bor'der-er (bar'dər-ər), *n.* Grænseboer; En som nærmer sig til eller kommer nær.

Bore (bōr), *v.* bore; udbore; gnave

Hul (som en Orm); være til Besvær, kjede (ved Smaaligheder); trænge igjennem; *n.* Bor; Hul; kjedelig, trættende Person eller Ting, Plageaand, Plage, Paahæng, Uting; T. Løb (i Skydevaaben), Kaliber.

Bore (bōr), bar [*imp.* af Bear].

Bore (bōr), *n.* Flodbølge (ved Flodtid imod en Flodmunding eller smal Havbugt).

Bore (bōr), *v.* T. presse (en Medstridende i Veddeløb eller Kaproning) ud imod Siden af Banen (hvorved et ulovligt Forspring kan vindes).

Bo're-al (bō'rī-ăl), *a.* nordlig.

Bo're-as (bō'rī-ăs), *n.* Nordenvind, Boreas.

Bore'-cole (bōr'kōl), *n.* Grønkaal.

Born (bārn), født [*p. p.* af Bear].

Borne (bōrn), baaret [*p. p.* af Bear].

Bor'ough (bør'ō), *n.* By (med borgerlig Øvrighed), Kjøbstad eller Flekke (som har Ret til at sende en Repræsentant til Parlamentet).

Bor'row (bar'rō), *v.* borge, tage paa Kredit eller Borg; laane (af Andre); *fig.* stjæle.

Bor'row-er (bar'rō-ør), *n.* Laaner, Laantager.

Bosh (bąsj), *n.* Vrøvl, Dumhed, Snak.

Bo'som (bus'øm), *n.* Barm (en Kvindes); Bryst; *fig.* Barm, Hjærte, Skjød; *v.* skjule i Barmen, bevare i Hjærtet; bevare trygt, skjule.

Boss (bąs), *n.* Bugle; Knop, Knap (til Prydelse), ophøjet Arbejde.

Bossed (bąst), *a.* besat eller prydet (med ophævet Arbejde).

Boss'y (bąs'ī), *a.* fremstaaende, ophævet; besat, prydet.

Bo-tan'ic (bō-tăn'ĭk) } *a.* bo-
Bo-tan'ic-al (bō-tăn'ĭk-ăl), } taniſk.

Bot'a-nist (bąt'ă-nĭst), *n.* Botaniker.

Bot'a-nize (bąt'ă-nais), *v.* botanisere; studere Botanik.

Bot'a-ny (bąt'ă-nī), *n.* Botanik, Plantelære.

Botch (bątsj), *n.* Blegn, Plet, Finne, *pl.* Udslæt (jvf. Blotch); Flik, Lap, slet gjort Del (af et Arbejde), Kluderi; Flikkeord; *v.* flikke, lappe, kludre, forfuske; mærke eller besænge (med Blegne eller Finner).

Botch'er (bątsj'ør), *n.* Lappeskræder; Fusker.

Botch'y (bątsj'ī), *a.* fuld af Blegne; flikket, lappet.

Both (bōth), *a.* begge; *conj.* baade.

Both'er (bądh'ør), *v.* bedøve (med Sladder), plage, forstyrre.

Bots (bąts), *n.* smaa Indvoldsorme *pl.* (hos Heste).

Bot'tle (bąt'tl), *n. pl.* Flaske, Buttellie; Dunk; *v.* fylde paa Flasker, aftappe paa Flasker.

Bot'tle-screw (bąt'tl-skrų), *n.* Proptrækker.

Bot'tom (bąt'tøm), *n.* Bund (af et Hav, en Flod; af et Kar); Grund (ogsaa *fig.*); Ende (af et Bord, en Gade); Fod (af en Trappe); Rumpe, Ende; dybeste Del; Dal; den underste Del af Skibsskrog; Skib, Fartøj; Nøgle; *fig.* naturlig Styrke, Kraft; *v.* forsyne med Bund; grunde, bygge (paa noget); binde (Traad i et Nøgle); grunde sig, støtte sig.

Bot'tom-less (bąt'tøm-lĕs), *a.* bundløs; *fig.* uudforskelig, grundløs.

Bot'tom-ry (bąt'tøm-rī), *n.* T. Bodmeri.

Bou'doir (bų'dᵘąr), *n.* lidet Værelse (for sig selv), Kabinet.

Bough (bau), *n* Gren (af et Træ).

Bou-gie' (bų-sjī'), *n.* T. Sonde, Voxsonde; Voxstabel.

Bought (bąt), kjøbte, kjøbt [*imp.* & *p. p.* af Buy].

Bounce (bauns), *n.* pludseligt Slag, Bump, Dunder, Knald; Støj; Praleri; *v.* hoppe, springe, fare pludselig; springe tilbage (ved at støde imod); dundre; prale, broute, lyve.

Boun'cer (baun'sør), *n.* Praler, Løgner.

Bound (baund), *v.* ſpringe, hoppe; ſpringe tilbage (ved Stød); lade ſpringe; *n.* Spring; Tilbageſpring.

Bound (baund), *n.* Grænſe, Skranke (ogſaa *fig.*); *v.* begrænſe, ſætte Grænſer for; indſkrænke.

Bound (baund), *a.* beſtemt (til et Sted, to eller for).

Bound'a-ry (baund'å-rĭ), *n.* Grænſe; Grænſeſtjel.

Bound'en (baund'n), *a.* forbunden; forpligtet, ſkyldig (jvf. Blind).

Bound'less (baund'lĕs), *a.* grænſeløs; uindſkrænket; uendelig.

Boun'te-ous (baun'tĭ-ŭs), **Boun'ti-ful** (baun'tĭ-fŭl), *a.* gavmild, godgjørende.

Boun'ti-ful-ly (baun'tĭ-fŭl-lĭ), *ad.* gavmildt, godgjørende.

Boun'ty (baun'tĭ), *n.* Gavmildhed, Godhed, Velgjørenhed; Gave; Præmie (givet af Regjeringen); Hvervepenge, Haandpenge *pl.*

Bou-quet' (bü-kē'), *n.* Urtekoſt, Buket.

Bourn (bŏrn), *n.* Grænſe.

Bourse (bŭrs), *n.* Børs.

Bout (baut), *n.* Vending, Tur, Gang (ſaa meget af en Handling eller Bevægelſe, ſom foregaar ad Gangen), Slag, Tag, Dyſt (jvf. Bought); Drikkelag.

Bo'vine (bō'vain), *a.* ſom hører til Hornkvæg.

Bow (bau), *v.* bøje, bukke; nedbøje, nedtrykke; bukke ſig, bøje ſig, gjøre et Buk; ſynke (under en Byrde); følge bukkende eller ærbødigt til Døren, Vognen); fjerne (ſig) bukkende; *n.* Buk.

Bow (bō), *n.* Bue (til at ſkyde med; til et Strygeinſtrument; Sadelbue; Regnbue); Aag (til Øxne); Sløife; T. Gradbue; Boug (paa et Skib).

Bow'el (bau'ĕl), *v.* tage Indvoldene ud.

Bow'els (bau'ĕls), *n. pl.* Indvolde *pl.*; *fig.* Hjærte, Medlidenhed, Ømhed.

Bow'er (bau'ŏr), *n.* Bur (et affides Værelſe); Løvhytte, Løvſal; Lyſthus, Lyſtſted; Bolig; *v.* omgive, indſlutte; bo.

Bow'er-y (bau'ŏr-ĭ), *a.* løvrig, løvbedækket; med Løvhytter.

Bow'ie-knife (bō'ĭ-naif), *n.* lang Kniv, Jagtkniv.

Bowl (bōl), *n.* Boſſel, Kugle (af Træ, til Spil); Bolle, Drikkeſkaal, Skaal; den hule Del af en Ting, Pibehoved, Skeblad; Vandbækken (i en Have); *v.* trille (en Kugle eller Bold); ſlaa (med noget ſom trilles); ſpille Kugleſpil eller Kegler.

Bow'-legged (bō'lĕgd), *a.* krumbenet, hjulbenet.

Bowl'der (bōl'dŏr), *n.* ſtor Rulleſten, Kampeſten.

Bowl'er (bōl'ŏr), *n.* Kegleſpiller, Boldtriller (i cricket).

Bow'line (bō'lĭn), *n.* Bugline.

Bowl'ing-al'ley (bōl'ĭng-ăl'lĭ), **Bowl'ing-green** (bōl'ĭng-grīn), *n.* jevn Græsplet til Kugle- eller Kegleſpil, Boldplads, Kegleplads.

Bow'man (bō'măn), *n.* Bueſkytte.

Bow'man (bau'măn), *n.* Pligthugger.

Bow'sprit (bō'ſprĭt), *n.* Bougſpryd.

Bow'string (bō'ſtring), *n.* Bueſtreng.

Bow'-win'dow (bō'-wĭn'dō), *n.* Buevindu.

Box (bŏks), *n.* Æſke, Daaſe, Kaſſe, Pengebøſſe; Buxbomtræ; Kuſkeſæde; Loge i et Theater; *v.* baxes.

Box'er (bŏks'ŏr), *n.* Nævefægter.

Box'ing (bŏks'ĭng), *n.* Nævedyſt.

Boy (bøi); *n.* Gut, Dreng (Danſk).

Boy'hood (bøi'hŭd), *n.* Gutteaar.

Boy'ish (bøi'ĭsj), *a.* gutteagtig.

Boy'ish-ness (bøi'ĭsj-nĕs), *n.* Gutteagtighed.

Brab'ble (brăb'bl), *n.* Trætte; *v.* trættes.

Brace (brēs), *n.* Baand, Bind; Armſtinne, Rem, Sele, Klamme; *v.* ſpænde til; braſe op; ſnøre faſt.

Brace'let (brei's'lĕt), *n.* Armbaand.
Bra'cer (brei'sør), *n.* Armstinne; Bindsel.
Bra-chig'ra-phy (brå-kig'rå-fi), *n.* Hurtigskrift.
Brack'et (brăk'ĕt), *n.* Klamme (i Skrift); Underlag.
Brack'ish (brăk'ĭsj), *a.* saltagtig, brak.
Brag (brăg), *v.* prale, broute; *n.* Praleri.
Brag'ga-do'ci-o (brăg'gă-dō'sjĭ-ō) *n.* Storpraler.
Brag'gard-ism (brăg'gærd-ĭsm), *n.* Praleri.
Brag'gart (brăg'gært) } *n.* Storpra-
Brag'ger (brăg'gør), } ler.
Braid (breid), *a.* bedragerisk, falsk.
Brain (brein), *n.* Hjerne; *pl.* Forstand; *v.* slaa Hjernen ud.
Brain'less (brein'lĕs) *a.* hjernels; ufornuftig.
Brain'-pan (brein'pæn), *n.* Hjerneskal.
Brake (breik), *n.* Bregne, Hørbryde, Brakharve; Deigtrug, Buskads; Kratskov; Tornekrat.
Bram'ble (brăm'bl), *n.* Tornebusk, Tjørn, Brambærbusk.
Bran (brăn), *n.* Klid.
Branch (brântsj), *n.* Gren; Lysearm; Afdeling; Afsnit; Tak (paa Hjortehorn); *v.* brede sig ud i Grene, skyde sig ud i Grene.
Branch'y (brântsj'ĭ), *a.* grenet.
Brand (brænd), *n.* Brand; Sværd; Tordenkile; *fig.* Skamplet.
Bran'dish (brăn'dĭsj), *v.* svinge (et Sværd, en Kølle etc.)
Bran'dy (brăn'dĭ), *n.* Brændevin.
Bran'gle (brăn'gl), *n.* Kiv; *v.* kives.
Bra'sier (brei'sjør), *n.* Kobbersmed.
Brass (brås), *n.* Messing; ErtS (blandet med Kobber); *fig.* Uforskammethed.
Brass'y (brås'ĭ), *a.* som ligner Messing; *fig.* uforskammet.
Brat (brăt), *n.* Unge. [Stortalenhed.
Bra-va'do (brå-vei'dō), *n.* Praleri;
Brave (breiv), *a.* tapper, brav, modig; ædel.
Brav'er-y (breiv'ør-ĭ), *n.* Tapperhed.
Bra'vo (brei'vō), *n.* Bandit.
Brawl (brɔl), *v.* skraale, skrige (tale højt og usømmeligt), larme, klamres; fordrive ved Støj; *n.* Skrigen, Klammeri.
Brawl'er (brɔl'ør), *n.* Skraaler, Trættebroder.
Brawn (brɔn), *n.* Orne; Kjød af en Orne eller et fedet Svin, Svinesylte; Sylte; Muskelkjød, Muskelkraft, svære Muskler *pl.*; *fig.* Arm.
Brawn'y (brɔn'ĭ), *a.* muskelsør, muskuløs, kjødfuld, svær, stærk; *fig.* haard, ufølsom.
Bray (brei), *v.* knuse støde, rive smaat.
Bray (brei), *n.* Brag, Gny, Skrald; Støi; Skryden, Æselskrig; *v.* brage, drøne, skralde; skryde.
Braze (breis), *v.* lodde (Metal sammen); overtrække med Metal; *fig.* forhærde, gjøre uforskammet.
Bra'zen (brei'sn), *a.* af Messing eller Metal; *fig.* forhærdet, uforskammet.
Bra'zen-faced (brei'sn-feist), *a.* uforskammet.
Bra'zen-ness (brei'sn-nĕs), *n.* det Metalagtige; Frækhed, Uforskammethed.
Bra'zier (brei'sjør), *n.* Messingsmed, Gjørtler; Kulpande, Fyrfad.
Breach (britsj), *n.* Bræk, Brud; Hul; Bresche, Voldbrud; en Aabning i Kysten, Bugt; *fig.* Brud, Overtrædelse; Tvist, Strid; Fornærmelse.
Bread (brĕd), *n.* Brød.
Bread'-stuff (brĕd'stŏf), *n.* Brødstof.
Breadth (brĕdth), *n.* Bredde.
Break (breik), *v.* [*imp.* BROKE; *p. p.* BROKE, BROKEN] brække, bryde; brække itu, slaa i Stykker, knække; bringe til at briste; bringe til at

spille fallit; svække; tæmme, skole (en Hest); nedbryde (f. Ex. Sundheden); afbryde; ophæve, opløse, tilintetgjøre; forstyrre; afskedige, give Afsked; overtræde; aabne, begynde, bringe paa Bane; gaa i Stykker, springe; sprække; forfalde; briste; bryde frem, gry; gaa fallit; gjøre Opbud; svækkes, aftage; forandre sig, ikke holde sig.

Break (brēk), *n.* Bræk, Brud; Hul, Aabning, Mellemrum; Frembrud; Afbrydelse, Pause; Streg, Tankestreg; Fordybning (i en Mur).

Break'age (brēk'ĕdsj), *n.* Beskadigelse, Ramponering; Erstatning for ramponeret Gods.

Break'er (brēk'ør), *n.* En som bryder; Overtræder; Bølge.

Break'fast (brĕk'fæst), *v.* spise Frokost; *n.* Morgenmad, Frokost.

Break'neck (brēk'nĕk), *a.* halsbrækkende; *n.* halsbrækkende Sted.

Break'wa-ter (brēk'wą-tør), *n.* T. Breakwater, Søbryder; Dæmning.

Bream (brīm), *n.* Brasen.

Bream (brīm), *v.* S. T. brænde (et Skibs Bund).

Breast (brēst), *n.* Bryst; Barm; *fig.* Bryst, Sjæl, Hjærte, Samvittighed; Stemme, Syngestemme; *v.* vende Brystet imod, stille sig imod, byde Spidsen, byde Trods, trodse.

Breast'-bone (brēst'bōn), *n.* Brystben.

Breast'-knot (brēst'nąt), *n.* Brystsløife.

Breast'pin (brēst'pin), *n.* Brystnaal.

Breast'-plate (brēst'pleit), *n.* Brystharnisk, Bryststykke.

Breast'work (brēst'wørk), *n.* Brystværn; S. T. Støtter med Lønning paa Forkant af Halvdæk eller Hytte *pl.*

Breath (brēth), *n.* Aande, Aandedræt; Pust, Luftning; Liv; Pusterum, Hviletid; Øieblik.

Breathe (brīdh), *v.* aande, trække Vejret; leve; puste, hvile lidt, indaande; udaande, uddunste, udbrede Duft; blæse paa, blæse; bevæge i fri Luft; lufte; tørre; give Luft; sige hemmelig, gjøre (et Løfte), opsende (en Bøn).

Breath'ing (brīdh'ing), *n.* Aanden, Aande; stille Bøn eller Suk.

Breath'less (brēth'lĕs), *a.* aandeløs, forpustet; død.

Bred (brĕd), *imp.* & *p. p.* af Breed, avle.

Breech (brītsj), *n.* Bagdel, Rumpe; bageste Del; T. Bund (af en Kanon).

Breech'es (brītsj'is), *n. pl.* Buxer; Knæbenklæder *pl.*

Breech'ing (brītsj'ing), *n.* Rumperem (paa Seletøi): Tugtelse (med Ris); S. T. Brog (til en Kanon).

Breed (brīd), *v.* [*imp.* & *p. p.* BRED] avle, frembringe; opdrage; lægge til, opdrætte, opføde (Kvæg osv.); være svanger; frembringes, opstaa; yngle, formere sig; *n.* Afkom, Slægt, Race; Yngel, Kuld; Art, Slags.

Breed'er (brīd'ør), *n.* En eller noget som avler eller frembringer; Kone som føder Børn; Opdrager; En som føder eller opdrætter.

Breed'ing (brīd'ing), *n.* Opdræt, Opfødning, Avl; Opdragelse, Levemaade.

Breeze (brīs), *n.* Vind (fra Land eller Sø).

Breeze (brīs), *n.* Bygningsgrus, Støv, Snavs; Kobremse.

Breez'y (brīs'i), *a.* vistet af Vinden, vindaaben, lustig, kjølig. [brødre.

Breth'ren (brēdh'rĕn), *n. pl.* Med-

Bre-vet' (brī-vĕt'), *n.* T. titulær Forfremmelse (i Armeen, uden Gage-Forhøielse).

Bre'vi-a-ry (brī'vi-å-ri), *n.* Udtog, Breviarium, Bønnebog (hos katholske Præster).

Bre'vi-ate (brī'vi-ĕt), *n.* Udtog, Kompendium.

Bre'vi-a-ture (brī'vi-å-tjųr), *n.* Forkortning, Abbreviatur.

Bre-vier' (brï-vïr'), *n.* et Slags smaa Trykbogstaver.
Brev'i-ty (brèv'ï-tï), *n.* Korthed, Kortfattethed.
Brew (bry), *v.* brygge, blande; samle sig, trække op (om Uvejr); *fig.* smede, opspinde, stifte; *n.* Bryg.
Brew'er (bry'ør), *n.* Brygger.
Brew'er-y (bry'ør-ï), *n.* Bryggeri, Bryggers.
Brew'house (bry'haus), *n.* Bryghus.
Brew'is (bry'ïs), *n.* Brødskive udblødet i Kjødsuppe; Suppe.
Bribe (braib), *n.* Gave (til at bestikke En), Stikpenge *pl.*; *v.* underkjøbe, bestikke.
Brib'er (braib'ør), *n.* Bestikker.
Brib'er-y (braib'ør-ï), *n.* Bestikkelse; Rov.
Brick (brik), *n.* Mursten, Tegl; et Brød i Form af en Mursten; lystig, flink Fyr; *v.* belægge med Mursten eller Tegl; efterligne Mursten.
Brick'bat (brik'bæt), *n.* Stykke Mursten.
Brick'-kiln (brik'kïl), *n.* Teglovn, Teglbrænderi.
Brick'-lay'er (brik'lei'ør), *n.* Murer.
Brick'-mak'er (brik'mek'ør), *n.* Teglbrænder, Teglstryger.
Brick'-ma'son (brik'mei'sn), *n.* Murer.
Brid'al (braid'æl), *a.* Brude-, som hører til Bryllup; *n.* Bryllup.
Bride (braid), *n.* Brud.
Bride'-cake (braid'keik), *n.* Brudekage.
Bride'groom (braid'grym), *n.* Brudgom.
Bride'maid (braid'meid), *n.* Brudepige.
Bride'man (braid'mæn), *n.* Brudekarl, Brudesvend.
Bride'well (braid'uæl), *n.* Tugthus.
Bridge (bridsj), *n.* Bro; Stol (paa en Violin); Næseryg; *v.* bygge en Bro over.
Bri'dle (brai'dl), *n.* Bidsel; Tømme, Tøjle; *v.* lægge Bidsel paa; *fig.* tæmme, holde i Tømme.
Bri-doon' (brï-dyn'), *n.* Trense.
Brief (brïf), *a.* kort, kortfattet, sammentrængt; *n.* kort Udtog; Extrakt af en Retssag; Retsordre; en skriftlig Anmodning til en Sagfører om at føre en Sag, hvis Hovedpunkter vedlægges Skrivelsen; Patentbrev, Diplom; Bevilling til at samle Bidrag (til velgjørende Øjemed); *v.* T. gjøre en Extrakt af.
Brief'ly (brïf'lï), *ad.* kort, i Korthed, kortelig.
Bri'er (brai'ør), *n.* vild Rose, Hybentorn; Tornebusk.
Bri'er-y (brai'ør-ï), *a.* tornet.
Brig (brig), *n.* Brig, Brigskib.
Bri-gade' (brï-geid'), *n.* Brigade.
Brig'a-dier' (brig'å-dïr'), *n.* Brigadeer, Brigadegeneral.
Brig'and (brig'ænd), *n.* Stratenrøver, Røver (af en Røverbande).
Brig'an-tine (brig'æn-tain), *n.* Brigantine (tomastet Fartøj).
Bright (brait), *a.* blank, klar, skinnende, funklende; lys; forstandig, oplyst; hæderlig, berømt.
Bright'en (brait'n), *v.* blive blank; klares, opklares; polere, gjøre klar; opmuntre; oplyse; forherlige; skjærpe (Forstanden).
Bright'ly (brait'lï), *ad.* funklende, skinnende.
Bright'ness (brait'nës), *n.* Klarhed, Glands; Skarpsindighed.
Brill'ian-cy (bril'iæn-sï), *n.* Glands, straalende Pragt.
Brill'iant (bril'iænt), *a.* glimrende, funklende, prægtig; *n.* Brilliant (en med Facetter sleben Diamant).
Brim (brim), *n.* Rand, Kant; Skygge (paa en Hat); *v.* være fuld til Randen; fylde til Randen; forsyne med Kant eller Skygge.
Brim (brim), *n.* hidsig Kvinde.
Brim'ful (brim'ful), *a.* fuld til Randen, bredfuld, overfyldt.

Brim'mer (brim'mør), *n.* bredfuldt Glas eller Bæger.
Brim'ming (brim'ming), *a.* bredfuld.
Brim'stone (brim'stōn), *n.* Brændesten, Svovl.
Brin'ded (brin'dĕd), **Brin'dled** (brin'dld), *a.* plettet, spættet, stribet.
Brine (brain), *n.* Saltvand; salt Vand; Saltlage, Lage; *fig.* Hav; Taarer *pl.*; *v.* lægge i salt Vand, lage.
Brine'-pan (brain'pæn), **Brine'-pit** (brain'pit), *n.* Saltetønde, Saltekar.
Bring (bring), *v.* [*imp.* & *p. p.* BROUGHT] bringe; skaffe; foraarsage; formaa.
Brin'y (brain'i), *a.* saltagtig, salt.
Brink (bringk), *n.* Brink, Kant.
Brisk (brisk), *a.* frisk, munter, livlig, rask, stærk, sprudlende.
Brisk'et (brisk'ĕt), *n.* Bryststykke (af et Dyr); Bryst, Bringe.
Brisk'ly (brisk'li), *ad.* se Brisk.
Brisk'ness (brisk'nĕs), *n.* Livlighed, Munterhed; Kraft.
Bris'tle (bris'l), *n.* Børste, stivt Haar, Svinebørste; *v.* forsyne med Børster; rejse (Haar eller Børster); rejse sig (som Børster).
Bris'tly (bris'li), *a.* besat med Børster eller stive Haar, børstet.
Bri-tan'ni-a (bri-tăn'ni-å), *n.* Nysølv.
Brit'ish (brit'isj), *a.* britisk; walesisk.
Brit'on (brit'øn), *n.* Brite; Waleser.
Brit'tle (brit'tl), *a.* skjør, sprød; skrøbelig, svag.
Brit'tle-ness (brit'tl-nĕs), *n.* Skjørhed; Skrøbelighed; Svaghed.
Broach (brōtsj), *n.* Pind (hvorpaa noget stikkes, f. Ex. Aal); Spid, Stegespid; Naal (af en Brystnaal); Brystnaal, Broche; Spids (Horn paa en Spidshjort); *v.* spidde; stikke an (et Anker eller Fad); tage Hul paa, aabne, begynde at bruge; *fig.* komme frem med, forebringe, yttre.
Broach'er (brōtsj'ør), *n.* Spid; En som først yttrer, Ophavsmand.
Broad (brɑd), *a.* bred, vid, stor; aabenbar, klar; dristig, fri; slibrig, raa, plat.
Broad'ax (brɑd'ăks), **Broad'axe** (brɑd'ăks), *n.* Bredøxe, Stridsøxe.
Broad'cast (brɑd'kăst), *n.* Saaning med Haanden.
Broad'cloth (brɑd'klɑth), *n.* fint Klæde.
Broad'en (brɑd'n), *v.* blive eller gjøre bred, udvide sig.
Broad'side (brɑd'said), *n.* S. T. Side af et Skib, Bredside; glat Lag; T. et Ark, hvor alt er trykt paa den ene Side (f. Ex en Plakat).
Broad'sword (brɑd'sōrd), *n.* Pallask.
Bro-cade' (brö-kēd'), *n.* Brokade (Silketøj indvævet med ophøjede Blomster eller Sirater).
Bro-cad'ed (brö-kēd'ĕd), *a.* vævet som Brokade; klædt i Brokade.
Bro'cage (brō'kēdsj), *n.* Mæglerløn, Courtage.
Broc'co-li (brɑk'kö-li), *n.* en Art Kaal.
Brock (brɑk), *n.* Grævling; Spidshjort, toaarig Hjort.
Brock'et (brɑk'ĕt), *n.* Spidshjort, toaarig Hjort.
Bro'gan (brō'gæn), *n.* et Slags tykke Sko (til Bjergvandring i Højlandene).
Brogue (brōg), *n.* fordærvet Dialekt eller Udtale (især Irlændernes Udtale af Engelsk).
Broil (brøil), *v.* stege, riste; være udsat for Hede, stege sig; *n.* Larm, Tumult, Oprør.
Broil'er (brøil'ør), *n.* Rist; Urostifter, Oprører.
Broke (brōk), brækkede, *imp.* af Break.
Bro'ken (brō'kn), brækket, *p. p.* af Break.
Bro'ken-heart'ed (brō'kn-härt'ĕd),

a. med sønderknust Hjerte, nedslaaet, sorgfuld.

Bro'ken--wind'ed (brō'kn-ŭind'ĕd), *a.* stakaandet.

Bro'ker (brō'kør), *n.* Mægler; Kober; Marskandiser, En som handler med gamle Sager.

Bro'ker-age (brō'kør-ædsj), *n.* Mæglerløn, Courtage.

Bron'chi-al (brɑng'ki-ĕl), *a.* hørende til Luftrøret.

Bron-chi'tis (brɑn-kai'tĭs), *n.* Betændelse i Luftrørets Grene.

Bron-chot'o-my (brɑn-kɑt'ō-mi), *n.* T. Indsnit i Luftrøret.

Bronze (brɑns), *n.* Bronse, Medalje eller Figur af Bronse; *v.* bronsere; hærde som Metal; *fig.* forhærde.

Brooch (brōtsj), *n.* Juvel, Smykke (af Metal eller Perler); Spænde (til at fæste noget om Livet); *v.* pryde med Juveler.

Brood (brud), *n.* Rugen; Unger *pl.*, Yngel; Afkom; Frembringelse; *v.* ruge, udruge.

Brook (bruk), *n.* Bæk, Aa; *v.* bruge, bære; nyde; taale, lide, udholde, finde sig i.

Brook'let (bruk'lĕt), *n.* liden Bæk.

Broom (brum), *n.* Gyvel, Gyel; Kost; Fejekost; Kost eller Visk (ophængt paa noget som er til Salg); *v.* feje, rense med en Kost.

Broom'stick (brum'stĭk), *n.* Kostestaft.

Broom'y (brum'i), *a.* bevoxet med Gyvel.

Broth (brɑth), *n.* Kjødsuppe; (amerikansk) stummende Band, Sne og Vand (paa Veje).

Broth'el (brɑdh'ĕl), *n.* Bordel, Jomfruhus.

Broth'er (brødh'ør), *n.* Broder; Medbroder; Medmenneske.

Broth'er-hood (brødh'ør-hud), *n.* Broderskab.

Broth'er-ly (brødh'ør-li), *a.* & *ad.* [broderlig.

Brought (brɑt), bragte, bragt, *imp.* & *p. p.* af Bring.

Brow (brau), *n.* Bryn, Kant (af et højt Sted), Top, Aas; Øjenbryn; *fig.* Pande; Ansigt; Mine; *v.* danne Randen eller den ophøjede Grænse af.

Brow'beat (brau'bit), *v.* se vredt eller barsk paa, nedslaa, berøve Modet (ved en streng Mine).

Brown (braun), *a.* brun; *n.* Brunt, brun Farve.

Brown'ie (braun'i), *n.* Spøgelse, Spøgerie (i gamle Huse).

Brown'ish (braun'ĭsj), *a.* brunagtig, brunladen.

Brown'stud-y (braun'stŭd-i), *n.* dybe Tanker *pl.*, Drømmeri; Tankeløshed, (i) Taaget.

Browse (braus), *v.* afgnave (unge Spirer, ungt Løv); gnave, æde, græsse.

Browse (brausș), *n.* Spirer, unge Skud *pl.*, ungt Løv (som Dyr æde).

Bru'in (bru'in), *n.* Bjørn, Bamse.

Bruise (brus), *v.* kvæste, forslaa, støde, sønderknuse; knuse; *n.* Slag, Stød, Kvæstning, Bugle.

Bruis'er (brus'ør), *n.* En eller noget som støder osv.; Nævefægter; T. Slibestaal.

Bruit (brut), *n.* Larm, Snak, Omtale, Rygte; *v.* udsprede (et Rygte).

Bru'mal (bru'mæl), *a.* vinterlig, som hører til Vinteren.

Bru-nette' (bru-nĕt'), *n.* Brunette.

Brunt (brønt), *n.* Hede eller Voldsomhed (af et Angreb), Stød, Slag, Angreb, Vold; pludselig Anstrengelse.

Brush (brøsj), *n.* Børste; Pensel; Hale (en Ræves); Angreb, Kamp; Krat; *v.* børste; male med en grov Pensel; stryge over; ile, fare eller feje afsted; stryge hen over, berøre let.

Brush'wood (brøsj'ŭud), *n.* Krat, Risskov; Risbrænde, Kvas.

Brush'y (brøsj'i), *a.* børstet, haaret, børsteagtig, busket. strid.

Brus'tle (brøs'l), *v.* knittre, rasle.

Bru'tal (bru'tæl), *a.* dyrisk; usleben, grov, brutal; grusom.

Bru-tal'i-ty (bry-tæl'i-ti), *n.* Dyriskhed; Grovhed, Brutalitet; Umenneskelighed.

Bru'tal-ize (bry'tæl-ais), *v.* gjøre dyrisk, vild eller grusom; være dyrisk osv.

Brute (bryt), *a.* dyrisk, fæisk, umælende; ufornuftig, raa, grov; *n.* Dyr; vildt, raat Menneske, Umenneske; *v.* udsprede (et Rygte).

Bru'ti-fy (bry'ti-fai), *v.* gjøre til Dyr.

Bru'tish (bry'tisj), *a.* dyrisk, vild, raa; grov.

Bry'o-ny (brai'ö-ni), *n.* Galdebær.

Bub (bøb), *n.* Drikke.

Bub'ble (bøb'bl), *n.* Boble; Blændværk, Bedrageri; narret Person, Nar; *v.* boble, sprudle; risle, skumme; narre, bedrage.

Bub'bler (bøb'blør), *n.* Bedrager.

Bub'bly (bøb'bli), *a.* fuld af Bobler.

Buc'ca-nier' (bøk'kä-nir'), *n.* Sørøver (af en Klasse, som bestod af Franske og Engelske i Amerika).

Buck (bøk), *n.* Byge- eller Bøgelud, Lud (til at vaske Tøj i); Byge-Tøj; *v.* byge; vaske i Lud.

Buck (bøk), *n.* Buk; Daahjort; Han (af Harer og Kaniner); Kavaleer; Hanrej; *v.* parre sig, løbe, yttre Parredrift.

Buck (bøk), *v.* slaa i Stykker, knuse (Erts).

Buck'et (bøk'ət), *n.* Spand, Vandspand; Brandspand; S. T. Pøs.

Buck'ish (bøk'isj), *a.* lapset.

Buck'le (bøk'kl), *n.* Bukkel, Haarkrølle; Spænde; *v.* bukke, bøje sig, lempe sig; spænde, feste med Spænde; forberede, ruste.

Buck'ler (bøk'lør), *n.* Skjold; *v.* forsvare, skjerme, beskytte, dække.

Buck'ram (bøk'rəm), *n.* Dvelg, stivt Lærred; *a.* stiv; *fig.* fin og stram.

Buck'skin (bøk'skin), *n.* Hjortelæder eller -skind.

Buck'wheat (bøk'hwit), *n.* Boghvede.

Bu-col'ic (bju-kal'ik), *a.* hyrdeagtig; *n.* Hyrdedigt; Hyrdedigter.

Bud (bød), *n.* Knop; aargammel Kalv; *v.* spire, springe ud, skyde Knopper; indpode, inokulere.

Bud'dle (bød'dl), *n.* T. Vaskertrug (til Tinnets Vaskning), *v.* vaske (Tin-Erts).

Budge (bødsj), *v.* røre eller bevæge sig fra Stedet, gaa bort, løbe sin Vej; angive, sladdre.

Budge (bødsj), *n.* Lammeskind, Foerværk; Tyv, en Tyvs Spion; *a.* streng, barsk, stiv (som en fordums retslærd Doktor i sin med Foerværk kantede Kappe).

Budg'et (bødj'ət), *n.* Pose, Taske, liden Sæk, Randsel; Forraad; Budget (Overslag over Statsindtægter og Udgifter).

Buff (bøf), *n.* Bøffel (se Buffalo); Bøffellæder; Køllert, Læder-Kyrads; lys graa-gul Farve; gul Vædske, Lymfe (af inflammeret Blod); Skind (det bare Skind); *a.* lysgraagul.

Buf'fa-lo (bøf'fä-lö), *n.* Bøffel; vild Oxe.

Buf'fet (bøf'fət), *n.* Slag med Haanden eller Næven, Puf, Stød; *v.* slaa, puffe, støde.

Buf-foon' (bøf-fyn'), *n.* Nar, Bajads; Spasmager; *v.* gjøre latterlig.

Buf-foon'er-y (bøf-fyn'ør-i), *n.* Narrestreger, Løjer, Pudserier *pl.*, simpel Skjemt.

Bug (bøg), *n.* Væggetæppe.

Bug'bear (bøg'bär), *n.* Busemand, Skrækkebillede; *v.* skræmme.

Bug'gy (bøg'gi), *n.* lav Enspænder-Chaise.

Bu'gle (bju'gl), *n.* sort Glasperle; vild Oxe; Læbeløs (Plante).

Bu'gle (bju'gl), **Bu'gle-horn** (bju'gl-hørn), *n.* Jægerhorn, Jagthorn; Valdhorn; Signalhorn.

Bu'gloss (bju'glos), *n.* Oxetunge (Plante).

Buhl (bjyl), *n.* mat Metal- eller Perlemors-Indlægning.

Buhr'stone (bør'ſtōn), *n.* et Slags ru Sten, ſom benyttes til Mølleſtene.

Build (bild), *v.* [*imp.* & *p. p.* BUILDED, BUILT] bygge, opbygge (ogſaa *fig.*); *n.* Bygningsform, Bygning, Legemsbygning; Facon, Snit (paa Klæder).

Build'er (bild'ør), *n.* Bygmeſter; En ſom lader bygge, Bygherre.

Build'ing (bild'ing), *n.* Byggeri; Bygning; Bygningskunſt.

Built (bilt), byggede, bygget, *imp.* & *p. p.* af Build.

Bulb (bølb), *n.* rund Udvæxt, rund Maſſe; Svibel; *v.* bulne ud, være fremſtaaende.

Bulb'ous (bølb'øs), *a.* løgformig, indeholdende Løg.

Bulge (bøldsj), *n.* Bulk; Bug (af et Fad eller en Tønde); *v.* bulne ud, være fremſtaaende.

Bulk (bølk), *n.* Bulk, fremſtaaende Del, Udbygning (jvf. Bulge); ſtørſte Del, Hoveddel; Maſſe, Legeme; Størrelſe, Mængde, Majoritet; S. T. Kimming; Laſt.

Bulk'head (bølk'hēd), *n.* S. T. Skodde (Skillerum).

Bulk'i-ness (bølk'i-nēs), *n.* Tykhed, Sværhed, Førhed.

Bulk'y (bølk'i), *a.* tyk, ſvær, før, ſtor.

Bull (bøl), *n.* Dyr; Tyren (Stjernebillede); *fig.* gruſom Fjende; i Sammenſætninger ofte blot for at betegne en Tings eller et Dyrs Størrelſe eller Form; Krone (Mynt).

Bull (bøl), *n.* (pavelig) Bulle; Modſigelſe, Misgreb, Buk, Bommert.

Bull'a-ry (bøl'å-ri), *n.* Samling af pavelige Buller, Bullarium.

Bull'-bait'ing (bøl'bēt'ing), *n.* Tyrehidſen, Tyrefegtning med Hunde.

Bull'dog (bøl'dåg), *n.* Bul-Dogge, Bulbider.

Bul'let (bøl'lēt), *n.* Kugle (af Bly, til ſmaa Skydevaaben), Gevær- eller Piſtolkugle.

Bul'le-tin (bøl'lē-tin), *n.* Bulletin.

Bull'-fight-ing (bøl'fait-ing), *n.* Tyrefegtning.

Bull'finch (bøl'fintsj), *n.* Dompap.

Bul'lion (bøl'jøn), *n.* uforarbejdet Guld eller Sølv, Guld- eller Sølvſtang, Barre; T. Sølv og Guld.

Bul'lock (bøl'lak), *n.* Oxe, Stud.

Bull's eye (bøls ai), *n.* i mange Tilfælde for en liden Cirkel eller Ring; Centrum (i et Skjold eller en Skydeſkive); Stjernen Aldebaran i Tyren; S. T. Orkan-Sky (liden, mørk, i Midten rødlig Sky); Patentglas, Køje.

Bul'ly (bøl'li), *v.* larme, broute, dominere; true, overvælde med truende Ord og Gebærder; *n.* raa, trættekjær Perſon, Storpraler, Trættebroder.

Bull'rush (bøl'røsj), *n.* Sø-Kogleax, Siv.

Bull'wark (bøl'wørk), *n.* Bolværk, Baſtion; Befæſtning; *fig.* Forſvar, Sikkerhed; S. T. (det) Opſtaaende, Skandſeklædning; *v.* forſkandſe, befæſte.

Bum'ble-bee (bøm'bl-bi), *n.* Humle, Humlebi.

Bump (bømp), *n.* Bump, Stød, Slag; Bule, Svulſt; *v.* ſkrige (med en hul, dump Lyd, ſom Rørdrummen); ſtøde op og ned.

Bum'per (bøm'pør), *n.* ſvingende fuldt Glas; propfuldt Hus (Theater).

Bump'kin (bømp'kin), *n.* Tølper, Klods; S. T. Buttelur.

Bun (bøn), *n.* Bolle (et Slags Brød); Kanin.

Bunch (bøntsj), *n.* Pukkel, Svulſt, Knude; Bundt, Knippe; Klaſe, Klynge.

Bunch'y (bønts'i), *a.* pukket; knudret; voxende i Klaſer; buſket.

Bun'dle (bøn'dl), *n.* Bundt, Byldt; to Ris *pl.* (Papir; jvf. Ream); *v.* binde i en Bundt; pakke ſammen, berede ſig til Afrejſe; pakke ſig; kaſte (ud, out); ſlæbe (bort, afſted, off).

Bung (bøng), *n.* Spunds; Vært; *v.* spundse, tilstoppe med Spunds.
Bung (bøng), *v.* give, levere; drikke; narre.
Bung'hole (bøng'höl), *n.* Spundshul.
Bun'gle (bøng'gl), *v.* fuske, kludre; forfuske, forkludre; *n.* Fuskeri, Kluderi; Bommert.
Bun'gler (bøng'glør), *n.* Fusker, [Stymper.
Bun'gling-ly (bøng'gling-li), *ad.* kluderagtig, klodset.
Bun'ion (bøn'jøn), *n.* Knyst.
Bunk (bønk), *n.* Slagbænk (Sæde om Dagen, Seng om Natten).
Bun'ting (bøn'ting), *n.* Flagdug, Haardug (tyndt uldent Tøj til Flag); Værling.
Buoy (bugi), *n.* S. T. Boje; *v.* udlægge Bojer, holde svømmende eller flot; svømme, flyde.
Buoy'an-cy (bugi'æn-si), *n.* Evne til at flyde eller hæve sig; *fig.* Lethed, Livlighed.
Buoy'ant (bugi'ænt), *a.* flydende, svømmende; let, livfuld.
Bur (bör), *n.* Burre (se Burdock).
Bur'den (bör'dn), *n.* Byrde (ogsaa *fig.* Tryk, Besvær); Last, Ladning; Drægtighed (et Skibs); Omkvæd, Slutningsvers, Kor; *v.* læsse paa, bebyrde; belæsse, betynge.
Bur'den-some (bör'dn-søm), *a.* besværlig, byrdefuld, tung.
Bur'dock (bör'dak), *n.* Burre.
Bu'reau (bju'rö), *n.* grovt uldent Klæde, Bordklæde; Skrivebord, Skrivepult; Regjerings-Kontor, Bureau.
Burg (börg), *n.* Flekke, By.
Burge-ois' (bördj-øis'), *n.* Borger; T. et Slags smaa Typer *pl.*
Bur'gess (bör'djes), *n.* Borger; Repræsentant fra en Kjøbstad (i Parlamentet).
Burgh'er (börg'ør), *n.* Borger.
Bur'glar (bör'glør), *n.* Tyv som gjør Indbrud om Natten.
Bur-gla'ri-ous (bör-gle'ri-øs), *a.* som hører til Indbrud.
Bur'gla-ry (bör'glæ-ri), *n.* natligt Indbrud, Indbrudstyveri.
Burg'o-mas'ter (börg'ö-mås'tør), *n.* Borgmester.
Bur'gun-dy (bör'gøn-di), *n.* Burgund; Burgundervin.
Bur'i-al (ber'i-æl), *n.* Begravelse; Jordefærd, Ligbegjængelse.
Bu'rine (bju'rin), *n.* Gravstikke.
Burl (börl), *v.* T. opkradse eller noppre (Klæde).
Bur-lesque' (bör-lesk'), *a.* pudserlig, naragtig, burlesk; *n.* Pudserlighed, latterlig Modsætning; Skjemtedigt; *v.* gjøre latterlig, fremstille paa en latterlig Maade, travestere.
Bur'ly (bör'li), *a.* tyk, før, svær, vel ved Magt.
Burn (börn), *n.* lidet, rindende Vand, Bæk, Bjergstrøm.
Burn (börn), *v.* [*imp.* & *p. p.* BURNED, BURNT] brænde (ogsaa *fig.*); branke, forbrænde; skinne, funkle; *n.* brændt Saar, brændt Skade.
Burn'er (börn'ør), *n.* En som brænder (noget); Brænder (Pibe som holder Vægen i en Lampe).
Bur'net (bör'nët), *n.* Bibernelle, Pimpenelle.
Burn'ing (börn'ing), *a.* brændende; *fig.* heftig, voldsom; *n.* Brænden, Brand.
Burn'ing-glass (börn'ing-glås), *n.* Brændeglas.
Bur'nish (bör'nisj), *v.* polere, gjøre blank eller skinnende; blive blank eller glindsende; skinne; blive iøjnefaldende, skinne frem; *n.* Glands.
Bur'nish-er (bör'nisj-ør), *n.* Polerer; Polertøj, Polerjern, Polertand.
Burnt (börnt), brændte, brændt, *imp.* & *p. p.* af Burn.
Bur'row (bör'rö), *n.* Hule (som nogle Dyr, især Kaniner, grave under Jorden til Beskyttelse og Bolig); Kaninhule.
Bur'sar (bör'sør), *n.* Kasserer, Qvæstor ved et Kollegium; Stipendiarius.

Bur'sa-ry (bör'så-ri), *n.* Opvæstur; (i Skotland) Stipendium.

Burst (börst), *v. imp. & p. p.* BURST] briste, springe itu; bryde, springe (frem, ud); komme pludselig; sprænge, sønderbryde; *n.* pludseligt Udbrud, Frembryden; Knag, Brag; Brist, Spalte, Revne, Brud.

Bur'then (bör'dhen), *n.* Byrde (ogsaa *fig.* Tryk, Besvær); Last, Ladning; Drægtighed (et Skibs); Omkvæd, Slutningsvers, Kor; *v.* læsse paa, bebyrde, belæsse, betynge.

Bur'ton (bör'tn), *n.* T. Jolle (et Stykke Tøug).

Bur'ry (bër'ri), *v.* lægge paa et forborgent, sikkert Sted; skjule; nedgrave; begrave, jorde.

Bur'y (bër'i), *v.* begrave; skjule, nedgrave; *n.* saftig Pære, Smørpære.

Bus, Buss (bös), for Omnibus.

Bush (bush), *n.* Busk; Haarbusk, Lok, Dusk; Vertshus-Skilt; Lunte, Rævehale; (i Australien og Sydafrika) det Indre af Landet, vildt skovgroet Land, Skove *pl.*; *v.* blive tyk, buske sig.

Bush (bush), *n.* Bøsning (i et Hjul); *v.* forsyne med Bøsning.

Bush'el (bush'ël), *n.* engelsk Skjeppe (otte gallons eller en Ottendedel af a quarter).

Bush'y (bush'i), *a.* fuld af Buske og Krat; busket, tyk.

Bus'i-ly (biz'i-li), *ad.* travlt; virksomt; ivrig, geskjæftig.

Busi'ness (biz'nës), *n.* Forretning, Forretninger *pl.*; Beskjæftigelse; noget at bestille; Sag; Punkt.

Busi'ness-like (biz'nës-laik), *a.* forretningsmæssig.

Busk (bösk), *n.* Blanket (i et Snørliv); *v.* gjøre færdig, trække paa; klæde sig paa; berede sig.

Bus'ket (bös'ket), *n.* Lystskov, Lund; Krat.

Busk'in (bösk'in), *n.* Halvstøvle; Kothurn; *fig.* Tragedie (jvf. Sock); *pl.* spraglede Strømper *pl.*

Buss (bös), *n.* Kys; *v.* kysse.

Buss (bös), *n.* Sildebaad, Sildefisker.

Bust (böst), *n.* Byste, Brystbillede.

Bus'tard (bös'tërd), *n.* store Trapgaas.

Bus'tle (bös'l), *v.* have travlt, være geskjæftig, skynde sig, fare omkring, gjøre Støj; *n.* Larm, Støj, Tummel, Virvar; Hoftepude; Penge *pl.*

Bus'tler (bös'lör), *n.* ivrig, vever, geskjæftig Person.

Bus'y (biz'i), *v.* beskjæftige, ivrig sysselsætte; *a.* travl, beskjæftiget; ivrig sysselsat, urolig.

Bus'y-bod'y (biz'i-bad'i), *n.* En som idelig har travlt med andre og blander sig i deres Sager.

But (böt), *conj.* men; undtagen, uden; kun, ikkun, andet end; at jo; *ad.* kun, ikke mere end; førend.

But (böt), *ad.* (skotsk) til- eller henimod det ydre Værelse eller Forværelset; i Forværelset.

But (böt), *n.* Ende (af en Ting); Grændse (jvf. Butt); S. T. Rodende; Ende af en Klædningsplanke; *v.* berøre ved den ene Ende.

Butch'er (butj'ör), *n.* Slagter; blodtørstigt Menneske, Tyran; *v.* slagte, dræbe, myrde, hugge ned for Fode.

Butch'er-ly (butj'ör-li), *a.* blodtørstig, grusom.

Butch'er-y (butj'ör-i), *n.* Slagteri; Slagterhaandværk; Slagterhus; Blodbad, Blodsudgydelse.

But'-end (böt'end), *n.* tyk eller stump Ende; Kolbe.

But'ler (böt'lör), *n.* Kjeldermester.

But'ler-ship (böt'lör-ship), *n.* Kjeldermesters Tjeneste.

But'ment (böt'ment), *n.* nederste Del af en Hvælving (jvf. But *n.*); T. Ende (af en Bro, hvor den hviler paa Landet).

Butt (böt), *n.* Skydevold (hvorimod Prøveskud gjøres); Mærke, Maal; en Person, som man har til Bedste, Gjenstand for Spot eller Spøg, Nar;

Stød (med Hovedet eller Hornene); Stød (i Fegtning); *v.* støde (med Hovedet eller Hornene).

But'ter (bøt'tør), *n.* Smør; *v.* smøre Smør paa, smøre, tillave med Smør; forhøje (Indsatsen i Spil).

But'ter-cup (bøt'tør-køp), *n.* Smørblomst.

But'ter-fly (bøt'tør-flai), *n.* Sommerfugl.

But'ter-milk (bøt'tør-milk), *n.* Kjernemelk.

But'ter-nut (bøt'tør-nøt), *n.* et Slags Valnød (af et nordamerikansk Træ).

But'ter-print (bøt'tør-print), *n.* Smørform.

But'ter-tooth (bøt'tør-tyth), *n.* en af de brede Fortænder.

But'ter-tub (bøt'tør-tøb), *n.* Smørbøtte.

But'ter-y (bøt'tør-i), *a.* smøragtig; *n.* Spisekammer, Fadebur.

But'tock (bøt'tak), *n.* Bagdel, Arsbalde; S. T. Laaring, fyldige Del under Gildingen.

But'ton (bøt'tn), *n.* Knap; Knop; *pl.* Page (efter de forgyldte Knapper); *v.* knappe.

But'ton-hole (bøt'tn-høl), *n.* Knaphul; Mund.

But'tress (bøt'très), *n.* T. Contrefort, Skraapille (til at forstærke en Mur eller Vold); *v.* støtte med Skraapiller.

Bux'om (bøks'øm), *a.* bøjelig, villig, lydig; munter, lystig, livlig, rask.

Bux'om-ness (bøks'øm-nès), *n.* Eftergivenhed; Livlighed, Munterhed.

Buy (bai), *v.* [*imp.* & *p.p.* BOUGHT] kjøbe.

Buy'er (bai'ør), *n.* Kjøber.

Buzz (bøs), *v.* surre, brumme; mumle, hviske; *n.* Surren, Brummen; Hvisken, Sladdren.

Buz'zard (bøs'sørd), *n.* Musehøg, Musevaage; Dumrian; *a.* dum, tankeløs.

By (bai), *prp.* ved, ved Siden af, hos; ved (Dagen, Nattetid, Lys osv.); henved, henimod (en angiven Tid); ved, af (en virkende Aarsag, enten Person eller Ting); *ad.* hen, bort, tilside; forbi; bi, nær ved, hos, tilstede.

By'-law (bai'lą), *n.* Lov-Tillæg; privat eller særegen Lov (for en Kommune eller Korporation, givet ved Medlemmernes Samtykke).

By'-path (bai'pæth), *n.* Bivej, hemmelig Sti eller Vej.

Byre (bair), *n.* (skotsk) Kostald.

Bys'sine (bis'sin), *a.* af fint ægyptisk Linned.

By'-stand er (bai'stænd ør), *n.* Hosstaaende, Tilstedeværende.

By'-way (bai'uæ), *n.* Sidevej, Bivej, hemmelig Vej.

By'-word (bai'uørd), *n.* Ordsprog; Mundheld.

By-zan'tine (bi-sæn'tin), se Bizantine.

C.

Cab (kæb), *n.* et hebraisk Maal, omtrent 1½ Pot; Bordel.

Cab (kæb), *n.* Cab (en enspænder tohjulet Kalechevogn med Kudskesædet bagpaa); Droske.

Ca-bal' (kå-bæl'), *n.* Kabbala (hemmelig jødisk Lære); Kabale, Rænkesmederi, hemmelig Forfølgelse; *v.* smede Rænker, kabalere.

Cab'a-list (kæb'å-list), *n.* Kabalist.

Cab'a-lis'tic (kæb å-lis'tik), *a.* kabalistisk, hemmelig.

Ca-bal'ler (kå-bæl'lør), *n.* Rænkesmed.

Cab'bage (kæb'bædsj), *n.* Kaal, Kaalhoved, T. Rose (paa Hjortegevirer); Stumper eller Rest af Tøj, som Skrædderne beholde, Stump, Rest.

Cab'in (kæb'in), *n.* lidet Kammer; Kahyt; Hytte, lidet Hus.

Cab'i-net (kæb'ĭ-nĕt), *n.* lidet Værelse, Kabinet, Lønkammer (til Studering, eller Samling af Kunstværker og Kunstsager). Studerekammer; Skab eller Gjemmested (til Kunstsager eller andre Samlinger); Kabinet (for en Fyrstes Regjeringsraad, *fig.* gjeringen selv); Hytte.

Cab'i-net-mak'er, kæb'ĭ-nĕt-me'k'ør, *n.* Kunstsnedker.

Ca'ble (ke'bl), *n.* Ankertoug, Toug; Telegraftoug.

Ca-boose' (kå-bus'), *n.* S. T. Kabys (Skibskjøkken).

Ca-ca'o (kå-ke'ö), *n.* Kakaotræ, Kakaobønne.

Ca-chex'y (kå-kĕks'ĭ), *n.* usunde, fordærvede Safter *pl.*, Cachexi.

Cac'kle (kæk'kl), *v.* kagle; snadre, kvække; *fig.* tjaddre, grine; *n.* Kaglen; Sladdren, Kvækken; Tjadder.

Ca-coph'o-ny (kå-kaf'ö-nĭ), *n.* Mislyd.

Cac'tus (kæk'tŭs), *n.* Kaktus (Plante).

Ca-dav'er-ous (kå-dæv'ør-ŭs), *a.* ligagtig, aadselagtig, kadaverøs.

Cad'dy (kæd'dĭ), *n.* lidet Skrin, Theskrin, Daase.

Cade (ke'd), *n.* Dunk, Tønde; *v.* dægge, gjøre tam; *a.* tam, kjælen.

Ca'dence (ke'dĕns), *n.* Tonens eller Stemmens Synken, Tonefald; Afrunding i Perioder eller Vers); Kadance (i Musik); Tidsmaal, Takt (i Dans); skolerigtig Bevægelse (en Hests); Herkomst (i Heraldik).

Ca-det' (kå-dĕt'), *n.* yngste Broder, yngre Broder; Kadet.

Ca'di (ke'dĭ), *n.* Kadi, tyrkisk Underdommer, Fredsdommer.

Cæ-su'ra (sĭ-zju'rå), *n.* Cæsur, Versafsnit.

Cag (kæg), *n.* Dunk, liden Tønde, Træ.

Cag (kæg), *v.* opirre, forbittre, fornærme.

Cage (ke'dsj), *n.* Bur, Fuglebur; Fangebur, Fængsel; *v.* sætte i et Bur, indespærre.

Cairn (kærn), *n.* Stendynge, Stendysse.

Cai'tiff (ke'tĭf), *n.* lumpen Knegt, Skurk; *a.* nedrig, krybende.

Ca-jole' (kå-djōl'), *v.* klappe, kjæle, kjæle; smigre, sledske for, narre ved Smigreri.

Ca-jol'er (kå-djōl'ør), *n.* Smigrer, Sledsker.

Ca-jol'er-y (kå-djōl'ør-ĭ), *n.* Smigreri, Sledskeri, Bedrageri.

Cake (ke'k), *n.* Kage; *v.* danne til en Kage; blive haard, sætte Skorpe.

Cal'a-bash (kæl'å-bæsj), *n.* Flaskegræskar.

Cal'a-man'co (kæl'å-mæng'kö), *n.* Kalamank (et Slags glat, uldent Tøj).

Ca-lam'i-tous (kå-læm'ĭ-tŭs), *a.* ulykkelig, elendig, bedrøvelig.

Ca-lam'i-ty (kå-læm'ĭ-tĭ), *n.* Elendighed, Ulykke, Jammer, Nød.

Cal'a-mus (kæl'å-mŭs), *n.* vellugtende Rør eller Siv, Kalmus; et Slags Pen af Rør (hos de gamle Romere); Rotang.

Ca-lash' (kå-læsj'), *n.* (let, halvdækket Vogn); et Slags Hovedbedækning, Hætte.

Cal-ca're-ous (kæl-ke'rĭ-ŭs), *a.* kalkagtig, kridtagtig.

Cal'ce-a'ted (kæl'sĭ-e'tĕd), *a.* med Sko paa.

Cal'ci-nate (kæl'sĭ-ne't), *v.* forkalke, kalcinere; forkalkes.

Cal'ci-na'tion (kæl'sĭ-ne'shŭn), *n.* Forkalkning.

Cal-cine' (kæl-sain'), *v.* forkalke, kalcinere; forkalkes.

Cal'cu-la-ble (kæl'kjü-lå-bl), *a.* beregnelig.

Cal'cu-late (kæl'kjü-le't), *v.* beregne.

Cal'cu-la'tion (kæl'kjü-le'shŭn), *n.* Regning; Beregning.

Cal'cu-la'tive (kæl'kjü-le'tĭv), *a.* beregnende.

Cal'cu-la'tor (kæl'kjü-le'tør), *n.* Regnemester, Regnskabsfører.

Cal'cu-lous (kæl'kjü-lŭs), *a.* stenet, grusset, sandig; syg af Sten.

Cal'cu-lus (kæl'kjü-løs), *n.* Sten (i Nyren eller Blæren); T. Regning (den højere Regningsmaade).
Cal'dron (kɑl'drøn), *n.* stor Kjedel.
Cal'e-fac'tion (kæl'i-fæk'ſjøn), *n.* Opvarmen, Opheden.
Cal'e-fac'tive (kæl'i-fæk'tiv), **Cal'e-fac'to-ry** (kæl'i-fæk'tö-ri), *a.* opvarmende, som heder.
Cal'e-fy (kæl'i-fai), *v.* opvarme, hede; blive hed, blive varm.
Cal'en-dar (kæl'ën-dør), *n.* Kalender; Liste over Arresterede eller Forbrydere; *v.* indføre i en Kalender.
Cal'en-der (kæl'ën-dør), *n.* varm Presse, Vatre-Maskine (til Klæde og andre Tøjer); *v.* presse, gjøre glat, vatre.
Cal'ends (kæl'ëndz), *n. pl.* Kalender *pl.* (hos Romerne, den første Dag i hver Maaned).
Cal'en-ture (kæl'ën-tjur), *n.* hidsig Feber (som Søfarende faa i det varme Klima).
Calf (kɑf, eller kæf), *n.* Kalv; Læg; Kalveskind; *fig.* Dosmer.
Calf'-skin (kɑf'skin, eller kæf'skin), *n.* Kalveskind.
Cal'i-ber (kæl'i-bør), **Cal'i-bre** (kæl'i-bør), *n.* Kaliber, Kuglemaal; Gjennemsnit.
Cal'i-co (kæl'i-kö), *n.* Kalliko (en Sort Kattun).
Cal'i-duct (kæl'i-døkt), *n.* Varmeleder, Varmerør.
Ca-lid'i-ty (kå-lid'i-ti), *n.* Hede.
Cal'i-pers (kæl'i-pørs), *n. pl.* Krumpasser.
Ca'liph (ke'lif), *n.* Kalif.
Cal'iph-ate (kæl'if-ët), *n.* Kalifat.
Cal is-then'ics (kæl is-thën'iks), *n. pl.* taktmæssige Legemsøvelser *pl.* (for at vænnes til smukke Bevægelser og udvikles i Styrke. En Mellemting mellem Dans og Gymnastik).
Calk (kɑk), *v.* kalfatre (et Skib); skjærpe (en Hesteſko).
Calk'er (kɑk'ør), *n.* Kalfatrer.
Call (kɑl), *v.* kalde, kalde paa; sammenkalde; udraabe, raabe; paakalde; henvende sig; nævne, benævne, kalde; besøge, se ind til; gjøre et kort Besøg; *n.* Raab, Tilraab; Kaldelse; Kald (indre Drift); Oplæsning (af Navne); Opfordring, Indkaldelse; Befaling; kort Besøg; Baabsmandspibe; Lokkepibe.
Call'er (kɑl'ør), *n.* Kaldende; Besøger.
Cal'li-graph'ic (kæl'li-græf'ik), *a.* kalligrafisk.
Cal-lig'ra-phy (kæl-lig'rå-fi), *n.* Skjønskrivning, Kalligrafi.
Call'ing (kɑl'ing), *n.* Raaben, Kalden; Kald; Stand, Haandtering.
Cal-los'i-ty (kæl-lɑs'i-ti), *n.* haard, tyk Hud (paa Legemets Dele).
Cal'lous (kæl'løs), *a.* haard, forhærdet; ufølsom.
Cal'low (kæl'lö), *a.* skaldet, ubefjedret; *fig.* ung.
Calm (kɑm), *a.* stille, rolig; klar; *n.* Stilhed, Rolighed; stille Vejr, Havblik; S. T. Stille; *v.* stille, berolige, formilde.
Calm'ly (kɑm'li), *ad.* roligen.
Calm'ness (kɑm'nës), *n.* Stilhed, Mildhed.
Cal'o-mel (kæl'ö-mël), *n.* Kalomel (et Kvægsølv-Præparat meget brugt i Medicin).
Ca-lor'ic (kå-lɑr'ik), *n.* Varmestof.
Cal'o-rif'ic (kæl'ö-rif'ik), *a.* hedende, ophedende.
Cal'u-met (kæl'jü-mët), *n.* Kalumet (en Tobakspibe af en vis Form, der tjener som Freds- eller Krigs-Symbol blandt amerikanske Indianere).
Ca-lum'ni-ate (kå-løm'ni-eit), *v.* falskelig bestylde, bagtale.
Ca-lum'ni-a'tion (kå-løm'ni-ei'ſjøn), *n.* Bagtalelse.
Ca-lum'ni-a'tor (kå-løm'ni-ei'tør), *n.* Bagtaler, Ærestjænder.
Ca-lum'ni-ous (kå-løm'ni-øs), *a.* bagvaskende, bagtalerisk.
Cal'um-ny (kæl' øm-ni), *n.* Bagtalelse, falsk Bestyldning.

Calve (kâv, eller kæv), *v.* kalve, kælve.
Cal'vin-ism (kæl'vin-izm), *n.* Calvins Lære, Calvinisme.
Cal'vin-ist (kæl'vin-ist), *n.* Calvinist.
Cal'vin-is'tic (kæl'vin-is'tik), *a.* calvinsk.
Calx (kælks), *n.* Metalkalk, Oxyd.
Ca'lyx (ke'liks), *n.* Blomsterbæger, Bæger.
Cal-zoons' (kæl-synz'), *n. pl.* Underbenklæder *pl.*
Cam (kæm), *n.* T. Kam (i Expansionsmaskine).
Cam'bist (kæm'bist), *n.* Vexelhandler, Vexelerer.
Cam'bric (ke'm'brik), *n.* Kammerdug.
Came (ke'm), kom, *imp.* af Come.
Cam'el (kæm'el), *n.* Kamel.
Cam'el-o-pard (kæm'el-ö-pärd), *n.* Giraffe.
Cam'e-o (kæm'i-ö), *n.* et Slags Onyx; flerfarvet Sten (med ophøjet udskaarne Figurer), Camee; rusfarvet Maleri, Camayeu.
Cam'i-sa'do (kæm'i-se'dö), *n.* Kamisade (natligt Overfald i Skjorter, som Soldaterne tage over Munderingen for at kjende hverandre).
Cam'let (kæm'let), *n.* Kamelot (et Slags uldent Tøj).
Camp (kæmp), *n.* Lejr (baade om Pladsen, Teltene og Armeen); *v.* slaa Lejr; ligge i Lejr.
Cam-paign' (kæm-pein'), *n.* Slette, fladt aabent Land; Felttog; *v.* tjene i Krigen.
Cam-pan'i-form (kæm-pæn'i-färm), *a.* klokkeformig (om Blomsterkroner).
Cam'pa-nol'o-gy (kæm'på-nql'ö-dji), *n.* Afhandling om Klokker; Kunst at ringe Klokker.
Cam-pan'u-late Cæm-pæn'jü-let), *a.* klokkeformig (om Blomsterkroner).
Cam'phene (kæm'fin), *n.* Kamfin (et Belysningsmateriale).
Cam'phor (kæm'før), *n.* Kamfer.
Cam'phor-ate (kæm'før-et), *a.* blandet med Kamfer.
Cam-phor'ic (kæm-før'ik), *a.* som hører til Kamfer.
Cam'ping (kæm'ping), *n.* Liggen i Lejr, Slaaen Lejr.
Can (kæn), *n.* Kande (af Metal).
Can (kæn), *v.* [*imp.* could] kan.
Ca-nal' (kå-næl'), *n.* Kanal (anlagt ved Kunst); Rør eller Gang (i dyriske Legemer).
Ca-na'ry (kå-ne'ri), *a.* kanarisk (Øer); *n.* kanarisk Vin, Kanarisekt; Kanarifugl; en gammel Dans; *v.* danse kanarisk Dans.
Can'cel (kæn'sel), *v.* udstryge, overstrege, slaa Streg over; ophæve, tilintetgjøre; T. omtrykke; *n.* omtrykt Blad eller Ark.
Can'cel-la'ted (kæn'sel-le'ted), *a.* overstreget; ophævet.
Can'cel-la'tion (kæn'sel-le'sjön), *n.* Udstrygning; Ophævelse.
Can'cer (kæn'sør), *n.* Krabbe (se Crab); Krebsen (Himmeltegn); Kræft (Sygdom).
Can'cer-ate (kæn'sør-et), *v.* æde om sig; blive Kræft.
Can'cer-ous (kæn'sør-øs), *a.* kræftagtig.
Can'de-la'brum (kæn'di-le'brøm), (*pl.* candelabra) *n.* Kandelaber.
Can'dent (kæn'dent), *a.* hvidglødende, glødende, glimrende hvid.
Can'did (kæn'did), *a.* oprigtig, aaben, ærlig; redelig.
Can'di-date (kæn'di-det), *n.* Kandidat, Ansøger.
Can'di-da'ture (kæn'di-de'tjør), *n.* Kandidatur.
Can'dle (kæn'dl), *n.* Lys (af Talg, Vox osv.), Kjærte.
Can'dle-light (kæn'dl-lait), *n.* Lys (Lysning fra et Lys osv.)
Can'dle-stick (kæn'dl-stik), *n.* Lysestage.
Can'dor (kæn'dør), *n.* Aabenhjertighed, Oprigtighed, Ærlighed.
Can'dy (kæn'di), *n.* Kandis; *v.* nedsylte med Sukker; overtrække med smeltet Sukker, kandere; krystallisere.

Cane (kēn), *n.* indiſt Rør, Sukkerrør; Spanſkrør; Kjep, Stok; Lanſe, Pil (af Rør); *v.* kjeppe, prygle med Stok.
Ca-nine' (kā-nain'), *a.* hundeagtig, Hunde-.
Can'is-ter (kăn'is-tør), *n.* liden Kurv; Kaſſe, Daaſe (til The, Sukker, Tobak oſv.); Hoved.
Can'ker (kăng'kør), *n.* Kræft (i Træer, hvorved Barken raadner); ſmaa Blegne eller Saar *pl.* (i Munden); ſvampagtig Hævelſe (paa en Heſts Fod); ædende Vædſke; enhver Ting ſom æder om ſig eller fortærer; giftig Svamp; fortærende Orm; Hunderoſe; *v.* fordærve, ſmitte, æde (ſom Ruſt, Orme oſv.); faa Kræft, fordærves.
Can'kered (kăng'kørd), *a.* fordærvet, ſur.
Can'ker-ous (kăng'kør-øs), *a.* fortærende, nagende, ædende.
Can'ni-bal (kăn'ni-bøl), *n.* Kannibal, Menneſkeæder.
Can'ni-bal-ism (kăn'ni-bøl-izm), *n.* Menneſkeæderi, Gruſomhed.
Can'non (kăn'nøn), *n.* Kanon, Skyts, Kanoner *pl.*
Can'non-ade' (kăn'nøn-eid'), *n.* ſkjyde med Kanoner; kanonere; *n.* Kanonade.
Can'non-ball (kăn'nøn-bąl), *n.* Kanonkugle.
Can'non-eer' (kăn'nøn-ir'), *n.* Kanoneer.
Can'non-shot (kăn'nøn-ſjąt), *n.* Kanonſkud; Kanons Skudvidde; Kanonkugle.
Can'not (kăn'nąt), kan ikke.
Ca-noe' (kā-nų'), *n.* Kano (indianſk Baad).
Can'on (kăn'øn), Regel; Kirkelov; Kanon (Fortegnelſe over de kanoniſke Bøger); Fortegnelſe over Helgener; Kanik, Domherre, Stiftsherre; T. Kanon (fortſat Fuge, i Muſik; et Slags ſtore Trykſkrifter).
Can'on-ess (kăn'øn-ės), *n.* Kanoneſſe, Stiftsfrue.
Ca-non'ic-als (kå-nąn'ik-ælz), *n. pl.* Ordensdragt (en Domherres).
Ca-non'i-cate (kå-nąn'i-kēt), *n.* Kanonikat.
Can'on-ist (kăn'øn-iſt), *n.* Kanoniſt, Kjender af og Lærer i Kirkeretten.
Can on-i-za'tion (kăn'øn-i-zei'ſjøn), *n.* Kanoniſering, Optagelſe til Helgen.
Can'on-ize (kăn'øn-ais), *v.* kanoniſere.
Can'o-py (kăn'ö-pi), *n.* Bærehimmel, Tronhimmel, Pragthimmel; *fig.* Himmel; *v.* bedække med en Tronhimmel.
Ca-no'rous (kå-nō'røs), *a.* velklingende, klangfuld, ſonor.
Cant (kănt), *n.* Kant, Hjørne; *v.* T. ſætte paa Kant eller ſkraa, endevende.
Cant (kănt), *n.* affekteret ſyngende Stemme; klynkende, hyklerſk Tale; Gjentagelſe af et Udtryk (ligeſom et Omkvæd); Dialekt hos en Sekt eller et viſt Slags Folk; Pøbelſprog, Pøbeldialekt, Rotvælſk; Opraaben til Salg, Auktion; *v.* tale i et affekteret Sprog; klynke, pibe; tale Pøbeldialekt; ſælge eller byde paa Auktion; komme ſig; *a.* raſk.
Can'ta-lupe (kăn'tå-lyp), *n.* et Slags fin Melon.
Can-ta'ta (kăn-tei'tå), *n.* Kantate.
Can-teen' (kăn-tin'), *n.* Marketenteri; Flaſkefoder, et Skrin med Kogeredſkaber og andet deslige (ſom Officerer bruge); Feltflaſke (af Blik, en Soldats).
Can'ter (kăn'tør), *n.* Skinhellig, Hykler; kort Galop; *v.* gaa i kort Galop; lade eller faa til at gaa i kort Galop.
Can'ti-cle (kăn'ti-kl), *n.* Sang; *pl.* Salamons Højſang.
Can'to (kăn'tö), *n.* Sang (Afdeling af et ſtort Digt); Diskantparti, Diskant.
Can'ton (kăn'tøn), *n.* Distrikt, Kanton, Kreds; Horde, Stamme; T.

Hjørne (i et Vaaben); *v.* dele i smaa Dele; T. kantonere (om Tropper).

Can'ton-ment (kæn'tøn-mënt), *n.* Kantonering, Kantoneringskvarter.

Can'vas (kæn'vës), *n.* Kanevas, Tøj (til en fin Sigte); Lærred (til Maleri); Sejldug; Sejl *pl.*; Stemmehverving; første Udkast (til et Kunstværk).

Can'vass (kæn'vës), *v.* drøfte, undersøge, prøve; afhandle; hverve Stemmer.

Can'y (kei'ni), *a.* fuld af Rør; gjort af Rør, Rør-.

Can'zo-net' (kæn'sö-nët'), *n.* Kansonette, liden Sang.

Caou'tchouc (kų'tjøk), *n.* Kautjuk, Gummielastikum, Viskelæder (se India-rubber).

Cap (kæp), *n.* Kappe; Hue; Hat, Kardinals-Hat; Bedækning, Dække, Hætte; Top, Hoved; Hattens Aftagelse, Hilsen; S. T. Æselshoved; *v.* sætte en Hat osv. paa; bedække, forvare, binde til; blotte Hovedet, tage Hatten af.

Ca'pa-bil'i-ty (kei'pă-bil'i-ti), *n.* Evne, Dueligheð.

Ca'pa-ble (kei'pă-bl), *a.* modtagelig (for, of); istand (til), duelig; skikket, dygtig, udsigtsfuld.

Ca'pa-ble-ness (kei'pă-bl-nës), *n.* Evne; Indsigt, Forstand.

Ca-pa'cious (kă-pei'shøs), *a.* rummelig, vid; omfattende.

Ca-pac'i-tate (kă-pæs'i-teit), *v.* sætte istand til, gjøre skikket.

Ca-pac'i-ty (kă-pæs'i-ti), *n.* Rummelighed, Omfang, Vidde; Rum; Plads; Evne, Dueligheð, Magt; Egenskab, Stand, Karakter.

Ca-par'i-son (kă-pær'i-søn), *n.* Sadeldækken, Ridedækken, Skaberak; Ridetøj (Sabel, Bidsel og Dækken); *v.* lægge Sadeldækken paa; opsadle; *fig.* pynte, smykke.

Cape (keip), *n.* Forbjerg, Landpynt; Slag, Krave (paa en Kaabe eller Kappe).

Ca'per (kei'pør), *n.* Bukkespring, Krumspring, Luftspring, Kapriol; Kapers; *v.* gjøre Luftspring, hoppe.

Cap'il-la'ceous (kæp'i-lei'shøs), *a.* haardannet, fin som Haar; *n.* Haarrør.

Ca-pil'la-ment (kă-pil'lă-mënt), *n.* haartynd Fiber.

Cap'il-la-ry (kæp'il-lă-ri), *a.* haardannet, fin som Haar; *n.* Haarrør.

Cap'i-tal (kæp'i-tăl), *a.* som angaar Hovedet; vigtigst, fornemst, Hoved-; ypperlig, fortræffelig (ironisk); som angaar Livet, kriminel; *n.* Hovedstad; Kapital, Hovedsum; stort Bogstav, Begyndelsesbogstav; T. Kapitæl.

Cap'i-tal-ist (kæp'i-tăl-ist), *n.* Kapitalist.

Cap'i-tal-let'ter (kæp'i-tăl-lët'tør), *n.* stort Bogstav.

Cap i-ta'tion (kæp'i-tei'shøn), *n.* Folketælling efter Hovederne; Kopskat.

Cap'i-tol (kæp'i-tøl), *n.* Kapitolium (i Rom).

Ca-pit'u-lar (kă-pit'jü-lør), *n.* et Domkapitels Statut eller Forordning; Samling af Kapitels-Statuter.

Ca-pit'u-late (kă-pit'jü-leit), *v.* affatte i Artikler; underhandle, kapitulere.

Ca-pit'u-la'tion (kă-pit jü-lei'shøn), *n.* Kapitulation.

Ca-poch' (kă-pųtsj'), *n.* Kabuds, Hætte (en Munks); *v.* tage Hætten af.

Ca'pon (kei'pn), *n.* Kapun.

Cap'-pa'per (kæp'pei'pør), *n.* Karduspapir.

Ca-price' (kă-prïs'), *n.* Grille, Nykke, Lune, Egensindighed, Kaprice.

Ca-pri'cious (kă-prisj'øs), *a.* lunefuld, egensindig.

Cap'ri-corn (kæp'ri-kårn), *n.* Stenbukken (Stjernebillede).

Cap-size' (kæp-sais'), *v.* S. T. endevende, kuldsejle.

Cap'stan (kæp'stăn), *n.* S. T. Gangspil, Spil.

Cap'su-lar (kæp'sjü-lør), } *a.*
Cap'su-lar-y (kæp'sjü-lø-ri), } kapselformig.

Cap'sule (kæp'sjul), *n.* Kapsel.

Cap'tain (kæp'tin), *n.* Kaptejn; Høvedsmand, Anfører; Feltherre; Skibskaptejn; Kaptejn eller Chef (paa et Krigsskib).

Cap'tain-cy (kæp'tin-si), *n.* en Kaptejns Post.

Cap'tain-ship (kæp'tin-ſjip), *n.* en Kaptejns Post; Anførsel; Krigserfarenhed.

Cap'tion (kæp'ſjøn), *n.* Arrestering; Arrestbefaling.

Cap'tious (kæp'ſjøs), *a.* besnærende, underfundig; som let tager noget ilde op; trættekjær, dadlesyg; hidrørende fra Dadlesyge.

Cap'tious-ness (kæp'ſjøs-nës), *n.* Dadlesyge, Trættekjærhed.

Cap'ti-vate (kæp'ti-veit), *v.* tage til Fange; *fig.* indtage, fængsle.

Cap'ti-va'tion (kæp'ti-vei'ſjøn), *n.* Tagen til Fange, Fængsling.

Cap'tive (kæp'tiv), *a.* fangen; *n.* Fange.

Cap-tiv'i-ty (kæp-tiv'i-ti), *n.* Fangenskab; Slaveri, Trældom.

Cap'tor (kæp'tør), *n.* En som tager til Fange eller gjør Bytte.

Cap'ture (kæp'tjur), *n.* Paagribelse; Fangst; Bytte; Pris, Opbringelse (af Skibe).

Cap'u-chin' (kæp'jü-ſjin'), *n.* Kaabe med Hætte, Hætte; Kapuciner (Munk); et Slags Due (jvf. Capoch).

Car (kär), *n.* Karre; Triumfvogn, Stridsvogn; Vogn; Fragtvogn (paa Jernbaner); Gondol (under en Luftballon); Karlsvogn (Stjernebillede).

Car'a-bine (kær'å-bain), *n.* Karabin, kort Rytterflint.

Car'a-cole (kær'å-kol), *n.* halv Svingning eller Vending (med en Hest eller et Rytteri); *v.* gjøre en halv Svingning, svinge.

Car'at (kær'ät), *n.* Karat.

Car'a-van (kær'å-vän), *n.* Karavane; stor Vogn, Menageri-Vogn.

Car'a-van'sa-ry (kær'å-vän'ſå-ri), *n.* Karavanseraï, Karavan-Herberge.

Car'a-vel (kær'å-vël), *n.* (et Slags letsejlende Skib); fransk Sildefisker (Fartøj).

Car'a-way (kær'å-uei), *n.* Alminde-lig Kummen, Kommen.

Car'bine (kär'bain), *n.* Karabin, kort Rytterflint.

Car'bi-neer' (kär'bi-nïr'), *n.* Karabinier, let Rytter.

Car'bon (kär'bøn), *n.* Kulstof.

Car'bon-a'ceous (kär'bøn-ei'ſjøs), *a.* som indeholder Kulstof.

Car'bon-ade (kär'bøn-eid), *n.* Karbonade; *fig.* Flenge.

Car'bon-ate (kär'bøn-ät), *n.* kulsurt Salt.

Car-bon'ic (kär-bøn'ik), *a.* som indeholder Kulstof.

Car'boy (kär'bøi), *n.* stor omflettet Flaske eller Dunk.

Car'bun-cle (kär'bøng-kl), *n.* Karbunkel eller Karfunkel; Blodbyld, Pestbyld.

Car-bunc'u-lar (kär-bøngk'jü-lør), *a.* karbunkelrød; inflammeret.

Car'cass (kär'kës), *n.* dødt Legeme, Krop (af et Dyr); Aadsel (jvf. Carrion); Legeme, Corpus (i Spøg eller Foragt); Ruin, Stumper *pl.*; Skelet, nøgne, ufuldendte Dele *pl.*, nøgent Tømmerværk, Skrog; T. Karkasse, Brandkugle.

Card (kärd), *n.* Karte, Uldkarte; *v.* karte; blande; udrede, rense.

Card (kärd), *n.* Kort, Spillekort, Visitkort; *fig.* Person; S. T. Kompasrose, Rose; *v.* spille Hasard med Kort.

Card'-board (kärd'börd), *n.* Kortpapir.

Card'er (kärd'ør), *n.* En som karter, Uldkarter.

Car'di-ac (kär'di-æk), *a.* som hører til Hjertet; hjertestyrkende, oplivende; *n.* Hjertestyrkning.

Car-di'ac-al (kär-dai'ăk-ăl), *a.* hjertestyrkende.
Car'di-nal (kär'di-năl), *a.* vigtigst, fornemst, Hoved-; *n.* Kardinal (en Gejstlig; en Drik; et Slags Damekaabe).
Car-doon' (kär-dun'), *n.* Kardon-Artiskok.
Card'-par'ty (kärd'pär'ti), *n.* Spilleselskab.
Card'-ta'ble (kärd'tei'bl), *n.* Spillebord.
Care (kär), *n.* Sorg, Uro, Bekymring; Omsorg, Omhu, Forsigtighed; Gjenstand for Sorg, Omhu eller Kjærlighed; *v.* sørge, være bekymret, bekymre sig, bryde sig om; bære Omsorg.
Ca-reen' (kå-rin'), *v.* S. T. kjølhale; krænge.
Ca-reer' (kå-rir'), *n.* Løbebane, Bane; Løb (ogsaa *fig.*); Firspring; *v.* løbe stærkt, fare afsted.
Care'ful (kär'ful), *a.* sorgfuld, bekymret; omhyggelig; forsigtig.
Care'ful-ly (kär'ful-li), *ad.* sorgfuldt, bekymret; omhyggeligt; forsigtigt.
Care'ful-ness (kär'ful-nes), *n.* Sorg, Bekymring; Omhyggelighed, Forsigtighed.
Care'less (kär'les), *a.* sorgløs; ligegyldig, efterladen.
Care'less-ly (kär'les-li), *ad.* sorgløst; ligegyldigt, efterladent.
Care'less-ness (kär'les-nes), *n.* Sorgløshed, Efterladenhed, Ligegyldighed.
Ca-ress' (kå-res'), *v.* karessere, kjæle for, klappe; *n.* Karesse, Kjærtegn.
Ca'ret (kei'ret), *n.* Udeladelsstegn.
Car'go (kär'gō), *n.* Ladning (i et Handelsskib).
Car'i-ca-ture' (kär'i-kå-tjur'), *n.* Karikatur, Vrængebillede; *v.* karikere, gjøre latterlig.
Car'i-ca-tur'ist (kär'i-kå-tjur'ist), *n.* Karikaturist. [træst.
Ca'ri-es (kei'ri-is), *n.* Benedder, Ben-
Car'i-ole (kär'i-ōl), *n.* Karriol (liden let Vogn).
Ca'ri-os'i-ty (kei'ri-gs'i-ti), *n.* Benedder, Benkræst.
Ca'ri-ous (kei'ri-ŏs), *a.* raadden, ormstukken, angreben af Benedder.
Carle (kärl), *n.* Karl, grov Karl, Tølper, Lømmel (jvf. Churl).
Car'man (kär'măn), *n.* Karrebriver, Karrekudsk.
Car'mel-ite (kär'mĕl-ait), *n.* Karmeliter (Munk).
Car'mine (kär'main), *n.* Karmin (højrød Farve af Kochenille).
Car'nage (kär'năbsj), *n.* Blodbad; Kjød af slagtede Legemer.
Car'nal (kär'năl), *a.* kjødelig; sandselig.
Car-nal'i-ty (kär-năl'i-ti), *n.* Kjødelighed, Sandselighed, Kjødslyst.
Car-na'tion (kär-nei'sjŏn), *n.* Hudfarve, Kjødfarve; kjødfarvet Nellike.
Car-nel'ion (kär-nil'iŏn), *n.* Karneol.
Car'ni-fy (kär'ni-fai), *v.* sætte Kjød, blive Kjød.
Car'ni-val (kär'ni-văl), *n.* Karneval.
Car-niv'o-rous (kär-niv'ö-rŏs), *a.* kjødædende.
Car-nos'i-ty (kär-ngs'i-ti), *n.* kjødagtig Gevæxt eller Svulst.
Car'ol (kär'ŏl), *n.* Jubelsang, Lovsang; Sang; *v.* lovsynge; synge.
Ca-rot'id (kå-rgt'id), *a.* hørende til Hoved- eller Hals-Pulsaarerne.
Ca-rous'al (kå-raus'ăl), *n.* Drikkegilde.
Ca-rouse' (kå-raus'), *v.* holde Drikkelag, svire, drikke; *n.* Drikkelag.
Ca-rous'er (kå-raus'ŏr), *n.* Drikkebroder.
Carp (kärp), *v.* dadle, laste, udsætte (paa), kritisere.
Car'pen-ter (kär'pĕn-tŏr), *n.* Tømmermand.
Car'pen-try (kär'pĕn-tri), *n.* Tømmerhaandværk, Tømmerarbejde.
Car'pet (kär'pĕt), *n.* Tæppe, Gulvtæppe; *v.* belægge med Tæpper.

Car'pet-ing (kär'pĕt-ing), *n.* Tæpper *pl.*

Car'riage (kär'rĭdsj), *n.* Føren, Førsel, Kjørsel; Førelse (en Forretnings); Opførsel, Adfærd; Anstand, Holdning; Gevinst, Erobring; Vogn, Kjøretøj, Karret; Lavet, Morterblok, Rapert; Fragt, Vognleje; Baggage, Tros.

Car'ri-er (kär'rĭ-ør), *n.* Bærer, Drager; Bud, Overbringer; Fragtkudsk, Fragtmand.

Car'ri-on (kär'rĭ-ŏn), *n.* Aadsel, forraadnet Kjød; *fig.* foragtelig Kvinde; *a.* aadselagtigtig; aadselædende.

Car'ron-ade' (kär'rŏn-ēd'), *n.* Karronade (kort Kanon, som bruges paa Skibe).

Car'rot (kär'rŏt), *n.* Gulerod; rødt Haar.

Car'ry (kär'rĭ), *v.* føre, bære, bringe; holde sig, føre sig, opføre sig, bære sig ad; udføre, sætte igjennem; opnaa, vinde, erobre; støtte, understøtte (Planter).

Cart (kärt), *n.* Karre; Vogn, Kjøretøj; *v.* fremstille offentligt i en Karre til Straf; sætte i en Karre; kjøre i en Karre.

Cart'age (kärt'ĕdsj), *n.* Kjørsel i Karre; Kjøreløn, Vognfragt.

Car-tel' (kär-tĕl'), *n.* Forlig om Krigsfangers Udveksling. Kartel; Fejdebrev, Udfordring; Underhandlingsskib, Kartel-Skib; *v.* udfordre.

Cart'er (kärt'ør), *n.* Karrekudsk, Karredriver.

Car'ti-lage (kär'tĭ-lĕdsj), *n.* Brusk.

Car ti-lag'i-nous, kär'tĭ-lĕdsj'ĭ-nŏs, *a.* bruskagtig.

Car-toon' (kär-tun'), *n.* Mønstertegning paa stærkt Papir, Fortegning, Karton (især til Fresko-Maleri).

Car-touch' (kär-tutsj'), *n.* Kartusch-Sæk; Kardetskdaase, Kardætske; Kartusche, Randforsiring.

Car'tridge (kär'trĭdsj), *n.* Kardus, Patron.

Car'tridge-box (kär'trĭdsj-bŏks), *n.* Patrontaske.

Cart'wright (kärt'rait), *n.* Vognmager, Hjulmand.

Car'un-cle (kär'ŏng-kl), *n.* kjødagtig Svulst, Karunkel.

Carve (kärv), *v.* udskjære, udhugge, udsnitte, gravere; skjære for (ved Bordet); drive Billedskjærerkunsten; vælge til sig selv.

Carv'er (kärv'ør), *n.* Billedskjærer; Forskjærer; En som vælger til sig selv.

Cas-cade' (kæs-kēd'), *n.* lidet Vandfald (enten naturligt eller kunstigt); T. Op- eller Nedgang (til en Mine).

Case (kēs), *n.* Fald eller Tilfælde; særegen Tilstand, Stilling, Omstændigheder *pl.*; Sag; Retssag; Forholdsform, Kasus (et Ords); Kasse, Foderal, Hylster, Bestik, Overtræk, Skede; Karm; Forskalling (paa en Mur); T. Kardætske.

Case'hard-en (kēs'härd-n), *v.* hærde paa Ydersiden, hærde.

Case'-knife (kēs'naif), *n.* stor Kniv (sædvanlig bevaret i en Skede); stor Kjøkkenkniv.

Case'mate (kēs'mēt), *n.* T. Kasematte, Hvælving under en Fæstnings Volde.

Case'ment (kēs'mĕnt), *n.* Vinduesramme; Vindu (til at aabne paa Hængsler; jvf. Sash); T. Hulkehle, Hulning.

Ca'se-ous (kē'sĭ-ŏs), *a.* ostagtig.

Ca'sern (kē'sørn), *n.* Kaserne, Soldaterbolig.

Case'-shot (kēs'sjat), *n.* Kardætske, Daase fyldt med Blykugler.

Case'-worm (kēs'wørm), *n.* Ugger, Sprot.

Cash (kæsj), *n.* Penge, rede Penge *pl.*; Kasse; *v.* gjøre i Penge, indveksle.

Cash'-book (kæsj'bŭk), *n.* Kassebog.

Cash-ier' (kæsj-ïr'), *n.* Kasserer, Kassemester.

Cash'mere (kæsj'mïr), *n.* Kassimirs-Shawl.

Cas'ing (kēs'ĭng), *n.* Foderal, Skede, Overtræk, Beklædning; Forskalling.

Cask (kåsk), *n.* Fad, Fustage; privat Vogn; *v.* fylde paa et Fad.
Cas'ket (kås'kĕt), *n.* Æske, Skrin (især til Juveler og deslige); S. T. Beslaasejsing; *v.* lægge i en Æske.
Casque (kåsk), *n.* Hjelm, Stormhue.
Cas-sa'tion (kæs-se'sjøn), *n.* Ophævelse, Forkastelse, Kassering.
Cas'sia (kæsj'ä), *n.* Kassie (Plante); Kassie-Bark.
Cas'si-mere (kæs'si-mir), *n.* Kassimir (et Slags fint uldent Tøj).
Cas-si'no (kæs-si'nö), *n.* Kasino (et Slags Kortspil).
Cas'sock (kæs'sŏk), *n.* Soldaterkappe; Præstekjole.
Cas'so-wa-ry (kæs'sö-uå-ri), *n.* Kasuar (Fugl).
Cast (kåst), *v.* [*imp.* & *p. p.* CAST] kaste, smide; kaste ned; afkaste, aflægge; opkaste; overvinde, styrte, domfælde; støbe, afstøbe; beregne; overtænke, overveje; bese, besigte; kaste sig, slaa sig (om Træ); lade sig forme (ved Støbning); forme sig; overtænke, lægge en Plan; S. T. falde af (i Letning); *n.* Kast; Slag, Træk; (*fig.*) Tærningkast; Tilfælde, Lykketræf; sluppet Antal (f. Ex. i trainerede Falke); Støbeform; Støbning; Afstøbning; Form, Figur, Skikkelse, Ydre; Rollefordeling, Rollebesætning (i et Stuespil); Farvestrøg, Anstrøg (og saa *fig.*); Maneer, Mine; *a.* afstaaet; støbt.
Cas'ta-net (kæs'tå-nĕt), *n.* Kastagnet.
Cast'a-way (kåst'å-uei), *a.* unyttig, uden Værd; *n.* yderst lastefuldt Menneske, ryggesløs Person.
Caste (kåst), *n.* Kaste, Stamme (blandt Hinduerne).
Cas'tel-la ted (kæs'tĕl-lei'tĕd), *a.* ombygget, ommuret, indsluttet, befæstet, forsynet med Taarne.
Cast'er (kåst'ør), *n.* En som kaster; Støber; Regner, Beregner; Stjernetyder; Rolle-Fordeler, Regisseur; Rulle (under Møbler); Strødaase, Bøsse (f. Ex. til Peber); liden Flaske.
Cas'ti-gate (kæs'ti-geit), *v.* revse, tugte.
Cas'ti-ga'tion (kæs'ti-gei'sjøn), *n.* Tugtelse; Bod.
Cast'ing (kåst'ing), *n.* Kasten; Støbning (se Cast).
Cast'ing-net (kåst'ing-nĕt), *n.* Fiskegarn som udkastes, Vod.
Cast'ing-vote (kåst'ing-vŏt), *n.* afgjørende Stemme.
Cast'-i-ron (kåst'ai-ørn), *n.* støbt Jern.
Cas'tle (kæs'l), *n.* Kastel, befæstet Slot, Borg, Herreborg; Herresæde; Taarn (i Skakspil).
Cas'tled (kæs'ld), *a.* forsynet med Borge eller Taarne.
Cas'tor (kæs'tør), *n.* Bæver; Kastorhat; Bævergel; Strødaase.
Cas'tor-oil (kås'tør-øil), *n.* Ricinus-Olie, amerikansk Olie.
Cas'tra-me-ta'tion (kæs trå-mi-tei'sjøn), *n.* Kastrametation (Kunsten at afstikke en Lejr).
Cas'trate (kæs'treit), *v.* kastrere, skjære, gilde; skamfere, lemlæste; beskjære.
Cas-tra'tion (kæs-trei'sjøn), *n.* Kastrering.
Cas'trel (kæs'trĕl), *n.* Kirkefalk, Taarnfalk.
Cast'-steel (kåst'stil), *n.* støbt Staal.
Cas'u-al (kæsj'ü-æl), *a.* tilfældig; uvis.
Cas'u-al-ty (kæsj'ü-æl-ti), *n.* Tilfælde, Hændelse.
Cas'u-ist (kæs'jü-ist), *n.* Kasuist.
Cas'u-ist'ic (kæs'jü-ist'ik), **Cas'u-ist'ic-al** (kæs'jü-ist'ik-æl), *a.* kasuistisk, som angaar en Samvittighedssag.
Cas'u-ist-ry (kæs'jü-ist-ri), *n.* Kasuistik.
Cat (kæt), *n.* Kat; dobbelt Trefod (som altid kommer til at staa paa Benene); en Leg (se Tipcat); Katskib (især brugt som Kulskib); S. T. Kat (til Ankeret); *v.* S. T. katte (Ankeret).

Cat'a-comb (kæt'å-kom), *n.* Katakombe, Lighvælving.
Cat'a-cous'tics (kæt'å-kaus'tiks), *n. pl.* Katakuſtik, Gjenlydslære.
Cat'a-lep'sy (kæt'å-lep'ſi), *n.* Kataleplſi, krampeagtig Soveſyge.
Cat'a-logue (kæt'å-lag), *n.* Katalog, Fortegnelſe.
Cat'a-mount (kæt'å-maunt), *n.* vild Kat.
Cat'a-plasm (kæt'å-plæsm), *n.* Kataplasma, blødgjørende Omſlag.
Cat'a-ract (kæt'å-rækt), *n.* Vandfald, Fos; T. Stær (paa Øjet); ſort Silkeſtjærf til at fremhæve Juveler.
Ca-tarrh' (kå-tär'), *n.* ſtærk Snue, Forkjølelſe.
Ca-tarrh'al (kå-tär'æl), **Ca-tarrh'ous** (kå-tär'øs), *a.* ſnueagtig, katarrhalſk, Forkjølelſes-.
Ca-tas'tro-phe (kä-tæs'trö-fi), *n.* Omvæltning, Forandring; Hovedbegivenhed; Kataſtrofe, ſørgeligt Udfald.
Cat'-call (kæt'kal), *n.* Pibe (til at udpibe med); Lokkepibe.
Catch (kætsj), *v.* [*imp.* & *p. p.* CATCHED, CAUGHT] fange, opſnappe, gribe; fatte; attrappere, overfalde; indtage, vinde (En for ſig), beſnære; faa ved Smitte, være ſmitſom, ſmitte; *n.* Greb, Fangſt; greben Lejlighed, Fordel; Berørelſe, Smitte; let forſvindende Indtryk; pludſeligt Indfald; Rundſang, Kanon, Vexelſang; Hage, Stabel (til en Krampe eller Klinke paa en Dør); Haandgreb (paa et Laas oſv.); et Slags tomaſtet Skib (ſe Ketch).
Catch'a-ble (kætsj'å-bl), *a.* ſom kan fanges oſv.
Catch'er (kætsj'ør), *n.* En ſom fanger eller griber; Ruſegarn, Fiſkeruſe.
Catch'pen-ny (kætsj'pen-ni), *n.* ſlet Flyveſkrift.
Catch'up (kætsj'øp), *n.* Champignon-Sauce.
Catch'-word (kætsj'wørd), *n.* T. Kuſtos (Ordet eller Stavelſen under den ſidſte Linie paa en Side, og hvormed den næſte Side begynder).
Cat'e-chet'ic (kæt'i-ket'ik), **Cat'e-chet'ic-al** (kæt'i-ket'ik-æl), *a.* kateketiſk.
Cat'e-chise (kæt'i-kais), *v.* katekiſere; udſpørge.
Cat'e-chism (kæt'i-kism), *n.* Katekismus.
Cat'e-chist (kæt'i-kiſt), *n.* Kateket.
Cat'e-chu'men (kæt'i-kjy'mën), *n.* En ſom undervises i Katekismus, Katekumen.
Cat'e-gor'ic-al (kæt'i-gar'ik-æl), *a.* T. ubetinget, beſtemt, uden Omſvøb, kategoriſk.
Cat'e-go-ry (kæt'i-gö-ri), *n.* T. Tankeform, Begrebs-Klaſſe, Kategori.
Cat'e-na'ri-an (kæt'i-nei'ri-ën), *a.* kjædeformig.
Cat'e-nate (kæt'i-neit), *v.* ſammenkjæde; lægge i Lænke, lænke.
Cat'e-na'tion (kæt'i-nei'ſiøn), *n.* Sammenkjædning, regelmæſſig Forbindelſe.
Ca'ter (kei'tør), *n.* Fire (paa Kort og Tærninger); *v.* ſkaffe Levnetsmidler, kjøbe Mundforraad.
Ca'ter-er (kei'tør-ør), *n.* Proviantmeſter, Skaffer.
Ca'ter-ess (kei'tør-ës), *n.* Husholderſke.
Cat'er-pil'lar (kæt'ør-pil'lør), *n.* Larve (Orm af et Inſekt, f. Ex. Kaalorm); Skorpionsurt.
Cat'er-waul (kæt'ør-wal), *v.* ſkrige ſom en Kat, mjaue.
Cates (keits), *n. pl.* Retter; Lækkerier *pl.*
Cat'-fish (kæt'fiſj), *n.* Søulv, Havkat (Fiſk); ſmaaplettet Rødhaj.
Cat'gut (kæt'gøt), *n.* Tarmſtræng; Marlу (et Slags aabent Tøj).
Ca-thar'tic (kå-thär'tik), *a.* renſende, afførende, purgerende.
Ca-the'dral (kå-thi'drël), *a.* hvor en Biſkop har ſit Sæde; ſom hører til en Kathedral- el. Domkirke; *n.* Kathedral-, Hoved- eller Domkirke.

Cath'e-ter (kæth'ï-tør), *n.* T. Kathe-ter.
Cath'o-lic (kæth'ö-lik), *a.* katholsk; frisindet, liberal; *n.* Katholik.
Ca-thol'i-cism (kå-thal'ï-sism), *n.* katholsk Religion, Katholicisme.
Cath'o-lic'i-ty (kæth'ö-lis'ï-ti), *n.* Liberalitet; Katholicisme.
Ca-thol'i-con (kå-thal'ï-kan), *n.* Universalmiddel, Katholicum.
Cat'kin (kæt'kin), *n.* T. Rakle (f. Ex. paa Nøddetræer.
Cat'ling (kæt'ling), *n.* anatomisk Kniv; Tarmstræng.
Cat'o'-nine'-tails (kæt'ö-nain'teils), *n.* Pidsk med ni Snerte, Kat.
Cat'-pipe (kæt'paip), *n.* Pibe (til at udpibe med); Lokkepibe.
Cat's'-paw (kæts'på), *n.* en Person, som en anden bruger som Redskab, for selv at gaa fri; S. T. Krængestik; Luftning set ved Vandets Krusning.
Cat'sup (kæt'søp), *n.* Campignon-Sauce.
Cat'tle (kæt'tl), *n.* Kvæg, Hornkvæg; Heste *pl.*
Cau'cus (kå'kös), *n.* (amr.) et Møde for at foreslaa en Kandidat eller for at støtte et Parti, Prøvevalg.
Cau'dal (kå'dæl), *a.* som hører til Halen, Hale-.
Cau'dle (kå'dl), *n.* Vinsuppe, et Slags Drik med Vin (for Syge); *v.* tillave som Vinsuppe; varme som Vinsuppe; *fig.* behandle ømt.
Caught (kat), fangede, fanget, *imp.* & *p. p.* af Catch.
Caul (kal), *n.* Net, Haarnet; Pul (af en Kappe); Tarmenet, Isterhinde; Sejerskjorte.
Cau'li-flow'er (kå'li-flau'ør), *n.* Blomkaal.
Caus'a-ble (kås'å-bl), *a.* som kan bevirkes, som lader sig gjøre.
Caus'al (kås'æl), *a.* kausal, aarsagelig.
Cau-sal'i-ty (kå-sæl'ï-ti), **Cau-sa'tion** (kå-sei'shön), *n.* Aarsagelighed, Kausalitet; Aarsag.
Caus'a-tive (kås'å-tiv), *a.* som tilkjendegiver en Aarsag; bevirkende.
Cause (kås), *n.* Aarsag, Anledning, Grund; Sag; Retssag; *v.* foraarsage, bevirke; lade.
Cause'less (kås'lès), *a.* uden Aarsag; grundløs, ugrundet.
Caus'er (kås'ør), *n.* Ophavsmand, Aarsag.
Cause'way (kås'uei), **Caus'ey** (kås'i), *n.* ophøjet Vej, Landevej, Chaussee; ophøjet Sti (ved en Kjørevej).
Caus'tic (kås'tik), *a.* brændende, ædsende, bidende; *n.* ædsende Middel.
Caus-tic'i-ty (kås-tis'ï-ti), *n.* Ædsekraft.
Cau'ter (kå'tør), *n.* T. Brændejern.
Cau'ter-i-za'tion (kå'tør-ï-sei'shön), *n.* Udbrænden; Ædsen.
Cau'ter-ize (kå'tør-ais), *v.* brænde; ædse.
Cau'ter-y (kå'tør-i), *n.* ædsende eller brændende Middel; Kauterium; Udbrænden; gloende Jern.
Cau'tion (kå'shön), *n.* Forsigtighed, Varsomhed; Kaution; Forsigtighedsregel, Advarsel; *v.* advare.
Cau'tion-a-ry (kå'shön-å-ri), *a.* borgende, tjenende til Sikkerhed; advarende.
Cau'tious (kå'shös), *a.* forsigtig, varsom.
Cau'tious-ly (kå'shös-li), *ad.* forsigtigt, varsomt.
Cav'al-cade' (kæv'æl-keid'), *n.* Kavalkade, Optog til Hest, Ridetog.
Cav'a-lier' (kæv'å-lir'), *n.* Rytter, Ridder; Kavaleer, Herre; En af Karl den Førstes Parti (modsat Roundhead); T. Kavaleer (en Skandse, ophøjet over de øvrige Værker); *a.* ridderlig, brav, dannis, højmodig, krigersk; anmassende, stolt, hovmodig.
Cav'a-lier'ly (kæv'å-lir'li), *ad.* hovmodig, stolt.
Cav'al-ry (kæv'æl-ri), *n.* Kavalleri, Rytteri.

Cave (kēv), *n.* Hule, Grube; Kjelder; *v.* udhule, udgrave; bo i en Hule; rive Smaastraa fra tærsket Korn.
Cav'ern (kæv'ørn), *n.* Hule.
Cav'erned (kæv'ørnd), *a.* som har Huler, udhulet; som bor i Huler.
Cav'ern-ous (kæv'ørn-øs), *a.* fuld af Huler; hul.
Ca-viare' (kå-vïr'), *n.* Kaviar, saltet Fiskerogn.
Cav'il (kæv'il), *v.* dadle spidsfindig, kjævle; chikanere, kritisere; *n.* Sofisteri, Kjævleri, Spidsfindighed, Chikane.
Cav'il-er (kæv'il-ør), *n.* Ordkløver, Sofist.
Cav'i-ty (kæv'i-ti), *n.* Hulhed, Kløft.
Caw (kå), *v.* skrige (som Ravne og Krager); *n.* Ravneskrig.
Cay-enne' (kē-ën'), *n.* Cayenne-Peber.
Cease (sïs), *v.* ophøre, holde op, være til Ende; lade være, gjøre Ende paa, holde op med.
Cease'less (sïs'lès), *a.* uophørlig, uden Ophør.
Ce'dar (si'dør), *n.* Cedar.
Cede (sïd), *v.* vige; overlade, afstaa.
Ce'drine (si'drin), *a.* af Cedertræ.
Ceil (sil), *v.* beklæde eller gipse (et Loft).
Ceil'ing (sil'ing), *n.* Loft (i et Værelse); S. T. Foring, Plankebeklædning (indvendig).
Cel'an-dine (sel'æn-dain), *n.* Svalurt.
Cel'a-ture (sel'å-tjur), *n.* Graveerkunst; Kobberstik, Stik.
Cel'e-brate (sel'i-breit), *v.* berømme, prise; fejre, højtideligholde.
Cel'e-brat'ed (sel'i-brei'ted), *a.* berømt.
Cel'e-bra'tion (sel'i-brei'shøn), *n.* Højtideligholdelse; Ophøjelse, Lovtale, Berømmelse.
Ce-leb'ri-ty (si-leb'ri-ti), *n.* Højtidelighed, Festlighed; Ros, Navnkundighed, Berømmelse.
Ce-ler'i-ty (si-ler'i-ti), *n.* Hurtighed, Hastighed (se Velocity).
Cel'er-y (sel'ør-i), *n.* Selleri.
Ce-les'tial (si-lest'jæl), *a.* himmelsk; *n.* Himmelbeboer, Salig.
Cel'es-tin (sel'ès-tin), *n.* Cølestiner (Munk).
Ce'li-ac (si'li-æk), *a.* til Underlivet hørende, i Underlivet.
Cel'i-ba-cy (sel'i-bå-si), *n.* ugift Stand, Cølibat.
Cell (sel), *n.* Celle (Munkecelle; Fangehul; liden Hule eller hul Afdeling); liden Bolig, Hytte; Celle (i organiske Legemer).
Cel'lar (sel'lør), *n.* Kjelder.
Cel'lar-age (sel'lør-ædsj), *n.* Kjelder eller Kjeldre *pl.*; Kjelderrum; Kjelderleje.
Cell'u-lar (sel'jü-lør), *a.* bestaaende af Celler.
Cel'si-tude (sel'si-tjud), *n.* Højhed.
Cem'ent (sem'ent), *n.* Bindingsmiddel (Kalk, Lim osv.); T. Cement (et Slags Kalk); *fig.* Baand; *v.* sammenkitte, forene (ogsaa *fig.*); cementere (ved kemisk Proces forvandle Jern til Staal; overtrække med en Kobberhinde; rense ædle Metaller); komme i Forbindelse, hænge sammen.
Cem'en-ta'tion (sem'en-tei'shøn), *n.* Sammenkitten, Forbindelse; Cementation.
Cem'e-ter'y (sem'i-tër'i), *n.* Kirkegaard (ikke ved Kirken; Assistentskirkegaard).
Cen'o-bite (sen'ö-bait), *n.* Klosterbeboer, Cønobit.
Cen'o-bit'ic-al (sen'ö-bit'ik-æl), *a.* levende i Fællesskab, klosterlig.
Cen'o-taph (sen'o-tæf), *n.* (egentlig: en tom Grav), Cenotafium, Æresgrav, Gravminde (hvor den Afdøde ikke hviler).
Cens'er (sens'ør), *n.* Røgelsekar.
Cen'sor (sen'sør), *n.* Censor; Kritiker, Dadler.
Cen-so'ri-al (sen-so'ri-æl), *a.* som angaar Censoren; dadlesyg.
Cen-so'ri-ous (sen-so'ri-øs), *a.* dadlesyg.

Cen'sor-ship (sen'sør-ſjip), *n.* Censorat, Censors Embede.
Cen'su-al (sen'ſjü-æl), *a.* som hører til Folketælling; skattepligtig.
Cen'sur-a-ble (sen'ſjyr-ā-bl), *a.* dadelværdig, strafværdig.
Cen'sure (sen'ſjyr), *n.* Dadel, Bebyldning, Irretesættelse; Kirketugt, Kirkestraf; Dom, Mening; Dom, Paadømmelse; *v.* dadle, irretesætte; dømme; anse for; sige sin Mening.
Cen'sus (sen'søs), *n.* Folketælling.
Cent (sent), *n.* Hundrede; en amerikansk Mynt (100 paa en dollar).
Cen'taur (sen'tar), *n.* Centaur.
Cen'te-na-ry (sen'ti-nā-ri), *a.* indeholdende Hundrede; *n.* Hundredaar; hundredaarig Fest.
Cen-ten'ni-al (sen-ten'ni-æl), *a.* hundredaarig.
Cen'ter (sen'tør), } *n.* Midtpunkt,
Cen'tre (sen'tør), } Centrum.
Cen-tes'i-mal (sen-tes'i-møl), *n.* Hundrededel; *a.* hundrede.
Cen'ti-grade (sen'ti-greid), *a.* indelt i hundrede Grader.
Cen'ti-ped (sen'ti-ped), *n.* Tusindben, Skolopender.
Cen'to (sen'to), *n.* Flikkeværk (især et Digt sammenflikket af Andres Vers).
Cen'tral (sen'træl), *a.* central, som hører til eller udgør Midtpunktet.
Cen'tral-ize (sen'træl-ais), *v.* centralisere.
Cen'tric (sen'trik), } *a.* stillet i
Cen'tric-al (sen'trik-æl), } Midtpunktet.
Cen-trif'u-gal (sen-trif'jü-gæl), *a.* centrifugal, midtpunktflyende.
Cen-trip'e-tal (sen-trip'i-tæl), *a.* centripetal, midtpunktsøgende.
Cen'tu-ple (sen'tjü-pl), *a.* hundredfoldig.
Cen-tu'ri-on (sen-tjy'ri-øn), *n.* Centurio, Høvedsmand over Hundrede.
Cent'u-ry (sent'ü-ri), *n.* Antal af Hundrede, Centurie; Hundredaar.
Ce-phal'ic (si-fæl'ik), *a.* hørende til Hovedet; godt for Hovedet; *n.* Middel mod Sygdom i Hovedet.
Ce'rate (si'ræt), *n.* Voxsalve.
Ce'rat-ed (si'reit-ed), *a.* voxet, overtrukket med Vox.
Cere (sir), *n.* nøgen Hud paa Næbbet (af en Falk).
Cer'e-bel (ser'i-bel), *n.* indre liden Hjerne.
Cer'e-bral (ser'i-bræl), *a.* cerebral, Hjerne-.
Cere'cloth (sir'klath), *n.* Voxdug, Voxlagen.
Cer'e-mo'ni-al (ser'i-mō'ni-æl), *a.* ceremoniel, formel, højtidelig; *n.* Ceremoniel.
Cer'e-mo'ni-ous (ser'i-mō'ni-øs), *a.* som bestaar i udvortes Skikke; tilbøjelig til udvortes Skikke, højtidelig, ceremoniøs, som gjør mange Omstændigheder.
Cer'e-mo-ny (ser'i-mö-ni), *n.* Ceremoni; Bram; *pl.* Omstændigheder, Komplimenter *pl.*
Cer'tain (sør'tēn), *a.* vis, bestemt.
Cer'tain-ly (sør'tēn-li), *ad.* med Vished, uden Tvivl, visseligen.
Cer'tain-ty (sør'tēn-ti), *n.* Vished, Bestemthed.
Cer-tif'i-cate (sør-tif'i-kēt), *n.* Bevis, Attest, Seddel.
Cer'ti-fi-ca'tion (sør'ti-fi-kei'ſjøn), *n.* skriftligt Vidnesbyrd, Bevislighed.
Cer'ti-fi'er (sør'ti-fai'ør), *n.* En som udsteder Attest, Attestant, Bekræfter.
Cer'ti-fy (sør'ti-fai), *v.* forsikre, bevidne, attestere; forsyne med Attest.
Cer'ti-tude (sør'ti-tjyd), *n.* Vished.
Ce-ru'le-an (si-ry'li-ēn), } *a.* himmelblaa, blaa.
Ce-ru'le-ous (si-ry'li-øs), }
Ce'ruse (si'rys), *n.* Blyhvidt, Blyhvidt.
Cer'vi-cal (sør'vi-kæl), *a.* hørende til Nakken eller Halsen.

Cer'vine (sør'vain), *a.* som hører til en Hjort, Hjorte-.
Cess (sės), *v.* beskatte; *n.* Skat, Paalæg; Maade, Grændse.
Ces-sa'tion (sės-se'sjøn), *n.* Ophør; Stilstand.
Ces'sion (sėsj'øn), *n.* Afstaaelse, Afstrædelse; Given efter; T. Opbud.
Ce-ta'ceous (si-te'sjøs), *a.* hvalfiskeagtig, af Hvalslægten.
Ce'tic (si'tik), *a.* som hører til Hvalerne.
Chafe (tjeif), *v.* varme (ved Gnidning); *fig.* ophidse; gjøre duftende (som med Røgelse); blive forbittret, ophidses, rase; blive varm ved Gnidning, gnide sig; *n.* Varme; *fig.* Hidsighed, Forbittrelse.
Chaf'er (tjeif'ør), *n.* Torbist, Bille; En som varmer.
Chaf'er-y (tjeif'ør-i), *n.* Esse; Smedie (hvor Jernstænger smedes), Hammerværk.
Chaff (tjåf), *n.* Avne; Hakkelse; *fig.* unyttig Ting; Affald; Spøg, Løjer *pl.*; *v.* spille, narre; tjadre, snakke.
Chaf'fer (tjåf'før), *v.* prutte, skakre; kjøbe; veksle; *n.* Vare; Handel; Kjæft, Mund.
Chaf'fer-er (tjæf'før-ør), *n.* prutten Kjøber.
Chaf'fer-y (tjåf'før-i), *n.* Skakren, Handlen, Prutten.
Chaf'finch (tjæf'sintsj), *n.* Bogfinke.
Chaf'fy (tjæf'fi), *a.* fuld af Avner; let som Avner; ringe, daarlig.
Cha'fing-dish (tje'fing-disj), *n.* Kulpande, Fyrfad.
Cha-green' (sjå-grin'), *n.* stift, kornet Læder; Chagrin.
Cha-grin' (sjå-grin'), *n.* ondt Lune, Misfornøjelse, Ærgrelse; *v.* ærgre, gjøre misfornøjet, krænke.
Chain (tjein), *n.* Kjæde, Lænke; S. T. Kjætting; *v.* lænke; spærre med Lænker; *fig.* knytte, forene.
Chain'-shot (tjein'sjåt), *n.* Lænkekugler *pl.*
Chair (tjær), *n.* Stol; Talestol; Læreстol; Dommersæde; Højsæde; en Præsidents Plads, Forsæde; Bæreстol; et Slags Chaise; *fig.* Præsident, Formand (i et Raad eller en Forsamling); *v.* bære omkring i en Stol (den ved Parlamentsvalgene valgte Candidat).
Chair'man (tjær'mæn), *n.* Bæreстol-Drager, Portør; Præsident Formand.
Chaise (sjeis), *n.* Chaise, let halvbedækket Vogn.
Chal-ced'o-ny (kæl-sed'ø-ni), *n.* Kalcedon (en Halvædelsten).
Chal-cog'ra-phy (kæl-kåg'rå-fi), *n.* Kobberstikkerkunst.
Chal'dron (tjæl'drøn), *n.* et Kulmaal = 36 bushels.
Chal'ice (tjæl'is), *n.* Bæger, Kalk.
Chalk (tjåk), *n.* Krit; *pl.* Kritstreg; Grader *pl.*; *v.* kritte, overstryge med Krit, mærke eller tegne med Krit; gjøde med Krit eller Kalkmergel.
Chalk'y (tjåk'i), *a.* som bestaar af Krit, kritagtig hvid.
Chal'lenge (tjæl'lendsj), *v.* udfordre; opfordre; fordre; beskylde; raabe an (som Skildvagt); T. gjøre Indvending imod, forkaste (et Vidne eller en Edsvoren i en Jury); *n.* Udfordring; Opfordring; Fordring; T. Indvending, Forkastelse.
Chal'lenge-a-ble (tjæl'lendsj-å-bl), *a.* som kan udfordres osv.
Chal'len-ger (tjæl'lèn-djør), *n.* Udfordrer; En som fordrer, Anmassende.
Cha-lyb'e-ate (kå-lib'i-æt), *a.* jernholdig.
Cham'ber (tjeim'bør), *n.* Kammer, Kabinet, Værelse, Stue; Kontor; Retssal, Ret (overhovedet: et hult Rum, en Hulhed); T. Kammer (i en Kanon, hvor Ladningen ligger); *v.* forsyne med Kammer (en Mine osv.); indelukke i et Kammer; besøge Sovekamre, intriguere, være vellystig.
Cham'ber-er (tjeim'bør-ør), *n.* Rænkesmed, Intrigant, Vellystning.
Cham'ber-lain (tjeim'bør-lin), *n.*

Overtjener (som har Opsyn med Værelserne og Sengene i et Hotel); Kammertjener; Overkæmner.

Cham'ber-maid (tjeim'bør-meid), *n.* Kammerjomfru, Stuepige.

Cha-me'le-on (kå-mi'li-øn), *n.* Kamæleon.

Cham'fer (tjæm'før), *n.* Fure, Rifle, Rende, Hulkehle; *v.* danne Furer eller Hulkehler, rifle.

Cham'ois (sjæm'øis), *n.* Gems.

Cham'o-mile (sjæm'ö-mail), *n.* Kamille, Munkekrone, Kamelblomst.

Champ (tjæmp), *v.* tygge, bide.

Cham-pagne' (sjæm-pein'), *n.* Champagnevin.

Cham-paign' (sjæm-pein'), *n.* aabent Land, Slette; *a.* jævn, flad, aaben.

Cham'pi-on (tjæm'pi-øn), *n.* Kjæmper, Forsegter; Helt, Ridder; *v.* udfordre, udæske til Kamp; forsvare.

Chance (tjäns), *n.* Tilfælde, Lykke, Lykketræf, Ulykke; Mulighed, Udsigt (til at noget kan ske eller lykkes); *a.* tilfældig, som beror paa Lykken; *v.* hændes, ske, træffe sig, begive sig; have den Lykke eller Ulykke (at osv.)

Chan'cel (tjän'sel), *n.* Kor, Alterplads (i en Kirke).

Chan'cel-lor (tjän'sel-lør), *n.* Kansler.

Chan'cel-lor-ship (tjän'sel-lør-sjip), *n.* en Kanslers Værdighed, en Kanslers Embede.

Chan'cer-y (tjän'sør-i), *n.* Kansler-Ret (en høj Ret i England, som kan formilde de andre Retters Dom, i hvilke der dømmes efter Lovens Bogstav).

Chan'de-lier' (sjæn'di-lir'), *n.* Lysekrone.

Chan'dler (tjän'dlør), *n.* Lysestøber; Lysendsælger, Høker.

Chan'dler-y (tjän'dlør-i), *n.* Ting som en Chandler handler med, Varer *pl.*, Gods.

Change (tjeindsj), *n.* Forandring, Omvexling; Skifte; Forbedring, Omvendelse; falsk Spor (af Vildt); Nymaane, Maaneskifte; Smaapenge *pl.*; Vexelkurs; Børs (for Exchange); Opgjeld; afvexlende Klokkespil eller Klokkesang (ved flere forskjellig stemte Klokker); *v.* forandre, bytte, vexle, skifte, omskifte; forandre sig, skifte om, skifte.

Change'a-ble (tjeindsj'å-bl), *a.* foranderlig, ustadig, ubestandig.

Change'a-ble-ness, tjeindsj'å-bl-nes, *n.* Foranderlighed, Ustadighed.

Change'ful (tjeindsj'føl), *a.* ubestandig, vankelmodig.

Change'less (tjeindsj'les), *a.* uforanderlig.

Change'ling (tjeindsj'ling), *n.* forbyttet Barn, Bytting, Skifting; Taabe, Dumrian; vankelmodigt Menneske, Vendekaabe.

Chang'er (tjeindsj'ør), *n.* En som forandrer osv.; Vexelerer.

Chan'nel (tjän'nel), *n.* Kanal, dybt Løb, Rende; Hulning, Fure, Rifle; Stræde, Sund; S. T. Røst; *v.* fure, gjøre Render, udhule som en Kanal.

Chant (tjänt), *v.* synge; messe; besynge; *n.* Sang; Melodi; Messen.

Chant'er (tjänt'ør), *n.* Sanger.

Chant'i-cleer (tjänt'i-klir), *n.* Hane (med Hensyn til dens Galen).

Chant'ress (tjänt'res), *n.* Sangerinde, Sangerske.

Chant'ry (tjänt'ri), *n.* Kapel, Messekapel (med Legater for de deri sungne Sjælemesser).

Cha'os (kei'ås), *n.* Kaos; *fig.* Uorden, Forvirring.

Cha-ot'ic (kå-at'ik), *a.* kaotisk, uordentlig, forvirret.

Chap (tjæp), *v.* sprække, revne (af Hede, Tørke eller Kulde; jvf. Chop); *n.* Revne, Sprække.

Chap (tjæp), *n.* Gab, Indløb; Over- eller Undermund (af et Dyr); *pl. fig.* Gab, Flab.

Chap (tjæp), *v.* handle, kjøbslaa; *n.* Fyr, Patron, Person.

Chap'el (tjæp'el), *n.* Kapel; Bogtrykkerforening.

Chap'el (tjæp'ĕl), *v.* biſætte i et Kapel; S. T. fange en Ugle.
Chap'el-ry (tjæp'ĕl-rĭ), *n.* Kapels Diſtrikt eller Sogn.
Chap'er-on (ſjæp'ør-ōn), *n.* Hue, Baret (ſom Ridderne af Hoſebaandsordenen bære); Dameledſagerinde, Beſkytterinde, Anſtandsdame (for unge fornemme Damer); *v.* ledſage og beſkytte i Selſkaber (en Dame), chaperonnere.
Chap'i-ter (tjæp'ĭ-tør), *n.* T. Kapitæl (paa en Søjle).
Chap'lain (tjæp'lĭn), *n.* Kapellan; Feltpreſt, Skibspreſt; Hofpreſt.[lani.
Chap'lain-cy (tjæp'lĭn-ſĭ), *n.* Kapel-
Chap'lain-ship (tjæp'lĭn-ſjĭp), *n.* Kapellans Embede.
Chap'let (tjæp'lĕt), *n.* lidet Kapel; Krans; Roſenkrans, Paternoſter; Paafugls Top; Sirater paa en Søjle i Form af et Paternoſter *pl.*
Chap'man (tjæp'mæn), *n.* Kjøbmand, Handlende, Kjøber.
Chap'ter (tjæp'tør), *n.* Kapitel; Domkapitel; Ordenskapitel; *v.* give Fretteſættelſe, tage i Skole.
Char (tjär), *v.* brænde (Træ) til Kul.
Char (tjär), *n.* Dagarbejde; ringe Husarbejde; *v.* arbejde for Dagløn.
Char'ac-ter (kär'æk-tør), *n.* indgravet Tegn; Skrifttegn, Bogſtav, Skrift; Kjendetegn, Særkjende; Sindelag, Karakter, Tænkemaade; Stand, Værdighed, Titel; Vidnesbyrd, Skudsmaal, Skildring; *v.* indgrave, indpræge; beſkrive, ſtildre.
Char'ac-ter-is'tic (kär'æk-tør-ĭs'tĭk) *a.* karakteriſtiſk; *n.* Karakteriſtik.
Char'ac-ter-ize (kär'æk-tør-aĭs), *v.* karakteriſere, betegne; *fig.* indpræge.
Cha-rade' (ſjå-reĭd'), *n.* Charade, Stavelſegaade.
Char'coal (tjär'kōl), *n.* Trækul; Kul (hvorfra det Flygtige ved Forbrænding eller Udglødning er udſkilt).
Charge (tjärdsj), *v.* læſſe, belæſſe, paalægge; beregne (ſom Betaling); lade (et Gevær oſv.); overdrage, bebyrde, anbetro; indſtjærpe; beſkylde, anklage; angribe, trænge ind paa; gjøre Angreb; *n.* Laſt, Byrde, Ladning; Formaning; Befaling; oplyſende Formanings-Tale (altid højtidelig, f. Ex. en Biſkops Tale til Præſter og Menighed efter fuldendt Viſitats; en Dommers Tale til en Jury); Omſorg, Opſyn, Tilſyn, Embede, Poſt; Beſværlighed; Omkoſtning, Betaling, Paalæg; betroet Gods; Pant; Plejebarn, Elev; Beſkyldning, Anklage, Klage; Angreb, Anfald; Vaabenmærke.
Charge'a-ble (tjärdsj'å-bl), *a.* byrdefuld, beſværlig; ſom kan lægges til Laſt; udſat, underkaſtet; anſvarlig; dyr, koſtbar, bekoſtelig.
Char'ger (tjärdj'ør), *n.* ſtort Fad eller Skaal; Stridsheſt, Krigsheſt, Ganger.
Char'i-ly (tjär'ĭ-lĭ), *ad.* omhyggelig, forſigtig, ſparſomt.
Char'i-ot (tjär'ĭ-øt), *n.* Stridsvogn, Triumfvogn; Halvkaret; *v.* kjøre.
Char'i-ot-eer' (tjär'ĭ-øt-ĭr'), *n.* Kudſk.
Char'i-ta-ble (tjär'ĭ-tå-bl), *a.* gavmild, godgjørende; mild (i ſin Dom om Andre).
Char'i-ty (tjär'ĭ-tĭ), *n.* Kjærlighed, Menneſkekjærlighed, Godmodighed; Gavmildhed, Mildhed; Almisſe, milde Gaver *pl.*
Charl'a-tan (ſjärl'å-tæn), *n.* Markſkriger, Vindmager, Kvakſalver.
Charl'a-tan-ry (ſjärl'å-tæn-rĭ), *n.* Markſkrigeri, Kvakſalveri.
Charm (tjärm), *n.* Tryllemiddel, Trylleri, Troldom; Fortryllelſe; Yndighed; Dirik; *v.* fortrylle, forhexe; borttrylle; henrykke, indtage.
Charm'er (tjärm'ør), *n.* Fortryller; indtagende Væſen, Engel.
Charm'ing (tjärm'ĭng), *a.* fortrylende, henrivende, yndig.
Char'nel-house (tjär'nĕl-haus), *n.* Benhus, Ligҳus (ved en Kirkegaard).
Chart (tjärt), *n.* Kaart, Søkaart.

Char'ter (tjär'tør), *n.* Dokument (hvorved visse Rettigheder tilstaaes); Frihedsbrev, Naadebrev, Privilegium; Forret, Ektroj; Haandfæstning.

Chart'ist (tjärt'ist), *n.* Chartist (Tilhænger af et demokratist Parti i England).

Char'y (tjär'i), *a.* omhyggelig, forsigtig; sparsom, kneben, karrig.

Chase (tjeis), *v.* drive, gjøre ophøjet Arbejde (i Metal).

Chase (tjeis), *n.* Formramme (hos Bogtrykkere).

Chase (tjeis), *v.* jage, forfølge, sætte efter; forjage, drive bort; *n.* Jagt; Forfølgelse; Jagtgrændse; Vildtbane, Jagtdistrikt; forfulgt Vildt; S. T. Skib der jages; T. Rende, Udhuling; Forstykke (af en Kanon fra Tapperne til Mundingen).

Chas'er (tjeis'ør), *n.* Forfølger; S. T. jagende Skib; Jagerkanon.

Chasm (kæsm), *n.* Kløft, Revne, Sprække, Aabning.

Chaste (tjeist), *a.* kydsk, tugtig; ren (i Stil og Smag).

Chas'ten (tjeis'n), *v.* tugte, revse, straffe, ydmyge.

Chas'ten-er (tjeis'n-ør), *n.* Tugtemester.

Chas-tise' (tjæs-tais'), *v.* tugte, revse, straffe, ydmyge.

Chas'tise-ment (tjæs'tis-mënt), *n.* Tugtelse, Revselse, Straf.

Chas-tis'er (tjæs-tais'ør), *n.* Tugtemester.

Chaste'ness (tjeist'nës), } *n.* Kydsk-
Chas'ti-ty (tjæs'ti-ti), } hed, Renhed.

Chat (tjæt), *n.* Tjadder, Snak, Sladder, Passiar, let Samtale; *v.* sladre, pjatte, snakke, tale sammen om Bagateller, passiare.

Chat (tjæt), *n.* Kvist; Rakle, Top.

Chat'tel (tjæt'tl), *n.* bevægeligt Gods, rørlig Ejendom; Kvæg.

Chat'ter (tjæt'tør), *v.* tjaddre, sludre, pjatte, sladdre; klappre; kviddre, gjøre Kvadder; *n.* Tjadder, Snak, Sladder; Kvadder; Klappren.

Chat'ter-box (tjæt'tør-baks), *n.* Sluddermund, Sladdertaske.

Chat'ter-er (tjæt'tør-ør), *n.* Sludrer, Pluddermund.

Chat'ty (tjæt'ti), *a.* snakkesom, sludrevorn, pluddermundet, pjattet; *n.* uren Person, Luseangel.

Cheap (tjïp), *a.* godt Kjøb, billig; ringe.

Cheap'en (tjïp'n), *v.* ville kjøbe, byde paa, handle, prutte; nedsætte Prisen, slaa af; *fig.* nedsætte.

Cheap'en-er (tjïp'n-ør), *n.* En som tinger, handler osv.

Cheap'ness (tjïp'nës), *n.* godt Kjøb, billig Pris.

Cheat (tjït), *n.* Bedrageri; Snyder, Bedrager; *v.* bedrage, narre, snyde.

Check (tjëk), *n.* Skak (i Skakspil); Stød, Anstød; Hindring, Standsning; Dæmpen, Tvang; Irretesættelse; en afrettet Falks Standsning i sin Forfølgelse af det rette Bytte for at forfølge et andet; *v.* standse, holde tilbage, tæmme, dæmpe; irettesætte; støde paa, gjøre en Standsning; *n.* En som standser osv.

Check (tjëk); *v.* gjøre rudret (se Chequer); kontrolere ved en Kontra-Regning; rudret Lærred; tilsvarende Navnetræk eller Mærke (paa Banknoter); Udgangsbillet (i Theatre); Anvisning paa Penge.

Check'er (tjëk'ør), *n.* En som standser osv.; *n.* rudret eller tavlet Arbejde; tærnet Mønster; Tavle, Brætspil; *v.* gjøre tærnet eller tavlet (som et Skakbræt); gjøre broget eller afvexlende ved Egenskaber, Scener eller Begivenheder).

Check'ers (tjëk'ørs), *n. pl.* en Device med hvide og sorte Ruder som Skilt paa et Vinhus (tavern).

Check'mate (tjëk'meit), *n.* Skakmat; *v.* gjøre skakmat.

Cheek (tjïk), *n.* Kind, Kjæve; T. et almindeligt Navn paa dobbelte eller

tilsvarende Sideſtykker; Lavetvæg; Del, Portion; Uforſkammethed.

Cheek'-tooth (tjïk'tuth), *n.* Kindtand.

Cheer (tjïr), *n.* Bevertning, godt Maaltid; Glæde, Munterhed, Lyſtighed; Glædesraab, Bifaldsraab, Hurra; Udtryk i Anſigtet, Mine; Sindsſtemning; *v.* opmuntre, fryde, indgive Mod.

Cheer'ful (tjïr'fûl), *a.* glad, lyſtig, munter, oprømt, fornøjet.

Cheer'ful-ness (tjïr'fûl-nës), *n.* Munterhed, Lyſtighed.

Cheer'less (tjïr'lës), *a.* glædeløs; modløs.

Cheer'ly (tjïr'lï), } *a.* & *ad.* munter,
Cheer'y (tjïr'ï), } glad, lyſtig.

Cheese (tjïs), *n.* Oſt; ypperlig (eller prægtig, ægte, fordelagtig) Ting.

Cheese'-cake (tjïs'kēk), *n.* Oſtekage (lavet af ſammenløben Mælk).

Cheese'-mon-ger (tjïs'mŏn-gër), *n.* Oſtehandler, Spekhøker.

Chem'ic-al (kĕm'ïk-ăl), *a.* kemiſk.

Che-mise' (ſji-mïs'), *n.* Chemiſe (Særk).

Chem'ist (kĕm'ïſt), *n.* Kemiker.

Chem'is-try (kĕm'ïs-trï), *n.* Kemi.

Cher'ish (tjĕr'ïſj), *v.* behandle med Ømhed, kjæle for; pleje; opelſke, nære, ernære, beſkytte.

Cher'ish-er (tjĕr'ïſj-ër), *n.* Beſkytter, Forſørger, Velgjører.

Cher'ry (tjĕr'rï), *n.* Kirſebær; *a.* kirſebærrød.

Cher'so-nese (kër'ſö-nïs), *n.* Halvø.

Chert (tjërt), *n.* uren Kvarts eller Flint.

Cher'ub (tjĕr'ŭb), *n.* Cherub.

Che-ru'bic (tji-rų'bïk), *a.* cherubiſk, englelig.

Chess (tjës), *n.* Skakſpil, Skak.

Chess'-board (tjës'bōrd), *n.* Skakbræt.

Chest (tjëſt), *n.* Kiſte, Kaſſe; Bryſt.

Chest'nut (tjeſt'nŭt), *n.* Kaſtanie; *a.* kaſtaniebrun.

Chev'a-lier' (ſjĕv'ă-lïr'), *n.* Ridder, Kavaleer.

Chev'er-il (tjĕv'ër-ïl), *n.* Kid, Gjedeſkind; Gjedeſkind.

Chew (tjų), *v.* tygge; *fig.* pønſe paa, gruble over; *n.* Skraa.

Chi-cane' (ſji-kēn'), *n.* Lovtrækkeri, Kneb, Chikane; *v.* anvende Kneb og Rænker, chikanere.

Chi-can'er-y (ſji-kēn'ër-ï), *n.* Chikaneri, Lovtrækkeri.

Chick (tjïk), *n.* Kylling (bruges meſt ved at ſammenkalde Kyllinger: chick, chick etc., Put, Put oſv.; ſe Chicken); *fig.* Putte, Snut; ung Pige.

Chick'en (tjïk'ĕn), *n.* Kylling.

Chick'en-heart'ed (tjïk'ĕn-härt'ĕd), *a.* fejg, forſagt.

Chick'en-pox (tjïk'ĕn-pŏks), *n.* Skoldekopper *pl.* (Sygdom).

Chick'ling (tjïk'ling), *n.* liden Kylling.

Chick'weed (tjïk'wēd), *n.* Hønſebid, Fuglegræs.

Chide (tjaid), *v.* [*imp.* CHID; *p. p.* CHID, CHIDDEN] iretteſætte, ſtjende paa, bebrejde; bortjage med Skjend; kives, ſtjende, bruge Mund, larme.

Chief (tjïf), *a.* førſte, fornemſte, vigtigſte, højeſte, øverſte; *ad.* fornemmelig; (ſkotſk) fortrolig; *n.* Hoved, Hovedmand; Høvding, Høvedsmand, Anfører, Overhoved; T. øverſte Del (i Vaaben).

Chief'ly (tjïf'lï), *ad.* fornemmelig, iſær.

Chief'tain (tjïf'tïn), *n.* Høvedsmand, Høvding, Anfører.

Chil'blain (tjïl'blēn), *n.* Froſtblegn, Froſtbyld, Froſt.

Child (tjaild), *n.* Barn; Pige; Yngling (enten Ridder, Ridderſvend eller Page).

Child'bed (tjaild'bĕd), *n.* Barſelſeng.

Child'birth (tjaild'bërth), *n.* Barneſødſel, Nedkomſt.

Child'hood (tjaild'hŭd), *n.* Barndom.

Child'ish (tjaild'ïſj), *a.* barnlig; barnagtig.

Child'ish-ness (tjaild'ïſj-nës), *n.* Barnlighed; Barnagtighed.

Child'less (tjaild'lės), *a.* som ingen Børn har, børnløs.
Child'–like (tjaild'laik), *a.* barnlig.
Chil'dren (tjil'drėn), *n. pl.* Børn *pl.*
Chill (tjil), *a.* kold (ogsaa *fig.*); frysende gysende af Kulde; modløs, nedslagen; *n.* Frost, Kulde, Kuldegysen; *v.* gjøre kold, ødelægge eller fordærve ved Kulde; bringe til at isne; gjøre modløs, nedslaa.
Chill'i-ness (tjil'i-nės), *n.* Kulde, Gysen.
Chill'y (tjil'i), *a.* noget kold; kuldskjær.
Chime (tjaim), *n.* Samklang, Harmoni; Kimen; Klokkespil; *fig.* Overensstemmelse; *v.* stemme sammen, klinge; kime; *fig.* stemme overens, harmonere.
Chim'er (tjaim'ør), *n.* Kimer.
Chi-me'ra (ki-mi'rå), *n.* Hjernespind, Drømmeri.
Chi-mer'i-cal (ki-mėr'i-kėl), *a.* indbildsk, urimelig, opdigtet.
Chim'ney (tjim'ni), *n.* Skorsten; Kamin; Lampeglas.
Chim'ney–sweep'er, tjim'ni-swip'ør, *n.* Skorstensfejer.
Chin (tjin), *n.* Hage.
Chi'na (tjai'nå), *n.* Kina (Riget); fint Porcellæn.
Chin-chil'la (tjin-tjil'lå), *n.* Haremus, Chinchilla (i Sydamerika, hører til Gnaverne).
Chin'–cough (tjin'kaf), *n.* Kighoste.
Chine (tjain), *n.* Rygrad; Rygstykke, Kryds; Kam eller Kamstykke (af et Kreatur); *v.* skjære eller hugge Rygraden i Stykker, brække Rygraden.
Chi-nese' (tjai-nis'), *n.* Kineser; kinesisk Sprog, Kinesisk.
Chink (tjingk), *n.* Sprække, Revne; *v.* sprække, revne, gabe.
Chink (tjingk), *v.* klinge (ved at ryste); klinge med (noget), lade klinge; *n.* det som klinger, Penge *pl.*
Chink'y (tjingk'i), *a.* fuld af Sprækker, sprukken.
Chintz (tjints), *n.* Sirts.
Chip (tjip), *v.* snitte, skjære, hugge; tilhugge; sønderskjære, sønderhugge; afskrabe; springe itu (paa Kanten); *n.* Spaan; lidet Stykke; *pl.* Penge *pl.*; Tømmermand.
Chi'ro-graph (kai'rö-græf), *n.* Afskrift; Pengebod.
Chi-rog'ra-pher (kai-rag'rå-før), *n.* Skriver; En som afskriver Pengebøder.
Chi-rog'ra-phy (kai-råg'rå-fi), *n.* Skrivekunst; Haandskrift, Afskrift.
Chi-rol'o-gy (kai-ral'ö-dji), *n.* Fingersprog.
Chi'ro-man'cy (kai'rö-mæn'si), *n.* Kiromanti, Haandspaadom.
Chi-rop'o-dist (kai-rap'ö-dist), *n.* Ligtorneoperatør.
Chirp (tjørp), *v.* kvidre, pibe; gjøre lystig, opmuntre; *n.* Kvidren.
Chir'rup (tjir'røp), *v.* opmuntre ved Kvidren, oplive (f. Ex. en Hest ved Hyp!).
Chis'el (tjis'ėl), *n.* Huggejern, Mejsel; Stemmejern; *v.* udhugge eller udarbejde med Mejsel.
Chit (tjit), *n.* Barn (i Foragt), Unge; Spire (paa Korn og Malt); Fregne; *v.* spire.
Chit'chat (tjit'tjæt), *n.* Sniksnak, Pjetpjat, Sladder.
Chiv'al-ric (sjiv'ėl-rik), **Chiv'al-rous** (sjiv'ėl-rės), *a.* ridderlig; krigersk; Ridder-.
Chiv'al-ry (sjiv'ėl-ri), *n.* Ridderskab; ridderlig Egenskab, Tapperhed; Ridderdaad; T. Ridderlen.
Chive (tjaiv), *n.* Støvtraad (i Blomster).
Chives (tjaivs), *n. pl.* Snitløg.
Chlo'rine (klö'rin), *n.* Chlor, Chlorine.
Chlo'ro-form (klö'rö-farm), *n.* Chloroform.
Chock'–full (tjak'ful), *a.* aldeles fuld.
Choc'o-late (tjak'ö-lėt), *n.* Chokolade.
Choice (tjøis), *n.* Valg; Udvalg;

fig. Kjerne, bedſte Del; *a.* udſøgt, koſtbar, fortrinlig; omhyggelig, nøjagtig.

Choir (kᵘair), *n.* Kor (baade om Sangerne og om Kor-Pladſen i en Kirke).

Choke (tjōk), *n.* det Indvendige af en Artiſkok.

Choke (tjōk), *v.* kvæle; ſtoppe, hindre, ſtandſe; undertrykke, overvælde; kvæles; blive fornærmet.

Choke'-damp (tjōk'dæmp), *n.* kvælende Damp, ſkadelig Luft (i Bjergminer).

Choke'-full (tjōk'fōl), *a.* ſaa propfuld at man er nær ved at kvæles.

Choke'-pear (tjōk'pær), *n.* et Slags daarlig Pære; *fig.* bidende Vittighed, Stikpille (ſom ſtopper Munden paa En).

Chok'y (tjōk'i), *a.* kvælende.

Chol'er (kɑl'ør), *n.* Galde; Hidſighed, Vrede.

Chol'er-a (kɑl'ør-å), *n.* Galdeſot, Kolera.

Chol'er-ic (kɑl'ør-ik), *a.* galdeſotig; hidſig, koleriſk.

Choose (tjus), *v.* [*imp.* CHOSE; *p. p.* CHOSEN, CHOSE] vælge; udvælge, udkaare, foretrække, ville have, behage, lyſte.

Choos'er (tjus'ør), *n.* Vælger, den Vælgende. [Chap).

Chop (tjap), *v.* kjøbe, tuſke, bytte (ſe

Chop (tjap), *n.* Mund (ſe Chap).

Chop (tjap), *v.* hugge; hugge i Stykker, hakke; ſpalte, bringe til at ſprække; mundhugges, disputere; vende ſig idelig, ſpringe idelig om (ſom Vinden); *n.* afhugget Stykke (iſær om Kjød); Kotelet.

Chop (tjap), *v.* ſprække.

Chop'-house (tjap'haus), *n.* Spiſekvarter, Bevertningsſted.

Chop'ping (tjap'ping), *a.* tyk, fed, ſvær (om et Barn).

Chops (tjaps), *n.pl.* Kjæveben.

Cho'ral (kō'røl), *a.* ſom hører til et Kor, ſyngende i Kor, *n.* Kor.

Chord (kɑrd), *n.* Streng, Snor; Akkord eller Harmoni; T. Korde; *v.* beſtrænge, beſætte Inſtrumenter med Strænge.

Chore (tjōr), *n.* dagligt Husarbejde (jvf. Char).

Cho'rist (kō'rist), **Chor'is-ter** (kɑr'is-tør), } *n.* Korſanger, Sanger.

Cho-rog'ra-pher (kō-rɑg'rå-før), *n.* Forfatter af en Beſkrivelſe over et enkelt Land eller en Egn, Korograf, Korttegner.

Cho-rog'ra-phy (kō-rɑg'rå-fi), *n.* Korografi, Egnbeſkrivelſe, Korttegning.

Cho'rus (kō'røs), *n.* Kor.

Chose (tjōs), valgte, valgt, *imp.* & *p. p.* af Choose. [Choose.

Cho'sen (tjō'sn), valgt, *p. p.* af

Chough (tjøf), *n.* Alperavn.

Chouse (tjaus), *v.* ſnyde, bedrage, narre; *n.* Bedrageri; Narreſtreg; enfoldigt Menneſke, Nar, Dumrian.

Chow-Chow (tjau-tjau), *n.* et kineſiſt Syltetøj.

Chow'der (tjau'dør), *n.* en Fiſkeret (Fiſk kogt med Tvebakker, Fleſk, Løg oſv.); *v.* lave en ſaadan Ret.

Chrism (krism), *n.* Vie- eller Salvelſe, den hellige Olie; Salvelſe, Chriſam.

Chris'mal (kris'møl), *a.* ſom hører til Salvelſe eller Chriſam.

Chris'ma-to-ry (kris'må-tō-ri), *n.* Kar til den hellige Olie.

Christ (kraiſt), *n.* Kriſtus.

Chris'ten (kris'n), *v.* døbe, kriſtne; give Navn.

Chris'ten-dom (kris'n-døm), *n.* Kriſtendom.

Chris'ten-ing (kris'n-ing), *n.* Daab, Barnedaab; *a.* angaaende Daaben.

Chris'tian (kriſt'jæn), *n.* kriſtelig; menneſkelig (modſat dyriſt); *n.* Kriſten.

Chris-tian'i-ty (kris-tjæn'i-ti), *n.* Kriſtendom; Kriſtenhed.

Chris'tian-ize (kris'tjæn-ais), *v.*

gjøre til Kristen, omvende til Kristendommen.

Chris'tian-ly (kris'tjæn-li), *adl.* som en Kristen, kristelig.

Christ'mas (kris'mæs), *n.* Jul.

Christ'mas-box (kris'mæs-baks), *n.* Julegave (af alle Slags).

Christ'mas-day (kris'mæs-dei), *n.* Juledag.

Chro-mat'ic (krö-mæt'ik), *a.* angaaende Farver; (i Musik) kromatisk.

Chro-mat'ics (krö-mæt'iks), *n. pl.* Kromatik, Lære om Lys og Farver.

Chrome (krom), *n.* Chrom (et Metal).

Chron'ic (kran'ik), **Chron'ic-al** (kran'ik-æl), *a.* langvarig, periodisk, kronisk; som hører til en Kronik.

Chron'i-cle (kran'i-kl), *n.* Aarbog, Krønike, Kronik; *v.* indføre i en Aarbog, nedskrive, optegne.

Chro-nol'o-ger (krö-nal'ö-djör), **Chro-nol'o-gist** (krö-nal'ö-djist), *n.* Kronolog, Tidskyndig.

Chron'o-log'ic-al (kran'ö-ladj'ik-æl) *a.* kronologisk, efter Tidsfølgen.

Chro-nol'o-gy (krö-nal'ö-dji), *n.* Kronologi, Tidsregning.

Chro-nom'e-ter (krö-nam'i-tör), *n.* Kronometer, Tidsmaaler; Søur.

Chrys'a-lis (kris'å-lis), *n.* Puppe (guldsprænglet).

Chrys-an'the-mum (kris-æn'thi-møm), *n.* Oxeøje (Plante).

Chrys'o-lite (kris'ö-lait), *n.* Krysolit, Olivin (benyttes som Ædelsten).

Chrys'o-prase (kris'ö-preis), *n.* Krysopras (kostbar Smykkesten).

Chub (tjøb), *n.* Aland (en Flodfisk med tykt afstumpet Hoved, kaldes ogsaa Chavender).

Chub'bed (tjøb'bed), **Chub'by** (tjøb'bi), *a.* tykhovedet, tykkindet, liden og tyk.

Chuck (tjøk), *v.* klukke; kalde til sig (som Høns der samle deres Kyllinger); tage eller slaa sagte under Hagen; *n.* Klukken; Klappen under Hagen; Slag, Kast; Snut, Putte (kærligt Udtryk).

Chuck'-far-thing (tjøk'får-thing), *n.* Klink (et Børnespil).

Chuck'le (tjøk'l), *v.* kalde til sig eller lokke ved Klukken; kjæle for, karessere; le inderlig, le hjertelig.

Chuff (tjøf), *n.* grov, ubehøvlet Karl, Grobian, Tølper.

Chuff'y (tjøf'i), *a.* plump, grov, tølperagtig.

Chum (tjøm), *n.* Kontubernal, Sovekammerat (paa Universiteter og i Fængsler); Skraa; *v.* dele Logi med En.

Chump (tjømp), *n.* kort, tykt Stykke Træ, Klods, Knude.

Chunk (tjøngk), *n.* kort, tykt Stykke Træ.

Church (tjørtsj), *n.* Kirke; *v.* indlede en Kirkegangskone; holde Takkebøn for en Kirkegangskone.

Church'man (tjørtsj'mæn), *n.* Gejstlig.

Church'-war-den (tjørtsj'wqr-dn), *n.* Kirkeværge, Kirkeforstander.

Church'-yard (tjørtsj'järd), *n.* Kirkegaard.

Churl (tjørl), *n.* Bonde; Tølper, grov Karl; Gnier, Pengepuger.

Churl'ish (tjørl'isj), *a.* bondeagtig, grov, barsk, raa.

Churl'ish-ness (tjørl'isj-nes), *n.* Bondeagtighed, Raahed, Haardhed, Barsthed.

Churn (tjørn), *n.* Kjerne; *v.* kjerne (Smør).

Chyle (kail), *n.* Mælkesaft (i Maven), Fordøjelses-Saft.

Chyme (kaim), *n.* Chymus, Mavevælling (ved Mavesaften omdannede Næringsmidler).

Cic'a-trice (sik'å-tris), *n.* Ar, Mærke.

Cic'a-tri-za'tion (sik'å-tri-zei'sjön), *n.* Cikatrisation, Roesætning.

Cic'a-trize (sik'å-trais), *v.* sætte Roe, læge ved at sætte Roe.

Ci'der (sai'dör), *n.* Most, Æblemost.

Ci-gar' (si-gär'), *n.* Cigar.
Ci-gar'-box (si-gär'bɑks), *n.* Cigarkasse.
Ci'gar-ette' (si'gär-ĕt'), *n.* liden Cigar (ofte rullet i Papir).
Ci-gar'-hol-der (si-gär'hol-dør), *n.* Cigarrør.
Cil'i-a-ry (sil'i-å-ri), *a.* som hører til Øjenlaagene.
Ci-li'cious (si-lish'øs), *a.* gjort af Haar.
Cim'e-ter (sim'i-tør), *n.* tyrkisk Sabel (kort og krum).
Cin-cho'na (sin-ko'nå), *n.* Cinchona (Træ hvoraf Chinabark faaes).
Cinct'ure (singkt'jur), *n.* Bælte, Bind; Gjord; Omfang; T. Ring (paa det øverste eller nederste af et Søjleskaft).
Cin'der (sin'dør), *n.* Sinder, udbrændt Kul, slukket Kul; Vin eller Spiritus som blandes med Sodavand.
Cin-e're-ous (sin-i'ri-øs), *a.* askegraa, askefarvet.
Cin'e-ri'tious (sin'i-rish'øs), *a.* askeagtig.
Cin'na-mon (sin'nå-møn), *n.* Kanel.
Cinque (singk), *a.* fem; *n.* Fem (fem Øjne paa Tærninger).
Cinque'foil (singk'føil), *n.* krybende Potentil, Femfingerurt, Kattetarm.
Ci'on (sai'øn), *n.* Ympe, Podekvist (ogsaa Scion); ungt Skud.
Ci'pher (sai'før), *n.* Ciffer, Taltegn; Nul; sammenskrevne Bogstaver *pl.* (som i et Navn), Bogstav; hemmelig Skrift, Ciffer; *v.* regne; skrive med Ciffre; betegne.
Ci'pher-ing (sai'før-ing), *n.* Regning.
Cir'cle (sør'kl), *n.* Cirkel, Kreds; Omfang; Selskab, Forsamling, Cirkel; *v.* omgaa; omgive, indeslutte; bevæge sig i en Kreds.
Cir'clet (sør'klĕt), *n.* liden Cirkel, Ring.
Cir'cuit (sør'kit), *n.* Kredsbevægelse, Omfang; Omkreds; (i England) en Dommers Omrejse i sit Distrikt for at holde Ret; Rets-Distrikt; Omvej; *fig.* Omsvøb; *v.* bevæge sig i en Kreds.
Cir-cu'i-tous (sør-kju'i-tøs), *a.* vidløftig.
Cir'cu-lar (sør'kjü-lør), *a.* cirkelrund, kredsformet, omløbende; simpel, hverdags; *n.* Cirkulære, Omgangsskrivelse.
Cir'cu-lar'i-ty (sør'kjü-lær'i-ti), *n.* Cirkelform, Kredsform.
Cir'cu-lar-ly (sør'kjü-lør-li), *ad.* i Form af en Cirkel eller Cirkler; i kredsformig Bevægelse.
Cir'cu-late (sør'kjü-leit), *v.* cirkulere, være i Omløb; sætte i Omløb, udsprede
Cir'cu-la'tion (sør'kjü-lei'shøn), *n.* Omløb, Kredsløb; Cirkulation.
Cir'cu-la-to-ry (sør'kjü-lå-tö-ri), *a.* omløbende, bevægende sig i Kredsløb; *n.* T. Cirkuler-Kolbe (et kemisk Kar).
Cir cum-am'bi-ent (sør'køm-æm'bi-ĕnt), *a.* omgivende, indesluttende.
Cir-cum-am'bu-late (sør-køm-æm'-bjü-leit), *v.* gaa omkring.
Cir'cum-cise (sør'køm-sais), *v.* omskjære.
Cir'cum-cis'ion (sør'køm-sish'øn), *n.* Omskjærelse.
Cir-cum'fer-ence (sør-køm'før-ĕns), *n.* Omkreds, Periferi, Omfang.
Cir'cum-flex (sør'køm-fleks), *n.* T. Cirkumflex.
Cir-cum'flu-ence (sør-køm'fljü-ĕns), *n.* Omgivelse af Vand, Omflod.
Cir-cum'flu-ent (sør-køm'fljü-ĕnt, } **Cir-cum'flu-ous** (sør-køm'fljü-øs, } *a.* omflydende.
Cir'cum-fuse' (sør'køm-fjus'), *v.* omgyde; *fig.* udsprede.
Cir'cum-fu'sion (sør'køm-fju'shøn), *n.* Omgydning; *fig.* Udspredelse.
Cir'cum-ja'cent (sør køm-dje'sĕnt), *a.* omliggende.
Cir'cum-lo-cu'tion (sør'køm-lö-kju'shøn), *n.* Omskrivning; Omsvøb.
Cir'cum-loc'u-to-ry (sør'køm-lok'jütö-ri), *a.* omskrivende.

Cir'cum-nav'i-gate (sör'kŏm-năv'i-gēt), *v.* omsejle.
Cir'cum-nav'i-ga'tion (sör'kŏm-năv'i-gē'shŭn), *n.* Omsejling.
Cir'cum-nav'i-ga'tor (sör'kŏm-năv'i-gē'tör), *n.* Omsejler, Jordomsejler.
Cir'cum-po'lar (sör'kŏm-pō'lär), *a.* som drejer sig om Polen (om Stjerner), cirkumpolar; som ligger omkring Polen.
Cir'cum-ro'ta-ry (sör'kŏm-rō'tă-ri), *a.* som drejer sig omkring; *fig.* hvirvlende (f. Ex. om Toner).
Cir'cum-scribe' (sör'kŏm-skraib'), *v.* skrive omkring, trække Linier omkring; *fig.* indskrænke, begrænse.
Cir'cum-scrip'tion (sör'kŏm-skrip'shŭn), *n.* cirkelformig Indskrift, Omskrift; Begrænsning, Indskrænkning.
Cir'cum-spect (sör'kŏm-spĕkt), *a.* forsigtig, varsom.
Cir'cum-spec'tion, sör'kŏm-spĕk'shŭn, *n.* Aarvaagenhed, Forsigtighed.
Cir'cum-spect-ly (sör'kŏm-spĕkt-li), *ad.* forsigtigen, med Varsomhed.
Cir'cum-stance (sör'kŏm-stăns), *n.* Omstændighed, Tilfælde; Tilstand; *pl.* Omstændigheder *pl.*; Formuestilstand; *v.* bringe i disse Omstændigheder; fremsætte omstændelig.
Cir'cum-stan'tial, sör'kŏm-stăn'shăl, *a.* omstændelig; tilfældig; *n.* tilfældig (uvæsentlig) Omstændighed.
Cir'cum-val-la'tion (sör'kŏm-văl-lē'shŭn), *n.* Omskandsning.
Cir'cum-vent' (sör'kŏm-vĕnt'), *v.* overliste, bedrage, føre bag Lyset.
Cir'cum-ven'tion (sör'kŏm-vĕn'shŭn) *n.* Bedrageri, Svig.
Cir'cum-vo-lu'tion (sör'kŏm-vŏ-lū'shŭn), *n.* Omdrejning, Omvæltning; Omsnoing.
Cir'cum-volve' (sör'kŏm-vŏlv'), *v.* omdreje, omvælte.
Cir'cus (sör'kŭs), *n.* rund Plads, Cirkus.
Cis-al'pine (sis-ăl'pin), *n.* cisalpinsk, paa denne Side af Alperne (NB. regnet fra Rom, altsaa den sydlige Side).
Cis'tern (sis'törn), *n.* muret Vandgrube, Cisterne.
Cit (sit), *n.* Borger (i Foragt, jvf. Citizen), Spidsborger.
Cit'a-del (sit'ă-dĕl), *n.* liden Fæstning (i eller ved en By), Citadel.
Ci-ta'tion (sai-tē'shŭn), *n.* Indkaldelse, Stævning, Citation; Anførelse (af et Sted); anført Sted, Citat; Henvisning.
Ci'ta-to-ry (sai'tă-tō-ri), *a.* stævnende, som indeholder en Indstævning.
Cite (sait), *v.* indkalde, indstævne for Retten; opfordre; anføre (et Sted), citere.
Cith'ern (sith'örn), *n.* Citer, Gitar.
Cit'i-zen (sit'i-sĕn), *n.* Borger; Indbygger, Beboer.
Cit'i-zen-ship (sit'i-sĕn-ship), *n.* Borgerskab, Borgerret.
Cit'ric ac'id (sit'rik ăs'id), *n.* Citronsyre.
Cit'rine (sit'rin), *a.* citronfarvet, citrongul; *n.* Citrin (smuk gul Bjergkrystal).
Cit'ron (sit'rŏn), *n.* Citron.
Cit'y (sit'i), *n.* Stad (stor By; egentlig: en Stad, som har en Kathedralkirke og et Domkapitel); *a.* som hører til en Stad, Stads-.
Civ'et (siv'ĕt), *n.* Desmer.
Civ'ic (siv'ik), *a.* hørende til en Stad eller en By; borgerlig; civil (modsat militær).
Civ'il (siv'il), *a.* borgerlig; civil; dannet, civiliseret, høflig; som hører til den romerske Ret.
Ci-vil'ian (si-vil'jăn), *n.* Doktor eller Professor i Romerretten; En som studerer Jura (ved Universitetet); Civilist, civil Embedsmand.
Ci-vil'i-ty (si-vil'i-ti), *n.* Dannelse, Kultur; Høflighed, Artighed.
Civ'il-i-za'tion (siv'il-i-zē'shŭn), *n.* Civilisation, Forfinelse, Dannelse; T. Forvandling af en kriminel Proces til en Civil-Sag.
Civ'il-ize (siv'il-ais), *v.* danne, forfine, kultivere.

Civ'il-iz'er (siv'il-ais'ør), *n.* En som danner eller kultiverer.
Civ'il-ly (siv'il-li), *ad.* borgerlig; dannet, høflig.
Clack (klæk), *n.* Klappren; Mølleklapper; en liden klapprende Mølle til at stræmme Fugle; Tunge; Kvadder, støjende Snak; *v.* klappre, rasle; lade Munden løbe, sluddre.
Clack'er (klæk'ør), *n.* Klapper, Mølleklapper.
Clad (klæd), *a.* klædt, iført (se Clothe).
Claim (kleim), *v.* gjøre Fordring paa, fordre; *n.* Fordring, Paastand; Stykke (Jord, kjøbt til Guldgravning).
Claim'a-ble (kleim'å-bl), *a.* som kan gjøres Fordring paa.
Claim'ant (kleim'ænt), *n.* En som gjør Fordring.
Clair-voy'ance (klær-vøi'æns), *n.* Klarsynethed (under den magnetiske Søvn).
Clam (klæm), *v.* klemte (paa en taktmæssig Maade).
Clam (klæm), *v.* klæbe, lime, overtrække med et klæbrigt Stof, fange med Limpinde; være klæbrig; vanskmægte af Sult, sulte ihjel; *n.* Sult.
Cla'mant (klei'mænt), *a.* udraabende, besværgende.
Clam'ber (klæm'bør), *v.* klavre.
Clam'mi-ness (klæm'mi-nès), *n.* Klæbrighed.
Clam'my (klæm'mi), *a.* klæbrig, sejg.
Clam'or (klæm'ør), *n.* Raab, Skrigen; *v.* skrige, raabe overlydt, larme.
Clam'or-ous (klæm'ør-øs), *a.* skrigende, raabende, støjende, larmende.
Clamp (klæmp), *n.* Klampe; S. T. Vager; Overfald (til Bøjle); Skruetvinge; Kartoffelkule; simpel Teglovn; *v.* sammenføje, forsyne eller styrke med Klampe; lægge i Kule (Kartofler); gaa tungt og klodset.
Clan (klæn), *n.* Stamme, Slægt, Æt; Selskab, Bande, Forening; *v.* forene sig
Clan-des'tine (klæn-dès'tin), *a.* hemmelig, lønlig, i Smug.
Clang (klæng), *n.* Klang; Skrald; Gny, Brag, Larm; *v.* klinge, skralde; lade skingre eller klinge.
Clan'gor (klæn'gør), *n.* Klang, Skrald.
Clank (klængk), *n.* Klingen, Raslen, Klirren; *v.* bringe til at klinge ved at slaa.
Clap (klæp), *v.* slaa hurtig sammen, klappe; bringe eller bevæge hen til, sætte til; gjøre hurtig; gribe; beklappe; besmitte (med venerisk Sygdom); klapre; banke (paa en Dør); bevæge sig hurtig; *n.* Klap, Knald, Slag, Smæk, Smæld, Klask, Skrald; Haandklap, Klappen; venerisk Sygdom; Undernæb (af en Falk).
Clap'per (klæp'pør), *n.* Klapper; Knevel (i en Klokke); Dørhammer; Mølleklapper; Kaningaard.
Clap'per-claw (klæp'pør-klå), *v.* slaas og kradse, forkradse; udskjelde, gjennemhegle.
Clap'-trap (klæp'træp), *n.* hemmeligt forberedt Theaterbifald; *a. fig.* uægte.
Clar'et (klær'ët), *n.* Claret-Vin, Rødvin (lyserød, let fransk Vin fra Bordeaux); Blod.
Clar'i-fi-ca'tion (klær'i-fi-kei'shøn), *n.* Afklaring.
Clar'i-fy (klær'i-fai), *v.* klare, afklare; opklare, oplyse; opklare sig, blive klar.
Clar'i-on (klær'i-øn), *n.* Klarine, Trompet.
Clar'i-o-net' (klær'i-ö-nët'), *n.* Klarinet.
Clash (klæsj), *v.* støde sammen med Støj, støde paa, slaa imod; rasle, klirre; *fig.* være imod, arbejde imod, modstræbe; *n.* larmende Sammenstød, Raslen, Klirren, Gny; *fig.* Strid, Modsigelse.
Clasp (klåsp), *n.* Hage, Hægte, Spænde (paa en Bog osv.); Omfavnelse; *v.* sammenhæfte, hægte; folde (Hænderne); holde fast, omfatte, omfavne.

Clasp'er (klåsp'ør), *n.* Slyngtraad (paa Planter); Hage, Krog.
Class (klås), *n.* Klasse; Kursus (i Lægevidenskaben); højeste Kvalitet eller Forening af de højeste Egenskaber (hos Kjæmpende); *v.* dele i Klasser, klassificere, ordne.
Clas'sic (klås'sik), } *a.* klassisk,
Clas'sic-al (klås'sik-æl), } fortrinlig.
Clas'si-fi-ca'tion (klæs'i-fi-kei'shøn), *n.* Klassifikation.
Clas'si-fy (klæs'i-fai), *v.* klassificere, inddele i Klasser, ordne.
Clat'ter (klæt'tør) *v.* rasle, klapre, klirre; sludre, lade Munden løbe; lade klinge eller klirre; *n.* Raslen, Klapren, Klirren, Larm, Gny.
Clause (klgs), *n.* Klausul, Artikel (i et Dokument), Paragraf (i et Lovforslag); Sætning.
Claus'tral (klgs'trøl), *a.* klosterlig, Kloster-.
Cla'vat-ed (klei'veit-ed), *a.* knortet, knudret.
Claw (klg), *n.* Klo; Krebsekloe eller Sax; Rift eller Hug (af en Klo); *fig.* Haand, Klo; *v.* klø, kradse, rive med Kløerne.
Clay (klei) *n.* Ler, Lerjord; *fig.* Jord; *v.* kline, bedække med Ler.
Clay'ey (klei'i), *a.* leret, leragtig.
Clean (klin), *a.* ren (ogsaa *fig.* ubesmittet, uskyldig); pæn, net; behændig, færdig; fuldkommen; *ad.* rent, ganske, aldeles, fuldkommen; *v.* rense, gjøre ren, pudse.
Clean'li-ness (klen'li-nes), *n.* Renlighed, Nethed.
Clean'ly (klen'li), *a.* renlig; net, pæn; *fig.* ren; behændig.
Clean'ly (klin'li), *ad.* rent, net; behændig.
Clean'ness (klin'nes), *n.* Renhed, Nethed, Uskyldighed.
Cleanse (klens), *v.* rense (ogsaa *fig.*); gjøre ren, skure, vaske op.
Cleans'er (klens'ør), *n.* Renser, Fejer; Renselsesmiddel.
Cleans'i-ble (klens'i-bl), *a.* som kan renses.
Clear (klir), *a.* & *ad.* klar, lys; i ren Længde eller Bredde (Begrænsningen fraregnet); munter; ren, tydelig, unegtelig; fri, upartisk, ubesmittet; uskyldig; *ad.* fuldkommen, ganske, aldeles; *n.* T. indre Rum af et Hus; Rummet imellem Væggene; *v.* gjøre klar, klare; rense; rydde; gjøre munter, opmuntre; opklare; befri; skaffe af Vejen; afdrage, betale (Gjeld); rømme, rømme ud, tage bort; fortolde; klarere (et Skib); vinde uden Afdrag, indbringe netto; blive lys eller klar; blive munter, blive fri.
Clear'age (klir'ædsj), *n.* Bortrydning.
Clear'ance (klir'æns), *n.* Klarering ved Toldboden; Toldseddel.
Clear'er (klir'ør), *n.* En som opklarer, renser eller bortrydder.
Clear'ing (klir'ing), *n.* Rydning; rydet Stykke Land.
Clear'ly (klir'li), *ad.* fuldkommen, ganske, aldeles.
Clear'ness (klir'nes), *n.* Klarhed; Renhed; Tydelighed; Uskyldighed; Redelighed.
Clear'-starch (klir'stärtsj), *v.* stive (Linned).
Cleat (klit), *n.* S. T. Klampe; Trin.
Cleav'age (kliv'ædsj), *n.* Kløvning, Flækning; T. regelmæssigt Brud (et Minerals).
Cleave (kliv), *v.* [*imp.* CLEAVED; *p. p.* CLEFT, CLOVEN, CLEAVED] klæbe, hænge ved; holde sig (til); passe; kløve, spalte; dele, flække; revne, splittes ad.
Cleav'er (kliv'ør), *n.* En som kløver; Slagterøxe.
Clef (klef), *n.* Nøgle (i Musik).
Cleft (kleft), *p. p.* af Cleave, kløvet, delt; *n.* Kløft, Spalte, Revne.
Clem'a-tis (klem'å-tis), *n.* Skovslynger, Skovranke (Plante, hvoraf mange Arter; kaldes ogsaa Virgin's bower).
Clem'en-cy (klem'en-si), *n.* Mildhed, Naade.

Clem'ent (klĕm'ĕnt), *a.* blid, mild, naadig, sagtmodig.
Cler'gy (klør'dji), *n.* Gejstlighed.
Cler'gy-man (klør'dji-mæn), *n.* Gejstlig, Præst.
Cler'ic-al (klĕr'ik-ĕl), *a.* gejstlig; som hører til en Skriver.
Clerk (klørk), *n.* Klerk, gejstlig Mand; Lærd); Skriver, Sekretær; Kontorbetjent, Kontorist; Kirkebetjent, Degn (som i Kirken læser Svarene for at føre Menigheden an).
Clerk'ship (klørk'sjip), *n.* gejstlig Stand; lærd Stand; Degnekald; en Sekretærs Embede, Skrivertjeneste.
Clev'er (klĕv'ør), *a.* kløgtig, flink, snild, dygtig, behændig; (i Amerika, ogsaa:) godmodig.
Clev'er-ness (klĕv'ør-nĕs), *n.* Færdighed, Dygtighed, Flinkhed, Snildhed.
Clew (kljų), *n.* S. T. Skjødbarm; *v.* (med: up) opgive (et Sejl) i Givtouge.
Clew (kljų), *n.* Nøgle; *fig.* Ledetraad, Nøgle; *v.* lede, anvise.
Click (klik), *v.* klappre, klimpre, slaa tik-tak; bortsnappe; *n.* Dørklinke; Klimpren, Pikken.
Cli'ent (klai'ent), *n.* Klient (En som nyder en Mægtigeres Beskyttelse; Tilhænger; En som antager en Sagfører til at varetage sin Fordel).
Cliff (klif), *n.* Klavis, Nøgle (se Clef).
Cliff (klif), *n.* Klippe.
Cliff'y (klif'i), *a.* klippefuld, ujevn, brat.
Cli-mac'ter-ic (kli-mæk'tør-ik), *n.* klimakterisk Aar, kritisk Aar (hvert syvende Aar af et Menneskes Levetid, eller 7 multipliceret med 3, 5, 7 eller 9).
Cli'mate (klai'mæt), *n.* Klima, Himmelstrøg, Jordstrøg.
Cli-mat'ic (klai-mæt'ik), *a.* klimatisk.
Cli'max (klai'mæks), *n.* Tankens og Udtrykkets Stigen (i Tale), Klimax.
Climb (klaim), *v.* klyve, klattre, kravle op, stige op; bestige.
Climb'er (klaim'ør), *n.* En som klatrer eller bestiger; Slyngplante; Skovslynger (se Clematis).
Clime (klaim), *n.* Klima, Himmelstrøg, Jordstrøg.
Clinch (klintsj), *v.* klinke, nette, vegne (et Søm); fastgjøre, fæste, *fig.* stadfæste, bekræfte; omfatte med Haanden, holde omkring; knytte (Haanden); *n.* Ankerstik; Ord af dobbelt Betydning, Ordspil, Tvetydighed.
Clinch'er (klintsj'ør), *n.* Krampe; En som giver et bidende Svar; uovertræffelig Løgn.
Cling (kling), *v.* [*imp.* & *p. p.* CLUNG] klynge sig (om eller til noget), hænge ved; hentære, udtære.
Cling'y (kling'i), *a.* klæbrig, klæbende, vedhængende.
Clin'ic (klin'ik), *a.* sengeliggende; T. kliniſk; *n.* sengeliggende Patient; forhen: En som døbtes paa Dødslejet.
Clin'ic-al (klin'ik-ĕl), *a.* sengeliggende; T. kliniſk.
Clink (klingk), *v.* klinge; *n.* Klang, Klirren; Klinke (paa en Dør).
Clink'er (klingk'ør), *n.* Klinke (haardbrændt Mursten.); brændt Kul; *pl.* Fangelænker *pl.*
Clip (klip), *v.* klippe, beklippe (Myntstykker); stække; afsnuppe (Ord i Talen), udtale slet; omfavne, omarme; indslutte, omgive, omslutte; bevæge sig hurtig (om Falke).
Clip'per (klip'pør), *n.* En som klipper; Myntklipper; Noget som er prægtigt eller af første Slags.
Clip'ping (klip'ping), *n.* afklippet eller afskaaret Stykke, Stump; *a.* prægtig, udmærket.
Cloak (klok), *n.* Kappe, Kaabe; *fig.* Skin, Paaskud; *v.* omgive, bedække med en Kappe; *fig.* skjule.
Clock (klak), *n.* Ur (med Perpendikel), Stueur, Taffelur.
Clock (klak), *v.* klukke (se Cluck).
Clock (klak), *n.* Svikkel (paa en Strømpe).
Clock'-mak-er (klak'mek-ør), *n.* Urmager.

Clock'–work (klɑk'wørk), *n.* Urværk, Hjulværk, Drivværk.

Clod (klɑd), *n.* Klump; Jordklump; Jord; *fig.* Klods, Knold; *v.* klumpe sig; løbe sammen; kaste Jordklumper paa; slaa Jordklumper i Stykker.

Clod'hop-per (klɑd'hɑp-pør), *n.* Bondeknold.

Clod'poll (klɑd'pōl), *n.* Klodrian, Dumrian.

Clod'dy (klɑd'di), *a.* jordagtig; klumpet; *fig.* klodset, simpel.

Cloff (klɑf), *n.* Kløft, Revne); T. Tilstaaelse af to Pund paa hvert 100 Pund, to Pund i Udslag eller Rabat.

Clog (klɑg), *v.* belæsse, betynge, overlæsse; standse, hindre; sammenklæbe, klampe, løbe sammen; blive hindret, standse; *n.* Byrde, Besværlighed, Hindring, Klimp; Klods (som bindes paa Dyr for at hindre dem fra at løbe); Klods, Træ-Galosche, Trætøffel.

Clog'gy (klɑg'gi), *a.* vedklæbende· besværende, til Hinder, betyngende.

Clois'ter (kloi's'tør), *n.* Kloster, Klostergaard; *pl.* Klostergang, Søjlegang; *v.* indeslutte eller indespærre i et Kloster; anlægge med Klostergange.

Cloke (klōk), se Cloak.

Close (klōs), *a.* & *ad.* lukket, tillukket; indesluttet, taus, tilbageholden; sparsom, nøjeregnende, karrig; stille, rolig; indespærret; skjult, holt hemmelig; snæver, tæt; sammentrængt; nær, ganske i Nærheden; inderlig, fortrolig; opmærksom, ivrig, flittig; bidende, skarp, nærgaaende (Spøg osv.); fast, massiv; mørk, overtrukket, trykkende, lummer (om Luften); tilbagetrukken, afsondret, ensom; S. T. klos; *n.* indhegnet Plads, liden indhegnet Mark, Vænge; Skoleplads (med tilhørende Bygninger); Stift (gejstligt; Domkapitel); Slutning; Ende; Hviletid, Pause; Haandmæng, Angreb; *v.* lukke, tillukke; slutte, afslutte, ende; indeslutte; sammensøje, forene; lukke sig; lægge; komme overens.

Close'–bod-ied (klōs'bɑd-id), *a.* som slutter tæt til Kroppen.

Close'–fist-ed (klōs'fist-ed), *a.* karrig, knap.

Close'ly (klōs'li), *ad.* tæt, fast, nøje; hemmelig.

Close'ness (klōs'nes), *n.* Tillukkethed, Sværhed, Tæthed; Lummerhede, trykkende Luft; Hemmelighed; Tilbageholdenhed; Karrighed; Fasthed; Forbindelse, Sammenhæng.

Close'–stool (klōs'stul), *n.* Natstol.

Clos'et (klɑs'et), *n.* Kabinet; Aflukke, Skab; *v.* indeslutte i et Kabinet; føre ind i et Kabinet (til en hemmelig Samtale).

Clos'ing (klōs'ing), *n.* Slutning, Ende.

Clos'ure (klōs'jur), *n.* Tillukning, Indslutning; det hvorved noget tillukkes, Lukke; Slutning, Ende.

Clot (klɑt), *n.* sammenløbet Masse, Klump; *v.* klumpe sig, løbe sammen, blive tyk. (Jvf. Clod).

Cloth (klɑth), *n.* vævet Tøj; Klæde; Linned, Lærred; Dug (ogsaa i Sejl); Borddug; Ornat (en Præsts); *fig.* gejstlig Stand. (I alle disse Betydninger er Ordets Pluralis regelret; se Clothes nedenfor).

Clothe (klōdh), *v.* klæde, paaklæde, iføre; smykke med Klæder; *fig.* beklæde; bære Klæder.

Clothes (klōdhs eller klōs), *n. pl.* Klæder, Klædningsstykker *pl.*, Klædning; Vask (Skjorter, Tørklæder osv.); Sengklæder *pl.*

Cloth'ier (klōdh'jer), *n.* Klædefabrikant; En som sælger Klæder.

Cloth'ing (klōdh'ing), *n.* Klædning.

Clot'ty (klɑt'ti), *a.* klumpet.

Cloud (klaud), *n.* Sky; mørk Plet eller Aare (i Sten, Træ osv.) mørk eller skjult Tilstand; *v.* overtrække med Skyer, bedække, formørke, fordunkle; blive skyfuld; gjøre aaret eller flammet.

Cloud'–capt (klaud'kɑpt), *a.* bedækket med Skyer, som taber sig i Skyer.

Cloud'i-ness (klaud'i-nĕs), *n.* Skyfuldhed; Dunkelhed.
Cloud'less (klaud'lĕs), *a.* skyfri, klar, ren.
Cloud'y (klaud'i), *a.* skyfuld, mørk, dunkel.
Clough (kløf), *n.* Kløft; Klippe (se Cloff).
Clout (klaut), *n.* Klud, Stykke Tøj, Lap; Viskeklud, Karklud; Svøb, Ble; Flik, Lap; et hvidt Stykke Tøj (Mærke for Bueskytter); Axelplade, Skinne; Slag; Lommetørklæde; *v.* flikke, bøde, lappe; sammenflikke; fuske, kludre; bedække med et Klæde; beslaa eller belægge med Jern (en Axel).
Clout (klaut), *n.* Skosøm; *v.* beslaa med Søm.
Clove (klōv), *n.* Kryddernellike, Nellike; *n.* Stjæl eller Lag (af et Løg); en vis Vægt af Ost eller Smør (8 pounds), og af Uld (7 pouuds).
Clo'ven (klō'vn), *a.* kløvet, spaltet (jvf. Cleave).
Clo'ven-foot'ed (klō'vn-fut'ĕd), **Clo'ven-hoof-ed** (klō'vn-hųft), *a.* med Klove.
Clo'ver (klō'vər), *n.* Kløver.
Clown (klaun), *n.* Landmand, Bonde; Tølper; Bajas, Nar; *v.* spille Bajas eller Naren.
Clown'ish (klaun'isj), *a.* plump, bondeagtig, grov.
Cloy (kløi), *v.* fylde, mætte, overfylde, proppe fuld, stoppe.
Cloy (kløi), *v.* fornagle (en Kanon; se Spike); klø, kradse (som med Kløer); saare med et Søm.
Club (kløb), *n.* Kølle, Knippel, Prygl; Kløver (i Kortspil); *v.* slaa med en Kølle; vende Kolben til (af et Gevær).
Club (kløb), *n.* Klub, sluttet Selskab, Forening; Tilskud, Penge-Bidrag, Kontingent; Sammenskud; give Bidrag, betale sin Del; medvirke; skyde sammen, gjøre Sammenskud.
Club'-foot-ed (kløb'fut-ĕd), *a.* klumpfodet.
Club'-law (kløb'lą), *n.* Næveret.
Cluck (kløk), *v.* klukke; lokke ved Klukken.
Clue (kljų), se Clew.
Clump (klømp), *n.* Klump, Klods; Klynge (af Træer), Trægruppe; *v.* slaa, banke.
Clum'si-ness (kløm'si-nĕs), *n.* Plumphed, klodset Væsen.
Clum'sy (kløm'si), *a.* klodset, plump; tung; *fig.* solid; stiv af Kulde.
Clung (kløng), *v.* indtørre; sammenstrumpe; udtære; *a.* tørret, skrumpen; udtæret; sammenklæbet (se ogsaa: Cling).
Clus'ter (kløs'tər), *n.* Klynge, Sværm; Gruppe; Klase; *v.* samle i Klynger; voxe i Klaser.
Clus'ter-y (kløs'tər-i), *a.* som voxer i Klaser.
Clutch (kløtsj), *v.* gribe, fatte, fastholde; knytte (Haanden); *n.* Greb, Tag; *pl.* Kløer *pl.* (*fig.* Hænder; Rovbegjerlighed).
Clut'ter (kløt'tər), *n.* Larm, Støj; *v.* støje, gjøre Larm; (jvf. Clatter).
Clys'ter (klis'tər), *n.* Klyster, Tarmebad.
Coach (kōtsj), *n.* Karet; privat Lærer, Manuduktør; Lærer; *v.* kjøre i Karet; bringe i Karet; give Undervisning, manuducere.
Coach'man (kōtsj'mæn), *n.* Kudsk.
Co-ac'tion (kō-æk'sjən), *n.* Tvang.
Co-act'ive (kō-ækt'iv), *a.* tvingende; samvirkende.
Co-ad'ju-tant (kō-æd'djü-tænt), *a.* medvirkende, hjælpende.
Co-ad-ju'tor (kō'æd-djų'tər), *n.* Medhjælper; Koadjutor (en Ærkebiskops Medhjælper og forud bestemte Efterfølger).
Co-ad-ju'trix (kō'æd-djų'triks), *n.* Medhjælperinde.
Co-ag'u-la-ble (kō-æg'jü-lå-bl), *a.* som kan størkne eller løbe sammen.
Co-ag'u-late (kō-æg'jü-leit), *v.* løbe sammen, størkne, blive tyk.

Co-ag'u-la'tion (kö-ăg'jü-leī'sĭøn), *n.* Størkning.
Co-ag'u-la-tive (kö-ăg'jü-lå-tĭv), *a.* som bringer til at størkne eller løbe sammen.
Co-ag'u-lum (kö-ăg'jü-løm), *n.* noget Størknet, Sammenløbet; Løbe.
Coal (kōl), *n.* Kul; *v.* forkulle, brænde Kul; tegne med Kul; forkulles; indtage Kul.
Coal'-box (kōl'bąks), *n.* Kulkasse.
Coal'er-y (kōl'ør-ĭ), *n.* Kulværk; Kulhandel.
Co'a-lesce' (kō'å-lĕs'), *v.* voxe sammen, forenes, sammensmelte.
Co'a-les'cence (kō'å-lĕs'sĕns), *n.* Sammensmeltning, nøje Forening.
Co'a-li'tion (kō'å-lĭsj'øn), *n.* Forening (til een Masse); Forbund, Parti.
Coal'-mine (kōl'main), } *n.* Kul-
Coal'-pit (kōl'pĭt), } mine, Kulgrube.
Coal'y (kōl'ĭ), *a.* som indeholder Kul, kulholdig.
Co'ap-ta'tion (kō'ăp-teī'sĭøn), *n.* Sammenpassen.
Coarse (kōrs), *a.* grov; raa, plump, simpel.
Coarse'ness (kōrs'nĕs), *n.* Grovhed; Raahed, Plumphed.
Coast (kōst), *n.* Kyst, Strandbred; Egn; Kant, Side; *v.* sejle langs Kysten; sejle forbi eller nær til.
Coast'er (kōst'ør), *n.* En som sejler langs Kysten; Kystfarer (Fartøj).
Coat (kōt), *n.* Kjole; Trøje, Vams, Frakke; Embedsdragt; Skjørt; Bedækning, Beklædning; Hud, Skind, Haarlag, Pels (et Dyrs); Felt (i Vaaben); *v.* beklæde, overtrække.
Coat'-card (kōt'kärd), *n.* (nu forvansket til: Court-card), Herrekort.
Coat'ing (kōt'ĭng), *n.* Bedækning, Overtræk.
Coax (kōks), *v.* smigre, sledske, overtale ved Sledskhed, lokke.
Coax'er (kōks'ør), *n.* Smigrer, Sledsker.
Cob (kąb), *n.* Knub, Hoved; noget der er rundt som et Hoved, Kugle, Pille (til at føde Fugle med); Testikel; Person, Karl, Knark; Hingst; halvgildet Dyr, liden stærk Hest, Kleppert; spansk Daler (i Gibraltar); Strandmaage.
Cob (kąb), *n.* Ler og Grus, Ler blandet med Hakkelse (til at mure med).
Cob (kąb), *n.* Edderkop.
Co'balt (kō'bąlt), *n.* Kobolt (et Metal).
Cob'ble (kąb'bl), *v.* flikke; fuske.
Cob'bler (kąb'blør), *n.* Stoflikker; Fusker.
Cob'nut (kąb'nøt), *n.* stor Nød.
Cob'web (kąb'nĕb), *n.* Spindelvæv; *fig.* let Snare; *a.* fin, ubetydelig, svag; taaget (om Morgenen).
Coc-cif'er-ous (kąk-sĭf'ør-øs), *a.* som bærer Bær.
Coch'i-neal (kątsj'ĭ-nĭl), *n.* Kochenille; Skarlagensfarve.
Coch'le-a-ry (kątsj'lĭ-å-rĭ), } *a.*
Coch'le-a'ted (kątsj'lĭ-eī'tĕd), } sneglehusformig, snegledannet; spiral.
Cock (kąk), *n.* Kog, liden Baad (jvf. Cog).
Cock (kąk), *n.* Hane; Han (af forskjellige Fugle); indbildsk Ansører, Formand eller Ordfører; Vejrhane; Hanegal; liden Høstak (paa Marken); Krampe (paa en Hat); Viser (pa en Solskive); Tunge (paa en Vægtskaal); Hak (paa en Pil); Hane (paa en Flint); Hane (paa en Tønde); *v.* sætte op, stikke i Vejret; slaa eller fæste Skyggen op (paa en Hat); sætte (Hatten) paa Snur eller paa tre Haar; sætte i Stak (om Høet); spænde Hanen (paa et Gevær); knejse, knejse med Nakken; holde eller afrette Kamphaner.
Cock-ade' (kąk-eīd'), *n.* Kokarde, Hattesløjfe.
Cock'a-too' (kąk'å-tų'), *n.* Kakadue.
Cock'a-trice (kąk'å-trais), *n.* Basilisk.

Cock'boat (kɑk'bōt), *n.* Kog, liden Baad.
Cock'er-el (kɑk'ør-ĕl), *n.* Hanekylling.
Cock'et (kɑk'ĕt), *a.* rask; fjantet, næsvis.
Cock'-fight (kɑk'fait), *n.* Hanefegtning.
Cock'-horse (kɑk'hɑrs), *a.* til Hest; triumferende.
Cock'le (kɑk'l), *n.* Klinte.
Cock'le (kɑk'l), *n.* Musling, Hjærtemusling; *v.* dreje strueformig, rynke, kruse; kruse sig.
Cock'-loft (kɑk'lɑft), *n.* Hanebjælkeloft.
Cock'ney (kɑk'ni), *n.* (oprindelig: en forkjælet Dreng), et Øgenavn for En, der er født i London og bestandig har været i Staden, Londoner, Hjemfødning fra London, Bymenneske.
Cock'pit (kɑk'pit), *n.* Kampplads til Hanefegtning; S. T. Lasaret (paa Banjerne til de Saarede).
Cock'roach (kɑk'rōtsj), *n.* Kakerlak.
Cock's'comb (kɑks'kōm), *n.* en Hanes Kam, Hanekam; (i andre Betydninger se Coxcomb).
Cock'swain (kɑk'sŭën eller kɑk'sn), *n.* S. T. Kvartermester (paa en Baad).
Co'coa (kō'kō), *n.* Kokospalme.
Co'coa-nut (kō'kō-nøt), *n.* Kokosnød.
Co-coon' (kō-kŭn'), *n.* Cocon, Spindeham (en Larves, Silkeormens).
Coc'tion (kɑk'sjøn), *n.* Kogning; *fig.* Fordøjelse.
Cod (kɑd), *n.* Kabliau, Torsk.
Cod (kɑd), *n.* Bælkelap el, Bælg, Skulp; Testikel-Pung; Pude; *v.* indeslutte i en Bælg eller et Hylster.
Code (kōd), *n.* Lovbog, Kodex.
Cod'-fish (kɑd'fisj), *n.* Kabliau, Torsk.
Cod'ger (kɑd'djør), *n.* Gnier, Pengepuger; underlig gammel Mand, Særling; *pl.* et debaterende Selskab (en Forvanskning af Cogitators).
Cod'i-cil (kɑd'i-sil), *n.* Kodicil, Anhang til et Testament.
Co'di-fi-ca'tion (kō'i-fi-kē'sjøn), *n.* Loves Ordning og Samlen i en Kodex.
Cod'i-fy (kɑd'i-fai), *v.* samle til en Kodex (jvf. Code).
Cod'dle (kɑd'dl), *v.* koge jævnt eller langsomt; *fig.* holde varm; gjøre meget af, kjæle for.
Cod'ling (kɑd'ling), *n.* et Slags tidlig modent Æble; ung eller liden Kabliau (se Cod).
Co'ef-fi'cience (kō'ĕf-fisj'ĕns), *n.* Medvirkning.
Co'ef-fi'cient (kō'ĕf-fisj'ĕnt), *a.* medvirkende; *n.* Medvirker; T. Coefficient.
Cœ'le-ac (si'li-ăk), *a.* til Underlivet hørende, i Underlivet.
Co-e'qual (kō-i'kŭəl), *a.* lige (i Stand, Magt osv.)
Co'e-qual'i-ty (kō'i-kŭəl'i-ti), *n.* Lighed.
Co-erce' (kō-ørs'), *v.* indskrænke, tvinge, holde i Tømme.
Co-er'ci-ble (kō-ør'si-bl), *a.* hvad der kan eller maa indskrænkes, underkastet Tvangsmidler.
Co-er'cion (kō-ør'sjøn), *n.* Indskrænkning, Tvang, Straf.
Co-er'cive (kō-ør'siv), *a.* indskrænkende, tvingende, straffende.
Co'es-sen'tial (kō'ĕs-sĕn'sjăl), *a.* som har samme Væsen.
Co'e-ta'ne-ous (kō'i-tē'ni-øs), *a.* samtidig.
Co'e-ter'nal (kō'i-tør'nøl), *a.* lige evig.
Co'e-ter'ni-ty (kō'i-tør'ni-ti), *n.* fælles Evighed.
Co-e'val (kō-i'vøl), *a.* jævnaldrende, lige gammel; samtidig; *n.* Samtidig; Jævnaldrende.
Co'ex-ist' (kō'ĕgs-ist'), *v.* være til paa samme Tid.
Co'ex-ist'ence (kō'ĕgs-ist'ĕns), *n.* Koexistens, Medtilværelse.
Co'ex-ist'ent (kō'ĕgs-ist'ĕnt), *a.* som er til eller lever paa samme Tid.
Co'ex-tend' (kō'ĕks-stĕnd'), *v.* give samme Udstrækning eller Varighed.

Co'ex-sten'sion (kō'ĕks-stĕn'shŭn), *n.* lige Omfang eller Varighed.
Co'ex-ten'sive (kō'ĕks-stĕn'sĭv), *a.* af lige Omfang eller Varighed.
Cof'fee (kŏf'fĭ), *n.* Kaffe.
Cof'fee-house (kŏf'fĭ-haus), *n.* Kaffehus (som ofte tillige er et Hotel eller Gjæstgiversted).
Cof'fee-mill (kŏf'fĭ-mĭl), *n.* Kaffemølle.
Cof'fee-pot (kŏf'fĭ-pŏt), *n.* Kaffekande.
Cof'fer (kŏf'fŏr), *n.* Koffert, Kasse, Kiste; Pengekasse; Skat; T. dyb Skandsegrav; firkantet Fordybning (i en Karnis); *v.* lægge eller samle i en Kasse.
Cof'fin (kŏf'fĭn), *n.* Ligkiste; Tut, Kræmmerhus; Hovskaal (øverste indre Del af en Hestehov); Dej af en Postej; *v.* lægge i Ligkiste.
Cog (kŏg), *n.* Kog eller Kogge, liden Baad, Jolle.
Cog (kŏg), *n.* Takke, Kam eller Trætand (paa et Hjul); Kneb, Bedrageri.
Co'gen-cy (kō'djĕn-sĭ), *n.* tvingende Kraft, Styrke; *fig.* overbevisende Kraft.
Co'gent (kō'djĕnt), *a.* tvingende, kraftig, uimodstaaelig; overbevisende.
Cog'i-ta-ble (kŏdj'ĭ-tå-bl), *a.* tænkelig.
Cog'i-tate (kŏdj'ĭ-tēt), *v.* tænke, betænke.
Cog'i-ta'tion (kŏdj'ĭ-tē'shŭn), *n.* Tænken, Tanke; Overtænkning, Overlæg.
Cog'i-ta-tive (kŏdj'ĭ-tå-tĭv), *a.* tænkende, dybsindig.
Cog'nate (kŏg'nēt), *a.* beslægtet.
Cog-na'tion (kŏg-nē'shŭn), *n.* Slægtskab.
Cog-ni'tion (kŏg-nĭsh'ŭn), *n.* Erfaringskundskab, Erkjendelse.
Cog'ni-za-ble (kŏg'nĭ-så-bl eller kŏn'ĭ-så-bl), *a.* T. underkastet Rettens Kjendelse.
Cog'ni-zance (kŏg'nĭ-sĕns eller kŏn'ĭ-sĕns), *n.* Kundskab, Erfaring, Erkjendelse; Tilstaaelse; Forhør eller Undersøgelse for Retten; Jurisdiktion, Magt til retlig Undersøgelse.
Cog-nos'ci-ble (kŏg-nŏs'sĭ-bl), *a.* kjendelig, som kan vides.
Cog'-wheel (kŏg'hwēl), *n.* Kamhjul.
Co-hab'it (kō hăb'ĭt), *v.* bo sammen; leve som Mand og Kone.
Co hab-it-a'tion (kō'hăb-ĭt-ē'shŭn), *n.* Sammenboen; Samliv.
Co-heir' (kō-ĕr'), *n.* Medarving.
Co-heir'ess (kō-ĕr'ĕs)), *n.* kvindelig Medarving.
Co-here' (kō-hĭr'), *v.* hænge sammen; passe; stemme overens.
Co-her'ence (kō-hĭr'ĕns), **Co-her'en-cy** (kō-hĭr'ĕn-sĭ), *n.* Sammenhold, Sammenhæng; Følge, Forbindelse.
Co-her'ent (kō-hĭr'ĕnt), *a.* sammenhængende; overensstemmende.
Co-he'sion (kō-hē'zhŭn), *n.* legemligt Sammenhæng.
Co-he'sive (kō-hē'sĭv), *a.* sammenhængende; overensstemmende.
Co'hort (kō'hŏrt), *n.* Cohorte (600 Mand Fodfolk, hos Romerne); Skare.
Coif (kŏif), *n.* Hue, Kappe, Hætte; juridisk Doktorhue.
Coif'fure (kŏif'fjŭr), *n.* Hovedpynt; Hovedtøj.
Coil (kŏil), *v.* sammenrulle ringformig; S. T. opskyde i Bugter (et Toug); *n.* ringformig Bugt eller Rulle; Toug opskudt i Bugter ovenpaa hverandre; Bugt.
Coil (kŏil), *n.* Kvalm, Støj, Tummel.
Coin (kŏin), *n.* Krog.
Coin (kŏin), *n.* Kile, Stillekile (ogsaa: Quoin og Coigne); Stempel, Myntstempel; Mynt; Penge *pl.*; *v.* præge, mynte; opfinde, opdigte, smede.
Coin'age (kŏin'ĕdsj), *n.* Myntning; Myntvæsen; Myntskat, Slagskat; Mynt, Penge *pl.*; Opdigtelse; Opfindelse.

Co·in-cide' (kō·in-said'), *v.* træffe sammen; stemme overens.
Co-in'ci-dence (kō-in'si-dĕns), *n.* Sammentræf, Overensstemmelse.
Co-in'ci-dent (kō-in'si-dĕnt), *a.* sammentræffende; overensstemmende.
Co·in-di-ca'tion (kō·in-di-kē'shŭn), *n.* Overensstemmelse af flere Kjendetegn.
Coin'er (koin'ẽr), *n.* Mynter; Myntfalskner eller Falskmyntner; Opdigter.
Co-i'tion (kō-ish'ŭn), *n.* Sammenkomst; Parring.
Coke (kōk), *n.* afsvovlet Stenkul; *v.* afsvovle Kul.
Col'an-der (kŭl'ăn-dẽr), *n.* Si, Filterpose; Dørslag.
Cold (kōld), *a.* kold; som føler Kulde, kuldskjær; *fig.* kold, ligegyldig; koldblodig, rolig; tilbageholden, kydsk; *n.* Kulde; Forkjølelse; Snue.
Cold'ness (kōld'nĕs), *n.* Kulde; *fig.* Kulde, Ligegyldighed.
Cole'wort (kōl'wẽrt), *n.* Grønkaal.
Col'ic (kŏl'ik), *n.* Kolik, Mavekrampe, Bugvrid; *a.* som angriber Maven.
Col'ick-y (kŏl'ik-i), *a.* hørende til Kolik.
Col-lapse' (kŏl-lăps'), *v.* falde sammen, svinde ind; trykkes sammen (om Dampkjedel); *n.* Indfalden, Indsvinden.
Col-lap'sion (kŏl-lăp'shŭn), *n.* Sammenfalden, Indsvinden; Sammentrykning.
Col'lar (kŏl'lẽr), *n.* Halsbaand, Halsbind; Ordenskjæde (Riddernes), Krave (paa Klæder og Linned), Flip; Halskobbel; Kumt, Stavsele; Rullepølse, Sylte; *v.* gribe i Kraven eller Halsen; lægge Halsbaand paa; sammenpresse og binde (Kjød).
Col-late' (kŏl-lēt'), *v.* jævnføre, sammenligne, konferere; forlene, indsætte, udnævne (til en gejstlig Værdighed eller Embede).
Col-lat'er-al (kŏl-lăt'ẽr-ăl), *a.* jævnsides; som er paa Siden, ved Siden af hverandre; jævnløbende, gjensidig; *n. pl.* Sideslægtninge *pl.*
Col-la'tion (kŏl-lē'shŭn), *n.* Sammenligning, Konferering; Overdragelse, Bortgivning, Forlening; Mellemmaaltid, Forfriskning.
Col-la'tor (kŏl-lē'tẽr), *n.* En som konfererer; En som forlener eller bortgiver; Kirkepatron, Kaldsherre.
Col'league (kŏl'lig), *n.* Embedsbroder, Kollega; *v.* forene sig, gjøre Selskab med.
Col'lect (kŏl'lĕkt), *n.* Kollekt (kort Bøn ved Gudstjenesten).
Col-lect' (kŏl-lĕkt'), *v.* samle, bringe sammen; slutte; indse, mærke; samle sig, løbe sammen.
Col-lect'ed (kŏl-lĕkt'ĕd), *a.* fattet, rolig.
Col-lec'tion (kŏl-lĕk'shŭn), *n.* Indsamling; Samling; Slutning, Slutningsfølge.
Col-lect'ive (kŏl-lĕkt'iv), *a.* samlet; sammenfattet.
Col-lect'ive-ly (kŏl-lĕkt'iv-li), *ad.* samlet; sluttende.
Col-lect'or (kŏl-lĕkt'ẽr), *n.* Samler; Kollektør, Indsamler; Stratenrøver.
Col-lec'tor-ship (kŏl-lĕk'tẽr-ship), *n.* Kollektør-Embede.
Col'lege (kŏl'lĕdsj), *n.* Kollegium; Fakultet.
Col-le'gi-al (kŏl-lī'dji-ăl), *a.* som hører til et Kollegium, kollegial.
Col-le'gi-an (kŏl-lī'dji-ăn), *n.* En som har en Plads paa et Kollegium, Alumnus, Student ved et Kollegium.
Col-le'gi-ate (kŏl-lī'dji-ĕt), *a.* kollegial, akademisk; *n.* Medlem af et Kollegium, Student.
Col'let (kŏl'lĕt), *n.* Kapsel (paa en Ring, hvori Stenen indfattes).
Col-lide' (kŏl-laid'), *v.* støde sammen, kollidere.
Coll'ier (kŏll'jẽr), *n.* Kulgraver; Kulhandler; Kulskib.
Coll'ier-y (kŏll'jẽr-i), *n.* Kulgrube, Kulværk; Kulhandel.
Col-liq'ue-fac'tion (kŏl-lik'wi-făk'shŭn), *n.* Sammensmeltning.

Col-lis'ion (kǫl-lizj'ǿn), *n.* Sammenstød, Paasejling, Kollision.
Col'lo-cate (kǫl'lö-keit), *v.* stille, sætte, ordne.
Col'lo-ca'tion (kǫl'lö-kei'ʃǿn), *n.* Stillen, Ordnen; Stilling.
Col'lop (kǫl'lǫp), *n.* tynd Skive Kjød (som ristes eller steges); Stykke Kjød; Kjødklump, (i Spøg) Barn.
Col-lo'qui-al (kǫl-lö'kui-æl), *a.* som hører til Omgangssproget eller almindelig Samtale.
Col-lo'qui-al-ism (kǫl-lö'kui-æl-izm) *n.* Udtryksmaade i daglig Tale.
Col'lo-quist (kǫl'lö-kuist), *n.* En som deltager i en Samtale, Medtalende.
Col'lo-quy (kǫl'lö-kui), *n.* Samtale, Underholdning.
Col-lude' (kǫl-ljud'), *v.* have hemmelig Forstaaelse, spille under Dække.
Col-lu'sion (kǫl-lju'ʒǿn), *n.* hemmelig Forstaaelse eller Aftale.
Col-lu'sive (kǫl-lju'siv), *a.* hemmelig aftalt, underfundig.
Col-lu'so-ry (kǫl-lju'sö-ri), *a.* hemmelig aftalt, underfundig.
Co'lon (kö'lǿn), *n.* Kolon (:); Tyktarm (nærmest Endetarmen).
Colonel (kör'nël), *n.* Oberst.
Colonel-cy (kör'nël-si), **Colonel-ship** (kör'nël-ʃip), *n.* Oberstes Værdighed eller Post.
Co-lo'ni-al (kö-lö'ni-æl), *a.* kolonial, henhørende til Kolonier.
Col'o-nist (kǫl'ö-nist), *n.* Kolonist, Nybygger.
Col'o-ni-za'tion (kǫl'ö-ni-sei'ʃǿn), *n.* Kolonisation.
Col'o-nize (kǫl'ö-nais), *v.* kolonisere, anlægge Kolonier.
Col'on-nade' (kǫl'ǫn-neid'), *n.* Søjlegang; Kolonnade.
Col'o-ny (kǫl'ö-ni), *n.* Koloni, Nybygd.
Col'o-phon (kǫl'ö-fǿn), *n.* Slutnings-Device (i en Bog, ogsaa Trykkerens Navn, Aarstallet osv.)
Col'or (kǫl'ør), *n.* Farve, Kolør; Ansigtsfarve; Rødme; Forstjønnelse; Fremstilling; Besmykkelse, Paaskud, Skin; Beskaffenhed; *v.* farve; stryge med Farve, stryge over; kolorere; besmykke, give et Anstrøg; farves; blive rød, rødme.
Col'or-a-ble (kǫl'ør-å-bl), *a.* tydelig, sandsynlig.
Col'or-if'ic (kǫl'ør-if'ik), *a.* farvende.
Col'or-less (kǫl'ør-lès), *a.* farveløs; gjennemsigtig.
Co-los'sal (kö-lǫs'sæl), *a.* kolossal; kjæmpeagtig.
Co-los'sus (kö-lǫs'sǿs), Kolos, Kjæmpestatue, Kjæmpeskikkelse.
Colt (kǫlt), *n.* Hingstføl; ung Hest, Plag; *fig.* ung Nar, Laps; uerfaren Person; *v.* være lystig, springe omkring; have til Bedste, narre.
Colt (kǫlt), *n.* et Mordvaaben (en stiv Tamp med en i Enden indflettet Kugle).
Col'ter (kǫl'tør), *n.* Langjern (til en Plov).
Colt'ish (kǫlt'isj), *a.* overgiven, kaad.
Colt's-foot (kǫlts'fut), *n.* Følfod, Hovurt (Plante).
Col'u-brine (kǫl'jü-brain), *a.* slangeagtig; *fig.* snedig, lumsk, falsk.
Col'um-ba-ry (kǫl'jǿm-bå-ri), *n.* Dueslag, Duehus.
Col'um-bine (kǫl'jǿm-bain), *a.* duefarvet, violet (som Halsen af en Due); *n.* Akkeleje (Plante); Kolombine (Heltinden i en Pantomime).
Col'umn (kǫl'jǿm), *n.* Søjle, Pille, Støtte; Kolonne (af en Hær); Spalte (i en Bog).
Co-lum'nar (kö-lǿm'nør), *a.* søjleformig.
Co-lures' (kö-ljurs'), *n. pl.* Koluren *pl.* (to Middagskredse som retvinklet gjennemskjære Polerne og Ækvator).
Co'ma (kö'må), *n.* Sovesyge, dyb Døsighed; haarformig Taage (omkring en Komet eller Planet); Haarbusk, Frøuld (paa Planter).
Co'ma-tose' (kö'må-tös'), *a.* søvnig, sovesyg, døsig (jvf. Coma).

Comb (kōm), *n.* Kam, Redekam; Kam (paa Fugle); Bikage, Voxkage (med Cellerne); *v.* kjæmme; strigle; hegle, karte.

Comb (kōm), *n.* Hulning, Dal; et Maal, se Coomb.

Com'bat (kɑm'bæt), *n.* Kamp, Strid; Fegtning.

Com'bat-ant (kɑm'bæt-ænt), *n.* Kjæmper; Modstander; Forfegter; *a.* stridende; stridig.

Com'ba-tive (kɑm'bå-tiv), *a.* stride- eller kamplysten, stridbar.

Comb'er (kōm'ør), *n.* Uldkjæmmer.

Com-bin'a-ble (kɑm-bain'å-bl), *a.* som kan forenes eller bestaa med.

Com'bi-na'tion (kɑm'bi-nei'ſjøn), *n.* Forbindelſe, Forening; Kombination, Blanding; Komplot.

Com-bine' (kɑm-bain'), *v.* forbinde, forene; ſammenligne, beregne, kombinere; forbinde ſig. forene ſig.

Com-bus'ti-bil'i-ty (kɑm-bøs'ti-bil'i-ti), *n.* Brændbarhed, Forbrændelighed.

Com-bus'ti-ble (kɑm-bøs'ti-bl), *a.* brændbar, forbrændelig.

Com-bus'ti-ble-ness (kɑm-bøs'ti-bl-nēs), se Combustibility.

Com-bus'tion (kɑm-bøſt'jøn), *n.* Forbrænding, Brand; *fig.* Oprør, Tumult, Forvirring.

Come (køm), *v. imp.* CAME; *p. p.* COME] komme; ankomme; oprinde, hidrøre; vorde, blive; ſpire (om Malt); (i Imperativ:) kom! nu! raſk! op! velan!

Come (køm), *n.* Spire (i Malt).

Co-me'di-an (kō-mi'di-æn), *n.* Skuespiller; Lyſtſpil-Digter.

Com'e-dy (kɑm'i-di), *n.* Lyſtſpil, Komedie.

Come'li-ness (køm'li-nēs), *n.* Sømmelighed; Ynde, Tækkelighed, Skjønhed.

Come'ly (køm'li), *a.* & *ad.* paſſende; anſtændig; tækkelig, yndig, vakker, net, behagelig.

Com'et (kɑm'ət), *n.* Komet.

Com'et-a-ry (kɑm'ət-å-ri), **Co-met'ic** (kō-met'ik), } *a.* ſom angaar Kometerne.

Com'fit (køm'fit), *n.* Konfekt, Sukkerbagværk; *v.* nedſylte med Sukker (ſe Confect).

Com'fort (køm'fərt), *n.* Biſtand, Underſtøttelſe; Trøſt, Vederkvægelſe; Velvære, Velfærd; Bekvemmelighed; *v.* trøſte, ſtyrke, vederkvæge.

Com'fort-a-ble (køm'fərt-å-bl), *a.* trøſterig, trøſtefuld, trøſtende; behagelig, bekvem, hyggelig.

Com'fort-er (køm'fərt-ør), *n.* Trøſter; Talsmand; langt uldent Halsklæde (ſtrikket eller hæklet).

Com'fort-less (køm'fərt-lēs), *a.* trøſtesløs; ubehagelig, ubekvem.

Com'frey (køm'fri), *n.* Kulſukker, Kongſalverod (Plante).

Com'ic (kɑm'ik), **Com'ic-al** (kɑm'ik-æl). } *a.* komiſk, morſom, løjerlig, pudſerlig.

Com'ing (køm'ing), *a.* kommende, tilkommende; tilbøjelig; forekommende, villig, begjerlig; *n.* Komme; Ankomſt.

Com'i-ty (kɑm'i-ti), *n.* Høflighed; Levemaade.

Com'ma (kɑm'må), *n.* Komma.

Com-mand' (kɑm-mænd'), *v.* befale, byde; anføre, kommandere; overſkue, beherſke (give Udſigt over); *n.* Befaling; Anførſel, Kommando; Herſkeſyge; Magt; Overſigt (fra et højt Sted).

Com'man-dant' (kɑm'mån-dånt'), *n.* Kommandant.

Com-mand'er (køm-månd'ør), *n.* Befalingsmand, Anfører; Hærfører; General; S. T. Kaptejn-Løjtnant.

Com-mand'er-in-chief (kɑm-månd'ør-in-tjif), *n.* øverſte Befalingsmand over Landhæren, Generaliſſimus.

Com-mand'er-y (kɑm-månd'ør-i), *n.* Kommende, Kommenthuri (viſſe Ridderordeners Hus og Jorder).

Com-mand'ing (kɑm-månd'ing), *a.* bydende; majeſtætiſk, anſelig, værdig.

Com-mand'ment (kam-månd'ment), *n.* Befaling; Bud; the ten -s, de ti Bud.

Com-mem'or-a-ble (kam-mem'ør-å-bl), *a.* mindeværdig, mærkværdig.

Com-mem'o-rate (kam-mem'-ö-reit), *v.* fejre eller højtideligholde til Erindring; bringe i Erindring.

Com-mem'o-ra'tion (kam-mem'ö-rei'ſjøn), *n.* Erindring, Ihukommelſe; Mindefeſt.

Com-mem'o-ra-tive (kam-mem'ö-rå-tiv), *a.* til Ihukommelſe eller Erindring (om, of).

Com-mence' (kam-mens'), *v.* begynde; blive, træde op ſom.

Com-mence'ment (kam-mens'ment), *n.* Begyndelſe; T. Promotions-Dag, Promotion (i Cambridge, den førſte Tirsdag i Juli).

Com-mend' (kam-mend'), *v.* roſe, priſe; anbefale.

Com-mend'a-ble (kam-mend'å-bl), *a.* rosværdig, prisværdig; værd at anbefale.

Com'men-da'tion (kam'men-dei'ſjøn), *n.* Ros, Anbefaling; kjærlig Hilſen.

Com-mend'a-to-ry (kam-mend'å-tö-ri), *a.* anbefalende, roſende; T. ſom er betroet midlertidig Beſtyrelſe (af et ledigt Præſtekald); *n.* Lovtale.

Com-men'ſu-ra-bil'i-ty (kam-men'-ſjü-rå-bil'i-ti), *n.* Forhold (efter ſamme Maal), Kommenſurabilitet.

Com-men'ſu-ra-ble (kam-men'ſjü-rå-bl), *a.* ſom har fælles Maal eller kan maales med ſamme Maal, kommenſurabel.

Com-men'ſu-ra-ble-neſs (kam-men'ſjü-rå-bl-nes), ſe Commenſurability.

Com-men'ſu-rate, kam-men'ſjü-rēt, *a.* bragt under fælles Maal, udmaalt forholdsmæſſig.

Com-men ſu-ra'tion (kam-men'ſjü-rei'ſjøn), *n.* Udmaaling; Forhold.

Com'ment (kam'ment), *v.* forklare, fortolke, kommentere, ledſage med Anmærkninger; *n.* Forklaring, Udtydning, Kommentar, Anmærkning.

Com'ment-a-ry (kam'ment-å-ri), *n.* Kommentar; Noticebog, Memoirer *pl.*

Com'men-ta'tor (kam'men-tei'tør), *n.* Kommentator, Forklarer, Fortolker.

Com'merce (kam'mørs), *n.* Handel; Omgang, Samkvem; *v.* drive Handel, handle; have Omgang eller Samkvem.

Com-mer'cial (kam-mør'ſjæl), *a.* ſom hører til Handel, Handels-.

Com'mi-na'tion (kam'mi-nei'ſjøn), *n.* Truſel, Advarſel; Oplæsning af hellige Formaninger.

Com-min'a-to-ry (kam-min'å-tö-ri), *a.* truende.

Com-min'gle (kam-min'gl), *v.* blande ſammen, mænge; blande ſig ſammen, mænge ſig.

Com'mi-nute (kam'mi-njut), *v.* rive ſmaat, knuſe, pulveriſere.

Com'mi-nu'tion (kam'mi-nju'ſjøn), *n.* Sønderſtødning, Søndergnidning, Pulveriſering; Formindſkelſe.

Com-mis'er-ate (kam-mis'ør-eit), *v.* ynke, have Medlidenhed med, forbarme ſig over.

Com-mis er-a'tion (kam-mis'ør-ei'ſjøn), *n.* Medlidenhed, Forbarmelſe, Medynk.

Com'mis-ſa-ry (kam'mis-ſå-ri), *n.* Befuldmægtiget, Kommisſarius; Krigskommisſær, Ordonnatør, Intendant; gejſtlig Kommisſarius (en Biſkops).

Com-mis'ſion (kam-misj'øn), *n.* Kommisſion, betroet Forretning; Fuldmagt, Hverv; Beſtalling; Befuldmægtigede *pl.*; Tjeneſte, Poſt, Embede; Officers-Poſt; Kommisſion (Samling af beſtikkede Perſoner); Betaling for en Handelsforretning, Proviſion; Udøvelſe eller Begaaelſe (af en Synd).

Com-mis'ſion-er (kam-misj'øn-ør), *n.* Befuldmægtiget, Kommisſær; Kommisſionær; Statholder.

Com-mis'sure (kɑm-mish'jur), *n.* Sammenføjning, Fældning; T. Kommisſur.

Com-mit' (kɑm-mit'), *v.* betro, overgive, overlade, overdrage; arreſtere, hæfte, fængſle; udøve, bedrive, begaa; ſammenſtille, ſtille imod hinanden.

Com-mit'ment (kɑm-mit'mënt), } *n.*
Com-mit'tal (kɑm-mit'tël), }
Arreſtering, Fængsling; Arreſtbefaling.

Com-mit'tee (kɑm-mit'ti), *n.* Komite, Udvalg (til at drøfte en Sag).

Com-mit'ter (kɑm-mit'tør), *n.* En ſom begaar (en Forbrydelſe), Forbryder.

Com-mix' (kɑm-miks'), *v.* ſammenblande; forene ſig.

Com-mix'tion (kɑm-mikſt'jøn), } *n.*
Com-mixt'ure (kɑm-mikſt'jur), }
Sammenblanding; Blanding, Sammenſætning.

Com-mode' (kɑm-mōd'), *n.* Hovedtøj; Kommode; Kommoditet.

Com-mo'di-ous (kɑm-mō'di-ŭs), *a.* bekvem, magelig, nyttig, nem.

Com-mod'i-ty (kɑm-mɑd'i-ti), *n.* Bekvemmelighed; Fordel, Gevinſt; Vare, Handelsvare.

Com'mo-dore (kɑm'mō-dōr), *n.* Commodor (en Kaptejn, ſom kommanderer en Eſkadre uden at ſtaa under nogen anden Officers Overbefaling; med hans Hverv bortfalder ogſaa Titlen); Kommandør (en Ærestitel); Lejdeſkib (for en Flaade af Handelsſkibe).

Com'mon (kɑm'mŏn), *a.* & *ad.* almindelig; hyppig, ſædvanlig; ſimpel; gemen; fælles; offentlig; *n.* Alminding, Fælled; Overdrev, fælles Græsgang; Fællesſkab; *v.* have fælles Ret (til en Jord); ſpiſe i Selſkab.

Com'mon-age (kɑm'mŏn-ëdsj), *n.* fælles Rettighed, Ret til Græsning paa en Fælled.

Com'mon-al-ty (kɑm'mŏn-ël-ti), *n.* menige Folk, Borgerfolk *pl.*, Folk.

Com'mon-coun'cil (kɑm'mŏn-kaun'ſil), *n.* Raad af Borgerne, Borgerrepræſentanter *pl.*

Com'mon-er (kɑm'mŏn-ør), *n.* En af Borgerklaſſen; Medlem af Underhuſet; Delhaver (i fælles Jord); Student af anden Rang eller Klaſſe (i Oxford); Skjøge.

Com'mon-place (kɑm'mŏn-pleis), *n.* almindelig Gjenſtand (til Diskuſſion); Erindringsnote; *a.* almindelig, fortærſket, forſlidt.

Com'mons (kɑm'mŏns), *n. pl.* Borgerfolk, menige Folk *pl.*; Underhus (i Parlamentet); Koſt (ved fælles Bord).

Com'mon sense (kɑm'mŏn ſens), *n.* almindelig, ſund Menneſkeforſtand.

Com'mon-weal', kɑm'mŏn-uïl' }
Com'mon-wealth', kɑm'mŏn-uëlth' }
n. borgerligt Samfund, Stat, Folk; Friſtat, Republik.

Com-mo'tion (kɑm-mō'ſhŏn), *n.* Bevægelſe, Uro; Opſtand, Oprør.

Com-mun'al (kɑm-mjun'ël), *a.* kommunal, Kommune-.

Com'mune (kɑm'mjun), *n.* Kommune (Sogn); *v.* meddele ſig, underholde ſig, tale (med).

Com-mu'ni-ca-ble, kɑm-mju'ni-kă-bl, *a.* meddelelig.

Com-mu'ni-cant (kɑm-mju'ni-kănt), n. Kommunikant, Deltager i Alterens Sakrament.

Com-mu'ni-cate (kɑm-mju'ni-keit), *v.* meddele; deltage i; ſtaa i Forbindelſe, have tilfælles; vexle Breve, ſtaa eller træde i Underhandling; kommunicere, gaa til Alters.

Com-mu'ni-ca'tion (kɑm-mju'ni-kei'ſhŏn), *n.* Meddelelſe; Samtale; Omgang, Samkvem; Forbindelſe.

Com-mu'ni-ca-tive (kɑm-mju'ni-kă-tiv), *a.* meddelende, aabenhjertig; gavmild.

Com-mun'ion (kɑm-mjun'jøn), *n.* Samkvem; Forbindelſe; Omgang, Samfund; Altergang, Kommunion.

Com-mu'ni-ty (kɑm-mju'ni-ti), *n.* Fællesſkab; almene Samfund; Stat.

Com'mu-ta-bil'i-ty (kam'mjü-tå-bil'i-ti), *n.* den Egenskab at kunne ombyttes; Afhændelighed.

Com-mut'a-ble (kąm-mjụt'å-bl), *a.* som kan ombyttes; afhændelig.

Com'mu-ta'tion (kąm'mjü-tei'siøn), *n.* Forandring; Bytning, Tusken; Udvexling, Afløsning; T. Formildelse (en Strafs).

Com-mu'ta-tive (kąm-mjụ'tå-tiv), *a.* som angaar Ombytning.

Com-mute' (kąm-mjụt'), *v.* ombytte, tuske; udløse, udvexle; afløse; bøde, gjøre fyldest; T. formilde (en Straf).

Com-pact' (kąm-pækt'), *a.* tæt, fast, kompakt; kortfattet, fyndig; *v.* forbinde nøje, sammenføje fast, forene; forene sig.

Com-pan'ion (køm-pæn'jøn), *n.* Kammerat, Staldbroder, Fælle, Selskabsbroder; S. T. Kahytstrappe (Opbygning over Kahytstrappen).

Com-pan'ion-a-ble (køm-pæn'jøn-å-bl), *a.* selskabelig, omgjængelig.

Com-pan'ion-ship (køm-pæn'jøn-sjip), *n.* Selskab, selskabelig Forbindelse, Kammeratskab.

Com'pa-ny (køm'på-ni), *n.* Selskab; Forening; Laug; Handelsselskab, Kompani; T. Kompani (fra 50 til 120 Mand Infanteri eller Artilleri).

Com'pa-ra-ble (kąm'på-rå-bl), *a.* som kan eller er værd at sammenlignes.

Com-par'a-tive (kąm-pær'å-tiv), *a.* sammenlignende; relativ, ikke positiv eller absolut; *n.* T. Komparativ, den højere Grad.

Com-par'a-tive-ly, kąm-pær'å-tiv-li, *ad.* i Sammenligning.

Com-pare' (kąm-pær'), *v.* sammenligne; lignes med (with); forskaffe, erholde; *n.* Sammenligning; Lighed.

Com-par'i-son (kąm-pær'i søn), *n* Sammenligning; Lignelse; Forhold; T. Komparation; Gradbøjning.

Com-part' (kąm-pärt'), *v.* afdele.

Com'par-ti'tion (kąm'par tisj'øn), *n.* Afdeling.

Com-part'ment (kąm-pärt'mĕnt), *n.* Afdeling, Fag, Rum; Coupe (paa Jernbane); Felt.

Com'pass (køm'pæs), *v.* omgaa; omgive; gribe om, omfatte; indeslutte; sætte igjennem, opnaa, bringe i Stand; have til Hensigt, lægge Plan til (f. Ex. et Mord); *n.* Omfang; Omkreds; Rum; Tidsrum; Omvej; Kompas; *pl.* Passer.

Com-pas'sion (køm-pæs'siøn), *n.* Medlidenhed, Medynk, Forbarmelse; *v.* føle Medlidenhed med.

Com-pas'sion-ate (køm-pæs'siøn-æt) *a.* medlidende.

Com-pas'sion-ate (køm-pæs'siøn-eit) *v.* have Medlidenhed, klage, ynke.

Com-pat'i-bil'i-ty, køm-pæt'i-bil'i-ti, *n.* Forenelighed, Fordragelighed.

Com-pat'i-ble (køm-pæt'i-bl), *a.* forenelig, fordragelig; skikket, passende.

Com-pa'tri-ot (køm-pei'tri-øt), *n.* Landsmand.

Com-peer' (køm-pïr'), *n.* Ligemand, Kollega, Medbroder, Staldbroder; *v.* passe til, være lige med.

Com-pel' (køm-pĕl'), *v.* nøde, tvinge; tage med Magt, aftvinge; overvælde, undertvinge.

Com-pel'la-ble (køm-pĕl'lå-bl), *a.* som kan tvinges eller aftvinges.

Com'pel-la'tion (kąm'pĕl-lei'siøn), *n.* Benævnelse, Navn, Titel (i Tiltale).

Com'pend (kąm'pĕnd), *n.* Udtog, Kompendium.

Com-pend'i-ous (kąm-pĕnd'i-øs), *a.* kort, kortfattet.

Com-pend'i-um (kąm-pĕnd'i-øm), *n.* Udtog, Kompendium, kort Begreb; Haandbog.

Com'pen-sate (kam'pĕn-seit eller kąm-pĕn'seit), *v.* opveje, erstatte, godtgjøre; give Erstatning.

Com'pen-sa'tion (kąm'pĕn-sei'siøn), *n.* Erstatning, Godtgjørelse.

Com pen'sa-tive (kąm-pĕn'så-tiv), *a.* erstattende.

Com-pen'sa-to-ry (kąm-pĕn'så-tö-ri)

a. som tjener til Erstatning, erstattende, som holder skadesløs.

Com-pete' (kǫm-pīt'), *v.* konkurrere, søge tilligemed (en anden); tilkomme, sømme sig.

Com'pe-tence (kǫm'pi-tẽns), } *n.*
Com'pe-ten-cy (kǫm'pi-tẽn-si), } Tilstrækkelighed; Udkomme, nødtørftig Formue; Rettighed, Adkomst; Besøjelse, Ret (til at dømme i en Sag).

Com'pe-tent (kǫm'pi-tẽnt), *a.* tilstrækkelig; passende, skikket; besøjet, kompetent.

Com'pe-tent-ly (kǫm'pi-tẽnt-li), *ad.* med Føje, paa Grund af Berettigelse eller Kompetence.

Com'pe-ti'tion (kǫm'pi-tisj'øn), *n.* Medsøgning, Konkurrents; lige Fordring; Fleres Fordring eller Adkomst.

Com-pet'i-tor (kǫm-pẽt'i-tør), *n.* Medsøger, Medbejler, Konkurrent.

Com-pet'i-tive (kǫm-pẽt'i-tiv), *a.* som Medsøgende eller Medbejler.

Com'pi-la'tion (kǫm'pi-lei'sjøn), *n.* Samling (fra flere Forfattere), Kompilation; Sammensmøren, sammensmurt Skrift.

Com-pile' (kǫm-pail'), *v.* samle, kompilere; sammensmøre, forfatte, skrive.

Com-pile'ment (kǫm-pail'mẽnt), *n.* Samling, Kompilation; Smøreri.

Com-pil'er (kǫm-pail'ør), *n.* Samler, Sammenskriver, Kompilator; Sammensmører.

Com-pla'cence (kǫm-plei'sẽns), }
Com-pla'cen-cy (kǫm-plei'sẽn-si), } *n.* Velbehag, Fornøjelse, Behagelighed; Føjelighed, Høflighed, Blidhed.

Com-pla'cent (kǫm-plei'sẽnt), *a.* føjelig, høflig, venlig.

Com-plain' (kǫm-plein'), *v.* klage, besvære sig; knage (som en Mast ved for svær Sejlføring); beklage.

Com-plain'ant (kǫm-plein'ẽnt), *n.* Klager.

Com-plain'er (kǫm-plein'ør), *n.* Klagende; En som beklager sig.

Com-plaint' (kǫm-pleint'), *n.* Klage, Besværing; Upasselighed, Sygdom.

Com'plai-sance' (kǫm'pli-sẽns'), *n.* Føjelighed, Høflighed, Artighed.

Com'plai-sant' (kǫm'pli-sẽnt'), *a.* føjelig, høflig, artig.

Com'ple-ment (kǫm'pli-mẽnt), *n.* Fuldendelse, Udfyldning; Komplement; Fuldkommenhed; fuldt Tal, bestemt Mængde, reglementeret Bemanding (et Skibs); Biomstændighed, Udsmykkelse.

Com ple-ment'al (kǫm'pli-mẽnt'ẽl), *a.* fuldendende, udfyldende.

Com-plete' (kǫm-plīt'), *a.* fuldstændig, fuldkommen, komplet; *v.* fuldende, udfylde, fuldstændiggjøre.

Com-plete'ly (kǫm-plīt'li), *ad.* fuldstændigt, fuldkomment, komplet.

Com-plete'ment (kǫm-plīt'mẽnt), *n.* Fuldendelse.

Com-plete'ness (kǫm-plīt'nes), *n.* Fuldendelse, Fuldkommenhed.

Com-ple'tion (kǫm-pli'sjøn), *n.* Fuldendelse, Udfyldning; Fuldendthed, Fuldkommenhed.

Com'plex (kǫm'pleks), *a.* indviklet, af mange Dele sammensat.

Com-plex'ion (kǫm-pleks'jøn), *n.* Sammensætning; Legemsbeskaffenhed, Natur, Sindsbeskaffenhed, Temperament; Ansigtsfarve.

Com-plex'ion-al (kǫm-pleks'jøn-ẽl), *a.* som beror paa Temperament.

Com-plex'i-ty (kǫm-pleks'i-ti), *n.* sammensat Tilstand; Forvikling, Indvikling.

Com-pli'a-ble (kǫm-plai'ẽ-bl), *a.* føjelig, tjenstvillig.

Com-pli'ance (kǫm-plai'ẽns), *n.* Føjelighed, Tjenstvillighed.

Com-pli'ant (kǫm-plai'ẽnt), *a.* føjelig, beredvillig.

Com'pli-cate (kǫm'pli-keit), *v.* forvikle, indvikle; forbinde, sammensætte.

Com'pli-cate (kǫm'pli-kẽt), *a.* forviklet; kompliceret, kunstig sammensat.

Com'pli-ca'tion (kąm'plĭ-keĭ'sĭøn), *n.* Forvikling; Forbindelse, Sammensætning.

Com-plic'i-ty (kąm-vlĭs'ĭ-tĭ), *n.* Medskyldighed.

Com'pli-ment (kąm'plĭ-mĕnt), *n.* Høflighedsbevis, Kompliment, Hilsen, Æresbevisning, Lykønskning; *v.* komplimentere, hilse, vise Høflighed; lykønske; rose af Høflighed, smigre.

Com'pli-ment'al (kąm'plĭ-mĕnt'ǣl),

Com'pli-ment'a-ry (kąm'plĭ-mĕnt'å-rĭ), *a.* høflig, artig, smigrende.

Com'plot (kąm'pląt), *n.* hemmeligt Forbund, Sammensværgelse, Komplot.

Com-plot' (kąm-pląt'), *v.* slutte et hemmeligt Forbund, sammenrotte sig, sammensværge sig.

Com-ply' (kąm-plai'), *v.* (med: with), føje sig, rette sig efter, indvillige i, billige, antage.

Com-po'nent (kąm-pō'nĕnt), *a.* som udgjør en Del; *n.* Bestanddel.

Com-port' (kąm-pōrt'), *v.* stemme overens, passe; taale, lide, udstaa.

Com-port'a-ble (kąm-pōrt'å-bl), *a.* fordragelig, overensstemmende, som man kan komme tilrette med.

Com-pose' (kąm-pōs'), *v.* sammensætte; forfatte, udarbejde; komponere; sætte (om Bogtrykkerne); bilægge, berolige, stille, ordne; udgjøre.

Com-posed' (kąm-pōst'), *a.* rolig, sat, sindig.

Com-pos'er (kąm-pōs'ør), *n.* Forfatter; Sætter; Komponist.

Com-pos'ite (kąm-pąs'ĭt), *a.* sammensat.

Com'po-si'tion (kąm'pö-sĭsj'øn), *n.* Sammensætning; Sammenstilling; Anordning, Indretning; Skrivemaade; Værk, Skrift; Udkast; Koncept; Tonedigtning, Komposition; Sætten (i Bogtrykkeri); tilbørlige Stilling; Bilæggelse, Forlig; Sammenhæng, Overensstemmelse; synthetisk Methode (i Mathematik og Filosofi); T. Erstatning (for Tiende).

Com-pos'i-tor (kąm-pąs'ĭ-tør), *n.* Sætter.

Com'post (kąm'pōst), *n.* Sammensætning, Blanding; Gjødning; Kline-Ler (ogsaa kaldet Com'po).

Com-pos'ure (kąm-pōs'jur), *n.* Rolighed, Sindighed, Fatning; Sindsro.

Com po-ta'tion (kąm'pö-teĭ'sĭøn), *n.* Drikkelag.

Com'pound (kąm'paund), *a.* sammensat; forstærket; *n.* Blanding, Sammensætning.

Com-pound' (kąm-paund'), *v.* sammensætte, sammenblande; bilægge; tilfredsstille; bringe til Forlig.

Com-pound'er (kąm-paund'ør), *n.* Blander, Sammensætter; Fredsstifter; En, som slutter Forlig; En, som indgaar Akkord om sin Gjæld; En, som gjør Aftale.

Com pre-hend' (kąm'prĭ-hĕnd'), *v.* indbefatte, indeholde; begribe; opfatte, forstaa.

Com pre-hen'si-ble (kąm'prĭ-hĕn'sĭ-bl), *a.* fattelig, begribelig.

Com'pre-hen'sion (kąm'prĭ-hĕn'sĭøn) *n.* Indbegreb; Indbefatning; Fatteevne; kort Begreb.

Com'pre-hen'sive (kąm'prĭ-hĕn'sĭv), *a.* indbefattende, omfattende; fyndig, eftertrykkelig.

Com'pre-hen'sive-ness (kąm'prĭ-hĕn'sĭv-nĕs), *n.* betydningsfuld Korthed; Sammentrængthed; Fatteevne.

Com-press' (kąm-prĕs'), *v.* sammentrykke; omfavne, besvangre.

Com'press (kąm'prĕs), *n.* Kompresse (til Saar osv.)

Com-press'i-bil'i-ty (kąm-prĕs'ĭ-bĭl'ĭ-tĭ), *n.* Sammentrykkelighed.

Com-press'i-ble (kąm-prĕs'ĭ-bl), *a.* sammentrykkelig.

Com-pres'sion (kąm-prĕs'sĭøn), *n.* Sammentrykning; Presning.

Com-press'ure (kąm-prĕsj'ur), *n.* et Legemes Tryk imod et andet; Presning.

Com-pri'sal (kǫm-prai'zĕl), *n.* Indbegreb.

Com-prise' (kǫm-prais'), *v.* indbefatte, indehǫlde.

Com'pro-mise (kǫm'prö-mais), *n.* Kompromis (gjensidigt Løfte om at lade en Tvistighed afgjøres ved en Voldgiftsmands Dom eller Kjendelse); Forlig; *v.* vælge en Voldgiftsmand eller Opmand; bilægge ved en Opmands Kjendelse, bilægge (ved Forlig); stille blot, sætte paa Spil, kompromittere.

Com'pro-mis'er (kǫm'prö-mais'ør), *n.* Voldgiftsmand.

Com'pro-mit (kǫm'prö-mit), se Compromise.

Comp-trol'ler (kön-trö'lør), *n.* Opsynsmand, Kontrolør.

Com-pul'sa-to-ry (kǫm-pøl'så-tö-ri), *a.* tvingende, forbunden med Tvang.

Com-pul'sion (kǫm-pøl'shøn), *n.* Tvang, Tvingen.

Com-pul'sive (kǫm-pøl'siv), *a.* tvingende, ved Tvang.

Com-pul'so-ry (kǫm-pøl'sö-ri), *a.* tvingende, tvungen (f. Ex. Skolegang).

Com-punc'tion (kǫm-pønk'shøn), *n.* Stikken, Pirring; Samvittighedsnag, Anger.

Com-punc'tious (kǫm-pønk'shøs), *a.* nagende, angerfuld, angrende.

Com-put'a-ble (kǫm-pjut'å-bl), *a.* som kan tælles, beregnelig.

Com'pu-ta'tion (kǫm'pjü-tei'shøn), *n.* Beregning, Regning.

Com-pute' (kǫm-pjut'), *v.* regne, udregne, beregne.

Com-put'er (kǫm-pjut'ør), *n.* En som gjør Beregninger, Regner, Regnemester.

Com'rade (kǫm'rĕd), *n.* Kammerat, Fælle, Selskabsbroder.

Con (kǫn), *ad.* (forkortet af contra), imod.

Con (kǫn), *v.* kjende, kunne; lære udenad; studere, tænke; bevidne.

Con (kǫn), *v.* S. T. vorske for Roret, skaage; *n.* Styring.

Con-cam'er-ate (kǫn-kæm'ør-eit), *v.* hvælve, gjøre hvælvet.

Con-cam'er-a'tion (kǫn-kæm'ør-ei'shøn), *n.* Hvælving.

Con-cat'e-nate (køn-kæt'i-neit), *v.* sammenkjæde, forbinde nøje.

Con-cat'e-na'tion (køn-kæt'i-nei'shøn) *n.* Sammenkjædning, Sammenhæng.

Con'cave (kǫn'keiv), *a.* hul, konkav; *n.* Hulning.

Con-cav'i-ty (kǫn-kæv'i-ti), *n.* Hulhed, Konkavitet.

Con-ca'vo-con'cave (kǫn-kei'vö-kǫn'keiv), *a.* dobbelt hul, konkav paa begge Sider.

Con-ca'vo-con'vex (kǫn-kei'vö-kǫn'veks), *a.* konkavkonvex, hul paa den ene Side og ophøjet paa den anden.

Con-ceal' (kǫn-sil'), *v.* skjule, dølge, holde hemmelig.

Con-ceal'a-ble (kǫn-sil'å-bl), *a.* som kan holdes hemmelig.

Con-ceal'ment (kǫn-sil'mĕnt), *n.* Fordølgelse, Fortielse; Hemmelighed; Tilflugtssted, Skjul.

Con-cede' (kǫn-sid'), *v.* give efter; tilstaa, indrømme, bevillige.

Con-ceit' (kǫn-sit'), *n.* Begreb, Idé, Forestilling; Tanke, Indfald, Grille; Mening; Fatteevne; Indbildskhed; *v.* holde for, indbilde sig, tro, mene.

Con-ceit'ed (kǫn-sit'ĕd), *a.* indbildt, kunstlet, affekteret, tvungen; med Fantasi, underlig, lunefuld.

Con-ceiv'a-ble (kǫn-siv'å-bl), *a.* tænkelig; begribelig; forstaaelig, fattelig.

Con-ceive' (kǫn-siv'), *v.* undfange, blive frugtsommelig; blive drægtig; udtænke, have i Sinde, fatte, begribe, forstaa; tænke sig; holde for.

Con-cen'ter (kǫn-sĕn'tør), **Con-cen'tre** (kǫn-sĕn'tør), *v.* have fælles Midtpunkt, forene sig i et Midtpunkt; forene i et Punkt, koncentrere.

Con'cen-trate (kǫn'sĕn-treit eller kǫn-sĕn'treit), *v.* forene i et Punkt, koncentrere, sammendrage.

Con'cen-tra'tion (kạn'sĕn-treⁱ'sĭøn), *n.* Sammendragning, Forening i et Punkt, Koncentrering.

Con-cen'tric (kŏn-sĕn'trĭk), }
Con-cen'tric-al (kạn-sĕn'trĭk-ĕl), } *a.* som har fælles Midtpunkt, koncentrisk.

Con-cep'tion (kạn-sĕp'sĭøn), *n.* Undfangelse; Begrebsevne, Forstand, Begreb; Forestilling, Tanke; Forsæt; Mening.

Con-cep'tive (kạn-sĕp'tĭv), *a.* modtagelig, opfattende, Opfatnings-.

Con-cern' (kạn-sörn'), *v.* angaa, vedkomme; forurolige, bekymre, bedrøve; *n.* Andel, Deltagelse; Sag, Ting, Anliggende, Foretagende; Vigtighed, Betydning; Uro, Bekymring, Sorg.

Con-cern'ing (kạn-sörn'ĭng), *prp.* angaaende, med Hensyn til, om.

Con-cern'ment (kạn-sörn'mĕnt), *n.* Anliggende, Foretagende; Hensyn, Indflydelse; Vigtighed, Vægt; Deltagelse, Sindsbevægelse, Bekymring.

Con-cert' (kạn-sört'), *v.* indrette, ordne; aftale, overlægge, raadslaa.

Con'cert (kạn'sört), *n.* Koncert; Forstaaelse, Forbindelse, Forening; Aftale.

Con-ces'sion (kạn-sĕsj'øn), *n.* Indrømmelse, Tilstaaelse; Tilladelse; Bevilling.

Con-ces'sive (kạn-sĕs'sĭv), *a.* tilladende, tilstaaende.

Conch (kạngk), *n.* Konkylie.

Conch'oid (kạngk'øid), *n.* T. Konkoïde, Sneglelinie.

Con-chol'o-gy (kạn-kạl'ö-djĭ), *n.* Lære om Skaldyr.

Con-cil'i-ate (kạn-sĭl'ĭ-eⁱt), *v.* forskaffe, vinde, erhverve (ved moralsk Indflydelse); forsone, tilfredsstille.

Con-cil'i-a'tion (kạn-sĭl'ĭ-eⁱ'sĭøn), *n.* Opnaaelse, Tilvejebringelse; Tilfredsstillelse, Forsoning.

Con-cil'i-a tor (kạn-sĭl'ĭ-eⁱ'tør), *n.* Forsoner, Fredsstifter.

Con-cil'i-a-to ry (kạn-sĭl'ĭ-å-tö-rĭ), *a.* mæglende forsonende, fredelig.

Con-cin'ni-ty (kạn-sĭn'nĭ-tĭ), *n.* Anstændighed, Sømmelighed, Sirlighed, Nethed.

Con-cise' (kạn-sais'), *a.* kortfattet, koncis, sammentrængt.

Con-cise'ly (kạn-sais'lĭ), *ad.* paa en koncis, kortfattet, sammentrængt Maade.

Con-cise'ness (kạn-sais'nĕs), *n.* Korthed.

Con-cis'ion (kạn-sĭsj'øn), *n.* Afskjæring, Bortskjæren; Forkortning, Korthed.

Con'clave (kạn'kleⁱv), *n.* hemmeligt Kammer, Konklave (hvor Kardinalerne vælge en Pave); hemmelig Forsamling.

Con-clude' (kạn-kljụd'), *v.* indeholde, indeslutte; slutte, ende; afslutte, bringe i Rigtighed; slutte (af noget), gjøre en Slutning, dømme; beslutte, bestemme; forbinde, forpligte.

Con-clu'sion (kạn-kljụ'sĭøn), *n.* Slutning, Ende; Slutning (af Præmisser), Slutningsfølge.

Con-clu'sive (kạn-kljụ'sĭv), *a.* afgjørende; følgerigtig.

Con-coct' (kạn-kạkt'), *v.* fordøje; bringe til Modenhed ved Varme; rense, lutre; *fig.* udklække.

Con-coc'tion (kạn-kạk'sĭøn), *n.* Fordøjelse; Modning ved Varme.

Con-coct'ive (kạn-kạkt'ĭv), *a.* fordøjende, Fordøjelses-.

Con-com'i-tance (kạn-kạm'ĭ-tĕns }
Con-com'i-tan-cy, kạn-kạm'ĭ-tĕn-sĭ } *n.* Bestaaen tilsammen, Ledsagning; Sammenhæng.

Con-com'i-tant (kạn-kạm'ĭ-tĕnt), *a.* ledsagende, forbunden dermed, medvirkende; *n.* Ledsager, Medfølger.

Con'cord (kạng'kạrd), *n.* Endrægtighed, Enighed; Ordenes Svaren til hverandre (i Person, Tal, Kjøn osv.); T. Samklang, Konsonans; Forlig.

Con-cord'ance (kạn-kạrd'ĕns), *n.* Overensstemmelse; T. Konkordans.

Con-cord'ant (kɑn-kɑrd'ænt), *a.* samdrægtig, enstemmig.

Con'course (kɑng'kors), *n.* Sammenløb, Tilløb; Hob, Forsamling, Mængde; Foreningspunkt.

Con-crete' (kɑn-krīt'), *v.* sammenvoxe, løbe sammen, størkne, blive til en Masse; gjøre eller danne til en Masse.

Con'crete (kɑn'krīt), *a.* sammenvoxet, fast; indlemmet, forenet; T. konkret; *n.* Blanding eller sammensat Masse; konkret Begreb.

Con-cre'tion (kɑn-krī'shŏn), *n.* Forbindelse; Størkning, Masse.

Con-cre'tive (kɑn-krī'tĭv), *a.* som bevirker Størkning.

Con-cu'bi-nage (kɑn-kjų'bĭ-nædsj), *n.* Boleri, Konkubinat.

Con'cu-bine (kɑng'kjü-bain), *n.* Bolerske, Frille, Konkubine.

Con-cu'pis-cence (kɑn-kjų'pĭs-sens), *n.* kjødelig Begjerung, ond Lyst.

Con-cur' (kɑn-kör'), *v.* træffe sammen, løbe sammen i et Punkt; stemme overens; være forenet eller forbunden; medvirke.

Con-cur'rence (kɑn-kör'rens), *n.* Sammentræffen; Forbindelse, Forening, Overensstemmelse; Medvirkning, Hjælp; Medsøgning, lige Forbring, Konkurrens.

Con-cur'rent (kɑn-kör'rent), *a.* forenet, medvirkende; *n.* medvirkende Aarsag, Biomstændighed.

Con-cus'sion (kɑn-kŭs'shŏn), *n.* Sammenstød, Stød; Rystelse.

Con-cus'sive (kɑn-kŭs'sĭv), *a.* rystende, som bevirker Rystelse.

Con-demn' (kŏn-dĕm'), *v.* dømme (til Straf), erklære skyldig; fordømme, forkaste, dadle; straffe.

Con-dem'na-ble (kŏn-dĕm'nå-bl), *a.* fordømmelig, strafskyldig, strafværdig.

Con'dem-na'tion (kŏn'dĕm-nei'shŏn), *n.* Fordømmelse, Domfældning, Straffedom; Forkastelse.

Con-dem'na-to-ry, kŏn-dĕm'nå-tö-rĭ, *a.* fordømmende.

Con-dem'ner (kŏn-dĕm'nör), *n.* En som fordømmer; Dadler.

Con-den'sa-ble (kŏn-dĕn'så-bl), *a.* som lader sig fortætte eller fortykke, kondensabel.

Con'den-sa'tion (kŏn dĕn-sei'shŏn), *n.* Fortykning, Fortætning.

Con-dense' (kŏn-dens'), *v.* fortætte, fortykke; blive tæt eller tyk; *a.* fortættet, tæt, tyk.

Con-den'ser (kŏn-dĕn'sör), *n.* T. Fortætter, Kompressionsmaskine, Kondensator.

Con'de-scend' (kɑn'dĭ-sĕnd'), *v.* nedlade sig; vise Føjelighed, give efter, lempe sig; (skotsk) specificere.

Con'de-scen'sion (kŏn'dĭ-sĕn'shŏn), *n.* Nedladenhed; Føjelighed.

Con-dign' (kŏn-dain'), *a.* fortjent, tilbørlig, passende.

Con-dign'ly (kŏn-dain'lĭ), *ad.* efter Fortjeneste.

Con'di-ment (kɑn'dĭ-mĕnt), *n.* Krydderi, Pirrings middel.

Con'dis-ciple' (kɑn'dĭs-saipl'), *n.* Meddisciple.

Con-di'tion (kŏn-dĭsj'ŏn), *n.* Betingelse, Vilkaar; Kontrakt; Tilstand, Forfatning; Stand, Rang; Egenskab; Legemsbeskaffenhed; Sind, Temperament; *v.* gjøre Betingelser, fastsætte, betinge; indgaa en Kontrakt.

Con-di'tion-al (kŏn-dĭsj'ŏn-æl), *a.* betingende, betinget, konditionel.

Con-di'tion-a-ry (kŏn-dĭsj'ŏn-å-rĭ), *a.* betinget, fastsat.

Con-di'tioned (kŏn-dĭsj'ŏnd), *a.* beskaffen, -artet.

Con-dole' (kŏn-dōl'), *v.* kondolere, bevidne sin Deltagelse i Andres Sorg; ynke, beklage.

Con-do'lence (kŏn-dō'lens), *n.* Medlidenhed, Kondolation, Medynksbevidnelse.

Con-dol'er (kŏn-dōl'ør), *n.* Kondolerende.

Con'dor (kɑn'dør), *n.* Kondor (den største flyvende Fugl).

Con-duce' (kŏn-djųs'), *v.* bidrage, medvirke; lede, føre.

Con-du'ci-ble (kɑn-djų'si-bl), *a.* som leder eller bidrager, tjenlig, behjælpelig.

Con-du'cive (kɑn-djų'siv), *a.* nyttig, fremmende, tjenlig, befordrende.

Con'duct (kɑn'dŏkt), *n.* Ledsagelse; Lejde; Anførelse; Førelse; Bestyrelse, Forvaltning; Opførsel, Levemaade.

Con-duct' (kɑn-dŏkt'), *v.* føre, lede, anføre; lodse (et Skib); bestyre, forvalte.

Con-duct'or (kɑn-dŏkt'ør), *n.* Fører, Leder, Anfører; Forvalter, Bestyrer; T. Leder, Konduktor.

Con-duc'tress (kɑn-dŏk'trĕs), *n.* Ledsagerinde; Bestyrerinde.

Con'duit (kɑn'dit eller kŏn'dit), *n.* Vandledning, Rør, Kanal.

Con-du'pli-cate (kɑn-djų'pli-kĕt), *a.* T. sammenlagt.

Cone (kōn), *n.* Kegle; Kogle; Keglesnekke; Ananas-Jordbær.

Con-fab'u-late (kɑn-fæb'jü-leit), *v.* sladdre, snakke, passiare.

Con-fab'u-la'tion (kɑn-fæb'jü-lei'-ʃiøn), *n.* ligegyldig, munter Samtale, Passiar.

Con'fect (kɑn'fekt), *n.* Sukkerbagværk, Konfekt.

Con-fec'tion (kɑn-fek'ʃiøn), *n.* Sukkerbagværk, Konfekt; Sammensætning, Blanding.

Con-fec'tion-er (kɑn-fek'ʃiøn-ør), *n.* Konditor.

Con-fec'tion-er-y (kɑn-fek'ʃiøn-ør-i), *n.* Konditorvarer *pl.*; Konditori.

Con-fed'er-a-cy (kɑn-fed'ør-å-si), *n.* Forbund, Pagt; Sammenrottelse.

Con-fed'er-ate (kɑn-fed'ør-ĕt), *a.* forbundet, Forbunds-; *n.* Forbundsfælle, Forbundsven, Forbundsmagt; Medskyldig.

Con-fed'er-ate (kɑn-fed'ør-eit), *v.* forene, forbinde, forene sig, slutte Forbund.

Con-fed'er-a'tion (kɑn-fed'ør-ei'ʃiøn) *n.* Forbindelse, Pagt.

Con-fer' (kɑn-før'), *v.* jævnføre, sammenholde, konferere, sammenligne; underhandle, raadslaa; meddele, overdrage, give.

Con'fer-ence (kɑn'før-ens), *n.* Underhandling, Forhandling; Konferens, Sammenkomst; Sammenligning.

Con-fess' (kɑn-fĕs'), *v.* bekjende, tilstaa; vedgaa, indrømme; skrifte; høre Skriftemaal.

Con-fess'ed-ly (kɑn-fĕs'ed-li), *ad.* aabenbart, unegtelig.

Con-fes'sion (kɑn-fĕsj'øn), *n.* Bekjendelse, Tilstaaelse; Skriftemaal, Skrifte; Trosbekjendelse.

Con-fes'sion-al (kɑn-fĕsj'øn-ĕl), *n.* Skriftestol.

Con-fess'or (kɑn-fĕs'ør), *n.* Bekjender; Trosbekjender; Skriftefader.

Con'fi-dant' (kɑn'fi-dænt'), **Con'fi-dante'** (kɑn'fi-dænt'), } *n.* Fortrolig (Ven eller Veninde).

Con-fide' (kɑn-faid'), *v.* forlade sig, sætte Tillid (til, in), betro.

Con'fi-dence (kɑn'fi-dens), *n.* Tiltro, Tillid; Selvtillid, Dristighed.

Con'fi-dent (kɑn'fi-dent), *a.* vis, overbevist; tillidsfuld, dristig; uforskammet; *n.* Fortrolig.

Con'fi-den'tial (kɑn'fi-den'ʃĕl), *a.* fortrolig.

Con-fig'u-ra'tion, kɑn-fig'jü-rei'ʃiøn, *n.* Sammenstilling, Skikkelse, Billede; T. Aspekter *pl.*

Con-fig'ure (kɑn-fig'jųr), *v.* give Skikkelse, danne eller forme (ved visse Forhold mellem Delene).

Con-fin'a-ble (kɑn-fain'å-bl), *a.* som kan begrænses.

Con'fine (kɑn'fain), *a.* tilgrænsende; *n.* Grænse, Rand; *v.* grænse (til, on eller with).

Con-fine' (kɑn-fain'), *v.* begrænse; indskrænke; indeslutte, indespærre; holde fangen, gjøre til Fange.

Con-fine'ment (kɑn-fain'ment), *n.* Indespærring, Indskrænkning, Fangenskab, Arrest; Sygdom, Upasselighed; Barselseng, Barseltid.

Con-firm' (kən-fėrm'), *v.* gjøre fast, fikfre, befæste; bekræfte, ſtadfæſte; beſtyrke; rodfæſte; konfirmere.
Con-firm'a-ble (kən-fėrm'å-bl), *a.* bevislig.
Con'fir-ma'tion (kən'fėr-me'ſiøn), *n.* Stadfæſtelſe, Bekræftelſe; Konfirmation; Bevisførelſe.
Con-firm'a-tive (kən-fėrm'å-tiv), *a.* bekræftende, beſtyrkende.
Con-firm'a-to-ry (kən-fėrm'å-tö-ri), *a.* bekræftende; Konfirmations-.
Con-firm'er (kən-fėrm'ør), *n.* Atteſtant, Bekræfter, Vidne.
Con-fis'ca-ble (kən-fis'kå-bl), *a.* ſom kan eller ſkal inddrages eller borttages, konfiſkabel.
Con'fis-cate (kən'fis-kėt), *a.* inddragen, hjemfalden, konfiſkeret.
Con-fis'cate (kən-fis'ke't), *v.* erklære for forbrudt, inddrage, konfiſkere.
Con'fis-ca'tion (kən'fis-ke'ſiøn), *n.* Konfiſkation, Inddragelſe (under Kronen).
Con'fis-ca'tor (kən'fis-ke't'tør), *n.* En ſom konfiſkerer.
Con'fla-gra'tion (kən flå-gre'ſiøn), *n.* almindelig Opbrænding, Brand, Ildslue.
Con-flict' (kən-flikt'), *v.* kjæmpe, ſtride.
Con'flict (kən'flikt), *n.* Kamp, Strid (ogſaa *fig.*)
Con'flu-ence (kən'fljü-ens), *n.* Sammenflyden; Sammenløb, Trængſel, Tilløb (af Folk).
Con'flu-ent (kən'fljü-ent), *a.* ſammenflydende, i hinanden løbende.
Con'flux (kən'fløks), *n.* Sammenflyden; Tilløb; Sammenløb, Stimmel af Folk, Mængde, Overflødighed.
Con-form' (kən-fėrm'), *a.* ligedannet, overensſtemmende, paſſende; *v.* bekvemme, føje; bekvemme ſig; rette ſig (efter), handle efter (to).
Con-form'a-ble (kən-fėrm'å-bl), *a.* ligedannet, lig, overensſtemmende, paſſende; lydig, bøjelig, føjelig.
Con'for-ma'tion (kən'fėr-me'ſiøn), *n.* Dannelſe, Skikkelſe, Bygning; Lighed, Overensſtemmelſe.
Con-form'ist (kən-fėrm'iſt), *n.* Konformiſt (Tilhænger af den engelſke biſkoppelige Kirke); En ſom føjer ſig eller giver efter.
Con-form'i-ty (kən-fėrm'i-ti), *n.* Ligedannethed, Lighed, Overensſtemmelſe.
Con-found' (kən-faund'), *v.* ſammenblande, forvirre, konfundere; forvexle; gjøre beſtyrtet; tilintetgjøre, fordærve, forſtyrre.
Con-found'ed (kən-faund'ed), *a.* forvirret, ſkamfuld; afſkyelig, forhadt; forbandet, forbiſtret, Pokkers.
Con fra-ter'ni-ty (kən frå-tėr'ni-ti), *n.* Broderſkab.
Con-front' (kən-frønt'), *v.* vende Anſigt mod (Anſigt), vende ſig imod, ſtaa ligeover for, ſe under Øjne; modſætte ſig; afhøre gjenſidig, konfrontere (i Retten); ſammenholde, ſammenligne.
Con fron-ta'tion (kən frøn-te'ſiøn), *n.* Sammenholdning, Sammenſtilling; Konfrontation.
Con-fuse' (kən-fjuz'), *v.* forvirre, gjøre forvirret; forblande; bringe i Uorden.
Con-fus'ed-ly (kən-fjuz'ed-li), *ad.* forvirret.
Con-fu'sion (kən-fju'ſiøn), *n.* Uorden, Forvirring; Forlegenhed, Beſtyrtelſe; Fordærvelſe, Ødelæggelſe; Tumult.
Con-fut'a-ble (kən-fjut'å-bl), *a.* ſom kan gjendrives.
Con'fu-ta'tion (kən'fjü-te'ſiøn), *n.* Gjendrivelſe.
Con-fute' (kən-fjut'), *v.* gjendrive.
Con-fut'er (kən-fjut'ør), *n.* Gjendriver.
Con'ge (kən'dji), *n.* Forlov, Orlov; Afſked, Farvel; Kompliment, Buk, Nejen.
Con-geal' (kön-djil'), *v.* bringe til at fryſe, gjøre ſtiv; fryſe, ſtørkne, ſtivne.

Con-geal'a-ble (kŏn-djīl'ă-bl), *a.* som kan frysе eller stivne ved Kulde.
Con-geal'ment (kŏn-djīl'mĕnt), *n.* Tilfrysning, Størkning, størknet Masse.
Con'ge-la'tion (kŏn'djī-lē'shŭn), *n.* Tilfrysning, Størkning.
Con'ge-ner (kŏn'djī-nŭr), *n.* beslægtet Person eller Ting, Ting af samme Art.
Con'ge-ner'ic (kŏn'djī-nĕr'ĭk), *a.* ligeartet.
Con-ge'ni-al (kŏn-djī'nī-ăl), *a.* ligeartet, af samme Natur, lige, beslægtet, aandsbeslægtet.
Con-ge'ni-al'i-ty (kŏn-djī'nī-ăl'ĭ-tĭ), *n.* Ensartethed, Lighed, Aandsslægtskab.
Con-gen'i-tal (kŏn-djĕn'ĭ-tăl), *a.* medfødt; af samme Fødsel eller Oprindelse, beslægtet.
Con'ger (kŏn'gŭr), *n.* stor Hav-Aal.
Con-ge'ri-es (kŏn-djī'rĭ-ēz), *n.* Hob, Sammendyngning.
Con-gest' (kŏn-djĕst'), *v.* sammendynge, samle.
Con-ges'tion (kŏn-djĕst'jŭn), *n.* Sammendyngning; unaturlig Samling (af Vædsker).
Con-glo'bate (kŏn-glō'bāt), *a.* sammenrullet, fast, tæt.
Con'glo-ba'tion (kŏn'glō-bē'shŭn), *n.* Sammenrullen, Tilrunding; rundt Legeme.
Con-glob'u-late (kŏn-glŏb'jŭ-lēt), *v.* rulle sig sammen, danne en rund Masse.
Con-glom'er-ate (kŏn-glŏm'ŭr-ēt), *v.* sammenvikle, sammenrulle.
Con-glom'er-ate (kŏn-glŏm'ŭr-āt), *a.* sammenvitlet, sammenhobet; *n.* en Art Sandsten.
Con-glom'er-a'tion (kŏn-glŏm'ŭr-ē'shŭn), *n.* Sammenvikling; Sammenblanding, Blanding.
Con-glu'ti-nant (kŏn-glju'tĭ-nănt), *a.* sammenlimende; helende, lægende; *n.* saarlægende Middel.
Con-glu'ti-nate (kŏn-glju'tĭ-nēt), *v.* sammenlime, sammenklæbe, sammenhefte; sammenklæbes, forene sig.
Con-glu'ti-na'tion (kŏn-glju'tĭ-nē'shŭn), *n.* Sammenlimning, Sammenklæben; Lægning (et Saars); Forbindelse.
Con-glu'ti-na-tive (kŏn-glju'tĭ-nă-tĭv), *a.* bindende, helende, lægende.
Con'go (kŏng'gō), *n.* Kongo-Te.
Con-grat'u-lant (kŏn-grăt'jŭ-lănt), *a.* lykønskende.
Con-grat'u-late (kŏn-grăt'jŭ-lēt), *v.* lykønske, prise lykkelig; bevidne sin Deltagelse og Glæde, gratulere.
Con-grat'u-la'tion (kŏn-grăt'jŭ-lē'shŭn), *n.* Lykønskning, Gratulation.
Con-grat'u-la'tor (kŏn-grăt'jŭ-lē'tŭr), *n.* Gratulant.
Con-grat'u-la-to-ry (kŏn-grăt'jŭ-lă-tō-rĭ), *a.* lykønskende, Gratulations-.
Con'gre-gate (kŏn'grĭ-gēt), *v.* sammenhobe, samle; forsamle; forsamle sig.
Con'gre-ga'tion (kŏn'grĭ-gē'shŭn), *n.* Samling; Forsamling; Menighed, Tilhørere *pl.* (i en Kirke); Kongregation, gejstligt Broderskab.
Con'gre-ga'tion-al (kŏn'grĭ-gē'shŭn-ăl), *a.* som hører til en Forsamling, offentlig; som hører til Independenterne.
Con'gre-ga'tion-al-ist (kŏn'grĭ-gē'shŭn-ăl-ĭst), *n.* Independent.
Con'gress (kŏn'grĕs), *n.* Sammenstød, Møde, Angreb, Fegtning; Sammenkomst, Statsforsamling, Kongres.
Con-gres'sion-al (kŏn-grĕsj'ŭn-ăl), *a.* som hører til et Møde.
Con-gress'ive (kŏn-grĕs'ĭv), *a.* forsamlende sig, mødende.
Con'gru-ence (kŏn'grü-ĕns), *n.* Overensstemmelse, fuldkommen Lighed.
Con'gru-ent (kŏn'grü-ĕnt), *a.* overensstemmende; passende.
Con-gru'i-ty (kŏn-grŭ'ĭ-tĭ), *n.* Overensstemmelse; Passelighed; T. Kon-

gruens, fuldkommen Lighed; Grundighed; Rigtighed.

Con'gru-ous (kŏn'grü-ŭs), *a.* overensstemmende; passende.

Con'ic (kŏn'ĭk), } *a.* kegleformig.
Con'ic-al (kŏn'ĭk-ăl), }
Con'ic-al-ly (kŏn'ĭk-ăl-lĭ), *ad.* kegleformigt.

Con'ics (kŏn'ĭks), *n. pl.* Læren om Konus eller Kegleſnit.

Co-nif'er-ous (kō-nĭf'ẽr-ŭs), *a.* ſom bærer Kogler (om Træer; jvf. Cone).

Con-ject'ur-al (kŏn-djĕkt'jür-ăl), *a.* grundet paa Gisning, efter Formodning.

Con-ject'ure (kŏn-djĕkt'jŭr), *n.* Formodning; Gisning; *v.* formode, gjette.

Con-join' (kŏn-djoin'), *v.* forbinde, forene, ſammenføje; forbinde ved Ægteſkab; forene ſig.

Con-joint' (kŏn-djoint'), *a.* forbundbunden, forenet, i Forening.

Con-joint'ly (kŏn-djoint'lĭ), *ad.* ſe Conjoint.

Con'ju-gal (kŏn'djü-găl), *a.* ægteſkabelig.

Con'ju-gate (kŏn'djü-gēt), *v.* forene, forbinde ved Ægteſkab, gifte; T. konjugere.

Con'ju-ga'tion (kŏn'djü-gē'ſhŭn), *n.* Forbindelſe; Par; T. Konjugation.

Con-junct' (kŏn-djŏngkt'), *a.* forenet, forbunden.

Con-junc'tion (kŏn-djŏngk'ſhŭn), *n.* Forbindelſe; T. Konjunktion, Bindeord.

Con-junct'ive (kŏn-djŏngkt'ĭv), *a.* forbindende, bindende; nær eller faſt forbunden; *n.* T. Konjunktiv, betingende Maade.

Con-junct'ure (kŏn-djŏngkt'jŭr), *n.* Forbindelſe; kritiſk Tidspunkt, Tilfælde, Omſtændighed; Overensſtemmelſe; Lejlighed.

Con'ju-ra'tion (kŏn'djü-rē'ſhŭn), *n.* Beſværgelſe; Maning.

Con-jure' (kŏn-djür'), *v.* beſværge, bede inderlig; ſammenſværge ſig, formane.

Con'jure (kŭn'djür), *v.* mane, beſværge (Aander), forhexe, fortrylle.

Con'jur-er (kŭn'djür-ẽr), *n.* Aandemaner, Beſværger, Troldmand, Hexemeſter, Spaamand.

Con'nate (kŏn'nēt), *a.* født paa ſamme Tid; T. ſammenvoxet.

Con-nat'u-ral (kŏn-năt'jü-răl), *a.* medfødt, naturlig, medbeſlægtet.

Con-nat'u-ral'i-ty (kŏn-năt'jü-răl'ĭ-tĭ), *n.* naturlig Forbindelſe, Lighed.

Con-nect' (kŏn-nĕkt'), *v.* ſammenknytte, forbinde; hænge ſammen, være i Slægtſkab eller Bekjendtſkab.

Con-nec'tion (kŏn-nĕk'ſhŭn), *n.* Forbindelſe, Sammenhæng; Slægtſkab, Bekjendtſkab.

Con-nect'ive (kŏn-nĕkt'ĭv), *a.* forbindende; *n.* Bindeord.

Con-nex'ion (kŏn-nĕks'ĭŏn), *n.* Sammenhæng, Forbindelſe.

Con-niv'ance (kŏn-naiv'ăns), *n.* Blinken, Vink; utidig Overbærenhed, Seen igjennem Fingre, ſtiltiende Samtykke.

Con-nive' (kŏn-naiv'), *v.* blinke; lukke Øjnene (ved noget, at a thing), ſe igjennem Fingre, overſe.

Con-niv'er (kŏn-naiv'ẽr), *n.* En ſom ſer igjennem Fingre.

Con'nois-seur' (kŏn'nĭs-ſẽr'), *n.* Kjender, Kunſtkjender.

Con-nu'bi-al (kŏn-njŭ'bĭ-ăl), *a.* ægteſkabelig.

Co'noid (kō'nŏid), *n.* T. Konoïde, afſtumpet Kegle.

Con'quer (kŏngk'ẽr), *v.* erobre, indtage; beſejre, overvinde; ſejre.

Con'quer-a-ble (kŏngk'ẽr-ă-bl), *a.* overvindelig, indtagelig.

Con'quer-or (kŏngk'ẽr-ẽr), *n.* Erobrer, Overvinder, Sejerherre.

Con'quest (kŏngk'wĕſt), *n.* Erobring; Sejer; T. Erhvervelſe af en Ejendom ved Kjøb oſv. (ikke ved Arv).

Con'san-guin'e-ous (kŏn'ſăn-gwĭn'ĭ-ŭs), *a.* nær beſlægtet, af Blodet.

Con'san-guin'i-ty (kɑn'sæn-gwin'i-ti) *n.* Blodsslægtskab.

Con'science (kɑn'shens), *n.* Samvittighed; Bevidsthed; Samvittighedsfuldhed, Betænkelighed; sand og virkelig Mening, oprigtig Tanke; Billighed.

Con sci-en'tious (kɑn'shi-en'shøs), *a.* samvittighedsfuld; bevidst.

Con'sci-en'tious-ness (kɑn'shi-en'shøs-nes), *n.* Samvittighedsfuldhed, Betænkelighed.

Con'scion-a-ble (kɑn'shøn-å-bl), *a.* samvittighedsfuld, billig, retfærdig.

Con'scious (kɑn'shøs), *a.* bevidst.

Con'scious-ly (kɑn'shøs-li), *ad.* med Bevidsthed.

Con'scious-ness (kɑn'shøs-nes), *n.* Bevidsthed.

Con'script (kɑn'skript), *a.* indskreven; *n.* (i det franske Sprog) En som er udskreven til Krigstjeneste.

Con-scrip'tion (kɑn-skrip'shøn), *n.* Udskrivning (til Krigstjeneste), Konskription.

Con'se-crate (kɑn'si-kreit), *v.* indvie, hellige; kanonisere, erklære for Helgen.

Con'se-crate (kɑn'si-krēt), *a.* indviet, hellig.

Con'se-cra'tion (kɑn'si-krei'shøn), *n.* Indvielse, Vielse, Helligelse; Kanonisation.

Con'se-cra'tor (kɑn'si-krei'tør), *n.* En som indvier eller helliger, Konsekrant.

Con-sec'u-tive (køn-sek'jü-tiv), *a.* paa hinanden følgende, som følger regelmæssigt.

Con-sec'u-tive-ly (køn-sek'jü-tiv-li), *ad.* efter en Følgeslutning, paa hinanden følgende.

Con-sent' (kɑn-sent'), *n.* Indvilligelse, Samtykke; Overensstemmelse; Forbindelse, Sammenhæng; Medvirkning; *v.* samtykke, indvillige; tillade; medvirke.

Con'sen-ta'ne-ous (kɑn sen-tei'ni-øs) *a.* overensstemmende, passende.

Con-sent'er (kɑn-sent'ør), *n.* En som indvilliger.

Con-sen'tient (kɑn-sen'shent), *a.* af samme Mening, enstemmig.

Con'se-quence (kɑn'si-kwens), *n.* Følge; Følgeslutning, Slutning; Indflydelse, Virkning; Vigtighed, Betydning.

Con'se-quent (kɑn'si-kwent), *a.* følgende (af noget); *n.* Slutning; Følge, Virkning.

Con'se-quen'tial (kɑn si-kwen'shæl), *a.* paafølgende, deraf følgende, som ikke udebliver; følgerigtig, konsekvent; vigtig; indbildsk, stolt.

Con'se-quent'i-al-ly (kɑn'si-kwen'shæl-li), *ad.* i en vis Følge; i Orden; konsekvent.

Con'se-quent-ly (kɑn'si-kwent-li), *ad.* følgelig, altsaa.

Con-serv'ant (kɑn-sørv'ænt), *a.* vedligeholdende.

Con'ser-va'tion (kɑn'sør-vei'shøn), *n.* Vedligeholdelse, Opbevaring, Bevaring.

Con-serv'a-tive (kɑn-sørv'å-tiv), *a.* vedligeholdende, beskyttende; *n.* Konservativ, Tory.

Con'ser-va'tor (kɑn'sør-vei'tør), *n.* Bedligeholder; Opsynsmand.

Con-serv'a-to-ry (kɑn-sørv'å-tō-ri), *a.* vedligeholdende, konserverende; *n.* Gjemmested, Beholdsted; Hyttesad; Drivhus (for større Planter); Konservatorium (hvor Musici dannes).

Con'serve (kɑn'sørv), *n.* Konserve, nedsyltet Frugt.

Con-serve' (kɑn-sørv'), *v.* bevare, vedligeholde, konservere, nedsylte (Frugter).

Con-serv'er (kɑn-sørv'ør), *n.* Vedligeholder, Opsynsmand; En som sylter.

Con-sid'er (kɑn-sid'ør), *v.* betragte, overveje, tage i Betragtning, overlægge; agte, vurdere, skatte; erkjende, være erkjendtlig for, betænke, belønne; være tvivlraadig.

Con-sid'er-a-ble (kɑn-sid'ør-å-bl),

a. anſelig, betydelig; vigtig, mærkværdig.

Con-sid'er-a-bly (kən-ſid'ør-å-bli), *ad.* betydeligt, anſeligt; mærkværdigt.

Con-sid'er-ate (kən-ſid'ør-ət), *a.* betænkſom, forſigtig; opmærkſom, agtſom; ikke overdreven, ſindig, klog, billig.

Con-sid'er-ate-ly (kən-ſid'ør-ət-li), *ad.* ſe Considerate.

Con-sid'er-a'tion (kən-ſid'ør-ei'ſjøn) *n.* Betragtning, Overvejelſe, Overlæg; Henſyn; Grund, Aarſag; Vigtighed; Agtelſe; Erkjendtlighed, Gjengjeld, Løn; T. den væſentlige Grund eller Aarſag til en Kontrakt, uden hvilken den ej er bindende.

Con-sid'er-er (kən-ſid'ør-ør), *n.* En ſom overlægger; Tænker.

Con-sid'er-ing (kən-ſid'ør-ing), *a.* naar man betænker, i Betragtning af, formedelſt; efter Omſtændighederne (da circumstances ofte udelades).

Con-sign' (kən-ſain'), *v.* overgive, overdrage; anbetro, tilſtille; T. konſignere (tilſende Varer); tilegne, hellige.

Con'sign-ee' (kən'ſain-i'), *n.* T. Konſignatarius, Modtager.

Con-sign'er (kən-ſain'ør), *n.* Overdrager.

Con'sign-or' (kən'ſin-gr'), *n.* T. Konſignant, Afſender.

Con-sign'ment (kən-ſain'mənt), *n.* Overdragelſe, Overlevering; Underſkrift, Undertegning; Nedlæggelſe (af en Sum Penge); T. Konſignation.

Con-sist' (kən-ſiſt'), *v.* beſtaa; ſtemme overens.

Con-sist'ence (kən-ſiſt'əns), } *n.*
Con-sist'en-cy (kən-ſiſt'ən-ſi), } Beſtaaen, Beſtanddelenes Sammenhæng, Tilſtand, Væſen; Tæthed, Faſthed; Varighed; Forbindelſe, Overensſtemmelſe.

Con-sist'ent (kən-ſiſt'ənt), *a.* tæt, faſt, overensſtemmende, grundig.

Con-sist'ent-ly (kən-ſiſt'ənt-li), *ad.* faſt, overensſtemmende, følgerigtig, grundig.

Con'sis-to'ri-al (kən'ſis-tō'ri-əl), *a.* ſom angaar Kirkeraadet eller Konſiſtorium.

Con-sist'o-ry (kən-ſiſt'ō-ri), *n.* Konſiſtorium, Kirkeraad; Forſamling (i højtidelig Anledning).

Con-so'ci-ate (kən-ſō'ſji-ət), *n.* Deltager, Medſkyldig.

Con-so'ci-ate (kən-ſō'ſji-eit), *v.* forene; forbinde, ſammenholde; forene ſig, flyde ſammen.

Con-so'ci-a'tion (kən-ſō'ſji-ei'ſjøn), *n.* Forbindelſe, Selſkab; fortrolig Omgang.

Con-sol'a-ble (kən-ſōl'å-bl), *a.* ſom lader ſig trøſte, trøſtelig.

Con'so-la'tion (kən'ſō-lei'ſjøn), *n.* Trøſt.

Con-sol'a-to-ry (kön-ſal'å-tō-ri), *a.* trøſtende; *n.* Trøſteſkrift, Trøſteprædiken, Trøſteord.

Con-sole' (kən-ſōl'), *v.* trøſte, berolige.

Con'sole (kən'ſōl), *n.* T. Kragſten; Konſol.

Con-sol'er (kən-ſōl'ør), *n.* Trøſter.

Con-sol'i-date (kön-ſal'i-deit), *v.* gjøre faſt eller tæt, hærde; ſammenbinde, forene; forene ſig, blive faſt; læges.

Con-sol'i-da'tion (kön-ſal'i-dei'ſjøn), *n.* faſt Forening eller Forbindelſe, Befæſtning; Sikring; Heling (af et Saar).

Con'sols (kən'ſals), } *n. pl.* et
Con-sols' (kən-ſals'), } Slags engelſke Statspapirer, konſoliderede Statsobligationer *pl.* (consolidated annuities, hvoraf ſvares 3 pCt.; de danne Hovedbeſtanddelen af den engelſke Statsgjeld).

Con'so-nance (kən'ſō-nəns), *n.* Samklang, Velklang; Rim; Overensſtemmelſe, Samſtemning.

Con'so-nant (kən'ſō-nənt), *n.* Medlyd, Konſonant; *a.* medlydende, overensſtemmende, paſſende.

Con'so-nant-ly (kɑn'sö-nœnt-li), *ad.* overensstemmende, efter, i Følge.

Con'sort (kɑn'sɔrt), *n.* Kammerat, Medbroder; Ægtefælle, Gemal, Gemalinde; medfølgende Skib; Forsamling, Raadsforsamling; Forbindelse; musicerende Selskab; Koncert.

Con-sort' (kɑn-sɑrt'), *v.* forene, forbinde; omgaas, forene sig, leve sammen; gifte sig; følge, ledsage.

Con-spic'u-ous (kɑn-spik'jü-ös), *a.* øjensynlig; klar, tydelig; anset, udmærket, fortrinlig.

Con-spic'u-ous-ness (kɑn-spik'jü-ös-nës), *n.* Øjensynlighed, Tydelighed; Anseelse, Fortrinlighed, Berømmelse.

Con'spi-cu'i-ty (kɑn'spi-kjy'i-ti), *n.* Tydelighed, Klarhed.

Con-spir'a-cy (kɑn-spir'å-si), *n.* Sammensværgelse, lovstridig Forbindelse (med ond Hensigt); Samvirkning, Forening.

Con-spir'a-tor (kɑn-spir'å-tör), *n.* Deltager i en Sammensværgelse, En af de Sammensvorne, Mytteristifter.

Con-spire' (kɑn-spair'), *v.* sammensværge sig; forene sig, forbinde sig, forbinde sig (om at anklage en Ustyldig); samvirke.

Con-spir'er (kɑn-spair'ör), *n.* se Conspirator.

Con'sta-ble (kön'stå-bl), *n.* forhen: Konstabel, Rigsmarskalk; Borgfoged, Kommandant; nu: Politibetjent, Retsbetjent.

Con-stab'u-la-ry (kön-stæb'jü-lå-ri), *a.* som hører til Konstabler (jvf. Constable); *n.* Politikorps.

Con'stan-cy (kɑn'stæn-si), *n.* Bestandighed, Uforanderlighed, Varighed, Vedholdenhed; stadig Kjærlighed; Standhaftighed; Sandhed, Virkelighed.

Con'stant (kɑn'stænt), *a.* bestandig, vedvarende; standhaftig, stadig, tro; fast, tæt, ikke flydende.

Con'stant-ly (kɑn'stænt-li), *ad.* bestandigen, stadigen, standhaftigen.

Con'stel-la'tion (kɑn'stël-lei'shön), *n.* Stjernebillede, Konstellation; Forening af Glans og Fuldkommenheder, straalende Forening.

Con'ster-na'tion (kɑn stör-nei'shön), *n.* Bestyrtelse, Forbauselse, Forfærdelse.

Con'sti-pate (kɑn'sti-peit), *v.* forstoppe; fortykke; sammentrænge.

Con sti-pa'tion (kɑn'sti-pei'shön), *n.* Forstoppelse, Obstruktion; Sammentrængen; Fortykning.

Con-stit'u-en-cy (kɑn-stit'jü-ën-si), *n.* samtlige Vælgere *pl.*, Valgkreds (jvf. Constituent).

Con-stit'u-ent (kɑn-stit'jü-ënt), *a.* udgjørende; bestemmende; udnævnende; væsentlig; *n.* En som bestemmer eller udnævner; Bestanddel; Væsen; Fuldmagtgiver, Konstituent; Valgborger, Vælger (i Parlamentssproget).

Con'sti-tute (kɑn'sti-tjut), *v.* udgjøre; indrette, oprette, begrunde, fastsætte, forordne; udnævne, vælge; *n.* bestaaende Lov.

Con'sti-tu'ter (kɑn'sti-tjy'tör), *n.* Konstituent; Stifter, Anordner.

Con'sti-tu'tion (kɑn'sti-tjy'shön), *n.* Indretning, Indsættelse; Beskaffenhed; Legemsbeskaffenhed, Natur, Sindsbeskaffenhed; Forfatning, Statsforfatning; Konstitution (folkelig Regjeringsform); Forordning, Anordning, Lov.

Con'sti-tu'tion-al (kɑn'sti-tjy'shön-ël), *a.* grundet i den oprindelige Beskaffenhed; forfatningsmæssig, konstitutionel; lovmæssig; *n.* Spadsertur (for Sundheden).

Con'sti-tu'tion-al'i-ty (kɑn'sti-tjy'shön-æl'i-ti), *n.* Overensstemmelse med Loven.

Con'sti-tu'tion-al-ist (kɑn'sti-tjy'shön-ël-ist), *n.* Tilhænger af Konstitutionen.

Con'sti-tu'tive (kɑn'sti-tjy'tiv), *a.* udgjørende, væsentlig; forordnende, fastsættende, konstitutiv.

Con-strain' (kən-strein'), *v.* tilbageholde, fastholde; tvinge, nøde; trykke, indknibe; indskrænke; *fig.* skjende, vanære.
Con-strain'a-ble (kən-strein'å-bl), *a.* underkastet Tvang.
Con-strain'er (kən-strein'ør), *n.* Tvinger.
Con-straint' (kən-streint'), *n.* Tvang, Vold; Indespærring.
Con-strict' (kən-strikt'), *v.* sammentrække, sammenpresse, indtvinge, binde.
Con-stric'tion (kən-strik'shøn), *n.* Sammentrækning, Indsnøring.
Con-stringe' (kən-strindsj'), *v.* sammentrække, indknibe.
Con-strin'gent (kən-strin'djənt), *a.* bidende, sammentrækkende.
Con-struct' (kən-strøkt'), *v.* sammensætte; oprejse, opføre, bygge; opstille (et System osv.)
Con-struct'er (kən-strøkt'ør), *n.* Bygmester, Konstruktør.
Con-struc'tion (kən-strøk'shøn), *n.* Sammensætning; Konstruktion, Ordføjning; Forklaring, Opløsning, Udtydning, Mening.
Con-struc'tion-ist (kən-strøk'shøn-ist), *n.* Udtyder, Fortolker (af et Dokument).
Con-struct'ive (kən-strøkt'iv), *a* sammensøjende, forbindende; som frembringes ved Sammensætning og Udtydning, som kan konstrueres.
Con'strue (kən'stry), *v.* konstruere, udlægge, forklare, tyde.
Con'stu-pra'tion (kən'stjü-prei'shøn) *n.* Krænkelse, Voldtægt.
Con'sub-stan'tial (kən'søb-stæn'shæl) *n.* af samme Væsen eller Natur, ensartet.
Con'sub-stan'ti-a'tion (kən'søb-stæn'shi-ei'shøn), *n.* Forening af Væsen; Christi Legems og Blods Nærværelse i Nadveren, Konsubstantiation.
Con'sul (kən'søl), *n.* Konsul.
Con'su-lar (kən'sjü-lør), *a.* hørende til en Konsul; konsulariſt; konsular.
Con'su-late (kən'sjü-lət), **Con'sul-ship** (kən'søl-ship), *n.* Konsulat, Konsul-Værdighed, Konsul-Embede.
Con-sult' (kən-sølt'), *v.* raadslaa, overlægge; spørge til Raads, raadføre sig med; tage Hensyn til; udkaste, aftale, foranstalte.
Con'sul-ta'tion (kən'søl-tei'shøn), *n.* Raadslag; Raadførsel; Beslutning; Raadsforsamling.
Con-sult'er (kən-sølt'ør), *n.* Raadspørgende.
Con-sum'a-ble (kən-sjym'å-bl), *a.* som kan fortæres eller forbruges; som kan ødelægges.
Con-sume' (kən-sjym'), *v.* fortære; forbruge; forøde; afkræftes, hentæres, svinde hen.
Con-sum'er (kən-sjym'ør), *n.* Konsument, Forbruger; Forøder, Ødelægger.
Con'sum-mate (kən'søm-meit), *v.* fuldende; fuldbyrde (et Ægteskab).
Con-sum'mate (kən-søm'mət), *a.* fuldendt, fuldkommen.
Con'sum-ma'tion (kən'søm-mei'shøn) *n.* Fuldendelse, Fuldkommenhed; Ende (Livets, Verdens).
Con-sump'tion (kən-sømp'shøn), *n.* Fortærelse, Forbrug; Ødelæggelse; Svindsot, Tæring.
Con-sump'tive (kən-sømp'tiv), *a.* fortærende, ødelæggende; svindsotig.
Con'tact (kən'tækt), *n.* Berøring, Berørelse.
Con-ta'gion (kən-tei'djøn), *n.* Smitte; smitsom Sygdom; Pestluft, Smitstof.
Con-ta'gious (kən-tei'djøs), *a.* smitsom.
Con-tain' (kən-tein'), *v.* indeholde; tilbageholde, holde i Tømme, holde; afholde sig.
Con-tain'a-ble (kən-tein'å-bl), *a.* som kan indeholdes.
Con-tam'i-nate (kən-tæm'i-neit), *v.* besudle, besmitte.

Con-tam'i-nate (kŏn-tăm'ĭ-nĕt), *a.* besudlet.
Con-tam'i-na'tion (kŏn-tăm'ĭ-nē'shŭn), *n.* Besudling, Besmittelse.
Con-temn' (kŏn-tĕm'), *v.* foragte.
Con-tem'ner (kŏn-tĕm'nŏr), *n.* Foragter.
Con-tem'per (kŏn-tĕm'pŏr), **Con-tem'per-ate** (kŏn-tĕm'pŏr-ĕt) *v.* moderere, dæmpe, formilde.
Con-tem'per-a-ment (kŏn-tĕm'pŏr-ă-mĕnt), *n.* Tempereren, Modereren; Temperatur.
Con'tem-plate (kŏn'tĕm-plēt), *v.* beskue, betragte; eftertænke, overveje, studere paa; gruble.
Con'tem-pla'tion (kŏn'tĕm-plē'shŭn) *n.* Betragtning; Beskuelse.
Con-tem'pla-tive (kŏn-tĕm'plă-tĭv), *a.* tilbøjelig til Eftertanke, eftertænkende, dybsindig; beskuende.
Con'tem-pla'tor (kŏn'tĕm-plē'tŏr), *n.* Beskuer, Betragter; Tænker.
Con-tem'po-ra'ne-ous (kŏn-tĕm'pō-rē'nĭ-ŭs), *a.* samtidig.
Con-tem'po-ra-ry (kŏn-tĕm'pō-ră-rĭ) *a.* samtidig; *n.* Samtidig.
Con-tempt' (kŏn-tĕmpt'), *n.* Foragt, Haan; T. Udeblivelse fra Retten.
Con-tempt'i-ble (kŏn-tĕmpt'ĭ-bl), *a.* foragtelig; foragtet.
Con-tempt'i-bly (kŏn-tĕmpt'ĭ-blĭ), *ad.* paa en foragtelig Maade.
Con-tempt'u-ous (kŏn-tĕmpt'jū-ŭs), *a.* foragtelig, foragtende, haanfuld; stolt.
Con-tempt'u-ous-ly (kŏn-tĕmpt'jū-ŭs-lĭ), *ad.* med Haan og Foragt.
Con-tend' (kŏn-tĕnd'), *v.* stride; kappes; bestride, gjøre stridig.
Con-tend'er (kŏn-tĕnd'ŏr), *n.* Modstander, Kjæmper.
Con-tent' (kŏn-tĕnt'), *a.* tilfreds, fornøjet; *v.* tilfredsstille, fornøje; *n.* Tilfredshed; Tilfredsstillelse; Omfang; Indhold (ofte i *pl.* contents).
Con-tent'ed (kŏn-tĕnt'ĕd), *a.* tilfreds.
Con-tent'ed-ly (kŏn-tĕnt'ĕd-lĭ), *ad.* velfornøjet.
Con-tent'ed-ness (kŏn-tent'ĕd-nĕs), *n.* Tilfredshed, Nøjsomhed.
Con-ten'tion (kŏn-tĕn'shŭn), *n.* Iver, Anstrengelse; Kappen, Kappestrid; Strid, Tvist, Uenighed.
Con-ten'tious (kŏn-tĕn'shŭs), *a.* stridig, trættekjær, kivagtig; T. som bilægger Stridigheder.
Con-tent'ment (kŏn-tĕnt'mĕnt), *n.* Tilfredshed, Fornøjelse.
Con-ter'mi-na-ble, kŏn-tĕr'mĭ-nă-bl, *a.* som kan bringes indenfor samme Grænse.
Con-ter'mi-nous (kŏn-tĕr'mĭ-nŭs), *a.* med samme Grænser; tilgrænsende.
Con'test (kŏn'tĕst), *n.* Strid, Trætte, Ordstrid.
Con-test' (kŏn-tĕst'), *v.* bestride, gjøre stridig; stride, strides; kappes.
Con-test'a-ble (kŏn-tĕst'ă-bl), *a.* som kan bestrides, stridig, omtvistelig.
Con'text (kŏn'tĕkst), *n.* Forbindelse, Sammenhæng, Kontext.
Con-text'ure (kŏn-tĕkst'jŭr), *n.* Sammenføjelse, Forbindelse; Bygning, System.
Con-ti-gu'i-ty (kŏn'tĭ-gjŭ'ĭ-tĭ), *n.* Tilstøden, Tilgrænsning, Berøring.
Con-tig'u-ous (kŏn-tĭg'jŭ-ŭs), *a.* tilstødende, berørende.
Con-tig'u-ous-ly (kŏn-tĭg'jŭ-ŭs-lĭ), *ad.* nær, tæt sammen.
Con'ti-nence (kŏn'tĭ-nĕns), *n.* Afholdenhed, Maadehold, Tarvelighed; Kydskhed; Selvbeherskelse.
Con'ti-nent (kŏn'tĭ-nĕnt), *a.* afholden, maadeholden; kydsk; *n.* Fastland.
Con-ti-nent'al (kŏn'tĭ-nĕnt'ăl), *a.* som hører til Fastlandet, kontinental.
Con'ti-nent-ly (kŏn'tĭ-nĕnt-lĭ), *ad.* se Continent.
Con-tin'gence (kŏn-tĭn'jĕns), **Con-tin'gen-cy** (kŏn-tĭn'jĕn-sĭ), *n.* Berøring, Naaen; Tilfældighed.
Con-tin'gent (kŏn-tĭn'jĕnt), *a.* tilfældig; *n.* Tilfælde; Bidrag, Kontingent.

Con-tin'gent-ly (kǫn-tin'djent-li), *ad.* tilfældigvis.

Con-tin'u-al (kǫn-tin'jü-ĕl), *a.* vedvarende, uafbrudt, bestandig, uophørlig; jævnlig gjentagen (hvert Aar eller hver Dag).

Con-tin'u-al-ly (kǫn-tin'jü-ĕl-li), *ad.* uden Afladelse, uophørligen.

Con-tin'u-ance (kǫn-tin'jü-ens), *n.* uafbrudt Følge eller Sammenhæng; Vedvaren; Bestandighed; Ophold (paa et Sted); T. Udsættelse (til en fastsat Dag).

Con-tin'u-a'tion (kǫn-tin jü-e'shŏn), *n.* Fortsættelse.

Con-tin'u-a'tor (kǫn-tin'jü-e'tør), *n.* Fortsætter.

Con-tin'ue (kǫn-tin'jü), *v.* fortsætte, vedligeholde, lade vedvare; forbinde nøje, holde i Forbindelse; blive (paa et Sted); vedblive, vedvare, vare.

Con'ti-nu'i-ty (kǫn'ti-njų'i-ti), *n.* uafbrudt Forbindelse, Sammenhæng.

Con-tin'u-ous (kǫn-tin'jü-ŏs), *a.* nøje forbunden, sammenhængende.

Con-tin'u-ous-ly (kǫn-tin'jü-ŏs-li), *ad.* vedvarende, stedse, uophørlig.

Con-tort' (kǫn-tǫrt'), *v.* dreje, bøje, krumme, sno, slette, vinde; fordreje; forvride.

Con-tor'tion (kǫn-tǫr'shŏn), *n.* Krumning, Bøjning; Fordrejning; Forvridning.

Con-tour' (kǫn-tųr'), *n.* Omrids, Contour.

Con'tra-band (kǫn'trå-bænd), *a.* utilladt, ulovlig, forbudt; *n.* Smughandel, Smughandel, Kontreband; *v.* drive Smughandel, smugle.

Con-tract' (kǫn-trækt'), *v.* sammentrække, gjøre snevrere, forkorte, rynke; fatte i faa Ord; paadrage sig; vænne sig til, antage; bringe i Stand ved Forlig, slutte; forlove, trolove; trække sig sammen, krybe ind; slutte et Forlig, kontrahere; forlove sig; *a.* sammentrukket; forlovet.

Con'tract (kǫn'trækt), *n.* Forlig, Overenskomst, Kontrakt; Forlovelse.

Con-tract'ed (kǫn-træk'ĕd), *a.* sammenkrympet, kontrakt; indgaaet, kontraheret; forlovet.

Con-tract'i-ble (kǫn-træk'ti-bl), *a.* som kan sammentrækkes.

Con-tract'ile (kǫn-træk'til), *a.* som kan sammentrække sig, som trækker sig sammen; krampeagtig.

Con-trac'tion (kǫn-træk'shŏn), *n.* Sammentrækning; Forkortning; Lamhed.

Con-tract'or (kǫn-træk'tør), *n.* En som slutter et Forlig, Kontrahent; Leverandør.

Con'tra-dance (kǫn'trå-dåns), *n.* Kontradans.

Con'tra-dict' (kǫn'trå-dikt'), *v.* modsige.

Con'tra-dic'tion (kǫn'trå-dik'shŏn), *n.* Modsigelse, Modstand, Uoverensstemmelse.

Con'tra-dic'tious (kǫn'trå-dik'shŏs), *a.* modsigende; trættekjær, som har Lyst til at modsige.

Con'tra-dic'to-ry (kǫn'trå-dik'tö-ri), *a.* modsigende, uforenelig (med, to); T. kontradiktorisk; *n.* Modsigelse, Modsætning.

Con'tra-dis-tinc'tion (kǫn'trå-dis-tingk'shŏn), *n.* Modsætning, Adskillelse ved modsatte Egenskaber.

Con'tra-dis-tinct'ive (kǫn'trå-dis-tingkt'iv), *a.* adskilt ved modsatte Egenskaber, modsat.

Con'tra-dis-tin'guish (kǫn'trå-dis-ting'gu-ish), *v.* adskille ved modsatte Egenskaber.

Con'tra-ri'e-ty (kǫn'trå-rai'ĕ-ti), *n.* Modsigelse, Modstand; Uforenelighed.

Con'tra-ries (kǫn'trå-ris), *pl.* T. modstridende Sætninger *pl.*

Con'tra-ri-wise (kǫn'trå-ri-uais), *ad.* omvendt; tværtimod, derimod.

Con'tra-ry (kǫn'trå-ri), *a.* modsat; forskjellig, imod, ugunstig; *n.* det Modsatte; modsat Egenskab, Extrem.

Con'trast (kǫn'tråst), *n.* Kontrast.

Con-trast' (kɑn-tråſt'), *v.* ſtille i Modſætning, kontraſtere, lade ſtikke af, fremhæve.

Con'tra-val-la'tion (kɑn'trå-væl-leï'ſjøn), *n.* Modforſkandsning, Kontravallationslinie (mod de Belejredes Udfald).

Con'tra-vene' (kɑn trå-vïn'), *v.* handle imod, bryde, overtræde, modvirke, ſtride imod; hindre.

Con'tra-ven'tion (kɑn'trå-vèn'ſjøn), *n.* Overtrædelſe, Modſtand.

Con'tra-ver'sion (kɑn'trå-vør'ſjøn), *n.* Omdrejning til den modſatte Side.

Con-trib'ute (kɑn-trib'jüt), *v.* bidrage, medvirke.

Con'tri-bu'tion (kɑn'tri-bjy'ſjøn), *n.* Bidrag; Paalæg, Skat; Krigsſkat, Brandſkat.

Con-trib'u-tive (kɑn-trib'jü-tiv), *a.* bidragende, medvirkende.

Con-trib'u-tor (kɑn-trib'jü-tør), *n.* En ſom bidrager eller medvirker, Kontribuent, Skatteyder.

Con-trib'u-to-ry (kɑn-trib'jü-tö-ri), *a.* bidragende, behjælpelig, medvirkende, ſom forøger eller hjælper med.

Con'trite (kɑn'trait), *a.* ſønderrevet, ſønderſlaaet; forſlidt; angerfuld, ſønderknuſt.

Con-tri'tion (kɑn-triſj'øn), *n.* Gnidning; Sønderrivning; Knusning; dybt følt Anger, Ruelſe.

Con-triv'a-ble (kɑn-traiv'å-bl), *a.* ſom kan udtænkes, udfindes eller lade ſig gjøre.

Con-triv'ance (kɑn-traiv'æns), *n.* Opfindelſe; Foranſtaltning, Indretning; Plan, Fif, Kunſtgreb, Anſlag; Opfindſomhed.

Con-trive' (kɑn-traiv'), *v.* opfinde; udtænke; finde paa, udfinde et Middel, mage det ſaa; lægge en Plan, foranſtalte, bevirke; indrette, anbringe.

Con-triv'er (kɑn-traiv'ør), *n.* Paafinder, Opfinder, Ophavsmand, En ſom lægger en Plan.

Con-trol' (kɑn-tröl'), *n.* Kontrabog, Kontraregning, Kontraregiſter; Indſtrænkning, Tvang; Overopſigt, Magt, Myndighed; *v.* indſkrive i en Kontrabog; prøve en Kontraregning, kontrolere; ſtyre, have Opſyn med; holde i Tømme, beherſke; gjendrive.

Con-trol'la-ble (kɑn-tröl'lå-bl), *a.* underkaſtet Tvang, under Tilſyn, ſom beherſkes.

Con-trol'ler (kɑn-tröl'lør), *n.* Opſynsmand, Kontrolør.

Con-trol'ler-ship (kɑn-tröl'lør-ſjip), *n.* Kontrolørs Embede.

Con'tro-ver'sial (kɑn'trö-vør'ſiæl), *a.* ſtridig, ſom hører til et Stridsſpørgsmaal, polemiſk.

Con'tro-ver'sial-ist (kɑn'trö-vør'ſiæl-iſt), *n.* Forfegter af en Mening, Polemiker.

Con'tro-ver-sy (kɑn'trö-vør-ſi), *n.* Strid, Stridsſpørgsmaal; Proces, Modſtand; Fjendtlighed.

Con'tro-vert (kɑn'trö-vørt), *v.* beſtride, bekjæmpe.

Con'tro-vert'i-ble (kɑn'trö-vørt'i-bl) *a.* ſtridig, omtviſtelig.

Con'tro-vert'ist (kɑn'trö-vørt'iſt), *n.* En ſom tviſter om noget, Diſputator, Forfegter, Stridsprædikant.

Con'tu-ma'cious (kɑn'tjü-meï'ſjøs), *a.* haardnakket, halsſtarrig, gjenſtridig, ulydig.

Con'tu-ma'cious-ly (kɑn'tjü-meï'ſjøs-li), *ad.* gjenſtridigen, med Haardnakkethed.

Con'tu-ma-cy (kɑn'tjü-må-ſi), *n.* Gjenſtridighed, Ulydighed; T. Udebliven uagtet lovligt Kald og Varſel, Kontumats.

Con'tu-mel'ious (kɑn'tjü-mil'jøs), *a.* ſpottende, forhaanende, fornærmelig; haanlig, ſkjændig; raa, grov, fremfuſende.

Con'tu-me-ly (kɑn'tjü-mi-li), *n.* Beſkjæmmelſe, Haan, Spot, Fornærmelſe; bitter Bebrejdelſe.

Con-tu'sion (kɑn-tjy'ſjøn), *n.* Stødning, Kvæſtning; Kontuſion, Stød.

Co-nun'drum (kŏ-nŏn'drŏm), *n.* Kjældermand (et Slags Gaade, hvorved en Lighed søges mellem ganske forskjellige Ting); lystigt Indfald, simpel Spøg, Narrestreg, Ordspil.

Con'va-les'cence (kŏn'vă-lĕs'sĕns), *n.* Bedring, Helbredelse.

Con'va-les'cent (kŏn'vă-lĕs'sĕnt), *n.* som kommer sig eller er i Bedring; *n.* En som er i Bedring, Rekonvalescent.

Con-vene' (kŏn-vēn'), *v.* komme sammen, forsamles; sammenkalde, forsamle; indkalde.

Con-ven'ience (kŏn-vēn'jĕns), **Con-ven'ien-cy** (kŏn-vēn'jĕn-sĭ), *n.* Sømmelighed; Bekvemmelighed, Belejlighed; Lejlighed; Retirade, Kloset.

Con-ven'ient (kŏn-vēn'jĕnt), *a.* sømmelig; bekvem, passende, stikket.

Con-ven'ient-ly (kŏn-vēn'jĕnt-lĭ), *ad.* sømmeligen, paa en bekvem Maade.

Con'vent (kŏn'vĕnt), *n.* samtlige Munke eller Nonner *pl.* (i et Kloster); Kloster.

Con-ven'ti-cle (kŏn-vĕn'tĭ-kl), *n.* Forsamling; hemmelig Forsamling (af et Religionsparti), Konventikel; ulovlig Forsamling (for at lægge Planer).

Con-ven'tion (kŏn-vĕn'shŭn), *n.* Sammenkomst, Forsamling (især for at afgjøre politiske Spørgsmaal); Overenskomst, Aftale, Forlig.

Con-ven'tion-al (kŏn-vĕn'shŭn-ĕl), *a.* aftalt, bestemt; som beror paa Overenskomst, konventionel, stiltiende forstaaet.

Con-ven'tion-al-ism (kŏn-vĕn'shŭn-ĕl-ĭsm), *n.* Vedtægt, sædvanlig Brug, Tone.

Con-vent'u-al (kŏn-vĕnt'jŭ-ĕl), *a.* klosterlig; *n.* Munk, Klosterbroder; Nonne, Klostersøster.

Con-verge' (kŏn-vĕrdsj'), *v.* helde mod hverandre, nærme sig, konvergere.

Con-verg'ence (kŏn-vĕrdj'ĕns), *n.* T. Konvergens.

Con-verg'ent (kŏn-vĕrdj'ĕnt), **Con-verg'ing** (kŏn-vĕrdj'ĭng), *a.* T. konvergerende, sammenløbende.

Con-ver'sa-ble (kŏn-vĕrs'ă-bl), *a.* omgjængelig, selskabelig, snakkesom.

Con'ver-sant (kŏn'vĕr-sănt), *a.* bevandret, kyndig; bekjendt, fortrolig; som har Omgang (med); som handler (om); som er beskjæftiget (med).

Con'ver-sa'tion (kŏn'vĕr-sē'shŭn), *n.* Omgang; Samtale; Vandel, Levemaade.

Con'ver-sa'tion-al (kŏn'vĕr-sē'shŭn-ĕl), *a.* som hører til Omgang, selskabelig.

Con-verse' (kŏn-vĕrs'), *v.* omgaas, have Omgang (med), (*fig.* beskjæftige sig, underholde sig); have kjødelig Omgang; samtale, tale.

Con'verse (kŏn'vĕrs), *n.* Omgang, Bekjendtskab; Samtale, Konversation; T. omvendt Forhold; *a.* omvendt, modsat.

Con'verse-ly (kŏn'vĕrs-lĭ), *ad.* omvendt, vexelvis, gjensidig.

Con-ver'sion (kŏn-vĕr'shŭn), *n.* Forvandling (Stoffers); Omvendelse; Omvending (af en Sætning); T. Forandring til fælles Nævner.

Con'vert (kŏn'vĕrt), *n.* Omvendt (fra en Religion til en anden); Proselyt.

Con-vert' (kŏn-vĕrt'), *v.* dreje, vende, rette; forvandle; omvende (til en anden Religion, et bedre Liv).

Con-vert'er (kŏn-vĕrt'ĕr), *n.* Omvender, En som gjør Proselyter.

Con-vert'i-bil'i-ty (kŏn-vĕrt'ĭ-bĭl'ĭ-tĭ), *n.* den Egenskab at kunne forvandles eller ombyttes; Ombytning, Konvertering.

Con-vert'i-ble (kŏn-vĕrt'ĭ-bl), *a.* som kan forvandles, omdannes, omvendes; ombyttelig, som kan omvexles.

Con'vex (kŏn'vĕks), *a.* udadbuet, konvex; *n.* konvext Legeme, Hvælving.

Con-vex'i-ty (kŏn-vĕks'ĭ-tĭ), **Con'vex-ness** (kŏn'vĕks-nĕs), *n.*

udadbuet Skikkelse, konvex Form, Hvælving.

Con'vex-ly (kɑn'vɛks-lɪ), *ad.* udadbuet, af en konvex Form.

Con-vey' (kɑn-veɪ'), *v.* føre; bringe afsted; føre bort; hemmelig borttage; overbringe; overdrage, skjøde; bibringe, meddele.

Con-vey'ance (kɑn-veɪ'æns), *n.* Førsel, Transport; Bortførelse, Bortskaffelse; hemmelig Bortførelse; Middel hvorved noget bortføres, Befordringsmiddel, Befordring, Vogn; Befordringsvej, Lejlighed; Overbringelse, Overlevering; Aftrædelse, Overdragelse; Tilstaaelse, Bevilling; Aftrædelses-Dokument, Skjøde, Skjødebrev; Kneb, Kunstgreb; hemmelig Forhandling.

Con-vey'an-cer (kɑn-veɪ'æn-sør), *n.* en Lovkyndig, som opsætter Skjøder, Prokurator, Dokumentskriver.

Con-vey'er (kɑn-veɪ'ør), *n.* Overbringer, Oversender; *fig.* Rør eller Kar (hvorigjennem noget ledes).

Con'vict (kɑn'vɪkt), *n.* Forbryder, Misdæder.

Con-vict' (kɑn-vɪkt'), *v.* overbevise, overtyde; erklære for skyldig; gjendrive; bevise.

Con-vic'tion (kɑn-vɪk'shøn), *n.* Overbevisning, Gjendrivelse; T. Erklæren for skyldig.

Con-vince' (kɑn-vɪns'), *v.* overbevise, overtyde.

Con-vin'ci-ble (kɑn-vɪn'sɪ-bl), *a.* som kan overbevises; beviselig.

Con-viv'i-al (kɑn-vɪv'ɪ-æl), *a.* gjestmild, selskabelig, munter.

Con-viv'i-al'i-ty (kɑn-vɪv'ɪ-æl'ɪ-tɪ), *n.* Selskabelighed, Munterhed.

Con'vo-cate (kɑn'vø-keɪt), *v.* sammenkalde.

Con'vo-ca'tion (kɑn'vø-keɪ'shøn), *n.* Sammenkaldelse, Forsamling; de gejstlige Repræsentanters Forsamling, gejstlig Synode (i England); akademisk Forsamling, akademisk Senat (i Oxford).

Con-voke' (kɑn-vøk'), *v.* sammenkalde.

Con'vo-lu'ted (kɑn'vø-ljʉ'tɛd), *a.* sammenviklet, sammenrullet.

Con'vo-lu'tion (kɑn vø-ljʉ'shøn), *n.* Sammenrulling, Sammenvikling.

Con-volve' (kɑn-vɑlv'), *v.* sammenrulle.

Con-voy' (kɑn-vøi'), *v.* ledsage, bedække, beskytte.

Con'voy (kɑn'vøi), *n.* Ledsagelse, Bedækning; Lejde, Konvoj.

Con-vulse' (kɑn-vʌls'), *v.* foraarsage krampeagtige Trækninger, forrykke, fortrække; bringe til at ryste.

Con-vul'sion (kɑn-vʌl'shøn), *n.* Trækning, Krampe, Krampetræk, Konvulsion; Rystelse, Forstyrrelse.

Con-vul'sive (kɑn-vʌl'sɪv), *a.* krampeagtig, konvulsivisk.

Co'ny (kō'nɪ), **Con'y** (kʌn'ɪ), *n.* Kanin; *fig.* Dumrian.

Coo (kʉ), *v.* kurre.

Cook (kʉk), *v.* kukke (som en Gjøg).

Cook (kʉk), *v.* kjytte, kjyle, kaste.

Cook (kʉk), *n.* Kok, Kokkepige; *v.* koge, stege, bage, lave (Mad); tilberede, berede (til noget).

Cook'er-y (kʉk'ør-ɪ), *n.* Kogekunst, Kogeri, Madlavning.

Cook'y (kʉk'ɪ), *n.* liden Kage eller Bolle.

Cool (kʉl), *a.* kjølig, sval; forfriskende; *fig.* koldsindig, rolig; ligegyldig, kold; overlagt; uforskammet, lumpen; *n.* Kjølighed, Kjøle; *v.* kjøle, svale; forfriske, formilde, berolige; kjølne, blive kjølig, afkjøles; blive rolig eller ligegyldig.

Cool'er (kʉl'ør), *n.* Kjølemiddel, Kjølebrik; Svaletønde, Kjølekar, Kjølefad.

Cool'ish (kʉl'ɪsj), *a.* noget kjølig.

Cool'ly (kʉl'lɪ), *ad.* kjølig, koldblodig, rolig, ligegyldig.

Cool'ness (kʉl'nɛs), *n.* Kjølighed; *fig.* Koldsindighed, Kulde; Sindsrolighed.

Coo'lie (kʉ'lɪ), *n.* østindisk Lastdrager.

Coom. (kum), *n.* Ovnsod, Smørelse (som driver ud fra Hjul); Kulstøv.
Coomb (kum), *n.* et Maal af fire engelske Skjepper (4 bushels).
Coomb (kum), } *n.* liden Dal eller
Coombe (kum), } Slette (imellem Høje eller Bjerge).
Coop (kup), *n.* Kar, Fad; Hønsebur, Hønsekurv, Hønsesti; lukket Karre; *v.* indespærre, indelukke.
Coop'er (kup'ør), *n.* Bødker, Fadbinder; Blanding af stærkt Øl og Porter.
Coop'er-age (kup'ør-ædsj), *n.* Bødkerløn; Bødkerværksted.
Co-op'er-ate (kō-qp'ør-eit), *v.* medvirke.
Co-op'er-a'tion (kō-qp'ør-ei'shøn), *n.* Medvirkning.
Co-op'er-a-tive (kō-qp'ør-å-tiv), *a.* medvirkende, behjælpelig.
Co-op'er-a'tor (kō-qp'ør-ei'tør), *n.* Medhjælper, Deltager, Medarbejder.
Co-or'di-nate (kō-qr'di-nēt), *a.* sideordnet, af lige Rang og Rettigheder.
Co-or'di-nate-ly (kō-qr'di-nēt-li), *ad.* paa en sideordnet Maade.
Coot (kut), *n.* sort Vandhøne, Blishøne; *fig.* Tosse, Nar.
Co-pai'ba (kō-pei'bå), } *n.* Kopajva-
Co-pai'va (kō-pei'vå), } balsam.
Co'pal (kō'pæl), *n.* Kopal-Gummi, Kopal.
Co-par'ce-na-ry (kō-pär'si-nå-ri), *n.* lige Andel i Arv.
Co-par'ce-ner (kō-pär'si-nør), *n.* Medarving.
Co-par'ce-ny (kō-pär'si-ni), *n.* lige Arv.
Co-part'ner (kō-pärt'nør), *n.* Deltager, Participant, Delhaver.
Co-part'ner-ship (kō-pärt'nør-ship), *n.* Deltagelse, Fællesskab, Kompani.
Cope (kōp), *n.* Hovedbedækning; Kuppel, hvalt Bue, Dække; Korkaabe; *v.* bedække med en Kappe eller Kuppel; kjøbe, sælge, bytte, handle; kappes, kjæmpe, stride (med, with); bekjæmpe, byde Spidsen, kjæmpe med.
Cop'i-er (kqp'i-ør), *n.* Afskriver, Kopist; *fig.* Efterligner (jvf. Copy).
Cop'ing (kōp'ing), *n.* Murtag, Murdække, Murtinde, Mønning, Dække.
Co'pi-ous (kō'pi-øs), *a.* fuld, rig, i stor Mængde, i Overflødighed, rigelig; *fig.* ordrig, vidløftig.
Co'pi-ous-ly (kō'pi-øs-li), *ad.* se Copious.
Co'pi-ous-ness (kō'pi-øs-nēs), *n.* Mængde, Overflødighed, Fylde; *fig.* Ordrighed, Vidløftighed.
Cop'per (kqp'pør), *n.* Kobber; Vadske- eller Bryggerkjedel, Kobberkjedel; Kobberpenge; *a.* af Kobber, Kobber-.
Cop'per-as (kqp'pør-æs), *n.* Jernvitriol, grøn Vitriol.
Cop'per-plate (kqp'pør-pleit), *n.* Kobberplade; Kobberstik.
Cop'per-y (kqp'pør-i), *a.* kobberagtig, kobret; kobberholdig.
Cop'pice (kqp'pis), } *n.* Underskov,
Copse (kqps), } Kratskov; Krat.
Cop'u-late (kqp'jü-leit), *v.* forbinde, forene, parre; parre sig, forbinde sig, have Samleje; *a.* forbunden, forenet.
Cop'u-la'tion (kqp'jü-lei'shøn) *n.* Forbindelse, Forening; Parring, Samleje, kjødelig Omgang.
Cop'u-la'tive (kqp'jü-lei'tiv), *a.* forbindende; *n.* Bindeord.
Cop'y (kqp'i), *n.* Afskrift, Gjenpart; Eftertegning, Efterligning (af Kunstværker eller Skrifter), Kopi; Haandskrift, Manuskript; Exemplar, Aftryk, Udgave (af en Bog); Forskrift; *v.* afskrive, tage Gjenpart af; efternale, efterligne, kopiere.
Cop'y-book (kqp'i-buk), *n.* Skrivebog med Forskrifter; Kopibog.
Cop'y-hold (kqp'i-hōld), *n.* Arvefæstegaard.
Cop'y-ist (kqp'i-ist), *n.* Afskriver; Plagiarius.
Cop'y-right (kqp'i-rait), *n.* Forlagsret.
Co-quet' (kō-ket'), *v.* lesle, kokettere;

søge at behage (det andet Kjøn), kokettere med; *a.* lesleſyg, koket.

Co-quet'ry (kō-kĕt'rĭ), *n.* Lesleri, Lesleſunſt, Koketteri.

Co-quette (kō-kĕt'), *n.* Kokette, Bolerſke.

Co-quet'tish (kō-kĕt'tĭsj), *a.* lesleſyg, koket.

Cor'a-cle (kɑr'ă-kl), *n.* Fiſkerbaad (af Vidier, overtrukket med Skind eller Olielærred; bruges i Wales).

Cor'al (kɑr'ĕl), *n.* Koral.

Cor'al-line (kɑr'ĕl-lin), *a.* ſom beſtaar af Koral; *n.* Koralmos; liden Koralfiſkerbaad.

Corb (kɑrb), *n.* Kulkurv.

Cor'ban (kɑr'bæn), *n.* Almisſekurv, Fattigbøsſe; *fig.* Almisſe, Gave.

Cord (kɑrd), *n.* Strikke, Snor, Reb, Toug; *fig.* Snare; et Slags tykt ſvært Bomuldstøj; Favn (Brænde, 8 Fod lang, 4 høj og bred); *v.* binde med Strikke eller Toug.

Cord'age (kɑrd'ædsj), *n.* Tougværk.

Cord'at-ed (kɑrd'ĕt-ĕd), *a.* hjærtedannet.

Cor'de-lier' (kɑr'dĭ-lĭr'), *n.* Franciſkaner-Munk, Tiggermunk.

Cor'di-al (kɑr'dĭ-ĕl), *a.* hjærtelig, oprigtig; hjærteſtyrkende; *n.* Hjærteſtyrkning, Forfriſtning, Opmuntring.

Cor'di-al'i-ty (kɑr'dĭ-ĕl'ĭ-tĭ), *n.* Hensyn til Hjærtet, Hjærtelighed, Aabenhjærtighed.

Cor'di-al-ly (kɑr'dĭ-ĕl-lĭ), *ad.* hjærtelig, aabenhjærtig.

Cor'don (kɑr'dŏn), *n.* Snor; T. Murkrans; Kordon, Troppekjæde til Grænſeværn, Forſvarslinie.

Cor'du-roy' (kɑr'djŭ-rȯi'), *n.* et Slags meget tykt og ſtærkt Bomuldstøj, Corduroy.

Cord'wain-er (kɑrd'uĕn-ør), *n.* Skomager.

Cord'-wood (kɑrd'uŭd), *n.* Favnebrænde.

Core (kōr), *n.* Hjærte, det Inderſte, indre Del (af en Ting, iſær Frugt), Kjerne.

Co'ri-a'ceous (kō'rĭ-ē'ſjŭs), *a.* af Læder, læderagtig.

Co'ri-an'der (kō'rĭ-æn'dør), *n.* Koriander (ogſaa: det tørrede Frø af denne Plante).

Co-rin'thi-an (kō-rĭn'thĭ-æn), *n.* Korinther; *fig.* lyſtig, udſvævende Perſon, Vellyſtning; *a.* korinthiſk; vellyſtig.

Cork (kɑrk), *n.* Korktræ; Kork; Korkprop; *v.* forſyne eller beklæde med Kork; proppe (Flaſker).

Cork'-screw (kɑrk'ſkrȳ), *n.* Proptrækker.

Cork'y (kɑrk'ĭ), *a.* af Kork; korkagtig; ſejg.

Cor'mo-rant (kɑr'mō-rænt), *n.* Kormoran, Aalekrage; *fig.* Fraadſer, Slughals.

Corn (kɑrn), *n.* Korn (en liden Del, et lidet rundt Legeme); Korn, Brødkorn; Sæd (paa Marken, iſær om Hvede); *v.* danne til Korn; ſalte, nedſalte, ſprænge.

Corn (kɑrn), *n.* Ligtorn.

Cor'ne-a (kɑr'nĭ-ă), *n.* T. Hornhinde (i Øjet).

Corn'-beef (kɑrn'bĭf), *n.* ſprængt Oxekjød.

Cor'nel (kɑr'nĕl), *n.* Kornel, Korneltræ, Hønſebær *pl.*

Cor'ne-ous (kɑr'nĭ-ŭs), *a.* hornagtig.

Cor'ner (kɑr'nør), *n.* Vinkel, Hjørne, Krog, Vraa, Huk; Udkant, yderſte Ende.

Cor'ner-stone (kɑr'nør-ſtōn), *n.* Hjørneſten.

Cor'ner-wise (kɑr'nør-uais), *ad.* kantet, ſkraa, diagonal.

Cor'net (kɑr'nĕt), *n.* Sinke, Krumhorn; Rytterfane, Standart; Rytterfkare; Fændrik ved Rytteriet, Kornet; Kræmmerhus, Tut; et Slags Hovedtøj; en Doktors Krave; T. øverſte Hovrand, Krone (jvf. Coronet). [Fændriks Poſt.

Cor'net-cy (kɑr'nĕt-ſĭ), *n.* Rytter-

Corn'-field (kɑrn'fild), *n.* Kornmark.

Cor'nice (kɑr'nis), *n.* T. Karnis, Kransliſte, Krans.

Cor'nu-co'pi-a (kɑr'njü-kō'pi-å), *n.* Fyldehorn, Overflødighedshorn.

Corn'y (kɑrn'i), *a.* kornet, kjernefuld; haard og ſtærk ſom Horn, hornagtig.

Cor'ol (kɑr'öl), } *n.* T. Krone,
Co-rol'la (kö-rɑl'lå), } Blomſterkrone.

Cor'ol-la-ry (kɑr'ɑl-lå-ri), *n.* Tilſætning, forklarende Anmærkning, Tilgift, Korollarium; Følgeſlutning.

Cor'o-nal (kɑr'ö-nɑl), *n.* Krans; Krone; *a.* ſom hører til Kronen; ſom hører til Iſſen.

Cor'o-na'tion (kɑr'ö-nei'ſjön), *n.* Kroning.

Cor'o-ner (kɑr'ö-nör), *n.* (Koronator), Kronbetjent, Kronfoged (hvis Beſtilling fornemmelig angaar Sager under Kronen. En af hans Hovedforretninger er: naar Nogen omkommer paa en voldſom Maade, at undersøge Dødsaarſagen. Dette ſker ved Syning af Liget i et Aaſtedsmøde af Nævninger. I England har Kronbetjenten ogſaa at undersøge Strandinger og Fund i Jorden. Som Kronbetjent er han Sheriffens Iſtedtræder, og naar der gjøres Indvending imod Sheriffen ſom værende Part i en Sag, overdrages denne til Kronbetjenten).

Cor'o-net (kɑr'ö-nët), *n.* Krans, Krone; liden Krone (modſat den kongelige), Adelskrone, Grevekrone; T. Krone (øverſte Del af en Hov).

Cor'po-ral (kɑr'pö-rɑl), *n.* Korporal.

Cor'po-ral (kɑr'pö-rɑl), *n.* Korporale, Messedug (i den kath. Kirke).

Cor'po-ral (kɑr'pö-rɑl), *a.* legemlig; korporlig.

Cor'po-ral'i-ty (kɑr'pö-rɑl'i-ti), *n.* Legemlighed, Korporlighed; Korporation, Samfund, Broderſkab.

Cor'po-ral-ly (kɑr'pö-rɑl-li), *ad.* legemligen; korporligen.

Cor'po-rate (kɑr'pö-rët), *a.* forenet (i en Korporation); forenet almindelig.

Cor'po-ra'tion (kɑr pö-rei'ſjön), *n.* Korporation (et ved Patent eller Frihedsbrev grundet og med eget Segl forſynet Samfund i Staten, enten gejſtligt eller verdsligt eller blandet), Laug, Borgerſkab, Statsraad, Magiſtrat.

Cor-po're-al (kɑr-pō'ri-ël), *a.* legemlig, materiel.

Cor-po're-al-ist (kɑr-pō'ri-ël-iſt), *n.* Materialiſt (i Tænkemaade).

Cor-po're-al-ly (kɑr-pō'ri-ël-li), *ad.* legemligen.

Cor'po-re'i-ty (kɑr'pö-ri'i-ti), *n.* Legemlighed, Materialitet.

Corps (kör), *n.* Korps.

Corpse (kɑrps), *n.* dødt Legeme, Lig; Krop, Legeme.

Cor'pu-lence (kɑr'pjü-lens), *n.* Førhed, Korpulens.

Cor'pu-lent (kɑr'pjü-lent), *a.* før, fyldig, tyk, fed, korpulent.

Cor'pus-cle (kɑr'pös-sl), *n.* lidet Legeme, Støvgran, Atom.

Cor-pus'cu-lar (kɑr-pös'kjü-lør), *a.* ſom angaar eller omfatter Atomer eller Urſtoffer.

Cor-rect' (kɑr-rekt'), *v.* forbedre, berigtige, rette, korrigere; tugte, ſtraffe; *fig.* formilde; *a.* rigtig, fejlfri, korrekt.

Cor-rec'tion (kɑr-rek'ſjön), *n.* Forbedring; Rettelſe; Irretteſættelſe; Tugtelſe, Straf; *fig.* Formildelſe.

Cor-rect'ive (kɑr-rekt'iv), *a.* forbedrende; *n.* Forbedringsmiddel, Lindringsmiddel; Indſkrænkning.

Cor-rect'ly (kɑr-rekt'li), *ad.* rigtigen, fejlfrit.

Cor-rect'ness (kɑr-rekt'nës), *n.* Rigtighed, Nøjagtighed, Korrekthed.

Cor-rect'or (kɑr-rekt'ør), *n.* Forbedrer, Revſer; Korrektør; T. formildende Middel.

Cor-rel'a-tive (kɑr-rel'å-tiv), *a.* ſom er gjenſidig eller vexelvis afhængig.

korrelativ; *n.* En eller Noget som er gjensidig afhængig af hinanden.

Cor're-spond' (kɑr'rĭ-spɑnd'), *v.* stemme overens, svare (til); vexle Breve, korrespondere.

Cor're-spond'ence (kɑr'rĭ-spɑnd'ĕns) *n.* Overensstemmelse; Korrespondens, Brevvexling; gjensidig Forstaaelse; god Forstaaelse, Forbindelse, Omgang.

Cor're-spond'ent (kɑr'rĭ-spɑnd'ĕnt), *a.* overensstemmende, svarende (til); *n.* Brevvexler, Korrespondent.

Cor'ri-dor (kɑr'rĭ-dôr), *n.* Forstuegang, Forbindelses-Gang (for en Række Værelser), Korridor; T. bedækket Vej (i en Fæstning).

Cor'ri-gi-ble (kɑr'rĭ-djĭ-bl), *a.* forbederlig, som kan rettes; forbedrende, straffskyldig.

Cor-ri'val (kɑr-rai'vĕl), *n.* Medbejler, Konkurrent; *a.* konkurrerende; *v.* konkurrere, medstræbe, kappes.

Cor-rob'o-rant (kɑr-rɑb'ö-rĕnt), *a.* styrkende; bestyrkende; *n.* styrkende Middel.

Cor-rob'o-rate (kɑr-rɑb'ö-reĭt), *v.* styrke; bekræfte, stadfæste.

Cor-rob'o-ra'tion (kɑr-rɑb'ö-reĭ'-sjön), *n.* Styrkning; Bekræftelse.

Cor-rob'o-ra-tive (kɑr-rɑb'ö-rå-tĭv) *a.* styrkende; bekræftende; *n.* styrkende Middel.

Cor-rode' (kɑr-röd'), *v.* gnave, æde itu, ædse, fortære, *fig.* nage.

Cor-rod'ent (kɑr-röd'ĕnt), *a.* ædende, gnavende, ædsende; *n.* ædsende Middel.

Cor-rod'i-ble (kɑr-röd'ĭ-bl), *a.* som kan bortædes, modtagelig for Ædsning.

Cor-ro'sion (kɑr-rö'sjön), *n.* Opløsning ved ædsende Midler, Ædsning, Korrosion, Fortæring.

Cor-ro'sive (kɑr-rö'sĭv), *a.* bortædende, ædsende, fortærende; *fig.* nagende, ærgrende, krænkende; *n.* ædsende Middel; *fig.* Uro, Kval.

Cor'ru-gate (kɑr'rü-gĕt), *a.* rynket.

Cor'ru-gate (kɑr'rü-geĭt), *v.* rynke, gjøre rynket.

Cor'ru-ga'tion (kɑr'rü-geĭ'sjön), *n.* Rynkning.

Cor-rupt' (kɑr-röpt'), *v.* fordærve; forfalske; forføre; b stikke; fordærves, raadne; *a.* fordærvet, raadden; lastefuld, fordærvet; forført, bestukket, ærefløs, samvittighedsløs.

Cor-rupt'er (kɑr-röpt'ör), *n.* Fordærver, Forfalsker; Forfører, Bestikker.

Cor-rupt'i-bil'i-ty (kɑr-röpt'ĭ-bĭl'ĭ-tĭ), *n.* Forkrænkelighed; Bestikkelighed.

Cor-rupt'i-ble (kɑr-röpt'ĭ-bl), *a.* som kan fordærves, forkrænkelig, forgjængelig; som kan forføres, bestikkelig, som lader sig bestikke.

Cor-rup'tion (kɑr-röp'sjön), *n.* Fordærvelse; Forkrænkelighed, Forraadnelse; Materie (i et Saar); Bestikkelse; Forfalskning; T. Vanære (som bringes over en Familie ved en Forbrydelse).

Cor-rupt'ive (kɑr-röpt'ĭv), *a.* fordærvende, smittende, forpestende.

Cor-rupt'ly (kɑr-röpt'lĭ), *ad.* paa en fordærvet Maade, ved Fordærvelse, Forførelse eller Bestikkelse.

Cor-rupt'ness (kɑr-röpt'nĕs), *n.* Raaddenhed, Fordærvelse, Lastefuldhed.

Cor'sair (kɑr'sĕr), *n.* Sørøver, Fribytter, Korsar; Røverskib.

Corse (kɑrs), *n.* (Legeme), dødt Legeme, Lig.

Corse'let (kɑrs'lĕt), *n.* Brystharnisk, Bryststykke (i et Harnisk).

Cor'set (kɑr'sĕt), *n.* Livstykke, Korset.

Cor'tege (kɑr'teĭsj), *n.* Følge, Tog.

Cor'ti-cal (kɑr'tĭ-kĕl), *a.* barkagtig, som hører til Barken; *fig.* ydre.

Co-rus'cant (kö-rös'kĕnt), *a.* funklende, flammende, glimtende, lynende.

Cor'us-cate (kɑr'ös-kĕt), } *v.* glimte.
Co-rus'cate (kö-rös'kĕt), }

Cor'us-ca'tion (kɑr'ös-keĭ'sjön), *n.* Funklen, Blinken, Lysglimt, Lynglimt.

Cor-vette' (kɑr-vĕt'), *n.* Korvet (et tremastet Krigsskib med eet Kanondæk).
Cor'vine (kɑr'vain), *a.* Krage- eller Ravne-.
Cor'ymb (kɑr'imb), *n.* Halvskjerm (en Blomsterstand).
Co'sey (kō'si), *a.* se Cosy.
Cos-met'ic (kɑs-mĕt'ik), *a.* forskjønnende; *n.* Forskjønnelses-Middel, Sminkevand, Skjønhedsvand.
Cos-mog'o-ny (kɑs-mɑg'ö-ni), *n.* Lære om Verdens Oprindelse eller Skabelse. Kosmogoni.
Cos-mog'ra-pher (kɑs-mɑg'rå-før), *n.* Verdensbeskriver, Kosmograf.
Cos'mo-graph'ic (kɑs'mö-græf'ik), *a.* kosmografisk.
Cos-mog'ra-phy (kɑs-mɑg'rå-fi), *n.* Verdensbeskrivelse, Kosmografi.
Cos-mol'o-gist (kɑs-mɑl'ö-djist), *n.* Lære om Verdensbygningen og dens fysiske Love, Kosmologi.
Cos-mop'o-lite (kɑs-mɑp'ö-lait), *n.* Verdensborger, Kosmopolit.
Cos'mo-ra'ma (kɑs'mö-re'må), } *n.*
Cos'mo-ra'ma (kɑs'mö-rä'må), } Kosmorama.
Cos'set (kɑs'sĕt), *n.* Dæggelam; Hittebarn.
Cost (kɑst), *n.* Omkostning, Bekostning, Pris; Kostbarhed; Skade, Tab; *v.* koste.
Cos'tal (kɑs'tăl), *a.* som hører til Ribbenene.
Cos'tive (kɑs'tiv), *a.* forstoppet, som har haardt Liv; fast, tæt, haard; *fig.* kold, stiv (i Opførsel).
Cos'tive-ness (kɑs'tiv-nĕs), *n.* Forstoppelse, haardt Liv, Obstruktion, Vindsel.
Cost'li-ness (kɑst'li-nĕs), *n.* Kostbarhed, Dyrhed.
Cost'ly (kɑst'li), *ad.* kostbar, dyr.
Cos-tume' (kɑs-tjum'), *n.* Klædedragt, Mode, Skik og Brug (til visse Tider); karakteristisk Dragt, Kostume.
Cot (kɑt), *n.* Hytte, lidet Hus; Fold, Sti; Barneseng, Vugge; Fingerhytte; Køje, Hængekøje.
Cote (kōt), *n.* Hytte, Faarefold; Duehus.
Co-tem'po-ra-ry (kō-tĕm'pö-rå-ri), *n.* se Contemporary.
Co'te-rie' (kō'tö-ri'), *n.* sluttet Selskab, Kreds, Klub.
Co-til'lon (kö-til'jŏn), *n.* Cotillon (en Dans).
Cot'tage (kɑt'tædsj), *n.* Hytte, lidet Hus; Landsted.
Cot'ta-ger (kɑt'tå-djør), *n.* Hytte-Beboer, Husmand; T. jordløs Husmand.
Cot'ter (kɑt'tør), *n.* Hytte-Beboer, Husmand; Kile (til at befæste Noget).
Cot'ton (kɑt'tn), *n.* Bomuld; Bomuldstøj; *v.* blive ulden, rejse Luen; *fig.* trives, komme frem; forene sig; stemme overens, forliges.
Cot'ton-y (kɑt'tn-i), *a.* fuld af Bomuld; blød som Bomuld.
Cot'y-le'don (kɑt i-li'dŏn), *n.* Frøblad.
Cot'y-led'o-nous (kɑt'i-lĕd'ö-nŏs), *a.* med Frøblad.
Couch (kautsj), *v.* lægge sig, lejre sig (baade om Mennesker og Dyr); bøje sig, bukke sig, sætte sig paa Hug; lægge sig i Baghold; lægge paa et Leje, lejre; skjule; indslutte, indbefatte; lægge tæt paa eller sammen; fælde (et Spyd, til Angreb); *n.* Hvileseng, Løjbænk, Sofa, Chaiselongue, Leje; Lag; Malt-Gulv; T. Grund (underste Farve i et Maleri).
Cough (kɑf), *n.* Hoste; *v.* hoste.
Could (kud), kunde, *imp.* af Can.
Coul'ter (kōl'tør), *n.* se Colter.
Coun'cil (kaun'sil), *n.* Raadsforsamliug, Raad; Statsraad; Kirkeforsamling; Raadsbeslutning.
Coun'cil-lor (kaun'sil-lør), *n.* se Counsellor.
Coun'sel (kaun'sĕl), *n.* Raad; Raadslagning; Overvejelse; Klogskab; Hemmelighed; Hensigt, Forehavende;

samtlige Sagførere *pl.* (i en Sag); juridiſt Konſulent, Sagfører, Advokat; *v.* give Raad, raade.

Coun'sel-lor (kaun'ſĕl-lör), *n.* Raadgiver, Fortrolig; Retslærd, Sagfører, Advokat; Medlem af et Raad, Raadsherre.

Count (kaunt), *n.* Greve (en udenlandſk Titel, ſom ſvarer til den engelſke: Earl).

Count (kaunt), *n.* Tal; Regning; Vurdering; T. Klagepunkt; *v.* tælle, regne, ſammenregne; anſe for, holde for; ſtrive paa Regning; *fig.* tilſtrive, tilregne.

Coun'te-nance (kaun'tĭ-nĕns), *n.* Fatning, Aandsnærværelſe, Sindsrolighed; Anſigtstræk *pl.*, Aaſyn, Anſigt, Mine, Blik; Tilbøjelighed, Yndeſt; Underſtøttelſe; Beſkyttelſe; Anſeelſe; udvortes Anſeelſe, Skin; *v.* bære til Skue; opmuntre, tilſkynde, indgive Mod; beſkytte, underſtøtte, begunſtige; billige, give Bifald, tillade, forunde; give Anſeelſe.

Count'er (kaunt'ör), *n.* Regnepenge; *fig.* Penge (i Foragt); Diſk (i en Butik); Gjeldsfængſel (i London).

Count'er (kaunt'ör), *ad.* modſat, imod; til den modſatte Side, urigtig, bagvendt.

Coun'ter-act' (kaun'tör-ăkt'), *v.* handle imod, modvirke; virke imod; forhindre.

Coun'ter-ac'tion (kaun'tör-ăk'ſjön), *n.* Modſtand, Hindring.

Coun'ter-bal'ance (kaun'tör-băl'ĕns), *v.* holde Modvægt, opveje, afveje mod hinanden; *n.* Modvægt, Ligevægt.

Coun'ter-charm (kaun'tör-tjärm), *n.* Middel mod Troldom eller Trylleri; *v.* fordrive et Trylleri ved et andet, borttrylle; tilintetgjøre, ophæve.

Coun'ter-check (kaun'tör-tjĕk), *v.* opholde, forhindre, modſætte ſig, lægge Hindringer i Vejen; *n.* Standsning, Hindring; Dadel, Bebrejdelſe.

Coun'ter-cur'rent (kaun'tör-kör'rĕnt), *a.* løbende i modſat Retning; *n.* modſat Strøm.

Coun'ter-feit (kaun'tör-fĭt), *v.* eftergjøre, efterligne; forfalſke, gjøre falſk (Mynt, Obligation oſv.), efterſkrive; foregive, hykle; forſtille ſig; *a.* efergjort, efterlignet, eftertrykt; forfalſket, opdigtet, falſk, forſtilt; *n.* Efterlignelſe; Billede, Kontrafej, Afbildning; forfalſket Ting; Forſtillelſe, Bedrageri; Efterligner; Bedrager.

Coun'ter-feit-er (kaun'tör-fĭt-ör), *n.* Efergjører, Forfalſker; Bedrager.

Coun'ter-mand' (kaun'tör-mănd'), *v.* give Kontraordre, afſige; tilbagekalde, forbyde, modſige.

Coun'ter-mand (kaun'tör-mănd), *n.* Kontraordre, Tilbagekaldelſe, Afſigelſe.

Coun'ter-march (kaun'tör-märtsj), *n.* Tilbagemarſ; *fig.* Tilbagegang, Forandring i Forholdsregler.

Coun'ter-march' (kaun'tör-märtsj') *v.* marſere tilbage.

Coun'ter-mark (kaun'tör-märk), *n.* Kontramærke (paa Pakker oſv., foruden det tidligere paaſatte); Stempel (Guldſmed-Laugets); T. falſk Mærke (paa Heſtes Tænder).

Coun'ter-mark' (kaun'tör-märk'), *n.* kontramarkere; gjøre falſk Mærke (paa en Heſts Tænder).

Coun'ter-mine (kaun'tör-main), *n.* Kontramine; Modanſlag, Modliſt.

Coun'ter-mine' (kaun'tör-main'), *v.* kontraminere; modarbejde; tilintetgjøre.

Coun'ter-pane (kaun'tör-pein), *n.* ſtukket eller vævet Sengetæppe (til at brede over hele Sengen).

Coun'ter-part (kaun'tör-pärt), *n.* Gjenpart, Afſkrift; tilſvarende Stykke, Sideſtykke; T. anden Stemme (i Muſik).

Coun'ter-plea (kaun'tör-plī), *n.* T. Replik, Klagerens andet Indlæg.

Coun'ter-plot (kaun'tør-plɑt), *n.* Modanſlag, Modliſt.
Coun'ter-point (kaun'tør-pɔint), *n.* T. Kontrapunkt (i Muſik); modſat Punkt eller Retning.
Coun'ter-poise (kaun'tør-pɔis), *n.* Modvægt, Ligevægt.
Coun'ter-poise' (kaun'tør-pɔis'), *v.* veje op mod hinanden, holde Ligevægt.
Coun'ter-rev'o-lu'tion (kaun'tør-rĕv ö-ljų'ſjøn), *n.* Kontra-Revolution.
Coun'ter-sign' (kaun'tør-ſain'), *v.* kontraſignere, ſkrive under med til Vitterlighed.
Coun'ter-sign (kaun'tør-ſain), *n.* Parole, Løſen, Feltraab.
Coun'ter-sig'nal (kaun'tør-ſig'nĕl), *n.* S. T. Kontraſignal.
Coun'ter-ten'or (kaun'tør-tĕn'ør), *n.* Alt, Altſtemme.
Coun'ter-vail' (kaun'tør-vel'), *v.* modvirke, frembringe en Modvægt, holde Ligevægt imod, være af lige Værd med, erſtatte.
Coun'ter-view (kaun'tør-vjü), *n.* Stilling lige imod hinanden; Modſætning, Kontraſt.
Coun'ter-work' (kaun'tør-wørk'), *v.* modarbejde, modvirke, hindre.
Count'ess (kaunt'ĕs), *n.* Grevinde (en Earl's Kone i Storbritannien og Irland).
Count'ing-house (kaunt'ing-haus), *n.* Kontor, Skriverſtue.
Count'less (kaunt'lĕs), *a.* utallig.
Coun'tri-fied (køn'tri-faid), *a.* ruſticeret, bondeagtig.
Coun'try (køn'tri), *n.* Egn; Land (modſat Byen); Land, Fædreneland; T. Nævninger *pl.*; *a.* Land-, paa eller fra Landet, ſom hører til Landet; *fig.* bondeagtig, uvidende.
Coun'try-dance (køn'tri-dåns), *n.* Kontradans.
Coun'try-life (køn'tri-laif), *n.* Landliv.
Coun'try-man (køn'tri-mæn), *n.* Landsmand; Landbo, Landmand, Bonde.
Coun'try-seat (køn'tri-ſit), *n.* Landſted.
Coun'ty (kaun'ti), *n.* Grevſkab eller Shire; Provins.
Coun'ty-court (kaun'ti-kört), *n.* Provinſial-Ret (under Sheriffens Forſæde).
Coup'le (køp'l), *n.* Kobbel (til Hunde); Par (af Noget ſom hører ſammen); *pl.* Tagſpær *pl.*; *v.* koble; parre; forbinde; parre ſig, forbinde ſig, gifte ſig.
Coup'let (køp'lĕt), *n.* Par; Strofe, Versafſnit.
Coup'ling (køp'ling), *n.* Parring; Forbindelſe; *pl.* Maſker *pl.* (i et Net).
Cou'pon (kų'pøn), *n.* Coupon (ſom følger med en Obligation).
Cour'age (kør'ĕdsj), *n.* Mod, Tapperhed.
Cour-a'geous (kør-e'djøs), *a.* modig, behjærtet, uforſagt, tapper, driſtig.
Cour-a'gious-ly (kør-e'djøs-li), *ad.* modigen, uforſagt.
Cou'ri-er (kų'ri-ør), *n.* Ilbud, Kurreer; Rejſefjener (bekjendt med Steder og Forhold, lejes for en vis Tid).
Course (körs), *n.* Løb; Løbebane; Kurs; Gang, Fremgang, Fremſkridt; Kurſus; Række, Følge; Skik, Maade; Vandel, Levnet; Fremgangsmaade, Sædvane; Tingenes naturlige Gang; Lag; Antal af Retter ſom ſættes paa Bordet ad Gangen, Anretning; Jagt med Hunde; Underſejl (Storſejl, Fok eller Bergineſejl); *pl.* Kvindernes maanedlige Renſelſe; *v.* bringe til at løbe; jage; forfølge med Hunde; løbe, ſværme om.
Cours'er (körs'ør), *n.* hurtigløbende Heſt, Krigsheſt; Jæger.
Court (kört), *n.* Gaard, Gaardsplads; Forgaard; Afdeling (i en Udſtillings-Bygning); ſnevert Stræde, Gyde;

Hof; Høflighedsbevis; Smigreri, Opvartning, Bejlen; Ret (baade Stedet og Personerne som udgjøre Retten), Jurisdiktion; *v.* gjøre sin Opvartning; fri til, bejle til, gjøre Kur til, smigre; søge at erholde.

Court'-card (kört'kärd), se Coat-card.

Court'e-ous (kört'i-øs), *a.* høflig, artig; venlig, velvillig.

Court'e-ous-ly (kört'i-øs-li), *ad.* høfligen, artigen, venligen.

Court'e-ous-ness (kört'i-øs-nes), *n.* Høflighed, Artighed, Venlighed.

Court'e-san (kört'i-sæn), *n.* Bolerske, Skjøge, Frille.

Court'e-sy (kört'i-si), *n.* Høflighed, Artighed; Opmærksomhed, Gunstbevisning, Naade; Mildhed, Venlighed.

Courte'sy (kört'si), *v.* gjøre sin Kompliment, neje; behandle høflig; *n.* Nejen, Kniks.

Court'ier (kört'jør), *n.* Hofmand; høflig og beleven Mand; En som søger om Gunst; Smigrer.

Court'like (kört'laik), *a.* fiu, beleven; firlig, forfinet, smigrende.

Court'li-ness (kört'li-nes), *n.* Høflighed, Artighed, Belevenhed.

Court'ly (kört'li), *a.* & *ad.* høflig, beleven; ikke oprigtig; fuld af Smiger, smigrende.

Court'-mar'tial (kört'mär'sjæl), *n.* Krigsret.

Court'ship (kört'sjip), *n.* Bejlen, Kjærlighedserklæring, Frieri, Kjærlighedsbevisninger *pl.*

Cous'in (køs'n), *n.* Fætter, Kusine; (i ældre Bøger) Slægtning, Frænde (Kongen forestilles ogsaa at bruge Ordet i Tiltale til Adelsmænd af Blodet).

Cove (köv), *n.* bedækket Sted, Ly; liden Bugt, Fjord, Vig; *v.* hvælve over, bedække, danne et Ly; *n.* Fyr (Dreng eller voxen Person af enhver Alder og Stilling).

Cov'e-nant (köv'i-nænt), *n.* Forlig, Forbund; Pagt; Kontrakt; *v.* komme overens, blive enig; betinge, fastsætte.

Cov'e-nant-ee' (köv'i-nænt-i'), *n.* Kontrahent.

Cov'e-nant-er (köv'i-nænt-ør), *n.* En af de Konsødererte eller Medforbundne (i Skotland, imod den romerske Kirke i det 17de Aarhundrede).

Cov'er (köv'ør), *v.* bedække, tildække, dække; skjule; beskytte; bedække, bespringe (om Dyr); omslutte; *n.* Dække; det at være dækket (til En ved Bordet), Couvert; Dækse; Skjul; Paaskud, Skin; Omslag, Konvolut; Beskyttelse; Krat, Tykning (se Covert); en Rævs eller Hares Leje.

Cov'er-ing (köv'ør-ing), *n.* Bedækning; Klæder *pl.*, Klædedragt.

Cov'er-let (köv'ør-let), *n.* Sengetæppe, Tæppe.

Cov'ert (köv'ørt), *n.* bedækket Sted, Tilflugtssted, Smuthul; Tykning, tæt Krat; *n.* bedækket, skjult, hemmelig; T. under en Ægtemands Beskyttelse (om Konen).

Cov'ert-ly (köv'ørt-li), *ad.* hemmelig, skjult.

Cov'ert-ure (köv'ørt-jur), *n.* Bedækning; T. en gift Kones Tilstand.

Cov'et (köv'et), *v.* begjere; have en hæftig Begjerlighed, hige, tragte.

Cov'et-ous (köv'et-øs), *a.* begjerlig, vindesyg, gjerrig, gridsk.

Cov'et-ous-ness (köv'et-øs-nes), *n.* Begjerlighed, Vindesyge, Gjerrighed, Gridskhed.

Cov'ey (köv'i), *n.* Yngel; Flok, Sværm (om Fugle); Samling, Selskab.

Cow (kau), *n.* Røghætte (jvf. Cowl).

Cow (kau), *n.* Ko.

Cow (kau), *v.* kue, forkue, forknytte, berøve Modet.

Cow'ard (kau'ørd), *n.* Kujon, Kryster, Niding; *a.* fejg, forsagt.

Cow'ard-ice (kau'ørd-is), **Cow'ard-li-ness** (kau'ørd-li-nes), *n.* Fejghed, Forsagthed.

Cow'ard-ly (kau'ərd-li), *ad.* med Fejghed, forsagt.

Cow'er (kau'ər), *v.* sidde paa Hug, sætte sig paa Hug, bukke sig, krybe sammen.

Cow'hide (kau'haid), *n.* Læder af Kohuder; simpel Ridepisk; *v.* piske ubarmhjertig.

Cowl (kaul), *n.* Munkekappe, Munkehætte; Røghætte (som drejer sig efter Vinden); Vandkar (til at bæres paa en Stang).

Cow'lick (kau'lik), *n.* en Dusk Haar tilbagestrøget fra Panden, opstrøget Haar.

Cow'pox (kau'paks), *n. pl.* Kokopper *pl.*

Cow'–slip (kau'slip), *n.* hulkravet Kodriver, Kjællingetand, Nøgleblom (Plante).

Cox'comb (kaks'kōm), *n.* et Slags Top eller Hanekam, som priviligerede Narre bar paa deres Huer, Narrehue; Nar, Spradebasse, Laps; Hovedskal, Hoved; Hanekam.

Cox-com'ic-al (kaks-kam'ik-ăl), *a.* naragtig, lapset, indbildsk.

Cox'comb-ry (kaks'kōm-ri), *n.* Naragtighed, Lapseri.

Coy (køi), *a.* stille, undselig, blufærdig, blyg, ærbar; tilbageholden, kostbar; *v.* være tilbageholden eller undselig, opføre sig ærbar; vægre sig; lokke, tillokke (se Decoy).

Coy'ish (køi'isj), *a.* noget tilbageholden.

Coy'ness (køi'nes), *n.* Tilbageholdenhed, Undselighed.

Coz'en (kəs'n), *v.* forlokke, narre, bedrage, skuffe.

Coz'en-age (kəs'n-ădsj), *n.* Bedrageri, Kneb, List, Kunstgreb.

Coz'en-er (kəs'n-ər), *n.* Frister, Bedrager.

Co'zy (kō'si), *a.* se Cosy.

Crab (kræb), *n.* Krabbe; Krebs (Stjernebillede); Skovæble; *fig.* Surmule; S. T. Spil uden Kop; Rebslager-Spil; *a.* vild, sur (om Frugt); *fig.* surmulet; *v.* gjøre gnaven eller surmulet, forhaane; angive, aabenbare (et Røveri).

Crab'bed (kræb'bĕd), *a.* knarvorn, sur; ujævn, knudret, haard; forvirret, uforstaaelig.

Crab'bed-ly (kræb'bĕd-li), *ad.* med Knarvornhed, gnavent.

Crab'bed-ness (kræb'bĕd-nes), *n.* Surhed, Skarphed; Knarvornhed; Uforstaaelighed.

Crack (kræk), *n.* Knag, Brag, Knald, Skrald; Sprække, Spalte, Revne; Stemmens Overgang (hos Mandfolk); Knæk, Bræk, Brud, Skade, Forringelse; Kydskhedsbrud; En som har Skade paa Forstanden eller en Skrue løs; Pral; Praler, Vindmager; liden Plog, Purk; Yndlingshest (i Veddeløb); knas-tørt Brændsel; Skjøge; *a.* larmende, Opsigt gjørende; udmærket, Hoved-, af første Slags; *v.* knage, brage, knække; prale, broute; slaa Revner, briste, sprække, revne; gaa til Grunde; brække i Stykker, slaa Revner i; knalde, smælde (med en Pidsk); knække (Nødder osv.); ødelægge; gjøre forrykt, berøve Forstanden.

Crack'–brained (kræk'breind), *a.* forrykt, vanvittig.

Crack'er (kræk'ər), *n.* Praler, Skryder; Raket, Sværmer; Pidskesnært; haard Tvebak, liden sprød Kage, *pl.* Knas; Brækkejern, Brækkestang; Løgn.

Crack'le (kræk'l), *v.* knage, knække, knitre, knirke.

Crack'ling (kræk'ling), *n.* Knækken, Knitren, Knasen; karvet Svær (paa en Fleskesteg); *pl.* Kager af Affald fra smeltet Tælle *pl.* (til Hunde).

Cra'dle (krei'dl), *n.* Vugge; *fig.* Barndom; Feltseng (til en Saaret); Underlag eller Skinne (til et brækket Lem); Mejerede, Mejekrog; *pl.* S. T. Afløbningspuder *pl.*; *v.* lægge i Vugge; vugge; *fig.* pleje; gjøre Rede (for, for).

Craft (kråft), *n.* Haandtering, Haandværk; Kunst, Færdighed, Dygtighed; List, Bedrageri, Kunstgreb; Skib, Fartøj; Pram; *v.* bedrage, smede Rænker.

Craft'i-ly (kråft'i-li), *ad.* listig, snu, forslagen.

Craft'i-ness (kråft'i-nës), *n.* Behændighed, Snildhed; List, Snedighed, Undersundighed.

Crafts'man (kråfts'mën), *n.* Haandværksmand.

Craft'y (kråft'i), *a.* listig, snedig, forslagen.

Crag (krëg), *n.* ujævn, stejl Klippe, fremragende Klippestykke.

Crag'ged (krëg'gëd), **Crag'gy** (krëg'gi), *a.* klippefuld, ujævn, fuld af fremragende Klippestykker.

Crag'ged-ness (krëg'gëd-nës), **Crag'gi-ness** (krëg'gi-nës), *n.* klippefuld Beskaffenhed, Ujævnhed.

Crake (kreik), *n.* (Corn—), Vagtelkonge, Engsnare, Skrœpfugl.

Crake (kreik), *n.* & *v.* se Crack, Pral osv.

Cram (krëm), *v.* stoppe, stoppe fuld, drive ind med Magt; fylde sig, stoppe sig, proppe sig (med Mad); fylde med Løgnehistorier, narre, bedrage; proppe ind (Kundskaber til Examen).

Cram'bo (krëm'bö), *n.* Rim; Rimspil (hvori der findes Rim paa opgivne Ord).

Cramp (krëmp), *n.* Krampe (i Musklerne); Krampe, Jernanker (i Mure osv.); *fig.* Tvang, Hindring, Indskrænkning; *a.* vanskelig, knudret, tvungen; *v.* foraarsage krampeagtig Smerte, trække, knibe, trykke; tvinge, indskrænke; befæste med Klammer eller Jernankere.

Cramp'-i'ron (krëmp'ai ørn), *n.* Krampe, Jernanker.

Cram-poons' (krëm-pyns'), *n. pl.* Jernklamper *pl.* (under Skoene ved Stormløb).

Cran'ber-ry (krën'bër-ri), *n.* Tranebær-Bølle, Tranebær.

Crane (krein), *n.* Trane; Kran; Hævert.

Cra'ni-um (krei'ni-øm), *n.* Hjerneskal.

Crank (krëngk), *n.* Krumning, Snoning; Krumtap (Greb paa en Axel, hvorved en Stang eller Sav bevœges op og ned); Metal-Vinkel (paa en Klokkestræng); *fig.* Ordfordrejning, Ordspil; *a.* bøjelig, frisk, sund, veltilfreds, lystig; S. T. rank, let til at krænge eller kæntre; *v.* krumme sig, snø sig.

Crank'le (krëngk'l), *v.* snø sig, slynge sig; krumme, gjøre ujævn; *n.* Kringelbugt, Snoning, Krumning.

Crank'y (krëngk'i), *a.* krank, sygelig; tosset, egensindig.

Cran'nied (krën'nid), *a.* sprukken, spaltet, fuld af Sprœkker.

Cran'ny (krën'ni), *n.* Revne, Spalte, Sprœkke.

Crape (kreip), *n.* Flor, Krepflor.

Crash (krësj), *n.* Sønderbryden; Knagen, Brag, Gny, Bulder; *v.* sønderbryde, sønderslaa, knuse, knage, brage, buldre. (Jvf. Crush).

Cras'si-tude (krës'si-tjud), *n.* Tykhed, Drøjhed, Grovhed.

Crate (kreit), *n.* stor Pakkurv (til Porcellain).

Cra'ter (krei'tør), *n.* Krater.

Craunch (kräntsj), *v.* gnaske, knuse (med Tænderne), bide itu; knase.

Cra-vat' (krå-vät'), *n.* Krave, Halstørklæde, Halsbind.

Crave (kreiv), *v.* kræve, begjere, forlange; bede om, anraabe om, udbede sig; hige efter.

Cra'ven (krei'vn), *n.* overvunden Hane; Kujon, fejg Person; *a.* fejg, forsagt; *v.* gjøre fejg.

Craw (krg), *n.* Kro (af en Fugl).

Craw'fish (krg'fisj), *n.* Flodkrebs.

Crawl (krgl), *v.* kravle, krybe.

Crawl (krgl), *n.* indhegnet Fiskeplads, Fiskegaard.

Cray'on (krei'ën), *n.* Stift, Tegnepen (af Rødkridt, Blyant osv.);

Tegning med Blyant eller Farvestift.

Craze (krēz), *v.* støde itu, knuse, sønderslaa; male, pulverisere; svække; berøve Forstanden, gjøre forrykt; *n.* Galskab (i en eller anden Retning, i et Foretagende).

Cra'zi-ness (krē'zi-nĕs), *n.* Brøstfældighed, Svaghed; Forrykthed.

Cra'zy (krē'zi), *a.* svag, skrøbelig, brøstfældig, vanfør, affældig; forrykt, vanvittig.

Creak (krīk), *v.* knirke, knage; pibe (om Dyr).

Cream (krīm), *n.* Fløde; *fig.* det Bedste; *v.* sætte Fløde; skumme Fløden af; *fig.* tage det Bedste (af noget).

Cream'y (krīm'i), *a.* som har tyk Fløde, som ligner Fløde.

Crease (krīs), *a.* Fold, Streg eller Mærke (dannet ved at sammenfolde); *v.* gjøre et Mærke ved en Fold eller et Bræk, ombøje, brække.

Cre-ate' (krī-ēt'), *v.* skabe; frembringe; foraarsage, foranledige; vælge, udnævne.

Cre-a'tion (krī-ē'shŏn), *n.* Skabelse; det Skabte, Verden, Skabning; Udnævnelse, Valg.

Cre-a'tive (krī-ē'tĭv), *a.* skabende; frembringende, frugtbar.

Cre-a'tor (krī-ē'tŏr), *n.* Skaber.

Creat'ure (krīt'jŭr), *n.* Skabning (Ting eller levende Væsen); Menneske (i Modsætning til Dyr); Dyr, Umælende (i Modsætning til Menneske); Kreatur (i Foragt om et afhængigt Menneske); et Udtryk af Ømhed eller af Medlidenhed.

Cre'dence (krī'dĕns), *n.* Tro, Tiltro, Kredit; Troværdighed; Bekræftelse.

Cre-den'tials (krī-dĕn'shălz), *n. pl.* Kreditiv, Kredit-Brev.

Cred'i-bil'i-ty (krĕd'ĭ-bĭl'ĭ-tĭ), *n.* Troværdighed.

Cred'i-ble (krĕd'ĭ-bl), *a.* trolig, troværdig.

Cred'i-bly (krĕd'ĭ-blĭ), *ad.* troligen, sandsynligen.

Cred'it (krĕd'ĭt), *n.* Tro, Tiltro; Kredit; godt Navn, Anseelse, Berømmelse; Troværdighed; Tilsagn, Løfte; Vidnesbyrd; Indflydelse; *v.* tro; forskaffe Ære og Anseelse; kreditere, give paa Borg.

Cred'it-a-ble (krĕd'ĭt-ă-bl), *a.* ærlig, anstændig, agtværdig; ærefuld, hæderlig.

Cred'it-a-bly (krĕd'ĭt-ă-blĭ), *ad.* se Creditable.

Cred'it-or (krĕd'ĭt-ŏr), *n.* Kreditor, Gjeldsherre.

Cre-du'li-ty (krī-djŭ'lĭ-tĭ), *n.* Lettroenhed; Troskyldighed.

Cred'u-lous (krĕd'jŭ-lŭs), *a.* lettroende; troskyldig.

Creed (krīd), *n.* Tro, Trosbekjendelse.

Creek (krīk), *n.* liden Bugt eller Vig (hvori kan landes); Bugt, Krumning; lidet fremragende Stykke Land, Pynt (som danner en Bugt); liden Flod, Gren af en større Flod.

Creek'y (krīk'i), *a.* fuld af smaa Bugter; bugtet.

Creel (krīl), *n.* en Anglers Kurv; Fiskekurv (som bæres paa Ryggen).

Creep (krīp), *v.* [*imp.* & *p. p.* CREPT] krybe; liste sig, snige sig; være krybende (i Adfærd).

Creep'er (krīp'ŏr), *n.* noget som kryber, Kryber; krybende Plante, Slyngplante; Træpikker (Fugl); krybende Insekt, Kryb; S. T. Dræg uden Kløer (til at opfiske tabte Ting fra Havets Bund).

Cre'ole (krī'ōl), *n.* Kreol.

Cre'o-sote (krī'ō-sōt), *n.* Kreosot (en olieagtig, Forraadnelse hindrende Vædske).

Crep'i-tate (krĕp'ĭ-tēt), *v.* knirke, knitre, knistre.

Crep'i-ta'tion (krĕp'ĭ-tē'shŏn), *n.* Knitren, Knirken.

Crept (krĕpt), krøb, krøbet, *imp.* & *p. p.* af CREEP.

Cre-pus'cu-lar (krī-pŭs'kjŭ-lŏr), *a.* dæmrende, svag (om Lyset).

Cres'cent (krĕs'sĕnt), *a.* voxende, tiltagende; *n.* Halvmaane; *v.* danne til en Halvmaane.
Cres'cive (krĕs'siv), *a.* voxende, tiltagende.
Cress (krĕs), *n.* Have-Karse.
Cres'set (krĕs'sĕt), *n.* Fyr eller Lys (paa et Vagttaarn eller en Høj), Baun; Lygte paa en Stang, Fakkel, Begfakkel.
Crest (krĕst), *n.* Kam; Hanekam, Top (paa Fugle); Hjelmbusk, Hjelmkam, Hjelmsmykke; Hjelm; T. Hjelm (over et Vaabenskjold, som Tegn paa højere Adelskab); *fig.* Hoved; Mod, Stolthed, Fyrighed; *v.* forsyne med eller tjene som Hjelmbusk; mærke med Striber.
Crest'ed (krĕst'ĕd), *a.* forsynet med en Kam, Hjelmbusk, Top osv., toppet (om Fugle).
Crest'-fallen (krĕst'fa-ln), *a.* modfalden, nedslaaet, slukøret.
Cre-ta'ceous (kri-te'sjøs), *a.* kritagtig, indeholdende meget Krit.
Crev'ice (krĕv'is), *n.* Sprække, Spalte, Kløft; *v.* spalte, slaa Revner.
Crew (kry), *n.* Mængde, Skare, Hob (Personer forenede i et vist Øjemed); Bande; Mandskab (paa et Skib).
Crew'el (kry'ĕl), *n.* tvundet og vundet Garn, Dukke-Garn, Nøgle-Garn.
Crib (krib), *n.* Krybbe, Baas; Barneseng; Hytte; Hus, Logi, Værelse, Lejlighed; Stilling, Tilstand; ordret Oversættelse (af en klassisk Forfatter); *v.* indespærre; hemmelig tilvende sig, stjæle.
Crib'bage (krib'bĕdsj), *n.* Navnet paa et Kortspil.
Crib'ble (krib'bl), *n.* Saald, Kornsaald; grovt Mel.
Crick (krik), *n.* Knirken (om en Dør); stiv Hals, Stivhed i Halsen, lokal Krampe; *v.* vride og strække (Lemmerne, en Akrobats Øvelse).
Crick'et (krik'ĕt), *n.* Faarekylling.
Crick'et (krik'ĕt), *n.* lav, trebenet Stol.
Crick'et (krik'ĕt). *n.* Cricketspil (et Slags engelsk Boldspil).
Cried (kraid), græd, grædt, *imp.* & *p. p.* af Cry.
Cri'er (krai'ør), *n.* Udraaber; Skriger (jvf. Cry).
Crime (kraim), *n.* Forbrydelse; Misgjerning.
Crim'i-nal (krim'i-nĕl), *a.* forbryderst, skyldig, strafskyldig; pinlig, kriminel; *n.* Forbryder.
Crim'i-nal-ly (krim'i-nĕl-li), *ad.* forbryderst, lastefuldt, strafværdigt; kriminelt.
Crim'i-nal'i-ty (krim'i-nĕl'i-ti), *n.* Strafskyldighed, Lovstridighed.
Crim'i-nate (krim'i-neit), *v.* anklage, beskylde.
Crim i-na'tion (krim'i-nei'sjøn), *n.* Beskyldning, Anklage.
Crim'i-na-to-ry (krim'i-nå-tö-ri), *a.* beskyldende, anklagende.
Crimp (krimp), *a.* som let kan brækkes, skjør; svag, ikke til at stole paa; *n.* Hverver (som bruger Hververkneb); Faktor for Kulhandlere; *v.* lokke til Krigstjenesten.
Crim'ple (krim'pl), *v.* krympe, trække sammen; rynke, krølle.
Crim'son (krim'sn), *n.* karmosinrød Farve, Karmosin; *a.* karmosinrød, rød; *v.* farve karmosinrød; rødme, blive blussende rød.
Cringe (krindsj), *n.* bøjt Buk, slavisk Høflighed, Kryberi; *v.* trække sammen, rynke, fortrække; bøje sig, bukke sig; smigre, krybe (for En).
Crink'le (kringk'l), *v.* bøje sig, sno sig, gaa ind og ud; danne i Bugter eller Krumninger; *n.* Krinkelbugt, Snoning, Krumning, Krumgang, Bugt; Fold, Rynke.
Crip'ple (krip'pl), *n.* Krøbling, Lam eller Halt; *v.* gjøre lam, lemlæste, gjøre til Krøbling; gjøre ubrugelig, skamfere, sønderslaa.
Cri'sis (krai'sis), *n.* (*pl.* crises), Afgjørelsespunkt, Vendepunkt, afgjørende Kjendetegn, Krisis.

Crisp (krisp), *a.* kruset; krølhaaret; krummet, bøjet, bugtet; brunet, stegt; skjør; sprød, knasende; *v.* kruse, krølle; slette, sno; bugte, slynge; brune (en Steg).
Crisp'y (krisp'i), *a.* se Crisp.
Crisp'ing-i'ron (krisp'ing-ai'ørn), Krusejern, Krøllejern, Krøllenaal.
Cri-te'ri-on (krai-ti'ri-øn), *n.* Kjendemærke, Særkjende.
Crit'ic (krit'ik), *a.* kritisk, som hører til Kunstbedømmelse; *n.* Kunstdommer, Kritiker; Recensent; Dadler; *v.* bedømme, dadle, kritisere.
Crit'ic-al (krit'ik-ël), *a.* }
Crit'ic-al-ly (krit'ik-ël-li), *ad.* } bedømmende, prøvende, kritisk; nøjagtig, fin; dadlesyg; afgjørende; betænkelig, mislig, farlig.
Crit'i-cise (krit'i-sais), *v.* kritisere, bedømme, prøve; recensere; dadle.
Crit'i-cism (krit'i-sism), *n.* Kritik, Bedømmelseskunst; Bedømmelse, Recension; Bemærkning; Dadel.
Cri-tique' (kri-tik'), *n.* Kritik, Recension, Bedømmelse.
Croak (krōk), *v.* kvække (som en Frø); skrige (som en Ravn); knurre (som Tarmene); skrige eller knurre paa en ubehagelig Maade, mukke; dø; *n.* Kvækken, Skrigen, Knurren.
Croak'er (krōk'ør), *n.* Knurrepotte; En som altid taler om Ulykker, Ulykkesprofet; Døende.
Crock (krɑk), *n.* Krukke, Lerkar, Potte; Sod, Pottesværte.
Crock'er-y (krɑk'ør-i), *n.* Pottemagerarbejde, Lerkar *pl.*, Stentøj.
Croc'o-dile (krɑk'ö-dail), *n.* Krokodille.
Cro'cus (krō'kös), *n.* Safran (Plante); Safran (Handelsvare); omrejsende Læge, Kvaksalver.
Croft (krɑft), *n.* Toft, Vænge; Hvælving; et Slags Karaffel.
Crone (krōn), *n.* gammelt Faar; gammel arrig Kone.
Cro'ny (krō'ni), *n.* gammel Bekjendt eller Ven; gammel arrig Kvinde.
Crook (kruk), *n.* krum Ting, krumt Værktøj; Hage, Krog; Hyrdestav, Krumstav, Bispestav; Krumning, Krogvej; *v.* bøje krum, krumme; dreje af, fordreje.
Crook'ed (kruk'ëd), *a.* krummet, krum, skjev; *fig.* forvendt, fordrejet, fordærvet.
Crook'ed-ness (kruk'ëd-nës), *n.* Krumhed, Krumning; Pukkel; Forkjerthed, Forvendthed.
Crop (krɑp), *n.* Kro (en Fugls); Mave.
Crop (krɑp), *n.* Top (f. Ex. Axet paa Korn); det som høstes, Høst, Afgrøde, Grøde, Sæd; noget som er afskaaret eller klippet (f. Ex. Haaret; deraf ogsaa et Øgenavn paa en Puritaner); *v.* afskjære, afstudse, afplukke; meje, høste; indsamle førend det affalder.
Cro-quet' (krō-kē'), *n.* et Slags Kuglespil (paa en aaben Plads med forskjellig farvede Kugler, som fremdrives med langskaftede Træhamre; hver af de Medspillende lægger sin Kugle under en i Jorden nedstukken Bøjle).
Cro'sier (krō'sjør), *n.* Bispestav.
Cross (krɑs), *n.* Kors; Krys; et Monument med det hellige Kors (fordum ofte oprejst paa Torvene); *fig.* Kors, Lidelse, Modgang, Nød; Korsmynt, Penge (med et Korstegn); Kirkegods (i Irland); *a.* & *ad.* tværs, paa tværs, skjæv, modsat; forkjert, gjenstridig; i ondt Lune, tvær, knarvorn, fortrædelig; modsigende; som gaar (os) imod; ulykkelig; gjensidig, vexelvis; underfundig, ved Forestillelse; *prp.* tværs igjennem, tværs over, fra den ene Side til den anden.
Cross (krɑs), *v.* krydse; korse, gjøre Korsets Tegn, betegne med et Kors; lægge over Kors, lægge paa tværs; gaa tværs over, sætte over, komme over, bevæge sig til Siden; modvirke, hindre, stride imod, modsige; udstrege, slaa Streg over; udelukke; ligge over

Kors eller paa tværs; være i Modsigelse; for Betaling lade sig besejre (i Nævekamp); bestikke.

Cross'-bar (krɑs'bär), *n.* Tværtræ, Tværpind.

Cross'-beam (krɑs'bim), *n.* Tværbjælke.

Cross'-bill (krɑs'bil), *n.* Korsnæb (Fugl); T. Forsvarsindlæg, Modklage.

Cross'-bow (krɑs'bō), *n.* Flitsbue.

Cross-ex-am'ine (krɑs-eks-ăm'in), *v.* examinere med hurtige og uventede Spørgsmaal, spørge frem og tilbage.

Cross'ing (krɑs'ing), *n.* Krydsen; Tværsti; Overgang (brolagt, over en Gade); Modstand.

Cross'ly (krɑs'li), *ad.* over Kors, paa tværs; imod, forkjert; ulykkelig, ulykkeligvis.

Cross'ness (krɑs'nĕs), *n.* Krydsen, Tværsnit, Gjennemsnit; Tværhed, slet Lune, Gjenstridighed.

Cross'-pur'pose (krɑs'pör'pŏs), *n.* modsigende System; et Slags Gjetteleg.

Cross'-ques'tion (krɑs'kwĕs'tjŏn), *v.* se Cross-examine.

Cross'-road (krɑs'rōd), } *n.* Tværs-
Cross'-way (krɑs'wē), } sti, Kors-vej.

Cross'wise (krɑs'wais), *ad.* paa Krys, paa tværs.

Crotch (krɑtsj), *n.* Hage, Krog, Gaffel.

Crotch'et (krɑtsj'ĕt), *n.* Klamme (i Tryk eller Skrift); Støtte, Stiver; Fjerdedelsnode (i Musik); Hæklearbejde; Grille, underligt Indfald; *v.* hækle.

Crouch (krautsj), *v.* bukke sig, bøje sig dybt ned, smigre, krybe.

Croup (krup), *n.* Gump (af en Fugl); Krys (paa en Hest); Strubehoste.

Crow (krō), *n.* Krage; Galen, Hanegal; Brækjern, Kofod; *v.* gale; *fig.* prale, broute.

Crowd (kraud), *n.* Hob, Mængde, Trængsel, Opløb; Pøbel; *v.* fylde, stoppe fuld, proppe, sammentrænge, trænge; trænge sig.

Crow'-foot (krō'fut), *n.* Ranunkel; T. Fodangel; S. T. Hanefod.

Crown (kraun), *n.* Krone; Krans; Krone, Krondaler (engelsk Sølvmynt, 5 shillings); Isse; Spids, Top; Pul (af en Hat); *v.* krone; bedække som med en Krone; fuldende med Ære; gjøre til Dam (i Damspil); brøle (om Hjorten i Brunstiden).

Crown'-glass (kraun'glɑs), *n.* Kronglas.

Crown'im-pe'ri-al (kraun'im-pi'ri-ăl), *n.* Kejserkrone.

Crown'-prince (kraun'prins), *n.* Kronprins.

Crow's-feet (krōs'fit), *n. pl.* Rynker under Øjnene *pl.*

Cru'cial (krų'sjăl), *a.* korsdannet, som er paa Kors eller paa tværs; streng, prøvende, undersøgende, gjennemtrængende.

Cru'ci-ate (krų'sji-ĕt), *v.* pine, martre.

Cru'ci-ble (krų'si-bl), *n.* Smeltedigel.

Cru'ci-fi'er (krų'si-fai'ör), *n.* En som korsfæster.

Cru'ci-fix (krų'si-fiks), *n.* Krucifix.

Cru'ci-fix'ion (krų'si-fiks'jŏn), *n* Korsfæstelse.

Cru'ci-form (krų'si-fɑrm), *a.* korsdannet.

Cru'ci-fy (krų'si-fai), *v.* korsfæste.

Crude (krųd), *a.* raa, umoden (ogsaa *fig.*), haard; ufordøjet; streng.

Crude'ly (krųd'li), *ad.* raat, grovt, ufordøjet.

Crude'ness (krųd'nĕs), } *n.* Raahed,
Crud'i-ty (krųd'i-ti), } Umodenhed (ogsaa *fig.*); Ufordøjelighed; ufordøjet Tilstand; ufordøjet Spise.

Cru'el (krų'ĕl), *a.* grusom, grum.

Cru'el-ly (krų'ĕl-li), *ad.* paa en grusom Maade.

Cru'el-ty (krų'ĕl-ti), *n.* Grusomhed, Grumhed.

Cru'et (krų'ĕt), *n.* liden Flaske (til Eddike, Olie o'v.)

Cruise (krys), *n.* lidet Krus eller Krukke.

Cruise (krys), *v.* krysse, gjøre et Krystog; *n.* Krysning, Krystog.

Cruis'er (krys'ør), *n.* Krysser, Skib paa Krystog; Spion (for Tyve); Tigger, Landstryger.

Crumb (krøm), *n.* Krumme, Brødsmule; *v.* bræffe i Smuler, smule, brokke.

Crum'ble (krøm'bl), *v.* bræffe i Smuler; smulre.

Crum'my (krøm'mi), *a.* blød, som udgjør Krummen (af Brød); fuld af Krummer; fed, sværr.

Crum'pet (krøm'pet), *n.* et Slags blød Kage.

Crum'ple (krøm'pl), *v.* krympe, gjøre Rynker, forkrølle; blive forkrøllet, slaa Rynker.

Crup'per (krup'pør), *n.* Bagtøj, Bagrem (til en Sadel); *v.* spænde Bagtøj paa.

Cru'ral (kry'ræl), *a.* som hører til Laaret, Laar-.

Cru-sade' (krü-seid'), *n.* Korstog; Krusade.

Cru-sad'er (krü-seid'ør), *n.* Korsbroder, Korsfarer.

Cruse (krys), *n.* lidet Krus eller Krukke.

Cru'set (kry'sæt), *n.* Guldsmeds Digel.

Crush (krøsj), *n.* Stød, Sammenstød, Knusen; *v.* trykke i Stykker, knuse; undertrykke; tilintetgjøre; sammentrykkes, sammenpresses; løbe, ile.

Crust (krøst), *n.* Skorpe (paa Brød, Postej osv.); Inkrustation, Skal; *v.* overtrække med en haard Skal eller Skorpe; sætte Skorpe.

Crus-ta'ceous (krøs-tei'sjøs), *a.* som har en haard, men leddet Skal (Krebs osv.)

Crust'i-ly (krøst'i-li), *ad.* knarvorn, fortrædelig.

Crust'i-ness (krøst'i-nes), *n.* skorpet Beskaffenhed, Haardhed; Knarvornhed, Fortrædelighed.

Crust'y (krøst'i), *a.* som har Skorpe eller Skal; fortrædelig, knarvorn, barsk, bidsk.

Crutch (krøtsj), *n.* Krykke; *fig.* Alderdom; *v.* støtte paa Krykker.

Cry (krai), *v.* skrige, raabe; udraabe; græde; bjæffe, slaa an (om Jagthunde); *n.* Skrig, Raab, Udraab; Graad, Klage; Udraaben, offentlig Bekjendtgjørelse; lydeligt Bifald; Røst; Hundeglam, Skrig (af forskjellige Dyr); Kobbel Hunde.

Crypt (kript), *n.* Krypt-Kirke; aaben Begravelse, Gravhvælving (under en Kirke).

Crys'tal (kris'tæl), *n.* Krystal.

Crys'tal-line (kris'tæl-lain), *a.* krystallinsk; klar, gjennemsigtig.

Crys'tal-li-za'tion (kris'tæl-li-sei'sjøn), *n.* Krystallisation, Krystallisering.

Crys'tal-lize (kris'tæl-lais), *v.* krystallisere; krystallisere sig.

Crys'tal-log'ra-phy (kris'tæl-lgg'rå-fi), *n.* Krystalbeskrivelse.

Cub (køb), *n.* Hvalp, Unge (af et firfødded Dyr, især af en Bjørn og Ræv, ogsaa af en Hval); Unge, Knegt, Hvalp, Tøs (foragteligt, om Mennesker); *v.* kaste Unger, yngle.

Cu'ba-ture (kju'bå-tjur), *n.* T. Kubation; Udmaaling af et Legemes kubiske Indhold, kubisk Indhold.

Cube (kjub), *n.* T. Kubus, Tærning; Kubiktal.

Cu'beb (kju'beb), *n.* Kubebe-Peber.

Cu'bic (kju'bik), *a.* kubisk; tærningdannet.

Cu'bi-form (kju'bi-fgrm), *a.* tærningdannet.

Cu'bit (kju'bit), *n.* Forarm, Benet fra Albuen til Haandledet; Alen (de Gamles Alenmaal, regnet fra Albuen til Enden af den lange Finger, i England 18 Tommer).

Cu'bit-al (kju'bit-æl), *a.* hørende til Forarmen; indeholdende en Alen.

Cuck'old (køk'öld), *n.* Hanrej; *v.* gjøre til Hanrej, sætte Horn i Panden.

Cuck'oo (kuk'u), *n.* Kuk, Kukker, Gjøg.
Cu'cum-ber (kju'kom-bør), *n.* Agurk.
Cu'cur-bit (kju'kør-bit), *n.* Destillerkolbe.
Cud (kød), *n.* Drøv (Føden, som hos de drøvtyggende Dyr stydes op fra Kongehætten for at tygges igjen).
Cud'dle (kød'dl), *v.* dukke eller bøje sig dybt ned; ligge lunt og godt; omfavne, trykke sig tæt op til.
Cud'dy (kød'di), *n.* Tølper, Dumrian; S. T. Kabyds eller Kahyt (forude i Smaaskibe).
Cud'gel (kød'djël), *n.* Prygl, tyk Stok, Knippel.
Cue (kju), *n.* Hale, Ende, Pisk (paa en Paryk); Stikord (hos Skuespillere); Vink, Tegn, kort Anvisning; Rolle; Pligt, Forretning; Sindsstemning, Lune; Stødestok, Queue (ved Billard).
Cuff (køf), *n.* Slag, Næveslag; *v.* slaa, slaa med Næven; slaas; slaa med Kløerne (om Fugle).
Cuff (køf), *n.* Opslag (paa et Ærme); Manket.
Cui-rass' (kui-räs'), *n.* Harnisk, Brystharnisk, Brynie, Kyras.
Cui'ras-sier' (kui räs-sir'), *n.* Kyrassеer.
Cu'li-na-ry (kju'li-nå-ri), *a.* som hører til Kjøkkenet eller Kogekunsten.
Cull (køl), *v.* udsøge, opsamle, samle.
Cull (køl), *n.* Stenbider (se Bullhead); Person, Fyr.
Cul'len-der (køl'len-dør), *n.* Dørslag.
Cul'ler (køl'lør), *n.* Samler.
Cull'ion (køl'jøn), *n.* Rodknold af Hornkrager.
Cull'ion (køl'jøn), *n.* Skurk, slet Menneske, Niding.
Cul'ly (køl'li), *n.* En som let lader sig narre (af en Kvinde), Nar; *v.* gjøre til Nar, narre, bedrage.
Culm (kølm), *n.* Smedekul *pl.*
Culm (kølm), *n.* Straa (af Græsarterne).
Cul'mi-nate (køl'mi neit), *v.* kulminere, gaa igjennem Middagskredsen; *fig.* have naaet det højeste Punkt.
Cul'mi-na'tion (køl mi-nei'sjøn), *n.* Kulmination (en Stjernes Gjennemgang gjennem Middagskredsen); *fig.* højeste Punkt, Top.
Cul'pa-ble (køl'på-bl), *a.* strafværdig, skyldig.
Cul'pa-bil'i-ty (køl'på-bil'i-ti), *n.* Strafværdighed.
Cul'prit (køl'prit), *n.* den Tiltalte (i en Kriminel-Sag); Skyldig, Forbryder.
Cul'ti-va-ble (køl'ti-vå-bl), *a.* som kan dyrkes.
Cul'ti-vate (køl'ti-veit), *v.* gjøre frugtbar, dyrke; danne, uddanne.
Cul'ti-va'tion (køl'ti-vei'sjøn), *n.* Dyrkning; Dannelse, Uddannelse.
Cul'ti-va'tor (køl'ti-vei'tør), *n.* Dyrker; En som uddanner eller forædler; Agerdyrknings-Redskab, et Slags Harve.
Cult'ure (kølt'jur), *n.* Dyrkning, Agerdyrkning; Dannelse, Kultur; *v.* dyrke (Jorden).
Cul'ver-in (køl'vør-in), *n.* Feltslange (et Slags Kanon).
Cul'vert (køl'vørt), *n.* underjordisk hvælvet Gang; Stenkiste.
Cul'ver-tail (køl'vør-teil), *n.* T. Svalerumpe; et Slags Udenværk.
Cum'ber (kom'bør), *n.* Bekymring, Fortrædelighed; Besværlighed, Hindring, Forlegenhed; *v.* falde besværlig; forvirre, forhindre, bebyrde, besvære; beskjeftige for meget.
Cum'ber-some (kom'bør-søm), *a.* byrdefuld, besværlig; plump, uhandelig.
Cum'brance (kom'brəns), *n.* Byrde, Besværlighed, Hindring.
Cum'brous (kom'brøs), *a.* besværlig, trykkende, tung; hverandre modvirkende eller hindrende.
Cum'in (kom'in), *n.* romersk Kommen.
Cu'mu-late (kju'mjü-leit), *v.* dynge, opdynge, sammendynge.

Cu·mu-la'tion (kjų'mjü-le'sjøn), *n.* Opdyngen.

Cu'mu-la-tive (kjų'mjü-lå-tiv), *a.* sammendynget.

Cu'ne-al (kjų'ni-æl), *a.* kiledannet; som angaar en Kile.

Cu'ne-at'ed (kjų'ni-eit'ed), *a.* kiledannet.

Cu-ne'i-form (kjü-ni'i-fårm), *a.* kiledannet.

Cun'ning (køn'ning), *a.* kyndig, erfaren, duelig; kunstig; listig, fin, snu, snild; *n.* Dueligheð; Snildheð, List, Snuheð.

Cup (køp), *n.* Kop; Bæger, Kalk; Blomsterbæger; et Stykke Sølvtøj, Gevinst (ved Væddeløb); Kop (til Kopsætning); *fig.* Glas; kold Drik (Blanding af Vin, Saft, Sukker, Sodavand osv.); Drik; *pl.* Drikkelag; *v.* (forsyne med Drikkevarer); kopsætte.

Cup'board (køb'ørd), *n.* Skjenk, Skab (med Hylder), Madskab, Sølvskab; *v.* gjemme i et Skab; *fig.* samle.

Cu'pel (kjų'pel), *n.* T. Prøvedigel, Kapelle.

Cu'pel-la'tion (kjų'pel-le'sjøn), *n.* Prøve og Rensning af Guld og Sølv.

Cu-pid'i-ty (kjü-pid'i-ti), *n.* Begjerlighed, Lyst, Higen (efter Rigdom og Magt).

Cu'po-la (kjų'pö-lå), *n.* Kuppel.

Cu'pre-ous (kjų'pri-øs), *a.* kobberagtig, af Kobber.

Cur (kør), *n.* Kjøter, slet Hund, Bondehund; Skurk, Kjøter.

Cur'a-ble (kjų'rå-bl), *a.* lægelig, helbredelig.

Cu'ra-coa' (kjų'rå-sø'), *n.* fin Pomeranslikør, Curassao.

Cu'ra-cy (kjų'rå-si), *n.* Kapellani (en Hjælpepræsts Embede).

Cu'rate (kjų'rət), *n.* Kapellan, Hjælpepræst (lønnet af Sognepræsten).

Cu'ra-tive (kjų'rå-tiv), *a.* helbredende, lægende.

Cu-ra'tor (kjü-re'tør), *n.* Forsørger, Værge, Formynder, Kurator.

Curb (kørb), *n.* Kindkjæde; *fig.* Tømme, Indskrænkning, Hindring, Svulst (paa en Hestehov).

Curd (kørd), *n.* sammenløbet eller skjørnet Mælk, oplagt Mælk, Ost (de tykkere Dele); det Størknede; *v.* lade løbe sammen, skjørne, oste sig; størkne.

Cur'dle (kør'dl), *v.* lade løbe sammen, oste sig, skjørne; størkne.

Curd'y (kørd'i), *a.* sammenløben, skjørnet; størknet.

Cure (kjųr), *n.* Kur, Helbredelse; Lægemiddel, Sjælepleje, Præsteembede; underlig, forslagen Person (i Foragt); helbrede, kurere; salte, nedsalte, nedsylte.

Cure'less (kjųr'les), *a.* ulægelig, som ej kan hjælpes.

Cur'er (kjųr'ør), *n.* Læge; En som nedsalter.

Cur'few (kør'fjü), *n.* Ildskjerm, Ildplade (til at lægge over Ilden); Aftenklokke.

Cu'ri-os'i-ty (kjų'ri-gs'i-ti), *n.* Nysgjerrighed; Videlyst; Nøjagtighed, Omhyggelighed; Sirlighed (i Dragt osv.); Kunstighed; Sjeldenhed, Mærkværdighed, Raritet; Prøve, Experiment (af Nysgjerrighed).

Cu'ri-ous (kjų'ri-øs), *a.* nysgjerrig, videbegjerlig; omhyggelig, nøjagtig, vanskelig at tilfredsstille, ængstelig; kunstig, højst fuldendt; fin, sirlig, nydelig; mærkelig, sjelden.

Cu'ri-ous-ly (kjų'ri-øs-li), *ad.* se Curious.

Curl (kørl), *n.* Lok, Haarlok, Krølle, Bukkel; bølgende Bevægelse; *v.* krøse, krølle; vinde, dreje, sno; bevæge bølgeformig; danne sig i Lokker, krølle sig; sno sig; bevæge sig bølgeformig; krøse sig; spille Curling-Spil.

Cur'lew (kør'ljü), *n.* stor Spove, Regnspove (en Fugl).

Curl'i-ness (kørl'i-nes), *n.* krøllet eller krøset Egenskab.

Curl'y (kørl'i), *a.* krøllet; krøset.

Cur-mud'geon (kør-mød'jøn), *n.* gjerrig Knark, Gnier.

Cur'rant (kør'rænt), *n.* Korende; Ribs.

Cur'ren-cy (kør'ren-si), *n.* Løb (vedvarende f. Ex. Tidens); Omløb, Pengeomløb, Cirkulation; Gangbarhed (om Penge); Lethed (i Tale); Værdi, Pris (om Varer); Papirspenge *pl.*; gangbar Mynt, cirkulerende Penge *pl.*

Cur'rent (kør'rent), *a.* løbende, rindende; omløbende, cirkulerende; gangbar, gyldig; gjængs, almindelig, bekjendt, sædvanlig; indeværende (Aar, Maaned); *n.* Løb, Strømning; Strøm.

Cur'rent-ly (kør'rent-li), *ad.* paa gangbar Maade, omløbende.

Cur'ri-cle (kør'ri-kl), *n.* Løb; Karriol (med to Heste).

Cur'ri-er (kør'ri-ør), *n.* Hvidgarver, Felbereder.

Cur'rish (kør'risj), *a.* kjøteragtig, bidsk, arrig, trættekjær, knarvorn.

Cur'ry (kør'ri), *v.* tilberede (Skind), hvidgarve; prygle, gjennemprygle; strigle; klappe, smigre.

Cur'ry-comb (kør'ri-kom), *n.* Strigle.

Curse (kørs), *n.* Forbandelse; Ulykke, Lidelse; *v.* bande; forbande, ønske ondt over; plage, pine, straffe.

Curs'ed (kørs'ed), *a.* forbandet, fordømt, forbistret, besværlig, højst fortrædelig; vanhellig.

Cur'sive (kør'siv), *a.* hurtig.

Cur'so-ri-ly (kør'sö-ri-li), *ad.* } som
Cur'so-ry (kør'sö-ri), *a.* } sker i Løbet, hurtig, overfladisk, flygtig, løselig.

Curt (kørt), *a.* } kort, kortelig;
Curt'ly (kørt'li), *ad.* } afbrudt, kort for Hovedet, bidsk.

Cur-tail' (kør-teil'), *v.* forkorte, afkorte, afstudse, beskjære, formindske.

Cur'tain (kør'tën), *n.* Forhæng, Omhæng, Gardin; Tæppe (i et Skuespilhus); T. Mellemvold, Courtine; *v.* forsyne med Gardiner, hænge Omhæng om.

Cur-va'tion (kør-vei'sjøn), *n.* Bøjning, Krumning, Krumhed.

Curve (kørv), *a.* bøjet, krum; *n.* Krumning, krum Linie; *v.* krumme, bøje.

Cur-vet' (kør-vet'), *v.* gjøre Krumspring; være lystig; *n.* Krumspring; Spring; Spas, Lystighed.

Cur'vi-lin'e-al (kør'vi-lin'i-øl), } *a.*
Cur'vi-lin'e-ar (kør'vi-lin'i-ør), } krumliniet.

Curv'i-ty (kørv'i-ti), *n.* Krumhed, Bøjning.

Cush'at (kusj'æt), *n.* Skovdue (se Woodpigeon).

Cush'ion (kusj'øn), *n.* Pude, Hynde.

Cusp (køsp), *n.* Spids; Horn (Maanens osv.)

Cusp'i-da'ted (køsp'i-dei'ted), *a.* spids, T. langspidset.

Cus'tard (køs'tørd), *n.* Æggemælk; et Slags Flødekage.

Cus-to'di-an (køs-tō'di-æn), *n.* Opsynsmand (over en offentlig Bygning).

Cus'to-dy (køs'tö-di), *n.* Forvaring; Arrest, Fængsel; Opsyn, Bevogtning; Bedækkelse, Beskyttelse, Sikkerhed.

Cus'tom (køs'tøm), *n.* Sædvane, Brug, Skik; Søgning; Told; T. Vedtægt (ufskreven Lov); *v.* vænne (se Accustom).

Cus'tom-a-ry (køs'tøm-å-ri), *a.* brugelig, sædvanlig, vedtagen, gjængs.

Cus'tom-er (køs'tøm'ør), *n.* Kunde; Kjøber; Fyr, Patron, Person (se Chap).

Cus'tom-house (køs'tøm-haus), *n.* Toldbod.

Cut (køt), *v.* [*imp.* & *p. p.* CUT] skjære, snitte, udskjære, beskjære, skjære op; gjennemskjære; klippe, beklippe; hugge, udhugge; splitte, bringe til at sprække; tage af (i Kortspil); snuble; stryge Skank (om Heste); slibe (Glas, Ædelstene osv.); *fig.* gjennemtrænge, gjøre dybt Indtryk; opgive, forbigaa, ikke dvæle ved;

narre, bedrage; gaa forbi uden at hilse; løbe sin Vej, stikke af; S. T. kappe; gjøre los (om Sejl); *a.* fuld, drukken.

Cu-ta'ne-ous (kjü-tē'nī-ŭs), *a.* som hører til eller er i Huden, Hud-.

Cu'ti-cle (kjų'tĭ-kl), *n.* Overhud; tynd Hinde (paa flydende Legemer).

Cu-tic'u-lar (kjü-tĭk'jü-lør), *a.* hørende til Huden.

Cut'las (køt'lăs), *n.* kort, bredt Sværd, Huggert.

Cut'ler (køt'lør), *n.* Knivsmed; Sværdfeger; Knive-Handler.

Cut'ler-y (køt'lør-i), *n.* Skjæreredskaber *pl.* (af Staal, især: Knive, Rageknive, kirurgiske Instrumenter, Saxe og Klinger).

Cut'let (køt'lĕt), *n.* ristet Kjødskive, Kotelet.

Cut'purse (køt'pørs), *n.* Lommetyv, Røver.

Cut'ter (køt'tør), *n.* Skjærer, Hugger; skjærende Værktøj; Skjæretand; Kutter (et Slags Fartøj); Sex-Aarers Jolle; Røver, Bandit; Storpraler; Enipænder-Kane; *pl.* Mursten til Hvælvinger *pl.*

Cut'-throat (køt'thrōt), *n.* Kvægslagter; Snigmorder; *a.* grusom, barbarisk, umenneskelig.

Cut'ting (køt'ting), *a.* skjærende, *fig.* skarp, bidende; *n.* Skjæren, Huggen (se Cut *v.*); Indsnit; Spaan, Strimmel; Snitling; Krumspring.

Cut'tle-fish (køt'tl-fisj), *n.* Blæksprutte; Bagvasker.

Cut'-wa'ter (køt'wą'tør), *n.* S. T. Skjæg.

Cy'cle (sai'kl), *n.* Cirkel, Kreds; Tidskreds, Periode, Cyklus.

Cy'cloid (sai'kløid), *n.* T. Cykloïde, Hjullinie.

Cy'clone (sai'klōn), *n.* Cyklone, Hvirvel-Orkan.

Cy'clo-pe'an (sai'klō-pī'ăn), **Cy-clop'ic** (sai-kląp'ĭk), } *a.* cyklopisk; vild, kjæmpemæssig, forfærdelig, uhyrc.

Cy'clo-pæ'di-a (sai'klō-pī'dī-å), *n.* Encyklopædi.

Cyg'net (sig'nĕt), *n.* ung Svane.

Cyl'in-der (sil'in-dør), *n.* Valse, Rundstøtte, Cylinder (ogsaa i Dampmaskine).

Cy-lin'dric-al (si-lin'drik-ăl), *a.* valseformig, cylindrisk.

Cym'bal (sim'băl), *n.* Cymbal, Cymbel (Metal-Bækken til musikalsk Brug hos Grækerne); *pl.* Bækkener *pl.* (i militær Musik).

Cyn'ic (sin'ik), *n.* Cyniker.

Cyn'ic (sin'ik), **Cyn'ic-al** (sin'ik-ăl), } *a.* kynisk, hundsk, bidsk, bister, bitter; knarvorn.

Cyn'o-sure (sin'ō-sjųr), *n.* Nordstjerne, Polarstjerne; *fig.* Ledestjerne, Øjemærke.

Cy'press (sai'prĕs), *n.* Cypres.

Cyst (sist), *n.* Kystis, Pung, Blære; Svulst.

Czar (zär), *n.* Czar, russisk Kejser.

Cza-ri'na (så-ri'nå), *n.* Czarinde, Kejserinde.

Czar'o-witz (zär'ō-wĭts), *n.* Czarewitsch, Storfyrste.

D.

Dab (dăb), *v.* slaa sagte med noget Fugtigt eller Blødt, bæde, bestænke; *n.* sagte Slag eller Berørelse; Klat, Stænk; Klud eller Lap; lidet Stykke; Kjender, Mester (for: Adept); Skrubbe (Fisk).

Dab'ble (dăb'bl), *v.* bestænke, tilsøle, besudle; pjaske, plaske; behandle overfladisk, fuske.

Dab'bler (dăb'blør), *n.* En som pjasker i Vandet; Halvlærd.

Dab'chick (dăb'tjik), *n.* Dverg-Silkedykker; spæd Kylling.

Dab'ster (dăb'stør), *n.* Mester, tyndig Mand (se Dab).

Dace (dēs), *n.* Hvidskalle (Fisk).

Dac'tyl (dăk'tĭl), *n.* Daktyl.

Dad (dæd), } *n.* Fader, Papa
Dad'dy (dæd'di), } (som Børn sige det).
Daf'fo-dil (dæf'fö-dil), *n.* Narcisse (Plante).
Daft (dåft), *a.* enfoldig, tosset, fjollet.
Dag'ger (dæg'gør), *n.* Daggert, Dolk; Rapier; Kors (saaledes: †).
Dag'gle (dæg'gl), *v.* slæbe i Snavset, tilsøle; besudle; løbe i Sølet.
Da-guerre'o-type (då-gër'ö-taip), *n.* Daguerreotyp.
Dahl'ia (däl'jå), *n.* Georgine (Plante).
Dai'ly (dei'li), *a.* & *ad.* daglig.
Dain'ti-ly (dein'ti-li), *ad.* } lækker,
Dain'ty (dein'ti), *a.* } fin, nydelig, net; følsom, kræsen; kunstlet, indbildsk; *n.* Lækkerbidsken; Elskede, Skat (Kjærlighedsudtryk).
Dai'ry (dei'ri), *n.* Mælkestue; Mejeri, Hollænderi; Mejerigaard.
Dai'sy (dei'zi), *n.* Tusindfryd, Majblomme, Gaaseurt.
Dale (deil), *n.* Dal.
Dal'li-ance (dæl'li-æns), *n.* Fjas, Karessferen, Kysfen og Klappen; Forhaling, Opsættelse.
Dal'ly (dæl'li), *v.* fjase, gantes, spøge, karessere; nøle, drøje; forhale.
Dam (dæm), *n.* Moder (nu næsten udelukkende om Dyr).
Dam (dæm), *n.* Dam, Dæmning, Dige; *v.* dige, inddige, dæmme; *fig.* indskrænke, spærre.
Dam'age (dæm'ædsj), *n.* Skade; Tab; Skadesløsholdelse, Erstatning; Omkostning; *v.* tilføje Skade, beskadige; tage Skade, blive beskadiget.
Dam'age-a-ble (dæm'ædsj-å-bl), *a.* som kan tage Skade.
Dam'ask (dæm'æsk), *n.* Damask; rosenrød Farve; *v.* indvæve Blomster, damascere; gjøre spraglet.
Dam'ask-een' (dæm'æsk-in'), *v.* damascere (Jern og Staal).
Dame (deim), *n.* Husmoder, Kone, Moder (om aldrende Fruentimmere af lav Stand); Kvinde.
Damn (dæm), *v.* fordømme; forbande; forkaste; udhysse, udpibe (om Skuespil); i lav Talebrug bruges det som en Ed.
Dam'na-ble (dæm'nå-bl), *a.* }
Dam'na-bly (dæm'nå-bli), *ad.* } fordømmelig; ryggesløs.
Dam-na'tion (dæm-nei'sjøn), *n.* Fordømmelse.
Dam'na-to-ry (dæm'nå-tö-ri), *a.* fordømmende.
Damp (dæmp), *n.* Damp, Taage, Fugtighed; *pl.* skadelige, kvælende Dunster *pl.* (f. Ex. i Bjergminer); *a.* fugtig, klam, dunstfuld; *v.* gjøre fugtig, fugte, væde.
Damp (dæmp), *v.* dæmpe, svække, nedslaa; *a.* dæmpet, nedslagen, modfalden; *n.* Nedslagenhed, Modfaldenhed.
Damp'er (dæmp'ør), *n.* T. Dæmper; Spjeld, Drøvelventil (i Dampmaskine).
Damp'ish (dæmp'isj), *a.* noget fugtig, klam.
Damp'ness (dæmp'nes), *n.* Fugtighed.
Dam'sel (dæm'sel), *n.* Pige, Jomfru.
Dam'son (dæm'sn), *n.* Svedske-Blomme.
Dance (dåns), *n.* Dans; *v.* lade danse; danse.
Dan'cer (dån'sør), *n.* Danser, Danserinde.
Dan'cing (dån'sing), *n.* Dansen, Dans.
Dan'dle (dæn'dl), *v.* gynge paa Skødet, lade ride Ranke, hvisse, svinge, vugge (et Barn paa Haanden eller Armen); kjæle for; karessere.
Dan'druff (dæn'drøf), *n.* Skurv i Hovedet.
Dan'dy (dæn'di), *n.* Modenar, Modejunker, Laps; *a.* fin, nydelig.
Dan'dy-ism (dæn'di-ism), *n.* Lapseri, Lapsevæsen.
Dane (dein), *n.* Dansk.
Dan'ish (dein'isj), *a.* dansk; *n.* dansk Sprog.
Dan'ger (dein'djør), *n.* Fare.

Dan'ger-ous (deïn'djør-øs), *a.* } **Dan'ger-ous-ly** (deïn'djør-øs-lĭ) *ad* } farlig.

Dan'gle (dæng'gl), *v.* dingle, hænge løst; hænge (efter En), følge ydmyg.

Dan'gler (dæng'glør), *n.* Kvindegjek, Damejæger; Kaarde.

Dank (dængk), *a.* fugtig, klam, klæg; *n.* Fugtighed.

Dap'per (dæp'pør), *a.* liden og livlig, vever, net.

Dap'ple (dæp'pl), *a.* spættet, spraglet, broget; *v.* gjøre broget, spættet eller stribet.

Dare (dær), *v.* [*imp.* & *p.p.* DURST] turde, vove, driste sig, understaa sig; byde Trods, udfordre; skræmme.

Dar'ing (dær'ing), *a.* forvoven, dristig, modig.

Dark (därk), *a.* mørk (ogsaa *fig.* trist, melankolsk; hemmelig, uvidende); dunkel; blind; *n.* Mørke.

Dark'en (därk'n), *v.* mørkne, formørke, fordunkle; mørknes.

Dark'ish (därk'ĭsj), *a.* noget mørk, mørkladen; dunkel.

Dark'ly (därk'lĭ), *ad.* mørkt; blindt hen.

Dark'ness (därk'nĕs), *n.* Mørkhed.

Dark'some (därk'søm), *a.* mørk, dunkel.

Dar'ling (där'lĭng), *a.* kjær, dyrebar, elsket; *n.* Yndling, Kjæledægge.

Darn (därn), *v.* stoppe (Huller paa Klædningsstykker).

Dar'nel (där'nĕl), *n.* giftigt Rajgræs.

Dart (därt), *n.* Kastespyd, Kastepil; Kastevaaben; *v.* kaste, skyde; slynge; flyve som et Kastespyd, fare, styrte løs.

Dash (dæsj), *v.* daske, slaa, støde, kaste; sønderslaa, slaa i Stykker; overstænke, overøse, besprenge; blande; forfalske; forfærdige med Hast, jaske; udstryge; forvirre, beskjæmme, gjøre skamfuld; tilintetgjøre, kuldkaste; blive kastet; flyde pludselig over, plaske; styrte, falde med Heftighed, styrte afsted; *n.* Dask, Stød, Slag; Kampdygtighed, Raskhed, Dristighed (til at gaa imod Fjenden); Sammenstød; Strøg, Pennestrøg, Træk; Tankestreg; Paagydning, Blanding; Anstrøg; Opsigt, Parade; Staccato-Tegn (over en Node); *i.* plask!

Das'tard (dæs'tørd), *n.* fejgt Menneske, Kryster, Niding, Kujon; *a.* fejg.

Das'tard-ly (dæs'tørd-lĭ), *ad.* fejgt, forsagt, usselt.

Date (deït), *n.* Daddel.

Date (deït), *n.* Datum; Aarstal; Ende; Vedvaren, bestemt Tid; den nyere Tid; *v.* datere; regne; have Oprindelse, skrive sig (fra en vis Tid).

Date'less (deït'lĕs), *a.* uden Datum, ubestemt.

Da'tive (deï'tĭv), *n.* Dativ, Hensynsform; *a.* T. beskikket, udnævnt (f. Ex. Værge).

Da'tum (deï'tøm), (*pl.* Data), *n.* Kjendsgjerning, Datum.

Daub (dąb), *v.* oversmøre, tilsøle, besudle; smøre, male slet; besætte eller udsmykke (med noget Pralende); besmykke, skjule; smigre paa en plump Maade; hykle; *n.* daarligt Maleri.

Daub'er (dąb'ør), *n.* Smører; plump Smigrer.

Daub'er-y (dąb'ør-ĭ), *n.* Smøreri; Kunstgreb.

Daub'y (dąb'ĭ), *a.* smurt; klæbrig.

Daugh'ter (dą'tør), *n.* Datter.

Daugh'ter-in-law (dą'tør-ĭn-lą), *n.* Svigerdatter, Sønnekone.

Daugh'ter-ly (dą'tør-lĭ), *a.* datterlig.

Daunt (dänt), *v.* tæmme, berøve Modet, sætte i Skræk, gjøre bange, forfærde.

Daunt'less (dänt'lĕs), *a.* uforfærdet, modig.

Dau'phin (dą'fĭn), *n.* Dauphin (fordum: Kronprindsen i Frankrig).

Dav'it (dæv'ĭt), } **Da'vit** (deï'vĭt), } *n.* S. T. Devis (til at kippe Ankeret med); *pl.* Jollebomme *pl.* (til Baades Ophængning).

Daw'dle (dɑ'dl), *n.* Nøler, Dagdriver; *v.* nøle, spilde Tiden; drive, fjase; slentre.
Dawn (dɑn), *v.* dages; begynde saa smaat, fremglimte; *n.* Daggry, Dagbrækning; Glimt, første Begyndelse.
Dawn'ing (dɑn'ing), *n.* Dagning, Dagbrækning.
Day (dē), *n.* Dag; Dagslys.
Day'-book (dē'buk), *n.* Dagbog.
Day'-break (dē'brēk), *n.* Dagbrækning, Daggry.
Day'-light (dē'lait), *n.* Daglys.
Day'-spring (dē'spring), *n.* Daggry.
Day'-star (dē'stär), *n.* Morgenstjerne.
Daze (dēs), *n* Glimmer (Mineral).
Daz'zle (dæs'sl), *v.* blende; blive eller være blendet, forblindes; *n.* Glimren, blendende Skin.
Dea'con (dī'kn), *n.* Diakon (den ringeste gejstlige Orden); i Skotland: Fattigforstander; Oldermand for et Laug.
Dea'con-ry (dī'kn-ri), } *n.* en
Dea'con-ship (dī'kn-ſip), } Diakons Embede og Værdighed, Diakonat.
Dead (dēd), *a.* død, livløs; uden Følelse; uden Bevægelse; uvirksom; øde, tom; fuldstændig, fuldkommen; unyttig, magtesløs; mørk, sørgelig; tør, visjen, flau, doven (berøvet den naturlige Egenskab); *n.* Dødsstilhed.
Dead'en (dēd'n), *v.* berøve Livet eller Kraften, udslukke, svække, gjøre flau.
Dead'-let'ter (dēd'let'tør), *n.* uindløst Brev (som aabnes paa Postkontoret og sendes i forseglet Konvolut tilbage til Afsenderen); ugyldigt Dokument (paa Grund af en Formfejl eller en Udeladelse af noget); unyttigt Foretagende.
Dead'-lift (dēd'lift), *n.* Nød, haabeløs Tilstand.
Dead'-light (ded'lait), *n.* S. T. Lensport; Kahytvinduesskodde.
Dead'ly (dēd'li), *a.* & *ad.* dødelig; grusom, skrækkelig; uforsonlig.
Dead'ness (dēd'nes), *n.* Dødhed; Mathed, Afstræftelse; Kulde *fig.* Flauhed.
Deaf (dēf eller dif), *a.* døv; dump, dæmpet.
Deaf'en (dēf'n eller dif'n), *v.* døve, bedøve.
Deaf'-mute (dēf'mjut eller dif'mjut), *n.* Døvstum.
Deaf'ness (dēf'nes eller dif'nes), *n.* Døvhed.
Deal (dil), *n.* Fyrreplante; Fyrretræ; Planke (i Tømmerhandel modsat timber).
Deal (dil), *n.* Del; Mængde, Antal; Kortenes Given eller Uddeling (ved Kortspil); *v.* uddele, tildele; adsprede, fordele; give (Kort); drive Handel, handle; mægle; opføre sig, handle.
Deal'er (dil'ør), *n.* En som giver sig af med (in) noget; En som driver Handel (med, in), Handelsmand; En som giver Kort.
Deal'ing (dil'ing), *n.* Handlemaade, Handling; Handel; Behandling; Omgang, Fællesskab.
Dean (din), *n.* Dekanus, Domprovst, Stiftsprovst; Dekanus (ved Universiteterne).
Dean'er-y (din'ør-i), *n.* Dekanat, Provsti; Provstebolig, Dekani.
Dear (dir), *a.* dyr, kostbar; knap, ufrugtbar; vigtig, betydningsfuld; dyrebar, kjær, elsket; *n.* (min) Kjære, Elskede.
Dear'ly (dir'li), *ad.* dyrt; ømt, kjærlig.
Dear'ness (dir'nes), *n.* Dyrhed; Ømhed, Kjærlighed.
Dearth (dørth), *n.* Dyrtid, Mangel, Hungersnød; Ufrugtbarhed.
Death (deth), *n.* Død; Dødsfald; Dødsmaade; Dødning.
Death'-bed. (deth'bed), *n.* Dødsleje, Dødssenq.
Death'less (deth'les), *a.* udødelig.

Death'-war'rant (dĕth'ŭar'rănt), *n.* Dødsdom undertegnet af Kongen.
De-bar' (dĭ-bär'), *v.* udelukke.
De-bark' (dĭ-bärk'), *v.* udskibe, bringe iland.
De-base' (dĭ-bēs'), *v.* fornedre, nedværdige, vanære; forfalske, gjøre ringere.
De-base'ment (dĭ-bēs'mĕnt), *n.* Fornedrelse; Forringelse; Vanære; Forfalskning.
De-bat'a-ble (dĭ-bēt'å-bl), *a.* stridig, omtvistelig.
De-bate' (dĭ-bēt'), *n.* Trætte, Ordstrid, Debat; Debatte (i Parlamentet); *v.* tale for eller imod, debattere, raadslaa, overlægge; strides.
De-bat'er (dĭ-bēt'ør), *n.* En som strider eller debatterer; stridig Person.
De-bauch' (dĭ-bŏtsj'), *v.* forføre, fordærve; *n.* Svir, Udsvævelse, Umoradelighed.
Deb'au-chee' (dĕb'ö-sjī'), *n.* Vellystning, Fraadser, udsvævende Menneske.
De-bauch'er-y (dĭ-bŏtsj'ør-ĭ), *n.* Fraadseri, Udsvævelse, uordentlig Levnet.
De-bent'ure (dĭ-bĕnt'jŭr), *n.* Gjeldsbevis; T. Debentur (Toldforstud, som man faar tilbage).
De-bil'i-tate (dĭ-bĭl'ĭ-tēt), *v.* svække, afkræfte.
De-bil'i-ty (dĭ-bĭl'ĭ-tĭ), *n.* Svaghed, Afmagt.
Deb'it (dĕb'ĭt), *n.* T. Debet (i Handelsbøger); *v.* debitere, skrive paa Ens Regning.
Deb'o-nair' (dĕb'ö-nār'), *a.* mild, venlig, høflig, net.
De-bouch' (dĭ-bŭsj'), *v.* T. debouchere, rykke ud af et snevert Pas.
De-bris' (dē-brĭ'), *n.* Brudstykker, Stumper, Murbrokker *pl.*, Grus.
Debt (dĕt), *n.* Gjeld.
Debt'or (dĕt'ør), *n.* Skyldner, Debitor; T. Debet.
De-but' (dē-bjŭ' eller dē-bŭ'), *n.* Debut, første Fremtræden.
Dec'ade (dĕk'ēd), *n.* Dekade, Antal af 10 (Aar, Dage, Bøger osv.)
De-cad'ence (dĭ-kēd'ĕns), } *n.* Af-
De-cad'en-cy (dĭ-kēd'ĕn-sĭ), } tagen, Forfald.
Dec'a-gon (dĕk'å-gŏn), *n.* Tikant, Dekagon.
Dec'a-logue (dĕk'å-lŏg), *n.* de ti Bud.
De-camp' (dĭ-kămp'), *v.* bryde op med Lejren, trække bort.
De-camp'ment (dĭ-kămp'mĕnt), *n.* Opbrud af en Lejr; Flugt.
Dec-an'gu-lar (dĕk-ăng'gjü-lør), *a.* tikantet.
De-cant' (dĭ-kănt'), *v.* afklare, helde sagte ud, saa at Bundfaldet bliver tilbage.
De'can-ta'tion (dē'kăn-tē'sjøn), *n.* Afgydning, Afklaring.
De-cant'er (dĭ-kănt'ør), *n.* Karaffe.
De-cap'i-tate (dĭ-kăp'ĭ-tēt), *v.* halshugge.
De-cay' (dĭ-kē'), *v.* forfalde, visne, aftage; forarmes; svække, afkræfte; *n.* Forfald; Aftagen; Forarmelse.
De-cease' (dĭ-sīs'), *n.* dødelig Afgang, Død; *v.* afgaa ved Døden, dø.
De-ceased' (dĭ-sīst'), *a.* afdød.
De-ceit' (dĭ-sīt'), *n.* Bedrageri, List, Svig.
De-ceit'ful (dĭ-sīt'fŭl), *a.* }
De-ceit'ful-ly (dĭ-sīt'fŭl-lĭ), *ad.* } bedragerisk, lumsk, svigefuld, listig.
De-ceiv'a-ble (dĭ-sīv'å-bl), *a.* bedragelig, let at bedrage.
De-ceive' (dĭ-sīv'), *v.* bedrage, svige; narre, skuffe.
De-ceiv'er (dĭ-sīv'ør), *n.* Bedrager, Forfører.
De-cem'ber (dĭ-sĕm'bør), *n.* December, Kristmaaned.
De'cen-cy (dī'sĕn-sĭ), *n.* Sømmelighed, Velanstændighed; Anstændighed, Passelighed; Beskedenhed.
De-cen'na-ry (dĭ-sĕn'nå-rĭ), *n.* Tiaar; T. en Afdeling af ti Selvejere og deres Familier, Rode.

De-cen'ni-al (dī-sĕn'ni-ăl), *a.* tiaarig; som sker hvert tiende Aar.

De'cent (dī'sĕnt), *a.* } **De'cent-ly** (dī'sĕnt-lī), *ad.* } sømmelig, anstændig, passende, ærbar, beskeden.

De-cep'tion (dī-sĕp'shŭn), *n.* Bedrag, Svig; Skuffelse.

De-cep'tive (dī-sĕp'tĭv), *a.* bedragelig, bedragerisk.

De-cid'a-ble (dī-said'ă-bl), *a.* som kan afgjøres.

De-cide' (dī-said'), *v.* afgjøre; bestemme, beslutte.

De-cid'ed (dī-said'ĕd), *a.* } **De-cid'ed-ly** (dī-said'ĕd-lī), *ad.* } afgjort, vis, bestemt, som der ikke kan være Spørgsmaal om.

De-cid'u-ous (dī-sĭd'jū-ŏs), *a.* affaldende (om Blade og andre Dele af Planter).

Dec'i-mal (dĕs'ī-măl), *a.* decimal, som bestaar af Tiendedele; *n.* Tiendedel.

Dec'i-mate (dĕs'ī-mēt), *v.* tage Tiende; decimere, udtage hver tiende Mand.

Dec'i-ma'tion (dĕs'ī-mē'shŭn), *n.* Tiendetægt, Tiendeydelse; Decimation, hver tiende Mands Udtagelse ved Lodtrækning.

De-ci'pher (dī-sai'fŏr), *v.* dechiffrere, udtyde hvad der er skrevet med Ciffre; forklare.

De-ci'pher-er (dī-sai'fŏr-ŏr), *n.* Dechiffreur, En som udtyder Ciffre eller hemmelig Skrift.

De-cis'ion (dī-sĭz'ŏn), *n.* Afgjørelse; Paakjendelse; Kjendelse; Bestemthed.

De-ci'sive (dī-sai'sĭv), *a.* } **De-ci'sive-ly** (dī-sai'sĭv-lī), *ad.* } afgjørende.

De-ci'so-ry (dī-sai'sŏ-rī), *a.* afgjørende.

Deck (dĕk), *v.* dække, bedække; klæde, smykke, pynte; *n.* Dæk, Skibsdæk.

De-claim' (dī-klēm'), *v.* tale offentlig eller højtidelig, holde en Tale; deklamere; ivre (imod noget).

De-claim'er (dī-klēm'ŏr), *n.* Deklamator; ivrig Taler.

Dec'la-ma'tion (dĕk'lă-mē'shŭn), *n.* Deklamation; offentlig Tale, højtidelig Tale.

De-clam'a-to-ry (dī-klăm'ă-tŏ-rī), *a.* deklamatorisk.

Dec'la-ra'tion (dĕk'lă-rē'shŭn), *n.* Erklæring; offentlig Bekjendtgjørelse, Kundgjørelse; T. Klage.

De-clar'a-tive (dī-klăr'ă-tĭv), *a.* forklarende, erklærende.

De-clar'a-to-ry (dī-klăr'ă-tŏ-rī), *a.* oplysende, bekræftende, stadfæstende.

De-clare' (dī-klār'), *v.* oplyse, forklare; bekjendtgjøre; erklære; godtgjøre, lægge for Dagen; erklære sig (for eller imod).

De-clen'sion (dī-klĕn'shŭn), *n.* Heldning; Aftagen, Forfald; T. Bøjning, Deklination.

De-clin'a-ble (dī-klain'ă-bl), *a.* som kan afslaaes: T. som kan bøjes, deklinabel.

Dec'li-na'tion (dĕk'lī-nē'shŭn), *n.* Afvigelse, Bøjning, Heldning; Aftagen, Forfald; T. Afvigelse, Misvisning, Deklination.

De-cline' (dī-klain'), *v.* bøje sig, helde, afvige; aftage, forfalde; bøje, nedbøje; sky, vende sig bort fra, undgaa; afslaa; *n.* Afvigelse, Heldning; Aftagen, Forfald, Hensvinden.

De-cli'vous (dī-klai'vŏs), *a.* skraa, heldende (ikke brat).

De-cliv'i-ty (dī-klĭv'ī-tī), *n.* Skraaning, jævn Heldning.

De-coct' (dī-kŏkt'), *v.* koge, afkoge; fordøje.

De-coc'tion (dī-kŏk'shŏn), *n.* Afkogning; Afkog, Dekokt.

De-col'late (dī-kŏl'lēt), *v.* halshugge.

De'col-la'tion (dī'kŏl-lē'shŭn), *n.* Halshugning.

De-col'or-a'tion (dī-kŭl'ŏr-ē'shŭn), *n.* Falmen, Farveskiftning.

De'com-pose' (dī'kŏm-pōz'), *v.* opløse (i sine Bestanddele), dekomponere.

De-com'po-si'tion (dī-kǫm'pö-sish'øn), *n.* dobbelt Sammensætning; kemisk Opløsning.
De'com-pound' (dī'kǫm-paund'), *v.* sammensætte dobbelt (nemlig allerede sammensatte Ting); opløse; *a.* dobbelt sammensat.
Dec'o-rate (dĕk'ö-reit), *v.* pryde, smykke, dekorere.
Dec'o-ra'tion (dĕk'ö-rei'shøn), *n.* Forsiring, Prydelse, Dekoration.
De-co'rous (dī-kō'røs), **Dec'o-rous** (dĕk'ö-røs), *a.* anstændig, sømmelig, passende.
De-co'rous-ly (dī-kō'røs-lī), **Dec'o-rous-ly** (dĕk'ö-røs-lī), *ad.* se Decorous.
De-cor'ti-cate (dī-kǫr'tī-keit), *v.* afbarke; afskalle.
De-cor'ti-ca'tion (dī-kǫr'tī-kei'shøn), *n.* Afbarkning; Afskalling.
De-co'rum (dī-kō'røm), *n.* Anstændighed, Sømmelighed.
De-coy' (dī-køi'), *v.* lokke (i Snare); forlokke; *n.* Lokkelse, Tillokkelse, Fristelse; Lokkeplads; S. T. Mastering eller List.
De-crease' (dī-kris'), *v.* aftage, formindskes; formindske; *n.* Formindskelse, Aftagen.
De-cree' (dī-krī'), *v.* beslutte, forordne; fastsætte, bestemme, tilkjende; *n.* Befaling, Forordning, Dekret; Beslutning; fastsat Regel.
Dec're-ment (dĕk'rī-mĕnt), *n.* gradvis Formindskelse, Aftagen.
De-crep'it (dī-krĕp'it), *a.* udlevet, afsældig, alderssvag.
De-crep'i-tate (dī-krĕp'ī-teit), *v.* T. lade afknittre, dekrepitere.
De-crep i-ta'tion (dī-krĕp'ī-tei'shøn), *n.* T. Afknittren (af Salte i Ilden), Dekrepitation.
De-crep'i-tude (dī-krĕp'ī-tjud), *n.* Affældighed, Alderdomssvaghed.
De-cres'cent (dī-krĕs'sĕnt), *a.* aftagende; *n.* T. aftagende Maane (i Vaaben).
De-cre'tal (dī-krī'tøl), *a.* som angaar eller indeholder en Forordning eller et Dekret; *n.* Samling af Forordninger; *pl.* Dekretaler, pavelige Anordninger *pl.*
Dec're-to-ry (dĕk'rī-tö-rī), *a.* bestemmende, afgjørende, dekretorisk.
De-cri'al (dī-krai'ĕl), *n.* Udraab, Nedrivning, slet Rygte.
De-cri'er (dī-krai'ør), *n.* ubetænksom Dadler.
De-cry' (dī-krai'), *v.* udraabe, bringe i slet Rygte, nedrive.
De-cum'bence (dī-kǫm'bĕns), *n.* Liggen.
De-cum'bent (dī-kǫm'bĕnt), *a.* liggende; T. nedliggende.
Dec'u-ple (dĕk'jü-pl), *a.* tifold; *n.* tidobbelt Antal; *v.* gjøre tidobbelt.
De-cu'ri-on (dī-kjų'rī-øn), *n.* Dekurio, Befalingsmand over ti Mand (i den romerske Hær).
De-cus'sate (dī-køs'seit), *v.* gjennemskjære paa Krys.
De'cus-sa'tion (dī'køs-sei'shøn), *n.* Krysning, (Liniers, Straalers osv.)
De-dec'o-rous (dī-dĕk'ö-røs), *a.* vanærende, beskjæmmende, skjændig.
Ded'i-cate (dĕd'ī-keit), *v.* indvie, hellige, tilegne, dedicere; opoffre (sig til noget).
Ded'i-ca'tion (dĕd'ī-kei'shøn), *n.* Indvielse, Tilegnelse, Dedikation.
Ded'i-ca'tor (dĕd'ī-kei tør), *n.* En som tilegner eller dedicerer.
Ded'i-ca-to-ry (dĕd'ī-kă-tö-rī), *a.* tilegnende, som indeholder en Tilegnelse.
De-duce' (dī-djus'), *v.* fremstille efter hverandre, udlede, udvikle, slutte.
De-duce'ment (dī-djus'mĕnt), *n.* Udvikling, Slutningsfølge.
De-du'ci-ble (dī-djų'sī-bl), *a.* som kan udledes eller sluttes.
De-du'cive (dī-djų'siv), *a.* udledende, sluttende.
De-duct' (dī-døkt'), *v.* afdrage, fraregne; adskille, afsondre.
De-duc'tion (dī-døk'shøn), *n.* Afdrag; Rabat; Slutning, Udvikling.

De-duct'ive (dı-dŭkt'ıv), *a.* som kan udledes og sluttes.

Deed (dïd), *n.* Daad, Handling, Bedrift; Gjerning, Virkelighed; T. skriftlig Kontrakt, Dokument.

Deem (dïm), *v.* dømme, tænke, mene; holde for, anse for.

Deep (dïp), *a.* & *ad.* dyb, dybt; dybtænkende; listig, hul; mørk (i Farve); T. høj; *n.* Dyb, Verdenshav, Hav; dyb Stilhed.

Deep'en (dïp'n), *v.* gjøre dyb, fordybe, sænke; formørke, gjøre trist eller sørgelig; blive dyb, blive dybere og dybere, sænke sig.

Deep'ness (dïp'nĕs), *n.* Dybde; Snu[hed.

Deer (dïr), (*pl.* deer), *n.* Dyr (af Hjorteslægten).

De-face' (dı-fēs'), *v.* udslette, vanstabe, gjøre ukjendelig; ødelægge; udryddе, tilintetgjøre.

De-face'ment (dı-fēs'mĕnt), *n.* Beskadigelse, Forvanskning, Ødelæggelse.

De-fal'cate (dı-făl'kēt), *v.* afskjære, kappe; afdrage, forkorte, formindske.

De-fal-ca'tion (dï-făl-kē'shŭn), *n.* Kapning; Formindskelse, Afdrag; Pengetab ved Bedrageri; Underslæb.

Def'a-ma'tion (dĕf å-mē'shŭn), *n.* Bagtalelse, Bagvaskelse, Bestjæmmelse.

De-fam'a-to-ry (dı-făm'å-tō-rı), *a.* bagtalerisk, ærekrænkende.

De-fame' (dı-fēm'), *v.* bagtale, bringe i Vanrygte, krænke (Ens) Ære.

De-fam'er (dı-fēm'ŏr), *n.* Bagtaler, Æreskjænder.

De-fault' (dı-fŏlt'), *n.* Fejl, Forseelse; Forsømmelse, Efterladenhed; Mangel; T. Udeblivelse fra Retten; *v.* bryde sit Ord, svigte, ikke udfylde; udeblive.

De-fault'er (dı-fŏlt'ŏr), *n.* En som svigter eller forsømmer; En som begaar Underslæb.

De-fea'sance (dı-fī'zăns), *n.* Ophævelse (af en Kontrakt): Overvindelse, Nederlag.

De-fea'si-ble (dı-fī'zı-bl), *a.* som kan erklæres for ugyldig eller ophæves.

De-feat' (dı-fït'), *v.* tilintetgjøre; overvinde, slaa; ødelægge, forstyrre, berøve; ophæve, gjøre ugyldig; forandre; *n.* Nederlag; Forstyrrelse, Ødelæggelse, Tilintetgjørelse.

Def'e-cate (dĕf'ı-kēt), *v.* afklare, lutre, rense.

Def'e-ca'tion (dĕf'ı-kē'shŭn), *n.* Rensning.

De-fect' (dı-fĕkt'), *n.* Mangel, Ufuldkommenhed, Fejl; *v.* være mangelfuld, svigte.

De-fec'tion (dı-fĕk'shŭn), *n.* Mangel, Fejl; Frafald; Oprør.

De-fect'ive (dı-fĕkt'ıv), *a.* }
De-fect'ive-ly (dı-fĕkt'ıv-lı), *ad.* } mangelfuld, ufuldkommen, fejlfuld.

De-fence' (dı-fĕns'), *n.* Forsvar; Værn, Beskyttelse.

De-fend' (dı-fĕnd'), *v.* forsvare, beskytte.

De-fend'a-ble (dı-fĕnd'å-bl), *a.* som kan forsvares.

De-fend'ant (dı-fĕnd'ănt), *a.* forsvarende; *n.* Forsvarer; T. den Indstævnte.

De-fend'er (dı-fĕnd'ŏr), *n.* Forsvarer, Beskytter; Defensor.

De-fense' (dı-fĕns'), *n.* Forsvar; Værn, Beskyttelse.

De-fense'less (dı-fĕns'lĕs), *a.* værgeløs; hjælpeløs.

De-fen'si-ble (dı-fĕn'sı-bl), *a.* som kan forsvares, forsvarlig, som kan retfærdiggjøres.

De-fen'sive (dı-fĕn'sıv), *a.* forsvarende, Forsvars-; *n.* T. Forsvarsstand; Forsvarsmiddel, Forsvar.

De-fer' (dı-fŏr'), *v.* udsætte, opsætte, forhale; overlade, henstille (til en Andens Mening og Afgjørelse).

Def'er-ence (dĕf'ŏr-ĕns), *n.* Agtelse, Ærbødighed; Eftergivenhed, Underkastelse.

Def'er-en'tial (dĕf'ŏr-ĕn'shăl), *a.* som udtrykker Ærbødighed, ærbødig.

De-fi'ance (di-fai'æns), *n.* Udfordring; Trods.
De-fi'ant (di-fai'ænt), *a.* udfordrende; trodsende.
De-fi'cien-cy (di-fisj'en-si), *n.* Mangel, Utilstrækkelighed; Ufuldkommenhed, Fejl.
De-fi'cient (di-fisj'ent), *a.* mangelfuld, utilstrækkelig, manglende.
Def'i-cit (def'i-sit), *n.* Deficit, Underskud.
De-file' (di-fail' eller di'fail), *n.* snævert Pas, Kløftvej, Hulvej, Defilee.
De-file' (di-fail'), *v.* besmitte; besudle; forføre, vanære, skjænde, krænke; marschere rodevis, defilere.
De-file'ment (di-fail'ment), *n.* Besmittelse, Fordærvelse.
De-fin'a-ble (di-fain'å-bl), *a.* som kan bestemmes forklarlig.
De-fine' (di-fain'), *v.* bestemme, forklare, definere; afgrændse.
Def'i-nite (def'i-nit), *a.* bestemt; nøjagtig, tydelig; *n.* nøje bestemt Begreb, Definitum.
Def'i-nite-ly (def'i-nit-li), *ad.* med Bestemthed.
Def'i-ni'tion (def i-nisj'øn), *n.* Bestemmelse (af et Begreb), Forklaring, Definition.
De-fin'i-tive (di-fin'i-tiv), *a.* }
De-fin'i-tive-ly (di-fin'i-tiv-li), *ad* } bestemt; nøje beskreven, udtrykkelig, afgjørende.
De-fla'gra-ble (di-flei'grå-bl), *a.* forbrændelig.
Def'la-grate (def'lå-greit), *v.* T. deflagrere, afbrænde, udbrænde.
Def'la-gra'tion (def lå-grei'sjøn), *n.* Forbrænding; T. Afbrænding, Lutring ved Ild.
De-flect' (di-flekt'), *v.* afvige, dreje af.
De-flec'tion (di-flek'sjøn), *n.* Afvigelse.
Def'lo-ra'tion (def'lö-rei'sjøn), *n.* Afblomstring; en Piges Krænkelse; Udvalg, Kjerne.
De-flour' (di-flaur'), *v.* berøve Blomsten eller den første Skjønhed, lade afblomstre, skjæmme; krænke (en Jomfru).
De-flux'ion (di-fløks'jøn), *n.* Nedflyden.
De-fo'li-a'tion (di-fö'li-ei'sjøn), *n.* Bladets Affalden, Løvfald.
De-force' (di-förs'), *v.* forholde eller tilbageholde med Magt (fra den retmæssige Ejer).
De-form' (di-fårm'), *v.* vanskabe, misdanne, gjøre hæslig, vanfire.
De-formed' (di-fårmd'), *a.* vanskabt, hæslig.
De-form'i-ty (di-fårm'i-ti), *n.* Hæslighed, Stygghed, Misdannelse.
De-fraud' (di-fråd'), *v.* bedrage, besvige.
De-fray' (di-frei'), *v.* betale, bestride (Omkostninger), afholde (Udgifter); holde fri.
De-funct' (di-føngkt'), *a.* afdød; *n.* Afdød.
De-fy' (di-fai'), *v.* udfordre; byde Trods, trodse, foragte.
De-gen'er-a-cy (di-djen'ør-å-si), *n.* Udartning, Vanslægtning; Fordærvelse; Nedrighed.
De-gen'er-ate (di djen'ør-eit), *v.* udarte, vanslægte.
De-gen'er-ate (di-djen'ør-æt), *a.* vanslægtet; fordærvet.
De-gen'er-a'tion (di-djen ør-ei'sjøn), *n.* Udartning.
Deg'lu-ti'tion (deg ljü-tisj'øn), *n.* Svælgning, Nedslugning.
Deg'ra-da'tion (deg rå-dei'sjøn), *n.* Nedsættelse, Fornedrelse, Nedværdigelse; Afsættelse fra en Værdighed, Degradation; gradvis Formindskelse.
De-grade' (di-greid'), *v.* nedsætte, fornedre, nedværdige; afsætte, degradere; formindske.
De-gree' (di-gri'), *n.* Grad; Trin; Rang, Stand, Værdighed; Klasse, Orden.
De'hor-ta'tion (di'hør-tei'sjøn), *n.* Fraraadelse.
De'i-fi-ca'tion (di'i-fi-kei'sjøn), *n.* Forgudelse.

De'i-form (dī'ı-fgrm), *a.* af guddommelig Skikkelse.
De'i-fy (dī'ı-fai), *v.* forgude; optage blandt Guderne.
Deign (deın), *v.* værdige, behage, være saa naadig; tilstaa, bevillige.
De'ism (dī'ısm), *n.* Deisme (Tro paa Guds Nærværelse af Fornuftgrunde, uden Aabenbaring og Treenighed).
De'ist (dī'ıst), *n.* Deist.
De-ist'ic (dı-ıst'ık), **De-ist'ic-al** (dı-ıst'ık-æl), } *a.* deistisk.
De'i-ty (dī'ı-tı), *n.* Guddom, Guddommelighed.
De-ject' (dı-djækt'), *v.* nedslaa, bedrøve, gjøre modløs; *a.* nedslagen, bedrøvet.
De-ject'ed (dı-djækt'ed), *a.* nedslagen, sørgmodig.
De-jec'tion (dı-djæk'fjøn), *n.* Nedslagenhed; Svaghed; T. Udtømmelse.
De-lay' (dı-le'), *v.* fortynde, svække; formilde.
De-lay' (dı-le'), *v.* opsætte, udsætte, forhale; opholde, hindre; forhindre, tilintetgjøre; nøle, tøve; *n.* Opsættelse, Forhaling; Ophold.
Del'e-ble (dël'ı-bl), *a.* som kan udslettes eller lide Skade.
De-lect'a-ble (dı-lekt'å-bl), *a.* behagelig, yndig, liflig.
Del'e-gate (dël'ı-gæt), *v.* afsende, beskikke, befuldmægtige; tilforordne.
Del'e-gate (dël'ı-gæt), *n.* Tilforordnet, Befuldmægtiget; *a.* tilforordnet, beskikket.
Del'e-ga'tion (dël'ı-gæ'fjøn), *n.* Afsendelse, Befuldmægtigelse; en Fordrings Anvisning paa en Anden; Delegation; Delegerede *pl.*
Del'e-te'ri-ous (dël'ı-tı'rı-øs), *a.* ødelæggende, dødelig, giftig, skadelig.
Delf (delf), *n.* Grube, Brud, Mine.
De-lib'er-ate (dı-lib'ør-eıt), *v.* overlægge, overveje, tænke (over, on); raadslaa; betænke sig.
De-lib'er-ate (dı-lib'ør-æt), *a.* betænksom, forsigtig, langsom, rolig.
De-lib'er-ate-ly (dı-lib'ør-æt-lı), *ad.* med Overlæg, betænksomt.
De-lib'er-a'tion (dı-lib'ør-eı'fjøn), *n.* Overlæg, Overvejelse, Betænkning; Betænksomhed.
De-lib'er-a-tive (dı-lib'ør-å-tiv), *a.* overlæggende; raadslaaende; betænksom.
Del'i-ca-cy (dël'ı-kå-sı), *n.* Delikatesse, Finhed; fin Følelse; Sirlighed, Nydelighed; Kjælenhed, Kræsenhed; Lækkerhed, lækker Spise; Lækkerbidsken; Svageligheд, svag Helbred.
Del'i-cate (dël'ı-kæt), **Del'i-cate-ly** (dël'ı-kæt-lı), *ad.* } *a.* fin, nydelig; ømfølende, delikat; velsmagende, lækker; skjøn, ren; svagelig (af Helbred).
De-li'cious (dı-lisj'øs), *a.* særdeles behagelig, kostelig, liflig, yndig.
De-light' (dı-lait'), *n.* Fornøjelse, Glæde, Fryd; Behag; *v.* fryde, henrykke, fornøje; glæde sig, fornøje sig (ved, over, in).
De-light'ful (dı-lait'føl), *a.* behagelig, fornøjelig, yndig.
De-light'ful-ly (dı-lait'føl-lı), *ad.* behagelig; nydelig.
De-lin'e-ate (dı-lin'ı-eıt), *v.* udkaste, tegne; skildre, beskrive.
De-lin'e-a'tion (dı-lin'ı-eı'fjøn), *n.* Udkast, Aftegning; Skiloring, Beskrivelse.
De-lin'quen-cy (dı-lingk'uën-sı), *n.* Forbrydelse, Misgjerning.
De-lin'quent (dı-lingk'uënt), *n.* Forbryder, Delinkvent; *a.* forbrydersk.
Del'i-quesce' (dël'ı-kues'), *v.* opløses, smelte (ved Fugtighed).
Del'i-ques'cent (dël'ı-kues'sënt), *a.* smeltende, som bliver flydende.
De-lir'i-ous (dı-lir'ı-øs), *a.* i Feberdrømme, fantaserende.
De-lir'i-um (dı-lir'ı-øm), *n.* Fantasering, Vildelse.
De-liv'er (dı-liv'ør), *v.* levere, overlevere, overgive, aflevere; befri, løse; redde, frelse; forløse; fremsige, holde (en Tale osv.); fortælle; mælde.

De-liv'er-ance (dĭ-liv'ŏr-ĕns), *n.* Levering, Overlevering; Befrielse, Redning; Forløsning.

De-liv'er-er (dĭ-liv'ŏr-ŏr), *n.* Befrier, Frelser; Fortæller.

De-liv'er-y (dĭ-liv'ŏr-ĭ), *n.* Overlevering; Befrielse, Frelse; Forløsning, Nedkomst; Foredrag; Fortælling.

Dell (dĕl), *n.* liden Dal, Hulning, Grube.

De-lud'a-ble (dĭ-ljŭd'å-bl), *a.* let at narre.

De-lude' (dĭ-ljŭd'), *v.* bedrage, narre, skuffe.

Del'uge (dĕl'jüdsj), *n.* Oversvømmelse; Syndflod; *v.* sætte under Vand, oversvømme.

De-lu'sion (dĭ-ljŭ'sjŏn), *n.* Bedrageri, Blendværk; Vildfarelse, Forblindelse.

De-lu'sive (dĭ-ljŭ'sĭv), *a.* bedragelig, skuffende, forfængelig.

Delve (dĕlv), *v.* grave; *fig.* udgrunde; udforske; *n.* Hule, Grube; et vist Kvantum (Kul).

Dem'a-gogue (dĕm'å-gåg), *n.* Demagog, Folkeleder; Oprørsstifter.

De-main' (dĭ-mein'), *n.* frit Arve-
De-mesne' (dĭ-mĭn'), gods, Patrimonialgods.

De-mand' (dĭ-månd'), *v.* fordre, kræve, begjere, forlange; spørge; *n.* Fordring; Bøn, Begjering; Spørgsmaal; Efterspørgsel.

De-mand'a-ble (dĭ-månd'å-bl), *a.* som kan fordres.

De-mand'ant (dĭ-månd'ænt), *n.* En som gjør en Fordring, Klager.

De'mar-ca'tion (dĭ'mær-kei'sjŏn), *n.* Grænsebestemmelse, Grænselinie.

De-mean' (dĭ-mĭn'), *v.* opføre (sig), skikke eller forholde (sig); fornedre.

De-mean'or (dĭ-mĭn'ŏr), *n.* Opførsel, Adfærd, Forhold.

De-men'tate (dĭ-mĕn'teit), *v.* gjøre afsindig; blive vanpittig.

De-mer'it (dĭ-mĕr'ĭt), *v.* forskylde, udsætte sig (for Dadel eller Straf); *n.* Forseelse, Fejl, Skyld.

De-mer'sion (dĭ-mör'sjŏn), *n.* Nedbukken, Nedsænken, Opløsning i Vand eller i en anden Væske.

Dem'i-god (dĕm'ĭ-gåd), *n.* Halvgud.

Dem'i-john (dĕm'ĭ-djŏn), *n.* stor Kurveflaske.

De-mise' (dĭ-mais'), *n.* dødelig Afgang, Død (om Fyrster); *v.* efterlade, testamentere; overlade.

De-moc'ra-cy (dĭ-mŏk'rå-sĭ), *n.* Demokrati, Folkeregjering, Fristat.

Dem'o-crat (dĕm'ŏ-kræt), *n.* Demokrat, Frihedsven.

Dem'o-crat'ic (dĕm'ŏ-kræt'ĭk), *a.* demokratisk.

De-mol'ish (dĭ-mŏl'ĭsj), *v.* nedrive, sløjfe; *fig.* ødelægge.

Dem'o-li'tion (dĕm'ŏ-lĭsj'ŏn), *n.* Nedbrydelse, Ødelæggelse, Sløjfning.

De'mon (dĭ'mŏn), *n.* Aand, ond Aand, Djævel, Dæmon.

De-mo'ni-ac (dĭ-mŏ'nĭ-æk), **Dem'o-ni'ac-al** (dĕm'ŏ-nai'æk-æl), *a.* dæmonisk, djævelsk; besat (af Djævelen).

De-mo'ni-ac (dĭ-mŏ'nĭ-æk), *n.* En som er besat af en ond Aand, Afsindig.

De'mon-ol'o-gy (dĭ'mŏn-ŏl'ŏ-djĭ), *n.* Lære om onde Aander.

De-mon'stra-ble (dĭ-mŏn'strå-bl), *a.* bevislig, som kan bevises.

Dem'on-strate (dĕm'ŏn-streit), **De-mon'strate** (dĭ-mŏn'streit), *v.* bevise.

Dem'on-stra'tion (dĕm'ŏn-strei'sjŏn) *n.* Bevisførelse.

De-mon'stra-tive (dĭ-mŏn'strå-tĭv), *a.* henpegende eller bestemmende (Pronomen); bevisende, overbevisende, fyndig.

Dem'on-stra tor (dĕm'ŏn-strei'tŏr), *n.* Bevisfører; Forklarer, Lærer.

De-mor'al-i-za'tion (dĭ-mŏr'æl-ĭ-zei'sjŏn), *n.* Sædernes Fordærvelse.

De-mor'al-ize (dĭ-mŏr'æl-ais), *v.* gjøre usædelig, fordærve, demoralisere.

De-mul'cent (dĭ-mŭl'sĕnt), *a.* blød-

gjørende, lindrende; *n.* formildende Lægemiddel.

De-mur' (di-mör'), *v.* T. gjøre Indvending eller Indsigelse, excipere, opholde en Retssag; have Betænkeligheder, være i Tvivl; *n.* Betænkelighed, Tvivl. Opsættelse af sin Dom; Vanskelighed.

De-mure' (di-mjur'), *a.* alvorlig, sat; ærbar, beskeden (ofte om forstilt Ærbarhed).

De-mure'ly (di-mjur'li), *ad.* med en kold, tilbageholden Mine.

De-mur'rage (di-mör'rädsj), *n.* T. Godtgjørelse for Overliggedage, Overliggedagspenge *pl.*

De-mur'rer (di-mör'rör), *n.* T. Ophold ved et Incidentspunkt i en Retssag, Exception; En som standser eller er tvivlraadig.

De-my' (di-mai'), *n.* et mindre Slags Papir, smaat Median; et Slags lidet Fortepiano.

Den (dën), *n.* Hule (især vilde Dyrs); usel Bolig; *v.* bo i en Hule.

Den-drol'o-gy (dën-drql'ö-dji), *n.* Lære om Træer, Træernes Naturhistorie.

De-ni'al (di-nai'ël), *n.* Negtelse, Benegtelse; Fornegtelse; Afslag, benegtende Svar.

De-ni'er (di-nai'ör), *n.* En som benegter; Fornegter; Modsiger.

Den'i-za'tion (dën'i-sei'sjön), *n.* Borgerrets Meddelelse.

Den'i-zen (dën'i-sën), *n.* en Fremmed som har faaet Borgerret (men ikke Indfødsret), fri Borger.

De-nom'i-nate (di-nqm'i-neit), *v.* benævne, kalde.

De-nom'i-na'tion (di-nqm'i-nei'sjön) *n.* Benævnelse; Sekt, Klasse; Chiffer (paa Sedler).

De-nom'i-na-tive (di-nqm'i-nä-tiv), *a.* benævnende, som giver et Navn; som benævnes eller kaldes.

De-nom'i-na'tor (di-nqm'i-nei'tör), *n.* En som giver Navn; T. Nævner (i en Brøk).

Den'o-ta'tion (dën'ö-tei'sjön), *n.* Betegnelse, Angivelse.

De-note' (di-nöt'), *v.* betegne, angive.

De-nounce' (di-nauns'), *v.* forkynde (en Trusel), true med; anklage, angive.

De-nounce'ment (di-nauns'mënt), *n.* Forkyndelse; Anklage.

Dense (dëns), *a.* tæt, fast.

Den'si-ty (dën'si-ti), *n.* Tæthed, Fasthed.

Dent (dënt), *n.* Snit, Skaar, Indsnit, Mærke; Bule; *v.* gjøre Indsnit i, gjøre takket; slaa Buler i.

Dent'al (dënt'ël), *a.* som hører til Tænderne.

Dent'i-cle (dënt'i-kl), *n.* Kalvetand, Takke.

Den-tic'u-la'ted (dën-tik'jü-lei'tëd), *a.* tandet, takket.

Den'ti-frice (dën'ti-fris), *n.* Tandpulver, Tandmiddel.

Den'til (den'til), *n.* liden Tand, Kalvetand (en Sirat).

Den'tist (dën'tist), *n.* Tandlæge.

Den'tist-ry (dën'tist-ri), *n.* Tandlægekunst.

Den-ti'tion (dën-tisj'ön), *n.* Tandsætning, Tændernes Fremvæxt.

Den'toid (dën'tøid), *a.* formet som Tænder.

Den'u-da'tion (dën'jü-dei'sjön), *n.* Blottelse.

De-nude' (di-njud'), *v.* blotte.

De-nun'ci-a'tion (di-nön'sji-ei'sjön), *n.* Angivelse, Forkyndelse, offentlig Trusel.

De-nun'ci-a'tor (di-nön'sji-ei'tör), *n.* Anklager, Klager; Forkynder.

De-nun'ci-a-to-ry (di-nön'sji-å-tö-ri), *a.* indeholdende en Angivelse, Klage-.

De-ny' (di-nai'), *v.* negte; fornegte; afslaa, vægre sig.

De-ob'stru-ent (di-qb'stry-ënt), *a.* aabnende; *n.* aabnende Middel.

De'o-dand (di'ö-dënd), *n.* Deodand (en Ting eller personlig Ejendom, som har forvoldt et Menneskes Død,

og derfor efter Loven gives til Gud ɔ: hjemfalder til Kronen for at sælges og bruges til milde Gaver).

De'on-tol'o-gy (dï'ạn-tạl'ö-djï), *n.* Sædelære, Moral.

De-part' (dï-pärt'), *v.* gaa bort, afgaa, afrejse; frafalde, afvige; dø, hensove; drage bort fra, forlade; T. skille (Metaller).

De-part'ment (dï-pärt'mĕnt), *n.* Departement, Forretningskreds, Fag, Embedskreds; Distrikt, Kreds.

De-part'ure (dï-pärt'jụr), *n.* Bortgang, Afrejse; Bortfjernelse, Frafaldelse; Død.

De-pend' (dï-pĕnd'), *v.* nedhænge; afhænge; være afhængig; bero eller komme an (paa, on); være uafgjort; forlade sig.

De-pend'ence (dï-pĕnd'ĕns), } *n.*
De-pend'en-cy (dï-pĕnd'ĕn-sï), } Nedhængen; Afhængighed; Forbindelse; Tillid; Tilbehør; Undergivne *pl.*; Biland.

De-pend'ent (dï-pĕnd'ĕnt), *a.* nedhængende; afhængig, underordnet; *n.* Undergiven, Tilhænger.

De-pict' (dï-pïkt'), *v.* afmale, skildre, beskrive.

De-pict'ure (dï-pïkt'jụr), *v.* afmale.

Dep'i-la'tion (dĕp'ï-leï'sjøn), *n.* Haarenes Afrykning.

De-pil'a-to-ry (dï-pïl'å-tö-rï), *a.* som borttager Haaret; *n.* Middel til at bortskaffe Haar, Depilatorium.

De-ple'tion (dï-plï'sjøn), *n.* Udtømmelse.

De-plor'a-ble (dï-plōr'å-bl), *a.* }
De-plor'a-bly (dï-plōr'å-blï), *ad.* } beklagelig, ynkværdig, ynkelig; jammerlig, foragtelig.

De-plore' (dï-plor'), *v.* begræde, beklage.

De-ploy' (dï-pløi'), *v.* udfolde; T. deployere, opmarschere.

Dep'lu-ma'tion (dĕp'ljü-meï'sjøn), *n.* Fjedrenes Afplukning; Øjenbaarenes Affalden (ved Svulst i Øjenlaagene).

De-plume' (dï-pljụm'), *v.* afplukke eller berøve Fjedrene.

De-po'nent (dï-pō'nĕnt), *n.* Deponent, Vidne; T. Deponens (Gram).

De-pop'u-late (dï-pạp'jü-leït), *v.* blotte for Folk, gjøre øde, hærje; blive folketom.

De-pop'u-la'tion (dï-pạp'jü-leï'sjøn), *n.* Folkeformindskelse, Hærjen, Ødelæggelse.

De-port' (dï-pōrt'), *v.* opføre (sig), forholde (sig).

De'por-ta'tion (dï'pör-teï'sjøn), *n.* Deportation, Forvisning (Henbringelse til et fjernt Sted).

De-port'ment (dï-pōrt'mĕnt), *n.* Opførsel, Forhold, Adfærd.

De-pos'a-ble (dĕ-pōs'å-bl), *a.* som kan borttages eller afsættes.

De-pos'al (dï-pōs'ǣl), *n.* Afsættelse.

De-pose' (dï-pōs'), *v.* nedlægge, nedsætte; afsætte (fra Tronen eller en høj Værdighed); borttage, berøve; afgive Forklaring over, vidne.

De-pos'it (dï-pạs'ït), *v.* nedlægge, henlægge; afsætte (Bundfald); deponere, give i Forvaring, nedlægge (som Pant eller Sikkerhed), betro; aflægge; *n.* betroet Gods, Pant; Pantsættelse.

De-pos'i-ta-ry (dï-pạs'ï-tå-rï), *n.* En hvem noget er givet i Forvaring, Depositarius.

Dep'o-si'tion (dĕp'ö-sïsj'øn), *n.* Afsætning (af opløste Substanser); Afsættelse (fra Tronen eller en høj Værdighed); Vidnes Forklaring, Udsagn.

De-pos'i-tor-y (dï-pạs'ï-tør-ï), *n.* Forvaringssted, Gjemmested.

De-pot' (dï-pō' eller dï'pö), *n.* Depot (Reserve-Forsyningssted for Krigsmateriel samt for Rekrutter til Udfyldning af en Krigshær); Magasin; Banegaard, Venteværelse, Ventesal.

Dep'ra-va'tion (dĕp'rå-veï'sjøn), *n.* Fordærvelse; Forværrelse, Vanslægtethed, Udartning; Beskjæmmelse.

De-prave' (dï-preïv'), *v.* fordærve, besmitte; beskjæmme; vanære.

De-prav'i-ty (di-prăv'i-ti), *n.* fordærvet Tilstand, Fordærvelse; Udartning.

Dep're-cate (dĕp'ri-keit), *v.* afbede, frabede, afvende ved Bøn, bede eller anraabe om Befrielse fra; bede om Naade.

Dep're-ca'tion (dĕp'ri-kei'sjøn), *n.* Afbigt, Bøn om Befrielse (fra et Onde), Bøn om Tilgivelse.

Dep're-ca-to-ry (dĕp'ri-kå-tö-ri), *a.* afledende, undskyldende.

De-pre'ci-ate (di-pri'sji-eit), *v.* nedsætte, undervurdere, vurdere ringe, ringeagte; falde i Værdi.

De-pre'ci-a'tion (di-pri'sji-ei'sjøn), *n.* Nedsættelse, Undervurdering.

Dep're-date (dĕp'ri-deit), *v.* plyndre, røve; hærje, ødelægge, fortære.

Dep're-da'tion (dĕp'ri-dei'sjøn), *n.* Røveri, Plyndring, Ødelæggelse, Fortærelse.

De-press' (di-prĕs'), *v.* nedtrykke, sænke; undertrykke; ydmyge, nedslaa.

De-pres'sion (di-prĕsj'øn), *n.* Nedtrykken; Sænkning; Undertrykkelse, Ydmygelse; T. Reducering.

De-pres'sive (di-prĕs'siv), *a.* nedtrykkende.

De-priv'a-ble (di-praiv'å-bl), *a.* som kan berøves.

Dep'ri-va'tion (dĕp'ri-vei'sjøn), *n.* Berøvelse; Tab; T. Affættelse (en Gejstligs).

De-prive' (di-praiv'), *v.* berøve, skille (ved, of); udelukke; befri; affætte (en Gejstlig).

Depth (depth), *n.* Dybde; Afgrund, Dyb; *fig.* Dybsindighed; Dunkelhed, Uforstaaelighed.

Dep'u-rate (dĕp'jü-reit), *v.* lutre, rense.

Dep'u-ra'tion (dĕp'jü-rei'sjøn), *n.* Lutring, Renselse, Rensning.

Dep'u-ta'tion (dĕp'jü-tei'sjøn), *n.* Bestikkelse, Sendelse med Fuldmagt; Deputation; Tilforordnede *pl.*

De-pute' (di-pjut'), *v.* affende, give Fuldmagt, tilforordne, bestikke.

Dep'u-ty (dĕp'jü-ti), *n.* Affending, Tilforordnet, Deputeret; En som udfører noget i en andens Navn, Kommisarius, Vikarius, Statholder; Under- eller Vice- (i Sammensætninger).

De-range' (di-reindsj'), *v.* forvirre, forstyrre, bringe i Uorden.

De-range'ment (di-reindsj'ment), *n.* Uorden, Forvirring; Sindsforvirring, Forrykthed.

Der'e-lict (dĕr'i-likt), *a.* frivillig forladt, efterladt; *n.* frivillig forladt eller opgiven Ejendom, *pl.* Derelicta *pl.*, brugbart Land efterladt af Søen.

Der'e-lic'tion (dĕr'i-lik'sjøn), *n.* Forladen, Besiddelses-Opgivelse; Forladthed.

De-rive' (di-raiv'), *v.* bele, udle, bespotte.

De-ris'ion (di-risj'øn), *n.* Haanlatter, Bespottelse, Foragt, Haan.

De-ri'sive (di-rai'siv), } *a.* spot-
De-ri'so-ry (di-rai'sö-ri), } tende.

De-riv'a-ble (di-raiv'å-bl), *a.* som kan udledes.

Der'i-va'tion (dĕr'i-vei'sjøn), *n.* Afledning, Udledning.

De-riv'a-tive (di-riv'å-tiv), *a.* afledet; *n.* Afledning, afledet Ting eller Ord.

De-rive' (di-raiv'), *v.* aflede, udlede; overlevere, meddele; modtage ved Overlevering; udbrede; nedstamme, have sin Oprindelse.

Der'ni-er (dör'ni-ør), *a.* sidste, eneste (f. Ex. Tilflugt) der er tilbage.

Der'o-gate (dĕr'ö-geit), *v.* svække eller indskrænke (en Lov); nedsætte, forklejne; gjøre Afbræk, formindske Agtelsen; vanslægte.

Der o-ga'tion (dĕr'ö-gei'sjøn), *n.* Afbræk, Indskrænkning (af en Lov); Forklejnelse, Nedsættelse.

De-rog'a-to-ry (di-rog'å-tö-ri), *a.* skadende, forklejnende, vanærende, nedsættende.

Der'rick (dĕr'rik), *n.* Navnet paa en bekjendt Bøddel (hangman) i gamle

Skuespil; S. T. Ladebom (hvorved noget hejses op); et Stillads over en arteſiſt Boring.

Der'vis (dör'vis), *n.* Dervis (østerlandſk Munk).

Des-cant' (dĕs-kænt'), *v.* ſynge, gjøre Løb, ſlaa Triller; tale vidtløftig; diskurrere, gjøre Bemerkning (om, on).

Des'cant (dĕs'kænt), *n.* flerſtemmig Sang; Løb, Triller *pl.* (i Sang); Tale, Samtale, Diskurs, Afhandling.

De-scend' (dı-ſĕnd'), *v.* gaa nedad, ſynke; komme ned, ſtige ned, falde ned; komme pludſelig; lande, gjøre Landgang, gjøre Indfald; tilfalde (ved Arv); indlade ſig; nedlade ſig; nedſtamme.

De-scend'ant (dı-ſĕnd'ænt), *n.* Efterkommer, Deſcendent.

De-scend'ent (dı-ſĕnd'ænt), *a.* nedſtigende, nedkommende, faldende, ſynkende; nedſtammende.

De-scen'sion (dı-ſĕn'ſjøn), *n.* Nedſtigning, Dalen; Fornedrelſe; T. Deſcenſion.

De-scent' (dı-ſænt'), *n.* Nedſtigning; Nedſtigen; Skraaning, Skrænt; *fig.* laveſte Sted; fjendtlig Landgang, Indfald; Tilfalden (ved Arv); Herkomſt, Nedſtammelſe; Afkom, Efterkommere *pl.*; Grad, Trin (i Rang).

De-scrib'a-ble (dı-ſkraib'å-bl), *a.* beſkrivelig.

De-scribe' (dı-ſkraib'), *v.* beſkrive; inddele.

De-scrib'er (dı-ſkraib'ør), *n.* Beſkriver.

De-scri'er (dı-ſkrai'ør), *n.* Opdager.

De-scrip'tion (dı-ſkrip'ſjøn), *n.* Beſkrivelſe; Beſkaffenhed.

De-scrip'tive (dı-ſkrip'tiv), *a.* beſkrivende.

De-scry' (dı-ſkrai'), *v.* udſpejde, blive var, opdage.

Des'e-crate (dĕs'ı-kreıt), *v.* vanhellige.

Des'e-cra'tion (dĕs'ı-kreı'ſjøn), *n.* Vanhelligelſe.

De-sert' (dı-sørt'), *v.* forlade; falde fra; rømme, undvige, deſertere.

Des'ert (dĕs'ørt), *a.* øde, vild, ubebøet; *n.* Ørken.

De-sert'er (dı-sørt'ør), *n.* Frafalden, En ſom forſømmer ſin Pligt; En ſom forlader (en anden); Rømningsmand, Overløber, Deſertør.

De-ser'tion (dı-sør'ſjøn), *n.* Frafald, Forſømmelſe; forladt Tilſtand; Bortrømning, Undvigelſe, Deſertion.

De-serve' (dı-sørv'), *v.* fortjene.

De-served'ly (dı-sørvd'lı), *ad.* efter Fortjeneſte, med Rette, paa en velfortjent Maade.

De-serv'ing (dı-sørv'ing), *a.* fortjent, værdig.

Des'ha-bille' (dĕs'hå-bıl'), ſe Dishabille.

Des'ic-cate (dĕs'ık-keıt), **De-sic'cate** (dı-ſık'keıt), *v.* udtørre, blive tør.

Des'ic-ca'tion (dĕs'ık-keı'ſjøn), *n.* Udtørring.

De-sic'a-tive (dı-ſık'å-tiv), *a.* udtørrende; *n.* udtørrende Middel.

De-sid'er-ate (dı-ſıd'ør-eıt), *v.* trænge til, længes efter, ſavne.

De-sid-e-ra'tum (dı-ſıd-ı-reı'tøm), *n.* Mangel, Fornødenhed, Deſiderat.

De-sign' (dı-ſain' eller dı-sain'), *v.* gjøre Udkaſt, aftegne, afridſe, afbilde; betegne; udſe, beſtemme; have for, have i Sinde; *n.* Forehavende, Hensigt; Plan; Udkaſt, Afridſ.

Des'ig-nate (dĕs'ig-neıt), *v.* betegne, beſtemme.

Des'ig-na'tion (dĕs'ig-neı'ſjøn), *n.* Betegnelſe, Beſtemmelſe, Hensigt.

De-sign'er (dı-sain'ør eller dı-sain'ør), *n.* En ſom lægger Planer, Projektmager; En ſom gjør Udkaſt, Tegner.

De-sir'a-ble (dı-sair'å-bl), *a.* ønſkelig, behagelig.

De-sire' (dı-sair'), *n.* Forlangende, Begjering, Attraa, Ønſke; *v.* forlange, begjere; attraa, ønſke; bede.

De-sir'ous (dı-sair'øs), *a.* begjerlig efter; tragtende, længſelsfuld, ønſkende.

De-sist' (di-sist'), *v.* afstaa, aflade, fratræde, ophøre.
De-sist'ance (di-sist'æns), *n.* Fratrædelse, Opgivelse, Afladelse.
Desk (desk), *n.* Pult, Skrivepult, Læsepult; Skolebord; *v.* gjemme i en Pult; *fig.* samle (Penge osv.).
Des'o-late (des'ö-leit), *v.* ødelægge, hærje, blotte for Indbyggere.
Des'o-late (des'ö-læt), *a.* ubeboet, øde, ensom; trøstesløs.
Des'o-la'tion (des'ö-lei'sjøn), *n.* Ødelæggelse, Hærjen; Ørken; øde Sted; Sørgmodighed, Trøstesløshed, Trængsel.
De-spair' (di-spær'), *n.* Haabløshed, Fortvivlelse; *v.* fortvivle, forsage, opgive Haabet.
De-spatch' (di-spætsj'), se Dispatch.
Des'per-a'do (des'pør-ei'dö), *n.* Vovehals, dumdristigt Menneske.
Des'per-ate (des'pør-æt), *a.* haabløs, fortvivlet; forvoven, dumdristig; farlig, uden Haab; rasende; forskrækkelig, umaadelig.
Des'per-a'tion (des'pør-ei'sjøn), *n.* Haabløshed, Fortvivlelse.
Des'pi-ca-ble (des'pi-kå-bl), *a.* foragtelig, nedrig.
De-spise' (di-spais'), *v.* foragte, afskye.
De-spite' (di-spait'), *n.* Ondskab; Uvilje, Trods; *v.* fornærme, trodse.
De-spite'ful (di-spait'føl), *a.* ondskabsfuld.
De-spoil' (di-spøil'), *v.* plyndre, berøve; aftage, afklæde.
De-spo'li-a'tion (di-spo'li-ei'sjøn), *n.* Plyndring, Berøvelse.
De-spoil'er (di-spøil'ør), *n.* Plyndrer, Røver.
De-spond' (di-spønd'), *v.* forsage, fortvivle, opgive alt Haab.
De-spond'en-cy (di-spønd'ën-si), *n.* Haabløshed, Fortvivlelse, Modfaldenhed.
De-spond'ent (di-spønd'ënt), *a.* fortvivlet, forsagt, nedslaaende.
Des'pot (des'pøt), *n.* Selvhersker, Despot.
Des-pot'ic (des-pøt'ik), *a.* egenmægtig, despotisk.
Des'pot-ism (des'pøt-ism), *n.* vilkaarligt Herredømme; uindskrænket Magt, Despotisme.
Des'pu-ma'tion (des'pjü-mei'sjøn), *n.* Skummen; Afskumning.
Des'qua-ma'tion (des'kwå-mei'sjøn), *n.* Afskallen (f. Ex. Hudens).
Des-sert' (des-sört'), *n.* Dessert (Frugt, Bagværk osv.).
Des'ti-na'tion (des'ti-nei'sjøn), *n.* Bestemmelse.
Des'tine (des'tin), *v.* bestemme; fastsætte; hellige; dømme til Straf eller Elendighed.
Des'ti-ny (des'ti-ni), *n.* Bestemmelse, Tilskikkelse, Lod, Skjebne; *pl.* Skjæbnens Gudinder, Parcer *pl.*
Des'ti-tute (des'ti-tjut), *a.* forladt; blottet (for, of), trængende, fattig.
Des'ti-tu'tion (des'ti-tju'sjøn), *n.* forladt Tilstand, Mangel, Trang.
De-stroy' (di-strøi'), *v.* ødelægge, fordærve, tilintetgjøre; dræbe.
De-stroy'er (di-strøi'ør), *n.* Ødelægger; Drabsmand.
De-struc'ti-ble (di-strøk'ti-bl), *a.* som kan ødelægges eller fordærves.
De-struc'tion (di-strøk'sjøn), *n.* Ødelæggelse, Fordærvelse, Undergang; Drab.
De-struc'tive (di-strøk'tiv), *a.* ødelæggende, fordærvelig.
Des'ue-tude (des'wi-tjud), *n.* Afvænnelse, en Vanes Aflæggelse.
Des'ul-to-ry (des'øl-tö-ri), *a.* ustadig, flygtig, bankemodig, overfladisk, usammenhængende.
De-tach' (di-tætsj'), *v.* afsondre; detachere, afsende.
De-tach'ment (di-tætsj'mënt), *n.* Udsendelse, Afdeling af en Hær, Detachement; et Antal Krigsskibe afsendte fra en Flaade.
De'tail (di'teil eller di-teil'), *n.* Udstykning, udførlig Beskrivelse, Detail.
De-tail' (di-teil'), *v.* udstykke, fortælle

omstændelig, beskrive udførlig, detaillere.

De-tain' (di-tein'), *v.* forholde, tilbageholde; opholde, holde tilbage; beholde; holde fangen.

De-tain'er (di-tein'ør), *n.* En som forholder eller holder tilbage; T. retslig Befaling til forlænget Arrest.

De-tect' (di-tekt'), *v.* opdage, udfinde.

De-tec'tion (di-tek'sjøn), *n.* Opdagelse.

De-tect'ive (di-tekt'iv), *a.* opdagende; *n.* Opdagelsesbetjent.

De-ten'tion (di-ten'sjøn), *n.* Forholdelse; Tilbageholdelse, Tvang.

De-ter' (di-tør'), *v.* afskrække.

De-ter'gent (di-tør'djent), *a.* rensende; *n.* Rensels middel.

De-te'ri-o-rate (di-ti'ri-ö-reit), *v.* forbærve, forværre, lade forfalde; blive værre.

De-te'ri-o-ra'tion (di-ti'ri-ö-rei'sjøn) *n.* Forværrelse.

De-ter'min-a-ble (di-tør'min-å-bl), *a.* som kan bestemmes.

De-ter'min-ate (di-tør'min-eit), *a.* bestemt, afgjort, besluttet; afgjørende.

De-ter'min-a'tion, di-tør'min-ei'sjøn, *n.* Bestemmelse, Afgjørelse; Beslutning, Forsæt; T. Udløb (af en Kontrakt); bestemt Retning.

De-ter'mine (di-tør'min), *v.* bestemme, fastsætte; afgjøre; beslutte; fatte en Beslutning; fælde en Dom; beslutte sig; ende.

De-ter'sion (di-tør'sjøn), *n.* Rensning (af et Saar osv.).

De-ter'sive (di-tør'siv), *a.* rensende; *n.* rensende Middel.

De-test' (di-test'), *v.* afsky.

De-test'a-ble (di-test'å-bl), *a.* afskyelig, forhadt.

Det'es-ta'tion (det'is-tei'sjøn), *n.* Afsky.

De-throne' (di-thrōn'), *v.* afsætte, støde fra Tronen.

De-throne'ment (di-thrōn'ment), *n.* Afsættelse.

Det'i-nue (det'i-nju), *n.* T. Klage formedelst tilbageholdt fremmed Gods.

Det'o-nate (det'ö-neit), *v.* give Knald, forpuffe, explodere; puffe.

Det'o-na'tion (det'ö-nei'sjøn), *n.* T. Forpufning.

Det'o-nize (det'ö-nais), *v.* forpuffe.

De-tort' (di-tɑrt'), *v.* fordreje.

De-tor'sion (di-tɑr'sjøn), *n.* Fordrejelse.

De-tract' (di-trækt'), *v.* afdrage, borttage; (— from), forklejne, nedsætte, forringe (Ens Ære).

De-trac'tion (di-træk'sjøn), *n.* Forurettelse, Bagtalelse.

De-tract'ive (di-trækt'iv), *a.* som har Kraft til at borttrække; bagtalersk.

De-tract'or (di-trækt'ør), *n.* Bagtaler, Ærefjænder.

De-tract'o-ry (di-trækt'ö-ri), *a.* bagtalersk, ærerørig.

Det'ri-ment (det'ri-ment), *n.* Skade, Tab.

Det'ri-ment'al (det'ri-ment'æl), *a.* skadelig.

De-tri'tion (di-tris'jøn), *n.* Afslidning, Forslidthed.

De-trude' (di-trud'), *v.* nedstøde, nedrive.

De-trun'cate (di-trøng'keit), *v.* studse, forkorte, afhugge, kappe.

De-tru'sion (di-tru'sjøn), *n.* Nedstødning, Nedrivning.

Deuce (djus), *n.* To (i Kort- og Tærningspil).

Deuce (djus), **Deuse** (djus), } *n.* Djævel, Pokker, Fanden.

Dev'as-tate (dev'æs-teit), *v.* ødelægge, hærje.

Dev'as-ta'tion (dev'æs-tei'sjøn), *n.* Ødelæggelse.

De-vel'op (di-vel'øp), *v.* udvikle, udfolde.

De-vel'op-ment (di-vel'øp-ment), *n.* Udvikling, Udfolding.

De-vest' (di-vest'), *v.* afklæde, blotte; borttage, ophæve; befri.

De'vi-ate (dī'vi-ēt), *v.* afvige; fare vild, forvilde sig, forse sig, synde.
De'vi-a'tion (dī'vi-ē'sjøn), *n.* Afvigelse; Vildfarelse.
De-vice' (dī-vais'), *n.* Opfindelse, Paafund; List; Anslag, Plan; Sindbillede, Tankesprog, Valgsprog, Devise; Skue, Skuespil.
Dev'il (dēv'l), *n.* Djævel; en Maskine til at sønderskjære Klude; Gut (paa et Bogtrykkeri); stærkt krydret Ret; *v.* pebre eller krydre stærkt.
Dev'il-ish (dēv'l-isj), *a.* djævelsk; forbandet, Fandens, Pokkers (ɔ: overmaade).
Dev'il-try (dēv'l-tri), *n.* djævelsk Ondskab, Djævelskab.
De'vi-ous (dī'vi-øs), *a.* afvigende, vildfarende, omstrejfende.
De-vis'a-ble (dī-vais'å-bl), *a.* som kan testamenteres.
De-vise' (dī-vais'), *v.* optænke, udtænke; overlægge, udtænke.
De-vise' (dī-vais'), *n.* T. Fordeling (af Grundejendom) ved sidste Vilje; Testament; Arvedel; *v.* testamentere (om Grundejendom).
Dev'is-ee' (dēv'is-ī'), *n.* indsat Arving.
De-vis'er (dī-vais'ør), *n.* Opfinder, Ophavsmand.
De-vis'or (dī-vais'ør), *n.* Arvelader, Testator.
De-void' (dī-vøid'), *a.* tom; fri eller blottet (for, of).
Devoir (dēv-vgr'), *n.* Tjeneste, Pligt, Skyldighed; Høflighedsbevisning, Opvartning.
Dev'o-lu'tion (dēv'ö-ljų'sjøn), *n.* Nedrullen; Hjemfald.
De-volve' (dī-vølv'), *v.* nedvælte, nedrulle; overdrage; hjemfalde, tilfalde.
De-vote' (dī-vōt'), *v.* hellige, opofre, hengive; fordømme, forbande; *a.* helliget, hengiven.
De-vot'ed (dī-vōt'ēd), *a.* hengiven, forbunden.
De-vot'ed-ness (dī-vōt'ēd-nēs), *n.* fuldkommen Hengivenhed, Opofrelse.
Dev'o-tee' (dēv'ö-tī'), *n.* Andægtig, Skinhellig.
De-vo'tion (dī vo'sjøn), *n.* Indvielse, Opofrelse; fuldkommen Hengivenhed; Andagt, Gudsfrygt.
De-vo'tion al (dī-vo'sjøn-ēl), *a.* andægtig.
De-vour' (dī vaur'), *v.* opsluge, nedsluge, æde, fortære
De-vout' (dī-vaut'), *a.* andægtig, religiøs, from.
De-vout'ly (dī-vaut'lī), *ad.* andægtig, religiøs, from.
Dew (dju eller du), *n.* Dug; *v.* bedugge, væde.
Dew'lap (djų'læp eller dų'læp), *n.* Doglæp (nedhængende Hud paa Kvægets Hals); slap eller nedhængende Læbe.
Dew'y (djų'ī eller dų'ī), *a.* dugget, fugtig.
Dex'ter (dēks'tør), *a.* højre, paa højre Side.
Dex-ter'i-ty (dēks-tēr'ī-tī), *n.* Behændighed, Færdighed.
Dex'ter-ous (dēks'tēr-øs), *a.* **Dex'ter-ous-ly** (dēks'tēr-øs-lī), *ad.* færdig, behændig, øvet; *fig.* fin, listig.
Di'a-be'tes (dai'å-bī'tīs), *n.* T. Diabetes, sygelig Forøgelse af Urinmængden; Sukkersyge.
Di'a-bol'ic-al (dai'å-bgl'ik-ēl), *a.* djævelsk.
Di-ac'o-nal (dai-ēk'ö-nēl), *a.* som angaar en Diakonus eller Hjælpepræst (jvf. Deacon).
Di'a-dem (dai'å-dēm), *n.* Diadem, Krone.
Di-ær'e-sis (dai-ēr'ī-sīs), *n.* T. Diæresis, to Selvlydes Adskillelse (ogsaa Tegnet derfor).
Di'ag-nos'tic (dai'ēg-ngs'tik), *a.* T. anttydende, diagnostisk; *n.* Særkjende, Kjendetegn, Diagnose.
Di-ag'o-nal (dai-ēg'ö-nēl), *a.* skraa, diagonal, paa tværs; *n.* Diagonal.
Di'a-gram (dai'å-grēm), *n.* T. Diagram, Udkast, Afrids, Tegning.

Di'al (dai'ĕl), *n.* Solskive, Solur.
Di'al-ing (dai'ĕl-ing), *n.* Gnomonik, den Kunst at forfærdige Solure.
Di'al-ist (dai'ĕl-ist), *n.* En som forfærdiger Solure.
Di'a-lect (dai'å-lĕkt), *n.* Mundart, Dialekt; Maade at tale paa, Sprog, Skrivemaade, Stil.
Di-a-lec'tic (dai-å-lĕk'tik), *a.* som hører til en Dialekt; logisk, dialektisk.
Di-a-lec-ti'cian (dai-å-lĕk-tish'ăn), *n.* Fornuftlærer, Dialektiker.
Di-a-lect'ics (dai-å-lĕkt'iks), *n. pl.* Fornuftlære, Dialektik, Logik.
Di-al'o-gist (dai-ĕl'ö-djist), *n.* samtalende Person; En som forfatter eller skriver Samtaler.
Di-am'e-ter (dai-ăm'i-tør), *n.* Diameter, Tværmaal, Gjennemsnit.
Di-a-met'ric-al (dai-å-mĕt'rik-ĕl), *a.* diametrisk; lige modsat.
Di'a-mond (dai'å-mönd eller dai'-mönd), *n.* Diamant (Ædelsten; mindste Bogtrykkerskrift); *pl.* Ruder *pl.* (i Kort).
Di-a-pa'son (dai-å-pei'sön), } *n.* T.
Di'a-pase (dai'å-peis), } Oktav; Omfang (af en Stemme eller et Instrument).
Di'a-per (dai'å-pør), *n.* Drejl; Servpiet; *v.* gjøre blommet, indvæve Figurer.
Di-a-pha-ne'i-ty (dai-å-få-ni'i-ti), *n.* Gjennemsigtighed.
Di-aph'a-nous (dai-ăf'å-nös), *a.* mat gjennemsigtig, gjennemskinnende; *fig.* glimrende.
Di-a-pho-re'sis (dai-å-fö-ri'sis), *n.* Gjennemsiven; forøget Uddunstning.
Di-a-pho-ret'ic (dai-å-fö-rĕt'ik), *a.* sveddrivende; *n.* sveddrivende Middel.
Di'a-phragm (dai'å-fræm), *n.* Mellemgulv; Skillerum (i et hult Legeme).
Di'a-rist (dai'å-rist), *n.* En som holder Dagbog.
Di-ar-rhe'a (dai-ăr-ri'å), *n.* Diarrhe, Bugløb, tyndt Liv.
Di-ar-rhet'ic (dai-ăr-rĕt'ik), *a.* afførende.
Di-a-ton'ic (dai-å-tŏn'ik), *a.* T. diatonisk (som gaar igjennem Skalaens hele og halve Toner).
Di'a-tribe (dai'å-traib), *n.* Diatribe, vidløftig Afhandling; langtrukken Skildring eller Bedømmelse i satirisk bitre Udtryk.
Dib'ble (dib'bl), *v.* neddyppes, dukke ned (ved Mødning); gjøre Huller; plante med Plantestok; *n.* Plantestok.
Dice (dais), *n. pl.* (af Die), Tærninger *pl.*; *v.* spille med Tærninger.
Dice'-box (dais'bŏks), *n.* Tærningbæger.
Dick'ens (dik'ĕns), *n.* Fanden, Pokker.
Dick'y (dik'i), *n.* Bagsæde eller Tjenersæde (paa en Vogn); Krave (til at skjule Brystet af en Skjorte); Underskjørt; *a.* daarlig, ussel; taabelig.
Dic'tate (dik'teit), *v.* diktere, sige til; befale; *n.* Diktamen, Taksigelse, det som dikteres; *fig.* Forskrift, Indgivelse; Befaling, Magtsprog.
Dic-ta'tion (dik-tei'shön), *n.* Diktaren, Diktat.
Dic-ta'tor (dik-tei'tør), *n.* Diktator, Magthaver.
Dic-ta-to'ri-al (dik-tå-tō'ri-ĕl), *a.* diktatorisk, bydende.
Dic-ta'tor-ship (dik-tei'tør-ship), *n.* Diktatur; Myndighed, paataget Anseelse.
Dic'tion-a-ry (dik'shön-å-ri), *n.* Ordbog, Lexikon.
Did (did), gjorde, *imp.* af Do.
Di-dac'tic (di-dăk'tik), } *a.* be-
Di-dac'tic-al (di-dăk'tik-ĕl), } lærende, didaktisk.
Die (dai), *v.* dø; omkomme; forsvinde; visne; blive slau eller doven (om Drikke).
Die (dai), (*pl.* Dice), *n.* Tærning; *fig.* Lykke, Skjebne.
Die (dai), (*pl.* Dies), *n.* Myntstæmpel, Stæmpel.
Die (dai), *n.* Farve; *v.* farve (se Dye).

Di'et (dai'ĕt), *n.* Kost, Næring, Spise; Diæt; *v.* give Kost eller Næring, foreskrive Diæt; spise, leve; holde Diæt.
Di'et-a-ry (dai'ĕt-å-ri), *a.* diætetisk; *n.* diætetisk Middel.
Dif'fer (dif'før), *v.* være forskjellig, afvige; være af forskjellig Mening; være uenig, strides.
Dif'fer-ence (dif'ør-ens), *n.* Forskjellighed, Forskjel; Trætte, Uenighed; Stridspunkt; Skjelnemærke; *v.* adstille, gjøre forskjellig.
Dif'fer-ent (dif'før-ent), *a.* } **Dif'fer-ent-ly** (dif'før-ent-li), *ad.* } forskjellig, anderledes.
Dif'fi-cult (dif'fi-kølt), *a.* vanskelig, svær; vanskelig at tilfredsstille, vranten.
Dif'fi-cul-ty (dif'fi-køl-ti), *n.* Vanskelighed; Nød, Besværlighed; Modsigelse, Indvending.
Dif'fi-dence (dif'fi-dens), *n.* Mistro, Mistillid; Frygtsomhed, Mistillid til sig selv.
Dif'fi-dent (dif'fi-dent), *a.* } **Dif'fi-dent-ly** (dif'fi-dent-li), *ad.* } mistroisk; frygtsom, forsagt, uden Selvtillid.
Dif'form (dif'form), *a.* uligedannet, ulig, uregelret.
Dif-fuse' (dif-fjus'), *v.* øse ud til alle Sider; udbrede, udsprede.
Dif-fuse' (dif-fjus'), } *a.* udspredt;
Dif-fus'ed (dif-fjust'), } vidløftig; vild, forvirret, uordentlig.
Dif-fus'ed-ly (dif-fjus'ed-li), *ad.* paa en uordentlig, forvirret Maade.
Dif-fu'si-ble (dif-fju'si-bl), *a.* fordunstelig, flygtig.
Dif-fu'sion (dif-fju'sjøn), *n.* Udbredelse, Udspredelse; Vidløftighed.
Dif-fu'sive (dif-fju'siv), *a.* adspredende, udspredende; udbredt, udspredt; vidløftig.
Dif-fu'sive-ness (dif-fju'siv-nes), *n.* Udbredelse; Vidløftighed.
Dig (dig), *v.* grave; *n.* haardt Slag.
Di'gest (dai'djest), *n.* T. Digesta *pl.*, Indbegreb af den romerske Ret, Pandekter *pl.*; ordnet Udtog (af Love, Anordninger), ordnet Optegnelse (f. Ex. over Legater, Gaver).
Di-gest' (di-djest'), *v.* ordne; opløse; fordøje; gjennemtænke, overlægge; *fig.* taale; tage imod, modtage og nyde; bringe (et Saar) til at sætte Materie, suppurere; T. digerere.
Di-gest'i-ble (di-djest'i-bl), *a.* fordøjelig.
Di-ges'tion (di-djest'jøn), *n.* Fordøjelse; methodisk Ordnen; Materiens Befordring (i Saar).
Di-gest'ive (di-djest'iv), *a.* som befordrer Fordøjelsen; ordnende; *n.* Fordøjelsesmiddel, Digestiv; Suppurativ.
Dig'it (didj'it), *n.* Fingersbred, ¾ Tomme (Længdemaal); T. Tomme (en tolvte Del af Solens eller Maanens Diameter); enkelt Talfigur.
Dig'it-al (didj'it-æl), *a.* som hører til Fingrene.
Dig'ni-fied (dig'ni-faid), *a.* beklædt med Værdighed (især om Gejstlige); som opfører sig med Værdighed, værdig.
Dig'ni-fy (dig'ni-fai), *v.* ophøje til en Værdighed; ære, bære, give Glans, pryde.
Dig'ni-ta-ry (dig'ni-tå-ri), *n.* høj Gejstlig, Prælat (f. Ex. Biskop, Dekan, Stiftsherre).
Dig'ni-ty (dig'ni-ti), *n.* Værdighed; høj Rang; højt Embede.
Di'graph (dai'græf), *n.* Digraf (to Vokaler udtalte som een).
Di-gress' (di-grĕs'), *v.* afvige; udsteje.
Di-gres'sion (di-grĕsj'øn), *n.* Afvigelse, Omsvøb.
Di-gress'ive (di-grĕs'siv), *a.* afvigende.
Dike (daik), *n.* Dige, Dæmning; Grav, Vandgrav, Grøft; T. Gang eller Aare (i en Klippe); *v.* omdige.
Di-lac'er-ate (di-læs'ør-eit), *v.* sønderrive.
Di-lap'i-date (di-læp'i-deit), *v.* ned-

rive, ødelægge, lade forfalde; forfalde, gaa til Grunde.

Di-lap'i-da'tion (di-læp'i-dei'sjøn), *n.* Forfald, Brøstfældighed (især om Præstegaarde).

Di-lat'a-ble (di-leit'å-bl), *a.* udvidelig, som kan udstrækkes.

Dil'a-ta'tion (dil'å-tei'sjøn), *n.* Udstrækning, Udvidelse.

Di-late' (di-leit' eller dai-leit'), *v.* udvide, udbrede sig, fortælle vidløftig; *a.* udvidet, vidt.

Di-la'tion (di-lei'sjøn eller dai-lei'sjøn), *n.* Udvidelse; Opsættelse.

Dil'a-to-ri-ly (dil'å-tö-ri-li), *ad.* med Opsættelse eller Nølen.

Dil'a-to-ry (dil'å-tö-ri), *a.* nølende, langsom, doven.

Di-lem'ma (di-lem'må), *n.* Dilemma, dobbelt Slutning; *fig.* Forlegenhed.

Dil'i-gence (dil'i-djens), *n.* Flid, Driftighed; (skotsk) Rettergang.

Dil'i-gent (dil'i-djent), *a.* } **Dil'i-gent-ly** (dil'i-djent-li), *ad.* } flittig, driftig.

Dill (dill), *n.* Dild (Plante).

Dill (dill), *v.* berolige; blive døsig eller uvirksom.

Dil'u-ent (dil'jü-ent), *a.* fortyndende; *n.* Fortyndelsesmiddel, svag Drik.

Di-lute' (di-ljut'), *v.* fortynde, blande; *a.* fortynde.

Di-lu'tion (di-ljų'sjøn), *n.* Fortyndelse.

Di-lu'vi-al (di-ljų'vi-æl), *a.* } **Di-lu'vi-an** (di-ljų'vi-æn), } angaar Syndfloden.

Di-lu'vi-ate (di-ljų'vi-eit), *v.* oversvømme.

Dim (dim), *a.* dunkel, mørk, ikke klar eller tydelig, utydelig; *fig.* dum.

Dime (daim), *n.* (amerikansk) en Tiendedel af en dollar, eller 10 cents.

Di-men'sion (di-men'sjøn), *n.* Dimension, Udstrækning, Omfang, Maal, Størrelse, Rum.

Di-min'ish (di-min'tsj), *v.* formindske, forringe; formindskes, aftage.

Dim'i-nu'tion (dim'i-njų'sjøn), *n.* Formindskelse, Forringelse; Aftagen.

Di-min'u-tive (di-min'jü-tiv), *a.* liden, ringe; *n.* Middel til at formindske; T. Formindskelsesord, Diminutiv.

Dim'is-so-ry (dim'is-sö-ri), *a.* som giver Tilladelse til at fratræde.

Dim'i-ty (dim'i-ti), *n.* Dimiti (et Slags fint, hvidt kipret Bomuldstøj).

Dim'ness (dim'nes), *n.* Dunkelhed; Svagsynethed; Enfoldighed, Dumhed.

Dim'ple (dim'pl), *n.* liden Fordybning, Smilehul, Kløft i Hagen; *v.* danne eller faa smaa Fordybninger.

Din (din), *n.* Døn, Støj, Larm, Skrald, Gny, Klang; *v.* dønne, skingre; bedøve.

Dine (dain), *v.* spise til Middag, spise; give Middagsmad, beverte, bespise.

Ding'-dong (ding'dang), *n.* Klingklang, Dingdang.

Din'gi-ness (din'dji-nes), *n.* Dunkelhed, Skummelhed; Smudsighed.

Din'gle (ding'gl), *n.* smal Dal.

Din'gy (din'dji), *a.* mørk, skummel; smudsig.

Din'ing-room (dain'ing-rym), *n.* Spisestue.

Din'ing-ta'ble (dain'ing-tei'bl), *n.* Spisebord.

Din'ner (din'nør), *n.* Middagsmaaltid, Middagsmad; Festmaaltid (jvf. Dine).

Din'ner-time (din'nør-taim), *n.* Spisetid.

Dint (dint), *n.* Slag, Hug; Stribe, Spor, Mærke (af Slag osv.); Styrke, Magt, Kraft.

Di-oc'e-san (dai-gs'i-sæn), *n.* Diocesan eller Biskop (i Forhold til sit Bispedømme); *a.* som hører til et Bispedømme eller Stift.

Di'o-cese (dai'ö-sis), *n.* Stift, Diocæs, Bispedømme.

Di'o-ra'ma (dai'ö-rei'må), *n.* Diorama (Maleri set gjennem Forstørrelsesglas).

Dip (dip), *v.* dyppe; bade, befugte;

indvikle; pantsætte; dykke, synke ned; indlade sig; geraade; kige eller blade (i en Bog); trænge ind i; *n.* Dypning; Indsænkning; Heldning (et Sten eller Jordlags); Spiddelys.

Diph-the'ri-a (dif-thi'ri-å), *n.* T. Skind, Hud; Diphterits (Sygdom).

Diph'thong (dip'thang), *n.* Tvelyd, Diftong.

Di-plo'ma (di-plō'må), *n.* Diplom (Bestallingsbrev, Naadebrev osv.).

Di-plo'ma-cy (di-plō'må-si), *n.* Diplomati; diplomatisk Korps.

Dip'lo-mat'ic (dip'lö-mæt'ik), *a.* diplomatisk.

Dip'lo-mate (dip'lö-mæt), } *n.*
Di-plo'ma-tist (di-plō'må-tist). } Diplomat, Statskyndig.

Dire (dair), *a.* gruelig, skrækkelig; højst sørgelig.

Di-rect' (di-rekt'), *a.* lige; tydelig, aabenbar, udtrykkelig; *v.* rette, styre; sigte; indrette, ordne; foreskrive; anvise, lede; byde, befale; skrive udenpaa (et Brev), adressere.

Di-rec'tion (di-rek'sjøn), *n.* Retning; Indretning, Ordning; Førelse, Forskrift; Udskrift, Adresse.

Di-rect'ive (di-rekt'iv), *a.* anvisende, ledende.

Di-rect'ly (di-rekt'li), *ad.* lige; udtrykkelig; umiddelbart, straks.

Di-rect'ness (di-rekt'nes), *n.* lige Retning.

Di-rect'or (di-rekt'ør), *n.* Forstander, Opsynsmand, Bestyrer, Direktør; Skriftefader, En som raadspørges i Samvittighedssager; T. Hulsonde.

Di-rec-to'ri-al (di-rek-tō'ri-æl), *a.* anvisende; Direktorial-.

Di-rect'o-ry (di-rekt'ö-ri), *a.* ledende, anvisende; *n.* Direktorium; Direktorat; Anvisning; Anvisningsbog, Vejviser.

Dire'ful (dair'føl), *a.* skrækkelig, græsselig.

Dirge (dørdsj), *n.* Klagesang, Sørgesang.

Dirk (dørk), *n.* Dolk, liden Kaarde (hos de skotske Højlændere).

Dirt (dørt), *n.* Smuds, Snavs, Skarn; *v.* smudse, tilsøle.

Dirt'y (dørt'i), *a.* skiden, snavset; simpel, lav, nedrig; *v.* tilsmudse.

Dis'a-bil'i-ty (dis'å-bil'i-ti), *n.* Kraftløshed, Svaghed; Udueligheд, Uskikkethed.

Dis-a'ble (dis-ei'bl), *v.* afkræfte, gjøre uduelig eller utjenstdygtig, sætte ud af Stand; forringe, tilintetgjøre; saare, lemlæste.

Dis'a-buse' (dis'å-bjus'), *v.* hjælpe tilrette, bringe ud af Vildfarelsen.

Dis'ad-van'tage (dis'æd-vân'tædsj), *n.* ufordelagtig Tilstand; Skade, Tab.

Dis-ad'van-ta'geous (dis-æd'vân-tei'djøs), *a.* ufordelagtig, ugunstig.

Dis-ad'van-ta'geous-ly (dis-æd'vân-tei'djøs-li), *ad.* ufordelagtigt, ugunstigt.

Dis'af-fect' (dis'æf-fekt'), *v.* gjøre utilfreds, vække Misfornøjelse; misbillige; bringe i Uorden.

Dis'af-fect'ed (dis'æf-fekt'æd), *a.* misfornøjet, utilfreds.

Dis'af-fec'tion (dis'æf-fek'sjøn), *n.* Utilfredshed, Uvilje, Misfornøjelse; T. slet Beskaffenhed (Legemets).

Dis'af-firm' (dis'æf-førm'), *v.* benegte.

Dis'a-gree' (dis'å-grī'), *v.* være uenig, ikke stemme overens; bekomme ilde (om Mad og Drikke).

Dis'a-gree'a-ble (dis'å-grī'å-bl), *a.* uoverensstemmende; ubehagelig.

Dis a-gree'ment (dis'å-grī'ment), *n.* Forskjellighed; Uenighed, Stridighed, Misforstaaelse.

Dis'al-low' (dis'æl-lau'), *v.* forkaste, afslaa; misbillige.

Dis'al-low'a-ble (dis'æl-lau'å-bl), *a.* utilladelig, forkastelig.

Dis'al-low'ance (dis'æl-lau'æns), *n.* Forbud; Misbilligelse.

Dis-an'i-mate (dis-æn'i-meit), *v.* afsjæle; gjøre modløs; nedslaa.

Dis'an-nul' (dis'æn-nøl'), *v.* erklære for ugyldig, ophæve, afskaffe.
Dis'ap-par'el (dis'æp-pær'el), *v.* afklæde; forkrølle, bringe i Ulave.
Dis'ap-pear' (dis'æp-pir'), *v.* forsvinde.
Dis'ap-pear'ance (dis'æp-pir'æns), *n.* Forsvinden.
Dis'ap-point' (dis'æp-point'), *v.* tilintetgjøre (Forventninger), ikke opfylde, skuffe.
Dis'ap-point'ed (dis'æp-point'ed), *a.* skuffet.
Dis-ap-point'ment (dis'æp-point'ment), *n.* fejlslaget Haab, Skuffelse, Modgang, Uheld.
Dis-ap'pro-ba'tion (dis-æp'prö-bei'sjøn), *n.* Misbilligelse, Dadel.
Dis'ap-prov'al (dis'æp-pruv'el), *n.* Misbilligelse.
Dis'ap-prove' (dis'æp-pruv'), *v.* misbillige, dadle.
Dis-arm' (dis-ärm'), *v.* afvæbne; berøve.
Dis'ar-range' (dis'ær-reindsj'), *v.* bringe i Uorden, forvirre.
Dis'ar-range'ment (dis'ær-reindsj'ment), *n.* Uorden, Forvirring.
Dis'ar-ray' (dis'ær-rei'), *v.* afklæde; bringe i Uorden; *n.* Uorden, Forvirring; løs Dragt, Negligee.
Dis-as'ter (dis-æs'tær), *n.* ulykkelig Stjerne; Ulykke; *v.* gjøre ulykkelig, bringe i Ulykke; fordærve, vanfire.
Dis-as'trous (dis-æs'trøs), *a.* ulykkelig, sørgelig, elendig.
Dis'a-vow' (dis'å-vau'), *v.* ikke tilstaa, negte, frakjende sig, fragaa, forkaste.
Dis'a-vow'al (dis'å-vau'el), *n.* Benegtelse, Forkastelse.
Dis-band' (dis-bænd'), *v.* afskedige, give Afsked; skilles ad, opløses, trække sig tilbage fra Krigstjenesten.
Dis'be-lief' (dis'bi-lif'), *n.* Vantro, Tvivl, Mistillid.
Dis'be-lieve' (dis'bi-liv'), *v.* ikke tro, betvivle, tvivle om.
Dis'be-liev'er (dis'bi-liv'ør), *n.* Tvivler, Vantro (ikke Troende).
Dis-bur'den (dis-bør'dn), *v.* aflæsse, losse; befri for en Byrde; *fig.* lette (Sindet).
Dis-burse' (dis-børs'), *v.* udbetale, udgive (Penge); udlægge, gjøre Forskud.
Dis-burse'ment (dis-børs'ment), *n.* Udgift, Udbetaling; Udlæg, Forskud.
Disc (disk), se Disk.
Dis-card' (dis-kärd'), *v.* kaste (i Kortspil); afskedige, afsætte, afskedige.
Dis-cern' (dis-sørn'), *v.* skjelne; se tydelig, opdage, blive var; gjøre Forskjel paa; bedømme; dømme.
Dis-cern'i-ble (dis-sørn'i-bl), *a.* som kan skjelnes eller kjendes, synlig, øjensynlig.
Dis-cern'ing (dis-sørn'ing), *a.* skarpsindig, forstandig.
Dis-cern'ment (dis-sørn'ment), *n.* Dømmekraft, Skjelneevne, Skjønsomhed.
Dis-charge' (dis-tjärdsj'), *v.* aflæsse, losse, udskibe; give fra sig; udstøde, ytre; affyre; lade udflyde, lade udløbe, befri; frikjende; løslade; give Afsked, afskedige; udføre, opfylde (sin Pligt osv.); afgjøre, betale; bortskaffe, bortsende, bortfjerne; affærdige; bryde op, opløse sig; *n.* Affyring, Skud; Udbrud, Udflydelse; udløbende eller udflydende Materie; Bortfjernelse, Afskedigelse, Afsked; Befrielse, Løsladelse, Frikjendelse; Frigivelse; Opfyldelse, Fuldbyrdelse; Løsepenge *pl.*; Betaling; Kvittering.
Dis-ci'ple (dis-sai'pl), *n.* Disciple, Lærling, Elev.
Dis-ci'ple-ship (dis-sai'pl-sjip), *n.* en Disciples Stilling eller Forhold.
Dis'ci-plin-a-ble (dis'si-plin-å-bl), *a.* modtagelig for Undervisning, lærvillig, lydig.
Dis'ci-plin-a'ri-an (dis'si-plin-ei'riæn), *n.* Tugtemester; *a.* som angaar Tugt og Orden.
Dis'ci-plin-a-ry (dis'si-plin-å-ri), *a.*

som hører til Tugt og Opdragelse; som hører til borgerlig Orden.

Dis'ci-pline (dis'si-plin), *n.* Undervisning; Kunst, Videnskab; Tugt, Orden, Disciplin, Mandstugt, Krigstugt; Undergivenhed; Tugtelse, Straf; Spægelse, Hudfletten; *v.* undervise; vænne til Tugt og Orden, afrette, disciplinere; straffe, tugte; spæge; forbedre.

Dis-claim' (dis-kleim'), *v.* ikke erkjende; afsige, frasige sig.

Dis-claim'er (dis-kleim'ør), *n.* En som frasiger sig; T. Forsvar (som indeholder en Vægring eller Frasigelse).

Dis-close' (dis-klōs'), *v.* oplukke, afhylle; aabenbare; udruge.

Dis-clos'ure (dis-klōs'jur), *n.* Opdagelse, Aabenbarelse.

Dis-col'or (dis-kol'ør), *v.* forandre Farven, farve, plette, bringe til at falme; *fig.* fordærve.

Dis-col'or-a'tion (dis-kol'ør-e'sjøn), *n.* Farveskiftning, Falmen; forandret Farve, Plet.

Dis-com'fit (dis-kom'fit), *v.* adsprede, overvinde, slaa paa Flugt, slaa, betvinge.

Dis-com'fit-ure (dis-kom'fit-jur), *n.* Adspredelse, Nederlag; *fig.* Forvirring.

Dis-com'fort (dis-kom'ført), *n.* Mismod, Bedrøvelse, Kummer; *v.* krænke, bedrøve, gjøre mismodig.

Dis'com-mode' (dis'kom-mōd'), *v.* besvære, forulejlige, falde besværlig.

Dis'com-mo'di-ous (dis kom-mō'di-øs), *a.* besværlig, ubekvem, ubelejlig.

Dis'com-pose' (dis'kom-pōs'), *v.* bringe i Uorden, forstyrre, forvirre, forurolige, bringe ud af Fatning; foraarsage Fortrydelse, ærgre.

Dis'com-pos'ure (dis'kom-pōs'jur), *n.* Uorden; Forvirring, Forstyrrelse.

Dis'con-cert' (dis'kon-sørt'), *v.* gjøre forlegen, bringe ud af Fatning; tilintetgjøre, forstyrre.

Dis'con-nect' (dis'kon-nekt'), *v.* adskille.

Dis'con-nec'tion (dis'kon-nek'sjøn), *n.* Adskillelse; Splid.

Dis-con'so-late (dis-kon'sō-lāt), *a.* trøstesløs, utrøstelig; haabløs, sørgelig.

Dis'con-tent' (dis'kon-tent'), *a.* utilfreds, misfornøjet; *n.* Utilfredshed, Misfornøjelse; Misfornøjet; *v.* gjøre utilfreds, fornærme.

Dis'con-tent'ed (dis'kon-tent'ed), *a.* misfornøjet.

Dis'con-tent'ment (dis'kon-tent'ment), *n.* Misfornøjelse, Utilfredshed.

Dis'con-tin'u-ance (dis'kon-tin'jū-æns), *n.* Afbrydelse, Ophør; Mangel paa Sammenhæng.

Dis'con-tin'u-a'tion (dis'kon-tin'jū-e'sjøn), se Discontinuance.

Dis'con-tin'ue (dis kon-tin'jū), *v.* ophøre; afbryde, gjøre Ende paa, opgive; tabe (Ret til noget).

Dis-con'ti-nu'i-ty (dis-kon'ti-nju'i-ti), *n.* Mangel paa Sammenhæng, Hul, Aabning.

Dis'cord (dis'kørd), *n.* Uoverensstemmelse, Uenighed, Disharmoni; Dissonans, Mislyd, Misklang.

Dis-cord' (dis-kørd'), *v.* være uenig, ikke stemme overens, disharmonere, ikke stemme sammen, skurre.

Dis-cord'ance (dis-kørd'æns), *n.* Uoverensstemmelse, Uenighed, Disharmoni.

Dis-cord'ant (dis-kørd'ænt), *a.* skurrende, ikke stemmende; uenig, uoverensstemmende.

Dis'count (dis'kaunt), *n.* Afdrag, Rabat, Diskonto, Vexelafdrag.

Dis-count' (dis-kaunt'), *v.* fraregne, afdrage; diskontere (kjøbe og sælge Vexler mod et vist Afdrag).

Dis-coun'te-nance (dis-kaun'ti-næns), *v.* bringe ud af Fatning, forvirre, afskrække, berøve Modet, ikke opmuntre; beskjæmme, hindre; *n.* uvenlig Behandling, kold Modtagelse; Misbilligelse.

Dis-cour'age (dis-kør'ædsj), *v.* gjøre modløs, nedslaa, afskrække; *n.* Modløshed.

Dis-cour'age-ment (dis-kør'ædsjment), *n.* Afskrækkelse; det Afskrækkende; Aarsag til Mismod eller Frygt.

Dis-course' (dis-kørs'), *n.* Samtale; Tale, Afhandling; Prædiken; Dømmekraft; *v.* samtale, tale; slutte, dømme; give eller udføre (Musik); afhandle, tale om; prædike (om, on).

Dis-cour'te-ous (dis-kør'ti-øs), *a.* uhøflig.

Dis-cour'te-sy (dis-kør'ti-si), *n.* Uhøflighed.

Disc'ous (disk'øs), *a.* flad, bred, skivedannet. (Jvf. Disk).

Dis-cov'er (dis-kov'ør), *v.* afhylle; vise, aabenbare; opdage.

Dis-cov'er-a-ble (dis-kov'ør-å-bl), *a.* som kan opdages; synlig.

Dis-cov'er-er (dis-kov'ør-ør), *n.* Opdager; Spejder, Spion.

Dis-cov'er-y (dis-kov'ør-i), *n.* Opdagelse; Aabenbarelse.

Dis-cred'it (dis-kred'it), *n.* Vanære, Skam, Miskredit, slet Rygte; *v.* bringe i Miskredit; vanære, beskjæmme, bringe i slet Rygte; ikke tro, betvivle.

Dis-cred'it-a-ble (dis-kred'it-å-bl), *a.* vanærende, beskjæmmende.

Dis-creet' (dis-krit'), *a.* } forsigtig, betænksom, klog; besteden.
Dis-creet'ly (dis-krit'li), *ad.* }

Dis-crep'ance (dis-krep'æns), } *n.*
Dis-crep'an-cy (dis-krep'æn-si), } Uoverensstemmelse, Forskjellighed, Modsigelse.

Dis-crep'ant (dis-krep'ænt), *a.* forskjellig, modsigende, stridende.

Dis-crete' (dis-krit'), *v.* afsondre, adskille; *a.* adskilt, afsondret, særskilt; adskillende.

Dis-cre'tion (dis-kresj'øn), *n.* Betænksomhed, Forsigtighed, Klogskab, Forstand; Tykke, Godtbefindende.

Dis-cre'tion-al (dis-kresj'øn-æl), *a.* vilkaarlig, efter Forgodtbefindende.

Dis-cre'tion-a-ry (dis-kresj'øn-å-ri) *a.* vilkaarlig, uindskrænket.

Dis-cre'tive (dis-kri'tiv), *a.* adskillende, som betegner Adskillelse eller Modsætning.

Dis-crim'i-nate (dis-krim'i-neit), *v.* skjelne; gjøre Forskjel paa, adskille.

Dis-crim'i-na'tion (dis-krim'i-nei'sjøn), *n.* Skjelnen; Forskjel; Skjelnetegn; Skjelneevne.

Dis-crim'i-na-tive (dis-krim'i-nå-tiv), *a.* skjelnende; karakteristisk.

Dis-cur'sive (dis-kør'siv), *a.* }
Dis-cur'sive-ly (dis-kør'siv-li), *ad* } som bevæger sig frem og tilbage, ubestandig, ustadig, flygtig; fremskridende, sluttende, Slutnings-, diskursivisk.

Dis'cus (dis'køs), *n.* Kasteknive, Diskus.

Dis-cuss' (dis-køs'), *v.* slaa istykker, stille ad; dele (Til Nydelse, f. Ex. Fuglevildt, en Flaske Vin), nyde med Velbehag; undersøge nøje, drøfte, afhandle, udvikle, diskutere, debattere; fordele (en Svulst osv.).

Dis-cus'sion (dis-køsj'øn), *n.* nøjagtig Undersøgelse, Drøftelse, Udvikling; Fordeling.

Dis-cuss'ive (dis-køs'iv), *a.* fordelende; *n.* fordelende Lægemiddel.

Dis-cu'tient (dis-kjy'sjent), *a.* fordelende; *n.* fordelende Lægemiddel.

Dis-dain' (dis-dein'), *n.* Foragt, Ringeagtelse; *v.* forsmaa, foragte.

Dis-dain'ful (dis-dein'føl), *a.* }
Dis-dain'ful-ly (dis-dein'føl-li), *ad* } foragtelig, haanfuld, stolt.

Dis-ease' (dis-is'), *n.* Upasselighed, Sygdom.

Dis'em-bark' (dis'im-bärk'), *v.* udskibe, landsætte; gaa i Land.

Dis'em-bar'ras (dis'im-bär'ræs), *v.* gjøre fri for Hindringer.

Dis'em-bod'ied (dis'im-bod'id), *a.* berøvet Legemet, løst fra Legemet; T. opløst, frigivet.

Dis'em-bod'y (dis'im-bɑd'i), *v.* T. opløse (et Regiment).

Dis'em-bogue' (dis-im-bōg'), *v.* udkaste, udgyde; flyde ud, løbe ud (i Havet osv.).

Dis'em-bow'el (dis'im-bau'ël), *v.* uddrage af Indvoldene; tage Indvoldene ud af.

Dis'en-chant' (dis'in-tjânt'), *v.* befri fra Fortryllelse eller Troldom.

Dis'en-cum'ber (dis'in-kəm'bər), *v.* lette, befri (fra en Byrde eller Besværlighed).

Dis'en-gage' (dis'in-gei'dsj'), *v.* udvikle, løsgjøre, befri; afdrage; løsgjøre sig.

Dis'en-gaged' (dis'in-gei'dsjt'), *a.* fri, ledig, ikke optaget.

Dis'en-gage'ment (dis'in-gei'dsj'-mënt), *n.* Frihed, Befrielse (fra en Forpligtelse osv.).

Dis'en-roll' (dis'in-rōl'), *v.* udstryge (af en Liste).

Dis'en-tan'gle (dis'in-tæng'gël), *v.* udrede, vikle løs, udvikle, løse, befri.

Dis'en-tan'gle-ment (dis'in-tæng'-gël-mënt), *n.* Udvikling; Befrielse.

Dis'en-throne' (dis'in-thrōn'), *v.* støde fra Tronen, afsætte.

Dis'en-tomb' (dis'in-tum'), *v.* tage ud af en Gravhøj, opgrave eller udgrave.

Dis'en-trance' (dis'in-tråns'), *v.* bringe til sig selv, vække af en Henrykkelse eller dyb Søvn.

Dis'es-teem' (dis'es-tim'), *v.* ringeagte; *n.* Ringeagtelse.

Dis-fa'vor (dis-fei'vər), *n.* Ugunst, Unaade; Mangel paa Skjønhed, Styghed, Hæslighed; *v.* behandle uvenlig, ikke begunstige; gjøre hæslig, vanfire.

Dis-fig'u-ra'tion (dis-fig'jü-rei'sjën) *n.* Vanskaben, Vanfiren; Hæslighed.

Dis-fig'ure (dis-fig'jür), *v.* vanskabe, vanfire.

Dis-fig'ure-ment (dis-fig'jür-mënt), *n.* Vanfiring.

Dis-fran'chise (dis-från'tjis), *v.* berøve Friheder og Forrettigheder.

Dis-fran'chise-ment (dis-från'tjis-mënt), *n.* Berøvelse af Friheder og Forrettigheder.

Dis-gar'nish (dis-gär'nisj), *v.* berøve Prydelser, blotte; T. blotte (en Fæstning) for Skyts.

Dis-gorge' (dis-gɑrdsj'), *v.* udspy, udkaste, udstøde; udgyde.

Dis-grace' (dis-grei's'), *n.* Unaade, Ugunst; Skjændsel, Vanære; Ulykke; *v.* bringe i Unaade; vanære, beskjæmme.

Dis-grace'ful (dis-grei's'føl), *a.* vanærende, skjændig, skammelig.

Dis-grace'ful-ly (dis-grei's'føl-li), *ad.* paa en vanærende, skjændig eller skammelig Maade.

Dis-guise' (dis-gais'), *v.* forklæde, formumme; forandre; dølge, skjule; *n.* Forklædning; Forstillelse, Paaskud, Skin; Rus, Beruselse; Farce.

Dis-gust' (dis-gøst'), *n.* Afsmag (for noget), Lede, Væmmelighed, Modbydelighed, Afsky; Utilfredshed, Ergrelse; *v.* foraarsage Væmmelse, vække Modbydelighed; fornærme, fortørne.

Dis-gust'ful (dis-gøst'føl), *a.* ækel, væmmelig; ubehagelig.

Dis-gust'ing (dis-gøst'ing), *a.* modbydelig.

Dish (disj), *n.* Fad; Ret; Skaal eller Kop; *v.* rette an, anrette.

Dis'ha-bille' (dis'hå-bil'), *a.* ikke ordentlig paaklædt; *n.* Morgendragt, Natdragt.

Dis-heart'en (dis-härt'n), *v.* gjøre modløs, afskrække.

Di-shev'el (di-sjev'l), *v.* udspredе (Haaret uordentlig), bringe i Uorden.

Dis-hon'est (dis-hɑn'ëst), *a.* } **Dis-hon'est-ly** (dis-gn'ëst-li), *ad.* } uærlig, urebelig; uanstændig.

Dis-hon'est-y (dis-gn'ëst-i), *n.* Uærlighed, Urebelighed; Uanstændighed. Ukydskhed.

Dis-hon'or (dis-gn'ør), *n.* Vanære, Skjændsel; Bagtalelse; *v.* vanære, beskjæmme; skjænde, krænke (Uskyldigheden).

Dis-hon'or-a-ble (dis-gn'ør-å-bl), *a.* vanærende, ærerløs; skjændig.

Dis-in'cli-na'tion (dis-in kli-nei'-sjøn), *n.* Utilbøjelighed, Ulyst.

Dis'in-cline' (dis'in-klain'), *v.* gjøre utilbøjelig.

Dis'in-fect' (dis'in-fekt'), *v.* borttage Smitstoffet, udrense, desinficere.

Dis'in-fec'tion (dis'in-fek'sjøn), *n.* Desinfektion.

Dis'in-gen'u-ous (dis'in-djen'jü-øs) *a.* uredelig, falsk, underfundig.

Dis'in-her'it (dis'in-her'it), *v.* gjøre arveløs.

Dis-in'te-grate (dis-in'ti-greit), *v.* opløse (sammenhængende Dele).

Dis-in'te-gra'tion (dis-in'ti-grei'-sjøn), *n.* Opløsning (af sammenhængende Dele, ikke af Bestanddele).

Dis'in-ter' (dis'in-tør'), *v.* opgrave igjen, tage ud af Graven; bringe for Lyset.

Dis-in'ter-est-ed (dis-in'tør-est-ed), *a.* uegennyttig; upartisk.

Dis-in'ter-est-ed-ness (dis-in'tør-est-ed-nes), *n.* Uegennyttighed.

Dis'in-ter'ment (dis'in-tør'ment), *n.* Opgravning (af et Lig).

Dis'in-thrall' (dis'in-thrgl'), *v.* løse fra Trældom, skjænke Friheden.

Dis-join' (dis-djøin'), *v.* adskille.

Dis-joint' (dis-djøint'), *v.* vride af Led, forvride; skjære i Stykker, skjære for; sønderlemme; udstykke; falde fra hverandre, falde sammen.

Dis-junct' (dis-djøngt'), *a.* adskilt, adskilt.

Dis-junc'tion (dis-djøngk'sjøn), *n.* Adskillelse, Adskillelse.

Dis-junct'ive (dis-djøngt'iv), *a.* adskillende; udelukkende; uforenelig; sat i Modsætning.

Disk (disk), *n.* Kastetskive, Diskus (hos de gamle Grækere og Romere); Skive (f. Ex. Solens); Overflade af et Blad.

Dis-like' (dis-laik'), *n.* Utilbøjelighed, Mishag; *v.* ikke lide, misbillige.

Dis'lo-cate (dis'lö-keit), *v.* forrykke, bortskyde; vride eller støde af Led.

Dis'lo-ca'tion (dis'lö-kei'sjøn), *n.* Forrykkelse, Forvridning.

Dis-lodge' (dis-lgdsj'), *v.* fordrive, udjage; opjage (Vildt); bringe til et andet Sted, forlægge, forflytte; forlade, rømme (et Sted, en Bolig osv.).

Dis-loy'al (dis-løi'æl), *a.* troløs, forræderisk; utro.

Dis-loy'al-ty (dis-løi'æl-ti), *n.* Troløshed (mod en Fyrste); Utroskab (i Kjærlighed).

Dis'mal (dis'møl), *a.* mørk, skummel, trist, fæl, uhyggelig, skrækkelig, sørgelig, bedrøvelig.

Dis-man'tle (dis-mæn'tl), *v.* blotte, afklæde; nedrive, afbryde.

Dis-mast' (dis-måst'), *v.* afmaste (tage Masten ud).

Dis-may' (dis-mei'), *v.* skrække, forfærde, gjøre bange, berøve Modet; nedslaa; *n.* Skræk, Modløshed, Frygt.

Dis-mem'ber (dis-mem'bør), *v.* sønderlemme, sønderrive.

Dis-mem'ber-ment (dis-mem'bør-ment), *n.* Sønderlemmelse, Udstykning, Deling.

Dis-miss' (dis-mis'), *v.* bortsende, lade gaa; afskedige, aftakke; afsætte; forstøde, bortvise.

Dis-miss'al (dis-mis'æl), } *n.* Af-
Dis-mis'sion (dis-mis'jøn), } færdigelse, Bortfjernelse; ærefuld Afsked, Dimission; Afsked.

Dis-mount' (dis-maunt'), *v.* lade stige af Hesten, kaste af Hesten, rive af Sadlen; demontere, tage af Lavetten eller Raperten (om Kanoner); nedkaste, nedtage; stige af Hesten, stige af; stige ned.

Dis'o-be'di-ence (dis'ö-bi'di-ens), *n.* Ulydighed, Overtrædelse; Gjenstridighed.

Dis'o-be'di-ent (dis'ö-bi'di-ent), *a.* ulydig.

Dis'o-bey' (dis'ö-bē'), *v.* være ulydig; overtræde, ikke adlyde.
Dis o-blige' (dis ö-blaidsj'), *v.* fornærme.
Dis'o-blig'ing (dis ö-blaidsj'ing), *a.* uartig, uhøflig, fornærmende.
Dis-or'der (dis-gr'dør), *n.* Uorden, Forvirring; Oprør; Sygdom, Upasseligheд; Uro; *v.* bringe i Uorden, forvirre, forstyrre; paaføre Sygdom; gjøre upasselig; forurolige; berøve den gejstlige Orden, afsætte.
Dis-or'dered (dis-gr'dørd), *a.* uordentlig; upasselig; lastefuld, liderlig.
Dis-or'der-ly (dis-gr'dør-li), *a.* & *ad.* uordentlig, usædelig, upassende; oprørsk; ulovlig, utilladelig.
Dis-or gan-i-za'tion (dis-gr'gën-i-sē'sjøn), *n.* Desorganisation, Opløsning.
Dis-or'gan-ize (dis-gr'gën-ais), *v.* desorganisere, opløse, bringe i Uorden, forstyrre.
Dis-own' (dis-ön'), *v.* ikke vedkjende sig, ikke anerkjende, fornegte, fralægge sig, forstøde, forskyde.
Dis-par'age (dis-pär'ëdsj), *v.* bringe i en ulige og upassende Forbindelse, stifte et ulige Parti; nedsætte, nedværdige; behandle med Foragt; laste, forklejne.
Dis-par'age-ment (dis-pär'ëdsj-mënt), *n.* ulige Forbindelse, Mesalliance; Nedsættelse, Vanære, Forklejnelse.
Dis-par'i-ty (dis-pär'i-ti), *n.* Forskjellighed, Ulighed; Forskjel (i Rang eller Værdighed).
Dis'part (dis'pärt), *n.* T. Visir (paa en Kanon).
Dis-part' (dis-pärt'), *v.* afdele, skille ad; T. anbringe Visiren.
Dis-pas'sion (dis-pæsj'øn), *n.* Sindsroлighed.
Dis-pas'sion-ate (dis-pæsj'øn-ët), *a.* rolig, sindig; upartisk.
Dis-patch' (dis-pætsj'), *v.* afsende (hurtig); affærdige; gjøre færdig, afgjøre; dræbe, bringe af Dage; *n.* Afsendelse, Affærdigelse; hurtig Besørgelse; Embedsberetning, Depeche; Ilbud, Expres, Kureer.
Dis-pel' (dis-pël'), *v.* adsprede, fordrive.
Dis-pen'sa-ble (dis-pën'så-bl), *a.* eftergivelig; undværlig.
Dis pen-sa'tion (dis'pën-sē'sjøn), *n.* Uddeling, Fordeling; Tilstikkelse; Fritagelse, Eftergivelse, Dispensation.
Dis-pen'sa-ry (dis-pën'så-ri), *n.* Labratorium.
Dis-pen'sa-to-ry (dis-pën'så-tö-ri), *n.* Apothekerbog; *a.* fritagende for.
Dis-pense' (dis-pëns'), *v.* uddele, fordele; tilberede Lægemidler, dispensere.
Dis-pens'er (dis-pëns'ør), *n.* Uddeler, Forvalter, Provisor.
Dis-peo'ple (dis-pi'pl), *v.* blotte for Folk eller Indbyggere, ødelægge.
Dis-perse' (dis-pørs'), *v.* adsprede; udsprede.
Dis-per'sion (dis-pør'sjøn), *n.* Adspredelse.
Dis-per'sive (dis-pør'siv), *a.* adspredende.
Dis-pir'it (dis-pir'it), *v.* gjøre modløs, nedslaa; svække.
Dis-place' (dis-plēs'), *v.* sætte bort, forlægge, forrykke, forjage; afsætte; bringe i Uorden; bortskyde (f. Ex. en Vandmasse).
Dis-plant' (dis-plänt'), *v.* omplante, forplante; fordrive.
Dis-play' (dis-plē'), *v.* udfolde, udsprede; lægge for Dagen, fremstille, vise; fremvise pralende; *n.* Udfolding, Fremstilling, Skue, Syn.
Dis-please' (dis-plīs'), *v.* mishage; gjøre misfornøjet, fornærme.
Dis-pleas'ure (dis-plēsj'ør), *n.* Misfornøjelse, Mishag, Fortrydelse; Pine, ubehagelig Følelse; Unaade; *v.* mishage, støde.
Dis-plode' (dis-plōd'), *v.* sprænge (med et Knald), udslynge.
Dis-plo'sion (dis-plō'sjøn), *n.* Sprængning, Knald.

Dis-port' (dis-pōrt'), *n.* Forlystelse, Tidsfordriv; *v.* forlyste, fornøje; more eller forlyste sig, lege, spøge.

Dis-pos'a-ble (dis-pōs'ă-bl), *a.* som er til Raadighed, disponibel.

Dis-pos'al (dis-pōs'æl), *n.* Indretning, Anordning; Foranstaltning; Raadighed, Magt; Bestemmelse, Overdragelse (til andre).

Dis-pose' (dis-pōs'), *v.* anordne, indrette, bruge, anvende, bestemme; lede, styre, gjøre skikket (til, for), gjøre utilbøjelig, bevæge (til, to); disponere, raade, herske.

Dis-posed' (dis-pōst'), *a.* indrettet; tilbøjelig, oplagt.

Dis-pos'er (dis-pōs'ør), *n.* Uddeler, Giver; Styrer.

Dis'po-si'tion (dis'pō-sish'ŏn), *n.* Indretning, Anordning, Inddeling; Beskaffenhed, Anlæg; Bestemmelse; Tilbøjelighed, Sindsstemning, Tænkemaade.

Dis'pos-sess' (dis'pös-sĕs'), *v.* berøve eller drive ud af Besiddelsen; betage, forjage, fordrive.

Dis'pos-ses'sion (dis'pös-sĕsh'ŏn), *n.* Fordrivelse fra Ejendommen; Berøvelse.

Dis-praise' (dis-prēz'), *n.* Dadel, Vanære; *v.* dadle, laste, nedrive.

Dis-proof' (dis-prūf'), *n.* Gjendrivelse.

Dis'pro-por'tion (dis'prō-pōr'shŏn), *n.* Misforhold, *v.* bringe eller sætte i et Misforhold, forbinde paa en uforholdsmæssig Maade.

Dis'pro-por'tion-al (dis'prō-pōr'shŏn-ĕl), *a.* uforholdsmæssig, ulige.

Dis'pro-por'tion-ate (dis'prō-pōr'shŏn-ĕt), se Disproportional.

Dis-prove' (dis-prūv'), *v.* modbevise, gjendrive; misbillige.

Dis'pu-ta-ble (dis'pjü-tă-bl), *a.* stridig, omtvistelig.

Dis'pu-tant (dis'pjü-tĕnt), *a.* stridende; *n.* Strider, Ordkjæmper, Disputator.

Dis'pu-ta'tion (dis'pjü-tē'shŏn), *n.* Bevisførelse; lærd Strid, Disputats.

Dis'pu-ta'tious (dis'pjü-tē'shŏs), *a.* trættekjær, som har Lyst til at disputere.

Dis-pute' (dis-pjūt'), *v.* stride imod, disputere; bestride, bekjæmpe; drage i Tvivl.

Dis-qual'i-fi-ca'tion (dis-kwŏl'ĭ-fĭ-kē'shŏn), *n.* Udygtighed, Udueligheb, Mangel paa de fornødne Egenskaber.

Dis-qual'i-fy (dis-kwŏl'ĭ-fai), *v.* gjøre udygtig eller uskikket; berøve en Rettighed eller Forrettighed.

Dis-qui'et (dis-kwai'ĕt), *n.* Uro; Bekymring; *a.* urolig; *v.* forurolige.

Dis-qui'e-tude (dis-kwai'ĭ-tjūd), *n.* Uro, Bekymring, Engstelse.

Dis'qui-si'tion (dis'kwĭ-sish'ŏn), *n.* Undersøgelse, Efterforskning.

Dis're-gard' (dis'rĭ-gārd'), *n.* Ringeagtelse, Foragt, Efterladenhed; *v.* ringeagte, overse, forsømme.

Dis're-gard'ful (dis'rĭ-gārd'fŏl), *a.* uagtsom, efterladen; foragtelig.

Dis-rel'ish (dis-rĕl'ĭsh), *n.* Mangel paa Smag (for en Ting), Ulyst, Modbydelighed; Lede, Bæmmelse (ved noget); *v.* vække Modbydelighed, gjøre ækel; ikke finde Smag i, føle Lede ved.

Dis-rep'u-ta-ble (dis-rĕp'jü-tă-bl), *a.* vanærende, uanstændig, ilde omtalt.

Dis're-pute' (dis'rĭ-pjūt'), *n.* slet Rygte, Vanære.

Dis're-spect' (dis'rĭ-spĕkt'), *n.* Uhøflighed, Foragt, Ringeagt; *v.* behandle uhøflig eller uærbødig.

Dis're-spect'ful (dis'rĭ-spĕkt'fŏl), *a.* uærbødig, uhøflig, grov.

Dis-robe' (dis-rōb'), *v.* afklæde, blotte.

Dis-rup'tion (dis-rŏp'shŏn), *n.* Sønderbrydelse; Brud, Revne.

Dis-sat'is-fac'tion (dis-sĕt'ĭs-fĕk'shŏn), *n.* Utilfredshed, Misfornøjelse.

Dis-sat'is-fy (dis-sĕt'ĭs-fai), *v.*

ikke tilfredsstille; gjøre utilfreds eller misfornøjet.

Dis-sect' (dis-sekt'), *v.* sønderlemme, anatomere, dissekere (et Lig); opløse, stille ad (Ord, Begreber osv.).

Dis-sec'tion (dis-sek'sjøn), *n.* Sønderlemmelse, Dissektion.

Dis-sect'or (dis-sekt'ør), *n.* Sønderlemmer, Dissektor, Anatom.

Dis-seize' (dis-sis'), *v.* fordrive fra Ejendommen, berøve.

Dis-sem'ble (dis-sem'bl), *v.* skjule, dølge, skrømte, forstille, hykle; forstille sig.

Dis-sem'bler (dis-sem'blør), *n.* Hykler, Skrømter.

Dis-sem'i-nate (dis-sem'i-neit), *v.* udsaa, udstrø, udsprede.

Dis-sem i-na'tion (dis-sem'i-nei'sjøn), *n.* Udstrøning, Udspredelse.

Dis-sem'i-na'tor (dis-sem'i-nei'tør), *n.* Udspreder, En som udsaar.

Dis-sen'sion (dis-sen'sjøn), *n.* Strid, Tvist, Uenighed, Tvedragt.

Dis-sent' (dis-sent'), *v.* være af en anden Mening, ikke stemme overens; afvige (fra den herskende Kirke); *n.* Meningsforskjellighed; Afvigelse.

Dis-sent'er (dis-sent'ør), *n.* En som afviger i Mening; Anderledestænkende, Dissenter (En som ikke bekjender sig til den herskende biskoppelige Kirke).

Dis-sen'tient (dis-sen'sjent), *a.* af forskjellig Mening; *n.* Anderledestænkende (i Trossager).

Dis'ser-ta'tion (dis sør-tei'sjøn), *n.* Afhandling.

Dis-serve' (dis-sørv'), *v.* yde slet Tjeneste, skade.

Dis-serv'ice (dis-sørv'is), *n.* slet Tjeneste, Skade, skadelig Indflydelse.

Dis-serv'ice-a-ble (dis-sørv'is-å-bl) *a.* skadelig.

Dis-sev'er (dis-sev'ør), *v.* dele, adstille, afsondre.

Dis-sev'er-ance (dis-sev'ør-æns), *n.* Adstillelse.

Dis'si-dence (dis'si-dens), *n.* Uenighed.

Dis'si-dent (dis'si-dent), *a.* uenig; *n.* Dissident (en Anderledestænkende; En som stiller sig fra Landskirken).

Dis-sim'i-lar (dis-sim'i-lør), *a.* ulig, forskjellig.

Dis-sim'i-lar'i-ty (dis-sim'i-lær'i-ti) *n.* Ulighed, Forskjellighed.

Dis'si-mil'i-tude (dis'si-mil'i-tjud), se Dissimilarity.

Dis-sim'u-la'tion (dis-sim'ju-lei'sjøn), *n.* Forstillelse.

Dis'si-pate (dis'si-peit), *v.* adsprede; forøde, tilsætte.

Dis'si-pa'ted (dis'si-pei'ted), *a.* vild, udsvævende, uordentlig.

Dis'si-pa'tion (dis'si-pei'sjøn), *n.* Adspredelse, Forødelse; Udsvævelse.

Dis-so'cia-ble (dis-sō'sjå-bl), *a.* uselskabelig; uforenelig.

Dis-so'cial (dis-sō'sjæl), *a.* uselskabelig.

Dis-so'ci-ate (dis-sō'si-eit), *v.* adstille, afsondre.

Dis-so'ci-a'tion (dis-sō'si-ei'sjøn), *n.* Adstillelse.

Dis'so-lu-ble (dis'sö-ljü-bl), *a.* opløselig.

Dis'so-lute (dis'sö-ljut), *a.* løsagtig, udsvævende, vellystig, liderlig.

Dis'so-lute-ly (dis'sö-ljut-li), *ad.* paa en løsagtig, udsvævende eller vellystig Maade.

Dis so-lu'tion (dis'sö-ljü'sjøn), *n.* Opløsning; Forstyrrelse, Ødelæggelse; Adstillelse, Ophævelse.

Dis-solv'a-ble (dis-sqlv'å-bl), *a.* opløselig; smertelig.

Dis-solve' (dis-sqlv'), *v.* opløse, smelte; løse, forklare; adstille, ophæve; fordele (en Svulst osv.); opløses, opløse sig.

Dis-solv'ent (dis-sqlv'ent), *a.* opløsende, smeltende; *n.* opløsende Middel.

Dis'so-nance (dis'sö-næns), *n.* Mislyd, Skurren, Dissonans; Uenighed.

Dis'so-nant (dis'sö-nænt), *a.* ildeklingende, ikke stemmende, dissonerende; uenig; forskjellig, uoverensstemmende.

Dis-suade' (dis-sue'd'), *v.* fraraade.

Dis-sua'sion (dis-sue'sjøn), *n.* Fraraadelse.

Dis-sua'sive (dis-sue'siv), *a.* fraraadende; *n.* Fraraadelse; Modgrund.

Dis'syl-lab'ic (dis'sil-læb'ik), *a.* tostavelses.

Dis-syl'la-ble (dis-sil'lå-bl), *n.* Tostavelsesord.

Dis'taff (dis'tæf), *n.* Haandten, Rok; *fig.* Kvinde, Kvindekjøn, Spindeside.

Dis-tain' (dis-tein'), *v.* besmitte, besudle; krænke, skjænde.

Dis'tance (dis'tæns), *n.* Afstand, Fraastand, Rum; Tidsrum, Mellemtid; tilbørlig Afstand, Ærbødighed; Tilbageholdenhed; T. Distance; *v.* fjerne, rykke fra hinanden; lade efter sig, lade tilbage (paa en Løbebane).

Dis'tant (dis'tænt), *a.* fraliggende, fjern; tilbageholden, utydelig.

Dis-taste' (dis-teist'), *n.* Afsmag, Lede; Utilbøjelighed, Mishag; Ærgrelse; *v.* have Afsmag for, have Lede til, ledes ved; ærgre, gjøre misfornøjet, fornærme; tage ilde op, ikke finde Behag i.

Dis-taste'ful (dis-teist'føl), *a.* som har Afsmag, ækel; stødende, ubehagelig, fornærmende.

Dis-tem'per (dis-tem'pør), *n.* urigtig og ulige Blanding; usundt Klima, usund Luft; Upasselighed, Sygdom; uordentlig Begjerlighed, Lidenskab; Misforhold; slet Sindsstemning; Uro, Forstyrrelse; T. Farvers Tilberedning med Limvand, Æggehvide osv. (istedenfor Olje eller Vand); *v.* gjøre syg; bringe i Uorden; forvirre, forurolige; overdrive; forstemme (Sindet); blande (Farver) med Lim osv.

Dis-tend' (dis-tend'), *v.* udstrække, udvide.

Dis-ten'tion (dis-ten'sjøn), *n.* Udstrækning, Udspænding, Udvidelse; Vidde, Bredde.

Dis'tich (dis'tik), *n.* Dobbeltvers, Distichon (Vers af to Linjer).

Dis-til' (dis-til'), *v.* dryppe; flyde sagte; destillere.

Dis'til-la'tion (dis'til-lei'sjøn), *n.* Dryppen, sagte Nedflyden; Destillation.

Dis-till'er (dis-till'ør), *n.* Destillatør, Brændevinsbrænder.

Dis-till'er-y (dis-till'ør-i), *n.* Destillerkunst; Brænderi.

Dis-tinct' (dis-tingt'), *a.* forskjellig; afsondret; tydelig, klart betegnet.

Dis-tinc'tion (dis-tingk'sjøn), *n.* Forskjel, Adskillelse, Inddeling; Betegnelse; Dømmekraft; Dom; Fortrin, Udmærkelse, høj Rang.

Dis-tinct'ive (dis-tingt'iv), *a.* adskillende: skarpsindig.

Dis-tinct'ive-ly (dis-tingt'iv-li), *ad.* tydelig, bestemt.

Dis-tinct'ly (dis-tingt'li), *ad.* paa en klar eller tydelig Maade.

Dis-tinct'ness (dis-tingt'nes), *n.* nøjagtig Adskillelse, Tydelighed, Bestemthed.

Dis-tin'guish (dis-ting'guisj), *v.* adskille, gjøre Forskjel, skjelne; udmærke, bedømme.

Dis-tin'guish-a-ble (dis-ting'guisj-å-bl), *a.* som kan adskilles eller skjelnes, let at adskille; mærkelig, mærkværdig.

Dis-tin'guished (dis-ting'guisjt), *a.* udmærket, fortrinlig, mærkværdig.

Dis-tort' (dis-tgrt'), *v.* fordreje, forvride, forvende.

Dis-tor'tion (dis-tgr'sjøn), *n.* Fordrejelse, Forvendelse.

Dis-tract' (dis-trækt'), *v.* trække i forskjellige Retninger; dele, adskille; adsprede, forvirre, forurolige; gjøre affindig.

Dis-tract'ed (dis-træk't'ed), *a.* adspredt; urolig, betaget af Sorg; affindig, forrykt.

Dis-trac'tion (dis-træk'sjøn), *n.* Adspredelse, Forvirring; Vildelse, Galskab.

Dis-tract'ive (dis-trækt'iv), *a.* adspredende, forvirrende.

Dis-train' (dis-treïn'), *v.* borttage, tage under Beslag; bemægtige sig, gribe, lægge Beslag (paa Ens Person eller Ejendom), udpante; paalægge (som Pligt).

Dis-traint' (dis-treïnt'), *n.* Beslag, Udpantning, Indførsel (i et Bo).

Dis-tress' (dis-très'), *n.* Nød, Jammer, Plage, Ulykke; Kummer, Sorg; T. Udpantning, Beslag, Arrest; *v.* bringe i Nød eller Forlegenhed; ængste; bedrøve; T. tage under Beslag, gjøre Indførsel.

Dis-trib'ute (dis-trib'jüt), *v.* uddele, fordele, tildele.

Dis-trib'u-ter (dis-trib'jü-tør), *n.* Uddeler.

Dis'tri-bu'tion (dis tri-bjų'sjøn), *n.* Uddeling, Fordeling.

Dis-trib'u-tive (dis-trib'jü-tiv), *a.* uddelende, fordelende; afdelende; tildelende (hver sit).

Dis'trict (dis'trikt), *n.* Distrikt, Omraade; Landstrækning, Egn.

Dis-trust' (dis-trøst'), *v.* ikke tro, mistænke, have Mistillid til; *n.* Mistro, Mistanke; Miskredit.

Dis-trust'ful (dis-trøst'føl), *a.* mistroisk; frygtsom, sky.

Dis-turb' (dis-tørb'), *v.* forstyrre; forvirre; afbryde; hindre; afvende, bortdrage.

Dis-turb'ance (dis-tørb'æns), *n.* Forstyrrelse, Forvirring; Oprør.

Dis-turb'er (dis-tørb'ør), *n.* Fredsforstyrrer, Oprørsstifter, Forstyrrer.

Dis-un'ion (dis-jųn'jøn), *n.* Adskillelse; Uenighed, Tvedragt.

Dis'u-nite' (dis'jü-nait'), *v.* adskille; gjøre uenig; skilles ad.

Dis-u'ni-ty (dis-jų'ni-ti), *n.* Adskillelse (Stoffers).

Dis-u'sage (dis-jų'sædsj), *n.* gradvis Ophør af en Skik, Afvænnelse.

Dis-use' (dis-jųs'), *v.* ikke bruge mere, ophøre at bruge; afvænne.

Dis-use' (dis-jųs'), *n.* en Brugs Ophør; Mangel paa Øvelse; Afvane.

Ditch (ditsj), *n.* Grøft; Grav, Vandgrav, Stadsgrav; *v.* grave en Grøft; udgrøfte; omgrøfte, indgrøfte.

Dit'to (dit'tō), *ad.* ditto, af samme Slags, ligeledes.

Dit'ty (dit'ti), *n.* Sang, Vise.

Di u-ret'ic (dai jü-rèt'ik), *a.* urindrivende; *n.* urindrivende Middel.

Di-ur'nal (dai-ør'nøl), *a.* daglig, som hører til Dagen; *n.* Dagbog; katholsk Bønnebog.

Di-van' (di-væn'), *n.* Divan (tyrkisk Statsraad); Raadsforsamling; Sal; Tobaksværelse; Divan (et Slags Sofa).

Di-var'i-cate (di-væri-keit), *v.* sprede fra hinanden; dele sig.

Di-var'i-ca'tion (di-væri-kei'sjøn), *n.* Deling; Spredning.

Dive (daiv), *v.* dykke, dukke under; trænge ind i (en Videnskab osv.), indlade sig; udforske, udgrunde.

Di'ver (dai'vør), *n.* Dykker; Forsker, Gransker; Lom (Fugl).

Di-verge' (di-vørdsj'), *v.* sprede sig til forskjellige Sider, løbe fra hinanden, afvige, divergere.

Di-ver'gence (di-vør'djens), *n.* Spredning, Devergens.

Di-ver'gent (di-vør'djent), *a.* fra hinanden løbende, divergerende.

Di'vers (dai'vørs), *a.* adskillige, flere.

Di'verse (dai'vørs), *a.* } forskjellig, mangehaande; adspredt.
Di'verse-ly (dai'vørs-li), *ad.* }

Di-ver'si-fi-ca'tion (di-vør'si-fi-kei'sjøn), *n.* Forandring, Afvexling; Forskjellighed, Mangfoldighed.

Di-ver'si-fy (di-vør'si-fai), *v.* gjøre forskjellig, forandre, mangfoldiggjøre; adskille.

Di-ver'sion (di-vør'sjøn), *n.* Afvendelse; forandret Retning; Forledelse; Fornøjelse, Adspredelse; T. Diversion, Krigspuds.

Di-ver'si-ty (di-vör'si-ti), *n.* Forskjelligheb, Uligheb, Mangfoldigheb.
Di-vert' (di-vört'), *v.* afvende, aflede, afdrage, adsprede, forlyste, more.
Di-vert'ise-ment (di-vört'is-mënt), *n.* Forlystelse, Opmuntring; (med halv fransk Udtale) Divertissement (Dans eller deslige mellem Akterne).
Di-vest' (di-vest'), *v.* afklæde, afføre.
Di-vest'ure (di-vest'jur), *n.* Afklædning.
Di-vid'a-ble (di-vaid'å-bl), *a.* delelig.
Di-vide' (di-vaid'), *v.* dele, adskille, afsondre; inddele; fordele, skifte; gjøre uenig; blive uenig; være af ulige Mening; lade afstemme; afstemme, gaa over til Afstemning (i Parlamentet); T. dividere.
Div'i-dend (div'i-dënd), *n.* Del, Andel, Dividende, Udbytte; den Sum en Kreditor faar i et Fallitbo; T. Dividend, Delingstal.
Di-vid'er (di-vaid'ör), *n.* Deler, Uddeler; En som stifter Uenighed; T. Divisor.
Div'i-na'tion (div'i-ne'sjøn), *n.* Spaadom; Anelse.
Di-vine' (di-vain'), *v.* spaa, forudsige; ane, gjette.
Di-vine' (di-vain'), *n.* Gejstlig, Theolog.
Di-vine' (di-vain'), *a.* } gud-
Di-vine'ly (di-vain'li), *ad.* } dommelig; gudelig; theologisk; forudsende, anende.
Div'ing-bell (daiv'ing-bël), *n.* Dykkerklokke.
Di-vin'i-ty (di-vin'i-ti), *n.* Guddommelighed; Guddom; himmelsk Væsen; Religionsvidenskab, Theologi.
Di-vis'i-bil'i-ty (di-vis'i-bil'i-ti), *n.* Delelighed.
Di-vis'i-ble (di-vis'i-bl), *a.* delelig.
Di-vis'ion (di-visj'øn), *n.* Deling; Adskillelse; Inddeling; Afdeling; Uenighed, Splid; T. Division (i Regning; Hær- eller Flaadeafdeling); Afstemning (i Parlamentet); Distrikt; Delingstegn.
Di-vi'sor (di-vai'sör), *n.* T. Divisor.
Di-vorce' (di-vörs'), *n.* Ægteskabsskilsmisse, Skilsmisse; Skilsmissedom; Adskillelse; *v.* skille ad (Ægtefolk); forskyde; adskille; bortfjerne, borttage.
Di-vorce'ment (di-vörs'mënt), *n.* Ægteskabsskilsmisse.
Di-vulge' (di-vølsj'), *v.* bekjendtgjøre, udsprede; erklære offentlig, kundgjøre.
Di-vul'sion (di-vøl'sjøn), *n.* Afrykning, Udrivning, Sønderrivelse.
Diz'en (dis'n eller dai'sn), *v.* pudse, smykke, pynte.
Diz'zi-ness (dis'si-nës), *n.* Svimmel, Hovedsvimmel.
Diz'zy (dis'si), *a.* svimmel; svimlende; *fig.* tankeløs; *v.* gjøre svimmel; *fig.* bedøve, forvirre.
Do (dy), *v.* [*imp.* DID; *p. p.* DONE] gjøre; udrette, bevirke; tillave; bringe i Stand; tilendebringe, fuldende, blive færdig med; befinde sig, have det; due, gaa an, være nok; hjælpe sig, komme ud af det.
Doc'i-ble (das'i-bl), } *a.* lærvillig.
Doc'ile (das'il), }
Do-cil'i-ty (dö-sil'i-ti), *n.* Lærvillighed, Lærenemhed.
Dock (dak), *n.* Skreppe (Plante).
Dock (dak), *n.* Dok; den Plads eller det Sted i en Retssal hvor Forbryderen staar; *v.* dokke, bringe i Dokken (et Skib).
Dock (dak), *n.* Stump, afhugget Hale (paa en Hest); *v.* afskjære, studse, engelsere; afdrage fra (en Regning).
Dock'age (dak'ædsj), *n.* Dokpenge *pl.*
Dock'et (dak'et), *n.* Seddel (paa en Pakke), Liste, Varefortegnelse; Udsigt over Indholdet (af et Skrift); Uddrag eller Fortegnelse (over Retssager og Domme); *v.* forsyne med en Seddel (hvorpaa Indholdet eller Titelen); skrive en Vareliste.

Dock'-yard (dɑk'järd), *n.* Skibsværft.

Doc'tor (dɑk'tør), *n.* Lærer, Lærd; Doktor (i Theologi, Filosofi osv.); Læge, Doktor; *v.* udøve Lægekunsten, kurere, doktorere.

Doc'tor-ate (dɑk'tør-et), *n.* Doktorværdighed, Doktorat.

Doc'tor-ess (dɑk'tør-ĕs), *n.* kvindelig Læge.

Doc'tri-nal (dɑk'trĭ-nøl), *a.* som hører til en Lære; belærende; videnskabelig.

Doc'trine (dɑk'trĭn), *n.* Undervisning, Lærdom.

Doc'u-ment (dɑk'jü-mĕnt), *n.* Forskrift, Anvisning; skriftligt Bevis, Bilag, Dokument; *v.* forsyne med fornødne Dokumenter eller Papirer; dokumentere.

Doc u-ment'al (dɑk'jü-mĕnt'ĕl), *a.* som bestaar i eller udledes af Dokumenter.

Doc u-ment'a-ry (dɑk'jü-mĕnt'å-rĭ), *a.* som hører til skriftligt Bevis.

Do-dec'a-gon (dō-dĕk'å-gɑn), *n.* Tolvkant.

Dodge (dɑdsj), *v.* springe hurtig tilside, vige sin Plads (ved en Andens Ankomst); vække Forventninger og skuffe dem, gaa listig til Værks, bruge List eller Udflugter; undgaa ved hurtig at skifte Plads, narre; bevæge (Øjnene) hid og did; examinere eller høre (en Klasse) i Spring eller ikke efter Orden; *n.* List, Kneb.

Do'do (dō'dō), *n.* Dronte, Dudu (Fugl).

Doe (dō), *n.* Daad, Gjerning.

Do'er (dū'ør), *n.* Gjører, virkende Person, Udfører.

Doff (dɑf), *v.* tage af, afføre sig, aflægge; gjøre sig fri for, afvise, skuffe.

Dog (dɑg), *n.* Hund; Han (af en Ræv og andre Dyr); Hundestjerne (Sirius); Hage, Klo, Buk (og andre lignende Redskaber); *fig.* Menneske, Fyr, Knegt.

Dog (dɑg), *v.* følge i Sporet, følge lige efter (i rænkefuld Hensigt).

Dog'days (dɑg'dēs), *n. pl.* Hundedage *pl.*

Dog'ged (dɑg'gĕd), *a.* } knar-
Dog'ged-ly (dɑg'gĕd-lĭ), *ad.* } vorn, arrig, fortrædelig.

Dog'ger-el (dɑg'gør-ĕl), *a.* simpel, slet, usæl, gemen (især om Vers); *n.* simple og slette Vers (i burlesk Poesi).

Dog'ma (dɑg'må), *n.* Læresætning, Trossætning, Dogma.

Dog-mat'ic (dɑg-mæt'ĭk), } *a.*
Dog-mat'ic-al (dɑg-mæt'ĭk-ĕl), } dogmatisk, lærende; bydende.

Dog'ma-tism (dɑg'må-tĭsm), *n.* vilkaarlig Læremaade; bydende Væsen, afgjørende Tone.

Dog'ma-tist (dɑg'må-tĭst), *n.* Dogmatiker, Religionslærer som foredrager Troslærdommene; selvraadig Lærer; paastaaeligt Menneske.

Dog'ma-tize (dɑg'må-tais), *v.* dogmatisere, tale i en afgjørende Tone, lære paa en vilkaarlig Maade.

Dog'-tooth (dɑg'tŭth), *n.* Hundetand, Øjentand.

Dog'-trot (dɑg'trɑt), *n.* sagte, jevnt Trav.

Doi'ly (døi'lĭ), *n.* et Slags uldent Tøj; liden Serviet, Dessert-Serviet (som lægges ved Vinglassene efter Maaltidet).

Do'ings (dū'ĭngs), *n. pl.* Begivenheder; Handlinger, Gjerninger *pl.*; Opførsel, Adfærd; Larm; Lystigheder *pl.* (jvf. Do).

Doit (døit), *n.* Doit (ringe hollandsk og gammel skotsk Kobbermynt), Hvid.

Dole (dōl), *n.* Uddeling; mild Gave; Skjenk; Del, Andel, Lod; upløjet Landstrimmel; Grænseskjel; *v.* uddele, skjenke.

Dole (dōl), *n.* Kummer, Sorg.

Dole'ful (dōl føl), } *a.* sorgfuld,
Dole'some (dōl'sŭm), } bedrøvet; sørgelig.

Doll (dɑll), *n.* Dukke.

Dol'lar (dɑl'lør), *n.* Daler (nordamerikansk og spansk, omtrent 3 Kr. 72 Øre).
Do'lor (dö'lgr), *n.* Smerte, Pine, Sorg, Jammer.
Dol'or-if'ic (dɑl'ør-if'ik), *a.* som foraarsager Sorg eller Smerte.
Dol'or-ous (dɑl'ør-øs), *a.* smertelig; sørgelig.
Dol'phin (dɑl'fin), *n.* Delfin (Fisk); S. T. Fortøjningsbøje.
Dolt (dölt), *n.* Tølper, Dosmer, Klodrian.
Dolt'ish (dölt'isj), *a.* dum, tølperagtig, klodset.
Do-main' (dö-mein'), *n.* Herredømme, Rige; Jordegods, Gods; Krongods, Kammergods, Domæne.
Dome (dōm), *n.* Hus, Bygning; Kuppel.
Do-mes'tic (dö-mes'tik), *a.* som hører til Huset, Hus-, i Hjemmet, huslig; privat; tam; indenlandsk; *n.* Hustyende, Tyende, Tjenestetyende.
Do-mes'ti-cate (dö-mes'ti-keit), *v.* vænne til Huset, gjøre husvant, gjøre huslig.
Dom'i-cile (dɑm'i-sil), *n.* Bolig, Bopæl.
Dom'i-cile (dɑm'i-sil), **Dom'i-cil'i-ate** (dɑm'i-sil'i-eit), *v.* tage Bolig, bosætte.
Dom'i-cil'i-a-ry (dɑm'i-sil'i-å-ri), *a.* som hører til en privat Bolig.
Dom'i-nant (dɑm'i-nænt), *a.* herskende; *n.* T. Dominant (i Musik).
Dom'i-na'tion (dɑm'i-nei'sjøn), *n.* Herredømme, Magt; Tyranni; *pl.* Magter *pl.* (Engle).
Dom'i-neer' (dɑm'i-nir'), *v.* herske despotisk, dominere, spille Herre.
Do-min'i-cal (dö-min'i-kæl), *a.* som angaar Søndagen.
Do-min'i-can (dö-min'i-kæn), *n.* Dominikanermunk.
Do-min'ion (dö-min'jøn), *n.* Herredømme; Land, Stat.
Dom'i-no (dɑm'i-nö), *n.* Domino (Maskeradekappe); Domino (et Spil).
Don (dɑn), *n.* Don (Ærestitel for den høje spanske Adel. I England bruges det i Skjemt), Herre, Mester, den Første (ved Universiteterne ere masters og fellows the Dons).
Don (dɑn), *v.* trække paa, iføre sig.
Do-na'tion (dö-nei'sjøn), *n.* Given; Gavebrev; Gave, Skjenk.
Don'a-tive (dɑn'å-tiv), *n.* Skjenk, Gave; Præstekald (som bortgives af Kaldsherren uden Jagttagelse af de sædvanlige Formaliteter); *a.* skjenkende eller skjenket ved Gavebrev.
Done (dɑn), gjort, *p. p.* af Do.
Do-nee' (dö-ni'), *n.* En hvem noget er skjenket, Modtager.
Don'key (dɑng'ki), *n.* Æsel; *fig.* tykhovedet Person, Dumrian.
Do'nor (dö'nør), *n.* Giver.
Doom (dum), *n.* Dom, en Rets Kjendelse; Bestemmelse, Lod; Ulykke, Fordærvelse, Undergang; yderste Dom; *v.* dømme, domfælde; beslutte, bestemme.
Dooms'day (dums'dei), *n.* Domsdag; Dommedag.
Door (dōr), *n.* Dør; *fig.* Indgang, Adgang.
Door'-keep'er (dōr'kip'ør), *n.* Dørvogter, Portner.
Dor'ic (dɑr'ik), *a.* dorisk.
Dor'man-cy (dɑr'mæn-si), *n.* Ro, rolig Tilstand.
Dor'mant (dɑr'mænt), *a.* sovende; liggende; heldende, skjev; hemmelig, skjult; ubrugt, ubenyttet; *n.* stor Bjælke.
Dor'mer (dɑr'mør), *n.* stor Bjælke.
Dor'mer-win'dow (dɑr'mør-win'dö) *n.* Kvistvindu.
Dor'mi-to-ry (dɑr'mi-tö-ri), *n.* Sovеværelse; Dormitorium (i et Kloster); Kirkegaard, Begravelsested.
Dor'mouse (dɑr'maus), *n.* Sysover.
Dor'sal (dɑr'søl), *a.* som hører til Ryggen, Ryg-.
Dose (dōs), *n.* Dosis, Portion; *fig.* Del, Andel; *v.* anordne forholds-

mæsſig, foreſkrive (Lægemidler); give (en Lægedrik eller noget Modbydeligt).

Dos'sil (dɔs'ſil), *n.* Charpie-Kugle (til et Saar).

Dot (dɔt), *n.* Prik, Punkt; liden Plet; *v.* punktere; mærke med Punkter; *fig.* beſtrø.

Do'tage (dō'tædsj), *n.* Sindsſvaghed, Aandsſvaghed; Barndom (om gamle Folk); overdreven Kjærlighed eller Ømhed.

Do'tal (dō'tæl), *a.* ſom hører til Medgift.

Do'tard (dō'tørd), *n.* Daare, En ſom gaar i Barndom, gammel Nar, forlibt Nar.

Do-ta'tion (dō-tei'ſjøn), *n.* Gave, Skjenk; Udſtyr, Medgift.

Dote (dōt), *v.* være bedaaret, gaa i Barndom, være ſjantet; være elſkovsſyg.

Dot'tard (dɔt'tørd), *n.* afkappet Træ.

Dot'ter-el (dɔt'tør-ɛl), *n.* Pommeransfugl (blandt Almuen anſet for en dum Fugl).

Doub'le (dɔb'l), *a.* & *ad.* dobbelt; *fig.* falſk, liſtig; *n.* det Dobbelte; udtykt Billede; Fold; dobbelt Øl; Rænke, Liſt; Bortſmutten (fra en Forfølger); *v.* fordoble, folde, lægge ſammen eller over hinanden; omſejle, ſejle forbi (et Forbjerg, en Pynt); fordobles, formere ſig til det Dobbelte; vende om, dreje af (i et Løb), ſno ſig frem og tilbage; bruge Rænker.

Doub'le-deal'ing (dɔb'l-dil'ing), *n.* Rænker *pl.*, Falſkhed.

Doub'let (dɔb'lɛt), *n.* Dobbeltſtykke, Dublet; Veſt; *pl.* lige Øjne *pl.*, Paſch (i Tærningſpil).

Doub-loon' (dɔb-lyn'), *n.* Dublon (ſpanſk Guldmynt, omtrent 60 Kroner).

Doubt (daut), *v.* tvivle; tage i Betænkning; betvivle; nære Mistanke til, mistro; *n.* Tvivl, Uvished, Betænkelighed; Mistanke.

Doubt'ful (daut'føl), *a.* } **Doubt'ful-ly** (daut'føl-li), *ad.* } tvivlſom, betænkelig, uvis.

Doubt'less (daut'lɛs), *a.* } **Doubt'less-ly** (daut'lɛs-li), *ad.* } upaatvivlelig.

Dou-ceur' (dy-ſör'), *n.* Sødhed; Foræring, Douceur.

Douche (dyſj), *n.* Sprøjtebad, Douche.

Dough (dō), *n.* Dej.

Dough'ty (dau'ti), *a.* dygtig, behjærtet, mandig; ædel (bruges nu meſt ironiſk).

Dough'y (dō'i), *a.* blød ſom Dej, dejet; *fig.* umoden.

Douse (daus), *v.* plumpe, ſtyrte (i Vandet).

Dove (døv), *n.* Due (vild eller tam).

Dove'-cot (døv'kɔt), } *n.* Due-
Dove'-house (døv'haus), } ſlag, Duehus.

Dove'tail (døv'teil), *n.* T. Svalerumpe (Tap ſom en omvendt Kile); *v.* ſammenføje med Svalerumper; ſammenføje faſt.

Dow'a-ble (dau'å-bl), *a.* ſom kan udſtyres eller faa Medgift; berettiget til Enkebo.

Dow'a-ger (dau'å-djör), *n.* Enke ſom har Enkeſæde og Livrente); Enke (af Stand); Enkefrue.

Dow'dy (dau'di), *n.* udannet, ſludſket Fruentimmer, Sludſke; *a.* ſimpel og ſludſket; tyk, kvabſet, laſket.

Dow'el (dau'ɛl), *n.* T. Dyle, Nagle (i Kanterne af ſamlede Bræder).

Dow'er (dau'ør), *n.* Medgift, Udſtyr; Brudegave, Morgengave; Enkebo; Gave.

Dow'ered (dau'ørd), *a.* ſom har faaet Medgift, udſtyret.

Down (daun), *n.* Dun, Dunfjedre *pl.*; bløde Haar, Dun *pl.* (paa Hagen); Fnok (paa Planters Frø); *fig.* Lindring.

Down (daun), *prp.* & *ad.* ned, ned ad; nede, *i.* ned!

Down (daun), *n.* Sandbanke (ved

Kysten); stor Slette (paa Toppen af Sandbanker), bar Landstrækning (hvor især Faar græsse); *pl.* Dyner *pl.* (Sandbanker, især langs Kysterne af Kent og Sussex; ogsaa en bekjendt Red ved Kysten af Kent).

Down'cast (daun'kåst), *a.* nedslaaet, forsagt.

Down'fall (daun'fål), *n.* Nedstyrtning; Omstyrtning, Undergang.

Down'hill (daun'hil), *n.* Brink; *a.* nedhængende; ned ad Bakke.

Down'right (daun'rait), *a.* & *ad.* lige ned, lodret; aabenhjærtig, ligefrem, uforstilt; aabenbar, øjensynlig; ganske fuldkommen.

Down'ward (daun'ᵘørd), *a.* sænkende sig, nedhængende, heldende, nedadgaaende.

Down'ward (daun'ᵘørd), } *ad.*
Down'wards (daun'ᵘørds), } ned ad, ned.

Down'y (daun'i), *a.* dunet, gjort af Dun; dunblød; *fig.* blød, blid.

Dow'ry (dau'ri), se Dower.

Dox-ol'o-gy (dɔks-ɔl'ö-dji), *n.* Lovprisning, Forherligelse.

Doze (dös), *v.* døse, slumre; *n.* Døs.

Doz'en (døs'n), *n.* Dusin; *a.* tolv.

Doz'i-ness (dös'i-nes), *n.* Døsighed, Søvnagtighed.

Doz'y (dös'i), *a.* døsig, dorsk.

Drab (dræb), *n.* simpel, gemen Kvinde, Skjøge; *v.* have Omgang med gemene Kvinder; *n.* Drap (tykt Klæde).

Drab'ble (dræb'bl), *v.* tilsøle, besudle.

Drachm (dræm), *n.* Drachme (en Mynt hos de gamle Grækere og Jøder); Kvintin (Apothekervægt).

Drach'ma (dræk'må), *n.* Drachme.

Draff (dråf), *n.* Bundfald, Bærme, Spøl, Skyllevand; Udskud.

Draff'y (dråf'i), *a.* smudsig, snavset, slet, uden Værd.

Draft (dråft), *n.* Vexel, Tratte; udvalgt Trop (af Krigsfolk), Detachement); Grundrids, Plan, Tegning; *v.* affætte, afridse, tegne; gjøre Udkast til; udvælge, afsende (en Trop).

Drag (dræg), *v.* drage, trække, slæbe; skrabe (Østers); slæbe (gnides hen ad Jorden); *n.* Vod; lav Vogn (som trækkes ved Haandkraft); Hage eller Krog, Dræg (til at trække noget op af Vandet med), Skraber, Net paa Stang (til Dokkens Rensning); Hjultvinge, Slæbesko, Hemsko.

Drag'gle (dræg'gl), *v.* slæbe; slæbe i Snavset; blive søllet.

Drag'net (dræg'nèt), *n.* Vod.

Drag'o-man (dræg'ö-mæn), *n.* Tolk (hos Tyrkerne), Dragoman.

Drag'on (dræg'ɔn), *n.* Drage (fabelagtigt Dyr), *fig.* arrig, barsk Mand eller Kvinde; flyvende Drage (Firben); Dragen (Stjernebillede); et Luftsyn; (skotsk) Papirsdrage.

Drag'on-fly (dræg'ɔn-flai), *n.* Guldsmed (Insekt).

Drag'on-ish (dræg'ɔn-isj), *a.* drageagtig; rasende.

Dra-goon' (drå-gun'), *n.* Dragon; *v.* tvinge ved Dragoner, bruge Soldatervold, give til Pris for Soldaters Raseri; tvinge ved voldsomme Midler.

Drain (drein), *v.* aflede (flydende Legemer); udtørre; draine; borttage efterhaanden, udtømme; flyde bort, løbe af; *n.* Grøft til Afløb, Rende, Afsivningsrende.

Drain'a-ble (drei'nå-bl), *a.* som kan [udtørres.

Drain'age (drei'nèdsj), *n.* Afflyden, Afløb.

Drake (dreik), *n.* Andrik (jvf. Duck).

Drake (dreik), *n.* et Slags liden Kanon.

Dram (dræm), *n.* Kvintin, Drachme; Smule; Dram, Snaps; *fig.* Brændevin, Spiritus.

Dra'ma (drå'må eller drei'må), *n.* Skuespil, Drama.

Dra-mat'ic (drå-mæt'ik), } *a.*
Dra-mat'ic-al (drå-mæt'ik-æl), } dramatisk; skuespilmæssig.

Dram'a-tist (dræm'å-tist). *n.* Skuespildigter, dramatisk Digter

Dram'a-tize (dræm'å-tais), *v.* dramatisere.

Drank (drængk), drak, *imp.* af Drink.

Drape (dreip), *v.* beklæde, drapere; fabrikere eller væve Klæde; valke, stampe (Klæde).

Dra'per (drei'pør), *n.* Klædehandler, Klædekræmmer.

Dra'per-y (drei'pør-i), *n.* Klædefabrikation; Klæde, Tøj; T. Drapering, Draperi, Gevandt (paa Malerier og Billedstøtter).

Dras'tic (dræs'tik), *a.* T. virksom, kraftig, drastisk (om Lægemidler); *n.* kraftigt Purgativ.

Draught (dråft), *n.* Trækken, Trækning; Afsætning (af Varer); Træk, Trækvind; Slurk, Drik; Afløb, Udløb, naturlig Gang (Matth. 15, 17); Dræt, Fiskedræt; Grundrids; Vexel; T. Detachement; S. T. Dybgaaende (et Skibs); *pl.* Brætspil, Damspil.

Draught'-horse (dråft'hørs), *n.* Trækhest, Arbejdshest.

Draughts'man (dråfts'mæn), *n.* Korttegner, Tegner.

Draw (drå), *v.* [*imp.* DREW; *p. p.* DRAWN] drage, trække (ogsaa om Trækvind); trække sig; slæbe; trække til sig, trække op, trække frem; suge; øse; tappe; udpresse, aftvinge; aflede, udlede; erhverve, vinde; lokke; fordreje; tegne, aftegne, skildre; opsætte (skriftlig); affatte; udtage Indvoldene; *n.* Træk; Gjennemstrejfen (Jægeres); Fangst; trukket Lod; nyt Skuespil som trækker eller gjør Lykke.

Draw'back (drå'bæk), *n.* Tilbagebetaling af Indførselstolden (naar Varerne udføres igjen); Rabat; Tilbageløb (af en Kanon som affyres); Afbræk, Hinder, Skyggeside, Ulempe.

Draw'-bridge (drå'bridsj), *n.* Vindebro.

Draw-ee' (drå-i'), *n.* T. Trassat (En paa hvem en Vexel trækkes).

Draw'er (drå'ør), *n.* En som trækker; Vanddrager; En som tapper, Kjeldersvend, Opvarter; Tegner; tiltrækkende Legeme; Skuffe; T. Trassant, Vexel-Udsteder.

Draw'ers (drå'ørs), *n. pl.* Underbenklæder *pl.*

Draw'ing (drå'ing), *n.* Trækken; Tegnen, Tegning; T. Udstedelse (af en Vexel); S. T. Dybgaaende.

Draw'ing-room (drå'ing-rum), *n.* Forsamlingsværelse, Konversationsstue, Selskabssal, Sal; Cour (ved Hoffet), Opvartning ved Hoffet, Hoffest.

Drawl (drål), *v.* dræve, tale eller læse slæbende.

Drawn (drån), trukket, *p. p.* af Draw; *a.* lige, uafgjørende; opløst, smeltet (Smør).

Dray (drei), *n.* Sluffe, Bryggersluffe, Bryggervogn.

Dray'man (drei'mæn), *n.* Bryggerkarl (som kjører med Øllet).

Dread (dred), *n.* Skræk, Gru, Frygt; *a.* skrækkelig, gruelig, frygtelig; stormægtig, højmægtig, som fortjener høj Ærefrygt; *v.* frygte meget, rædes, forfærdes ved.

Dread'ful (dred'føl), *a.* }
Dread'ful-ly (dred'føl-li), *ad.* } skrækkelig, frygtelig; højtidelig, hellig.

Dread'less (dred'lès), *a.* uforfærdet.

Dread'naught (dred'nåt), *n.* Fries (tykt langhaaret Klæde); Frakke eller et andet Klædningsstykke af Fries.

Dream (drim), *v.* [*imp.* & *p. p.* DREAMED, DREAMT] drømme; *n.* Drøm (ogsaa *fig.*).

Dream'er (drim'ør), *n.* Drømmer.

Dream'less (drim'lès), *a.* uden Drømme.

Dreamt (drèmt), drømte, drømt, *imp.* & *p. p.* af Dream.

Drear (drir), *a.* sørgelig, skrækkelig; *n.* Frygt, Skræk.

Drear'i-ness (drir'i-nès), *n.* det Sørgelige; Sorg.

Drear'y (drir'i), *a.* sørgelig,

melankolsk, trist, skummel, uhyggelig.

Dredge (drèdsj), *n.* et Slags Dræg, Østersnet, Østersskrabe; Muddermaskine; *v.* fange eller skrabe (Østers); optrække (Mudder).

Dredge (drèdsj), *v.* drysse paa, bestrø (især med Mel); *n.* Blandingskorn (Byg og Havre saaet sammen).

Dredg'er (drèdsj'ør), *n.* En som fisker med Skrabe.

Dredg'er (drèdsj'ør), **Dredg'ing-box** (drèdsj'ing-baks), *n.* Strødaase.

Dreg'gy (drèg'gi), *a.* tyk, fuld af Bærme eller Bundfald, mudret.

Dregs (drègs), *n. pl.* Bærme (efter Destillation); brugt til Kvægfoder), Bundfald; Urenlighed, Snavs; *fig.* Udskud.

Dress (drès), *v.* [*imp.* & *p. p.* DRESSED, DREST] tillave, berede, bringe i Stand (til et eller andet Brug); klæde, paaklæde; smykke, pynte; klæde sig paa; T. rette, rette sig (i Linien); *n.* Klædning, Klæder *pl.*; Stadsdragt, Pynt; Dragt, Kunst eller Maade at klæde sig paa.

Dress'er (drès'ør), *n.* En som tilbereder eller bringer noget i tilbørlig Orden; Forbinder (ung Hospitalslæge); Kammerjomfru, Kammertjener; Retterbænk, Kjøkkenbord (ogsaa: dresser-board).

Dress'ing-room (drès'ing-rum), *n.* Paaklædningsværelse.

Dress'y (drès'i), *a.* som gjerne vil være pyntet; pyntet, velklædt; som klæder godt, smuk, pyntelig.

Drib'ble (drib'bl), *v.* dryppe; falde sagte eller svagt; sagle; lade dryppe.

Drib'let (drib'lèt), *n.* liden Smule; liden Sum Penge; Smaapenge *pl.* (af en Sum); *pl.* Klatgjeld.

Drift (drift), *n.* Drift, drivende Kraft, Tilskyndelse, Skyd; heftigt Fald, Styrtning, Heftighed; Byge; det som drives, Drive, opdynget Mængde (Sne, Is osv.); løst Sandlag; Retning, Maal; Hensigt, Øjemed; S. T. Afdrift; T. Stolle (i Bjergværker); *v.* drive; opdynge; drives, sammendrives, opdynge sig.

Drill (dril), *v.* drille (med en Dril); bore, gjennembore; gjøre et Hul; øve i Vaaben, indøve (Rekrutter), exercere; afrette, undervise, øve; saa i Furer; flyde i smaa Strømme; lokke, narre, drive hen, spilde (Tiden); *n.* Dril, Drillebor; Radsaamaskine (som selv danner de smaa Furer hvori Sæden drysser fra Rør i Sædkassen, drill-box); Sæd saaet i Furer; Krigsøvelse, Exercis; liden Bæk (for: rill); Mandril (Abe).

Drill'-plow (dril'plau), **Drill'-plough** (dril'plau), *n.* Opkamnings- og Hyppeplov.

Drink (dringk), *v.* [*imp.* DRANK; *p. p.* DRUNK] drikke; gjøre beskjenket; *fig.* indsuge; *n.* Drik, Drikke.

Drink'a-ble (dringk'å-bl), *a.* drikkelig.

Drink'er (dringk'ør), *n.* En som drikker; Dranker, Drikkebroder.

Drip (drip), *v.* dryppe, neddryppe; dryppe (Smør paa en Steg osv.); *n.* det som drypper, Dryp; Tagdraabe, Tagdryp; fremstaaende Kant af et fladt Tag, bred Gesims.

Drip'ping (drip'ping), *n.* Stegefedt.

Drive (draiv), *v.* [*imp.* DROVE; *p. p.* DRIVEN] drive; drive hen, bortdrive, fordrive; jage, forfølge; kjøre (Heste, en Vogn osv.); udtømme og rense ved at bortdrive, udryste (f. Ex. Fjedre); tvinge, nøde; lade sig drive, blive drevet, styrte afsted, ile, løbe; kjøre, age (i en Vogn); sigte til, have til Hensigt; S. T. drive fra Ankeret eller til Søs; *n.* Kjøretur; Kjørevej.

Driv'el (driv'ël), *v.* drævle, ævle; sagle; fjante, handle taabelig eller flanevornt; *n.* Sagl; Fjante, kjælen Nar.

Driv'el-er (driv'ël-ør), *n.* Drævler, Sagleskjæg; Nar, Fjante.

Driv'en (driv'n), kjørt, *p. p.* af Drive.

Driv'er (draiv'ør), *n.* Driver; Kudſk; drivende Værktøj; S. T. Meſan (Sejl).

Driz'zle (driz'sl), *n.* Støvregn, Ruſk; *v.* falde i ſmaa Draaber, ſmaaregne, ruſke; lade falde i ſmaa Draaber, ſtænke.

Driz'zly (driz'sli), *a.* ruſket, taaget med Smaaregn.

Droll (drōl), *a.* pudſerlig, pudſig, løjerlig, komiſk; *n.* Spøgebroder, Spøgefugl, Skjemtebroder, lyſtigt Hoved; Pudſerlighed, Pudſeri, Løjer *pl.*; *v.* ſkjemte, pudſe, gjøre Løjer, drive Spøg.

Droll'er-y (drōl'ør-i), *n.* Spas, Pudſerlighed, Narreri, Abeſpil.

Drom'e-da-ry (drøm'i-då-ri), *n.* Dromedar (Kamel med een Pukkel).

Drone (drōn), *n.* Drone (Han-Bi); lad, doven Perſon, Lediggjænger, Drog; Brummen, Snurren; Snurre; Baspibe; *v.* dovne, døſe; ſnurre, brumme.

Droop (drup), *v.* bøje ned, ſænke; vanſmægte, falde hen, hendø; hentæres (af Kummer), nedbøjes, visne; *n.* Nedbøjning.

Drop (drap), *n.* Draabe; *fig.* Perle, Diamantsørenring, Øreheng; liden bitte rund Kage; Faldklap eller Faldlem (hvorpaa Forbrydere ſtaa, naar de ſkulle hænges); S. T. Dybde (af et Sejl); *v.* dryppe, neddryppe; falde, falde ned, ſynke; dø, dø pludſelig; forſvinde, ophøre; komme uventet; lade falde; tabe, miſte; ſænke; ytre; opgive, gjøre en Ende paa; forlade; tilſideſætte, udelade; beſprenge.

Drop'let (drap'lēt), *n.* liden Draabe, *fig.* Taare.

Drop'si-cal (drap'ſi-kăl), *a.* vatterſottig.

Drop'sy (drap'ſi), *n.* Vatterſot.

Dross (dras), *n.* Metalſkum, Sinder *pl.*; Duſt, Urenligheder *pl.*, Skum, Snavs.

Dross'y (dras'i), *a.* uren, ſnavſet; ſlet, uden Værd.

Drought (draut), } *n.* Tørhed, Tørke;
Drouth (drauth), } Tørſt.

Drought'y (draut'i), } *a.* tør; tørſtig.
Drouth'y (drauth'i), }

Drove (drōv), kjørte, *imp.* af Drive.

Drove (drōv), *n.* Drift (Kvæg), Hjord, Flok; Hob, Stimmel, Sammenløb, Opløb.

Drov'er (drōv'ør), *n.* Kvægdriver, Kvæghandler.

Drown (draun), *v.* drukne; ſænke under Vandet; overſvømme; *fig.* overvælde; dæmpe; bedøve.

Drowse (draus), *v.* gjøre døſig eller ſøvnig; være ſøvnig, ſlumre; ſe dorſk eller ſøvnig ud.

Drow'si-ness (drau'si-nēs), *n.* Søvnighed; Dorſkhed, Træghed.

Drow'sy (drau'si), *a.* ſøvnig, ſøvnagtig, døſig, dorſk.

Drub (drøb), *v.* ſlaa, tromme, ſtampe; prygle; *n.* Slag, Stød, Puf.

Drub'bing (drøb'bing), *n.* Dragt Prygl.

Drudge (drødsj), *n.* En ſom maa forrette haardt og ſimpelt Arbejde; Hundedreng, Haandlanger, Knegt, Slave; *v.* forrette ſimpelt og beſværligt Arbejde, ſlide og ſlæbe.

Drudg'er-y (drødsj'ør-i), *n.* Trælleri, Slæberi, Slid og Slæb.

Drug (drøg), *n.* Drogeri, Materialvare (tørret Læge- eller Farveurt, utilberedte Apothekervarer); en Vare ſom for Tiden eller ikke mere efterſpørges, Vare ſom ikke er i Pris (f. Ex. paa Grund af Markedets Overfyldning); *v.* forſætte eller blande med medicinſke Varer; blande med Gift eller noget Skadeligt; foreſkrive eller give Medicin, fylde med Medicin.

Drug'get (drøg'gēt), *n.* Droguet (et Slags filtagtigt uldent Tøj).

Drug'gist (drøg'giſt), *n.* Materialiſt, En ſom handler med raa Apothekervarer, Apotheker, Drogiſt.

Dru'id (dry'id), *n.* Druide.

Dru-id'ic-al (drü-id'ik-ăl), *a.* ſom angaar Druiderne.

Dru'id-ism (dry'id-ism), *n.* Druidernes Lære.

Drum (drøm), *n.* Tromme; Trommehinde (i Øret); Forsamling, stort Aftenselskab; *v.* tromme; *fig.* slaa med en bankende Bevægelse.

Drum'–ma'jor (drøm'me'djør), *n.* Tamburmajor, Regimentstambur.

Drum'mer (drøm'mør), *n.* Trommeslager, Tambur.

Drum'stick (drøm'stik), *n.* Trommestok.

Drunk (drøngk), *a.* drukken, beskjenket, fuld, beruset; gjennemvædet, vaad.

Drunk'ard (drøngk'ørd), *n.* Drukkenbolt.

Drunk'en (drøngk'n), *a.* drukken, beskjenket; gjennemvædet.

Drunk'en-ness (drøngk'n-nës), *n.* Drukkenskab, Beruselse; Fylderi.

Dru-pa'ceous (drü-pe'sjøs), *a.* stenfrugtagtig.

Drupe (dryp), *n.* Stenfrugt.

Dry (drai), *a.* tør (ogsaa *fig.*); tørstig; *v.* tørre; tørres; udtømme, drikke ud.

Dry'ad (drai'ëd), *n.* Dryade, Skovnymfe.

Dry'–goods (drai'gyds), *n.* Manufakturvarer, Alenvarer *pl.*

Dry'ly (drai'li), *ad.* tørt; *fig.* tørt, koldt; bart.

Dry'ness (drai'nës), *n.* Tørhed (ogsaa *fig.*).

Dry'–rot (drai'rgt), *n.* Fyr, Svamp (Sygdom i Træ).

Dry'–shod (drai'sjgd), *a.* med tørre Fødder, tørskoet.

Du'al (dju'øl), *a.* & *n.* T. Dualis.

Du-al'i-ty (djü-ël'i-ti), *n.* Tohed, Tvedeling, Dualisme.

Dub (døb), *v.* slaa; slaa til Ridder; nævne, benævne, betitle, udnævne; lyde som Trommeslag eller deslige; slette (Tømmer med Skarvøxe); *n.* Slag; Ridderslag.

Du'bi-ous (dju'bi-øs), *a.* tvivlsom.

Du'cal (dju'kël), *a.* hertugelig.

Duc'at (døk'ët), *n.* Dukat.

Duch'ess (døtsj'ës), *n.* Hertuginde.

Duch'y (døtsj'i), *n.* Hertugdømme.

Duck (døk), *n.* (Dukke), et Kjæleord: Snut, Putte.

Duck (døk), *n.* fineste Sejldug, Russiaduk; *pl.* Sejldugs-Buxer *pl.*

Duck (døk), *n.* And; Dukken eller Luben med Hovedet; Dukkert; Kav (en Leg med Stene); Bundt beskadigede Kjødstumper (som sælges til de Fattige i London); *v.* dukke; dukke sig; bukke sig dybt.

Duck'ing (døk'ing), *n.* S. T. Daab (naar det unge Mandskab døbes første Gang de passere Linien).

Duck'ling (døk'ling), *n.* Ælling; Snut, Putte.

Duct (døkt), *n.* Ledning, Førelse; Kanal, Rende, Rør, Gang.

Duc'tile (døk'til), *a.* udvidelig, strækkelig, bøjelig, smidig.

Duc-til'i-ty (døk-til'i-ti), *n.* Udvidelighed, Strækkelighed; Bøjelighed; *fig.* Føjelighed.

Dude (dyd), *n.* Sprade, Spradebasse.

Dudg'eon (dødsj'øn), *n.* Dolk, Stilet; Fiendskab, Uvilje, Had.

Duds (døds), *n. pl.* gamle Klæder *pl.*

Due (dju eller dy), *a.* skyldig; passende, tilbørlig; nøjagtig, lige, punktlig; forfalden (om en Vexel, Renter osv.); S. T. retvisende; *n.* Skyldighed; Ret, Rettighed; Pligt; Afgift.

Du'el (dju'ël), *n.* Tvekamp, Duel; *v.* have en Tvekamp eller duellere med.

Du'el-ist (dju'ël-ist), *n.* Duellant; Slagsbroder.

Du-en'na (djü-ën'nå), *n.* Hovmesterinde, Duenna (en ældre Kvinde som har Opsyn med en ung Dame).

Du-et' (djü-ët'), *n.* Duet.

Dug (døg), *n.* Brystvorte, Patte; Bryst (Kvindes).

Duke (djuk), *n.* Hertug (i England den højeste Rang efter Prindsen af Wales).

Dul'cet (dŏl'sĕt), *a.* sød, behagelig, velklingende, liflig.
Dul'ci-fi-ca'tion (dŏl'sĭ-fĭ-kē'shŏn), *n.* Forsødelse.
Dul'ci-fy (dŏl'sĭ-fai), *v.* forsøde.
Dul'ci-mer (dŏl'sĭ-mŏr), *n.* Hakkebræt (musikalsk Instrument).
Dull (dŏl), *a.* dunkel, mat, svag; dump; stump (om en Kniv osv.); sløv; dum, enfoldig, tungnem; uvirksom, langsom, doven; kjedsommelig, kjedsom; kjedelig, flau; bedrøvet, sørgmodig; *v.* gjøre dunkel, berøve Glansen; gjøre stump, sløve; gjøre dum; svække; dæmpe; gjøre sørgmodig, bedrøve; gjøre kjedelig.
Dull'ard (dŏl'ŏrd), *n.* Dumrian, Dosmer.
Dull'ness (dŏl'nĕs), *n.* Dunkelhed; Sløvhed; Dumhed, Tungnemhed; Søvnighed; Kjedsommelighed.
Du'ly (djų'lĭ), *ad.* tilbørlig; nøje, lige, regelmæssig, punktlig.
Dumb (dŏm), *a.* stum, maalløs (berøvet Taleevne); taus.
Dumb'-bells (dŏm'bĕls), *n. pl.* Haandvægte *pl.* (til Øvelse og Motion).
Dumb'ness (dŏm'nĕs), *n.* Stumhed, Maalløshed; Taushed.
Dumb'-show (dŏm'shŏ), *n.* mimisk Forestilling.
Dump (dŏmp), *n.* tung, mørk Sindsstemning, Forstemthed, Tungsindighed; Aandsfraværelse, Sørgesang, Sørgemusik, sørgelig Melodi.
Dump (dŏmp), *n.* Blypenge eller tyk Blyskilling (som Drenge spille med).
Dump'-ish (dŏmp'ĭsj), *a.* tungsindig, nedslagen.
Dump'ling (dŏmp'lĭng), *n.* et Slags liden rund Pudding, Klump, Æbleskive.
Dumps (dŏmps), *n. pl.* Tungsindighed, Forstemthed.
Dump'y (dŏmp'ĭ), *a.* liden og tyk.
Dun (dŏn), *a.* sortebrun, mørkebrun; mørk, tyk, trist (om Luften).
Dun (dŏn), *v.* nedsalte Kabliau paa en særegen Maade hvorved den faar en mørk Farve; overhænge for at faa sine Penge, kræve, rykke.
Dunce (dŏns), *n.* Dumrian, Dosmer, Fjog.
Dun'-fish (dŏn'fĭsj), *n.* nedsaltet [Kabliau.
Dung (dŏng), *n.* Møg, Gjødning; *v.* gjøde; give Exkrementer fra sig.
Dun'geon (dŏn'djŏn), *n.* Fangetaarn, Fængsel, Fangekjelder, Fangehul (især om et mørkt Fængsel under Jorden); *v.* indespærre i et Fangehul.
Du'o (djų'ŏ), se Duet.
Du'o-dec'i-mo (djų'ŏ-dĕs'ĭ-mŏ), *n.* Duodes (et Ark delt i 12 Dele).
Du'o-de'num (djų'ŏ-dī'nŏm), *n.* T. Duodenum, Tolvfingertarm.
Dupe (djųp), *v.* narre, bedrage, føre bag Lyset; *n.* En som let lader sig narre, Nar, lettroende Menneske.
Du'pli-cate (djų'plĭ-kēt), *v.* fordoble; lægge sammen, folde sammen.
Du'pli-cate (djų'plĭ-kĕt), *a.* dobbelt; *n.* Doublet; Afskrift, Gjenpart.
Du'pli-ca'tion (djų'plĭ-kē'shŏn), *n.* Fordobling; Sammenlægning; Fold.
Du'pli-ca-ture (djų'plĭ-kă-tjųr), *n.* Fordobling, det som er dobbelt, Fold, Læg.
Du-plic'i-ty (djü-plĭs'ĭ-tĭ), *n.* Dobbelthed, dobbelt Beskaffenhed; tvetunget Tale, Falskhed, Tvetydighed, Forstillelse.
Du'ra-bil'i-ty (djų'rå-bĭl'ĭ-tĭ), *n.* Varighed, Hold.
Du'ra-ble (djų'rå-bl), *a.* varig, durabel, stærk, fast; vedvarende.
Du'rance (djų'rĕns), *n.* Vedvarenhed, Varighed; Fængsling, Fangenskab; Fængsel.
Du-ra'tion (djü-rē'shŏn), *n.* Varighed, Vedvarenhed.
Du'ress (djų'rĕs eller djü-rĕs'), *n.* ugyldig Fængsling, uretmæssig Tvang (hvorved En nødes f. Ex. til at underskrive et Dokument).
Dur'ing (djųr'ing), *prp.* medens, under, i.

Durst (dørst), vovede, *imp.* af Dare.
Dusk (døsk), *a.* dunkel, mørk, skummel; sortagtig; *n.* mørk Farve; Skumring, Mørkning, Tusmørke; *v.* formørke; blive mørk.
Dusk'y (døsk'i), *a.* mørk, skummel, dunkel, dæmrende.
Dust (døst), *n.* Støv (ogsaa *fig.*); Savspaaner *pl.*, Filspaaner *pl.*; Fejeskarn.
Dust (døst), *v.* overstøve, tilstøve; rense for Støv, banke Støv af, støve af.
Dust'y (døst'i), *a.* støvet, fuld af Støv.
Du'te-ous (dju̯'ti-øs), *a.* lydig; ærbødig; pligtskyldig.
Du'ti-a-ble (dju̯'ti-å-bl), *a.* toldpligtig.
Du'ti-ful (dju̯'ti-føl), *a.* } lydig,
Du'ti-ful-ly (dju̯'ti-føl-li), *ad.* } tro; ærbødig.
Du'ty (dju̯'ti), *n.* Pligt, Skyldighed; Ærbødighed, Agtelse; Afgift, Told, Taxt; Tjeneste, Krigstjeneste, Vagt (militær).
Dwarf (du̯arf), *n.* Dværg (*fig.* ogsaa om Planter og Dyr), Vantrivning; *v.* hindre i Væxten, gjøre liden; forknyttes, svinde ind.
Dwarf'ish (du̯arf'isj), *a.* dværgagtig, uanselig, lav.
Dwell (du̯ël), *v.* [*imp.* & *p. p.* DWELT, DWELLED] dvæle, blive, opholde sig (ved noget); bo, *fig.* have hjemme; bebo.
Dwell'ing (du̯ël'ing), *n.* Bolig.
Dwin'dle (du̯in'dl), *v.* svinde, indsvinde; svækkes, falde hen, tage af.
Dye (dai), *v.* farve (Tøj); *n.* Farvesuppe, Farve.
Dye'ing (dai'ing), *n.* Farvning, Farveri.
Dy'er (dai'ør), *n.* Farver.
Dyke (daik), se Dike.
Dy-nam'ics (dai-næm'iks), *n. pl.* Dynamik, Kraftlære.
Dy'nas-ty (dai'næs-ti), *n.* Dynasti, Herredømme; regjerende Hus.
Dys'en-ter'ic (dis'in-tër'ik), *a.* dysenterisk, blodgangagtig.
Dys'en-ter'y (dis'in-tër'i), *n.* Blodgang.
Dys-pep'sy (dis-pëp'si), *n.* slet Fordøjelse.
Dys-pep'tic (dis-pëp'tik), *a.* dyspeptisk; *n.* Dyspeptiker, dyspeptisk Patient.

E.

Each (ïtsj), *pron.* enhver, hver (især af et Antal).
Ea'ger (ï'gør), *a.* skarp, sur; raa (om Luften); heftig, begjerlig, ivrig, livlig.
Ea'ger-ly (ï'gør-li), *ad.* skarpt, paa en heftig eller begjerlig Maade; ivrigen.
Ea'ger-ness (ï'gør-nës), *n.* Skarphed, Surhed; Heftighed, Ivrighed; Begjerlighed.
Ea'gle (ï'gl), *n.* Ørn; Læsepult i Form af en flyvende Ørn (i Kirker).
Ea'glet (ï'glët), *n.* ung Ørn.
Ear (ïr), *n.* Øre; Gehør; Øre, Hank.
Ear (ïr), *n.* Ax, Vippe; *v.* sætte Ax eller Vipper.
Eared (ïrd), *a.* med Ax, som staar i Vipper.
Earl (ørl), *n.* Jarl; Greve (fordum den første, nu den tredie Klasse af den høje engelske Adel).
Earl'dom (ørl'døm), *n.* Grevskab; Grevestand.
Ear'less (ïr'lës), *a.* øreløs, uden Ører.
Ear'li-ness (ør'li-nës), *n.* tidlig Tilstedeværelse, tidlig Fremkomst, tidlig Opstaaen.
Ear'ly (ør'li), *a.* & *ad.* aarle, tidlig; betids.
Earn (ørn), *v.* fortjene, erhverve; vinde, opnaa.
Earn (ørn), *v.* løbe sammen (om Melk).

Earn'est (ørn'ëst), *a.* alvorlig; ivrig, begjerlig; *n.* Alvor; Haandpenge, Penge paa Haanden *pl.*; Underpant, Pant.

Earn'est-ly (ørn'ëst-li), *ad.* med Alvor, ivrigen.

Earn'ings (ørn'ings), *n.* Fortjeneste, Vinding; Erhverv.

Ear'–ring (ir'ring), *n.* Ørering.

Earth (ørth), *n.* Jord; Jordklode, Jorden; Land; Jordart; Rævehule, Grævlingehule; T. Ler; *v.* nedgrave, bedække med Jord; grave sig ned i Jorden, krybe ned i Jorden.

Earth'en (ørth'en), *a.* af Jord eller Ler.

Earth'ly (ørth'li), *a.* jordisk, verdslig, sanselig.

Earth'quake (ørth'kweik), *n.* Jordskjælv, Jordrystelse.

Earth'y (ørth'i), *a.* jordagtig, jordisk.

Ear'–wax (ir'wæks), *n.* Ørevox.

Ear'wig (ir'wig), *n.* Ørentvist; *fig.* Øretuder; *v.* indsmigre sig hos (En ved Øretuderi).

Ease (is), *n.* Rolighed, Hvile; Ro, Magelighed, Behagelighed; Lindring, Lettelse; Lethed, Frihed; *v.* lette, berolige; lindre, formilde; befri.

Ea'sel (i'sl), *n.* Maleri-Stillads, Staffeli.

Ease'ment (is'mënt), *n.* Lettelse; Bekvemmelighed; Stolgang; T. Servitut (Forpligtelse, som hviler paa en Ejendom, og som Ejeren maa taale, f. Ex en Vej for Andre over hans Jord).

Ea'si-ly (i'si-li), *ad.* lettelig, med Lethed, let.

Ea'si-ness (i'si-nës), *n.* Rolighed, Behagelighed; Utvungenhed, Frihed; Lethed; Føjelighed, Beredvillighed.

East (ist), *n.* Øst; Østerland; *a.* øst, øster.

East'er (ist'ør), *n.* Paaske.

East'er-day (ist'ør-dei), *n.* Paaskedag.

East'er-ly (ist'ør li), *a.* & *ad.* østlig, fra Øst, mod Øst.

East'ern (ist'ørn), *a.* østerlandsk, orientalsk; østlig.

East'ward (ist'wørd), *ad.* mod Øst, Øster paa.

Ea'sy (i'si), *a.* rolig, behagelig; tilfreds; beredvillig, villig; let, ikke vanskelig; fri, utvungen, naturlig.

Eat (it), *v.* [*imp.* ATE; *p. p.* EAT, EATEN] æde, spise; ædse, fortære.

Eat'a-ble (it'å-bl), *a.* spiselig.

Eat'ing–house (it'ing-haus), *n.* Spisekvarter.

Eaves (ivs), *n. pl.* Tagskjæg.

Eaves'drop-per (ivs'drop-pør), *n.* Lurer.

Ebb (eb), *n.* Ebbe; *fig.* Aftagen, Forfald; *a.* lav, nær ved Overfladen; *v.* ebbe; *fig.* aftage, gaa tilbage.

Ebb'–tide (eb'taid), *n.* Ebbe.

Eb'on (eb'øn), *a.* gjort af Ibenholt; *fig.* sort, mørk.

Eb'on (eb'øn), **Eb'on-y** (eb'øn-i), *n.* Ibenholt.

E-bri'e-ty (i-brai'i-ti), *n.* Drukkenskab, Drikfældighed.

E-bull'ient (i-bøl'jënt), *a.* kogende over.

Eb ul-li'tion (eb'øl-lish'øn), *n.* Opbrusning; heftig Bevægelse, Udbrud.

E-bur'ne-an (i-bør'ni-ën), *a.* af Elfenben.

Ec-cen'tric (ek-sen'trik), **Ec-cen'tric-al** (ek-sen'trik-ël), *a.* excentrisk; fra Midtpunktet afvigende; overspændt, sværmerisk, uordentlig; *n.* Excentrik (i Dampmaskine).

Ec cen-tric'i-ty (ek'sën-tris'i-ti), *n.* Afvigelse fra Midtpunktet, Excentricitet; Afvigelse, Besynderlighed; Udsvævelse.

Ec-cle'si-as'tic (ek-kli'si-æs'tik), *a.* kirkelig; *n.* Gejstlig.

Ec-cle'si-as'tic-al (ek-kli'si-æs'tik-ël), *a.* kirkelig, gejstlig.

Ech'o (ek'ö), *n.* Gjenlyd, Ekko; *v.* gjenlyde; gjentage; sige efter.

E-clat' (i-klä'), *n.* Glans, Pragt, Opſigt.

Ec-lec'tic (ëk-lëk'tik), *a.* eklektiſk, prøvende, udvælgende, udſøgende; *n.* Eklektiker.

E-clipse' (i-klips'), *n.* Formørkelſe, Sol- eller Maaneformørkelſe; Fordunkling; *v.* formørke, fordunkle; udſlette.

E-clip'tic (i-klip'tik), *n.* Ekliptik, Solbane; *a.* ekliptik, fordunklet.

Ec'logue (ëk'lag), *n.* Hyrdedigt.

E'co-nom'ic-al (i'kö-nam'ik-ël), *a.* økonomiſk; ſparſom.

E'co-nom'ic-al-ly (i'kö-nam'ik-ël-li) *ad.* paa en ſparſommelig Maade.

E-con'o-mist (i-kan'ö-miſt), *n.* Økonom, Husholder.

E-con'o-mize (i-kan'ö-mais), *v.* holde ſparſomt Hus, økonomiſere.

E-con'o-my (i-kan'ö-mi), *n.* Husholdning, Økonomi, Landhusholdning; Sparſommelighed; Anordning, henſigtsmæſſig Indretning.

Ec'sta-cy (ëk'ſtä-ſi), *n.* Henrykkelſe, Begejſtring, Ekſtaſe, overvættes Glæde; heftig Sorg.

Ec-stat'ic (ëk-ſtät'ik), *a.* henrykt, henreven.

Ec'u-men'ic-al (ëk'jü-mën'ik-ël), ſe Oecumenical.

E-da'cious (i-dei'ſjøs), *a.* fortærende; graadig, ſlugen; rovbegjerlig.

E-dac'i-ty (i-däs'i-ti), *n.* Graadighed, Slugenhed; Rovgjerrighed.

Ed'der (ëd'dør), *n.* Slags Hugorm; Kviſte eller Ris *pl.* (til at flette Gjerder med); *v.* flette med Kviſte.

Ed'dy (ëd'di), *n.* Vand ſom drives tilbage mod Strømmen, Vandhvirvel; Hvirvel; *a.* hvirvlende.

Edge (ëdsj), *n.* Eg, Od, Spids; Rand; Kant; Søm; Snit (paa en Bog); *fig.* Heftighed, Bitterhed; Skarphed; *v.* hvæſſe, ſlibe, ſkjærpe; ſømme, kante, indfatte; egge, opegge, forbittre, ophidſe; bevæge eller rykke til Siden, bevæge lidt efter lidt; bevæge ſig mod Siden.

Edged (ëdsjt), *a.* ſkarp, hvas; kantet.

Edg'ing (ëdsj'ing), *n.* Rand, Kant, Kantning, Bort, Indfatning; ſmalle Kniplinger, Blonder *pl.*

Edge'–tool (ëdsj'tųl), *n.* ſkarpt Værktøj.

Edge'wise (ëdsj'uais), *a.* med Kanten eller Eggen imod (noget).

Ed'i-ble (ëd'i-bl), *a.* ſpiſelig.

E'dict (i'dikt), *n.* Edikt, Forordning.

Ed'i-fi-ca'tion (ëd'i-fi-kei'ſjøn), *n.* Opbyggelſe, Belæring.

Ed'i-fice (ëd'i-fis), *n.* Bygning.

Ed'i-fy (ëd'i-fai), *v.* opbygge, belære; bygge; overtale.

E'dile (i'dail), *n.* Ædil (Opſynsmand over Bygninger, Vejvæſen og Politi i det gamle Rom).

Ed'it (ëd'it), *v.* udgive (en Bog, et Blad); redigere.

E-di'tion (ë-disj'øn), *n.* Udgave; Oplag.

Ed'i-tor (ëd'i-tør), *n.* Udgiver; Redaktør.

Ed'i-to'ri-al (ëd'i-tō'ri-ël), *a.* ſom hører til eller er ſkrevet af en Udgiver eller Redaktør.

Ed'i-tor-ship (ëd'i-tør-ſjip), *n.* en Udgivers eller Redaktørs Arbejde eller Pligt.

Ed'u-cate (ëd'jü-keit), *v.* opdrage.

Ed'u-ca'tion (ëd'jü-kei'ſjøn), *n.* Opdragelſe.

Ed'u-ca'tion-al (ëd'jü-kei'ſjøn-ël), *a.* ſom hører til Opdragelſe.

Ed'u-ca'tor (ëd'jü-kei'tør), *n.* Opdrager.

E-duce' (i-djųs'), *v.* fremdrage, fremlokke, uddrage.

E-duc'tion (i-døk'ſjøn), *n.* Fremdragelſe, Uddragning.

Eel (il), *n.* Aal.

Ef'fa-ble (ëf'fä-bl), *a.* ſom kan udtales, ſom kan ſiges.

Ef-face' (ëf-feis'), *v.* udſlette, udſtryge, udviſke, tilintetgjøre.

Ef-face'ment (ëf-feis'mënt), *n.* Udſlettelſe.

Ef-fect' (ëf-fekt'), *n.* Virkning, Følge;

Virkelighed; Udførelse, Fuldbyrdelse; Hensigt, Øjemed; *v.* bevirke, udrette, fuldbyrde; foraarsage.

Ef-fect'i-ble (ĕf-fĕkt'i-bl), *a.* gjørlig, mulig.

Ef-fect'ive (ĕf-fĕkt'iv), *a.* virkende; virksom, kraftig; brugbar, tjenstdygtig; virkelig.

Ef-fect'ive-ly (ĕf-fĕkt'iv-li), *ad.* paa en virksom Maade; virkeligen.

Ef-fect'u-al (ĕf-fĕkt'jü-ĕl), *a.* virksom, kraftig, eftertrykkelig.

Ef-fect'u-al-ly (ĕf-fĕkt'jü-ĕl-li), *ad.* kraftigen, eftertrykkeligen.

Ef-fect'u-ate (ĕf-fĕkt'jü-ĕt), *v.* bevirke, udrette, udføre.

Ef-fem'i-na-cy (ĕf-fĕm'i-nâ-si), *n.* Kvindagtighed, Blødagtighed.

Ef-fem'i-nate (ĕf-fĕm'i-nĕt), *a.* kvindagtig, blødagtig.

Ef'fer-vesce' (ĕf før-vĕs'), *v.* opbruse, koge, fraade.

Ef fer-ves'cence (ĕf'før-vĕs'sens), *n.* Opbrusning.

Ef'fer-ves'cent (ĕf'før-vĕs'sent), *a.* brusende, sydende, fraadende.

Ef-fete' (ĕf-fit'), *a.* gold, ufrugtbar, udtæret; udslidt.

Ef'fi-ca'cious (ĕf'fi-kē'shjøs), *a.* virksom, kraftig.

Ef'fi-ca'cious-ly (ĕf'fi-kē'shjøs-li), *ad.* kraftigen, virksomt.

Ef'fi-ca-cy (ĕf'fi-kâ-si), *n.* Virksomhed, Kraft; Evne, Dygtighed.

Ef-fi'cien-cy (ĕf-fish'ĕn-si), *n.* Virksomhed, Kraft.

Ef-fi'cient (ĕf-fish'ent), *a.* virkende, virksom; dygtig, duelig; *n.* virkende Aarsag; Ophavsmand.

Ef'fi-gy (ĕf'fi-dji), *n.* Billede.

Ef'flo-resce' (ĕf flö-rĕs'), *v.* slaa ud eller skyde ud i smaa spidse Krystaller i Form af Blomster.

Ef flo-res'cence (ĕf'flö-rĕs'sens), *n.* Blomstring, Flor; blomsteragtige Udvækster *pl.*; Udslæt, Hudsygdom.

Ef'flo-res'cent (ĕf'flö-rĕs'sent), *a.* fremblomstrende, fremskydende som Blomster.

Ef'flu-ence (ĕf'fljü-ens), *n.* Udflod, Udflyden, Udstrømning.

Ef'flu-ent (ĕf'fljü-ent), *a.* udflydende, udstrømmende; *n.* Strøm fra en Flod eller Indsø, Udstrømning.

Ef-flu'vi-um (ĕf-fljü'vi-øm), *n.* Udstrømning, Uddunstning.

Ef'flux (ĕf'fløks), **Ef-flux'ion** (ĕf-fløks'jøn), *n.* Udflod, Udflydelse.

Ef'fort (ĕf'ført), *n.* Anstrængelse, Bestræbelse, Møje.

Ef-front'er-y (ĕf-frønt'ør-i), *n.* Frækhed, Uforskammethed.

Ef-ful'gence (ĕf-føl'djens), *n.* Straaleglans, Afglans, Glans.

Ef-ful'gent (ĕf-føl'djent), *a.* straalende, skinnende.

Ef-fuse' (ĕf-fjus'), *v.* udgyde, udøse.

Ef-fu'sion (ĕf-fjü'sjøn), *n.* Udgydelse, Uddøsen; Spilden, Ødslen.

Ef-fu'sive (ĕf-fjü'siv), *a.* udgydende; ødslende, ødsel.

Eft (ĕft), *n.* Sumpfirben.

Egg (ĕg), *n.* Æg.

Egg (ĕg), *v.* egge, opegge, tilskynde.

Eg'lan-tine (ĕg'lăn-tain), *n.* Vin-Rose.

E'go-tism (i'gö-tism), *n.* Egoisme, Egenkjærlighed.

E'go-tist (i'gö-tist), *n.* Egoist.

E'go-tist'ic-al (i'gö-tist'it-ĕl), *a.* egoistisk, egenkjærlig, indbildsk.

E'go-tize (i'gö-tais), *v.* være egenkjærlig, tale altid om sig selv.

E-gre'gious (i-grī'djøs), *a.* udmærket, overordentlig, ualmindelig; skammelig, Erke-.

E-gre'gious-ly (i-grī'djøs-li), *ad.* paa en udmærket Maade, ualmindeligt.

E'gress (i'grĕs), *n.* Udgang; Udløb (Vandets).

E-gres'sion (i-grĕsh'øn), *n.* Udgang, Bortgang, Udtrædelse.

E'gret (i'grĕt), *n.* hvid Hejre, Sølvhejre; Hejrefjeder.

E-gyp'tian (i-djip'shăn), *a.* ægyptisk; *n.* Ægypter; Zigeuner.

Er'der-down (ai'dør-daun), *n.* Ederdun; Dundyne, Dyne.
Eight (eit), *a.* otte.
Eigh'teen (ei'tin), *a.* atten.
Eigh'teenth (ei'tinth), *a.* attende.
Eigh'tieth (ei'ti-ith), *a.* ottiende.
Eight'fold (eit'fōld), *a.* ottefold.
Eighth (eitth), *a.* ottende; *n.* Oktav (i Musik).
Eighth'ly (eitth'li), *ad.* for det ottende.
Eigh'ty (ei't'i), *a.* otteti.
Ei'ther (i'dhør eller ai'dhør), *pron.* en (af to); hver (af to), begge; enten den ene eller den anden; *conj.* enten.
E-jac'u-late (i-djæk'jü-leit), *v.* udkaste; udstøde, ytre pludselig.
E-jac'u-la'tion (i-djæk'jü-lei'sjøn), *n.* Udkasten, Udstøden, Udbrud, pludselig Ytring; kort Bøn, Hjærtesuk.
E-jac'u-la-to-ry (i-djæk'jü-lå-tö-ri), *a.* udkastende, udsprøjtende; udstødt, pludselig ytret; pludselig, øjeblikkelig.
E-ject' (i-djekt'), *v.* udkaste; udstøde, forstøde, fordrive, forjage.
E-jec'tion (i-djek'sjøn), *n.* Udkastelse; Udstødelse, Fordrivelse; Afføring, Opkastelse.
E-ject'ment (i-djekt'mënt), *n.* Fordrivelse, Udkastelse; T. retslig Befaling til midlertidig at forlade sin Ejendom eller Forpagtning.
Eke (ik), *v.* øge, forøge, formere, forstørre; udfylde, fuldstændiggjøre; forlænge, forhale, trække i Langdrag; *n.* Forøgelse, Forstørrelse, Formerelse; *ad.* ogsaa, tillige.
E-lab'o-rate (i-læb'ö-reit), *v.* udarbejde, udføre med Omhu og Flid.
E-lab'o-rate (i-læb'ö-rët), *a.* udarbejdet med Flid, vel gjennemtænkt.
E-lab'o-ra'tion (i-læb'ö-rei'sjøn), *n.* Udarbejdelse, flittig Bearbejdelse; Fuldkommengjørelse, Forfinelse; Tilberedelse.
E-lapse' (i-læps'), *v.* hensvinde, henrinde, forløbe.
E-las'tic (i-læs'tik), *a.* elastisk, fjederkraftig.
E-las-tic'i-ty (i'læs-tis'i-ti), *n.* Elasticitet, Spændkraft, Springkraft, Fjederkraft.
E-late' (i-leit'), *a.* overmodig, opblæst, hovmodig; *v.* gjøre overmodig eller indbildsk, opblæse.
E-la'tion (i-lei'sjøn), *n.* Opblæsthed, Stolthed, Overmod.
El'bow (ël'bō), *n.* Albue; Bøjning, Bugt; *v.* støde med Albuen, bortstøde, skubbe, *fig.* tilsidesætte, tiltage sig Magt over, rage frem i Bugter, staa krumt ud.
El'bow-chair (ël'bō-tjær), *n.* Lænestol.
Eld'er (ëld'ør), *n.* Hyld.
Eld'er (ëld'ør), *a.* ældre, ældste.
Eld'er-ly (ëld'ør-li), *ad.* aldrende, til Aarene.
Eld'est (ëld'ëst), *a.* ældst; førstefødt.
El'e-cam-pane' (ël i-kæm-pein'), *n.* Alant, Ellensrod (Plante); et Slags Syltetøj.
E-lect' (i-lekt'), *v.* kaare, vælge, udvælge; *a.* kaaret, valgt, udvalgt; T. udvalgt (til en evig Salighed).
E-lec'tion (i-lek'sjøn), *n.* Valg, Udvælgelse.
E-lec'tion-eer'ing (i-lek'sjøn-ir'ing), *n.* Stemmehverving, Valgforretning (ved Parlamentsvalgene).
E-lect'ive (i-lekt'iv), *a.* Valg-, vælgende.
E-lect'or (i-lekt'ør), *n.* Vælger, Valgberettiget; Valgherre; Kurfyrste.
E-lect'or-al (i-lekt'ør-ël), *a.* kurfyrstelig.
E-lec'tric (i-lek'trik), **E-lec'tric-al** (i-lek'trik-ël), *a.* elektrisk.
E'lec-tri'cian (i'lek-trisj'ën), *n.* En som er kyndig i Elektriciteten.
E'lec-tric'i-ty (i'lek-tris'i-ti), *n.* Elektricitet.
E-lec'tri-fy (i-lek'tri-fai), **E-lec'trize** (i-lek'traiz), *v.* elektrisere.
E-lec'tro-type (i-lek'trö-taip), *n.* Elektro-Plade.
E-lect'u-a-ry (i-lekt'jü-å-ri), *n.* Latverge.

El'ee-mos'y-na-ry (ĕl'ĭ-mŏs'ĭ-nâ-rĭ) *a.* som lever af Almisse; givet som Almisse; *n.* Almisselem.

El'e-gance (ĕl'ĭ-gĕns), *n.* Sirlighed, Nethed, Smagfuldhed, Skjønhed; *fig.* Smykke, Forstring; Behagelighed.

El'e-gant (ĕl'ĭ-gĕnt), *a.* sirlig, net, smagfuld, elegant; fin, beleven.

El'e-gant-ly (ĕl'ĭ-gĕnt-lĭ), *ad.* paa en sirlig, elegant, smagfuld Maade.

E-le'gi-ac (ĭ-lē'jĭ-ăk eller ĕl'ĭ-djaĭ'-ăk), *a.* elegisk; klagende, vemodig.

El'e-gist (ĕl'ĭ-djĭst), *n.* elegisk Digter.

El'e-gy (ĕl'ĭ-djĭ), *n.* Sørgedigt, Klagesang, Elegi.

El'e-ment (ĕl'ĭ-mĕnt), *n.* Element, Grundstof; Livsstof, Livsbetingelse; *pl.* Begyndelsesgrunde (i Videnskaber og Kunster), Elementer *pl.*

El'e-ment'al (ĕl'ĭ-mĕnt'ăl), *a.* frembragt ved Elementerne, elementarisk.

El'e-ment'a-ry (ĕl'ĭ-mĕnt'â-rĭ), *a.* elementarisk, enkelt, ikke sammensat; raa, ubearbejdet.

El'e-phant (ĕl'ĭ-fănt), *n.* Elefant; *fig.* Elfenben.

El'e-vate (ĕl'ĭ-vĕĭt), *v.* hæve, ophøje, opløfte; gjøre hovmodig.

El'e-va'tion (ĕl'ĭ-vĕĭ'sjŏn), *n.* Opløftelse, Ophøjelse; Højhed, Værdighed; Højde; T. Elevation, Gjennemsnits-Tegning.

El'e-va'tor (ĕl'ĭ-vĕĭ'tør), *n.* Løftemustel; Hævemiddel, Hæveredskab, T. Elevatorium.

E-lev'en (ĭ-lĕv'n), *a.* elleve.

Elf (ĕlf), *n.* Alf, Elvepige (jvf. Fairy); Djævel, Trold; *fig.* Dværg.

Elf'in (ĕlf'ĭn), **Elf'ish** (ĕlf'ĭsj), *a.* som hører til Alferne, Elle-, Elve-.

E-lic'it (ĭ-lĭs'ĭt), *v.* skaffe frem, udlokke, fremlokke, bringe for Dagen; *a.* fremdraget, sat i Virksomhed, bragt til Virkelighed.

El'i-gi-bil'i-ty (ĕl'ĭ-djĭ-bĭl'ĭ-tĭ), *n.* Valgbarhed; Værdighed til at vælges eller foretrækkes. Fortrin.

El'i-gi-ble (ĕl'ĭ-djĭ-bl), *a.* valgbar; værd at vælge, som er at foretrække, ønskelig.

E-lim'i-nate (ĭ-lĭm'ĭ-nĕĭt), *v.* aabne; befri, sætte i Frihed; udelukke, fraskille.

E-lis'ion (ĭ-lisj'ŏn), *n.* Bortkastelse, Udeladelse (af et Bogstav eller en Stavelse); Adskillelse; Udelukkelse.

E-lix'ir (ĭ-lĭks'ĭr), *n.* Elixir, Afkog, Lægedrik; Hjærtestyrkning; *fig.* Kjærne, Kvintessens; de Vises Sten.

Elk (ĕlk), *n.* Elgsdyr.

Ell (ĕl), *n.* lang Alen (1¼ yard).

El-lipse' (ĕl-lĭps'), *n.* T. Ellipse, Udeladelse (af et eller flere Ord); Ellipse, Keglesnitslinie (ved en Kegles skjeve Gjennemsnit).

El-lip'sis (ĭ-lĭp'sĭs), se Ellipse ovenfor.

E-lip'tic (ĭ-lĭp'tĭk), **E-lip'tic-al** (ĭ-lĭp'tĭk-ăl), *a.* T. elliptisk, afkortet; langagtigrund.

Elm (ĕlm), *n.* Elm, Alm, Ypern.

El'o-cu'tion (ĕl'ŏ-kjŭ'sjŏn), *n.* Udtale, Foredrag; Veltalenhed.

El'o-cu'tion-a-ry (ĕl'ŏ-kjŭ'sjŏn-â-rĭ) *a.* som hører til Foredrag.

El'o-cu'tion-ist (ĕl'ŏ-kjŭ'sjŏn-ĭst), *n.* En som er øvet i at foredrage, Oplæser, Deklamator; En som skriver om eller læser over Kunsten at foredrage.

E-lon'gate (ĭ-lŏng'gĕĭt), *v.* forlænge; bortfjerne sig.

E-lon-ga'tion (ĭ-lŏng-gĕĭ'sjŏn), *n.* Forlængelse, Udstrækning; Afstand; Bortfjernelse; T. Forstrækkelse (en Senes).

E-lope' (ĭ-lōp'), *v.* løbe bort, bortrømme.

E-lope'ment (ĭ-lōp'mĕnt), *n.* Rømning, Bortløben (især en Kvindes med sin Elsker).

El'o-quence (ĕl'ŏ-kŭĕns), *n.* Veltalenhed.

El'o-quent (ĕl'ŏ-kŭĕnt), *a.* veltalende.

Else (ĕls), *ad.* ellers; *pron.* anden.

Else'where (ĕls'hŭĕr), *ad.* anden-

steds, paa et andet Sted, andre Steder.

E-lu'ci-date (i-ljy'si-deit), *v.* oplyse, forklare.

E-lu'ci-da'tion (i-ljy'si-dei'sjøn), *n.* Oplysning.

E-lu'ci-da'tive (i-ljy'si-dei'tiv), *a.* oplysende.

E-lu'ci-da'tor (i-ljy'si-dei'tør), *n.* Fortolker, Udtyder.

E-lude' (i-ljyd'), *v.* smutte bort fra, undvige, undgaa, afværge; omgaa, gjække, narre.

E-lud'i-ble (i-ljyd'i-bl), *a.* undgaaelig, som kan gjøres kraftesløs eller magtesløs (ved List).

E-lu'sion (i-ljy'sjøn), *n.* Undvigelse, Udflugt; Kunstgreb, Bedrag.

E-lu'sive (i-ljy'siv), *a.* undvigende; snu, listig.

E-lu'so-ry (i-ljy'sö-ri), *a.* undvigende, bedragelig, svigefuld, listig.

E-lu'tri-ate (i-ljy'tri-eit), *v.* affi, afklare, udvaske.

El'vish (el'visj), *a.* som hører til Alferne eller Ellepigerne; ondskabsfuld; tilbageholden, sky, taus.

E-lys'ian (i-lis'jæn), *a.* elysisk, elysæisk, yndig, himmelsk.

E-lys'i-um (i-lisj'i-øm), *n.* Elysium.

E-ma'ci-ate (i-mei'sji-eit), *v.* udmagre, udmarve, udtære; udtæres; blive mager.

E-ma'ci-a'tion (i-mei'sji-ei'sjøn), *n.* Udmagring, Udtæring.

Em'a-nant (em'å-nænt), *a.* udflydende; hidrørende, udgaaende.

Em'a-nate (em'å-neit), *v.* udflyde; udspringe, hidrøre, udgaa.

Em'a-na'tion (em'å-nei'sjøn), *n.* Udflyden, Udstrømmen; Udspring.

Em'a-na'tive (em'å-nei'tiv), *a.* udflydende, hidrørende.

E-man'ci-pate (i-mæn'si-peit), *v.* befri for Trældom, emancipere, gjøre fri; erklære for myndig.

E-man'ci-pa'tion (i-mæn'si-pei'sjøn) *n.* Frigivelse, Løsladelse af Trældom, Emancipation.

E-man'ci-pa'tor (i-mæn'si-pei'tør), *n.* Befrier.

Em-balm' (em-bäm'), *v.* balsamere.

Em-bank' (em-bængk'), *v.* inddige, opdæmme.

Em-bank'ment (em-bængk'mønt), *n.* Inddæmning, Opdæmning, Dæmning, Bulværk; Navnet paa en Spadservej ved Themsen.

Em-bar'go (em-bär'gö), *n.* Beslag, Arrest (paa Skibe og Ladning); *v.* lægge Beslag paa (Handelsskibe).

Em-bark' (em-bärk'), *v.* indskibe; indskibe sig; *fig.* indlade sig, indvikle sig; indvikle (en anden i en Sag).

Em'bar-ka'tion (em'bär-kei'sjøn), *n.* Indskibning.

Em-bar'rass (em-bær'ræs), *v.* forvirre; sætte i Forlegenhed, gjøre forlegen; besvære, falde besværlig.

Em-bar'rass-ment (em-bær'ræsmønt), *n.* Forvirring, Forvikling; Forlegenhed, Besvær.

Em-bas'sa-dor (em-bæs'så-dør), *n.* Gesandt.

Em'bas-sy (em'bæs-si), *n.* Gesandtskab.

Em-bat'tle (em-bæt'tl), *v.* stille (eller stille sig) i Slagorden; forsyne med Tinder (en Mur).

Em-bay' (em-bei'), *v.* bringe i en Bugt (et Skib); indeslutte.

Em-bed' (em-bed'), *v.* lægge som i en Seng, lægge i en omsluttende Materie (f. Ex. i Kalk).

Em-bel'ish (em-bel'isj), *v.* forskjønne, forsire, udsmykke.

Em-bel'ish-ment (em-bel'isj-mønt), *n.* Forskjønnelse, Sir, Prydelse.

Em'bers (em'bærs), *n. pl.* Hed Aske, Emmer, Glød *pl.*

Em-bez'zle (em-bes'sl), *v.* øde, forøde; begaa Underslæb, forgribe sig paa.

Em-bez'zle-ment (em-bes'sl-mønt), *n.* Forgribelse, Underslæb.

Em-bez'zler (em-bes'slør), *n.* En som begaar Underslæb.

Em-bla'zon (em-blei'sn), *v.* smykke

med Vaabenfigurer, fremſtille med glimrende Farver; *fig.* udmale.

Em-bla'zon-ry (ĕm-blē'zn-rĭ), *n.* Vaabenfigurer *pl.*

Em'blem (ĕm'blĕm), *n.* Sindbillede, Emblem; *v.* fremſtille ſindbillidlig.

Em'blem-at'ic (ĕm'blĕm-ĕt'ĭk), *a.* ſindbilledlig, billedlig.

Em'blem-at'ic-al (ĕm'blĕm-ĕt'ĭk-ĕl) ſe Emblematic ovenfor.

Em-bod'y (ĕm-bŏd'ĭ), ſe Imbody.

Em-bold'en (ĕm-bōld'n), *v.* indgive Mod, gjøre modig, opmuntre.

Em-boss' (ĕm-bŏs'), *v.* gjøre bulket, ophøje, opſvulme, bedække med Knuder eller Bulke; udføre i ophøjet Arbejde (enten drevet, udſkaaret eller udhugget).

Em-boss'ment (ĕm-bŏs'mĕnt), *n.* Ophøjning, Fremragning, Bulk; ophøjet Arbejde, Relief.

Em-bou-chure' (ŏng'bu-ſhūr'), *n.* Mundhul (paa et blæſende Inſtrument), Mundſtykke; Anſats; Munding (af en Flod, en Kanon oſv.).

Em-bow'el (ĕm-bau'ĕl), *v.* tage Indvoldene ud, ſkjære op; *fig.* udtømme; indeſlutte (i en anden Gjenſtand), fylde.

Em-bow'er (ĕm-bau'ŏr), *v.* omſlutte med en Løvhytte, bedække med Træer; omgive; bo ſom i en Løvhytte.

Em-brace' (ĕm-brē's'), *v.* omarme, omfavne; omfatte, indeholde; gribe; antage; taale, underkaſte ſig, finde ſig i; omfavnes, omfavne hinanden; *n.* Omarmelſe; Omfavnelſe, Favnetag.

Em-brace'ment (ĕm-brē's'mĕnt), *n.* Omfavnelſe; Indſlutning; Omfang; Antagelſe (af en Religion).

Em-bra'sure (ĕm-brē'zhŭr), *n.* Skydehul, Skydeſtaar; ſtraa Aabning, Vinduesfordybning; Udvidelſe af et Dørfang (indad).

Em'bro-cate (ĕm'brō-kēt), *v.* indgnide (med et Lægemiddel).

Em bro-ca'tion (ĕm'brō-kē'ſhŭn), *n.* et Lægemiddels Indgnidning; Lægemiddel (ſom indgnides).

Em-broid'er (ĕm-brŏid'ŏr), *v.* baldyre, brodere.

Em-broid'er-y (ĕm-brŏid'ŏr-ĭ), *n.* Broderi, baldyret Arbejde; *fig.* Farveſpil.

Em-broil' (ĕm-brŏil'), *v.* indvikle, forvirre, forſtyrre.

Em-broil'ment (ĕm-brŏil'mĕnt), *n.* Forvirring, Forvikling, Forſtyrrelſe.

Em'bry-o (ĕm'brĭ-ō), *n.* Kim; Spire; umodent Foſter, Embryo; *fig.* om noget ſom endnu er i ſin Barndom eller Begyndelſe.

E-mend'a-ble (ĭ-mĕnd'ă-bl), *a.* forbederlig, ſom kan rettes.

Em'men-da'tion (ĕm'mĕn-dē'ſhŭn), *n.* Forbedring, Berigtigelſe.

Em'en-da'tor (ĕm'ĕn-dē'tŏr), *n.* Forbedrer.

E-mend'a-to-ry (ĭ-mĕnd'ă-tō-rĭ), *a.* forbedrende, ſom tjener til Forbedring.

Em'er-ald (ĕm'ŏr-ĕld), *n.* Smaragd (grøn Ædelſten).

E-merge' (ĭ-mĕrdsj'), *v.* dukke op, komme op; komme frem, udgaa.

E-mer'gen-cy (ĭ-mĕr'djĕn-ſĭ), *n.* Opdukken, Opkommen; uventet Hændelſe; uforudſeet Omſtændighed, Tilfælde; Nød.

E-mer'gent (ĭ-mĕr'djĕnt), *a.* opdukkende, fremkommende; ſom hæver ſig; uformodet, uventet; paatrængende, vigtig.

Em'e-rods (ĕm'ĭ-rŏds), ſe Hemorrhoids.

E-mer'sion (ĭ-mĕr'ſjŭn), *n.* Opdukken; T. Emerſion (et Himmellegemes Fremtræden af et andets Skygge).

Em'er-y (ĕm'ŏr-ĭ), *n.* Smergel (en Jordart ſom bruges til Slibning og Polering).

E-met'ic (ĭ-mĕt'ĭk), *n.* Brækmiddel; *a.* ſom forvolder Brækning.

Em'i-grant (ĕm'ĭ-grĕnt), *a.* udvandrende; *n.* Udvandrer, Emigrant.

Em'i-grate (ĕm'ĭ-grēt), *v.* udvandre, emigrere.
Em'i-gra'tion (ĕm'ĭ-grē'ſjøn), *n.* Udvandring, Emigration.
Em'i-nence (ĕm'ĭ-nĕns), *n.* Højde, højt Sted, Forhøjning, Høj; Top; højt Standpunkt, høj Værdighed, Udmærkelſe, Fortrinlighed; Berømmelſe, Ære; Eminens (Kardinalernes Titel).
Em'i-nent (ĕm'ĭ-nĕnt), *a.* } **Em'i-nent-ly** (ĕm'ĭ-nĕnt-lĭ), *ad.* } ophøjet, høj; fremragende, iøjnefaldende; anſelig, fortrinlig, udmærket.
Em'is-sa-ry (ĕm'ĭs-ſå-rĭ), *n.* Udſending, Spejder; T. affondrende Kar.
E-mis'sion (ĭ-mĭsj'øn), *n.* Udſendelſe; Udſtrømmen.
E-mit' (ĭ-mĭt'), *v.* udſende; lade udgaa; udkaſte, ſkyde (Pile oſv.).
Em'met (ĕm'mĕt), *n.* Myre.
E-mol'li-ate (ĭ-mgl'lĭ-ēt), *v.* blødgjøre; gjøre kvindagtig, forkjæle.
E-moll'ient (ĭ-mgl'jĕnt), *a.* blødgjørende; *n.* blødgjørende Middel.
E-mol'u-ment (ĭ-mgl'jü-mĕnt), *n.* Fordel, Vinding, Nytte; *pl.* Sportler *pl.*
E-mo'tion (ĭ-mō'ſjøn), *n.* heftig Sindsbevægelſe, Rørelſe, Oprør, Gjæring.
Em-pale' (ĕm-pēl'), *v.* pæle; ompæle, indpæle; indſlutte; ſtikke eller ſpidde paa en Pæl.
Em-pale'ment (ĕm-pēl'mĕnt), *n.* Spidden; Ompæling; Blomſterbæger; lodrette Pæle mellem Vaabenmærker.
Em-park' (ĕm-pärk'), *v.* ompæle, omgjerde, indhegne; indſlutte.
Em-per'il (ĕm-pĕr'ĭl), *v.* bringe i Fare.
Em'per-or (ĕm'pĕr-ør), *n.* Kejſer.
Em'pha-sis (ĕm'få-ſĭs), *n.* Eftertryk, Fynd, Kraft.
Em'pha-size (ĕm'få-ſais), *v.* lægge Eftertryk paa.
Em-phat'ic (ĕm-fæt'ĭk), **Em-phat'ic-al** (ĕm-fæt'ĭk-ĕl), } *a.* eftertrykkelig, kraftig, fyndig; ſom falder i Øjnene, ſtærk.
Em-phat'ic-al-ly (ĕm-fæt'ĭk-ĕl-lĭ), *ad.* med Eftertryk, paa en fyndig Maade.
Em'pire (ĕm'pair), *n.* Befaling (over noget); Magt, Herredømme; Rige, Kejſerdømme.
Em-pir'ic (ĕm-pĭr'ĭk eller ĕm'pĭr-ĭk), *a.* erfaringsmæſſig, ſom beror paa Erfaring, empiriſk.
Em-pir'ic-al (ĕm-pĭr'ĭk-ĕl), ſe Empiric ovenfor.
Em-pir'i-cism (ĕm-pĭr'ĭ-ſĭsm), *n.* Erfaringskundſkab, Empiri; Kvakſalveri.
Em-ploy' (ĕm-pløi'), *v.* beſkjæftige, ſyſſelſætte, give Arbejde, bruge, anvende; tilbringe; *n.* Beſkjæftigelſe; Anſættelſe, Tjeneſte.
Em-ploy'ee (ĕm-pløi'ĭ), *n.* En ſom har en Anſættelſe.
Em-ploy'er (ĕm-pløi'ør), *n.* En ſom beſtjæftiger eller giver Arbejde, Principal, Husbond, Madmoder; En ſom anvender oſv.
Em-ploy'ment (ĕm-pløi'mĕnt), *n.* Beſkjæftigelſe, Syſſelſættelſe; Anvendelſe; Forretning; Anſættelſe, Tjeneſte.
Em-po'ri-um (ĕm-pō'rĭ-øm), *n.* Handelsplads, Stabelplads, Oplagsſted; Handelsſtad; Oplag, Forraad.
Em-pow'er (ĕm-pau'ør), *v.* bemyndige; give Kraft; ſætte i Stand til.
Em'press (ĕm'prĕs), *n.* Kejſerinde.
Em-prise' (ĕm-prais'), *n.* Foretagende, Vovеſtykke; Forvovenhed.
Emp'ti-ness (ĕmp'tĭ-nĕs), *n.* Tomhed (ogſaa *fig.*).
Emp'ty (ĕmp'tĭ), *a.* tom (ogſaa *fig.*); tomhændet; fulten; ufrugtbar; utilfredsſtillende; forfængelig; *v.* tømme, udtømme; blive tom.
Em-pur'ple (ĕm-pør'pl), *v.* farve purpurrød.

Em-pyr'e-al (ĕm-pīr'ī-ĕl), *a.* ild-klar, himmelſt, empyreiſt.
Em'py-re'an (ĕm'pī-rī'ĕn), *n.* Ild-himmel, de Saliges Opholdsſted; *a.* empyreiſt.
Em'u-late (ĕm'jü-lēt), *v.* kappes med; efterfølge, ſtræbe at ligne; efter-ligne.
Em'u-la'tion (ĕm'jü-lē'ſjøn), *n.* Efterfølgelſe, Kappelyſt; Misundelſe, Tvedragt.
Em'u-la'tive (ĕm'jü-lē'tiv), *a.* til-bøjelig til at kappes, rivaliſerende.
Em'u-la'tor (ĕm'jü-lē'tør), *n.* Med-bejler, Rival.
Em'u-lous (ĕm'jü-løs), *a.* efterſtræ-bende, ivrig; misundelig; trættekjær.
E-mul'sion (ī-møl'ſjøn), *n.* Svale-drik (Mandelmælk oſv.).
E-mul'sive (ī-møl'ſiv), *a.* mælkeag-tig, formildende, lindrende.
En-a'ble. (in-ē'bl), *v.* gjøre dygtig, ſætte i Stand (til), ſtyrke.
En-act' (in-ĕkt'), *v.* beſtemme (ſom Lov), forordne; gjøre, udføre; fore-ſtille, ſpille.
En-act'ment (in-ĕkt'mĕnt), *n.* Faſt-ſættelſe ſom Lov, Forordning, Lov-beſtemmelſe.
En-act'or (in-ĕkt'ør), *n.* Forordner, Lovgiver; Udøver, Gjører.
En-am'el (in-ĕm'ĕl), *v.* overdrage med Smeltegias, emaillere; gjøre ſpraglet, ſmykke; *n.* Smelteglas, Email; Glasſur (paa Tænderne).
En-am'el-ler (in-ĕm'ĕl-lør), *n.* Emailleur, Metalmaler.
En-am'or (in-ĕm'ør), *v.* gjøre forel-ſket, indtage.
En-camp' (in-kæmp'), *v.* ſlaa Lejr, lejre ſig.
En-camp'ment (in-kæmp'mĕnt), *n.* Slaaen Lejr; Lejr.
En-caus'tic (in-kɔs'tik), *a.* ind-brændt, enkauſtiſk; *n.* Enkauſtik (den Kunſt at forfærdige Voxmalerier el-ler enkauſtiſke Malerier).
En-chain' (in-tjēn'), *v.* lænke, holde i Lænke, holde i Trældom.
En-chant' (in-tjånt'), *v.* fortrylle (ogſaa *fig.*).
En-chant'ment (in-tjånt'mĕnt), *n.* Fortryllelſe, Trylleri.
En-chant'ress (in-tjånt'rĕs), *n.* Troldkvinde; fortryllende Kvinde.
En-chase' (in-tjēs'), *v.* indfatte; ſmykke, pryde (med ophævet Arbejde eller ſtærke Farver).
En-cir'cle (in-ſør'kl), *v.* omringe, omgive.
En-clasp' (in-klåsp'), *v.* omfatte, ind-ſlutte.
En-clit'ic (in-klit'ik), *n.* T. Partikel ſom kaſter Akcenten tilbage paa den foregaaende Stavelſe, Enklitikon; *a.* enklitiſk.
En-close' (in-klōs'), *v.* indhegne, om-gjerde; indfrede; indſlutte.
En-co'mi-ast (in-kō'mi-ĕſt), *n.* Lov-taler.
En-co'mi-ast'ic (in-kō'mi-ĕſt'ik), *a.* lovpriſende, ſom indeholder en Lov-tale.
En-co'mi-um (in-kō'mi-øm), *n.* Lov-tale.
En-com'pass (in-køm'pĕs), *v.* ind-ſlutte, omgive, omringe; omgaa, om-ſejle, rejſe rundt om.
En-core' (ang-kōr'), *ad.* nok engang.
En-coun'ter (in-kaun'tør), *n.* Møde; Sammentræf, Sammenſtød, Sam-menkomſt; Tvekamp, Duel; Fegt-ning, Trefning, Slag; *v.* træffe ſam-men med, gaa i Møde, møde, komme i Møde; angribe, ſtille ſig imod, modſtaa; træffe ſammen, mødes; ſlaas, ſtride, kjæmpe.
En-cour'age (in-kør'ĕdsj), *v.* op-muntre, indgive Mod; oplive, befor-dre.
En-cour'age-ment (in-kør'ĕdsj-mĕnt), *n.* Opmuntring, Befordring, Underſtøttelſe; Tilſkyndelſe.
En-cour'a-ging (in-kør'å-djing), *a.* opmuntrende.
En-croach' (in-krōtsj'), *v.* gjøre Indgreb (i, on), bemægtige ſig; an-maſſe ſig; gaa for vidt, misbruge;

nærme sig, indsnige sig; *n.* Indgreb.

En-croach'ment (in-krōtsj'mĕnt), *n.* Indgreb; Anmasselse.

En-cum'ber (in-kŏm'bər), *v.* betynge, besvære, belemre; forvikle, sætte i Forlegenhed, hindre; behefte (med Gjeld).

En-cum'brance (in-kŏm'brĕns), *n.* Betyngelse, Besværlighed, Byrde, Hindring; Gjeld, Heftelse.

En-cyc'lic-al (in-sik'lik-ĕl), *a.* kredsløbende, omløbende; til Omsendelse.

En-cy'clo-pe'di-a, in-sai'klö-pi'di-å,

En-cy'clo-pæ'di-a, in-sai'klö-pi'di-å, *n.* kort Indbegreb af alle Dele i en Videnskab eller af alle Videnskaber, Encyklopædi.

En-cyst'ed (in-sist'ĕd), *a.* T. indesluttet i en Blære eller Sæk.

End (ĕnd), *n.* Ende; Ophør, Slutning; Endemaal, Øjemed, Hensigt; Endeligt, Død; Aarsag til Døden; Stump, Stykke; *v.* ende, bringe til Ende, slutte; ombringe, dræbe; ende sig, ophøre.

En-dan'ger (in-dein'djər), *v.* bringe eller sætte i Fare; staa i Fare for at faa; udsætte sig for.

En-dear' (in-dir'), *v.* gjøre elsket eller kjær; fordyre, gjøre dyr.

En-dear'ment (in-dir'mĕnt), *n.* Ynde, Tillokkelse; Ømhed, Kjærlighed, Kjærtegn, Yndest.

En-deav'or (in-dĕv'ər), *n.* Bestræbelse, Anstrengelse, Umage; *v.* bestræbe sig, stræbe, gjøre sig Umage; prøve.

En-dem'ic (in-dĕm'ik), *n.* lokal Sygdom, Endemi.

End'ing (ĕnd'ing), *n.* Slutning, Ende; Endeligt, Død.

En'dive (ĕn'div), *n.* Endivie-Eikorie, Endivie; Endivie-Salat.

End'less (ĕnd'lĕs), *a.* endeløs, uendelig; *fig.* som aldrig kan blive færdig, sendrægtig.

En-dorse' (in-dərs'), *v.* endossere (aftræde en Vexel til en anden ved Paategning paa Bagsiden); skrive paa Ryggen eller bagpaa, skrive uden paa; *fig.* tiltræde en Mening, samstemme med.

En'dor-see' (in'dər-si'), *n.* Indossat (den til hvem Vexlen overdrages).

En-dorse'ment (in-dərs'mĕnt), *n.* T. Endossement, Paategning paa Bagsiden; Udskrift; *fig.* Bekræftelse.

En-dors'er (in-dərs'ər); *n.* Indossent (Paategneren).

En-dow' (in-dau'), *v.* begave, udstyre, skjenke; stifte, dotere.

En-dow'ment (in-dau'mĕnt), *n.* Begavelse; Gave, Uostyr; Naturgave; Stiftelse.

En-due' (in-djū'), *v.* forsyne, udruste, begave.

En-dur'a-ble (in-djur'å-bl), *a.* udholdelig, taalelig.

En-dur'ance (in-djur'ĕns), *n.* Udholden, Udholdenhed, Taalmodighed; Varighed, Vedvaren.

En-dure' (in-djur'), *v.* udholde, taale, udstaa, lide; vedvare.

End'wise (ĕnd'uais), *ad.* paa Enden, oprejst, i Vejret.

En'e-my (ĕn'i-mi), *n.* Fjende.

En'er-get'ic (ĕn'ər-djĕt'ik),
En'er-get'ic-al (ĕn'ər-djĕt'ik-ĕl), *a.* kraftig, fyndig, eftertrykkelig, energisk; virksom.

En'er-gize (ĕn'ər-djais), *v.* gjøre kraftig.

En'er-gy (ĕn'ər-dji), *n.* Virksomhed, Fynd, Kraft, Energi, Eftertryk.

E-ner'vate (i-nör'vĕit), *v.* enervere, svække, udmarve.

En'er-va'tion (ĕn'ər-vei'sjən), *n.* Enervering, Svækkelse, Afkræftelse.

En-fee'ble (in-fi'bl), *v.* svække, afkræfte.

En-fee'ble-ment (in-fi'bl-mĕnt), *n.* Afkræftelse.

En-feoff' (in-fĕf'), *v.* forlene.

En-feoff'ment (in-fĕf'mĕnt), *n.* Forlening, Lensbrev.

En'fi-lade' (ĕn'fi-leid'), *n.* lige Linie

eller Gjennemgang; Følgerække (af Værelser osv.); *v.* T. enfilere, bestryge (beskyde efter Længden).

En-force' (ën-förs'), *v.* styrke; tvinge; sætte i Bevægelse med Magt, drive; indskjærpe; fremtvinge, tvinge, sætte igjennem; godtgjøre, bevise; bringe i Forlegenhed; *n.* Styrke, Kraft.

En-force'ment (ën-förs'mënt), *n.* Bekræftelse, Bestyrkelse, overtydende Bevis; Tvang, Tvingen; tvingende Omstændighed, Trang.

En-fran'chise (ën-frän'tjis), *v.* løsgive, befri; erklære for (politisk) fri, optage til Borger, give Borgerret.

En-fran'chise-ment (ën-frän'tjismënt), *n.* Løsladelse, Befrielse; Borgerrets Meddelelse, Optagelse til Borger; Nationalisering.

En-gage' (ën-geidsj'), *v.* pantsætte; vove, sætte paa Spil; forpligte; overtale, bevæge; hverve, antage; indtage, gjøre indtagende, vinde; indvikle (En i en Sag); angribe, stride, fegte med; beskjæftige, sysselsætte, optage; indlade sig (i noget); indlade sig i Strid; bestille eller leje (Værelser); fæste (Tyende, Arbejdere); engagere, byde op til Dans.

En-gaged' (ën-geidsjt'), *a.* (ogsaa i Betydningen) forlovet.

En-gage'ment (ën-geidsj'mënt), *n.* Forpligtelse, Løfte; Pligt; Vedhængenhed, Partiskhed; Beskjæftigelse, Sysselsættelse; Fegtning.

En-gag'ing (ën-geidsj'ing), *a.* indtagende.

En-gen'der (ën-djën'dør), *v.* frembringe; avles, opkomme.

En'gine (ën'djin), *n.* Maskine; Redskab, Drivværk; Lokomotiv; Pinebænk; Sprøjte (til Ildløs); *fig.* Kunstgreb; Redskab (for en anden).

En'gin-eer' (ën'djin-ir'), *n.* Maskinmester; Krigsbygmester, Ingeniør.

En'gin-eer'ing (ën'djin-ir'ing), *n.* en Ingeniørs Arbejde, Forretning, Færdighed eller Værk; Ingeniør-Kunsts Udøvelse.

En'gine-ry (ën'djin-ri), *n.* Ingeniør-Kunst; Skyts, Artillerі; *fig.* Kunstgreb.

En-gird' (ën-görd'), *v.* omgjorde, omgive.

En'glish (ing'glisj), *a.* engelsk; *n.* Engelsk, engelsk Sprog.

En'glish-man (ing'glisj-mæn), *n.* Engelskmand, Englænder.

En-gorge' (ën-gordsj'), *v.* nedsluge, svælge.

En-grail' (ën-greil'), *v.* T. forsyne med Takker (Vaaben).

En-grain' (ën-grein'), *v.* farve i Ulden; lade gjennemtrækkes (med en Farve eller Vædske).

En-grave' (ën-greiv'), *v.* [*imp.* ENGRAVED; *p. p.* ENGRAVEN] indgrave, udskjære, gravere, stikke (i Kobber); *fig.* indprænge.

En-grav'er (ën-greiv'ør), *n.* Gravør, Kobberstikker.

En-grav'ing (ën-greiv'ing), *n.* Gravørkunst; Kobberstik.

En-gross' (ën-grgs'), *v.* fortykke; forstørre; mæske; opkjøbe (i det Store, en gros); trække til sig, optage; affkrive med store Bogstaver, renskrive.

En-gross'er (ën-grgs'ør), *n.* Opkjøber.

En-gross'ment (ën-grgs'mënt), *n.* Opkjøb, Tilegnelse, Erhvervelse; Afskrift (af et Dokument, udført paa en særegen Maade).

En-gulf' (ën-gölf'), *v.* styrte i et Svælg eller en Afgrund, opsluge.

En-hance' (ën-häns'), *v.* hæve, opløfte; forhøje, forøge, forstørre.

En-hance'ment (ën-häns'mënt), *n.* Forhøjelse, Forøgelse, Forstørrelse.

E-nig'ma (i-nig'må), *n.* mørk Tale, Gaade.

E'nig-mat'ic (i'nig-mät'ik), **E'nig-mat'ic-al** (i'nig-mät'ik-ël), *a.* mørk, uforstaaelig, gaadefuld.

E-nig'ma-tist (i-nig'må-tist), *n.* Gaadedigter; En som taler gaadefuldt eller forblommet.

En-join' (ĕn-djøin'), *v.* paalægge, anvise, foreskrive, paabyde, indskjærpe.

En-joy' (ĕn-djøi'), *v.* glæde sig ved, nyde; glæde, fornøje.

En-joy'a-ble (ĕn-djøi'å-bl), *a.* som kan nydes; glædelig, behagelig.

En-joy'ment (ĕn-djøi'mĕnt), *n.* Nydelse.

En-kin'dle (ĕn-kin'dl), *v.* antænde; *fig.* optænde, opflamme; anspore, give Lyst til.

En-large' (ĕn-lärdsj'), *v.* forstørre, udvide, udstrække, udbrede; overdrive; give frit Løb; løslade, sætte i Frihed.

En-large'ment (ĕn-lärdsj'mĕnt), *n.* Forstørrelse, Udvidelse, Udstrækning; Frigivelse, Løsladelse; Vidløftighed.

En-light'en (ĕn-lait'n), *v.* oplyse, opklare, belære; opmuntre.

En-list' (ĕn-list'), *v.* opføre paa en Liste eller Rulle; hverve (Soldater, Matroser); lade sig hverve.

En-list'ment (ĕn-list'mĕnt), *n.* Hverven, Indrullering.

En-liv'en (ĕn-liv'n), *v.* oplive, opmuntre.

En-liv'en-er (ĕn-liv'n-ør), *n.* Opmuntrer, oplivende Middel.

En'mi-ty (ĕn'mi-ti), *n.* Fjendskab; Ondskab.

En-no'ble (ĕn-nō'bl), *v.* adle, optage i Adelstanden; *fig.* forædle, ophøje; gjøre berømt.

En-no'ble-ment (ĕn-nō'bl-mĕnt), *n.* Adlen, Optagelse i Adelstanden; *fig.* Forædling, Værdighed.

En-nui' (ang-nuï'), *n.* Kjedsomhed, Kjedsommelighed, Lede.

E-nor'mi-ty (ĭ-nqr'mi-ti), *n.* Regelløshed, Uregelrethed; Afvigelse fra det Rette, Misbrug, Fejl; Forbrydelse, Udaad, Afskyelighed, Gruelighed.

E-nor'mous (ĭ-nqr'møs), *a.* regelløs, uregelret, uordentlig, forvirret; overordentlig, umaadelig; græsselig, uhyre.

E-nor'mous-ly (ĭ-nqr'møs-li), *ad.* paa en uregelmæssig, uhyre eller græsselig Maade.

E-nough' (ĭ-nøf'), *a.* & *ad.* nok, tilstrækkelig; *i.* det er nok!

En-quire' (ĕn-kuair'), se Inquire.

En-rage' (ĕn-reidsj'), *v.* ophidse, forbitre, gjøre rasende.

En-rapt'ure (ĕn-ræpt'jur) *v.* henrykke, henrive.

En-rav'ish (ĕn-ræv'ĭsj), *v.* henrykke, henrive.

En-rav'ish-ment (ĕn-ræv'ĭsj-mĕnt), *n.* Henrykkelse.

En-rich' (ĕn-ritsj'), *v.* berige (ogsaa *fig.*), gjøre rig.

En-rich'ment (ĕn-ritsj'mĕnt), *n.* Berigelse.

En-robe' (ĕn-rōb'), *v.* klæde, iføre, beklæde.

En-roll' (ĕn-rōl'); *v.* indskrive i Rullen, indrullere; indskrive, protokollere; nedskrive; indhylle.

En-roll'ment (ĕn-rōl'mĕnt), } *n.*
En-rol'ment (ĕn-rōl'mĕnt), } Indskrivning; Protokol, Rulle, Fortegnelse.

En-root' (ĕn-rut'), *v.* rodfæste.

En-sam'ple (ĕn-sæm'pl), *n.* Mønster, Exempel; *v.* give et Exempel, fremstille ved Exempel.

En-san'guine (ĕn-sæn'gu^{a}in), *v.* gjøre blodig, væde eller bestænke med Blod.

En-sconce' (ĕn-skqns'), *v.* forskandse, dække, sikre, skjule.

En-seal' (ĕn-sïl'), *v.* betegne som med et Segl, prente, indtrykke.

En-sem'ble (ĕn-sĕm'bl), *n.* Hele, Ensemble.

En-shrine' (ĕn-sjrain'), *v.* lægge i et Skrin, skrinlægge; indeslutte, bevare, opbevare.

En'si-form (ĕn'si-fqrm), *a.* sværddannet.

En'sign (ĕn'sain), *n.* Tegn; Kjendetegn, Ærestegn; Fane; Fanedrager, Fændrik; S. T. Campagneflag.

En'sign-cy (ĕn'sain-si), *n.* en Fændriks Post eller Rang.

En-slave' (ën-sleiv'), *v.* gjøre til Slave.

En-slave'ment (ën-sleiv'mënt), *n.* Slaveri.

En-sue' (ën-sjuː'), *v.* følge, paafølge, følge paa.

En-sure' (ën-sjuːr'), *v.* sikre, gjøre sikker; (se Insure).

En-tab'la-ture (ën-tæb'lă-tjuːr), *n.* T. Gesims, Entablement (indbefatter: Arkitrav, Fris og Karnis).

En-tail' (ën-teil'), *n.* uafhændeligt Arvegods, Stamgods, Fideikommis; Arvegangsmaade, Arvefølge (i et Gods); udskaaret Arbejde; *v.* oprette et Fideikommis, testamentere som Stamgods; lade nedarves; drage efter sig, foranledige, overføre, paadrage; skjære, indgrave.

En-tail'ment (ën-teil'mënt), *n.* Oprettelse til Stamgods; Bestemmelse angaaende Arvefølgen.

En-tan'gle (ën-tæng'gl), *v.* forvikle, bringe i Urede; indvikle, forvirre, bringe i Forlegenhed; besnære.

En-tan'gle-ment (ën-tæng'gl-mënt), *n.* Forvikling; Indvikling, Forvirring.

En'ter (ën'tør), *v.* indgaa, træde ind, gaa ind, komme ind; indlade sig; indføre, indlade, optage; indskrive, nedskrive; begynde.

En'ter-prise (ën'tør-prais), *n.* Foretagende, Vovestykke; *v.* foretage; modtage.

En'ter-tain' (ën'tør-tein'), *v.* vedligeholde, nære (en Mening); underholde; beværte; antage, lade gjelde.

En'ter-tain'er (ën'tør-tein'ør), *n.* En som underholder; Herre (som holder Tjenere); Vært.

En'ter-tain'ing (ën'tør-tein'ing), *a.* underholdende, morsom.

En'ter-tain'ment (ën'tør-tein'mënt), *n.* Underholdning, Samtale; Beværtning; Gjestebud; gjestfri Modtagelse; Farce, Mellemakt; Sold, Løn.

En-throne' (ën-thrōn'), *v.* sætte paa Tronen; indsætte i en høj Værdighed, indvie (en Biskop til et ledigt Bispeembede).

En-throne'ment (ën-thrōn'mënt), *n.* en Biskops Indvielse.

En-thu'si-asm (ën-thjuː'si-æsm), *n.* Begejstring, Henrykkelse; Sværmeri.

En-thu'si-ast (ën-thjuː'si-æst), *n.* Begejstret, Enthusiast; Sværmer.

En-thu'si-as'tic (ën-thjuː'si-æs'tik), *a.* begejstret, enthusiastisk, sværmersk.

En-tice' (ën-tais'), *v.* lokke, forlokke, forlede.

En-tice'ment (ën-tais'mënt), *n.* Tillokkelse; Lokkemiddel, Smigreri.

En-tic'er (ën-tais'ør), *n.* Forlokker, Forfører.

En-tire' (ën-tair'), *a.* hel, udelt, fuldstændig; *fig.* oprigtig, tro; fast, usvækket; ubestukken, redelig; ublandet, uforfalsket, ægte, (paa Skilte) ægte ublandet Porterøl.

En-tire'ly (ën-tair'li), *ad.* ganske, fuldkommen.

En-tire'ness (ën-tair'nës), *n.* Helhed, Fuldstændighed; Oprigtighed, Ærlighed; Inderlighed, Fortrolighed.

En-tire'ty (ën-tair'ti), *n.* Fuldstændighed, Hele.

En-ti'tle (ën-tai'tl), *v.* betitle, titulere; berettige, give Adkomst.

En'ti-ty (ën'ti-ti), *n.* Væsen, Væsenhed.

En-tomb' (ën-tuːm'), *v.* begrave, jorde, bisætte.

En'to-mol'o-gist (ën'tö-mɑl'ö-djist), *n.* Entomolog.

En'to-mol'o-gy (ën'tö-mɑl'ö-dji), *n.* Insektlære, Entomologi.

En'trails (ën'treils), *n. pl.* Indvolde *pl.*, Indre, indre Dele *pl.*

En'trance (ën'træns), *n.* Indtrædelse, Indtog; Indgang (Dør, Port, Vej); Indløb; Tiltrædelse; Begyndelse, Indledning.

En-trance' (ën-træns'), *v.* henrykke, henrive.

En-trap' (ën-træp'), *v.* lokke i Fælden, hilde, fange.

En-treat' (ĕn-trīt'), *v.* bede, bønfalde, anraabe; bede (for En).
En-treat'y (ĕn-trīt'ĭ), *n.* Bøn, Begjering, Bønfaldelse.
En'try (ĕn'trĭ), *n.* Indgang; Indtrædelse, Indtog; Indskrivning (i en Protokol eller Regnskabsbog); Tiltrædelse (af en Ejendom); Tilladelse til at indgaa eller indføres (om Varer, efterat Skibets Papirer ere undersøgte).
En-twine' (ĕn-tᵘain'), se Intwine.
En-twist' (ĕn-tᵘĭst'), *v.* omvinde, sammenflette.
E-nu'cle-ate (ĭ-njᵘ'klĭ-ēt), *v.* udpille Kjærnen, udvikle, oplyse, forklare.
E-nu'mer-ate (ĭ-njᵘ'mør-ēt), *v.* opregne, optælle.
E-nu'mer-a'tion (ĭ-njᵘ'mør-ē'shjøn), *n.* Opregning, Optælling.
E-nu'mer-a-tive (ĭ-njᵘ'mør-ā-tĭv), *a.* opregnende.
E-nun'ci-ate (ĭ-nøn'shĭ-ēt), *v.* udsige; erklære, bekjendtgjøre.
E-nun'ci-a'tion (ĭ-nøn'shĭ-ē'shjøn), *n.* Erklæring, Bekjendtgjørelse; Underretning; Udtryk; Foredrag.
En-vel'op (ĕn-vĕl'øp), *v.* indvikle, indhylle, omvikle, omhylle, bedække, omgive.
En'vel-ope (ĕn'vĕl-øp), *n.* Omslag, Brevomslag, Konvolut; T. lav Vold, smalt Udenværk, Enveloppe.
En-vel'op-ment (ĕn-vĕl'øp-mĕnt), *n.* Omvikling, Indslutten; Forvikling, Forvirring.
En-ven'om (ĕn-vĕn'øm), *v.* forgifte; gjøre forhadt, forbitre.
En'vi-a-ble (ĕn'vĭ-ā-bl), *a.* misundelsesværdig.
En'vi-ous (ĕn'vĭ-øs), *a.* misundelig, avindsyg.
En'vi-ous-ly (ĕn'vĭ-øs-lĭ), *ad.* misundeligen.
En-vi'ron (ĕn-vai'røn), *v.* omringe, omgive.
En-vi'ron-ment (ĕn-vai'røn-mĕnt), *n.* Omslutning.
En-vi'rons (ĕn-vai'røns eller ĕn'vĭrøns), *n. pl.* Omegn, Omgivelser *pl.* (en Bys eller et Steds).
En'voy (ĕn'vøi), *n.* Gesandt, Statsbud (i Rang under Ambassador); Sendebud.
En'voy-ship (ĕn'vøi-shĭp), *n.* Gesandtskab (Embedet).
En'vy (ĕn'vĭ), *n.* Avind, Misundelse, Nid; *v.* misunde.
E'pacts (ī'pækts), *n. pl.* T. Epakter, (elleve) Skuddage *pl.* (som Solaaret har flere end Maaneaaret).
E-paule'ment (ĭ-pgl'mĕnt), *n.* T. Brystværn.
Ep'au-lette' (ĕp'g-lĕt'), *n.* Skulderbaand, Epaulette.
E-phem'e-ra (ĭ-fĕm'ĭ-rā), *n.* Eendagsfeber; Døgnflue.
E-phem'e-ral (ĭ-fĕm'ĭ-rĕl), *a.* ephemerisk, som kun varer een Dag.
E-phem'e-ris (ĭ-fĕm'ĭ-rĭs), *n.* (*pl.* **Eph'e-mer'i-des**, ĕf'ĭ-mĕr'ĭ-dīs), Dagbog; Ephemerider, astronomiske Aarbøger *pl.*
Eph'od (ĕf'gd), *n.* et Slags Livkjortel (baaret af de jødiske Præster).
Ep'ic (ĕp'ĭk), *a.* episk.
Ep'i-cene (ĕp'ĭ-sīn), *a.* T. som er Fælleskjøn.
Ep'i-cure (ĕp'ĭ-kjuր), *n.* Epikuræer; Vellystning, Fraadser.
Ep'i-cu're-an (ĕp'ĭ-kjᵘ'rĭ-ĕn), *a.* epikuræisk, vellystig, sanselig; *n.* Epikuræer.
Ep'i-cu-rism (ĕp'ĭ-kjü-rĭsm), *n.* Epikuræisme, Epikurs Lære; Hang til Vellyst, vellystigt Levnet.
Ep'i-dem'ic (ĕp'ĭ-dĭm'ĭk), **Ep'i-dem'ic-al** (ĕp'ĭ-dĕm'ĭk-ĕl), *a.* epidemisk, herskende, Omgangs-.
Ep'i-dem'ic (ĕp'ĭ-dĕm'ĭk), *n.* Omgangssyge, Landsarsot, Farsot, Epidemi.
Ep'i-der'mis (ĕp'ĭ-dør'mĭs), *n.* Overhud.
Ep'i-glot'tis (ĕp'ĭ-glgt'tĭs), *n.* T. Epiglottis (Strubelaaget).
Ep'i-gram (ĕp'ĭ-grĕm), *n.* Epigram;

Spottedigt, Spøgedigt; et Slags fin Ragout.

Ep'i-gram-mat'ic (ĕp'ĭ-grăm-măt'-ĭk), *a.* epigrammatisk, kort og fyndig, bidende.

Ep'i-gram-mat'ic-al (ĕp'ĭ-grăm-măt'ĭk-ăl) se Epigrammatic ovenfor.

Ep'i-gram'ma-tist (ĕp'ĭ-grăm'mă-tĭst), *n.* Epigrammatiker.

Ep'i-graph (ĕp'ĭ-grăf) *n.* Overskrift, Indskrift.

Ep'i-lep'sy (ĕp'ĭ-lĕp'sĭ), *n.* Epilepsi, faldende Syge, Ligfald.

Ep'i-lep'tic (ĕp'ĭ-lĕp'tĭk), *a.* epileptisk, som er beladt med Ligfald.

Ep'i-logue (ĕp'ĭ-lɑg), *n.* Epilog, Slutningstale.

E-piph'a-ny (ĭ-pĭf'ă-nĭ), *n.* Hellig-Tre-Kongers-Dag, Ephiphaniefest.

E-pis'co-pa-cy (ĭ-pĭs'kō-pă-sĭ), *n.* biskoppelig Forfatning.

E-pis'co-pal (ĭ-pĭs'kō-păl), *a.* biskoppelig.

E pis'co-pa'li-an (ĭ-pĭs'kō-pē'lĭ-ăn), *n.* Episkopal, Medlem af den biskoppelige Kirke.

E-pis'co-pate (ĭ-pĭs'kō-păt), *n.* Bispedømme; biskoppelig Værdighed.

Ep'i-sode (ĕp'ĭ-sōd), *n.* Mellem- eller Bihandliug, Mellemsang, Indfletning i et Digt, Episode.

E-pis'tle (ĭ-pĭs'l), *n.* Brev, Sendebrev, Skrivelse, Epistel.

E-pis'to-la-ry (ĭ-pĭs'tō-lă-rĭ), *a.* brevmæssig; Brev-; som forhandles ved Breve.

E-pis'to-lize (ĭ-pĭs'tō-lais), *v.* skrive Breve.

Ep'i-taph (ĕp'ĭ-tăf), *n.* Gravskrift, Gravminde.

Ep'i-thet (ĕp'ĭ-thĕt), *n.* Biord, Tillægsord; Titel, Tilnavn; Udtryk.

Ep'i-thet'ic (ĕp'ĭ-thĕt'ĭk), *a.* som har Overflod af Tillægsord.

E-pit'o-me (ĭ-pĭt'ō-mĭ), *n.* Udtog, kort Begreb.

E-pit'o-mist (ĭ-pĭt'ō-mĭst), *n.* Forfatter til et Udtog, Udtogsskriver.

E-pit'o-mize (ĭ-pĭt'ō-mais), *v.* sammendrage, bringe i Udtog; afkorte, forkorte.

E-pit'o-miz'er (ĭ-pĭt'ō-mais'ør), se Epitomist.

Ep'och (ĕp'ɑk), *n.* Tidsafsnit, Tidspunkt, Epoke.

Ep'ode (ĕp'ōd), *n.* Efterspng, Epode (sidste Del af en Ode).

Ep'o-pee' (ĕp'ō-pē'), *n.* Heltedigt, Epos (eller Stoffet dertil).

E'qua-bil'i-ty (ĭ'kwå-bĭl'ĭ-tĭ), *n.* Lighed, Ensformighed, Enshed.

E'qua-ble (ĭ'kwå-bl), *a.* } ensfor-
E'qua-bly (ĭ'kwå-blĭ), *ad.* } mig, ens.

E'qual (ĭ'kwɑl), *a.* lige, ens; ensformig; passende, forholdsmæssig; billig, upartisk; ligegyldig; *n.* Ligemand, Lige; Standsfælle; Jevnaldrende; *v.* gjøre lig eller ens; være lig, svare til; gjengjelde.

E-qual'i-ty (ĭ-kwɑl'ĭ-tĭ), *n.* Lighed, Enshed; Standslighed; Ensformighed.

E'qual-i-za'tion (ĭ'kwɑl-ĭ-sē'shøn), *n.* Enshed i Stilling.

E'qual-ize (ĭ'kwɑl-ais), *v.* gjøre lige; likvidere; ligne, være lig.

E'qual-ly (ĭ'kwɑl-lĭ), *ad.* i lige Grad, ligesom etc.

E-quan'gu-lar (ĭ-kwăn'gjü-lør), *a.* ligevinklet.

E'qua-nim'i-ty (ĭ'kwå-nĭm'ĭ-tĭ), *n.* Sindsrolighed.

E-qua'tion (ĭ-kwē'shøn), *n.* T. Ligning, Ækvation.

E-qua'tor (ĭ-kwē'tør), *n.* T. Ækvator, Linie.

E'qua-to'ri-al (ĭ'kwå-tō rĭ-ăl), *a.* som hører til Ækvator, ækvatorial.

E-quer'ry (ĭ-kwĕr'rĭ), *n.* Hestestald; Staldmester.

E-ques'tri-an (ĭ-kwĕs'trĭ-ăn), *a.* ridende, til Hest; kyndig i Ridekunsten; ridderlig; *n.* Rytter.

E'qui-an'gu-lar (ĭ'kwĭ-ăng'gjü-lør), *a.* ligevinklet.

E'qui-dis'tant (ĭ'kwĭ-dĭs'tănt), *a.* i lige Afstand.

E'qui-lat'er-al (ī'kwi-lăt'ėr-ăl), *a.* ligesidet.
E'qui-li-bra'tion (ī'kwi-lai-brei'sjėn) *n.* Ligevægt.
E'qui-lib'ri-ty (ī'kwi-lib'ri-ti), }
E'qui-lib'ri-um (ī'kwi-lib'ri-ėm), } *n.* Ligevægt.
E'quine (ī'kwain), *a.* som angaar Hoste.
E'qui-noc'tial (ī'kwi-nok'sjăl), *a.* T. Jævndøgns-, som indtræffer ved Jævndøgnstid; under Linien; *n.* Ækvator.
E'qui-nox (ī'kwi-noks), *n.* Jævndøgn; *fig.* Jævndøgnsstorm.
E-quip' (ī-kwip'), *v.* udruste, ekvipere (Krigsfolk, et Skib); forsyne; klæde.
Eq'ui-page (ĕk'wi-pėdsj), *n.* Udrustning, Rejsetilbehør (af alt Slags); Heste og Vogn, Ekvipage; Følge.
E-quip'ment (ī-kwip'mėnt), *n.* Udrustning, Ekvipering.
E'qui-poise (ī'kwi-pøis), *n.* Ligevægt.
E qui-pol'lence (ī'kwi-pol'lėns), *n.* lige Styrke og Magt, lige Værd, lige Betydenhed.
E'qui-pol'lent (ī'kwi-pol'lėnt) *a.* ligegjeldende.
E'qui-pon'der-ance (ī'kwi-pon'dėr-ėns), *n.* Ligevægt; lige Tyngde.
E'qui-pon'der-ant (ī'kwi-pon'dėr-ėnt), *a.* ligevægtig, lige tung.
Eq'ui-ta-ble (ĕk'wi-tå-bl), *a.* billig, redelig, retfærdig, upartisk.
Eq'ui-ta-bly (ĕk'wi-tå-bli), *ad.* paa en billig eller upartisk Maade.
Eq'ui-ty (ĕk'wi-ti), *n.* Billighed, Retfærdighed, Upartiskhed.
E-quiv'a-lence (ī-kwiv'å-lėns), *n.* lige Gyldighed, lige Kraft, lige Værd; *v.* være af lige Værd, opveje.
E-quiv'a-lent (ī-kwiv'å-lėnt), *a.* af samme Værd eller Værdi, ligegjeldende; af samme Betydning; *n.* Ækvivalent, Gjengjeld eller Erstatning af samme Værdi.
E-quiv'o-cal (ī-kwiv'ö-kăl), *a.* tvetydig; *fig.* uvis, tvivlsom; *n.* Tvetydighed, tvetydigt Ord.
E-quiv'o-cal-ly (ī-kwiv'ö-kăl-li), *ad.* se Equivocal *a.*
E-quiv'o-cate (ī-kwiv'ö-keit), *v.* tale tvetydig.
E-quiv'o-ca'tion (ī-kwiv'ö-kei'sjėn), *n.* Tvetydighed, tvetydig Tale.
E-quiv'o-ca'tor (ī-kwiv'ö-kei'tėr), En som taler tvetydig.
Eq'ui-voque (ĕk'wi-vōk), *n.* Tvetydighed; Ordspil.
E'ra (i'rå), *n.* Tidsregning, Tidspunkt (hvorfra en Aarsregning begynder), Æra.
E-ra'di-ate (ī-rei'di-eit), *v.* fremstraale, straale.
E-ra'di-a'tion (ī-rei'di-ei'sjėn), *n.* Fremstraalen; Afglans.
E-rad'i-cate (ī-răd'i-keit), *v.* oprykke med Roden; udrydde.
E-rad'i-ca'tion (ī-răd'i-kei'sjėn), *n.* Oprykning med Rod; Udryddelse.
E-ras'a-ble (ī-reis'å-bl), *a.* som kan afskrabes eller udstryges.
E-rase' (ī-reis'), *v.* afskrabe, udkradse, udslette, udstryge, radere; tilintetgjøre, ødelægge.
E-rase'ment (ī-reis'mėnt), *n.* Udstrygen, Udslettelse; Tilintetgjørelse.
E-ra'sion (ī-rei'sjėn), *n.* Udslettelse.
E-ras'ure (ī-rei'sjur), *n.* Radering Udslettelse.
Ere (ėr), *ad.* før, førend.
E-rect' (ī-rėkt'), *v.* rejse i Vejret, oprejse, opføre; oprette; drage (en Slutning); hæve, opløfte; opkaste (sig til); rejse sig op; *a.* oprejst, lige op; modig, fast, standhaftig.
E-rec'tion (ī-rėk'sjėn), *n.* Oprejsning, Opførelse; Bygning; Opretteise, Opløftelse, Opvækkelse.
E-rect'ness (ī-rėkt'nės), *n.* oprejst Stilling, Rankhed.
Er'got (ėr'gat), *n.* T. Spore (en hornagtig Vorte bagtil paa Roden af en Hest); Meldrøje.
Er'mine (ėr'min), *n.* Hermelin, Hermelinskind; *fig.* Dommerembede eller Værdighed.
E-rode' (ī-rōd'), *v.* gnave, afæde, fortære.

E-ro'sion (ĭ-rō'sjŏn), *n.* Sønder-gnavning, Bortæden, Fortærelse.
E-ro'sive (ĭ-rō'sĭv), *a.* som gnaver bort.
Err (ėr), *v.* vandre om, omflakke; forvilde sig, fare vild; tage fejl; fejle; afvige; lede vild, forlede.
Er'rand (ĕr'rænd), *n.* Ærende, Budskab.
Er'rant (ĕr'rænt), *a.* omvankende, omflakkende, omrejsende; slet, nedrig.
Er'rant-ry (ĕr'rænt-rĭ), *n.* Omflakken, omvandrende Liv.
Er-rat'ic (ĕr-ræt'ĭk), *a.* omvandrende, foranderlig, uvis; uordentlig.
Er-ra'tum (ĕr-rē'tŭm), (*pl.* **Er-ra'ta**, ĕr-rē'tå), *n.* Trykfejl, Skrivefejl.
Er-ro'ne-ous (ĕr-rō'nĭ-ŭs), *a.* omflakkende; uregelmæssig; forvildet; fejlagtig, urigtig, vildfarende.
Er-ro'ne-ous-ly (ĕr-rō'nĭ-ŭs-lĭ), *ad.* se Eroneous ovenfor.
Er'ror (ĕr'rør), *n.* ustadigt Løb; Afvigelse fra Sandheden, Fejltagelse, Vildfarelse, Forseelse, Fejl; T. Urigtighed ved en Sagføring, Nullitet.
Erst (ėrst), *ad.* først; i Begyndelsen; engang, forhen, tilforn; hidtil, til nu.
Er'u-bes'cent (ĕr'ü-bĕs'sĕnt), *a.* rødmende; rødlig.
Er'uc-ta'tion (ĕr'ŭk-tē'sjŏn), *n.* Opstøden, Ræben; *fig.* Udsprudning (af en Vulkan osv.).
Er'u-dite (ĕr'ü-dait), *a.* vel oplært, lærd.
Er'u-di'tion (ĕr'ü-dĭsj'ŏn), *n.* Lærdom, Kundskaber *pl.*
E-rup'tion (ĭ-rŭp'sjŏn), *n.* Frembryden, Udbrud; Udraab; Udslæt, Hudsygdom; fjendtligt Udfald.
E-rup'tive (ĭ-rŭp'tĭv), *a.* frembrydende.
Er'y-sip'e-las (ĕr'ĭ-sĭp'ĭ-lăs), *n.* Rosen (Hudsygdom).
Er'y-si-pel'a-tous (ĕr'ĭ-sĭ-pĕl'å-tŭs), *a.* rosenagtig.
Es'ca-lade' (ĕs'kå-leid'), *n.* Bestigelse ved Stormstiger, Stormløb, Eskalade; *v.* bestige eller trænge ind ved Hjælp af Stormstiger.
Es-cape' (ĕs-keip'), *v.* undløbe, undslippe, rømme, løbe bort, undvige; undgaa; undkomme; *n.* Undflugt, Rømning, Undvigelse, Flugt; Redning; Udflugt; Udfald (fra en By); Udbrud, pludselig Ytring; Uagtsomhedsfejl, Skjødesløshed.
Es-cape'ment (ĕs-keip'mĕnt) *n.* T. Gang (i et Ur: Uroen med Axel, og Ganghjulet).
Es'cha-rot'ic (ĕs'kå-rŏt'ĭk), *a.* brændende, kaustisk.
Es-cheat' (ĕs-tjīt'), *n.* Hjemfald; hjemfaldet Gods; *v.* hjemfalde.
Es-chew' (ĕs-tjų'), *v.* fly, undgaa, sky.
Es'cort (ĕs'kŏrt), *n.* Bedækning, Følge, Eskorte.
Es-cort' (ĕs-kŏrt'), *v.* bedække, ledsage med Vagt, eskortere.
Es'cri-toire' (ĕs'krĭ-twŏr'), *n.* Skriverpult eller Sekretær.
Es'cu-lent (ĕs'kjü-lĕnt), *a.* spiselig; *n.* spiselig Del (af Planter osv.), Næringsmidler.
Es-cutch'eon (ĕs-kŏtsj'ŏn), *n.* Skjold, Vaabenskjold, Vaaben (en Families).
Es'o-ter'ic (ĕs'ö-tĕr'ĭk), *a.* hemmelig, esoterisk, for de Indviede.
Es-pal'ier (ĕs-pæl'jĕr), *n.* Espalier-Træ.
Es-pe'cial (ĕs-pĕsj'æl), *a.* særdeles, fortrinlig, vigtigst, Hoved-.
Es-pe'cial-ly (ĕs-pĕsj'æl-lĭ), *ad.* fornemmelig, i Særdeleshed, især.
Es-pi'al (ĕs-pai'æl), *n.* Spion, Spejder; Opdagelse.
Es'pi-on-age (ĕs'pĭ-ŏn-ædsj), *n.* Spejderi, Spioneri.
Es'pla-nade' (ĕs'plå-neid'), *n.* Esplanade; skraa Græsplet, Grønning.
Es-pous'al (ĕs-paus'æl), *a.* Forlovelses-, som hører til Forlovelse; *n.* Antagelse, Forsvar.
Es-pous'als (ĕs-paus'ælz), *n. pl.* Forlovelse, Trolovelse.

Es-pouse' (ĕs-paus'), *v.* forlove, trolove; ægte; antage sig, tage sig af; forsvare, antage (en Mening).

Es-py' (ĕs-pai'), *v.* udspejde, opdage, blive var, se; passe paa, lure.

Es-quire' (ĕs-kwair'), *n.* Skjoldbrager, Vaabenbrager; Esquire (en Rangstitel nærmest under knight, og som egentlig tilkommer Adelsmænds yngre Sønner, Sønner af knights, visse Hofbetjente, Advokater, Fredsdommere, Sheriffer); en Høflighedstitel, svarende omtrent til vort Velbaarenhed (til alle ansete Personer, som ikke høre til Haandværksstanden); *v.* følge som Vaabenbrager, ledsage, opvarte.

Es'say (ĕs'sei), *n.* (jvf. Assay), Prøve; Forsøg (et Skrift).

Es-say' (ĕs-sei'), *v.* forsøge; prøve.

Es'say-ist (ĕs'sei-ist eller ĕs-sei'ist), *n.* Forfatter til et Forsøg eller en Prøveafhandling.

Es'sence (ĕs'sĕns), *n.* Væren, Tilværelse; Væsen; Essens (destilleret Kraftvand); Vellugt, Duft; Røgelse; *v.* gjøre vellugtende, gjennemdufte, parfumere.

Es-sen'tial (ĕs-sĕn'sjăl), *a.* væsentlig; destilleret, fin.

Es-sen'tial-ly (ĕs-sĕn'sjăl-li), *ad.* paa en væsentlig Maade, i det Væsentlige.

Es-tab'lish (ĕs-tæb'lisj), *v.* fastsætte, oprette; indrette, indføre; grunde, anlægge, etablere; stadfæste; bestemme.

Es-tab'lish-ment (ĕs-tæb'lisj-mĕnt) *n.* Stiftelse, Etablissement, Nedsættelse; Anordning, Form, Indretning; Organisation (en Hærs, i Fredseller Krigstider); Grundlag, Grundprincip; Stadfæstelse; Indtægter *pl.*

Es-tate' (ĕs-teit'), *n.* Regjering, Stat (i disse Betydninger bruges mest den forkortede Form: State); Stilling (i Livet osv.), Tilstand; Rang, Stand; Formue, Ejendom.

Es-teem' (ĕs-tim'), *v.* sætte Pris paa, skatte, vurdere, agte; mene, holde for; *n.* Vurdering; Agtelse, Højagtelse.

Es'ti-ma-ble (ĕs'ti-mă-bl), *a.* meget værd; agtværdig.

Es'ti-mate (ĕs'ti-meit), *v.* skatte, vurdere; anslaa, beregne.

Es'ti-mate (ĕs'ti-mĕt), *n.* Vurdering; Overslag, Beregning; Budget; Værdi.

Es'ti-ma'tion (ĕs'ti-mei'sjŏn), *n.* Vurdering; Anslag, Overslag, Beregning; Agtelse; Mening, Formodning.

Es'ti-ma'tor (ĕs'ti-mei'tør), *n.* Vurderingsmand, Taxator; En som sætter Pris paa (noget).

Es'ti-val (ĕs'ti-vĕl), *a.* som hører til Sommeren, sommerlig.

Es-top' (ĕs-tɑp'), *v.* T. hindre, standse.

Es-top'pel (ĕs-tɑp'pĕl), *n.* T. Handling eller Indvending som standser en Retssags Fremme.

Es-trange' (ĕs-treindsj'), *v.* gjøre fremmed; trække (sig) tilbage, bortfjerne, unddrage, afholde.

Es-trange'ment (ĕs-treindsj'mĕnt), *n.* Bortfjernelse, Unddragelse, Afholdelse.

Es-tray' (ĕs-trei'), *v.* vandre eller strejfe omkring; *n.* omløbende Dyr (hvis Ejer ikke kjendes), herreløst Dyr.

Est'u-a-ry (ĕst'jü-å-ri), *n.* Bugt, Munding (hvor Ebbe og Flod møde Flodstrømmen), smal Arm af Søen; Dampbad.

Est'u-ate (ĕst'jü-eit), *v.* syde, bruse, opbruse.

Est'u-a'tion (ĕst'jü-ei'sjŏn), *n.* Syden, Brusen, Opbrusning.

Etch (ĕtsj), *v.* ædse, radere.

Etch'ing (ĕtsj'ing), *n.* raderet Tegning, Radering.

E-ter'nal (i-tør'nĕl), *a.* evig.

E-ter'nal-ly (i-tør'nĕl-li), *ad.* evigen.

E-ter'ni-ty (i-tør'ni-ti), *n.* Evighed.

E-ter'nize (i-tør'nais), *v.* forevige.

E'ther (ï'thør), *n.* Æther.
E-the'ri-al (ï-thï'rï-ël), *a.* ætherisk; *fig.* himmelsk.
E-the'ri-al-ize (ï-thï'rï-ël-ais), *v.* forvandle til Æther.
Eth'ic (ëth'ik), **Eth'ic-al** (ëth'ik-ël), *a.* moralsk, sædelig, som angaar Sædelæren, ethisk.
Eth'ic-al-ly (ëth'ik-ël-li), *ad.*, se Ethic, Ethical ovenfor.
Eth'ics (ëth'iks), *n. pl.* Moral, Sædelære, Ethik.
E'thi-op (ï'thi-gp), *n.* Æthiopier, Mor, Morian.
Eth'nic (ëth'nik), *a.* hedensk; *n.* Hedning.
Eth-nol'o-gy (ëth-nal'ö-dji), *n.* Ethnologi, Lære om Folkeslag.
E-thol'o-gy (ï-thal'ö-dji), *n.* Sædelære, Moral.
E'ti-o-late (ï'sji-ö-leït), *v.* gjøre farveløs (en Plante ved Udelukkelse af Lyset).
Et'i-quette' (ët'ï-kët'), *n.* Hofbrug, Hofskik, Hoftvang, Etikette, Skik og Brug (blandt velopdragne Folk).
Et'y-mo-log'ic-al (ët'ï-mö-ladj'ik-ël) *a.* ordforskende, etymologisk.
Et'y-mol'o-gist (ët'ï-mal'ö-djist), *n.* Ordgrandsker, Etymolog.
Et'y-mol'o-gy (ët'ï-mal'ö-dji), *n.* Ordenes Oprindelse og Afledning, Etymologi, Ordafledningslære.
Et'y-mon (ët'ï-man), *n.* Ords Afledning og Grundbetydning, Stamord.
Eu'cha-rist (jy'kå-rist), *n.* Taksigelse; Nadverens Sakramente.
Eu'cha-rist'ic (jy'kå-rist'ik), *a.* som indeholder Taksigelse; som har Hensyn til Nadveren.
Eu'lo-gist (jy'lö-djist), *n.* Lovtaler.
Eu'lo-gis'tic (jy'lö-djis'tik), *a.* prisende, rosende.
Eu'lo-gize (jy'lö-djais), *v.* prise, ophøje.
Eu-lo'gi-um (jü-lö'dji-øm), **Eu'lo-gy** (jy'lö-dji), *n.* Lovtale.
Eu'nuch (jy'nøk), *n* Gilding.
Eu'phe-mism (jy'fï-mïsm), *n.* Formildelses-Udtryk, Eufemisme.
Eu-phon'ic (jü-fan'ik), **Eu-phon'ic-al** (jü-fan'ik-ël), **Eu-pho'ne-ous** (jü-fö'nï-øs), *a.* velklingende, vellydende.
Eu'pho-ny (jy'fö-nï), *n.* Velklang, Vellyd.
Eu'rope (jy'röp), *n.* Europa.
Eu'ro-pe'an (jy'rö-pï'ën), *a.* europæisk; *n.* Europæer.
Eu-than'a-sy (jü-thën'å-si), *n.* let og rolig Død, Hensluмren.
E-vac'u-tant (ï-vëk'jü-tënt), *a.* udtømmende, afførende; *n.* afførende Middel, Brækmiddel.
E-vac'u-ate (ï-vëk'jü-eït), *v.* udtømme; bortskaffe, afføre; rømme, forlade, drage bort fra (et Sted); gjøre ugyldig, ophæve.
E-vac'u-a'tion (ï-vëk'jü-ei'sjøn), *n.* Udtømmelse; Afføring; Rømning; Afskaffelse, Ophævelse.
E-vade' (ï-veid'), *v.* undgaa, undkomme, undvige; bruge Udflugter.
Ev'a-nes'cence (ëv å-nës'sens), *n.* Forsvinden.
Ev'a-nes'cent (ëv'å-nës'sent), *a.* forsvindende; umærkelig.
E'van-gel'ic-al (ï'vën-djël'ik-ël), *a.* evangelisk; methodistisk.
E-van'gel-ism (ï-vën'djël-ïsm), *n.* Evangeliets Forkyndelse.
E-van'gel-ist (ï-vën'djël-ist), *n.* Evangelist; Prædikant; Missionær.
E-van'gel-ize (ï-vën'djël-ais), *v.* undervise i Evangeliet eller Kristendommen; prædike Evangeliet; omvende til Kristendommen.
E-vap'o-rate (ï-væp'ö-reit), *v.* fordampe, fordunste; *fig.* give Luft, ytre; gaa eller smutte bort.
E-vap'o-ra'tion (ï-væp'ö-rei'sjøn), *n.* Fordampning; Uddunstning, Afdampning.
E-va'sion (ï-vei'sjøn), *n.* Undslippen; Udflugt, Kunstgreb.
E-va'sive (ï-vei'siv), *a.* undgaaende,

undvigende, Udflugter søgende, sofistisk.

Eve (iv), *n.* Eva (Navn).

Eve (iv), *n.* Aften (i Poesi); hellig Aften.

E'ven (i'vn), *ad.* lige, netop, just; endog, endogsaa; saa meget som, engang.

E'ven (i'vn), *a.* lige, jævn, slet, glat; ligeløbende; ensformig; rolig; effen, lige (om Tal, modsat odd); fri for Gjæld, kvit; upartisk.

E'ven (i'vn), *v.* gjøre lige, jævne; være lige, komme overens.

E'ven-ing (i'vn-ing), *n.* Aftning; Aften.

E'ven-ness (i'vn-nes), *n.* lige Retning, Jævnhed; Glathed; Regelmæssighed; Upartiskhed; Roligheb.

E-vent' (i-vent'), *n.* Begivenheb, Tilfælde; Udfald, Følge.

E-vent'ful (i-vent'ful), *a.* rig paa Begivenheder, skjebnerig, vigtig, mærkværdig, følgerig.

E'ven-tide (i'vn-taid), *n.* Aftenstid.

E-vent'u-al (i-vent'jü-el), *a.* deraf følgende, tilfældig, eventuel; endelig.

E-vent'u-al-ly (i-vent'jü-el-li), *ad.* ved Udfaldet, endelig.

E-vent'u-ate (i-vent'jü-eit), *v.* fremkomme som Resultat, følge.

Ev'er (ev'ør), *ad.* stedse, altid, bestandig; nogensinde; før; paa nogen Maade.

Ev'er-glade (ev'ør-gleid), *n.* sumpig Egn; et Navn paa Florida.

Ev'er-green (ev'ør-grin), *a.* evig grøn; *n.* evig grøn Plante.

Ev'er-last'ing (ev'ør-låst'ing), *a.* evigvarende, evig.

Ev'er-more' (ev'ør-mōr'), *ad.* stedse, bestandig, evig, evindelig.

Ev'er-y (ev'ør-i), *a.* enhver, hver.

Ev'er-y-bod'y (ev'ør-i-bqd'i) enhver.

Ev'er-y-one (ev'ør-i-uøn),

Ev'er-y-thing (ev'ør-i-thing), alt.

Ev'er-y where (ev'ør-i-hwær), *ad.* allevegne, overalt.

E-vict' (i-vikt'), *v.* godtgjøre, bevise; lovmæssig sætte ud af Ejendoms Besiddelse, berøve eller borttage lovmæssig.

E-vic'tion (i-vik'sjøn), *n.* Bevis, Godtgjørelse; lovmæssig Uddrivelse fra en Ejendom.

Ev'i-dence (ev'i-dens), *n.* Øjensynlighed, Vished, Tydelighed, Klarhed; Vidnesbyrd, Bevis; Vidne; *pl.* Bevisligheder, Dokumenter *pl.*

Ev'i-dent (ev'i-dent), *a.* øjensynlig, tydelig, klar, haandgribelig.

Ev'i-dent-ly (ev'i-dent-li), *ad.* paa en klar og tydelig Maade.

E'vil (i'vl), *a.* & *ad.* ond, slem; ilde, slet; *n.* Onde; Ondskab, Ugudelighed, Synd; Ulykke, Elendighed, Lidelse, Sygdom.

E-vince' (i-vins'), *v.* bevise, godtgjøre.

E-vin'ci-ble (i-vin'si-bl), *a.* bevislig.

E-vin'cive (i-vin'siv), *a.* bevisende, tjenende til at bevise.

E-vis'cer-ate (i-vis'sør-eit), *v.* tage Indvoldene ud, undersøge Indvoldene.

Ev'i-ta-ble (ev'i-tå-bl), *a.* undgaaelig.

Ev'o-ca'tion (ev'ö-kei'sjøn), *n.* Fremkaldelse.

E-voke' (i-vōk'), *v.* kalde ud, fremkalde.

Ev'o-lu'tion (ev'ö-ljų'sjøn), *n.* Udvikling; T. Evolution, Hærbevægelse; S. T. Evolution.

E-volve' (i-vqlv'), *v.* udvikle, udfolde; udvikle sig, aabne sig.

E-vul'sion (i-vøl'sjøn), *n.* Udriven, Udtrækning, Bortrykning.

Ewe (jų), *n.* Faar.

Ew'er (jų'ør), *n.* Vandkande (som hører til et Vaskefad).

Ex-ac'er-bate (ægs-æs'ør-beit), *v.* forbitre; forværre.

Ex-ac'er-ba'tion (ægs-æs'ør-bei'sjøn), *n.* Forbitrelse; Forværrelse, Paroxysme, Anfald (i en Sygdom).

Ex-act' (ægs-ækt'), *a.* nøjagtig; punktlig; omhyggelig, rigtig; *v.* ind-

drive (Afgifter); aftvinge, afpresse; fordre (som Ret), byde; udøve Udsugelse.

Ex-ac'tion (ĕgs-ăk'shŏn), *n.* Udpresning, Udsuelse, Inddrivning.

Ex-act'ly (ĕgs-ăkt'lĭ), *ad.* nøjagtigt; punktligt; omhyggeligt, rigtigt.

Ex-act'ness (ĕgs-ăkt'nĕs), *n.* Nøjagtighed; Rigtighed; Redelighed.

Ex-act'or (ĕgs-ăkt'ŏr), *n.* En som inddriver (Skatter osv.) eller afbordrer; En som gjør strenge Fordringer; Udsuger.

Ex-ag'ger-ate (ĕgs-ăd'jĕr-ĕit), *v.* opdynge; forstørre, overdrive.

Ex-ag'ger-a'tion (ĕgs-ăd'jĕr-ĕi'shŏn) *n.* Opdyngen; Forstørrelse, Overdrivelse.

Ex-alt' (ĕgs-ălt'), *v.* opløfte, ophøje; lovprise; fornøje, henrykke; T. lutre, sublimere.

Ex'al-ta'tion (ĕgs'ăl-tĕi'shŏn), *n.* Opløftelse, Ophøjelse; T. Lutring, Forfinelse.

Ex-am'in-a-ble (ĕgs-ăm'ĭn-ă-bl), *a.* skikket til at prøves.

Ex-am'i-na'tion (ĕgs-ăm'ĭ-nei'shŏn), *n.* Prøvelse, Drøftelse, Undersøgelse; Examen, Overhørelse; Examination, Afhøring, Forhør.

Ex-am'ine (ĕgs-ăm'ĭn), *v.* prøve, undersøge; overhøre, examinere, forhøre, afhøre, holde Forhør over.

Ex-am'in-er (ĕgs-ăm'ĭn-ŏr), *n.* Undersøger; Examinator, En som optager Forhør.

Ex-am'ple (ĕgs-ăm'pl), *n.* Exempel.

Ex'an-them'a-tous (ĕgs'ăn-thĕm'ă-tŏs), *a.* finnet, udslaaet; forenet med Udslet (om Feber).

Ex'arch (ĕks'ärk), *n.* Exarch.

Ex-as'per-ate (ĕgs-ăs'pŏr-ĕit), *v.* forbitre, fortørne; forværre.

Ex-as per-a'tion (ĕgs-ăs'pŏr-ĕi'shŏn), *n.* Forbitrelse; Forværrelse; ondskabsfuld Fremstilling.

Ex'can-des'cence (ĕks'kăn-dĕs'sĕns), *n.* Hvidglødning, Hede; Forbitrelse, heftig Vrede.

Ex'can-des'cent (ĕks'kăn-dĕs'sĕnt), *a.* hvidglødende.

Ex'ca-vate (ĕks'kă-vĕit), *v.* udhule, [udgrave.

Ex'ca-va'tion (ĕks'kă-vĕi'shŏn), *n.* Udhuling, Udgravning; Hulning.

Ex-ceed' (ĕks-sĭd'), *v.* overskride; overgaa; gaa forvidt; gaa videre (end et bestemt Maal); være større; have Overvægt.

Ex-ceed'ing (ĕks-sĭd'ĭng), *a.* overordentlig, betydelig; *ad.* i høj Grad.

Ex-ceed'ing-ly (ĕks-sĭd'ĭng-lĭ), *ad.* i høj Grad, yderst, overmaade.

Ex-cel' (ĕks-sĕl'), *v.* overgaa; udmærke sig, være fortrinlig.

Ex'cel-lence (ĕks'sĕl-lĕns), } *n.*
Ex'cel-len-cy (ĕks'sĕl-lĕn-sĭ), } Fortrinlighed, Fortræffelighed; Højhed, Værdighed, Storhed; Godhed, Renhed; Excellence (Titel).

Ex'cel-lent (ĕks'sĕl-lĕnt), *a.* fortrinlig, fortræffelig.

Ex'cel-lent-ly (ĕks'sĕl-lĕnt-lĭ), *ad.* i fortrinlig Grad.

Ex-cel'si-or (ĕks-sĕl'sĭ-ŏr), *a.* højere, mere ophøjet.

Ex-cept' (ĕks-sĕpt'), *v.* undtage; gjøre Indvending eller Indsigelse (imod, to eller against); *prp.* undtagen; medmindre, uden.

Ex-cept'ing (ĕks-sĕpt'ĭng), *prp.* med Undtagelse af.

Ex-cep'tion (ĕks-sĕp'shŏn), *n.* Undtagelse; Indvending, Indsigelse, Exception (i Lovsproget); Misfornøjelse.

Ex-cep'tion-a-ble (ĕks-sĕp'shŏn-ă-bl) *a.* underkastet Indvendinger, stridig, omtvistelig.

Ex-cep'tion-al (ĕks-sĕp'shŏn-ăl), *a.* som gjør en Undtagelse, ualmindelig, sjelden, enestaaende.

Ex-cept'or (ĕks-sĕpt'ŏr), *n.* En som gjør Indvendinger, Opponent.

Ex-cern' (ĕks-sĕrn'), *v.* udpresse; afsondre, udskille (gjennem Porerne).

Ex-cerpt' (ĕks-sĕrpt'), *n.* uddraget Sted (af et Skrift), *pl.* Excerpter *pl.*; *v.* excerpere.

Ex-cess' (ĕks-sĕs'), *n.* Overmaal, Overvægt; Overdrivelse, Overskridelse; Umaadelighed, Udskejelse.

Ex-cess'ive (ĕks-sĕs'sĭv), *a.* overordentlig, overdreven; heftig.

Ex-cess'ive-ly (ĕks-sĕs'ĭv-lĭ), *ad.* umaadeligt, paa en overdreven Maade.

Ex-change' (ĕks-tjēndsj'), *v.* udveksle; tuske, ombytte, veksle; *n.* Udveksling; Ombytning; Bytte; Vexel; Kurs; Børs.

Ex-change'a-ble (ĕks-tjēndsj'å-bl), *a.* som kan byttes.

Ex-cheq'uer (ĕks-tjĕk'ĕr), *n.* Skatkammer.

Ex-cise' (ĕks-sais'), *v.* paalægge Accise eller Afgift; *n.* Accise, Afgift.

Ex-cise'man (ĕks-sais'mæn), *n.* Accisebetjent.

Ex-cis'ion (ĕks-sĭsj'ŏn), *n.* Afskjæring, Bortskjæring; Udryddelse; Ødelæggelse.

Ex-ci'ta-bil'i-ty (ĕks-sai'tå-bĭl'ĭ-tĭ), *n.* Pirrelighed.

Ex-ci'ta-ble (ĕks-sai'tå-bl), *a.* pirrelig.

Ex-ci-ta'tion (ĕks'sai-tē'sjŏn), *n.* Opvækkelse, Opmuntring.

Ex-cite' (ĕks-sait'), *v.* opvække, opmuntre, tilskynde; opegge.

Ex-cit'ing (ĕks-sait'ing), *a.* opvækkende, opmuntrende, tilskyndende; opeggende.

Ex-cite'ment (ĕks-sait'mĕnt), *n.* Opvækkelse, Opmuntring; Bevægelse, Uro; Tilskyndelse, Bevæggrund.

Ex-claim' (ĕks-klēm'), *v.* udraabe; skrige, ivre (imod).

Ex-cla-ma'tion (ĕks'klå-mē'sjŏn), *n.* Udraab; Skrig, Skrigen; Udraabstegn.

Ex-clam'a-to-ry (ĕks-klæm'å-tö-rĭ), *a.* udraabende, indeholdende eller udtrykkende et Udraab; skrigende, ivrende.

Ex-clude' (ĕks-kljūd'), *v.* udelukke; undtage; føde, udklække.

Ex-clu'sion (ĕks-kljū'sjŏn), *n.* Udelukkelse, Forkastelse; Undtagelse; Afsondring, Udtømmelse; Udklækning, Fødsel.

Ex-clu'sive (ĕks-klju'sĭv), *a.* udelukkende, med Udelukkelse, med Undtagelse; *n.* En som hører til et fornemt sluttet Selskab (og ikke omgaas Andre).

Ex-clu'sive-ly (ĕks-klju'sĭv-lĭ), *ad.* udelukkende, med Udelukkelse; exklusive.

Ex-cog'i-tate (ĕks-kŏdj'ĭ-tēt), *v.* udtænke, optænke.

Ex'com-mu'ni-cate (ĕks'kŏm-mjū'nĭ-kēt), *v.* banlyse, bansætte, sætte i Ban.

Ex'com-mu'ni-ca'tion (ĕks'kŏm-mjū'nĭ-kē'sjŏn), *n.* Bansættelse, Ban.

Ex-co'ri-ate (ĕks-kō'rĭ-ēt), *v.* flaa, løsne eller afgnide Huden.

Ex-co'ri-a'tion (ĕks-kō'rĭ-ē'sjŏn), *n.* Hudens Aftrækkelse, Flaaning; hudløst Sted.

Ex'cre-ment (ĕks'krĭ-mĕnt), *n.* Skarn, Exkrement; Udvext (Haar, Skjæg, Negle, Ligtorne osv.).

Ex'cre-ment'al (ĕks'krĭ-mĕnt'ĕl), *a.* som hører til Exkrementerne.

Ex-cres'cence (ĕks-krĕs'sens), *n.* Udvæxt.

Ex-cres'cent (ĕks-krĕs'sent), *a.* udvoxende.

Ex-crete' (ĕks-krĭt'), *v.* udskille, afsondre, afføre, udkaste.

Ex-cre'tion (ĕks-krĭ'sjŏn), *n.* Afsondring, Afføring, Udtømmelse.

Ex'cre-to-ry (ĕks'krĭ-tö-rĭ), *a.* afsondrende, afførende; *n.* Affondringskar.

Ex-cru'ci-ate (ĕks-krū'sjĭ-ēt), *v.* pine, martre.

Ex-cru'ci-a'tion (ĕks-krū'sjĭ-ē'sjŏn), *n.* Pine, Marter, Kval.

Ex-cul'pate (ĕks-kŭl'pēt), *v.* undskylde, retfærdiggjøre.

Ex'cul-pa'tion (ĕks'kŭl-pē'sjŏn), *n.* Undskyldning, Retfærdiggjørelse.

Ex-cul'pa-to-ry (ĕks-kŭl'på-tö-rĭ), *a.* undskyldende, retfærdiggjørende.

Ex-cur'sion (ĕks-kör'sjŏn), *n.* Strejferi, Exkursion, Udvandring; Strejftog; Lysttur; Afvigelse.

Ex-cur'sive (ĕks-kŭr'sĭv), *a.* omstrejfende; afvigende.
Ex-cus'a-ble (ĕks-kjŭs'å-bl), *a.* undskyldelig.
Ex-cuse' (ĕks-kjŭs'), *v.* undskylde; fritage, forskaane, eftergive; retfærdiggjøre; *n.* Undskyldning.
Ex'e-cra-ble (ĕks'ĭ-krå-bl), *a.* forbandet, forhadt, afskyelig.
Ex'e-cra-bly (ĕks'ĭ-krå-blĭ), *ad.* med Forbandelse, paa en forhadt Maade.
Ex'e-crate (ĕks'ĭ-kreĭt), *v.* forbande, ønske ondt over, afsky.
Ex'e-cra'tion (ĕks'ĭ-kreĭ'sjøn), *n.* Forbandelse.
Ex'e-cute (ĕks'ĭ-kjŭt), *v.* udføre, fuldbyrde; bestyre, beklæde (et Embede); henrette; dræbe; udpante.
Ex'e-cut'er (ĕks'ĭ-kjŭt ør), *n.* Fuldbyrder; Udfører; Skarpretter, Bøddel.
Ex'e-cu'tion (ĕks'ĭ-kjŭ'sjøn), *n.* Udførelse, Fuldbyrdelse; Henrettelse; Ødelæggelse, Nederlag; Udpantning, Indførsel (i et Bo), Execution.
Ex'e-cu'tion-er (ĕks'ĭ-kjŭ'sjøn-ør), *n.* Skarpretter, Bøddel.
Ex-ec'u-tive (ĕgs-ĕk'jŭ-tĭv), *a.* udøvende, fuldbyrdende, exekutiv.
Ex-ec'u-tor (ĕgs-ĕk'jŭ-tør), *n.* Fuldbyrder, Exekutor (af et Testament).
Ex-ec'u-tor-ship (ĕgs-ĕk'jŭ-tør-sjip), *n.* en Exekutors Tjeneste eller Bestilling.
Ex-ec'u-to-ry (ĕgs-ĕk'jŭ-tö-rĭ), *a.* inddrivende ved Rettens Hjælp, exekutorisk; som skal fuldbyrdes.
Ex-ec'u-trix (ĕgs-ĕk'jŭ-trĭks), *n.* Fuldbyrderinde, Exekutrice (af et Testament).
Ex'e-ge'sis (ĕks'ĭ-djĭ'sĭs), *n.* Forklaring, Exegese.
Ex'e-get'ic-al (ĕks'ĭ-djĕt'ĭk-ĕl), *a.* forklarende, fortolkende, exegetisk.
Ex-em'plar (ĕgs-ĕm'plør), *n.* Mønster, Model, Exempel, Forbillede.
Ex'em-pla-ri-ly (ĕgs'ĕm-plå-rĭ-lĭ), *ad.* se Exemplary.
Ex'em-pla-ry (ĕgs ĕm plå-rĭ), *a.* exemplarisk, følgeværdig; afskrækkende, til Advarsel, advarende.
Ex-em'pli-fi-ca'tion (ĕgs-ĕm'plĭ-fĭ-keĭ'sjøn), *n.* Oplysning ved Exempler; bekræftet Afskrift, Kopi.
Ex-em'pli-fi'er (ĕgs-ĕm'plĭ-fai'ør), *n.* En som oplyser ved Exempler.
Ex-em'pli-fy (ĕgs-ĕm'plĭ-fai), *v.* oplyse ved Exempler; afskrive, kopiere; tage en attesteret Afskrift af.
Ex-empt' (ĕks-ĕmpt'), *v.* undtage, fritage, forskaane; *a.* undtagen; fritaget, forskaanet; udelukket.
Ex-emp'tion (ĕks-ĕmp'sjøn), *n.* Undtagelse, Fri agelse; Frihed, Privilegium.
Ex'e-quies (ĕks'ĭ-kwĭs), *n. pl.* Ligbegjængelse, Begravelseshøjtidelighed.
Ex'er-cise (ĕks'ør-sais), *v.* øve; udøve; exercere; øve sig; gjøre sig Bevægelse; *n.* Øvelse; Krigsøvelse, Exercis; Legemsbevægelse, Motion; Skoleøvelse, Udarbejdelse, Stil; Udøvelse; Andagtsøvelse.
Ex-er'ci-ta'tion (ĕgs-ør'sĭ-teĭ'sjøn), *n.* Øvelse; Udøvelse.
Ex-ergue' (ĕgs-ørg'), *n.* T. Afsnit, Underskrift, Ekserge (paa Mynter).
Ex-ert' (ĕgs-ørt'), *v.* udstrække, fremstrække; anstrenge; udøve med Anstrengelse, bestræbe.
Ex-er'tion (ĕgs-ør'sjøn), *n.* Anstrengelse, Bestræbelse.
Ex-fo'li-ate (ĕks-fō'lĭ-eĭt), *v.* T. afskalles bladvis, exfoliere.
Ex-fo'li-a'tion (ĕks-fō'lĭ-eĭ'sjøn), *n.* Afbladning, Afskalling.
Ex-hal'a-ble (ĕgs-heĭl'å-bl), *a.* flygtig, som let bortdunster.
Ex'ha-la'tion (ĕgs'hå-leĭ'sjøn), *n.* Uddunstning; Flygtighed; Damp, Dunst.
Ex-hale' (ĕgs-heĭl'), *v.* uddunste, udaande, uddufte.
Ex-hale'ment (ĕgs-heĭl'mĕnt), *n.* Uddunstning, Dunst, Damp.
Ex-haust' (ĕgs-hŏst'), *v.* udtømme, udmatte, afkræfte.
Ex-haust'i-ble (ĕgs-hŏst'ĭ-bl), *a.* ud- [tømmelig.

Ex-haus'tion (ĕgs-hạst'jøn), *n.* Udtømmelse.
Ex-haust'less (ĕgs-hạst'lĕs), *a.* uudtømmelig.
Ex-hib'it (ĕgs-hĭb'ĭt), *v.* tilbyde, fremlægge, indhænde, tilstille, indgive; udstille, fremstille; lægge for Dagen, vise; *n.* indgivet Skrift, Indlæg.
Ex-hib'it-er (ĕgs-hĭb'ĭt-ør), *n.* Indgiver; En som fremviser.
Ex'hi-bi'tion (ĕks'hĭ-bĭsj'øn), *n.* Indgivelse, Fremlæggelse; Fremvisning, offentlig Udstilling; Stipendium (for en Student ved et Universitet), Pension, Betaling, Belønning.
Ex-hib'it-o-ry (ĕgs-hĭb'ĭt-ö-rĭ), *a.* fremstillende, forestillende, visende.
Ex-hil'a-rate (ĕgs-hĭl'å-reĭt), *v.* opmuntre, fornøje; oplive.
Ex-hil'a-ra'tion (ĕgs-hĭl'å-reĭ'sjøn), *n.* Opmuntring; Munterhed, Lystighed.
Ex-hort' (ĕgs-hạrt'), *v.* formane, opmuntre.
Ex'hor-ta'tion (ĕgs'hạr-teĭ'sjøn), *n.* Formaning, Opmuntring.
Ex-hor'ta-to-ry (ĕgs-hạr'tå-tö-rĭ), *a.* formanende, opmuntrende.
Ex-hort'er (ĕgs-hạrt'ør), *n.* Formaner.
Ex'hu-ma'tion (ĕks'hjü-meĭ'sjøn), *n.* Gjenopgravning.
Ex-hume' (ĕks-hjụm'), *v.* opgrave, udgrave.
Ex'i-gence (ĕks'ĭ-djĕns), } *n.* Nødvendighed, Fordring, Trang; Nød, Nødstilfælde.
Ex'i-gen-cy (ĕks'ĭ-djĕn-sĭ), }
Ex'i-gent (ĕks'ĭ-djĕnt), *a.* krængende; *n.* Nødstilfælde, Nødstid; Ende, Udgang; T. offentlig Indstævning af en fraværende Anklaget.
Ex'ile (ĕks'ail), *n.* Landsforvisning, Landflygtighed; Landsforvist; *v.* landsforvise.
Ex-ist' (ĕgs-ĭst'), *v.* være, være til, existere.
Ex-ist'ence (ĕgs-ĭst'ĕns), *n.* Tilværelse; Liv, Væsen.
Ex-ist'ent (ĕgs-ĭst'ĕnt), *a.* som er til, existerende, bestaaende.
Ex'it (ĕks'ĭt), *n.* Udgang, Bortgang; *fig.* dødelig Afgang. I Skuespil betyder exit: gaar.
Ex'o-dus (ĕks'ö-døs), *n.* Udgang; Udvandring; anden Mosebog.
Ex-on'er-ate (ĕgs-ạn'ør-eĭt), *v.* befri fra Byrde, lette.
Ex-on'er-a'tion (ĕgs-ạn'ør-eĭ'sjøn), *n.* Lettelse, Befrielse.
Ex'o-ra-ble (ĕks'ö-rå-bl), *a.* overtalelig, som er at overtale.
Ex-or'bi-tance (ĕgs-ạr'bĭ-tǣns), *n.* Overmaal, Overskridelse af det rette Maal; Udskejelse, Udsvævelse; Umaadelighed, Yderlighed; Ubillighed.
Ex-or'bi-tant (ĕgs-ạr'bĭ-tǣnt), *a.* overskridende; udskejende, udsvævende; umaadelig, overdreven, uhyre; højst ubillig.
Ex-or'bi-tant-ly (ĕgs-ạr'bĭ-tǣnt-lĭ), *ad.* paa en overdreven eller højst ubillig Maade.
Ex'or-cise (ĕks'ør-sais), *v.* besværge, mane, uddrive Djævelen.
Ex'or-cism (ĕks'ør-sĭsm), *n.* Aandebesværgelse, Djævelens Uddrivelse; Besværgelsesformel.
Ex'or-cist (ĕks'ør-sĭst), *n.* Aandemaner, Maner.
Ex-or'di-al (ĕks-ạr'dĭ-ǣl), *a.* indledende.
Ex-or'di-um (ĕks-ạr'dĭ-øm), *n.* Indledning (af en Tale).
Ex-ot'ic (ĕgs-ạt'ĭk), *a.* fremmed, udenlandsk, exotisk (om Planter); *n.* udenlandsk Plante.
Ex-pand' (ĕks-pǣnd'), *v.* udbrede, udspænde.
Ex-panse' (ĕks-pǣns'), *n.* vidtstrakt Rum, Udstrækning, vid, jævn Flade.
Ex-pan'si-bil'i-ty (ĕks-pǣn'sĭ-bĭl'ĭ-tĭ), *n.* Strækkelighed.
Ex-pan'si-ble (ĕks-pǣn'sĭ-bl), *a.* strækkelig.

Ex-pan'sion (ĕks-păn'sjŏn), *n.* Udstrækning, Udbredelse; Rum.
Ex-pan'sive (ĕks-păn'sĭv), *a.* udvidelig.
Ex-pa'ti-ate (ĕks-pē'sjĭ-ēt), *v.* bevæge sig vidt omkring, vandre om.
Ex-pa'tri-ate (ĕks-pē'trĭ-ēt), *v.* forvise fra Fædrelandet.
Ex-pa'tri-a'tion (ĕks-pē'trĭ-ē'sjŏn), *n.* Udvandring (frivillig eller tvungen).
Ex-pect' (ĕks-pĕkt'), *v.* vente, forvente; vente paa.
Ex-pect'an-cy (ĕks-pĕkt'ăn-sĭ), *n.* Forventning; Haab.
Ex-pect'ant (ĕks-pĕkt'ănt), *a.* ventende; *n.* En som venter (noget), Exspektant.
Ex'pec-ta'tion (ĕks'pĕk-tē'sjŏn), *n.* Forventning, Forhaabning.
Ex-pec'to-rant (ĕks-pĕk'tō-rănt), *a.* som bevirker Ophostning, slimopløsende; *n.* Brystmiddel.
Ex-pec'to-rate (ĕks-pĕk'tō-rēt), *v.* kaste op fra Brystet, ophoste; spytte.
Ex-pec'to-ra'tion (ĕks-pĕk'tō-rē'sjŏn), *n.* Ophostning, Opspytning.
Ex-pe'di-ence (ĕks-pī'dĭ-ĕns), } *n.*
Ex-pe'di-en-cy (ĕks-pī'dĭ-ĕn-sĭ), } Bekvemhed, Passelighed, Tjenlighed; Foretagende; Il, Hast.
Ex-pe'di-ent (ĕks-pī'dĭ-ĕnt), *a.* ilsom, hurtig; bekvem, skikket, passende, tjenlig; *n.* Middel; Hjælpemiddel, Udvej.
Ex'pe-dite (ĕks'pĭ-dait), *v.* befri for Vanskeligheder, lette; fremskynde; afsærdige, udsærdige, expedere.
Ex'pe-di'tion (ĕks'pĭ-dĭsj'ŏn), *n.* Hurtighed; Affærdigelse, Udsærdigelse; Krigstog, Tog, krigersk Foretagende; S. T. Togt.
Ex'pe-di'tious (ĕks'pĭ-dĭsj'ŏs), *a.* hurtig, rask.
Ex'pe-di'tious-ly (ĕks'pĭ-dĭsj'ŏs-lĭ), *ad.* hurtigen, paa en rask Maade.
Ex-pel' (ĕks-pĕl'), *v.* uddrive, fordrive, bortjage; udstøde, udkaste.
Ex-pel'ler (ĕks-pĕl'lør), *n.* Uddriver, Fordriver.
Ex-pend' (ĕks-pĕnd'), *v.* udgive, udlægge; anvende.
Ex-pen'di-ture (ĕks-pĕn'dĭ-tjur), *n.* Udgift, Omkostning.
Ex-pense' (ĕks-pĕns'), *n.* Udgift, Omkostning; Bekostning.
Ex-pen'sive (ĕks-pĕn'sĭv), *a.* kostbar, dyr; ødsel; gavmild.
Ex-pe'ri-ence (ĕks-pī'rĭ-ĕns), *n.* hyppig Prøve; Øvelse, Erfaring; *v.* forsøge, prøve; erfare.
Ex-pe'ri-enced (ĕks-pī'rĭ-ĕnst), *a.* øvet, erfaren.
Ex-per'i-ment (ĕks-pĕr'ĭ-mĕnt), *n.* Forsøg, Experiment; *v.* forsøge, prøve, anstille Forsøg.
Ex-per i-ment'al (ĕks-pĕr'ĭ-mĕnt'ăl), *a.* Erfarings-, grundet paa Erfaring, experimental.
Ex-per i-ment'al-ly (ĕks-pĕr'ĭ-mĕnt'ăl-lĭ), *ad.* ved Experiment, ved Jagttagelse.
Ex-per'i-ment-er (ĕks-pĕr'ĭ-mĕnt-ør) *n.* En som anstiller Forsøg.
Ex-pert' (ĕks-pørt'), *a.* øvet, erfaren, kyndig, færdig; *n.* En som er øvet eller kyndig.
Ex'pi-a-ble (ĕks'pĭ-å-bl), *a.* som kan udsones eller affones.
Ex'pi-ate (ĕks'pĭ-ēt), *v.* udsone, bøde for, affone; gjøre god igjen; afvende (ved Offer osv.).
Ex'pi-a'tion (ĕks'pĭ-ē'sjŏn), *n.* Udsoning, Affoning, Bod; Forsoningsmiddel.
Ex'pi-a-to-ry (ĕks'pĭ-å-tō-rĭ), *a.* udsonende, forsonende, Forsonings-.
Ex'pi-ra'tion (ĕks'pĭ-rē'sjŏn), *n.* Udaanden; Død; Uddunstning; Udslukning, Ophør; Udløb, Forløb; Ende.
Ex-pire' (ĕks-pair'), *v.* udaande; uddunste; opgive Aanden, dø; forløbe, gaa til Ende; forgaa.
Ex-plain' (ĕks-plēn'), *v.* udlægge, forklare, oplyse.

Ex-plain'a-ble (ĕks-plēn'ă-bl), *a.* forklarlig.

Ex'pla-na'tion (ĕks'plă-nē'shŭn), *n.* Udlægning, Forklaring, Fortolkning.

Ex-plan'a-to-ry (ĕks-plăn'ă-tō-rĭ), *a.* forklarende, oplysende.

Ex'ple-tive (ĕks'plĭ-tĭv), *a.* udfyldende; *n.* Fyldeord, Fyldekalk.

Ex'pli-ca-ble (ĕks'plĭ-kă-bl), *a.* forklarlig.

Ex'pli-cate (ĕks'plĭ-kēt), *v.* udvikle, udfolde; udtyde, forklare.

Ex'pli-ca'tion (ĕks'plĭ-kē'shŭn), *n.* Udvikling; Udtydning, Forklaring.

Ex'pli-ca'tive (ĕks'plĭ-kē'tĭv), }
Ex'pli-ca'to-ry (ĕks'plĭ-kē'tō-rĭ), } *a.* forklarende, oplysende.

Ex-plic'it (ĕks-plĭs'ĭt), *a.* (egentlig: udfoldet), tydelig, klar, bestemt, udtrykkelig.

Ex-plic'it-ly (ĕks-plĭs'ĭt-lĭ), *ad.* paa en klar og tydelig Maade.

Ex-plode' (ĕks-plōd'), *v.* udpibe, udhysse, udjage; forkaste, tilsidesætte med Foragt; udkaste med et Knald; knalde af, springe.

Ex-ploit' (ĕks-plŏit'), *n.* Handling, Daad, Bedrift, Heltegjerning.

Ex'plo-ra'tion (ĕks'plō-rē'shŭn), *n.* Udforskning, Undersøgelse.

Ex'plo-ra'tor (ĕks'plō-rē'tŏr), *n.* Undersøger, Forsker.

Ex-plor'a-to-ry (ĕks-plŏr'ă-tō-rĭ), *a.* undersøgende, forskende, Undersøgelses-.

Ex-plore' (ĕks-plōr'), *v.* udforske, [forske, prøve.

Ex-plor'er (ĕks-plōr'ŏr), *n.* Forsker.

Ex-plo'sion (ĕks-plō'zhŭn), *n.* Udbrud, Knald; Explosion.

Ex-plo'sive (ĕks-plō'sĭv), *a.* som kan springe med Knald, knaldende.

Ex-po'nent (ĕks-pō'nĕnt), *n.* T. Forholdsviser, Exponent; *fig.* Repræsentant.

Ex'port (ĕks'pŏrt), *n.* udgaaende Vare, Udførsel. [rer).

Ex-port' (ĕks-pōrt'), *v.* udføre (Va-

Ex-port'a-ble (ĕks-pōrt'ă-bl), *a.* som kan eller maa udføres.

Ex'por-ta'tion (ĕks pŏr-tē'shŭn), *n.* Udførsel.

Ex-port'er (ĕks-pōrt'ŏr), *n.* En som udfører eller forsender.

Ex-pose' (ĕks-pōz'), *v.* udsætte; stille blot, gjøre latterlig, dadle, beskjæmme; fremlægge, underkaste Prøvelse; udsætte for Fare, vove (sit Liv).

Expose (ĕks'pō-zē'), *n.* Udvikling, Fremstilling, Exposee.

Ex'po-si'tion (ĕks'pō-zĭsh'ŏn), *n.* Stilling (med Hensyn til Sol og Luft), Beliggenhed, Fremstilling, Udstilling, Udvikling, Forklaring.

Ex-pos'i-tor (ĕks-pŏz'ĭ-tŏr), *n.* Forklarer, Fortolker.

Ex-pos'i-to-ry (ĕks-pŏz'ĭ-tō-rĭ), *a.* forklarende, oplysende.

Ex-post'u-late (ĕks-pŏst'jū-lēt), *v.* fordre sin Ret, gaa i Rette (med), strides, trættes; undersøge, forhandle.

Ex-post'u-la'tion (ĕks-pŏst'jū-lē'shŭn), *n.* Ordstrid Trætte, Kiv; Besværing, Klage.

Ex-post'u-la-to-ry (ĕks-pŏst'jū-lă-tō-rĭ), *a.* bebrejdende, som indeholder en Klage.

Ex-pos'ure (ĕks-pōz'yŭr), *n.* Fremstilling; Udsættelse (for Fare, Skam osv.); Beliggenhed, Stilling (mod Sol eller Luft).

Ex-pound' (ĕks-paund'), *v.* udlægge, forklare, udtyde; undersøge.

Ex-pound'er (ĕks-paund'ŏr), *n.* Udtyder, Fortolker.

Ex-pres'i-dent (ĕks-prĕs'ĭ-dĕnt), *n.* forhenværende Præsident.

Ex-press' (ĕks-prĕs'), *v.* udpresse; udtrykke, ytre, fremstille; efterligne, betegne; *a.* udtrykkelig, tydelig; fuldkommen lig, udtrykt; i særegen Hensigt; *n.* Ilbud, eget Bud, Expresse.

Ex-press'i-ble (ĕks-prĕs'ĭ-bl), *a.* som kan udpresses; som kan udtrykkes, beskrivelig.

Ex-pres'sion (ĕks-prĕsh'ŏn), *n.* Udpresning; Udtryk; Fremstilling.

Ex-press'ive (ĕks-prĕs'ĭv), *a.* udtrykkende; udtryksfuld; eftertrykkelig.
Ex-press'ive-ly (ĕks-prĕs'ĭv-lĭ), *ad.* udtrykkeligen.
Ex-pugn' (ĕks-pjŭn'), *v.* erobre med Storm, betvinge.
Ex-pug'na-ble (ĕks-pŭg'nå-bl), *a.* indtagelig, overvindelig.
Ex-pul'sion (ĕks-pŭl'sjŭn), *n.* Fordrivelse.
Ex-pul'sive (ĕks-pŭl'sĭv), *a.* fordrivende; afførende.
Ex-punc'tion (ĕks-pŭngk'sjŭn), *n.* Udstrygning, Udslettelse.
Ex-punge' (ĕks-pŭndsj'), *v.* udstryge, udslette; *fig.* ophæve, tilintetgjøre.
Ex'pur-gate (ĕks'pør-geĭt), *v.* rense; fordrive.
Ex'pur-ga'tion (ĕks'pør-geĭ'sjŭn), *n.* Renselse; Afføring.
Ex-pur'ga-to-ry (ĕks-pør'gå-tö-rĭ), *a.* rensende.
Ex'qui-site (ĕks'kwĭ-zĭt), *a.* udvalgt, udsøgt; fortræffelig; ndmærket; *n.* Spradebasse, Laps.
Ex'qui-site-ly (ĕks'kwĭ-zĭt-lĭ), *ad.* fortræffeligt, i høj Grad.
Ex-sic'cant (ĕks-sĭk'kænt), *a.* udtørrende.
Ex'sic-cate (ĕks'sĭk-kæt eller ĕks-sĭk'keĭt), *v.* udtørre, tørre.
Ex'sic-ca'tion (ĕks'sĭk-keĭ'sjŭn), *n.* Udtørring.
Ex'tant (ĕks'tænt), *a.* fremstaaende, fremragende; som er forhaanden, som endnu findes eller er blevet bevaret.
Ex-tem'po-ra'ne-ous (ĕks-tĕm'pö-reĭ'nĭ-ŭs), *a.* uforberedt, paa Stedet.
Ex-tem'po-ra-ry (ĕks-tĕm'pö-rå-rĭ), *a.* uforberedt, ikke forud betænkt.
Ex-tem'po-re (ĕks-tĕm'pö-rĭ), *ad.* uforberedt, extempore.
Ex-tem'po-rize (ĕks-tĕm'pö-rais), *v.* tale osv. uden Forberedelse, extemporere.
Ex-tend' (ĕks-tĕnd'), *v.* udstrække; udrække; udbrede, udvide; meddele; yde, skjenke; strække sig; T. vurdere (en Skyldners Landejendom); tage under Beslag, lægge Beslag paa.
Ex-ten'si-bil'i-ty (ĕks-tĕn'sĭ-bĭl'ĭ-tĭ) *n.* Strækkelighed, Udvidningskraft.
Ex-ten'si-ble (ĕks-tĕn'sĭ-bl), *a.* udstrækkelig, udvidelig.
Ex-ten'sion (ĕks-tĕn'sjŭn), *n.* Udstrækning, Udvidelse.
Ex-ten'sive (ĕks-tĕn'sĭv), *a.* udstrakt, vid, stor; strækkelig; overspændt, overdreven, utreret (om en Persons Udseende eller Tale).
Ex-ten'sive-ly (ĕks-tĕn'sĭv-lĭ), *ad.* i vid Udstrækning.
Ex-tent' (ĕks-tĕnt'), *n.* Udstrækning, Rum, Omfang; Udbeling; T. Beslag (paa Ejendom); Vurdering (af en Skyldners Landejendom); Befaling til Beslaglæggelse.
Ex-ten'u-ate (ĕks-tĕn'jü-eĭt), *v.* gjøre tynd, udmagre; fortynde; formindske; undskylde; besmykke; forringe; formilde.
Ex-ten'u-a'tion (ĕks-tĕn'jü-eĭ'sjŭn), *n.* Udmagring; Formindskelse; Undskyldning, Formildelse, Besmykkelse.
Ex-te'ri-or (ĕks-tĭ'rĭ-ør), *a.* ydre, udvortes; *n.* Ydre, Udvortes, (ofte *pl.*) Udseende.
Ex-ter'mi-nate (ĕks-tør'mĭ-neĭt), *v.* udrydde, tilintetgjøre, ødelægge.
Ex-ter'mi-na'tion (ĕks-tør'mĭ-neĭ'sjŭn), *n.* Udryddelse, Ødelæggelse.
Ex-ter'mi-na'tor (ĕks-tør'mĭ-neĭ'tør), *n.* Udrydder, Ødelægger.
Ex-ter'nal (ĕks-tør'nøl), *a.* udvortes, udvendig; fremmed, udenlandsk; *n.* Ydre, Udvortes (ofte —s, *pl.*).
Ex-tinct' (ĕks-tingt'), *a.* udslukket; ophævet, afskaffet; uddød.
Ex-tinc'tion (ĕks-ting'sjŭn), *n.* Udslukning; Tilintetgjørelse; Undertrykkelse.
Ex-tin'guish (ĕks-ting'gwĭsj), *v.* udslukke; undertrykke, ødelægge; fordunkle.
Ex-tin'guish-a-ble (ĕks-ting'gwĭsj-å-bl), *a.* som kan udslukkes osv.

Ex-tin'guish-er (ĕks-tĭng'gu̯ĭsj-ør), *n.* En som udslukker osv.; Lyseslukker.
Ex-tin'guish-ment (ĕks-tĭng'gu̯ĭsj-mĕnt), *n.* Udslukning; Tilintetgjørelse; Ophævelse.
Ex'tir-pate (ĕks'tør-peĭt eller ĕks-tør'peĭt), *v.* udryddе, ødelægge.
Ex'tir-pa'tion (ĕks'tør-peĭ'sjøn), *n.* Udryddelse, Ødelæggelse.
Ex'tir-pa'tor (ĕks'tør-peĭ'tør), *n.* Ødelægger.
Ex-tol' (ĕks-tɑl'), *v.* ophøje, prise.
Ex-tort' (ĕks-tɑrt'), *v.* udpresse, afтvinge; udpine, udsuge.
Ex-tor'tion (ĕks-tɑr'sjøn), *n.* Udpresning; Udsugelse, Udpinelse.
Ex-tor'tion-ate (ĕks-tɑr'sjøn-ĕt), *a.* udsugende.
Ex-tor'tion-er (ĕks-tɑr'sjøn-ør), *n.* Udsuger.
Ex'tra (ĕks'trå), *prp.* (lat., som oftest i Sammensætninger) udenfor; *a.* mere end det Sædvanlige, overordentlig, forøget, Extra-.
Ex'tract (ĕks'trækt), *n.* Uddrag, Extrakt.
Ex-tract' (ĕks-trækt'), *v.* uddrage, udtrække; udlede.
Ex-trac'tion (ĕks-træk'sjøn), *n.* Uddragning; Uddrag, Udtog; Nedstammelse, Herkomst.
Ex-tract'ive (ĕks-trækt'ĭv), *a.* extraktiv, som kan uddrages.
Ex-tract'or (ĕks-trækt'ør), *n.* Udtrækker; Fødselstang; Extrahent.
Ex'tra-di'tion (ĕks'trå-dĭsj'øn), *n.* Udlevering (af Forbrydere).
Ex'tra-ju-di'cial (ĕks'trå-djü-dĭsj'ĕl), *a.* som er udenfor Retten, ikke lovgyldig, udenrets.
Ex-tra'ne-ous (ĕks-treĭ'nĭ-øs), *a.* ikke hørende til Sagen, fremmed, uvedkommende.
Ex-traor'di-na-ry (ĕks-trɑr'dĭ-nå-rĭ), *a.* overordentlig; usædvanlig, mærkværdig, mærkelig.
Ex-tra-pay (ĕks-trå-peĭ), *n.* Extra-Betaling.
Ex-tra-work (ĕks-trå-u̯ørk), *n.* Extra-Arbejde.
Ex-trav'a-gance (ĕks-trăv'å-gæns), *n.* Afvigelse, Udskejelse; Urimelighed, Ubesindighed, Daarskab; Heftighed; Overdrivelse; Sværmeri; Overdaadighed, Ødselhed.
Ex-trav'a-gant (ĕks-trăv'å-gænt), *a.* afvigende; overdreven, uregelmæssig, uordentlig, vild; sværmerisk, overspændt; overdaadig, ødsel; *n.* Udskejer, En som ikke binder sig til nogen almindelig Regel, Sværmer; *pl.* Dekretaler *pl.* (Samling af pavelige Forandringer osv.).
Extrav'a-sate (ĕks-trăv'å-seĭt), *v.* træde ud af Blodkarrene.
Ex-trav'a-sa'tion (ĕks-trăv'å-seĭ'sjøn), *n.* (Blodets eller Vædskernes) Udtrædelse af Karrene.
Ex-treme' (ĕks-trïm'), *a.* yderst; yderlig; sidst; meget stor, i højeste Grad, overordentlig, streng, nøjagtig; *n.* Yderlighed, Extrem, højeste Grad.
Ex-treme'ly (ĕks-trïm'lĭ), *ad.* yderst, højst, overordentlig.
Ex-trem'i-ty (ĕks-trĕm'ĭ-tĭ), *n.* yderste Ende; Yderste; Yderlighed; Voldsomhed; Haardhed, Strenghed; yderste Forlegenhed, Nød, Ulykke.
Ex'tri-ca-ble (ĕks'trĭ-kå-bl), *a.* som kan udredes, som kan afvendes.
Ex'tri-cate (ĕks'trĭ-keĭt), *v.* udvikle, udrede, hjælpe ud, befri.
Ex'tri-ca'tion (ĕks'trĭ-keĭ'sjøn), *n.* Udvikling, Befrielse fra Forlegenhed, Udredning.
Ex-trin'sic (ĕks-trĭn'sĭk), **Ex-trin'sic-al** (ĕks-trĭn'sĭk-ĕl), *a.* udvortes, ydre.
Ex-trude' (ĕks-trụd'), *v.* udstøde, udrive.
Ex-tru'sion (ĕks-trụ'sjøn), *n.* Udstødelse, Udrivelse.
Ex-u'ber-ance (ĕgs-jụ'bør-ĕns), *n.* Overflødighed, Overflod, Fylde, Yppighed.
Ex-u'ber-ant (ĕgs-jụ'bør-ĕnt), *a* overflødig, rigelig, meget frodig, yppig; overvættes, overdreven.

Ex'u-da'tion (ĕks'jü-deⁱ'sjøn), *n.* Udsveden; Sved.
Ex-ude' (ĕgs-jud'), *v.* udsvede; uddrive.
Ex-ult' (ĕgs-ølt'), *v.* juble.
Ex-ult'ant (ĕgs-ølt'ænt), *a.* jublende, triumferende.
Ex'ul-ta'tion (ĕgs'øl-teⁱ'sjøn), *n.* Jubel, Fryd, Fryderaab.
Eye (ai), *n.* Øje; *fig.* Øje, lidet Hul, Knop (paa Planter), Malle; lidet rundt Vindue; svagt Anstrøg, lidet Kjende (af Farve); *pl.* Glarøjne *pl.*; *v.* se paa, betragte, iagttage; se ud, vise sig.
Eye'ball (ai'bal), *n.* Øjeæble.
Eye'brow (ai'brau), *n.* Øjenbryn.
Eye'-glass (ai'glås), *n.* Øjeglas.
Eye'lash (ai'læsj), *n.* Øjenhaar.
Eye'less (ai'lĕs), *a.* uden Øjne, blind.
Eye'let (ai'lĕt), *n.* lidet Hul; Snørehul; S. T. Rebhul.
Eye'lid (ai'lĭd), *n.* Øjenlaag.
Eye'-serv'ant (ai'sørv'ønt), *n.* Øjentjener.
Eye'-serv'ice (ai'sørv'ĭs), *n.* Øjentjeneste.
Eye'sight (ai'sait), *n.* Øjesyn, Øjne *pl.*
Eye'sore (ai'sōr), *n.* noget som støder Øjet, Torn i Øjet.
Eye'-tooth (ai'tuth), *n.* Øjentand.
Eye'-wa'ter (ai'ua'tør), *n.* Øjenvand; *fig.* Genever.
Eye'-wit'ness (aⁱ'uĭt'nĕs), *n.* Øjenvidne.
Eyre (ær), *n.* omrejsende Dommers Ret.
Ey'rie (eⁱ'rĭ), } *n.* en Rovfugls Rede;
Ey'ry (eⁱ'rĭ), } Rede.

F.

Fa'ble (feⁱ'bl), *n.* Fabel; Eventyr; *v.* fabulere, opdigte, lyve; digte (Fabler osv.).
Fab'ric (fæb'rĭk), *n* Bygning; System; Bonitet (om Tøjers Vævning).
Fab'ri-cate (fæb'rĭ-keⁱt), *v.* bygge, opbygge; danne; opdigte, smede; gjøre falsk, eftergjøre.
Fab'ri-ca'tion (fæb'rĭ-keⁱ'sjøn), *n.* Dannelse, Bygning; Opdigtelse.
Fab'ri-ca'tor (fæb'rĭ-keⁱ'tør), *n.* En som danner osv.
Fab'u-list (fæb'jü-lĭst), *n.* Fabeldigter.
Fab'u-lous (fæb'jü-løs), *a.* fabelagtig.
Fa-cade' (få-seⁱd'), *n.* Facade, Forside (af en Bygning).
Face (feⁱs), *n.* Skikkelse, Form, Udseende; Yderside, Overflade; Forside; Ansigt; modig Mine, Dristighed, Mod; Uforskammethed; *v.* vende Ansigtet imod; se lige i Øjnene; trodse; være lige over for, vende ud imod; bedække, beklæde, belægge; besætte, kante, forsyne med Opslag eller Rabatter (jvf. Facing); forstille sig, hykle; vende sig om, dreje sig; to the right, face! højre om!
Fac'et (fæs'ĭt), *n.* Facette, liden Flade (som paa en sleben Ædelsten).
Fa-ce'tious (få-sĭsj'øs), *a.* behagelig i Omgang, munter, skjemtsom, vittig.
Fa'cial (feⁱ'sjæl), *a.* som hører til Ansigtet, Ansigts-.
Fac'ile (fæs'ĭl), *a.* let (ikke vanskelig); tilgjængelig, venlig; let at overtale, bøjelig.
Fa-cil'i-tate (få-sĭl'ĭ-teⁱt), *v.* lette.
Fa-cil'i-ty (få-sĭl'ĭ-tĭ), *n.* Lethed; Færdighed; fejlagtig Eftergivenhed, overdreven Godmodighed, Svaghed; Omgjængelighed, Venlighed; *pl.* Lettelser *pl.*
Fac'ing (feⁱs'ĭng), *n.* Beklædning; Opslag (især af en anden Farve), *pl.* Rabatter *pl.*; *fig.* ydre Prydelser *pl.*
Fac-sim'i-le (fæk-sĭm'ĭ-lĭ), *n.* nøjagtig Afbildning af en Haandskrift.
Fact (fækt), *n.* Handling, Gjerning; Kjendsgjerning.

Fac'tion (fæk'sjøn), *n.* Parti; Uenighed, Tviſt, Strid.
Fac'tion-ist (fæk'sjøn-iſt), *n.* Partigjænger, Oprørsſtifter.
Fac'tious (fæk'sjøs), *a.* hengiven til et Parti; urolig, oprørſk.
Fac-ti'tious (fæk-tiſj'øs), *a.* frembragt ved Kunſt, kunſtig.
Fac'tor (fæk'tør), *n.* Handels-Agent, Kommiſſionær, Faktor; T. Faktor (i Regning).
Fac'tor-age (fæk'tør-ædsj), *n.* en Faktors Forretning og Løn.
Fac'to-ry (fæk'tö-ri), *n.* Faktori, Handelshus (ſom En har paa et fremmed Sted); ſtor Fabrik.
Fac-to'tum (fæk-tō'tøm), *n.* Et og Alt, Pot og Pande, højre Haand, Faktotum.
Fac'ul-ty (fæk'øl-ti), *n.* Evne, Kraft; Aandsevne, Aandskraft, Talent; Færdighed; Egenſkab; Magt eller Myndighed; Rettighed; Fakultet (ved Univerſiteter); ſamtlige Lærde ſom høre til et Fag, iſær de medicinſke Profeſſorer.
Fad'dle (fæd'dl), *v.* ſpøge, fjaſe.
Fade (feid), *v.* forgaa, forſvinde; tabe ſig, aftage, ſvinde, falme, visne.
Fæ'ces (fi'ſis), *n. pl.* Bærme, Bundfald; Affondring, Skarn.
Fag (fæg), *v.* arbejde haardt, trælle, aſe, ſlide og ſlæbe; blive træt eller udmattet; prygle; *n.* En ſom ſlider og ſlæber, Trælleheſt; en yngre Diſcipel der er ſom Tjener for en ældre.
Fag'-end (fæg'end), *n.* Ende, Stub (paa Tøj, Klæde etc.); Udſkud (Noget ſom ikke duer); Tamp; Endekrynſer *pl.*
Fag'ot (fæg'øt), *n.* Fagotbrænde, Risbrænde, Risbundt, Knippebrænde; Bundt Kjødſtumper; en Mand ſom lejes ved en Mønſtring for at udfylde det beſtemte Antal; visſen Pind (et Skjeldsord).
Fail (feil), *v.* fejle, mangle; ophøre, forgaa; ſvinde, aftage; forſejle, mislykkes; ſlaa fejl; begaa en Fejl, fejle; fallere, ſpille Bankerot; bedrage, ſtuffe; ſvigte, forlade, lade i Stikken; undlade, forſømme; *n.* Fejl, Mangel; Død; mislykket Forſøg.
Fail'ure (feil'jur), *n.* Mangel; Forſeelſe, Fejl; Mislykke, fejlſlaget Forſøg; Fallit.
Fain (fein), *a.* glad, fornøjet; glad ved (at kunne gjøre noget, hvor man ellers maatte frygte noget værre), nødt til; *ad.* gjerne, med Glæde.
Faint (feint), *v.* forſvinde, forgaa; blive afmægtig, falde i Afmagt, beſvime; blive modløs, lade Modet falde; udmatte, ſvække, gjøre modløs; *a.* ſvag, mat, udmattet; frygtſom, fejg; nedſlagen; lad, dorſk.
Faint'ish (feint'iſj), *a.* noget mat, ſvag.
Faint'ly (feint'li), *ad.* mat, ſvagt; frygtſomt, forſagt.
Faint'ness (feint'nes), *n.* Svaghed, Mathed; Dorſkhed; Modløshed.
Fair (fær), *a.* & *ad.* ren, pletfri, klar; blond, lys; fager, ſkjøn, ſmuk; oprigtig, billig, retfærdig, ærlig; behagelig, god, føjelig, gunſtig; blid, fredelig, ret god (ikke fortriulig); *n.* ſkjøn Kvinde, Kvinde.
Fair (fær), *n.* Marked (ſtort, ſom ofteſt aarligt, hvor der tillige er mange Forlyſtelſer).
Fair'ly (fær'li), *ad.* oprigtig, aaben, ganſte, fuldkommen.
Fair'ness (fær'nes), *n.* Skjønhed; Ærlighed. Billighed; Oprigtighed.
Fair'y (fær'i), *n.* Fe, Ellepige; Trylleringe.
Faith (feiθ), *n.* Løfte, Ord; Troſkab; Tro.
Faith'ful (feiθ'føl), *a.* } tro,
Faith'ful-ly (feiθ'føl-li), *ad.* } ærlig, redelig; troende.
Faith'ful-ness (feiθ'føl-nes), *n.* Troſkab.
Faith'less (feiθ'les), *a.* troløs; vantro, ikke rettroende.
Fal'cate (fæl'keit), } *a.* segl-
Fal'cat-ed (fæl'keit-ed), } formig, krum.

Fal'chion (fɑl'ʃjøn), *n.* kort Sabel; Sværd.
Fal'con (fɑ'kn), *n.* Falk, Jagtfalk; et Slags Kanon, 6-Punder.
Fal'con-er (fɑ'kn-ør), *n.* Falkoneer, Falkejæger.
Fal'con-ry (fɑ'kn-ri), *n.* Falkoneerkunst; Falkejagt.
Fall (fɑl), *v.* [*imp.* FELL; *p. p.* FALLEN] falde; synke, falde (om Vandet); fødes (om Dyr); geraade, blive; lade falde; lade synke, dæmpe, formindske; føde, kaste (Unger); *n.* Fald (ogsaa *fig.* Syndefald); Falden; Aftagen, Formindskelse; Heldning; Udløb (af en Flod); Løvfald; Vandfald; Fældning, Omhugning; kort Slør (til en Damehat); Slør.
Fal-la'cious (fæl-le'ʃjøs), *a.* bedragelig, bedragersk, skuffende; sofistisk.
Fal'la-cy (fæl'lå-si), *n.* Bedrageri; Sofisme, falsk Slutning.
Fallen (fɑln), faldet, *p. p.* af Fall.
Fal'li-bil'i-ty (fæl'li-bil'i-ti), *n.* Fejlbarhed.
Fal'li-ble (fæl'li-bl), *a.* fejlbar.
Fall'ing-sick'ness (fɑl'ing-sik'nes), *n.* Faldsot, faldende Syge, Epilepsi.
Fal'low (fæl'lö), *a.* gulagtig, gulbrun; brak; udyrket, forsømt.
False (fɑls), *a.* & *ad.* falsk, falskelig; uægte; utro; urigtig; ugyldig.
False'ly (fɑls'li), *ad.* se False.
False'hood (fɑls'hud), } *n.* Usandhed,
Fals'i-ty (fɑls'i-ti), } Løgn, Uærlighed; Falskhed.
Fal-set'to (fɑl-sæt'tö), *n.* Fistelstemme, Falset.
Fal'si-fi-a-ble (fɑl'si-fai'å-bl), *a.* som kan forfalskes.
Fal'si-fi-ca'tion (fɑl'si-fi-ke'ʃjøn), *n.* Forfalskning.
Fal'si-fi'er (fɑl'si-fai'ør), *n.* Forfalsker; Løgner.
Fal'si-fy (fɑl'si-fai), *v.* forfalske; erklære for falsk, gjendrive; gjøre ugyldig, bryde (sit Ord) ved Falskhed, lyve.
Fal'ter (fɑl'tør), *v.* være usikker, ryste, stamme, famle i Talen, famle; sigte, rense.
Fal'ter-ing-ly (fɑl'tør-ing-li), *ad.* rystende, stammende.
Fame (feim), *n.* Rygte; Berømmelse.
Famed (feimd), *a.* berømt.
Fa-mil'iar (få-mil'jær), *a.* som hører til Familien, huslig; bekjendt, fortrolig, familiær; let, fri, utvungen; omgjængelig, venlig; *n.* fortrolig Ven, gammel Bekjendt; Nisse, Dæmon; *pl.* Inkvisitions-Tjenere, Familiarer *pl.* (i Spanien).
Fa-mil-iar'i-ty (få-mil-jær'i-ti), *n.* Bekjendtskab, fortrolig Omgang; Fortrolighed, Familiaritet; Frihed, Lethed, Utvungenhed.
Fa-mil'iar-ize (få-mil'jær-ais), *v.* gjøre bekjendt eller fortrolig.
Fam'i-ly (fæm'i-li), *n.* Familie, Hus; to be in the family-way, være frugtsommelig.
Fam'ine (fæm'in), *n.* Hungersnød.
Fam'ish (fæm'isj), *v.* dræbe ved Hunger, lade sulte ihjel; omkomme af Hunger, sulte ihjel, forhungre.
Fam'ish-ment (fæm'isj-ment), *n.* Hungersnød.
Fa'mous (fei'møs), *a.* berømt; berygtet.
Fa'mous-ly (fei'møs-li), *ad.* berømmeligen, paa en berømt Maade.
Fan (fæn), *n.* Vifte; Rensemaskine, Kornrenser, Kasteskovl; Fjedervinge; Fjedervifte; Vest; *v.* vifte; rense, kaste; prygle, give en Vinge.
Fa-nat'ic (få-næt'ik), } *a.* sværmerisk,
Fa-nat'ic-al (få-næt'ik-æl), } fanatisk.
Fa-nat'ic (få-næt'ik), *n.* Sværmer, Religionssværmer, Fanatiker.
Fa-nat'i-cism (få-næt'i-sism), *n.* Sværmeri; Fanatisme.
Fan'ci-ful (fæn'si-føl), *a.* sværmerisk, fantastisk; indbildt; forunderlig; selsom, naragtig, eventyrlig.
Fan'cy (fæn'si), *n.* Indbildningskraft, Digtekraft, Fantasi; Indbildning, Forestilling, Tanke, Begreb;

Hjernespind, Drømmebillede; Indfald, Grille, Lune; Lyst, Lysthaveri; Forkjærlighed; Smag; Kjærlighed; Kjæreste.

Fan-dan'go (fæn-dæng'gö), *n.* Fandango (Dans).

Fane (fein), *n.* Tempel, Kirke (i Poesi).

Fan-far'on-ade' (fæn-fær'øn-eid'), *n.* Praleri, Skryderi.

Fang (fæng), *v.* fange, gribe, holde fast; *n.* Huggetand; Rod af en Tand; Klo.

Fan-tas'tic (fæn-tæs'tik), } *a.*
Fan-tas'tic-al (fæn-tæs'tik-æl), } indbildt, fantastist; underlig, selsom; lunefuld.

Fan'ta-sy (fæn'tå-si), *n.* Indbildning, Forestilling, Fantasi; Tilbøjelighed; Lune (se Fancy).

Far (fär), *a.* fjern, langt fraliggende; *ad.* fjernt, langt; i høj Grad, langt, vidt.

Far (fär), *n.* Kuld Grise.

Farce (färs), *v.* farcere, fylde, stoppe fuld; *n.* Farce, Fyld, Fyldning (af hakket Kjød); Farce (Theaterstykke blot beregnet paa at vække Latter).

Far'ci-cal (fär'si-kæl), *a.* pudserlig, komisk.

Fare (fär), *v.* fare, gaa, rejse; være faren, befinde sig; spise og drikke, leve; *n.* Fart, Rejse; Betaling (for en Rejse), Kjøreløn, Færgeløn (kun for Personer); Passager; Spise, Kost; bill of fare, Spisesedde, Kjøkkensedel.

Fare'well (fär'uël eller fär-uël'), *n.* Farvel, Afsked; *a.* Afskeds-.

Fare-well' (fär-uël'!), *i.* lev vel!

Fa-ri'na (få-rai'nå eller få-ri'nå), *n.* Mel; T. Melstøv, Blomsterstøv.

Far'i-na'ceous (fär'i-nei'sjøs), *a.* melet, melagtig.

Farm (färm), *n.* Forpagtergaard, Bondegaard, Avlsgaard; Forpagtning; *v.* bortforpagte; forpagte (tage i Forpagtning), leje; dyrke (Jorden), drive (en Gaard osv.).

Farm'er (färm'ør), *n.* Forpagter, Gaardfæster; Bonde, Landmand.

Farm'-house (färm'haus), *n.* Forpagterbolig, Gaardmandsbolig.

Farm'ing (färm'ing), *n.* Forpagtning; Landbrug.

Far'o (fær'ö), *n.* et Hasardspil med Kort, Faraospil.

Far-ra'go (fær-rei'gö), *n.* Blanding, Miskmask.

Far'ri-er (fær'ri-ør), *n.* Hovsmed; Kursmed, Hestelæge, Dyrlæge; *v.* kurere Heste.

Far'ri-er-y (fær'ri-ør-i), *n.* Dyrlægekunst, en Kursmeds Haandtering.

Far'row (fær'rö), *v.* fare, faa Grise; *n.* Kuld Grise.

Fart (färt), *n.* Fjært; *v.* fjærte.

Far'ther (fär'dhør), *v.* (jvf. Further), befordre, fremme; *a.* & *ad.* videre, længere.

Far'thing (fär'dhing), *n.* Farthing (en liden engelsk Kobbermynt, ¼ penny); *fig.* Hvid, Døjt.

Far'thin-gale (fär'dhin-gæl), *n.* Fiskebensskørt, Fiskeben (til et Skørt).

Fas'ci-nate (fæs'si-neit), *v.* fortrylle; henrive, henrykke.

Fas'ci-na'tion (fæs'si-nei'sjøn), *n.* Fortryllelse; Henrykkelse.

Fash'ion (fæsj'øn), *n.* Form, Skikkelse, Udseende; Snit, Facon, Dragt; Mode, Brug, Skik, Vedtægt; Maade; *v.* danne, forme; indrette efter Moden; passe, gjøre passende.

Fash'ion-a-ble (fæsj'øn-å-bl), *a.* brugelig, almindelig; moderne, efter Moden: høflig, beleven; standsmæssig, af Stand.

Fash'ion-a-bly (fæsj'øn-å-bli), *ad.* moderne, pca en fin standsmæssig Maade.

Fash'ion-er (fæsj'øn-ør), *n.* En som danner eller former, Tilskjærer.

Fast (fäst), *v.* Faste, Fastedag; *v.* faste.

Fast (fäst), *a.* & *ad.* hurtig, rask, stærk; lystig, ustadig, tankeløs; flot

(Talemaade, Ord, Levemaade, Adfærd, Væsen; om en Herre eller en Dame, som efterligner Herrer, taler Slang, kjører selv, røger Cigarer, er Kjender af Heste og Hunde osv.); forlegen for Penge.

Fast (fâst), *a.* & *ad.* fast; standhaftig, ubevægelig, stærk; tryg, haard, dyb (om Søvn).

Fast'-day (fâst'dē), *n.* Fastedag.

Fast'en (fâs'n), *v.* fæste, gjøre fast; sammenføje, forbinde; holde sig fast til, hæfte sig.

Fas-tid'i-ous (fæs-tid'i-øs), *a.* som affekterer fin Smag; kræsen, stolt (foragtende sædvanlige Nydelser); modbydelig.

Fas-tid'i-ous-ly (fæs-tid'i-øs-li), *ad.* kræsent; foragteligt.

Fast'ness (fâst'nēs), *n.* Fasthed; Vedhængenhed; befæstet Sted, Fæstning; Sump, Morads.

Fat (fæt), *a.* fed; tyk, plump; *fig.* fed, indbringende; *n.* Fedt; *fig.* Fedme; T. tom Plads (paa en trykt Side, for hvilken Sætteren betales det samme som for en fuld eller ubrudt trykt Side); *v.* gjøre fed, fede, mæske; blive fed.

Fa'tal (fē'tøl), *a.* af Skjæbnen bestemt, uundgaaelig; ulykkelig, fordærvelig, dødelig.

Fa'tal-ism (fē'tøl-izm), *n.* Fatalisme.

Fa'tal-ist (fē'tøl-ist), *n.* Fatalist, Tilhænger af Fatalismen.

Fa-tal'i-ty (fâ-tæl'i-ti), *n.* uundgaaelig Skjebne, Tilskikkelse; Modgang, Ulykke, Uheld.

Fa'tal-ly (fē'tøl-li), *ad.* uheldsvanger, paa en fordærvende eller dødbringende Maade.

Fate (fēt), *n.* Skjebne, Tilskikkelse; Fordærvelse, Undergang, Død; —s, *n. pl.* Skjebnens Gudinder, Parcer *pl.*

Fat'ed (fēt'ed), *a.* af Skjebnen bestemt, bestemt; skjebnesvanger; Skjebnen bestemmende.

Fa'ther (fâ'ᵭhør), *n.* Fader (ogsaa *fig.*); Kirkefader; *v.* antage i Barns Sted, adoptere, være som Fader for.

Fa'ther-in-law (fâ'thør-in-lɑ), *n.* Svigerfader; Stedfader.

Fa'ther-land (fâ'ᵭhør-lænd), *n.* Fædreland.

Fa'ther-less (fâ'ᵭhør-lēs), *a.* faderløs.

Fa'ther-ly (fâ'ᵭhør-li), *a.* & *ad.* faderlig.

Fath'om (fæᵭh'øm), *n.* Favn (et Længde- og Dybdemaal; 6 feet); Indsigt, Dybde; *v.* favne, omfatte; maale Dybden af; *fig.* udgrunde, fatte, begribe.

Fath'om-a-ble (fæᵭh'øm-å-bl), *a.* udgrundelig.

Fath'om-less (fæᵭh'øm-lēs), *a.* bundløs, umaalelig; uudgrundelig.

Fa-tigue' (fâ-tig'), *n.* Træthed, Mathed; Besværlighed, Møjsommelighed; T. Arbejde (Soldaters Arbejde udenfor Vaabenøvelse).

Fat'ling (fæt'ling), *n.* ungt fedet Kreatur, Fedekalv.

Fat'ness (fæt'nēs), *n.* Fedhed, Fedme, Frugtbarhed.

Fat'ten (fæt'tn), *v.* fede; gjøre frugtbar; mæske sig, blive fed.

Fat'ty (fæt'ti), *a.* fedt; fedtet.

Fa-tu'i-ty (fâ-tjų'i-ti), *n.* Taabelighed, Daarskab.

Fat'u-ous (fæt'jü-øs), *a.* taabelig, affindig; kraftesløs, intetsigende; illusorisk, stuffende.

Fau'cet (fɑ'sēt), *n.* Tøndetap, Tap.

Fault (fɑlt), *n.* Fejl, Fejltagelse; Forseelse; Mangel; Forlegenhed.

Fault'less (fɑlt'lēs), *a.* fejlfri.

Fault'y (fɑlt'i), *a.* fejlfuld, flet; mangelfuld; skyldig.

Faun (fɑn), *n.* Faun (Skovgud).

Fau'na (fɑ'nå), *n.* T. Fauna (Dyr særegne for et Land).

Fa'vor (fē'vør), *n.* Gunst, Yndest, Gunstbevisning, Naade, Bevaagenhed; Tjeneste; Bedste, Fordel; Yndlingsgjenstand, Yndling; Erindrings-

tegn, Forœring (som bœres til Erindring); Sløjfe eller deslige (som bœres som Tegn, f. Ex. wedding —).

Fa'vor-a-ble (fē'vŏr-å-bl), *a.* gunstig; mild, venlig; bekvem.

Fa'vor-a-bly (fē'vŏr-å-blĭ), *ad.* med Bevaagenhed, paa en venlig eller naadig Maade.

Fa'vor-er (fē'vŏr-ŏr), *n.* Velynder.

Fa'vor-ite (fē'vŏr-ĭt), *n.* Yndling; den Hest ved Veddeløb, som der vedes mindst imod; *a.* Yndlings-.

Fa'vor-i-tism (fē'vŏr-ĭ-tĭsm), *n.* Magtens Udøvelse ved Yndlinger, Yndlingers Indflydelse.

Fawn (fạn), *n.* ung Daa, Daakalv (i sit første Aar); *v.* føde eller kaste Unger (om Hjortefœgten).

Fay (fē), *n.* Fe (se Fairy).

Fay (fē), *v.* S. T. slutte, neddamme.

Fe'al-ty (fī'ăl-tĭ), *n.* Troskab, Lydighed.

Fear (fĭr), *n.* Frygt; Skræk; Skræmsel; *v.* frygte, være bange for, befrygte.

Fear'ful (fĭr'fŭl), *a.* frygtsom, bange; frygtelig, skrœkkelig.

Fear'ful-ly (fĭr'fŭl-lĭ), *ad.* paa en frygtelig Maade; skrœkkelig, rœdsom.

Fear'less (fĭr'lĕs), *a.* } uden
Fear'less-ly (fĭr'lĕs-lĭ), *ad.* } Frygt, uforfœrdet.

Fear'less-ness (fĭr'lĕs-nĕs), *n.* Uforfœrdethed, Uforsagthed.

Fea'si-bil'i-ty (fī'zĭ-bĭl'ĭ-tĭ), } *n.*
Fea'si-ble-ness (fī'zĭ-bl-nĕs), } Gjørlighed, Muighed.

Fea'si-ble (fī'zĭ-bl), *a.* gjørlig, mulig.

Feast (fīst), *n.* Fest; Gilde; Gjestebud; *v.* holde Gilde, spise og drikke godt, gjøre sig tilgode; bevœrte, traktere, fornøje.

Feat (fĭt), *n.* Daad, Heltegjerning, Bedrift; Fœrdighed, Kunst, Kunststykke.

Feath'er (fĕdh'ŏr), *n.* Fjeder; *fig.* Art, Slags; *v.* befjedre, smykke med Fjedre; *fig.* berige; træde (som Hanen).

Feath'er-bed (fĕdh'ŏr-bĕd), *n.* Fjederseng; Fjederdyne, Dyne.

Feath'er-y (fĕdh'ŏr-ĭ), *a.* befjedret, fjedret; fjederlet.

Feat'ure (fĭt'jŭr), *n.* Form, Skikkelse; Ansigtstrœk, Trœk.

Feb'ri-fuge (fĕb'rĭ-fjŭdsj), *u.* Febermiddel, Middel mod Feber.

Fe'brile (fī'brĭl eller fĕb'rĭl), *a.* feberagtig.

Feb'ru-a-ry (fĕb'rŭ-å-rĭ), *n.* Februar, Blidemaaned.

Fe'ces (fī'sīs), } *n.* Bund-
Fec'u-lence (fĕk'jŭ-lĕns), } fald, Bœrme; Urenlighed, Skarn.

Fec'u-lent (fĕk'jŭ-lĕnt), *a.* uren, tyk.

Fec'un-date (fĕk'ŏn-dēt), *v.* gjøre frugtbar.

Fec'un-da'tion (fĕk'ŏn-dē'sjŏn), *n.* Befrugtelse, Befrugtning.

Fe-cun'di-ty (fĭ-kŏn'dĭ-tĭ), *n.* Frugtbarhed.

Fed (fĕd), fodrede, fodret, *imp.* & *p. p.* Feed.

Fed'er-al (fĕd'ŏr-ăl), *a.* forbundsmœssig, Forbunds-.

Fed'er-ate (fĕd'ŏr-ĕt), *a.* allieret, forbunden.

Fed'er-a'tion (fĕd'ŏr-ē'sjŏn), *n.* Forbund.

Fed'er-a-tive (fĕd'ŏr-å-tĭv), *a.* forbundsmœssig.

Fee (fī), *n.* Len; Betaling, Honorar, Salœr; Sportel; *v.* betale, honorere; lønne; bestikke.

Fee'ble (fī'bl), *a.* svag, svagelig.

Fee'ble-ness (fī'bl-nĕs), *n.* Svaghed, Svagelighed.

Fee'bly (fī'blĭ), *ad.* svagelig, paa en svagelig Maade.

Feed (fīd), *v.* [*imp.* & *p. p.* FED] fodre, nœre, føde; give Kost; lade afgrœsse; fede; spise, œde; grœsse; blive fed; *n.* Føde, Nœring, Foder; Grœsning; Spisning.

Feed'er (fīd'ŏr), *n.* En som fodrer eller giver Nœring; Kvœgfeder, Kvœghandler; Bikanal, Birende; En som spiser. Æder; Ske.

Feel (fīl), *v.* [*imp.* & *p. p.* FELT] føle; beføle; føle sig, befinde sig; *n.* Følelse.

Feel'er (fīl'ør), *n.* En som føler; Følehorn.

Feel'ing (fīl'ing), *a.* følsom; rørende; levende; *n.* Følelse.

Feel'ing-ly (fīl'ing-li), *ad.* med Følelse, rørende; følelig.

Fee'-sim'ple (fī'sim'pl), *n.* Arvelen med uindskrænket Arvefølge.

Feet (fīt), *n.* Fødder (*pl.* af Foot).

Feign (feīn), *v.* opdigte; lade som, forstille; hykle, forstille sig.

Feint (feīnt), *a.* opdigtet, forstilt; *n.* List, Forstillelse, Kneb; T. Finte (i Fegtekunsten).

Fe-lic'i-tate (fi-lis'i-teīt), *v.* gjøre lykkelig; lykønske.

Fe-lic'i-ta'tion (fi-lis'i-teī'sjøn), *n.* Lykønskning.

Fe-lic'i-tous (fi-lis'i-tøs), *a.* lykkelig.

Fe-lic'i-ty (fi-lis'i-ti), *n.* Lykksalighed; Lykke, Held.

Fe'line (fī'lain), *a.* katteagtig, Katte-.

Fell (fel), *a.* fæl, grusom, umenneskelig, vild, blodtørstig.

Fell (fel), *n.* Fjeld.

Fell (fel), *n.* Skind, Hud.

Fell (fel), *v.* fælde. [Søm).

Fell (fel), *v.* folde, ombøje, lægge (en

Fell (fel), faldt, *imp.* af Fall.

Fel'low (fel'lö), *n.* Fælle, Staldbroder, Kammerat; Embedsbroder, Kollega; Medlem (af et lærd Selskab, en Stiftelse osv.); Kollegiat (ved Universiteterne); Lige; Mage (om Ting, som udgjøre et Par); Person, Fyr, Knøs, Karl, Knegt (ofte foragteligt); *v.* passe sammen, parre.

Fel'low-cit'i-zen (fel'lö-sit'i-sën), *n.* Medborger.

Fel'low-coun'try-man (fel'lö-køn'-tri-mæn), *n.* Landsmand.

Fel'low-creat'ure (fel'lö-krīt'jur), *n.* Medskabning, Medmenneske.

Fel'low-feel'ing (fel'lö-fīl'ing), *n.* Medfølelse; samme Interesse.

Fel'low-heir (fel'lö-ær), *n.* Medarving.

Fel'low-ship (fel'lö-sjip), *n.* Fællesskab; Forbindelse; Deltagelse, Andel; Samfund (1 Kor. 1, 9); Lighed (i Stand osv.); Selskab, Omgang; (en Kollegiats) Stipendium; T. Selskabsregning.

Fel'ly (fel'li), *n.* Fælge, Hjulfælge.

Fe'lo-de-se' (fī'lö-di-sī'), *n.* T. Selvmorder.

Fel'on (fel'øn), *a.* grusom, barbarisk, umenneskelig; *n.* Misdæder, Forbryder, Ugjerningsmand.

Fe-lo'ne-ous (fi-lö'ni-øs), *a.* forbrydersk, ugudelig, skjændig.

Fe-lo'ne-ous-ly (fi-lö'ni-øs-li), *ad.* paa en forbrydersk Maade.

Fel'o-ny (fel'ö-ni), *n.* Forbrydelse, Ugjerning, Livsgjerning (enhver stor Forbrydelse, som ikke er Højforræderi, treason); Forbrydelse (i Almindelighed).

Felt (felt), følte, følt, *imp.* & *p. p.* af Feel.

Felt (felt), *n.* Filt, Skind; Hat; *v.* filte.

Fe'male (fī'meīl), *a.* kvindelig; *n.* Kvinde; Hun (om Dyr og Planter).

Fem'i-nine (fem'i-nin), *a.* kvindelig; kvindagtig; T. Hunkjøns-.

Fem'o-ral (fem'ö-rāl), *a.* som hører til Laaret, Laar-.

Fen (fen), *n.* Moseland, Morads, Sump, Mose; Koblerske; Hore.

Fence (fens), *n.* Forsvar, Værn, Sikkerhed; Hegn, Gjerde, Dige, Mur, Vold; Fegtekunst; Hæler; *v.* forsvare, beskytte; indhegne, frede; forsvare sig; fegte; T. sætte over Grøfter og Gjerder.

Fence'less (fens'les), *a.* uden Omhegning; aaben.

Fend (fend), *v.* afværge, holde borte; stride, disputere; S. T. holde fri.

Fend'er (fend'ør), *n.* Kamingitter, Kaminskjerm (Jernplade forsynet med et Gitter for at Kullene ikke skulde falde paa Gulvet); S. T.

Hviler (til at holde fri fra Stød), Friholt.

Fen'nel (fĕn'nĕl), *n.* Fennikel (Plante).

Fen'ny (fĕn'nĭ), *a.* sumpig; som lever i sumpig Jord.

Feoff (fĕf), *n.* Len; *v.* belene, forlene.

Feoff'ment (fĕf'mĕnt), *n.* Forlening.

Fe'ri-al (fī'rĭ-ăl), *a.* som hører til Fredage.

Fe'rine (fī'rain), *a.* vild, grum; barbarisk.

Fer'ment (fĕr'mĕnt), *n.* Gjæringsmiddel; Gjæring.

Fer-ment' (fĕr-mĕnt'), *v.* sætte i Gjæring; gjære.

Fer-ment'a-ble (fĕr-mĕnt'ă-bl), *a.* som kan gjære.

Fer'men-ta'tion (fĕr'mĕn-tē'shŭn), *n.* Gjæring.

Fer-ment'a-tive (fĕr-mĕnt'ă-tĭv), *a.* gjærende, Gjæring foraarsagende.

Fern (fĕrn), *n.* Bregne, Engelsød (Plante).

Fe-ro'cious (fī-rō'shŭs), *a.* vild, grum, rovgjerrig.

Fe-roc'i-ty (fī-rŏs'ĭ-tĭ), *n.* Vildhed, Grumhed.

Fer're-ous (fĕr'rĭ-ŭs), *a.* af Jern; jernholdig.

Fer'ret (fĕr'rĕt), *n.* Fritte (en Art Væsel; den bruges til Kaninjagt); *v.* forfølge, gjennemsøge, efterspore, støve efter, fordrive; bedrage, snyde.

Fer'ret-er (fĕr'rĕt-ŭr), *n.* nysgjerrig Spejder, Snushane.

Fer'ri-age (fĕr'rĭ-ĕdsj), *n.* Færgeløn (jvf. Ferry).

Fer-ru'gi-nous (fĕr-rū'djĭ-nŭs), *a.* jernholdig; rustfarvet.

Fer'rule (fĕr'rĭl eller fĕr'rūl), *n.* Dupsko, Ring (paa Enden af en Stok osv.).

Fer'ry (fĕr'rĭ), *n.* Færge; Færgested; *v.* færge, sætte over.

Fer'ry-boat (fĕr'rĭ-bōt), *n.* Færgebaad.

Fer'ry-man (fĕr'rĭ-mĕn), *n.* Færgemand.

Fer'tile (fŭr'tĭl), *a.* frugtbar.

Fer'til-ize (fŭr'tĭl-ais), *v.* gjøre frugtbar, befrugte.

Fer-til'i-ty (fŭr-tĭl'ĭ-tĭ), *n.* Frugtbarhed.

Fer'ule (fĕr'rĭl eller fĕr'rūl), *n.* Ferle; *v.* give Slag (i Haanden) med en Ferle.

Fer'ven-cy (fŭr'vĕn-sĭ), *n.* Fyrighed, Heftighed, Varme, Inderlighed, Iver.

Fer'vent (fŭr'vĕnt), *a.* } varm,
Fer'vent-ly (fŭr'vĕnt-lĭ), *ad.* } brændende, fyrig, heftig, inderlig, ivrig.

Fer'vid (fŭr'vĭd), *a.* hed, brændende; hidsig, heftig.

Fer'vor (fŭr'vŭr), *n.* Hede, Varme; Heftighed; Inderlighed.

Fes'cue (fĕs'kjū), *n.* Pegepind; Viser (paa en Solskive).

Fes'tal (fĕs'tăl), *a.* festlig; munter, glad.

Fes'ter (fĕs'tŭr), *v.* betændes, bulne, afsondre Materie, suppurere, røde; fordærves; *n.* Bullenskab, *fig.* Fordærvelse.

Fes'ti-val (fĕs'tĭ-văl), *a.* festlig; *n.* Festdag.

Fes'tive (fĕs'tĭv), *a.* festlig, lystig, glad.

Fes-tiv'i-ty (fĕs-tĭv'ĭ-tĭ), *n.* Festlighed; Fest.

Fes-toon' (fĕs-tūn'), *n.* T. Feston, Løvværk, Snor af Blomster, Blade og Frugter; *v.* pryde med Festons.

Fetch (fĕtsj), *v.* hente; udlede, udbrage; frembringe, bringe for Dagen; udføre, gjøre; naa, komme til; indbringe (ved Salg); bevæge sig hurtig, spille.

Fetch (fĕtsj), *n.* Gjenfærd (af en levende Person).

Fete (fēt), *n.* Fest- eller Helligdag; Galla-Dag, Hoffest.

Fet'id (fĕt'ĭd), *a.* snavset, stinkende.

Fet'lock (fĕt'lŏk), *n.* Hovskjæg (Haardusk bag til paa Kodeledet).

Fet'ter (fĕt'tŭr), *v.* lænke, lægge i Lænker: binde: *n.* Lænke (til

Benene), Fodjern; *fig.* Tvang, Baand.

Fe'tus (fi'tøs), *n.* Livsfrugt, Foster.

Feud (fjud), *n.* Had, Fjendskab; Strid, Krig, Fejde (mellem Familier eller Stammer).

Feud, *n.* Len.

Feud'al (fjud'æl), *a.* som hører til et Len, feudal, Lens-.

Feud'al-ism (fjud'æl-ism), *n.* Lenssystem, Feudalsystem.

Fe'ver (fi'vør), *n.* Feber; *v.* bringe i Feber.

Fe'ver-few (fi'vør-fjü), *n.* Matrem (Plante).

Fe'ver-ish (fi'vør-isj), *a.* feberagtig; syg af Feber.

Few (fjy), *a.* faa; a few, nogle faa.

Few'ness (fjy'nes), *n.* Faahed, ringe Antal; Korthed (i Tale).

Fi'at (fai'æt), *n.* T. Ordre, Befaling.

Fib (fib), *n.* Fabel, Usandhed, Løgn; *v.* lyve; slaa.

Fi'bre (fai'bør), *n.* Fiber, Trevl, Traad.

Fi'bril (fai'bril), *n.* fin Trevl.

Fi'brous (fai'brøs), *a.* trevlet, traadet, fibrøs.

Fick'le (fik'l), *a.* vaklende, ubestandig, foranderlig; vankelmodig, ubestemt.

Fick'le-ness (fik'l-nes), *n.* Foranderlighed, Vankelmodighed.

Fic'tile (fik'til), *a.* dannet til en Form, forarbejdet af Pottemageren, Pottemager-.

Fic'tion (fik'sjøn), *n.* Opdigtelse; Foregivende, Usandhed.

Fic-ti'tious (fik-tisj'øs), *a.* **Fic-ti'tious-ly** (fik-tisj'øs-li), *ad.* efterlignet, ægte; opdigtet, fingeret.

Fid'dle (fid'dl), *n.* Fiol, Violin; Pidsk; *v.* spille eller gnide paa en Fiol; fjase, gjøre Barnestreger.

Fid'dler (fid'dlør), *n.* Spillemand; Farthing; Sexpence; Snyder; Fjaser (som forsømmer de vigtige Ting).

Fi-del'i-ty (fi-del'i-ti), *n.* Troskab, Redelighed; Ærlighed.

Fidg'et (fidsj'æt), *n.* hensigtsløs Uro, Vimsen; vims Person; *v.* være urolig virksom (som En der er overlæsset af Forretninger), have travlt, løbe frem og tilbage, føjte, vimse.

Fidg'et-y (fidsj'æt-i), *a.* urolig, utaalmodig, stundesløs, vankelmodig.

Fi-du'cial (fi-djy'sjæl), *a.* tillidsfuld; tilforladelig, paalidelig.

Fi-du'ci-a-ry (fi-djy'sji-å-ri), *a.* tillidsfuld; tilforladelig; betroet; *n.* En hvem noget er betroet, Depositarius; En som antager Troen uden gode Gjerninger.

Fie (fai), *i.* fy!

Fief (fif), *n.* Len, Lensgods.

Field (fild), *n.* Mark; Ager; Felt, Kampplads, Valplads; Feltslag; Grund (paa Maleri); T. Felt (i Vaaben); T. samtlige Veddeløbsheste *pl.*

Field'-book (fild'byk), *n.* en Landmaalers Noteringsbog.

Field'-mar-shal (fild'mär-sjæl), *n.* Feltmarskalk.

Field'-of'fi-cer (fild'af'fi-sør), *n.* Stabsofficer.

Field'-piece (fild'pis), *n.* Feltkanon, Feltstykke.

Fiend (find), *n.* Fiende (af det Gode), Fanden, den Onde, Djævel.

Fierce (firs), *a.* vild, frygtelig, rovgjerrig, grum; barsk; opfarende, hidsig, heftig.

Fierce'ly (firs'li), *ad.* paa en grum eller vild Maade.

Fierce'ness (firs'nes), *n.* Vildhed, Barskhed; Heftighed.

Fi'er-i-ness (fai'ør-i-nes), *n.* Hede; Heftighed, Fyrighed.

Fi'er-y (fai'ør-i), *a.* af Ild, Ild-; hed, brændende; hidsig, heftig; fyrig, vælig.

Fife (faif), *n.* Soldaterpibe, Tværfløjte; *v.* spille paa Fløjte.

Fif'er (faif'ør), *n.* Piber.

Fif'teen (fif'tin), *a.* femten.

Fif'teenth (fif'tinth), *a.* femtende.

Fifth (fifth), *a.* femte; *n.* Femtedel; Kvintin (i Musik).
Fif'ti-eth (fif'ti-ëth), *a.* femtiende.
Fifth'ly (fifth'li), *ad.* for det femte.
Fif'ty (fif'ti), *a.* femti.
Fig (fig), *n.* Figentræ; Figen; *fig.* ubetydelig Ting, Døjt.
Fig (fig), *v.* knipse med Fingrene ad; foresnakke, sætte (En noget) i Hovedet.
Fight (fait), *v.* fegte, stride, kjæmpe; slaas; bekrige, bekjæmpe; stride for, forfegte; *n.* Fegtning, Træfning, Slag, Strid, Kamp; Slagsmaal; *pl.* S. T. Skansebeklædning (for at beskytte de Fegtende).
Fight'er (fait'ør), *n.* Fegter, Kjæmper; Forfegter; Nævefegter, Slagsbroder.
Fight'ing (fait'ing) *a.* vaabendygtig, krigsdygtig, tjenstdygtig; *n.* Fegtning, Kamp.
Fig'ment (fig'mënt), *n.* Opdigtelse, Paafund.
Fig'u-ra-ble (fig'jü-rå-bl), *a.* som kan formes, dannelig.
Fig'u-rate (fig'jü-rët), *a.* af en bestemt Form; som har Lighed med en Ting af en bestemt Form; figureret (især om Musik).
Fig'u-ra'tion (fig'jü-re'sjøn), *n.* Dannelse, Formgiving; Figuration.
Fig'u-ra-tive (fig'jü-rå-tiv), *a.* billedlig, figurlig, uegentlig.
Fig'ure (fig'jur), *n.* Figur; Form, Skikkelse; Ciffer, Tal; Dansefigur, Tur; Værdi, Pris; S. T. Gallionsfigur; *v.* forme, danne; afbilde, fremstille; pryde med Figurer, forsire; tænke eller anvende figurlig eller uegentlig; spille en Rolle, figurere.
Fil'a-ment (fil'å-mënt), *n.* Traad, Trevl, Fiber.
Fil'a-ment'ous (fil'å-mënt'øs), *a.* traadagtig, trevlig.
Fil'a-to-ry (fil'å-tö-ri), *n.* Spindemaskine.
Fil'a-ture (fil'å-tjur), *n.* Afhaspning af Silke (fra Coconen).
Fil'bert (fil'børt), *n.* Almindelig Hassel, Nøddetræ; Lambertsnød.
Filch (filtsj), *v.* stjæle, smaastjæle, rapse; fravende, berøve.
File (fail), *n.* Snor eller Metaltraad (hvorpaa Skrifter og Dokumenter hestes sammen eller fascikuleres); sammenheftet Bundt, Fascikel; samlede Dokumenter *pl.*; Fortegnelse, Liste; T. Rode (Række Soldater, den ene bag den anden (jvf. Rank); *fig.* Række; *v.* trække paa en Traad, sammenheste; ordne og forsyne med Udskrift, inrotulere; indlevere i Orden; marsere rodevis; — besudle.
File (fail), *n.* Fil; *v.* file (ogsaa *fig.*)
File (fail), *n.* snu Person, Fiffikus.
Fil'ial (fil'jël), *a.* som angaar en Søn; sønlig, barnlig.
Fil'i-a'tion (fil'i-e'sjøn), *n.* Filiation, Børns Forhold til Faderen; Adoption; det at udlægge som Barnefader.
Fil'i-gree (fil'i-gri), *n.* Filigran (Arbejde af fin Guld- eller Sølvtraad).
Fill (fil), *v.* fylde; *fig.* mætte tilfredsstille; blive fuld, fyldes; skjenke i; *n.* Fylde, Mættelse, saa meget man bruger eller er tilfreds med.
Fil'let (fil'ët), *n.* Baand; Haarbaand, Pandebaand; Kransliste; Guldstribe, forgyldt Liste; sammenrullet og ombundet Kjød, Filet; Mørbrad; Laarstykke (af en Kalv, of veal); *pl.* Filetter *pl.* (Guldsirater paa Bøger); *v.* ombinde; pryde med en Krans af Sirater.
Fil'lip (fil'lip), *v.* knipse, give Knips (paa Næsen); *n.* Knips, Næsestyver.
Fil'ly (fil'li), *n.* Fole, Hoppefole, ung Hoppe; *fig.* knibsk overgiven Pige, Kokette, Flane.
Film (film), *n.* tynd Hud, Hinde; *v.* overtrække med en Hinde eller tynd Hud.
Film'y (film'i), *a.* overtrukken med en Hinde; bestaaende af Hinder, hindeagtig

Fil'ter (fil'tør), *v.* si, filtrere; *n.* Si, Filtrerklæde, Filtrum.
Filth (filth), *n.* Snavs, Smuds, Urenlighed.
Filth'i-ness (filth'i-nes), *n.* Urenlighed; Urenhed.
Filth'y (filth'i), *a.* snavset, smudsig, urenlig, *fig.* usædelig.
Fil'trate (fil'treit), *v.* filtrere (se Filter).
Fil-tra'tion (fil-trei'sjøn), *n.* Gjennemsining, Filtrering
Fim'bri-ate (fim'bri-eit), *v.* kante, omgive med en Kant (Figurer i Vaaben).
Fin (fin), *n.* Finne, Svømmefinne.
Fin'a-ble (fain'å-bl), *a.* som kan eller fortjener at straffes med Pengebod (jvf. Fine).
Fi'nal (fai'næl), *a.* sidst, Ende-; endelig; afgjørende.
Fi'nal-ly (fai'næl-li), *ad.* endelig, tilsidst; aldeles.
Fi-na'le (fi-nä'lei), T. Finale.
Fi-nance' (fi-næns'), *n.* Indkomst, *pl.* Statsindkomster, Finanser *pl.*
Fi-nan'cial (fi-næn'sjæl), *a.* finansiel.
Fi-nan'cial-ly (fi-næn'sjæl-li), *ad.* paa finansiel Vis, finansielt.
Fin'an-cier' (fin'æn-sir'), *n.* Embedsmand ved Finansvæsenet; En som har Indsigt i Finantsvæsenet, Financier.
Finch (fintsj), *n.* Finke.
Find (faind), *v.* [*imp.* & *p. p.* FOUND] finde; træffe; opfinde; befinde; forsyne, forskaffe, forsørge, bestride Omkostningen ved (en Fornødenhed); T. kjende, erklære; affige Kjendelse; *n.* Fund.
Find'ing (faind'ing), *n.* Opdagelse; Fund; T. de Edsvornes Kjendelse (over en indgiven Klage).
Fine (fain), *n.* Pengebod, Mulkt, Pengestraf; Penge *pl.* (som betales for Fornyelse af en Forpagtning eller ved Overdragelse af Jorder); Afgift (for at erholde et Privilegium eller en Fritagelse); *v.* paalægge Pengestraf, mulktere; betale Pengebod.
Fine (fain), *n.* Ende, Slutning.
Fine (fain), *a.* fin, tynd; smuk, net (ofte i Ironi); lutret, ren, klar, skinnende; skjøn, pragtfuld; forfinet, dannet; snu, listig, fiffig; *v.* gjøre finere eller tyndere; rense, klare, lutre.
Fine'ly (fain'li), *ad.* fint, net; ren; paa en fin eller dannet Maade.
Fine'ness (fain'nes), *n.* Finhed; Skjønhed; Renhed.
Fin'er (fain'ør), *n.* En som renser eller lutrer (Metaller).
Fin'er-y (fain'ør-i), *n.* Stads, Pynt, Pragt; Friskherd.
Fi-nesse' (fi-nes'), *n.* Finhed, List, Snuhed, Finesse.
Fin'ger (fing'gør), *n.* Finger; *v.* fingre, beføle; berøre let; rapse, gribe, søge at tilvende sig; bruge Fingrene.
Fin'i-cal (fin'i-kæl), *a.* til Latterlighed pirlig, overdreven fin, affekteret, pæn.
Fi'nis (fai'nis), *n.* Ende, Finis.
Fin'ish (fin'isj), *v.* ende, bringe til Ende, blive færdig med, slutte, fuldende, fuldbringe; *n.* Fuldførelse; Afpudsning; sidste Haand (paa et Værk); et hele Natten aabent Traktørsted hvor den sidste Nydelse kan tages, Slukefter.
Fin'ish-er (fin'isj-ør), *n.* En som bringer (en Sag) til Ende; Fuldender.
Fi'nite (fai'nait), *a.* endelig, begrænset.
Finned (find), } *a.* med Finner.
Fin'ny (fin'ni), }
Fin'-toed (fin'tōd), *a* med Svømmefødder.
Fir (før), *n.* Gran, Grantræ.
Fire (fair), *n.* Fyr, Ild; Brand, Ildløs; *fig.* Flamme, Lue, Lidenskab; Fyrighed; *v.* antænde, stikke i Brand; affyre; fordrive ved Ild, brænde (hos Dyrlæger); fyre;

komme i Brand; komme i Fyr.

Fire'-arms (fair'ärms), *n.* Ildvaaben, Skydevaaben *pl.*

Fire'-brand (fair'brænd), *n.* Brand (brændende Stykke Træ); *fig.* Urostifter.

Fire'-damp (fair'dæmp), *n.* brændbar Gas (i Kulminer).

Fire'-en'gine (fair'en'djin), *n.* Sprøjte.

Fire'-fly (fair'flai), *n.* lysende Insekt.

Fire'lock (fair'lɑk), *n.* Skydegevær, Gevær; Bøsse (med Flintelaas).

Fire'man (fair'mæn), *n.* Brandmand; Fyrbøder; *fig.* hidsigt Menneske.

Fire'-place (fair'pleis), *n.* Arne; Arnested.

Fire'-plug (fair'pløg), *n.* Vandrørs-Prop (i de Rør, som give Vand ved Ildløs), Brandhane.

Fire'-proof (fair'pruf), *a.* uforbrændelig, ildfast.

Fire'-ship (fair'ʃip), *n.* Brander.

Fire'wood (fair'wud), *n.* Brænde.

Fire'-work (fair'wɔrk), *n.* Fyrværk, Fyrværkeri.

Fir'ing (fair'ing), *n.* Brændsel.

Fir'kin (fɔr'kin), *n.* Fjerding (et Ølmaal, ¼ Tønde eller 9 gallons); lidet Kar eller Anker.

Firm (fɔrm), *a.* fast; *fig.* fast, standhaftig; *n.* T. Handelsnavn, Firma.

Firm'a-ment (fɔrm'å-ment), *n.* Himmelhvælving, Firmament.

Firm'ly (fɔrm'li), *ad.* paa en fast eller standhaftig Maade.

Firm'ness (fɔrm'nes), *n.* Fasthed; Standhaftighed; Vished.

First (fɔrst), *a.* & *ad.* først.

First'-born (fɔrst'bɔrn), *a.* førstefødt; *n.* den Førstefødte.

First'-fruits (fɔrst'fruts), *n.* Førstegrøde; første Indkomster; første Virkninger *pl.*

First'-rate (fɔrst'reit), *a.* af første Rang, af første Slags, højst fortrinlig.

First'ling (fɔrst'ling), *n.* Førstefødt (om Dyr), første Frembringelse; første Tanke eller Handling.

Fisc'al (fist'æl), *a.* som angaar Statskassen; *n.* Statskasse, offentlige Indkomster *pl.*; Skatmester.

Fish (fisj), *n.* Fisk; *v.* fiske; *fig.* søge at finde eller opdage; fange (ved at lokke eller friste).

Fish'er-man (fisj'ør-mæn), *n.* Fisker.

Fish'er-y (fisj'ør-i), *n.* Fiskeri, Fiskefangst; Fiskehandel.

Fish'hook (fisj'huk), *n.* Fiskekrog; S. T. Pentelhage.

Fish'--mon'ger (fisj'mɔng'gør), *n.* Fiskehandler.

Fish'y (fisj'i), *a.* fiskeagtig; fiskerig; tvivlsom, usund, usikker.

Fis'sile (fis'sil), *a.* som kan spaltes eller kløves.

Fis'sure (fisj'jur), *v.* spalte, splitte, kløve; *n.* Spalte, Split, Revne.

Fist (fist), *n.* Næve, knyttet Næve; *v.* holde fast, gribe fast; slaa med Næven.

Fist'i-cuff (fist'i-kɔf), *n.* Nævehug, Næveslag; *pl.* Nævedyst.

Fist'u-la (fist'jü-lå), *n.* Fistel.

Fist'u-lar (fist'jü-lør), *a.* rørformig.

Fist'u-lous (fist'jü-løs), *a.* fistelagtig.

Fit (fit), *n.* Anfald, Tilfælde (af Sygdom eller Lidenskab), Krampe, Feberanfald; hurtig Forandring; Raptus, Lune.

Fit (fit), *a.* bekvem, tjenlig, skikket, passende; som passer eller sidder godt; dygtig, duelig; beredt; *n.* Tilslutning, det at sidde godt, passe eller slutte (til Kroppen, om Klædningsstykker); *v.* indrette passende; passe; forsyne; passe sammen, være overensstemmende; passe sig, sømme sig.

Fit'ful (fit'ful), *a.* som har Anfald, foranderlig, lunefuld.

Fit'ly (fit'li), *ad.* passende, paa en passende eller bekvem Maade.

Fit'ness (fit'nes), *n.* Passelighed, Bekvemhed, Bekvemmelighed.

Fit'ting (fit'ing), *a.* bekvem, passende.

Five (faiv), *a.* fem.

Fix (fiks), *v.* fæste, gjøre fast, hæfte; gjennembore; gjøre fast (noget flydende), figere, fixere; *fig.* fastsætte, bestemme; sætte sig fast; nedsætte sig; blive tyk eller fast; tilpasse, ordne; *n.* Vaande, Fare, stor Forlegenhed.

Fix-a'tion (fiks-e'fjøn), *n.* Fastsættelse; Fasthed; Bestemmelse; T. Fixering, Fastgjørelse.

Fix'ed-ness (fiks'ed-nes), *n.* fast Forbindelse; Uopløselighed; Fasthed, Bestandighed, Uforanderlighed.

Fix'i-ty (fiks'i-ti), *n.* Delenes faste Sammenhæng, Ildfasthed, Fixitet.

Fixt'ure (fikst'iur), *n.* hvad der er fastgjort; nagelfast Bohave.

Fizz (fis), *n.* Champagne, Vin.

Fizz (fis), } *n.* Fis; *v.* fise.
Fiz'zle (fis'sl), }

Flab'bi-ness (flæb'bi-nes), *n.* Slaphed.

Flab'by (flæb'bi), *a.* slap, flatten, nedhængende, vissen.

Flac'cid (flæk'sid), *a.* slap, blød, flatten, vissen.

Flac-cid'i-ty (flæk-sid'i-ti), *n.* Slaphed.

Flag (flæg), *v.* slagre, hænge løs og slap; blive mat eller sløv, blive flau; gjøre slap, slappe, svække; *n.* Flag, Distinktionsflag (som føres af Admiralen); Flæg, Siv; Sværdlilje (Plante); Forklæde; Grot (4 pence).

Flag'el-late (flædj'el-leit), *v.* pidske, hudflette.

Flag'el-la'tion (flædj'el-lei'fjøn), *n.* Pidskning, Hudstrygning.

Flag'eo-let (flædj'ø-let), *n.* Flageolet (et Slags liden Fløjte).

Flag'gy (flæg'gi), *a.* slap, mat, flau.

Fla-gi'tious (flå-djis'jøs), *a.* ondskabsfuld, afskyelig, skjændig.

Flag'--of'fi-cer (flæg'af'fi-sør), *n.* Flagmand, Admiral (der fører Kommandoflag).

Flag'on (flæg'øn), *n.* Flaske.

Fla'gran-cy (flei'grën-si), *n* Brænden; Hede; Brynde; aabenbar Skjændighed, Skamløshed, Uforskammethed.

Fla'grant (flei'grënt), *a.* }
Fla'grant-ly (flei'grënt-li), *ad.* } brændende, glødende; aabenbar, bekjendt, skamløs.

Flag'--ship (flæg'sjip), *n.* Flagskib (som fører Distinktionsflagget).

Flag'--staff (flæg'stæf), *n.* Flagstok, Flagstang.

Flag'--stone (flæg'stön), *n.* Flise (bred, flad Sten); *v.* belægge eller brolægge med Fliser.

Flail (flei'l), *n.* Plejel.

Flake (fleik), *n.* Flage (f. Ex. Sneflage), tyndt løst Lag, liden Skive, Skjæl; Flokke eller Flok; *v.* skalles, opløse sig; danne til Flager, adskille i tynde flade Dele, flække.

Flak'y (flei'ki), *a.* flokket, løst; som ligger i Lag, skiferagtig.

Flam (flæm), *n.* opdigtet Historie, Opdigtelse; Paaskud, Udflugt; Grille, lunefuldt Indfald; T. Signal ved Trontmeslag; *v.* narre ved Løgn eller Paaskud.

Flam'beau (flæm'bō), *n.* Fakkel (som er tændt).

Flame (flei'm), *n.* Flamme, Lue; *fig.* Lue, Elskov; Varme; *v.* flamme; *fig.* flamme, lue.

Flam'ing (flei'm'ing), *a.* straalende, pragtfuldt, glimrende.

Fla-min'go (flå-ming'gō), *n.* Flamingo (Fugl).

Flam'y (flei'm'i), *a.* flammende, brændende; flammet.

Flange (flændsj), *n.* fremstaaende Kant (f. Ex. paa et Stykke støbt Rør, en Jernbane-Skinne eller paa Hjulet, som løber paa Skinnen).

Flank (flængk), *n.* Side, det tynde af Livet; Slag (af et slagtet Kreatur); T. Flanke, Sidelinie (af en Hær eller et Fæstningsværk); *v.* dække Siderne, flankere, beskytte fra Siden; angribe i Flanken.

Flan'nel (flæn'nël), *n.* Flonel; varmt krydret Øl med Genever; *v.* aftørre eller gnide med Flonel.

Flap (flæp), *n.* Flip, Smække, Klap, Læp (en bred, tynd, nedhængende, kun paa den ene Side befæstet Ting); Kladsk, Dask (med noget fladt); Dasken, Dinglen (Bevægelsen af en Klap osv.); *v.* kladske, daske, slaa (med flad Haand); bevæge klappende, klapre, slaa eller baske med Vingerne; hænge slap ned; vende (en Pandekage ved et Smæk med Panden).

Flap'jack (flæp'djæk), *n.* et Slags Pandekage eller Æbleskive.

Flap'per (flæp'pør), *n.* En eller noget som dasker osv.; nylig bevinget And; Haand, Lalle.

Flare (flær), *n.* flagrende, ustadigt Lys; *v.* flagre, flamme ustadig; glimre, glimte; lyse med blendende Lys, blende; befinde sig i blendend Lys.

Flash (flæsj), *n.* Glimt, Lysglimt; Udbrud (pludselig Ytring), Indfald; kort Varighed, Øjelik; pludselig Udgydning af Vand, Vandstraale; Pøl; Paryk; *a.* pyntet, moderne opfixet (uden Smag); efterabende (fine Overmænd), som søger at hæve sig over sine Ligemænd eller agere fornem; eftergjort, uægte, falsk; bedragelig, svigefuld (jvf. Fast); *v.* glimte; udbryde, frembryde; slaa hurtig, pladske.

Flash'y (flæsj'i), *a.* glimtende; overfladisk, intetsigende, flau, aandløs; snavset.

Flask (flåsk), *n.* Flaske; Kurveflaske; Krudthorn.

Flask'et (flåsk'ët), *n* et Slags Fad; lang flad Kurv.

Flat (flæt), *a.* flad, jævn, flet; lav; grund, ikke dyb; *fig.* smagløs, aandløs, mat, svag, flau; nedslagen; ligefrem, plat; fuldkommen, ganske, aldeles, rent ud; T. med **b** for, ¼ Tone lavere; liden (om Tertsen), mol (om Tonarten); *n.* Fladhed, Jævnhed; Flade, Slette; Baggrund (i Theater-Dekoration); Stokværk, Etage; indre Afdeling (i et Hus); lavt eller grundet Sted; fladbundet Baad, Pram, lavpullet og bredskygget Straahat; En som let lader sig narre, Tosse, enfoldig Person; T. b.; Mol (i Musik); S. T. Plade (liden Grund).

Flat'ness (flæt'nës), *n.* Fladhed, Jævnhed; Plathed; Flauhed, Mathed.

Flat'ten (flæt'tn), *v.* gjøre flad eller jævn, jævne; slaa flad, lægge fladt; nedtrykke; gjøre flau eller mat; blive flad, blive flau.

Flat'ter (flæt'tør), *n.* en Person eller et Værktøj som gjør fladt eller glatter, Planerer.

Flat'ter (flæt'tør), *v.* smigre, flattere.

Flat'ter-er (flæt'tør-ør), *n.* Smigrer.

Flat'ter-y (flæt'tør-i), *n.* Smigreri, Smiger.

Flat'u-lence (flæt'jü-lëns), *n.* Opblæsning, Vindsyge; *fig.* Vindighed, Opblæsthed.

Flat'u-lent (flæt'jü-lënt), *a.* opblæsende, som blæser op; vindig, svulstig, opblæst.

Flaunt (flånt), *v.* flagre, bevæge sig for Vinden; blæse sig op, prunke, prange, bruse; *n.* Prunk, Prang; Flitterstads, Puds.

Fla'vor (fle'vør), *n.* Vellugt, Duft; Velsmag, Smag; *v.* dufte, lugte; gjøre velsmagende eller vellugtende.

Fla'vor-ous (fle'vør-øs), *a.* vellugtende; velsmagende.

Flaw (flå), *n.* Revne, Spalte, Knæk, Sprække; Mangel, Fejl, Svaghed, Ufuldkommenhed; Vindstød; Opbrusen, heftig Bevægelse; Storm; *v.* knække, gjøre Revner eller Sprækker, sønderrive, slaa i Stykker; bryde.

Flaw'y (flå'i), *a.* som har Revner; fejlfuld, mangelfuld.

Flax (flæks), *n.* Hør (Plante).

Flax'en (flæks'n), **Flax'y** (flæks'i), *a.* af Hør, Hør-; som

Hør, lysegul, blond; træet (om Frugter).

Flay (flē), *v.* flaa.

Flea (flī), *n.* Loppe; *v.* loppe.

Fleam (flīm), *n.* Ladejern, Lancet.

Fleck (flek), *v.* gjøre plettet eller spettet, gjøre spraglet eller stribet.

Flec'tion (flek'sjøn), se Flexion.

Fled (fled), flygtede, flygtet, *imp.* & *p. p.* af Flee.

Fledge (fledsj), *v.* fjedre, forsyne med Fjedre; blive flyg eller flyvefærdig.

Fledge'ling (fledsj'ling), *n.* nylig befjedret Fugl.

Flee (flī), *v.* [*imp.* & *p. p.* FLED] flyv, tage Flugten, flygte; (undertiden for: Fly, flyve.

Fleece (flīs), *n.* Uld (af et Faar ved een Klipning); Skind (især med Ulden paa), Uldskind; *v.* klippe (Faar); *fig.* flaa, plyndre, udsuge; bedække med uldne Skind, *fig.* overtrække ligesom med Uld.

Flee'cy (flī'si), *a.* ulden, uldrig; lig Uld.

Fleer (flir), *v.* spotte, haane; le haanlig eller spotsk; *n.* Spot, Haanlatter, haanligt Smil; paatagen Høflighed.

Fleet (flit), *n.* Flaade (Krigs- eller Handelsflaade); Vandgrav (hvori Vandet flyder eller løber), Indløb; *v.* flyde; flyve hurtig, fare hen, flyve bort; være flygtig eller kortvarig, fare hen over; henleve.

Fleet'ing (flit'ing), *a.* flygtig, forgjængelig.

Fleet'ness (flit'nes), *n.* Hurtighed, Lethed, Flygtighed.

Flem'ish (flem'isj), *a.* flamsk, hollandsk.

Flesh (flesj), *n.* Kjød (ogsaa om Kjødet af Frugter); Kjødspise; *fig.* Kjød (o: Legeme; menneskelig Natur; Sanselighed); *v.* indvie (ligesom Hunde afrettes ved at faa noget for den første Fangst); øve, hærde; mætte, styre sin Lyst; afskrabe Kjødet (af en Hud); give Kjødfarve.

Flesh'-brush (flesj'brøsj), *n.* Hudbørste.

Flesh'i-ness (flesj'i-nes), *n.* Kjødrighed, Kjødfuldhed.

Flesh'ly (flesj'li), *a.* kjødelig, dyrisk, sanselig.

Flesh'y (flesj'i), *a.* kjødrig, kjødfuld.

Flew (fljų eller flų), fløj, *imp.* af Fly.

Flew (fljų), *n.* nedhængende Flab eller Læbe (paa store Hunde).

Flex'i-bil'i-ty (fleks'i-bil'i-ti), *n.* Bøjelighed.

Flex'i-ble (fleks'i-bl), **Flex'ile** (fleks'il), *a.* bøjelig.

Flex'ion (flek'sjøn), *n.* Bøjning, Krumning; Bugt, Fold.

Flex'or (fleks'ør), *n.* Bøjemuskel.

Flex'u-ous (fleks'jų-øs), *a.* krumløbende, slangebugtet; bevægelig, ustadig.

Flex'ure (fleks'sjųr), *n.* Bøjelse, Bøjning; Krumning; Bugt; *fig.* dybt Buk, Underdanighed.

Flick'er (flik'ør), *v.* flagre; glimte, blinke (som et Lys); vifte, være i urolig Bevægelse; *n.* Flagren, flygtig Opblussen.

Fli'er (flai'ør), *n.* En som flyver; Flygtning; Uro, Svinger, Svinghjul (i en Maskine); *pl.* Vinger *pl.* (paa en Ten); lige Trappe (uden Ombøjninger).

Flight (flait), *n.* Flugt (Flyven eller Flygten, ogsaa *fig.* Tankeflugt); Flok, Sværm; Yngel; lang stærkt fjedret Pil; Pileskud, Skud, Salve, Regn (af Pile eller Bomber).

Flight'i-ness (flait'i-nes), *n.* Flygtighed, Vildhed.

Flight'y (flait'i), *a.* flygtig, hurtig; vild, fantastisk.

Flim'si-ness (flim'si-nes), *n.* Slaphed.

Flim'sy (flim'si), *a.* svag, løs, slap; *fig.* aandløs, flau; *n.* tyndt præpareret Kopieer-Papir (som Referenter bruge for med eet at faa flere Artikler tilsendt forskjellige Blade); Banknote.

Flinch (flintsj), *v.* vige tilbage, trække sig tilbage (frygtsom og sky), svigte, søge Udflugter, ikke naa sit Maal.

Fling (fling), *v.* [*imp.* & *p. p.* FLUNG] slænge, slynge, kaste; ile, fare, styrte; bevæge sig med Heftighed (om Heste), springe, slaa; *fig.* stikle; *n.* Kast, Slag; *fig.* Stiklen, Spot; Stikleri; Frispas, Hang, Lyst.

Flint (flint), *n.* Flint, Fyrsten.

Flint'y (flint'i), *a.* flinthaard, stenhaard; *fig.* ufølsom, grusom.

Flip (flip), *n.* Sømands-Drik (Øl, Brændevin og Sukker); lidet Slag (se Fillip).

Flip'pan-cy (flip'æn-si), *n.* Hurtighed, Snaksomhed, Mundkaadhed.

Flip'pant (flip'ænt), *a.* } hur-
Flip'pant-ly (flip'ænt-li), *ad.* } tig, færdig, let; snaksom, mundkaad, næsvis.

Flirt (flört), *v.* smide, kaste, slænge; vifte med, svinge, bevæge med Hurtighed, løbe frem og tilbage, vimse; spøge, fjase, opføre sig letfærdig, kokettere; stikle, spotte; *n.* hurtig, kort Bevægelse, Sving, Slag; Skose, Stikleri, Spøg, Fjas; Kokette, Flane; *a.* letfærdig, flanet.

Flir-ta'tion (flör-te'sjön), *n.* hurtig Bevægelse; Flanevæsen, Koketteri.

Flit (flit), *v.* flytte, forandre Bolig; fly; undfly; flagre; være flygtig; bortskaffe; *fig.* udjage af Besiddelsen.

Flitch (flitsj), *n.* Side (Flesk), Fleskeside; S. T. Baadetømmer.

Float (flöt), *v.* flyde, svømme; svæve; gjøre flot; flaade (Tømmer); oversvømme, flyde over; *n.* Flaade, Tømmerflaade; Kork (paa en Medesnor).

Floc'cu-lence (flak'kjü-lens), *n.* Sammenfiltring i Totter.

Floc'cu-lent (flak'kjü-lent), *a.* som hænger sammen i Totter.

Flock (flak), *v.* flokke sig, samle sig; *n.* Flok, Hob (Faar, Fugle, Mennesker); Faarehjord, Faareflok, *fig.* Hjord.

Flock (flak), *n.* Uldtot, Tot.

Flock'-bed (flak'bed), *n.* Seng stoppet med Uld, Uldmatras.

Floe (flō), *n.* stor Isflage.

Flog (flag), *v.* pidske, give Ris, slaa; S. T. afstraffe med Tampen, tampe.

Flog'ging (flag'ging), *n.* Pidskning, Hudstrygning, Ris *pl.*, Tamp, Straf.

Flood (flød), *n.* Flod, (modsat Ebbe); Masse Vand (i Poesi: om Floder eller Havet); Oversvømmelse; Syndflod; *fig.* Overflødighed, Strøm; maanedlig Renselse (hos Kvinderne); *v.* flyde over oversvømme.

Flood'-gate (flød'get), *n.* Sluseport.

Floor (flōr), *n.* Gulv, Stokværk, Etage; S. T. Bund (af et Skib); *v.* belægge med Gulv; kaste til Jorden; *fig.* slaa, bringe til Taushed.

Floor'ing (flōr'ing), *n.* Gulvlægning; Gulv; Materiale til Gulv.

Flop (flap), *v.* slaa med Vingerne, klapre (se Flap); plumpe, dumpe; *n.* Dump.

Flo'ra (flō'rå), *n.* Flora (Blomstergudinde; et Lands vilde Blomster).

Flo'ral (flō'ræl), *a.* som hører til Flora (Blomstergudinden) eller Blomster, Blomster-.

Flo-res'cence (flö-rēs'sens), *n.* Blomstertid, Blomstring.

Flo'ret (flō'rēt), *n.* liden Blomst (af en sammensat Blomst).

Flor'id (flar'id), *a.* blomstrende; af frisk rød Farve; pragtfuld, smykket.

Flo-rid'i-ty (flö-rid'i-ti), *n.* levende Farve, frisk Rødme, Prydelse Sirlighed, Veltalenheds Blomster *pl.*

Flo-rif'er-ous (flö-rif'ör-øs), *a.* som bærer Blomster.

Flor'in (flar'in), *n.* Florin, Gylden.

Flo'rist (flō'rist), *n.* Blomsterkjender; Forfatter af en Flora eller Plantefortegnelse; Blomsterfælger.

Flos'cu-lous (flas'kjü-løs), *a.* T. sammensat af smaa rørformige Kroner; *fig.* som ligner Blomster.

Flot'age (flöt'ædsj), *n. pl.* alt hvad der svømmer paa Vandet (Skum o. l.)

Flot'sam (flɑt'sæm), } *n.* Stran-
Flot'son (flɑt'sən), } dingsgods.
Flounce (flauns), *v.* pjaske; plumpe (i Vandet); bevæge sig tungt og støjende; bevæge sig med Heftighed, fare op; besætte med Falbeler eller Garnering; rasle (med en Kjole); *n.* Plask; Fabel, Garnering.
Floun'der (flaun'dər), *n.* Flyndre (Fisk).
Floun'der (flaun'dər), *v.* bevæge sig heftig og uregelmæssig, sprælde, anstrænge sig (uden Overlæg).
Flour (flaur), *n.* fint Mel, Sigtemel; *v.* male til Mel; mele.
Flour'ish (flər'isj), *v.* florere, trives, være i en blomstrende Tilstand, blomstre; betjene sig af et blomstrende Sprog, tale blomstrende; prale, rose sig; bevæge sig paa mangfoldige Maader frem og tilbage, svinke, svinge, gjennemkrydse; pryde eller smykke med Blomster; brodere; svinge (en Fane osv.); præludere; gjøre Rulader eller Løb; blæse eller støde i Trompet; *n.* blomstrende Tilstand; Glans, Smykke, Skjønhed, Sir; Forsiring, Forskjønnelse, Blomster *pl.* (i Stil og Poesi); Snirkel, Sving; Præludium, Forspil; Stød i Trompeten, Fanfare; svingende Bevægelse, Sving.
Flout (flaut), *v.* spotte, haane, forhaane; *n.* Spot, Haan.
Flow (flo), *v.* flyde, strømme; stige (om Vandet); smelte; glide hen; hænge løst i bløde Folder, bølge; flyde (om Tale og Stil); overstrømme, flyde over; *n.* Flod (modsat Ebbe), Stigen; Tilløb (af Vand); *fig.* Strøm (Talens).
Flow'age (flo'ədsj), *n.* Strømning; Overstrømning.
Flow'er (flaur), *n.* Blomst; *fig.* Blomst; blomstrende Alder; Prydelse, Smykke, Skjønhed; Kjærne (det bedste af noget); Mel (se Flour); *pl.* maanedlig Renselse (Kvindernes); *v.* blomstre i Blomster; skumme, gjære (om Øl); pryde med Blomster, gjøre blommet.
Flow'er-de-luce' (flau'ər-di-ljus'), *n.* Iris; Lilje (i Vaaben).
Flow'er-y (flau'ər-i), *a.* fuld af Blomster, blomstrende, blomsterprydet.
Flown (flon), *p. p.* af Flee eller Fly.
Fluct'u-ate (flokt'jü-eit), *v.* flyde eller bølge frem og tilbage; være usvis, vankelmodig eller ubestemt, vakle; stige og falde (om Priser).
Fluct'u-a'tion (flokt'jü-ei'sjən), *n.* Bølgen; Vaklen, Ubestemthed.
Flue (fljų), *n.* Røgfang, Rør, Skorstensrør).
Flue (fljų), *n.* bløde Dun eller Haar *pl.*
Flu'en-cy (fljų'ən-si), *n.* Flydenhed, Strøm (Talens eller Stilens).
Flu'ent (fljų'ənt), *a.* flydende; *n.* Strøm, rindende Vand; T. Fluxion, Flaad.
Flu'ent-ly (fljų'ənt-li), *ad.* paa en flydende, let Maade.
Flu'id (fljų'id), *a.* flydende; *n.* Vædske, flydende Legeme; *pl.* Safter *pl.* (i Legemet).
Flu-id'i-ty (fljü-id'i-ti), } *n.* Fly-
Flu'id-ness (fljų'id-nes), } denhed, flydende Tilstand.
Fluke (fljųk), *n.* Spaan eller Flig.
Flume (fljųm), *n.* Strøm (i en Rende), Vandledning, Møllerende.
Flum'mer-y (flom'mər-i), *n.* Havregrød, Melpap; *fig.* ækelt Smigreri, unyttig Snak.
Flung (fløng), kastede, kastet, *imp.* & *p. p.* af Fling.
Flur'ry (flər'ri), *n.* (of wind), Vindstød; let Vindbrise (som hist og her kruser Søen); *fig.* forvirret og ængstelig Ilen, Hastværk, Befippelse; *v.* bevæge let og ustadig, forurolige, gjøre befippet.
Flush (fløsj), *v.* strømme, flyde voldsomt; fare op; styrte frem; rødme, blive rød, blusse; udskylle; bringe til

at fare op, opjage; bringe til at rødme; gjøre opblæst eller stolt, opflamme; pidske; *a.* frisk, kraftig, oplivet; rigelig forsynet, som har Penge; T. lige, som danner en lige Flade, i Flugt; *n.* pludseligt Tilløb, Tilstrømmen; Rødme, Blussen; Overflødighed; (i Kortspil) alle paa hinanden følgende Kort af samme Farve; Flok (Vildænder); T. Løb (i Musik).

Flus'ter (flŏs'tər), *v.* varme, oplive, hede; beruse; forvirre; støje, broute, gjøre stort Væsen; *n.* Hede, Beruselse, Opbrusning, Forvirring.

Flute (flyt), *n.* Fløjte; T. Rifle (paa en Søjle); S. T. Fløjte (hollandsk tremastet Fragtskib); *v.* blæse paa Fløjte; T. rifle.

Flut'ist (flyt'ist), *n.* Fløjtespiller, Fløjtenist.

Flut'ter (flŏt'tər), *v.* flagre; være i Uro, være ustadig; bringe i Uro, forvirre; skræmme, forjage; forurolige; *n.* hurtig og uregelmæssig Bevægelse, Viften; Uro, Forlegenhed; Uorden, Forvirring.

Flu'vi-al (flyu'vi-əl), **Flu'vi-at'ic** (flyu'vi-ət'ik), *a.* som hører til Floder, Flod-.

Flux (flŏks), *n.* Flyden, Flaad (flydende Tilstand), Strøm; Udløb, Afløb; Sammenløb; Omløb (Penges); Forandring; Affondring (hvad der udskilles af Legemet); Flaad (Sygdom).

Flux'i-bil'i-ty (flŏks'i-bil'i-ti), *n.* Smelteligheд.

Flux'i-ble (flŏks'i-bl), *a.* smeltelig; foranderlig.

Flux'ion (flŏk'shən), *n.* Flyden; Flaad; *pl.* T. Differentialregning.

Flux'ion-a-ry (flŏk'shən-ə-ri), *a.* som angaar Differentialregningen.

Fly (flai), *v.* [*imp.* FLEW; *p. p.* FLOWN] flyve; flyv, undfly, flygte fra (se Flee); springe i Stykker; lade flyve eller gaa op (om en Papirsdrage; T. jage med Falke.

Fly (flai), *n.* Flue; Svinghjul, Uro (i en Maskine); S. T. Rose (i Kompasset); let Hyrevogn, Droschke (som oftest med een Hest); øverste Del af et Telt, Markise, Soffitte (o: Loft-Coulisse).

Fly (flai), *a.* klog, som let forstaar en andens Mening; *n.* Kneb.

Fly'-blow (flai'blō), *n.* Fluespy; *v.* belægge med Fluespy, fordærve (om Fødevarer).

Fly'-leaf (flai'lif), *n.* Forsætsblad, Forsætspapir.

Foal (fōl), *n.* Føl; *v.* fole, kaste Fol.

Foam (fōm), *n.* Skum, Fraade; *v.* skumme, fraade; *fig.* rase.

Foam'y (fōm'i), *a.* bedækket med Skum, skummende.

Fob (fŏb), *n.* liden Lomme Urlomme.

Fob (fŏb), *n.* Fif, listig Streg, Kneb; *v.* narre, trække op, have til bedste.

Fo'cal (fō'kəl), *a.* som hører til Brændepunktet.

Fo'cus (fō'kŭs), *n.* Brændepunkt, Focus; *v.* bringe til et Brændepunkt eller Centrum.

Fod'der (fŏd'dər), *n.* Foder (til Kvæg osv.); *v.* fore.

Foe (fō), *n.* Fjende.

Fog (fŏg), *n.* Taage.

Fog (fŏg), *n.* Efterslæt; langt tørt Græs.

Fog'gi-ness (fŏg'gi-nĕs), *n.* Taagefuldhed, Taage.

Fog'gy (fŏg'gi), *a.* taaget; omtaaget, beruset.

Fo'gey (fō'gi), *n.* gammel Særling, underlig gammel Karl (enfoldig, gammeldags klædt).

Foi'ble (foi'bl), *n.* (moralsk) Svaghed, Svag Side.

Foil (foil), *n.* Floret (Fegtekaarde).

Foil (foil), *n.* Folie, Glansblad (til Forgyldning; under Ædelstene; Kvægsølvet bag Spejle; *fig.* om noget der hæver eller giver en Ting forhøjet Glans).

Foil (foil), *v.* slaa aldeles, tilintetgjøre; gjøre stump eller sløv; forvirre.

Foist (føist), *v.* falskelig indskyde, indflikke eller indflette (noget ægte eller falsk).

Foist (føist), *n.* Fuste (en let Galej med 16 til 18 Aarer paa hver Side og to Mand ved hver Aare).

Fold (fōld), *n.* Fold; Fals; Omslag; Indhegning, Fold (til Kreaturer), Faaresti; Faarehjord; *v.* folde, lægge sammen (Hænderne, et Brev osv.); drive i Fold, indelukke i en Fold (Kreaturer); false, lægge i Fals (hos Bogbindere).

Fold'er (fōld'ør), *n.* En som falser osv.

Fo'li-a'ceous (fō'lī-ē'sjøs), *a.* bladagtig, bladet.

Fo'li-age (fō'lī-ædsj), *n.* Blade *pl.*, Løv; Løvværk; *v.* pryde med Løvværk.

Fo'li-ate (fō'lī-ēt), *v.* slaa eller danne til tynde Plader eller Blade; belægge med Folie, foliere.

Fo'li-a'tion (fō'lī-ē'sjøn), *n.* Bladudvikling, Foliation; Udhamring til Blade.

Fo'li-o (fō'lī-ō), *n.* Folio, Halvarkstørrelse; Foliant; T. Folio, Side (i Regnskabsbøger).

Folk (fōk), (ofte **Folks** *pl.*) *n.* Folk, Mennesker *pl.*

Fol'li-cle (fɑl'lī-kl), *n.* lille Hylster eller Blære; Bælgkapsel (paa nogle Planter).

Fol'low (fɑl'lō), *v.* følge, komme eller gaa efter (Andre); adlyde, følge; forfølge; følge paa, være Følgen af; beskjæftige sig med.

Fol'low-er (fɑl'lō-ør), *n.* Følgesvend, Ledsager; Efterfølger; Tilhænger; Tjener, *pl.* Følge.

Fol'ly (fɑl'lī), *n.* Fjollethed; Daarskab, Daarlighed, Uforstandighed.

Fo-ment' (fō-mēnt'), *v.* bade (syge Lemmer osv.), varme; *fig.* pleje; opmuntre, tilskynde, nære.

Fo'men-ta'tion (fō'mēn-tē'sjøn), *n.* Anvendelse af varme Omslag, Badning; Omslag, Lindringsmiddel.

Fond (fɑnd), *a.* fjantet, taabelig, naragtig, taabelig; attraaende, eiskende inderlig og overdreven, overdreven kjærlig; forelsket.

Fon'dle (fɑn'dl), *v.* behandle med stor Ømhed, kjæle for.

Fond'ling (fɑnd'ling), *a.* kjærlig, øm; *n.* Yndling, Kjæledægge; Skjødebarn; Nar.

Fond'ly (fɑnd'lī), *ad.* meget ømt og kjærligt; paa en kjærlig Maade.

Fond'ness (fɑnd'nēs), *n.* Ømhed, Inderlighed; Daarskab, Svaghed.

Font (fɑnt), *n.* T. fuldstændig Afstøbning eller Assortiment af Typer.

Font (fɑnt), *n.* Font, Døbefont (jvf. Fountain).

Food (fud), *n.* Føde, Spise, Næring.

Fool (ful), *n.* (gooseberry—, apple—) Stikkelsbærgrød, Æblegrød

Fool (ful), *n.* fjollet Person, Daare, Tosse, Taabe; Bajas, Nar, Spasmager; *v.* narres, spøge, spase; have til Bedste, holde for Nar; narre, bedrage.

Fool'er-y (ful'ør-ī), *n.* Daarskab, Naragtighed; Narreri.

Fool'-hard-y (ful'härd-ī), *a.* dumdristig.

Fool'ish (ful'ïsj), *a.* taabelig, ubesindig, urimelig; naragtig, latterlig.

Fool'ish-ly (ful'ïsj-lī), *ad.* paa en daarlig, taabelig eller naragtig Maade.

Fool'ish-ness (ful'ïsj-nēs), *n.* Daarskab, Naragtighed, Daarlighed, Taabelighed.

Fools'cap (fulz'kæp), *n.* Propatria-Papir.

Foot (fut), *n.* Fod; (*fig.* som i Dansk-Norsk); Fodfolk *pl.*; Versfod; Fod (Maal, 12 Tommer); *pl.* det som er paa Bunden (af Sukker-, Oljefade osv.); *v.* gaa, vandre, rejse til Fods; danse, hoppe, trippe; træde paa; fose, sparke; strikke Fødder i, forfødde (Strømper, Støvler osv.); holde med Fødderne (Rovet osv.); fastsætte, oprette.

Foot'-ball (fut'bɑl), *n.* Ballon, Fodbold (Spil hvori To imod To søge at sparke en luftfyldt Bold mellem opstillede Stave).

Foot'-boy (fut'bøi), *n.* Dreng (Tjener), Lakej.

Foot'ing (fut'ing), *n.* Gang, Trin, Skridt *pl.*; Dans; Fodspor; Fodfæste, fast Fod; *fig.* Fod, Forstaaelse, Stilling.

Foot'man (fut'mæn), *n.* Fodgjænger; Infanterist; Tjener, Lakej; Rist med Fødder (til at riste Brød paa).

Foot'-pace (fut'peis), *n.* Fodgang, langsomt Skridt; Afsats paa en Trappe, Repos.

Foot'pad (fut'pæd), *n.* Stratenrøver til Fods, Stimand.

Foot'-path (fut'päth eller fut'pæth), *n.* Fodsti.

Foot'step (fut'stɛp), *n.* Fodtrin, Spor, Fodspor.

Foot'stool (fut'stul), *n.* Fodskammel.

Fop (fɑp), *n.* Vindmager, Laps, Nar.

Fop'per-y (fɑp'pør-i), *n.* Naragtighed, Lapseri.

Fop'pish (fɑp'pisj), *a.* lapset, naragtig; forfængelig.

Fop'pish-ness (fɑp'pisj-nɛs), *n.* Naragtighed, Forfængelighed, Lapseri.

For (fɑr), *prp.* for, til, med Hensyn til, hvad angaar; *conj.* for, thi.

For'age (fɑr'ɛdsj), *n.* Fouragering; Foder, Hestefoder; Fourage; Levnetsmidler *pl.*; *v.* fouragere, hente eller opdrive Foder; plyndre; *fig.* nære sig, mætte sig.

For'as-much' (fɑr'ɛs-mʌtsj'), forsaavidt, i Betragtning af.

Fo-ray' (fö-rei' eller fɑr'ei), *n.* Plyndringstog, røveragtigt Indfald.

For-bade' (fɑr-bɛd'), forbød, *imp.* af Forbid.

For-bear' (fɑr-bär'), *v.* lade være, undlade, ophøre; vente, have Taalmodighed; afholde sig fra; undgaa, sky; afholde (fra noget); bære over med, skaane, behandle mildt; fordrage.

For-bear'ance (fɑr-bär'ɛns), *n.* Undladelse; Afholdenhed; Opsættelse, Afbrydelse (en Sags); Taalmodighed Overbærelse, Mildhed.

For-bid' (fɑr-bid'), *v.* [*imp.* FORBID; *p. p.* FORBIDDEN] forbyde; hindre, forhindre; tilbageholde; unddrage; banlyse, forbande.

For-bid'ding (fɑr-bid'ding), *a.* frastødende, modbydelig, ubehagelig; *n.* Forhindring, Modstand.

For-borne' (fɑr-bɑrn'), afladt, ladet være, *p. p.* af Forbear.

Force (förs), *n.* Kraft, Styrke, Magt; Tvang, Nødvendighed; Politi (det samtlige Mandskab); Fos, Vandfald; *pl.* Tropper *pl.*; *v.* tvinge, nøde; tage med Magt, indtage med Storm; voldtage; tiltvinge; fordrive; rive, støde, sprænge; anstrenge; forstærke; lægge Vægt paa; forcere; fremdrive (Frugter og Blomster ved Varme); farcere (se Farce).

Force'-meat (förs'mit), *n.* Farce, Fyldemad, Fylding.

For'ci-ble (för'si-bl), *a.* stærk, kraftig, mægtig, heftig, voldsom; tvungen; virksom; gyldig.

For'ci-bly (för'si-bli), *ad.* stærkt; kraftigt; paa en voldsom Maade.

Ford (förd), *n.* Vadested; Flod, Strøm; *v.* gjennemvade, vade over.

Ford'a-ble (förd'ä-bl), *a.* som man kan vade over.

Fore (för), *a.* som er foran eller forved, For-; *ad.* forforud (om Tidsforhold).

Fore'arm (för'ärm), *n.* Forarm.

Fore-arm' (för-ärm'), *v.* bevæbne forud.

Fore-bode' (för-böd'), *v.* anthde forud, forudsige; vide forud, ane.

Fore-cast' (för-kɑst'), *v.* overlægge forud; indrette forud; forudse.

Fore'cast (för'kɑst), *n.* Overlæg, velberaad Hu; forud overlagt Plan, Fremsyn.

Fore'cas-tle (för'kɛs-l), *n.* S. Bak.

Fore-close' (fōr-klōs'), *v.* udelukke, spærre, hindre; ophæve Indløsningsret til (et Pant).

Fore-clos'ure (fōr-klō'sjur), *n.* Hindring (hvorved en Laantager negtes at udløse sin pantsatte Ejendom).

Fore-doom' (fōr-dum'), *v.* forudbestemme (Ens Skjebne osv.).

Fore'fa-ther (fōr'fä-dher), *n.* Stamfader, *pl.* Forfædre *pl.*

Fore'fin-ger (fōr'fin-gør), *n.* Pegefinger.

Fore-go' (fōr-gō'), *v.* [*p. p.* FOREGONE] opgive, lade fare; gaa forud, være forløben.

Fore-gone' (fōr-gɑn'), *a.* forbigangen, henrunden.

Fore'ground (fōr'graund), *n.* Forgrund.

Fore'hand-ed (fōr'hænd-ed), *a.* uddannet fortil; tidlig; som er ovenpaa (o: som staar sig godt).

Fore'head (fɑr'ed), *n.* Pande; *fig.* Dristighed, Uforskammethed.

For'eign (fɑr'in), *a.* fremmed, udenlandsk; fremmed, forskjellig, uvedkommende.

For'eign-er (fɑr'in-ør), *n.* Fremmed, Udlænding.

Fore-judge' (fōr-djødsj'), *v.* afgjøre forud; bedømme forud.

Fore-know' (fōr-nō'), *v.* vide forud, forudse.

Fore-knowl'edge (fōr-nɑl'edsj), *n.* Forudvidenhed, Forkundskab.

Fore'land (fōr'lænd), *n.* Landodde.

Fore'lock (fōr'lɑk), *n.* Forhaar; S. T. Split (til en Bolt).

Fore'man (fōr'mæn), *n.* Formand; Mestersvend.

Fore'most (fōr'mōst), *a.* forrest; først (i Værdighed osv.); *ad.* først, allerførst.

Fore'noon (fōr'nyn), *n.* Formiddag.

Fo-ren'sic (fō-rèn'sik), *a.* retlig, juridisk (jvf. Forum).

Fore'or-dain' (fōr'ɑr-dein'), *v.* forordne eller bestemme forud.

Fore'part (fōr'pärt), *n.* Fordel, forreste Del.

Fore'rank (fōr'rænk), *n.* forreste Række, første eller forreste Led.

Fore-run' (fōr-røn'), *v.* løbe foran, gaa forud for.

Fore-run'ner (fōr-røn'nør), *n.* Forløber, Forbud; Forvarsel, Forbetydning.

Fore-see' (fōr-si'), *v.* [*p. p.* FORESEEN] forudse.

Fore-show' (fōr-sjō'), *v.* [*p. p.* FORESHOWN] vise eller antyde forud, bebude.

Fore'sight (fōr'sait), *n.* Forudseen, Forudviden; Forsigtighed, Forsorg.

Fore'skin (fōr'skin), *n.* Forhud.

For'est (fɑr'ɛst), *n.* Skov (vild Skov, Urskov); kongelig Vildbane; Forstvæsen.

Fore-stall' (fōr-stɑl'), *v.* optage i Forvejen, opkjøbe forud, drive Forprang; tilegne sig førend Andre; forekomme, komme i Forkjøbet, hindre.

For'est-er (fɑr'ɛst-ør), *n.* Forstmand, Forstbetjent, Skovfoged; Skovbeboer.

Fore'taste (fōr'teist), *v.* smage forud, have en Forsmag paa.

Fore-tell' (fōr-tɛl'), *v.* forudsige.

Fore'thought (fōr'thɑt), *n.* Betænksomhed, velberaad Hu.

Fore-to'ken (fōr-tō'kn), *v.* betegne eller betyde forud; *n.* Forbud, Forvarsel, Omen.

Fore'top (fōr'tɑp), *n.* forreste Spids eller Top; S. T. Fokkemers, Forremers.

For-ev'er (fɑr-ɛv'ør), *ad.* for bestandig.

Fore-warn' (fōr-ɯɑrn'), *v.* paaminde forud, advare; forudforkynde, underrette.

For'feit (fɑr'fit), *n.* Overtrædelse, Forbrydelse; Bod, Pengestraf, Pengebod; Pant (i Panteleg); *a.* forgjort, forbrudt, forfalden; *v.* forgjøre, forbryde; forspilde, fortabe.

For'feit-a-ble (fɑr'fit-å-bl), *a.* som kan forbrydes eller fortabes.

For'feit-ure (fɑr'fit-jur), *n.* Fortabelse; konfiskeret eller hjemfaldet Gods; Pengestraf.

For-gave' (fɑr-gē'v'), tilgav, *imp.* af Forgive.

Forge (fôrdsj), *n.* Esse; Smedie, Smedeværksted, Hammerværk; *v.* smede; eftergjøre, forfalske; *fig.* smede, opdigte.

For'ger (fôr'djør), *n.* En som smeder eller former; Opdigter, Løgnesmed; Falskner, Forfalsker.

For'ger-y (fôr'djør-i), *n.* Smeden, Fabrikation; Opdigtelse; Forfalskning, Falsk, Eftergjørelse.

For-get' (fɑr-gĕt'), *v.* [*imp.* FORGOT; *p. p.* FORGOT, FORGOTTEN] forglemme; ikke huske, ikke kunne komme i Tanke om, ikke kunne komme paa.

For-get'ful (fɑr-gĕt'fûl), *a.* glemsom; som bevirker Forglemmelse; uagtsom.

For-get'ful-ly (fɑr-gĕt'fûl-li), *ad.* se Forgetful ovenfor.

For-get'ful-ness (fɑr-gĕt'fûl-nĕs), *n.* Glemsomhed; Efterladenhed.

For-give' (fɑr-giv'), *v.* [*imp.* FORGAVE; *p. p.* FORGIVEN] tilgive, forlade; eftergive (Gjeld eller Straf).

For-give'ness (fɑr-giv'nĕs), *n.* Tilgivelse, Forladelse; Eftergivelse; Eftergivenhed.

For-got' (fɑr-gɑt'), glemte, glemt, *imp.* & *p. p.* af Forget.

For-got'ten (fɑr-gɑt'tn), glemt, *p. p.* af Forget.

Fork (fɑrk), *n.* Fork; Gaffel; Greb; Spids; Skillevej; Gren (af en Flod); *pl.* Fingre *pl.*; *v.* dele sig (i tvende); forke, stikke op; grave med en Greb; spidse; bestjæle.

Forked (fɑrkt), *a.* gaffelformig; spaltet; *fig.* tvetydig.

Fork'y (fɑrk'i), *a.* gaffeldannet, spaltet.

For-lorn' (fɑr-lɑrn') *a.* forloren, fortabt; forladt, ensom; liden, uanselig.

Form (fɑrm), *n.* lang Bænk; Klasse (i en Skole); en Hares Leje; Form (hvori Typerne ere satte for at aftrykkes); *v.* lejre sig (om Harer).

Form (fɑrm), *n.* Form, Skikkelse; Regelmæssighed, Orden; Skjønhed; Formel; Formalitet, Skik og Brug; Maade, Vis; *v.* forme, danne, forfærdige; ordne, opstille, T. formere; indrette; udkaste (en Plan).

Form'al (fɑrm'ĕl), *a.* formelig; formel, pedantisk, stiv; udvortes, ydre; regelmæssig; egentlig, ordentlig.

Form'al-ist (fɑrm'ĕl-ist), *n.* En som holder sig til Formen eller det Udvortes, Formalist.

For-mal'i-ty (fɑr-mæl'i-ti), *n.* Formalitet; Højtidelighed, Pragt, Ordensdragt; udvortes Skin; egentlige Væsen.

Form'al-ly (fɑrm'ĕl-li), *ad.* se Formal.

For-ma'tion (fɑr-me'sjøn), *n.* Dannelse, Skikkelse.

Form'a-tive (fɑrm'å-tiv), *a.* dannende, plastisk; *n.* afledet Ord.

Form'er (fɑrm'ør), *n.* En som danner, Ophavsmand, Skaber.

For'mer (fɑr'mør), *a.* foregaaende, forrige; først nævnt, første, hin; forbigangen.

For'mer-ly (fɑr'mør-li), *ad.* forhen, fordum.

For'mi-da-ble (fɑr'mi-då-bl), *a.* frygtelig, skrækkelig.

For'mi-da-bly (fɑr'mi-då-bli), *ad.* frygteligt, paa en skrækkelig Maade.

Form'less (fɑrm'lĕs), *a.* formløs.

Form'u-la (fɑrm'jü-lå), *n.* Formel, Forskrift.

Form'u-la-ry (fɑrm'jü-lå-ri), *n.* Formular, Formelbog.

For'ni-ca'tion (fɑr'ni-ke'sjøn), *n.* Hor, Lejermaal; T. Hvælving.

For'ni-ca'tor (fɑr'ni-ke'tør), *n.* Horkarl.

For'ray (fɑr're'), se Foray.

For-sake' (fǫr-sēk'), *v.* [*imp.* FOR-SOOK; *p. p.* FORSAKEN] forsage, opgive; forlade.
For-sak'en (fǫr-sēk'n), *a.* forladt.
For-sooth' (fǫr-sụth'), *ad.* (somoftest ironisk:) i Sandhed, tilvisse, visselig.
For-swear' (fǫr-sᵘǣr'), *v.* [*imp.* FORSWORE; *p. p.* FORSWORN] forsværge; afsværge; sværge falsk, begaa Meneд.
Fort (fȯrt), *n.* Fort, liden Fæstning, Borg.
For'te (fȯr'tē), *ad.* T. kraftig, *forte* (i Musik).
Forte (fȯrt), *n.* Styrke, det hvori En er stærk eller udmærker sig.
Forth (fȯrth), *ad.* fort, fremad, videre; ud, ud fra, bort fra, frem; ude, borte; for Dagen, for Lyset.
Forth-com'ing (fȯrth-kǫm'ing), *a.* beredt til at vise sig, ved Haanden; forestaaende; *n.* Møde (for Retten).
Forth-with' (fȯrth-ᵘith' eller fȯrth-ᵘiдh'), *ad.* strax, uopholdelig.
For'ti-fi'a-ble (fǫr'ti-fai'å-bl), *a.* som kan befæstes.
For'ti-fi-ca'tion (fǫr'ti-fi-kē'sjȯn), *n.* Befæstning, Befæstningskunst; Fæstning, Skandse.
For'ti-fy (fǫr'ti-fai), *v.* befæste: *fig.* bestyrke, befæste, bekræfte; indgyde Mod.
For'ti-tude (fǫr'ti-tjụd), *n.* Styrke, Kraft; Mod, Sjælsstyrke, Tapperhed.
Fort'n ight (fȯrt'nait), *n.* fjorten Dage *pl.*
For'tress (fǫr'trēs), *n.* Fæstning, befæstet Sted; *fig.* Beskyttelse, Bestytter, Borg; *v.* befæste, beskytte.
For-tu'i-tous (fǫr-tjụ'i-tȯs), *a.* tilfældig.
For-tu'i-ty (fǫr-tjụ'i-ti), *n.* Tilfælde.
Fort'u-nate (fȯrt'jü-nēt), *a.* lykkelig; heldig.
Fort'u-nate-ly (fȯrt'jü-nēt-li), *ad.* lykkelig, lykkeligvis, heldigvis.
Fort'une (fȯrt'jȯn), *n.* tilskikkelse, Skjebne; Lykkens Gudinde, Fortuna; Lykke; Formue; Medgift, Udstyr; *v.* hændes, hænde sig; give Lykke eller Held; spaa.
For'ty (fȯr'ti), *a.* firti.
Fo'rum (fō'rǫm), *n.* Torv, offentlig Forsamlingsplads; Forum, Domstol.
For'ward (fȯr'ᵘȯrd), **For'wards** (fȯr'ᵘȯrds), *ad.* fremad, fort, videre.
For'ward (fȯr'ᵘȯrd), *a.* som er forved, forrest; som er kommet vidt, fremrykket; fremmelig, tidlig (om Foraar, Frugt osv.); hurtig, ivrig, syrig, fremfusende; dristig, forvoven; *v.* fremme, fremskynde, befordre; sende, forsende.
For'ward-ness (fȯr'ᵘȯrd-nēs), *n.* tidlig Modenhed; Ivrighed, Fremfusenhed; Dristighed; Tiltagen, Fremgang.
Fosse (fǫs), *n.* Grøft, Grav.
Fos'sil (fǫs'sil), *a.* opgravet, eller fundet i Jorden, fossil; forstenet; *n.* Mineral, Fossil; Forstening (forstenet Ting).
Fos'sil-if'er-ous (fǫs'sil-if'ør-ȯs), *a.* som indeholder Fossilier.
Fos'sil-ist (fǫs'sil-ist), *n.* Fossilist, Mineralog.
Fos'ter (fǫs'tør), *v.* fostre, opfostre, opdrage; pleje, nære, begunstige.
Fos'ter-age (fǫs'tør-ēdsj), *n.* Opfostring, Pleje.
Fos'ter-broth'er (fǫs'tør-brȯдh'ør), *n.* Fosterbroder.
Fos'ter-child (fǫs'tør-tjaild), *n.* Plejebarn.
Fos'ter-er (fǫs'tør-ør), *n.* Plejefader, Plejemoder, *fig.* Befordrer.
Foth'er (fȯдh'ør), *v.* stoppe en Læk.
Fought (fȯt), fægtede, fægtet, *imp.* & *p. p.* af Fight.
Foul (faul), *a.* ful, fæl, led; uren, smudsig; utilladelig (stridende mod Reglerne, f. Ex. i Veddekamp); hæslig; skjændig, ugudelig; S. T. uklar (om Tougværk osv.), ugunstig; *v.*

besudle, smudse; gjøre uren eller uklar, gjøre mudret; støde paa eller imod.

Foul'ly (faul'li), *ad.* se Foul.

Foul'ness (faul'nes), *n.* Smuds, Urenlighed; Hæslighed, Fælhed; Usædelighed; Uredelighed, Skjændighed.

Found (faund), fandt, fundet, *imp.* & *p. p.* af Find.

Found (faund), *v.* grundlægge; grunde; stifte, bygge; indrette, fastsætte.

Found (faund), *v.* støbe.

Foun-da'tion (faun-dei'sjøn), *n.* Grundlægning; Grund, Grundvold; Stiftelse; Anstalt; Stipendium.

Found'er (faund'ør), *n.* Stifter, Ophavsmand; Støber; *v.* synke (i aaben Sø, om Skibe); *fig.* falde, mislykkes, slaa Fejl; *v.* forride (en Hest); ride halt; snuble, gaa usikkert.

Foun'der-y (faun'dør-i), **Found'ry** (faund'ri), *n.* Støberi.

Found'ling (faund'ling), *n.* Hittebarn.

Fount (faunt), **Fount'ain** (faunt'in), *n.* Kilde, Vandkunst, Fontæne, Springvand; *fig.* Kilde, Oprindelse, første Aarsag.

Four (før), *a.* fire; *n.* Fire.

Four'fold (før'fōld), *a.* firefold, firedobbelt.

Four'foot-ed (før'fut-ed), *a.* firfødet.

Four'score (før'skōr), *a.* otteti.

Four'square (før'skuær), *a.* firkantet.

Four'teen (før'tin), *a.* fjorten.

Fourth (førth), *a.* fjerde.

Fourth'ly (førth'li), *ad.* for det fjerde.

Fowl (faul), *n.* Fugl; Fjæderkræ, Høne; *v.* pære eller gaa paa Fuglejagt.

Fowl'er (faul'ør), *n.* Fuglefænger, Jæger.

Fowl'ing-piece (faul'ing-pīs), *n.* Fuglebøsse.

Fox (fɑks), *n.* Ræv; *fig.* lumsk Person, Ræv; *v.* narre, besnære; beruse; blive sur (ved Gjæring).

Fra'cas (frei'kæs), *n.* Larm, Spektakel, Oprør; Strid.

Frac'tion (fræk'sjøn), *n.* Brud; Brøk.

Frac'tion-al (fræk'sjøn-æl), *a.* brudden, som hører til Brøk.

Frac'tious (fræk'sjøs), *a.* egensindig, gjenstridig, tvær; gnaven, vranten.

Fract'ure (fræk'tjur), *n.* Brud, Bræk; Benbrud; *v.* brække itu, sønderbryde.

Frag'ile (frædj'il), *a.* let brækkelig, skjør, skrøbelig.

Fra-gil'i-ty (frå-djil'i-ti), *n.* Skjørhed, Skrøbelighed, Svaghed.

Frag'ment (fræg'mënt), *n.* Brudstykke, Fragment, Stump, Levning.

Frag'ment-a-ry (fræg'mënt-å-ri), *a.* i Brudstykker, afbrudt, fragmentarisk.

Fra'grance (frei'grëns), *n.* Vellugt, Duft.

Fra'grant (frei'grënt), *a.* vellugtende, duftende.

Frail (freil), *a.* skjør, skrøbelig; svag.

Frail (freil), *n.* Sivkurv; en Vægt Rosiner (75 Pund).

Frail'ty (freil'ti), *n.* Skrøbelighed, Svaghed, Fejl.

Frame (freim), *n.* Form, Skikkelse, Legeme; Bygning; Legemsbygning; Tilstand, Stemning (Sindets); Ramme, Indfatning; Stillads; Indretning; Maade; Udkast, Plan; S. T. Spant; *v.* forme, danne, gjøre, forfærdige; indrette; sammensætte, passe; optænke, udfinde.

Frame'work (freim'uørk), *n.* Bindingsværk; Skelettet til en Ting; Rammerne *pl.*; *fig.* Udkast.

Fran'chise (frën'tjis), *n.* Frihed, Ret, Forret, Privilegium, Valgret; Fristed; Birk. Jurisdiktion; *v.* gjøre fri, frigjøre.

Fran'chise-ment (frën'tjis-mënt), *n.* Befrielse, Frihed.

France (frëns), *n.* Frankrig.

Fran'gi-bil'i-ty (frăn'djĭ-bĭl'ĭ-tĭ), *n.* Skjørhed, Skrøbelighed.
Fran'gi-ble (frăn'djĭ-bl), *a.* brækkelig, skjør.
Frank (frăngk), *a.* fri; frimodig, aabenhjærtig; gavmild, ædelmodig; modig; postfri, portofri; *n.* portofrit Brev; *v.* frigjøre, frankere.
Frank (frăngk), *n.* Sti, Svinesti; *a.* fedet; *v.* sætte paa Sti, fede.
Frank-in'cense (frăngk-ĭn'sĕns eller frăngk'ĭn-sĕns), *n.* Virak, Røgelse.
Frank'ly (frăngk'lĭ), *ad.* frit; med Frimodighed, aabenhjærtigt; ædelmodigt, gavmildt.
Frank'ness (frăngk'nĕs), *n.* Frihed, Frimodighed; Gavmildhed.
Fran'tic (frăn'tĭk), *a.* afsindig, vanvittig; rasende, forrykt.
Fra-ter'nal (frå-tĕr'năl), *a.* broderlig.
Fra-ter'ni-ty (frå-tĕr'nĭ-tĭ), *n.* Broderlighed, Broderskab.
Fra'ter-nize (frĕ'tĕr-nais), *v.* leve sammen som Brødre.
Frat'ri-cide (frăt'rĭ-said), *n.* Brodermord; Brodermorder.
Fraud (frąd), *n.* Svig, Bedrageri, Bedrag.
Fraud'ful (frąd'fŭl), *a.* svigefuld, bedragersk.
Fraud'u-lence (frąd'jŭ-lĕns), *n.* Bedrageri.
Fraud'u-lent (frąd'jŭ-lĕnt), *a.* svigagtig, bedragersk.
Fraught (frąt), *a.* ladet; fyldt, fuld; *n.* Ladning; *v.* lade.
Fray (frĕ), *v.* gnide; bringe i Uorden, forstyrre; kives, trættes; forskræmme; T. afgnide Hornene (om Dyr); *n.* Strid; Fegtning, Kamp, Slagsmaal.
Freak (frĭk), *n.* pludseligt Indfald, Grille, Nykke, Lune; Kuriøsitet.
Freak (frĭk), *v.* gjøre spættet eller plettet.
Freak'ish (frĭk'ĭsj), *a.* lunefuld, underlig, sær.
Freck'le (frĕk'l), *n.* Fregne; liden Plet; *v.* gjøre fregnet; blive fregnet.
Freck'led (frĕk'ld), **Freck'ly** (frĕk'lĭ), *a.* fregnet.
Free (frĭ), *a.* fri; aaben, frimodig; gavmild; utvungen, villig; som har Borgerret, forsynet med en Rettighed; S. T. rum (om Vinden); *v.* befri; frigive; aabne (sig en Vej); bortfjerne, udtømme, S. T. slaa lens med Pompen.
Free'boot-er (frĭ'bųt-ør), *n.* Fribytter.
Free'born (frĭ'bąrn), *a.* fribaaren.
Freed'man (frĭd'măn), *n.* Frigiven.
Free'dom (frĭ'dŏm), *n.* Frihed; Forrettighed.
Free'hold (frĭ'hōld), *n.* Selvejendom; Selvejergaard.
Free'hold-er (frĭ'hōld-ør), *n.* Landbesidder, Selvejer.
Free'ly (frĭ'lĭ), *ad.* frit; utvungent, frivilligt.
Free'man (frĭ'măn), *n.* fri Mand; Borger.
Free'ma-son (frĭ'mĕi-sn), *n.* Frimurer.
Free'ness (frĭ'nĕs), *n.* Frihed; Frimodighed; Gavmildhed.
Free'–school (frĭ'skŭl), *n.* Friskole.
Free'think-er (frĭ'thĭngk-ør), *n.* Fritænker.
Free-will' (frĭ-wĭl'), *n.* fri Vilje.
Freeze (frĭs), *v.* [*imp.* FROZE; *p. p.* FROZEN] fryse, stivne af Kulde; fryse ihjel; bringe til at fryse, lade forkomme eller omkomme af Kulde.
Freight (frĕt), *v.* lade; læsse; laste; *n.* Ladning; Fragt, Fragtpenge *pl.*
Freight'er (frĕt'ør), *n.* Befragter.
French (frĕntsj), *a.* fransk; (de) Franske *pl.*; Fransk (fransk) Sprog.
French'–horn (frĕntsj'hąrn), *n.* Valdhorn.
Fre-net'ic (frĭ-nĕt'ĭk), *a.* rasende, afsindig.
Fren'zy (frĕn'sĭ), *n.* Vanvid, Raseri.
Fre'quen-cy (frĭ'kŭĕn-sĭ), *n.* talrig Forsamling, Tilløb; hyp-

pig Gjentagelse eller Tilbageven-den.

Fre'quent (frī'kwĕnt), *a.* hyp-pig, idelig; ofte gjentagende, flittig; (i Poesi) talrig, stærk besøgt.

Fre-quent' (frī-kwĕnt'), *v.* besøge ofte, søge til, frekventere, have Om-gang med.

Fre-quent'a-tive (frī-kwĕnt'å-tĭv), *a.* T. som betegner en hyppig Gjen-tagelse; *n.* T. Frekventativum.

Fre'quent-ly (frī'kwĕnt-lĭ), *ad.* ofte, hyppig.

Fres'co (frĕs'kō), *n.* Kjølighed, Skygge; Frescomaleri.

Fresh (frĕsj), *a.* } friſt, ny,
Fresh'ly (frĕsj'lĭ), *ad.* } raa, grøn; ſund, livlig; kjølig; uſaltet, ferſk; lidt beruſet.

Fresh (frĕsj), *n.* ferſk Vand (ſe Freshet).

Fresh'en (frĕsj'n), *v.* gjøre friſt, for-friſte; blive friſt.

Fresh'et (frĕsj'ĕt), *n.* Strøm af ferſk Vand; Overſtrømning (en Flods).

Fresh'man (frĕsj'mæn), *n.* Begyn-der; Rus (oed Univerſiteterne).

Fresh'ness (frĕsj'nĕs), *n.* Friſkhed; Nyhed; Munterhed, Livlighed; Ferſk-hed.

Fret (frĕt), *v.* æde, gnave, gnave itu, ſlide, gnide; ærgre, forbitre, opbringe; bortſlides, fortæres afgnides, ſkalle af; opbruſe, gjære; ærgre ſig, græmme ſig; *n.* Opbruſen, Gjæring; Sindsbevægelſe, Fortrædelighed, Ær-grelſe; *pl.* Mavepine, Kolik.

Fret (frĕt), *n.* rudevis ophøjet Ar-bejde; Taſte (en af de ſmaa Tværli-ſter paa Halſen af en Gitar); *v.* pryde med ophøjet Arbejde; gjøre ſpraglet.

Fret'ful (frĕt'fŏl), *a.* } ærger-
Fret'ful-ly (frĕt'fŏl-lĭ), *ad.* } lig, fortrædelig.

Fret'ful-ness (frĕt'fŏl-nĕs), *n.* Gna-veri, Fortrædelighed, Knarvornhed.

Fret'work (frĕt'wŏrk), *n.* ophøjet Ar-bejde.

Fri'a-bil'i-ty (frai'å-bĭl'ĭ-tĭ), *n.* den Egenſkab let at kunne ſmuldre eller gnides i Stykker, Sprødhed.

Fri'a-ble (frai'å-bl), *a.* let brækkelig, let til at ſmuldre, ſprød, ſkjør.

Fri'ar (frai'ør), *n.* Ordensbroder, Kloſterbroder, Munk; T. ſlet ulæſelig Tryk.

Fri'ar-y (frai'ør-ĭ), *n.* Munkekloſter, Munkeorden; *a.* kloſterlig.

Frib'ble (frĭb'bl), *v.* ſpøge, fjaſe; *n.* letſindigt Menneſke, Gjek, Nar; *a.* ubetydelig, lerſindig.

Fric'as-see' (frĭk'æs-ſī'), *n.* Frikaſſe; *v.* frikaſſere.

Fric'tion (frĭk'ſjøn) *n.* Gnidning, Friktion.

Fri'day (frai'dē), *n.* Fredag.

Friend (frĕnd), *n.* Ven; Veninde; *v.* begunſtige.

Friend'less (frĕnd'lĕs), *a.* venneløs, uden Ven.

Friend'li-ness (frĕnd'lĭ-nĕs), *n.* Venlighed; Mildhed, Godhed, Hjælp-ſomhed.

Friend'ly (frĕnd'lĭ), *a.* & *ad.* ven-lig, venſkabelig; gunſtig.

Friend'ship (frĕnd'ſjip), *n.* Venſkab; Gunſt; Tjeneſte.

Frieze (frīs), *n.* Fries (grovt, uldent nopret Tøj); *v.* nopre; krølle.

Frig'ate (frĭg'ĕt), *n.* Fregat.

Fright (frait), *n.* Frygt, Skræk; Skræmſel.

Fright (frait), } *v.* ſkrække, ind-
Fright'en (frait'n), } jage Frygt, forſkrække, ſkræmme, kyſe.

Fright'ful (frait'fŏl), *a.* }
Fright'ful-ly (frait'fŏl-lĭ), *ad.* } ſkrækkelig, frygtelig; ſtyg, hæslig.

Fright'ful-ness (frait'fŏl-nĕs), *n.* frygtelig Beſkaffenhed, Skrækkelighed, Rædſomhed.

Frig'id (frĭdj'ĭd), *a.* kold; *fig.* kold, livløs, aandløs, mat.

Fri-gid'i-ty (frĭ-djĭd'ĭ-tĭ), *n.* Kulde; *fig.* Livløshed, Mathed.

Frill (frĭl), *n.* kruſet Strimmel eller Krave, Kalvekrøs.

Frill (fril), *v.* fryse eller skjælve af Kulde (om Falke).
Fringe (frindsj), *n.* Frynse; *v.* besætte med Frynser.
Frip'per-y (frip'pør-i), *n.* gamle aflagte Klæder *pl.*, Krammeri, Lapperi, unyttig Stads; Marskandiserbod; Marskandiserhandel; *a.* ubetydelig, usel.
Frisk (frisk), *a.* frisk, munter, lystig; *n.* lystig, munter Bevægelse, Spring; *v.* springe, hoppe.
Frisk'et (frisk'et), *n.* Pressеramme (som hører til en Bogtrykkerpresse).
Frisk'i-ness (frisk'i-nes), *n.* Lystighed, Overgivenhed.
Frisk'y (frisk'i), *a.* lystig, munter, overgiven.
Frit (frit), *n.* T. Fritte (den Blanding hvoraf Glas tilberedes).
Frith (frith), *n.* Fjord, Munding, Udløb (af en stor Flod); Fiskegaard; et Slags Net eller Garn.
Frit'ter (frit'tør), *n.* lidet Stykke, Skive (Kjød osv. til at stege); Frikadelle; Æbleskive; lidet Stykke, Stump; *v.* skjære i smaa Stykker eller Skiver.
Fri-vol'i-ty (fri-vql'i-ti), *n.* Ubetydelighed, Smaalighed; Letfærdighed.
Friv'o-lous (friv'ö-løs), *a.* ubetydelig, usel, smaalig, intetsigende, tom; letfærdig, frivol.
Friv'o-lous-ness (friv'ö-løs-nes), *n.* Ubetydelighed; Letfærdighed, Frivolitet.
Frizz (friz), *v.* krølle, kruse.
Friz'zle (friz'sl), *v.* kruse; friisere; *n.* *n.* Haarkrølle; Champagne.
Fro (frō), *ad.* fra, bort.
Frock (frqk), *n.* Kappe (f. Ex. en Munks); Frakke; Bluse (en Arbejdsmands); Kjole (til Smaapiger eller Smaagutter), Blusekjole.
Frog (frqg), *n.* Frø; Politibetjent; T. Straale (under Hestens Hov).
Frol'ic (frql'ik), *a.* lystig, munter, spøgefuld, skjelmsk; *n.* Munterhed, Spøg, lystig Strea: Løjer *pl.*; *v.* være lystig, drive Spøg, spøge skjemte, spille lystige Streger, gjøre Løjer.
Frol'ic-some (frql'ik-søm), *a.* lystig, overgiven.
From (frqm), *prp.* fra (med Hensyn til Tiden, og til Bevægelse); af (udtrykker Bevæggrund eller Aarsag).
Frond (frqnd), *n.* Gren med grønt Løv; Løv (hos Palmer og Bregner).
Fron-des'cence (frqn-des'sens), *n.* Løvets Udfoldning, Løvspring.
Front (frønt), *n.* Pande, Ansigt; Forside, Front; Krave; Tour (forlorent Haar); *fig.* Trods, Uforskammethed; *v.* staa lige over for, vende ud imod; stille sig lige imod; staa foran.
Front'al (frqnt'æl), *n.* Pandebaand; T. Omslag (af Urter osv. paa Hovedet); Sirat over en Dør eller et Vindue.
Front'ier (frqnt'ir), *n.* Grænse; *a.* tilgrænsende, Grænse-.
Front'is-piece (frqnt'is-pis), *n.* Frontispice, Forside (af en Bygning, især Gavlen); Titelblad, Titelkobber.
Front'less (frønt'les), *a.* uforskammet, fræk.
Front'let (frønt'let), *n.* Pandebaand.
Front'-room (frønt'rym), *n.* Forværelse, Værelse til Gaden.
Frost (frqst), *n.* Frost; *v.* bedække med noget som ligner Rimfrost, f. Ex. hvidt Sukker.
Frost'-work (frqst'wørk), *n.* Arbejde (især Metalarbejde) med ujævn Overflade.
Frost'y (frqst'i), *a.* iskold, kold; isgraa, graa, hvid, graahaaret.
Froth (frqth), *n.* Fraade, Skum; *fig.* Vind (noget tomt, intetsigende); *v.* fraade, skumme.
Froth'y (frqth'i), *a.* skummende, fraadende; *fig.* tom, intetsigende.
Frounce (frauns), *v.* rynke, kruse; *n.* Rynke, Fold; et Slags Sygdom hos Falke (bevirker Skum om Munden).

Frou'zy (frau'zi), *a.* smudsig, stinkende; muggen eller stimlet af Udsende, skummel.
Fro'ward (frō'uørd), *a.* gjenstridig, egensindig, knarvorn, uartig.
Fro'ward-ly (frō'uørd-li), *ad.* ulydigt; paa en tvær Maade.
Fro'ward-ness (frō'uørd-nēs), *n.* Egensindighed, Gjenstridighed.
Frown (fraun), *v.* rynke Panden, se mørk eller utilfreds ud; støde fra sig ved truende Blik; *n.* rynket Pande, rynkede Bryn *pl.*, vredt Blik, mørk Mine.
Frown'ing-ly (fraun'ing-li), *ad.* med en mørk Mine, vredt, bebrejdende.
Froze (frōz), frøs, *imp.* af Freeze.
Fro'zen (frō'zn), frosset, *p. p.* af Freeze.
Fruc-tes'cence (frøk-tēs'sens), *n.* Frugttid.
Fruc-tif'er-ous (frøk-tif'ør-øs), *a.* frugtbærende, frugtbar.
Fruc'ti-fi-ca'tion (frøk'ti-fi-kē'sjøn) *n.* Befrugtning, Befrugtnings-Organer *pl.*
Fruc'ti-fy (frøk'ti-fai), *v.* befrugte, gjøre frugtbar; bære Frugter.
Fru'gal (fry'gæl), *a.* maadeholden, nøjsom, sparsommelig; tarvelig, nødtørftig.
Fru-gal'i-ty (frü-gæl'i-ti), *n.* Sparsommelighed, Nøjsomhed, Tarvelighed.
Fru'gal-ly (fry'gæl-li), *ad.* tarveligt, nøjsomt, sparsommeligt.
Fru-gif'er-ous (frü-djif'ør-øs), *a.* frugtbærende.
Fruit (fryt), *n.* Frugt (ogsaa *fig.*); *v.* bære Frugt.
Fruit'age (fryt'ædsj), *n.* Frugt, Træfrugt.
Fruit'er-er (fryt'ør-ør), *n.* Frugthandler.
Fruit'er-y (fryt'ør-i), *n.* Frugt; Frugtkammer, Frugtkjelder.
Fruit'ful (fryt'føl), *a.* frugtbar.
Fruit'ful-ness (fryt'føl-nēs), *n.* Frugtbarhed.
Fru-i'tion (frü-isj'øn), *n.* Nydelse, Brug.
Fruit'less (fryt'lēs), *a.* ufrugtbar; frugtesløs.
Fruit'-tree (fryt'tri), *n.* Frugttræ.
Fru'men-ta'ceous (fry'mēn-tē'sjøs) *a.* kornagtig; lavet af Korn.
Fru'men-ty (fry'mēn-ti), *n.* Hvede kogt i Mælk, Hvedevælling.
Frush (frøsj), *n.* Straale (se Frog).
Frus'trate (frøs'trēt), *v.* skuffe; gjøre frugtesløs; tilintetgjøre.
Frus-tra'tion (frøs-trē'sjøn), *n.* Skuffelse, Tilintetgjørelse.
Frus'tum (frøs'tøm), *n.* T. Stump, afstumpet Stykke.
Fry (frai), *n.* Fiskeyngel; Flok, Stime, Mængde.
Fry (frai), *v.* stege i en Pande; riste, stege; steges; smelte (af Hede); *n.* det som er stegt i en Pande.
Fry'ing-pan (frai'ing-pæn), *n.* Stegepande.
Fud'dle (fød'dl), *v.* beruse; beruse sig, svire.
Fu'el (fjy'el), *n.* Brændsel; *v.* nære Ilden, fyre; forsyne med Brændsel.
Fu-ga'cious (fjü-gē'sjøs), *a.* flygtig.
Fu-gac'i-ty (fjü-gæs'i-ti), *n.* Flygtighed.
Fu'gi-tive (fjy'djī-tiv), *a.* flygtende; flygtig, ustadig, forgjængelig; troløs, frafalden; *n.* Flygtning, Overløber; *fig.* ustadig Person.
Fu'gle-man (fjy'gl-mæn), *n.* Fløjmand.
Fugue (fjyg), *n.* T. Fuge.
Ful'crum (føl'krøm), *n.* T. Støtte, Hvilepunkt (hvorpaa en Løftestang lægges).
Ful-fill' (føl-fil'), **Ful-fil'** (føl-fil'), *v.* opfylde, fuldbringe.
Ful-fill'ment (føl-fil'mēnt), **Ful-fil'ment** (føl-fil'mēnt), *n.* Opfyldelse.
Ful'gen-cy (føl'djēn-si), *n.* Glans.
Ful'gent (føl'djēnt), *a.* glinsende, glimrende, skinnende, blank.
Full (føl), *a.* fuld; mæt, tilfredsstillet; fuldstændig; hel; fyldig; *a.* fuldt,

tilfulde, fuldkommen, ganske; lige (i Midten osv.); *n.* Fuldhed, Fylde; Mættelse; Hele.

Full (føl), *v.* valke; katere (Klæde).

Full'er (føl'ør), *n.* Valker.

Full'ness (føl'nes), } *n.* Fuldhed,
Ful'ness (føl'nes), } Fylde; Fuldstændighed; Overflødighed; Mættelse; Styrke (Stemmens).

Ful'ly (føl'li), *ad.* fuldkommen, ganske, tilfulde.

Ful'mi-nate (føl'mi-neit), *v.* tordne; knalde; antændes med Knald; *fig.* udtordne, udslynge Banestraale; *n.* knaldsurt Salt.

Ful'mi-na'tion (føl'mi-nei'sjøn), *n.* Tordnen; Knalden; Banstraale.

Ful'some (føl'søm), *a.* ækel, væmmelig; vellystig, smudsig, utugtig.

Fum'ble (føm'bl), *v.* famle; beføle; bære sig ubehændig ad, kludre.

Fum'bler (føm'blør), *n.* Stymper, Fusker, Klods.

Fume (fjum), *n.* Røg, Damp, Dunst; Hidsighed, Udbrud; tom Indbildning; *v.* ryge, dampe, dunste, bortdunste; blive hidsig, rase; røge (Sild osv.); lade bortdunste.

Fu'mi-gate (fjy'mi-geit), *v.* ryge (med vellugtende Sager), ryge (et sygt Lem osv.).

Fu'mi-ga'tion (fjy'mi-gei'sjøn), *n.* Rygen, Anvendelse af Dampbad.

Fum'y (fjum'i), *a.* rygende, dampende; hidsig, fortørnet.

Fun (føn), *n.* Løjer *pl.*, Skjemt, Spas, Tidsfordriv.

Fu-nam'bu-list (fjü-næm'bjü-list), *n.* Linedanser.

Func'tion (føngk'sjøn), *n.* Forretning, Bestilling, Funktion; Embedsforretning; Embede, Betjening.

Func'tion-al (føngk'sjøn-æl), *a.* som hører til en Forretning; som angaar et Organs Funktioner.

Func'tion-a-ry (føngk'sjøn-å-ri), *a.* Embedsmand, En som bestyrer eller fungerer, Funktionær.

Fund (førnd), *n.* Grundsum, anlagt Kapital, Hovedsum, Fond; Penge *pl.*, Pengesum; *pl.* Fonds *pl.*, Kasse; *v.* fundere (Penge), sætte (Penge) i faste Ejendomme.

Fun'da-ment (føn'då-ment), *n.* Grundlag, Grundvold, Fundament.

Fun'da-ment'al (føn'då-ment'æl), *a.* som tjener til Grund eller Grundlag, fundamental, væsentlig; *n.* Grundlag, Fundament, Basis; *pl* Begyndelsesgrunde *pl.*

Fun'da-ment'al-ly (føn'då-ment'æl-li), *ad.* væsentlig, oprindelig.

Fu'ne-ral (fjy'ni-ræl), *n.* Jordefærd, Ligbegjængelse; Begravelse; *a.* som hører til Ligbegjængelse, Begravelses-.

Fu-ne're-al (fjü-ni'ri-æl), *a.* som passer sig ved Ligbegjængelse, sørgelig, mørk, skummel.

Fun-gos'i-ty (føn-gos'i-ti), *n.* Svampagtighed.

Fun'gous (føng'gøs), *a.* svampagtig.

Fun'gus (føng'gøs), *n.* Jordsvamp, Svamp; svampagtig Udvæxt eller Svulst.

Fu'ni-cle (fjy'ni-kl), *n.* Snor; Trevl.

Fu-nic'u-lar (fjü-nik'jü-lør), *a.* traadagtig, trevlet.

Fun'nel (føn'nel), *n.* Tragt; Skorstenspibe, Skorstensrør.

Fun'ny (føn'ni), *a.* løjerlig, morsom, komisk.

Fur (før), *n.* Pels, Skind med fine bløde Haar, Forværk, Pelsværk; Slim (paa Tungen); slimagtig Hinde; *a.* Forværks-, lodden; *v.* fore med Pelsværk; bedække med en slimet Hinde.

Fur'be-low (før'bi-lö), *n.* Falbel, Falblader *pl.*, Besætning (paa Fruentimmerklæder); *v.* besætte med Falblader; *fig.* udsmykke.

Fur'bish (før'bisj), *v.* gnide blank, polere, oppudse.

Fu'ri-ous (fjy'ri-øs), *a.* rasende, forbitret, fortørnet.

Fu'ri-ous-ly (fjy'ri-øs-li), *ad.* paa en rasende eller forbitret Maade.

Furl (førl), *v.* rulle sammen, lægge sammen, vikle sammen, S. T. beslaa (Sejlene).

Fur'long (før'lɑng), *n.* Vej-Afstand (⅛ af en engelsk Mil).

Fur'lough (før'lō), *n.* Forlov, Orlov, Permission; *v.* give Permission.

Fur'nace (før'nēs), *n.* Ovn, Smelteovn, Masovn; Ildsted (ved Dampmaskiner); *v.* udkaste ligesom Funker.

Fur'nish (før'nisj), *v.* forsyne; forsyne med Møbler, møblere; udruste; smykke, pryde, forsire; forskaffe, tilstaa.

Fur'nish-er (før'nisj-ør), *n.* En som forstaffer, forsyner osv., Leverandør.

Fur'nish-ing (før'nisj-ing), *n.* Tilbehør, ydre Tegn; *pl.* Husgeraad.

Fur'ni-ture (før'ni-tjur), *n.* Husgeraad, Bohave, Møbler *pl.*; Tilbehør, Udrustning, Prydelser *pl.*

Fur'ri-er (før'ri-ør), *n.* Bundtmager.

Fur'row (før'rō), *n.* Fure, Rynke; *v.* fure, pløje; rynke.

Fur'ry (før'ri), *a.* af Forværk, bedækket med Pels.

Fur'ther (før'ᵭhør), *a.* & *ad.* fjernere, videre; end mere; *v.* fremme, befordre; fremhjælpe, hjælpe.

Fur'ther-ance (før'ᵭhør-æns), *n.* Fremme, Befordring, Hjælp.

Fur'ther-er (før'thør-ør), *n.* Befordrer.

Fur'ther-more (før'ᵭhør-mōr), *ad.* desuden, ydermere.

Fur'ther-most (før'ᵭhør-mōst), *a.* fjernest, yderst.

Fur'thest (før'ᵭhest), *a.* fjernest; *ad.* længst.

Fur'tive (før'tiv), *a.* stjaalen, hemmelig, lønlig.

Fu'ry (fjų'ri), *n.* Furie; Raseri; rasende Vrede, Hidsighed; *fig.* Begejstring.

Furze (førs), *n.* Tornblad.

Furz'y (førs'i), *a.* overgroet med Tornbuske.

Fuse (fjųs), *v.* smelte (Metal); smelte, blive flydende; *n.* se under Fusee.

Fu-see' (fjų-si'), *n.* Spindel, Binde; Brandrør (i en Bombe eller Granat. I denne Betydning skrives og udtales Ordet ogsaa Fuse eller Fuze); Cigartænder, Tændstikke; Flint, kort Musket.

Fu'si-bil'i-ty (fjų'si-bil'i-ti), *n.* Smelteligheð.

Fu'si-ble (fjų'si-bl), *a.* smeltelig.

Fu'sil (fjų'sil), *n.* kort Musket; let Gevær.

Fu'si-leer' (fjų'si-lir'), *n.* Fusileer, letbevæbnet Infanterist.

Fu'sion (fjų'sjøn), *n.* Smeltning; smeltet eller flydende Tilstand.

Fuss (føs), *n.* Larm, Kvalm, Væsen, Ophævelser *pl.*; *v.* være geskjæftig; gjøre Væsen eller Ophævelser.

Fuss'y (føs'i), *a.* travl, ivrig sysselsat.

Fus'tian (føst'jæn), *n.* Olmerdug, svært Bomuldstøj, engelsk Læder, Manchester; *fig.* Svulst, Ordbram; *a.* af Olmerdug osv.; svulstig.

Fus'tic (føs'tik), *n.* Fustiktræ, gult Brasilietræ (til Farvning).

Fus'ty (føs'ti), *a.* muggen, stimlet, stinkende.

Fu'tile (fjų'til), *a.* snaksom, sludrevorn; som har intet Værd, værdløs, intetsigende, ringe, slet, flau.

Fu-til'i-ty (fjų-til'i-ti), *n.* Snaksomhed; Ubetydelighed, Flauhed, Lapperi.

Fut'tock (føt'ɑk), *n.* S. T. Sitters, Oplænger.

Fut'ure (fjųt'jųr), *a.* tilkommende, Fremtids-, fremtidig; *n.* Fremtid, T. Futurum.

Fu-tur'i-ty (fjų-tjųr'i-ti), *n.* Fremtid; det tilkommende; tilkommende Tilstand.

Fuzz (føs), *v.* trevle ud, opløses i smaa Dele, henvejres; bortstøves; *n.* smaa flygtige Dele *pl.*

Fy! (fai!), *i.* fy!

G.

Gab (gæb), *v.* være gabmundet, sludre, pludre, prate; *n.* Sludder, Prat, Sluddervornhed, Snakkesomhed; Mund.

Gab'ar-dine (gæb'ær-dīn), *n.* grov Overfrakke, løs Kappe eller Kaabe.

Gab'ble (gæb'bl), *v.* prate, sludre, pludre; *n.* Prat, Pludren.

Ga'bi-on (ge'bi-ən), *n.* T. Skanse-kurv.

Ga'ble (ge'bl), *n.* Gavl.

Gad (gæd), *n.* Spids eller tilspidset Ting; Pigstav, Pigkjep; Scepter; Kile; Gravstikke, Stift; Stykke Metal (især Staal); Jernhakke; Jagtpidsk.

Gad (gæd), *v.* bisse (som Kvæg); vanke om, drive om, føjte, sværme omkring.

Gad'a-bout (gæd'å-baut), *n.* Omstrejfer, Rendemaske.

Gad'der (gæd'dər), *n.* Omløber.

Gad'fly (gæd'flai), *n.* Bremse, Kobremse.

Gaff (gæf), *n.* Hage eller stor Krog; S. T. Gaffel (til Sejl).

Gaf'fer (gæf'fər), *n.* (c: good father), *n.* Fader, Fa'er (gammel Mand); Mester, Principal.

Gaf'fle (gæf'fl), *n.* Staalhage (hvorpaa en Flitsbue spændes); kunstig Spore (paa Kamphaner).

Gag (gæg), *v.* stoppe Munden med en Knævl, knævle; narre (en Listig ved større List); *n.* Knævl.

Gag (gæg), *n.* de Ord som en Skuespiller selv sætter til i sin Rolle, egen Tilføjelse.

Gag (gæg), *n.* Gagat (sort, glinsende Fordbeg), sort Rav.

Gage (geidsj), *v.* give i Pant, forpligte; *n.* Pant, Underpant; Udfordring (ved at kaste Handsken), ogsaa Handsken selv eller et andet Tegn paa Udfordring.

Gage (geidsj), *n.* Maalestok at maale Vinsade med; *v.* prøve Vinsade; maale, justere.

Gai'ly (ge'li), *ad.* se Gayly.

Gain (gein), *n.* Gevinst, Vinding, Fordel, Profit; *v.* erhverve; erholde, opnaa, faa; vinde; vinde hen til, naa.

Gain'ful (gein'føl), *a.* fordelagtig, indbringende.

Gain'less (gein'lès), *a.* ufordelagtig, som ingen Fordel bringer.

Gain-say' (gein-sei' eller gein'sei), *v.* modsige, bestride, negte.

Gain-say'er (gein-sei'ər eller gein'sei-ər), *n.* Modsiger, Modstander.

Gair'ish (gær'isj), *a.* stolt, hoffærdig; prægtig; straalende; flygtig.

Gait (geit), *n.* Gang (Maade at bevæge sig eller gaa paa); Vej.

Gait'er (geit'ər), *n.* Gamaske, Støvlet.

Ga'la (ge'lå), *n.* Gala, Pragtklædning.

Gal'ax-y (gæl'æks-i), *a.* Mælkevejen; *fig.* glimrende Forsamling.

Gale (geil), *n.* Vind; Blæst, Kuling, Storm.

Gale (geil), *n.* Pors, Mose-Pors (Plante).

Gall (gål), *n.* Galde; *fig.* Bitterhed, Vrede, Forbitrelse; Galæble.

Gall (gål), *v.* gnide Huden af, saare ved at gnide (f. Ex. en Hest ved Sadlen), trykke; saare; skade, fordærve; drille, ærgre, forbitre; ærgre sig; S. T. skamfile.

Gal'lant (gæl'lænt), *a.* pragtfuld, glimrende; højmodig, ædelmodig; modig, tapper.

Gal-lant' (gæl-lænt'), *a.* galant, høflig (imod Damer); forlibt; *n.* Elsker, Boler, Galan; Stadsjunker, Laps.

Gal-lant' (gæl-lænt'), *v.* spille den fine Mand, være galant.

Gal'ant-ry (gæl'ænt-ri)), *n.* Pragt, Stads; Ædelmodighed, Tapperhed; Artighed, Høflighed; Elskovshandel, Leflen.

Gal'ler-y (gæl'lør-i), *n.* Galleri.

(Omgang i en Kirke; øverste Etage i Theatre); Billedsal; S. T. Vægtergang; T. bedækket Gang; Minegang.

Gal'ley (gæl'li), *n.* Galej; en Bogtrykkers Ramme (hvori Typerne afsættes); S. T. Kabysse, Kjøkken.

Gal'ley-slave (gæl'li-sleiv), *n.* Galejslave.

Gal'lic (gæl'lik), *a.* fransk, gallikansk.

Gal'lic (ggl'lik), *a.* som angaar eller tilberedes af Galæbler.

Gal'li-cism (gæl'li-sism), *n.* Gallicisme, fransk Sprogegenhed.

Gal'li-gas'kins (gæl'li-gæs'kins), *n. pl.* store vide Buxer *pl.*

Gal'li-na'ceous (gæl'li-nei'sjøs), *a.* som hører til Hønsefuglene.

Gal'li-pot (gæl'li-pɑt), *n.* Apothekerkrukke.

Gall'-nut (ggl'nøt), *n.* Galæble.

Gal'lon (gæl'løn), *n.* Gallon (et Maal af 4 quarts eller 8 pints = 4 Potter 2 to-syvendedels Pægle).

Gal-loon' (gæl-lyn'), *n.* Gallon, Tresse, Bort.

Gal'lop (gæl'løp), *n.* Galop; *v.* galopere.

Gal'lows (gæl'løs), *n.* Galge; Galgetyv, Galgefugl.

Ga-loche' (gå-lgsj'), *n.* Oversko, Galoske.

Gal-van'ic (gæl-væn'ik), *a.* galvanisk.

Gal'van-ism (gæl'væn-ism), *n.* Galvanisme.

Gal'van-ize (gæl'væn-ais), *v.* galvanisere.

Gam'ble (gæm'bl), *v.* spille højt, doble.

Gam'bler (gæm'blør), *n.* Spiller; falsk Spiller.

Gam-boge' (gæm-bydsj' eller gæm-bødsj'), *n.* Gummigut.

Gam'bol (gæm'bøl), *v.* hoppe, springe, danse; *n.* Spring, Luftspring; lystig Streg, Narrestreg.

Gam'brel (gæm'brël), *n.* Bagben (af en Hest); Galgetræ (hvorpaa et slagtet Kreatur hænges).

Game (geim), *n.* Gammen, Spøg; Spil; Leg (Romernes og Grækernes offentlige Lege); Parti (enkelt Spil); Jagt; Vildt, Fangst; *v.* spille (om Penge).

Game'some (geim'søm), *a.* skjemtsom, spøgefuld, lystig.

Game'ster (geim'stør), *n.* Spiller; Skjemtebroder, Spøgefugl.

Gam'mon (gæm'møn), *n.* Skinke; *v.* salte og røge (Skinke); S. T. vule (surre Bugsprydet).

Gam'mon (gæm'møn), *n.* (Gammen), Spas, Løjer *pl.*; et Brætspil; *v.* vinde et dobbelt Parti (i backgammon); bedrage; lokke eller narre (ved opdigtede Historier).

Gam'ut (gæm'øt), *n.* Tonstige, Skala.

Gan'der (gæn'dør), *n.* Gase.

Gang (gæng), *n.* Bande; Antal Folk under Kommando, Trop; *v.* gaa.

Gan'gli-on (gæng'gli-øn), *n.* Nerveknude; Overben, Seneknude.

Gan'grene (gæng'grin), *n.* Koldbrand; *v.* gaa over til Koldbrand; angribe med Koldbrand.

Gan'gre-nous (gæng'gri-nøs), *a.* angreben af Koldbrand, gangrænøs.

Gangue (gæng), *n.* se Gang.

Gang'way (gæng'uei), *n.* Gang, Gjennemgang; S. T. Kobrygge; Faldreb.

Gan'net (gæn'nët), *n.* hvid Sule, Havsule (Fugl).

Gant'let (gænt'lët), *n.* Spidsrod; Spidsrodsløben.

Gaol (djeil), *n.* Fængsel, Arrest.

Gaol'er (djeil'ør), *n.* Arrestforvarer, Fangefoged, Stokmester, Slutter.

Gap (gæp), *n.* Gab, Aabning, Hul, tomt Rum.

Gape (gäp), *v.* gabe (som Fugleunge efter Føde; af Forundring, Søvnighed osv.); *fig.* tragte (efter, after, for); have en Aabning, gabe; *n.* Gab.

Garb (gärb), *n.* Dragt, Klædning; Mode, Skik, Snit; Udseende, Udvortes, Ydre.

Garb (gårb), *n.* T. Kornneg (i Vaaben).

Garb'age (gärb'ædsj), *n.* Indvolde *pl.*, Indmad (af Dyr); Urenlighed, det som bortkastes, Affald.

Gar'ble (gär'bl), *v.* sigte, udpille (hvad der især er En tjenligt), udsøge, udvælge; forvanske (det hele ved at udsøge det bedste).

Gar'den (gär'dn), *n.* Have; *v.* dyrke en Have; anlægge en Have; sætte ud i det Grønne (en Falk).

Gar'den-er (gär'dn-ør), *n.* Gartner; et Haansord til en klodderagtig Kudsk.

Gar'get (gär'gĕt), *n.* Kvægsygdom, Svulst i Halsen.

Gar'gle (gär'gl), *v.* gurgle; *n.* Gurgelvand.

Gar'land (gär'lænd), *n.* Blomsterkrans, Krans; *fig.* Krone (det fortrinligste).

Gar'lic (gär'lik), *n.* Hvidløg.

Gar'ment (gär'mënt), *n.* Klædebon, Klædning, Dragt.

Gar'ner (gär'nör), *n.* Kornloft; *v.* bringe paa Kornloftet; opdynge, opbevare.

Gar'net (gär'nĕt), *n.* Granat (Ædelsten).

Gar'net (gär'nĕt), *n.* S. T. Losseiakkel.

Gar'nish (gär'nisj), *v.* forsyne, fylde (med); besætte; smykke, pryde, staffere; T. indstævne; lægge i Lænker; hønse; *n.* Smykke, Prydelse; Blomster og Blade *pl.* (lagte omkring et Fad); Lænker *pl.*; Indtrædelsespenge *pl.* (som en nyankommen Fange forhen maatte betale Slutteren).

Gar'nish-ee' (gär'nisj-i'), *n.* T. Sequestrator.

Gar'nish-ment (gär'nisj-mënt), *n.* Prydelse, Smykke; T. Indstævning.

Gar'ni-ture (gär'ni-tjur), *n.* Besætning, Indfatning, Udpyntning, Smykke; Sæt, Stel, Garnitur.

Gar'ret (gær'rĕt), *n.* Loftkammer, Kvistværelse.

Gar'ret-eer' (gær'rĕt-ir'), *n.* Beboer af et Kvistværelse; Madsmører.

Gar'ri-son (gær'ri-sn), *n.* Besætning, Garnison; Standkvarter; *v.* Standkvarter; *v.* besætte, lægge Besætning (i en Fæstning osv.); beskytte ved Fæstningsværker (der ere besatte med Tropper).

Gar-rote' (gær-röt'), *n.* en Dødsstraf i Spanien, hvorved den Dømte siddende kvæles ved et Halsjern, der bagfra indsnevres ved en Skrue. Ordet (ogsaa skrevet Garotte) er i den nyere Tid indført i England ved en fra Transportation hjemvendt Forbryder og betegner Snigmord ved Kvælning (med Hensigt at udplyndre den Overfaldne); *v.* kvæle og plyndre.

Gar-ru'li-ty (gær-ru'li-ti), *n.* Snakkesomhed; Sluddervornhed; Sladderagtighed.

Gar'ru-lous (gær'rü-lös), *n.* snakkesom, sluddervorn, sladderagtig.

Gar'ter (gär'tør), *n.* Strømpebaand, Hosebaand.

Gas, (gæs), *n.* Gas; *v.* afsvide med Gas.

Gas'con-ade' (gæs kon-eid'), *n.* Praleri; *v.* prale, brøute.

Gas'e-ous (gæs'i-øs), *a.* gasholdig, gasagtig; *fig.* opfarende, heftig.

Gash (gæsj), *v.* flenge, hugge dybt; *n.* Flenge, langt, dybt Saar eller Hug.

Gas'-light (gæs'lait), *n.* Gasflamme.

Gas-om'e-ter (gæs-gm'i-tør), *n.* Gasometer; Gasbeholder.

Gasp (gåsp), *v.* gispe; *fig.* hige; *n.* Gisp, tungt Aandedrag.

Gas'tric (gæs'trik), *a.* henhørende til Underlivet, Mave-, gastrisk.

Gas-tril'o-quy (gæs-tril'ö-kui), *n.* Bugtale, Bugtalekunst.

Gas-tron'o-mer (gæs-tron'ö-mør), *n.* En som holder af at leve godt, Gastronom.

Gas'tro-nom'ic (gæs'trö-nom'ik), *a.* gastronomisk.

Gas-tron'o-my (gæs-tron'ö-mi), *n.* finere Kogekunst, Gastronomik; Fraadseri, Vellevnet.

Gate (geit), *n.* Vej, Gang; Port; Led.
Gate'way (geit'uei), *n.* Portvej, Port.
Gath'er (gæḏh'ør), *v.* samle; indsamle; forsamle; lægge i Læg, rynke; gjøre en Slutning, slutte; vinde, faa; samle sig, forsamles; blive tyk, løbe sammen; blive større; sætte Materie, bulne; *n.* Læg, Rynke (paa Klæder).
Gath'er-er (gæḏh'ør-ør), *n.* Samler; En som høster; En som indkræver; Skattekræver.
Gau'di-ness (gɑ'di-nes), *n.* Pragt, Flitterstads.
Gaud'y (gɑd'i), *a.* glimrende, pragtfuld, prunkende.
Gauge (geidsj), *v.* visere, maale et Fads Indhold; *fig.* maale; *n.* Viserstok; Maaleinstrument, Maal; Vandstandsmaaler (paa Dampkjedel); Sporvidde (en Jernvejs).
Gaug'er (geidsj'ør), *n.* Viserer.
Gaunt (gänt), *a.* udtæret, mager, indfalden.
Gaunt'let (gänt'let), *n.* Panserhanske, Staalhanske.
Gauze (gɑs), *n.* Gaze, Flor.
Gave (geiv), gav, *imp.* af Give.
Gav'el (gæv'el), *n.* se Gable.
Gawk (gɑk), *n.* Kuk, Gjøg; Gjek, Nar.
Gawk'y (gɑk'i), *a.* kejtet, forkjert, klodset; *n.* tynd, kejtet og usirlig Person.
Gay (gei), *a.* skinnende, pudset, skjøn, smykket, pragtfuld; livlig, munter, lystig; letfærdig; *n.* Pynt; Smykke.
Gay'e-ty (gei'i-ti), *n.* Prydelse, Glans, Skjønhed; Munterhed, Livlighed, Lystighed.
Gay'ly (gei'li), *ad.* muntert, lystigt, livligt.
Gaze (geis), *v.* stirre, se stivt, betragte (med Opmærksomhed, Beundring eller anden stærk Bevægelse); *n.* stirrende Blik, Stirren, opmærksom Betragtning; Gjenstand for Betragtning.
Ga-zelle' (gå-sel'), *n.* Gaselle.
Ga-zette' (gå-set'), *n.* Avis, Tidende; officiel Tidende; *v.* bekjendtgjøre i Avisen.
Gaz'et-teer' (gæs'et-tir'), *n.* Avisskriver; topografisk eller geografisk Ordbog.
Gaz'ing-stock (gei'sing-stɑk), *n.* Gabenar, Gjenstand for haanlige Blik.
Gear (gir), *n.* Tøj (ethvert Slags Redskab); Kjøkkentøj; Hjulværk; Seletøj, Skagle; Klædning, Dragt; Pynt; (i Skotland) Formue, Gods; S. T. Gods, Tilbehør, Apparat; *v.* paaklæde, pynte.
Geese (gis), *n. pl.* (af Goose) Gjæs *pl.*
Gel'a-ble (djel'å-bl), *a.* som kan størkne eller blive geleeagtig.
Gel'a-tine (djel'å-tin), *n.* Gelatine, geleeagtigt Stof (af dyriske Dele).
Ge-lat'i-nous (dji-læt'i-nøs), *a.* gelatinøs, klæbrig, størknet.
Geld (geld), *v.* [*imp.* & *p. p.* GELDED eller GELT] gilde, kastrere; *fig.* afstumpe, lemlæste.
Gel'id (djel'id), *a.* iskold.
Gem (djem), *n.* Ædelsten; Knop, Øje (paa Træer); *v.* besætte med Ædelstene; knoppes, skyde Knopper.
Gem'i-ni (djem'i-nai), *n. pl.* Tvillinger *pl.* (Stjernebillede).
Gem-ma'tion (djem-mei'sjøn), *n.* Knopsætning; Knopdannelse; Knopsætningstid.
Gem'me-ous (djem'mi-øs), *a.* ædelstenagtig; som hører til Ædelstene.
Gem'my (djem'mi), *a.* lig Ædelstene; skinnende, net, sirlig.
Gen'der (djen'dør), *n.* Art, Slægt; T. Kjøn, Genus; *v.* avle; frembringe; parre sig.
Gen'e-a-log'ic-al (djen'i-å-lɑdj'ik-å.) *a.* genealogisk.
Gen'e-al'o-gist (djen'i-æl'ö-djist), *n.* Genealog, Slægtkyndig.
Gen'e-al'o-gy (djen'i-æl'ö-dji), *n.* Genealogi, Slægtlære; Slægtlinie; Slægtregister.
Gen'er-a (djen'ør-å), *n. pl.* af Genus.

Gen'er-al (djĕn'ŏr-ĕl), *a.* almindelig; *n.* Hele, (in general, i Almindelighed); General, Feltherre, Hærfører; Generalmars.
Gen'er-al-is'si-mo (djĕn'ŏr-ĕl-ĭs'ĭ-mö), *n.* Generalissimus, øverste Befalingsmand over en Hær.
Gen'er-al'i-ty (djĕn'ŏr-ĕl'ĭ-tĭ), *n.* Almindelighed; Masse, største Del (af Mennesker osv.); Generalitet.
Gen'er-al-i-za'tion (djĕn'ŏr-ĕl-ĭ-zē'shŭn), *n.* Almindeliggjørelse.
Gen'er-al-ize (djĕn'ŏr-ĕl-ais), *v.* gjøre almindelig; anvende paa alle.
Gen'er-al-ly (djĕn'ŏr-ĕl-lĭ), *ad.* almindelig, i Almindelighed.
Gen'er-al-ship (djĕn'ŏr-ĕl-shĭp), *n.* en Generals Post, Generalat; Feltherretalent.
Gen'er-ate (djĕn'ŏr-ēt), *v.* avle, føde; frembringe, forvolde.
Gen'er-a'tion (djĕn'ŏr-ē'shŭn), *n.* Avling, Slægtforplantning, Frembringelse; Slægt, Generation; Afkom, Efterfølgere *pl.*; Led (i Slægtskab); Menneskealder.
Gen'er-a-tive (djĕn'ŏr-ā-tĭv), *a.* avlende; frugtbar.
Gen'er-a'tor (djĕn'ŏr-ē'tŏr), *n.* avlende eller frembringende Kraft; Frembringer.
Ge-ner'ic (djĭ-nĕr'ĭk), **Ge-ner'ic-al** (djĭ-nĕr'ĭk-ĕl), *a.* generisk, Slægts-, som angaar Slægten.
Ge-ner'ic-al-ly (djĭ-nĕr'ĭk-ĕl-lĭ), *ad.* paa generisk Vis, med Hensyn til Slægten.
Gen'er-os'i-ty (djĕn'ŏr-ŏs'ĭ-tĭ), *n.* Ædelmodighed, Højmodighed, Gavmildhed.
Gen'er-ous (djĕn'ŏr-ŭs), *a.* ædelmodig, højmodig, gavmild; ædel.
Gen'er-ous-ly (djĕn'ŏr-ŭs-lĭ), *ad.* paa en ædel, højsindet eller gavmild Maade.
Gen'e-sis (djĕn'ĭ-sĭs), *n.* første Mose Bog, Genesis.
Gen'et (djĕn'ĕt), *n.* Pasgjænger (en liden velproportioneret Hest); Vildkat.
Ge-net'ic (djĭ-nĕt'ĭk), *a.* genetik, som hører til Oprindelsen.
Ge'ni-al (djĭ'nĭ-ĕl), *a.* som hører til Avling eller Forplantning; som bidrager til Livet og dets Nydelser, naturlig; aandfuld, livlig, munter.
Gen'i-tive (djĕn'ĭ-tĭv), *n.* T. Genetiv, Ejeform.
Gen'i-tor (djĕn'ĭ-tŏr), *n.* Fader; Frembringer.
Gen'ius (djĭn'jŭs), *n.* Skytsaand, Genius; Aand, Geni (ogsaa om en Person); naturlig Færdighed, Anlæg; Ejendommelighed.
Gen-teel' (djĕn-tĭl'), **Gen-teel'ly** (djĕn-tĭl'lĭ), *a.* *ad.* smuk, net, (i Dragt og Væsen), høflig, dannet, fin.
Gen'tian (djĕn'shĭĕn), *n.* Entian (Plante).
Gen'tile (djĕn'tail), *n.* Hedning; *a.* som hører til et Folk eller en Stamme, Slægts-.
Gen-til'i-ty (djĕn-tĭl'ĭ-tĭ), *n.* god Herkomst, høj Byrd; fornemme Folk *pl.*; Belevenhed, Finhed i Sæder.
Gen'tle (djĕn'tl), *a.* af god Herkomst, fornem; mild, blid, from; gunstig, bevaagen, venskabelig; *fig.* let, formildende; sagte, jævn (ikke voldsom, ikke brat).
Gen'tle (djĕn'tl), *n.* Madike.
Gen'tle-folk (djĕn'tl-fōk), **Gen'tle-folks** (djĕn'tl-fōks), *n. pl.* fornemme Folk, Fornemme *pl.*
Gen'tle-man (djĕn'tl-mæn), *n.* fornem Mand; Mand af Opdragelse (Dannelse og fine Sæder), Herre; Kammertjener.
Gen'tle-man-like (djĕn'tl-mæn-laik) *a.* dannet, fin, fornem, net.
Gen'tle-man-ly (djĕn'tl-mæn-lĭ), *a.* se Gentlemanlike ovenfor.
Gen'tle-ness (djĕn'tl-nĕs), *n.* Mildhed, Blidhed, Huldsalighed, Godhed.
Gen'tly (djĕn'tlĭ), *ad.* blidt, mildt, venligt; sagte, let.
Gen'try (djĕn'trĭ), *n.* fornem Herkomst; Fornemme *pl.*; ringere Adel.

Ge'nu-flec'tion (djï'njü-flĕk'ſjøn), *n.* Knæbøjning, Knæfald.
Gen'u-ine (djĕn'jü-in), *a.* naturlig, medfødt; ægte, uforfalſket.
Gen'u-ine-ly (djĕn'jü-in-li), *ad.* naturligen, medfødt.
Gen'u-ine-ness (djĕn'jü-in-nĕs), *n.* Naturlighed, Ægthed.
Ge'nus (djï'nøs), *n.* T. Slægt (mere omfattende end species, Art).
Ge'o-cen'tric (djï'ö-ſĕn'trik), *a.* ſom har fælles Midtpunkt med Jorden, geocentriſk.
Ge-od'e-sy (djï-gd'i-ſi), *n.* Landmaaling.
Ge-og'o-ny (djï-gg'ö-ni), *n.* Geogoni (Lære om Jordens Oprindelſe og Dannelſe).
Ge-og'ra-pher (djï-gg'rå-før), *n.* Jordbeſtriver, Geograf.
Ge'o-graph'ic-al (djï'ö-grĕf'ik-ĕl), *a.* geografiſk.
Ge-og'ra-phy (djï-gg'rå-fi), *n.* Jordbeſtrivelſe, Geografi.
Ge'o-log'ic-al (djï'ö-lgdj'ik-ĕl), *a.* geologiſk.
Ge-ol'o-gy (djï-gl'ö-djï), *n.* Jordlære, Geologi.
Ge-om'e-ter (djï-gm'i-tør), *n.* Geometer.
Ge'o-met'ric-al (djï'ö-mĕt'rik-ĕl), *a.* geometriſk.
Ge-om'e-tri'cian (djï-gm'i-triſj'ĕn) *n.* Geometer.
Ge-om'e-try (djï-gm'i-tri) *n.* Landmaaling; Geometri.
Ge'o-pon'ics (djï'ö-pgn'iks), *n. pl.* Lære om Agerbrug.
Geor'gic (djgr'djik), *a.* ſom angaar Agerbrug; *n.* Lære om Agerbrug; Digt om Landvæſenet, Georgica *pl.* (Virgils).
Ge-ra'ni-um (djï-rei'ni-øm), *n.* Geranium (Plante).
Germ (djørm), *n.* Kime, Spire.
Ger'man (djør'mĕn), *a.* af ſamme Spire, nærbeſlægtet, kjødelig.
Ger'man (djør'mĕn), *a.* tydſk; *n.* Tydſker; tydſk Sprog, Tydſk.
Ger-mane' (djør-mein'), *a.* nærbeſlægtet.
Ger'mi-nal (djør'mi-nĕl), *a.* ſom hører til Kimen eller Spiren.
Ger'mi-nate (djør'mi-neit), *v.* ſpire; faa Knopper.
Ger'mi-na'tion (djør'mi-nei'ſjøn), *n.* Spiring.
Ger'und (djĕr'ønd), *n.* T. Gerundium.
Ges-ta'tion (djĕs-tei'ſjøn), *n.* Bæren; Svangerſkab, Drægtighed.
Ges-tic'u-late (djĕs-tik'jü-leit), *v.* geſtikulere, gjøre Fagter; efterabe.
Ges-tic'u-la'tion (djïs-tik'jü-lei'ſjøn), *n.* Geſtikulation, Gebærdeſprog, Fagter *pl.*
Gest'ure (djĕſt'jur), *n.* Gebærde, Bevægelſe, Stilling, Lader *pl.*
Get (gĕt), *v.* [*imp.* GOT; *p. p.* GOT, GOTTEN] faa, (erholde, erhverve, vinde, forſkaffe ſig; overtale, bevæge til; frembringe, avle); komme, naa (til et viſt Sted); blive (komme i en vis Tilſtand).
Gew'gaw (gjy'gg), *n.* Legetøj, Spilleværk; Glimmerſtads; *a.* glimrende, tom, intetſigende.
Ghast'li-ness (gäſt'li-nĕs), *n.* Dødningefarve.
Ghast'ly (gäſt'li), *a.* dødbleg, gruelig.
Gher'kin (gør'kin), *n.* liden ſyltet Agurk.
Ghost (gōſt), *n.* Aand (om Sjælen og den hellige Aand); Gjenfærd, Spøgelſe.
Ghost'ly (gōſt'li), *a.* aandelig, aandig; ſom en Gjenfærd.
Gi'ant (djai'ĕnt), *n.* Kjæmpe, Jette.
Gi'ant-ess (djai'ĕnt-ĕs), *n.* Kjæmpekvinde.
Gi'ant-like (djai'ĕnt-laik), **Gi'ant-ly** (djai'ĕnt-li), } *a.* kjæmpelig, kjæmpemæſſig.
Giaour (djaur), *n.* et tyrkiſk Haansord for alle Ikke-Mohamedanere: Vantro, Kjætter.
Gib'ber (gib'bør), *v.* tale Krage-maal, pludre.

Gib'ber-ish (gib'bør-isj), *n.* uforstaaelig Tale, Taterſprog, Kragemaal.

Gib'bet (djib'bet), *n.* Galge; Tværbjælke; *v.* hænge i en Galge.

Gib-bos'i-ty (gib-bas'i-ti), *n.* fremſtaaende eller puklet Beſkaffenhed.

Gib'bous (gib'bøs), *a.* fremſtaaende, puklet.

Gibe (djaib), *v.* ſpotte; haane, beſpotte, udle; *n.* Spot, Haan, Stikleri.

Gib'lets (djib'lets), *n. pl.* Kraaſer *pl.*

Gid'di-ness (gid'di-nes), *n.* Svimmel, Svimmelhed; *fig.* Foranderlighed, Ubeſtandighed; Ubetænkſomhed.

Gid'dy (gid'di), *a.* ſvimmel; ubeſtandig, flygtig.

Gift (gift), *n.* Gave, Skjenk; Aandsgave; Magt eller Ret til at give bort (et Kald oſv.), Kaldsret; *v.* begave.

Gift'ed (gift'ed), *a.* givet, ſkjenket; begavet.

Gig (gig), *n.* noget ſom ſvirres omkring i Leg, et Slags Top; Harpun, Kaſteſpyd; Nopremaſkine; Gige eller Fiol; lyſtig Dans; Lyſtighed, Løjer *pl.* (jvf. Jig); Gig (tohjulet Enſpændervogn; ſmal Baad til Kaproning, ogſaa et Slags Skibsjolle); letfærdig Pige.

Gi'gan-te'an (djai'gæn-ti'æn), *a.* kjæmpemæſſig; uimodſtaaelig.

Gi-gan'tic (dji-gæn'tik), *a.* kjæmpemæſſig, uhyre.

Gig'gle (gig'gl), *v.* fniſe, le idelig (uden Grund); *n.* Fniſen.

Gild (gild), *v.* [*imp.* & *p. p.* GILDED, GILT] forgylde; *fig.* gjøre glinſende, ſmykke, pryde.

Gild ing (gild'ing), *n.* Forgyldning.

Gill (djil), *n.* et Maal (ſædvanlig ¼ pint).

Gill (gil), *n.* Gjelle (paa Fiſk); Kjødtap eller Kjødlap (paa eller under Fugles Næb); Bjergkløft; Bæk; *pl.* Kinder *pl.*, Underdel af Anſigtet; *pl.* Skjortekrave, Flipper *pl.*

Gill (djil), *n.* Korsknop, Jordvedbende (Plante); et Slags Øl (tillavet med Jordvedbende), Kryderøl.

Gill (djil), *n.* Pige, Kjæreſte (i Spøg).

Gil'ly-flow'er (djil'li-flau'ør), *n.* Nellike.

Gilt (gilt), *a.* forgyldt.

Gim'bal (gim'bæl), *n.* en af de bevægelige Ringe hvorved Noget holdes i Balance; S. T. Balance (paa Kompas oſv.).

Gim'crack (djim'kræk), *n.* net pyntet Perſon; Spilleværk, Nips, Snurrepiberi.

Gim'let (gim'let), *n.* Vridbor; *v.* S. T. ſvinge (Ankeret) ved Stokken.

Gimp (gimp), *n.* Silkekniplinger, Silkeblonder *pl.*

Gin (djin), *n.* Done, Fuglefnare; Redſkab ſom bevæges ved Skruer, Maſkine; Løfteværk (med Tridſer); Pinebænk; S. T. Jernhjul i Beſlag; Jernblok; Savſkjærerkran; *v.* fange i en Snare; renſe paa en Maſkine (Bomuld).

Gin (djin), *n.* Enebærbrændevin, Genever.

Gin'ger (djin'djør), *n.* Ingefer.

Gin'ger-bread (djin'djør-bred), *n.* Ingeferkage.

Gin'ger-ly (djin'djør-li), *ad.* (yngre, ungdommelig), lemfældig, ſagte, varſomt. ømt.

Ging'ham (ging'æm), *n.* Gingham (et Slags Tøj).

Gin'gle (djing'gl), *v.* klingre, klimpre; *n.* Klingren, Klimpren, Klingklang (ogſaa om højtravende Ord).

Gin'seng (djin'ſeng), *n.* Ginſeng, Kraftrod (en Rod af krydret Smag, i China).

Gip'sy (djip'ſi), *n.* Zigeuner, Tater, Taterſte.

Gi-raffe' (dji-ræf'), *n.* Giraffe.

Gir'an-dole (djir'æn-dōl), *n.* Armlyſeſtage.

Gird (gørd), *v.* ſnerte, ſtikle, ſpotte; *n.* Snert; Bebrejdelſe, Stiklen.

Gird (gørd), *v.* omgjorde, omvinde;

binde paa, iføre; omgive, omhegne.

Gird'er (görd'ör), *n.* T. Hovedbjælke, Arkitrav.

Gird'le (görd'l), *v.* omgjorde; omgive, indeslutte; *n.* Gjord; Bælte; Omkreds, Omfang; rund Jernplade (til Bagning, hænges over Ilden).

Girl (görl), *n.* Pige, Pigebarn; T. toaarig Raabuk.

Girl'hood (görl'hud), *n.* Pigealder, Pigeaar *pl.*

Girl'ish (görl'isj), *a.* barnlig, ungdommelig (om Piger), som en Pige.

Girt (gört), *n.* Gjord; *v.* omgjorde, omgive.

Girth (görth), *v.* omgjorde, spænde en Gjord paa; *n.* Gjord; Sadelgjord; Omfang.

Gist (djist), *n.* T. Hovedpunkt (af en Kvæstion).

Give (giv), *v.* [*imp.* GAVE; *p. p.* GIVEN] give; give sig; give efter; blive mildt (om Vejret).

Giv'er (giv'ör), *n.* Giver.

Giz'zard (giz'sörd), *n.* Kro, Mave (en Fugls).

Gla'cial (gle'själ), *a.* af Is, frossen.

Gla'ci-ate (gle'sji-et), *v.* blive til Is, fryse.

Gla'cier (gle'sir eller gläs'i-ör), *n.* Gletscher, Isbræ.

Gla'cis (gle'sis eller glå-sis'), *n.* T. Glacis, Skraaning (udenfor en Fæstning ad Marken til).

Glad (glädd), *a.* glad, fornøjet; glædelig, behagelig.

Glad'den (glädd'dn), *v.* glæde, opmuntre.

Glade (gleid), *n.* aaben Plads i en Skov, Skoveng, Aabning mellem Træer; Skovvej; (amerikansk) glat Is; aabent Sted i Isen.

Glad'i-a'tor (glädd'i-e'tör), *n.* Gladiator, Fegter.

Glad'ly (glädd'li), *ad.* gjerne, med Glæde.

Glad'ness (glädd'nes), *n.* Glæde, Munterhed.

Glad'some (glädd'söm), *a.* glad, munter; glæderig.

Glair (gläer), *n.* Æggehvide, Æggehvidestof; *v.* overstryge med Æggehvide, fernisere.

Glance (glåns), *n.* hastig forsvindende Glans, Glimt, Blink; Øjekast, Blik; *v.* glimte, blinke, kaste en pludselig Glans, straale; *fig.* fare forbi, flyve; berøre let, strejfe; kaste Øjnene hurtig (paa noget); kaste Blik (til En); stikle, sigte (til).

Gland (glænd), *n.* Kirtel; Pakdaasedæksel (paa Dampmaskine).

Gland'ers (glænd'örs), *n. pl.* Springorm, Snive (Hestesygdom).

Gland'i-form (glænd'i-förm), *a.* kirtelformig.

Glan-dif'er-ous (glæn-dif'ör-ös), *a.* som bærer Olden.

Gland'u-lar (glænd'jü-lör), **Gland'u-lous** (glænd'jü-lös), *a.* kirtelagtig, fuld af Kirtler, Kirtel-.

Gland'ule (glænd'jül), *n.* liden Kjertel.

Glare (gläer), *n.* blendende Glans, Glimren; vildt gjennemtrængende Blik, stirrende Blik; *v.* blende, funkle; stirre, glo; straale, glimre (uden Værd); være paafaldende.

Glar'ing (gläer'ing), *a.* blendende; aabenbar, skamløs.

Glass (gläs), *n.* Glas; Drikkekar af Glas; Spejl; Kikkert, Øjeglas; Timeglas; *a.* af Glas, Glas-; *v.* se ligesom i et Spejl; indfatte i Glas; glasere.

Glass'i-ness (gläs'i-nes), *n.* Glasagtighed; Spejlklar Glathed.

Glass'y (gläs'i), *a.* af Glas; glasagtig, spejlklar, spejlglat; *fig.* strøbelig.

Glau'cous (gla'kös), *a.* blaagraa, sø-grøn.

Glave (gleiv), *n.* Glavind (et Sværd eller en Lanse).

Glaze (gleis), *v.* forsyne med Glasvinduer; glasere; glatte, polere; glitte; *n.* Glas, Vindue.

Gla'zier (gle'sjør), *n.* Glarmester; *pl.* Øjne *pl.*

Glaz'ing (gle's'ing), *n.* Glassur; Glarmester-Haandtering.

Gleam (glim), *n.* Glimt, Straale, Glans, Lys; *v.* glimte, skinne, straale, lyse; kaste et svagt Lysglimt.

Gleam'y (glim'i), *a.* glimtende, blinkende.

Glean (glin), *v.* opsamle (Ax efter Høstfolkene), sanke efter; samle; *n.* Efterslankning.

Glean'er (glin'ør), *n.* Axesanker; Samler.

Glebe (glib), *n.* fast Jordmasse; Jordbund, Jord, Grund, Jordsmon; Præstejord, Præstebolig (med tilhørende Jord).

Glee (gli), *n.* Glæde, Lystighed; et Slags Rundsang; tre- eller firstemmig Sang.

Glee'-club (gli'kløb), *n.* Sangforening.

Glee'ful (gli'føl), *a.* lystig, munter.

Glen (glen), *n.* Skraaning, Dal, Bjergkløft.

Glib (glib), *a.* } glat, slibrig;
Glib'ly (glib'li), *ad.* } hurtig.

Glide (glaid), *v.* glide (bevæge sig let), skride, smutte; rinde; *n.* Gliden, Skriden.

Glim'mer (glim'mør), *v.* skinne eller straale svagt, skimte; *n.* svagt Skin, Skimt; Glimmer (Mineral).

Glimpse (glimps), *n.* Glimt (ogsaa *fig.*); *v.* glimte.

Glis'ten (glis'n), *v.* glimre, funkle, straale.

Glit'ter (glit'tør), *v.* glimre, skinne, glinse.

Gloat (glōt), *v.* se (med glødende Lidenskabelighed), kaste forelskede Blik; glo, stirre (vredt); skumle (over, over).

Glo'bate (glō'bēt), *a.* kugledannet.

Globe (glōb), *n.* Kugle; Klode, Jordklode; Globus; Rigsæble; Kuppel (til en Lampe).

Glo-bose' (glō-bōs'), } *a.* kuglerund,
Glo'bous (glō'bøs), } kugledannet.

Glo-bos'i-ty (glō-bøs'i-ti), *n.* kugledannet eller kuglerund Skikkelse.

Glob'u-lar (gløb'jū-lør), *a.* kuglerund, kugledannet.

Glob'ule (gløb'jūl), *n.* liden Kugle.

Glob'u-lous (gløb'jū-løs), *a.* se Globular.

Glom'er-ate (gløm'ør-ēt), *v.* sammenvikle, danne til en Kugle eller Nøgle.

Glom'er-a'tion (gløm'ør-ē'sjøn), *n.* Sammenvikling, Sammenhobning.

Gloom (glym), *n.* Dunkelhed, Skummelhed, Mørkhed, Mørke (fordunklet Lys); *fig.* mørk Sindsstemning, Tungsindighed; *v.* fordunkle, formørke; være mørk; *fig.* være mørk eller tungsindig.

Gloom'i-ly (glym'i-li), *ad.* mørkt, skummelt, paa en mørk eller sørgmodig Maade.

Gloom'y (glym'i), *a.* dunkel, skummel, mørk; tungsindig, nedslagen.

Glo'ri-fi-ca'tion (glō'ri-fi-kē'sjøn), *n.* Forherligelse, Forklarelse.

Glo'ri-fy (glō'ri-fai), *v.* berømme, ophøje; love, prise; forherlige.

Glo'ri-ous (glō'ri-øs), *a.* hæderfuld; herlig, fortræffelig.

Glo'ri-ous-ly (glō'ri-øs-li), *ad.* paa en berømmelig Maade.

Glo'ry (glō'ri), *n.* Ære, Hæder, Berømmelse; Herlighed, Glans, Pragt; Straalekrans, Glorie; Forherligelse; Stolthed, Ærgjerrighed, Praleri; ædel Stolthed; *v.* rose sig.

Gloss (glos), *n.* Glans (overfladisk), *fig.* Anstrøg; *v.* gjøre glinsende, blanke; besmykke.

Gloss (glos), *n.* Glose, Anmærkning, Bemærkning; *v.* forklare ved Gloser eller Anmærkninger; gjøre Gloser eller (dadlende) Anmærkninger.

Gloss'a-ry (glos'ä-ri), *n.* Glossarium.

Gloss'i-ness (glos'i-nes), *n.* Glans, glat og skinnende Overflade.

Gloss'y (glɑs'i), *a.* glinsende, glat, poleret.
Glot'tis (glɑt'tis), *n.* T. Stemmeridse.
Glove (glʌv), *n.* Handske; *pl.* Handsker *pl.* (som Betaling istedenfor Penge til Damer, der vinde i Vedemaal); *v.* bedække med Handske.
Glov'er (glʌv'ər), *n.* Handskemager.
Glow (glō), *v.* gløde, være gloende, blusse, være blussende rød; *fig.* lue, opflammes; bringe til at gløde; *n.* Gløden; *fig.* lidenskabelig Heftighed; glødende Farve.
Glow'ing-ly (glō'ing-li), *ad.* glødende.
Glow'-worm (glō'u-ərm), *n.* St. Hans Orm.
Gloze (glōs), *v.* fortolke osv. (se Gloss); bruge smukke Ord, smigre, kareſsere; *n.* Smiger; Skin, overfladisk Glans (se Gloss).
Glue (glju), *n.* Lim; *v.* lime; *fig.* forbinde, sammenholde.
Glu'ey (glju'i), *a.* limagtig, klæbrig.
Glum (glʌm), *a.* mørk, sur, knarvorn, tungsindig; *n.* mørk Mine, surt Ansigt.
Glut (glʌt), *v.* sluge, nedsluge, opsluge; fylde, mætte; overfylde (ogsaa *fig.*); *n.* det Nedslugte; Overfyldelse; Overflod, Mængde, Fylde; noget som forstopper.
Glu'ten (glju'tēn), *n.* T. Gluten, Plantelim.
Glu'ti-na'tion (glju'ti-nē'ſjən), *n.* Sammenlimen.
Glu'ti-nous (glju'ti-nəs), *a.* klæbrig, ſejg.
Glut'ton (glʌt'tn), *n.* Slughals, Æder, Fraadser.
Glut'ton-ous (glʌt'tn-əs). *a.* graadig, slugen, slugvorn.
Glut'ton-y (glʌt'tn-i), *n.* Graadighed, Fraadseri.
Glyc'er-ine (glis'ər-in), *n.* Glycerin, Oljesødt.
Glyp'tic (glip'tik), *n.* Stenskjærekunst, Glyptik.
Gnarl (närl), *v.* knurre, brumme; *n.* Knast.
Gnarled (närld), *a.* knastet, knortet.
Gnash (næsj), *v.* knaske, skjære Tænder.
Gnat (næt), *n.* Myg.
Gnaw (nɑ), *v.* gnave; *fig.* nage.
Gneiss (nais), *n.* Gneis (en Stenart).
Gnome (nōm), *n.* Tankesprog, Ordsprog; Gnome, Jordaand, underjordisk Trold, Bjergaand.
Gno'mon (nō'mən), *n.* Viser paa en Solskive.
Gnu (njü), *n.* Gnu (Dyr i Syd-Afrika af Oxe- og Antilopform).
Go (gō), *v.* [*imp.* WENT; *p. p.* GONE] gaa (ogsaa *fig.*); fare, rejse, drage, tage afsted, begive sig (uden Hensyn til paa hvad Maade det sker); *n.* Gang, Bevægelse (en Hests).
Goad (gōd), *n.* Pigstok, Pigkjep (til at drive Kvæg frem med); *v.* drive frem med en Pigkjep; anspore, tilskynde.
Goal (gōl), *n.* Maal (en Pæl eller Stage hvortil et Løb er bestemt, ogsaa: fra hvilken det begynder, og ved hvilken det ender); *fig.* Maal, Øjemed.
Goat (gōt), *n.* Gjed.
Goat'-herd (gōt'hərd), *n.* Gjedehyrde.
Gob'ble (gɑb'bl), *v.* sluge, spise graadig; pludre (om den kalkunske Hane).
Gob'bler (gɑb'blər), *n.* Slughals; kalkunsk Hane.
Gob'let (gɑb'lēt), *n.* Bæger, Drikkekar.
Gob'lin (gɑb'lin), *n.* Kobolt, Nisse; Spøgelse.
Go'-by (gō'bai), *n.* Overtræffen; List, Udflugt, Kunstgreb.
Go'-cart (gō'kärt), *n.* Gangvogn.
God (gɑd), *n.* Gud.
God'dess (gɑd'dēs), *n.* Gudinde.
God'fa-ther (gɑd'fä-ᵺər), *n.* Gudfader, Fadder.
God'head (gɑd'hēd), *n.* Guddom.

God'less (gǫd'lės), *a.* gudløs.
God'like (gǫd'laik), *a.* gudlig, guddommelig (ogsaa *fig.*).
God'li-ness (gǫd'li-nės), *n.* Gudelighed, Gudfrygtighed.
God'ly (gǫd'li), *a.* & *ad.* gudelig, religiøs, gudfrygtig.
God'send (gǫd'sėnd), *n.* uventet Gave eller glædelig Tilfikkelſe.
God'son (gǫd'ſøn), *n.* Gudſøn.
Gog'gle (gǫg'gl), *v.* ſtirre omkring (med fremſtaaende Øjne og uſtadigt Blik); fordreje Øjnene; *n.* ſtirrende Blik; Skyklap (for Heſte).
Gog'gles (gǫg'gls), *n. pl.* Briller *pl.* (til at kurere Skelen; eller for at beſkytte Øjnene mod Støv og blendende Lys), Konverſations-Briller *pl.*
Go'ing (gō'ing), *n.* Gaaen, Gang; Afrejſe; *fig.* Svangerſkab.
Goi'tre (gøi'tør), *n.* ſtor Svulſt (foran paa Halſen), Krop.
Goi'trous (gøi'trøs), *a.* lidende af eller tilbøjelig til Krop.
Gold (gōld), *n.* Guld; Centrum (ved Bueſkydning for Damer); *a.* af Guld, Guld-.
Gold'en (gōld'n), *a.* af Guld, gylden (ogſaa *fig.*); guldgul.
Gold'finch (gōld'ſintsj), *n.* Stillits; *fig.* Guinea; rig Mand.
Gold'-leaf (gōld'lif), *n.* Guldblad.
Golf (gǫlf), *n.* et Slags Boldſpil (med Boldtræ drives en liden haard Bold i Hul).
Gon'do-la (gǫn'dō-lå), *n.* Gondol.
Gon'do-lier' (gǫn'dō-lir'), *n.* Gondoliere.
Gone (gǫn), gaaet, *p. p.* af Go; *a.* borte; forbi; forloren, tabt; borte, død.
Gong (gǫng), *n.* Gonggong; Lokum.
Good (gụd), *a.* & *ad.* god; godt; *i.* godt! vel! rigtig! *n.* Gode; Bedſte; Alvor; *pl.* Gods, Varer *pl.*; Husgeraad, Bohave.
Good-bye' (gụd-bai'), *n.* Farvel.
Good'li-ness (gụd'li-nės), *n.* Skjønhed, Ynde.
Good'ly (gụd'li), *a.* & *ad.* god, lykkelig; ſtjøn, yndig; fortræffelig.
Good'ness (gụd'nės), *n.* Godhed; *fig.* Gud, Himmel! (i Ønſke, Udraab, Klage).
Good'fri-day (gụd'frai-dē), *n.* Langfredag.
Good'na-tur-ed (gụd'nē-tjür-d), *a.* godmodig, godhjærtet.
Good-night' (gụd-nait'), *n.* Godnat.
Goods (gụds), *n. pl.* Gods, Varer *pl.*, ſe Good *n.*
Good-will' (gụd-wil'), *n.* god Vilje, Velvilje, Godhed.
Goose (gụs), *n.* Gaas; enfoldig Perſon, Gaas; Gaaſeſpil; Perſejern (hos Skræddere).
Goose'ber-ry (gụs'bėr-ri), *n.* Stikkelsbær.
Gor'di-an-knot (gǫr'di-ėn-nǫt), *n.* gordiſk Knude.
Gore (gōr), *n.* Blod (udflydt af Legemet); levret eller ſtørknet Blod; *v.* ſtikke, gjennembore; ſtange, ſtøde med Hornene.
Gore (gōr), *n.* Kile (kiledannet Stykke Tøj); trekantet Stykke Land.
Gorge (gǫrdsj), *n.* Strube, Svælg; nedſvælget Føde; T. Gorge, Indgang; *v.* nedſluge; fylde, ſtoppe.
Gor'geous (gǫr'djøs), *a.* ſkinnende, prægtig, pragtfuld.
Gor'geous-ly (gǫr'djøs-li), *ad.* prægtigt, paa en glimrende Maade.
Gor'get (gǫr'djėt), *n.* Halskrave paa Ruſtning; Ringkrave (liden Bryſt-Plade, ſom Officerer bære i en Kjæde); Halsſtrimmel (hos Kvinder).
Gor'gon (gǫr'gøn), *n.* Gorgon, Meduſe; *fig.* Skrækkebillede.
Go-ril'la (gō-ril'lå), *n.* Gorilla (ſtørſte Abe).
Gor'mand (gǫr'mænd), *n.* Æder, Fraadſer.
Gor'mand-ize (gǫr'wænd-ais), *v.* fraadſe.
Gor'mand-iz'er (gǫr'mænd-ais'ėr), *n.* ſe Gormand ovenfor.

Gorse (gɑrs), *n.* Tornblad.
Gor'y (gör'i), *a.* besudlet med Blod, blodig.
Gos'hawk (gɑs'hɑk), *n.* Duehøg, Hønsehøg, Sletfalk.
Gos'ling (gɑs'ling), *n.* Gæsling; Rakle (paa visse Træer).
Gos'pel (gɑs'pël), *n.* Evangelium; Theologi.
Gos'sa-mer (gɑs'så-mør), *n.* Spindelvæve *pl.* (paa Marken, i Træer og i Luften om Efteraaret); fint Dun (paa Planter); fint løst Tøj.
Gos'sip (gɑs'sip), *n.* Fadder, Fadderske; Sladdertaske, Sladderkjælling; Rygte; Drikkebroder; Faddersnak; *v.* sladre, være lystig; deltage i et Gilde.
Got (gɑt), fik, *imp* af Get.
Got'ten (gɑt'tn), faaet, *p. p.* af Get.
Goth (gɑth), *n.* Gothe; *fig.* Barbar.
Goth'ic (gɑth'ik), *a.* gothisk; *fig.* raa, barbarisk, udannet.
Gouge (gaudsj), *n.* Hulmejsel; *v.* trykke (en Modstanders) Øje ind med Tommelfingeren.
ourd (görd), *n.* Græskar; Flaske (gjort af Flaskemelonen).
Gour'mand (gur'mænd), se Gormand.
Gout (gaut), *n.* Gigt; Podagra.
Gout (gu), *n.* Smag, Velbehag.
Gout'y (gaut'i), *a.* gigtsyg, som har Podagra; gigtisk, Gigt-.
Gov'ern (göv'örn), *v.* styre, lede, føre; regjere; beherske, holde i Tømme; have Herredømmet, herske; T. styre (en vis Kasus osv.).
Gov'ern-a-ble (göv'örn-å-bl), *a.* bøjelig, til at styre, lydig.
Gov'ern-ance (göv'örn-ëns), *n.* Styrelse; Forvaltning, Regjering.
Gov'er-nante' (göv'ör-nënt'), *n.* Guvernante.
Gov'ern-ess (göv'örn-ës), *n.* Bestyrerinde, Herskerinde; Guvernante, Lærerinde; Opdragerinde, Institutbestyrerinde.
Gov'ern-ment (göv'örn-mënt), *n.* Regjering; Magt, Herredømme; Regjeringsform; Bøjelighed, Lydighed.
Gov'ern-ment'al (göv'örn-mënt'ël), *a.* styrende, Regjerings-.
Gov'ern-or (göv'örn-ör), *n.* Styrer, Bestyrer; Behersker; Regent; Befalingsmand; Statholder, Guvernør; Hovmester, Lærer; Regulator (paa Dampmaskine).
Gown (gaun), *n.* langt aabent Klædebon, Kappe (Juristś, Professors osv.), Præstekjole; Slaabrok; Kjole (Kvinders); *fig.* Fredsdragt.
Grab (græb), *v.* gribe, snappe; *n.* Greb, Grams.
Grace (greis), *n.* Ynde, Anstand, indtagende Væsen; Naturgave; Dyd, Kraft, Virksomhed; Gunst, Velvilje, Naade (ogsaa om Guds Naade); Bordbøn; *v.* benaade, begunstige; ære, udvise Ære; forskjønne, smykke, pryde.
Grace'ful (greis'fël), *a.* yndig, skjøn, smuk.
Grace'ful-ly (greis'fël-li), *ad.* med Ynde eller Anstand.
Grace'ful-ness (greis'fël-nës), *n.* Ynde, Skjønhed (forenet med Værdighed), Anstand.
Grace'less (greis'lës), *a.* berøvet Guds Naade, ugudelig, ryggesløs, lastefuld; uforskammet.
Gra'cious (grei'sjös), *a.* yndig, indtagende, graciøs; bevaagen, naadig, gunstig, venlig; behagelig; dydig, god; sømmelig, anstændig.
Gra'cious-ly (grei'sjös-li), *ad.* se Gracious.
Gra-da'tion (grå-dei'sjön), *n.* gradvis Stigen eller Aftagen, Gradation; Nuancering (i Farver); Række, Følge, Slutningsfølge.
Grad'a-to-ry (græd'å-tö-ri), *n.* Trappe til Kirken (fra et Kloster); *a.* trinvis, gradvis.
Grade (greid), *n.* Trin, Grad, Rang; *v.* udgrave eller gjennemskjære efter Jævnmaal (en Kanal, Jernbane osv.).

Gra'di-ent (grē'dı-ĕnt), *a.* skridende, gaaende (gradvis); *n.* T. Afvigelse fra horisontal til skraa Retning, Skraaplan (en Jernbanes).

Grad'u-al (grăd'jü-ĕl), *a.* trinvis, gradvis; *n.* Trappe; Graduale (Bog med Messesange i den romerske Kirke).

Grad'u-al-ly (grăd'jü-ĕl-lı), *ad.* gradvis, lidt efter lidt, efterhaanden.

Grad'u-ate (grăd'jü-ĕt), *v.* afdele i eller efter Grader; tildele akademisk Værdighed, graduere, promovere; tage en Grad, blive gradueret; gaa gradvis frem; T. give en højere Grad, lutre, forædle, gradere (Metaller osv.); gradere (lade vandagtige Dele bortdunste, i Saltværker).

Grad'u-ate (grăd'jü-ĕt), *n.* Graduere-ret.

Grad'u-a'tion (grăd'jü-ē'sjøn), *n.* gradvis Fremgang, Fremskriden; Graduering, Promotion; T. Gradering, Afdampning.

Graft (grăft), *n.* Podekvist, Ympe; *v.* pode, ympe (ogsaa *fig.*).

Grain (grēn), *n.* Korn (Frøkorn, Sædkorn osv.); T. Gran; *fig.* en liden Del, Smule; Korn (Bestanddel i Stene osv.); Overflade (med Hensyn til Glatheden eller Ujævnheden), Bonitet; *pl.* Malt; *v.* korne.

Grain (grēn), *n.* Aare, Aarer *pl.* (i Træ, Ben osv., med Hensyn til Retningen, hvori Karrene voxe); Narv (paa Læder); *fig.* Sindets Retning, Tilbøjelighed, Sindsstemning, Hjerte; *v.* male med Aarer som Efterligning af Træ, odre.

Grain (grēn), *n.* Farve, Farvestof.

Gra-min'e-ous (grå-mın'ı-øs), *a.* græsagtig.

Gram'i-niv'o-rous (grăm'ı-nıv'ö-røs), *a.* græsædende.

Gram'mar (grăm'mĕr), *n.* Sprog-lære, Grammatik.

Gram-ma'ri-an (grăm-mē'rı-ăn), *n.* Grammatiker, Sprogkjender.

Gram-mat'i-cal (grăm-măt'ı-kĕl), *a.* grammatikalsk.

Gram-mat'i-cal-ly (grăm-măt'ı-kĕl-lı), *ad.* paa grammatikalsk Maade.

Gram'pus (grăm'pøs), *n.* Sværdfisk, Spækhugger (Fisk).

Gran'a-ry (grăn'å-rı), *n.* Kornlade, Kornloft, Kornmagasin.

Grand (grănd), *a.* stor, storartet, herlig, prægtig; ophøjet, fornem; ædel, fortræffelig, stor.

Gran'dam (grăn'dăm), *n.* Bedstemoder, gammel Kone.

Grand'child (grănd'tjaild), *n.* Barnebarn.

Grand'daugh-ter (grănd'dą-tør), *n.* Sønne- eller Datterdatter.

Gran-dee' (grăn-dī'), *n.* Grande (i Spanien); Stormand.

Grand'eur (grănd'jur), *n.* Storhed, Højhed, Pragt, Glans.

Grand'fa-ther (grănd'fä-dhør), *n.* Bedstefader.

Gran-dil'o-quence (grăn-dıl'ö-kwens), *n.* højtravende Tale.

Grand'mo-ther (grănd'mø-dhør), *n.* Bedstemoder.

Grand'pa (grănd'pä), *n.* Bedstefa'r.

Grand'sire (grănd'sair), *n.* Bedste-fader; *fig.* Stamfader, En af Forfædrene.

Grand'son (grănd'søn), *n.* Sønne- eller Dattersøn.

Grange (grēndsj), *n.* Kornloft, Lade; Avlsgaard; Mejeri; Udflyttergaard.

Gran'ite (grăn'ıt), *n.* Granit (Stenart).

Gra-nit'ic (grå-nıt'ık), *a.* af Granit.

Gra-niv'o-rous (grå-nıv'ö-røs), *a.* kornædende.

Grant (grănt), *v.* give, skjenke, forunde, bevillige; tilstaa, indrømme; *n.* Bevilling, Tilladelse; Indrømmelse, Tilstaaelse; T. Bevilling (skriftlig).

Grant-ee' (grănt-ī'), *n.* En som har faaet en Bevilling, Privilegeret.

Grant'er (grănt'ør), *n.* En som tilstaar, skjenker osv., Giver.

Grant'or (gränt'ør), *n.* T. En som giver en Bevilling.
Gran'u-late (grän'jü-leit), *v.* korne; kornes.
Gran'u-la'tion (grän'jü-lei'sjøn), *n.* Kørning; kornet Tilstand.
Gran'ule (grän'jül), *n.* lidet Korn.
Gran'u-lous (grän'jü-løs), *a.* kornet.
Grape (greip), *n.* Vinbær, Vindrue, Drue; Skraa.
Grap'er-y (grei'p'ør-i), *n.* Vin-Drivhus, Vin-Anlæg.
Grape'-shot (greip'sjgt), *n.* Skraasæk, Skraa.
Graph'ic (græf'ik), *a.* tydelig skreven eller tegnet; nøjagtig beskreven eller udtrykt, malerisk.
Grap'nel (græp'nël), *n.* Dræg, lidet Anker (med 3 eller 4 Arme).
Grap'ple (græp'pl), *v.* gribe, fastholde, hefte; komme i Haandmæng, slaas, stride (ogsaa *fig.*); *n.* Bryden, Kjæmpen; Strid, Kamp; Entrehage, Entredræg.
Grasp (gråsp), *v.* gribe, tage fat paa, fastholde; gribe, hige (efter, at); stræbe, kjæmpe.
Grass (gråss), *n.* Græs; *v.* bedække med Grønsvær; grønnes; bringe paa Land (Fisk, med Medekrog).
Grass'hop-per (gråss'hap-pør), *n.* Græshoppe.
Grass'-plot (gråss'plat), *n.* Græsplet.
Grass'-wid'ow (gråss'wid'ö), *n.* ugift Moder; forladt Kvinde.
Grass'y (gråss'i), *a.* begroet med Græs; græsrig; lig Græs.
Grate (greit), *n.* Gitter (hvorved Personer eller Ting indesluttes); Rist, Kaminrist; Kamin (de til Ildstedet hørende Dele); *v.* forsyne med Gitter; skrabe, rive; stikle; krænke.
Grate'ful (greit'føl), *a.* } **Grate'ful-ly** (greit'føl-li), *ad.* } glædelig, behagelig; taknemmelig.
Grat'er (grei't'ør), *n.* Rivejern.
Grat'i-fi-ca'tion (grät'i-fi-kei'sjøn), *n.* Fornøjelse; Nydelse, Tilfredsstillelse; Belønning, Gjengjeld.
Grat'i-fy (grät'i-fai), *v.* føje, opfylde (et Forlangende osv.), tilfredsstille, behage, fornøje; belønne, gjengjelde.
Grat'ing (grei't'ing), *a.* skurrende; krænkende, fornærmelig (se Grate, *v.*).
Gra'tis (grei'tis), *ad.* frit, for intet, gratis.
Grat'i-tude (grät'i-tjud), *n.* Taknemmelighed.
Gra-tu'i-tous (grå-tju'i-tøs), *a.* frivillig; uden Bevis, vilkaarlig.
Gra-tu'i-ty (grå-tju'i-ti), *n.* Gave, Skjenk, Gratial; Drikkepenge *pl.*
Grat'u-late (grät'jü-leit), *v.* lykønske, ønske til Lykke.
Grat u-la'tion (grät'jü-lei'sjøn), *n.* Lykønskning.
Grat'u-la-to-ry (grät'jü-lå-tö-ri), *a.* lykønskende, Lykønsknings-.
Grave (greiv), *v.* gravere, stikke, udskjære; S. T. rengjøre Bunden (medens Skibet ligger tørt under Ebben); *n.* Grav.
Grave (greiv), *a.* } **Grave'ly** (greiv'li), *ad.* } vigtig, af Anseelse; alvorlig, højtidelig, rolig, sat; mørk (om Farve), dyb, lav (om Tone).
Grav'el (gräv'ël), *n.* grov Sand, Grus; Nyregrus; *v.* bedække eller belægge med Grus; sidde fast eller blive siddende i Sandet eller Gruset; *fig.* bringe i Forlegenhed, forvirre; T. skade ved Grus (Hestens Hov); kaste til Jorden.
Grav'el-ly (gräv'ël-li), *a.* fuld af Grus, sandig.
Grav'er (grei'v'ør), *n.* Gravør; Gravstikke.
Grave'-stone (greiv'stön), *n.* Gravsten, Ligsten.
Grave'-yard (greiv'järd), *n.* Kirkegaard.
Grav'id (gräv'id), *a.* svanger.
Grav'i-tate (gräv'i-teit), *v.* stræbe mod Tyngdepunktet, tynge, trykke.
Grav'i-ta'tion (gräv'i-tei'sjøn), *n.* Tyngdekraft.

Grav'i-ty (grǽv'i-ti), *n.* Tyngde, Vægt; Alvorlighed, Højtidelighed, Gravitet; svær Skyld.
Gra'vy (grei'vi), *n.* Saft af stegt eller kogt Kjød; Saus, Dyppelse.
Gray (grei), *a.* graa; *n.* Graat; graa Hest; Grævling; graa Lax.
Gray'beard (grei'bird), *n.* Graaskjæg; stor Lerkrukke eller Dunk.
Gray'ish (grei'isj), *a.* graaagtig, som falder i det Graa.
Graze (greis), *v.* kradse eller skrabe (ved at fare forbi); stryge henad, berøre let, strejfe; T. græsse (om en Kugle).
Graze (greis), *v.* græsse, gaa paa Græs; drive paa Græs, græsse, vogte; forsyne med Græs; *fig.* æde om sig, gribe om sig.
Graz'er (grei's'ør), *n.* græssende Dyr.
Gra'zier (grei'sjør), *n.* Kvæghandler, En som har Kvægavl.
Grease (gris), *n.* Fedt; Smørelse; Muk (Hestesygdom).
Grease (gris eller griis), *v.* fedte, smøre; *fig.* smøre, bestikke.
Grea'si-ness (gri'si-nes), *n.* fedtet Beskaffenhed; Smudsighed.
Grea'sy (gri'si eller gris'i), *a.* fedtet; smudsig, *fig.* usømmelig.
Great (greit), *a.* stor (ogsaa *fig.*); stolt; svanger; *n.* Hele, Store.
Great'-grand'fa-ther (greit'grænd'fä-dhør), *n.* Oldefader.
Great'grand'son (greit'grænd'søn), *n.* Sønnesøns Søn.
Great'ly (greit'li), *ad.* i høj Grad, meget; paa en højmodig, ædel Maade.
Great'ness (greit'nes), *n.* Storhed; *fig.* Højhed, Stolthed.
Greaves (grivs), *n. pl.* Benskinner *pl.*
Gre'cian (gri'sjæn), *a.* græsk; *n.* Græker.
Greed'i-ly (grid'i-li), *ad.* begjærligen, graadigen.
Greed'i-ness (grid'i-nes), *n.* Graadighed, Begjerlighed; *fig.* Heftighed.
Greed'y (grid'i), *a.* graadig, begjerlig.
Greek (grik), *a.* græsk; *n.* Græker; græsk Sprog; *fig.* snu Broder, Spiller.
Green (grin), *a.* grøn; frisk, livlig; ny, frisk (om et Saar, om Kjød osv.); umoden; raa; ung, uerfaren; bleg, sygelig; *n.* Grønt, grøn Farve; Grønning; *pl.* grønne Vexter *pl.*; grønt Løv; Grønt, Grønsager, Haveurter *pl.*; *v.* gjøre grøn.
Green'-gro'cer (grin'grō'sør), *n.* Grønhandler.
Green'horn (grin'hgrn), *n.* Grønskolding.
Green'-house (grin'haus), *n.* Vækthus, Orangerie.
Green'ish (grin'isj), *a.* grønlig.
Green'ness (grin'nes), *n.* Grønhed, grøn Farve; Umodenhed, raa Tilstand; Friskhed, Munterhed, Ungdommelighed; Nyhed.
Greens (grins), *n. pl.* grønne Vexter *pl.* (se Green *n.*).
Green'sward (grin'sugrd), *n.* Grønsvær
Greet (grit), *v.* hilse, ønske til Lykke.
Greet'ing (grit'ing), *n.* Hilsen.
Gre-ga'ri-ous (gri-gei'ri-øs), *a.* som holde sig i Flokke eller Skarer.
Gre-nade' (gri-neid'), *n.* Granat, Brandkugle.
Gren'a-dier' (grën'ä-dir'), *n.* Grenadeer.
Grew (gry), voxte, *imp.* af Grow.
Grey (grei), *a.* graa (se Gray).
Grey'hound (grei'haund), *n.* Mynde, Vindspiller.
Grid'dle (grid'dl), *v.* synge (paa Gaden).
Grid'dle (grid'dl), *n.* Jernplade til Kagebagning; et Saald med Staaltraadsbund.
Grid'i-ron (grid'ai-ørn), *n.* Jernrist, Rist (til at riste paa).
Grief (grif), *n.* Sorg, Kummer, Smerte (især den stille, dybe Sorg).

Griev'ance (grīv'ĕns), *n.* Besværing; Besværlighed, Nød; Sorg.
Grieve (grīv), *v.* volde Sorg, bedrøve; sørge.
Griev'ous (grīv'ŏs), *a.* sørgelig, smertelig; heftig, bitter (Klage osv.); tung, trykkende, svær; meget stor, afstyelig, skrækkelig (Forbrydelse osv.).
Griev'ous-ly (grīv'ŏs-lĭ), *ad.* se Grievous.
Grif'fin (grĭf'fĭn), } *n.* Grif (op-
Grif'fon (grĭf'fŏn), } digtet Dyr, bevinget Løve med et Ørnehoved); et Navn paa de unge, nylig ankomne Officerer i Ostindien.
Grill (grĭl), *v.* stege paa en Rist, grillere.
Grim (grĭm), *a.* grim, fæl, hæslig; barsk, streng, mørk.
Gri-mace' (grĭ-mēs'), *n.* Grimasse, Gebærde.
Gri-mal'kin (grĭ-măl'kĭn), *n.* graa Kat, gammel Kat.
Grime (graim), *v.* besmudse; smøre, sværte; *n.* Smuds (især sort, som Sod osv.).
Grim'ly (grĭm'lĭ), *ad.* stygt, fælt, grumt.
Grim'ness (grĭm'nĕs), *n.* Grimhed, Hæslighed; Barskhed.
Grin (grĭn), *v.* grine, vise Tænder, smile, le (af Haan, Vrede, Angest, Munterhed); *n.* Grin, Grinen; Smil.
Grind (graind), *v.* [*imp.* & *p. p.* GROUND] gnide mod hinanden; slibe, skjærpe; rive fint, knuse; male; *fig.* bearbejde (En til en Examen); hersе; trykke, undertrykke.
Grind'er (graind'ər), *n.* En som river, maler osv., Sliber, Skjærsliber, Farveriver; Redskab til at slibe osv; Kindtand; *pl. fig.* Tænder (foragtelig).
Grin'dle-stone (grĭn'dl-stōn), } *n.*
Grind'stone (graind'stōn), } Slibesten.
Grip (grĭp), *n.* liden Grøft eller Grav.
Grip (grĭp), *v.* gribe, se Gripe.
Gripe (graip), *v.* gribe, holde fast; knibe, klemme; gnie, knibe; S. T. være tilbøjelig til at luve (om et Fartøj); *n.* Greb, Tag; Tryk (ogsaa *fig.*); *pl.* Bugvrid, Mavesmerte, Kolik.
Gri-sette' (grĭ-sĕt'), *n.* Grisette. Syppige.
Gris'ly (grĭs'lĭ), *a.* græsselig, gyselig, rædsom, fæl.
Grist (grĭst), *n.* Korn (som skal males); Mel; *fig.* Proviant, Mundforraad.
Gris'tle (grĭs'l), *n.* Brusk.
Gris'tly (grĭs'lĭ), *a.* bruskagtig.
Grit (grĭt), *n.* haard Sandsten, grov Sand; Kiselsand, Stengrus; *pl.* Skraa, Grutning; Gryn, Havregryn *pl.*
Grit'ti-ness (grĭt'tĭ-nĕs), *n.* sandet Beskaffenhed.
Grit'ty (grĭt'tĭ), *a.* sandet, gruset.
Griz'zle (grĭz'sl), *a.* graa (af Alder); *n.* Graat, graa Farve.
Griz'zly (grĭz'slĭ), *a.* graaagtig, graaladen.
Groan (grōn), *v.* sukke; stønne; *n.* Suk; Stønnen.
Groat (grŏt), *n.* Grot (Mynt, 4 pence); *fig.* Hvid, det mindste.
Groats (grŏts), *n. pl.* Havregryn *pl.* (jvf. Grit).
Gro'cer (grō'sər), *n.* Specerihandler, Urtekræmmer, Kolonialvarehandler.
Gro'cer-y (grō'sər-ĭ), *n.* Urtekram, Kolonialvarehandel.
Grog (grŏg), *n.* Grog (Spiritus og Vand, sædvanlig uden Sukker).
Grog'ram (grŏg'răm), *n.* Grogram (et Slags Tøj af Silke og Kamelgarn).
Groin (grøin), *n.* Lyske; T. krumme Fladers Skjæringslinie (f. Ex. i en Krydshvælving), Ribbe. [grynte.
Groin (grøin), *n.* Svinetryne; *v.*
Groom (grum), *n.* Opvarter, Tjener; Ridefnegt, Staldkarl; ungt Menneske; Brudgom.
Groove (gruv), *v.* udhule, hule; udgrave; *n.* Grube; Rende.

Grope (gröp), *v.* famle, føle sig for; føle, besøke; *fig.* udforske.
Gross (grös), *a.* stor, tyk; tung, tyk (om Luften osv.); grov; plump, uhøflig, uanstændig; dum; skjændig; *n.* Hele, Masse; samlet Mængde; Hoveddel; Gros (12 Dusin).
Gross'ly (grös'li), *ad.* grovt.
Gross'ness (grös'nes), *n.* Tykhed; Grovhed; Dumhed; Uanstændighed.
Grot (grat), } *n.* Grotte.
Grot'to (grat'tö), }
Gro-tesque' (grö-tesk'), *a.* selsom, underlig, vild, groteskt; *n. pl.* Groteskter *pl.* (i Malerier osv.).
Ground (graund), *n.* Grund, Jord; Land, Agerland, Jordbund; Grund (hvorpaa der bygges); Gulv; S. T. Grund, Bund; T. Grund (i Malert osv.); *fig.* Grund (til en Handling osv.); *pl.* Bundfald; Begyndelsesgrunde *pl.*, Grundlære; *v.* grunde (ogsaa *fig.*); give Begyndelsesgrundene; sætte eller lægge paa Jorden; S. T. sætte paa Grund.
Ground'less (graund'les), *a.* grundløs, uden Grund.
Ground'-plot (graund'plat), *n.* Grund (en Bygnings); Grundtegning.
Ground'-rent (graund'rent), *n.* Grundskat; Grundleje.
Ground'-work (graund'wörk), *n.* Grundlag (ogsaa *fig.*).
Group (grup), *n.* Gruppe; *v.* gruppere.
Grouse (graus), *n.* Tiur, Aarfugl, Hjerpe.
Grove (gröv), *n.* Lystskov, Lund; Løvgang, Buegang.
Grov'el (grav'l), *v.* kravle, krybe (paa Jorden); *fig.* være lav, handle gement, krybe.
Grov'el-ler (grav'l-lør), *n.* lav Person, Kryber.
Grow (grö), *v.* [*imp.* GREW; *p. p.* GROWN] gro, voxe; *fig.* voxe, tiltage; blive, komme (fra en Tilstand til en anden); lade voxe, dyrke (Kaal, Tobak osv.).
Growl (graul), *v.* knurre, brumme; *n.* Knurren, Brummen.
Grown (grön), voxet, *p. p.* af Grow.
Growth (gröth), *n.* Vext, Voxen; Tiltagen; Frembringelse (Landets).
Grub (grøb), *v.* grave, rydde; give sig af med foragtelig Haandtering; *n.* Føde, Mad; liden tyk Person, Dværg; Larve, Madike.
Grudge (grødsj), *v.* knurre, klage (over); være uvillig, være fortrydelig, mukke; være misundelig; misunde; give eller tage uvillig, klage over; *n.* Tvist, Nag, gammelt Had; Misundelse; lidet Anfald, Forbud (paa en Sygdom).
Grudg'ing-ly (grødsj'ing-li), *ad.* ugjerne, med Uvilje.
Gru'el (gry'el), *n.* Havresuppe.
Gruff (grøf), *a.* raa, barsk, sur (om Stemme, Blik eller Væsen).
Gruff'ly (grøf'li), *ad.* paa en raa eller barsk Maade.
Gru.. ness (grøf'nes), *n.* Raahed, Barskhed.
Grum (grøm), se Grim.
Grum'ble (grøm'bl), *v.* dundre, buldre, rumle; knurre, brumme.
Grum'bler (grøm'blør), *n.* Knurrepotte, Knurrebasse.
Grum'bling-ly (grøm'bling-li), *ad.* knurrende, med Utilfredshed.
Grume (grym), *n.* Klump (sammenløben Masse, Blod osv.).
Gru'mous (gry'møs), *a.* klumpet, tyk, sammenløben.
Grunt (grønt), *v.* grynte; *fig.* stønne, sukke; *n.* Stønnen; Suk, Grynten.
Gua'no (gwä'nö), *n.* Guano.
Guar'an-tee' (gär'æn-ti'), *n.* Borgen, En som indestaar eller siger god for (noget); *v.* borge, være Borgen for, indestaa for.
Guar'an-ty (gär'æn-ti), *n.* Borgen, Sikkerhed, Garanti.
Guard (gärd), *n.* Vagt; Livvagt, Garde; Konduktør (Postvogns),

Togfører; Beskyttelse; Rand, Søm; Fals (hos Bogbindere); Stikblad, Parerplade; Bøjle (paa en Kaarde, et Gevær osv.); *pl.* Livvagt; *v.* bevogte, beskytte; opbevare; sikre, forvare; være paa sin Post, vogte sig.

Guard'i-an (gärd'i-ĕn), *n.* Formynder; Forsvarer, Beskytter; Opsynsmand (En til hvis Opsyn og Beskyttelse noget er betroet); konstitueret Bestyrer (af gejstlige Sager i et Bispedømmes Vakance).

Guard'i-an-ship (gärd'i-ĕn-ſjip), *n.* Beskyttelse, Forsvar.

Gu'ber-na-to'ri-al (gjy'bør-nå-tō'ri-ĕl), *a.* herskende, som hører til en Guvernør.

Gud'geon (gød'ſjøn), *n.* Gympel, Grundling (Fisk); Lokkemad, Made; enfoldig, lettroende Person, Nar; Axelarm; S. T. Rorlykke.

Guess (gĕs), *v.* gjette, formode, udfinde; forudsige; *n.* Gisning, Formodning.

Guess'–work (gĕs'wørk), *n.* Gjætteværk.

Guest (gĕſt), *n.* Gjest, Fremmed; *v.* være eller bo som Gjest, gjeste.

Guid'ance (gaid'ĕns), *n.* Vejledning, Ledning, Førelse, Styrelse.

Guide (gaid), *v.* vejlede, føre; lede, styre, bestyre; *n.* Fører, Vejviser.

Guide'–post (gaid'pōſt), *n.* Vejviser (en Pæl med Tværtræ).

Guild (gild), *n.* Afgift, Bidrag, Gildegjeld (som betales til et Gilde); Gilde, Broderskab, Laug; Gildehus.

Guild'er (gild'ør), *n.* Gylden (hollandsk Mynt).

Guile (gail), *n.* Svig, Falskhed; Bedrageri; *v.* bedrage, skjule falskelig.

Guile'ful (gail'føl), *a.* svigefuld, underfundig, bedragersk.

Guile'less (gail'lĕs), *a.* uden Svig, ærlig.

Guil'lo-tine' (gil lō-tin'), *n.* Guillotine; *v.* guillotinere.

Guilt (gilt), *n.* Skyld, Brøde; Forbrydelse.

Guilt'i-ness (gilt'i-nĕs), *n.* Skyld Strafværdighed, Strafskyldighed.

Guilt'less (gilt'lĕs), *a.* skyldfri, uskyldig.

Guilt'y (gilt'i), *a.* skyldig, strafskyldig; *fig.* fordærvet.

Guin'ea (gin'i), *n.* Guinea (Kysten i Afrika); Guinea (en engelsk Guldmynt, 21 shillings, omtrent 19 Kroner).

Guise (gais), *n.* Vis, Brug, Skik, ydre Form, Skikkelse; *fig.* Maske, Dragt.

Gui-tar' (gi-tär'), *n.* Gitar, Cither.

Gulf (gølf), *n.* stor Havbugt, Golf; Malstrøm; Afgrund, Svælg.

Gulf'y (gølf'i), *a.* som har mange Havbugte; fuld af Malstrømme, svælgende.

Gull (gøl), *v.* bedrage, føre bag Lyset, narre; *n.* List, Bedrageri; Nar (En for let lader sig narre).

Guli (gøl), *n.* Maage.

Gul'let (gøl'lĕt), *n.* Svælg, Strube; smal Fjord.

Gul'li-bil'i-ty (gøl'li-bil'i-ti), *n.* Lettroenhed (komisk).

Gul'ly (gøl'li), *v.* flyde med Susen, suse; *n.* Fordybning, Afløb.

Gulp (gølp), *v.* sluge, svælge (graadig), tage med een Slurk; *n.* Slurk, Drag, Opgulpning.

Gum (gøm), *n.* Gummi; *v.* gummere, bestryge med Gummi; sammenhæfte Gummi; sammenklæbe.

Gum (gøm), *n.* (oftest *pl.*), Gumme, Tandkjød.

Gum'–boil (gøm'bøil), *n.* Tandbyld.

Gum'my (gøm'mi), *a.* gummiagtig, klæbrig; tyk (især om en Kvindes Smalben); kvabset, oppustet (om en Dranker).

Gump'tion (gømp'ſjøn), *n.* Forstand, Fatteevne.

Gun (gøn), *n.* (ethvert Ildvaaben med en Munding), Kanon; Flint, Bøsse, Musket, Gevær; Kanonskud, Skud; Drikkekar, Flaske; *v.* skyde.

Gun'ner (gøn'nør), *n.* Kanoneer, Skytte.
Gun'ner-y (gøn'nør-i), *n.* Artilleri (Videnskab).
Gun'pow-der (gøn'pau'dør), *n.* Kanonkrut, Krut.
Gun'shot (gøn'sjat), *n.* Kanonskuds-Afstand, Skudvidde.
Gun'smith (gøn'smiṯ), *n.* Gevær-smed, Bøssemager.
Gun'stock (gøn'stak), *n.* Bøssekjæft.
Gun'wale (gøn'nël), *n.* S. T. Rejling.
Gurge (gördsj), *n.* Svælg, Malstrøm.
Gur'gle (gör'gl), *v.* gurgle; skvulpe, risle (om en Bæk osv.); *n.* Risten.
Gush (gøsj), *v.* strømme, fuse; udgyde; strømme over i Følelser; *n.* Strøm, Mængde (Blod osv.); *fig.* følelsesfulde Udgydelser *pl.*, Smægten.
Gus'set (gøs'sët), *n.* Spjeld (paa en Skjorte); Klampe (paa Snedkerarbejde).
Gust (gøst), *n.* heftigt og pludseligt Vindstød, Kastevind; *fig.* Lidenskab, Udbrud (af Vrede osv.).
Gust (gøst), *n.* Smag (ofte *fig.*); Velbehag, Nydelse (sandselig).
Gus'to (gøs'tō), *n.* Smag (ogsaa *fig.*).
Gust'y (gøst'i), *a.* stormende, stormfuld.
Gut (gøt), *n.* Tarm; Bug, Mave; snevert Pas, Stræde (ved Gibraltar); *v.* tage Indvoldene ud; tømme, udtømme, udplyndre, berøve.
Gut'ter (gøt'tør), *n.* Rende, Vandrende, Rendesten; Hulning, Rifle.
Gut'tle (gøt'tl), *v.* sluge, svælge; æde graadig, fraadse.
Gut'tur-al (gøt'tjür-ël), *a.* som hører til Struben eller Ganen, guttural; *n.* Ganebogstav.
Guy (gai), *n.* S. T. Tørn-Ende; Forhaler (til Losfetaklet); Bardun (til Buk); *v.* furre, forstøtte.
Guy (gai), *n.* Blendlygte, fjosel udpyntet Person, Skræmsel (efter den udklædte Figur forestillende Guy Fawke, som Smaagutter bære om den 5te Novbr. og opbrænde om Aftenen).
Guz'zle (gøs'sl), *v.* drikke (ofte og meget), svire.
Gym-na'si-um (gim-nei'si-øm), *n.* Gymnasium; Gymnastikskole.
Gym-nas'tic (gim-næs'tik), *a.* gymnastisk, som hører til Legemsøvelser.
Gym-nas'tics (gim-næs'tiks), *n. pl.* Gymnastik.
Gyp'sum (gip'søm), *n.* Gips.
Gyp'sy (gip'si), *n.* se Gipsy.
Gy-ra'tion (gai-rei'sjøn), *n.* Omdrejning, kredsformig Bevægelse.
Gyve (gaiv), *v.* lænke; fange i en Lænke eller Snare.

H.

Ha (hä), *i.* ha! (Udraab af Forundring eller Latter).
Ha'be-as Cor'pus (hei'bi-æs kar'pøs), *n.* T. Habeas-Corpus-Akt (hvorefter en Arresteret kan fordre at blive forhørt inden 24 Timer); en skriftlig Befaling til at stille den Anklagede (hans Person, corpus) for Dommeren.
Hab'er-dash'er (hæb'ør-dæsj'ør), *n.* Kræmmer, Traadhandler (som handler med Baand, Bændler, Naale og Traad).
Hab'er-dash'er-y (hæb'ør-dæsj'ør-i) *n.* smaa Manufakturvarer, Kramvarer *pl.*
Ha-bil'i-ment (hä-bil'i-mënt), *n.* Klædning, Dragt; Rustning, Harnisk.
Hab'it (hab'it), *n.* Tilstand, Beskaffenhed; Sædvane, Vane; Klædedragt, Klædning; lang Ridedragt (en Dames); *pl.* Levemaade, Levevis; *v.* klæde, paaklæde; bebo.

Hab'it-a-ble (hæb'it-å-bl), *a.* beboelig.
Hab'it-a'tion (hæb'it-ei'sjøn), *n.* Beboelse, Bolig.
Ha-bit'u-al (hå-bit'jü-æl), *a.* tilvant; bleven til Vane, vanlig; sædvanlig.
Ha-bit'u-al-ly (hå-bit'jü-æl-li), *ad.* ved Vane, sædvanlig.
Ha-bit'u-ate (hå-bit'jü-eit), *v.* vænne, tilvænne.
Hab'i-tude (hæb'i-tjud), *n.* Forhold; Omgang (med Andre); Vane.
Hack (hæk), *v.* hakke; *fig.* fordærve, radbrække (et Sprog); *n.* Hakke; Hak.
Hack (hæk), *n.* forjaget Lejeheſt; Heſt (ſom man har til almindeligt Brug, til Forſkjel fra Heſte og ædel Race); Heſt eller Vogn, der lejes; Skjøge; *v.* leje, hyre; være gemen, være offentlig; *a.* meget brugt, ussel Leje-.
Hack'le (hæk'l), *v.* hegle; *fig.* adſkille, rive fra hverandre; *n.* Hegle; eftergjort Flue (til Mading); *pl.* lange Halsfjedre *pl.* (en Hanes).
Hack'ney (hæk'ni), *n.* Lejeheſt; offentligt Fruentimmer; hvadſomhelſt der lejes, Leje-; *a.* meget brugt, forſlidt, fortærſket; *v.* vænne (til noget), øve; trække eller føre ved Lejeheſte.
Hack'neyed (hæk'nid). *a.* forjaget, forſlidt, fortærſket.
Hack'ney-coach (hæk'ni-kōtsj), *n.* Hyrekaret, Hyrevogn.
Had (hæd), havde, haft, *imp.* & *p. p.* af Have.
Had'dock (hæd'dak), *n.* Kuller (Fiſk).
Haft (håft), *n.* Hæfte, Skaft, Haandgreb; *v.* forſyne med et Haandgreb, ſkafte.
Hag (hæg), *n.* Hex; *fig.* hæslig Kvinde; *v.* forfærde, ſtrække, ſtræmme.
Hag (hæg), *n.* Slimaal (Fiſk).
Hag'gard (hæg'gørd), *a.* vild; hæslig, mager, udtæret (af Beſværlighed, Ængſtelſe oſv.) · *n.* vild, utæmmet Skabning; vild Falk; Hex; indhegnet Stykke Jord; Stakkegaard.
Hag'gish (hæg'gisj), *a.* hexeagtig, fæl, hæslig.
Hag'gle (hæg'gl), *v.* hakke, hugge i Stykker (ſe Hack).
Hag'gle (hæg'gl), *v.* prutte, tinge.
Hag'gler (hæg'glør), *n.* En ſom prutter, paaholden Kjøber; Opkjøber og Sælger af Grønſager.
Ha'gi-og'ra-pher (hei'dji-ag'rå-før) *n.* Forfatter af en af de helliga Bøger.
Hah (hä), *i.* ha! ah!
Hail (heil), *n.* Hagl; *v.* hagle *fig.* nedøſe.
Hail (heil), *i.* hil; *v.* hilſe, ønſke til Lykke; modtage med Jubel; S. T. praje; *n.* Prajning.
Hail'stone (heil'ſtön), *n.* enkelt Hagl, Haglkorn.
Hair (hær), *n.* Haar.
Hair'-breadth (hær'brædth), *n.* Haarbred.
Hair'-brush (hær'brøsj), *n.* Haarkoſt.
Hair'-cloth (hær'klath), *n.* Haardug.
Hair'i-ness (hær'i-nes), *n.* haaret Beſkaffenhed; Haarrighed.
Hair'less (hær'les), *a.* haarløs, uden Haar.
Hair'-nee-dle (hær'ni-dl), **Hair'-pin** (hær'pin), *n.* Haarnaal.
Hair'y (hær'i), *a.* haaret; haaragtig.
Hake (heik), *n.* Stokfiſk.
Hal'berd (hal'børd), *n.* Hellebarde.
Hal'cy-on (hæl'ſi-øn), *n.* Iisfugl.
Hale (heil), *a.* hel, uſkadt; ſund, friſk; *n.* Sundhed, Velbefindende.
Half (häf eller hæf), *a.* & *ad.* halv; *n.* Halvdel.
Half'-blood (häf- eller hæf'blød), *a.* udartet, ſlet; Halvblods-.
Half'-broth-er (häf- eller hæf'brødh-ør), *n.* Halvbroder.
Half'-pay (häf- eller hæf'pei), *n.* halv Gage, formindſket Gage; *a.*

som faar formindsket Gage (ved Afstjedigelse fra aktiv Tjeneste).

Half'pen-ny (hæp'pën-ni), *n.* Halvpenning (Kobbermynt).

Half'-sis-ter (häf- eller hëf'sis-tər), *n.* Halvsøster.

Hal'i-but (hal'i-bət), *n.* Helleflynder.

Hall (hal), *n.* Hal, Sal; Forsal, Forstue; Forsamlingssted for et Selskab eller Laug, Laugshus; Raadstue, Raadhussal; Tingstue, Tinghus; Adelsmands eller Godsherres Bolig, Borg, Herresæde; Spisesal (ved Universiteterne); en Benævnelse for de ældste stipendieløse Kollegier ved Universiteterne (hvert af dem forestaaes af a Principal, og de Studerende betale for deres Ophold).

Hal'le-lu'iah } (hël'li-lų'jä), *n.*
Hal'le-lu'jah } Hallelujah; Lovsang.

Hal-loo' (hël-lų), *i.* hallo! *v.* raabe hallo, huje, kalde, tilraabe; opmuntre ved Tilraaben; forfølge med Hujen.

Hal'low (hël'lö), *v.* hellige; indvie.

Hal-lu'ci-na'tion (hël-ljų'si-nei'sjən), *n.* Forblindelse, Fejl, Bommert; T. Sansebedrag.

Ha'lo (hei'lö), *n.* Ring om Solen eller Maanen; Helgenglorie, Straalekrans.

Halt (hąlt), *v.* holde, gjøre Holdt; lade gjøre Holdt; standse; halte, lamme, hinke; *fig.* vakle, være tvivlraadig; *i.* holdt! *a.* halt, lam; *n.* Standsning; Halten.

Halt'er (hąlt'ər), *n.* Strikke; Grime.

Halve (häv), *v.* dele i to Dele, halvere.

Halves (hävs), *n. pl.* (af Half) Halvdele *pl.*

Hal'yard (hël'järd), *n.* S. T. Fald (Toug til at hejse Rær eller Sejl med).

Ham (hëm), *n.* Hase, Haseled; Laar (af Svin); Skinke.

Ham'let (hëm'lət), *n.* liden Landsby.

Ham'mer (hëm'mər), *n.* Hammer; Pandedækkel (paa et Gevær); *v.* hamre; *fig.* smede, tænke; indprente; arbejde ivrig, herpe; stamme, happe (i Talen).

Ham'mock (hëm'mąk), *n.* Hængekøje.

Ham'per (hëm'pər), *n.* Pakkurv, stor Kurv; *v.* pakke i en Kurv.

Ham'string (hëm'string), *n.* Hasesene (hos Dyr, f. Ex. en Hest, svarer til Achillessenen hos Mennesket); *v.* skjære Haserne over.

Hand (hënd), *n.* Haand; Haandsbred, Palme (4 Tommer); Haandviser, Viser (paa et Ur); Skrift, Haand; Haand (Retning, Side); S. T. Mand, *pl.* Folk *pl.*; *v.* lægge Haand paa, gribe, holde; haandtere; lange, række, overrække, levere, indhænde; føre ved Haanden, hjælpe; S. T. beslaa (Sejl); *fig.* gaa Haand i Haand.

Hand'bill (hënd'bil), *n.* Plakat, lidet trykt Blad (som omdeles); Revers, Gjeldsbevis.

Hand'cuff (hënd'kəf), *n.* Haandjern.

Hand'ful (hënd'ful), *n.* Haandfuld.

Hand'-gal-lop (hënd gël-ləp), *n.* kort Galop.

Hand'i-craft (hënd'i-kräft), *n.* Haandarbejde, Haandværk; Haandværksmand.

Hand'i-ly (hënd'i-li), *ad.* behændig, med Færdighed.

Hand'i-ness (hënd'i-nës), *n.* Behændighed, Færdighed.

Hand'ker-chief (hëngk'ər-tjif), *n.* Tørklæde, Halstørklæde; Lommetørklæde.

Han'dle (hën'dl), *v.* haandtere, handle, omgaas (med noget); føle paa; *fig.* behandle, afhandle; *n.* Haandfang, Haandgreb; Skaft, Hank; *fig.* Anledning, Lejlighed.

Hand'maid (hënd'meid), } *n.*
Hand'maid-en (hënd'meid-n), } Opvarterske, Tjenestepige; Tjenerinde.

Hand'-rail (hënd'reil), *n.* Brystningsliste, Rækværk.

Hand'-saw (hænd'sa), *n.* Haandsag.
Hand'some (hæn'søm), *a.* } **Hand'some-ly** (hæn'søm-li), *ad.* } smuk; net, behagelig; betydeligt; ædel.
Hand'writ-ing (hænd'rait-ing), *n.* Haandskrift.
Hand'y (hænd'i), *a.* behændig; skikket til; nem.
Hang (hæng), *v.* hænge, hænge op; nedhænge; behænge.
Hang'er (hæng'ør), *n.* Krog; Hank; Gehæng; Jagtkniv. [tegjest.
Hang'er-on (hæng'ør-gn), *n.* Snyl-
Hang'ing (hæng'ing), *n.* det at blive hængt, Hængning; *pl.* Draperier paa Væggene *pl.*
Hang'man (hæng'mæn), *n.* Bøddel.
Hank (hængk), *n.* Dukke (Traad).
Hank'er (hængk'ør), *v.* længes efter.
Hank'er-ing (hængk'ør-ing), *n.* Længsel efter.
Hap (hæp), *n.* Tilfældighed, Hændelse; *v.* hændes, indtræffe; gribe.
Hap'-haz-ard (hæp'hæs-ørd), *n.* Lykketræf.
Hap'less (hæp'lès), *a.* ulykkelig.
Hap'ly (hæp'li), *ad.* maaske.
Hap'pen (hæp'pn), *v.* hændes, hænde.
Hap'pi-ly (hæp'pi-li), *ad.* lykkeligvis, heldigvis.
Hap'pi-ness (hæp'pi-nès), *n.* Lykke; lykkelig Omstændighed.
Hap'py (hæp'pi), *a.* lykkelig.
Ha-rangue' (hå-ræng'), *n.* offentlig Tale; *v.* holde en offentlig Tale.
Har'ass (hær'æs), *v.* plage, drille, udmatte; *n.* Ødelæggelse.
Har'bin-ger (här'bin-djør), *n.* Forløber; Foureer ved Hoffet.
Har'bor (här'bør), *n.* Havn; Fristed; Bopæl.
Hard (härd), *a.* haard, streng, ubøjelig; vanskelig, besværlig; ondt, barsk (om Vejret); sur (om Drikkevarer).
Hard'en (härd'n), *v.* hærde, styrke; forhærde, blive haard.
Hard'-heart-ed (härd'härt-ed), *a.* haardhjertet.
Hard'i-hood (härd'i-hud), *n.* Tapperhed, Mandhaftighed.
Hard'i-ness (härd'i-nès), *n.* Mod; Haardførhed; Udholdenhed, Standhaftighed, Uforskammethed.
Hard'ly (härd'li), *ad.* neppe; vanskeligt, med Besvær; haardt.
Hard'ness (härd'nès), *n.* Haardhed, Strenghed, Besværlighed, Hæslighed; Stivhed (i Væsen).
Hards (härds), *n. pl.* Blaar.
Hard'ship (härd'ſip), *n.* Besværlighed, Gjenvordighed.
Hard'ware (härd'wær), *n.* Jernkramvare.
Hard'ware-man (härd'wær-mæn), *n.* Jernkræmmer.
Hard'y (härd'i), *a.* haardfør, mandhaftig, stærk, modig, dristig; behjertet; uforskammet.
Hare (hær), *n.* Hare.
Hare'bell (hær'bel), *n.* blaa Klokkeblomst.
Hare'-brained (hær'breind), *a.* afsindig, forrykt.
Hare'lip (hær'lip), *n.* Harelæber.
Ha'rem (hē'rem), *n.* Harem.
Hark (härk), *i.* lyt! hør!
Hark'en (härk'n), *v.* lytte, høre.
Har'le-quin (här'li-kin eller här'li-kwin), *n.* Harlequin.
Har'lot (här'lgt), *n.* Skjøge.
Har'lot-ry (här'lgt-ri), *n.* Skjørlevnet; liderligt Pak.
Harm (härm), *n.* Skade; Tab, Ondt; *v.* skade, beskadige, forurette.
Harm'ful (härm'føl), *a.* skadelig.
Harm'less (härm'lès), *a.* uskadelig, som ingen Fortræd gjør; ubeskadiget.
Har-mon'ic (hør-mgn'ik), *a.* } **Har-mon'ic-al** (hør-mgn'ik-æl), } harmonisk, som passer godt sammen.
Har-mon'ic-a (hør-mgn'ik-å), *n.* Harmonika.
Har-mo'ni-ous (hør-mō'ni-øs), *a.* se Harmonic.
Har'mo-nize (här'mö-nais), *v.* bringe i Harmoni, gjøre overensstemmende; harmonere.

Har'mo-ny (här'mö-nï), *n.* Overensstemmelse, Enhed; Endrægtighed, Samklang, Velklang, Harmoni.

Har'ness (här'nës), *n.* Harnisk, Rustning; Seletøj; *v.* isøre Rustning, isøre; lægge Seletøj paa.

Harp (härp), *n.* Harpe; Lyre (Stjernebillede); *v.* spille paa Harpe; *fig.* berøre en Streng.

Harp'er (härp'ør), } *n.* Harpespil-
Harp'ist (härp'ïst), } ler, Harpist.

Har-poon' (här-pun'), *n.* Harpun.

Harp'si-chord (härp'sï-kɑrd), *n.* Klaver.

Har'py (här'pï), *n.* Harpye; *fig.* rovbegjerlig umættelig Person, Blodsuger.

Har'ri-er (hăr'ri-ør), *n.* Støverhund; Hund, som bruges paa Harejagt.

Har'row (hăr'rö), *n.* Harve; Faldgitter; *v.* harve; *fig.* oprive, sønderrive; plyndre, hærje; forurolige (se Harry.)

Har'ry (hăr'ri), *v.* hærje, plyndre, ødelægge; trætte, udmatte: forurolige, ærgre, plage.

Har'ry (hăr'ri), *n.* Henrik (Navn).

Harsh (härsj), *a.* harsk, stram, sur; raa, barsk, streng; ubehagelig, skurrende, haard (om Lyd); ujævn, hvas.

Harsh'ness (härsj'nës), *n.* Surhed, Harskhed; Raahed, Barskhed, Strenghed, Haardhed, Ujævnhed.

Hars'let (härs'lët), *n.* se Haslet.

Hart (härt), *n.* Hjort (fra sit 6te Aar; jvf. Stag).

Harts'horn (härts'hɑrn), *n.* Hjortetak (rapset Hjortehorn).

Ha-rus'pice (hä-rös'pïs), *n.* Spaamund, Sandsiger (som spaar af Offerdyrs Indvolde).

Har'vest (här'vëst), *n.* Høst (baade om Jordens Grøde og Høsttiden); *fig.* Høst, Frugt; *v.* høste.

Hash (hæsj), *v.* hakke, skjære i Stykker; lave en Ret af opskaaret Kjød; *n.* opskaaret Kjød, Hakkemad; *fig.* Virvar.

Has'let (häs'lët), *n.* Indmad (af Svin).

Hasp (hăsp), *n.* Haspe (til Lukkelse paa en Dør); Haspe (til at vinde Garn paa); *v.* lukke med en Haspe, lukke.

Has'sock (hæs'sɑk), *n.* Sivmatte, Straamatte; Matte til at knæle paa (i Kirkerne).

Haste (heïst), *n.* Hast, Skynding, Iİ; Iver.

Haste (heïst), } *v.* haste, ile, skynde
Hast'en (heïs'n), } sig; haste med, fremskynde.

Has'ti-ly (heïs'ti-lï), *ad.* med Hast; vred; heftig.

Has'ty (heïs'ti), *a.* hastig, ilsom; hastig, heftig, hidsig, pirrelig; overilet; tidlig (om Frugt).

Hat (hæt), *n.* Hat; *fig.* en Kardinals Værdighed.

Hatch (hætsj), *v.* ruge, udruge; udruges, udvikle sig; *fig.* udklække, udtænke; *n.* Udrugning, Udklækning; Udvikling; Yngel.

Hatch (hætsj), *n.* Halvdør; S. T. Luge (til at lægge over).

Hatch (hætsj), *v.* T. skraffere, ridse Skyggelinier i Kobberplader; *n.* Skraffering.

Hatch'el (hætsj'ël), *n.* Hegle; *v.* hegle.

Hatch'et (hætsj'ët), *n.* liden Øxe, Haandøxe.

Hatch'-way (hætsj'uë), *n.* S. T. Luge (Aabning).

Hate (heït), *v.* hade; *n.* Had.

Hate'ful (heït'fûl), *a.* hadefuld, forhadt.

Ha'tred (heï'trëd), *n.* Had.

Hat'ter (hæt'tør), *n.* Hattemager.

Haugh'ti-ly (hɑ'ti-lï), *ad.* stolt, overmodig.

Haugh'ti-ness (hɑ'ti-nës), *n.* Stolthed, Hovmod.

Haugh'ty (hɑ'ti), *a.* stolt, overmodig.

Haul (hɑl), *v.* hale; kjøre; *n.* Halen; Dræt, Fiskedræt.

Haulm (hɑm), *n.* Halm; Straa.
Haunch (häntsj), *n.* Hofte; Kølle.
Haunt (hänt), *v.* besøge ofte, plage eller besvære ved Besøg, besvære eller plage (ved Spørgelser); *fig.* hjemsøge; være ofte tilstede, vise sig ofte; *n.* hyppigt Besøg; ofte besøgt Sted, Tilholdssted.
Haut'boy (hō'bȯi), *n.* Hobo; Hoboist; Ananasjordbær.
Have (hæv), *v.* [*imp.* & *p. p.* HAD] have; besidde; faa.
Ha'ven (hei'vn), *n.* Havn; *fig.* Tilflugtssted, sikkert Sted.
Hav'oc (hæv'ɑk), *v.* ødelægge, forstyrre, tilintetgjøre; *n.* Ødelæggelse, Forstyrrelse; Nederlag, Blodbad.
Haw (hɑ), *n.* Frugt af Havtorn, Hvidtornbær; Øjeblegn (hos Heste); indhegnet Stykke Land (ved et Hus), Vænge.
Hawk (hɑk), *n.* Høg, Falk; *v.* gribe, bemægtige sig (som en Falk); jage med Falke; gaa paa Jagt (efter noget).
Hawk (hɑk), *v.* høkre ud, bære omkring til Salg, udraabe til Salg.
Hawk (hɑk), *v.* harke, rømme sig; *n.* Harken.
Hawk'er (hɑk'ør), *n.* En som ombærer og udraaber sine Varer; Bissekræmmer; Kolportør.
Hawk'er (hɑk'ør), *n.* Falkener, Falkejæger.
Hawk'-eyed (hɑk'aid), *a.* med Falkeøjne.
Haw'ser (hɑ'sør), *n.* Kabeltoug.
Haw'thorn (hɑ'thɑrn), *n.* Havtorn, Hagetorn, Hvidtorn.
Hay (hei), *n.* Hegn, levende Gjerde; Kanin-Garn, Net.
Hay (hei), *n.* Hø.
Hay (hei), *n.* et Slags Bondedans, Runddans.
Hay'ing (hei'ing), *n.* Høavl, Høbjergning.
Hay'-loft (hei'lɑft), *n.* Høstænge, Høloft.
Hay'-mow (hei'mau), *n.* Hø i Lade [eller paa Stænge.
Hay'-rick (hei'rik), **Hay'-stack** (hei'stæk), *n.* Høstak, Høhæs (ved Husene).
Haz'ard (hæs'ørd), *n.* Tilfælde, Træf, Slumpelykke; Fare, Vovestykke; Hasardspil, Tærningspil, Lykkespil; Hul (i Billiard og Boldspil); *v.* vove, sætte paa Spil; prøve sin Lykke; udsætte sig for Fare.
Haz'ard-ous (hæs'ørd-øs), *a.* vovelig, farlig, mislig.
Haze (heis), *n.* let Taage, disig Luft; *v.* blive taaget, være disig; smaaregne.
Ha'zel (hei'sl), *n.* Hassel, Hæssel, Nøddetræ; *a.* nøddebrun, lysebrun.
Ha'zel-nut (hei'sl-nøt), *n.* Hasselnød.
Ha'zi-ness (hei'si-nès), *n.* Taagefuldhed, disig Luft.
Ha'zy (hei'si), *a.* taaget, disig; omtaaget, berusset.
He (hi), *pron.* han; den (det Menneske, som . . .); *n.* Han.
Head (hèd), *n.* Hoved; *fig.* Hoved (Person, Forstand; Nemme, Begreb; Hovedperson, Hovedmand, Leder, Styrer; Hoveddel, Hovedpunkt); Hoved (paa et Søm osv.); Høved eller Stykke (om Kreaturer); øverste Sted, øverste Del; Ende, Bund (af en Tønde); Spids, Top; Fordel, Front; S. T. Galion, Gallionsfigur; Top; *v.* stille sig i Spidsen for, lede, styre, anføre; forsyne med en Knap, eller et Hoved; halshugge; hugge Toppen af, kappe (et Træ osv.); oprinde; sætte Hoved (som Kaal).
Head'ache (hèd'ek), *n.* Hovedpine.
Head'-dress (hèd'drès), *n.* Hovedpynt.
Head'ing (hèd'ing), *a.* som kommer forud for; *n.* Noget som staar øverst (paa en Side, f. Ex. paa en Subskriptionsplan).
Head'land (hèd'lænd), *n.* høj Landpynt eller Odde; Enden af en Ager, Forpløjning.
Head'less (hèd'lès), *a.* hoved-

løs; som ingen Styrer har; *fig.* ubesindig.

Head'long (hĕd'lông), *a.* & *ad.* hovedkulds; dumdristig; ubetænksom; hurtig, over Hals og Hoved.

Head'-piece (hĕd'pis), *n.* et Stykke som er paa Hovedet eller den øverste Del af noget; Hjelm; *fig.* Hoved, Forstand.

Head'quar-ters (hĕd'kwar-tərs), *n. pl.* Hovedkvarter.

Head'stall (hĕd'stal), *n.* Hovedtøj (af et Bidsel).

Head'strong (hĕd'strông), *a.* halsstarrig, haardnakket, gjenstridig.

Head'way (hĕd'we), *n.* S. T. Fart.

Head'wind (hĕd'wind), *n.* Modvind.

Head'y (hĕd'i), *a.* fremfusende, ubetænksom, hidsig; voldsom; som stiger til Hovedet, berusende.

Heal (hil), *v.* hele, læge, helbrede; forsone, bilægge; heles, læges.

Heald (hild), *n.* Lidse.

Health (hĕlth), *n.* Helsen, Sundhed; Helbred; Renhed (Sjælens); Velgaaende, Skaal.

Health'ful (hĕlth'fûl), *a.* sund; helbredende.

Health'ful-ness (hĕlth'fûl-nĕs), *n.* Sundhed, Velbefindende; Sundhed (Luftens osv.).

Health'i-ness (hĕlth'i-nĕs), *n.* Sundhed, Velbefindende.

Health'y (hĕlth'i), *a.* sund.

Heap (hip), *n.* Hob, Bunke, Dynge; *v.* sammenhobe, dynge.

Hear (hir), *v.* høre, høre paa; bønhøre; høre, faa Efterretning.

Heard (hêrd), hørte, hørt, *imp.* & *p. p.* af Hear.

Hear'er (hir'ər), *n.* Hører, Tilhører.

Hear'ing (hir'ing), *n.* Høren; Paahør; Forhør; Hørelse.

Heark'en (härk'n), *v.* lytte, høre til, laane Øre.

Hearse (hêrs), *n.* Ligvogn; Ligkiste paa Baare, Ligkiste; Gravminde (som ved Aarets eller Maanedens Ende op ejstes til den Dødes Ihukommelse); *v.* lægge i Ligkiste.

Hear'say (hir'se), *n.* Rygte, Sigende.

Heart (härt), *n.* Hjærte; *fig.* Hjærte (Følelse, Tanke, Kjærlighed; Gemyt, Sindsstemning; Liv; Mod, Kraft, Styrke; det Inderste; vigtigste Del); S. T. Kjæbejomfru; *v.* opmuntre, oplive, indgive Mod; give Kræfter, forbedre (Jorder ved Gjødning); blive tæt og fast (f. Ex. om et Kaalhoved).

Heart'burn (härt'bêrn), *n.* Halsbrynde.

Heart'felt (härt'felt), *a.* dybt følt, inderlig, hjærtelig.

Hearth (härth), *n.* Fyrsted, Arnested, Arne; Stedet under og lige foran Kaminristen eller Kakkelovnen, Kaminplade, Sten- eller Jernplade foran Kakkelovnen; *fig.* Arne, Hjem.

Heart'i-ly (härt'i-li), *ad.* hjertelig, inderlig; kraftig; dygtig; munter.

Heart'i-ness (härt'i-nĕs), *n.* Hjærtelighed, Oprigtighed; Iver, alvorlig Anstrengelse.

Heart'less (härt'lĕs), *a.* hjærteløs, følesløs; ubehjærtet, fejg; modfalden.

Heart'less-ness (härt'lĕs-nĕs), *n.* Modløshed, Forsagthed.

Heart'-sick (härt'sik), *a.* hjærtesyg, hjærteklemt.

Heart'y (härt'i), *a.* hjærtelig, oprigtig; sund; munter, livlig; stærk, dygtig (for at udtrykke en høj Grad); stærk, varig (om Tømmer osv.).

Heat (hit), *n.* Hede, Varme; Hedeblegn; Gjæring; *fig.* Hede, Heftighed, Lidenskab; vedvarende stærk Anstrengelse eller Bevægelse; enkelt Løb (Banen een Gang rundt ved Hesteveddeløb; kun den, der vinder two heats, tilkjendes Prisen); *v.* hede, gjøre hed, varme; bringe i Gjæring; gjøre hed, ophidse; oplive.

Heath (hith), *n.* Hede, Hedejord; Lyng, Krækling, Kragebær (Plante); Krat.

Hea'then (hi'ðn), *n.* Hedning; Barbar; *a.* hedensk (om Guder).
Hea'then-ish (hi'ðn-isj), *a.* hedensk; *fig.* grusom, umenneskelig.
Hea'then-ism (hi'ðn-izm), *n.* Hedenskab. [Heath).
Heath'er (hedh'ør), *n.* Lyng (se
Heath'y (hith'i), *a.* lynggroet.
Heave (hiv), *v.* hæve, løfte, opløfte; drage (et Suk); hæve sig, stige, svulme; løfte Brystet (for at trække Vejret); hive, snappe (efter Vejret); føle Kvalme; *n.* Hævning, Stød (opad), Skub; Hiven; Brystets Hæven, Svulmen; Anstrengelse for at kaste op, Kvalme.
Heav'en (hev'n), *n.* Himmel. [melsk.
Heav'en-ly (hev'n-li), *a.* & *ad.* himHeaves (hivs), *n. pl.* Hiven efter Vejret (Hestesygdom).
Heav'i-ly (hev'i-li), *ad.* svær, tung; sløv, dorsk; nedslagen, tungsindig.
Heav'i-ness (hev'i-nes), *n.* Tyngde; Tunghed, Sløvhed, Dorskhed; Tungsindighed.
Heav'y (hev'i), *a.* tung, svær; tung, sløv, dorsk, doven; aandløs, kjedelig; nedtrykt, tungsindig; besværlig, svær.
Heb-dom'a-dal (heb-dam'å-dæl), *a.* ugentlig, Uge-.
Heb'e-tude (heb'i-tjud), *n.* Sløvhed.
He'bra-ist (hi'brå-ist), *n.* Hebræer (Kjender af eller Lærer i det hebraiske Sprog).
He'brew (hi'brü), *n.* Hebræer, Israelit; *a.* hebraisk.
Hec'a-tomb (hek'å-tum), *n.* Hekatombe (et Offer af 100 Dyr, især Oxer); stort Offer. [Svindsot.
Hec'tic (hek'tik), *n.* Hektik, Tæring,
Hec'tor (hek'tør), *n.* Hektor (Navn), *fig.* Storpraler, Skryder, Slagsbroder, brutal Karl; *v.* broute, skryde, støje; true.
Hedge (hedsj), *n.* Hegn, levende Gjerde, Hække; *v.* hegne, gjerde; omgive, spærre; skjule sig, snige sig bort; sikre et tvivlsomt Veddemaal ved at gjøre andre.
Hedge'hog (hedsj'hag), *n.* Pindsvin.
Heed (hid), *v.* agte, ændse, give Agt paa, lægge Mærke til, iagttage; *n.* Opmærksomhed, Agt, Omhu, Forsigtighed; Eftertænksomhed.
Heed'ful (hid'ful), *a.* forsigtig, varsom; opmærksom, omhyggelig.
Heed'less (hid'les), *a.* uagtsom, ubetænksom, ligegyldig, uforsigtig.
Heed'less-ness (hid'les-nes), *n.* Ubetænksomhed, Ligegyldighed, Uagtsomhed, Uforsigtighed.
Heel (hil), *n.* Hæl (ogsaa Hælen paa Fodtøj eller en Strømpe); kunstig Spore (paa en Kamphane); S. T. Rodende, nederste Ende (af en Mast osv.); Agterkant (af Kjølen); *v.* helde, bøje til Siden; S. T. krænge.
Heft (heft), *n.* Hæfte, Skaft, Haandgreb.
He-gi'ra (hi-djai'rå eller hedj'i-rå), *n.* Hegira (Mohamedanernes Tidsregning).
Heif'er (hef'ør), *n.* Kvie, ung Ko (fra dens første Aar indtil den har faaet Kalv).
Height (hait), *n.* Højde (ogsaa *fig.*); højeste Grad, Fuldkommenhed; T. Polhøjde, Bredde.
Height'en (hait'n), *v.* forhøje; *fig.* hæve, forhøje, forskjønne; forædle; begejstre; forstørre, formere.
Hei'nous (hei'nøs), *a.* afskyelig, skjændig, skrækkelig.
Hei'nous-ly (hei'nøs li), *ad.* se Heinous.
Heir (ær), *n.* Arving.
Heir'ess (ær'es), *n.* kvindelig Arving.
Heir'less (ær'les), *a.* arveløs, uden Arving.
Heir'-loom (ær'lum), *n.* rørligt Gods, som ifølge Loven arves af den, som arver Lenet eller Gaarden; Arvestykke.
Heir'ship (ær'sjip), *n.* Arveret.
Held (held), holdt, *imp.* & *p. p.* af Hold.
He'li-o-trope (hi'li-ö-trop), *n.* Heliotrop (Plante); Heliotrop (en

løggrøn Ædelsten med blodrøde Pletter).

Hell (hĕl), *n.* Helvede; onde Ånder *pl.*; *fig.* Helvede (det Sted, hvor Strædderne kaste Lapperne; en Kasse i Bogtrykkerierne til kasserede Typer; et mørkt Fangehul).

Hel'le-bore (hĕl'lĭ-bōr), *n.* Nyserod.

Hell'ish (hĕl'ĭsj), *a.* djævelsk, Helvedes.

Helm (hĕlm), *n.* Hjælm; Hjælm eller Hat (paa en Destillerkolbe osv.).

Helm (hĕlm), *n.* Ror (Styreredskaberne: Ror, Rorpind og Rat); *fig.* Ror, Styre; *v.* styre, lede, føre.

Helm'et (hĕlm'ĕt), *n.* Hjælm.

He'lot (hĭ'lŏt), *n.* Helot (Slave i Sparta); Slave.

Help (hĕlp), *v.* hjælpe; hjælpe paa, fremme; lindre, kurere; forhindre; bare sig for, holde sig fra; *n.* Hjælp; Hjælpemiddel; (i Amerika) Hjælper, Tjener.

Help'er (hĕlp'ør), *n.* Hjælper.

Help'ful (hĕlp'fŭl), *a.* behjælpelig; tjenlig, gavnlig.

Help'less (hĕlp'lĕs), *a.* hjælpeløs; som ikke kan hjælpes, ulægelig.

Help'less-ness (hĕlp'lĕs-nĕs), *n.* Hjælpeløshed.

Help'mate (hĕlp'mĕit), *n.* Hjælper, Hjælperinde, Ledsagerinde.

Helve (hĕlv), *n.* Skaft, Øxeskaft; *v.* forsyne med et Skaft, skafte.

Hem (hĕm), *v.* hemme, indslutte, omgive; sømme; *n.* Søm, Kantning.

Hem (hĕm), *n.* Rømmen; *v.* rømme sig.

Hem'i-sphere (hĕm'ĭ-sfĭr), *n.* Halvkugle.

Hem'i-spher'ic (hĕm'ĭ-sfĕr'ĭk), *a.* halvkugleformig.

Hem'i-spher'ic-al (hĕm'ĭ-sfĕr'ĭk-ĕl), *a.* se Hemispheric.

Hem'lock (hĕm'lak), *n.* Skarntyde.

Hem'or-rhage (hĕm'ør-rĕdsj), *n.* Blodstyrtning, Blodslaad.

Hem'or-rhoids (hĕm'ør-røids), *n.pl.* Hæmorrhøider *pl.*, Gyldne Aare.

Hemp (hĕmp), *n.* Hamp.

Hemp'en (hĕmp'n), *a.* af Hamp.

Hen (hĕn), *n.* Høne; Hun (af alle Slags Fugle).

Hen'bane (hĕn'bēn), *n.* Bulmeurt, Hønsebane.

Hence (hĕns), *ad.* herfra; bort herfra; fra nu af; heraf, deraf (af denne Aarsag, af denne Oprindelse).

Hence-forth' (hĕns-førth'), *ad.* fra nu af, for Fremtiden, herefter.

Hence-for'ward (hĕns-før'wørd), *ad.* se Henceforth.

He-pat'ic (hĭ-pæt'ĭk), *a.* som angaar Leveren, Lever-.

Hep'ta-chord (hĕp'tå-kørd), *n.* syvstrænget Instrument.

Hep'ta-gon (hĕp'tå-gŏn), *n.* Syvkant.

Hep-tag'o-nal (hĕp-tæg'ö-nĕl), *a.* syvkantet.

Hep'tarch-y (hĕp'tärk-ĭ), *n.* Regjering af syv Mænd; de syv Kongers Regjering (efter Saxernes Inddeling af England).

Her (hør), *pron.* hende; hendes.

Her'ald (hĕr'øld), *n.* Herold, Udraaber, Forbud; Vaabenkyndig; *v.* føre højtidelig ind.

He-ral'dic (hĭ-ræl'dĭk), *a.* heraldisk.

Her'ald-ry (hĕr'øld-rĭ), *n.* Vaabenkunst, Heraldik.

Herb (ørb), *n.* Urt, Plante (med blød, saftig Stilk, som hvert Aar visner til Roden).

Her-ba'ceous (hør-bē'sjøs), *a.* urteagtig; planteædende.

Herb'age (ørb'ĕdsj eller hørb'ĕdsj), *n.* Græs, Græsning; Græsningsret.

Herb'al (hørb'øl), *n.* Plantebog, Plantelære; *a.* som hører til Planterne.

Herb'al-ist (hørb'øl-ĭst), *n.* Plantekjender, Planteſælger.

Her-ba'ri-um (hør-bē'rĭ-øm), *n.* Herbarium, Planteſamling.

Her-biv'er-ous (hør-bĭv'ør-øs), *a.* planteædende.

Her-cu'le-an (hør-kiu'lĭ-ĕn), *a.* herkulisk, lig Herkules.

Herd (hørd), *n.* Hjord; Flok, Mængde (Mennesker); Hyrde (mest i Sammensætninger); *v.* samle (til en Hjord); flokke sig, samle sig (som Hjorde).

Here (hïr), *ad.* her; herhen, herhid.

Here'a-bouts (hïr'å-bauts), *ad.* heromkring, her i Egnen eller Nabolaget.

Here-aft'er (hïr-åft'ør), *ad.* hereefter; *n.* Fremtid (poetisk).

Here-at' (hïr-æt'), *ad.* herover (formedelst dette).

Here-by' (hïr-bai'), *ad.* herved.

Her'e-dit'a-ment (hër'ï-dit'å-mënt), *n.* T. Arv, Arvegods.

He-red'i-ta-ry (hi-rëd'ï-tå-rï), *a.* arvelig.

Here-in' (hïr-in'), *ad.* heri.

Here-of' (hïr-ɔf' eller hïr-ɔv'), *ad.* heraf, deraf.

Here-on' (hïr-ɔn'), **Here'up-on'** (hïr'øp-ɔn'), *ad.* herpaa.

Her'e-si-arch' (hër'ï-si-ärk'), *n.* Hæresiark, Stifter af et Kjætteri.

Her'e-sy (hër'ï-si), *n.* Hæresi, Kjætteri, Vranglære.

Her'e-tic (hër'ï-tik), *n.* Kjætter.

He-ret'ic-al (hi-rët'ik-ël), *a.* kjætterisk.

Here-to' (hïr-tu'), **Here'un-to'** (hïr'øn-tu'), *ad.* hertil.

Here'to-fore' (hïr'tü-fɔr'), *ad.* hidindtil, før, forhen.

Here-with' (hïr-widh'), *ad.* hermed.

Her'it-a-ble (hër'it-å-bl), *a.* arveberettiget; arvelig.

Her'it-age (hër'it-ædsj), *n.* Arv, Arvegods.

Her-maph'ro-dite (hør-mæph'rö-dait), *n.* Tvetulle, Hermaphrodit.

Her-maph'ro-dit'ic (hør-mæph'rö-dit'ik), *a.* tvetullet, tvekjønnet.

Her'me-neu'tics (hër'mi-nju'tiks), *n. pl.* Hermeneutik, Fortolkningskunst.

Her-met'ic (hër-mët'ik), **Her-met'ic-al** (hør-mët'ik-ël), *a.* kemisk, hermetik.

Her-met'ic-al-ly (hør-mët'ik-ël-li), *ad.* se Hermetic.

Her'mit (hør'mit), *n.* Eremit, Eneboer.

Her'mit-age (hør'mit-ædsj), *n.* Eremitbolig, Eremithytte; Hermitage (en ædel fransk Vin).

Her'ni-a (hør'ni-å), *n.* Brok.

He'ro (hi'rö), *n.* Helt.

He-ro'ic (hi-rö'ik), **He-ro'ic-al** (hi-rö'ik-ël), *a.* heltemæssig; heltemodig, heroisk.

He-ro'ic-al-ly (hi-rö'ik-ël-li), *ad.* se Heroic.

Her'o-ine (hër'ö-in), *n.* Heltinde.

Her'o-ism (hër'ö-ism), *n.* Heltemod, Helteaand, Heroisme.

Her'on (hër'øn), *n.* Hejre, Fiskehejre.

Her'ring (hër'ring), *n.* Sild.

Hers (hørs), *pron.* hendes.

Her-self' (hør-sëlf'), *pron.* hende selv, sig selv, sig, selv.

Hes'i-tan-cy (hës'i-tën-si), *n.* Tvivlraadighed, Uvished, Betænkning.

Hes'i-tate (hës'i-teit), *v.* standse, støde, stamme (i Talen); være tvivlraadig, være uvis, tage i Betænkning.

Hes'i-tat'ing-ly (hës'i-teit'ing-li), *ad.* stammende, med Tvivl eller Uvished.

Hes'i-ta'tion (hës'i-tei'sjøn), *n.* Støden, Stammen (i Talen); Usikkerhed, Betænkning, Tvivl.

Hes-pe'ri-an (hës-pi'ri-ën), *a.* vestlig.

Het'e-ro-dox (hët'i-rö-dɔks), *a.* fra den almindelige Religionslære afvigende, anderledestroende, vantroende, heterodox; *n.* afvigende Læremening.

Het'e-ro-dox'y (hët'i-rö-dɔks'i), *n.* Vranglære, Heterodoxi.

Het'e-ro-ge'ne-ous (hët'i-rö-dji'ni-øs), *a.* uligeartet, heterogen.

Hew (hju eller hu), *v.* hugge; hakke; tilhugge, danne ved Hugning.

Hew (hju eller hu), se Hue.

Hew'er (hju'ør eller hu'ør), *n.* Hugger.

Hex'a-gon (hĕks'å-gŏn), *n.* Sexkant.
Hex-ag'o-nal (hĕks-ăg'ō-năl), *a.* sexkantet.
Hex a-he'dron (hĕks'å-hē'drŏn), *n.* sexsidet Figur, Tærning.
Hex-am'e-ter (hĕks-ăm'ĭ-tŏr), *n.* Hexameter (sexfodet Vers).
Hex-an'gu-lar (hĕks-ăng'gjü-lŏr), *a.* sexvinklet, sexkantet.
Hey (hē), *i.* hej! ej! (Glædesudraab).
Hey'day (hē'dē), *i.* eja! hejsa! lystig! (Udraab af Forundring, Beundring eller Glæde); *fig.* Lystighed, Glæde, Livlighed.
Hi-a'tus (hai-ē'tŏs), *n.* Aabning, Gab; T. Hiatus (to Selvlydes Sammenstød).
Hi-ber'nal (hai-bŏr'năl), *a.* vinterlig, Vinter-.
Hi'ber-nate (hai'bŏr-nēt), *v.* ligge i Vinterdvale.
Hi-ber'ni-an (hai-bŏr'nĭ-ăn), *a.* irlandsk; *n.* Irlænder.
Hi-bis'cus (hai-bĭs'kŭs), *n.* Hibiskus, Ibisk (Plante af Katostfamilien).
Hic'cough (hĭk'kŏp), *n.* Hikke; *v.* hikke.
Hick'o-ry (hĭk'ō-rĭ), *n.* hvidt amerikansk Valnøddetræ.
Hid (hĭd), skjulte, *imp.* af Hide.
Hid (hĭd), } skjult, *p. p.* af
Hid'den (hĭd'dn), } Hide.
Hide (haid), *v.* [*imp.* HID; *p. p.* HID, HIDDEN] skjule, skjule sig.
Hide (haid), *n.* Bol (et Stykke Land, saa meget som kan dyrkes med een Ploug).
Hide (haid), *n.* Hud (sædvanlig om tykt haaret Skind).
Hide-and-seek (haid-ănd-sīk), *n.* Skjul (Leg).
Hide'bound (haid'baund), *a.* som har altfor stram Hud (om Heste og Kvæg); som har altfor stram Bark (hvorved Træet hindres i Vækst); *fig.* stiv, ubøjelig; karrig, gnidsk.
Hid'e-ous (hĭd'ĭ-ŏs), *a.* }
Hid'e-ous-ly (hĭd'ĭ-ŏs-lĭ), *ad.* }
frygtelig, skrækkelig, overordentlig styg, hæslig; forhadt, afskyelig.
Hie (hai), *v.* ile, skynde sig.
Hi'e-rarch (hai'ĭ-rärk), *n.* gejstligt Overhoved, Hierarch.
Hi'e-rarch'al (hai'ĭ-rärk'ăl), }
Hi'e-rarch'ic-al (hai'ĭ-rärk'ĭk-ăl), } *a.* hierarchisk.
Hi'e-rarch'y (hai'ĭ-rärk'ĭ), *n.* helligt Herskab; Præsteherredømme, Hierarchi; gejstligt Rangfølge.
Hi'e-ro-glyph (hai'ĭ-rō-glĭf), *n.* Hieroglyph, sindbilledligt Skriftsprog, Billedskrift.
Hi'e-ro-glyph'ic (hai'ĭ-rō-glĭf'ĭk), *n.* se Hieroglyph.
Hi'e-ro-glyph'ic (hai'ĭ-rō-glĭf'ĭk) *a.* hieroglyphisk, sindbilledlig.
Hi'e-ro-glyph'ic-al (hai'ĭ-rō-glĭf'ĭk-ăl), *a.* se Hieroglyphic *a.*
Hi'e-rog'ra-phy (hai'ĭ-rŏg'rå-fĭ), *n.* hellig, hemmelig Skrift.
Hi-er'o-phant (hai-ĕr'ō-fănt), *n.* Hierophant (Cere's Overpræst og Religionsfortolker, hos Grækerne og Ægypterne).
Hig'gle (hĭg'gl), *v.* tinge, prutte; gaa omkring for at sælge, prange.
Hig'gler (hĭg'glør), *n.* Høker, Pranger.
High (hai), *a.* & *ad.* høj, højt; *fig.* høj; ophøjet; højeste, fornemste; stolt, fornem; stærk, heftig (om Vinden; Lidenskaber); vanskelig at forstaa, høj.
High'-born (hai'bŏrn), *a.* af høj Stand, højbaaren.
High'-fli-er (hai'flai-ør), *n.* Sværmer, Fantast.
High'-flown (hai'flōn), *a.* højtravende, stolt, svulstig.
High'land (hai'lănd), *n.* Højland.
High'land-er (hai'lănd-ør), *n.* Højlænder.
High'-mind-ed (hai'maind-ĕd), *a.* højmodig; hovmodig, stolt.
High'ness (hai'nĕs), *n.* Højde; *fig.* Højhed (ogsaa som Titel til Prinser, forhen ogsaa til Konger).

High'–priest (hai'prist), *n.* Ypperstepræst.
High'ly (hai'li), *ad.* højt; højlig.
Hight (hait), *v.* hedder; hed; *a.* kaldet; befalet, paalagt; lovet.
High'–spir'it-ed (hai'spir'it-ed), *a.* modig; dristig, trodsig.
High'way (hai'uei), *n.* Landevej.
High'way-man (hai'uei-mæn), *n.* Stimand, Røver (til Hest).
High'–wrought (hai'rɑt), *a.* sat i den stærkeste Bevægelse; fint eller herligt udarbejdet, fuldendt.
Hi-lar'i-ty (hai- eller hi-lær'i-ti), *n.* Munterhed, Lystighed.
Hill (hil), *n.* Høj, Bakke; lidet Bjerg; Tue.
Hill'ock (hil'ɑk), *n.* liden Høj, Høj.
Hill'y (hil'i), *a.* bakket, bjergfuld.
Hilt (hilt), *n.* Hjalte, Fæste, Kaardefæste.
Him (him), *pron.* ham, den.
Him-self' (him-self'), *pron.* ham selv; sig selv, sig; selv.
Hind (haind), *n.* Hind.
Hind (haind), *n.* Tjener; Bonde, Bondekarl.
Hind (haind), *a.* Bag-.
Hind'er (haind'ør), *a.* som er bag til, Bag-.
Hin'der (hin'dør), *v.* hindre, forhindre; afbryde, forstyrre.
Hin'der-ance (hin'dør-æns), *n.* Hindring, Forstyrrelse.
Hind'most (haind'mɔst), } *a.*
Hind'er-most (haind'ør-mɔst), } bagest.
Hin'doo (hin'du), *n.* Hindu (Beboer af Hindostan).
Hinge (hindsj), *n.* Hængsel; *fig.* Hovedgjenstand, Hovedmoment; Verdens-Hjørne; *v.* forsyne med Hængsler; bøje; *fig.* dreje sig (om, upon), bero (paa).
Hint (hint), *n.* Vink, Nys; Foranledning, Anledning; *v.* give et Vink, give at forstaa.
Hip (hip), *i.* hør! hejda!
Hip (hip), *n.* Hofte, Lænd; Hyben.
Hip (hip), *n.* Hypochondri, Tungsindighed; *v.* gjøre mismodig eller tungsindig.
Hip'po-drome (hip'pø-drøm), *n.* Hippodrom, Løbebane for Heste.
Hip'po-griff (hip'ø-grif), *n.* Hippogryph (fabelagtig vinget Hest).
Hip'po-pot'a-mus (hip'pø-pɑt'ø-møs), *n.* Flodhest.
Hip'–roof (hip'ruf), *n.* Valmtag.
Hip'shot (hip'sjɑt), *a.* lendelam, hoftelam, krydslam.
Hire (hair), *v.* hyre, leje; fæste (Tjenestefolk); udleje (ofte med: out); bestikke; *n.* Hyre, Løn, Leje.
Hire'ling (hair'ling), *n.* En som tjener for Løn, Daglejer; Lejesvend; Stjøge; *a.* som tjener for Løn; tilfals.
Hir-sute' (hør-sjut'), *a.* lodden, haaret; *fig.* raa, barsk.
His (his), *pron.* hans; sin, sit.
Hiss (his), *v.* hvisle, hvæse (Slange, Gaas); hysse, pibe, udpibe.
Hiss (his), } *n.* Hvislen;
Hiss'ing (his'ing), } Hyssen, Udpiben.
Hist (hist). *i.* hys! tys!
His-to'ri-an (his-tō'ri-æn), *n.* Historieskriver, Historiker.
His-tor'ic (his-tɑr'ik), *a.* historisk.
His-tor'ic-al (his-tɑr'ik-æl), se Historic.
His-to'ri-og'ra-pher (his-tō'ri-ɑg'rå-før), *n.* Historieskriver.
His-to'ri-og'ra-phy (his-tō ri-ɑg'rå-fi), *n.* Historieskrivning.
His'to-ry (his'tø-ri), *n.* Historie.
His'tri-on'ic (his tri-ɑn'ik), *a.* skuespilleragtig, theatralsk.
Hit (hit), *v.* [*imp.* & *p. p.* HIT] træffe, ramme; slaa, støde; støde paa, støde sammen, træffe sammen; blive enig; lykkes; *n.* Slag, Stød; Tilfælde; Lykketræf; Indfald.
Hitch (hitsj), *v.* blive indviklet eller sammenhæftet, hænge fast; gjøre fast, binde, hejse op; slaa Benene sammen (om Heste); rykke, bevæge sig; halte, hinke; S. T. gjøre Stik, stikke; *n.* Ryk,

Tag; Hindring; Hage, Betænkelighed; S. T. Stik (Maaden (hvorpaa Tampen af et Toug gjøres fast).

Hith'er (hĭdh'ør), *ad.* herhid, herhen; *a.* paa denne Side (nærmere mod os).

Hith'er-most (hĭdh'ør-mōst), *a.* nærmest paa denne Side.

Hith'er-to' (hĭdh'ør-tu̯'), *ad.* hidindtil.

Hith'er-ward (hĭdh'ør-ᵘgrd), *ad.* herhenad, til denne Side.

Hive (haiv), *n.* Kube, Bikube; Bistade; *fig.* Sværm (talrig Forsamling, Selskab); *v.* sætte i Kuben; indeslutte, indeholde; forsamle sig; bo eller være sammen.

Hives (haivs), *n. pl.* en Sygdom med Udslæt (hos Børn).

Ho (hō), } *i.* holla! hejda! stop! *v.*
Hoa (hō), } raabe.

Hoar (hōr), *a.* hvid, hvidgraa; graa (af Alder); *n.* Rim; *v.* blive skimlet, mugne.

Hoard (hōrd), *n.* Forraad, Skat, Dynge; Plankeværk (om et Hus som er under Bygning); *v.* samle Skatte; lægge op, samle, dynge sammen.

Hoar'-frost (hōr'frąst), *n.* Rimfrost, Rim.

Hoar'i-ness (hōr'ĭ-nĕs), *n.* Graahed.

Hoarse (hōrs), *a.* hæs, raa.

Hoarse'ly (hōrs'lĭ), *ad.* se Hoarse.

Hoarse'ness (hōrs'nĕs), *n.* Hæshed.

Hoar'y (hōr'ĭ), *a.* skimlet; hvid eller graa (af Rim eller Alder).

Hoax (hōks), *n.* Opdigtelse, Puds, Streg; *v.* spille (en) et Puds, sixere, narre.

Hob'ble (hąb'bl), *v.* humpe, hinke; bringe i Forlegenhed; *n.* Vaklen, Hinken; Forlegenhed.

Hob'by (hąb'bĭ), *n.* Kleppert, Pasgjænger (et Slags irlandsk Hest); Kjephest (ogsaa *fig.*).

Hob'by (hąb'bĭ), *n.* Lærkefalk.

Hob'gob-lin (hąb'gąb-lĭn), *n.* Spøgelse, Nisse.

Hock (hąk), *n.* Hafeled; den tynde Ende af en Skinke); Hochhejmer-Vin, gammel Rhinskvin.

Ho'cus-po'cus (ho'køs-po'køs), *n.* Hokus-Pokus; Gjøgleri; Taskenspilleri; Gjøgler.

Hod (hąd), *n.* Kalktrug.

Hodge'podge (hądsj'pądsj), *n.* Høskepot, Ruskomsnusk, blandet Ret (grønne Ærter med Løg, Gulerødder og andre Urter kogt sammen med smaa Stykker Kjød).

Ho'di-er'nal (hō'dĭ-ør'nøl), *a.* som er i Dag, denne Dags, fra i Dag.

Hod'man (hąd'mæn), *n.* Haandlanger (hos Murfolk og Tegltækkere).

Hoe (hō), *n.* Hakke, Hyppejern; *v.* hakke, ophakke (Jord osv.), hyppe.

Hog (hąg), *n.* Svin; gildret Orne, Galt; *v.* afstudse (en Hests Man); S. T. skrubbe, lutre (et Skibs Bund); være kjølbrudt.

Hog'gish (hąg'gĭsj), *a.* svinsk; som et Svin; graadig.

Hogs'head (hągs'hĕd), *n.* Oxehoved; stor Tønde.

Hoi'den (høi'dn), *n.* plump overgiven Bondepige, vild Tøs; *a.* raa, udannet; *v.* være vild og overgiven (uanstændig).

Hoist (høist), *v.* hejse, hisse, vinde op, hæve, løfte.

Hoi'ty-toi'ty (høi'tĭ-tøi'tĭ), *a.* vild, lystig, overgiven; *i.* for Pokker! aa Snak! Hillemænd!

Hold (hōld), *v.* [*imp.* & *p. p.* HELD] holde (ogsaa *fig.*); indeholde (i sig), rumme; holde for, anse for; erholde; tilbageholde; holde sig; gjelde, lade sig anvende; vare; være afhænge, hidrøre, udgaa (fra); *n.* Hold, Tag, Greb; Støtte (noget at støtte sig paa); *fig.* Magt, Indflydelse; Besiddelse; Fængsel; Smuthul, Leje (vilde Dyrs); sikkert Sted, Fæstning; S. T. Lasterum, Last.

Hold'er (hōld'ør), *n.* En som holder; Forpagter; Ihændehaver, Besidder; Holder, Hank, Skaft; S. T. Arbejder som stuver Lasten, Stuver.

Hold'fast (hōld'fåst), *n.* Hage, Klamme; T. Klemhage.

Hole (hōl), *n.* Hul; Hulning, Hule; usſel Bolig, Hundehul; *fig.* Udflugt; *v.* gjøre et Hul, udhule; danne et Hul; drive et Hul, gjøre en Bal (i Billard).

Hol'i-day (hal'i-dē), *n.* Helligdag; Feſtdag; Fridag, *pl.* Ferie (i Skoler).

Ho'li-ness (hō'li-nēs), *n.* Helighed; Gudfrygtighed.

Hol'loa (hal'lo), } *i.* holla! hejda!
Hol-lo' (hal-lo'), } halløj!

Hol'la (hal'lå), *v.* raabe, tilraabe; *n.* Raab.

Hol'land (hal'lænd), *n.* hollandſk Lærred.

Hol'lands (hal'lænds), *n. pl.* Enebærbrændevin, Genevre.

Hol'low (hal'lō), *v.* raabe, huje (ſvf. Holla).

Hol'low (hal'lō), *a.* hul; *fig.* lumſk, falſk; Hule, Hulning, Aabning, Grube; Gang, Kanal; *v.* udhule, gjøre hul.

Hol'low-ness (hal'lō-nēs), *n.* Hulhed; *fig.* Falſkhed.

Hol'ly (hal'li), *n.* Kriſttorn.

Hol'ly-hock (hal'li-hak), *n.* Stokroſe.

Holm (hōm), *n.* Holm, lavt fladt Land.

Hol'o-caust (hal'ō-kåſt), *n.* Brændoffer.

Hol'o-graph (hal'ō-græf), *n.* egenhændig ſkrevet Dokument, egenhændigt Teſtament.

Hol'ster (hōl'ſtər), *n.* Hylſter, Piſtolhylſter.

Ho'ly (hō'li), *a.* hellig.

Ho'ly-day (hō'li-dē), *n.* Helligdag; Feſtdag; Fridag, *pl.* Ferie (i Skoler).

Hom'age (ham'ædsj), *n.* Hylding, Hyldingsed; Lenshylding; Hyldeſt, Ærbødighed.

Home (hōm), *n.* Hjem (Bolig; Fædreland; Hus); *ad.* hjem; *a.* ſom hører til Hjemmet eller Huſet; indenlandſk; *a.* & *ad.* (nærved eller i Berørelſe med vore Følelſer, Attraaer oſv.) træffende, nøje, fuldkommen; eftertrykkelig.

Home'-born (hōm'barn), } *a.* med-
Home'-bred (hōm'brēd), } født, naturlig; indenlandſk.

Home'-felt (hōm'fēlt), *a.* dybt følt, inderlig.

Home'li-ness (hōm'li-nēs), *n.* Simpelhed; Plumphed, Mangel paa Dannelſe; ubehageligt Udvortes.

Home'less (hōm'lēs), *a.* hjemløs.

Home'ly (hōm'li), *a.* hjemlig; ſimpel, ikke ſmykket, ikke ſkjøn; ſtyg; ſimpel, grov, raa.

Home'-made (hōm'mēd), *a.* hjemmegjort.

Home'sick (hōm'ſik), *a.* hjemſyg, ſom føler Hjemve.

Home'spun (hōm'ſpun), *a.* hjemmemeſpunden; indenlandſk; *fig.* ſimpel, grov (ogſaa om Mennesker); *n.* raa, ſimpel Perſon.

Home'stead (hōm'ſtēd), *n.* Hjemſtavn, Hjemſted.

Home'ward (hōm'wərd), *ad.* hjemad.

Hom'i-ci'dal (ham'i-ſai'dæl), *a.* mordiſk, blodig.

Hom'i-cide (ham'i-ſaid), *n.* Manddrab, Mord; Morder.

Hom'i-ly (ham'i-li), *n.* Homili, Prædiken.

Hom'i-ny (ham'i-ni), *n.* Majs afſkallet, knuſt og kogt i Vand, Majsgrød.

Hom'moc (ham'mak), *n.* enkelt fremragende Høj (ved Kyſten); S. T. Humpel paa Land.

Ho'mo-ge'nal (hō'mö-dji'næl), } *a*
Ho'mo-ge'nous (hō'mö-dji'nøs), } T. ligeartet, homogen.

Hone (hōn), *n.* fin Slibeſten, Hvæſſeſten; *v.* ſlibe; hvæſſe.

Hone (hōn), *v.* længes, ſukke (efter).

Hon'est (an'ëſt), *a.* ærlig, redelig, retſindig; oprigtig; tugtig, dydig, ærbar, kydſk.

Hon'est-ly (gn'ëst-lï), *ad.* se Honest.

Hon'est-y (gn'ëst-ï), *n.* Ærlighed, Redelighed, Retskaffenhed, Oprigtighed; Ærbarhed.

Hon'ey (høn'ï), *n.* Honning, Sødhed (ogsaa *fig.*); (et Udtryk af Ømhed eller Kjærlighed), min Engel, min Skat; *v.* gjøre sød; tale søde Ord.

Hon'ey-comb (høn'ï-kom), *n.* Honningkage, Bikage, med Honning fyldt Voxkage.

Hon'ied (høn'id), *a.* bedækket med Honning, honningrig; honningsød.

Hon'ey-moon (høn'ï-mun), *n.* Hvedebrødsdage *pl.*

Hon'ey-suck'le (høn'ï-søk'l), *n.* Gjedeblad, Skovlilje.

Hon'or (gn'ør), *n.* Ære; Hæder; Rang, Værdighed; Æresbevisning, Honør (i Kortspil); *v.* ære; bære; ophøje (til Rang og Værdighed); honorere (en Vexel), betale.

Hon'or-a-ble (gn'ør-å-bl), *a.* ærefuld, æret, hæderlig; redelig, retskaffen; højvelbaaren.

Hon'or-a-bly (gn'ør-å-blï), *ad.* se Honorable.

Hon'or-a-ry (gn'ør-å-rï), *a.* oprejst til Ære (for en Person); som bringer Ære (uden nogen anden Fordel); *n.* Honorar.

Hood (hud), *n.* Hætte, Munkehætte; Falkehætte; Fruentimmer-Hue, Kyse; Doktorhætte (en Prydelse som hænger ned ad Ryggen og bæres af en Gradueret); Dække; S. T. Røghat; Agterkappe; *v.* trække en Hætte over.

Hood'wink (hud'wingk), *v.* trække en Hætte over Ens Øjne; binde for Øjnene; blende, blinde; *fig.* bedrage, skuffe.

Hoof (huf), *n.* Hov, Klov.

Hoofed (huft), *a.* med Hove.

Hook (huk), *n.* Hage, Krog; Stabel (til et Hængsel); Medekrog; Segel; Haveknив; Krumknив; Kjødgaffel; T. en to Aar efter hinanden besaaet eller dyrket Mark; *v.* fange, trække eller holde med en Krog; *fig.* fange, lokke i Snare.

Hooked (huk'ed eller huk't), *a.* krummet, bøjet, krum.

Hoop (hup eller hup), *n.* Tøndebaand, Baand; (enhver rund Ting i Form af et Tøndebaand). Ring; Fiskebensstjørt; *v.* lægge Tøndebaand om; *fig.* omfatte, omgive, indslutte.

Hoop (hup), *v.* huje, raabe, tilraabe; *n.* Hujen, Raab.

Hoop'ing-cough (hup'ing-kof), *n.* Kighoste.

Hoot (hut), *v.* skrige; huje; juble; *n.* Skrig, Støj (af Foragt).

Hop (hap), *v.* hoppe, springe, danse; hinke; *n.* Hop, Spring, hoppende Bevægelse.

Hop (hap), *n.* (oftest **Hops** *pl.*) Humle; *v.* pille Humle; sætte Humle til Øl.

Hope (hop), *v.* haabe; (ogsaa Hopes, *pl*) Haab.

Hope'ful (hop'ful(, *a.* haabefuld.

Hope'ful-ly (hop'ful-lï), *ad.* se Hopeful.

Hope'ful-ness (hop'ful-nës), *n.* haabefuld eller lovende Egenskab.

Hope'less (hop'lës), *a.* haabløs.

Hope'less-ly (hop'lës-lï), *ad.* se Hopeless.

Hope'less-ness (hop'lës-nës), *n.* Haabløshed.

Hop'per (hap'pør), *n.* En som hopper; Hinkende; Mølletrakt, Mølletrue (hvorigjennem Kornet løber ned i Kværnen).

Hop'ple (hap'pl), *v.* sætte i Hilde, hilde (binde Benene sammen paa en Hest); *n.* Hilde.

Ho'ral (hö'rël), } *a.* som hører
Ho'ra-ry (hö'rå-rï), } til en Time, som varer en Time, Time-.

Horde (hörd), *n.* Horde, omvankende Stamme; *v.* flokke sig, leve **hordevis.**

Ho-ri'zon (hö-rai'søn), *n.* **Horisont,** Synskreds.

Hor'i-zon'tal (hor'ï-sgn'tël), *a.* i Horisonten: horisontal, vandret.

Hor'i-zon'tal-ly (hạr'ĭ-sạn'tăl-lĭ), *ad.* se Horizontal.
Horn (hạrn), *n.* Horn (Dyrs; Maanens; et Instrument; et Drikkehorn; Hornsubstans); Følehorn; Tempererkniv (hos Malere); *fig.* Krumning; *v.* gjøre til Hanrej, sætte (en) Horn.
Horn'bill (hạrn'bĭl), *n.* Næshornfugl.
Horn'-book (hạrn'bụk), *n.* Fibelbræt, ABC-Bog.
Horned (hạrnd), *a.* hornet; dannet som et Horn.
Horn'pipe (hạrn'paip), *n.* et Slags Dans.
Horn'y (hạrn'ĭ), *a.* hornagtig, af Horn.
Ho-rog'ra-phy (hö-rạg'rå-fĭ), *n.* Time-Beskrivelse eller -Inddeling; den Kunst at forfærdige Solure.
Ho-rol'o-gy (hö-rạl'ö-djĭ), *n.* Lære om Timevisere.
Hor'o-scope (hạr'ö-skōp), *n.* Horoskop (Instrument til at bestemme Stjernernes Stilling ved et Menneskes Fødsel); Nativitet.
Hor'ri-ble (hạr'rĭ-bl), *a.* skrækkelig, forfærdelig, rædsom, afskyelig.
Hor'ri-bly (hạr'rĭ-blĭ), *ad.* se Horrible.
Hor'rid (hạr'rĭd), *a.* strid, raa, ujævn; frygtelig, skrækkelig, afskyelig.
Hor'rid-ly (hạr'rĭd-lĭ), *ad.* se Horrid.
Hor-rif'ic (hạr-rĭf'ĭk), *a.* skrækkelig, frygtelig.
Hor'ri-fy (hạr'rĭ-fai), *v.* forskrække, forfærde.
Hor'ror (hạr'rør), *n.* Gysen, Rysten; Forfærdelse, Rædsel; Gru.
Horse (hạrs), *n.* Hest; Rytteri, Kavalleri, Hestfolk *pl.*; *fig.* Buk, Savbuk, Stillads (til at lægge eller stille noget paa); Træhest (Straffe-redskab); en ikke solgt Lotteriseddel; S. T. Pert (til en Raa); Toug langs en Mast, Løbestag (til Vandring for et Sejl); Løjbom af Jern); *v.* forsyne med Hest; bære eller lade ride paa Ryggen; ride paa (noget); bedække (en Hoppe); stige til Hest.
Horse'back (hạrs'băk), *n.* Sæde paa en Hest.
Horse'-chest-nut (hạrs'tjĕs-nøt), *n.* Hestekastanie.
Horse'guards (hạrs'gärds), *n. pl.* Hestgarde; en militær Afdeling under Krigsministeriet.
Horse'-hair (hạrs'hër), *n.* Hestehaar.
Horse'-laugh (hạrs'läf), *n.* Skoggerlatter, Grinen (uhøvisk høj Latter).
Horse'-lit-ter (hạrs'lĭt-tør), *n.* Rosbaare (som bæres mellem to Heste.
Horse'man (hạrs'măn), *n.* Rytter.
Horse'man-ship (hạrs'măn-sjĭp), *n.* Ridekunst.
Horse'-play (hạrs'pleĭ), *n.* grov Spøg.
Horse'-race (hạrs'reĭs)), *n.* Hesteveddeløb.
Horse'-rad-ish (hạrs'răd-ĭsj), *n.* Peberrod.
Horse'shoe (hạrs'sjụ), *n.* Hestesko.
Horse'whip (hạrs'hᵘĭp), *n.* Ridepidsk; *v.* slaa med en Ridepidsk.
Hor-ta'tion (hạr-teĭ'sjøn), *n.* Opmuntring, Formaning, Raad.
Hor'ta-tive (hạr'tå-tĭv), *a.* formanende, opmuntrende; *n.* Formaning.
Hor'ta-to-ry (hạr'tå-tö-rĭ), *a.* formanende, Formanings-.
Hor'ti-cult'ur-al (hạr'tĭ-kølt'jụr-ăl) *a.* som angaar eller hører til Havedyrkning.
Hor'ti-cult'ure (hạr'tĭ-kølt'jụr), *n.* Havedyrkning; Gartnerkunst.
Hor'ti-cult'ur-ist (hạr'tĭ-kølt'jụr-ĭst), *n.* Havekunstner.
Hort'u-lan (hạrt'jü-lăn), *a.* som hører til en Have.
Hor'tus-Sic'cus (hạr'tøs-sĭk'køs), *n.* Samling af tørrede Planter, Herbarium.
Ho-san'na (hö-săn'nå), *n.* Hosianna.
Hose (hos), *n.* Hose, Strømpe; Buxer

pl.; Vandslange (Sprøjteslange, S. T. Pompemarmering osv.).

Ho'sier (hō'sjør), *n.* Hosekræmmer.

Ho'sier-y (hō'sjør-i), *n.* Hosekræmmervarer *pl.*

Hos'pi-ta-ble (hɑs'pi-tå-bl), *a.* } **Hos'pi-ta-bly** (hɑs'pi-tå-bli), *ad.* } gjæstfri.

Hos'pi-tal (hɑs'pi-tøl), *n.* Sygehus, Hospital.

Hos'pi-tal'i-ty (hɑs'pi-tæl'i-ti), *n.* Gjæstfrihed.

Host (hōst), *n.* Vært (af Venskab og Gjæstfrihed); Vært, Gjæstgiver; *v.* bo (som Gjæst), logere.

Host (hōst), *n.* Hær, Krigshær; *fig.* Hær, Skare, Hærskare.

Host (hōst), *n.* Hostie (Brødet i Nadveren).

Hos'tage (hōs'tædsj), *n.* Gidsel.

Host'ess (hōst'ės), *n.* Værtinde.

Hos'tile (hɑs'til), *a.* fjendtlig; fjendsk.

Hos-til'i-ty (hɑs-til'i-ti), *n.* Fjendtlighed.

Host'ler (hɑs'lør eller ɑs'lør), *n.* Staldkarl (i en Gjæstgivergaard).

Hot (hɑt), *a.* hed, meget varm; *fig.* hidsig, heftig, ivrig; vellystig; skarp, bidende (af Smag).

Hot'-bed (hɑt'bed), *n.* Mistbænk, Drivbænk.

Ho-tel' (hō-tel'), *n.* Hotel (storartet Gjæstgivergaard eller Bolig).

Hot'-head'ed (hɑt'hed'ed), *a.* hidsig, heftig, vild, galhovedet.

Hot'-house (hɑt'haus), *n.* Drivhus.

Hot'ly (hɑt'li), *ad.* varmt, med Ivrighed eller Heftighed.

Hot'spur (hɑt'spør), *n.* lidenskabeligt hidsigt Menneske, Brushoved; tidlig moden Sukkerært.

Hough (hɔk), *n.* Haseled; *v.* hakke; overskjære (Hasen).

Hound (haund), *n.* Jagthund; S. T. Topvange; *v.* hidse, jage; forfølge.

Hour (aur), *n.* Time; *pl.* Timebønner *pl.*; Bønnebog (i den romerske Kirke).

Hour'-glass (aur'glɑs), *n.* Timeglas.

Hour'-hand (aur'hænd), *n.* Timeviser (paa et Ur).

Hour'ly (aur'li), *a.* & *ad.* hver Time, idelig.

House (haus), *n.* Hus (ogsaa om: Familie; Slægt; Forsamling; Parlament; Husvæsen; Kost, Levemaade, Bord).

House (haus), *v.* huse, give Husly; give Ly, beskytte; drive ind (Kvæg), kjøre ind (Sæd); bo, opholde sig.

House'-break-er (haus'breik-ør), *n.* Indbrudstyv.

House'-break-ing (haus'breik-ing), *n.* Indbrud (om Dagen).

House'hold (haus'hōld), *n.* Husholdning; Familie (som bor sammen, Tyendet iberegnet); *a.* som hører til Familien eller Husholdningen, huslig, Hus-, Familie-, Hverdags-.

House'keep-er (haus'kip-ør), *n.* Husfader, Husherre; gjæstfri Mand; Stuesidder; Husholderske.

House'keep-ing (haus'kip-ing), *n.* Husholdning; Gjæstfrihed, aabent Taffel; *a.* huslig, nyttig for Huset.

House'leek (haus'lik), *n.* Semperviv, Husløg.

House'less (haus'lės), *a.* husvild.

House'maid (haus'mēd), *n.* Stuepige.

House'wife (høs'wif), *n.* Husmoder; Husholderske.

House'wife-ry (høs'wif-ri), *n.* Husvæsen, Husholdning; Huslighed, Økonomi.

Hous'ing (haus'ing), *n.* Antal af Vaaningshuse; Bolig; Skjermtag, Dække; Sadeldækken, Skaberak.

Hov'el (hav'el), *n.* Skur; Hytte; *v.* bringe eller sætte i et Skur, bringe under Tag.

Hov'er (høv'ør), *v.* svæve, hænge flagrende (i Luften, over Noget); vandre omkring eller holde sig i Nærheden (af et Sted), omsvæve; fare frem og tilbage; *fig.* svæve i Uvis-

hed; *n.* Ly, eller Beskyttelse (ved at hænge over).

How (hau), *ad.* hvordan, hvorledes; hvor (hvor meget, lidet osv.).

How-be'it (hau-bi'it), *ad.* det være som det vil, desuagtet, ikke destomindre.

How-ev'er (hau-ev'ør), *ad.* hvorledes endog, hvor (meget osv.) endog; i det mindste, i al Fald; alligevel, imidlertid, desugtet, dog.

How'itz-er (hau'its-ør), *n.* Haubits.

Howl (haul), *n.* Hyl; *v.* hyle, tude (som en Hund eller Ulv; ogsaa *fig.*).

Howl'et (haul'et), *n.* Natugle.

Hoy (høi), *n.* Høy, Kystfarer (et lidet sluptaklet Skib, som fører Gods og Passagerer).

Hub (høb), *n.* en Træblok som lægges for et Vognhjul for at standse Vognen; fremstaaende Del af et Hjulnav; *fig.* Midtpunkt, Hovedperson; Maal (hvorefter der kastes); Haandfang (af et Vaaben).

Hub'ub (høb'øb), *n.* Larm, Støj, Tummel, Hurlumhej.

Huck'ster (høk'stør), *v.* høkre; *n.* Bissekræmmer, Smaahandler, Bedrager.

Hud'dle (hød'dl), *v.* skjule eller tildække i en uordentlig Dynge; hutle, forrette i Hast eller slet (en Gjerning); slænge, kaste (Klæderne paa sig, i Hast og uordentlig); sammenskrabe, sammendynge, sammenblande; stimle, presse sig, trænge sig (som en uordentlig Folkeskare); strømme rast og rigelig, *fig.* sprudle; *n.* Forvirring, Uorden, Virvar, Miskmask.

Hue (hju), *n.* Farve, Anstrøg, Kolør.

Hue (hju), *n.* Hujen, Skrigen.

Huff (høf), *v.* opblæse, bringe til at svulme; behandle med Stolthed eller Hovmod, byde Trods; hæve sig (om Dej); *fig.* blæse sig op, blive opblæst; bryste sig; fnyse, gjøre Støj, prale, skryde; *n.* opblæst Væsen; Opfaren, Opbrusen, hetig Vrede.

Huff'ish (høf'isj), *a.* pralende, pukkende, trodsig, overmodig.

Huff'y (høf'i), *a.* let fornærmet, pirrelig.

Hug (høg), *v.* omslutte, fastholde; omfavne, omarme, trykke til sit Hjærte; behandle med Ømhed, holde meget af, kjæle for; smigre eller lykønske (sig selv med noget); tage fat (i Brydekamp); S. T. holde tæt langs eller klods ved (Landet, Vinden); *n.* Omfavnelse, Omarmelse; Tag (ved Brydning), Brydetag.

Huge (hjudsj), *a.* meget stor, uhyre, umaadelig.

Huge'ly (hjudsj'li), *ad.* overordentlig meget, uhyre.

Hulk (hølk), *n.* Skrog (af et Skib); forhen: et Slags stort Lastskib; nu: gammelt sløjfet Linieskib; Fangeskib; Logiskib; Blokskib; *fig.* Skrog (en hver stor plump Ting), Klods, Masse.

Hulk (hølk), *v.* tage Indvoldene ud, skjære op.

Hull (høl), *n.* Hase, Bælg, Kapsel; Skrog (af et Skib).

Hum (høm), *v.* surre, summe (om Bierne); snurre, brumme, mumle; murre (om en Bæk osv.); tilnynne Bifald (som forhen brugtes); lade brumme (en Top osv.); nynne (en Melodi); stamme, happe; *n.* Surren, Brumlen, Mumlen; Nynnen; Bifaldsytring; Spas, Spøg (hvorved man narre En).

Hum (h'm) *i.* hm! (Tvivl eller Betænkning).

Hu'man (hju'mæn), *a.* menneskelig.

Hu-mane' (hjü-mein'), *a.* menneskekjærlig, velvillig, venlig, medlidende, human.

Hu-mane'ly (hjü-mein'li), *ad.* paa en kjærlig, god Maade, menneskekjærligt.

Hu-man'i-ty (hjü-mæn'i-ti), *n.* Menneskehed; Menneskelighed, Menneskekjærlighed, Humanitet; Kyndighed i de gamle Sprog, Filologi.

Hu'man-ize (hjų'mæn-ais), *v.* gjøre menneskelig, forædle, danne.
Hu'man-kind (hjų'mæn-kaind), *n.* Menneskeslægt.
Hu'man-ly (hjų'mæn-li), *ad.* se Human.
Hum'ble (høm'bl eller øm'bl), *a.* lav, ringe, simpel; ydmyg, beskeden; *v.* gjøre lav, sænke; *fig.* nedtrykke, nedlade (sig); ydmyge, fornedre.
Hum'bly (høm'bli eller øm'bli), *ad.* ydmygt.
Hum'bug (høm'bøg), *n.* Løjer *pl.*, listig Løgn, Gjækkeri, Snak; simpel Person.
Hum'drum (høm'drøm), *a.* langsom, sløv, søvnig, dum; *n.* dum, kjedelig Person.
Hu'mer-al (hjų'mør-æl), *a.* som hører til Skulderen.
Hu'mid (hjų'mid), *a.* fugtig, vaad.
Hu-mid'i-ty (hjü-mid'i-ti), *n.* Fugtighed.
Hu-mil'i-ate (hjü-mil'i-eit), *v.* ydmyge.
Hu-mil'i-a'tion (hjü-mil'i-ei'sjøn), *n.* Fornedrelse, Ydmygelse.
Hu-mil'i-ty (hjü-mil'i-ti), *n.* Ydmyghed, Beskedenhed.
Hum'ming-bird (høm'ming-børd), *n.* Kolibri.
Hu'mor (hjų'mør eller jų'mør), *n.* Fugtighed, Vædske (i Legemet); sygelig Tilstand i Legemets Vædsker; Sindsstemning, Stemning (almindelig eller særegen), Humør; Lune, spøgefuld Stemning, Spøg, Spas; Indfald, Grille; *v.* behandle med Eftergivenhed, føje, tilfredsstille; rette sig efter; opfatte, sætte sig rigtig ind i, og udføre godt (en Rolle).
Hu'mor-al (hjų' mør-æl eller jų'mør-æl), *a.* som oprinder af onde Vædsker (om Sygdomme).
Hu'mor-ist (hjų'mør-ist), *n.* lunefuldt underligt Menneske, Grillefænger; Humorist, Mand af spøgefuld munter Lune.
Hu'mor-ous (hjų'mør-øs eller jų'mør-øs), *a.* lunefuld; humoristisk, spøgefuld, morsom.
Hu'mor-ous-ly (hjų'mør-øs-li eller jų'mør-øs-li), *ad.* spøgefuld, paa en lunefuld, spøgefuld Maade.
Hu'mor-some (hjų'mør-søm eller jų'mør-søm), *a.* lunefuld, underlig; spøgefuld.
Hump (hømp), *n.* Pukkel.
Hump'back (hømp'bæk), *n.* Pukkelryg.
Hunch (høntsj), *v.* puffe, støde, trykke; *n.* Puf, Stød; Knude, Hævelse, Bugle (ved Stød osv.); Pukkel; tykt Stykke, Humpel (af Brød eller Kjød).
Hun'dred (høn'dred), *a.* hundrede; *n.* Hundrede.
Hun'dredth (høn'drédth), *a.* hundrede (Ordenstal).
Hung (høng), hængte, hængt, *imp.* & *p. p.* af Hang.
Hun'ger (høng'gør), *n.* Hunger (ogsaa *fig.*), Sult; *v.* hungre, føle Sult, sulte; hige, tørste (efter noget, for a thing).
Hun'gred (høng'gørd), *a.* hungrig, forsulten.
Hun'gry (høn'gri), *a.* sulten; forhungret, mager; graadig.
Hunks (høngks), *n.* Gnier, gjerrig Knark, nedrig Pengepuger.
Hunt (hønt), *v.* jage (Harer, Hjorte osv.); lede eller føre Hundene paa Spor; forfølge, efterstræbe; gaa eller være paa Jagt; *fig.* hige, jage (efter); *n.* Jagt; Kobbel Jagthunde; Jagthold; Forfølgelse, Efterstræbelse.
Hunt'er (hønt'ør), *n.* Jæger; Jagthund, Støver; Jagthest.
Hunt'ing (hønt'ing), *n.* Jagt.
Hunt'ress (hønt'rés), *n.* Jægerinde.
Hunts'man (hønts'mæn), *n.* Jæger, Ynder af Jagt; Jagtbetjent eller Jæger (som ordner Jagten).
Hur'dle (hør'dl), *n.* Risgjerde, Vindegjerde, Flettegjerde; Stakit; stor Vidiekurv, Pakkurv, Fajance-Kurv; Skansekurv; Rakkersluffe, Karre

(hvorpaa Forbrydere kjørtes til Retterstedet); *v.* indhegne med Risgjerde.

Hurl (hørl), *v.* kaste (med Kraft eller Heftighed), smide, kyle, slænge; ytre med Heftighed, udstøde; *n.* Kast; Larm, Tummel, Oprør.

Hur'ly-bur'ly (hör'li-bör'li), *n.* Forvirring, Larm, Tummel, Oprør.

Hur-ra' (hür-rä'), } *i.* hurra!
Hur-rah' (hür-rä'), }

Hur'ri-cane (hör'ri-kein), *n.* Orkan.

Hur'ry (hör'ri), *v.* sætte i en hurtig Bevægelse, drive, jage; forrette ilfærdig, jage med (et Arbejde); ile, haste, skynde sig; *n.* Il, Hast, Skynding, Hastværk; heftig Bevægelse, Uro; Tummel.

Hurt (hört), *v.* tilføje Skade, gjøre Fortræd, skade, saare; foraarsage Smerte, gjøre ondt, smerte (ogsaa *fig.*); *n.* Skade, Saar, Stød; Fortræd, Uret, Ondt.

Hurt'ful (hört'fûl), *a.* skadelig, fordærvelig, farlig.

Hus'band (høs'bænd), *n.* Husbond, Husfader, Herre i Huset; Husholder (god eller slet); Ægtemand, Mand; *fig.* Han (af Dyr); S. T. Medreder; Direktør (for et Handelskompagni); korresponderende Reder; *v.* holde godt Hus med, være sparsommelig med, spare paa; dyrke (Jorden), forvalte, bestyre (et Gods osv.).

Hus'band-man (høs'bænd-mæn), *n.* En som forstaar Landvæsenet, Landmand; Agerdyrker, Markarbejder; Vingaardsmand (Luk. 20, 9).

Hus'band-ry (høs'bænd-ri), *n.* Agerbrug, Landhusholdning, Agerdyrkning; god Husholdning, Sparsomhed.

Hush (høsj), *i.* tys! stille! *v.* tysse, bringe til at være stille; *fig.* stille, berolige; være stille; *a.* tyst, stille.

Hush'-mon-ey (høsj'møn-i), *n.* Penge som gives En for at han skal tie.

Husk (høsk), *n.* Bælg, Skal (af Ærter, Korn osv.); Affald *pl.*

Husk (høsk), *v.* afbælge, afskalle.

Husk'i-ness (høsk'i-nès), *n.* det at have Bælge eller Skaller; Hæshed.

Husk'y (høsk'i), *a.* som har Bælge, fuld af Skaller; hæs, raa.

Hus-sar' (hus-sär'), *n.* Husar.

Hus'sy (høs'si), *n.* Kvinde, Tøjte, Tøs (et Udtryk enten af Foragt eller af Fortrolighed).

Hus'tings (høs'tings), *n. pl.* Ting, Ret; et Stillads eller en Talestol, fra hvilken Valgkandidaterne ved et Parlamentsvalg holde Tale til Vælgerne, Valgtribune (hvor ogsaa Stemmerne afgives; jvf. Poll).

Hus'tle (høs'l), *v.* ryste sammen; støde, trykke (i en Trængsel), trænge sammen (for at stjæle).

Hut (høt), *n.* Hytte; Barakke, Felt- eller Lejrhytte; *v.* lægge i Barakker.

Hutch (høtsj), *n.* Bing (til Korn osv.), Maltbing; Kasse (især til Kaniner, ogsaa et Hundehus); et Slags Muse- eller Rottefælde; et Slags Kurv (som bruges ved Kulminer); *v.* opbevare, lægge i en Bing osv.

Huz-za' (hus-sä'), *i.* & *n.* Hurra; *v.* raabe Hurra; modtage eller ledsage med Hurra.

Hy'a-cinth (hai'å-sinth), *n.* Hyacint (Blomst; Ædelsten).

Hy'brid (hai'brid), } *a.* tve-
Hyb'rid-ous (haib'rid-øs), } slægtet, blandet (fremkommet af to forskjellige Arter Dyr eller Planter), Bastard-.

Hy'dra (hai'drå), *n.* Hydra (Vandslange, et opdigtet Uhyre med mange Hoveder; *fig.* et Onde, som tiltager, jo mere man vil underkue det; en Mængde Ulykker og Vanskeligheder; et Slags Polyp; et Stjernebillede.

Hy'drant (hai'drænt), *n.* Vandkunst, Maskine eller Indretning til at hæve Vandet.

Hy-draul'ic (hai-drål'ik), *a.* T. hydraulisk.

Hy-draul'ics (hai-drål'iks), *n. pl.* Vandkraftlære, Vandledningskunst.

Hy'dro-ceph'a-lus (hai'drö-sef'å-løs), *n.* Vatersot eller Vand i Hovedet.

Hy'dro-gen (hai'drö-djen), *n.* Vandstof, Brint.

Hy'dro-graph'ic (hai'drö-græf'ik), *a.* hydrografisk.

Hy-drog'ra-phy (hai-drɔg'rå-fi), *n.* Hydrografi.

Hy'dro-mel (hai'drö-mël), *n.* Honningvand, et Slags Mjød.

Hy-drom'e-try (hai-drɔm'i-tri), *n.* Vandmaaling.

Hy-drop'a-thy (hai-drɔp'å-thi), *n.* Vandkur.

Hy'dro-pho'bi-a (hai'drö-fö'bi-å), *n.* Vandskræk.

Hy-drop'ic-al (hai-drɔp'ik-ël), *a.* vattersotig.

Hy'dro-stat'ic (hai drö-stæt'ik), *a.* hydrostatisk.

Hy'dro-stat'ic-al (hai drö-stæt'ik-ël, *a.* se Hydrostatic.

Hy'dro-stat'ics (hai drö-stæt'iks), *n. pl.* T. Læren om flydende Legemers Ligevægt, Hydrostatik.

Hy-e'mal (hai-i'møl), *a.* som hører til Vinteren, vinterlig.

Hy-e'na (hai-i'nå), *n.* Hyæne.

Hy'men (hai'mën), *n.* Hymen, Gud for Ægteskabet; Ægteskab; Mødomsmærke.

Hy'men-e'al (hai'mën-i'ël), } *n.*
Hy'men-e'an (hai'mën-i'ën), } Bryllupssang; *a.* Bryllups-, som hører til Bryllup.

Hymn (him), *n.* Lovsang, Hymne, Salme (jvf. Psalm); *v.* lovsynge.

Hy-per'bo-la (hai-pør'bö-lå), *n.* T. Hyperbel (en skraa Kegleſnits-Linie).

Hy-per'bo-le (hai-pør'bö-li), *n.* T. Hyperbol, Overdrivelse (oratorisk Figur).

Hy'per-bol'ic-al (hai'pør-bɔl'ik-ël), *a.* hyperbolisk, overdrivende; overdreven.

Hy'per-bo're-an (hai'pør-bö'ri-ën), *a.* meget nordlig, som er længst oppe mod Nord.

Hy'per-crit'ic (hai'pør-krit'ik), *n.* overdreven streng Kunstdommer, Haarkløver.

Hy'per-crit'ic-al (hai'pør-krit'ik-ël) *a.* overdreven streng i at bedømme, dadlesyg.

Hy'phen (hai'fën), *n.* Bindetegn, Bindestreg.

Hyp'o-chon'dri-a (hip'ö-kɔn'dri-å), *n.* Hypochondri.

Hyp o-chon'dri-ac (hip'ö-kɔn'dri-æk, *a.* miltsyg, tungsindig, hypochondrisk.

Hyp'o-chon-dri'ac-al (hip'ö-kɔn-drai'æk-ël), *a.* se Hypochondriac.

Hy-poc'ri-sy (hi-pɔk'ri-si), *n.* Hykleri, Skinhelligheb.

Hyp'o-crite (hip'ö-krit), *n.* Hykler.

Hyp'o-crit'ic-al (hip'ö-krit'ik-ël), *a.* hyklersk, hykkelsk, skinhellig.

Hyp o-crit'ic-al-ly (hip'ö-krit'ik-ël-li), *ad.* se Hypocritical.

Hy'po-stat'ic-al (hai'pö-stæt'ik-ël), *a.* T. væsentlig; personlig, som udgjør en egen Person.

Hy-pot'e-nuse (hai-pɔt'i-njus eller hi-pɔt'i-njus), *n.* T. Hypotenuse.

Hy-poth'e-cate (hai-pɔth'i-keit eller hi-pɔth'i-keit), *v.* stille som Sikkerhed, pantsætte.

Hy-poth'e-ca'tion (hai-pɔth'i-kei'sjøn eller hi-pɔth'i-kei'sjøn), *n.* Pantsættelse.

Hy-poth'e-sis (hai-pɔth'i-sis eller hi-pɔth'i-sis), *n.* Hypothese, Forudsætning.

Hy'po-thet'ic-al (hai'pö-thet'ik-ël eller hip'ö-thet'ik-ël), *a.* hypothetisk, antagen, forudsat.

Hy po-thet'ic-al-ly (hai'pö-thet'ik-ël-li eller hip'ö-thet'ik-ël-li), *ad.* se Hypothetical.

Hy'son (hai'sn), *n.* et Slags fin grøn The.

Hys'sup (his'søp eller hai'søp), *n.* Isop.

Hys-ter'ic (his-ter'ik), } *a.*
Hys-ter'ic-al (his-ter'ik-ël), } hysterisk, modersyg.

Hys-ter'ics (hïs-tĕr'ïks), *n. pl.* Hysteri, Moderſyge.

I.

I (ai), *pron.* jeg.
I-am'bus (ai-æm'bøs), *n.* Jambe.
I'bex (ai'bĕks), *n.* Stenbuk.
I'bis (ai'bïs), *n.* Ibis (Fugl).
Ice (ais), *n.* Is; glaceret Sukker; *v.* bedække med Is, forvandle til Is; lade fryſe; glacere, overtrække med Sukker; S. T. iſe.
Ice'berg (ais'bœrg), *n.* Isbjerg.
Ice'-cream (ais'krïm), *n.* Fløde-Is, Is.
Ice'-house (ais'haus), *n.* Iskjelder, Ishus.
Ich-neu'mon (ïk-nju'møn), *n.* Ichneumon.
Ich-nog'ra-phy (ïk-ngg'rå-fi), *n.* Grundriss, Grundtegning.
I'chor (ai'kqr), *n.* Gudernes Blod; ſtinkende Vædſke (af Saar).
I'chor-ous (ai'kqr-øs), *a.* vandagtig, edderagtig.
Ich'thy-ol'o-gy (ïk'thï-ql'ö-dji), *n.* Lære om Fiſkene.
I'ci-cle (ai'ſï-kl), *n.* Iſtap.
I'ci-ness (ai'ſï-nĕs), *n.* froſſen Tilſtand.
I-con'o-clast (ai-kqn'ö-klæſt), *n.* Billedſtormer.
I'con-og'ra-phy (ai kqn-qg'rå-fi), *n.* Billedbeſkrivelſe (af Oldtidens Billedværker).
Ic-ter'ic-al (ïk-tĕr'ïk-æl), *a.* gulſotig; god mod Gulſot.
I'cy (ai'ſi), *a.* isfroſſen, froſſen, Is-; *fig.* kold.
I-de'a (ai-di'å), *n.* Ide, Begreb, Foreſtilling, Tanke.
I-de'al (ai-di'æl), *n.* Ideal; *a.* idealſt.
I-de'al-ism (ai-di'æl-ïsm), *n.* Idealisme.
I'di-al'i-ty (ai'di-æl'ï-ti), *n.* Idealitet.
I-de'al-ly (ai-di'æl-li), *ad.* idealſt.
I-den'tic-al (ai-dĕn'tïk-æl), *a.* ens, ensbetydende, identiſk; ſelv ſamme.
I-den'tic-al-ly (ai-dĕn'tïk-æl-li), *ad.* i ensbetydende Forſtand, paa identiſk Vis.
I-den'ti-fi-ca'tion (ai-dĕn'ti-fi-kei'ſjøn), *n.* Identifikation, Forening (af Begreber).
I-den'ti-fy (ai-dĕn'ti-fai), *v.* bringe under eet Begreb, gjøre ens med, identificere; paaviſe at være den ſamme Perſon eller Ting.
I-den'ti-ty (ai-dĕn'ti-ti), *n.* Ensheд, fuldkommen Overensſtemmelſe, Identitet.
Ides (aids), *n. pl.* T. Idus (en Dag i den romerſke Kalender, den 15de i Marts, Maj, Juli og Oktober, ellers den 13de).
Id'i-o-cy (id'ï-ö-ſi), *n.* Mangel paa Forſtand, Dumhed.
Id'i-om (id'i-qm), *n.* Sprogegenheд; Mundart, Tungemaal.
Id'i-om-at'ic (id'i-qm-æt'ïk), *a.* ejendommelig for en vis Mundart eller et viſt Sprog.
Id'i-op'a-thy (id'i-qp'å-thi), *n.* T. Idiopati, Sygdom ſom kun angriber en enkelt Del; ſæregen Tilbøjelighed eller Følelſe.
Id'i-o-syn'cra-sy (id'i-ö-ſin'krå-ſi), *n.* T. Legems- og Sjæls-Egenheд, ſæregen Tilbøjelighed, Ideoſynkraſi.
Id'i-ot (id'i-qt), *n* enfoldigt Menneſke, Lægmand, Ulærd; Taabe, Toſſe, Dumrian, uvidende Menneſke, Idiot.
Id'i-ot'ic (id'i-qt'ïk), *a.* ſimpel, udannet; dum, enfoldig, idiotiſk.
Id'i-ot-ism (id'i-qt-ïsm), *n.* Sprogegenheд; naturlig Sindsſvaghed, Dumheд, Enfoldigheд.
I'dle (ai'dl), *a.* ledig, ubeſkjæftiget; ørkesløs, uvirkſom, doven; forfængelig, tom, unyttig; ubetydelig, foragtelig; ufrugtbar, øde; *v.* gaa ledig, dovne, gaa og dovne.
I'dle-ness (ai'dl-nĕs). *n.* Ledigheд; Ledigгang, Ørkesløsheд, Dovenſkab;

Forsængelighed, Ubetydelighed, Tomhed; Ufrugtbarhed; Forrykthed.

I'dler (ai'dlør), *n.* Lediggjænger.

I'dly (ai'dli), *ad.* ledig; forgjeves; sorgløs, ligegyldig; taabelig, vanvittig.

I'dol (ai'dəl), *n.* Billede, Fremstilling; Afgudsbillede, Afgud.

I-dol'a-ter (ai-dɔl'å-tør), *n.* Afgudsdyrker.

I-dol'a-tress (ai-dɔl'å-trɛs), *n.* Afgudsdyrkerinde.

I-dol'a-trize (ai-dɔl'å-trais), *v.* drive Afguderi, dyrke Afguder; forgude.

I-dol'a-trous (ai-dɔl'å-trøs), *a.* afgudisk.

I-dol'a-try (ai-dɔl'å-tri), *n.* Afguderi, Afgudsdyrkelse.

I'dol-ize (ai'dɔl-ais), *v.* gjøre til Afgud, tilbede, forgude.

I'dyl (ai'dil eller id'il), *n.* Idyl, Hyrdedigt.

If (if), *conj.* dersom, om, hvis, naar, ifald, saafremt; selv om, om endog.

Ig'ne-ous (ig'ni-øs), *a.* af eller henhørende til Ild; som har Ildens Egenskaber, ildagtig, brændende.

Ig'nis-fat'u-us (ig'nis-fæt'jü-øs), *n.* Lygtemand.

Ig-nite' (ig-nait'), *v.* T. antænde, forbrænde; tændes; gløde (om Jern osv.).

Ig-nit'i-ble (ig-nait'i-bl), *a.* antændelig, brændbar.

Ig-ni'tion (ig-nisj'øn), *n.* Antændelse, Forbrænding; Gløden.

Ig-no'ble (ig-nō'bl), *a.* uadelig, ringe, simpel; uædel, lav.

Ig-no'bly (ig-nō'bli), *ad.* se Ignoble.

Ig'no-min'i-ous (ig'nö-min'i-øs), *a.* vanærende, ærefuld, skjændig, skammelig.

Ig'no-min-y (ig'nö-min-i), *n.* Vanære, Skam.

Ig'no-ra'mus (ig'nö-re'møs), *n.* (egentlig: vi ere uvidende derom), uvidende Menneske, Ignorant; T. et Ord, som den store Jury sætter paa den indgivne Klage, naar der ikke er tilstrækkeligt Bevis, og hvorved den Anklagede frigives.

Ig'no-rance (ig'nö-rəns), *n.* Uvidenhed, Vankundighed.

Ig'no-rant (ig'nö-rənt), *a.* uvidende; ubekjendt (med, of); ubekjendt, hemmelig (poetisk); *n.* uvidende Person, Ignorant.

Ig'no-rant-ly (ig'nö-rənt-li), *ad.* paa en uvidende Maade.

Ig-nore' (ig-nör'), *v.* (ikke vide, være ubekjendt med); ikke agte paa, ikke tage Hensyn til, ignorere.

Il'i-ac (il'i-æk), *a.* som angaar Tarmene i Underlivet.

Ill (il), *a.* som befinder sig ilde, upasselig, syg; daarlig, slet, slem (Smag, Lugt osv.); ond, ugudelig, slet; *ad.* ilde; *n.* Ondt, Last; Onde, Ulykke, Lidelse.

Il-lapse' (il-læps'), *n.* Indflyden, Ind- eller Udstrømmen (oftest *fig.*); Anfald, Anstød.

Il-la'tion (il-le'sjøn), *n.* Følgeslutning, Slutning.

Il'la-tive (il'lå-tiv), *a.* som angaar eller angiver en Slutning, Slutnings-.

Ill'-bred (il'brɛd), *a.* af slet Opdragelse, af slette Sæder.

Il-le'gal (il-li'gəl), *a.* ulovlig, lovstridig, uretmæssig.

Il'le-gal'i-ty (il'li-gæl'i-ti), *n.* Ulovlighed, Lovstridighed.

Il-le'gal-ly (il-li'gəl-li), *ad.* paa ulovlig Maade.

Il-leg'i-ble (il-lɛdj'i-bl), *a.* ulæselig.

Il-leg'i-bly (il-lɛdj'i-bli), *ad.* ulæseligt.

Il'le-git'i-ma-cy (il'li-djit'i-må-si), *n.* uægte Fødsel.

Il'le-git'i-mate (il'li-djit'i-mət), *a.* ulovmæssig; født eller avlet udenfor Ægteskabet, uægte.

Ill-fa'vored (il-fe'vørd), *a.* styg, hæslig, modbydelig.

Il-lib'er-al (il-lib'ør-əl), *a.* ikke frisindet, uædel, lav; sneverhjertet, ikke gavmild, karrig.

Il-lib'er-al'i-ty (il-lib'ør-æl'i-ti), *n.* Uædelmodighed, Umildhed, uædelt Sindelag, Mangel paa Frisindethed, Karrighed.

Il-lic'it (il-lis'it), *a.* utilladelig, ulovlig.

Il-lic'it-ly (il-lis'it-li), *ad.* paa en utilladelig eller ulovlig Maade.

Il-lim'it-a-ble (il-lim'it-å-bl), *a.* grænseløs, ubegrænset, uindskrænket.

Il-lit'er-ate (il-lit'ør-et), *a.* ulærd, udannet, uvidende, raa.

Il-lit'er-ate-ness (il-lit'ør-et-nes), *n.* Udannethed, Uvidenhed, Raahed.

Il-lit'er-a-cy (il-lit'ør-å-si), *n.* se Illiterateness.

Ill'-na-ture (il'nei-tjur), *n.* Ondskab, frastødende Væsen, Haardhed, ondt Sind.

Ill'-na-tured (il'nei-tjurd), *a.* frastødende, ondskabsfuld, haard, uvenlig.

Ill'ness (il'nes), *n.* Ildebefindende, Sygdom; slet Tilstand eller Beskaffenhed; Slethed, Ondskab, Ugudelighed.

Ill-log'ic-al (il-lɑdj'ik-el), *a.* ulogisk, fornuftstridig.

Ill-starred' (il-stärd'), *a.* ulykkelig.

Il-lude' (il-ljud'), *v.* skuffe, bedrage; spotte, drive Gjek med.

Il-lume' (il-ljum'), *v.* oplyse, opklare (ogsaa *fig.*); gjøre glinsende eller blank.

Il-lu'mi-nate (il-lju'mi-neit), *v.* oplyse, opklare (ogsaa *fig.*); illuminere (med Lys, Lamper osv.; med Farver).

Il-lu'mi-na'tion (il-ljumi-nei'sjøn), *n.* Oplysning; Lys, Glans; Illumination.

Il-lu'mine (il-lju'min), *v.* se Illume.

Il-lu'sion (il-lju'sjøn), *n.* Skuffelse, Blendværk.

Il-lu'sive (il-lju'siv), **Il-lu'so-ry** (il-lju'sö-ri), *a.* skuffende, blendende, bedragelig.

Il-lus'trate (il-løs'treit), *v.* opklare; *fig.* oplyse, forsyne (en Bog) med oplysende eller forskjønnende Billeder, illustrere; forherlige.

Il-lus-tra'tion (il-løs-trei'sjøn), *n.* Oplysning (*fig.*).

Il-lus'tra-tive (il-løs'trå-tiv), *a.* oplysende, forklarende.

Il-lus'tri-ous (il-løs'tri-øs), *a.* klar, iøjnefaldende; udmærket, ophøjet, berømt.

Ill'-will' (il'wil'), *n.* Uvilje, Mishag; ond Vilje.

Im'age (im'edsj), *n.* Afbildning, Billede (af ethvert Slags, ogsaa *fig.*, Forestilling); *v.* afbilde; forestille.

Im'age-ry (im'edsj-ri), *n.* Billedværk, Afbildninger *pl.*; billedlig Forestilling, Indbildning; Skildring.

Im-ag'i-na-ble (im-ædj'i-nå-bl), *a.* som man kan forestille sig, tænkelig, optænkelig.

Im-ag'i-na-ry (im-ædj'i-nå-ri), *a.* indbildt.

Im-ag'i-na'tion (im-ædj'i-nei'sjøn), *n.* Indbildning, Forestilling; Indbildningskraft, Fantasi; Indbildning (falsk Forestilling); hemmeligt Anslag, Plan, Kunstgreb.

Im-ag'i-na'tive (im-ædj'i-nei'tiv), *a.* som hører til Indbildningskraften; opfindsom, sindrig, fuld af Indbildninger.

Im-ag'ine (im-ædj'in), *v.* indbilde sig, forestille sig; udtænke, opfinde.

Im-bank' (im-bængk'), *v.* se Embank.

Im-bank'ment (im-bængk'ment), *n.* se Embankment.

Im'be-cile (im'bi-sil), *a.* svag, skranten, kraftløs (i aandelig og legemlig Henseende); *n.* Skrantning.

Im'be-cil'i-ty (im'bi-sil'i-ti), *n.* Svækkelse, Svaghed, indskrænket Begreb.

Im-bed' (im-bed'), se Embed.

Im-bibe' (im-baib'), *v.* inddrikke, indsuge (ogsaa *fig.* optage i Sjælen eller Sindet); befugte, indsuge.

Im-bit'ter (im-bit'tør), *v.* gjøre bitter; *fig.* forbitre.

Im-bod'y (im-bɑd'i), *v.* indſlutte i et Legeme, give et Legeme, gjøre legemlig; indlemme; ſamle eller forene til et Hele eller et Selſkab); T. inſpiſſere, fortykke; løbe ſammen, blive tyk.

Im-bos'om (im-bus'øm), *v.* gjemme eller bevare i Barmen; omarme, omſlutte med Kjærlighed; omgive venlig.

Im'bri-cate (im'bri-kēt), } *a.*
Im'bri-cat'ed (im'bri-kēt ēd), } taglagt (ſom Teglſten over hverandre).

Im bri-ca'tion (im'bri-kē'ſjøn), *n.* Udhuling (ſom paa Teglſten); taglagt Bedækning.

Im-brown' (im-braun'), *v.* gjøre brun, brune; formørke.

Im-brue' (im-bru'), *v.* væde, bløde, dyppe; *fig.* beſudle.

Im-brute' (im-brut'), *v.* gjøre dyriſk; blive dyriſk.

Im-bue' (im-bju'), *v.* dyppe, gjennemvæde; farve; *fig.* fylde, indprente, lade inddrikke.

Im'i-ta-ble (im'i-tå-bl), *a.* efterlignelig; værd at efterligne.

Im'i-tate (im'i-tēt), *v.* efterligne; eftergjøre.

Im i-ta'tion (im'i-tē'ſjøn), *n.* Efterlignelſe; Efterligning, Kopi.

Im'i-ta'tive (im'i-tē'tiv), *a.* efterlignende; ſom har Lyſt til at efterligne; efterlignet.

Im'i-ta'tor (im'i-tē'tør), *n.* Efterligner.

Im-mac'u-late (im-mæk'jü-lēt), *a.* pletfri, ubeſmittet, ren.

Im'ma-nent (im'må-nēnt), *a.* iboende, indvortes, nøje forbunden, indre.

Im'ma-te'ri-al (im'må-ti'ri-ēl), *a.* ulegemlig; *fig.* uvæſentlig, uvigtig, ligegyldig.

Im'ma-te're-al-ist (im'må-ti'ri-ēl-iſt), *n.* En ſom antager Sjælens Ulegemlighed, Immaterialiſt.

Im'ma-te're-al'i-ty (im'må-ti'ri-æl'i-ti), *n.* Ulegemlighed.

Im'ma-ture' (im'må-tjur'), *a.* umoden; altfor tidlig; utidig.

Im'ma-ture'ly (im'må-tjur'li), *ad.* ſe Immature.

Im'ma-tur'i-ty (im'må-tjur'i-ti), *n.* Umodenhed.

Im-meas'ur-a-ble (im-mēsj'ør-å-bl) *a.* umaalelig; umaadelig.

Im-meas'ur-a-bly (im-mēsj'ør-å-bli), *ad.* ſe Immeasurable.

Im-me'di-ate (im-mi'di-ēt), *a.* umiddelbar; ſnart, haſter (paa Recepter og Breve).

Im-me'di-ate-ly (im-mi'di-ēt-li), *ad.* umiddelbart; i eller for Øjeblikket, ſtraks.

Im-med'i-ca-ble (im-mēd'i-kå-bl), *a.* ulægelig, uhelbredelig.

Im'me-mo'ri-al (im'mi-mō'ri-ēl), *a.* umindelig, fra ældgammel Tid.

Im-mense' (im-mēns'), *a.* umaadelig, grænſeløs, uendelig, uhyre.

Im-mense'ly (im-mēns'li), *ad.* umaadeligt, uhyre.

Im-men'si-ty (im-mēn'ſi-ti), *n.* Umaalelighed, Uendelighed.

Im-merge' (im-mørdsj'), *v.* neddyppe, nedſænke; *fig.* fordybe.

Im-merse' (im-mørs'), *v.* neddyppe, nedſænke; *fig.* fordybe, hengive (ſig til Nydelſer oſv.).

Im-mer'sion (im-mør'ſjøn), *n.* Neddypning, Nedſænkning; Nedſynkning, T. Immerſion; *fig.* Henſynken, Henfalden.

Im'me-thod'ic-al (im-mi-thɑd'ik-ēl), *a.* uden Methode, uordentlig, forvirret.

Im'mi-grant (im'mi-grænt), *n.* Indvandrer.

Im'mi-grate (im'mi-grēt), *v.* indvandre.

Im'mi-gra'tion (im'mi-grē'ſjøn), *n.* Indvandring.

Im'mi-nent (im'mi-nēnt), *a.* overhængende, ſom ſvæver over Hovedet, truende.

Im-mis'ci-ble (im-mis'ſi-bl), *a.* ublandelig.

Im-mis'sion (im-mish'øn), *n.* Indbringelse, Indsprøjtning.
Im-mit' (im-mit'), *v.* indbringe, indlade, indsprøjte.
Im-mix' (im-miks'), *v.* indblande, sammenblande.
Im'mo-bil'i-ty (im'mö-bil'i-ti), *n.* Ubevægelighed.
Im-mod'er-ate (im-mɑd'ør-et), *a.* overdreven, umaadelig.
Im-mod'er-ate-ly (im-mɑd'ør-et-li) *ad.* se Immoderate.
Im-mod'est (im-mɑd'est), *a.* ubeskjeden, uforskammet, uhøflig; ubillig, overdreven; uren, uanstændig; slibrig, utugtig.
Im-mod'est-ly (im-mɑd'est-li), *ad.* se Immodest.
Im-mod'est-y (im-mɑd'est-i), *n.* Ubeskjedenhed, Uforskammethed; Uanstændighed.
Im'mo-late (im'mö-leit), *v.* ofre, opofre.
Im'mo-la'tion (im'mö-lei'shøn), *n.* Ofring; Opofring; Offer.
Im-mor'al (im-mɑr'el), *a.* umoralsk, usædelig, slet.
Im'mo-ral'i-ty (im'mö-ræl'i-ti), *n.* Usædelighed, Ryggesløshed.
Im-mor'al-ly (im-mɑr'il-li), *ad.* se Immoral.
Im-mor'tal (im-mɑr'tel), *a.* udødelig.
Im'mor-tal'i-ty (im'mɑr-tæl'i-ti), *n.* Udødelighed.
Im-mor'tal-ize (im-mɑr'tel-ais), *v.* gjøre udødelig, forevige.
Im-mov'a-ble (im-mυv'å-bl), *a.* ubevægelig; *fig.* ubevæget.
Im-mov'a-bly (im-mυv'å-bli), *ad.* se Immovable.
Im-mu'ni-ty (im-mjυ'ni-ti), *n.* Fritagelse (for Forpligtelser), Frihed, Forrettighed.
Im-mure' (im-mjυr'), *v.* indmure, indeslutte (i Mure), ommure; *fig.* indeslutte; *n.* Tilmuren, Mur.
Im-mu'ta-bil'i-ty (im-mjυ'tå-bil'i-ti), *n.* Uforanderlighed.
Im-mu'ta-ble (im-mjυ'tå-bl), *a.* uforanderlig.
Im-mu'ta-bly (im-mjυ'tå-bli), *ad.* se Immutable.
Imp (imp), *n. fig.* Barn, Pode; Unge; Djævleunge, underordnet Djævel, liden Djævel; *pl.* T. Stilladstømmer; *v.* ympe, pode; istandsætte med Fjedre (en Falks beskadigede Vinge), *fig.* øge, udbedre, forlænge.
Im-pact' (im-pækt'), *v.* indstøde, indkjile, støde fast sammen.
Im'pact (im'pækt), *n.* stærkt Tryk, Indkjiling.
Im-pair' (im-pær'), *v.* forringe, svække, skade, forværre; aftage, formindskes, forværres.
Im-pale' (im-peil'), *v.* indpæle; gjennemstikke med en Pæl, spidde.
Im-pale'ment (im-peil'ment), *n.* se Empalement.
Im-pal'pa-ble (im-pæl'på-bl), *a.* ufølelig; ufattelig, uforklarlig.
Im-pan'el (im-pæn'el), *v.* opskrive de Edsvornes Navne.
Im-par'i-ty (im-pær'i-ti), *n.* Ulighed; Misforhold.
Im-park' (im-pärk'), *v.* omgjærde, ompæle.
Im-part' (im-pärt'), *v.* tildele; meddele, aabenbare.
Im-par'tial (im-pär'shel), *a.* upartisk.
Im'par-ti-al'i-ty (im'pär-shi-æl'i-ti eller im'pär-shæl'i-ti), *n.* Upartiskhed.
Im-par'tial-ly (im-pär'shel-li), *ad.* med Upartiskhed.
Im-part'i-ble (im-pärt'i-bl), *a.* meddelelig.
Im-part'ment (im-pärt'ment), *n.* Meddelelse.
Im-pass'a-ble (im-pås'å-bl), *a.* ufremkommelig; uoverstigelig, uigjennemtrængelig.
Im-pas'si-bil'i-ty (im-pæs'si-bil'i-ti), *n.* Ufølsomhed, Umodtagelighed for Lidelser; det at være uberørt af ydre Omstændigheder.
Im-pas'si-ble (im-pås'si-bl), *a.* umodtagelig for Lidelser, som ikke kan paavirkes.

Im-pas'sion (im-pæ̈sj'ŏn), *v.* bringe i Affekt, bevæge stærkt (Sindet).
Im-pas'sion-ate (im-pæ̈sj'ŏn-eit), *v.* angribe stærkt, bringe i heftig Bevægelse.
Im-pas'sive (im-pæ̈s'siv), *a.* se Im-[passible.
Im-pa'tience (im-pe'sjens), *n.* Utaalmodighed; Heftighed, Lidenskabelighed.
Im-pa'tient (im-pe'sjent), *a.* utaalmodig; heftig, ivrig; begjerlig.
Im-pa'tient-ly (im-pe'sjent-li), *ad.* utaalmodigen, heftigen.
Im-pawn' (im-pɑn'), *v.* pantsætte, give i Pant.
Im-peach' (im-pitsj'), *v.* hindre, modstaa; sætte paa Prøve, drage i Tvivl, bestride; anklage (offentlig); beskylde; *n.* Hindring.
Im-peach'a-ble (im-pitsj'å-bl), *a.* dadelværdig, som fortjener at anklages.
Im-peach'ment (im-pitsj'mënt), *n.* Hindring; Anklage, Klage; Beskyldning.
Im-pearl' (im-pœrl'), *v.* danne til Perler; pryde med Perler eller Perledraaber.
Im-pec'ca-bil'i-ty (im-pek'kå-bil'i-ti, *n.* Syndfrihed.
Im-pec'ca-ble (im-pek'å-bl), *a.* syndfri, brødefri.
Im-pede' (im-pid'), *v.* forhindre, hindre, modstaa.
Im-ped'i-ment (im-ped'i-mënt), *n.* Hindring, Vanskelighed, Mangel (i Talen).
Im-pel' (im-pel'), *v.* drive fremad, tvinge, tilskynde.
Im-pel'lent (im-pel'lënt), *a.* fremdrivende; *n.* Drivefjeder, fremdrivende Kraft.
Im-pend' (im-pend'), *v.* hænge eller svæve over, true (om en Fare osv.), forestaa.
Im-pend'ence (im-pend'ens), *n.* Overhængen, Forestaaen.
Im-pend'en-cy (im-pend'en-si), *n.* se Impendence.
Im-pen'e-tra-bil'i-ty (im-pen'i-trå-bil'i-ti), *n.* Uigjennemtrængelighed; *fig.* Uudforskelighed.
Im-pen'e-tra-ble (im-pen'i-trå-bl), *a.* uigjennemtrængelig; *fig.* uudforskelig; ubevægelig, som ikke lader sig røre.
Im-pen'i-tence (im-pen'i-tens), *n.* Ubodfærdighed, Forhærdelse.
Im-pen'i-tent (im-pen'i-tent), *a.* ubodfærdig, forhærdet, forstokket.
Im-pen'i-tent-ly (im-pen'i-tent-li), *ad.* paa en forhærdet eller forstokket Maade.
Im-per'a-tive (im-per'å-tiv), *a.* befalende, bydende; paabudt, lovbefalet; *n.* T. Imperativ, bydende Maade.
Im-per'a-tive-ly (im-per'å-tiv-li), *ad.* bydende, paa en bydende Maade.
Im-per-cept'i-ble (im-pør-sept'i-bl), *a.* umærkelig, ubemærkelig.
Im-per-cept'i-bly (im-pør-sept'i-bli) *ad.* se Imperceptible.
Im-per'fect (im-pør'fekt), *a.* ufuldkommen; ufuldendt; ufuldstændig; manglende, defekt; *n.* T. Imperfektum.
Im per-fec'tion (im'pør-fek'sjŏn), *n.* Ufuldkommenhed, Mangel; Defekt (hos Bogtrykkere).
Im-per'fect-ly (im-pør'fekt-li), *ad.* se Imperfect.
Im-per'fo-ra-ble (im-pør'fö-rå-bl), *a.* som ikke kan gjennembores.
Im-pe'ri-al (im-pi'ri-ël), *a.* som besidder Herskermagt, kongelig; som hører til Riget eller den højeste Værdighed, ophøjet; kejserlig; *n.* Hvælving i Spidsbuestil; Fipskjæg (ved Underlæben).
Im-per'il (im-per'il), *v.* bringe i Fare.
Im-pe'ri-ous (im-pi'ri-ŏs), *a.* bydende, herskesyg; mægtig, overlegen.
Im-pe'ri-ous-ly (im-pi'ri-ŏs-li), *ad.* paa en bydende eller herskesyg Maade.
Im-per'ish-a-ble (im-per'isj-å-bl), *a.* uforgjængelig.

Im-per'me-a-bil'i-ty (im-pėr'mi-å-bil'i-ti), *n.* Uigjennemtrængelighed.
Im-per'me-a-ble (im-pėr'mi-å-bl), *a.* uigjennemtrængelig.
Im-per'son-al (im-pėr'sŏn-ĕl), *a.* upersonlig.
Im-per'son-ate (im-pėr'sŏn-eit), *v.* personificere, fremstille som Person.
Im-per'ti-nence (im-pėr'ti-nens), *n.* det som ikke hører til (Sagen), det Uvedkommende; Ubetydelighed; Urimelighed; Uforskammethed, Paatrængenhed, Grovhed, Frækhed.
Im-per'ti-nent (im-pėr'ti-nent), *a.* uvedkommende, ikke til Sagen hørende, uvæsentlig; ubetydelig; urimelig, uantagelig; paatrængende, uforskammet, grov, impertinent.
Im-per'ti-nent-ly (im-pėr'ti-nent-li), *ad.* paa en uvedkommende, uforskammet eller uartig Maade.
Im'per-tur'ba-ble (im'pėr-tėr'bå-bl), *a.* som ikke kan forstyrres, uforstyrrelig.
Im-pur'vi-ous (im-pėr'vi-ŏs), *a.* som ikke har nogen Gjennemgang, uigjennemtrængelig; utilgjængelig.
Im-pet'u-os'i-ty (im-pĕt'jü-ŏs'i-ti), *n.* Fremfusenhed, Heftighed, Voldsomhed.
Im-pet'u-ous (im-pĕt'jü-ŏs), *a.* fremfusende, heftig, voldsom.
Im'pe-tus (im'pi-tŏs), *n.* heftig Tilskyndelse, Drift, bevægende Kraft, Stød, Sving.
Im-pi'e-ty (im-pai'i-ti), *n.* Ugudelighed.
Im-pinge' (im-pindsj'), *v.* støde an (imod), falde, støde sammen.
Im'pi-ous (im'pi-ŏs), *a.* ugudelig.
Im'pi-ous-ly (im'pi-ŏs-li), *ad.* paa en ugudelig Maade.
Im-pla'ca-bil'i-ty (im-plei'kå-bil'i-ti), *n.* Uforsonlighed.
Im-pla'ca-ble (im-plei'kå-bl), *a.* uforsonlig.
Im-pla'ca-bly (im-plei'kå-bli), *ad.* paa uforsonlig Vis, uforsonligen.
Im-plant' (im-plănt'), *v.* indplante (ogsaa *fig.*), nedlægge, indprente.
Im'plan-ta'tion (im'plăn-tei'sjøn), *n.* Indplantning.
Im-plead' (im-plid'), *v.* anklage; sagsøge, sagføge.
Im'ple-ment (im'pli-ment), *n.* Hjælpemiddel; *pl.* Redskaber *pl.*, Værktøj, Behov, Fornødenheder *pl.*, Tøj.
Im'plex (im'pleks), *a.* indviklet.
Im'pli-cate (im'pli-keit), *v.* indvikle; indeslutte, bringe i Forbindelse med.
Im'pli-ca'tion (im'pli-kei'sjøn), *n.* Indvikling; stiltiende Slutning, nødvendig Følge.
Im'pli-ca'tive (im'pli-kei'tiv), *a.* som slutter stiltiende, ved stiltiende Slutning.
Im-plic'it (im-plis'it), *a.* indviklet, indhyllet; *fig.* medindbefattet, indbefattet derunder, skjult, stiltiende (Ønske, Overenskomst osv.); ganske afhængig af Noget, ubetinget, blind (Lydighed, Tro osv.).
Im-plic'it-ly (im-plis'it-li), *ad.* paa en stiltiende Maade; ubetinget; blindt hen.
Im-plore' (im-plōr'), *v.* anraabe, bønfalde (om Hjælp); bede om.
Im-ply' (im-plai'), *v. fig.* indslutte i sig; indeholde, indbefatte; betyde.
Im-poi'son (im-pøi'sn), *v.* forgifte.
Im-pol'i-cy (im-pŏl'i-si), *n.* uklog Bestyrelse, Mangel paa Politik; Uklogskab.
Im'po-lite' (im'pŏ-lait'), *a.* uhøflig, usleben.
Im'po-lite'ness (im'pŏ-lait'nes), *n.* Uhøflighed, Grovhed.
Im-pol'i-tic (im-pŏl'i-tik), *a.* uklog, uforsigtig, ubetænksom, upolitisk.
Im-pon'der-a-ble (im-pŏn'dėr-å-bl), *a.* som ikke kan vejes.
Im-pon'der-ous (im-pŏn'dėr-ŏs), *a.* uden mærkelig Vægt.
Im'po-ros'i-ty (im'pŏ-rŏs'i-ti), *n.* Tæthed.
Im-po'rous (im-pō'rŏs), *a.* uden Porer eller Smaahuller, tæt.

Im-port' (im-pört'), *v.* indføre Varer osv.; *fig.* foraarsage, indeholde (en Betydning), betyde; være af Vigtighed, være magtpaaliggende, angaa.

Im'port (im'pört), *n.* Indførsel; *fig.* Betydning, Indhold; Vigtighed; *pl.* Indførselsvarer, Importer *pl.*

Im-port'a-ble (im-port'å-bl), *a.* som kan indføres.

Im-por'tance (im-pɔr'tens), *n.* Betydenhed, Vigtighed.

Im-por'tant (im-pɔr'tent), *a.* vigtig, magtpaaliggende.

Im-por-ta'tion (im'pör-te'sjøn), *n.* Indførsel.

Im-port'er (im-pört'ør), *n.* Indfører (af fremmede Varer).

Im-port'u-nate (im-pɔrt'jü-nët), *a.* ubelejlig, besværlig, paatrængende, overhængende.

Im-port'u-nate-ly (im-pɔrt'jü-nët-li), *ad.* paa en overhængende eller besværlig Maade.

Im'por-tune' (im'pör-tjun'), *a.* ubelejlig; besværlig, paatrængende.

Im'por-tu'ni-ty (im'pör-tjun'i-ti), *n.* Paatrængenhed, Overhæng, Tryglen.

Im-pos'a-ble (im-pōs'å-bl), *a.* som kan paalægges, forpligtende.

Im-pose' (im-pōs'), *v.* sætte, stille, lægge paa (hos Bogtrykkere); paalægge (som en Pligt, Bod, Skat), paabyrde; tillægge; tilskrive (falskelig).

Im-pos'ing (im-pōs'ing), *a.* ærefrygtbydende; eftertrykkelig, bydende.

Im'po-si'tion (im'pö-sis'jøn), *n.* Paalægning (Hænders); Paalæg (Skatters); Befaling; Tvang; Bebyrdning; Straf (ved Extra-Arbejde som paalægges Disciple); Bedrageri, Skuffelse.

Im-pos'si-bil'i-ty (im-pɔs'si-bil'i-ti), *n.* Umulighed.

Im-pos'si-ble (im-pɔs'si-bl), *a.* umulig.

Im'post (im'pöst), *n.* Paalæg, Afgift, Told; T. Impost (den Del af en Søjle, hvorpaa en Hvæling hviler).

Im-post'hu-mate (im-pɔst'hjü-meit) *v.* bulne.

Im-post'hume (im-pɔst'hjum), *n.* Edderfætning, Byld.

Im-pos'tor (im-pɔs'tør), *n.* Bedrager.

Im-post'ure (im-pɔst'jür), *n.* Bedrageri, falsk Forestilling.

Im'po-tence (im'pö-tens), **Im'po-ten-cy** (im'pö-ten-si), } *n.* Mangel paa Kraft, Uformuenhed; Svaghed, Mangel paa Selvbeherskelse; Svækkelse, Impotens.

Im'po-tent (im'pö-tent), *a.* afmægtig, kraftløs, svag; lam, værkbruden; uden Selvbeherskelse, uordentlig, utæmmet; ikke avledygtig, impotens.

Im'po-tent-ly (im'pö-tent-li), *ad.* se Impotent.

Im-pound' (im-paund'), *v.* indespærre, indslutte.

Im-pov'er-ish (im-pɔv'ør-isj), *v.* gjøre fattig, forarme; udpine (en Ager), udtømme.

Im-pov'er-ish-ment (im-pɔv'ør-isj-ment), *n.* Forarmelse; Udtømmelse eller Svækkelse.

Im-prac'ti-ca-bil'i-ty (im-præk'ti-kå-bil'i-ti), *n.* Uudførlighed, Umulighed; Ubøjelighed, Halsstarrighed, Umedgjørlighed.

Im-prac'ti-ca-ble (im-præk'ti-kå-bl) *a.* ugjørlig, uudførlig, umulig; umedgjørlig, ubøjelig.

Im'pre-cate (im'pri-keit), *v.* ønske eller nedbede Ondt over, forbande.

Im'pre-ca'tion (im'pri-ke'sjøn), *n.* Forbandelse.

Im-preg'na-ble (im-prëg'nå-bl), *a.* uindtagelig, som ikke kan erobres; uovervindelig, urokkelig, ubevægelig.

Im-preg'nate (im-prëg'neit), *v.* besvangre; befrugte; fylde, mætte, befugte.

Im'preg-na'tion (im'prëg-ne'sjøn),

n. Besvangrelse; Mættelse (i Kemien); det hvormed noget fyldes, Fylding.

Im'pre-script'i-ble (im'pri-skript'i-bl), *a.* T. som ikke kan fratages ved Fordring paa Brugshævd, ufortabelig (om en Rettighed).

Im-press' (im-prĕs'), *v.* indtrykke, paatrykke; indpræge, indprente; presse, tvinge til Krigstjeneste (nu: press).

Im'press (im'prĕs), *n.* Indtryk; Aftryk (af en Plante osv.); Mærke, Præg; Valgsprog, Sindbillede, Devise; Pressen, Tvang til Krigstjeneste.

Im-press'i-ble (im-prĕs'i-bl), *a.* som kan indtrykkes.

Im-pres'sion (im-prĕsj'ŏn), *n.* Indtryk (ogsaa *fig.*); Mærke, Præg; Virkning; Indflydelse; Aftryk (af et Skrift), Oplag.

Im-press'ive (im-prĕs'iv), *a.* som kan eller maa gjøre Indtryk, indtrængende; modtagelig for Indtryk.

Im-press'ment (im-prĕs'mĕnt), *n.* Pressen til Tjeneste.

Im-pri'mis (im-prai'mis), *a.* først, fremfor Alt, især.

Im-print' (im-print'), *v.* indtrykke; aftrykke, trykke; indprente.

Im'print (im'print), *n.* Bogtrykkerens Navn eller Mærke; Aftryk.

Im-pris'on (im-pris'n), *v.* sætte i Fængsel, fængsle; indeslutte.

Im-pris'on-ment (im-pris'n-mĕnt), *n.* Fængsling, Fangenskab.

Im-prob'a-bil'i-ty (im-prąb'å-bil'i-ti), *n.* Usandsynlighed.

Im-prob'a-ble (im-prąb'å-bl), *a.* usandsynlig.

Im-prob'a-bly (im-prąb'å-bli), *ad.* usandsynligen.

Im-prob'i-ty (im-prąb'i-ti), *n.* Uredelighed, Uærlighed.

Im-promp'tu (im-prąmp'tjü), *n.* uforberedt Vittighed, extemporeret Tale eller Vers, Impromptu.

Im-prop'er (im-prąp'ør), *a.* uegentlig; uskikket, upassende; utilbørlig, urigtig, fejlagtig.

Im-prop'er-ly (im-prąp'ør-li), *ad.* paa en upassende eller uegentlig Maade.

Im-prov'a-ble (im-pryv'å-bl), *a.* forbederlig; som kan eller kunde opdyrkes, som skulde under Kultur.

Im-prove' (im-pryv'), *v.* forbedre, forædle; føre sig til Nytte, benytte; blive bedre eller fuldkomnere, forbedre sig, gjøre Fremskridt, tiltage.

Im-prove'ment (im-pryv'mĕnt), *n.* Forbedring; Forædling; Uddannelse; Tiltagen, Fremgang, Fremskridt.

Im-prov'i-dence (im-prąv'i-dĕns), *n.* Uforsigtighed, Ubetænksomhed.

Im-prov'i-dent (im-prąv'i-dĕnt), *a.* uforsigtig, ubetænksom.

Im-prov'i-dent-ly (im-prąv'i-dĕnt-li), *ad.* uforsigtigen.

Im'pro-vise' (im'prŏ-vīs'), *v.* improvisere.

Im-pru'dence (im-pry'dĕns), *n.* Mangel paa Klogskab, Uforsigtighed, Ubetænksomhed, Ubesindighed.

Im-pru'dent (im-pry'dĕnt), *a.* uklog, ubetænksom, uforsigtig, uoverlagt.

Im-pru'dent-ly (im-pry'dĕnt-li), *ad.* uforstandigen, uforsigtigen.

Im'pu-dence (im'pjü-dĕns), *n.* Uforskammethed, Skamløshed.

Im'pu-dent (im'pjü-dĕnt), *a.* uforskammet, skamløs.

Im'pu-dent-ly (im'pjü-dĕnt-li), *ad.* paa en uforskammet Maade.

Im-pugn' (im-pjun'), *v.* modstride, bekjæmpe, bestride; angribe.

Im'pulse (im'pŏls), *n.* Stød, Tryk; Tilskyndelse; Bevæggrund; Angreb, Anfald (sjendtligt).

Im-pul'sion (im-pŏl'sjŏn), *n.* Tryk, Stød; Tilskyndelse, Indskydelse.

Im-pul'sive (im-pŏl'siv), *a.* paadrivende, tilskyndende; som gaar efter Øjeblikkets Indskydelse; ubesindig, ubetænksom.

Im-pu'ni-ty (im-pju'ni-ti), *n.* Straaløshed, Frihed for Straf.

Im-pure' (im-pjur'), *a.* uren, besmittet; vanhellig; ukydsk.
Im-pu'ri-ty (im-pju'ri-ti), *n.* Urenhed (ogsaa *fig.*); Ukydskhed.
Im-pu'ta-ble (im-pju'tå-bl), *a.* som er at tilregne eller tilskrive; tilregnelig, skyldig.
Im'pu-ta'tion (im pjü-te'sjøn), *n.* Tilregnelse; Beskyldning; Bebrejdelse, Dadel; Hentydning.
Im-pu'ta-tive (im-pju'tå-tiv), *a.* tilregnende.
Im-pute' (im-pjut'), *v.* tilregne, tilskrive, beskylde.
In (in), *ad.* ind; inde; *prp.* i, om, paa, under.
In'a-bil'i-ty (in'å-bil'i-ti), *n.* Uformuenhed, Udygtighed, Mangel paa Kraft eller Evne; T. Mangel paa Evne til at betale.
In'ac-ces'si-bil'i-ty (in'æk-ses'si-bil'i-ti), *n.* Utilgjængelighed.
In'ac-cess'i-ble (in'æk-ses'i-bl), *a.* utilgjængelig.
In-ac'cu-ra-cy (in-æk'kju-rå-si), *n.* Unøjagtighed, Urigtighed.
In-ac'cu-rate (in-æk'kju-rët), *a.* unøjagtig, ubestemt, urigtig.
In-ac'cu-rate-ly (in-æk'kju-rët-li), *ad.* paa en unøjagtig eller urigtig Maade.
In-ac'tion (in-æk'sjøn), *n.* Uvirksomhed.
In-act'ive (in-ækt'iv), *a.* uvirksom; lad, doven.
In'ac-tiv'i-ty (in'æk-tiv'i-ti), *n.* Uvirksomhed.
In-ad'e-qua-cy (in-æd'i-kwå-si), *n.* Misforhold, Utilstrækkelighed.
In-ad'e-quate (in-æd'i-kwët), *a.* ulige, ikke passende; uforholdsmæssig, ikke følgerigtig; utilstrækkelig, ufuldstændig.
In-ad'e-quate-ly (in-æd'i-kwët-li), *ad.* paa en ulige eller uforholdsmæssig Maade.
In'ad-mis'si-ble (in'æd-mis'si-bl), *a.* utilstedelig, uantagelig, utilladelig.
In'ad-vert'ence (in'æd-vört'ens), *n.* Uagtsomhed, Uopmærksomhed; Forseelse, Vildfarelse.
In'ad-vert'ent (in'æd-vört'ent), *a.* uagtsom, uforsigtig, skjødesløs.
In'ad-vert'ent-ly (in'æd-vört'ent-li), *ad.* paa en uagtsom Maade.
In-al'ien-a-ble (in-el'jen-å-bl), *a.* uafhændelig.
In-ane' (in-ein'), *a.* tom (ogsaa *fig.*); *n.* Tomhed, tomt Rum.
In-an'i-mate (in-æn'i-mët), *a.* livløs (ogsaa *fig.*).
In'a-ni'tion (in'å-nisj'øn), *n.* Tomhed; Afkræftelse.
In-an'i-ty (in-æn'i-ti), *n.* Tomhed; *fig.* Intet.
In-ap'pe-tence (in-æp'pi-tens), *n.* Mangel paa Appetit, Madlede; Ulyst.
In-ap'pli-ca-bil'i-ty (in-æp'pli-kå-bil'i-ti), *n.* Uanvendelighed, Ubrugbarhed.
In-ap'pli-ca-ble (in-æp'pli-kå-bl), *a.* uanvendelig, ubrugbar.
In-ap'pli-ca'tion (in-æp'pli-ke'sjøn) *n.* Uagtsomhed, Dovenskab.
In-ap'po-site (in-æp'pö-sit), *a.* upassende, uskikket, ikke tilsvarende.
In'ap-pre'ci-a-ble (in'æp-pri'sji-å-bl), *a.* uvurderlig, uskatterlig.
In'ap-pro'pri-ate (in'æp-prö'pri-ët) *a.* upassende, uskikket.
In-apt' (in-æpt'), *a.* uskikket, uduelig.
In-apt'i-tude (in-æpt'i-tjud), *n.* Udueligheed, Udygtighed; Mangel paa Færdighed.
In-arch' (in-ärtsj'), *v.* bøje i Form af en Bue; indpode i en anden Stamme uden at afskjære fra Moderstammen, affuge.
In'ar-tic'u-late (in'är-tik'jü-lët), *a.* uartikuleret, utydelig udtalt, uforstaaelig.
In'ar-tic'u-late-ly (in'är-tik'jü-lët-li), *ad.* paa en uforstaaelig Maade.
In-ar'ti-fi'cial (in-är'ti-fisj'el), *a.* ikke kunstrigtig, kunstløs; ukunstlet, naturlig.
In as-much' (in'æs-mötsj'), *conj* for saa vidt, efterdi.

In'at-ten'tion (in'ăt-tĕnsj'ŏn), *n.* Uopmærksomhed, Uagtsomhed.
In'at-ten'tive (in'ăt-tĕn'tiv), *a.* uopmærksom, uagtsom.
In-au'di-ble (in-ą'di-bl), *a.* uhørlig, som ikke kan høres.
In-au'gu-ral (in-ą'gjü-rĕl), *a.* Indvielses-.
In-au'gu-rate (in-ą'gjü-reit), *v.* indvie, højtidelig indsætte; begynde under lykkelige Varsler; begynde.
In-au'gu-ra'tion (in-ą'gjü-rei'sjŏn), *n.* Indvielse, højtidelig Indsættelse.
In'au-spi'cious (in'ą-spisj'ŏs), *a.* ulykkelig, ugunstig.
In'au-spi'cious-ly (in'ą-spisj'ŏs-li), *ad.* paa en ulykkesvanende Maade.
In'born (in'bąrn), *a.* medfødt.
In'bred (in'brĕd), *a.* frembragt i det Indre (af noget), medfødt, naturlig.
In-cage' (in-keidsj'), *v.* indesperre i et Bur.
In-cal'cu-la-ble (in-kăl'kjü-lă-bl), *a.* uberegnelig.
In'ca-les'cence (in'kă-lĕs'sĕns), *n.* Opvarmelse, gradvis Tiltagen i Hede.
In'can-des'cence (in'kăn-dĕs'sĕns), *n.* Hvidglødning.
In'can-des'cent (in'kăn-dĕs'sĕnt), *a.* hvidglødende.
In'can-ta'tion (in'kăn-tei'sjŏn), *n.* Manelse, Besværgelse; Besværgelses-Formular.
In-can'ta-to-ry (in-kăn'tă-tö-ri), *a.* manende, besværgende, som bruger Troldomskunster.
In-ca'pa-bil'i-ty (in-kei'pă-bil'i-ti), *n.* Udueligheb, Udygtighed.
In-ca'pa-ble (in-kei'pă-bl), *a.* ikke i Stand til (at udføre, begribe, føle, indse), uduelig; ufornuftig, som ikke kan begribe.
In'ca-pa'cious (in'kă-pei'sjŏs), *a.* som ikke kan rumme, snever.
In'ca-pac'i-tate (in'kă-păs'i-teit), *v.* gjøre uduelig eller ustikket; svække, afkræfte.
In'ca-pac'i-ty (in'kă-păs'i-ti), *n.* Mangel paa Kraft eller Evne, Udueligheb, Udygtighed.
In-car'cer-ate (in-kär'sør-eit), *v.* sætte i Fængsel; indesperre.
In-car'cer-a'tion (in-kär'sør-ei'sjŏn) *n.* Fængsling.
In-car'nate (in-kär'nĕt), *a.* beklædt med Kjød; bleven Kjød (Menneske); kjødfarvet.
In'car-na'tion (in'kär-nei'sjŏn), *n.* Kjødvæxt (i et Saar); Kjødspaatagelse, Menneskevordelse; Kjødfarve.
In-case' (in-keis'), *v.* lægge som i en Æske eller et Foderal, bedække, indslutte, omgive, indfatte.
In-cau'tious (in-ką'sjŏs), *a.* uforsigtig.
In-cau'tious-ly (in-ką'sjŏs-li), *ad.* paa en uforsigtig Maade.
In-cen'di-a-rism (in-sĕn'di-ă-rism), *n.* Ildspaasættelse.
In-cen'di-a-ry (in-sĕn'di-ă-ri), *n.* Brandstifter, Mordbrænder; Oprører, Oprørsstifter; *a.* som hører til Ildspaasættelse; oprørsk.
In'cense (in'sĕns), *n.* Røgelse, Virak; *v.* røge (med Virak), brænde Røgelse (ogsaa *fig.*).
In-cense' (in-sĕns'), *v.* antænde; *fig.* opflamme, ophidse, opøringe.
In-cen'tive (in-sĕn'tiv), *a.* tilskyndende, opmuntrende; *n.* Tilskyndelsesmiddel; Opmuntring, Tilskyndelse, Bevæggrund.
In-cep'tion (in-sĕp'sjŏn), *n.* Begyndelse.
In-cep'tive (in-sĕp'tiv), *a.* begyndende.
In-cer'ti-tude (in-sør'ti-tjud), *n.* Uvished.
In-ces'sant (in-sĕs'sĕnt), *a.* uophørlig.
In-ces'sant-ly (in-sĕs'sent-li), *ad.* uophørligen.
In'cest (in'sĕst), *n.* Blodskam.
In-cest'u-ous (in-sĕst'jü-ŏs), *a.* blodskjændersk, som begaar Blodskam; i Blodskam.
Inch (intsj), *n.* Tomme; *v.* nærme sig

eller trække sig tilbage langsomt, lidt efter lidt; (med out) fortrænge efterhaanden; tilmaale knapt eller sparsomt.

In'cho-ate (ing'kō-ēt), *a.* begyndt.

In'ci-dence (in'sī-dens), *n.* Indfalden; *fig.* Tilfælde, Tilfældighed.

In'ci-dent (in'sī-dent), *a.* tilfældig, som sædvanlig tilhører eller er egen (for, to); *n.* Tilfælde; Omstændighed, Hændelse (i en Historie eller et Skuespil).

In'ci-dent'al (in'sī-dent'ēl), *a.* tilfældig.

In'ci-dent'al-ly (in'sī-dent'ēl-li), *ad.* tilfældigvis, lejlighedsvis.

In-cin'er-ate (in-sin'ør-ēt), *v.* brænde til Aske, forvandle til Aske.

In-cip'i-en-cy (in-sip'i-ēn-si), Begyndelse.

In-cip'i-ent (in-sip'i-ēnt), *a.* begyndende.

In-cis'ion (in-sisj'øn), *n.* Indsnit, Snit, Aabning; T. Fordeling.

In-ci'sive (in-sai'siv), *a.* indskjærende, skjærende, indtrængende; fordelende, fortyndende.

In-ci'sor (in-sai'sør), *n.* Skjæretand, Fortand.

In-ci'so-ry (in-sai'sō-ri), *a.* skjærende.

In-cis'ure (in-sisj'ür), *n.* Indsnit, Udhuling, Aabning.

In'ci-ta'tion (in'sī-tē'sjøn), *n.* Tilskyndelse, Opmuntring, Indgivelse.

In-cite' (in-sait'), *v.* opvække, tilskynde, opmuntre, anspore.

In-cite'ment (in-sait'mēnt), *n.* Tilskyndelse, Bevæggrund.

In'ci-vil'i-ty (in'sī-vil'i-ti), *n.* Uhøflighed; Raahed.

In-clem'en-cy (in-klem'ēn-si), *n.* Umildhed, Ubarmhjertighed, Raahed, Strenghed.

In-clem'ent (in-klem'ēnt), *a.* umild, uvenlig, ublid, barsk, streng, raa.

In-clin'a-ble (in-klain'å-bl), *a.* tilbøjelig.

In'cli-na'tion (in'kli-nē'sjøn), *n.* Tilbøjelighed; Lyst, Kjærlighed; Kjærligheds Gjenstand, Inklination; T. Helding; Afvigelse (Magnetnaalens); Afhelding.

In-cline' (in-klain'), *v.* bøje, helde, rette, styre (henimod noget); gjøre tilbøjelig; bøje sig; helde; være tilbøjelig, føle sig tiltrukken.

In-close' (in-klōs'), se Enclose.

In-clos'ure (in-klō'sjür), *n.* Indhegning, Omgjerdelse; indhegnet Stykke Jord; Indslutning, Indeslutning; Udstykning, Udskiftning (af Jorder); det som indeholdes i et Omslag eller en Konvolut.

In-cloud' (in-klaud'), *v.* indhylle, formørke.

In-clude' (in-kljud'), *v.* indslutte, indeholde, indbefatte.

In-clu'sion (in-kljų'sjøn), *n.* Indslutning; Indbefatning.

In-clu'sive (in-kljų'siv), *a.* indeslutende; iberegnet.

In-cog' (in-kog'), } *a.*
In-cog'ni-to (in-kog'ni-tō), } ukjendt, inkognito, under fremmed Navn.

In'co-her'ence (in'kō-hir'ēns), }
In'co-her'en-cy (in'kō-hir'ēn-si), } *n.* Mangel paa Sammenhæng, det Usammenhængende.

In'co-her'ent (in'kō-hir'ēnt), *a.* usammenhængende.

In'com-bus ti-bil'i-ty (in'kom-bøs'ti-bil'i-ti), *n.* Uforbrændelighed.

In'com-bus'ti-ble (in'kom-bøs'ti-bl) *a.* uforbrændelig, ildfast.

In'come (in'kom), *n.* Indkomst, Indtægt.

In'com-men'su-ra-ble (in'kom-mēn'sjü-rå-bl), *a.* som ikke kan maales med et fælles Maal, uensartet.

In'com-men'su-rate (in'kom-mēn'sjü-rēt), *a.* se Incommensurable.

In com-mode' (in kom-mōd'), *v.* besvære, ulejlige, gjøre Ulejlighed, falde besværlig.

In'com-mo'di-ous (in'kom-mō'di-øs), *a.* ubekvæm, besværlig.

In'com-mu'ni-ca-ble (in kom-mjy'ni-kå-bl), *a.* umeddelelig.
In'com-mu'ta-ble (in kom-mjy'tå-bl), *a.* uforanderlig.
In-com'pa-ra-blə (in-kom'på-rå-bl), *a.* uforlignelig, mageløs.
In-com'pa-ra-bly (in-kom'på-rå-blt) *ad.* uforligneligen.
In com-pas'sion-ate (in'kom-pæs'-sjøn-ët), *a.* ubarmhjertig, følesløs.
In'com-pat'i-bil'i-ty (in'kom-pæt'i-bil'i-ti), *n.* Uforenelighed.
In'com-pat'i-ble (in'kom-pæt'i-bl), *a.* uforenelig, uforligelig, ufordragelig.
In-com'pe-tence (in-kom'pi-tens), *n.* Uformuenhed, Udueligheb; Ubeføjethed.
In-com'pe-ten-cy (in-kom'pi-tën-si), *n.* se Incompetence.
In-com'pe-tent (in-kom'pi-tënt), *a.* udygtig, ubeføjet, inkompetent, ugyldig.
In'com-plete' (in'kom-plit'), *a.* ufuldstændig, ufulkommen.
In-com'pre-hen'si-ble (in-kom'prihën'si-bl), *a.* ufattelig, ubegribelig.
In-com'pre-hen'si-bly (in-kom'prihën'si-blt), *ad.* paa en ufattelig Maade.
In'com-press'i-ble (in'kom-près'i-bl), *a.* som ikke lader sig sammentrykke.
In'con-ceiv'a-ble (in'kon-siv'å-bl), *a.* ubegribelig.
In'con-ceiv'a-bly (in'kon-siv'å-blt), *ad.* ubegribeligen, ufatteligen.
In'con-clu'sive (in'kon-kljy'siv), *a.* som ikke fører til nogen Slutning, ikke overbevisende eller afgjørende, ugyldig.
In-con'dite (in-kon'dit), *a.* ikke ordnet, slet sammensat, regelløs, raa.
In-con'gru-ent (in-kong'grü-ënt), *a.* upasſende.
In'con-gru'i-ty (in'kon-gry'i-ti), *n.* Uoverensſtemmelſe, det Upasſende; Forkjerthed; Urimelighed; Modſigelſe.
In-con'gru-ous (in-kong'grü-øs), *a.* uoverensſtemmende, upasſende; urimelig.
In-con'se-quent (in-kon'si-kwënt), *a.* ikke følgerigtig, ſig ſelv modſigende, inkonſekvent.
In'con-sid'er-a-ble (in'kon-sid'ør-å-bl), *a.* ubetydelig.
In'con-sid'er-ate (in'kon-sid'ør-ët), *a.* ubetænkſom, uagtſom.
In'con-sid'er-ate-ly (in'kon-sid'ør-ët-li), *ad.* ſe Inconsiderate.
In'con-sid'er-a'tion (in'kon-sid'ør-ë'sjøn), *n.* Ubetænkſomhed.
In'con-sist'en-cy (in'kon-sist'ën-si), *n.* Mangel paa Hold og Faſthed, Uforenelighed, det Modſtridende; Modſigelſe, Uoverensſtemmelſe; Selvmodſigelſe, Urimelighed; Ubeſtandighed, Foranderlighed.
In'con-sist'ent (in'kon-sist'ënt), *a.* uforenelig, uſammenhængende; modſigende, uoverensſtemmende; urimelig; inkonſekvent.
In'con-sist'ent-ly (in'kon-sist'ënt-li) *ad.* ſe Inconsistent.
In'con-sol'a-ble (in'kon-sol'å-bl), *a.* utrøſtelig, trøſtesløs.
In-con'stan-cy (in-kon'stën-si), *n.* Ubeſtandighed; Uſtadighed, Foranderlighed.
In-con'stant (in-kon'stënt), *a.* ubeſtandig; foranderlig, uſtadig.
In'con-test'a-ble (in'kon-tëst'å-bl), *a.* uſtridig, uimodſigelig, uomtviſtelig.
In'con-test'a-bly (in'kon-tëst'å-blt), *ad.* ſe Incontestable.
In-con'ti-nence (in-kon'ti-nëns), *n.* Uafholdenhed, Ukydſthed.
In-con'ti-nent (in-kon'ti-nënt), *a.* uafholden, ukydſk.
In-con'ti-nent-ly (in-kon'ti-nënt-li), *ad.* med Uafholdenhed; ſtrax.
In-con'tro-vert'i-ble (in-kon'trövört'i-bl), *a.* uomſtødelig, uſtridig, uimodſigelig.
In-con'tro-vert'i-bly (in-kon'trövört'i-blt), *ad.* ſe Incontrovertible.

In'con-ven'ience (in'kan-vin'jens), *n.* Ubekvemmelighed, Besværlighed, Ulejlighed; Ulempe, Skade.

In'con-ven'ient (in'kan-vin'jent), *a.* ubekvem, ubelejlig; upassende; uforbelagtig.

In-cor'po-ral (in-kar'pö-rel), **In cor-po're-al** (in'kar-pö're-el), *a.* ulegemlig.

In-cor'po-rate (in-kar'pö-reit), *v.* blande eller mænge (til een Masse); indlemme, optage i et Selskab eller Laug, danne til et Laug; forene nøje eller inderlig; forene sig, lade sig blande.

In-cor po-ra'tion (in-kar'pö-rei'sjøn) *n.* Forening, Blanding til eet Legeme eller een Masse; Oprettelse af et Selskab eller Laug; Indlemmelse, Optagelse.

In'cor-rect' (in'kar-rekt'), *a.* unøjagtig, urigtig, fejlfuld.

In'cor-rect'ly (in'kar-rekt'li), *ad.* se Incorrect.

In'cor-rect'ness (in'kar-rekt'nes), *n.* Unøjagtighed, Urigtighed.

In-cor'ri-gi-ble (in-kar'ri-dji-bl), *a.* uforbederlig; som ikke kan rettes eller gjøres god (om Ting).

In-cor'ri-gi-ble-ness (in-kar'ri-dji-bl-nes), *n.* Uforbederlighed.

In-cor'ri-gi-bly (in-kar'ri-dji-bli), *ad.* se Incorrible

In'cor-rupt' (in'kar-røpt'), *a.* uforbærvet.

In cor-rupt'i-bil'i-ty (in'kar-røpt'i-bil'i-ti), *n.* Uforbærvelighed, Uforraadnelighed; Uforkrænkelighed; Ubestikkelighed.

In cor-rupt'i-ble (in'kar-røpt'i-bl), *a.* uforbærvelig, uforraadnelig; uforkrænkelig; ubestikkelig.

In'cor-rupt'i-ble-ness (in'kar-røpt'i-bl-nes), *n.* se Incorruptibility.

In'cor-rup'tion (in'kar-røp'sjøn), *n.* Uforkrænkelighed.

In-cras'sate (in-kræs'seit), *v.* fortykke, gjøre tyk; blive tyk.

In'cras-sa'tion (in'kræs-sei'sjøn), *n.* Fortykning.

In-crease' (in-kris'), *v.* tiltage, voxe; formere sig; formere, forøge, forstørre.

In-crease' (in-kris' eller in'kris), *n.* Tiltagende, Tilvæxt, Formerelse, Forøgelse; Frembringelse, Grøde; Avlen; Afkom, Efterkommere *pl.*

In-cred i-bil'i-ty (in-kred'i-bil'i-ti), *n.* Utrolighed.

In-cred'i-ble (in-kred'i-bl), *a.* utrolig.

In-cred'i-bly (in-kred'i-bli), *ad.* paa en utrolig Maade.

In'cre-du'li-ty (in'kri-djy'li-ti), *n.* Vantro, Mistro.

In-cred'u-lous (in-kred'jy-løs), *a.* vantro, mistroisk.

In'cre-ment (in'kri-ment), *n.* Tiltagen, Tilvæxt, Formerelse.

In-crust' (in-krøst'), *v.* overdrage eller belægge med en Skorpe eller et haardt Lag, overtrække, inkrustere.

In'crus-ta'tion (in'krøs-tei'sjøn), *n.* Overtræk, skorpeagtig Bedækning.

In'cu-bate (in'kju-beit), *v.* ruge (ligge som Hønen paa Æg).

In'cu-ba'tion (in'kju-bei'sjøn), *n.* Rugen; T. Inkubation (Tiden mellem Smitten og Sygdommens Udbrud).

In'cu-bus (in'kjy-bøs), *n.* Mare, Nattemare (night-mare).

In-cul'cate (in-køl'keit), *v.* indprente, indskjærpe.

In cul-ca'tion (in køl-kei'sjøn), *n.* Indprentning, Indskjærpelse.

In-cul'pa-ble (in-køl'på-bl), *a.* ulastelig, ustraffelig.

In-cul'pate (in-køl'peit), *v.* bebrejde, laste, dadle.

In-cum'ben-cy (in-køm'ben-si), *n.* Paaliggen; Pligt, Skyldighed; Besiddelse af et gejstligt Embede.

In-cum'bent (in-køm'bent), *a.* liggende, lænende, hvilende paa; som paaligger, paalagt (om Pligt); *n.* Gejstlig, Præst (i sit Embede).

In-cum'brance (in-køm'brens), *n.* se Encumbrance.

In-cur' (in-kør'), *v.* løbe eller styrte i eller imod; falde i, indvirke paa (to eller into); *fig.* møde, udsætte sig for, paadrage sig.

In-cur'a-bil'i-ty (in-kjur'å-bil'i-ti), *n.* Ulægelighed.

In-cur'a-ble (in-kjur'å-bl), *a.* ulægelig, uhelbredelig; *n.* uhelbredelig Patient.

In-cur'a-bly (in-kjur'å-bli), *ad.* se Incurable *a.*

In-cu'ri-os'i-ty (in-kju'ri-gs'i-ti), *n.* Mangel paa Videbegjerlighed, Ligegyldighed, Uagtpaagivenhed.

In-cu'ri-ous (in-kju'ri-øs), *a.* uopmærksom, ligegyldig, skjødesløs.

In-cur'sion (in-kør'sjøn), *n.* Indfald, Angreb; Strejftog.

In-curv'ate (in-kørv'eit), *v.* krumme, bøje.

In'cur-va'tion (in'kør-vei'sjøn), *n.* Krumning, Bøjning.

In-curv'i-ty (in-kørv'i-ti), *n.* Krumhed, Bøjning.

In-debt'ed (in-det'ed), *a.* i Gjeld, gjeldbunden; forbunden, taksknldig.

In-debt'ed-ness (in-det'ed-nes), *n.* det at være i Gjeld.

In-de'cen-cy (in-di'sen-si), *n.* Usømmelighed, Uanstændighed.

In-de'cent (in-di'sent), *a.* usømmelig, uanstændig, utilbørlig.

In-de'cent-ly (in-di'sent-li), *ad.* paa usømmelig Maade.

In'de-cis'ion (in'di-sisj'øn), *n.* Tvivlraadighed, Raadvildhed, Ubestemthed.

In'de-ci'sive (in'di-sai'siv), *a.* tvivlraadig, raadvild; ubestemt, uafgjørende.

In'de-clin'a-ble (in'di-klain'å-bl), *a.* T. indeklinabel, ubøjelig.

In'de-co'rous (in'di-kō'røs eller in-dek'ō-røs), *a.* uanstændig, usømmelig.

In'de-co'rum (in'di-kō'røm), *n.* Uanstændighed, Usømmelighed, Ubelevenhed.

In-deed' (in-did'), *ad.* virkelig, i Sandhed; rigtignok, vel; virkelig? er det muligt? ja saa?! saa?

In'de-fat'i-ga-ble (in'di-fæt'i-gå-bl) *a.* utrættelig.

In'de-fat'i-ga-bly (in'di-fæt'i-gå-bli), *ad.* se Infatigable.

In'de-fea'si-ble (in'di-fi'si-bl), *a.* som ikke kan tilintetgjøres, uigjenkaldelig, uomstødelig, urokkelig.

In'de-fec'ti-ble (in'di-fekt'i-bl), *a.* fejlfri; uophørlig, evig varende.

In de-fen'si-ble (in'di-fen'si-bl), *a.* som ikke kan forsvares eller forfegtes.

In-def'i-nite (in-def'i-nit), *a.* uindskrænket, ubegrænset; ubestemt.

In-def'i-nite-ly (in-def'i-nit-li), *ad.* paa en ubestemt Maade.

In-del'i-ble (in-del'i-bl), *a.* uudsletelig.

In-del'i-bly (in-del'i-bli), *ad.* se Indelible.

In-del'i-ca-cy (in-del'i-kå-si), *n.* Mangel paa fin Følelse eller Levemaade, Plathed; Uanstændighed.

In-del'i-cate (in-del'i-ket), *a.* ikke fin, ubeleven, plat, grov; usømmelig.

In-del'i-cate-ly (in-del'i-ket-li), *ad.* paa en ubeleven, plat eller grov Maade.

In-dem'ni-fi-ca'tion (in-dem'ni-fi-kei'sjøn), *n.* Skadesløsholdelse, Sikkerhedsstillen, Sikkerhed (imod Tab eller Straf).

In-dem'ni-fy (in-dem'ni-fai), *v.* holde skadesløs, sikre.

In-dem'ni-ty (in-dem'ni-ti), *n.* Skadesløsholdelse.

In-dent' (in-dent'), *v.* skjære eller klippe Takker i, gjøre takket, betegne med Fordybninger, gjøre bølgeformig; slutte en Kontrakt, kontrahere (da man paa Kontraktens Kopier udskar Takker som svarede til Originalens); bevæge sig i Sikksak; *n.* Indsnit, Hak; Ujævnhed, Fordybning; Kontrakt; (i Amerika) Statsgjeldsbevis.

In'den-ta'tion (in'den-tei'sjøn), *n.* takket Indsnit.

In-dent'ure (in-dent'jür), *n.* Kontrakt (hvortil der er en Kopi).
In'de-pend'ence (in'di-pend'ens), *n.* Uafhængighed.
In'de-pend'ent (in'di-pend'ent), *a.* uafhængig; *n.* T. Independent.
In'de-pend'ent-ly (in'di-pend'int-li) *ad.* se Independent *a.*
In'de-scrib'a-ble (in'di-skraib'å-bl), *a.* ubeskrivelig.
In'de-struc'ti-ble (in di-strøk'ti-bl), *a.* som ikke kan ødelægges, uforgjængelig.
In'de-ter'mi-na-ble (in'di-tør'mi-nå-bl), *a.* som ikke lader sig bestemme eller afgjøre.
In'de-ter'mi-nate (in'di-tør'mi-nët) *a.* ubestemt.
In'de-ter'mi-nate-ly (in'di-tør'mi-nët-li), *ad.* paa en ubestemt eller uafgjort Maade.
In'de-vo'tion (in'di-vō'sjøn), *n.* Uandægtighed.
In'de-vout' (in'di-vaut'), *a.* uandægtig, uden andægtigt Sind.
In'dex (in'deks), *n.* Viser (en Ting som viser eller peger); Register, Indholdsfortegnelse; T. Pegefinger; *v.* forsyne med Register eller Indholdsfortegnelse.
In'dia-man (in'djå-mën eller in'di-å-mën), *n.* Østindiefarer.
In'dian (ind'jën eller in'di-ën), *n.* Indianer; *a.* indiansk.
In'dia-rub'ber (ind'jå-røb'bør eller in'di-å-røb'bør), *n.* Viskelæder, Gummielastikum.
In'di-cant (in'di-kënt), *a.* anvisende, angivende, visende.
In'di-cate (in'di-keit), *v.* anvise, tilkjendegive, bestemme.
In'di-ca'tion (in'di-kei'sjøn), *n.* Anvisning; Kjendetegn, Tegn.
In-dic'a-tive (in-dik'å-tiv), *a.* anvisende, antydende; T. fremsættende; *n.* Indikativ.
In'di-ca'tor (in'di-kei'tør), *n.* En eller noget som anviser osv.; T. Strækmuskel i Pegefingeren.
In-dict' (in-dait'), *v.* anklage, angive (skriftlig).
In-dict'a-ble (in-dait'å-bl), *a.* som kan anklages.
In-dict'ment (in-dait'mënt), *n.* (skriftlig) Anklage, Klage (indgivet under Ed af den store Jury for en Ret).
In-dic'tion (in-dik'sjøn), *n.* Tilsigelse, Forkyndelse; T. Indiction (romersk Skatte-Tidskreds, 15 Aar).
In-dif'fer-ence (in-dif'før-ens), *n.* Mangel paa Forskjel, partiløs Tilstand; Upartiskhed; Ligegyldighed.
In-dif'fer-ent (in-dif'før-ënt), *a.* upartisk; ligegyldig; middelmaadig, ikke meget god, taalelig.
In-dif'fer-ent-ly (in-dif'før-ënt-li), *ad.* se Indifferent.
In'di-gence (in'di-djens), *n.* Trang, Mangel.
In-dig'e-nous (in-didj'i-nøs), *a.* indfødt, indenlandsk.
In'di-gent (in'di-djënt), *a.* trængende, fattig, manglende, tom (paa, of).
In di-gest'i-ble (in'di-djest'i-bl), *a.* ufordøjelig.
In'di-ges'tion (in'di-djest'jøn), *n.* Mangel paa Fordøjelse; Ufordøjelighed.
In-dig'nant (in-dig'nënt), *a.* fornærmet, opbragt, vred, forbitret (ved uværdig Behandling).
In dig-na'tion (in'dig-nei'sjøn), *n.* Uvilje, Harme.
In-dig'ni-ty (in-dig'ni-ti), *n.* Uværdighed; uværdig Behandling, Vanære, Beskjæmmelse.
In'di-go (in'di-gō), *n.* Indigo.
In'di-rect' (in'di-rekt'), *a.* ikke lige, skjev; *fig.* middelbar; urigtig, utilladelig, uredelig, uærlig.
In'di-rec'tion (in'di-rek'sjøn), *n.* Krogvej, Omvej, Omsvøb; Uredelighed.
In'di-rect'ly (in'di-rekt'li), *ad.* se Indirect.
In'di-rect'ness (in'di-rekt'nës *n.*

Skjevhed; *fig.* Underfundighed, Uredelighed.

In'dis-cern'i-ble (in'dis-sörn'i-bl), *a.* ikke til at skjelne, umærkelig.

In'dis-creet' (in'dis-krīt'), *a.* } **In'dis-creet'ly** (in'dis-krīt'li), *ad.* } ubetænksom, uforsigtig aabenmundet; ubeskjeden.

In'dis-cre'tion (in'dis-krē'sjøn), *n.* Ubetænksomhed, Uforsigtighed; Ubeskjedenhed.

In dis-crim'i-nate (in'dis-krim'i-nēt), *a.* ikke forskjellig, uden Forskjel.

In'dis-crim'i-nate-ly (in'dis-krim'i-nēt-li), *ad.* uden Forskjel.

In'dis-crim'i-na'tion (in'dis-krim'i-nei'sjøn), *n.* Mangel paa Adskillelse.

In'dis-pen'sa-ble (in'dis-pēn'så-bl), *a.* uundværlig, absolut nødvendig.

In'dis-pen'sa-bly (in'dis-pēn'så-bli) *ad.* uundgaaeligt, uundværligt.

In'dis-pose' (in'dis-pōs'), *v.* bringe i Uorden, forstyrre; gjøre uskikket, uduelig eller uoplagt, gjøre utilbøjelig eller ugunstig.

In'dis-posed' (in'dis-pōst'), *a.* uskikket; uoplagt; upasselig.

In-dis'po-si'tion (in-dis'pö-sisj'øn), *n.* Ildebefindende, Upasselighed; Uvilje, Ulyst.

In-dis'pu-ta-ble (in-dis'pjü-tå-bl), *a.* ustridig, uimodsigelig.

In-dis'pu-ta-bly (in-dis'pjü-tå-bli), *ad.* se Indisputable.

In-dis'so-lu-ble (in-dis'sö-ljü-bl), *a.* uopløselig.

In-dis'so-lu-bly (in-dis'sö-ljü-bli), *ad.* se Indissoluble.

In'dis-solv'a-ble (in'dis-sqlv'å-bl), *a.* se Indissoluble.

In'dis-tinct' (in'dis-tingkt'), *a.* utydelig, ubestemt, forvirret, dunkel.

In'dis-tinct'ly (in'dis-tingkt'li), *ad.* utydelig; uden Forskjel.

In dis-tinct'ness (in'dis-tingkt'nes), *n.* Utydelighed.

In'dis-tin'guish-a-ble (in'dis-ting'guisj-å-bl), *a.* som ikke kan skjelnes.

In-dite' (in-dait'), *v.* diktere; forfatte, affatte, skrive.

In-dite'ment (in-dait'mēnt), *n.* Affattelse.

In'di-vid'u-al (in'di-vid'jü-ēl), *a.* enkelt, særegen, personlig; uadskillelig; *n.* enkelt Væsen, enkelt Person, enkelt Dyr eller Plante, Individ.

In'di-vid'u-al'i-ty (in'di-vid jü-ēl'i-ti), *n.* Egenhed, Ejendommelighed, Personlighed, Individualitet.

In'di-vid'u-al-ly (in'di-vid'jü-ēl-li), *ad.* se Individual *a.*

In'di-vis'i-ble (in'di-vis'i-bl), *a.* udelelig; *n.* udelelig Størrelse, enkelt Bestanddel.

In-doc'ile (in-dqs'il), *a.* ulærvillig; tungnem.

In'do-cil'i-ty (in'dö-sil'i-ti), *n.* Ulærvillighed; Tungnemhed.

In-doc'tri-nate (in-dqk'tri-neit), *v.* undervise, oplære.

In-doc'tri-na'tion (in-dqk'tri-nei'sjøn), *n.* Undervisning.

In'do-lence (in'dö-lens), *n.* Frihed for Smerte; Ufølsomhed, Ligegyldighed, Dovenskab.

In'do-lent (in'dö-lent), *a.* følesløs, ufølsom; ligegyldig; sløv, doven, dorsk.

In'do-lent-ly (in'dö-lent-li), *ad.* paa en følesløs, ligegyldig Maade.

In-dom'i-ta-ble (in-dqm'i-tå-bl), *a.* utæmmelig.

In-dorse' (in-dqrs'), se Endorse.

In'dor-see' (in'dqr-si'), se Endorsee.

In-dor'ser (in-dqr'sør), se Endorser.

In-dorse'ment (in-dqrs'mēnt), se Endorsement.

In-du'bi-ta-ble (in-djų'bi-tå-bl), *a.* upaatvivlelig, tilforladelig.

In-du'bi-ta-bly (in-djų'bi-tå-bli), *ad.* upaatvivleligen, uden Tvivl.

In-duce' (in-djųs'), *v.* indføre, indbringe; medføre, foraarsage, bevirke; lede (Sindet) til, bevæge til, formaa til, overtale til, bringe til, forlede til.

In-duce'ment (in-djųs'mēnt), *n.* Bevægegrund.

In-duct' (in-dökt'), *v.* indføre; indsætte (i Besiddelsen af et Præstekald).
In-duct'ile (in-dökt'il), *a.* ustrækkelig, som ikke lader sig strække til Traade (om Metaller).
In-duc'tion (in-dök'sjön), *n.* Indførelse; Indledning, Indtrædelse; Indsættelse (i et Præstekald); Slutningsfølge, Slutning fra enkelte Erfaringer eller Exempler til det Almindelige, Induction; T. Indladning (af elektrisk Strøm).
In-duct'ive (in-dökt'iv), *a.* bevægende, forledende; bevirkende, foranledigende; af Erfaringer udledet eller sluttet.
In-duct'ive-ly (in-dökt'iv-li), *ad.* se Inductive.
In-due' (in-djy'), *v.* iføre, beklæde; udruste, begave.
In-dulge' (in-dölds'), *v.* se igjennem Fingre med, overse, føje, tilstaa, tillade (som en Gunstbevisning eller af Godhed); fornøje, tilfredsstille.
In-dul'gence (in-döl'djens), *n.* Overbærelse, Skaansel, Mildhed; Nydelse, Tilfredsstillelse; Gunstbevisning, Benaadning; Afslag (i den rom. Kirke).
In-dul'gent (in-döl'djent), *a.* eftergivende, mild, lemfældig, god, gunstig.
In-dul'gent-ly (in-döl'djent-li), *ad.* paa en lemfældig, eftergivende Maade.
In'du-rate (in'djü-reit), *v.* hærde, *fig.* forhærde; blive haard, hærdes.
In'du-ra'tion (in'djü-rei'sjön), *n.* Hærdning, Hærdelse; *fig.* Forhærdelse.
In-dus'tri-al (in-dös'tri-el), *a.* industriel.
In-dus'tri-ous (in-dös'tri-ös), *a.* flittig, arbejdsom, vindskibelig, driftig; vedholdende (i at udøve noget); stræbende omhyggelig eller med Flid.
In-dus'tri-ous-ly (in-dös'tri-ös-li), *ad.* flittigt, vindskibeligt.
In'dus-try (in'dös-tri), *n.* Arbejdsomhed, Flid, Stræbsomhed, Driftighed, Kunstflid, Industri.
In'dwell-ing (in'duel-ing), *a.* iboende.
In-e'bri-ate (in-i'bri-eit), *v.* gjøre drukken, berusе; berusе sig, blive berusет (ogsaa *fig.*).
In-e'bri-a'tion (in-i'bri-ei'sjön), *n.* Beruselse.
In'e-bri'e-ty (in'i-brai'i-ti), *n.* Drukkenskab.
In-ed'it-ed (in-ed'it-ed), *a.* ikke udgivet.
In-ef'fa-ble (in-ef'fä-bl), *a.* uudsigelig, usigelig.
In-ef'fa-bly (in-ef'fä-bli), *ad.* paa en uudsigelig Maade.
In ef-face'a-ble (in'ef-feis'å-bl), *a.* uudslettelig.
In'ef-fect'ive (in'ef-fekt'iv), *a.* uvirksom, kraftløs.
In'ef-fect'u-al (in'ef-fekt'jü-el), *a.* uvirksom, kraftløs, frugtesløs.
In'ef-fect'u-al-ly (in'ef-fekt'jü-el-li) *ad.* uvirksomt.
In-ef'fi-ca'cious (in-ef'fi-kei'sjös), *a.* uvirksom, uden Virkning (om Lægemidler osv.).
In-ef'fi-ca-cy (in-ef'fi-kä-si), *n.* Uvirksomhed.
In'ef-fi'cien-cy (in'ef-fisj'en-si), *n.* Kraftløshed, Uvirksomhed.
In'ef-fi'cient (in'ef-fisj'ent), *a.* kraftløs, uvirksom.
In-el'e-gance (in-el'i-gens), *n.* Mangel paa Sirlighed, Smagløshed, Utækkelighed.
In-el'e-gant (in-el'i-gent), *a.* usktjøn, ikke sirlig, smagløs; simpel, ikke forfinet.
In-el'e-gant-ly (in-el'i-gent-li), *ad.* paa en smagløs, usktjøn, ikke sirlig Maade.
In-el'i-gi-ble (in-el'i-dji-bl), *a.* ikke valgbar.
In-ept' (in-ept'), *a.* udygtig, uduelig, usikket; urimelig, smagløs, taabelig.
In'e-qual'i-ty (in'i-kuel'i-ti), *n.* Ulighed, Forskjel; Uoverensstemmelse, Misforhold; Ujævnhed; Foranderlighed (Luftens osv.).

In-eq'ui-ta-ble (in-ĕk'wĭ-tå-bl), *a.* ubillig, uretfærdig.
In-ert' (in-ört'), *a.* lad, sløv, træg, uvirksom.
In-er'ti-a (in-ör'shĭ-å), *n.* T. Inertie.
In-ert'ness (in-ört'nĕs), *n.* Ubevægelighed, Ladhed, Sløvhed.
In-es'ti-ma-ble (in-ĕs'tĭ-må-bl), *a.* uvurderlig, usfatterlig, uberegnelig.
In-es'ti-ma-bly (in-ĕs'tĭ-må-blĭ), *ad.* uvurderligt.
In-ev'i-ta-ble (in-ĕv'ĭ-tå-bl), *a.* uundgaaelig.
In-ev'i-ta-bly (in-ĕv'ĭ-tå-blĭ), *ad.* paa en uundgaaelig Maade.
In'ex-act' (in'ĕgs-ăkt'), *a.* unøjagtig.
In'ex-cus'a-ble (in'ĕks-kjus'å-bl), *a.* uundskyldelig, utilgivelig.
In'ex-cus'a-bly (in'ĕks-kjus'å-blĭ), *ad.* se Inexcusable.
In'ex-hal'a-ble (in'ĕgs-hel'å-bl), *a.* som ikke kan uddunste eller fordampe.
In'ex-haust'i-ble (in'ĕgs-hąst'ĭ-bl), *a.* uudtømmelig.
In'ex-ist'ent (in'ĕgs-ĭst'ent), *a.* ikke existerende, som ikke er til; iboende, som er tilstede (i noget).
In-ex'o-ra-ble (in-ĕks'ö-rå-bl), *a.* uovertalelig, ubevægelig, ubønhørlig.
In'ex-pe'di-ence (in'ĕks-pi'dĭ-ens), *n.* Ubetimelighed, Uhensigtsmæssighed.
In'ex-pe'di-ent (in'ĕks-pi'dĭ-ent), *a.* uskikket, upassende, uhensigtsmæssig, ubetimelig.
In'ex-pe'ri-ence (in'ĕks-pi'rĭ-ens), *n.* Uerfarenhed.
In'ex-pert' (in'ĕks-pört'), *a.* uerfaren, uøvet.
In-ex'pi-a-ble (in-ĕks'pĭ-å-bl), *a.* usonlig, uoprettelig.
In-ex'pli-ca-ble (in-ĕks'plĭ-kå-bl), *a.* uopløselig, uforklarlig.
In-ex'pli-ca-bly (in-ĕks'plĭ-kå-blĭ), *ad.* se Inexplicable.
In'ex-press'i-ble (in'ĕks-prĕs'ĭ-bl), *a.* usigelig, ubeskrivelig.
In'ex-press'i-bly (in'ĕks-prĕs'ĭ-blĭ), *ad.* paa en ubeskrivelig Maade.
In'ex-tinct' (in'ĕks-tinkt'), *a.* ikke slukket.
In'ex-tin'guish-a-ble (in'ĕks-ting'gwĭsh-å-bl), *a.* usluklelig.
In-ex'tri-ca-ble (in-ĕks'trĭ-kå-bl), *a.* uopløselig, indviklet, som man ikke kan finde Rede i.
In-ex'tri-ca-bly (in-ĕks'trĭ-kå-blĭ), *ad.* paa en meget forviklet Maade.
In-eye' (in-ai'), *v.* T. inokulere, pode, ympe.
In-fal'li-bil'i-ty (in-făl'ĭ-bĭl'ĭ-tĭ), *n.* Ufejlbarhed; Ubedragelighed.
In-fal'li-ble (in-făl'ĭ-bl), *a.* ufejlbar; ubedragelig, ufejlbarlig.
In-fal'li-ble-ness (in-făl'ĭ-bl-nĕs), *n.* se Infallibility.
In-fal'li-bly (in-făl'ĭ-blĭ), *ad.* se Infallible.
In'fa-mous (in'få-mŏs), *a.* berygtet, slet omtalt; skamløs, æreløs, skjændig, afskyelig.
In'fa-mous-ly (in'få-mŏs-lĭ), *ad.* se Infamous.
In'fa-my (in'få-mĭ), *n.* Vanære, Æreløshed, Skjændsel.
In'fan-cy (in'fĕn-sĭ), *n.* Barndom; Umyndighed, Mindreaarighed (til det 21de Aar).
In'fant (in'fĕnt), *n.* Barn (fra Fødselen til det 8de Aar); T. Umyndig; Infant (i Spanien); *a.* spæd, umoden, ungdommelig.
In-fant'i-cide (in-fănt'ĭ-said), *n.* Barnemord; Barnemorder.
In'fant-ile (in'fĕnt-ail eller in'fĕnt-ĭl), *a.* barnlig, Barndoms-.
In'fant-ine (in'fĕnt-ain eller in'fĕnt-in), *a.* barnlig, ung, spæd.
In'fant-ry (in'fĕnt-rĭ), *n.* Fodfolk, Infanteri.
In-fat'u-ate (in-făt'jü-eit), *v.* bedaare, berøve Forstanden, forblinde.
In-fat'u-a'tion (in-făt'jü-ei'shŏn), *n.* Bedaarelse.
In-fea'si-ble (in-fi'zĭ-bl), *a.* ugjørlig.
In-fect' (in-fĕkt'), *v.* smitte, besænge; besmitte; forpeste.

In-fec'tion (in-fek'sjøn), *n.* Smitte; smitsom Syge.
In-fec'tious (in-fek'sjøs), *a.* smitsom.
In-fec'tious-ly (in-fek'sjøs-li), *ad.* paa en smitsom Maade.
In-fect'ive (in-fekt'iv), *a.* smitsom.
In-fec'und (in-fek'ønd), *a.* ufrugtbar.
In'fe-cund'i-ty (in'fi-kønd'i-ti), *n.* Ufrugtbarhed.
In'fe-lic'i-tous (in'fi-lis'i-tøs), *a.* ulykkelig.
In'fe-lic'i-ty (in'fi-lis'i-ti), *n.* ulykkelig Tilstand; Ulykke.
In-fer' (in-før'), *v.* medføre, frembringe, foraarsage; uddrage som Følge eller Slutning, slutte, bevise.
In-fer'a-ble (in-før'å-bl), *a.* som kan sluttes eller udledes.
In'fer-ence (in'før-ens), *n.* Slutningsfølge, Slutning.
In'fer-en'tial (in'før-en'sjel), *a.* som kan udledes; saa vidt man kan slutte.
In-fe'ri-or (in-fi'ri-ør), *a.* nedre, lavere; ringere, underordnet; *n.* Ringere, Underordnet; Undergiven, Undermand.
In-fe'ri-or'i-ty (in-fi'ri-or'i-ti), *n.* Ringhed, underordnet Beskaffenhed, ringere Stand, ringere Værd.
In-fer'nal (in-før'nel), *a.* som hører til Underverdenen, Helvedes-, djævelsk.
In-fer'ri-ble (in-før'ri-bl), *a.* se In-ferable.
In-fer'tile (in-før'til), *a.* ufrugtbar.
In'fer-til'i-ty (in'før-til'i-ti), *n.* Ufrugtbarhed.
In-fest' (in-fest'), *v.* forstyrre paa en fjendtlig Maade, forurolige, plage, hjemsøge; gjøre usikker, hærje, plage ved hyppige Indfald.
In'fes-tiv'i-ty (in'fes-tiv'i-ti), *n.* Ulyst, Forstemthed.
In'fi-del (in'fi-del), *a.* vantro (især i religiøs Henseende); *n.* Vantro, En som ikke tror paa Kristendommen.
In'fi-del'i-ty (in'fi-del'i-ti), *n.* Utroskab, Troløshed; Vantro.
In-fil'trate (in-fil'treit), *v.* indsuges, infiltrere.
In'fi-nite (in'fi-nit), *a.* uendelig (ogsaa *fig.* for: meget stor).
In'fi-nite-ly (in'fi-nit-li), *ad.* uendeligen.
In-fin'i-tes'i-mal (in-fin'i-tes'i-møl), *a.* T. uendelig delt, uendelig lille (Størrelse).
In-fin'i-tive (in-fin'i-tiv), *n.* T. Infinitiv.
In-fin'i-tude (in-fin'i-tjud), **In-fin'i-ty** (in-fin'i-ti), *n.* Uendelighed (*fig.* uhyre Mængde).
In-firm' (in-førm'), *a.* ikke fast, usikker; kraftløs, svag; svagelig, sygelig; *v.* afkræfte, svække.
In-firm'a-ry (in-førm'å-ri), *n.* Sygehus.
In-firm'i-ty (in-førm'i-ti), *n.* Kraftløshed, Svaghed, Skrøbelighed; Skade, Sygdom.
In-fix' (in-fiks'), *v.* indfæste, inddrive, befæste; indprente.
In-flame' (in-fleim'), *v.* antænde, brænde, hede; *fig.* optænde, opflamme; ophidse; fremstille for stor, overdrive; inflammere (betænde; gaa i Betændelse).
In-flam'ma-bil'i-ty (in-flæm'må-bil'i-ti), *n.* Antændelighed, Brændbarhed.
In-flam'ma-ble (in-flæm'må-bl), *a.* antændelig, brændbar.
In'flam-ma'tion (in'flæm-mei'sjøn), *n.* Antændelse; *fig.* heftig Lidenskab, Heftighed; Betændelse, Inflammation.
In-flam'ma-to-ry (in-flæm'må-tø-ri), *a.* ophidsende; inflammatorisk, som forvolder eller er ledsaget med Betændelse, Betændelses-.
In-flate' (in-fleit'), *v.* blæse op, opblæse (ogsaa *fig.*), oppuste.
In-fla'tion (in-flei'sjøn), *n.* Opblæsning, *fig.* Opblæsthed.
In-flect' (in-flekt'), *v.* bøje; T. bøje (deklinere eller konjugere).
In-flec'tion (in-flek'sjøn), *n.* Bøjning; Afvexling (Stemmens).
In-flect'ive (in-flekt'iv), *a.* bøjende.

In-flex'i-bil'i-ty (in-fleks'i-bil'i-ti), *n.* Ubøjelighed; *fig.* Urokkelighed.
In-flex'i-ble (in-fleks'i-bl), *a.* ubøjelig; *fig.* fast, urokkelig.
In-flex'i-bly (in-fleks'i-bli), *ad.* urokkeligt.
In-flict' (in-flikt'), *v.* paalægge (som Straf), tilføje.
In-flic'tion (in-flik'sjøn), *n.* en Straf; Paalæggelse; Straf; Hjemsøgelse.
In-flict'ive (in-flikt'iv), *a.* paalæggende Straf, straffende.
In'flo-res'cence (in'flö-res'sens), *n.* T. Blomsterstand.
In'flu-ence (in'fljü-ens), *n.* Indflydelse; *v.* have Indflydelse paa, virke paa, indvirke paa.
In'flu-en'tial (in'fljü-en'sjel), *a.* som har Indflydelse (paa noget), indvirkende.
In'flu-en'za (in'fljü-en'så), *n.* Snuefeber, Grippe.
In'flux (in'fløks), *n.* Indflyden.
In-fold' (in-föld'), *v.* indhylle, indslutte, omgive; omfavne.
In-form' (in-fårm'), *v.* (fremstille for eller indprente i Sjælen Formen eller Billedet af noget), give Ideer, belære; fylde med Ideer, oplive, besjæle; underrette, gjøre bekjendt med; anklage, angive (med: against).
In-form' (in-fårm'), *a.* uformelig, hæslig, vanskabt.
In-form'al (in-fårm'el), *a.* stridende imod den bestemte Form eller antagne Maade, uregelmæssig, ikke ordentlig eller tilbørlig.
In'for-mal'i-ty (in'får-mæl'i-ti), *n.* Mangel paa den bestemte Form; T. Ugyldighed.
In-form'al-ly (in-fårm'el-li), *ad.* se Informal.
In-form'ant (in-fårm'ent), *n.* En som giver Underretning eller Efterretning, Hjemmelsmand; Lærer.
In'for-ma'tion (in'får-mej'sjøn), *n.* Underretning, Belærelse; Efterretning; Anklage, Klag.
In-form'er (in-fårm'ør), *n.* En som giver Oplysning eller meddeler Efterretning; Angiver, Anklager.
In-frac'tion (in-fræk'sjøn), *n.* Brud, Krænkelse.
In-fran'gi-ble (in-fræn'dji-bl), *a.* som ikke lader sig bryde eller dele, udelelig; ubrødelig, ukrænkelig.
In-fre'quen-cy (in-fri'kuën-si), *n.* Sjeldenhed, Usædvanlighed; det at være lidet besøgt.
In-fre'quent (in-fri'kuënt), *a.* sjelden, usædvanlig.
In-fringe' (in-frindsj'), *v.* bryde, overtræde, krænke; forstyrre, hindre; gjøre Indgreb (i, on).
In-fringe'ment (in-frindsj'ment), *n.* Brud, Overtrædelse, Krænkelse.
In-fu'ri-ate (in-fjų'ri-et), *v.* gjøre rasende.
In-fu'ri-ate (in-fjų'ri-et), *a.* rasende.
In-fuse' (in-fjųs'), *v.* gyde i, øse paa, indbløde, mætte ved Paagydning, bejdse; *fig.* indgyde, indgive, indblæse, bibringe.
In-fu'si-bil'i-ty (in-fjų'si-bil'i-ti), *n.* det at kunne indgydes; Usmelteligheb.
In-fu'si-ble (in-fjų'si-bl), *a.* som kan indgydes eller bibringes; usmeltelig.
In-fu'sion (in-fjų'sjøn), *n.* Indgydning, Paagydning, Fugtning; *fig.* Indgivelse, Indstydelse.
In-gen'er-ate (in-djen'ør-et), *v.* avle, frembringe.
In-gen'er-ate (in-djen'ør-et), *a.* medfødt.
In-gen'ious (in-djin'jøs), *a.* sindrig, skarpsindig, vittig; snild, opfindsom.
In-gen'ious-ly (in-djin'jøs-li), *ad.* paa en sindrig Maade.
In ge-nu'i-ty (in'dji-njų'i-ti), *n.* Sindrighed; Snildhed.
In-gen'u-ous (in-djen'jü-øs), *a.* fribaaren; frimodig, aabenhjertig, oprigtig, ædel, dannis.
In-gen'u-ous-ly (in-djen'jü-øs-li), *ad.* se Ingenuous.
In-gen'u-ous-ness (in-djen'jü-øs-nes), *n.* Frimodighed, Oprigtighed.

In-glo'ri-ous (in-glō'ri-øs), *a.* uhæderlig; vanærende; som ikke higer efter Ære, ubekjendt, uberømt; *n.* Desmerurt.
In-glo'ri-ous-ly (in-glō'ri-øs-li), *ad.* se Inglorious *a.*
In'got (in'gat), *n.* Stykke Metal, Guld- eller Sølvstang, Barre.
In-graft' (in-gråft'), *v.* indpode; *fig.* indpode, indplante, bibringe, rodfæste.
In-graft'ment (in-gråft'ment), *n.* Indpodning; Podekvist.
In'grain (in'grein eller in-grein'), *v.* se Engrain.
In'grate (in'greit), *n.* Utaknemmelig.
In-gra'ti-ate (in-grei'shi-eit), *v.* gjøre yndet, indsmigre; gjøre behagelig, anbefale.
In-grat'i-tude (in-græt'i-tjud), *n.* Utaknemmelighed.
In-gre'di-ent (in-grī'di-ent), *n.* Bestanddel, Blandingsdel, Ingrediens.
In'gress (in'grès), *n.* Indgang, Indtræden; Indstrømning (Vandets, Luftens osv.).
In-gulf' (in-gølf'), *v.* opsluge, nedsvælge.
In-hab'it (in-hæb'it), *v.* bebo; bo.
In-hab'it-a-ble (in-hæb'it-å-bl), *a.* beboelig.
In-hab'it-ance (in-hæb'it-ens), *n.* Beboelse.
In-hab'it-ant (in-hæb'it-ent), *n.* Beboer, Indvaaner, Indbygger.
In-hab'i-ta'tion (in-hæb'it-ei'shjøn), *n.* Beboelse; Befolkning; Bolig.
In'ha-la'tion (in'hå-lei'shjøn), *n.* Indaanding.
In-hale' (in-heil'), *v.* indaande.
In'har-mo'ni-ous (in'hār-mō'ni-øs) *a.* uharmonisk, ildeklingende.
In-here' (in-hir'), *v.* hænge ved, klæbe ved (*fig.*).
In-her'ence (in-hir'ens), *n.* Vedhængen, Vedklæben; tilfældig Egenskab.
In-her'ent (in-hir'ent), *a.* vedhængende, vedklæbende, iboende, medfødt, egen.
In-her'ent-ly (in-hir'ent-li), *ad.* se Inherent.
In-her'it (in-her'it), *v.* arve; besidde.
In-her'it-a-ble (in-her'it-å-bl), *a.* arvelig; arveberettiget.
In-her'it-ance (in-her'it-ens), *n.* Arvedel, Arvegods; Arv; Besiddelse.
In-her'it-or (in-her'it-ør), *n.* Arving (mandlig).
In-he'sion (in-hi'sjøn), *n.* Vedhængen, Vedklæben; tilfældig Egenskab.
In-hib'it (in-hib'it), *v.* hindre, forhindre, hemme; forbyde.
In'hi-bi'tion (in'hi-bish'øn), *n.* Standsning; Forbud (mod at gaa videre i en Sag).
In-hos'pi-ta-ble (in-hos'pi-tå-bl), *a.* ugjæstfri, ugjæstmild, uvenlig.
In-hos'pi-ta-bly (in-hos'pi-tå-bli), *ad.* se Inhospitable.
In-hos'pi-tal'i-ty (in-hos'pi-tæl'i-ti), *n.* Ugjæstmildhed, Uvenlighed.
In-hu'man (in-hjū'mēn), *a.* umenneskelig, barbarisk.
In'hu-man'i-ty (in'hjū-mæn'i-ti), *n.* Umenneskelighed, Grusomhed.
In-hu'man-ly (in-hjū'mēn-li), *ad.* se Inhuman.
In'hu-ma'tion (in'hjū-mei'shjøn), *n.* Begravelse; T. Inhumation.
In-hume' (in-hjūm'), *v.* jorde, begrave.
In-im'i-cal (in-im'i-kēl), *a.* fjendtlig, fjendsk; til Skade eller Ødelæggelse.
In-im'i-ta-ble (in-im'i-tå-bl), *a.* uefterlignelig; uforlignelig.
In-im'i-ta-bly (in-im'i-tå-bli), *ad.* uefterligneligen.
In-iq'ui-tous (in-ik'wi-tøs), *a.* ubillig, uretfærdig; ugudelig.
In-iq'ui-ty (in-ik'wi-ti), *n.* Ubilligbed, Uretfærdighed; Uret, Synd, Forbrydelse, Misgjerning.
In-i'tial (in-ish'ēl), *a.* begyndende, Begyndelses-; *n.* Begyndelsesbogstav.
In-i'ti-ate (in-ish'i-eit), *v.* give den første Undervisning, indvie; optage, indføre (i et Selskab); indlede (Planer osv.).

In-i'ti-a'tion (in-isj'i-ei'sjøn), *n.* Indvielse (i noget).
In-i'ti-a-to-ry (in-isj'i-â-tö-ri), *a.* indledende; *n.* Indvielses-Ceremoni.
In-ject' (in-djekt'), *v.* indkaste; opkaste, opdynge; indsprøjte; *fig.* indskyde.
In-jec'tion (in-djek'sjøn), *n.* Indkastelse; Indsprøjtning.
In'ju-di'cious (in djü-disj'øs), *a.* uoverlagt, ubetænksom, ufornuftig, uklog.
In'ju-di'cious-ly (in djü-disj'øs-li), *ad.* paa en ubetænksom Maade.
In-junc'tion (in-djøngk'sjøn), *n.* Paamindelse, Indskærpelse, Forskrift, Befaling; T. Prohibition, Standsning.
In'jure (in'djür), *v.* forurette, gjøre Uret, fornærme; tilføje Skade eller Tab, skade.
In-ju'ri-ous (in-djy'ri-øs), *a.* uretfærdig; fornærmende, ærerørig, krænkende; skadelig.
In-ju'ri-ous-ly (in-djy'ri-øs-li), *ad.* se Injurious.
In'ju-ry (in'djü-ri), *n.* Uret, Uretfærdighed; Fornærmelse, Krænkelse; Skade, Fortræd.
In-jus'tice (in-djøs'tis), *n.* Uretfærdighed, Uret.
Ink (ingk), *n.* Blæk (af forskjellige Farver); Bogtrykkersværte; *v.* besmøre med Blæk eller Sværte.
Ink'horn (ingk'hørn), *n.* Blækhorn, Blækhus.
Ink'ling (ingk'ling), *n.* Nys, Vink; Lyst, Attraa.
Ink'stand (ingk'stænd), *n.* Skrivertøj; Blækhus.
Ink'y (ingk'i), *a.* af Blæk, Blæk-; blækagtig, som Blæk, sort.
In'land (in'lænd), *n.* Indland; *a.* indre (borte fra Søen), i det Indre af Landet; i Landet selv.
In-lay' (in-lei'), *v.* indlægge; besætte.
In'lay (in'lei), *n.* indlagt Arbejde; Indlægning (det som skal indlægges).
In'let (in'let), *n.* Indgang, Adgang, Aabning, Gjennemfart; Indløb.
In'ly (in'li), *a.* & *ad.* inderlig, i sit Indre; hemmelig.
In'mate (in'meit), *n.* Beboer (af samme Hus), Lejer; Indsidder, Inderste; *a.* som bor i samme Hus.
In'most (in'møst), *a.* inderst.
Inn (in), *n.* Herberge; Gjestgivergaard; Vertshus, Kro; Læreanstalt, Kollegium.
Inn (in), *v.* optage i Huset; bringe i Hus, kjøre ind (Sæd); tage ind (et Sted).
In'nate (in'neit eller in-neit'), *a.* medfødt, naturlig; egen, begrundet i (en Tings) Væsen.
In'nate-ly (in'neit-li eller in-neit'li), *ad.* paa en medfødt og naturlig Maade.
In-nav'i-ga-ble (in-næv'i-gå-bl), *a.* usejlbar.
In'ner (in'nør), *a.* indre, indvendig.
In'ner-most (in'nør-møst), *a.* inderst.
In'ning (in'ning), *n.* Indkjørsel (Sædens); *pl.* fra Søen vundet og inddiget Land; *pl.* Tur til at have Boldtræet (i cricket-Spil).
Inn'keep-er (in'kip-ør), *n.* Gjestgiver; Kroholder.
In'no-cence (in'nö-sens), *n.* Uskyldighed; Enfoldighed.
In'no-cent (in'nö-sent), *a.* uskyldig; enfoldig; uskadelig; *n.* Uskyldig.
In'no-cent-ly (in'nö-sent-li), *ad.* paa en uskyldig Maade.
In-noc'u-ous (in-nok'jü-øs), *a.* uskadelig, uskyldig.
In'no-vate (in'nö-veit), *v.* bringe eller indføre som noget Nyt; forandre (ved at indføre noget Nyt), omdanne; gjøre Forandringer (i, on).
In'no-va'tion (in'nö-vei'sjøn), *n.* Forandring, Omdannelse.
In'no-va'tor (in'nö-vei'tør), *n.* En som indfører noget Nyt eller forandrer.
In-nox'ious (in-nok'sjøs), *a.* uskadelig, uskyldig.

In'nu-en'do (in'njü-en'dō), *n.* Vink, Sideblik, Stiklen, Antydning.

In-nu'mer-a-ble (in-njy'mør-å-bl), *a.* utallig.

In-nu'mer-a-bly (in-njy'mør-å-bli), *ad.* utalligen.

In'nu-tri'tious (in'njü-tri'sj'øs), *a.* ikke nærende.

In-oc'u-late (in-ɑk'jü-leit), *v.* indpode, ympe, inokulere (ogsaa om Kopper).

In-oc'u-la'tion (in-ɑk'jü-lei'sjøn), *n.* Indpodning; Vakcination.

In-oc'u-la'tor (in-ɑk'jü-lei'tør), *n.* En som indpoder; Koppeindpoder, Vakcinatør.

In-o'dor-ous (in-ō'dør-øs), *a.* lugtløs (som ikke giver Lugt).

In'of-fen'sive (in'ɑf-fen'siv), *a.* ikke anstødelig, ikke fornærmende; rolig, fredelig, beskjeden, godmodig; uskadelig, uskyldig; ikke besværlig, jævn.

In'of-fen'sive-ly (in'ɑf-fen'siv-li), *ad.* paa en uskadelig eller uanstødelig Maade.

In'of-fi'cial (in'ɑf-fisj'ël), *a.* ikke officiel.

In of-fi'cious (in'ɑf-fisj'øs), *a.* utjenstvillig, uhøflig.

In-op'er-a-tive (in-ɑp'ør-å-tiv), *a.* uden Virkning, uvirksom.

In-op'por-tune' (in-ɑp'pør-tjyn'), *a.* ubelejlig.

In-op'por-tune'ly (in-ɑp'pør-tjyn'-li), *ad.* paa ubelejlig Maade, ubelejligen.

In-or'di-nate (in-ɑr'di-nët), *a.* uordentlig, udsvævende, uregelmæssig; overdreven.

In-or'di-nate-ly (in-ɑr'di-nët-li), *ad.* se Inordinate.

In'or-gan'ic (in'ɑr-gæn'ik), *a.* uorganisk.

In-os'cu-late (in-ɑs'kjü-leit), *v.* T. komme i Berørelse, støde sammen.

In-os'cu-la'tion (in-ɑs'kjü-lei'sjøn), *n.* T. Sammenmunding eller Forening (f. Ex. af Aarer i Legemet), Anastomosis.

In'quest (in'kwest), *n.* Undersøgelse, Forskning; retslig Undersøgelse.

In-qui'e-tude (in-kwai'i-tjyd), *n.* Uro, Forstyrrelse.

In-quire' (in-kwair'), *v.* spørge (efter noget); erkyndige sig; undersøge (med: into), anstille Undersøgelse (efter, om, after, for).

In-quir'er (in-kwair'ør), *n.* Spørger; Forsker.

In-quir'y (in-kwair'i), *n.* Efterspørgsel; Efterforskning, Undersøgelse.

In'qui-si'tion (in'kwi-si'sj'øn), *n.* Undersøgelse; pinligt Forhør; Trosret, Inkvisition.

In'qui-si'tion-al (in'kwi-si'sj'øn-ël), *a.* spørgesyg; som hører til Inkvisition.

In-quis'i-tive (in-kwis'i-tiv), *a.* forskende; videbegjerlig, spørgesyg, nysgjerrig.

In-quis'i-tive-ness (in-kwis'i-tiv-nës), *n.* Videbegjerlighed; Nysgjerrighed.

In-quis'i-tor (in-kwis'i-tør), *n.* Efterforsker; Trosdommer, Inkvisitor.

In-quis'i-to'ri-al (in-kwis'i-tō'ri-ël), *a.* inkvisitorisk.

In'road (in'rōd), *n.* Indfald, Overfald.

In'sa-lu'bri-ous (in'så-ljy'bri-øs), *a.* usund, skadelig.

In'sa-lu'bri-ty (in'så-ljy'bri-ti), *n.* Usundhed.

In-sane' (in-sein'), *a.* aandssvag, vanvittig.

In-sane'ly (in-sein'li), *ad.* se Insane.

In-san'i-ty (in-sæn'i-ti), *n.* Aandssvaghed, Galskab.

In-sa'ti-a-ble (in-sei'sjt-å-bl), *a.* umættelig.

In-sa'ti-a-ble-ness (in-sei'sjt-å-bl-nës), *n.* Umættelighed.

In-sa'ti-a-bly (in-sei'sjt-å-bli), *ad.* umætteligt.

In-sa'ti-ate (in-sei'sjt-ët), *a.* umættelig.

In sa-ti'e-ty (in'så-tai'i-ti), *n.* det ikke at være mæt; Umættelighed.

In-scribe' (in-skraib'), *v.* sætte eller indgravere som Indskrift, Paaskrift eller Overskrift; betitle, betegne; beskrive eller tegne (en Figur i en anden, f. Ex. en Kvadrat i en Cirkel); tilegne, hellige, dedicere.

In-scrip'tion (in-skrip'sjøn), *n.* Indskrift, Paaskrift; Titel; Tilegnelse (en Bogs).

In-scru'ta-bil'i-ty (in-skrų'tå-bil'i-ti), *n.* Uudforskelighed.

In-scru'ta-ble (in-skrų'tå-bl), *a.* uudforskelig, uransagelig.

In-scru'ta-ble-ness (in-skrų'tå-bl-nes), se Inscrutability.

In'sect (in'sekt), *n.* Insekt.

In'sec-tiv'o-rous (in'sek-tiv'ö-røs), *a.* insektædende.

In'se-cure' (in'si-kjur'), *a.* usikker, uvis.

In'se-cure'ly (in'si-kjur'li), *ad.* paa usikker Maade, upaalideligen.

In'se-cur'i-ty (in'si-kjur'i-ti), *n.* Usikkerhed; Uvished.

In-sen'sate (in-sen'sét), *a.* ufølsom; sanseløs, ufornuftig.

In-sen si-bil'i-ty (in-sen'si-bil'i-ti), *n.* Umærkelighed; Ufølsomhed, Følesløshed; Bevidstløshed; Dumhed.

In-sen'si-ble (in-sen'si-bl), *a.* umærkelig; ufølsom, føleløs.

In-sen'si-bly (in-sen'si-bli), *ad.* umærkeligen, uden Følelse eller Forstand.

In-sen'tient (in-sen'sjent), *a.* ufølsom, umodtagelig, sanseløs, sløv.

In-sep'a-ra-ble (in-sep'å-rå-bl), *a.* uadskillelig.

In-sep'a-ra-bly (in-sep'å-rå-bli), *ad.* uadskilleligen.

In-sert' (in-sört'), *v.* indskyde indsætte, indføre, indrykke.

In-ser'tion (in-sör'sjøn), *n.* Indskyden, Indrykning.

In'side (in'said), *n.* Inderside, indvendige Del, det Indvendige; *a.* indre, indvendig.

In-sid'i-ous (in-sid'i-øs), *a.* listig, rænkefuld, underfundig.

In-sid'i-ous-ly (in-sid'i-øs-li), *ad.* paa en listig, underfundig Maade.

In'sight (in'sait), *n.* Indsigt, Kundskab.

In-sig'ni-a (in-sig'ni-å), *n. pl.* Insignier, Værdighedstegn *pl.*

In'sig-nif'i-cance (in'sig-nif'i-kens), *n.* Meningsløshed, intetsigende Udtryk; Ubetydelighed.

In'sig-nif'i-cant (in'sig-nif'i-kent), *a.* meningsløs; uvigtig, ubetydelig.

In'sin-cere' (in'sin-sir'), *a.* ikke oprigtig, forstilt, falsk; usund, fordærvet.

In'sin-cere'ly (in'sin-sir'li), *ad.* se Incincere.

In'sin-cer'i-ty (in'sin-sér'i-ti), *n.* Uoprigtighed, Falskhed.

In-sin'u-ate (in-sin'jü-eit), *v.* trænge sagte eller ubemærket ind i; bringe i Gunst, indsmigre; give at forstaa; indblæse, bibringe, indgive (paa en fin Maade); indsmigre sig, indsnige sig.

In-sin'u-a'tion (in-sin'jü-ei'sjøn), *n.* Indsmigren, Sledskhed; Vink; hemmelig Indgivelse.

In-sin'u-a'tor (in-sin'jü-ei'tør), *n.* En som indsmigrer sig osv. (se Insinuate).

In-sip'id (in-sip'id), *a.* som der ingen Smag er i eller ved, usmagelig; *fig.* smagløs, flau, tosset.

In'si-pid'i-ty (in'si-pid'i-ti), *n.* Smagløshed, Flauhed.

In-sip'id-ly (in-sip'id-li), *ad.* paa en flau eller smagløs Maade.

In-sip'id-ness (in-sip'id-nes), se Insipidity.

In-sist' (in-sist'), *v.* staa, hvile (paa noget); *fig.* (med: on, upon) paastaa, fordre, trænge paa, beraabe sig paa; opholde sig ved, dvæle ved (i Talen).

In-snare' (in-snær'), *v.* fange i en Snare; *fig.* besnære, fange ved List, forlokke, forføre; forvirre, forvikle.

In so-bri'e-ty (in'sö-brai'i-ti), *n.* Drukkenskab, Fylderi.

In'so-late (in'sö-leit), *v.* sole, stille eller tørre i Solen.
In'so-lence (in'sö-lens), *n.* Overmod; Trods, Frækhed, Uforskammethed.
In'so-lent (in'sö-lent), *a.* overmodig, trodsig, ubeskjeden, uforskammet.
In'so-lent-ly (in'sö-lent-li), *ad.* paa en fræk, uforskammet eller overmodig Maade.
In'so-lid'i-ty (in'sö-lid'i-ti), *n.* Mangel paa Fasthed eller Grundighed, Upaalidelighed.
In-sol'u-bil'i-ty (in-sol'jü-bil'i-ti), *n.* Uopløselighed.
In-sol'u-ble (in-sol'jü-bl), *a.* uopløselig; *fig.* uforklarlig.
In-solv'a-ble (in-solv'å-bl), *a.* uopløselig; ubetalelig.
In-solv'en-cy (in-solv'en-si), *n.* Uformuenhed til at betale sin Gjeld, Insolvents.
In-solv'ent (in-solv'ent), *a.* som ikke kan betale, insolvent.
In'so-much' (in'sö-mötsj'), *ad.* saavidt (at), og det saa meget (at).
In-spect' (in-spekt'), *v.* besigte, syne, have Opsyn med.
In-spec'tion (in-spek'sjøn), *n.* Besigtelse, Syn, Opsyn, Tilsyn.
In-spect'or (in-spekt'ør), *n.* En som besigter; Opsynsmand, Inspektør.
In-sper'sion (in-spör'sjøn), *n.* Indsprængelse, Bestænkning.
In-sphere' (in-sfir'), *v.* samle eller sætte i en Sphære eller Kreds.
In-spir'a-ble (in-spair'å-bl), *a.* som kan indaandes; som kan begejstres.
In'spi-ra'tion (in spi-rei'sjøn), *n.* Indaanden; Indblæsen; *fig.* Indskydelse, Indgivelse, Begejstring.
In-spire' (in-spair'), *v.* indaande; blæse eller aande i; *fig.* indblæse; indgive, beaande, begejstre.
In-spir'it (in-spir'it), *v.* besjæle, opflamme, oplive.
In-spis'sate (in-spis'seit), *v.* fortykke.
In'spis-sa'tion (in'spis-sei'sjøn), *n.* Fortykkelse.
In'sta-bil'i-ty (in'stå-bil'i-ti), *n.* Ubestandighed, Foranderlighed.
In-sta'ble (in-stei'bl), *a.* ubestandig, foranderlig, ustadig.
In-stall' (in-stål'), *v.* indsætte, indvie (i et Embede).
In'stal-la'tion (in'stål-lei'sjøn), *n.* Indsættelse.
In-stal'ment (in-stål'ment), *n.* Indsættelse; T. Betaling (i Terminer)
In'stance (in'stens), *n.* Tilstand, Stilling; Tilfælde, Lejlighed; Exempel (for —, for Exempel); indstændig Begjering eller Forestilling; Bevæggrund; Rettergang, Førelse (en Sags); Instants; *v.* anføre et Exempel eller Exempler.
In'stant (in'stent), *a.* umiddelbar, øjeblikkelig, hurtig; paatrængende, heftig, indstændig; *n.* Øjeblik; Tidspunkt; den nærværende Maaned, dennes.
In'stan-ta'ne-ous (in'sten-tei'ni-øs), *a.* øjeblikkelig.
In'stan-ta'ne-ous-ly (in'sten-tei'ni-øs-li), *ad.* øjeblikkeligen.
In-stan'ter (in-sten'tør), *ad.* uopholdelig.
In'stant-ly (in'stent-li), *ad.* øjeblikkeligen, indstændigen.
In-state' (in-steit'), *v.* sætte (i en vis Tilstand eller Stilling).
In-stead' (in-sted'), *ad.* isteden.
In-steep' (in-stip'), *v.* neddyppe, bløde, væde.
In'step (in'step), *n.* Vrist; Bagpibe (den Del af en Hests Ben som sidder mellem Haseleddet og Bagkodeleddet).
In'sti-gate (in'sti-geit), *v.* opegge, tilskynde, ophidse (til noget Ondt).
In'sti-ga'tion (in'sti-gei'sjøn), *n.* Tilskyndelse, Opeggelse.
In'sti-ga'tor (in'sti-gei'tør), *n.* Tilskynder, Opmuntrer, Ophavsmand.
In-still' (in-stil'), *v.* indbryppe, helde i draabevis; *fig.* ingive, bibringe (lidt efter lidt, umærkelig).

In stil-la'tion (in'stil-lei'sjøn), *n.* Inddrypning; Indgivelse, Bibringelse.
In'stinct (in'stingkt), *n.* Drift, Naturdrift, Instinkt.
In-stinct'ive (in-stingt'iv), *a.* ledet af den naturlige Drift, instinktmæssig, naturlig, af sig selv.
In-stinct'ive-ly (in-stingt'iv-li), *ad.* instinktmæssigen, naturligen.
In'sti-tute (in'sti-tjut), *v.* stifte, oprette; anordne, fastsætte; oplære, undervise; T. indsætte (i et Præstekald); *n.* Forordning, Lov, Lære; Anstalt, offentlig Indretning, Institut; *pl.* Elementarbog.
In sti-tu'tion (in'sti-tju'sjøn), *n.* Oprettelse, Stiftelse; Indretning, Lov; Anstalt; Indsættelse (en Gejstligs); Opdragelse.
In-struct' (in-strøkt'), *v.* underrette, undervise, lære, forberede, belære; indlede (en Sag til Doms).
In-struc'tion (in-strøk'sjøn), *n.* Undervisning, Underretning; Lære, Raad; Anvisning, Forskrift, Forholdsordre.
In-struct'ive (in-strøkt'iv), *a.* belærende, lærerig.
In-struct'or (in-strøkt'ør), *n.* Lærer, Instruktør.
In-struct'ress (in-strøkt'rès), *n.* Lærerinde.
In'stru-ment (in'strü-mènt), *n.* Redskab (ogsaa *fig.* om Personer), Værktøj; Instrument (musikalsk, kirurgisk osv.); Bevisskrift, Dokument.
In'stru-ment'al (in'strü-mènt'ël), *a.* tjenlig (til noget), virksom, behjælpelig; anvendelig, medvirkende.
In'stru-ment-al'i-ty (in'strü-mènt-ël'i-ti), *n.* Medvirkning, Middel.
In'sub-jec'tion (in'søb-djek'sjøn), *n.* Ulydighed mod Regjeringen.
In'sub-or'di-na'tion (in'søb-gr'di-nei'sjøn), *n.* Mangel paa Mandstugt, Opsætsighed, Insubordination.
In-suf'fer-a-ble (in-søf'før-å-bl), *a.* utaalelig, ulidelig.
In-suf'fer-a-bly (in-søf'før-å-bli), *ad.* ulideligen; utaaleligt.
In'suf-fi'cien-cy (in'søf-fisj'ën-si), *n.* Utilstrækkelighed; Udueligheed, Udygtighed.
In'suf-fi'cient (in'søf-fisj'ënt), *a.* utilstrækkelig; uskikket, uduelig.
In'su-lar (in'sjü-lør), *a.* som hører til en Ø, afsondret, isoleret.
In'su-lar'i-ty (in'sjü-lær'i-ti), *n.* afsondret Beliggenhed.
In'su-la'ted (in'sjü-lei'tëd), *a.* afsondret, isoleret.
In'sult (in'sølt), *n.* Fornærmelse, Forhaanelse, Bestjæmmelse, Tort.
In-sult' (in-sølt'), *v.* bestjæmme, forhaane, fornærme; hovere (over, over), drive Spot (med); angribe dristig.
In-sult'ing-ly (in-sølt'ing-li), *ad.* haanlig, fornærmelig, med Haan.
In-su'per-a-ble (in-sjy'pør-å-bl), *a.* uovervindelig, uoverkommelig.
In-su'per-a-bly (in-sjy'pør-å-bli), *ad.* paa en uoverkommelig Maade.
In'sup-port'a-ble (in'søp-pört'å-bl), *a.* utaalelig, uudholdelig, ufordrageligt.
In'sup-port'a-bly (in'søp-pört'å-bli), *ad.* utaaleligen, ufordrageligen.
In'sup-press'i-ble (in'søp-près'i-bl), *a.* som ikke kan undertrykkes eller holdes hemmelig.
In-sur'a-ble (in-sjur'å-bl), *a.* som kan forsikres eller assureres.
In-sur'ance (in-sjur'ëns), *n.* Sikkerhed, Forsikring (mod Tab), Assurance; Assurance-Præmie.
In-sure' (in-sjur'), *v.* (i alm. Betydning se Ensure); forsikre for Tab, assurere; være Assurør.
In-sur'gent (in-sør'djënt), *a.* oprørsk; *n.* Oprører, Insurgent.
In'sur-mount'a-ble (in'sør-maunt'å-bl), *a.* uoverstigelig; uoverkommelig.
In'sus-cep'ti-ble (in'søs-sep'ti-bl), *a.* umodtagelig.
In-tagl'io (in-tæl'jö), *n.* indgra-

vet Arbejde; fordybet eller inftaaren Sten.

In-tan'gi-ble (in-tän'djï-bl), *a.* ufølelig; fom ikke kan berøres.

In'te-ger (in'ti-djør), *n.* Helt; helt Tal (modfat Brøk).

In'te-gral (in'ti-grël), *a.* hel, udelt; ikke mangelfuld, uforværvet; fom udgjør et Helt; *n.* Helt.

In'te-grant (in'ti-grënt), *a.* fuldftændiggjørende, integrerende.

In'te-grate (in'ti-greit), *v.* gjøre hel, gjøre fuldftændig.

In-teg'ri-ty (in-tëg'ri-ti), *n.* Helhed; uforværvet Tilftand, Ægthed; fuldkommen Redelighed, Ærlighed, Retfkaffenhed.

In-teg'u-ment (in-tëg'jü-mënt), *n.* Bedækning, Overtræk; tynd Hud, Hinde.

In'tel-lect (in'tël-lekt), *n.* Forftand, Aandsevne; *v.* begave med Forftand.

In'tel-lec'tion (in tël-lek'fjøn), *n.* Begriben, Fatteevne.

In'tel-lect'ive (in'tël-lekt'iv), *a.* forftandig, Forftands-.

In'tel-lect'u-al (in'tël-lekt'jü-ël), *a.* intelektuel, Forftands-, Aands-; fjælelig, aandelig, aandig (ulegemlig); Fornuft-.

In-tel'li-gence (in-tël'li-djëns) *n.* Indfigt, Kundfkab; Meddelelfe, Efterretning; Forftaaelfe, Enighed; Aand, Sjæl, Forftand.

In-tel'li-gent (in-tël'li-djënt), *a.* indfigtsfuld, forftandig, kyndig.

In-tel'li-gent-ly (in-tël'li-djënt-li), *ad.* paa en indfigtsfuld og forftandig Maade.

In-tel'li-gi-ble (in-tël'li-dji-ël), *a.* begribelig, forftaaelig, fattelig.

In-tel'li-gi-bly (in-tël'li-dji-bli), *ad.* paa en fattelig og begribelig Maade.

In-tem'per-ance (in-tëm'pør-ëns), *n.* Umaadelighed.

In-tem'per-ate (in-tëm'pør-ët), *a.* umaadelig, uordentlig; lidenfkabelig, uftyrlig; daarlig, urolig, ikke temperet (om Klima og Vejr).

In-tend' (in-tënd'), *v.* forøge, ftyrke, forftærke; give Agt, agte paa, være opmærkfom paa; have Omforg for; have i Sinde, mene, tilfigte, have til Henfigt.

In-tend'ant (in-tënd'ënt), *n.* Overopfynsmand, Overbeftyrer, Intendant.

In-tense' (in-tëns'), *a.* fpændt, ftrakt; anftrængt; heftig, ftærk.

In-tense'ly (in-tëns'li), *ad.* fe Intense.

In-ten'sion (in-tën'fjøn), *n.* Spænding; Styrke, høj Grad, Heftighed.

In-ten'si-ty (in-tën'fi-ti), *n.* Spænding; Yderlighed, høj Grad, Styrke.

In-ten'sive (in-tën'fiv), *a.* fpændt, anftrængt; ftærk, i høj Grad virkfom; intenfiv.

In-tent' (in-tënt'), *a.* fpændt, meget opmærkfom (paa noget); begjerlig, forhippet; *n.* Forehavende, Agt, Mening, Henfigt.

In-ten'tion (in-tën'fjøn), *n.* Spænding, Anftrængelfe; Opmærkfomhed, Begjærlighed; Forehavende, Øjemed, Henfigt.

In-ten'tion-al (in-tën'fjøn-ël), *a.* med beftemt Henfigt, tilfigtet, forfætlig, fom man har i Sinde.

In-ten'tion-al-ly (in-tën'fjøn-ël-li), *ad.* med beftemt Henfigt, med Forfæt.

In-tent'ness (in-tënt'nës), *n.* fpændt Opmærkfomhed.

In-ter' (in-tør'), *v.* bedække med Jord; begrave, jorde.

In'ter-act (in'tør-ækt), *n.* Mellemakt.

In-ter'ca-la-ry (in-tør'kå-lå-ri), *a.* indfkudt.

In-ter'ca-late (in-tør'kå-leit), *v.* indfkyde, fætte ind imellem.

In-ter'ca-la'tion (in-tør'kå-lë'fjøn), *n.* Indfkyden.

In ter-cede' (in'tør-fid'), *v.* komme imellem, træde imellem; mægle, gaa i Forbøn, gjøre Forbøn, bede (for).

In'ter-cept' (in'tør-fept'), *v.* opfnappe, opfange; afbryde; afffkjære, afffpærre, forhindre, ftandfe.

In'ter-cep'tion (in'tør-sep'sjøn), *n.* Opsnappelse; Afbrydelse, Forhindring, Standsning.

In'ter-chain' (in'tør-tjein'), *v.* sammenkjæde, sammenknytte.

In'ter-change' (in'tør-tjeindsj'), *v.* bytte, vexle, tuske; afvexle.

In'ter-change (in'tør-tjeindsj), *n.* Vexlen, Ombytning; Tuskhandel; Afvexling.

In'ter-change'a-ble, in'tør-tjeindsj'å-bl, *a.* vexelvis, gjensidig; afvexlende.

In'ter-change'a-bly, in'tør-tjeindsj'å-bli), *ad.* se Interchangeable.

In'ter-course (in'tør-kôrs), *a.* gjensidig Meddelelse; Omgang; Samkvem; Forbindelse, Handelsforbindelse.

In'ter-cur'rence (in'tør-kør'rens), *n.* Mellemkomst, Gjennemflyden; *fig.* Hændelse.

In'ter-dict' (in'tør-dikt'), *v.* forbyde; belægge med Interdikt.

In'ter-dict (in'tør-dikt), *n.* Forbud; Interdikt, Kirkens Ban.

In'ter-dic'tion (in'tør-dik'sjøn), *n.* Forbud, Forbudsbefaling.

In'ter-dict'o-ry (in'tør-dikt'ö-ri), *a.* som angaar et Forbud.

In'ter-est (in'tør-est), *v.* interessere (angaa, vedkomme; hendrage til Deltagelse; virke paa; bevæge, røre); *n.* Interesse (Deltagelse; Indflydelse, Vigtighed; Nytte, Fordel; tiltrækkende Egenskab); Andel, Part; Rente.

In'ter-est-ed (in'tør-est-ed), *a.* interesseret.

In'ter-est-ing (in'tør-est-ing), *a.* interessant, som tildrager sig Opmærksomheden.

In'ter-fere' (in'tør-fir'), *v.* slaa det ene Ben indenfor det andet, stryge Skank (om Heste); være hinanden ivejen, være modstridende; blande sig eller tage Del (i noget, with), give sig af (med), modsætte sig.

In'ter-fer'ence (in'tør-fir'ens), *n.* Sammenstød; Indblanding; Mellemkomst.

In'ter-im (in'tør-im), *n.* Mellemtid.

In-te'ri-or (in-ti'ri-ør), *a.* indre, indvendig.

In-te'ri-or-ly (in-ti'ri-ør-li), *ad.* se Interior.

In'ter-ja'cent (in'tør-djei'sent), *a.* mellemliggende.

In'ter-jec'tion (in'tør-djek'sjøn), *n.* Mellemkomst; T. Interjektion, Udraabsord.

In'ter-lace' (in'tør-leis'), *v.* (kun *fig.*) indflette.

In'ter-lapse' (in'tør-læps'), *n.* Mellemrum, Forløb (Tids).

In'ter-lard' (in'tør-lärd'), *v.* spække (en Steg); *fig.* indblande, blande.

In'ter-leave' (in'tør-liv'), *v.* gjennemskyde med hvidt Papir eller rene Blade.

In'ter-line' (in'tør-lain'), *v.* trække Linjer imellem; skrive imellem Linjerne (som Rettelse, Oversættelse osv.).

In'ter-lin'e-ar (in'tør-lin'i-ør), *a.* skreven eller trykt mellem Linjerne.

In'ter-lin'e-a'tion (in'tør-lin'i-ei'sjøn), *n.* Mellemskrivning, Rettelse mellem Linjerne.

In'ter-link' (in'tør-lingk'), *v.* sammenkjæde, indbyrdes forbinde.

In'ter-loc'u-tor (in'tør-lgk'jü-tør), *n.* En som tager Del i en Samtale.

In'ter-loc'u-to-ry (in'tør-lgk'jü-tö-ri), *a.* som bestaar af Samtale, i Form af Samtale; T. interlokutorisk.

In'ter-lop'er (in'tør-lop'ør), *n.* Snighandler, En som blander sig (i andres Anliggender), eller som gjør Indgreb (i andres Rettigheder).

In'ter-lude (in'tør-ljud), *n.* Mellemspil, Mellemstykke, Intermezzo.

In'ter-mar'riage (in'tør-mær'ridsj) *n.* indbyrdes Giftermaal mellem to eller flere Familier.

In'ter-mar'ry (in'tør-mær'ri), *v.* gifte sig imellem hverandre.

In'ter-med'dle (in'tør-med'dl), *v.* blande sig i, lægge sig imellem, mægle.

In'ter-med'dler (in'tør-med'dlør), *n.* En som blander sig i andres Sager, ukaldet Mellemhandler.

In'ter-me'di-al (in'tør-mi'di-ël), *a.* mellemliggenoe; som kommer til eller træder imellem.

In'ter-me'di-ate (in'tør-mi'di-ët), *a.* som er midt imellem, mellemliggende, Mellem-.

In-ter'ment (in-tør'ment), *n.* Begravelse, Jordefærd.

In-ter'mi-na-ble (in-tør'mi-nå-bl), *a.* grænseløs, uendelig.

In'ter-min'gle (in'tør-ming'gl), *v.* mellemblande, blande imellem; blande sig.

In'ter-mis'sion (in'tør-misj'øn), *n.* Ophør, Afbrydelse, Standsning (for en Tid).

In'ter-mis'sive (in'tør-mis'siv), *a.* afbrudt, ikke vedholdende.

In'ter-mit' (in'tør-mit'), *v.* afbryde, standse, ophøre for en Tid; forsømme.

In'ter-mit'tent (in'tør-mit'tënt), *a.* afvexlende, som kommer i Mellemrum, afbrudt, intermittørende (f. Ex. Feber).

In'ter-mix' (in'tør-miks'), *v.* blande imellem, indblande; blande; blande sig.

In'ter-mixt'ure (in'tør-mikst'jür), *n.* Blanding.

In-ter'nal (in-tør'nël), *a.* indvortes, indre, (ogsaa *fig.* aandelig); som hører til et Lands indre Anliggender.

In-ter'nal-ly (in-tør'nël-li), *ad.* se Internal.

In'ter-na'tion-al (in'tør-næ'sjøn-ël) *a.* som finder Sted eller drives mellem to eller flere Nationer, international.

In'ter-nun'ci-o (in'tør-nøn'sji-ö), *n.* Mellemhud, Internuncius.

In-ter'po-late (in-tør'pö-leit), *v.* indskyde, indflikke, forfalske (ved indflikkede Ord osv.).

In-ter'po-la'tion (in-tør'pö-lei'sjøn), *n.* Indskyden, Skriftforfalskning; det Indskudte, Interpolation.

In-ter'po-lat'or (in-tør'pö-leit'ør), *n.* Skriftforfalsker, Interpolator.

In'ter-pos'al (in'tør-pös'ël), *n.* Mellemkomst; Medvirkning.

In'ter-pose' (in'tør-pös'), *v.* sætte eller lægge imellem; modsætte, stille imod; lægge sig imellem, mægle; afbryde, falde ind (i Talen).

In'ter-po-si'tion (in'tør-pö-sis'jøn), *n.* Stilling eller Liggen imellem; Mellemlag; Mellemkomst, Mægling; Indvirkning.

In-ter'pret (in-tør'prët), *v.* forklare, udlægge, fortolke, oversætte.

In-ter'pret-a'tion (in-tør'prët-ei'sjøn), *n.* Udtydning, Forklaring, Fortolkning.

In-ter'pret-er (in-tør'prët-ør), *n.* Forklarer, Fortolker; Tolk.

In'ter-reg'num (in'tër-rëg'nøm), *n.* Mellemregjering, Interregnum.

In-ter'ro-gate (in-tër'rö-geit), *v.* spørge, udspørge, forhøre.

In-ter'ro-ga'tion (in-tër'rö-gei'sjøn) *n.* Spørgen; Spørgsmaal; Spørgsmaalstegn.

In'ter-rog'a-tive (in'tër-rgg'å-tiv), *a.* spørgende, som indeholder Spørgsmaal; *n.* Spørgsmaalsord.

In-ter'ro-ga'tor (in-tër'rö-gei'tør), *n.* Spørger.

In'ter-rog'a-to-ry (in'tër-rgg'å-tö-ri), *a.* spørgende, Spørgsmaals-; *n.* T. skriftligt Spørgsmaal (til Vidner), Interrogatorium.

In'ter-rupt' (in'tër-røpt'), *v.* afbryde; adskille.

In'ter-rup'tion (in'tër-røp'sjøn), *n.* Afbrydelse, Hinder; Mellemrum, Ophold.

In'ter-sect' (in'tër-sekt'), *v.* gjennemskjære, dele; skjære hinanden (om Linjer).

In'ter-sec'tion (in'tër-sek'sjøn), *n.* Gjennemskjæren; Gjennemsnitspunkt, Gjennemsnit.

In'ter-space (in'tër-spes), *n.* Mellemrum.

In'ter-sperse' (in'tër-spørs'), *v.* ind-

ſtrø, indblande, anbringe eller plante hiſt og her

In-ter-sper'sion (in'tĕr-ſpør'ſjøn), *n.* Indſtrøelſe, Indblandelſe.

In-ter'stice (in-tør'ſtis), *n.* Mellemrum, Aabning.

In-ter-sti'tial (in'tĕr-ſtisj'ĕl), *a.* hørende til Mellemrum; ſom har Aabninger.

In'ter-text'ure (in'tĕr-tĕkſt'jür), *n.* Indvævning; Blanding.

In-ter-twine' (in'tĕr-tvain'), } *v.*
In-ter-twist' (in'tĕr-tviſt'), } ſammenflette, ſammenſno; ſammenſno ſig.

In'ter-val (in'tĕr-vĕl), *n.* Mellemrum, Aabning, Vidde; Mellemtid; T. Interval (i Muſik).

In-ter-vene' (in'tĕr-vïn'), *v.* komme imellem; komme til, hjælpe; tilſtøde, hindre.

In-ter-ven'tion (in'tĕr-vĕn'ſjøn), *n.* Mellemkomſt; Mægling.

In'ter-view (in'tĕr-vjü), *n.* Sammenkomſt, Møde.

In'ter-view' (in'tĕr-vjy'), *v.* have en Sammenkomſt med, aflægge Beſøg hos (en højtſtaaende eller i Kunſt eller Videnſkab vigtig Perſon, for at faa nøjagtig Oplysning om visſe Forhold eller om en omtalt Sag); ſøge Oplysning hos, udſpørge.

In'ter-weave' (in'tĕr-viv'), *v.* indvæve, indvirke; indblande, blande.

In-tes'tate (in-tĕs'tĕt), *a.* uden at have gjort Teſtament, uden Teſtament, inteſtat.

In-tes'ti-nal (in-tĕs'ti-nĕl), *a.* ſom hører til Indvoldene, Indvolds-.

In-tes'tine (in-tĕs'tin), *a.* indvortes, indvendig.

In-tes'tines (in-tĕs'tins), *n. pl.* Indvolde, Tarme *pl.*

In-thrall' (in-thrąl'), *v.* gjøre til Træl eller Slave, underkue.

In-thrall'ment (in-thrąl'mĕnt), } *n.*
In-thral'ment (in-thrąl'mĕnt), } Trældom, Slaveri.

In'ti-ma-cy (in'ti-mȩ-ſi), *n.* Fortrolighed.

In'ti-mate (in'ti-mĕit), *v.* give at forſtaa, tilkjendegive dunkelt, antyde, bebude.

In'ti-mate (in'ti-mĕt), *a.* indre; inderlig, fortrolig; *n.* Fortrolig.

In'ti-mate-ly (in'ti-mĕt-li), *ad.* fortroligt, inderligt.

In'ti-ma'tion (in'ti-mei'ſjøn), *n.* Antydning, dunkel Tilkjendegivelſe, Vink.

In-tim'i-date (in-tim'i-deit), *v.* indjage Frygt, gjøre bange, forſtrække, forfærde.

In-tim'i-da'tion (in-tim'i-dei'ſjøn), *n.* Forſtrækkelſe, Forfærdelſe.

In'to (in'tu), *prp.* ind i, i, ud i, op i, ned i, over i; til.

In-tol'er-a-ble (in-tąl'ĕr-å-bl), *a.* utaalelig.

In-tol'er-a-bly (in-tąl'ĕr-å-bli), *ad.* paa en utaalelig Maade, utaaleligt.

In-tol'er-ance (in-tąl'ĕr-ĕns), *n.* Utaalſomhed, Intolerance.

In-tol'er-ant (in-tąl'ĕr-ĕnt), *a.* uſikket til at taale; utaalſom, intolerant; *n.* Intolerant.

In'to-na'tion (in'tö-nei'ſjøn), *n.* Iſtemmelſe; Tordnen; T. Intonation (i Sang).

In-tox'i-cate (in-tąks'i-keit), *v.* beruſe; *fig.* beruſe, forblinde, indtage, bedaare.

In-tox'i-ca'tion (in-tąks'i-kei'ſjøn), *n.* Beruſelſe, Rus (ogſaa *fig.*).

In-tract'a-bil'i-ty (in-trækt'å-bil'i-ti), *n.* Ubøjelighed, Gjenſtridighed.

In-tract'a-ble (in-trækt'å-bl), *a.* uſtyrlig, ubøjelig, gjenſtridig, halsſtarrig; vild, utæmmelig.

In-tran'si-tive (in-trăn'ſi-tiv), *a.* T. intranſitiv, uvirkende.

In-trench' (in-trĕntsj'), *v.* gjøre Fordybninger, fure; indſkanſe, forſkanſe (med Skanſegrave).

In-trench'ment (in-trĕntsj'mĕnt), *n.* Forſkansning.

In-trep'id (in-trĕp'id), *a.* uforſagt, uforfærdet,

In'tre-pid'i-ty (in'tri-pid'i-ti), *n.* Uforſagthed, Mod.

In-trep'id-ly (in-trēp'id-li), *ad.* med Uforfærdethed.
In'tri-ca-cy (in'tri-kå-si), *n.* Forvikling.
In'tri-cate (in'tri-kēt), *a.* indviklet, forviklet.
In'tri-cate-ly (in'tri-kēt-li), *ad.* paa en indviklet Maade.
In-trigue' (in-trig'), *v.* indvikle, forvirre; smede Rænker, virke paa en listig eller underfundig Maade, drive hemmelige Underhandlinger; indlade sig i Kjærlighedshandel; *n.* Forvikling, Knude (i et Skuespil osv.), Intrigue; Rænke, Underfundighed, List; hemmelig Underhandling, hemmelig Kjærlighedshandel.
In-trigu'er (in-trig'ør), *n.* Rænkesmed, Rænkemager; Boler, Bolerske, Kobler.
In-trin'sic (in-trin'sik), **In-trin'sic-al** (in-trin'sik-ĕl), *a.* indvortes, indre, inderlig; væsentlig, egentlig.
In-trin'sic-al-ly (in-trin'sik-ĕl-li), *ad.* paa en indre og væsentlig Maade; *fig.* fortræffeligt.
In'tro-duce' (in'trö-djus'), *v.* indføre, indlede; gjøre bekjendt med, introducere; føre i Brug.
In'tro-duc'tion (in'trö-dŏk'sjøn), *n.* Indførelse; Indledning; Introduktion.
In'tro-duct'ive (in'trö-dŏkt'iv), *a.* indledende, foreløbig.
In'tro-duc'to-ry (in'trö-dŏk'tö-ri), *a.* se Introductive.
In'tro-spec'tion (in trö-spĕk'sjøn), *n.* indre Beskuelse, Prøvelse.
In'tro-vert' (in'trö-vørt'), *v.* vende indad.
In-trude' (in-trud'), *v.* indtrænge sig, paatrænge sig; gjøre Indgreb; indtrænge, paanøde.
In-trud'er (in-trud'ør), *n.* paatrængende, besværlig Gjest; uretmæssig Besidder.
In-tru'sion (in-trų'sjøn), *n.* Indtrængen; Paatrængenhed, Ubeskjedenhed; Anmasselse, Indgreb.
In-tru'sive (in-trų'siv), *a.* indtrængende, paatrængende, besværlig.
In-trust' (in-trøst'), *v.* anbetro, betro.
In'tu-i'tion (in'tjü-isj'øn), *n.* Anskuelse, Betragtning; Anskuelse (umiddelbar Opfatten).
In-tu'i-tive (in-tjų'i-tiv), *a.* anskuelig, umiddelbart erkjendende.
In-tu'i-tive-ly (in-tjų'i-tiv-li), *ad.* se Intuitive.
In'tu-mes'cence (in'tjü-mĕs'sens), *n.* Opsvulmen.
In-twine' (in-tuain'), *v.* tvinde sammen, indflette (ogsaa *fig.*); omflette.
In-un'date (in-øn'dēt), *v.* oversvømme.
In'un-da'tion (in'øn-dē'sjøn), *n.* Oversvømmelse.
In-ure' (in-jur'), *v.* tilvænne, vænne, øve, hærde; komme til Brug, blive anvendt, tjene til Bedste (for).
In-ure'ment (in-jur'mĕnt), *n.* Vane, Øvelse, Færdighed.
In-urn' (in-ørn' *v.* lægge i en Urne, lægge i Graven, begrave.
In'u-til'i-ty (in'jü-til'i-ti), *n.* Ubrugbarhed, Unytte.
In-vade' (in-vēd'), *v.* gjøre Indfald i; anfalde, angribe (ogsaa *fig.*).
In-vad'er (in-vēd'ør), *n.* En som gjør Indfald, Angriber; Voldsmand.
In-val'id (in-văl'id), *a.* svag, kraftløs; ugyldig.
In'va-lid (in'vå-lid), *n.* sygelig Person, Invalid.
In-val'i-date (in-văl'i-dēt), *v.* svække, afkræfte; gjøre ugyldig.
In-va-lid'i-ty (in'vå-lid'i-ti), *n.* Svaghed, Kraftløshed; Ugyldighed.
In-val'u-a-ble (in-văl'jü-å-bl), *a.* uvurderlig, uskatterlig.
In-va'ri-a-ble (in-vē'ri-å-bl), *a.* uforanderlig.
In-va'ri-a-bly (in-vē'ri-å-bli), *ad.* uforanderligen.

In-va'sion (in-vei'sjøn), *n.* Indfald, Strejftog; Anfald, Angreb; Indgreb.
In-va'sive (in-vei'siv), *a.* angribende, Angrebs-; fjendtlig.
In-vec'tive (in-vek'tiv), *a.* ſtiklende, bidende, fornærmende; *n.* lydelig Dadel, haard Tiltale, bitter Bebrejdelſe, Skjelden; Spotteſkrift.
In-veigh' (in-vei'), *v.* dadle bittert, bebrejde, ſkjelde.
In-veigh'er (in-vei'ør), *n.* heftig Dadler.
In-vei'gle (in-vei'gl), *v.* forlede, forføre, forlokke.
In-vent' (in-vent'), *v.* opfinde; optænke, opdigte.
In-ven'tion (in-vén'sjøn), *n.* Opfindelſe; Opdigtelſe.
In-vent'ive (in-vent'iv), *a.* opfindſom, Opfindelſes-.
In-vent'or (in-vent'ør), *n.* Opfinder; Opdigter.
In'ven-to-ry (in'vén-tö-ri), *n.* Inventarium, Liſte eller Fortegnelſe (over rørligt Gods), Katalog; *v.* gjøre et Inventarium eller en Fortegnelſe over, anføre paa Liſten.
In-verse' (in-vørs'), *a.* omvendt.
In-verse'ly (in-vørs'li), *ad.* paa omvendt eller forkjert Maade.
In-ver'sion (in-vør'sjøn), *n.* Omvenden, Omſætning, det Modſatte; T. Inverſion, Ordomſætning.
In-vert' (in-vørt'), *v.* vende (noget) om, omſætte, vende op og ned paa; give en urigtig Retning, anvende urigtig.
In-vert'ed-ly (in-vørt'éd-li), *ad.* omvendt.
In-vest' (in-vést'), *v.* beklæde, klæde; ſmykke, pryde (med, with); ſætte i Beſiddelſe (af, in), beklæde (med et Embede eller en Værdighed), forlene, indſætte; give, ſkjenke; omringe, indſlutte, inveſtere (ſom i en Belejring); gjøre (Penge) frugtbringende.
In-ves'ti-gate (in-vés'ti-geit), *v.* opſpore, udforſke, undersøge.
In-ves'ti-ga'tion (in-vés'ti-gei'sjøn), Udforſkning, Undersøgelſe.
In-ves'ti-ga'tor (in-vés'ti-gei'tør), *n.* Forſker, Granſker.
In-vest'i-ture (in-vést'i-tjür), *n.* Indſættelſe (i et Embede), Forlening, Inveſtitur; Kaldsrettighed, Forleningsret.
In-vest'ment (in-vést'ment), *n.* Klædning, Dragt; Omringelſe; Indſættelſe (Penges); Ejendom hvori Pengene ere ſatte.
In-vet'er-a-cy (in-vét'ør-å-ſi), *n.* lang Varighed, Ælde, indgroet Beſkaffenhed; Vedholdenhed, Haardnakkethed (Sygdoms).
In-vet'er-ate (in-vét'ør-ét), *a.* meget gammel, indgroet; vedholdende, haardnakket.
In-vid'i-ous (in-vid'i-øs), *a.* misundelig, hadefuld, avindſyg; ſom vækker Had eller Misfornøjelſe, forhadt.
In-vid'i-ous-ly (in-vid'i-øs-li), *ad.* misundeligen, forhadt.
In-vig'or-ate (in-vig'ør-eit), *v.* give Kraft, ſtyrke; oplive, beſjæle.
In-vig'or-a'tion (in-vig'ør-ei'sjøn), *n.* Styrkelſe.
In-vin'ci-ble (in-vin'ſi-bl), *a.* uovervindelig.
In-vin'ci-bly (in-vin'ſi-bli), *ad.* uovervindeligen.
In-vi'o-la-ble (in-vai'ö-lå-bl), *a.* uforkrænkelig; ubrødelig; hellig (ſom ikke kan eller maa vanhelliges).
In-vi'o-la-bly (in-vai'ö-lå-bli), *ad.* ukrænkeligen.
In-vi'o-late (in-vai'ö-lét), *a.* uforkrænket, uvanhelliget, uſkadt.
In-vis'i-bil'i-ty (in-vis'i-bil'i-ti), *n.* Uſynlighed.
In-vis'i-ble (in-vis'i-bl), *a.* uſynlig.
In-vis'i-bly (in-vis'i-bli), *ad.* paa en uſynlig Maade.
In'vi-ta'tion (in'vi-tei'sjøn), *n.* Indbydelſe.
In-vite' (in-vait'), *v.* indbyde, invitere; *fig.* hendrage, lokke.
In-vit'ing-ly, (in-vait'ing-li, *ad.* indbydende; tillokkende

In'vo-cate (in'vö-keit), *v.* anraabe, paakalde.
In'vo-ca'tion (in'vö-kei'sjön), *n.* Anraabelse, Paakaldelse.
In'voice (in'vøis), *n.* Faktura, Varefortegnelse (med vedføjet Prisberegning); *v.* indføre paa en Faktura.
In-voke' (in-vök'), *v.* se Invocate.
In-vol'un-ta-ri-ly (in-vɔl'øn-tå-ri-li), *ad.* ikke frivillig, ugjerne.
In-vol'un-ta-ry (in-vɔl'øn-tå-ri), *a.* ufrivillig, tvungen; uvilkaarlig.
In'vo-lu'tion (in'vö-ljy'sjön), *n.* Indvikling; Bedækning, Hylster; *fig.* Indvikling, Forvikling; T. Ophøjelse til en højere Potens.
In-volve' (in-vɔlv'), *v.* indvikle, indhylle; indbefatte; indeholde; *fig.* indvikle, forvikle.
In-vul'ner-a-ble (in-vøl'nør-å-bl), *a.* som ikke kan saares eller fornærmes.
In-wall' (in-ɔl'), *v.* ommure, befæste.
In'ward (in'ɔ'ørd), *ad.* indad; indvortes; *a.* indad vendt; indre, indvendig, indvortes; *fig.* fortrolig; *n.* Indre.
In'ward-ly (in'ɔ'ørd-li), *ad.* indad; indvortes, indvendig (ogsaa *fig*).
In'wards (in'ɔ'ørds), *ad.* indad; indvortes.
In-weave' (in-wiv'), *v.* indvæve; indflette.
In-wrap' (in-ræp'), *v.* indvikle, indhylle; forvikle, forvirre.
In-wrought' (in-rɑt'), *a.* indvirket, udarbejdet.
I-ras'ci-bil'i-ty (ai-ræs'si-bil'i-ti), *n.* Vredladenhed, Hidsighed.
I-ras'ci-ble (ai-ræs'si-bl), *a.* vredagtig, opfarende, hidsig, koleriſk.
I'rate (ai'rēt), *a.* vred, opbragt, heftig.
Ire (air), *n.* Vrede, Forbitrelse.
Ire'ful (air'ful), *a.* vred, harmfuld.
Ire'land (air'lænd), *n.* Irland.
I'ris (ai'ris), *n.* Regnbue; Regnbuehinde (i Øjet), Iris; Iris (Planteslægt).
I'rish (ai'risj), *a.* irſk, irlandſk.
I'rish-man (ai'risj-mæn), *n.* Irlænder.
Irk'some (ørk'søm), *a.* ærgerlig, fortrædelig, besværlig, kjedsommelig.
I'ron (ai'ørn), *n.* Jern (ogsaa for: Værktøj af Jern); *a.* af Jern, Jern-; jernagtig; *v.* lægge i Jern (Lænker); glatte med Jern, stryge (Linned osv.).
I'ron-clad (ai'ørn-klæd), *a.* panſret; *n.* Panſerſkib.
I-ron'ic-al (ai-rɑn'ik-ēl), *a.* ironiſk, strømtende, skjemtende, skalkagtig.
I-ron'ic-al-ly (ai-rɑn'ik-ēl-li), *ad.* paa en ironiſk eller skjemtende Vis.
I'ron-y (ai'røn-i), *n.* Ironi, Skrømt.
Ir-ra'di-ance (ir-rei'di-ēns), *n.* Straalen, Straaleglans, Straalekaſt; Straaler *pl.*; Beſtraalelse.
Ir-ra'di-ate (ir-rei'di-ēt), *v.* beſtraale; opklare, oplyse; opvarme, olive; skinne, straale (paa noget).
Ir-ra'di-a'tion (ir-rei'di-ei'sjön), *n.* Straalen; Beſtraalelse; Oplysning.
Ir-ra'tion-al (ir-ræ'sjøn-ēl), *a.* ufornuftig; urimelig.
Ir-ra'tion-al-ly (ir-ræ'sjøn-ēl-li), *ad.* paa en ufornuftig Maade, urimeligen.
Ir're-claim'a-ble (ir'ri-kleim'å-bl), *a.* uigjenkaldelig; uforbederlig.
Ir-rec'on-cil'a-ble (ir-rek'øn-sail'å-bl), *a.* uforsonlig; uforenelig.
Ir're-coy'er-a-ble (ir'ri-køv'ør-å-bl) *a.* uerstattelig, ubodelig; uigjenbringelig, uigjenkaldelig.
Ir're-coy'er-a-bly (ir'ri-køv'ør-å-bli), *ad.* uerstatteligt.
Ir're-deem'a-ble (ir'ri-dim'å-bl), *a.* uigjenløselig.
Ir're-du'ci-ble (ir'ri-djy'si-bl), *a.* som ikke kan bringes tilbage til den forrige Tilstand, irreducibel.
Ir-ref'ra-ga-ble (ir-ref'rå-gå-bl), *a.* uomstødelig, uigjendrivelig.
Ir-ref'u-ta-ble (ir-ref'jy-tå-bl eller ir'ri-fjyt'å-bl), *a.* uigjendrivelig.

Ir-reg'u-lar (ir-rĕg'jü-lør), *n.* uregelmæssig, uregelret; uordentlig.
Ir-reg'u-lar'i-ty (ir-rĕg'jü-lær'i-ti), *n.* Uregelmæssighed; Uorden.
Ir-reg'u-lar-ly (ir-rĕg'jü-lør-li), *ad.* uregelmæssigt; uordentligt.
Ir-rel'a-tive (ir-rĕl'å-tiv), *a.* uden Forbindelse, uforbunden, enkelt.
Ir-rel'e-van-cy (ir-rĕl'i-vĕn-si), *n.* Uanvendelighed; Hensigtsløshed.
Ir-rel'e-vant (ir-rĕl'i-vĕnt), *a.* ikke henhørende, uanvendelig, (Sagen) uvedkommende; hensigtsløs.
Ir're-lig'ion (ir'ri-lidj'øn), *n.* Ugudelighed; Ryggesløshed.
Ir're-lig'ious (ir'ri-lidj'øs), *a.* irreligiøs, ugudelig, ryggesløs.
Ir're-me'di-a-ble (ir'ri-mi'di-å-bl), *a.* uafhjælpelig, ulægelig.
Ir-rep'a-ra-ble (ir-rĕp'å-rå-bl), *a.* uerstattelig, uoprettelig.
Ir-rep'a-ra-bly (ir-rĕp'å-rå-bli), *ad.* se Irreparable.
Ir're-peal'a-ble (ir'ri-pil'å-bl), *a.* uigjenkaldelig.
Ir-rep're-hen'si-ble (ir-rĕp'ri-hĕn'si-bl), *a.* ulastelig.
Ir're-press'i-ble (ir'ri-prĕs'i-bl), *a.* ubetvingelig, som ikke kan undertrykkes.
Ir're-proach'a-ble (ir'ri-prōtsj'å-bl), *a* ulastelig, hæderlig.
Ir're-prov'a-ble (ir'ri-pruv'å-bl), *a.* ulastelig.
Ir're-sist'i-ble (ir'ri-sist'i-bl), *a.* uimodstaaelig.
Ir're-sist'i-bly (ir'ri-sist'i-bli), *ad.* uimodstaaeligen.
Ir-res'o-lute (ir-rĕs'ö-ljüt), *a.* tvivlraadig, vankelmodig, ubestemt.
Ir-res'o-lu'tion (ir-rĕs'ö-ljü'sjøn), *n.* Tvivlraadighed, Ubestemthed, Vaklen.
Ir're-spect'ive (ir'ri-spĕkt'iv), *a.* uden Hensyn (til, of); hensynsløs, uerbødig.
Ir're-spon'si-ble (ir'ri-spŏn'si-bl), *a.* ikke ansvarlig, ikke forpligtet til Ansvar.
Ir're-triev'a-ble (ir'ri-triv'å-bl), *a.* uerstattelig, uigjenbringelig, uoprettelig.
Ir're-triev'a-bly (ir'ri-triv'å-bli), *ad.* se Irretrievable.
Ir-rev'er-ence (ir-rĕv'ør-ĕns), *n.* Uærbødighed, Mangel paa Agtelse eller Ærefrygt; Foragt.
Ir-rev'er-ent (ir-rĕv'ør-ĕnt), *a.* uærbødig, vanhellig, uden Ærefrygt.
Ir're-ver'si-ble (ir'ri-vør'si-bl), *a.* uomstødelig, uigjenkaldelig, uforanderlig.
Ir-rev'o-ca-ble (ir-rĕv'ö-kå-bl), *a.* uigjenkaldelig.
Ir-rev'o-ca-bly (ir-rĕv'ö-kå-bli), *ad.* se Irrevocable.
Ir'ri-gate (ir'ri-geit), *v.* vande, befugte, væde, overrisle.
Ir'ri-ga'tion (ir'ri-gei'sjøn), *n.* Befugtelse, Vanding, Overrisling.
Ir-rig'u-ous (ir-rig'jü-øs), *a.* vandrig; vandet, fugtig.
Ir'ri-ta-bil'i-ty (ir'ri-tå-bil'i-ti), *n.* Pirrelighed.
Ir'ri-ta-ble (ir'ri-tå-bl), *a.* pirrelig, let at opegge, irritabel.
Ir'ri-tant (ir'ri-tĕnt), *a.* opeggende.
Ir'ri-tate (ir'ri-teit), *v.* opegge, ophidse, opbringe; pirre, irritere.
Ir'ri-ta'tion (ir'ri-tei'sjøn), *n.* Ophidselse, Forbitrelse: Pirren, Irritation.
Ir-rup'tion (ir-røp'sjøn), *n.* Indbrud, Indfald (fjendtligt).
Ir-rup'tive (ir-røp'tiv), *a.* indbrydende, indstyrtende.
Is (is), er (3dje Person Ental af Verbet to be, at være).
I'sin-glass (ai'sing-glås), *n.* Husblas.
Is'land (ai'lænd), *n.* Ø; *v.* bestrø med Øer; danne til en Ø.
Isle (ail), *n.* Ø; liden Ø; Gang.
Isl'et (ail'ĕt), *n.* liden Ø.
Is'o-late (is'ö-leit), *v.* afsondre, særskille, isolere.
Is'o-la'tion (is'ö-lei'sjøn), *n.* Afsondring, Isolering.

I'so-therm'al (ai'sŏ-thørm'ĕl), *a.* som har lige eller samme Varmegrad.
Is'ra-el-ite (ĭs'rå-ĕl-ait), *n.* Israelit.
Is'su-a-ble (ĭsj'jü-å-bl), *a.* som fører til Afgjørelse.
Is'sue (ĭsj'jü), *v.* udgaa, komme ud, løbe eller flyde ud, udspringe; fremkomme; bryde ud, bryde frem; løbe ud, ende (i en Spids osv.); udgive (Rationer); lade udgaa, udstede; udsende; *n.* Udgang, Udstrømning, Fremkomst; Udgang, Ende, Slutning, Udfald, Følge; Udvej, Udgang; Fontanelle; Afkom, Livsfrugt, Livsarving, Børn *pl.*; Slutning, Følgeslutning; Accidentser, Sportler *pl.*; Indkomst (af Landejendom); Stridspunkt; T. Slutningsforhandling ved en Retssfstrid; Udgivelse; *pl.* Udstedelser *pl.*, Seddelbeløb.
Isth'mus (ĭs'møs eller ĭst'møs), *n.* Hals, Landstrimmel, Tange, Isthmus.
It (ĭt), *pron.* den, det.
I-tal'ian (i-tæl'jĕn), *n.* Italiensk; Italiener; *a.* italiensk.
I-tal'ic (i-tæl'ĭk), *a.* & *ad.* italiensk; *n.* Kursivskrift.
I-tal'i-cize (i-tæl'i-sais), *v.* trykke med Kursivskrift.
Itch (ĭtsj), *n.* Fnat, Kløe; *fig.* Lyst, Hang; *v.* klø, føle Kløe; *fig.* føle Lyst til.
I'tem (ai'tĕm), *ad.* tillige, ogsaa, fremdeles, item; *n.* enkel Artikel, Punkt, Stykke (i Opregningen af enkelte Ting efter hverandre; i en Regning osv.); Vink, Antydning; *v.* optegne, notere.
It'er-ate (ĭt'ør-eit), *v.* gjentage.
It'er-a'tion (ĭt'ør-ei'sjøn), *n.* Gjentagelse.
I-tin'er-ant (ai-tin'ør-ĕnt), *a.* rejsende, omvandrende; *n.* Omrejsende; omvandrende Prædikant.
I-tin'er-a-ry (ai-tin'ør-å-ri), *a.* rejsende; udført paa Rejser; *n.* Rejsebeskrivelse, Rejsedagbog.
I-tin'er-ate (ai-tin'ør-eit), *v.* rejse om (især for at prædike.
It-self' (ĭt-sĕlf'), *pron.* sig selv, sig, selv (om Ting og Dyr).
I'vo-ry (ai'vŏ-ri), *n.* Elfenben; *a.* af Elfenben, Elfenbens-; haard eller hvid som Elfenben.
I'vy (ai'vi), *n.* Vedbende, Vintergrønt.

J.

Jab'ber (djæb'bør), *v.* pludre, sludre.
Jab'ber-er (djæb'bør-ør), *n.* Pludermund.
Ja'cinth (djei'sinth), *n.* Hyacinth.
Jack (djæk), *n.* Hans (et Navn for: John, Johannes, Johan). Dette Ord bruges som et foragteligt Udtryk om Personer: Matros, Knegt; Nar, Bajas, Hansvurst; Tusindkunstner; Tosse. Det betegner: Han (af enkelte Dyr); og anvendes (enten ene eller sammensat) om en hel Del Redskaber: Støvleknegt; liden fort Lædersflaske; Stegevender, Stegebuk; Savebuk, Saveblok; Buk; Vinde; Trækile (til Brug i Kulminer); Dæmper (som falder ned paa de enkelte Strenge i et Klaver); Regnepenge (af Messing, lignende en Sovereign).
Jack (djæk), *v.* bevæge eller flytte ved Donkraft.
Jack (djæk), *n.* Panserserk, Ringpanser; Jakke (over Panseret).
Jack (djæk), *n.* ung Gjedde (se Pike); en liden Kugle, som kastes ud, for at tjene som Maal ved Kuglespil); S. T. Gjøs (et lidet Flag paa Bugsprydet).
Jack'al (djæk'ĕl), *n.* Schakal.
Jack'a-napes (djæk'å-neips), *n.* Abe, Abekat, Nar.
Jack'ass (djæk'ås), *n.* Æsel (Han).
Jack'-boot (djæk'but), *n.* lang Støvle (op over Knæet), Rytterstøvle.

Jack'daw (djæk'dɑ), *n.* Allike.
Jack'et (djæk'ĕt), *n.* Jakke, Vams, Trøje.
Jack'-knife (djæk'naif), *n.* stor Folde-kniv.
Jac'o-bin (djæk'ö-bin), *n.* Jakobiner, Dominikaner, (Munk); Parykdue; Jakobiner, Folkeven, Kongefjende (af et vist politisk Parti).
Jac'o-bin'ic-al (djæk'ö-bin'ik-ĕl), *a.* jakobinsk, hengiven til Friheds- og Ligheds-Systemet.
Jade (djeid), *n.* Øg, Krikke, udmattet doven Hest; Hest som har Nykker; *fig.* ung Kvinde, Tøs (ironisk); Tøjte, Kvind (foragteligt); *v.* udmatte, forjage; undertrykke; fornedre, bruge til simpelt Arbejde; miste Kræfterne, udmattes, bukke under.
Jade (djeid), *n.* Nephrit (et Slags grøn Sten).
Jag (djæg), *v.* gjøre savtakket, udskjære i Bugter eller Takker; *n.* Takke; liden Bylt.
Jag'gy (djæg'gi), *a.* takket, ujævn.
Jag'u-ar' (djæg'jü-är'), *n.* Jaguar.
Jail (djeil), *n.* Fængsel; *v.* sætte i Fængsel.
Jail'er (djeil'ør), *n.* Arrestforvarer, Slutter.
Jal'ap (djæl'ĕp), *n.* Jalap (afførende Planterod).
Jam (djæm), *v.* presse fast ned, sammenpresse, trykke sammen, klemme sammen, klemme; S. T. beknibe, forstøtte; *n.* Konserve af Frugter, Syltetøj; stærkt Stenlag (i en Blymine); Barnekjole.
Jamb (djæm), *n.* Stolpe, Dørstolpe, Sidestykke.
Jane (djein), *n.* en gammelsisk Mynt; *fig.* Hvid; et Slags fin Olmerdug.
Jan'gle (djæng'gl), *v.* lade klinge uharmonisk, lade skurre; skurre; prate, sludre (meget stærkt, støjende); kives, klamres, trættes; *n.* Prat, Skvalder; Kiv.
Jan'gler (djæng'glør), *n.* Trættebror.
Jan'i-tor (djæn'i-tør), *n.* Dørvogter, Portner.
Jan'i-za-ry (djæn'i-så-ri), *n.* Janitschar.
Jant'y (djänt'i), *a.* pyntet, firlig; letfærdig, flygtig.
Jan'u-a-ry (djæn'jü-å-ri), *n.* Januar, Glugmaaned.
Ja-pan' (djå-pæn'), *n.* japansk lakeret Arbejde; *a.* japansk; *v.* japanere, male eller lakere paa japansk Maade; blanke (Fodtøj).
Jar (djär), *v.* skurre; klirre, klapre, knirke, knarke; dirre; pikke (som et Ur); lade skurre eller klirre; *fig.* være uenig, være imod; trættes, strides; *n.* Skurren, Klirren; Dirren, Rysten; Strid, Uenighed.
Jar (djär), *n.* Lerkrukke, Stenkrukke.
Jar'gon (djär'gøn), *n.* uforstaaeligt Snak, Kragemaal, Pluddervælsk; *v.* pludre.
Jas'mine (djæs'min), *n.* ægte Jasmin.
Jas'per (djæs'pør), *n.* Jaspis.
Jaun'dice (djän'dis), *n.* Gulsot.
Jaunt (djänt), *v.* gjøre korte, flygtige Udvandringer, slakke omkring, fare om; *n.* Udflugt, Tur, Omstrejfen.
Jave'lin (djæv'lin), *n.* Kastespyd; Lanse.
Jaw (djɑ), *n.* Kjæve, Mund; Gab, Kjæft, Flab; *fig.* Snak, Skjelden; *v.* bruge Kjæft, udskjelde.
Jay (djei), *n.* Skovskade; løs Kvinde.
Jeal'ous (djël'ös), *a.* skinsyg; mistænksom; misundelig; aarvaagen, nidkjær; forsigtig.
Jeal'ous-y (djël'ös-i), *n.* Skinsyge; Mistanke; Nidkjærhed; Jalousie, Vinduesskjerm.
Jean (djein), *n.* et Slags kipret Bomuldstøj.
Jeer (djir), *v.* spotte, haane; *n.* Spot, Haan, Spotteri.
Je-ho'vah (dji-hö'vå), *n.* Jehovah.
Je-june' (dji-djun'), *a.* tom; fastende, sulten; *fig.* tør, mager, flau.
Je-june'ness (dji-djun'nes), *n.*

Tomhed, Flauhed; *fig.* Tørhed.

Jel'ly (djĕl'lĭ), *n.* Gelee; tyk Saft.

Jen'ny (djĕn'nĭ), *n.* Johanne (Navn); et Slags Bomulds-Spindemaskine (som Opfinderen Arkwright opkaldte efter sin Kone Jenny).

Jeop'ard (djĕp'ŏrd), *v.* vove, udsætte for Fare.

Jeop'ard-y (djĕp'ŏrd-ĭ), *n.* Vovestykke, Fare.

Jerk (djĕrk), *v.* slaa, støde, skubbe, rykke; kaste (en Sten) ved at slaa Overarmen imod Siden; *n.* Stød, Slag; Ryk, Kast.

Jerk (djĕrk), *v.* skjære i lange Strimler (Oxekjød, til at tørres i Luften).

Jerk'in (djĕrk'ĭn), *n.* Jakke, Vams, Trøje.

Jes'sa-mine (djĕs'så-mĭn), *n.* Jasmin.

Jest (djĕst), *v.* spøge, skjemte, gjøre Løjer; *n.* Spøg, Spas, Løjer *pl.*

Jes'u-it (djĕs'jü-ĭt), *n.* Jesuit; *fig.* Rænkesmed, Hykler.

Jes'ju-it'ic-al (djĕs'djü-ĭt'ĭk-ĕl), *a.* jesuitisk.

Jet (djĕt), *n.* Gagat (et Slags fint meget sort Stenkul).

Jet (djĕt), *v.* springe ud eller frem, fremrage, staa ud; bryste sig, prunke; støde (om en Vogn); *n.* Vandstraale, Vandspring; Gasblus (af eet Hjul); Rende eller Tud (igjennem hvilken Metal flyder i Formen); fremstaaende Del, fremragende Kant.

Jew (djų), *n.* Jøde.

Jew'el (djų'ĕl), *n.* Juvel, Ædelsten; Klenodie; *fig.* Perle, Skat; *v.* pryde med Juveler.

Jew'el-ler (djų'ĕl-lør), *n.* Juveleer.

Jew'el-ler-y (djų'ĕl-lør-ĭ), *n.* Juveler *pl.*

Jew'ess (djų'ĕs), *n.* Jødinde.

Jew'ish (djų'ĭsj), *a.* jødisk

Jews'-harp (djųs'härp), *n.* Mundharpe.

Jib (djĭb), *v.* S. T. gibbe; *n.* Klyver; Ansigt seet efter Profilen; Knald.

Jib (djĭb), *v.* spottr, haane; danse, hoppe.

Jib (djĭb), *n.* en sky Hest; udtæret Hest.

Jig (djĭg), *n.* en let, hoppende Dans (ogsaa Melodien dertil); *v.* danse, hoppe.

Jilt (djĭlt), *n.* en Tyvs Brækjern eller Dirk.

Jilt (djĭlt), *n.* letfærdig Kvinde, Flane, Kokette (som tiltrækker og derpaa narrer sin Elsker); *v.* bedrage eller narre (en Elsker); være koket, flane.

Jin'gle (djĭng'gl), *v.* klinge, lade klinge; *n.* Klingen; Klokke.

Job (djŏb), *v.* hakke (som en Fugl), slaa, støde, stikke; tinge, leje (til Brug, for en vis Pris); kjøbe og sælge som en Mægler, aagre; *n.* Slag, Hug (med et skarpt Værktøj); Stykke Arbejde, lidet eller ringe Arbejde; nedrigt Arbejde; Dont, Arbejde, Forretning; (blandt undertakers) Begravelse.

Job'ber (djŏb'bør), *n.* Aktiehandler, Aagerkarl; Arbejder, Daglønner.

Jock'ey (djŏk'ĭ), *n.* Jokej (Rideknegt ved Vedderløb); Hestehandler, Hestepranger; Bedrager; ride ind paa (en anden); narre, bedrage.

Jo-cose' (djö-kōs'), *a.* spøgefuld, skjemtsom, munter.

Jo-cose'ly (djö-kōs'lĭ), *ad.* se Jocose.

Joc'u-lar (djŏk'jü-lør), *a.* } se
Joc'u-lar-ly (djŏk'jü-lør-lĭ), *ad.* } Jocose.

Joc'u-lar'i-ty (djŏk'jü-lăr'ĭ-tĭ), *n.* Skjemtsomhed, Munterhed.

Joc'und (djŏk'ŏnd), *a.* fornøjet, oprømt, munter, lystig.

Jog (djŏg), *v.* ryste, støde, skumple; støde (om en Vogn); trave, traske; bevæge sig langsomt og tungt, drive; *n.* Stød, Skub; Puf (for at give En en Antydning).

Jog'gle (djŏg'gl), *v.* ryste, støde; rystes, bevæge sig hid og did.

Join (djøin), *v.* føje, sammenføje; for-

binde, forene; bringe sammen, bringe i Berørelse; gjøre fælles; staa i Berørelse, være nær, støde op til; træffe eller støde sammen, komme i Berørelse; forene sig, forbinde sig, gjøre (En) Selskab.

Join'er (djøin'ør), *n.* Snedker.

Join'er-y (djøin'ør-i), *n.* Snedkerarbejde.

Joint (djøint), *n.* Føjning, Sammenføjning; Led, Ledemod; Hængsel, Vindbeslag (paa Daaser); Kølle, Stykke (Kjød); *a.* forbunden, forenet; fælles; *v.* sammenføje, forbinde; skille ad i Leddet, dele, hugge over.

Joint'ed (djøint'ëd), *a.* leddet (om Planter).

Joint'er (djøint'ør), *n.* T. lang Glathøvl, Langhøvl.

Joint'ly (djøint'li), *ad.* tilsammen, i Forening.

Joint'ress (djøint'rës), *n.* Deltagerinde.

Joint'-stock (djøint'stak), *n.* Kompagni-Aktier.

Joint-ten'an-cy (djøint-tën'ën-si), *n.* Medforpagtning.

Joint-ten'ant (djøint-tën'ënt), *n.* Medforpagter.

Joint'ure (djøint'jür), *n.* Landejendomme eller visse Indtægter som en Mand overdrager sin Kone paa hendes Livstid, Konelod, Enkebo; en Kontrakt, hvorved saadan Ejendom sikres hende.

Joist (djøist), *n.* Tværbjælke, Gulvligger; *v.* belægge med Tværbjælker.

Joke (djōk), *n.* Skjemt, Spøg; *v.* skjemte, spøge.

Jole (djōl), *n.* Kjæve, Kind; Hoved; Strube.

Jol'li-ty (djal'li-ti), *n.* Munterhed, Lystighed.

Jol'ly (djal'li), *a.* glad, munter, lystig; vel ved Magt, trivelig, trind.

Jol'ly (djal'li), *n.* Søsoldat.

Jolt (djōlt), *v.* ryste, støde om en Vogn paa ujevn Vej); *n.* Stød, Støden, Rysten.

Jos'tle (djas'l), *v.* støde med Albuerne, puffe, løbe imod.

Jot (djat), Jota (det græske *i*); *fig.* Punkt, Prik, Tøddel, det Allermindste; *v.* notere, optegne.

Jour'nal (djör'nël), *n.* Dagbog; Tidsskrift, Tidende, Journal.

Jour'nal-ist (djör'nël-ist), *n.* Journalist, Forfatter eller Udgiver af et Tidsskrift eller et Dagblad.

Jour'nal-ist'ic (djör'nël-ist'ik), *a.* journalistisk.

Jour'nal-ize (djör'nël-ais), *v.* indføre i Dagbogen; skrive for et Dagblad.

Jour'ney (djör'ni), *n.* Rejse (til Lands); Rejse (naar det ikke udelukkende menes Søreise); *v.* rejse, vandre.

Jour'ney-man (djör'ni-mën); *n.* Daglønner; Haandværkssvend.

Joust (djøst), *n.* Turnering, Dystløb; *v.* turnere, holde Turnering.

Jove (djōv), *n.* Jupiter.

Jo'vi-al (djō'vi-ël), *a.* som henhører til Jupiter, under Indflydelse af Jupiter (Planeten); jovialsk, munter, lystig, af muntert Sind eller Lune.

Jowl (djōl), se Jole.

Jowl'er (djōl'ør eller djaul'ør), *n.* et Slags Jagthund.

Joy (djøi), *v.* fryde sig, glæde sig, være glad; nyde; glæde, fryde; lykønske; *n.* Fryd, Glæde; Lykke.

Joy'ful (djøi'fųl), *a.* frydefuld, glad, glædende sig.

Joy'ful-ly (djøi'fųl-li), *ad.* med Fryd og Glæde.

Joy'ful-ness (djøi'fųl-nës), *n.* Fryd, Munterhed.

Joy'less (djøi'lës), *a.* frydeløs, glædeløs; glædetom, bedrøvelig.

Joy'ous (djøi'ës), *a.* glad, munter; glædelig.

Ju'bi-lant (djų'bi-lënt), *a.* jublende.

Ju'bi-lee (djų'bi-li), *n.* Jubelfest, Jubilæum.

Ju-da'ic-al (djü-dē'ik-ël), *a.* jødisk.

Ju'da-ism (djų'då-ism), *n.* Jødedom.
Ju'da-ize (djų'då-ais), *v.* leve eller være som en Jøde, judaisere.
Judge (djødsj), *v.* dømme, afsige Dom, fælde Dom; bedømme; afgjøre; anse for, holde for; *n.* Dommer; Kjender; Kunstkjender.
Judge'ship (djødsj'sjip), *n.* Dommerembede, Dommerværdighed.
Judge'ment (djødsj'mënt), *n.* Dom, Kjendelse; Straffedom; Afgjørelse; Mening, Dom; Dømmekraft, Forstand, Klogskab.
Ju'di-ca-to-ry (djų'di-kå-tö-ri), *a.* retslig; *n.* Retspleje, Rettens Haandhævelse; Ret, Domstol.
Ju'di-ca-ture (djų'di-kå-tjür), *n.* Dommerrettighed, Domsret; Domstol, Ret.
Ju-di'cial (djü-disj'ël), *a.* retslig, som angaar Rettergangen, lovformelig.
Ju-di'cial-ly (djü-disj'ël-li), *ad.* retligen, lovformeligen.
Ju-di'ci-a-ry (djü-disj'i-å-ri), *a.* retslig, lovformelig; *n.* dømmende Myndighed, Domstol.
Ju-di'cious (djü-disj'ös), *a.* skjønsom, skarpsindig, forstandig, klog.
Ju-di'cious-ly (djü-disj'ös-li), *ad.* paa en skjønsom og forstandig Maade.
Jug (djøg), *n.* Krukke; *v.* koge i en Krukke ved at sætte den i kogende Vand.
Jug (djøg), *n.* Pyt, Pøl.
Jug (djøg), *n.* en Nattergals Slag; *v.* slaa som en Nattergal.
Jug'gle (djøg'gl), *v.* gjøgle, gogle, gjøre Taskenspillerkunster; narre, skuffe, bedrage; *n.* Kogleri, Gjøgleri; Bedrageri, Kneb, List, Rænker *pl.*
Jug'gler (djøg'glör). *n.* Gjøgler, Taskenspiller; Bedrager.
Jug'gler-y (djøg'glör-i), *n.* Kneb, Fif, Bedrageri.
Ju'gu-lar (djų'gjü-lör), *a.* som hører til Halsen eller Struben; *n.* Halsaare, Halsvene.
Juice (djus), *n.* Saft, Vædske (i Planter og dyriske Legemer).
Juice'less (djus'lës), *a.* saftløs, tør.
Jui'ci-ness (djų'si-nës), *n.* Saftighed.
Jui'cy (djų'si), *a.* saftig.
Ju'lep (djų'lëp), *n.* Julep, Kjøledrik, Lægedrik.
Ju-ly' (djü-lai'), *n.* Juli, Ormemaaned.
Jum'ble (djøm'bl), *v.* ryste eller kaste sammen; blande, sammenblande, forblande, forvirre; blive sammenblandet; *n.* Blanding, Forvirring, Virvar, Miskmask.
Jump (djømp), *v.* springe, hoppe; støde (om en Vogn; i Almuesproget: gumpe); samstemme, passe sammen; søge at undgaa ved et Spring, vove, sætte paa Spil; *n.* Spring, Lykketræf.
Junc'tion (djøngk'sjøn), *n.* Forbindelse, Forening.
Junct'ure (djøngkt'jür), *n.* Sammenføjning, Fælding; Led; Forening, Enighed; *fig.* Sammenstød af vigtige Omstændigheder, kritisk Tilfælde, kritisk eller farligt Øjeblik.
June (djųn), *n.* Juni, Skjærsommer.
Jun'gle (djøng'gl), *n.* Skovland med Krat og Rør, Kratskov (i Ostindien).
Jun'ior (djųn'jör), *a.* yngre; *n.* den Yngre.
Jun-ior'i-ty (djųn-jor'i-ti), *n.* det at være den Yngre.
Ju'ni-per (djų'ni-pör), *n.* Ene, Enebærtræ; *fig.* Genevre.
Junk (djøngk), *n.* S. T. Skibsmandsgods (gammelt Tougværk).
Junk (djøngk), *n.* Junke (et kinesisk Skib).
Junk'et (djøngk'ët), *n.* Flødekage; Lækkeri; hemmeligt Gilde, Bevertning, Gjestebud; *v.* leve højt, holde Gilde, gjøre Gilde.
Jun'to (djøn'tö), *n.* Forsamling; hemmelig Forening eller Forbindelse, Komplot.
Ju-rid'ic-al (djü-rid'ik-ël), *a.* juridisk, retslig.

Ju'ris-dic'tion (djų'rĭs-dĭk'ſjŏn), *n.* Dommerrettighed, Domsret; Rettens Distrikt eller Birk, Jurisdiktion.

Ju'ris-dic'tion-al (djų'rĭs-dĭk'ſjŏn-ĕl), *a.* retslig.

Ju'ris-pru'dence (djų'rĭs-prų'dĕns) *n.* Lovkyndighed, Retsvidenſkab, Retslære, Jurisprudens.

Ju'rist (djų'rĭſt), *n.* Retslærd, Juriſt.

Ju'ror (djų'rør), **Ju'ry-man** (djų'rĭ-mĕn), } *n.* Edſvoren.

Ju'ry (djų'rĭ), *n.* Nævninger, Edſvorne *pl.* (ſamtlige 12 eller 24 jurors, hvoraf Retten beſtaar), Jury.

Just (djøſt), *a.* retfærdig, retſkaffen; ærlig, redelig; rigtig, tilbørlig, regelmæſſig, ordentlig, fuldſtændig, nøjagtig; *ad.* juſt, netop; bare, kun, blot.

Jus'tice (djøs'tĭs), *n.* Retfærdighed; Ret, Billighed; Dommer.

Jus-ti'ci-a-ry (djøs-tĭſj'ĭ-å-rĭ), *n.* Dommer, Juſtitarius.

Jus'ti-fi'a-ble (djøs'tĭ-fai'å-bl), *a.* ſom kan forſvares eller retfærdiggjøres; rigtig, bevislig.

Jus'ti-fi'a-bly (djøs'tĭ-fai'å-blĭ), *ad.* ſe Justifiable.

Jus'ti-fi-ca'tion (djøs'tĭ-fĭ-kei'ſjŏn), *n.* Retfærdiggjørelſe, Forſvar.

Jus'ti-fi-ca'to-ry (djøs'tĭ-fĭ-kei'tö-rĭ), *a.* forſvarende, Forſvars-.

Jus'ti-fi'er (djøs'tĭ-fai'ør), *n.* En ſom retfærdiggjør, Forſvarer.

Jus'ti-fy (djøs'tĭ-fai), *v.* retfærdiggjøre; forſvare; frikjende.

Jus'tle (djøs'l), *v.* ſtøde mod hinanden; ſtride, kjæmpe; ſtøde, puffe, løbe imod; turnere; *n.* Stød; Turnering.

Just'ly (djøſt'lĭ), *ad.* retfærdig; med Rette, rigtig; nøjagtig, punktlig.

Just'ness (djøſt'nĕs), *n.* Retfærdighed; Billighed; Rigtighed, Nøjagtighed.

Jut (djøt), *v.* ſtrutte, ſtaa ud, rage frem, hænge ud (ſe Jet).

Jut'ty (djøt'tĭ), *v.* lade rage frem, fremſkyde; *n.* fremſtaaende Del af et Hus, Udbygning; Dæmning.

Ju've-nes'cent (djų'vĭ-nĕs'ſĕnt), *a.* blivende moden; uvoxen.

Ju've-nile (djų'vĭ-nĭl), *a.* ung, ungdommelig; Ungdoms-.

Ju've-nil'i-ty (djų'vĭ-nĭl'ĭ-tĭ), *n.* Ungdom, Ungdommelighed; Ungdoms-Ubeſindighed.

Jux'ta-po-si'tion (djøks'tå-pö-sĭsj'øn), *n.* Sammenſtilling.

K.

Kale (keil), *n.* Kaal, Grønkaal; Kaal (Søbemad).

Kal'mi-a (kæl'mĭ-å), *n.* Kalmie (Plante).

Kan'ga-roo' (kæng'gå-rų'). *n.* Kænguruh (Dyr).

Kedge (kedsj), *n.* S. T. Varpanker; *v.* lade drive op eller ned i en Flod ved Hjælp af Strømmen eller Tidevandet; varpe med Varpanker; ſpiſe umaadelig.

Keel (kil), *n.* Kjøl; Kulpram; Kegle; et viſt Kulmaal (meſt brugeligt ved Kulbefragtninger); *v.* pløje Søen, ſejle; vende Kjølen i Vejret.

Keel'haul (kil'hål), *v.* kjølhale (en Straf); *n.* haard Behandling, Prygl *pl.*

Keel'son (kel'ſøn), *n.* S. T. Kjølſvin.

Keen (kin), *a.* ſkarp; *fig.* ſkarp, bidende, gjennemtrængende; heftig, begjerlig, ivrig; bitter; ſkarpſindig, fin, ſkarpſeende.

Keen (kin), *v.* (i Irland) holde Veklage (over Døde); *n.* Veklage, Begrædelſe.

Keen'ly (kin'lĭ), *ad.* ſkarpt, gjennemtrængende; paa en bidende Maade.

Keen'ness (kin'nĕs), *n.* Skarphed; Heftighed, Begjerlighed, Iver; Bitterhed; Skarpſindighed, Finhed.

Keep (kip), *v.* [*imp.* & *p. p.* KEPT] holde (men ikke i dette Ords egentlige Bemærkelſe: at have fat paa); beholde; bevare; bevogte, iagttage;

højtideligholde; ernære, underholde; holde sig (inde, borte osv.); opholde sig, bo; bevares, holde sig (fra Fordærvelse); Behold, Bevaring; Underhold; Omsorg, Opsigt; Borg; Slotsfængsel, Fangetaarn (i en gammel Borg).

Keep'er (kîp'ør), *n.* En som holder eller underholder osv.; Opsynsmand, Bevogter; Fangevogter, Fangefoged, Slutter; Forstmand, Skovfoged; En eller Noget som beskytter eller bevarer.

Keep'ing (kîp'ing), *n.* Holden, Forvaring; Underhold; (se Keep); Overensstemmelse, Harmoni (*fig.*); T. Holdning (i Maleri).

Keep'sake (kîp'seik), *n.* Erindring, Mindetegn.

Keg (kĕg), *n.* Anker, Træ, Bimpel (liden Tønde).

Kelp (kĕlp), *n.* en Art Blæretang eller Kløvertang; Kelp (den ved Plantens Forbrænding vundne Aske).

Ken (kĕn), *v.* kjende, vide; stjelne, bemærke, øjne, opdage (i en Afstand); *n.* Synskreds.

Ken (kĕn), *n.* Hus.

Ken'nel (kĕn'nĕl), *n.* Rendesten.

Ken'nel (kĕn'nĕl), *n.* Hundehus, Hundestald; Kobbel Hunde; Hule (Ræv's eller andre Dyrs), Rævegrav; *v.* ligge i en Hule; opholde sig, bo (foragteligt om Mennesker); holde Hunde i en Hundestald.

Kept (kĕpt), holdt, *imp.* & *p. p.* af Keep.

Ker'chief (kör'tjif), *n.* Hovedklæde; Tørklæde.

Ker'nel (kör'nĕl), *n.* Kjærne; Kirtel, Kirtelknude; *v.* sætte Kjærne.

Ker'o-sene' (kĕr'ö-sîn'), *n.* Lampeolje.

Ker'sey (kör'si), *n.* Kersej eller Kirsej (et Slags tæt kipret Uldtøj).

Ker'sey-mere (kör'si-mîr), *n.* Kasimir (fint kipret uldent Stof).

Ket'tle (kĕt'tl), *n.* Kjedel; Rusekurv.

Ket'tle-drum (kĕt'tl-drøm), *n.* Pauke, Kjedeltromme.

Key (ki), *n.* Nøgle (ogsaa *fig.*); Tangent (paa et Klaver); Klap (paa et blæsende Instrument); Nøgle (i Musik); Grundtone, Tonart; Kaj, stensat Bolværk; S. T. blindt Skjær.

Key'-hole (ki'höl), *n.* Nøglehul.

Key'stone (ki'stön), *n.* Slutsten.

Kick (kik), *v.* sparke, spænde, fodse; slaa (om Heste); *fig.* være opsætsig eller gjenstridig; *n.* Spark, Slag (med Foden).

Kick'er (kik'ĕr), *n.* En som sparker osv.; En som er opsætsig eller gjenstridig eller som gjør Bebrejdelser.

Kid (kid), *n.* Kid; *fig.* Barn, Unge; *v.* kaste, faa Unger (om Gjeden).

Kid (kid), *n.* Bundt Risbrænde; S. T. Skaffebakke.

Kid (kid), *v.* bekjendtgjøre; narre, fixere.

Kid'-gloves (kid'glövs), *n. pl.* Kidskindshandsker, Glaceehandsker *pl.*

Kid'nap (kid'năp), *v.* stjæle eller røve Børn; stjæle Mennesker.

Kid'nap-er (kid'năp-ør), **Kid'nap-per** (kid'năp-pør), } *n.* Børnetyv, Mennesketyv, Menneskerøver; Menneskehandler.

Kid'ney (kid'ni), *n.* Nyre; *fig.* Indre, Natur, Beskaffenhed; Art, Slags; (i Irland) Kartoffel.

Kil'der-kin (kil'dør-kin), *n.* Halvtønde (et Ølmaal).

Kill (kil), *v.* dræbe (ogsaa *fig.*); *n.* Jagt, dræbt Dyr.

Kiln (kil), *n.* Kølle, Tørreovn, Brændovn.

Kiln'-dry (kin'drai), *v.* tørre i en Ovn, ovntørre.

Kilt (kilt), *n.* en Skotlænders korte Skjørt; *v.* kilte, opkilte.

Kin (kin), *a.* beslægtet; *n.* Slægtskab; Slægtning, Frænde, Paarørende; Slægtninge *pl.*; Slægt, Art.

Kind (kaind), *n.* Natur, naturlig Tilstand; naturlig Drift eller Tilbøjelighed; Slægt, Art, Slags.

Kind (kaind), *a.* god, venlig, kjærlig, godmodig.
Kin'der-gar'ten (kin'dør-gär'tën), *n.* en Slags Skole for smaa Børn.
Kind'heart-ed (kaind'härt-ëd), *a.* godhjertet, godmodig.
Kin'dle (kin'dl), *v.* antænde, tænde; tage fat (om Flammer); *fig.* opflamme, ophidse; optændes.
Kind'li-ness (kaind'li-nës), *n.* Natur, Beskaffenhed; Venlighed, Godhed.
Kind'ly (kaind'li), *a.* beslægtet, af samme Art, ensartet; mild, blid; *ad.* mildt; venligt.
Kind'ness (kaind'nës), *n.* Godhed, Venlighed, Mildhed.
Kin'dred (kin'drëd), *n.* Slægtskab; Slægtninge, Beslægtede *pl.*; *fig.* Lighed; *a.* beslægtet; af samme Art.
King (king), *n.* Konge; Dam (i Damspil); *v.* gjøre til Konge, beklæde med kongelig Værdighed; herske som en Konge.
King'dom (king'døm), *n.* Kongerige; Rige.
King'fish-er (king'fisj-ør), *n.* Isfugl.
King'ly (king'li), *a.* & *ad.* kongelig.
King's-e-vil (kings'i-vl), *n.* Kirtelsyge (som forhen antoges at kunne helbredes af de engelske Konger eller Dronninger ved Berørelse).
Kink (kingk), *n.* S. T. Kinke (Snoning eller Kurre paa et Toug); *v.* slaa Kinker.
Kins'folk (kins'fōk), *n.* Slægtninge, Paarørende *pl.*
Kins'man (kins'mën), *n.* Slægtning, Frænde.
Kip'-skin (kip'skin), *n.* Læder (tilberedt af Skindet af ungt Kvæg).
Kirk (kørk), *n.* Kirke (i Skotland og det nordlige England)
Kir'tle (kør'tl), *n.* Kittel, Kjortel (af forskjellige Slags, men som rimeligvis alle fæstedes ved et Bælte).
Kiss (kis), *v.* kysse; *fig.* berøre let; *n.* Kys; et Sukkerbagværk.
Kit (kit), *n.* et Kar af forskjellig Størrelse i de forskjellige Provinser, stor Flaske, Mælkespand; Bøtte, Kar eller Tønde, hvori Lax sendes til London; det hele Indhold (af en Soldats Tornister); Pakke, Bylt (en Haandværkers); Mængde, Flok; T. Brandsats.
Kit (kit), *n.* liden Violin; Killing.
Kitch'en (kitsj'ën), *n.* Kjøkken.
Kite (kait), *n.* Glente; Drage (af Papir, et Legetøj); *fig.* rovbegjerligt Menneske.
Kit'ten (kit'tn), *n.* Kattekilling, Killing, Katteunge; *v.* faa Katteunger.
Knab (næb), *v.* gnaske, bide, tygge (især noget som knaser).
Knack (næk), *v.* knække.
Knack (næk), *n.* Legetøj, Nips, net liden Ting; Færdighed, Lethed, rette Greb; Kunstgreb, Fif.
Knag (næg), *n.* Knast, Knort; Knag (til at hænge noget paa); *pl.* de nederste Takker paa Hjortens Horn.
Knag'gy (næg'gi), *a.* knastet, knortet; knarvorn.
Knap'sack (næp'sæk), *n.* Randsel, Vadsæk, Tornister.
Knar (när), } *n.* Knast, Knort;
Knarl (närl), } Knude.
Knave (neiv), *n.* Kjeltring, Gavtyv, uærlig Karl; Skjelm, Skalk (i Spøg); Knegt (i Kortspil).
Knav'er-y (neiv'ør-i), *n.* Kjeltringstreg, Bedrageri; Skalkhed; Skjelmsstykker, Løjer *pl.*
Knav'ish (neiv'isj), *a.* uærlig; svigagtig; skjelmsk, skalkagtig.
Knead (nïd), *v.* ælte (Dej).
Knee (nï), *n.* Knæ.
Knee'-pan (nï'pæn), *n.* Knæskal.
Kneel (nïl). *v.* [*imp.* & *p.p.* KNELT] knæle.
Knell (nël), *n.* Ligklokkes Lyd, Ligklokke (se Knoll, *v.*); Skingren, Lyd (af Metalinstrumenter); *v.* lyde, klinge.
Knew (njų eller nü), vidste, kjendte, *imp.* af Know.

Knick'knack (nik'næk), *n.* Legetøj, Snurrepiberi, Nips, smaa Rariteter *pl.*

Knife (naif), *n.* Kniv; *v.* stikke med en Kniv.

Knight (nait), *n.* Ridder; Stridsmand, Kriger; Springer (i Skakspil).

Knight-er'rant (nait-ër'rënt), *n.* vandrende Ridder (som drog paa Eventyr).

Knight'hood (nait'hud), *n.* Ridderskab, Ridderværdighed, Ridderorden.

Knight'ly (nait'li), *a.* & *ad.* ridderlig.

Knit (nit), *v.* [*imp.* & *p. p.* KNIT, KNITTED] knytte, binde; strikke; forbinde; trække sammen.

Knit'ting-nee-dle (nit'ting-ni-dl), *n.* Strikkepind.

Knob (nab), *n.* Knop, Knude, Knort; Knap, Kvast, rundt Haandfang; Hoved; *v.* blive knoppet eller knudret.

Knob'by (nab'bi), *a.* knortet, knudret, *fig.* knubbet, trodsig.

Knock (nak), *v.* banke; slaa, give et Slag; støde; *n.* Slag, Stød; Banken (paa en Dør, for at lukkes ind).

Knock'er (nak'ër), *n.* Hammer paa en Dør; En som banker paa en Dør; En som slaar.

Knoll (nol), *n.* liden rund Høj; Top af en Bakke eller et Bjerg.

Knot (nat), *n.* Knude; Sløjfe; Knast, Knort; Knæ eller Led (paa et Straa); *fig.* Knude, Forvikling; Forbindelse, Baand; Selskab, Samling, Hob, Gruppe; Bundt; S. T. Knob (paa Loglinen); *v.* binde i Knude, knytte (ogsaa *fig.* om at forene); forvikle, forvirre; sætte Knuder eller Knæ (om Planter); binde Knuder (til Frynser); S. T. knobe.

Knot'ted (nat'tëd), *a.* fuld af Knuder eller Knaster, knudret.

Knot'ty (nat'ti), *a.* knudret, knortet; haard; *fig.* indviklet, vanskelig.

Knout (naut eller nut), *n.* Knut (Strafferedskab i Rusland).

Know (nō), *v.* [*imp.* KNEW; *p. p.* KNOWN] kjende; vide; gjøre Bekjendtskab; gjenkjende, kjende.

Know'a-ble (nō'å-bl), *a.* som kan kjendes eller vides.

Knowl'edge (nal'ëdsj), *n.* Kundskab; Kjendskab; Erfaring; Vidende; Bekjendtskab.

Known (nōn), kjendt, vidst, *p. p.* af Know.

Knuck'le (nœk'l), *n.* Knokkel, Kno; Skank (af en Kalv).

Knurle (nërl), *n.* et rundt Stykke Træ (som bruges i en Leg kaldet Knurspell).

L.

La (lg), *i.* se! se til! aa! nej se!

La'bel (lei'bël), *n.* Seddel (ogsaa et Stykke Tøj eller en liden Metalplade med Navn, Titel eller Indhold), Signatur, Fladeskilt, Tilsætning eller Anhang (til et Dokument), Kodicil; et Stykke Papir eller Pergament, hvorpaa Seglet vedhænges; Kant paa et Felt (i Vaaben); fremstaaende Rand eller Gesims (over Vindue eller Dør); T. Diopterlineal; *v.* forsyne med en Seddel osv.

La'bi-al (lei'bi-ël), *a.* som dannes og udtales ved Hjælp af Læberne; *n.* Læbebogstav.

La'bor (lei'bër), *n.* Arbejde, Møje, Anstrængelse; stærk Bevægelse, Motion; Fødselssmerter *pl.*, Fødselsnød; *v.* arbejde, anstrænge sig; lide, være besværet (af noget), kjæmpe (med noget); bearbejde, udarbejde, forfærdige; *fig.* gjennemprygle.

Lab'or-a-to-ry (læb'ër-å-tō-ri), *n.* Laboratorium.

La'bor-er (lei'bër-ër), *n.* Arbejder; Daglønner; Sjouer.

La-bo'ri-ous (lå-bō'ri-ës), *a.* arbejdsom; møjsommelig.

La-bo'ri-ous-ly (lå-bō'ri-ës-li), *ad.* møjsommeligen.

Lab'y-rinth (læb'i-rinth), *n.* Vildgang, Labyrinth (ogsaa *fig.*).

Lac (læk), *n.* Lak (forskjellige harpixagtige Stoffer, som bruges til Fernis, Seglak osv.).

Lac (læk), *n.* Lak (et ostindisk Ord, som betegner 100,000).

Lace (leis), *n.* Snor, Lidse, Tresse, Bort, Bræmme, Galoner; Kniplinger *pl.*; S. T. Lidse; *v.* snøre, tilsnøre; bræmme, besætte eller kante med Tresser, Kniplinger, Galoner osv.

Lac'er-ate (læs'ør-eit), *v.* sønderrive.

Lac'er-a'tion (læs'ør-ei'sjøn), *n.* Sønderrivelse, Rift.

Lac'er-a'tive (læs'ør-ei'tiv), *a.* sønderrivende.

Lach'ry-mal (læk'ri-mël), *a.* som frembringer Taarer.

Lach'ry-ma-to-ry (læk'ri-må-tö-ri), *n.* Taarekrukke.

Lack (læk), *v.* mangle, fattes; have Mangel paa, trænge til, behøve, savne; lide Mangel; skjende paa, dadle; *n.* Mangel.

Lack'a-dai'sic-al (læk'å-dei'sik-ël), *a.* affekteret tankefuld, Bededags-.

Lack'ey (læk'i), *n.* Lakaj, Tjener, Betjent; *v.* være Lakaj; tjene, opvarte.

La-con'ic (lå-kon'ik), **La-con'ic-al** (lå-kon'ik-ël), *a.* lakonisk, kort og fyndig; ordknap.

La-con'ic-al-ly (lå-kon'ik-ël-li), *ad.* paa en kort og fyndig Maade.

La'con-ism (lei'kön-izm), **La-con'i-cism** (lå-kon'i-sizm), *n.* Lakonisme, lakonisk Korthed.

Lac'quer (læk'ør), *n.* Lak, Lakfernis, Lakering; *v.* lakere, overstryge med Lakfernis, fernisere.

Lac'te-al (læk'ti-ël), *a.* Mælke-, mælkeagtig; *n.* Mælkegang.

Lac-tif'er-ous (læk-tif'ør-øs), *a.* som fører Mælken (om Kar i Legemet).

Lad (læd), *n.* Dreng; Knøs, Gut; Yngling, ungt Menneske; (skotsk) ung Tjener; Ungkarl; Kjæreste.

Lad'der (læd'dør), *n.* Stige; S. T. Lejder eller Trappe.

Lade (leid), *v.* lade (et Skib osv.), læsse, belæsse.

Lade (leid), *v.* øse, øse tom.

Lad'ing (lei'ding), *n.* Ladning, Fragt.

La'dle (lei'dl), *n.* Sløv, Kjøkkenske, Grydeske, Skummeske; Øjeske; Skovl (paa et Møllehjul); T. Ladestøffel, Ladeskuffe.

La'dy (lei'di), *n.* adelig Dame (som Titel tilkommer denne Benævnelse de Koner, hvis Mænd ikke ere lavere i Rang end knight, og Døtre af Adelsmænd, som ikke ere lavere i Rang end Earl), Frue, Baronesse, Komtesse, Frøken; Dame (uden Hensyn til Rang); Gemalinde, Kone.

La'dy-ship (lei'di-sjip), *n.* Naade (som en Titel, der gives adelige Damer).

Lag (læg), *a.* lad, langsom; som kommer bagefter, sidst; *n.* Nøler; den eller det Sidste, Nederste, Fux (i en Skole); laveste Klasse, Udskud; *v.* nøle, drøje, komme bag efter; lade Vandet.

La'ger-beer (lei'gør-bir), *n.* Lagerøl.

La-goon' (lå-gun'), *n.* Lagune.

La'ic (lei'ik), *a.* læg, verdslig (ikke gejstlig); *n.* Lægmand, Lægfolk *pl.*

La'ic-al (lei'ik-ël), *a.* læg, verdslig (jvf. Lay, *a.*).

Laid (leid), *a.* led, fæl, styg.

Laid (leid), lagde, lagt, *imp.* & *p. p.* af Lay).

Lair (lær), *n.* Leje (vildt Dyrs; ogsaa om Grunden eller Græsgangen, hvorpaa de ligge).

Laird (lærd), *n.* Herre, Godsherre, Godsejer (i Skotland).

La'i-ty (lei'i-ti), *n.* Verdslighed, verdslig Stand; Lægfolk *pl.*

Lake (leik), *n.* Florentiner-Lak (højrød Malerfarve).

Lake (leik), *n.* Sø, Indsø.

Lake (leik), *v.* lege, spøge.
Lamb (læm), *n.* Lam (ogsaa *fig.*); Lammekjød; *v.* lamme, føde Lam.
Lam'bent (læm'bent), *a.* slikkende; *fig.* let berørende, som spiller omkring (noget); T. flygtig.
Lamb'kin (læm'kin), *n.* lidet Lam.
Lame (leim), *a.* lam, halt; *fig.* som halter, ufuldkommen, daarlig, slet; *v.* lamme, gjøre lam.
Lam'el-lar (læm'el-lør), *a.* bladformig (som f. Ex. Lerskifers Sammensætning).
Lame'ness (leim'nes), *n.* Lamhed; *fig.* Ufuldkommenhed.
La-ment' (lå-ment'), *v.* klage, jamre sig; beklage, begræde; *n.* Veklage, Jammerklage, Klagesang.
Lam'ent-a-ble (læm'ent-å-bl), *a.* beklagelig; klagende, Klage-; jammerlig.
Lam'ent-a-bly (læm'ent-å-bli), *ad.* i en klagende Tone.
Lam'en-ta'tion (læm'en-tei'sjøn), *n.* Veklage, Klage, Begrædelse; *pl.* Begrædelsers Bog.
Lam'i-na (læm'i-nå), *n.* tynd Plade eller Skive, Lamelle.
Lam'i-na'ted (læm'i-nei'ted), *a.* bestaaende af tynde over hinanden liggende Plader.
Lamp (læmp), *n.* Lampe, Lygte; Lys (i Poesi; baade i egentlig og figurlig Betydning).
Lamp'-black (læmp'blæk), *n.* Lampesod, Kjønrøg.
Lamp'-light (læmp'lait), *n.* Lampelys.
Lam-poon' (læm-pun'), *n.* Skandskrift; Smædedigt, Spottedigt; Spot; *v.* skrive Skandskrifter, gjennemhegle, spotte.
Lam-poon'er (læm-pun'ør), *n.* Skandskriftforfatter, Pasquillant.
Lam'prey (læm'pri), *n.* Lampret (en Fisk).
Lance (lâns), *n.* Lanse; *v.* stikke, støde; skjære, aabne, aarelade (med Lancet).
Lan'cet (lân'set), *n.* T. Lancet; et smalt spidst Vindue.
Lanch (lântsj), se Launch.
Land (lænd), *n.* Land; Jordegods, Landejendom; Jordsmon, Jord; *fig.* Folk, Nation; *v.* lande; landsætte, bringe i Land; gaa i Land; *fig.* komme af, stige af, sætte af (f. Ex. en Vogn); anbringe (paa et sikkert Sted); vinde (En for sin Mening).
Lan'dau (lân'dɑ), *n.* Landauer.
Land'ed (lænd'ed), *a.* som bestaar i Landejendomme; som ejer Landejendomme.
Land'-hold-er (lænd'hold-ør), *n.* Godsejer, Herremand.
Land'ing (lænd'ing), *n.* Landingsplads; Repos, Afsats eller Hvileplads (paa en Trappe).
Land'la-dy (lænd'lei-di), *n.* Ejerinde af et Hus eller et Landgods; Vertinde.
Land'less (lænd'les), *a.* uden Land.
Land'locked (lænd'lɑkt), *a.* indesluttet af Land eller Øer.
Land'lord (lænd'lɑrd), *n.* Godsejer, Gaardejer; Vert.
Land'loup-er (lænd'lup-ør), *n.* Landstryger.
Land'mark (lænd'märk), *n.* Grænseskjel, Sømærke (paa Land).
Land'scape (lænd'skeip), *n.* Landskab.
Land'-shark (lænd'sjärk), *n.* Prokurator; Optrækker.
Land'-slide (lænd'slaid), } *n.* Jord-
Land'-slip (lænd'slip), } skred, Fjeldskred.
Lands'man (lænds'mæn), *n.* Landboer; ubefaren Sømand.
Land'-tax (lænd'tæks), *n.* Grundskat.
Lane (lein), *n.* Gang, Stræde, snever Vej (imellem Huse eller Gjerder, eller hvilkesomhelst Sidebegrændsninger); T. Spalier (af Soldater), Dobbeltrække.
Lan'guage (læng'gwidsj), *n.* Sprog; Tungemaal.

Lan'guid (læŋ'gwid), *a.* mat, sløv, svag, kraftløs; modløs, forsagt.
Lan'guid-ly (læŋ'gwid-li), *ad.* paa en mat, kraftløs eller modløs Maade.
Lan'guish (læŋ'gwisj), *v.* blive mat, hentæres; sløves; vansmægte, smægte; *n.* Mathed; Smægten, det Smægtende.
Lan'guish-ment (læŋ'gwisj-mënt), *n.* Mathed, Kraftløshed; Smægten.
Lan'guor (læŋ'gwør), *n.* Mathed, Kraftløshed; Sløvhed, Dovenskab; Ladhed; Blødagtighed.
Lank (længk), *a.* slank, smekker, tynd, smal, mager; slap, slatten.
Lank'ness (længk'nës), *n.* Tyndhed, Magerhed; Slaphed.
Lan'tern (læn'tørn), *n.* Lanterne, Lygte; Fyr, Fyrtaarn; liden Kuppel (hvorfra Lyset kommer ned i en Bygning eller et Værelse); *v.* forsyne med Lygte; hænge paa en Lygtepæl.
Lan'yard (læn'järd), *n.* S. T. Tallieреb
Lap (læp), *v.* labe; slikke op; *n.* Drik.
Lap (læp), *n.* Flig; Skjød; *v.* folde, vikle, sno (om noget); svøbe.
Lap'-dog (læp'dog), *n.* Skjødehund.
La-pel' (lå-pël'), *n.* Overslag, Opslag (paa en Kjole).
Lap'i-da-ry (læp'i-då-ri), *n.* Stenskjærer; En som handler med udskaarne Stene eller Gemmer; Kjender af Ædelstene.
Lap'pet (læp'pët), *n.* Flig, Snip, Flip (paa en Hoveddragt); *pl.* et Slags skotsk Musselin til Forhæng. (Jvf. Lap).
Lapse (læps), *n.* Fald; *fig.* Fejltrin, Fejl; T. Fortabelse (af Kaldsret); *v.* falde, glide; henglide, forløbe; bortfalde; fortabe; hjemfalde; begaa en Fejl; henfalde (til noget); lade gaa forbi, forsømme.
Lap'stone (læp'stön), *n.* en Sten, hvorpaa Skomageren hamrer Læderet.
Lap'wing (læp'wing), *n.* Vibe (Fugl).
Lar'board (lär'bård), *n.* S. T. Bagbord.
Lar'ce-ny (lär'si-ni), *n.* T. Tyveri (begaaet under den Bestjaalnes Fraværelse).
Larch (lärtsj), *n.* Lærketræ.
Lard (lärd), *n.* Flesk; Svinefedt; *v.* spække (en Steg); komme Fedt paa; blive fed; *fig.* spække, udpynte.
Lard'er (lärd'ør), *n.* Sulekammer, Spisekammer.
Large (lärdsj), *a.* vid, bred; stor, tyk, svær; vidløftig, udtværet; rigelig, overflødig.
Large'ly (lärdsj'li), *ad.* se Large.
Large'ness (lärdsj'nës), *n.* Vidde, Bredde, Udstrækning; Storhed, Størrelse.
Lar'gess (lär'djës), *n.* Skjenk, Gave.
Lark (lärk), *n.* Lærke; lystig Streg, Løjer *pl.*, Kommers; Baad; *v.* fange Lærker.
Lark'spur (lärk'spør), *n.* Ridderspore (Plante).
Lar'ynx (lær'ingks), *n.* Strubehoved; Luftrør.
Las-civ'i-ous (lës-siv'i-øs), *a.* vellystig, letfærdig, tjælen; kaad, overgiven.
Lash (lësj), *n.* Piskeslag, Smæk, Pisk; Piskesnært, Snært; Svøbe (ogsaa *fig.*); *pl.* Øjenhaar *pl.* (se Eyelash); *v.* slaa, piske; smække; *fig.* tugte med bidende Ord, gjennemhegle; spotte; S. T. surre.
Lass (lås), *n.* Pige (bruges nu mest om en Landsbypige); (skotsk) Tjenestepige; Kjæreste, Elskede.
Las'si-tude (lås'si-tjüd), *n.* Træthed, Mathed.
Las'so (lës'sö), *n.* Lasso (i Sydamerika, en lang Snor eller Rem med en Løkke til at fange vilde Heste eller Oxer); *v.* fange med Lasso.
Last (låst), *n.* Læst (en Skomagers); *v.* spænde eller forme over en Læst.
Last (låst), *a.* sidst; yderste, nøjeste; næst foregaaende, forrige.
Last (låst), *v.* vedvare, vare, holde sig.

Last (låst), *n.* Læst (et Maal, f. Ex. af Korn er det 10 quarters).
Last'ing (låst'ing), *a.* vedvarende, varig; *n.* Udholdenhed; Lasting (et Slags uldent Tøj).
Last'ly (låst'li), *ad.* tilsidst.
Latch (lætsj), *n.* Klinke (paa en Dør); Smæklaas; *v.* lukke med en Klinke eller et Smæklaas; lukke, befæste; fange, gribe.
Latch'et (lætsj'ĕt), *n.* Skorem, Skotvinge.
Late (leit), *a.* & *ad.* sildig, silde; sidste, senere; forhenværende; afdød, salig; nylig.
Late'ly (leit'li), *a.* nylig, for kort Tid siden.
La'ten-cy (lei'tèn-si), *n.* Forborgenhed, Skjul.
Late'ness (leit'nès), *n.* sildig Tid; Nyhed (en Opdagelses osv.).
La'tent (lei'tènt), *a.* skjult; hemmelig, lønlig.
Lat'er-al (læt'ør-ĕl), *a.* som angaar eller hører til Siden, Side-, fra, paa eller ved Siden.
Lat'er-al-ly (læt'ør-ĕl-li), *ad.* ved eller til Siden.
Lath (läth), *n.* Lægte, Raft, Stage; *pl.* Lister til Underlag for Gipsning *pl.*; *v.* belægge med Lægter, lægte.
Lath (läth), *n.* Distrikt.
Lathe (leidh), *n.* Drejelad, Drejerbænk.
Lath'er (lædh'ør), *v.* skumme; indsæbe, bedække med Sæbeskum; *n.* Sæbeskum; Skum (som af en Hest).
Lath'y (läth'i), *a.* tynd eller lang som en Lægte.
Lat'in (læt'in), *a.* latinsk; *n.* Latin; latinsk Stil (i Skoler).
Lat'in-ism (læt'in-ism), *n.* Latinisme, latinsk Sprogegenhed.
La-tin'i-ty (lå-tin'i-ti), *n.* Latinitet, det latinske Sprog.
Lat'in-ize (læt'in-ais), *v.* latinisere.
Lat'i-tude (læt'i-tjüd), *n.* Bredde; *fig.* Omfang; Frihed; T. Bredde, Polhøjde.
Lat'i-tu'di-nal (læt'i-tjų'di-nĕl), *a.* som hører til Bredden.
Lat'i-tu'di-na'ri-an (læt'i-tjų'di-nei'ri-ĕn), *a.* ubunden, fri (i Tænkning); *n.* Fritænker.
Lat'i-tu'di-na'ri-an-ism (læt'i-tjų'di-nei'ri-ĕn-ism), *n.* Fritænkeri.
Lat'ten (læt'tĕn), *n.* Messing; *a.* af Messing.
Lat'ter (læt'tør), *a.* sildigere, senere; nyere (Tider osv.); sidste; sidst omtalt eller nævnt (af to).
Lat'ter-ly (læt'tør-li), *ad.* tilsidst; nylig, i den sidste Tid.
Lat'tice (læt'tis), *n.* Gitter; *v.* forsyne med Gitter; gjøre i Form af Gitter.
Laud (ląd), *v.* berømme; prise, love; *n.* Berømmelse; Pris, Lov; *pl.* Lovsang (i den rom. Kirke).
Laud'a-ble (ląd'å-bl), *a.* berømmelig, priselig, rosværdig; sund (om Safter osv.).
Laud'a-bly (ląd'å-bli), *ad.* paa en berømmelig eller rosværdig Maade.
Lau'da-num (lą'då-nøm), *n.* Valmuesaft, Opium (som Sove- og Beroligelsesmiddel), Laudanum.
Lau'da-to-ry (lą'då-tö-ri), *a.* lovende, prisende; *n.* Lovprisning.
Laugh (läf), *v.* le; *fig.* smile; være munter og glad; *n.* Latter.
Laugh'a-ble (läf'å-bl), *a.* latterlig.
Laugh'ter (läf'tør), *n.* Latter.
Launch (läntsj), *v.* udkaste, udsende, lade flyve, udslynge; fare ud; udsvæve, udskeje; udbrede sig (vidløftig); S. T. sætte i Vandet; lade løbe af Stabelen eller Bedingen; *n.* S. T. Afløbning; Beding; Travallie-Chaluppe.
Laun'dress (län'drès), *n.* Vaskerpige, Vaskerkone.
Laun'dry (län'dri), *n.* Vaskerhus; Vaskeri, Vaskning.
Lau're-ate (lą'ri-ĕt), *a.* kronet med Laurbær.
Lau'rel (lą'rĕl), *n.* Laurbær, Laurbærtræ.

La'va (le'vå eller lä'vå), *n.* Lava.
Lave (leiv), *v.* vaske, bade; vande, befugte; bade sig.
Lav'en-der (lăv'ĕn-dør), *n.* Lavendel (Plante).
La'ver (lei'vør), *n.* Vaskefad, Vaskebækken; Blade af visse Vandplanter *pl.* (som bruges til Syltetøj).
Lav'ish (lăv'ĭsj), *a.* ødsel; fri, utvungen; vild, utæmmet; *v.* forøde.
Lav'ish-ly (lăv'ĭsj-li), *ad.* paa en ødsel Maade.
Law (lą), *n.* Lov; Ret; Rettergang, Proces; Retsvidenskab, Lovkyndighed, Jura *pl.*
Law'ful (lą'føl), *a.* lovlig, retmæssig.
Law'ful-ly (lą'føl-li), *ad.* lovligen, retmæssigen.
Law'ful-ness (lą'føl-nĕs), *n.* Retmæssighed, Gyldighed.
Law'-giv-er (lą'giv-ør), *n.* Lovgiver.
Law'less (lą'lĕs), *a.* ulovlig, lovstridig; lovløs, som ingen Lov agter.
Lawn (ląn), *n.* aaben Plads mellem Skove, Skov-Eng; Græsplet, Græsplæne (i en Have).
Lawn (ląn), *n.* fineste Lærred, (aabent vævet) Kammerdug.
Law'suit (lą'sjut eller lą'sut), *n.* Proces.
Law'yer (lą'jør), *n.* Retslærd, Jurist; Prokurator (i Skotland Writer, fører en Sag kun skriftlig).
Lax (lăks), *a.* løs, ubunden; slap; ikke nøje, ubestemt, ikke meget sámvittighedsfuld; som har Bugløb eller tyndt Liv; *n.* Bugløb, Diarrhoe.
Lax'a-tive (lăks'å-tiv), *a.* opløsende, afførende; *n.* Afføringsmiddel, Laxativ.
Lax'i-ty (lăks'ĭ-ti), *n.* løs Beskaffenhed; Slaphed; Ubestemthed.
Lay (lei), *v.* [*imp.* & *p. p.* LAID] lægge; bringe til at lægge sig, dæmpe; sætte, vedde; udtænke, bestemme; aflægge, gjøre Aflæggere af (en Plante); S. T. lægge; slaa (Tougværk).
Lay (lei), *n.* Lag; Veddemaal; upløjet Jord, Græsmark, Eng.
Lay (lei), *n.* Leg (Toneleg); Sang (et Digt).
Lay (lei), *a.* læg, verdslig.
Lay'er (lei'ør), *n.* Lag; Aflægger; Høne som lægger Æg.
Lay'man (lei'mæn), *n.* Lægmand.
La'zar (lei'sør), *n.* Lazarus, Spedalsk.
Laz'a-ret'to (lăs'å-rĕt'tö), *n.* Lasaret, Hospital.
La'zi-ly (lei'si-li), *ad.* i Ladhed, dovent, med Dorskhed.
La'zi-ness (lei'si-nĕs), *n.* Dovenskab, Ladhed.
La'zy (lei'si), *a.* lad, doven; langsom.
Lea (li), *n.* fladt Land, Slette; jævn Mark, Eng.
Leach (litsj), *n.* Blodigle.
Lead (lĕd), *n.* Bly; S. T. Lod; *pl.* Blytag; *v.* overtrække eller omgive med Bly.
Lead (lid), *v.* lede, føre; anføre; formaa, bevæge; spille ud, invitere (i Kortspil); *n.* Leden, Føren; Anførsel; Hovedrolle; T. Forhaand (i Kortspil).
Lead'en (lĕd'n), *a.* af Bly; *fig.* tung, sløv; dum.
Lead'er (lid'ør), *n.* Fører, Vejviser; Anfører; Formand; Forløber (om Hesте).
Lead'ing (lid'ing), *a.* ledende, førende, første, fornemste, Hoved-.
Lead'-pen-cil (lĕd'pĕn-sĭl), *n.* Blyant.
Leaf (lif), *n.* Blad (af en Plante, en Bog); Dørfløj, Fløj (af et Bord); *v.* faa Blade, løves, springe ud.
Leaf'less (lif'lĕs), *a.* bladløs.
Leaf'let (lif'lĕt), *n.* lidet Blad.
Leaf'y (lif'i), *a.* bladrig, løvrig.
League (lig), *n.* Forbindelse, Pagt; Forbund; *v.* forbinde sig, indgaa et Forbund.
League (lig), *n.* fransk Mil.
Leak (lik), *v.* lække, have en Læk, blive læk, trække Vand, være utæt,

løbe, rinde; *fig.* komme hemmelig ud (out; om en Begivenhed eller Sag); lade Vandet; *a.* læk; *n.* Læk, Revne, Sprække.

Leak'age (lik'ėdsj), *n.* Læk (i et Fad osv.); Lækkads.

Leak'y (lik'i), *a.* læk; *fig.* sladderagtig.

Lean (lin), *v.* læne; læne sig, støtte sig; helde; forlade sig.

Lean (lin), *a.* mager, tør (ogsaa *fig.*); *n.* det Magre.

Lean'ness (lin'nės), *n.* Magerhed, Tørhed (ogsaa *fig.*).

Leap (lip), *v.* springe, hoppe; springe over (noget); springe (udøve Avlebaad, om visse Dyr); *n.* Spring, Sæt; *fig.* pludselig Overgang, Vovestykke.

Leap'-year (lip'jir), *n.* Skudaar.

Learn (lørn), *v.* lære (noget); faa at vide, høre, erfare.

Learn'ed (lørn'ėd), *a.* lærd; kyndig, bevandret.

Learn'er (lørn'ør), *n.* Lærling, Begynder.

Learn'ing (lørn'ing), *n.* Lærdom, videnskabelig Dannelse; Erfaring, Færdighed.

Lease (lis), *v.* bortleje, bortforpagte, fæste bort; *n.* Fæstebrev, Lejekontrakt; Forpagtningstid, Lejemaal; Frist.

Lease'hold (lis'hōld), *n.* Forpagtning; *a.* forpagtet.

Leash (lisj), *n.* Kobbel, Rem, Strikke, Snor; Kobbel (Jagthunde, Harer, Ræve osv., som oftest tre); *v.* koble, binde sammen.

Least (list), *a.* & *ad.* mindst, ringest.

Leath'er (lėdh'ør), *n.* Læder, Skind; Hud; *a.* Læder-; *v.* slaa som med en Rem; fare afsted.

Leath'ern (lėdh'ørn), *a.* af Læder eller Skind.

Leath'er-y (lėdh'ør-i), *a.* lædragtig.

Leave (liv), *n.* Lov, Tilladelse, Frihed; Afskjed; *v.* [*imp.* & *p. p.* LEFT] levne, efterlade, lade blive; forlade; overlade; holde op, ophøre.

Leav'en (lėv'n), *n.* Surdej; Gjæringsmiddel; *v.* syre, *fig.* indblande, indplante.

Leaves (livs), *n. pl.* (af Leaf) Blade, Løv.

Leav'ings (liv'ings), *n. pl.* Levninger *pl.*; Affald.

Lech'er (lėtsj'ør), *n.* liderligt, utugtigt Menneske, Vellystning; *v.* være liderlig, bedrive Utugt.

Lech'er-ous (lėtsj'ør-ės), *a.* liderlig, utugtig, vellystig.

Lech'er-y (lėtsj'ør-i), *n.* Utugt, Liderlighed.

Lec'tion (lėk'sjøn), *n.* Læsemaad (i et Skrift); Lektie (et vist Stykke af den hellige Skrift, som forelæses ved Gudstjenesten).

Lect'ure (lėkt'jur), *n.* Læsning, Oplæsning; Forelæsning; pedantisk Tale; Irrettesættelse, Næse; *v.* holde Forelæsninger; undervise; give en Irrettesættelse, give en Næse.

Lect'ur-er (lėkt'jur-ør), *n.* Lektor, En som holder Forelæsninger; Hjælpepræst, Kapellan.

Led (lėd), ledede, ledet, *imp.* & *p. p.* af Lead.

Ledge (lėdsj), *n.* Lag; Kant, Rand, Liste; S. T. langt Stenrev (nær Vandskorpen); S. T. Ribbe, Dæksribbe.

Ledg'er (lėdj'ør), *n.* Hovedbog (Regnskabsbog).

Lee (li), *n.* S. T. Læ.

Leech (litsj), *n.* Igle, Blodigle; *v.* sætte Igler paa.

Leech (litsj), *n.* S. T. vertikalt Lig (paa Sejlene).

Leek (lik), *n.* Porreløg (Sindbillede paa Wales).

Leer (lir), *v.* kaste Sideblik, se skjelmsk, skotte; *n.* Sideblik, skjelmsk Øjekast.

Lees (lis), *n. pl.* Bundfald, Bærme.

Lee'-shore (li'sjōr), *n.* Læland.

Lee'ward (li'ųørd eller ljų'ørd), *a.* & *ad.* i Læ.

Lee'way (li'uei), *n.* Afdrift.
Left (left), *a.* venstre.
Left (left), levnede, forlod; levnet, forladt; *imp.* & *p. p.* af Leave.
Left'-hand-ed (left'hænd-ed), *a.* kejthaandet, kejtet.
Leg (leg), *n.* Ben; Laar, Kølle; Skaft (af en Strømpe eller Støvle); Ben (af et Bord, en Stol osv.).
Leg'a-cy (leg'å-si), *n.* testamenteret Gods eller Pegesum, Legat, Arv.
Le'gal (li'gel), *a.* lovgrundet, retslig, retmæssig, retsgyldig, lovlig.
Le-gal'i-ty (li-gæl'i-ti), *n.* Lovgyldighed, Retsgyldighed.
Le'gal-ize (li'gel-ais), *v.* gjøre lovgjeldende eller retsgyldig, legalisere, sanktionere.
Le'gal-ly (li'gel-li), *ad.* lovligt, retsgyldigt.
Leg'ate (leg'et), *n.* Afsending, Gesandt; pavelig Gesandt, Legat.
Leg'a-tee' (leg'å-ti'), *n.* Legatarius.
Le-ga'tion (li-gei'sjøn), *n.* Legation, Gesandtskab, Sendelse.
Leg'a-tor' (leg'å-tqr'), *n.* Legator, Testator.
Leg'-bail (leg'beil), *n.* Sikkerhed ved Fraværelse.
Le'gend (li'djend eller ledj'end), *n.* Legende, Helgens Levnetsbeskrivelse; Krønike, Sagn; T. Legende, Omskrift (paa Mynter); *v.* fortælle som en Legende.
Leg'end-a-ry (ledj'end-å-ri), *a.* som hører til en Legende; fabelagtig, eventyrlig; *n.* Legendebog, Eventyrbog; Legende-Fortæller.
Leg'er-de-main' (ledj'ør-di-mein'), *n.* Taskenspillerkunst; *fig.* Gjøgleri, Blendværk.
Leg'i-bil'i-ty (ledj'i-bil'i-ti), *n.* Læselighed.
Leg'i-ble (ledj'i-bl), *a.* læselig, tydelig.
Leg'i-bly (ledj'i-bli), *ad.* paa en læselig Maade.
Le'gion (li'djøn), *n.* Legion; Mængde, Skare.
Le'gion-a-ry (li'djøn-å-ri), *a.* som angaar eller hører til en Legion; som indeholder en Legion; *fig.* talrig, stor.
Leg'is-late (ledj'is-leit), *v.* give Love.
Leg'is-la'tion (ledj'is-lei'sjøn), *n.* Lovgivning.
Leg'is-la'tive (ledj'is-lei'tiv), *a.* lovgivende.
Leg'is-la'tor (ledj'is-lei'tør), *n.* Lovgiver.
Leg'is-la'ture (ledj'is-lei'tjür), *n.* lovgivende Magt, Legislatur.
Le-git'i-ma-cy (li-djit'i-må-si), *n.* Lovgyldighed, Retsgyldighed; ægte Fødsel, Ægthed.
Le-git'i-mate (li-djit'i-mët), *a.* retmæssig, lovlig; ægte født; ægte.
Le-git'i-mate (li-djit'i-meit), *v.* erklære for lovret eller ægte, legitimere; lyse i Kuld og Kjøn.
Le-git'i-mate-ly (li-djit'i-mët-li), *ad.* se Legitimate, *a.*).
Le-git'i-ma'tion (li-djit'i-mei'sjøn), *n.* Lovliggjørelse, Gyldighedserklæring, Legitimation, Kuldysning.
Leg'ume (leg'jüm eller li-gjum'), *n.* Bælgfrugt.
Le-gu'mi-nous (li-gju'mi-nøs), *a.* som hører til eller ligner Bælgfrugter.
Leis'ure (li'sjur), *n.* Mag, Ro, Frihed for Arbejde; Lejlighed, Tid (til at gjøre noget).
Leis'ure-ly (li'sjur-li), *a.* & *ad.* magelig, i Mag, efter Tid og Lejlighed.
Lem'on (lem'øn), *n.* Citron.
Lem'on-ade' (lem'øn-eid'), *n.* Limonade.
Lend (lend), *v.* [*imp.* & *p. p.* LENT] laane, udlaane; række.
Length (length), *n.* Længde; Strækning.
Length'en (length'n), *v.* forlænge, udstrække; blive længere, tiltage i Længde.
Length'wise (length'uais), *ad.* efter Længden, paa langs.

Length'y (lĕngth'ĭ), *a.* vel lang, noget udtværet, langtrukken.
Le'ni-en-cy (lī'nĭ-ĕn-sĭ), *n.* Mildhed, Lemfældighed.
Le'ni-ent (lī'nĭ-ĕnt), *a.* formildende, lindrende; lemfældig, mild; *n.* Lindringsmiddel.
Len'i-tive (lĕn'ĭ-tĭv), *a.* lindrende; *n.* Lindringsmiddel.
Len'i-ty (lĕn'ĭ-tĭ), *n.* Mildhed, Lemfældighed, Overbærenhed.
Lens (lĕns), *n.* Linse, Linseglas; Øjeglas.
Lent (lĕnt), laante, laant, *imp.* & *p. p.* af Lend.
Lent (lĕnt), *n.* Faste, Fastetid.
Len'til (lĕn'tĭl), *n.* Linse (en Frugt).
Le'o-nine (lī'ö-nain), *a.* Løve-, som ligner en Løve.
Leop'ard (lĕp'ĕrd), *n.* Leopard.
Lep'er (lĕp'ĕr), *n.* Spedalsk.
Lep'o-rine (lĕp'ö-rain eller lĕp'ö-rĭn), *a.* hareagtig, Hare-.
Lep'ro-sy (lĕp'rö-sĭ), *n.* Spedalskhed.
Lep'rous (lĕp'rŭs), *a.* spedalsk.
Le'sion (lī'sjŏn), *n.* Læsion, Beskadigelse, Skade.
Less (lĕs), *a.* & *ad.* mindre; ringere.
Les-see' (lĕs-sī'), *n.* Forpagter, Lejer (jvf. Lease).
Less'en (lĕs'n), *v.* gjøre mindre, formindske, forringe; nedsætte, forklejne; svække; formindskes, aftage, blive svagere.
Less'er (lĕs'ĕr), *a.* mindre; ringere.
Les'son (lĕs'n), *n.* Lektie (Stykke af Bibelen som forelæses ved Gudstjenesten); Lektie, Lærestykke; Forelæsning; Lærdom, Forholdsregel; Undervisning, Information, Informationstime; Irettesættelse, Lektie; T. Stemme (det som hvert Instrument har at spille); *v.* undervise lære, oplære.
Les'sor (lĕs'ĕr), *n.* Bortforpagter, Udlejer, Ejer.
Lest (lĕst), *conj.* forat ikke, at ikke; at (efter Ord som betegne Tvivl eller Frygt); af Frygt for at.
Let (lĕt), *v.* [*imp.* & *p. p.* LET] lade; tillade; udleje, bortforpagte.
Let (lĕt), *v.* hindre, forhindre; *n.* Hindring, Modstand.
Le'thal (lī'thĕl), *a.* dødelig.
Le-thar'gic (lĭ-thär'djĭk), *a.* sovesyg; søvnagtig, dorsk.
Leth'ar-gy (lĕth'ĕr-djĭ), *n.* Sovesyge; Døsighed, Dorskhed.
Le'the (lī'thĭ), *n.* Lethe; *fig.* Forglemmelse; Død.
Le-the'an (lĭ-thĭ'ĕn), *a.* som bevirker Forglemmelse, Forglemmelses-.
Le-thif'er-ous (lĭ-thĭf'ĕr-ŏs), *a.* som bringer Døden, dødelig.
Let'ter (lĕt'tĕr), *n.* Bogstav; Letter, Trykbogstav; Skrift; Brev (Skrivelse; skriftligt Dokument); *pl.* Videnskaber *pl.*, Literatur.
Let'ter (lĕt'tĕr), *n.* En som lader (noget ske), som tillader; Udlejer.
Let'ter-press (lĕt'tĕr-prĕs), *n.* Tryk (med bevægelige Typer), Prent, Tryk-Skrift, Text.
Let'tuce (lĕt'tĭs), *n.* Salat.
Le'vant (lĭ'vĕnt), *n.* Levante, Østerland; *a.* østlig.
Le-vant' (lĭ-vĕnt'), *v.* løbe bort uden at betale.
Le-van'tine (lĭ-vĕn'tĭn), *a.* østerlandsk, levantisk; *n. pl.* Indbyggere af Levanten *pl.*
Lev'ee (lĕv'ĭ), *n.* Opstaaen; Morgenaudients.
Lev'el (lĕv'ĕl), *v.* jævne, gjøre lige eller flet, gjøre flad; sløjfe; sætte paa lige Fod; bringe i samme Retning (som en anden Gjenstand), stille; sigte (efter eller til noget); være stillet, passe; slutte sig, gjette sig (til, at); indføre Lighed; *a.* jævn, flet, lige, flad; *fig.* stillet, afmaalt; *n.* Slette, Flade; lige Forhold, Jævnmaal, Jævnlinie, lige Stilling; horisontal Minegang, Stolle; Rettesnor, Retning, Skudlinie; Synslinie, Synskreds; Vaterpas.
Lev'el-ler (lĕv'ĕl-lør), *n.* En som jævner; *fig.* En som søger at sætte

alt paa lige Fod, som søger at indføre Lighed.

Le'ver (li'vør eller lēv'ør), *n.* Løftestang, Vægtstang.

Lev'er-et (lēv'ør-ēt), *n.* ung Hare.

Lev'i-a-ble (lēv'i-å-bl), *a.* som kan hæves eller paalægges (jvf. Lævy).

Le-vi'a-than (li-vai'å-thēn), *n.* Leviathan.

Lev'i-gate (lēv'i-geit), *v.* glatte; jævne (flydende Ting); rive til Støv, pulverisere.

Le'vite (li'vait), *n.* Levit; Præst (foragteligt).

Le-vit'ic-al (li-vit'ik-ēl), *a.* levitisk.

Lev'i-ty (lēv'i-ti), *n.* Lethed; *fig.* Ustadighed, Letsindighed, Flygtighed, Letfærdighed.

Lev'y (lēv'i), *v.* hæve, oppebære; samle, udskrive (en Hær, Soldater); *n.* Oppebørsel; Paalæg; Udskrivning; udskrevet Mandskab.

Lewd (ljud), *a.* liderlig, udsvævende, utugtig.

Lewd'ness (ljud'nēs), *n.* Liderlighed, Udsvævelse.

Lex'ic-al (lēks'ik-ēl), *a.* lexikalsk.

Lex'i-cog'ra-pher (lēks'i-kag'rå-før) *n.* Ordbogskriver, Lexikograf.

Lex'i-cog'ra-phy (lēks'i-kag'rå-fi), *n.* Lexikografi, Udarbejdelse af Ordbøger.

Lex'i-con (lēks'i-kan), *n.* Lexikon, Ordbog.

Li'a-ble (lai'å-bl), *a.* bunden, forpligtet, underkastet, skyldig; ansvarlig (for, for); udsat (for, to).

Li'a-ble-ness (lai'å-bl-nēs), } *n.*
Li'a-bil'i-ty (lai'å-bil'i-ti), } det at være forpligtet, Ansvarlighed; det at være udsat for, Tilbøjelighed.

Li'a-bil'i-ties (lai'å-bil'i-tis), *n. pl.* Passiver *pl.*, Passiv-Gjeld.

Li'ar (lai'ør), *n.* Løgner, Løgnerske. (Jvf. Lie, *v.*).

Li-ba'tion (lai-bei'sjøn), *n.* Libation, Drikkeoffer (hos Romerne).

Li'bel (lai'bēl), *n.* Skandskrift, Smædeskrift; Klage, Klageskrift, Bønskrift (til Øvrigheden); *v.* skrive Skandskrifter; smæde, vanære eller nedrive ved Skandskrifter, pasquillere.

Li'bel-er (lai'bēl-ør), *n.* Skandskrift-Forfatter, Injuriant.

Li'bel-ous (lai'bēl-øs), *a.* ærerørig.

Lib'er-al (lib'ør-ēl), *a.* liberal, frisindet, fordomsfri; ædel, ædelmodig, ædelsindet; god, gavmild, rund.

Lib'er-al'i-ty (lib'ør-æl'i-ti), *n.* ædel Tænke- og Handlemaade; Gavmildhed, Godhed.

Lib'er-al-ize (lib'ør-ēl-ais), *v.* fremkalde en ædlere Tænkemaade hos, gjøre frisindet.

Lib'er-al-ly (lib'ør-ēl-li), *ad.* se Liberal.

Lib'er-ate (lib'ør-eit), *v.* befri.

Lib'er-a'tion (lib'ør-ei'sjøn), *n.* Befrielse.

Lib'er-a'tor (lib'ør-ei'tør), *n.* Befrier.

Lib'er-tine (lib'ør-tin), *a.* fri, tøjlesløs, udsvævende; ryggesløs; *n.* Frigiven; udsvævende, ryggesløst Menneske; Fritænker.

Lib'er-tin-ism (lib'ør-tin-ism), *n.* Tøjlesløshed; Udsvævelse; Ryggesløshed; Fritænkeri.

Lib'er-ty (lib'ør-ti), *n.* Frihed; Privilegium.

Li-bid'i-nous (li-bid'i-nøs), *a.* vellystig.

Li'bra (lai'brå), *n.* Vægten (Himmeltegn).

Li-bra'ri-an (lai-brei'ri-ēn), *n.* Bibliothekar; Afskriver (hos de Gamle).

Li'bra-ry (lai'brå-ri), *n.* Bibliothek (Bogsal; Bogsamling).

Li'brate (lai'breit), *v.* holde i Ligevægt, holde svævende.

Li-bra'tion (lai-brei'sjøn), *n.* Svajen, Libration (Maanens).

Li'bra-to-ry (lai'brå-tö-ri), *a.* svajende.

Lice (lais), *n.* (*pl.* af Louse) Lus *pl.*

Li'cence (lai'sens), *n.* Tilladelse, Frihed, Bevilling; Fribrev; Tøjlesløs-

hed, Frækhed, Selvraadighed; *v.* tillade, bevilge, bemyndige, give Bevilling paa.

Li-cen'ti-ate (lai-sen'sji-et), *n.* Licentiat; autoriseret Læge.

Li-cen'tious (lai-sen'sjøs), *a.* tøjleløs, selvraadig, udsvævende, frækt, utæmmet.

Li-cen'tious-ness (lai-sen'sjøs-nes), *n.* Tøjleløshed.

Li'chen (lai'ken eller litsj'en), *n.* Lav (Plante); Udslet, Ringorm.

Lick (lik), *v.* slikke; *n.* Slik.

Lick (lik), *v.* slaa, smække, *n.* Slag, Smæk.

Lick (lik), *v.* overgaa, besejre; tugte, piske.

Lick'er-ish (lik'ør-isj), *a.* slikken; lækker.

Lick'ing (lik'ing), *n.* Dragt Prygl.

Lic'or-ice (lik'ør-ais), *n.* Lakris, Lakrissaft.

Lid (lid), *n.* Laag, Dækkel; Øjenlaag.

Lie (lai), *v.* lyve; *n.* Løgn, Usandhed.

Lie (lai), *v.* [*imp.* LAY; *p. p.* LAIN] ligge; være beliggende; *n.* Jordlagenes Beliggenhed og Retning; et Lands Udseende og Karakter.

Lief (lif), *a.* elsket, kjær; *ad.* gjerne.

Liege (lidsj), *n.* Lensherre, Overherre, Fyrste; *a.* som har Lensherlighed; lenspligtig.

Li'en (lai'en eller li'en), *n.* T. Hefteelse eller Forpligtelse (som hviler paa en Ejendom).

Lieu (ljy), *n.* Sted.

Lieu-ten'an-cy (ljü-ten'en-si eller lef-ten'en-si), *n.* Lieutenantspost; Statholderskab; Officers-Post.

Lieu-ten'ant (ljü-ten'ent eller lef-ten'ent), *n.* Lieutenant; Statholder.

Lieve (liv), *a.* se Lief.

Life (laif), *n.* Liv; Levnet, Levevis; Levnetsbeskrivelse; Livstid; levende Natur; Livlighed; Blod (i Poesi); Hjerte (et Kjærtegnsudtryk).

Life'-blood (laif'blød), *n.* Hjerteblod.

Life'-boat (laif'bōt), *n.* Redningsbaad.

Lif'er (laif'ør), *n.* En som er dømt til Transportation eller Fængsel paa Livstid.

Life'-guard (laif'gärd), *n.* Livvagt.

Life'less (laif'les), *a.* livløs; *fig.* kraftløs, afmægtig, død.

Life'-time (laif'taim), *n.* Levetid, Livstid.

Lift (lift), *v.* løfte, hæve; tage bort, stjæle; *n.* Løften, Hævning; Maade at løfte paa Tag; Anstrengelse Kamp; Indretning til at løfte, Løfteværk, Elevator; S. T. Toplent.

Lift (lift), *n.* Luft, Himmel.

Lig'a-ment (lig'å-ment), *n.* Baand; Ledemodsbaand, Sene, Ligament.

Li-ga'tion (li-gei'sjøn), *n.* Binden, Binding; bunden Tilstand.

Lig'a-ture (lig'å-tjür), *n.* Binden; Baand, Bindsel; det at være bunden; *fig.* Hexeknude.

Light (lait), *v.* komme ned, stige ned, stige af; flyve ned, sætte sig; træffe, støde eller falde (paa).

Light (lait), *v.* lette; *a.* & *ad.* let; ringe, ubetydelig; letsindig, ubestandig; letfærdig, fri.

Light (lait), *n.* Lys (modsat Mørke; ogsaa Noget som giver Lys); Dagslys, Dag; *fig.* Lys, Oplysning, Belysning; T. Lys (modsat Skygge); *v.* lyse, oplyse; tænde, antænde; *a.* lys, klar.

Light'en (lait'n), gjøre let, lette; losse, udlosse; oplive, opmunre.

Light'en (lait'n), *v.* lyse, oplyse; lyne (ogsaa *fig.*).

Light'er (lait'ør), *n.* Ligter (et Fartøj eller en Pram, som henter Ladningen til og fra store Skibe).

Light'-head'ed (lait'hed'ed), *a.* tankeløs, ubetænksom; forrykt.

Light'-heart-ed (lait'härt-ed), *a.* let om Hjertet, glad, lystig.

Light'-horse (lait'hørs), *n.* let Ryttteri.

Light'-house (lait'haus), *n.* Fyrtaarn.

Light'-mind-ed (lait'maind-ed), *a.* letsindig.

Light'ness (lait'nĕs), *n.* Lethed; Hurtighed; Letsindighed, Ubestandighed; Letfærdighed, Ukydskhed.
Light'ning (lait'nĭng), *n.* Lynild, Lyn.
Lights (laits), *n. pl.* Lunge (Dyrenes); slet Kjød; blødagtig dum Person, Fjog.
Light'some (lait'søm), *a.* glad, livlig, lystig.
Lig'ne-ous (lĭg'nĭ-øs), *a.* af Træ; træagtig.
Lig'num-vi'tæ (lĭg'nøm-vai'tĭ), *n.* Pokkenholt.
Like (laik), *a.* lig, lige, lignende; lige ved, i Begreb med, i Fare for; sandsynlig; *n.* Lige; *ad.* ligesom, som; rimeligvis.
Like (laik), *v.* lide, kunne lide, holde af, synes om, ynde, like, gjerne have; ville gjerne.
Like'li-hood (laik'lĭ-hud), } *n.* Lighed;
Like'li-ness (laik'lĭ-nĕs), } Sandsynlighed.
Like'ly (laik'lĭ), *a.* & *ad.* sandsynlig, rimeligvis, formodentlig.
Lik'en (laik'n), *v.* sammenligne, ligne.
Like'ness (laik'nĕs), *n.* Lighed; Lignelse; udtrykte Billede; Skikkelse, Skin; Billede, Portræt.
Like'-wise (laik'uais), *ad.* ligeledes, ogsaa.
Lik'ing (laik'ĭng), *n.* Tilbøjelighed, Lyst, Behag; Velmagt (fysisk), Fyldighed.
Li'lac (lai'lăk), *n.* Syrene; *a.* syrenfarvet, blaa, rødlig-blaa.
Lil'i-a'ceous (lĭl'ĭ-eĭ'sjøs), *a.* lilieformig.
Lil'i-pu'tian (lĭl'ĭ-pju'sjĕn), *n.* Lilleputer, Tommeliden; *a. fig.* lille bitte.
Lil'y (lĭl'ĭ), *n.* Lilie.
Limb (lĭm), *n.* Lem; T. Rand, Kant; *v.* forsyne med Lemmer; sønderrive, sønderlemme.
Lim'ber (lĭm'bør), *a.* som let giver efter, smidig, bøjelig, myg.
Lim'ber (lĭm'bør), *n.* T. Forstilling (tohjulet Vogn foran Kanonvognen).
Lim'ber-ness (lĭm'bør-nĕs), *n.* Smidighed, Bøjelighed, Myghed.
Lim'bo (lĭm'bö); *n.* Helved-Rand, For-Helvede; Helvede; *fig.* Fængsel, Helvede.
Lime (laim), *n.* Fuglelim; *v.* overstryge med Fuglelim; *fig.* fange.
Lime (laim), *n.* Kalk; *v.* forbinde med Kalk; gjøde med Kalk.
Lime (laim), *n.* Limontræ; Limon.
Lime (laim), *n.* Lind, Lindetræ.
Lime'-kiln (laim'kĭl), *n.* Kalkovn.
Lime'-stone (laim'stōn), *n.* Kalksten.
Lim'it (lĭm'ĭt), *n.* Grænse, Skjel; T. Limito (højeste foreskrevne Pris); *v.* begrænse, indskrænke, bestemme.
Lim'it-a-ble (lĭm'ĭt-å-bl), *a.* som kan indskrænkes eller begrænses.
Lim'it-a'tion (lĭm'ĭt-eĭ'sjøn), *n.* Indskrænkning, bestemt eller foreskreven Tid; Hævdstid; Grænsemaal (for Tiggermunke).
Lim'it-less (lĭm'ĭt-lĕs), *a.* uden Grænser, grænseløs.
Limn (lĭm), *v.* tegne, male (især med Vandfarver).
Lim'ner (lĭm'nør), *n.* Tegner, Maler, Portrætmaler.
Limp (lĭmp), *v.* hinke, halte; *n.* Hinken.
Lim'pet (lĭm'pĕt), *n.* Fløskjæl (et Skaldyr).
Lim'pid (lĭm'pĭd), *a.* klar, gjennemsigtig.
Lim'pid-ness (lĭm'pĭd-nĕs), *n.* Klarhed.
Lim'y (laim'ĭ), *a.* overstrøget med Fuglelim; klæbrig; kalkagtig, kalkholdig.
Linch'-pin (lĭntsj'pĭn), *n.* Luntestikke.
Lin'den (lĭn'dĕn), *n.* Lind; Lindetræ.
Line (lain), *v.* fore, udfore; belægge, beklæde (indvendig), besætte (med Soldater); forstærke, understøtte; besvangre, bedække (om Dyr).

Line (lain), *n.* Linie (i dette Ords Bemærkelser i Dansk); Slægtlinie, Stamme; Udkast, Kontur; Linie, Snor, Maalesnor; Medesnor, Retning, bestemt Fart; Række, Rad; Grænse; Slags; Fag (bestemt Beskjæftigelse); *pl.* et Par Linier, Brev; Vers; Atteſt; Lineamenter, Træk *pl.*; T. Løbegrav, Forskansning; S. T. Linie; Line.

Lin'e-age (lin'i-ëdsj), *n.* Linie, Slægt, Stamme.

Lin'e-al (lin'i-ël), ſom bestaar af Linier, linear; nedstammende i lige Linie; beslægtet i lige Linie; nedarvet.

Lin'i-al-ly (lin'i-ël-li), *ad.* i lige Linie.

Lin'e-a-ment (lin'i-å-mënt), *n.* Træk, Ansigtstræk, Lineament.

Lin'e-ar (lin'i-ër), *a.* ſom bestaar af Linier, linear, linieformig.

Lin'e-a'tion (lin'i-e'ſjøn), *n.* Linie, Træk.

Lin'en (lin'ën), *n.* Lærred; Linned, Lintøj; *a.* linnet.

Lin'en-dra'per (lin'ën-dre'pør), *n.* Lærredshandler.

Ling (ling), *n.* Lyng.

Ling (ling), *n.* Lange (Fiſk).

Lin'ger (ling'gør), *v.* trække i Langdrag, forhale (med: on eller out); tøve, nøle; vente længe; blive staaende, dvæle, standſe; lide længe, hentæres; hentære.

Lin'ger-ing-ly (ling'gør-ing-li), *ad.* nølende, langſomt; kjedelig

Lin'gual (ling'gu'ël), *a.* hørende til Tungen; *n.* Tungebogſtav.

Lin'guist (ling'gu'iſt), *n.* Sprogkjærd, Lingviſt.

Lin-guist'ic (lin-gu'iſt'ik), *a.* ſproglig, Sprog-.

Lin'i-ment (lin'i-mënt), *n.* lind Salve.

Lin'ing (lain'ing), *n.* Foder, indvendig Beklædning (jvf. Line, *v.*); *fig.* Indhold, det ſom er inden i; S. T. dobbelt Sejldug; Fordobling.

Link (lingk), *n.* Led, Ring (af en Lænke); Kjæde; Slaglod (til Lodning); *fig.* Baand, Række; *pl.* Pølſer *pl.*; *v.* ſammenkjæde; *fig.* forene, forbinde.

Link (lingk), *n.* Begfakkel.

Lin'net (lin'nët), *n.* Iriſk, Hørfinke, Bogfinke.

Lin'seed (lin'ſïd), *n.* Hørfrø.

Lin'stock (lin'ſtak), *n.* Lunteſtok.

Lint (lint), *n.* Hør; Linſkav (til Saar), Charpi.

Lin'tel (lin'tël), *n.* Dørtræ, Tværtræ (over en Dør).

Li'on (lai'øn), *n.* Løve; *fig.* noget Frygteligt (efter Ordſ. 22, 13); Fremmed (i Oxford), Mærkværdighed, mærkelig Perſon, Løve. (Denne Betydning ſkriver ſig fra gammel Tid, da de kongelige Løver i Tower anſaaes for en ſtor Mærkværdighed, ſom Folk fra Landet og fornemme Fremmede førtes hen at ſe); Rykker; T. Løven (Stjernebillede).

Li'on-ess (lai'øn-ës), *n.* Løvinde.

Lip (lip), *n.* Læbe; Kant, Rand.

Lipped (lipt), *a.* -læbet (i Sammenſætninger).

Liq'ue-fac'tion (lik'u'i-fæk'ſjøn), *n.* Smelten, Smeltning.

Liq'ue-fi'a-ble (lik'u'i-fai'å-bl), *a.* ſmeltelig.

Liq'ue-fy (lik'u'i-fai), *v.* blive flydende, ſmelte; opløſe.

Li-ques'cent (lai-ku'ës'ënt), *a.* ſmeltelig, flydende.

Liq'uid (lik'u'id), *a.* flydende; *fig.* blid, yndig; klar; afgjort (om Gjeld eller Regninger); *n.* flydende Legeme; flydende Konſonant, Liquida.

Liq'uid-ate (lik'u'id-eit), *v.* gjøre klar; bringe i Rigtighed; afgjøre, likvidere, afbetale.

Liq'uid-a'tion (lik'u'id-e'ſjøn), *n.* Opgjørelſe, Afregning, Likvidation.

Li-quid'i-ty (li-ku'id'i-ti), **Liq'uid-ness** (lik'u'id-nës), *n.* Flydenhed, Tyndhed.

Liq'uor (lik'ør), *n.* flydende Le-

geme; Saft; ſtærk eller ſpirituøs Drik, Likør.

Lisp (lisp), *v.* læſpe; *n.* Læſpen.

List (liſt), *n.* Liſte, Fortegnelſe, Rulle, *v.* ſtrive, indrullere; hverve; lade ſig indſkrive eller indføre i Rullen, lade ſig hverve; ſe Enlist.

List (liſt), *n.* Liſte, Kant, Bræmme, Strimmel; Klædeliſte; Skranke (*fig.* om Kampplads); *v.* beſætte med Liſter eller Kanter; gjøre ſtribet; omgive med Skranker.

List (liſt), *n.* Lyſt; S. T. Slagſide; *v.* lyſte, ville.

List (liſt), *v.* lytte til, høre paa.

List'el (liſt'ĕl), *n.* Liſte, Rundſtav.

List'en (lis'n), *v.* lytte, høre.

List'en-er (lis'n-ər), *n.* En ſom lytter, Tilhører; Lurer.

List'less (liſt'lĕs), *a.* ulyſten, fortrøden; ligegyldig.

List'less-ly (liſt'lĕs-li), *ad.* ligegyldigen; trevent.

Lit'a-ny (lit'ă-ni), *n.* Litani.

Lit'er-al (lit'ər-ĕl), *a.* bogſtavelig; ordret; *n.* bogſtavelig Betydning.

Lit'er-al-ly (lit'ər-ĕl-li), *ad.* ſe Literal, *a.*).

Lit'er-a-ry (lit'ər-ă-ri), **Lit'er-ate** (lit'ər-ĕt), *a.* videnſkabelig, lærd.

Lit'er-a'ti (lit'ər-ē'ti), *n. pl.* de Lærde.

Lit'er-a-ture (lit'ər-ă-tjur), *n.* Literatur.

Lith'arge (lith'ärdsj), *n.* Sølverglød.

Lithe (laidh), *a.* bøjelig, ſmidig; *v.* formilde, lindre.

Lithe'ness (laidh'nĕs), *n.* Bøjelighed, Smidighed.

Lith'o-graph (lith'ö-grăf), *n.* Stentryk, Lithografi; *v.* lithografere.

Li-thog'ra-pher (li-thog'rå-fər), *n.* Stentrykker, Lithograf.

Lith'o-graph'ic (lith'ö-grăf'ik), *a.* lithografiſk.

Li-thog'ra-phy (li-thog'rå-fi), *n.* Stentrykkerkunſt, Stentryk, Lithografi.

Li-thol'o-gy (li-thal'ö-dji), *n.* Lære om Sten, Mineralogi.

Li-thot'o-my (li-that'ö-mi), *n.* T. Lithotomi, Stenſnit.

Lit'i-gant (lit'i-gĕnt), *a.* ſtridende, Proces førende; *n.* Part, Vederpart, Modpart.

Lit'i-gate (lit'i-geit), *v.* føre Proces, ligge i Proces; føre en Sag for Retten, procedere.

Lit'i-ga'tion (lit'i-gē'ſjən), *n.* Retsſtrio, Proces.

Li-tig'ious (li-tidj'jəs), *a.* trættekjær, ſtridig (ſom der ſtrides om).

Lit'ter (lit'tər), *n.* Bæreſeng, Bæreſtol; Strøelſe (under Heſte); Straa, Halm (ſom lægges over Miſtbænke); Yngel, Kuld (iſær: Griſe, Killinger, Hvalpe); *fig.* Uorden, Svineri (i en Stue); Virvar; *v.* ſtrø; beſtrø; føde eller faa Unger, fare (iſær om Katte, Hunde og Søer); gjøre uordentlig, tilſøle; bringe i Uorden.

Lit'tle (lit'tl), *a.* & *ad.* lille, liden, lidet; ringe, føje, ubetydelig.

Lit'tle-ness (lit'tl-nĕs), *n.* Lidenhed; Ubetydelighed, Ringhed.

Li-tur'gic-al (li-tər'djik-ĕl), *a.* liturgiſk.

Lit'ur-gy (lit'ər-dji), *n.* Liturgi, Kirkeanordning, Kirkebrug.

Live (liv), *v.* leve; bo; vare, holde ſig; ikke udſlukkes.

Live (laiv), *a.* levende (ogſaa *fig.*).

Live'li-hood (laiv'li-hud), *n.* Underholdning, Udkomme, Livets Ophold, Levebrød.

Live'li-ness (laiv'li-nĕs), *n.* det Livagtige eller Levende (i et Billede); Livlighed.

Live'long (liv'lang), *a.* hele lange, hele udſlagne (Dag).

Live'ly (laiv'li), *a.* livlig, rørig, friſk.

Liv'er (liv'ər), *n.* Lever (ſtundom *fig.* om højre Side, og om Lidenſkab).

Liv'er-wort (liv'ər-wərt), *n.* Leverurt, trelappet Anemone; Islandſk Mos

Liv'er-y (liv'ør-i), *n.* Overlevering, Overtagelse; Befrielse for Formynderskab; Dokument, hvorved man overtager Besiddelsen af noget; Hests Foring mod en bestemt Betaling; Tjenerdragt, Liberi; Stadsdragt; Londons Borgerskab (samtlige Laug); *v.* klæde i Liberi; *fig.* smykke, klæde.

Liv'er-y-man (liv'ør-i-mæn), *n.* En som bærer Liberi, Tjener; Vognmand, Ejer eller Indehaver af en Hyrestald; valgberettiget Borger (i London).

Liv'er-y-sta'ble (liv'ør-i-ste'bl), *n.* en Stald, hvor Heste fores for Betaling, Hyrestald.

Lives (laivs), *n. pl.* af Life.

Live'–stock (laiv'stak), *n.* Besætning af Kreaturer (paa en Gaard).

Liv'id (liv'id), *a.* blyfarvet, sort og blaa, brun og blaa (som Huden efter et Stød); *fig.* mørk eller fortvivlet (Mine).

Liv'id-ness (liv'id-nes), *n.* blyfarvet Udseende, sort og blaa Farve.

Liv'ing (liv'ing), *a.* levende; *n.* Leven, Liv; Underholdning, Livets Ophold, Levebrød; Præstekald.

Lix-iv'i-al (liks-iv'i-el), *a.* ludagtig.

Liz'ard (lis'ørd), *n.* Firben, Øgle.

Lo (lō), *i.* se!

Loach (lōtsj), *n.* Smerling (Fisk).

Load (lōd), *n.* Læs, Last, Byrde (ogsaa *fig.*); *v.* lade, læsse; bebyrde, belæsse, nedtrykke.

Load (lōd), *n.* Gang, Aare (i Bjergene); *pl.* Grøfter til Vandets Afledning *pl.*

Load'star (lōd'stär), *n.* Ledestjerne, Polarstjerne.

Load'stone (lōd'stōn), *n.* Magnet-Jernsten, Magnet.

Loaf (lōf), *n.* hævet Masse; Brød (helt, af enhver Form).

Loaf'er (lōf'ør), *n.* Omløber, Ledighjænger, Paahænger.

Loaf'ing (lōf'ing), *a.* omdrivende, ørlesløs.

Loam (lōm), *n.* Ler; *v.* overstryge, kline, tilkline med Ler, spække.

Loam'y (lōm'i), *a.* leret; klinet, spækket med Ler.

Loan (lōn), *n.* Laan; *v.* laane.

Loath (lōth), *a.* led, ulysten, utilbøjelig, som nødig vil.

Loathe (lōdh), *v.* have Lede til, føle Modbydelighed for, eller Ulyst til; væmmes; hade, afsky.

Loath'some (lōdh'søm), *a.* væmmelig, modbydelig, afskyelig, forhadt.

Loaves (lōvs), *n.* (*pl.* af Loaf) Brød *pl.*

Lob (lab), *n.* Klods, Klodrian, Dosmer, Tølper; Regnorm; *v.* lade falde eller hænge slap (af Døsighed eller Dovenskab).

Lob'by (lab'bi), *n.* Forstue, Forsal; S. T. Forbindstue, Lazareth; Rum udenfor Kahytten.

Lobe (lōb), *n.* Læp, Flip (af en Lunge eller et Øre).

Lob'ster (lab'stør), *n.* Hummer; Infanterist, rød Kjole.

Lo'cal (lō'kel), *a.* stedegen, lokal, egen for et Sted, virkende paa et vist Sted; indskrænket til et vist Sted.

Lo-cal'i-ty (lō-kal'i-ti), *n.* Stedegenhed, Lokalitet; Beskaffenhed; Beliggenhed, Afstand.

Lo'cal-ly (lō'kel-li), *ad.* se Local.

Lo'cate (lō'keit), *v.* lægge, henlægge, anvise Sted; opmaale og bestemme Grænsen (af Land).

Lo-ca'tion (lō-kei'sjøn), *n.* Leje, Stilling, Beliggenhed; T. Bortforpagtning.

Loch (lak), *n.* Indsø, Sø; Fjord, Vig (i Skotland).

Loch (lak), *n.* Brystsaft.

Lock (lak), *n.* Lukke, Laas (paa en Dør, et Gevær osv.); Sluse, Stigbord; indelukket Sted, Indelukke, Aflukke; Tag, Greb (ved Bryden); *v.* laase, lukke i Laas; sammenføje; indslutte; befæstes med Laas, lade sig lukke; gribe ind i hinanden; slutte; være fast sammenføjet; sidde fast.

Lock (lɑk), *n.* Lok, Haarlok; Tot, Buſt, Duſt.

Lock'age (lɑk'ĕdsj), *n.* Materialer til Sluſer *pl.*; Sluſevœrk; Sluſepenge *pl.*

Lock'er (lɑk'ør), *n.* Lukke, Skrin, Kiſte, Kiſtebœnk, lidet Skab; Godsvogn (paa Jernbaner); Kyſt- eller Strand-Toldbetjent (ſom forſegler visſe toldpligtige Varer).

Lock'et (lɑk'ĕt), *n.* lidet Laas (paa et Halsbaand eller deslige); Kapſel (hvori en Lok Haar), Armbaand, Medaillon, Prætenſion.

Lock'–smith (lɑk'ſmiṯh), *n.* Laaſeſmed, Klejnſmed.

Lo'co-mo'tion (lō'kō-mō'ſjøn), *n.* Bevœgelſe fra et Sted til et andet.

Lo'co-mo'tive (lō'kō-mō'tiv), *a.* ſom kan bevœge ſig fra et Sted til et andet, fribevœgelig, ſom bevœges ved egen Kraft; *n.* Lokomotiv.

Lo'cust (lō'køſt), *n.* Græshoppe.

Lode (lōd), ſe Load.

Lodge (lɑdsj), *v.* logere; bo, opholde ſig; tage Nattelogi, tage ind, ligge; give Logi, lade bo hos ſig; herbergere, give Herberg; indlœgge, indgive; lœgge; fatte, rumme, bevare (i Hjertet, Hukommelſen); nedlœgge, nedſlaa (Sœden); *n.* lidet Hus, Skovhus; Landſted; Portnerhus, Portnerbolig; Loge (Frimureres); Leje (Hjortens), Hule.

Lodg'er (lɑdj'ør), *n.* Lejer, Logerende; Gjeſt; Beboer.

Lodg'ing (lɑdj'ing), *n.* Bolig, Logi, lejede Vœrelſer *pl.*

Lodg'ment (lɑdsj'mĕnt), *n.* Stilling, Leje; Sammendyngning, Samling; T. Logement (Forſkandsning af en de Belejrede fratagen Poſt; det forſkanſede Sted).

Loft (lɑft), *n.* Loft, øverſte Stokvœrk (under Taget); Pulpitur; Stokvœrk.

Loft'i-ly (lɑft'i-li), *ad.* ſtolt, ophøjet.

Loft'i-ness (lɑft'i-nĕs), *n.* Højde; Højhed; Stolthed.

Loft'y (lɑft'i), *a.* høj; ophøjet; ſtolt.

Log (lɑg), *n.* uformet Stykke Træ, Klods, Knub; Tømmerſtok; S. T. Loggeapparat.

Log'a-rithm (lɑg'å-riṯhm), *n.* T. Logarithme.

Log'a-rith'mic (lɑg'å-riṯh'mik), *a.* logarithmiſk.

Log'a-rith'mic-al (lɑg'å-riṯh'mik-ĕl), ſe Logarithmic.

Log'–book (lɑg'buk), *n.* Logbog.

Log'ger (lɑg'gør), *n.* En ſom ſtaffer Træ til Tømmer.

Log'ger-head (lɑg'gør-hĕd), *n.* Klodrian, Klods, Dosmer.

Log'ic (lɑdj'ik), *n.* Logik, Tœnkelœre, Fornuftlœre.

Log'ic-al (lɑdj'ik-ĕl), *a.* logiſk.

Log'ic-al-ly (lɑdj'ik-ĕl-li), *ad.* ſe Logic.

Lo-gi'cian (lō-djiſj'ĕn), *n.* Logiker.

Log'–line (lɑg'lain), *n.* Logline.

Lo-gom'a-chy (lō-gɑm'å-ki), *n.* Ordſtrid.

Log'wood (lɑg'wud), *n.* Kampeche; Blodved, Blaaſpaan.

Loin (løin), *n.* Lend; Lendeſtykke, Nyreſtykke; *pl.* Lender; Nyrer *pl.* (ſe Reins).

Loi'ter (løi'tør), *v.* drøſe, nøle, ſlentre, drive.

Loi'ter-er (løi'tør-ør), *n.* Nøler; Dagdriver, Lediggjœnger.

Loll (lɑl), *v.* lœne ſig magelig, løje, ſtrœkke ſig, ligge og løje, hœnge ud; rœkke ud (Tungen).

Lone (lōn), *a.* enlig, enſom, ene.

Lone'li-ness (lōn'li-nĕs), *n.* Enſomhed, Enlighed.

Lone'ly (lōn'li), *a.* enſom; hengiven til Enſomhed.

Lone'some (lōn'ſøm), *a.* enſom.

Lone'some-ness (lōn'ſøm-nĕs), *n.* Enſomhed.

Long (lɑng), *a.* lœnges (efter, after, for), attraa, ønſke meget; *ad.* ifølge, formedelſt.

Long (lɑng), *a.* lang; *ad.* lœnge; *n.* T. hel Rode.

Long'–boat (lɑng'bōt), *n.* Storbaad; [Barkasje.

Longe (lønd͡sj), *n.* Stød (ved Fegtning); gjøre Udfald; gjøre et Stød.
Lon-gev'i-ty (lɑn-d͡jĕv'i-ti), *n.* langt Liv, høj Alder.
Long'-head'ed (lɑng'hĕd'ĕd), *a.* snedig, snu.
Long'ing (lɑng'ing), *n.* Længsel, Lyst; *a.* længtende.
Long'ing-ly (lɑng'ing-li), *ad.* med Længsel, heftig.
Lon'gi-tude (lɑn'd͡jï-tjud), *n.* Længde; T. Længde (et Steds eller Himmellegemes).
Lon'gi-tu'di-nal (lɑn d͡jï-tjud'di-nĕl), *a.* efter Længden.
Long-prim'er (lɑng-prim'ør), *n.* T. Corpus, Garmond (et Slags Bogtrykkerskrifter).
Long-suf'fer-ing (lɑng-søf'før-ing), *a.* langmodig; *n.* Langmodighed.
Long-wind'ed (lɑng-wind'ĕd), *a.* som har langt Aandedræt; kjedsommelig; vidløftig.
Loo (lu), *n.* et Slags Kortspil; *v.* gjøre alle Stik.
Loo (lu), *i.* et Udraab til Hundene, naar man ser Haren: *v.* hidse Hundene.
Look (luk), *v.* se, skue; have Udseende, se ud, synes; være rettet, vende (ud imod, into).
Look (luk), *n.* Øjekast, Blik; Udseende, Ansigt, Mine (ofte *pl.* looks).
Look (luk), *i.* se!
Look'ing (luk'ing), *n.* det at se; Udseende.
Look'ing-glass (luk'ing-glɑs), *n.* Spejl.
Look-out' (luk-aut'), *n.* Udsigt; Udkig; Udkigssted, lidet Vagttaarn; *i.* pas paa! pas dig! vær forsigtig!
Loom (lum), *n.* Lom (Fugl).
Loom (lum), *n.* Væverstol, Væv.
Loom (lum), *v.* vise sig stor eller høj, hæve sig (om en fjern Gjenstand i disig Luft); *fig.* vise sig ophøjet; S. T. straalle (vise sig stor eller høj i Afstand formedelst Luftens særegne Beskaffenhed).
Loon (lun), *n.* Lømmel, nedrig Person.
Loon (lun), *n.* Lom (en Fugl).
Loop (lup), *n.* Løkke, Øsken, Strop, Øjestik (gjort i et Tou); Snørehul; Snor (til Prydelse); Besætning; Skydehul.
Loop'-hole (lup'hōl), *n.* Aabning, Hul; Skydesaar, Skydehul; *fig.* Smuthul, Udflugt.
Loose (lus), *v.* løse; løse op; løslade; befri; slippe; S. T. losse, gjøre løs; lægge ud, afsejle; *n.* Frihed, fri Bevægelse, frit Løb; *a.* løs; slap; vid; vidløftig, langtrukken; ubestemt, vaklende; efterladen; usammenhængende; slibrig, utugtig, ukyst; liderlig; som har tyndt Liv, plaget med Diarrhoe; uindskrænket, utvungen, fri.
Loose'ly (lus'li), *ad.* løst, løseligen; liderligen.
Loos'en (lus'n), *v.* løsne, løse; gjøre los; løsgjøre, befri fra Tvang; skille ad; bringe til at laxere; gaa løs, løsne sig, skilles ad.
Loose'ness (lus'nĕs), *n.* Løshed, Slaphed; Letsindighed; Løsagtighed, Letfærdighed, Slibrighed; Tøjleløshed; Bugløb, tyndt Liv.
Lop (lɑp), *v.* afhugge (Toppen, Grene af Træer); kappe, beskjære; afskjære; *n.* afhugget Top, afhugne Grene *pl.*
Lop (lɑp), *v.* lade hænge (se Lob, *v.*); *a.* nedhængende.
Lo-qua'cious (lō-kwē'shøs), *a.* snakkesom, kaadmundet.
Lo-quac'i-ty (lō-kwăs'i-ti), *n.* Snakkesomhed.
Lord (lɑrd), *n.* Herre, Overherre; Hersker; Herre (om Gud og Kristus); Ægtemand, Mand; Overparlaments-Herre, Lord, Pair; Lord (Adelsmænds Titel); *v.* herske, byde (over, over); ophøje til Lord.
Lord'li-ness (lɑrd'li-nĕs), *n.* Højhed, Værdighed; herreagtigt Væsen, Hovmod.
Lord'ling (lɑrd'ling), *n.* liden Herre.

Lord'ly (lɑrd'li), *a.* & *ad.* som passer sig for en Herre, adelig, fornem; herreagtig, stolt, hydende.

Lord'ship (lɑrd'ʃip), *n.* Herredømme, Magt; Landeje, Omraade; en Ærestitel for engelske Adelsmænd, fra Baronerne til Marquiserne, ogsaa for Dommere og enkelte fornemme Embedsmænd.

Lore (lōr), *n.* Lære, Undervisning; Lærdom, Kundskab, Videnskab.

Lorgnette (lɑrn-jĕt'), *n.* Komediekikkert.

Lor'i-cate (lɑr'i-kēt), *v.* bedække eller beskytte (som med et Panser); overtrække med en ildfast Substants (f. Ex. et Glaskar med Ler).

Lor'i-ca'tion (lɑr'i-kē'ʃjōn), *n.* panseragtig Beklædning; Beklædning med ildfast Ler.

Lose (lȳs), *v.* [*imp.* & *p. p.* LOST] miste, tabe, fortabe; forspilde; gaa tabt.

Loss (lɑs), *n.* Tab; Skade; Undergang.

Lost (lɑst), *a.* tabt; borte; fortabt (som har tabt Ære og Agtelse). Jvf. Lose.

Lot (lɑt), *n.* Lod, Part, Andel; Parti (Varer); Lod, Skjebne; Mængde, Masse; *v.* dele i Lodder eller Partier; tildele.

Lote (lōt), *n.* Nældetræ; Lotusplante, Aakande.

Loth (lōth), *ad.* nødigen, uvilligen.

Lo'tion (lō'ʃjōn), *n.* Badning, Badevand (medicinsk, til syge Dele).

Lot'ter-y (lɑt'tør-i), *n.* Lotteri.

Loud (laud), *a.* lydelig, høj, stærk; støjende, skrigende.

Loud'ly (laud'li), *ad.* paa en høj og lydelig Maade, med høj Røst.

Loud'ness (laud'nĕs), *n.* Styrke, Kraft (en Lyds eller Røsts); Støj, Skrigen.

Lough (lɑk), *n.* Indsø, Sø, Vig (jvf. Lach); Blendlys (ved Fuglefangst).

Lounge (laundsj), *v.* slentre, drøse, drive omkring, gaa og drive; læne sig magelig, dorske; *n.* drivende Gang; Driven omkring; et Sted, hvor Lediggjængere drive om; et Slags Sofa.

Loung'er (laundsj'ør), *n.* Lediggjænger, Dagdriver, ørkesløst Menneske.

Louse (laus), *n.* Lus; *v.* luse, lyske.

Lout (laut), *n.* klodset Person, Tølper, Lømmel.

Lov'a-ble (lȯv'å-bl), *a.* elskelig, elskværdig.

Lov'age (lȯv'ĕdsj), *n.* Lostilk (Plante); gammeldags Hjertestyrkning (uddraget af denne Plante).

Love (lȯv), *v.* elske; holde af,ynde, finde Behag i; *n.* Kjærlighed, Elskov; elsket Gjenstand, (min) Elskte, Kjære, Hjerte, Skat.

Love'-af-fair (lȯv'æf-fær), *n.* Kjærlighedshandel.

Lov'ing-ness (lȯv'ing-nĕs), *n.* Kjærlighed, Ømhed, Godhed.

Love'-knot (lȯv'nɑt), *n.* Kjærlighedssløjfe (et eget Slags Sløjfe).

Love'-let-ter (lȯv'lĕt-tør), *n.* Kjærlighedsbrev.

Love'li-ness (lȯv'li-nĕs), *n.* Elskværdighed, Yndighed.

Love'ly (lȯv'li), *a.* & *ad.* elskværdig, yndig.

Lov'er (lȯv'ør), *n.* Elsker, Forelsket, Kjæreste, Ven.

Love'-sick (lȯv'sik), *a.* elskovssyg.

Love'-song (lȯv'sɑng), *n.* Elskovssang, Elskovsvise.

Lov'ing (lȯv'ing), *a.* kjærlig, øm; hengiven, tro.

Lov'ing-kind'ness (lȯv'ing-kaind'nĕs), *n.* Miskundhed, Barmhjertighed.

Lov'ing-ly (lȯv'ing-li), *ad.* paa en kjærlig Maade, med Ømhed og Hengivenhed.

Low (lō), *a.* & *ad.* lav, lavt; *fig.* lav (sagte, svag, dæmpet; ringe, usselt; nedrig, gemen; billig); dyb, dybt; ydmyg, nedtrykt, underkuet; sparsomt, knapt; *v.* gjøre lav, fornedre, nedsætte.

Low (lō), *v.* brøle (som en Ko).
Low'er (lō'ør), *a.* lavere; *v.* gjøre lavere, nedsætte; formindske, forringe; dæmpe; nedsænke, nedhisse; S. T. fire ned.
Low'er (lau'ør), *v.* blive overtrukken, blive mørk (om Himlen); se surt, se mørk ud; *n.* Skyfuldhed, mørkt Udseende; sur Mine, mørkt Blik.
Low'er-most (lō'ør-mōst), *a.* nederst, underst.
Low'er-y (lau'ør-i), *a.* mørk, truende; skyfuld.
Low'land (lō'lænd), *n.* Lavland.
Low'li-ness (lō'li-nēs), *n.* Ringhed, Ydmyghed.
Low'ly (lō'li), *a.* & *ad.* lav; dybt; ydmyg.
Low'ness (lō'nēs), *n.* Lavhed (ogsaa *fig.*); Nedslagenhed; Underdanighed, Ydmyghed.
Low-spir'it-ed (lō-spir'it-ed), *a.* nedslagen, forstemt, tungsindig.
Loy'al (løi'el), *a.* tro mod sin Landsherre, lojal; tro (i Kjærlighed); tro, lydig; redelig.
Loy'al-ly (løi'el-li), *ad.* se Loyal.
Loy'al-ty (løi'el-ti), *n.* Troskab mod Landsherren, Lojalitet; Troskab (i Kjærlighed).
Loz'enge (los'endsj), *n.* ligesidet Firkant med skjeve Vinkler, Rhomous, Rude; Brystsukker, Bonbon.
Lub'ber (løb'bør), *n.* Slubbert, Lømmel; S. T. Klodrian, klodret Matros.
Lub'ber-ly (løb'bør-li), *a.* tyk og klodset.
Lu'bri-cate (ljų'bri-keit), *v.* gjøre slibrig eller glat.
Lu-bric'i-ty (ljü-bris'i-ti), *n.* Slibrighed; *fig.* Ubestandighed; Letsindighed.
Lu'bri-cous (ljų'bri-køs), *a.* slibrig; *fig.* ubestandig, vaklende.
Lu'cid (ljų'sid), *a.* lysende, klar, skinnende; gjennemsigtig; *fig.* lys.
Lu'cid-ness (ljų'sid-nēs), *n.* Klarhed; Gjennemsigtighed.
Lu'ci-fer (ljų'si-før), *n.* Lucifer, Morgenstjerne; Fanden, Lucifer; Svovlstik (som let antændes).
Luck (løk), *n.* Lykke, Slumpelykke, Lykketræf; Tilfælde.
Luck'i-ly (løk'i-li), *ad.* lykkeligvis, til Lykke.
Luck'i-ness (løk'i-nēs), *n.* Lykke, Lykketræf.
Luck'y (løk'i), *a.* lykkelig, heldig.
Lu'cra-tive (ljų'krå-tiv), *a.* indbringende, fordelagtig.
Lu'cre (ljų'kør), *n.* Vinding, Profit.
Lu'cu-brate (ljų'kjü-breit), *v.* studere ved Lys eller om Natten.
Lu'cu-bra'tion (ljų kjü-brei'sjøn), *n.* natlig Granskning, Nattearbejde; Studering, Granskning (uden Hensyn til Tiden).
Lu'cu-lent (ljų'kjü-lent), *a.* lys, klar; *fig.* klar, øjensynlig.
Lu'di-crous (ljų'di-krøs), *a.* latterlig, morsom, pudserlig, komisk.
Lu'di-crous-ly (ljų'di-krøs-li), *ad.* se Ludicrous.
Luff (løf), *n.* flad Haand.
Luff (løf), *v.* S. T. luf! (se Loof).
Lug (løg), *v.* trække, slæbe (med Besværlighed); rykke, ruske (i Haaret eller Øret).
Lug (løg), *n.* Rode (Længdemaal); Stang, Stage.
Lug (løg), *n.* Sandorm.
Lug'gage (løg'gedsj), *n.* Baggage, Tros, Tøj (paa en Rejse).
Lu-gu'bri-ous (ljü-gjų'bri-øs), *a.* sørgelig, sørgmodig, bedrøvelig.
Luke'warm (ljųk'ųgrm), *a.* lunken (ogsaa *fig.* koldsindig, ligegyldig).
Luke'warm-ness (ljųk'ųgrm-nēs), *n.* Lunkenhed (ogsaa *fig.*).
Lull (løl), *v.* lulle, synge eller nynne i Søvn); *fig.* dysse, dysse i Søvn, berolige, stille; *n.* det Lullende, det Dyssende; det at lægge sig (om Storm), Stille.
Lull'a-by (løl'å-bai), *n.* Vuggesang, Vissellulle.
Lum-ba'go (løm-bei'gō), *n.* Lændeværk, Lændegigt.

Lum'bar (lǿm'bør), *a.* som hører til Lænderne.

Lum'ber (lǿm'bør), *n.* Skramleri, Skrammel (gammelt, unyttigt Bohave); unyttigt Tøj; *v.* opdynge eller kaste uordentlig sammen; bevæge sig tungt og besværligt, slentre; pantsætte.

Lum'ber (lǿm'bør), *n.* Tømmer (til Bygning); *v.* fælde Træer og skjære dem ud til Tømmer.

Lum'ber-man (lǿm'bør-mæn), *n.* Tømmermand, Tømmerhugger.

Lum'ber-room (lǿm'bør-rum), *n.* Pulterkammer.

Lu'mi-na-ry (ljų'mi-nå-ri), *n.* lysende Legeme, Lys; *fig.* det som giver Lys (i en Sag), Kjendetegn; Lys (en Person med udmærkede Aandsgaver og Kundskaber).

Lu'mi-nous (ljų'mi-nøs), *a.* lysende, skinnende; klar; oplyst.

Lump (lǿmp), *n.* Klump, Masse; Stykke; det Hele; *v.* tage i det Hele; slaa sammen.

Lump'ish (lǿmp'isj), *a.* massiv, klodset, svær.

Lump'y (lǿmp'i), *a.* klumpet; beruset.

Lu'na-cy (ljų'nå-si), *n.* Maanesyge; Aflindighed.

Lu'nar (ljų'nør), *a.* som har Hensyn til eller hidrører fra Maanen, under Maanen, Maane-; maaneformig.

Lu-na'ri-an (ljü-nei'ri-ĕn), *n.* Maanebeboer.

Lu'na-ry (ljų'nå-ri), se Lunar.

Lu'na-tic (ljų'nå-tik), *a.* maanesyg, aflindig, vanvittig; *n.* Maanesyg, Aflindig.

Lu-na'tion (ljü-nei'sjøn), *n.* Maanens Omløbstid, Maanestifte.

Lunch (løntsj), **Lunch'eon** (løntsj'øn), *n.* Stump, Stykke (Brød osv.); Mellemmad, Mellemmaaltid, Frokost.

Lu-nette' (ljü-nĕt'), *n.* T. Lunette (Brilleskanse, som dækker et større Udenværk); Øjeglas; et Slags Skyklap

Lunge (løndsj), *n.* se Longe; *v.* lade løbe i Line (en Hest).

Lungs (løngs), *n. pl.* Lunge, Lunger *pl.*

Lu'nu-lar (ljų'njü-lør), *a.* lig en Halvmaane.

Lu'nu-la'ted (ljų'njü-lei'tĕd), *a.* halvmaaneformig.

Lu'pine (ljų'pin), *n.* Lupin, Ulvebønne (Plante).

Lurch (lørtsj), *n.* Lur, Luren (jvf. Lurk); forladt Tilstand, Forlegenhed; S. T. Overhaling; *v.* lure; bruge Kneb; stuffe, bedrage, bestjæle; S. T. hive eller krænge over.

Lure (ljųr), *v.* lokke; *n.* Lokkemad; Lokkefugl.

Lu'rid (ljų'rid), *a.* dødningbleg, spøgelseagtig bleg; spøgelseagtig; mørk, trist.

Lurk (lørk), *v.* lure, staa paa Lur, ligge skjult; trække sig tilbage.

Lurk'ing-place (lørk'ing-pleis), *n.* Skjulested, Skjul, Smuthul, Lurekrog.

Lus'cious (løsj'øs), *a.* overdreven sød, vammelig sød; behagelig, meget smagfuld.

Lust (løst), *n.* Lyst, anselig Begjerlighed; kjødelig Lyst, Vellyst; *v.* lyste, lystes, føle sanselig Begjerlighed.

Lust'ful (løst'føl), *a.* vellystig.

Lust'i-ly (løst'i-li), *ad.* med Raskhed, med Kraft, med Mod.

Lus'tral (løs'trĕl), *a.* som hører til gudstjenstlig Renselse.

Lus'trate (løs'treit), *v.* rense, vie.

Lus-tra'tion (løs-trei'sjøn), *n.* Renselse, Vielse.

Lus'tre (løs'tør), *n.* Lustrum (Tidsrum af 5 Aar).

Lus'tre (løs'tør), *n.* Glans, Straaleglans; Glimmer, Pragt; Berømmelse; Lysekrone.

Lus'tring (løs'tring), *n.* Lystring (et Slags glindsende Silketøj).

Lus'trous (løs'trøs), *a.* glinsende, skinnende; *fig.* glimrende.

Lust'y (løst'i), *a.* vel ved Magt, stærk, [sund.

Lute (ljut), *n.* Ler, Kit (kemist); *v.* tilkline, tilkitte, lutere (et Kar).
Lute (ljut), *n.* Lut.
Lute'string (ljut'string), *n.* Lutstræng.
Lu'ther-an (lju'thør-ën), *n.* Lutheraner; *a.* lutherst.
Lu'thern (lju'thørn), *n.* Tagvindue, Kvistvindue.
Lux'ate (løks'eit), *v.* forvride, vride af Led.
Lux-a'tion (løks-ei'sjøn), *n.* Forvridning, Ledfordrejning.
Lux-u'ri-ance (løgs-ju'ri-ëns), *n.* Yppighed, frodig Vækst, Frodighed; Overflødighed.
Lux-u'ri-ant (løgs-ju'ri-ënt), *a.* yppig, meget frodig; *fig.* blomstrende.
Lux-u'ri-ate (løgs-ju'ri-eit), *v.* voxe frodig; være yppig.
Lux-u'ri-ous (løgs-ju'ri-øs), *a.* yppig, overdaadig, vellystig; rigelig, overflødig.
Lux-u'ri-ous-ly (løgs-ju'ri-øs-li), *ad.* se Luxurious.
Lux'u-ry (løk'sjü-ri), *n.* yppig Vext; Yppighed, Overdaadighed; Vellyst; sjelden, udsøgt Spise, Lækkeri.
Ly-ce'um (lai-si'øm), *n.* Lyceum, lærd Skole.
Lye (lai), *n.* Lud.
Lye (lai), *n.* kort Sidespor (hvor et Banetog kan holde).
Ly'ing (lai'ing), *n.* (af Lie, ligge) Liggen.
Ly'ing (lai'ing), *n.* (af Lie, lyve) Lyven.
Lymph (limf), *n.* Lymphe, vandagtig Legems-Vædske.
Lym-phat'ic (lim-fæt'ik), *a.* lymphatisk; rasende (af Begejstring); *n.* Lymphekar; En som raser.
Lynch (lintsj), *v.* hænge (en Forbryder).
Lynx (lingks), *n.* Los.
Lyre (lair), *n.* Lyre; Lyren (Stjernebillede).
Lyr'ic (lir'ik), *n.* lyrisk Digter, Lyriker; *pl.* Lyrik, lyrisk Poesi.
Lyr'ic (lir'ik), **Lyr'ic-al** (lir'ik-el), } *a.* lyrisk.
Ly'rist (lai'rist), *n.* Lyrespiller, Harpespiller; Digter.

M.

Mab (mæb), *n.* Fe-Dronning.
Mab (mæb), *n.* Sluske, Sløje; *v.* være sluset.
Mab (mæb), *n.* Cab, Hyrekarreet.
Mac-ad'am-ize (mæk-æd'æm-ais), *v.* makadamisere (kaldet saa efter Opfinderen Mac Adam).
Mac'a-ro'ny (mæk'å-rō'ni), *n.* *pl.* italienske Nudler, Makaroni *pl.*; Bajads, Hansvurst; Spradebasse, Hanskvast.
Mac'a-ron'ic (mæk'å-rɑn'ik), *n.* Blanding, Miskmask, Sammensurium (især af Sprog).
Ma-caw' (må-kɑ'), *n.* Makao-Papegøje, Kakadue.
Mac'co-boy (mæk'kö-bøi), *n.* Makuba (fin Snustobak fra Øen Martinique).
Mace (meis), *n.* Muskatblomme.
Mace (meis), *n.* Kølle; et Slags prydet Stav (som Tegn paa Øvrighedens Magt); Stavdrager; T. Masse (en Støddestok ved Billard).
Mac'er-ate (mæs'ør-eit), *v.* gjøre mager, udtære; svække, afkræfte, spæge; lægge i Blød, udbløde.
Mac'er-a'tion (mæs'ør-ei'sjøn), *n.* Udtæring; Svækkelse, Spægelse; Udblødning.
Mach'i-nate (mæk'i-neit), *v.* ønske paa, opspinde, smede Rænker, finde paa.
Mach'i-na'tion (mæk'i-nei'sjøn), *n.* hemmeligt Anslag, Kunstgreb, Rænke, List, Underfundighed.
Ma-chine' (må-sjin'), *n.* Maskine, Maskinværk, Drivværk; overnaturligt Redskab eller Væsen (i Poesi); Postkarreet; Vogn.

Ma-chin'er-y (må-ſjïn'ør-i), *n.* Maſkineri; *fig.* Indførelſe af overnaturlige Væſener og Handlinger (i Poeſi).

Ma-chin'ist (må-ſjïn'iſt), *n.* Maſkinbygger, Maſkiniſt; Maſkinmeſter (ved Theatre).

Mack'er-el (mæk'ør-el), *n.* Makrel.

Mac'cro-cosm (mæk'krö-kasm), *n.* den ſtore Verden, Alverden, Makrokosmus.

Mac'u-late (mæk'jü-leit), *v.* plette, beſudle.

Mac'u-la'tion (mæk'jü-lei'ſjøn), *n.* Tilſmudſen, Beſudling; *fig.* Plet.

Mad (mæd), *a.* affindig, vanvittig, gal, raſende; vred, ophidſet.

Mad'am (mæd'æm), *n.* Madam, Frue; Jomfru, Frøken (i Tiltale til Damer af enhver Rang).

Mad'cap (mæd'kæp), *n.* galhovedet Perſon, Galning, Vildkat.

Mad'den (mæd'dn), *v.* gjøre gal, affindig eller raſende; være gal; raſe, være ude af ſig ſelv.

Mad'der (mæd'dør), *n.* Krap, Farverrøde (Plante).

Made (meid), *imp.* & *p. p.* af Make, ſammenſat.

Ma-dei'ra (må-di'rå eller må-dei'rå), *n.* Madera-Vin.

Mad'house (mæd'haus), *n.* Galehus, Daarekiſte.

Mad'ly (mæd'li), *ad.* galt, affindigt, forrykt.

Mad'man (mæd'mæn), *n.* gal Mand; affindigt Menneſke.

Mad'ness (mæd'nes), *n.* Affindighed, Galſkab, Raſeri.

Ma-don'na (må-dɔn'nå), *n.* Madonna (Billede af Jomfru Maria); naadige Dame (i Tiltale).

Mad're-pore (mæd'ri-pør), *n.* Stjernekoral.

Mad'ri-gal (mæd'ri-gel), *n.* Madrigal (et Hyrdedigt af en vis Form; et Slags Toneſtykke).

Mag-a-zine' (mæg-å-sïn'), *n.* Magaſin, Forraadshus, Pakhus, Oplagsſted; Tidsſkrift, Magaſin, Repertorium; S. T. Krudtmagaſin.

Mag'got (mæg'gat), *n.* Madike; *fig* Grille.

Mag'got-ty (mæg'gat-ti), *a.* fuld af Madiker; *fig.* ſom har Fluer i Hovedvedet, lunefuld, fuld af Griller.

Ma'gi (mei'djai), **Ma'gi-ans** (mei'dji-ens), *n. pl.* Magere, østerlandſke Viſe *pl.*

Mag'ic (mædj'ik), *a.* magiſk; Troldoms-; *n.* Magi, Tryllekunſt, Troldom.

Mag'ic-al (mædj'ik-el), *a.* magiſk.

Ma-gi'cian (må-djiſj'en), *n.* Magiker, Troldmand, Kogler.

Mag'is-te'ri-al (mædj'is-ti'ri-el), *a.* herreagtig, bydende, ſtolt, myndig.

Mag'is-te'ri-al-ly (mædj'is-ti'ri-el-li), *ad.* paa en bydende Maade.

Mag'is-tra-cy (mædj'is-trå-ſi), *n.* Øvrighedsperſons Stand og Værdighed; Magiſtrat, Øvrigheds-Kollegium, Øvrighed.

Mag'is-trate (mædj'is-treit), *n.* Øvrighedsperſon; Fredsdommer.

Mag'na-char'ta (mæg'nå-kär'tå), *n.* det ſtore Frihedsbrev (den engelſke Statsforfatnings Grundlov).

Mag'na-nim'i-ty (mæg'nå-nim'i-ti), *n.* Stormodighed, Højmodighed, Ædelmodighed.

Mag-nan'i-mous (mæg-nän'i-møs), *a.* højmodig, ædelmodig.

Mag-nan'i-mous-ly (mæg-nän'i-møs-li), *ad.* højmodigt, ædelmodigt.

Mag'nate (mæg'neit), *n.* Magnat, Stormand.

Mag'net (mæg'nët), *n.* Magnet.

Mag-net'ic (mæg-nët'ik), **Mag-net'ic-al** (mæg-nët'ik-el), *a.* magnetiſk.

Mag'net-ism (mæg'nët-ism), *n.* Magnetisme, tiltrækkende Kraft.

Mag'net-ize (mæg'nët-ais), *v.* magnetiſere; blive magnetiſk.

Mag'ni-fi'a-ble (mæg'ni-fai'å-bl), *a.* prisværdig.

Mag-nif'ic (mæg-nif'ik), *a.* her-

lig, prægtig, pragtfuld, ophøjet.

Mag-nif'i-cence (mæg-nif'i-sens), *n.* Storhed, Pragt.

Mag-nif'i-cent (mæg-nif'i-sent), *a.* prægtig, pragtfuld; pragtelskende.

Mag-nif'i-cent-ly (mæg-nif'i-sent-li) *ad.* prægtigt, herligt.

Mag'ni-fi er (mæg'ni-fai ør), *n.* Lovtaler; Forstørrelsesglas.

Mag'ni-fy (mæg'ni-fai), *v.* forstørre, forøge; ophøje; prise.

Mag-nil'o-quence (mæg-nil'ö-kuens) *n.* Stortalenhed, Praleri.

Mag-nil'o-quent (mæg-nil'ö-kuent), *a.* stortalende, højtravende.

Mag'ni-tude (mæg'ni-tjüd), *n.* Størrelse; Storhed; *fig.* Vigtighed.

Mag-no'li-a (mæg-nö'li-å), *n.* Magnolie (Plante).

Mag'pie (mæg'pai), *n.* Skade (Fugl).

Ma-hog'a-ny (må-hag'å-ni), *n.* Mahognitræ; Mahogni (Vedbet).

Ma-hom'e-tan (må-ham'i-ten), *n.* Muhamedaner.

Maid (meid), *n.* Pige, Jomfru, Mø; Tjenestepige.

Maid'en (meid'n), *n.* Pige, Jomfru, Mø; et Slags Vaskemaskine; et Slags Instrument til at halshugge Forbrydere (forhen brugt i Skotland); *a.* jomfruelig; *fig.* uberørt, ren, ubesmittet; ny, som prøves første Gang; *v.* være jomfruelig i Tale og Væsen; være afholden som en Jomfru.

Maid'en-hair (meid'n-hær), *n.* Fruehaar.

Maid'en-ly (meid'n-li), *a.* & *ad.* jomfruelig.

Maid'en-speech (meid'n-spitsj), *n.* den første Tale, som en Taler holder, Jomfrutale.

Maid'-ser-vant (meid'sør-vent), *n.* Tjenestepige.

Mail (meil), *n.* Malle, liden Ring; Mallepanser, Ringbrynje, Panserstjorte, Panserværk.

Mail (meil), *n.* Postsæk, Brevsæk; Brevpost, Post; *v.* bringe paa Postkontoret eller i Posten, besørge (et Brev).

Mail'-coach (meil'kötsj), *n.* Brevpost-Karreet (Vogn).

Mail (meil), *n.* Afgift.

Mail (meil), *n.* Plet, Spætte.

Maim (meim), *v.* lemlæste, gjøre til Krøbling; afstumpe, skamfere; beskadige, tilføje Skade; *n.* Lemlæstelse, Skavank, Bræk; Skade; Mangel, Fejl; *fig.* Beskjæmmelse.

Main (mein), *a.* mægtig, kraftig, stor, heftig; (den) fornemste, vigtigste, Hoved-; vigtig; *n.* Magt, Kraft; Hovedvægt, største Del; Hovedsag; Hele; Verdenshav, stort Hav.

Main (mein), *n.* (egentlig: Haand), Kort eller Tærninger som holdes i Haanden *pl.*; *fig.* Gode, Pris (som man er i Besiddelse af); Kast (i Tærningspil); Hanefegtning; stor Kurv, Pakkurv.

Main'-land (mein'lænd), *n.* Fastland.

Main'ly (mein'li), *ad.* stærkt, i høj Grad; fornemmelig, især.

Main'mast (mein'mäst), *n.* Stormast.

Main'sail (mein'seil), *n.* Storsejl.

Main-tain' (mein-tein'), *v.* opholde, holde vedlige, vedligeholde; underholde, ernære; paastaa, forfegte; forsvare, haandhæve, holde paa.

Main-tain'a-ble (mein-tein'å-bl), *a.* holdbar; som kan forsvares eller haandhæves.

Main'te-nance (mein'ti-nens), *n.* Vedligeholdelse, Opretholdelse; Underholdning; Beskyttelse, Forsvar.

Maize (meis), *n.* Majs, tyrkisk Hvede.

Ma-jes'tic (må-djes'tik), **Ma-jes'tic-al** (må-djes'tik-el), *a.* majestætisk.

Ma-jes'tic-al-ly (må-djes'ti-kel-li), *ad.* se Majestic.

Maj'es-ty (mædj'es-ti), *n.* Majestæt; Værdighed, Storhed; Magt, Vælde.

Ma'jor (mei'djør), *a.* større; ældre; størst, vigtigst, fornemst; *n.* den

Ældre; Major; T. Forsætning (i en Fornuftslutning); undertiden for: Mayor.

Ma'jor-do'mo (mē'djør-dō'mō), *n.* Husfoged, Forvalter.

Ma-jor'i-ty (må-djor'ĭ-tĭ), *n.* større Beskaffenhed, større Tal, større Del, Flertal, Flerhed, Majoritet; Myndighed, myndig Alder; en Majors Rang eller Tjeneste.

Make (mēk), *v.* [*imp.* & *p.p.* MADE] mage, gjøre (skabe, frembringe; forfærdige, lave, forme, danne; bevirke); udgjøre; være eller blive (Noget, f. Ex. en god Fader, Husbond osv.); bevæge sig, styre, stile (henimod, for); virke, være fordelagtig.

Make (mēk), *n.* den Maade, hvorpaa Noget er gjort, Arbejde, Fabrikat; Skikkelse, Form, Figur, Bygning, Natur.

Mak'er (mēk'ør), *n.* Skaber; En som forfærdiger eller gjør (noget); Digter.

Mal'a-chite (mæl'å-kait), *n.* Malakit (grøn Sten).

Mal'ad-min'is-tra'tion (mæl'ăd-mĭn'ĭs-trē'shøn), *n.* slet Bestyrelse, daarlig Styrelse.

Mal'a-dy (mæl'å-dĭ), *n.* Sygdom, sygelig Tilstand (legemlig eller sjælelig).

Mal'a-pert (mæl'å-pørt), *a.* næsvis, ubeskjeden, impertinent.

Ma-la'ri-a (må-lē'rĭ-å) *n.* usund Sumpluft, Malaria.

Mal'con-tent' (mæl'kŏn-tĕnt'), *a.* utilfreds.

Male (mēl), *a.* mandlig, af Hankjøn; som kun har Støvdragere; med udvendige Skruegjænger; *n.* Individ af Mandkjøn, Mandfolk; Han· Hanblomst, Hanplante.

Mal'e-dic'tion (mæl'ĭ-dĭk'shøn), *n.* Forbandelse.

Mal'e-fac'tor (mæl'ĭ-fæk'tør), *n.* Misdæder.

Ma-lev'o-lence (må-lĕv'ō-lĕns), *n.* ond Vilje, Ondskab.

Ma-lev'o-lent (må-lĕv'ō-lĕnt), *a.* ondskabsfuld, ond, fjendtlig.

Mal-fea'sance (mæl-fī'zĕns), *n.* Misgjerning, Forbrydelse.

Mal'ice (mæl'ĭs), *n.* Ondskab; ond Hensigt, Had, Nag.

Ma-li'cious (må-lĭsh'øs), *a.* ondskabsfuld, hadefuld, skadefro.

Ma-li'cious-ly (må-lĭsh'øs-lĭ), *ad.* ondskabsfuldt, skadefro.

Ma-lign' (må-lain'), *a.* ond, fjendsk, ildesindet; ondartet; *v.* være fjendtlig stemt imod, hade, skade; beskadige.

Ma-lig'nan-cy (må-lig'năn-sĭ), *n.* fjendtlig Beskaffenhed, Ondskabsfuldhed; ondartet Natur.

Ma-lig'nant (må-lig'nĕnt), *a.* ildesindet, fjendtlig, ondartet; *n.* Ildesindet (brugt især af Puritanerne om Kavalererne i Cromwells Tid).

Ma-lig'ni-ty (må-lig'nĭ-tĭ), *n.* Ondskab; ondartet Natur.

Mal'i-son (mæl'ĭ-sn), *n.* Forbandelse (modsat Benison).

Mall (mal), *n.* Slagel, Knippel, Træhammer; Slag; Mail-Spil (et Slags Kuglespil), Mail-Bane.

Mall (mæl), *n.* Spadsergang.

Mal'le-a-bil'i-ty (mæl'lĭ-å-bĭl'ĭ-tĭ), *n.* Strækkelighed (ved Hamring).

Mal'le-a-ble (mæl'lĭ-å-bl), *a.* som kan hamres, strækkelig, smedelig; *fig.* bøjelig, føjelig.

Mal'let (mæl'lĕt), *n.* Træhammer, Kølle.

Mal'low (mæl'lō), *n.* Katost (Plante).

Malm'sey (mäm'sĭ), *n.* Malvasier (en græsk Vin); et Slags saftig Drue.

Mal-prac'tice (mæl-præk'tĭs), *n.* lovstridig eller utilladelig Handling, slet Opførsel.

Malt (malt), *n.* Malt; *v.* gjøre Malt, malte; blive til Malt.

Malt'ster (malt'stør), *n.* Maltgjører.

Mal-treat' (mæl-trīt'), *v.* behandle ilde, mishandle.

Mal-treat'ment (mæl-trīt'mĕnt), *n.* Mishandling.

Mal'ver-sa'tion (mæl vør-sej'sjøn), *n.* slet Opførsel, Utroskab, Bedrageri, Underslæb.

Mam-ma' (mæm-mä'), *n.* Mamma, Moder.

Mam'mal (mæm'mël), *n.* Pattedyr.

Mam'mil-la-ry (mæm'mil-lå-ri), *a.* som hører til det kvindelige Bryst eller Brystvorterne; vortedannet.

Mam'mon (mæm'møn), *n.* Mammon, jordisk Rigdom.

Mam'moth (mæm'møth), *n.* Mammutdyr.

Man (mæn), (*pl.* Men), *n.* Mand; Mandfolk; Menneske; -Tjener; *pl.* Folk *pl.*; man, En; Brikke (i Dam eller Skakspil); *v.* bemande, sætte Folk paa eller til; forsyne; styrke; opmande; betjene, opvarte; tæmme, afrette (en Falk).

Man'a-cle (mæn'å-kl), *n.* Haandjern; *v.* belægge med Haandjern, lænke.

Man'age (mæn'ëdsj), *v.* haandtere; lede, føre, styre; bestyre; behandle; afrette, tæmme, tilride; holde til Raade med, spare paa; *n.* Ledelse, Førelse; Bestyrelse, Forvaltning; Opsyn; Dressering, Tilridning, Skole; Ridebane, Rideskole (jvf. Manege).

Man'age-a-ble (mæn'ëdsj-å-bl), *a.* haandterlig; let at styre, regjerlig.

Man'age-ment (mæn'ëdsj-mënt), *n.* Forvaltning, Bestyrelse; Behandling; Underhandling, Forretning; Klogskab, Snildhed.

Man'a-ger (mæn'å-djør), *n.* Forvalter, Bestyrer Opsynsmand; god Husholder.

Man-da'mus (mæn-dej'møs), *n.* en i Kongens Navn udgaaet Befaling fra King's-Bench-Retten.

Man'da-rin' (mæn'då-rïn'), *n.* Mandarin (kinesisk Guvernør; kinesisk Embedsmand).

Man'date (mæn'dejt), *n.* Hværv, Fuldmagt; Befaling, Forordning, Mandat.

Man'da-to-ry (mæn'då-tö-ri), *a.* som indeholder en Befaling, bydende, befalende; *n.* Befuldmægtiget, Mandatarius.

Man'di-ble (mæn'di-bl), *n.* Kjæve.

Man-dib'u-lar (mæn-dib'jü-lør), *a.* som hører til Kjæverne.

Man'drel (mæn'drël), *n.* T. Patron (til et Drejelad).

Mane (mein), *n.* Man, Manke.

Ma-nege' (må-neisj'), *n.* Rideskole, Ridebane.

Ma'nes (mei'nïs), *n. pl.* Maner, de Afdødes Sjæle, hedenfarne Aander *pl.*

Man'ful (mæn'føl), *a.* mandig, modig, behjertet.

Man'ful-ly (mæn'føl-li), *ad.* mandigt, modigt.

Man'ful-ness (mæn'føl-nës), *n.* Mandighed, Modighed.

Man'ga-nese' (mæng'gå-nïs'), *n.* Mangan, Brunsten (Metal).

Mange (meindsj), *n.* Skab, Skurv (paa Dyr).

Man'gel-wur'sel (mæng'gël-wør'sl), *n.* Mangold, hvid Runkelroe.

Man'ger (mein'djør), *n.* Krybbe; S. T. Pissebakke.

Man'gle (mæng'gl), *n.* Mangle, Rulle; *v.* mangle, rulle (Lintøj); sønderrive, sønderhugge, sønderlemme.

Man'go (mæng'gö), *n.* Mango (indisk Frugt).

Man'grove (mæn'grøv), *n.* Rodskyder (Plante).

Man'gy (mein'djï), *a.* skabbet, skurvet.

Man'hood (mæn'hud), *n.* Menneskelighed, menneskelig Natur; mandlig Alder, Mandsalder, Manddom; Mandighed, Tapperhed, Standhaftighed.

Ma'ni-a (mei'ni-å), *n.* Galskab, Forrykthed, Raseri.

Ma'ni-ac (mei'ni-ëk), **Ma-ni'ac-al** (må-nai'ëk-ël), *a.* affindig, rasende.

Man'i-fest (mæn'i-fëst), *a.* haandgribelig, aabenbar, øjensynlig; *n.* offentlig Erklæring, Manifest; Fortegnelse over et Skibs Ladning, Mani-

fest; *v.* aabenbare, lægge for Dagen, vise tydelig.

Man'i-fes-ta'tion (mæn'i-fes-te'-sjøn), *n.* Bekjendtgjørelse, Kundgjørelse; Aabenbarelse.

Man'i-fest-ly (mæn'i-fest-li), *ad.* tydelig, iøjnefaldende, indlysende.

Man'i-fes'to (mæn'i-fes'tō), *n.* offentlig Erklæring, Manifest.

Man'i-fold (mæn'i-fōld), *a.* mangfoldig, mangefold, mange Slags.

Man'i-kin (mæn'i-kin), *n.* Mundsling, Dværg; anatomisk Model.

Ma'ni-oc (mē'ni-ak), *n.* Manihot Jatropha (Plante).

Ma-nip'u-late (må-nip'jü-leit), *v.* behandle, bearbejde; udføre, gjøre.

Ma-nip'u-la'tion (må-nip jü-lē'sjøn) *n.* T. Manipulation, Behandling med Haanden, Berøring.

Man-kind' (mæn-kaind'), *n.* Menneskeslægt, Menneskene *pl.*

Man'like (mæn'laik), *a.* som en Mand.

Man'li-ness (mæn'li-nes), *n.* Mandighed, mandig Anstand eller Værdighed; Kjækhed.

Man'ly (mæn'li), *a.* mandig, modig; *ad.* med mandigt Mod.

Man'na (mæn'nå), *n.* Manna.

Man'ner (mæn'nør), *n.* Maneer, Maade, Vis, Skik; Adfærd, Væsen; Slags; *pl.* Sæder *pl.*; Opførsel, Levevis, Maneerer *pl.*; Kompliment, (Buk, Nejen, f. Ex. make your manners); T. Maneer (hos Kunstnere).

Man'ner-ism (mæn'nør-ism), *n.* det Manierede, smagløs Særegenhed.

Man'ner-ly (mæn'nør-li), *a.* & *ad.* manerlig, sømmelig, artig, høflig.

Ma-næu'vre (må-nju'vør), *n.* Manøver; *fig.* Kunstgreb; *v.* manøvrere, gjøre en Manøver (med et Skib, en Hær, ogsaa *fig.*).

Man'-of-war' (mæn'av-u:r'), *n.* Orlogsmand, Krigsskib.

Man'or (mæn'ør), *n.* Lensgods, Jordegods, Gods; Lensherlighed, Lens-Jurisdiktion.

Ma-no'ri-al (må-nō'ri-ël), *a.* som angaar eller hører til et Gods og dets Herlighed.

Manse (mæns), *n.* Bondegaard (med tilhørende Jord); Gaard paa Landet; Præstegaard (i Skotland).

Man'-ser-vant (mæn'sør-vënt), *n.* Tjener.

Man'sion (mæn'sjøn), *n.* Bolig, Vaaning; Vaaningshus; Herregaard, Herresæde.

Man'slaugh-ter (mæn'slå-tør), *n.* Manddrab; T. uforsætligt Drab.

Man'tel (mæn'tl), *n.* Mantel (om en Kamin).

Man'te-let' (mæn'tl-lēt'), *n.* liden Kappe, Mantiline; T. Mantelet, Blendering.

Man-til'la (mæn-til'lå), *n.* Mantilla, liden Kappe, Slag.

Man'tle (mæn'tl), *n.* Kappe, Kaabe; *v.* tildække, bedække, skjule; strække sig (om Fugle, naar de gotte sig ved at række den ene Vinge efter den anden, ligesom en Kappe, udover Kroppen); udstrække sig, udbrede sig; trække sig over (som Rødme over Ansigtet), blusse, rødme; samle sig paa Overfladen; skumme, bruse, sprudle, gjære; *fig.* glæde sig, fryde sig.

Man'tu-a (mæn'tjü-å eller mæn'tjü), *n.* (oprindelig: Kaabe); Fruentimmerkjole.

Man'tu-a-mak'er (mæn'tjü-å- eller mæn'tjü-meik'ør) *n.* Dame-Skrædderinde.

Man'u-al (mæn'jü-ël), *a.* som gjøres med Haanden, Haand-; egenhændig; *n.* Haandbog; Grebbræt (paa Orgel); Formularbog (i den rom. Kirke).

Man'u-fac'to-ry (mæn'jü-fæk'tö-ri), *n.* Fabrikation; Manufaktur; Fabrik.

Man'u-fact'ure (mæn'jü-fækt'jür), *n.* Forfærdigelse, Fabrikation; Manufakturvare; Fabrikat, Manufaktur; Fabrik; *v.* forfærdige, forarbejde, fabrikere.

Man'u-fact'ur-er (mæn'jü-fækt'jür-ør), *n.* Manufakturist; Fabrikant.

Man'u-mis'sion (mæn'jü-mish'øn), *n.* Frigivelse.
Man'u-mit' (mæn'jü-mit'), *v.* frigive, gjøre fri (en Træl eller Slave).
Ma-nure' (må-njur'), *n.* Gjødsle, Gjødning; *v.* dyrke, gjøde.
Man'u-script (mæn'jü-skript), *n.* Haandskrift, Manuskript; *a.* i Manuskript, haandskreven.
Ma'ny (mēn'i), *a.* mangen, mangt; mange; *n.* Mængde (Folkemasse; mange Folk; stort Tjenerskab, eller Følge).
Map (mæp), *n.* Landkort, Kort; *v.* tegne (Kort), ridse.
Ma'ple (mē'pl), *n.* Valbirk-Løn, Ahorn, Løn, Naur.
Map'per-y (mæp'pør-i), *n.* Ridsekunst, Kunst at tegne Landkort.
Mar (mär), *v.* adsplitte, fordærve, beskadige, spolere, ødelægge; *n.* Plet, Klat; Vandpyt.
Ma-ras'mus (må-rās'møs), *n.* Afkræftelse, Tæring.
Ma-raud' (må-rɑd'), *v.* streife om for at plyndre, plyndre.
Ma-raud'er (må-rɑd'ør), *n.* Plyndrer, Marodør.
Mar'ble (mär'bl), *n.* Marmor; Kunstværk af Marmor; Marmortavle (med mærkelig Inskription, f. Ex. Oxford marbles); liden Marmorkugle (som bruges i en Børneleg); *pl.* Løsøre, Effekter *pl.*; *a.* af Marmor, Marmor-; marmoreret; *v.* marmorere.
March (märtsj), *n.* Marts, Tordmaaned.
March (märtsj), *v.* marschere, drage; skride, gaa regelmæssig frem; lade marschere; *fig.* føre, føre frem; *n.* Marsch; *fig.* Fremskridt.
March'ion-ess (mär'sjøn-ēs), *n.* Marquise, Markgrevinde; Enepige (som maa gjøre allehaande Arbejder).
Mar'cid (mär'sid), *a.* mager, vissen; udtærende.
Mare (mær), *n.* Mare. Nattemare (se Nightmare).
Mare (mær), *n.* Hoppe.
Mar'gin (mär'djin), *n.* Rand, Kant, Margen; Bred; Marginal-Anmærkning; *fig.* Spillerum, Overskud; *v.* rande, marginere, sætte eller skrive i Randen.
Mar'gin-al (mär'djin-ĕl), *a.* som er paa Randen, skreven i Randen.
Mar'i-gold (mær'i-gōld), *n.* Morgenfrue.
Ma-rine' (må-rin'), *a.* som hører til Søen eller Søvæsenet, Sø-; *n.* Søvæsen; Marine; Søsoldat, Mariner.
Mar'i-ner (mær'i-nør), *n.* Sømand, Søfarende, Matros.
Mar'i-tal (mær'i-tĕl), *a.* ægteskabelig, som hører til en Ægtemand.
Mar'i-time (mær'i-tim), *a.* Søen vedkommende, Sø-; ved Søen liggende.
Mar'jo-ram (mär'djö-ræm), *n.* Merian (Plante).
Mark (märk), *v.* mærke, betegne; bemærke; lægge Mærke til, give Agt paa, agte paa; *n.* Mærke, Kjende, Kjendetegn; Kjendemærke (især paa en Hests Alder); Udmærkelse, fremragende Egenskab; Maal (hvorefter der sigtes); Kaperbrev.
Mark (märk), *n.* (gammel engelsk) Mark (13 shillings 4 pence).
Mark'et (märk'ĕt), *n.* Marked, Handel, Kjøb, Salg; Torv; Pris; *v.* torve, kjøbe og sælge, handle, indkjøbe.
Mark'et-a-ble (märk'ĕt-å-bl), *a.* sælgelig, afsættelig.
Marks'man (märks'mæn), *n.* god Skytte; En som ikke kan skrive og derfor bruger et Tegn istedenfor sit Navn.
Marl (märl), *n.* Mærgel; *v.* mærgle.
Marl (märl), *v.* S. T. mærle.
Marl'y (märl'i), *a.* fuld af Mærgel; mærgelagtig.
Mar'line (mär'lin), *n.* Mærling (Skibsmandsgarn til at klæde Touge).
Mar'ma-lade (mär'må-lēd), *n.* Mar-
[melade.

Mar-mo're-an (mär-mō'rī-ĕn), *a.* af Marmor; lig Marmor.
Mar'mo-set' (mär'mō-sĕt'), *n.* liden Abe, Titi.
Ma-roon' (må-rųn'), *a.* stærkt mørkerød (faldende lidt i det brune); *n.* mørkerød Farve; Petarde.
Marque (märk), *n.* (se Mark), Kaperbrev.
Mar-quee' (mär-ki'), *n.* Overtræk over et Telt, Teltdække (af stærk Sejldug, som bredes ovenover det egentlige Teltdække); Markise (over et Vindue osv.); stort Telt (ikke spidst).
Mar'quet-ry (mär'kĕt-rī), *n.* spraglet eller indlagt Arbejde.
Mar'quis (mär'kwis), *n.* Markvis (Markgreve; den anden Klasse af Adelige i England, i Rang næst efter Duke).
Mar'quis-ate (mär'kwis-ĕt), *n.* Marquisat.
Mar'riage (mĕr'rĭdsj), *n.* Giftermaal; Ægteskab.
Mar'riage-a-ble (mĕr'rĭdsj-å-bl), *a.* mandbar, mandvoxen, gifteværdig.
Mar'ried (mĕr'rĭd), *a.* gift.
Mar'row (mĕr'rō), *n.* Marv; *fig.* det Bedste, indre Kraft, Marv.
Mar'row (mĕr'rō), *n.* Kammerat, Arbejdsfælle; Mage.
Mar'row-bone (mĕr'rō-bōn), *n.* Marvben.
Mar'row-fat (mĕr'rō-fæt), *n.* et Slags store engelske Sukkerærter *pl.*
Mar'row-y (mĕr'rō-ī), *a.* marvfuld.
Mar'ry (mĕr'rī), *v.* gifte sig; tage til Ægte, ægte; gifte, give til Ægte; ægtevie.
Marsh (märsj), *n.* Marsk; Sump, Mose, Morads.
Mar'shal (mär'sjål), *n.* Marskal; Feltmarskal; Hofmarskal; Hoffourer; Opsynsmand; (amerikansk) Landfoged (i et Distrikt, svarer til Sheriff i England); *v.* stille i Orden, ordne; lede, anføre (som en Herold).
Marsh'y (märsj'ī), *a.* sumpig, moradsig; som voxer i Sumpe, Sump-.
Mart (märt), *n.* (forkortet af market) Marked, Handel; Markedsplads, Torv; *v.* kjøbe eller sælge, handle.
Mar'ten (mär'tĕn), *n.* Maar; Byssvale.
Mar'tial (mär'sjĕl), *a.* martialsk, krigersk, stridbar, kamplysten; militær.
Mar'tin (mär'tin), *n.* Landsbyssvale, Byssvale.
Mar'ti-net' (mär'tī-nĕt'), *n.* En som holder streng Krigstugt.
Mar'tin-gale (mär'tin-gĕl), *n.* Springrem (mellem en Hests Forben for at hindre den fra at stejle); S. T. Pyntenetstræber; Fordobling af Indsatsen (i Spil).
Mar'tin-mas (mär'tin-mĕs), *n.* Mortensdag (11te November).
Mar'tyr (mär'tir), *n.* Martyr, Blodvidne; *v.* gjøre til Martyr, lade lide Martyrdød; *fig.* pine, martre.
Mar'tyr-dom (mär'tir-dŏm), *n.* Martyrdom, Martyrdød; Marter, Pine.
Mar'tyr-ol'o-gist (mär'tir-ql'ŏ-djist) *n.* Forfatter af Martyrers Historie.
Mar'tyr-ol'o-gy (mär'tir-ql'ŏ-djī), *n.* Martyrologium, Martyrbog.
Mar'vel (mär'vĕl), *v.* undres, undre sig; *n.* Under, Vidunder.
Mar'vel-ous (mär'vĕl-ŏs), *a.* forunderlig; underfuld, vidunderlig.
Mar'vel-ous-ly (mär'vĕl-ŏs-lī), *ad.* forunderligen, vidunderligen.
Mas'cu-line (mæs'kjū-lĭn), *a.* mandlig; mandig, kraftig; T. som hører til Hankjønnet (Masculinum).
Mash (mæsj), se Mesh, Maske.
Mash (mæsj), *n.* Mæskning (ved Brygning, Malt i varmt Vand), Klidvand, malet Malt opløst i varmt Vand (til Heste); Blanding, Miskmask; *v.* mæske (Malt); mase.
Mask (måsk), *n.* Maske (ogsaa *fig.* Foregivende, Paaskud); Maskerade; Maskebal; fantastisk Figur eller Ansigt (i Bygningskunst); Mummespil

(en dramatisk Foreſtilling med allegoriſke Perſoner, ſom vare maſkerede); *v.* maſkere, formumme, forklæde; ſtjule; maſkere ſig, forklæde ſig; forſtille ſig; være maſkeret.

Mas'lin (mæs'lin), *n.* Blandingskorn.

Ma'son (me'sn), *n.* Murer; Stenhugger; Frimurer.

Ma-son'ic (må-ſqn'ik), *a.* ſom hører til Frimurerne.

Ma'son-ry (me'ſøn-ri), *n.* Murmeſterhaandværk, Murarbejde; Murværk; Frimureri.

Mas-quer-ade' (mæs-kør-eid'), *n.* Maſkerade; *fig.* Forklædning, Maſke; *v.* forſamle ſig til en Maſkerade, opføre Maſkerade; gaa maſkeret eller forklædt; maſkere; *fig.* beſmykke.

Mas'quer-ad'er (mæs'kør-eid'ør), *n.* maſkeret Perſon; Maſke; Bajads.

Mass (mås), *n.* Maſſe; Klump; Mængde; Indſats; T. Maſſe (ved Billard, ſe Mace); *v.* fortykke, forſtærke; T. gjøre Indſats (i Haſardſpil).

Mass (mås), *n.* Meſſe (i den romerſkkatholſke Kirke); *v.* læſe Meſſe.

Mas'sa-cre (mæs'ſå-kør), *n.* Blodbad, Nedſabling; Mord; *v.* nedſable, nedhugge, myrde.

Mass'i-ness (mås'i-nes), } *n.*
Mass'ive-ness (mås'iv-nes), }
Faſthed, Tunghed, det Maſſive.

Mass'ive (mås'iv), } *a.* faſt, tæt, tyk;
Mass'y (mås'i), } ſvær, maſſiv.

Mast (måſt), *n.* Maſt.

Mast (måſt), *n.* Olden.

Mas'ter (mås'tør), *n.* Meſter; Herre; Hoved, Overhoved, Opſynsmand, Beſtyrer; Læremeſter, Lærer; *v.* bemeſtre, betvinge, beherſke; *fig.* beſtride; blive Herre over, tilegne ſig; udføre med Duelighed eller Færdighed. [nøgle.

Mas'ter-key (mås'tør-ki), *n.* Hoved-

Mas'ter-ly (mås'tør-li), *a.* & *ad.* meſterlig; herreagtig, bydende.

Mas'ter-piece (mås'tør-pis), *n.* Meſterſtykke.

Mas'ter-y (mås'tør-i), *n.* Meſterſkab, meſterlig Kunſtfærdighed, Færdighed, Duelighed; Herredømme, Magt, Beſiddelſe; Fortrin, Forrang.

Mas'tic (mæs'tik), *n.* Maſtix.

Mas'ti-cate (mås'ti-keit), *v.* tygge.

Mas'ti-ca'tion (mås'ti-kei'ſjøn), *n.* Tyggen, Tygning.

Mas'tiff (mæs'tif), *n.* Bulbider.

Mat (mæt), *n.* Matte; *v.* binde (Matter), flette, ſammenſlynge; bedække med Matter.

Match (mætsj), *n.* enhver fængelig Ting, ſom bruges til at antænde noget, Svovlſtik, Fyrſtik, Svovltraad, Lunte.

Match (mætsj), *v.* være lig med (Mage til), kunne maale ſig med, kunne ſættes ved Siden af; frembringe noget lignende, opviſe Mage til; ſtille ſig lige med, modſætte ſig; paſſe, ſammenpaſſe, bringe i lige Forhold, afmaale; parre; forbinde, give til Ægte; være lige, paſſe ſammen, ſtemme overens; gifte ſig; parre ſig; *n.* Mage, Lige, Noget ſom paſſer ſammen; Giftermaal, Parti; Beddemaal, Veddeſtrid.

Match'less (mætsj'les), *a.* mageløs, uforlignelig.

Match'lock (mætsj'lqk), *n.* Luntebøſſe.

Mate (meit), *v.* parre (om Dyr); forbinde; være lige med, ſtaa eller være lige ſtillet med; ſtille ſig lige med, maale ſig med; byde Spidſen, modſtaa; *n.* Mage, Han eller Hun; Ægtefælle; Kammerat, Staldbroder, Selſkabsbroder, Selſkabsſøſter; S. T. Medhjælper, Mat; Styrmand (paa Handelsſkibe).

Ma-te'ri-al (mä-ti'ri-el), *n.* Materiale, Arbejdsſtof; *pl.* Materialier; Beſtanddele *pl.*, Stof; *a.* legemlig, materiel; væſentlig, vigtig.

Ma-te'ri-al-ism (må-ti'ri-el-izm), *n.* Materialisme.

Ma-te'ri-al-ist (må-ti'ri-el-iſt), *n.* Materialiſt (i Filoſofi).

Ma-te'ri-al'i-ty (må-tï'rï-ël'ï-tï), *n.* det Materielle, Legemlighed.
Ma-te'ri-al-ly (må-tï'rï-ël-lï), *ad.* se Material, *a.*
Ma-ter'nal (må-tør'nël), *a.* moderlig.
Ma-ter'ni-ty (må-tør'nï-tï), *n.* det at være Moder, Maternitet; Moderværdighed.
Math'e-mat'ic (mæth'ï-mæt'ïk), *a.* mathematisk.
Math'e-mat'ic-al (mæth'ï-mæt'ïk-ël), se Mathematic.
Math'e-mat'ic-al-ly (mæth'ï-mæt'ïk-ël-lï), *ad.* paa en mathematisk Maade.
Math'e-ma-ti'cian (mæth'ï-må-tïsj'ën), *n.* Mathematiker.
Math'e-mat'ics (mæth'ï-mæt'ïks), *n. pl.* Mathematik.
Mat'in (mæt'in), *n.* Morgen; *a.* som hører til Morgenen.
Mat'in-ee' (mæt'in-ï'), *n.* Morgen- eller Formiddagskoncert.
Mat'ins (mæt'ins), *n. pl.* Morgenmesse, Froprædiken.
Mat'rass (mæt'rës), *n.* T. Destillerkolbe, Destillerglas; se Mattress.
Ma'trice (me'trïs), *n.* Moder (Fosterlejet).
Mat'rice (mæt'rïs), *n.* T. Hovedfarve (ublandet Farve); Form, Støbeform, Matrice (hos Skriftstøbere), Prægestempel.
Mat'ri-cide (mæt'rï-said), *n.* Modermord; Modermorder.
Ma-tric'u-late (må-trïk'jü-leit), *v.* immatrikulere, indskrive (som Medlem af et Universitet eller et Selskab).
Ma-tric'u-late (må-trïk'jü-lët), *a.* immatrikuleret, indskreven; *n.* indskrevet Medlem.
Ma-tric'u-la'tion (må-trïk'jü-lei'sjøn), *n.* Indskrivning.
Mat'ri-mo'ni-al (mæt'rï-mö'nï-ël), *a.* ægteskabelig.
Mat'ri-mo-ny (mæt'rï-mö-nï), *n.* Ægtestand, Ægteskab.
Ma'trix (me'triks), se Matrice.
Ma'tron (mei'trøn), *n.* Matrone, aldrende Kone; Sygevogterske, Gangkone (paa et Hospital).
Mat'ron-al (mæt'røn-ël eller mei'trøn-ël), *a.* aldrende, til Aars; ærbar, sat, som anstaar en aldrende Kone.
Ma'tron-ly (mei'trøn-lï), *a.* se Matronal.
Mat'ter (mæt'tør), *n.* Materie, Stof; Sag; Gjenstand; Anledning; Punkt, Stridspunkt; omtrentlig angiven Mængde eller Størrelse; Edder, Materie; *v.* være vigtig, være af Betydning, betyde, have at betyde; tillægge Betydning, agte; sætte Materie, bulne.
Mat'ting (mat'ting), *n.* Matter *pl.*
Mat'tock (mæt'tak), *n.* Hakke (med to brede og skarpe Ender), Ryddehakke.
Mat'tress (mæt'trës), *n.* Matras.
Mat'u-rate (mæt'jü-reit), *v.* modne; modnes.
Mat'u-ra'tion (mæt'jü-rei'sjøn), *n.* Modning, Modenhed.
Ma-ture' (må-tjur'), *a.* moden (ogsaa *fig.*); *v.* modne; modnes.
Ma-ture'ly (må-tjur'lï), *ad.* modent.
Ma-tu'ri-ty (må-tjü'rï-tï), *n.* Modenhed (mest *fig.*).
Maud'lin (mqd'lin), *n.* Røllike; *a.* med vaade Øjne, halv fuld, som En der er beskjenket; sygelig sentimental.
Maul (mql), *n.* stor Træhammer, Knippel, Prygl; S. T. Boltehammer; *v.* slaa, prygle, slaa Bugler, mishandle.
Maund'er (mänd'ør), *v.* betle; tale mumlende eller klagende; tale usammenhængende, fantasere; *n.* Betler, Tigger.
Mau'so-le'um (mq'sö-lï'øm), *n.* Mausoleum, kostbart Gravminde.
Ma'vis (mei'vïs), *n.* Sangdrossel.
Maw (mq), *n.* Mave (Dyrs); Kro (Fugls); *fig.* Lyst; Mund.
Mawk'ish (mqk'ïsj), *a.* ækel, modbydelig; smagløs.
Max'il-lar (mæks'ïl-lør), *a.* som hører til Kjævebenet.

Max'il-la-ry (mæks'il-lå-ri), *a.* se Maxillar.

Max'im (mæks'im), *n.* Maxime, Grundsætning, Forholdsregel; Regel; Tankesprog.

May (mē), *n.* Maj, Majmaaned; *fig.* Livets Vaar; Hvidtornblomst; Hvidtorn; *v.* plukke Majblomster (to go a maying).

May (mē), *v.* [*imp.* MIGHT] maa, maa gjerne; kan (maaskje).

May'-day (mē'dē), *n.* Majdag, første Maj.

May'or (mē'ør eller mær), *n.* Borgmester.

May'or-al-ty (mē'ør-ël-ti eller mær'-ël-ti), *n.* Borgmester-Embede.

May'or-ess (mē'ør-ës eller mær'ës), *n.* en Borgmesters Kone, Borgmesterinde.

Maz'ard (mæs'ørd), *n.* lidet mørkt Kirsebær.

Maz'a-rine' (mæs'å-rin'), *n.* en mørkeblaa Farve; en særegen Maade at tillave Hønsekjød.

Maze (mēz), *v.* forvilde, forvirre, bringe i Vildrede; *n.* Forvirring, Forvikling. Vildrede; Forlegenhed; Irgang, Vildgang, Labyrinth.

Ma'zy (mē'zi), *a.* forviklet, indviklet.

Me (mi), *pron.* mig.

Mead (mīd), *n.* Eng (mest i Poesi).

Mead'ow (mēd'ō), *n.* Eng.

Mea'ger (mi'gør), } *a.* mager; *v.*
Mea'gre (mi'gør), } gjøre mager (ogsaa *fig.*).

Meal (mīl), *n.* Maal, Del; Maaltid; Spise, Mad; Foder.

Meal (mīl), *n.* Mel (usigtet).

Meal'y (mīl'i), *a.* melet; fin eller hvid som Mel.

Mean (mīn), *a.* ringe, simpel; gemen, lav, slet, foragtelig.

Mean (mīn), *a.* Middel-, Mellem- (som er imellem to, mellemliggende), middelmaadig; *n.* Mellemting, Middelvej; Mellemstemme (Tenor).

Mean (mīn), *v.* [*imp.* & *p. p.* MEANT] mene; have i Sinde; tænke; betyde, ville sige; bemærke.

Me-an'der (mi-æn'dør), *n.* Slyngning, Krumning, Krumvej, Slangegang; *v.* slynge sig.

Mean'ing (mīn'ing), *n.* Mening, Tanke; Betydning; Hensigt.

Mean'ly (mīn'li), *ad.* ringe, lavt, slet; afskyeligt.

Mean'ness (mīn'nës), *n.* Ringhed, Lavhed; Fattigdom; Nedrighed, Karrighed.

Means (mīns), *n., pl. & sing.*, Middel; Midler *pl.*; Formue.

Meant (mēnt), mente. ment, *imp. & p. p.* af Mean.

Mean'time (mīn'taim), *n.* Mellemtid.

Mean'time (mīn'taim), } *ad.* imid-
Mean'while (mīn'hwail), } lertid.

Mea'sles (mī'zls), *n. pl.* Mæslinger *pl.*; Tinter *pl.* (hos Svin); syge Pletter *pl.* (paa Træer).

Mea'sly (mī'zli), *a.* som har Mæslinger; tinted; plettet.

Meas'ur-a-ble (mēsj'ør-å-bl) *a.* maalelig; middelmaadig.

Meas'ure (mēsj'ør), *n.* Maal; Tidsmaal, Tonemaal, Stavelsemaal, Takt; *fig.* Forholdsregel; Maade; *v.* maale (ogsaa: være af et vist Maal); afmaale, udmaale.

Meas'ure-less (mēs'jør-lës), *a.* umaalelig, uhyre.

Meas'ure-ment (mēs'jør-mënt), *n.* Maalen, Maaling, Udmaaling; Drægtighed (et Skibs).

Meas'ur-er (mēsj'ør-ør), *n.* Maaler.

Meat (mīt), *n.* Mad, Spise; Kjødmad; Kjød (som bruges eller er tillavet til Føde).

Me-chan'ic (mi-kæn'ik), *n.* Haandværksmand, Maskinist.

Me-chan'ic (mi-kæn'ik), } *a.*
Me-chan'ic-al (mi-kæn'ik-ël), } mekanist; maskinmæssig, haandværksmæssig; *fig.* simpel.

Me-chan'ic-al-ly (mi-kæn'ik-ël-li),

ad. mekaniſt, paa en maſkinmæssig Maade.

Mech'a-ni'cian (mĕk'å-nĭsj'ĕn), *n.* Mekanikus; Maſkinbygger.

Me-chan'ics (mĭ-kăn'ĭks), *n. pl.* Mekanik, Maſkinlære, Bevægelseslære.

Mech'an-ism (mĕk'ån-ĭsm), *n.* Mekanisme.

Mech'an-ist (mĕk'ån-ĭst), *n.* Mekanikus, Mekaniker.

Med'al (mĕd'ĕl), *n.* Skuemynt, Medalje; gammel Mynt,

Med'al-ist (mĕd'ĕl-ĭst), *n.* Myntkjender; En som er hædret med Medalje.

Me-dal'lion (mĭ-dăl'jŏn), *n.* Medaljon; stor antik Mynt.

Med'dle (mĕd'dl), *v.* blande sig; to — with, give sig af med, befatte sig med, blande sig i; intriguere.

Med'dler (mĕd'dlør), *n.* En som blander sig i fremmede Sager.

Med'dle-some (mĕd'dl-sŏm), *a.* som gjerne blander sig i fremmede Sager.

Me'di-æ'val (mï'dĭ-ï'vĕl), *a.* som er fra eller hører til Middelalderen.

Me'di-al (mï'dĭ-ĕl), *a.* Middel-, som betegner Middelforhold.

Me'di-ate (mï'dĭ-ĕt), *a.* som er i Midten, midterſt, mellemſt; middelbar.

Me'di-ate (mï'dĭ-eĭt), *v.* være i Midten, være imellem; lægge sig imellem, mægle; bringe i Stand; begrænse i Midten.

Me'di-ate-ly (mï'dĭ-ĕt-lĭ), *ad.* se Mediate, *a.*

Me'di-a'tion (mï'dĭ-eĭ'sjŏn), *n.* Mellemkomſt, Mægling; Forbøn; T. Halvering.

Me'di-a'tor (mï'dĭ-eĭ'tør), *n.* Mægler, Voldgiftsmand; Midler.

Me'di-a-to'ri-al (mï'dĭ-å-tō'rĭ-ĕl), *a.* mæglende, Mægler-.

Med'ic-al (mĕd'ĭk-ĕl), *a.* medicinſt, som hører til Lægedom.

Med'ic-al-ly (mĕd'ĭk-ĕl-lĭ), *ad.* se Medical.

Med'i-ca-ment (mĕd'ĭ-kå-mĕnt), *n.* Lægemiddel.

Med'i-cate (mĕd'ĭ-keĭt), *v.* forsætte med Lægemidler, blande.

Me-dic'i-nal (mĭ-dĭs'ĭ-nĕl), *a.* som hører til Lægedom; medicinſt, lægende, ſund.

Me-dic'i-nal-ly (mĭ-dĭs'ĭ-nĕl-lĭ), *ad.* se Medicinal.

Med'i-cine (mĕd'ĭ-ſĭn), *n.* Lægemiddel, Medicin; Lægevidenſkab; *v.* kurere, hjælpe.

Me'di-oc'ri-ty (mï'dĭ-gk'rĭ-tĭ), *n.* Middelmaadighed; Maadehold.

Med'i-tate (mĕd'ĭ-teĭt), *v.* overtænke, overveje, overlægge, eftertænke; anſtille Betragtninger, gruble; tænke paa, have til Hensigt.

Med'i-ta-tive (mĕd'ĭ-tå-tĭv), *a.* eftertænkende, grublende; dybſindig.

Me'di-um (mï'dĭ-ŏm), *n.* Medium, Midte; Mellemting, Middeltal; Middel, Hjælpemiddel; T. Element, Medium.

Med'lar (mĕd'lør), *n.* Mispel, Havtorn.

Med'ley (mĕd'lĭ), *n.* Blanding; Haandgemæng.

Me-dul'lar (mĭ-dŭl'lør), **Med'ul-la-ry** (mĕd'ŭl-lå-rĭ), *a.* til Marven hørende; marvet, marvagtig.

Meed (mïd), *n.* Løn, Belønning; Fortjeneſte; Erkjendtligheds-Løn.

Meek (mïk), *a.* myg, blød; ydmyg; blid.

Meek'ly (mïk'lĭ), *ad.* fromt, ſagtmodigt.

Meek'ness (mïk'nĕs), *n.* Ydmyghed, Sagtmodighed, Blidhed.

Meer'schaum (mïr'ſjåm), *n.* Kridt (hvoraf tilvirkes Kridtpiber).

Meet (mït), *v.* møde, træffe; mødes, træffe ſammen; komme ſammen, forſamle sig; *n.* Møde; Mødested.

Meet (mït), *a.* paſſende, ſkikket; duelig; værdig.

Meet'ing (mït'ĭng), *n.* Møden, Møde; Sammenkomſt, Forſamling.

Meet'ing-house (mït'ĭng-haus), *n.* Forſamlingshus (hvor visse Religionsſekter holde deres Gudstjeneſte).

Meet'ing-place (mīt'ing-plēs), *n.* Samlingsplads.
Meet'ly (mīt'lī), *ad.* stikket, passende; sømmelig.
Meet'ness (mīt'nēs), *n.* Dueligheð, Bekvemheð.
Mel'an-chol'ic (mel'ĕn-kŏl'ĭk), *a.* melankolsk, tungsindig; sørgelig; *n.* Tungsindig.
Mel'an-chol-y (mĕl'ĕn-kŏl-ĭ), *n.* Melankoli, Tungsindighed, Sørgmodighed; Hang til at gruble; *a.* melankolsk; tungsindig; sørgelig, trist
Mel'ior-ate (mīl'jŏr-ēt), *v.* forbedre.
Mel ior-a'tion (mīl'jŏr-ē'shŏn), *n.* Forbedring.
Mel-lif'er-ous (mĕl-lĭf'ŏr-ŏs), *a.* Honningsaft indeholdende; Honning tilberedende.
Mel-lif'lu-ence (mĕl-lĭf'ljü-ĕns), *n.* Strøm af Honning eller Sødheð.
Mel-lif'lu-ent (mĕl-lĭf'ljü-ĕnt), } *a.*
Mel-lif'lu-ous (mĕl-lĭf'ljü-ŏs), } som flyder med Honning; *fig.* honningsød, sød; velklingende.
Mel'low (mĕl'lō), *a.* mør, blød; moden, saftig; blød, mild; beskjenket, beruset; *v.* gjøre mør eller blød; bringe til at modnes, modne; blive blød; modnes; mildne.
Me-lo'di-ous (mĭ-lō'dĭ-ŏs), *a.* melodisk, velklingende.
Mel'o-dize (mĕl'ō-dais), *v.* gjøre melodisk; komponere eller synge Melodier.
Mel'o-drame (mĕl'ō-drēm), *n.* Melodrama (Skuespil med Sange).
Mel'o-dy (mĕl'ō-dĭ), *n.* Velklang; Melodi, Tone.
Mel'on (mĕl'ŏn), *n.* Melon.
Melt (mĕlt), se Milt.
Melt (mĕlt), *v.* smelte; *fig.* bortsmelte, fortære; hensmelte, røre, bevæge; røres (til Medlidenhed osv.).
Mem'ber (mĕm'bŏr), *n.* Lem; Del, Stykke; Medlem.
Mem'ber-ship (mĕm'bŏr-ship), *n.* Fellesskab, Forening; et Medlems Stilling.
Mem'bra-na'ceous (mĕm'brā-nē'shŏs), *a.* membranøs, hudagtig, hindeagtig, hindet.
Mem'brane (mĕm'brēn), *n.* tynd Hud, Hinde, Membran.
Mem'bra-nous (mĕm'brā-nŏs), *a.* se Membranaceous.
Me-men'to (mĭ-mĕn'tō), *n.* Erindring, Erindringstegn.
Mem'oir (mĕm'ŭŏr eller mī'mŭŏr), *n.* Optegnelse om Tilfælde og Begivenheder, Skrift; Efterretning; Forestilling, Andragende; *pl.* Mindeskrifter, Mærkværdigheder, Optegnelser *pl.*
Mem'o-ra-ble (mĕm'ō-rā-bl), *a.* mindeværdig.
Mem'o-ra-bly (mĕm'ō-rā-blī), *ad.* mærkværdigt, mindeværdigt.
Mem'o-ran'dum (mĕm'ō-rĕn'dŏm), (*pl.* Memorandums eller Memoranda), *n.* Optegnelse, Anmærkning, Note (for at lette Hukommelsen).
Me-mo'ri-al (mĭ-mō'rĭ-ĕl), *a.* som er i Hukommelsen; som vedligeholder Erindringen; *n.* Mindeskrift, Mindesmærke; Anmærkning, Optegnelse; skriftlig Paamindelse eller Forestilling; Andragende.
Me-mo'ri-al-ist (mĭ-mō'rĭ-ĕl-ĭst), *n.* Forfatter af en skriftlig Paamindelse eller Forestilling.
Me-mo'ri-al-ize (mĭ-mō'rĭ-ĕl-ais), *v.* forfatte en skriftlig Paamindelse eller Forestilling; andrage paa.
Mem'o-rize (mĕm'ō-rais), *v.* paategne (til Erindring); bevare i Hukommelsen, erindre, ihukomme.
Mem'o-ry (mĕm'ō-rĭ), *n.* Hukommelse; Erindring, Amindelse, Ihukommelse, Minde.
Men (mĕn), *n. pl.* (af Man), Mænd; Mennesker, Folk *pl.*
Men'ace (mĕn'ĕs), *v.* true; *n.* Trusel.
Men-ag'er-ie (mĕn-ăsj'ŏr-ĭ), *n.* Menageri, Dyrehus; Orkester (i Theatre).
Mend (mĕnd), *v.* istandsætte, bøde, bedre, udbedre, reparere, rette; forbedre; forbedre sig; komme sig.

Men-da'cious (mën-dē'ſjøs), *a.* løgnagtig.
Men-dac'i-ty (mën-dæs'i-ti), *n.* Løgnagtighed.
Men'di-can-cy (mën'di-kën-ſi), *n.* Betleri.
Men'di-cant (mën'di-kënt), *a.* tiggende, betlende; tiggefærdig; *n.* Tigger.
Men-dic'i-ty (mën-dis'i-ti), *n.* Betleri, Tiggerſtav (*fig.*).
Men'-folks (mën'føks), *n. pl.* Mandfolk *pl.*
Me'ni-al (mi'ni-ël), *a.* ſom hører til Hustyendet eller Huſet, Hus-; ringe, ſimpel; *n.* Tjener, Tyende; *fig.* lav, krybende Perſon.
Men'stru-al (mën'ſtrü-ël), *a.* maanedlig; T. (kemiſt) opløſende.
Men'stru-um (mën'ſtrü-øm), *n.* T. Opløsningsmiddel, Skillemiddel.
Men'su-ra-ble (mën'ſjü-rå-bl), *a.* maalelig.
Men'su-ra'tion (mën'ſjü-re'ſjøn), *n.* Maalen, Maaling.
Men'tal (mën'tël), *a.* ſom hører til Sjælen og Forſtanden, Sjæle-, Sjæls-; indre, aandelig.
Men'tal-ly (mën'tël-li), *ad.* aandeligt, hørende til Aanden eller Sjælen.
Men'tion (mën'ſjøn), *n.* Mældning, Omtale; *v.* mælde, omtale, anføre, bringe i Erindring.
Me-phit'ic (mi-fit'ik), *a.* mefitiſk, ſtinkende, kvælende.
Mer'can-tile (mør'ën-til), *a.* Handels-, Kjøbmands-, ſom hører til Handelen.
Mer'ce-na-ry (mør'ſi-nå-ri), *a.* ſom tjener for Løn, lejet, tinget; tilfals; vindeſyg; *n.* Lejeſvend, Lejetjener, lejet Soldat.
Mer'cer (mør'ſør), *n.* Silke- og Klædehandler.
Mer'cer-y (mør'ſør-i), *n.* Silke- og Klædehandel.
Mer'chan-dise (mør'tjën-dais), *n.* Varer *pl.*; Handel, Omſætning af Varer; *v.* handle, drive Handel.
Mer'chant (mør'tjënt), *n.* Grosſerer; Handelsmand; Handelsſkib.
Mer'chant-a-ble (mør'tjënt-å-bl), *n.* affættelig, ſom kan kjøbes og ſælges.
Mer'chant-man (mør'tjënt-mën), *n.* Handelsſkib, Koffardiſkib, Koffardimand; Kjøbmand.
Mer'chant-tai lor (mør'tjënt-tei'lør), *n.* en Skrædder ſom tillige har Vareoplag.
Mer'ci-ful (mør'ſi-føl), *a.* barmhjertig, miſkundelig, naadig.
Mer'ci-ful-ly (mør'ſi-føl-li), *ad.* barmhjertigen, naadigen.
Mer'ci-less (mør'ſi-lës), *a.* ubarmhjertig.
Mer-cu'ri-al (mør-kjų'ri-ël), ſom indeholder Kvikſølv, merkurialſk; *fig.* flygtig, livlig; *n.* livligt, muntert Menneſke; Merkurial, Kvikſølvmiddel, Merkurialmiddel.
Mer'cu-ry (mør'kjü-ri), *n.* Merkur; Kvikſølv; Purpurfarve (i Vaaben); Livlighed, Flygtighed; Bud, Sendebud; Avisbud; Bingelurt.
Mer'cy (mør'ſi), *n.* Barmhjertighed, Miſkundhed; Medlidenhed, Overbærelſe, Godhed; Naade.
Mere (mir), *a.* blot, pur, ren, lutter, ublandet, adſondret fra andre Ting, ikke andet end.
Mere (mir), *v.* omgrænſe, begrænſe; *n.* Skjel, Grænſe.
Mere (mir), *n.* Myr, Moſe, Moſeland; Sump, Sø.
Mere'ly (mir'li), *ad.* blot, kun, alene; ganſke, aldeles.
Mer'e-tri'cious (mer'i-trisj'øs), *a.* ſkjøgeagtig, uanſtændig, utugtig; *fig.* uægte, falſk, forførisk.
Merge (mørdsj), *v.* dukke, nedſænke; ſynke; blive opſlugt.
Me-rid'i-an (mi-rid'i-ën), *n.* Meridian, Middagskreds; Middag; *fig.* højeſte Grad, Højdepunkt; *a.* Meridian-, Middags-; *fig.* hævet til det højeſte Punkt, højeſt.

Me-rid'i-on-al (mi-rid'i-ən-el), *a.* Middags-, sydlig; vendt mod Syd, som ligger mod Syd.

Mer'it (mer'it), *n.* Fortjeneste, Værd; Fortræffelighed; Løn; *v.* fortjene.

Mer'i-to'ri-ous (mer'i-tō'ri-əs), *a.* fortjenstlig, hæderlig.

Mer'maid (mər'meid), *n.* Havfrue.

Mer'man (mər'mæn), *n.* Havmand.

Mer'ri-ly (mer'ri-li), *ad.* lystig, muntert.

Mer'ri-ment (mer'ri-mənt), *n.* Lystighed, Munterhed; Forlystelse, Morskab.

Mer'ry (mer'ri), *a.* lystig, munter, livlig; spøgefuld, skjemtsom; gunstig, forønsket.

Mer'ry-An'drew (mer ri-æn'drü), *n.* Bajads, Nar.

Mesh (mesj), *n.* Maske (i et Net); *v.* fange i et Garn, indvikle, hilde.

Mes-mer'ic (mes-mer'ik), *a.* mesmeriſt.

Mes'mer-ism (mes'mər-izm), *n.* Mesmerisme, dyriſk Magnetisme.

Mess (mes), *v.* spise; spise sammen (om Soldater og Matroser), S. T. skaffe; *n.* Ret, Spise; Portion; fælles Bord; Selskab af Officerer, som spise sammen; S. T. Messe; Bakke; (i daglig Tale:) Blanding, Mistmask; Blanding af Urenlighed, Søle; *fig.* Nød, Forlegenhed.

Mes'sage (mes'sedsj), *n.* Budskab.

Mes'sen-ger (mes'sen-djər), *n.* Bud, Sendebud; Forbud; Raadstuetjener, Tjener; S. T. Kabelaring (Toug til at befæste Ankertouget til Gangspillet).

Mes-si'ah (mes-sai'å), *n.* Messias.

Mes'sieurs (mes'sjərs), *n. pl.* mine Herrer, de Herrer *pl.* (Forkortet: Messrs.).

Mes'suage (mes'suedsj), *n.* Vaaningshus med tilhørende Udhuse og Grunde, Gaard, Ejendom.

Met (met), mødte, mødt, *imp.* & *p.p.* af Meet.

Met'al (met'el eller met'l), *n.* Metal; Metal-Forbindelse eller -Komposition; Glasmasse (i flydende Tilstand); uslebet Glas; hugne Sten *pl.* eller Stengrus (til Vejfyld); *pl.* Skinner *pl.* (til Jernvej).

Me-tal'lic (mi-tæl'lik), *a.* metalliſk; af Metal.

Met'al-lif'er-ous (met'el-lif'ər-əs), metalholdig.

Met'al-line (met'el-lain), *a.* metalliſk; af Metal.

Met'al-list (met'el-list), *n.* Metalarbejder; Kjender af Metaller.

Met'al-lur-gy (met'el-lər-dji), *n.* Metallurgi, Bjergværks-Videnskab, Ertz-Skillekunst.

Met a-mor'phose (met å-mgr'fōs), *v.* forvandle.

Met'a-mor'pho-sis (met'å-mgr'fō-sis), *n.* Forvandling.

Met'a-phor (met'å-før), *n.* T. Metafor (uegentligt Udtryk, billedlig Talemaade).

Met'a-phor'ic-al (met'å-fgr'ik-el), *a.* metaforiſk, billedlig, uegentlig.

Met'a-phor'ic-al-ly (met å-fgr'ik-el-li), *ad.* se Metaphorical.

Met'a-phrase (met'å-frēs), *n.* Metafrase, ordret Oversættelse.

Met'a-phras'tic (met'å-frēs'tik), *a.* metafraſiſk, ordret, bogſtavelig.

Met'a-phys'ic-al (met'å-fis'ik-el), *a.* overſanſelig, metafyſiſk; overnaturlig.

Met'a-phy-si'cian (met'å-fi-sisj'en), *n.* Metafyſiker.

Met a-phys'ics (met'å-fis'iks), *n. pl.* Metafyſik.

Mete (mit), *v.* maale, afmaale, udmaale.

Me'te-or (mi'ti-ør), *n.* Meteor, Luftſyn.

Me'te-or'ic (mi'ti-gr'ik), *a.* meteoriſk.

Me te-or'o-lite (mi'ti-gr'ö-lait), **Me'te-or-ite** (mi'ti-gr-ait), *n.* Meteorſten.

Me'te-or'o-log'ic-al (mi'ti-gr'ö-lqdj'ik-el), *a.* meteorologiſk.

Me'te-or-ol'o-gist (mī'tī-ąr-ąl'ö-djist), *n.* Meteorolog, Vejrkyndig.
Me'te-or-ol'o-gy (mī'tī-ąr-ąl'ö-djī), *n.* Meteorologi, Lære om alle Slags Luftsyn; Vejrkyndighed.
Me'ter (mī'tør), } *n.* Metrum, Sta-
Me'tre (mī'tør), } velsemaal, Versemaal; Maaler; Metre (fransk Længdemaal).
Me-theg'lin (mi-thėg'lin), *n.* Mjød, Honningvand.
Me-thinks' (mi-thingks'), mig synes, mig tykkes.
Meth'od (mėth'ød), *n.* Maade, Fremgangsmaade; Læremaade, Foredragsmaade, Plan, Methode.
Me-thod'ic (mi-thąd'ik), } *a.*
Me-thod'ic-al (mi-thąd'ik-ėl), } methodisk, regelmæssig, planmæssig, kunstmæssig, videnskabelig.
Me-thod'ic-al-ly (mi-thąd'ik-ėl-li), *ad.* regelmæssigt, ordentligt, efter en Plan.
Meth'od-ism (mėth'ąd-izm), *n.* Methodisternes Lære.
Meth'od-ist (mėth'ąd-ist), *n.* Methodiker; Methodist.
Meth'od-ize (mėth'ąd-ais), *v.* ordne eller indrette methodisk, gjøre regelmæssig.
Me-ton'-my (mi-tąn'i-mi), *n.* T. Metonymi, Navneombytning.
Met'ric-al (mėt'rik-ėl), *a.* metrisk.
Me-trop'o-lis (mi-trąp'ö-lis), *n.* (egentlig: Moderstad), Hovedstad.
Met'ro-pol'i-tan (mėt'rö-pąl'i-tėn), *a.* som hører til Hovedstaden; metropolitan, erkebiskoppelig; *n.* Erkebiskop, Metropolit.
Met'tle (mėt'tl), *n.* Mod; Fyrighed, Iver; Stof; Materie. (Syf. Metal).
Met'tle-some (mėt'tl-søm), *a.* modig, fyrig, ivrig.
Mew (mjų), *v.* forandres; fælde, skifte (Fjedre, Haar); indeslutte, indespærre; *n.* Fældning; Bur (hvori Falke sættes i Fældetiden); Bur, Indhegning, Indelukke, indelukket Sted
Mew (mjų), *n.* Maage.
Mew (mjų), *v.* mjaue (som en Kat).
Mewl (mjųl), *v.* skrige, pibe (som et uroligt Barn).
Mez'zo-tin'to (mėd'sö-tin'tö eller mės'sö-tin'tö), *n.* Mellemfarve, Halvfarve, lys Skattering; T. den sorte Kunst (hos Kobberstikkere).
Mi'asm (mai'ėsm), *n.* Miasma, Sygdomsgift, Sygdomsstof (i Luften).
Mi'as-mat'ic (mai'ės-mėt'ik), *a.* miasmatisk. [neral).
Mi'ca (mai'kå), *n.* Glimmer (et Mi-
Mi-ca'ceous (mai-kė'sjøs), *a.* glimmeragtig; indeholdende Glimmer.
Mice (mais), *n.* (*pl.* af Mouse), Mus *pl.*
Mich'ael-mas (mik'ėl-mės), *n.* Mikkelsdag (29de Septbr.).
Mi'cro-cosm (mai'krö-kąsm), *n.* liden Verden, Mikrokosmus.
Mi'cro-scope (mai'krö-skōp), *n.* Mikroskop, Forstørrelsesglas.
Mi'cro-scop'ic (mai'krö-skąp'ik), *a.* mikroskopisk. [se Microscopic.
Mi'cro-scop'ic-al (mai'krö-skąp'ik-ėl)
Mid (mid), *a.* Mid-, som er i Midten.
Mid'day (mid'dė), *n.* Middag; Middags-.
Mid'dle (mid'dl), *n.* Midte; *a.* som er i Midten, midterst, Mellem-, Middel-, middelmaadig.
Mid'dling (mid'dling), *a.* middelmaadig; af Middelgrad eller Middelrang.
Midge (midsj), *n.* Myg.
Mid'land (mid'lænd), *a.* i det Indre af Landet; middellandsk, imellem to eller flere Lande.
Mid'night (mid'nait), *n.* Midnat.
Mid'riff (mid'rif), *n.* Mellemgulv.
Mid'ship-man (mid'sjip-mæn), *n.* Søkadet (som oplæres og øves ombord).
Midst (midst), *n.* Midte, det Mellemste; *a.* midterst, midt.
Mid'sum-mer (mid'søm-mør), *n.* Midsommer, St. Hansdags Tid, St. Hansdag.

Mid'way (mid'ue'), *n.* Midtvej, Halvvej; *a.* som er i Midten eller imellem; *ad.* midtvejs, halvvejs.
Mid'wife (mid'uaif), *n.* Jordemoder.
Mid'wife-ry (mid'uaif-ri eller mid'-uif-ri), *n.* Fødselshjælp, Jordemoderkunst.
Mien (mīn), *n.* Mine, Udseende, Væsen.
Miff (mif), *n.* Muk, Knurren, Utilfredshed; *v.* fornærme, støde, mishage.
Might (mait), *n.* Magt, Styrke, Kraft.
Might (mait), maatte, kunde, *imp.* af May.
Might'i-ly (mait'i-li), *ad.* mægtigt, vældigt; overordentligt.
Might'i-ness (mait'i-nes), *n.* Magt; Højhed.
Might'y (mait'i), *a.* & *ad.* mægtig, kraftig; stærk, i høj Grad, overordentlig.
Mign'on-ette' (min'jon-et'), *n.* Reseda (Blomst).
Mi'grate (mai'greit), *v.* udvandre, drage bort, bortflytte (til et andet Land eller Distrikt).
Mi-gra'tion (mai-grei'sjøn), *n.* Bortflytning, Udvandring, Vandring (Trækfugles); Forandring af Sted.
Mi'gra-to-ry (mai'grå-tō-ri), *a.* vandrende, Vandrings-, som trækker fra et Sted til et andet.
Milch (miltsj), *a.* som giver Mælk.
Mild (maild), *a.* mild, lind (ikke skarp, haard eller sur); *fig.* mild, sagtmodig, venlig, blid.
Mil'dew (mil'djü), *n.* Meldug; Jordslag; *v.* beskadige ved Meldug; gjøre jordslagen.
Mild'ly (maild'li), *ad.* mildt, blidt, venligt.
Mild'ness (maild'nes), *n.* Mildhed, Venlighed, Blidhed.
Mile (mail), *n.* (engelsk) Mil (1760 yards eller 5280 feet = 5128 norske eller danske Fod).
Mile'age (mail'edsj), *n.* Betaling for Milen (en Rejsendes).
Mil'i-tant (mil'i-tent), *a.* stridende, kjæmpende.
Mil'i-ta-ry (mil'i-tå-ri), *a.* militær, til Krigsvæsenet hørende, Krigs-; *n.* Krigsvæsen; Militær (Soldater).
Mil'i-tate (mil'i-teit), *v.* stride, kjæmpe (imod noget).
Mi-li'tia (mi-lish'å), *n.* Milits, indenlandsk Krigsmagt, Landsoldater *pl.*, Landværn.
Milk (milk), *n.* Mælk; *v.* malke, mælke.
Milk'er (milk'ør), *n.* En som malker; Malkeko.
Milk'i-ness (milk'i-nes), *n.* mælkeagtig Beskaffenhed.
Milk'maid (milk'meid), *n.* Malkepige; Mælkepige.
Milk'man (milk'mæn), *n.* Mælkemand.
Milk'-pail (milk'peil), *n.* Mælkespand.
Milk'y (milk'i), *a.* mælkeagtig; mælkerig; *fig.* mild; blødagtig, kvindagtig.
Milk'y-way (milk'i-uei), *n.* Mælkevej.
Mill (mil), *n.* Mølle; Prægeværk; Valseværk; Hammerværk, Hammermølle; Fabrik; Slagsmaal; en Ret hvor Sager mod insolvente Skyldnere behandles; *v.* male; præge, slaa; valke; slaa med Næverne.
Mill'-dam (mil'dæm), *n.* Mølledige, Mølledæmning.
Mil'le-na'ri-an (mil'li-nei'ri-ën), *n.* Kiliast (en som venter det tusindaarige Rige).
Mil'le-na-ry (mil'li-nå-ri), *a.* som bestaar af tusinde; *n.* Aartusinde; Kiliast.
Mil-len'ni-al (mil-len'ni-el), *a.* tusindaarig.
Mil-len'ni-um (mil-en'ni-øm), *n.* Aartusinde, tusindaarigt Rige.
Mill'er (mil'ør), *n.* Møller; et Slags Flue.
Mill'er (mil'ør), *n.* slau Historie eller Vittighed.
Mil'let (mil'let), *n.* Hirse.
Mil'li-ner (mil'li-nør), *n.* Modehandlerinde.

Mil'li-ner-y (mil'li-nør-i), *n.* Modepynt.
Mill'ion (mil'jøn), *n.* Million; *fig.* stor Mængde.
Mill'ion-aire' (mil'jøn-ær'), *n.* Millionær.
Mill'–race (mil'reis), *n.* Vandstrøm til en Mølle.
Mill'–stone (mil'stön), *n.* Mølleſten.
Milt (milt), *n.* Milt; Mælk, Leg (hos Fiſke); *v.* befrugte (Hunfiſkenes Rogn) med Mælken, lege.
Mime (maim), *n.* Mimiker, Gjøgler; *v.* ſpille ved Gebærder, være Mimiker.
Mi-met'ic (mi-met'ik), *a.* efterlignende.
Mim'ic (mim'ik), *a.* efterlignende, mimiſk; *n.* Mimiker; Efteraber; *pl.* Mimik, Gebærdekunſt; *v.* efterligne ved Gebærder, efterabe.
Mim'ic-al (mim'ik-ël), *a.* efterlignende, mimiſk.
Mim'ic-ry (mim'ik-ri), *n.* Efterabelſe.
Mi-na'cious (mi-nei'ſjøs), *a.* truende.
Min'a-ret (min'å-rët), *n.* Minaret (et rundt Taarn eller Spir paa en tyrkiſk Moſke).
Mince (mins), *v.* hakke eller ſkjære ſmaat; *fig.* formindſke, forringe; beſmykke; tale ſirligt eller affekteret om (noget); tale pænt eller affekteret; gaa med ſmaa Skridt, trippe, gaa affekteret.
Mince'–meat (mins'mit), *n.* ſmaahakket kogt eller ſtegt Kjød tillavet ſom en Ret, Hachis.
Mind (maind), *n.* Sind; Sindelag, Gemyt; Sjæl, Aand; Tilbøjelighed, Lyſt; Mening, Tanker *pl.*; Erindring, Minde; *v.* mærke, lægge Mærke til, iagttage, give Agt paa, paſſe; bryde ſig om, bekymre ſig om; minde, paaminde.
Mind'ed (maind'ëd), *a.* til Sinds; ſindet (i Sammenſætninger).
Mind'ful (maind'fûl), *a.* agtſom, omhyggelig, opmærkſom; agtpaagivende.
Mine (main), *pron.* min, mit, mine.
Mine (main), *v.* grave Miner eller Gruber (enten for at ødelægge ved Sprængning eller for at ſøge Metaller); minere, underminere, undergrave (ogſaa *fig.*); *n.* Grube, Gang, Bjergværk; Mine, Sprænggrav.
Min'er (main'ør), *n.* Bjergmand; Minerer, Minegraver.
Min'er-al (min'ør-ël), *n.* Mineral; *a.* mineralſk.
Min'er-al-ize (min'ør-ël-ais), *v.* forvandle til et Mineral, forbinde med et Metal, mineraliſere.
Min'er-al'o-gist (min'ør-ël'ö-djiſt), *n.* Mineralog.
Min'er-al-og'ic-al (min'ør-ël-ądj'ik-ël), *a.* ſom hører til Mineralogien, mineralogiſk.
Min'er-al'o-gy (min'ør-ël'ö-dji), *n.* Mineralogi.
Min'gle (ming'gl), *v.* mænge, blande; blande ſig; *n.* Blanding; Virvar.
Min'i-a-ture (min'i-ët-jur eller min'it-jur), *n.* Miniatur, Miniaturmaleri; rødt Bogſtav; *a.* i det Smaa, formindſket.
Min'im (min'im), *n.* lidet Væſen, Dværg; T. Mignonne (et Slags lidet Trykbogſtav); halv Node (i Muſik); en Munk af Minimernes Orden.
Min'i-mum (min'i-møm), *n.* Minimum (det Mindſte).
Min'ion (min'jøn), *n.* Kjæledægge, Øjeſten; Yndling; underdanig Perſon, Undergiven, Betjent; T. Mignonne (lidet Trykbogſtav).
Min'ion (min'jøn), *n.* Minnie, Mønnie.
Min'is-ter (min'is-tør), *n.* Tjener (i Bibelen ogſaa *fig.*); Redſkab; Miniſter; akkrediteret Miniſter; Gejſtlig, Sognepræſt; *v.* tjene, opvarte; beſtyre, forvalte, tage Vare paa; forrette Gudstjeneſten; tjene, nytte, hjælpe (til noget); give Lægemidler, behandle, kurere; forſyne med det Nødvendige, underſtøtte; give, forſkaffe.

Min'is-te'ri-al (min'is-ti'ri-ĕl), *a.* tjenende; underordnet; middelbar; embedsmæssig; ministrel, som hører til Statsministrene; præstelig, gejstlig.

Min'is-tra'tion (min'is-trē'shŏn), *n.* Tjeneste, Forvaltning; Embede (især gejstligt); Medvirkning.

Min'is-try (min'is-tri), *n.* Tjeneste, Embedsforretning; Medvirkning, Indvirkning; Ministerium; gejstlig Forretning, Prædikeembede.

Mink (mingk), *n.* Flodilder.

Min'now (min'nō), *n.* Elrits (Fisk).

Mi'nor (mai'nŏr), *a.* mindre, liden; ringere; yngre; umyndig, mindreaarig; *n.* Umyndig; T. Minor, Undersætning; Mol (i Musik); Minorit, Franciskanermunk.

Mi-nor'i-ty (mi-nŏr'i-ti), *n.* Lidenhed; Mindreaarighed, Umyndighed; Minoritet, Mindretal.

Min'o-taur (min'ō-tŏr), *n.* Minotaur.

Min'ster (min'stŏr), *n.* (Kloster; gejstligt Broderskab); Klosterkirke; Domkirke.

Min'strel (min'strĕl), *n.* Mesterſanger, Sanger, Skjald, Barde.

Min'strel-sy (min'strĕl-si), *n.* Tonespil, Sang, Musik; Skjalde, Sangere *pl.*

Mint (mint), *n.* Mynt (Stedet hvor Penge myntes); *fig.* Sted hvor noget opfindes, udtænkes eller smedes, Værksted; Fylde, stor Mængde, stor Sum; *v.* mynte, præge; *fig.* smede.

Mint (mint), *n.* Mynte (Planteslægt).

Mint'age (mint'ĕdsj), *n.* det som bliver myntet eller præget; Myntskat, Prægeløn, Slagskat.

Min'u-end (min'jü-ĕnd), *n.* T. Minuend.

Min'u-et (min'jü-ĕt), *n.* Menuet (en Dans; Musiken dertil).

Mi-nute' (mi-njut'), *a.* liden, ubetydelig.

Min'ute (min'it), *n.* Minut; Gradminut; Udkast; kort Optegnelse (af hvad der er foresaldet, eller hvad der skal gjøres); *fig.* Øjeblik; *v.* optegne kortelig, gjøre et Udkast, notere.

Min'ute-book (min'it-buk), *n.* Kladdebog; Optegnelsesbog.

Min'ute-gun (min'it-gŏn), *n.* Minutskud.

Mi-nute'ly (mi-njut'li), *ad.* hvert Minut; hvert Øjeblik.

Minx (mingks), *n.* ung vild Pige, overgiven Tøs.

Mir'a-cle (mir'ă-kl), *n.* Mirakel, Under, Undergjerning, Jertegn.

Mi-rac'u-lous (mi-răk'jü-lŏs), *a.* underfuld, som et Under.

Mire (mair), *n.* Dynd; Pøl; *v.* nedsænke i Dynd, besudle.

Mir'ror (mir'rŏr), *n.* Spejl; *fig.* Billede, Mønster; *v.* afspejle.

Mirth (mŏrth), *n.* Munterhed, Lystighed, Glæde.

Mirth'ful (mŏrth'fŏl), *a.* frydefuld, lystig.

Mirth'less (mŏrth'lĕs), *a.* frydløs, glædeløs.

Mir'y (mair'i), *a.* dyndet, moradsig; besudlet, tilsølet.

Mis'ad-vent'ure (mis'ĕd-vĕnt'jŭr), *n.* ulykkeligt Tilfælde, Ulykke, Uheld; T. uforsætligt Drab.

Mis'an-thrope (mis'ĕn-thrōp), **Mis-an'thro-pist**, (mis-ĕn'thrō-pist) *n.* Menneskehader, Misanthrop.

Mis'an-throp'ic (mis'ĕn-thrŏp'ik), *a.* menneskefjendsk, misanthropisk, folkesky.

Mis'an-throp'ic-al (mis'ĕn-thrŏp'ik-ĕl), *a.* se Misanthropic.

Mis-an'thro-py (mis-ĕn'thrō-pi), *n.* Menneskehad, Folkesky, Misanthropi.

Mis-ap'pli-ca'tion (mis-ăp'pli-kē'shŏn), *n.* falsk eller urigtig Anvendelse.

Mis'ap-ply' (mis'ăp-plai'), *v.* anvende ilde eller urigtig.

Mis-ap'pre-hend' (mis-ăp'pri-hĕnd'), *v.* misforstaa.

Mis-ap'pre-hen'sion (mis-ăp'-

pri-hen'sjøn), *n.* Misforstaaelse.

Mis'be-come' (mis'bi-kom'), *v.* anstaa eller klæde ilde.

Mis'be-have' (mis'bi-heiv'), *v.* opføre (sig) upassende eller slet.

Mis'be-hav'ior (mis'bi-hei'vjør), *n.* slet Opførsel.

Mis'be-lief' (mis'bi-lif'), *n.* Vantro, falsk Religion.

Mis'be-lieve' (mis'bi-liv'), *v.* have en vrang Tro.

Mis-cal'cu-late (mis-kæl'kjü-leit), *v.* regne fejl, forregne sig.

Mis-cal'cu-la'tion (mis-kæl'kjü-lei'sjøn), *n.* Forregning, fejl Beregning.

Mis-call' (mis-kal'), *v.* benævne eller kalde urigtig.

Mis-car'riage (mis-kær'ridsj), *n.* urigtig Adfærd, Forseelse; slet Udfald; Misfødsel, utidig Fødsel.

Mis-car'ry (mis-kær'ri), *v.* mislykkes, forulykkes, slaa fejl, gaa galt; misføde, nedkomme for tidlig; være uheldig, forulykke.

Mis'cel-la'ne-ous (mis'sel-lei'ni-øs), *a.* blandet.

Mis'cel-la-ny (mis'sel-lå-ni), *n.* Blanding; Samling af blandet Indhold; *pl.* Misceller, Blandinger, Artikler af forskjelligt Indhold *pl.*; *a.* blandet.

Mis-chance' (mis-tjåns'), *n.* Uheld, Ulykke, Streg i Regningen.

Mis'chief (mis'tjif), *n.* Fortræd, Skade; Puds; Ulykke.

Mis'chiev-ous (mis'tjiv-øs), *a.* skadefro, ondskabsfuld, slem; fortrædelig, skadelig, fordærvelig.

Mis'chiev-ous-ly (mis'tjiv-øs-li), *ad.* ondskabsfuldt, skadeligt, paa en skadefro Maade.

Mis-choose' (mis-tjus'), *v.* vælge urigtig.

Mis'ci-ta'tion (mis'sai-tei'sjøn), *n.* fejlagtig Anførelse.

Mis-cite' (mis-sait'), *v.* anføre eller citere urigtig.

Mis-com'pu-ta'tion (mis-kam'pjü-tei'sjøn), *n.* Forregning.

Mis'con-ceive' (mis'kan-siv'), *v.* opfatte eller forstaa urigtig, fare vild.

Mis'con-cep'tion (mis'kan-sep'sjøn), *n.* Misforstaaelse, Vildfarelse, urigtig Mening.

Mis-con'duct (mis-kan'døkt), *n.* daarlig Styrelse; slet Opførsel.

Mis'con-duct' (mis'kan-døkt'), *v.* styre eller lede slet; opføre (sig) slet.

Mis'con-ject'ure (mis'kan-djekt'jür), *n.* urigtig Formodning, Misgisning; *v.* formode eller gjette urigtig.

Mis'con-struc'tion (mis'kan-strøk'sjøn), *n.* Mistydning.

Mis-con'strue (mis-kan'strü), *v.* mistyde, mistolke.

Mis-count' (mis-kaunt'), *v.* misregne, forregne sig; regne eller tælle fejl.

Mis'cre-ant (mis'kri-ønt), *n.* Vantro (ikke troende); ryggesløst Menneske.

Mis-date' (mis-deit'), *v.* datere urigtig.

Mis-deed' (mis-did'), *n.* Udaad, Misgjerning.

Mis-deem' (mis-dim'), *v.* misdømme, miskjende.

Mis'de-mean' (mis'di-min'), *v.* opføre (sig) slet.

Mis'de-mean'or (mis'di-min'ør), *n.* slet Opførsel; T. lovstridig Handling, Misgjerning (som ikke kan regnes til felony eller treason).

Mis'di-rect' (mis'di-rekt'), *v.* misrede, vildlede; adressere fejl.

Mis-do'ing (mis-du'ing), *n.* Misgjerning.

Mis'em-ploy' (mis'em-ploi'), *v.* misbruge, anvende ilde.

Mis'em-ploy'ment (mis'em-ploi'ment), *n.* Misbrug, slet Anvendelse.

Mis-en'try (mis-en'tri), *n.* urigtig Indførelse (i en Bog).

Mi'ser (mai'sør), *n.* Gnier, Gjerrig; højst elendigt Menneske, Usling.

Mis'er-a-ble (mis'ør-å-bl), *a.* elen-

dig, ulykkelig, ynkelig, jammerlig, usel.

Mis'er-a-bly (mis'ør-å-bli), *ad.* elendigt, usselt; ynkeligen.

Mi'ser-ly (mai'sør-li), *a.* gnieragtig, karrig, pengegridsk, gjerrig.

Mis'er-y (mis'ør-i), *n.* Elendighed, Ulykke, Nød.

Mis-fort'une (mis-fɔrt'jün), *n.* Ulykke, Uheld.

Mis-give' (mis-giv'), *v.* vække Mistanke eller Tvivl hos, lade befrygte, lade ane.

Mis-giv'ing (mis-giv'ing), *n.* Anelse (om noget Ondt), Mistanke.

Mis-gov'ern (mis-gøv'ørn), *v.* regjere slet, forestaa med Utroskab.

Mis-gov'ern-ment (mis-gøv'ørn-mënt), *n.* slet Regjering, uordentlig Bestyrelse; Uorden, Udsvævelse.

Mis-guid'ance (mis-gaid'ens), *n.* Misledning, Vildledelse.

Mis-guide' (mis-gaid'), *v.* mislede, vildlede.

Mis-hap' (mis-hæp'), *n.* Uheld, Ulykke.

Mis'im-prove' (mis'im-pruv'), *v.* misbruge, benytte i slet Hensigt.

Mis'in-form' (mis'in-fɔrm'), *v.* underrette fejl, stuffe ved falsk Underretning.

Mis-in'for-ma'tion (mis-in'fɔr-mei'sjøn), *n.* falsk Underretning, falsk Efterretning.

Mis'in-ter'pret (mis'in-tør'prët), *v.* mistyde.

Mis'in-ter'pret-a'tion (mis'in-tør'prët-ei'sjøn), *n.* Mistydning, falsk Fortolkning eller Forklaring.

Mis-judge' (mis-djødsj'), *v.* dømme falsk eller urigtig.

Mis-lay' (mis-lei'), *v.* lægge urigtig; forlægge.

Mis-lead' (mis-lid'), *v.* mislede, forlede, forføre.

Mis'le (mis'l), *v.* støvregne, smaaregne.

Mis-led' (mis-lëd'), *imp.* & *p. p.* af Mislead.

Mis-man'age (mis-mæn'edsj), *v.* bestyre slet, ikke behandle godt.

Mis-man'age-ment (mis-mæn'edsj-mënt), *n.* slet Bestyrelse, urigtig Behandling.

Mis-match' (mis-mætsj'), *v.* forbinde upassende, parre daarlig sammen.

Mis-name' (mis-neim'), *v.* kalde eller benævne urigtig.

Mis-no'mer (mis-nō'mør), *n.* T. urigtigt Navn (hvorved en Klage eller et andet Dokument gjøres ugyldigt).

Mis-place' (mis-pleis'), *v.* sætte paa et urigtigt Sted, anvende eller anbringe ilde; bringe af Lave.

Mis-print' (mis-print'), *v.* trykke fejl; *n.* Trykfejl.

Mis'pro-nounce' (mis'prö-nauns'), *v.* udtale fejl.

Mis'pro-nun'ci-a'tion (mis'prö-nøn'sji-ei'sjøn), *n.* urigtig Udtale.

Mis'pro-por'tion (mis'prö-pōr'sjøn) *v.* ordne ufor holdsmæssig, forbinde uden tilbørligt Forhold.

Mis'quo-ta'tion (mis'kwō-tei'sjøn), *n.* urigtig Anførelse.

Mis-quote' (mis-kwōt'), *v.* anføre eller citere urigtig.

Mis're-cite' (mis'ri-sait'), *v.* fremsige urigtig, angive falsk.

Mis-reck'on (mis-rek'n), *v.* regne fejl.

Mis're-late' (mis ri-leit'), *v.* fortælle eller beskrive urigtig.

Mis're-la'tion (mis'ri-lei'sjøn), *n.* urigtig Fortælling eller Beskrivelse, falsk Beretning.

Mis're-port' (mis'ri-pōrt'), *v.* berette urigtig; *n.* falsk eller urigtig Beretning, falsk Fremstilling.

Mis-rep're-sent' (mis-rep'ri-sënt'), *v.* fremstille urigtig, fordreje.

Mis-rep're-sent-a'tion (mis-rep'ri-sënt-ei'sjøn), *n.* urigtig Fremstilling; falsk Angivelse.

Mis-rule' (mis-rul'), *n.* slet Regjering; Uorden, Forvirring,

Tumult, Spektakel; *v.* styre slet.

Miss (mis), *n.* Jomfru, Frøken.

Miss (mis), *v.* savne; undvære; mangle; fejle; forfejle, tage fejl af, ikke træffe; udelade, springe over; *n.* Savn Tab; Fejlskud.

Mis'sal (mis'sĕl), *n.* Messebog (i den rom. Kirke).

Mis-shape' (mis-sjēp'), *v.* vanskabe.

Mis'sile (mis'sil), *a.* som kastes med Haanden.

Mis'sion (misj'ŏn), *n.* Sending, Sendelse; Mission.

Mis'sion-a-ry (misj'ŏn-å-ri), *n.* Missionær; *a.* som angaar Missionærers Sendelse.

Mis'sive (mis'siv), *a.* færdig til Afsendelse; sendt; kastet; *n.* Sendebrev; Bud.

Mis-spell' (mis-spĕl'), *v.* stave eller bogstavere fejl.

Mis-spend' (mis-spĕnd'), *v.* anvende ilde; forøde, udtømme.

Mis-state' (mis-stēt'), *v.* fremstille fejl.

Mis-state'ment (mis-stēt'mĕnt), *n.* urigtig Fremstilling eller Angivelse.

Mist (mist), *n.* Taage (ogsaa *fig.*); *v.* omtaage, fordunkle.

Mis-take' (mis-tēk'), *v.* tage fejl af, forveksle; misforstaa; tage fejl; *n.* Fejltagelse, Misgreb, Vildfarelse.

Mis-tak'en (mis-tēk'n), *a.* & *pt.* vildledet (i sin Dom, Hensigt eller Mening); misforstaaet.

Mis-taught' (mis-tąt'), undervist urigtig, *p. p.* af Misteach.

Mis-teach' (mis-tītsj'), *v.* undervise urigtig, lære urigtige Grundsætninger eller Vaner.

Mis-term' (mis-tĕrm'), *v.* benævne urigtig.

Mis-think' (mis-thingk'), *v.* mistænke, tænke ilde om, miskjende.

Mis-time' (mis-taim'), *v.* foretage i Utide; forsømme at benytte den rette Tid.

Mist'i-ness (mist'i-nĕs), *n.* det Taagede; dugget Beskaffenhed, Dug (paa Glas osv.).

Mis'tle-toe (mis'l-tō), *n.* Fuglelim, Mistel, Mistelteen (Plante).

Mis-took' (mis-tųk'), tog fejl af, *imp.* af Mistake.

Mis'trans-late' (mis'trăns-lēt'), *v.* oversætte fejl eller slet.

Mis'trans-la'tion (mis'trăns-lē'sjŏn), *n.* urigtig Oversættelse.

Miss'tress (mis'trĕs), *n.* Hersterinde; Besidderinde; Husfrue, Frue, Madame; Lærerinde; Mester (om en Kvinde, som har lært noget til Fuldkommenhed); Elskerinde, Kjæreste; Maitresse; Fru, Madam (en Titel til Koner, som ikke ved Fødsel eller ved deres Mænd ere berettigede til nogen Rangtitel. Ordet bruges da foran Navnet, udtales mis'sĕs og skrives Mrs.)

Mis-trust' (mis-trøst'), *v.* mistro, have Mistillid til; *n.* Mistro, Mistillid.

Mis-trust'ful (mis-trøst'føl), *a.* mistroisk.

Mist'y (mist'i), *a.* taaget; *fig.* dunkel, utydelig.

Mis-un der-stand' (mis-ŏn'dĕr-stănd'), *v.* misforstaa.

Mis-un der-stand'ing (mis-ŏn'dĕr-stănd'ing), *n.* Misforstaaelse (ogsaa om Uenighed).

Mis-us'age (mis-jųs'ĕdsj), *n.* Misbrug; Mishandling.

Mis-use' (mis-jųs'), *v.* misbruge; mishandle, behandle ilde.

Mis-use' (mis-jųs'), *n.* Misbrug, Mishandling.

Mite (mait), *n.* Mide (i Ost, Mel).

Mite (mait), *n.* en forhen brugt liden Mynt ($\frac{1}{3}$ farthing), Hvid, Skjerv; en tyvende Del af et Gran; ringeste Del, største Ubetydelighed, Smule.

Mi'ter (mai'tŏr), *n.* T. Vinkel paa 45°; Bræders Sammenføjning efter saadan Vinkel.

Mit'i-ga-ble (mit'i-gå-bl), *a.* som kan formildes.

Mit'i-gate (mit'i-geit), *v.* formilde, lindre.
Mit'i-ga'tion (mit'i-gei'sjøn), *n.* Formildelse, Lindring.
Mi'tre (mai'tør), *n.* Bispehue.
Mit'ten (mit'tn), *n.* Handske uden Fingre, Halvhandske; grov Vinterhandske, Vante, Bælgvante.
Mit'ti-mus (mit'ti-møs), *n.* T. Arrestbefaling.
Mix (miks), *v.* blande, sammenblande; melere; forblande; blande sig; have Omgang, omgaas (med, with).
Mixt'ure (mikst'jür), *n.* Blanding; Mixtur.
Miz'zen (mis'sn), *n.* S. T. Mesan.
Miz'zle (mis'sl), se Misle.
Mne-mon'ic (ni-mon'ik), *a.* mnemonisk, som understøtter Hukommelsen.
Mne-mon'ics (ni-mon'iks), *n. pl.* Hukommelseskunst, Mnemonik.
Moan (mön), *v.* klage, jamre, vaande sig; beklage, begræde; *n.* Jamren, Klage, Vaandesuk.
Moat (möt), *n.* Fæstningsgrav, Stadsgrav, Slotsgrav, Grav; *v.* omgive med en Grav.
Mob (mab), *n.* Pøbel, Skare af raa støjende Folk; *v.* gjøre Opløb, larme; overdøve ved Larm, overvælde, overskjende.
Mob (mab), *n.* Natkappe, Morgenkappe.
Mo-bil'i-ty (mö-bil'i-ti), *n.* Bevægelighed, Flygtighed, Ustadighed, Foranderlighed; Pøbel.
Moc'ca-sin (mak'kå-sin), *n.* indiansk Fodtøj (af Huder uden tilsyet Saal); Vilhoved (giftig Slange).
Mock (mak), *v.* efterligne paa en spottende Maade, gjøre latterlig; drive Spot med, gjøre Nar af; narre, have til Bedste, gjøre til Nar; skuffe; *n.* Efterabelse, Spot, Bespottelse; *a.* efterqjort, uægte, falsk, forloren, ikke virkelig (som har Skin af noget, uden virkelig at være det), skrømte.
Mock'er-y (mak'ør-i), *n.* Spotteri, Spot, Bespottelse; Gjenstand for Spot; frugtesløs Møje; falsk Skin, Blendværk.
Mock'ing-bird (mak'ing-børd), *n.* mangjtemmig Drosfel, Spottefugl.
Mo'dal (mö'dël), *a.* som angaar alene Formen eller Maaden, betinget ved Forhold eller afhængig of samme, modal.
Mode (möd), *n.* Maade, Vis; Beskaffenhed, Skik, Brug, Mode; Trin, Grad; T. Toneart; Modus (se Mood).
Mod'el (mad'ël), *n.* Model; Mønster, Forbillede; Afbildning, Billede; *v.* modellere, afbilde; danne eller indrette (efter en vis Form eller Model, paa en bestemt Maade).
Mod'er-ate (mad'ør-eit), *v.* holde Maade med, moderere, formilde, temperere, holde i Tømme, holde i Orden; afgjøre (som Præses); moderere sig, beherske sig; være Præses (ved en Disputats).
Mod'er-ate (mad'ør-ët), *a.* maadelig, maadeholden, tarvelig; middelmaadig; lemfældig, moderat.
Mod'er-ate-ly (mad'ør-ët-li), *ad.* middelmaadigt, maadeholdent, paa en rolig Vis.
Mod'er-a'tion (mad'ør-ei'sjøn), *n.* Maadehold; Roligheb, Sindighed, Billighed; *pl.* den anden Examen (i Oxford).
Mod'er-a'tor (mad'ør-ei'tør), *n.* Styrer, Leder; Formand, Præses (ved en Disputats).
Mod'ern (mad'ørn), *a.* modern, nymodens, ny, Nutidens; nyere (Sprog, Historie, Skribenter osv.).
Mod'ern-ize (mad'ørn-ais), *v.* modernisere.
Mod'erns (mad'ørns), *n. pl.* de Nyere.
Mod'est (mad'ëst), *a.* sømmelig, anstændig, ærbar; beskjeden; ikke overdreven, rimelig.
Mod'est-ly (mad'ëst-li), *ad.* beskjedent, ærbart, paa en sømmelig Vis.

Mod'est-y (mɑd'ĕst-i), *n.* Anstændighed, Ærbarhed; Bestjedenhed.

Mod'i-cum (mɑd'i-kŭm), *n.* en liden Del, Smule.

Mod i-fi-ca'tion (mɑd i-fi-kei'sjŏn), *n.* Forandring ved Lempning efter Omstændighederne, nøjere Bestemmelse, Indskrænkning, Modifikation.

Mod'i-fi'er (mɑd'i-fai'ør), *n.* En eller Noget som modificerer.

Mod'i-fy (mɑd'i-fai), *v.* forandre, lempe, indskrænke, modificere; formilde, fortynde.

Mo-dill'ion (mö-dil'jŏn), *n.* T. Sparrehoved, Spærhoved.

Mo'dish (mö'disj), *a.* moderne, nymodens, efter Moden.

Mo'dish-ly (mö'disj-li), *ad.* se Modish.

Mo-diste' (mö-dist'), *n.* Modehandlerinde; Dame-Skrædderinde.

Mod'u-late (mɑd'jü-leit), *v.* afpasse; modulere.

Mod'u-la'tion (mɑd'jü-lei'sjŏn), *n.* Afpasning, Afmaaling; Modulation, Afvexling i Harmoni.

Mod'u-la'tor (mɑd'jü-lei'tør), *n.* En eller Noget som modulerer.

Mod'ule (mɑd'jül), *n.* Forholdsmaal (i Bygningskunst).

Mo'hair (mö'hær), *n.* Kamelgarn; Kamelot, Moire.

Mo-ham'med-an (mö-hæm'mĕd-ĕn), *n.* Muhammedaner; *a.* muhammedansk.

Moi'e-ty (møi'i-ti eller mɑ'i-ti), *n.* Halvdel, Halvpart.

Moil (møil), *v.* besudle, tilsøle, overstænke.

Moist (møist), *a.* fugtig; saftig; *v.* befugte, væde.

Moist'en (møis'n), *v.* befugte, fugte, væde.

Moist'ness (møist'nĕs), *n.* Fugtighed.

Moist'ure (møist'jür), *n.* Fugtighed; Vædske, Saft.

Mo'lar (mö'lør), *a.* som tjener til at male eller knuse; *n.* Kindtand.

Mo-las'ses (mö-lɑs'sĕs), *n.* Sukkersaft, Sirup, Melasse (som aftappes fra det afkjølede Raasukker).

Mole (möl), *n.* Modermærke, naturlig Plet.

Mole (möl), *n.* Dæmning, Havnedæmning, Stendæmning, Mole; undertiden: Havn.

Mole (möl), *n.* Muldvarp; *v.* udjævne Muldvarpeskud.

Mo-lec'u-lar (mö-lĕk'jü-lør), *a.* hørende til eller bestaaende af Molekuler.

Mol'e-cule (mɑl'i-kjül), *n.* Smaadel, Smaapartikel, T. Molekule (mindste ved mekanisk Deling frembragt Del, sammensat af Atomer).

Mole'-hill (möl'hil), *n.* Muldvarpeskud.

Mo-lest' (mö-lĕst'), *v.* besvære, være til Besvær, forstyrre, forurolige, plage.

Mol'es-ta'tion (mɑl'ĕs-tei'sjŏn), *n.* Besvær, Uro, Forstyrrelse, Plage.

Mol'li-ent (mɑl'li-ĕnt eller mɑl'jĕnt), *a.* blødgjørende, lindrende.

Mol'li-fi'a-ble (mɑl'li-fai'å-bl), *a.* som kan blødgjøres.

Mol'li-fi-ca'tion (mɑl'li-fi-kei'sjŏn), *n.* Blødgjørelse, Lindring; Formildelse.

Mol'li-fi'er (mɑl'li-fai'ør), *n.* En som formilder eller tilfredsstiller; Lindringsmiddel.

Mol'li-fy (mɑl'li-fai), *v.* blødgjøre, lindre; formilde, tilfredsstille, berolige.

Molt'en (möl'tĕn), *pt.* (af Melt), smeltet; *a.* støbt, af støbt Metal.

Mo'ment (mö'mĕnt), *n.* Øjeblik, Tidspunkt; virkende Kraft; Vigtighed, Vægt, Betydenhed.

Mo'ment-a-ri-ly (mö'mĕnt-å-ri-li), *ad.* se Momentary.

Mo'ment-a-ry (mö'mĕnt-å-ri), *a.* øjeblikkelig; kortvarig, foraiængelig.

Mo-men'ous (mö-men'ŏs), *a.* vigtig, af Betydenhed. [Bevægelseskraft.

Mo-men'tum (mö-mĕn'tŏm), *n.* T.

Mon'a-chism (mɑn'å-kĭsm), *n.* Munkevæsen, Klosterlevnet.
Mon'ad (mɑn'ĕd), *n.* Monade (udelelig Enhed; mindste Infusionsdyr).
Mo-nad'ic-al (mŏ-nĕd'ĭk-ĕl), *a.* monadeagtig.
Mon'arch (mɑn'ĕrk), *n.* Monark, Selvhersker, Enevoldsherre; *fig.* Konge, Fyrste.
Mo-narch'ic (mŏ-närk'ĭk), **Mo-narch'ic-al** (mŏ-närk'ĭk-ĕl), *a.* monarkisk.
Mon'arch-y (mɑn'ĕrk-ĭ), *n.* Monarki, Eneherredømme; Rige.
Mon'as-ter-y (mɑn'ĕs-tẽr-ĭ eller mɑn'ĕs-trĭ), *n.* Kloster.
Mo-nas'tic (mŏ-năs'tĭk), *a.* som hører til en Munk eller et Kloster, Kloster-, munkeagtig; *n.* Munk.
Mo-nas'ti-cism (mŏ-năs'tĭ-sĭsm), *n.* Klosterliv.
Mon'day (mŭn'dē), *n.* Mandag.
Mon'e-ta-ry (mɑn'ĭ-tå-rĭ), *a.* som hører til eller bestaar i Penge, Penge-.
Mon'ey (mŭn'ĭ), *n.* Penge *pl.*
Mon'ey-bro'ker (mŭn'ĭ-brō'kẽr), *n.* Pengemægler, Vexelerer.
Mon'eyed (mŭn'ĭd), *a.* pengerig; i Penge.
Mon'ey-less (mŭn'ĭ-lĕs), *a.* pengeløs, blottet for Penge.
Mon'ey-or'der (mŭn'ĭ-ɑr'dẽr), *n.* Postanvisning.
Mon'grel (mŏng'grĕl), *n.* Blanding, Bastard (især om Hunde); *a.* blandet, af blandet Art; uægte.
Mo-ni'tion (mō-nĭsh'ŭn), *n.* Erindring, Paamindelse, Formaning; Advarsel.
Mon'i-tive (mɑn'ĭ-tĭv), *a.* paamindende.
Mon'i-tor (mɑn'ĭ-tẽr), *n.* Paaminder, Formaner; (i Skoler) en Discipel, som har Opsyn med Klassen, Monitor; Varsler (Øgle); et Slags Jern-Dampskib.
Mon'i-to'ri-al (mɑn'ĭ-tō'rĭ-ĕl), *a.* som indeholder Paamindelse; som sker ved en Monitor.
Mon'i-to-ry (mɑn'ĭ-tō-rĭ), *a.* formanende, advarende; *n.* Erindrings-Skrivelse, Manebrev.
Mon'i-tress (mɑn'ĭ-trĕs), *n.* Formanerinde, Monitrice.
Monk (mŏngk), *n.* Munk.
Monk'er-y (mŏngk'ẽr-ĭ), *n.* Munkeliv, Munkevæsen; Land (modsat By).
Monk'ey (mŏngk'ĭ), *n.* Abe (sædvanlig med Kjævepose og Snohale); en Maskine til Neddrivning af Pæle, eller Inddrivning af Bolte; 500 Pund Sterling.
Monk'ey-wrench (mŏngk'ĭ-rĕntsj), *n.* Skiftenøgle, Skruenøgle.
Mon'o-dy (mɑn'ō-dĭ), *n.* Monodi (en Sang for een Stemme; en Sørgesang, som synges af een Person).
Mo-nog'a-mist (mō-nɑg'å-mĭst), *n.* Monogamist, En som antager kun eet Ægteskab for tilladeligt.
Mo-nog'a-my (mō-nɑg'å-mĭ), *n.* Monogami.
Mon'o-gram (mɑn'ō-grăm), *n.* Navnetræk, Monogram.
Mon'o-logue (mɑn'ō-lɑg), *n.* Monolog, Enetale.
Mon'o-ma'ni-a (mɑn'ō-mē'nĭ-å), *n.* ensidig Galskab, Monomani, fix Ide.
Mon'o-ma'ni-ac (mɑn'ō-mē'nĭ-ăk), *n.* En som har en fix Ide, Monoman.
Mo-nop'o-list (mō-nɑp'ō-lĭst), *n.* Enehandler, Monopolist.
Mo-nop'o-lize (mō-nɑp'ō-lais), *v.* drive Enehandel; tilvende sig Enehandel.
Mo-nop'o-liz'er (mō-nɑp'ō-lais'ẽr), se Monopolist.
Mo-nop'o-ly (mō-nɑp'ō-lĭ), *n.* Enehandel, Monopol.
Mon'o-syl-lab'ic (mɑn'ō-sĭl-lăb'ĭk), *a.* enstavelses.
Mon'o-syl-lab'ic-al (mɑn'ō-sĭl-lăb'ĭk-ĕl), se Monosyllabic.
Mon'o-syl'la-ble (mɑn'ō-sĭl'lå-bl), *n* Enstavelsesord.
Mon'o-the'ism (mɑn'ō-thē'ĭsm), *n.* Monotheisme.

Mon'o-tone (mɑn'ö-tōn), *n.* enslydende Tone; ensformig Tone (i Læsning eller Foredrag).
Mo-not'o-nous (mö-nɑt'ö-nøs), *a.* enslydende, monoton.
Mo-not'o-ny (mö-nɑt'ö-nĭ), *n.* Monotoni, Ensformighed.
Mon-soon' (mɑn-sun'), *n.* T. Monsun (regelmæssig afvexlende Passatvind i Østindien. I 6 Maaneder har den almindelig samme Retning, men vender sig derpaa i modsat Retning i andre 6 Maaneder).
Mon'ster (mɑn'stør), *n.* Uhyre; Monstrum, Misfoster, Vanskabning; *v.* gjøre til et Uhyre.
Mon-stros'i-ty (mɑn-strɑs'ĭ-tĭ), *n.* Vanskabthed, Uformelighed, Monstrøsitet.
Mon'strous (mɑn'strøs), *a.* uhyre; unaturlig; forbausende; afskyelig.
Mon'strous-ly (mɑn'strøs-lĭ), *ad.* afskyeligt; som et Uhyre.
Month (mønth), *n.* Maaned.
Month'ly (mønth'lĭ), *a.* maanedlig; *ad.* en Gang om Maaneden; *n.* Maanedsskrift; Kvindernes maanedlige Renselse.
Mon'u-ment (mɑn'jü-mënt), *n.* Monument, Mindesmærke, Gravminde.
Mon'u-ment'al (mɑn'jü-mënt'ël), *a.* som hører til et Monument eller Gravminde; Mindet bevarende.
Mood (mud), *n.* Maade, Form, Vis; T. Toneart; Modus.
Mood (mud), *n.* Mod, Sindsstemning, Sind, Hu; Egensindighed, Lune; Hidsighed, Vrede.
Mood'i-ness (mud'ĭ-nës), *n.* slet Lune, Fortrædelighed.
Mood'y (mud'ĭ), *a.* fortrædelig, ærgerlig, gnaven; opbragt, forbitret; tungsindig.
Moon (mun), *n.* Maane; *fig.* Maaned; *v.* vandre eller drive om; være i Drømmeri, drømme, fantasere.
Moon'-light (mun'lait), *n.* Maaneskin.
Moon'shine (mun'sjain), *n.* Maaneskin; *fig.* Skin, Snak, Bedrag.
Moon'-struck (mun'strøk), *a.* maanesyg.
Moor (mur), *n.* Mor, Moreng, Moseland, Sumpland, Hede (Lynghede med mange Moser).
Moor (mur), *n.* Mor, Morian; Maurer.
Moor (mur), *v.* S. T. fortøje, lægge for Anker; ligge for Anker.
Moor'age (mur'ĕdsj), *n.* Fortøjningsplads.
Moor'ings (mur'ings), *n. pl.* Fortøjning.
Moor'ish (mur'ĭsj), *a.* mauriſk (om Bygningsmaade); sumpig, moradsig.
Moor'land (mur'lænd), *n.* Moseland, Sumpland; Hede.
Moor'y (mur'ĭ), *a.* sumpig, moradsig.
Moose (mus), *n.* amerikansk Elsdyr (se Elk).
Moot (mut), *n.* Ordstrid, Disput; *v.* fremføre (en Sag til Forhandling), bringe paa Bane; disputere, stride, debattere; *a.* omtvistet, uafgjort.
Moot'-case (mut'kēs), *n.* opkastet Stridsspørgsmaal, omtvistet eller uafgjort Sag.
Mop (mɑp), *n.* Skrubbe (af Klude paa et langt Skaft); S. T. Dvælg, Svaber; *v.* viske, skrubbe.
Mop (mɑp), *n.* skjev Mund; et Slags Marked, hvor Tjenestefolk fæstes, Tyendemarked.
Mope (mōp), *v.* maabe, være dorsk; være dorsk eller sløv, bedøve; *n.* En som maaber, sløv, dorsk Person.
Mop'ish (mōp'ĭsj), *a.* sløv, dorsk.
Mop'pet (mɑp'pĕt), *n.* Dukke; Dukkebarn (Kjærtegns-Ord til en liden Pige).
Mor'al (mɑr'ël), *a.* moralsk; dydig, sædelig.
Mor'al (mɑr'ël), *n.* (som oftest morals, *pl.*) Moral; Sædelære, Pligtlære; Sædelighed, Moralitet; moralsk Karakter; Sæder *pl.* (bad

morals, slette Sæder; good morals, gode Sæder); Lighed, udtrykt Billede.

Mor'al-ist (mɑr'ĕl-ĭst), *n.* Sædelærer, Moralist.

Mo-ral'i-ty (mö-răl'ĭ-tĭ), *n.* Moralitet, Sædelighed; Moral, Sædelære.

Mor'al-ize (mɑr'ĕl-ais), *v.* moralisere; gjøre moralsk, forklare i en moralsk Betydning, anvende som Moral.

Mor'al-ly (mɑr'ĕl-lĭ), *ad.* moralsk, dydig, paa en retskaffen Maade; ifølge Tingenes Gang, fornuftigvis.

Mor'als (mɑr'ĕls), se Moral, *n.*).

Mo-rass' (mö-răs'), *n.* Morads, Sump.

Mor'bid (mɑr'bĭd), *a.* sygelig, syg, usund.

Mor'bid-ness (mɑr'bĭd-nĕs), *n.* sygelig Tilstand.

Mor-da'cious (mɑr-dē'shŏs), *a.* bidende, skarp (ogsaa *fig.*).

Mor-dac'i-ty (mɑr-dăs'ĭ-tĭ), *n.* Skarphed, det Bidende.

Mor'dant (mɑr'dĕnt), *a.* bidende, bejtsende; *n.* Bejtse (et Middel til at befæste Farver).

More (mōr), *a.* & *ad.* mere; flere.

More (mōr), *n.* Høj, Bjerg.

More (mōr), *n.* Rod; *v.* tage Roden op.

Mo-reen' (mö-rēn'), *n.* uldent Mor, Morin (et Slags Tøj).

More-o'ver (mōr-ō'vẽr), *ad.* ydermere, endmere, desuden.

Mo-resque' (mö-rĕsk'), *a.* morisk, mauriſk; *n. pl.* Moreskerpl. (groteske Forsiringer).

Morn (mɑrn), *n.* poetisk for: Morning.

Morn'ing (mɑrn'ĭng), *n.* Morgen (egentlig: Morgenstunden; men ogsaa om: Tiden før Middagsmaaltidet, Formiddagen, hvorved the morning undertiden kommer til at vare hele Dagen).

Mo-roc'co (mö-rŏk'kō), *n.* Marokko; marokkansk Læder, Maroquin, Saffian.

Mo-rose' (mö-rōs'), *a.* knarvorn, vranten, sur, fortrædelig.

Mo-rose'ly (mö-rōs'lĭ), *ad.* paa en vranten Maade.

Mo-rose'ness (mö-rōs'nĕs), *n.* Knarvornhed, vredladent Væsen.

Mor'phew (mɑr'fjū), *n.* rød Plet, Plet i Huden, T. Morphœa.

Mor'ris (mɑr'rĭs), *n.* morisk Dans, Narredans (med Tamburin, Bjælder og Flitter).

Mor'ris (mɑr'rĭs), *v.* løbe sin Vej, stikke af.

Mor'row (mɑr'rō), *n.* Morgendag.

Morse (mɑrs), *n.* Valros (se Walrus).

Morse (mɑrs), *n.* Kaabe-Hægte (kostbar, til gejstlig Dragt).

Mor'sel (mɑr'sĕl), *n.* Bid; lidet Stykke, Gnalling.

Mor'tal (mɑr'tĕl), *a.* dødelig (dræbende; underkastet Døden, menneskelig); som straffes med Døden, Døds-; dødelig, skrækkelig, uhyre; *n.* Dødelig, Menneske.

Mor-tal'i-ty (mɑr-tăl'ĭ-tĭ), *n.* Dødelighed; Død; Menneskelighed, menneskelig Natur.

Mor'tal-ly (mɑr'tĕl-lĭ), *ad.* se Mortal, *a.*).

Mor'tar (mɑr'tẽr), *n.* Morter; Morterer, Mørser; Kalk (blandet med Grus, til at mure med), Mørtel.

Mort'gage (mɑr'gĕdsj), *n.* Pant; Pantebrev, Panteforskrivning; *v.* pantsætte, forskrive.

Mort'ga-gee' (mɑr'gă-djī'), *n.* Panthaver.

Mort'ga-ger (mɑr'gă-djẽr), *n.* Pantsætter.

Mor'ti-fi-ca'tion (mɑr'tĭ-fĭ-kē'shŏn), *n.* Hendøen af en Legemsdel; Koldbrand; Spægelse, Undertrykkelse (Lidenskabers); Krænkelse, Ydmygelse; Ærgrelse, Græmmelse.

Mor'ti-fy (mɑr'tĭ-fai), *v.* døde; undertvinge, spæge; krænke, ydmyge; ærgre, pine, plage; blive mør (ved Udsættelse for Luftens Indvirkning);

fordærves, blive gangrænøs, angribes af Brand; hentæres; spæge sig.
Mor'tise (mạr'tĭs), *n.* Hul til en Tap, Udhuling; *v.* sammenfælde.
Mort'main (mạrt'meⁱn), *n.* T. uafhængig Ejendom, Mortuarium.
Mo-sa'ic (mö-seⁱ'ĭk), *a.* mosaisk.
Mo-sa'ic (mö-seⁱ'ĭk), *a.* musivisk, musaisk; *n.* Mosaik, Musivarbejde.
Mosque (mạsk), *n.* Moske, tyrkisk Bedehus.
Mos-qui'to (mạs-kuⁱ'tö), *n.* Moskit, Mosquito.
Moss (mạs), *n.* Mos; *v.* bedække med (voxende) Mos.
Moss (mạs), *n.* Mose, Sump.
Moss'y (mạs'ĭ), *a.* mosdækket, mosbegroet.
Most (mōst), *a.* & *ad.* mest; flest; i højeste Grad, højst.
Most'ly (mōst'lĭ), *ad.* mestendels, for det meste.
Mote (mōt), *n.* Støvgran; *fig.* meget lidet eller ringe Ting, Skjæve; Plet.
Moth (mạth), *n.* Møl; Natsommerfugl eller Natsværmer; *fig.* stille Fortærer.
Moth'er (mødh'ør), *n.* Moder (ogsaa *fig.*); Fosterleje, Moder.
Moth'er (mødh'ør), *n.* mudret og slimet Bundfald (især af Eddike); *v.* blive tyk eller mudret.
Moth'er-hood (mødh'ør-hụd), *n.* Moderkald, Moderstand.
Moth'er-in-law (mødh'ør-ĭn-lạ), *n.* Svigermoder; Stifmoder.
Moth'er-less (mødh'ør-lĕs), *a.* moderløs.
Moth'er-ly (mødh'ør-lĭ), *a.* & *ad.* moderlig.
Moth'er-y (mødh'ør-ĭ), *a.* tyk, forplumret.
Moth'er-wit (mødh'ør-uĭt), *n.* medfødt eller naturligt Vid.
Mo'tion (mō'sjøn), *n.* Bevægelse, Tilskyndelse; Forslag, Andragende; ormeagtig Bevægelse (Tarmenes); Stolgang; *v.* gjøre Tegn; bringe i Forslag, foreslaa; stille et Forslag.
Mo'tion-less (mō'sjøn-lĕs), *a.* ubevægelig.
Mo'tive (mō'tĭv), *n.* Bevæggrund, Motiv; *a.* bevægende, Bevægelses-.
Mot'ley (mạt'lĭ), *a.* broget, blandet; spraglet, mangefarvet; spraglet klædt (som fordum Husnarren); *n.* Nar, Hofnar.
Mo'tor (mō'tør), *n.* En som bevæger; Bevægelsesmiddel.
Mot'to (mạt'tö), *n.* Motto, Tankesprog, Valgsprog.
Mould (mōld), *n.* Muld, Muldjord, Jord; Stof, Materie (hvoraf noget bestaar).
Mould (mōld), *n.* Mul, Skimmel; *v.* mulne, mugne, skimle; raadne, forgaa.
Mould (mōld), *n.* Form, Støbeform; *fig.* det Formede eller Støbte, Form, Skikkelse, Billede; Art, Slags; T. Sutur i Hjerneskallen; S. T. Skabelon; Krumning (i Tømmer eller Spanter); *v.* forme, danne, støbe (efter en vis Model, eller i en Form).
Mould (mōld), (urigtig Skrivemaade for: Mole), *n.* Plet.
Moul'der (mōl'dør), *n.* En som former eller danner, Støber.
Moul'der (mōl'dør), *v.* smuldre, hensmuldre; forgaa; forvandle til Støv.
Mould'y (mōld'ĭ), *a.* mullen, muggen, skimlet; graahovedet; pudret.
Moult (mōlt), *v.* fælde (Fjedre).
Mound (maund), *n.* Jordhøj, Banke; Dæmning, Vold, Forskandsning; *v.* dæmme; beskytte ved en Vold, forskandse.
Mount (maunt), *n.* Høj, Bjerg; Høj (anlagt ved Kunst, f. Ex. i en Have); Tonepapir (hvorpaa en Tegning klæbes); det at ride eller være ridende; Ridt; Rideheſt; *v.* stige, stige op; beløbe sig, udgjøre (om Penge); lade stige, hæve; bestige; sætte paa Hesten, forsyne med Hest eller Heste, gjøre bereden, montere; pryde med Forsiringer, indfatte.
Mount'ain (maunt'ĭn), *n.* Bjerg.

Mount'ain-eer' (maunt'in-ïr'), *n.* Bjergbo, Bjergbeboer; Fribytter, Røver.

Mount'ain-ous (maunt'in-øs), *a.* bjergig, bjergfuld; som bor paa Bjerge, Bjerge; *fig.* stor, uhyre.

Mount'e-bank (maunt'i-bængk), *n.* Markskriger; Kvaksalver; Storpraler.

Mourn (mörn), *v.* sørge, klage; bære Sorg (Sørgedragt); sørge over.

Mourn'er (mörn'ør), *n.* Sørgende; En som følger Lig, En af Sørgestaren.

Mourn'ful (mörn'føl), *a.* sorgfuld; sørgelig.

Mourn'ful-ly (mörn'føl-li), *ad.* sørgeligt; paa en bedrøvelig Maade.

Mourn'ing (mörn'ing), *n.* Sorg (ogsaa om Sørgedragten).

Mouse (maus), *n.* Mus; forhen et Kjærtegnsord; blaat Øje; S. T. Mus (paa et Toug); *v.* fange Mus, muse; S. T. muse.

Mous'er (maus'ør), *n.* Musekat.

Mouth (mauth), *n.* Mund; Munding; Mundstykke, Mundhul (paa et Instrument); *fig.* Stemme, Skrig; Taler, Skriger; *v.* tage i Munden; spise, æde, tygge; gjøre (noget) med Munden; næbbes, kysses.

Mouth (mauth), *v.* udtale med affekteret Djærvhed, udtale tykt; tale højt, skrige; skjende, bruge Mund.

Mouth'ful (mauth'føl), *n.* Munofuld, Bid; Gnalling.

Mouth'-piece (mauth'pïs), *n.* Mundstykke; *fig.* Ordfører.

Mov'a-ble (mųv'å-bl), *a.* bevægelig.

Mov'a-bles (mųv'å-bls), *n. pl.* rørligt Gods, Løsøre.

Move (mųv), *v.* flytte, bevæge; bevæge sig, røre sig; drage, flytte, gaa; *fig.* bevæge (røre; overtale); opbringe, forbitre; vække (Latter); forebringe; stille et Forslag, foreslaa, andrage paa; *n.* Bevægelse; Træk (i Spil).

Move'ment (mųv'mënt), *n.* Bevægelse.

Mov'er (mųv'ør), *n.* En som bevæger; En som foreslaar, Ophavsmand.

Mov'ing (mųv'ing), *a.* bevægende, rørende; *n.* Tilskyndelse.

Mow (mau), *n.* Dynge Hø eller Korn (som er bragt i Hus); *v.* sætte sammen i Dynge.

Mow (mō), *v.* meje, slaa (Græs), høste.

Mow (mau), *n.* (forvansket af: Mouth) forvreden eller skjev Mund; *v.* vrænge Mund, gjøre sure Miner.

Mow'er (mō'ør), *n.* Mejer, Slaakarl, Høstmand; Apparat til at slaa (Hø) med.

Much (mətsj), *a.* & *ad.* megen; meget; næsten; *n.* Meget, en stor Del, noget Stort.

Mu'cid (mjų'sid), *a.* slimet, muggen, skimlet.

Mu'ci-lage (mjų'si-lëdsj), *n.* Slim, Planteslim, klæbrig Saft.

Mu'ci-lag'i-nous (mjų'si-lædj'i-nøs) *a.* slimet.

Muck (mək), *n.* Møg (Hø, Halm osv., som Kreaturerne have stallet paa); Snavs, Skarn; *v.* gjøde.

Mu'cous (mjų'køs), *a.* slimet, Slim-.

Mu'cus (mjų'køs), *n.* Slim.

Mud (məd), *n.* Mudder, Dynd (som i en Sump eller paa Bunden af et staaende Vand); *v.* nedsænke i Dynd; gjøre mudret; tilsøle.

Mud'di-ness (məd'di-nës), *n.* mudret Beskaffenhed.

Mud'dle (məd'dl), *v.* gjøre mudret, gjøre tyk; snadre i Mudder, rode; *fig.* berusе, forvirre, omtaage; ødsle, klatte (bort, away); *n.* forstyrret, mudret Tilstand; snavset Uorden, Roderi.

Mud'dy (məd'di), *a.* mudret, tyk; snavset, sølet; *fig.* mørk, fortrædelig; ikke klar, mat, dunkel; forvirret; *v.* gjøre mudret; *fig.* forvirre.

Muff (məf), *n.* Muffe; Nathue (enfoldig, svagtroende Person), Dosmer; *v.* tale utydelig; fordærve.

Muf'fin (məf'fin), *n.* en rund let

Kage, som sædvanlig ristes og spises med Smør paa, Bolle.

Muf'fle (møf'fl), *v.* indhylle, bedække; svøbe; binde for Øjnene; omhylle eller omvikle (med Noget, for at hindre Støj, eller for at dæmpe en Lyd eller Tone); S. T. mufle, omvikle (Ærter med Sejldug); stoppe Munden paa; tale med dæmpet Røst, mumle

Muf'fler (møf'flør), *n.* Bedækning for Ansigtet, Klæde, Slør; Bælgvante.

Muf'ti (møf'ti), *n.* Mufti (tyrkisk Overpræst, og tillige Overhoved for de Retslærde).

Mug (møg), *n.* Bæger, Krus (af Ler eller et Metal).

Mug'gy (møg'gi), *a.* fugtig; lummer, trykkende (om Luften); beskjenket.

Mu-lat'to (mjü-lät'tö), *n.* Mulat.

Mul'ber-ry (møl'bër-ri), *n.* Morbær; Morbærtræ.

Mulch (møltsj), *n.* halvraadden fugtig Halm; *v.* bedække med fugtig Halm (Jorden omkring unge Træer, for at beskytte dem mod Frost).

Mulct (mølkt), *n.* Mulkt, Pengebod; *v.* mulktere, straffe ved Bøder.

Mule (mjul), *n.* Mulæsel, Muldyr; Bastard, Blanding (om Dyr).

Mule (mjul), *n.* et Slags Spindemaskine, Haandmaskine (til det fineste Bomuldsgarn).

Mule'-driv-er (mjul'draiv-ør), *n.* Mulæseldriver.

Mu-let-eer' (mjų'lët-ïr'), *n.* se Muledriver.

Mul'ish (mjul'isj), *a.* haardnakket, stivsindet.

Mull (møl), *v.* gjøre sød og derved dæmpe det Spirituøse, forsøde, mildne, krydre, varme, afbrænde (Vin).

Mull (møl), *n.* (skotsk) Snustobaksdaase (gjort af Enden af et Horn).

Mull (møl), *n.* Muld, Grus; fintstødte Dele af Farverøde *pl.*; *v.* rive eller knuse smaat.

Mull (møl), *n.* Mull eller Moll (et fint Bomuldstøj).

Mul'ler (møl'lør), *n.* Riveſten, Løber.

Mull'ion (møl'jøn), *n.* Vinduespost.

Mul'ti-fa'ri-ous (møl'ti-fe'ri-øs), *a.* mangfoldig, mangehaande, mangeslags.

Mul'ti-form (møl'ti-fąrm), *a.* som har mange Skikkelser, forskjelligartet, mangfoldig.

Mul'ti-form'i-ty (møl'ti-fąrm'i-ti), *n.* Forskjellighed i Skikkelse.

Mul'ti-lat'er-al (møl'ti-lät'ør-ël), *a.* mangesidet.

Mul'ti-no'mi-al (møl'ti-nō'mi-ël), *a.* som har mange Navne.

Mul-tip'ar-tite (møl-tip'ër-tait), *a.* delt i mange Dele.

Mul'ti-ped (møl'ti-pëd), *n.* mangefødet Dyr (Tusindben, Bænkebider osv.).

Mul'ti-ple (møl'ti-pl), *a.* mangefold; *n.* T. Multiplum.

Mul'ti-pli'a-ble (møl'ti-plai'å-bl), *a.* som kan formeres eller multiplicere.

Mul'ti-pli-cand' (møl'ti-pli-kænd'), *n.* T. Multiplikandus.

Mul'ti-pli-ca'tion (møl'ti-pli-kei'sjøn), *n.* Mangfoldiggjørelse, Formerelse; T. Multiplikation.

Mul'ti-plic i-ty (møl'ti-plis'i-ti), *n.* Mangfoldighed, Mængde.

Mul'ti-pli'er (møl'ti-plai'ør), *n.* Forøger, Formerer; T. Multiplikator.

Mul'ti-ply (møl'ti-plai), *v.* formere, forøge, mangfoldiggjøre; formere sig, tiltage; T. multiplicere.

Mul'ti-tude (møl'ti-tjüd), *n.* Mængde, stort Antal; Hob, Skare, Mængde, Folkemasse.

Mul'ti-tu'di-nous (møl'ti-tjų'di-nøs), *a.* mangfoldig; mangefold, stor, som indeholder en Mængde.

Mul'ti-valve (møl'ti-vælv), *n.* mangeskallet Bløddyr; *a.* mangeskallet.

Mum (møm), *a.* tys; taus; *i.* tys! stille!

Mum (møm), *n.* Mumme (et Slags stærkt Øl).

Mum (møm), *n.* Madam.

Mum'ble (møm'bl), *v.* mumle, smaasnakke; tygge med lukkede Læber, gumle.

Mum'mer (møm'mør), *n.* formummet Person, Maske; omrejsende Skuespiller.

Mum'mer-y (møm'mør-i), *n.* Mummespil, Narrespil, Gjøglespil.

Mum'mi-fy (møm'mi-fai), *v.* gjøre til Mumie.

Mum'my (møm'mi), *n.* Mumie, gummiagtig Vædske (som kvælder ud af Mumier); Gummi, klæbrig Masse; Trævox, Podevox.

Mump'ish (mømp'isj), *a.* fortrædelig, knarvorn.

Mumps (mømps), *n. pl.* Fortrædelighed, slet Lune; Halssyge, Hovenhed i Halsen, Faaresyge.

Munch (møntsj), *v.* spise graadig, gnaske, æde.

Mun'dane (møn'dein), *a.* Verdens-; verdslig, jordisk.

Mu-nic'i-pal (mjü-nis'i-pël), *a.* som hører til en Stad, Stads-, municipal.

Mu-nic'i-pal'i-ty (mjü-nis'i-pël'i-ti) *n.* Stads-Øvrighed, Kommune-Øvrighed; Landdistrikt (som hører til en Stad).

Mu-nif'i-cence (mjü-nif'i-sens), *n.* Gavmildhed, Rundhed.

Mu-nif'i-cent (mjü-nif'i-sent), *a.* gavmild, godgjørende.

Mu'ni-ment (mjü'ni-ment), *n.* Befæstning, Fæstning; Forsvarsmiddel, Hjælpemiddel; Dokument (hvorved en Rettighed bevises, f. Ex. et Friheds-brev, et Testament osv.), Adkomst-Dokument.

Mu-ni'tion (mjü-nisj'øn), *n.* Fæstning, Befæstning; Krigsforraad, Munition; jvf. Ammunition.

Mu'ral (mjü'rël), *a.* som hører til en Mur, Mur-; lig en Mur; paa, ved eller op imod en Mur; indmuret.

Mur'der (mør'dør), *n.* Mord; *v.* myrde; *fig.* tilintetgjøre; fordærve, forvanske, radbrække (Sproget).

Mur'der-er (mør'dør-ør), *n.* Morder.

Mur'der-ous (mør'dør-øs), *a.* mordisk, morderisk, blodig, grusom.

Mu'ri-at'ic (mjü'ri-ët'ik), *a.* saltsur.

Murk'y (mørk'i), *a.* mørk, dunkel.

Mur'mur (mør'mør), *v.* murre, risle, bruse; *fig.* knurre, brumme, klage; *n.* Rislen, Brusen; Knurren, Brummen.

Mur'rain (mør'rin), *n.* Kvægsyge; *a.* som har Kvægsyge.

Mus'cle (møs'sl), *n.* Musling.

Mus'cle (møs'sl), *n.* Muskel.

Mus'co-va'do (møs'kö-vë'dö), *n.* Muskovade, Raasukker, uraffineret Puddersukker.

Mus'cu-lar (møs'kjü-lør), *a.* Muskel-, som hører til Musklerne eller bevirkes ved dem; muskuløs, muskelstør.

Muse (mjus), *n.* Muse; Grublen, Eftertænksomhed; dybe Tanker *pl.*, Drømmeri; *v.* eftertænke, gruble, grunde, pønse; være fordybet; undre sig, forbauses.

Mu-se'um (mjü-si'øm), *n.* Museum, Naturaliesamling, Kunstsamling.

Mush (møsj), *n.* Velling af Majsmel.

Mush'room (møsj'rum), *n.* Svamp, Paddehat; spiselig Jordsvamp, Champignon; *fig.* Lykkensbarn, Lykkehelt, Paddehat; et Slags Damehat.

Mu'sic (mjü'sik), *n.* Musik.

Mu'sic-al (mjü'sik-ël), *a.* musikalsk; velklingende, melodisk.

Mu'sic-al-ly (mjü'sik-ël-li), *ad.* se Musical.

Mu-si'cian (mjü-sisj'ën), *n.* Musikus, Tonekunstner; Musikant.

Musk (møsk), *n.* Moskus, Desmer; Moskushjort, Moskusdyr; Muskathyacint.

Mus'ket (møs'kĕt), *n.* Musket, Geværr; ung Spurvehøg.
Mus'ket-ry (møs'kĕt-rĭ), *n.* Musketerer *pl.*; Musketild.
Musk'-mel'on (møsk'mĕl'øn), *n.* Moskus-Melon.
Musk'-ox (møsk'ɑks), *n.* Moskus-Oxe, Bisam-Oxe.
Musk'y (møsk'ĭ), *a.* som lugter af Moskus; vellugtende, duftende.
Mus'lin (møs'lĭn), *n.* Musselin; Pige, Fruentimmer.
Mus-qui'to (møs-kĭ'tö), se Mosquito.
Mus'sul-man (møs'søl-mæn), *n.* Muselmand, Muhammedaner.
Must (møst), *v.* maa, maatte.
Must (møst), *n.* Most (Vin eller Øl, som ej har gjæret).
Must (møst), *v.* gjøre skimlet; skimle; mugne.
Mus-tache' (møs-täsj'), *n.* Overskjæg.
Mus'tard (møs'tĕrd), *n.* Senep.
Mus'ter (møs'tør), *v.* mønstre; bringe sammen, samle; forsamle sig, komme sammen, indfinde sig; *n.* Mønstring; Mønsterrulle; Flok.
Mus'ter-roll (møs'tør-röl), *n.* Mønsterrulle.
Mus'ti-ness (møs'tĭ-nĕs), *n.* Muggenhed, Skimmel.
Mus'ty (møs'tĭ), *a.* skimlet, muggen, fugtig; flau, doven, sur; *fig.* forslidt, kjedelig, ubeleven.
Mu'ta-bil'i-ty (mjy'tå-bĭl'ĭ-tĭ), *n.* Foranderlighed.
Mu'ta-ble (mjy'tå-bl), *a.* foranderlig; ubestandig, ustadig.
Mu-ta'tion (mjü-te'shjøn), *n.* Forandring.
Mute (mjyt), *v.* kaste Skarnet fra sig (om Fugle); *n.* Fugleskarn.
Mute (mjyt), *a.* stum; taus; *n.* Stum; stum Person (i Skuespil); stum Tjener (især om Ligbesørgernes Betjente, som staa ved Døren til Sørgehuset); stumt Bogstav; Dæmper (paa et Instrument).
Mute'ly (mjyt'lĭ), *ad.* stum; taus.
Mute'ness (mjyt'nĕs), *n.* Stumhed; Taushed.
Mu'ti-late (mjy'tĭ-leĭt), *v.* afstumpe, lemlæste, skamfere.
Mu'ti-la'tion (mjy'tĭ-leĭ'shjøn), *n.* Lemlæstelse; Skamfering.
Mu'ti-neer' (mjy'tĭ-nĭr'), *n.* Oprør; Oprørsstifter.
Mu'ti-nous (mjy'tĭ-nøs), *a.* oprørsk.
Mu'ti-ny (mjy'tĭ-nĭ), *n.* Mytteri, Oprør; *v.* stifte Oprør, gjøre Opstand, stifte Mytteri.
Mut'ter (møt'tør), *v.* mumle; knurre; *n.* Mumlen.
Mut'ton (møt'tn), *n.* Faarekjød, Bedekjød, Lammekjød.
Mut'u-al (mjyt'jü-ĕl), *a.* gjensidig, indbyrdes.
Mut'u-al'i-ty (mjyt'jü-ĕl'ĭ-tĭ), *n.* Gjensidighed, Gjengjeld.
Mut'u-al-ly (mjyt'jü-ĕl-lĭ), *ad.* gjensidigt, indbyrdes.
Muz'zle (møs'sl), *n.* Mule, Næse og Mund (et Dyrs), Mund; Munding, Hoved (af en Kanon); Mundkurv, Mulebaand; *v.* binde Munden, lægge Mundkurv paa; hindre fra at skade; prygle; kvæle.
My (mai), *pron.* min, mit, mine.
My'o-py (mai'ö-pi), *n.* Nærsynethed.
Myr'i-ad (mir'ĭ-ĕd), *n.* Myriade (c: 10,000); *fig.* utallig Mængde.
Myr'mi-don (mør'mi-døn), *n.* raa Karl, Slagsbroder; *pl.* en Politibetjents Medhjælpere *pl.*
Myrrh (mør), *n.* Myrrha.
Myr'tle (mør'tl), *n.* Myrte.
My-self' (mi-sĕlf' eller mai-sĕlf'), *pron.* jeg selv, selv, mig.
Mys-te'ri-ous (mis-tĭ'rĭ-øs), *a.* mysteriøs, gaadefuld, dunkel.
Mys-te'ri-ous-ly (mis-tĭ'rĭ-øs-lĭ), *ad.* hemmeligt, paa en gaadefuld Maade.
Mys'ter-y (mis'tør-ĭ), *n.* Mysterium, Hemmelighed; hemmelig Lære; hemmelig Kunst; Bestilling, Haandværk.
Mys'tic (mis'tĭk), *n.* Mystiker; *a.* mystisk, hemmelighedsfuld; gaadefuld.

Mys'tic-al (mis'tik-ĕl), *a.* se Mystic, *a.*
Mys'tic-al-ly (mis'tik-ĕl-li), *ad.* gaadefuldt, paa en hemmelighedsfuld Maade.
Mys'ti-cism (mis'ti-sizm), *n.* Mysticisme.
Mys'ti-fy (mis'ti-fai), *v.* gjøre mystisk, mystificere; gjække, narre, føre bag Lyset.
Myth (mith), *n.* Mythe, Sagn.
Myth'ic (mith'ik), *a.* mythisk.
Myth'o-log'ic-al (mith'ö-lɑdj'ik-ĕl), *a.* mythologisk.
My-thol'o-gist (mi-thɑl'ö-djist), *n.* Mythолog, Sagnlærer, Sagnkyndig.
My-thol'o-gy (mi-thɑl'ö-dji), *n.* Mythologi, Fabel- eller Sagnlære.

N.

Nab (næb), *n.* Hoved; Hat; Bjergtop.
Nab (næb), *v.* nappe, snappe, fange.
Na'bob (nei'bɑb), *n.* Nabob; *fig.* om En, som har samlet sig Rigdomme i Østindien.
Na'cre (nei'kør), *n.* Perlemoder.
Na'dir (nei'dør), *n.* T. Nadir (Fodpunktet).
Nag (næg), *n.* liden Hest, Kleppert, Hest, Øg; *fig.* Kjæreste, Elsker (i Foragt); Boler; løs Kvinde.
Nag (næg), *v.* nage; gnave, skjende paa; kives.
Na'iad (nei'jĕd), *n.* Najade, Flodnymfe.
Nail (neil), *n.* Negl; Klo; Nagle, Søm, Spiger; Sømhoved (jvf. Stud); et Maal af 2¼ Tomme; 8 Pund (Kjød); *v.* nagle; beslaa; stjæle, gribe.
Nail'er-y (neil'ør-i), *n.* Naglefabrik, Sømfabrik.
Na'ked (nei'kĕd), *a.* nøgen, blottet; blot, bar; aabenbar.
Na'ked-ly (nei'kĕd-li), *ad.* paa en blottet eller bar Maade.
Na'ked-ness (nei'kĕd-nĕs), *n.* Nøgenhed, Blottelse; Uforborgenhed, Øjensynlighed; Værgeløshed; Armod.
Name (neim), *n.* Navn (ogsaa *fig.* om Rygte; Berømmelse); *pl.* Øgenavne, Skjeldsord *pl.*; *v.* nævne, benævne; opkalde; udnævne.
Name'less (neim'lĕs), *a.* uden Navn, navnløs; ubekjendt, ikke berømt.
Name'ly (neim'li), *ad.* navnlig; nemlig.
Name'sake (neim'seik), *n.* Navne.
Nan-keen' (næn-kin'), *n.* Nankin (et Tøj).
Nap (næp), *n.* Knop, Bulk; Top (af et Bjerg).
Nap (næp), *n.* Lur, kort Slummer, Blund; *v.* slumre; være sløv eller døsig.
Nap (næp), *v.* (se Nab), nappe, rapse; faa.
Nap (næp), *n.* Hat.
Nap (næp), *n.* Noppe, Lu; laadden eller dunhaaret Overflade (paa Planter); *v.* noppe, nopre.
Nape (neip), *n.* Nakke-Led (hvor Nakkebenet støder til Hovedskallen).
Naph'tha (næp'thå eller næf'thå), *n.* Nafta, fineste Bjerg- eller Stenolie.
Nap'kin (næp'kin), *n.* Serviet; Ble.
Nap'py (næp'pi), *a.* som har Lu, noppet, laadden; *fig.* skummende, stærk (om Øl).
Nar-cis'sus (nør-sis'sös), *n.* Narcisse (Plante).
Nar-cot'ic (nør-kɑt'ik), *a.* søvnvirkende, indbydende, bedøvende, narkotisk; *n.* bedøvende Middel, Narkotikum.
Nard (nørd), *n.* Narde (en aromatisk Olie).
Nar'rate (nær'reit eller nær-reit'), *v.* fortælle.
Nar-ra'tion (nær-rei'sjön), *n.* Fortælling.
Nar'ra-tive (nær'rå-tiv), *a.* fortællende; snakkesom; *n.* Fortælling.
Nar-ra'tor (nær-rei'tør), *n.* Fortæller.

Nar'row (nær'rō), *a.* snæver, smal, æng, trang; lille, kort (om Tid og Rum); nøjagtig, nøje; indskrænket; *v.* gjøre snæver eller smal, sammentrække, indknibe; indskrænke; blive snæver, trække sig sammen; ikke strække sig nok, ikke ville gjøre ordentlig Volte (om Heste; det egentlige Udtryk derfor er: to go —); *n.* Snævring, smalt Sund eller Stræde.

Nar'row-ly (nær'rō-li), *ad.* smalt, snævert; knap, karrig; nøje; med Nød og neppe.

Nar'row-mind'ed (nær'rō-maind'-ed), *a.* smaalig, sneverhjertet.

Nar'row-ness (nær'rō-nes), *n.* Snæverhed; Indskrænkethed; Knaphed.

Nar'whal (när'hwel), *n.* Narhval.

Na'sal (nei'sel), *a.* nasal, Næse-; *n.* Næselyd, Nasallyd; gjennem Næsen virkende Lægemiddel.

Nas'cent (næs'sent), *a.* begyndende, fremkommende, voxende, tiltagende.

Nas'ty (nås'ti), *a.* snavset, skiden, fæl, ækel, *fig.* smudsig, slibrig.

Na'tal (nei'tel), *a.* som henhører til Fødselen, Fødsels-.

Na'tant (nei'tent), *a.* svømmende (som Blade af Vandplanter).

Na'tion (nei'sjøn), *n.* Nation, Folk, Folkeslag.

Na'tion-al (næsj'øn-el), *a.* national, folkelig.

Na'tion-al'i-ty (næsj'øn-æl'i-ti), *n.* Nationalitet, National-Aand, National-Karakter.

Na'tive (nei'tiv), *n.* Indfødt; *a.* medfødt, naturlig; oprindelig.

Na-tiv'i-ty (nå-tiv'i-ti), *n.* Fødsel; Fødested; Fødselstid; Fødselsdag (Kristi); Nativitet.

Nat'u-ral (næt'ü-rel), *a.* naturlig; øm, kjærlig (af Natur); *n.* Naturbarn; Tosse, Taabe.

Nat'u-ral-ism (næt'jü-rel-izm), *n.* Naturtilstand; Naturalisme.

Nat'u-ral-ist (næt'jü-rel-ist), *n.* Naturforsker, Naturkyndig, Naturhistoriker; Naturalist.

Nat'u-ral-i-za'tion (næt'jü-rel-i-sei'sjøn), *n.* Naturalisation, Nationalisering.

Nat'u-ral-ize (næt'jü-rel-ais), *v.* naturalisere, gjøre naturlig; nationalisere, meddele Borgerret, give Indfødsret.

Nat'u-ral-ly (næt'jü-rel-li), *ad.* se Natural, *a.*

Nat'ure (nei't'jür), *n.* Natur; Art, Slags; Beskaffenhed, Egenskab.

Naught (nat), *n.* Intet; Nul; *a.* (bruges sjelden, uden i komisk Stil) slet, slem, uden Værd.

Naught'i-ly (nat'i-li), *ad.* slet, uartig.

Naught'i-ness (nat'i-nes), *n.* Sletthed; slet Opførsel, Uartighed.

Naught'y (nat'i), *a.* slet, slem; usædelig; uopdragen, uartig, slem (som oftest om Børn).

Nau'se-a (nå'sji-å), *n.* (egentlig: Søsyge); Kvalme; Væmmelse.

Nau'se-ate (nå'sji-eit), *v.* have ligesom Søsyge, føle Kvalme; væmmes; føle Ækelhed for, have Lede til, væmmes ved; fylde med Væmmelse.

Nau'ceous (nå'sjøs), *a.* væmmelig, ækel, modbydelig.

Nau'tic-al (nå'tik-el), *a.* Sejlads vedkommende, nautisk.

Nau'ti-lus (nå'ti-løs), *n.* Skibsbaad (Skaldyr).

Na'val (nei'vel), *a.* som bestaar af Skibe; som angaar eller hører til Søvæsen, Skibs-, Sø-.

Nave (neiv), *n.* Skib (af en Kirke).

Nave (neiv), *n.* Nav, Hjulnav.

Na'vel (nei'vl), *n.* Navle; *fig.* Midte.

Nav'i-ga-ble (næv'i-gå-bl), *a.* sejlbar.

Nav'i-gate (næv'i-geit), *v.* sejle; navigere; befare, besejle.

Nav'i-ga'tion (næv'i-gei'sjøn), *n.* Skibsfart, Sejlads, Søfart; Besejling; Navigation, Styrmandskunst.

Nav'i-ga'tor (næv'i-gei'tør), *n.* en Mand, der forstaar Navigationen,

Sømand, Navigatør; Baadskarl (ved Kanalsejlads).

Na'vy (nē'vi), *n.* Flaade; Krigsflaade, Sømagt; Søvæsen; Søetat.

Nay (nē), *ad.* nej; endogsaa, ja (til at forstærke en Mening, f. Ex. he has enough, — too much, han har nok, ja endogsaa for meget).

Neap (nīp), *a.* lav, i Aftagende; *n.* Ebbe.

Near (nïr), *a.* & *ad.* nær, i Nærheden; nærmer, tilhaands (o: paa venstre Side, om Hefte, modsat Off); nøje; fortrolig med; kjær, dyrebar; sparsom, karrig; knap; *ad.* næsten, nær ved; *v.* nærme sig; komme nær sammen.

Near'ly (nïr'li), *ad.* nær; næsten; knebent, karrig.

Near'ness (nïr'nēs), *n.* Nærhed; nær Slægtskab; Karrighed.

Near'–sight-ed (nïr'sait-ēd), *a.* nærsynet.

Neat (nīt), *a.* net, ren og pæn, nydelig, sirlig; ren, ublandet; netto.

Neat (nīt), *n.* (ogsaa Note, Nowt), Nød, Fæhøved; Hornkvæg.

Neat'–cat'tle (nīt'kæt'tl), *n.* se Neat, *n.*

Neat'ly (nīt'li), *ad.* se Neat, *a.*

Neat'ness (nīt'nēs), *n.* Nethed, Sirlighed.

Neb (nēb), *n.* Næb; Tud (se Nib).

Neb'u-la (nēb'jü-lå), *n.* Taageplet; Plet i Øjet.

Neb'u-lous (nēb'jü-lŏs), *a.* taaget, skyfuld.

Nec'es-sa-ri-ly (nēs'ēs-så-ri-li), *ad.* se Necessary, *a.*

Nec'es-sa-ry (nēs'ēs-så-ri), *a.* nødvendig; uundgaaelig; *n.* Privet; *pl.* Nødvendigheder, Fornødenheder *pl.* (Livets).

Ne-ces'si-tate (ni-sēs'si-tēit), *v.* nødvendiggjøre; nøde, tvinge.

Ne-ces'si-tous (ni-sēs'si-tŏs), *a.* trængende, fattig.

Ne-ces'si-ty (ni-sēs'si-ti), *n.* Nødvendighed; Fornødenhed; Nødtørft.

Neck (nēk), *n.* Hals; Halsstykke; *fig.* Hals.

Neck'cloth (nēk'klath), *n.* Halstørklæde (Mandfolks).

Neck'er-chief (nēk'ør-tjif), *n.* Halstørklæde.

Neck'lace (nēk'lēs), *n.* Halsbaand, Halskjæde.

Ne-crol'o-gist (ni-kral'ö-djist), *n.* Nekrolog.

Ne-crol'o-gy (ni-kral'ö-dji), *n.* Liste over Dødsfald; Beretning om Afdøde.

Nec'ro-man'cer (nēk'rö-mæn'sør), *n.* En som forstaar den sorte Kunst, Maner, Troldmand.

Nec'ro-man'cy (nēk'rö-mæn'si), *n.* sorte Kunst, Trolddom, Manen, Nekromanti.

Nec'tar (nēk'tër), *n.* Nektar (ogsaa *fig.*).

Nec-ta're-an (nēk-tē'ri-ën), **Nec-ta're-ous** (nēk-tē'ri-ŏs), } *a.* nektarisk, sød som Nektar, kvægende, guddommelig.

Nec'tar-ine (nēk'tër-in), *a.* sød som Nektar; *n.* Fersken-Mandel.

Nec'ta-rous (nēk'tå-rŏs), *a.* sød som Nektar, nektarisk.

Nec'ta-ry (nēk'tå-ri), *n.* Honningkar (i Blomster).

Need (nīd), *n.* Nød, Mangel, Trang, Armod; Nødvendighed; *v.* behøve, trænge til, have nødig; være nødvendig, behøves.

Need'ful (nīd'fŭl), *a.* nødvendig.

Nee'dle (nï'dl), *n.* Naal, Synaal; Magnetnaal; Solviser; spidst Klippestykke; *v.* danne Krystaller i Form af Naale.

Need'less (nīd'lēs), *a.* unødvendig, overflødig.

Need'less-ly (nīd'lēs-li), *ad.* unødvendigen, overflødigen.

Needs (nīds), *ad.* nødvendig, absolut.

Need'y (nīd'i), *a.* trængende, nødlidende.

Ne'er (nē'ër), *ad.* aldrig (for never).

Ne-fa'ri-ous (nĭ-fe'rĭ-ŭs), *a.* skjændig, afskyelig.
Ne-ga'tion (nĭ-ge'shŭn), *n.* Negtelse, Benegtelse.
Neg'a-tive (neg'ă-tĭv), *a.* negtende, benegtende; negativ; *n.* Negtelse, Afslag; Negtelsesord; *v.* svare med Nej; negte, afslaa.
Neg'a-tive-ly (nĕg'ă-tĭv-lĭ), *ad.* se Negative, *a.*
Neg-lect' (nĕg-lĕkt'), *v.* forsømme, efterlade; tilsidesætte; ringeagte, behandle med Foragt; *n.* Forsømmelse, Efterladenhed; Uagtsomhed.
Neg-lect'ful (nĕg-lĕkt'fŭl), *a.* forsømmelig, efterladen, ligegyldig; uagtsom.
Neg'li-gence (nĕg'lĭ-djĕns), *n.* Forsømmelse; Efterladenhed, Skjødesløshed, Uagtsomhed.
Neg'li-gent (nĕg'lĭ-djĕnt), *a.* forsømmelig, efterladen, uagtsom, ligegyldig.
Neg'li-gent-ly (nĕg'lĭ-djĕnt-lĭ), *ad.* paa en efterladen, forsømmelig eller ligegyldig Maade.
Ne-go'ti-a-ble (nĭ-gō'shĭ-ă-bl), *a.* som kan forhandles.
Ne-go'ti-ate (nĭ-gō'shĭ-ĕt), *v.* handle, drive Handelsforretninger; forhandle; underhandle.
Ne-go'ti-a'tion (nĭ-gō'shĭ-ĕ'shŭn), *n.* Handel, Forretning; Forhandling; Underhandling.
Ne-go'ti-a'tor (nĭ-gō'shĭ-ĕ'tŏr), *n.* Underhandler.
Ne'gress (nī'grĕs), *n.* Negerinde.
Ne'gro (nī'grō), *n.* Neger.
Ne'gus (nī'gŭs), *n.* Negus (en Drik af Vin, Vand, Sukker, Citronsaft og Muskatnød).
Neigh (ne), *v.* vrinske; *n.* Vrinsken.
Neigh'bor (ne'bŏr), *n.* Nabo; Næste; Fortrolig; *v.* være, ligge eller bo nær ved, eller ikke langt fra; grænse til, støde op til.
Neigh'bor-hood (ne'bŏr-hŭd), *n.* Nabolag, Nærhed; Naboskab.
Neigh'bor-ing (ne'bŏr-ĭng), *a.* Nabo-, nærliggende, i Nærheden.
Neigh'bor-ly (ne'bŏr-lĭ), *a.* & *ad.* som Næste, venskabelig, høflig, omgjængelig, tjenstvillig.
Nei'ther (nī'dhŏr eller nai'dhŏr), *pron.* ingen (af begge); *conj.* hverken; ikke heller.
Ne'o-log'ic-al (nī'ō-lŏdj'ĭk-ĕl), *a.* neologisk, som angaar nye Ords Indførelse og Brug.
Ne-ol'o-gy (nĭ-ŏl'ō-djĭ), *n.* Neologi.
Ne'o-phyte (nī'ō-fait), *n.* Nyomvendt; Nyindviet, Begynder; *a.* begyndende.
Neph'ew (nĕf'jū; i England nĕv'jū), *n.* Brodersøn, Søstersøn.
Ne-phral'gi-a (nĭ-frĕl'djĭ-ă), *n.* Nyresmerte.
Ne-phrit'ic (nĭ-frĭt'ĭk), *a.* som angaar Nyrerne, Nyre-; nyresyg, som lider af Nyresten.
Nep'o-tism (nĕp'ō-tĭsm), *n.* Nepotisme.
Nep'tune (nĕp'tjūn), *n.* Neptun (Havets Gud; Planet).
Ne're-id (nī'rĭ-ĭd), *n.* Nereide, Havnymfe.
Nerve (nŏrv), *n.* Nerve (rhetorisk for:) Sene, Muskel; *fig.* Kraft, Fasthed; *v.* styrke, give Kraft.
Nerve'less (nŏrv'lĕs), *a.* kraftløs, svag.
Nerv'ine (nŏrv'ĭn), *n.* nervestyrkende Middel; *a.* nervestyrkende.
Nerv'ous (nŏrv'ŭs), *a.* stærk, kraftig, kraftfuld; nervøs, nervesvag, ængstelig, frygtsom.
Nerv'ous-ly (nŏrv'ŭs-lĭ), *ad.* kraftigt, stærkt; paa en nervøs eller ængstelig Maade.
Nerv'ous-ness (nŏrv'ŭs-nĕs), *n.* Kraft; nervøs Tilstand, Ængstelighed.
Nes'cience (nĕsh'ĕns), *n.* Uvidenhed.
Nest (nĕst), *n.* Rede; Opholdssted, Bolig (hyggelig og velbeskyttet); Tilflugtssted, Smuthul, Hule; en

Samling eller Række (af Gjemmesteder enten tæt ved Siden af hverandre eller inden i hverandre, f. Ex. Skuffer, Æsker eller deslige); *v.* bygge Rede.

Nes'tle (nĕs'l), *v.* gjøre sig en Rede eller et Hvilested; opholde sig, nedsætte sig; ligge varmt og trygt (som en Fugl i en Rede); lægge eller putte (som i en Rede); pleje, beskytte (som en Fugl sine Unger).

Nest'ling (nĕst'ling), *a.* nylig udruget; *n.* Fugleunge i Reden (eller nylig taget fra Reden).

Net (nĕt), *n.* Net, Garn; *fig.* Snare; *v.* nette, knytte eller binde i Master, filere; fange med et Net.

Net (nĕt), *a.* (se Neat); ren, netto; *v.* indbringe netto, eller i ren Indtægt.

Neth'er (nĕdh'ør), *a.* nedre, underste, Under-.

Neth'er-most (nĕdh'ør-möst), *a.* nederst, underst, dybest.

Net'ting (nĕt'ting), *n.* Netværk; S. T. Net, Finkent.

Net'tle (nĕt'tl), Nelde, Brændenelde; *v.* brænde som en Nelde; *fig.* ærgre, forbitre, fornærme.

Net'-work (nĕt'-wørk), *n.* Netværk, fileret Arbejde.

Neu-ral'gi-a (njü-rĕl'dji-å), *n.* Nervesmerte.

Neu-ral'gic (njü-rĕl'djik), *a.* hørende til eller lidende af Nervesmerte.

Neu'ter (njü'tør), *a.* partfri, neutral; T. Intetkjøns-, neutrum; intransitivum; *n.* Neutral; T. Neutrum, Intetkjøn.

Neu'tral (njü'trĕl), *a.* partfri, neutral; ligegyldig; *n.* Neutral.

Neu-tral'i-ty (njü-trĕl'i-ti), *n.* partiløst Forhold, Neutralitet; Ligegyldighed.

Neu'tral-i-za'tion (njü'trĕl-i-sē'sjøn), *n.* Neutralisation.

Neu'tral-ize (njü'trĕl-ais), *v.* gjøre neutral; T. neutralisere.

Nev'er (nĕv'ør), *ad.* aldrig; slet ikke.

Nev'er-the-less' (nĕv'ør-dhē-lĕs'), *ad.* ikke destomindre.

New (njü), *a.* ny; usvet, uerfaren.

New'-com'er (njü'kŏm'ør), *n.* Nyankommen, Nykommer.

New-fan'gled (njü-fæng'gld), *a.* nyopfunden, nymodens, nybagt (se Fangle).

New'ly (njü'li), *ad.* nylig; paa ny, paa en ny Maade.

New'ness (njü'nĕs), *n.* Nyhed; ny Forandring.

News (njüs), *n.* (*pl.* News), Nyhed, Nyt, Efterretning, Tidende.

News'deal-er (njüs'dil-ør), **News'mon'ger** (njüs'mŏng'gør), *n.* Nyhedskræmmer.

News'pa-per (njüs'pē-pør), *n.* Avis, Tidende, Blad.

Newt (njüt), *n.* Sumpfirben.

New'-year (njü'jïr), *n.* Nytaar.

New'-years-day (njü'jïrs-dē), *n.* Nytaarsdag.

Next (nĕkst), *a.* næst, nærmest; *ad.* dernæst, derpaa.

Nib (nib), *n.* Næb; Spids (især af en Pen); *v.* skjære Spidsen af (en Pen).

Nib'ble (nib'bl), *v.* nappe, nippe, bide ved smaa Nap; gnalle (paa, at); *fig.* kritisere, dadle saa smaat; *n.* Bid (Fiskenes paa Krogen).

Nib'bler (nib'blør), *n.* En som nipper eller gnaller; *fig.* Kritiker, Dadler.

Nice (nais), *a.* fin, delikat, øm, blød; yndig, nydelig, net; vanskelig at tilfredsstille, overdreven, nøjagtig, ængstelig, skrupuløs; forfinet; kræsen; overdreven øm, kvindagtig; svag; intetsigende; flau.

Nice'ly (nais'li), *ad.* se Nice.

Ni'ce-ty (nai'si-ti), *n.* Finhed; Ømhed, overdreven fin Følelse, Delikatesse; Nøjagtighed, Akkuratesse, Punktlighed; Betænkelighed; *pl.* Lækkerier *pl.*

Niche (nītsj), *n.* Niche.

Nick (nik), *v.* karve, skjære Ridser eller Skurer i (en Ting, saa at en anden kan passe deri); træffe nøje, træffe sammen, passe sammen; skjære et Mærke i en Karvestok (for at holde Regning); narre (ved at skjære et uriqtigt Mærke), bedrage, spille et Puds; *n.* Indsnit, Skaar, Ridse; Karvestok; Regning; rette Øjeblik, nøjagtigt Tidspunkt; højeste Kast (i Tærningspil).

Nick (nik), *n.* Nøk, ond Aand.

Nick'el (nik'ĕl), *n.* Nikkel (et Metal); 5-cent (i Amerika).

Nick'–nacks (nik'næks), *n. pl.* Legetøj, Smaastads, Smaating *pl.*, Nips.

Nick'name (nik'neim), *v.* give Øgenavn eller Spottenavn; benævne falskelig; *n.* Øgenavn, Spottenavn.

Nic'tate (nik'teit), *v.* blinke, glippe med Øjenlaagene.

Nic-ta'tion (nik-tei'sjøn), *n.* Blinken.

Nid'i-fi-ca'tion (nid'i-fi-kei'sjøn), *n.* Byggen Rede.

Niece (nīs), *n.* Broder- eller Søsterdatter.

Nig'gard (nig'gĕrd), *n.* Gnier, Gjerrig; *a.* knap, gnieragtig, gjerrig, karrig.

Nig'gard-ly (nig'gĕrd-li), *a.* & *ad.* karrig, gnieragtig.

Nig'ger (nig'gør), *n.* et Spottenavn for Negro, Neger.

Nigh (nai), *a.* & *ad.* nær; næsten; *prp.* nær ved.

Nigh'ness (nai'nĕs), *n.* Nærhed.

Night (nait), *n.* Nat; Aften; *fig.* Nat, Mørke.

Night'cap (nait'kæp), *n.* Natkappe, Nathue.

Night'dress (nait'drĕs), *n.* Nattøj.

Night'–fall (nait'fal), *n.* Nattens Komme.

Night'gown (nait'gaun), *n.* Natkjole, Slaabrok.

Night'in-gale (nait'in-geil), *n.* Nattergal.

Night'ly (nait'li), *a.* som foregaar om Natten, Natte-; *ad.* om Natten; hver Nat.

Night'mare (nait'mær), *n.* Nattemare, Mare.

Night'shade (nait'sjeid), *n.* Natskygge (Plante).

Night'–watch (nait'uqtsj), *n.* Nattevagt.

Ni-hil'i-ty (nai-hil'i-ti), *n.* Intethed.

Nim'ble (nim'bl), *a.* hurtig, rap, flink, alert.

Nim'ble-ness (nim'bl-nĕs), *n.* Hurtighed, Raphed.

Nim'bly (nim'bli), *ad.* rap, flink.

Nim'bus (nim'bøs), *n.* Taagesky; Straalekrans, Nimbus, Glorie.

Nine (nain), *a.* ni.

Nine'fold (nain'fōld), *a.* nifold, ni Gange.

Nine'pins (nain'pins), *n.* Kegler *pl.*, Keglespil.

Nine'teen (nain'tin), *a.* nitten.

Nine'ti-eth (nain'ti-ĕth), *a.* nittiende.

Nine'ty (nain'ti), *a.* nitti.

Nin'ny (nin'ni), *n.* enfoldig Person, Dumrian, Tosse.

Ninth (nainth), *a.* niende.

Nip (nip), *v.* nippe, knibe, klemme (med Neglene, Tænderne, en Tand osv.); afknibe, afskjære; bide (som Kulde), angribe, beskadige, fordærve; *fig.* spotte, gjøre latterlig, gjennemhegle, kritisere; nage, ærgre; S. T. sesse; *n.* Kneb, Nap, Kniben, Klemmen; lidet afskaaret Stykke; Beskadigelse (ved Frost); Stikleri, Spotteglose, Bitterhed; Dram, Snaps, liden Slurk; Tyv, Lommetyv.

Nip'pers (nip'pørs), *n. pl.* Niptang; Sukkertand; Skjæretænder *pl.* (en Hests); S. T. Kabelarsejsinger *pl.*

Nip'ple (nip'pl), *n.* Brystvorte; Patte (paa Dyr).

Nit (nit), *n.* Gnid, Lusæg.

Nit'id (nit'id), *a.* glinsende, blank; ren, net; munter, livlig.
Ni'trate (nai'trēt), *n.* T. Nitrat, salpetersurt Salt.
Ni'tre (nai'tør), *n.* Salpeter.
Ni'tric (nai'trik), *a.* Salpeter-.
Ni'tro-gen (nai'trö-djen), *n.* Kvælstof (Nitrogenium).
Ni'trous (nai'trøs), *a.* salpeteragtig, nitrøs.
No (nō), *ad.* nej; ikke; *a.* ingen, intet; *n.* Nej; En som stemmer Nej.
No-bil'i-ty (nö-bil'i-ti), *n.* Adel, Adelskab; højere Adelstand.
No'ble (nō'bl), *a.* adelig; ædel; pragtfuld, herlig; ophøjet, stor; fortræffelig; *n.* Adelig, adelig Person; Nobel, Rosenobel (en gammel engelsk Guldmynt, 6 shillings 8 pence).
No'ble-man (nō'bl-mæn), *n.* Adelsmand.
No'ble-ness (nō'bl-nēs), *n.* Adel; Højhed, højt Værd, Værdighed, det Ædle, det Ophøjede.
No-bless' (nō-blēs'), *n.* Adel, de Adelige *pl.*, Adelskab.
No'bly (nō'bli), *ad.* af Adel, adelig; *fig.* ædelt; prægtig, herlig.
No'bod-y (nō'bqd-i), *n.* Ingen.
Noc-tam'bu-la'tion (nqk-tæm'bjü-lei'sjøn), *n.* Nattevandring, Søvngjængeri.
Noc-tam'bu-list (nqk-tæm'bjü-list), *n.* Nattevandrer, Søvngjænger.
Noc'turn (nqk'tørn), *n.* Natteſang (i Kloſter).
Noc-tur'nal (nqk-tør'nēl), *a.* Natte-, om Natten; T. Nocturlabium (en Gradbue til at male Polarſtjernens Højde).
Nod (nqd), *v.* nikke; ſidde og nikke (af Søvnighed); bøje, bøje ſig; tilnikke (Bifald); byde eller paaminde ved et Nik eller et Vink; *n.* Nik, lidet Buk; Nikken.
Nod'dle (nqd'dl), *n.* Hoved (i Foragt).
Nod'dy (nqd'di), *n.* Tosſe; et Slags Kortſpil; Dum Tærne (Fugl).
Node (nōd), *n.* Knude; haard Hævelſe; T. Knude (det Punkt, hvor et Himmellegeme ſkjærer Ecliptica); Knude (paa en Stræng i Svingning); Knude, Intrigue (i et Digt eller Skueſpil).
No-dose' (nö-dōs'), *a.* knudret.
Nod'u-lar (nqd'jü-lør), *a.* ſom er liden Knude.
Nod'ule (nqd'jül), *n.* liden Knude, liden Klump.
Nog (nqg), *n.* lidet Krus; et Slags ſødt Øl.
Nog (nqg), *n.* S. T. Skraaſtøtters Forſtøtning.
Nog'gin (nqg'gin), *n.* liden Kande, Krus.
Noise (nøis), *n.* Lyd; Støj, Larm; Spektakel, Skrigen; Suſen, Bruſen, Bulder; Ry.
Noise'less (nøis'lēs), *a.* uden Støj, ſtille.
Noi'si-ly (nøi'si-li), *ad.* ſe Noisy.
Noi'si-ness (nøi'si-nēs), *n.* det Støjende, Larm, Skraalen.
Noi'some (nøi'sjøm), *a.* ſkadelig, uſund; modbydelig.
Noi'sy (nøi'si), *a.* ſtøjende, larmende.
Nom'ad (nqm'ēd), *n.* Nomade.
Nom'ad (nqm'ēd), **No-mad'ic** (nö-mæd'ik), *a.* nomadiſk.
No'men-clat'ure (nō'mēn-klei'tjür), *n.* Nomenklatur, Navnefortegnelſe, Ordregiſter, Ordbog (over de i en enkelt Videnſkab forekommende Navne).
Nom'i-nal (nqm'i-nēl), *a.* nominal, Navne-, af Navn (modſat real, virkelig); *n.* Nominaliſt.
Nom'i-nal-ly (nqm'i-nēl-li), *ad.* navnligen, ved Navn.
Nom'i-nate (nqm'i-neit), *v.* nævne, benævne, kalde; udnævne.
Nom'i-na'tion (nqm'i-nei'sjøn), *n.* Nævnen; Benævnelſe; Udnævnelſe.
Nom'i-na-tive (nqm'i-nå-tiv), *n.* T. Nævneform. Nominativ.

Nom'i-na'tor (nɑm'i-ne'tør), *n.* En som udnævner.

Nom'i-nee' (nɑm'i-nī'), *n.* Udnævnet; indstillet Kandidat.

Non'age (nɑn'ēdsj), *n.* Umyndighed, Mindreaarighed.

Non'–at-tend'ance (nɑn'ĕt-tĕnd'ĕns), *n.* Udeblivelse, Fraværelse.

Non'–con-form'ist (nɑn'kɑn-fɑrm'ist), *n.* Nonkonformist.

Non'–con-form'i-ty (nɑn'kɑn-fɑrm'i-ti), *n.* Afvigelse, Uoverensstemmelse; Afvigelse fra den herskende Kirke.

Non'de-script (nɑn'di-skript), *a.* endnu ikke beskreven (Plante osv.); *n.* ikke beskrevet eller klassificeret Ting.

None (nøn), *a.* ingen, intet.

Non-en'ti-ty (nɑn-ĕn'ti-ti), *n.* Ikkeværen; Uting, Noget som ikke er til; En som endnu ikke er Noget.

Nones (nōns), *n. pl.* T. Nonæ *pl.* (i den romerske Kalender), den 9de Dag fra Ides, o: den 7de Dag i Marts, Maj, Juli, Oktober, og den 5te i de øvrige Maaneder.

None'such (nøn'sətsj), *n.* en uforlignelig Ting; et Slags Æble.

Non'–ex-ist'ence (nɑn'ĕgs-ist'ĕns), *n.* Ikkeværen, det ikke at være til.

Non-ju'ror (nɑn-djy'rør eller nɑn'djy-rør), *n.* Ikkesværgende, Jakobit.

Non-pa-reil' (nɑn-på-rĕl'), *a.* uforlignelig, mageløs, uden Lige; *n.* Uforlignelighed; Nonpareille (om flere Ting af fortrinlig Godhed), et Slags Æble; en mindre Skrift (hos Bogtrykkere).

Non–pay'ment (nɑn-pe'mĕnt), *n.* Udeblivelse med Betalingen.

Non'plus (nɑn'pløs), *n.* det ikke at være i Stand til at sige eller gjøre mere, yderste eller største Forlegenhed, det hverken at vide ud eller ind; *v.* bringe til Tausheb, stoppe Munden paa, sætte i den største Forlegenhed, aldeles forvirre.

Non–res'i-dence (nɑn-rĕs'i-dĕns), *n.* Fraværelse fra det Sted, hvor man burde opholde sig; en Gejstligs Fraværelse fra sin Menighed.

Non–res'i-dent (nɑn-rĕs'i-dĕnt), *a.* fraværende, ikke hos sin Menighed; *n.* en ikke hos sin Menighed boende Gejstlig, Fraboende.

Non'–re-sist'ance (nɑn'ri-sist'ĕns), *n.* blind Lydighed.

Non'–re-sist'ant (nɑn'ri-sist'ĕnt), *a.* ikke gjenstridig, som viser blind Lydighed.

Non'sense (nɑn'sĕns), *n.* Nonsens, dumt Tøj, Vaas, Sniksnak.

Non-sens'ic-al (nɑn-sĕns'ik-ĕl), *a.* tankeløs, urimelig, taabelig.

Non'suit (nɑn'sjut eller nɑn'sut), *n.* Ophævelse af en Proces (naar der, idet Juryen er færdig til at afgive Kjendelse, opdages en eller anden Forsømmelse fra Klagerens Side. Ved at betale Sagens Omkostninger, gives ham Ret til atter at begynde Processen); *v.* dømme Klageren til at lade Sagen falde, afvise fra Retten.

Nook (nuk), *n.* Huk, Krog, Hjørne.

Noon (nun), *n.* Middag (Dagens Midte, naar Solen er i Meridianen); *a.* Middags-.

Noon'day (nun'de'), **Noon'tide** (nun'taid), *n.* Middag, Middagstid.

Noon'ing (nun'ing), *n.* Middagshvile, Middagsmad.

Noose (nus), *n.* Løkke, Løbeknude, Løbegje, Snare, Hilde; *v.* fange med en Snare, hilde, binde.

Nor (nɑr), *conj.* ikke heller, ej heller, heller ikke; eller (efter neither, hverken).

Nor'mal (nɑr'mĕl), *a.* normal, som tjener til Rettesnor eller Mønster; T. normal, vinkelret, lodret.

Nor'mal–school (nɑr'mĕl-skul), *n.* Seminarium (til at danne Lærere).

Nor'man (nɑr'mĕn), *n.* Norman (Bebver af Normandiet); S. T.

Norman (lang Bom til Bradspillet); *a.* som hører til Normandiet, normansk.

Norse (nɑrs), *n.* gammel-norsk eller -skandinavisk Sprog.

Norse'man (nɑrs'mĕn), *n.* Skandinav.

North (nɑrth), *n.* Nord, Norden; *a.* norden, nordlig; *fig.* klog, snu (i Handel, som de nordlige Beboere af England).

North-east' (nɑrdh-īst'), *n.* Nordost; *a.* nordøstlig.

North'er-ly (nɑrdh'ør-lī), *ad.* mod Nord, nordlig.

North'ern (nɑrdh'ørn), *a.* nordlig.

North'-pole (nɑrdh'pōl), *n.* Nordpol.

North'-star (nɑrdh'stär), *n.* Nordstjerne.

North'ward (nɑrdh'wørd), *ad.* mod Nord.

North-west' (nɑrdh-wĕst'), *n.* Nordvest; *a.* nordvestlig.

Nor-we'gian (nɑr-wī'dj'ĕn), *n.* Nordmand; *a.* norsk.

Nose (nōs), *n.* Næse; en fremstaaende Del af en Ting (f. Ex. Røret af en Blæsebælg); *fig.* Lugt; Spion, Angiver; *v.* opdage ved Lugten, lugte; sætte sig op imod.

Nose'gay (nōs'gē), *n.* Urtekost, Buket.

No-sol'o-gy (nō-sɑl'ŏ-djī), *n.* Sygdomslære, Nosologi.

Nos'tril (nɑs'trĭl), *n.* Næsebor.

Nos'trum (nɑs'trøm), *n.* hemmeligt Lægemiddel, Nostrum, Arkanum.

Not (nɑt), *ad.* ikke, ej.

Not'a-ble (nōt'å-bl), *a.* mærkelig, mærkværdig, udmærket, anselig (bruges nu sjelden uden i Ironi); fornemmelig; *n. pl.* Notabler *pl.* (i Frankrig).

Not'a-ble (nōt'å-bl), *a.* flittig, omhyggelig, huslig.

Not'a-bly (nōt'å-blī), *ad.* mærkeligen; omhyggeligen.

No-ta'ri-al (nō-tē'rī-ĕl), *a.* notarial, udfærdiget af en Notarius.

No'ta-ry (nō'tå-rī), *n.* Notarius.

No'ta-ry-pub'lic (nō'tå-rī-pøb'lĭk), *n.* Notarius publikus.

No-ta'tion (nō-tē'sjøn), *n.* Optegnelse, Notering; Betegnelse ved Noder, Nodeskrift.

Notch (nɑtsj), *n.* Indsnit, Skure, Hak, Ridse; *v.* gjøre Indsnit i, karve, skjære Skurer i.

Note (nōt), *n.* Tegn, Mærke; Tonetegn, Node; Tone; Note (ogsaa om en diplomatisk), Anmærkning; Billet, lidet Brev; Seddel, Bevis (skriftligt), Regning, Nota; Bemærkning, Jagttagelse, Notice; Anseelse, Vigtighed, Betydning; *v.* mærke, anmærke, notere, opskrive; sætte paa Noder; bemærke, lægge Mærke til, iagttage.

Note'-book (nōt'bŭk), *n.* Erindringsbog, Noteringsbog.

Not'ed (nōt'ĕd), *a.* berømt, bekjendt.

Noth'ing (nøth'ĭng eller nɑth'ĭng), *n.* Ingenting, ikke Noget, Intet, Nul; *ad.* slet ikke, aldeles ikke.

Noth'ing-ness (nøth'ĭng-nĕs), *n.* Ikkeværen, Intethed; Intet.

No'tice (nō'tĭs), *n.* Jagttagelse, Bemærkning; Underretning, Tilmelding, Varsel; Opmærksomhed, Høflighed; *v.* bemærke, skjønne (ogsaa om spæde Børn), lægge Mærke til; tage Hensyn til.

No'tice-a-ble (nō'tĭs-å-bl), *a.* bemærkelig; værd at lægge Mærke til.

No'ti-fi-ca'tion (nō'tĭ-fĭ-kē'sjøn), *n.* Kundgjørelse, Melding.

No'ti-fy (nō'tĭ-fai), *v.* bekjendtgjøre, melde, berette; tilkjendegive, underrette.

No'tion (nō'sjøn), *n.* Begreb; Forestilling.

No'tion-al (nō'sjøn-ĕl), *a.* indbildt, blot tænkt (ikke virkelig), formeent.

No-to-ri'e-ty (nō-tō-rai'ĭ-tĭ), *n.* Kundbarhed, Vitterlighed.

No-to'ri-ous (nō-tō'rĭ-øs), *a.* almindelig bekjendt, vitterlig, aabenbar, notorisk; berygtet.

No-to'ri-ous-ly (nö-tō'rĭ-ø̄s-lĭ), *ad.* paa en almindelig, bekjendt, aabenbar Maade.

Not'with-stand'ing, nąt'uĭdh-stænd'ĭng, *conj.* uagtet, omendskjønt; alligevel.

Nought (nąt), *n.* Intet; Nul; *ad.* slet ikke.

Noun (naun), *n.* T. Navneord, Nomen, Substantiv.

Nour'ish (nør'ĭsj), *v.* nære, give Næring, styrke; ernære, underholde; opfostre.

Nour'ish-ment (nør'ĭsj-mĕnt), *n.* Næring.

Nov'el (nąv'ĕl), *a.* ny, nylig gjort eller indført; usædvanlig; *n.* Novelle, Roman.

Nov'el-ist (nąv'ĕl-ĭst), *n.* En som indfører noget Nyt eller nye Indretninger; Novelleskriver, Romandigter.

Nov'el-ty (nąv'ĕl-tĭ), *n.* Nyhed, ny Ting.

No-vem'ber (nö-vĕm'bør), *n.* November, Slagtemaaned.

Nov'ice (nąv'ĭs), *n.* Novice, Prøvelærling (i en Munkeorden); Begynder, Uøvet, Uerfaren.

No-vi'ti-ate (nö-vĭsj'ĭ-eĭt), *n.* Novitiat, Prøvestand, Prøvetid, Prøveaar (i Klostre); Læretid.

Now (nau), *ad.* nu; *n.* Nu, Øjeblik (poetisk).

Now'a-days (nau'å-deĭs), *ad.* nutildags, nuomstunder.

No'where (nō'huǣr), *ad.* ingensteds.

No'wise (nō'uais), *ad.* paa ingen Maade, ingenlunde.

Nox'ious (nąk'sjøs), *a.* skadelig, forværvelig; strafskyldig, skyldig.

Noz'zle (nąs'sl), *n.* Næse, Snude, fremstaaende Del (af en Ting), Tud, Rør, Pibe.

Nu'cle-us (njų'klĭ-øs), *n.* Kjærne, ogsaa *fig.*

Nude (njųd), *a.* nøgen, blot, bar; T. ikke lovformelig, ugyldig.

Nu'di-ty (njų'dĭ-tĭ), *n.* Nøgenhed, Blottelse; nøgen Legemsdel.

Nu'ga-to-ry (njų'gå-tö-rĭ), *a.* ubetydelig, intetsigende, fjantet, naragtig.

Nug'get (nøg'gĕt), *n.* liden Klump, Guldklump.

Nui'sance (njų'sĕns), *n.* Besværlighed (Noget som foraarsager en Ubehagelighed, Hindring eller Skade), Plage, Ulejlighed, Besvær, Ubehagelighed.

Null (nøl), *n.* Nul (*fig.*); *a.* ugyldig, intetbetydende; *v.* tilintetgjøre, ophæve, gjøre ugyldig.

Nul'li-fi-ca'tion (nøl'lĭ-fĭ-keĭ'sjøn), *n.* det at gjøre eller erklære for ugyldig.

Nul'li-fy (nøl'lĭ-fai), *v.* gjøre ugyldig, ophæve.

Nul'li-ty (nøl'lĭ-tĭ), *n.* Intethed; Ugyldighed, Nullitet.

Numb (nøm), *a.* berøvet Følelse og Bevægelse, stiv, kold, livløs; som bringer til at stivne; *v.* gjøre stiv eller følesløs, gjøre valen (om Kulde); betage.

Num'ber (nøm'bør), *v.* tælle, regne; numerere; *n.* Tal; Nummer; Antal, Mængde; T. Numerus, Tal.

Num'ber-less (nøm'bør-lĕs), *a.* utallig.

Numb'ness (nøm'nĕs), *n.* Følesløshed, Stivhed.

Nu'mer-a-ble (njų'mør-å-bl), *a.* tællelig.

Nu'mer-al (njų'mør-ĕl), *a.* som angaar eller bestaar af Tal, Tal-; *n.* Taltegn, Talbogstav; Talord.

Nu'mer-a-ry (njų'mør-å-rĭ), *a.* som hører til et vist Nummer.

Nu'mer-a'tion (njų'mør-eĭ'sjøn), *n.* Tællen, Tælling; Tal, Antal; Betegnelse med Tal, Tallæsning.

Nu'mer-a'tor (njų'mør-eĭ'tør), *n.* Optæller; Tæller (i en Brøk).

Nu-mer'ic-al (njü-mĕr'ĭk-ĕl), *a.* som hører til eller indeholder et Tal, Tal-; betragtet efter Tallet eller efter Delene, numerisk.

Nu-mer'ic-al-ly (njü-mĕr'ĭk-ĕl-lĭ), *ad.* med Hensyn til Antallet eller Delene, numerisk.

Nu'mer-ous (njų'mør-øs), *a.* talrig; velklingende, harmoniſk.
Nu'mer-ous-ly (njų'mør-øs-li), *ad.* i ſtor Mængde, talrig.
Nu mis-mat'ics (njų'mis-mæt'iks), *n. pl.* Myntvidenſkab, Numismatik.
Num'skull (nøm'ſkøl), *n.* Dumrian, Tosſe; Hoved.
Nun (nøn), *n.* Nonne; Blaamejſe, en Art Due (hvis Hovedfjedre danne ligeſom et Slør).
Nun'ci-o (nøn'ſji-ö), *n.* Nuntus, pavelig Geſandt; Sendebud, Forbud.
Nun-cu'pa-tive (nøn-kjų'på-tiv eller nøn'kjü-pe'tiv), *a.* mundtlig, ifølge højtidelig, mundtlig Erklæring.
Nun'ner-y (nøn'nør-i), *n.* Nonnekloſter.
Nup'tial (nøp'ſjël), *a.* Ægteſkabs-, Bryllups-, Brude-.
Nup'tials (nøp'ſjëls), *n. pl.* Bryllup.
Nurse (nörs), *v.* nære, føde, opføſtre, opføde; amme, opamme; pleje, opvarte, paſſe (et Barn, en Syg); ſtryge ſagte; *n.* Amme (undertiden om en Moder, medens hun ſelv opammer ſit Barn); Plejemoder; Barnepige; Sygevogterſke, Vaagekone; gammel Kone (i Foragt).
Nurs'er-y (nörs'ør-i), *n.* Opammen, Pleje; Ammeſtue, Barneſtue; Planteſkole (ogſaa *fig.*); Forberedelſes-Anſtalt.
Nurs'ling (nörs'ling), *n.* Plejebarn, Pattebarn; Kjælededægge.
Nurt'ure (nört'jür), *n.* Næring, Spiſe og Drikke, Føde; *fig* Opdragelſe, Optugtelſe; *v.* opføſtre; opdrage, optugte.
Nut (nøt), *n.* Nød; T. Møtrik eller Møtring (Skruemoder); S. T. Ankernød eller Ankervorte; *v.* plukke Nødder.
Nu-ta'tion (njü-te'ſjøn), *n.* Nikken, Helding (Planternes mod Solen); Vaklen, Svajen, Nutation (om Himmellegemernes Axer).
Nut'-gall (nøt'gal), *n.* Galæble.
Nut'meg (nøt'mëg), *n.* Muſkatnød.
Nu'tri-ment (njų'tri-mënt), *n.* Næring, Fødemiddel.
Nu'tri-ment'al (njų'tri-mënt'el), *a.* nærende.
Nu-tri'tion (njü-triſj'øn), *n.* Ernæring; Næring.
Nu-tri'tious (njü-triſj'øs), } *a.* næ-
Nu'tri-tive (njų'tri-tiv), } rende.
Nut'-shell (nøt'ſjël), *n.* Nøddeſkal; *fig.* ringe Ting, Ubetydelighed.
Nuz'zle (nøs'sl), *v.* rode op med Trynen (ſom et Svin); ringe (Svin); vende Næſen nedad.
Nuz'zle (nøs'sl), *v.* opamme, pleje; kjæle for.
Nymph (nimf), Nymfe; *fig.* om en ung Dame.
Nymph (nimf), } *n.* Puppe (af et
Nymph'a (nimf'å), } Inſekt); nylig udſprungen Roſenknop.

O.

O (ō), *i.* o! aa!
Oaf (ōf), *n.* Bytting, Skifting; enfoldig Perſon, Dumrian, Tosſe.
Oaf'ish (ōf'iſj), *a.* dum, enfoldig.
Oak (ōk), *n.* Eg, Egetræ; Yderdør eller Forſatsdør (for Studenternes Værelſer i et Kollegium).
Oak'en (ōk'n), *a.* af Eg, Ege-.
Oak'um (ōk'øm), *n.* Værk (opplysſet Tougværk).
Oar (ōr), *n.* Aare; *v.* ro.
Oar's-man (ōrs'mën), *n.* Rorkarl, -Roer.
O'a-sis (ō'å-ſis eller ō-e'ſis), *n.* Oaſe.
Oat (ōt), (ſom oftеſt: Oats, *pl.*, undtagen i Sammenſætninger); *n.* Havre.
Oat'en (ōt'n), *a.* af Havre, Havre-; af Havreſtraa.
Oath (ōth), *n.* Ed.
Oat'meal (ōt'mil), *n.* Havremel.
Ob-du'ra-cy (ąb-djų'rå-ſi eller ąb'-djü-rå-ſi), *n.* Forhærdelſe, Forſtokkelſe, Halsſtarrighed.

Ob'du-rate (ąb'djü-rĕt), *a.* forhærdet, forstokket, halsstarrig; haard, raa.

O-be'di-ence (ö-bï'dĭ-ĕns), *n.* Hørighed, Lydighed.

O-be'di-ent (ö-bï'dĭ-ĕnt), *a.* hørig, lydig.

O-bei'sance (ö-beⁱ'sĕns), *n.* Tegn paa Lydighed; Buk, Bøjnin~ Nejen, Kompliment.

Ob'e-lisk (ąb'ĭ-lĭsk), *n.* Obelisk; et henvisende Tegn i Form af et (†) i Skrift eller Tryk.

O-bese' (ö-bïs'), *a.* meget fyldig, fed, meget korpulent.

O-bese'ness (ö-bïs'nĕs), } *n.* Fedhed,
O-bes'i-ty (ö-bĕs'ĭ-tĭ), } overvættes Fedme.

O-bey' (ö-beⁱ'), *v.* lyde, adlyde.

Ob'fus-ca'tion (ąb'føs-keⁱ'sjøn), *n.* Formørkelse.

O'bit (ō'bĭt eller ąb'ĭt), *n.* Ligbegjængelse; aarlig Sjælemesse; undertiden: Død; *v.* døde.

O-bit'u-a-ry (ö-bĭt'jü-å-rĭ), *n.* Nekrolog; Fortegnelse over Døde; Sjælemesse-Bog; *a.* Døds-.

Ob'ject (ąb'djĕkt), *n.* Gjenstand; Hensigt, Maal, Øjemed; T. Objekt.

Ob-ject' (ąb-djĕkt'), *v.* kaste, stille eller holde imod, modsætte, udsætte; indvende (imod, to, against); forekaste.

Ob-jec'tion (ąb-djĕk'sjøn), *n.* Indvending; Forekastelse, Beskyldning.

Ob-jec'tion-a-ble (ąb-djĕk'sjøn-å-bl), *a.* hvorimod noget kan indvendes, anstødelig, ubehagelig.

Ob-ject'ive (ąb-djĕkt'ĭv), *a.* objektiv.

Ob-ject'or (ąb-djĕkt'ør), *n.* Modstander, En som gjør Indvendinger.

Ob-jur'ga-to-ry (ąb-djør'gå-tö-rĭ), *a.* bebrejdende, dadlende.

Ob-late' (ąb-leⁱt'), *a.* sammentrykket ved Polerne.

Ob-la'tion (ąb-leⁱ'sjøn), *n.* Offer, Gave.

Ob'li-gate (ąb'lĭ-geⁱt), *v.* forbinde, forpligte.

Ob'li-ga'tion (ąb'lĭ-geⁱ'sjøn), *n.* Forpligtelse; Forbindtlighed; Forskrivning, Gjeldsbrev, Obligation (jvf. Bond).

Ob'li-ga-to-ry (ąb'lĭ-gå-tö-rĭ), *a.* bindende, forpligtende.

O-blige' (ö-blaidsj'), *v.* forbinde, forpligte; gjøre forbunden; nøde, tvinge (ved indre Tilskyndelse).

Ob'li-gee' (ąb'lĭ-djï'), *n.* Skyldmand, Skyldherre, Kreditor.

O-blig'ing (ö-blaidsj'ĭng), *a.* forbindtlig, artig, høflig.

Ob-lique' (ąb-lïk' eller ąb-laik'), *a.* heldende, skraa, skjev; *fig.* indirekt, middelbar; krum, skjult, uredelig, fordægtig.

Ob-lique'ly (ąb-lïk'lĭ), *ad.* skjevt, i en skraa Retning; indirekt, ikke lige frem, skjult, falsk.

Ob-liq'ui-ty (ąb-lĭk'ᵘĭ-tĭ), *n.* skjev Retning, Skjevhed; Afvigelse fra det Rette, Uredelighed.

Ob-lit'er-ate (ąb-lĭt'ør-eⁱt), *v.* udslette, udstryge; ødelægge, tilintetgjøre.

Ob-lit'er-a'tion (ąb-lĭt'ør-eⁱ'sjøn), *n.* Udslettelse; Ødelæggelse, Tilintetgjørelse.

Ob-liv'i-on (ąb-lĭv'ĭ-øn), *n.* Forglemmelse, Glemsel; Amnesti.

Ob-liv'i-ous (ąb-lĭv'ĭ-øs), *a.* glemsom; som bringer til at glemme.

Ob'long (ąb'ląng), *a.* aflang, langagtig; *n.* aflang Figur.

Ob'lo-quy (ąb'lö-kᵘĭ), *n.* Bagtalelse; Dadel, Bebrejdelse.

Ob-nox'ious (ąb-nąk'sjøs), *a.* underkastet Straf, strafskyldig; underkastet, udsat (for noget); anstødelig, dadelværdig, forkastelig; forhadt; skadelig.

O'bo-e (ō'bö-ĭ), se Hautboy.

Ob-scene' (ąb-sïn'), *a.* hæslig, fæl, afskyelig; ildevarslende; uren, smudsig, slibrig, utugtig.

Ob-scene'ly (ąb-sïn'lĭ), *ad.* uanstændigt, paa en uren eller væmmelig Maade.

Ob-scen'i-ty (ɑb-sĕn'ĭ-tĭ), *n.* Smudsighed, Utugtighed, Uanstændighed.

Ob'scu-ra'tion (ɑb'skjŭ-reĭ'sjŏn), *n.* Formørkelse.

Ob-scure' (ɑb-skjŭr'), *v.* fordunkle, formørke, omtaage; skjule; *a.* dunkel, mørk; utydelig, ikke let at forstaa; skjult, ubemærket, ubekjendt; ringe, simpel.

Ob-scure'ly (ɑb-skjŭr'lĭ), *ad.* dunkelt; skjult, i Løndom, hemmelig; paa en dunkel eller utydelig Maade.

Ob-scure'ness (ɑb-skjŭr'nĕs), **Ob-scu'ri-ty** (ɑb-skjŭ'rĭ-tĭ), *n.* Dunkelhed, Mørke; Forborgenhed; Utydelighed.

Ob'se-cra'tion (ɑb'sĭ-kreĭ'sjŏn), *n.* indstændig Bøn, Bønfaldelse.

Ob'se-quies (ɑb'sĭ-kwĭz), *n. pl.* Ligbegjængelse, Begravelseshøjtidelighed.

Ob-se'qui-ous (ɑb-sĭ'kwĭ-ŏs), *a.* som hører til Ligbegjængelse, til Hæder for den Døde; følgeagtig, lydig; føjelig; ydmyg, servil.

Ob-se'qui-ous-ly (ɑb-sĭ'kwĭ-ŏs-lĭ), *ad.* paa en tjenstagtig eller lydig Maade; føjeligt.

Ob-se'qui-ous-ness (ɑb-sĭ'kwĭ-ŏs-nĕs), *n.* Følgeagtighed, Lydighed; Føjelighed; lav eller servil Underdanighed.

Ob-serv'a-ble (ɑb-sĕrv'å-bl), *a.* mærkelig, værd at lægge Mærke til, mærkværdig.

Ob-serv'a-bly (ɑb-sĕrv'å-blĭ), *ad.* se Observable.

Ob-serv'ance (ɑb-sĕrv'ĕns), *n.* Jagttagelse, Bemærkning; Opmærksomhed, Ærbødighed; Regel, Vedtægt; Ordensregel, Observants.

Ob-serv'ant (ɑb-sĕrv'ĕnt), *a.* iagttagende; opmærksom (paa, of); ydmyg; ærbødig, lydig (imod, of).

Ob'ser-va'tion (ɑb'sĕr-veĭ'sjŏn), *n.* Jagttagelse; Bemærkning; Overholdelse.

Ob-serv'a-to-ry (ɑb-sĕrv'å-tŏ-rĭ), *n.* Observatorium.

Ob-serve' (ɑb-sĕrv'), *v.* iagttage, bemærke; højtideligholde, holde; overholde, følge, adlyde; give Agt, være opmærksom; gjøre en Bemærkning (over, upon), bemærke, sige.

Ob-serv'er (ɑb-sĕrv'ĕr), *n.* Jagttager; Beskuer, Betragter; En som overholder (en Lov, en Skik).

Ob-ses'sion (ɑb-sĕsj'ŏn), *n.* Besættelse (af en ond Aand); Belejring.

Ob'so-les'cent (ɑb'sŏ-lĕs'ĕnt), *a.* som begynder at blive forældet, som nu gaar af Brug.

Ob'so-lete (ɑb'sŏ-lĭt), *a.* forældet, ikke mere i Brug, gaaet af Brug; T. umærkelig, utydelig, rudimentær.

Ob'so-lete-ness (ɑb'sŏ-lĭt-nĕs), *n.* Forældethed.

Ob'sta-cle (ɑb'stå-kl), *n.* Noget som er i Vejen, Hindring.

Ob-stet'ric (ɑb-stĕt'rĭk), *a.* som hjælper ved Fødsel, Fødsels-; *fig.* hjælpsom.

Ob-stet'rics (ɑb-stĕt'rĭks), *n. pl.* Fødselsvidenskab.

Ob'sti-na-cy (ɑb'stĭ-nå-sĭ), *n.* Gjenstridighed, Egensindighed, Haardnakkethed, Halsstarrighed, Ubøjelighed.

Ob'sti-nate (ɑb'stĭ-nĕt), *a.* gjenstridig, stivsindet, egensindig, haardnakket; ubøjelig.

Ob'sti-nate-ly (ɑb'stĭ-nĕt-lĭ), *ad.* egensindigt, paa en haardnakket eller paastaaelig Maade.

Ob'sti-pa'tion (ɑb'stĭ-peĭ'sjŏn), *n.* Tilstopning; Forstoppelse.

Ob-strep'er-ous (ɑb-strĕp'ør-ŏs), *a.* støjende, larmende, skrigende.

Ob-strep'er-ous-ly (ɑb-strĕp'ør-ŏs-lĭ), *ad.* paa en støjende eller larmende Maade.

Ob-struct' (ɑb-strŏkt'), *v.* forstoppe, tilstoppe, spærre; hindre, lægge Hindringer i Vejen.

Ob-struc'tion (ɑb-strŏk'sjŏn), *n.* Forstoppelse; Hindring, Standsning.

Ob-struct'ive (ɑb-strŏkt'ĭv), *a.* forstoppende; som foraarsager Hindringer eller Vanskeligheder, som er til Hinder; *n.* Hindring.

Ob-tain' (ɑb-tēin'), *v.* erholde, faa, opnaa; bestaa, vedblive at være i Brug, holde sig, herske.

Ob-tain'a-ble (ɑb-tēin'ɑ̊-bl), *a.* som kan erholdes, opnaaelig.

Ob-test' (ɑb-tĕst'), *v.* kalde til Vidne; anraabe, bønfalde, besværge.

Ob'tes-ta'tion (ɑb'tĕs-tēi'sjŏn), *n.* indstændig Bøn, Bønfaldelse, Anraabelse, Besværgen.

Ob-trude' (ɑb-trụd'), *v.* paatrænge, paatvinge, paanøde; paatrænge sig, komme uindbuden.

Ob-tru'sion (ɑb-trụ'sjŏn), *n.* Paatrængenhed; Paanøden.

Ob-tru'sive (ɑb-trụ'sĭv), *a.* paatrængende.

Ob-tund' (ɑb-tŏnd'), *v.* gjøre stump, sløve, dæmpe; trætte, dræbe (med Kjedsommelighed).

Ob-tuse' (ɑb-tjụs'), *a.* stump (ikke spids; ogsaa om en Vinkel); dump (om Lyd); *fig.* sløv.

Ob-tuse'ly (ɑb-tjụs'lĭ), *ad.* stumt; *fig.* dvaskt, paa en sløv Maade.

Ob-tuse'ness (ɑb-tjụs'nĕs), *n.* det at være stump eller dump; Sløvhed.

Ob-tu'sion (ɑb-tjụ'sjŏn), *n.* det at gjøre stump; Sløvhed.

Ob'verse (ɑb'vœrs), *a.* T. omvendt (om et hjerteformigt Blad, hvis spidse Ende er paa Stilken).

Ob-vert' (ɑb-vœrt'), *v.* vende eller rette (imod, to, towards).

Ob'vi-ate (ɑb'vĭ-ēit), *v.* møde; forebygge, modstaa, forhindre.

Ob'vi-ous (ɑb'vĭ-ŏs), *a.* stillet lige imod (noget, og ligesom nødende det); udsat; iøjnefaldende, tydelig, indlysende, klar, begribelig.

Ob'vi-ous-ly (ɑb'vĭ-ŏs-lĭ), *ad.* tydeligt, paa en klar eller indlysende Maade.

Oc-ca'sion (ɑk-kēi'sjŏn), *n.* Tilfælde; Lejlighed; Anledning; Tarv, Trang; *pl.* Forretning, Anliggende; *v.* foranledige; foraarsage, bevirke.

Oc-ca'sion-al (ɑk-kēi'sjŏn-ĕl), *a.* tilfældig; foranledigende; som sker eller indtræffer ved Lejlighed eller af og til; tilvejebragt eller gjort ved en vis Anledning, Lejligheds-.

Oc-ca'sion-al-ly (ɑk-kēi'sjŏn-ĕl-lĭ), *ad.* tilfældigt, undertiden, nu og da, lejlighedsvis.

Oc'ci-dent (ɑk'sĭ-dĕnt), *n.* Vest; Vesterlande *pl.*, Okcident.

Oc'ci-dent'al (ɑk'sĭ-dĕnt'ĕl), *a.* vestlig; vesterlandsk.

Oc-cip'i-tal (ɑk-sĭp'ĭ-tĕl), *a.* til Baghovedet hørende.

Oc'ci-put (ɑk'sĭ-pŭt), *n.* Baghoved.

Oc-clu'sion (ɑk-klju'sjŏn), *n.* Tillukning.

Oc-cult' (ɑk-kŏlt'), *a.* skjult, hemmelig.

Oc'cul-ta'tion (ɑk'kŏl-tēi'sjŏn), *n.* Skjulen, Fordølgelse; T. Occultation (en Stjernes Usynliggjørelse ved et andet Himmellegeme).

Oc'cu-pan-cy (ɑk'kjŭ-pĕn-sĭ), *n.* Tagen i Besiddelse (hvad der ikke tilhører Nogen).

Oc'cu-pant (ɑk'kjŭ-pĕnt), *n.* En som først tager og derved bliver første Besidder); Besidder; Beboer.

Oc'cu-pa'tion (ɑk'kjŭ-pēi'sjŏn), *n.* Besiddelsestagelse, Bemægtigelse, Indtagelse; Beskjæftigelse, Sysselsættelse; Forretning, Syssel, Haandtering.

Oc'cu-py (ɑk'kjŭ-pai), *v.* tage i Besiddelse; indtage, optage, besætte (en Plads); besidde; bebo; beskjæftige sig med, drive; anvende, bruge; besove.

Oc-cur' (ɑk-kœr'), *v.* forekomme, komme for, findes; hænde, indtræffe; komme i Tankerne, falde ind.

Oc-cur'rence (ɑk-kœr'rĕns), *n.* Hændelse, Tilfælde, hvad der forefalder.

O'cean (ō'sjĕn), *n.* Ocean, Verdenshav; *fig.* uhyre Udstrækning.

O'ce-an'ic (ō'shi-ăn'ĭk), *a.* som hører til Havet, Havets-.
O'chre (ō'kər), *n.* Okker (metalliſt Jordart).
Oc'ta-chord (ŏk'tă-kŏrd), *n.* otteſtrænget Inſtrument.
Oc'ta-gon (ŏk'tă-gŏn), *n.* Ottekant.
Oc-tag'o-nal (ŏk-tăg'ō-năl), *a.* ottekantet.
Oc'ta-he'dral (ŏk'tă-hī'drăl), *a.* ottesidet, med otte lige Sider.
Oc'ta-he'dron (ŏk'tă-hī'drŏn), *n.* T. Oktaeder.
Oc-tan'gu-lar (ŏk-tăng'gjü-lər), *a.* ottekantet, med otte Vinkler.
Oc'tave (ŏk'tĭv), *n.* ottende Dag; Oktave (de næste otte Dage efter en kirkelig Feſt); Oktav (i Muſik); et Vinmaal.
Oc-ta'vo (ŏk-tē'vō), *n.* Oktav, Oktavformat.
Oc-ten'ni-al (ŏk-tĕn'nĭ-ăl), *a.* otteaarig; ſom ſker hvert ottende Aar.
Oc-to'ber (ŏk-tō'bər), *n.* Oktober, Sædemaaned.
Oc'to-ge-na'ri-an (ŏk'tō-djĭ-nē'rĭ-ăn), *n.* ottiaarig Mand eller Kvinde.
Oc'u-lar (ŏk'jü-lər), *a.* ſom afhænger af Øjet; ſom man ſer med egne Øjne, øjenſynlig.
Oc'u-list (ŏk'jü-lĭſt), *n.* Øjenlæge.
Odd (ŏd), *a.* ulige, ueffen (om Tal); enkelt, uden Mage, een (af to ſammenhørende Ting), umage; lidt mere end, noget over (et angivet rundt Tal); ikke medregnet, upaaagtet; tilovers; eneſte; ſæl, ſelſom, underlig, beſynderlig; uſikket; ſlem.
Odd'i-ty (ŏd'ĭ-tĭ), *n.* Ulighed; Særegenhed, Beſynderlighed, Underlighed.
Odd'ly (ŏd'lĭ), *ad.* ulige, løjerligt, paa en ubeſtemt eller beſynderlig Maade.
Odds (ŏdz), *n.* Ulighed, Forſkjellighed, Forſkjel; ulige eller mere end lige Veddemaal (ſ. Ex. 2 imod 1); Overlegenhed, Overmagt, Overvægt, Fordel; Følge, Reſultat; Trætte, Kiv, Uenighed.
Ode (ōd), *n.* Ode (lidet lyriſt Digt).
O'di-ous (ō'dĭ-ŭs), *a.* forhadt, afſkyelig.
O'di-ous-ly (ō'dĭ-ŭs-lĭ), *ad.* paa en forhadt eller afſkyelig Maade.
O'di-um (ō'dĭ-ŭm), *n.* Had; Dadel, Skyld; Uvilje, Mishag.
O'dor (ō'dər), *n.* Lugt (behagelig eller ubehagelig); Vellugt, Duft.
O'dor-if'er-ous (ō'dər-ĭf'ər-ŭs), *a.* vellugtende, duftende, duftrig.
O'dor-ous (ō'dər-ŭs), ſe Odoriferous.
O'er (ō'ər), ſe Over.
Of (ŏv), *prp:* af.
Of course (ŏv kōrs), naturligvis, det forſtaar ſig.
Off (ŏff), *prp.* & *ad.* (modſat on eller upon, og udtrykker en Fraſtillelſe, Fjernelſe eller Afſtand), af; bort; afſted; borte; borte fra; (ſom *a.*) fjermer, frahaands (o: paa højre Side, om Heſte, modſat near); S. T. udfor, paa Højden af.
Off (ŏff), *i.* bort! afſted!
Of'fal (ŏf'făl), *n.* daarligt, uſpiſeligt Kjød; Levninger *pl.*; det ſom kaſtes bort (af et ſlagtet Dyr); Afſkrab, Affald, Udſkud, Snavs.
Of-fence' (ŏf-fĕns'), *n.* Angreb; Fornærmelſe; Forargelſe, Anſtød; Forbrydelſe, Brøde.
Of-fend' (ŏf-fĕnd'), *v.* fornærme, ſtøde; fortørne; forarge; overtræde; ſtøde an, ſynde, fejle.
Of-fend'er (ŏf-fĕnd'ər), *n.* Fornærmer; Forarger; Overtræder; Synder; Forbryder.
Of-fense' (ŏf-fĕns'), ſe Offence.
Of-fen'sive (ŏf-fĕn'sĭv), *a.* anſtødelig; fornærmelig; modbydelig, utaalelig; ſkadelig, ødelæggende; angribende, offenſiv.
Of-fen'sive-ly (ŏf-fĕn'sĭv-lĭ), *ad.* fornærmeligt, modbydeligt; paa en angribende eller ſkadelig Maade.
Of'fer (ŏf'ər), *v.* ofre, bringe ſom

Offer; opofre; tilbyde, frembyde; byde; foreſlaa; tilbyde ſig; forſøge, byde ſig til, ville, viſe Tegn til; *n.* Offer (kun *fig.*); Tilbud; Bud (paa noget); Forſlag; Forſøg.

Of'fer-ing (ɑf'før-ing), *n.* Offer.

Off'-hand (ɑff'hænd), *ad.* ſtrax, uden Forberedelſe, paa ſtaaende Fod, fra Bladet; *a.* uforberedt, løs (Paaſtand); utvungen, ligefrem, ugeneret.

Of'fice (ɑf'fis), *n.* Pligt, Beſtilling, Forretning, Arbejde (iſær om offentlige Forretninger); Embede; Tjeneſte; Villighed; Gudstjeneſte; Formular for Gudstjeneſte; et Værelſe eller en Bygning, hvori offentlige eller private Forretninger udføres, Skriverſtue, Kontor; *pl.* Udenomslejlighed (Kjøkken, Spiſekammer, Tjenerværelſe oſv.).

Of'fi-cer (ɑf'fi-ſør), *n.* Betjent Embedsmand, Officiant; Officer; Rettens Betjent.

Of-fi'cial (ɑf-fiſj'ɛl), *a.* ſom hører til et Embede, Embeds-, officiel; *n.* en Biſkops (eller en Archidiakonus's) Vikarius ved Retsſager, Official; Embedsmand; Kirkebetjent; *pl.* officielle Beretninger *pl.*

Of-fi'cial-ly (ɑf-fiſj'ɛl-li), *ad.* paa Embeds-Vegne, officielt.

Of-fi'ci-ate (ɑf-fiſj't-ɛt), *v.* forrette et Embede; forrette Gudstjeneſte; forrette Embedet eller fungere for en anden.

Of-fi'cious (ɑf-fiſj'øs), *a.* overdreven tjenſtagtig, paatrængende, beſværlig.

Of-fi'cious-ly (ɑf-fiſj'øs-li), *ad.* paa en tjenſtagtig eller paatrængende Maade.

Of-fi'cious-ness (ɑf-fiſj'øs-nɛs), *n.* Tjenſtvillighed (hvor det ikke ønſkes eller forlanges), Indblanding; Tjeneſte.

Off'ing (ɑf'ing), *n.* aaben Sø (ſaa langt til Søs, at man er ude af Lodsfarvand).

Off'scour-ing (ɑf'ſkaur-ing), *n.* Afſkrab, Udſkud, Skoviſt.

Off'set (ɑf'ſɛt), *n.* Rodſkud, Afſlægger; Affats, Terraſſe; T. Affætning (i Landmaaling); en Sum, ſom balancerer eller gaar op imod en anden; *v.* ſammenholde (en Ting med en anden); afſlutte (en Regning).

Off'spring (ɑf'ſpring), *n.* Forplantning; Afkom, Barn eller Børn *pl.*; Efterkommere *pl.*, Slægt.

Oft (ɑft), *ad.* (poetiſk) ofte.

Oft'en (ɑf'n), *ad.* ofte, tidt.

Oft'en-times (ɑf'n-taims), *ad.* mange Gange, ofte.

O-gee' (ō-djī'), *n.* T. et Slags Karnis (beſtaaende baade af Rundſtav og Hulkehle).

O'gle (ō'gl), *v.* ſkotte til, give Øjekaſt, kaſte kjærlige Blik; *n.* Øje, Øjekaſt, forelſket Blik.

O'gler (ō'glør), *n.* En ſom ſer med forlibte Øjne, ſom kaſter Sideblik.

O'gre (ō'gør), *n.* Varulv, Børneæder, Busſetrold.

Oh (ō), *i.* o! ak! (udtrykker en ſtærkere Sindsbevægelſe end O!).

Oil (øil), *n.* Olie; Bomolie; Tran; olieagtig Saft; *v.* overſtryge, ſmøre eller gjennemtrænge med Olie.

Oil'-cloth (øil'klɑth), *n.* Voxdug.

Oil'i-ness (øil't-nɛs), *n.* olieagtig Beſkaffenhed.

Oil'y (øil't), *a.* olieagtig; fedtet af Olie; *fig.* glat, ſlibrig; ſledſk.

Oint (øint), *v.* ſmøre, ſalve.

Oint'ment (øint'mɛnt), *n.* Salve.

Old (ōld), *a.* gammel; *fig.* fiffig, dreven, klog.

Old age (ōld eidsj), høj Alder, Alderdom.

Old'en (ōld'n), *v.* ældes, blive gammel.

Old'ness (ōld'nɛs), *n.* Ælde; Alderdom.

O le-ag'i-nous (ō'lt-ædj't-nøs), *a.* olieagtig; *fig.* ſalvelſesfuld.

O'le-as'ter (ō'lt-æs'tør), *n.*

vildt Olietræ, smalbladet Eleagne.

Ol-fac'to-ry (ɑl-fæk'tö-ri), *a.* som hører til Lugten, Lugte-.

O-lib'a-num (ö-lib'å-nøm), *n.* Olibanum, Virak.

Ol'i-garch'y (ɑl'i-gärk'i), *n.* Oligarki (Regjeringsform, hvor kun nogle Faa have den højeste Magt).

O'li-o (ö'li-ö eller öl'jö), *n.* blandet Kjødret, Ruskomsmusk; Allehaande, Miskmask, Olla Podrida (dette er det spanske Ord, hvorfra Olio eller Oglio oprinder); Potpourri (Musik).

Ol'i-va'ceous (ɑl'i-vē'sjøs), *a.* oliven, olivenfarvet.

Ol'ive (ɑl'iv), *n.* Olietræ, Oliven; Oliebær, Olive.

O-lym'pi-ad (ö-lim'pi-ēd), *n.* Olympiade (4 Aar).

O-lym'pic (ö-lim'pik), *a.* olympisk; *fig.* himmelsk.

O-me'ga (ö-mi'gå eller ö-mēg'å), *n.* Omega (det sidste Bogstav i det græske Alfabet); *fig.* Ende.

Om'e-let (ɑm'i-lēt eller ɑm'lēt), *n.* Æggekage, Omelette.

O'men (ö'mēn), *n.* Forbud, Varsel, Omen.

Om'i-nous (ɑm'i-nøs), *a.* varslende, ildevarslende, ominøs.

Om'i-nous-ly (ɑm'i-nøs-li), *ad.* paa en ildevarslende Maade.

O-mis'sion (ö-mish'øn), *n.* Udeladelse; Efterladelse, Forsømmelse.

O-mit' (ö-mit'), *v.* udelade, forbigaa, springe over; undlade, forsømme.

Om'ni-bus (ɑm'ni-bøs), *n.* Omnibus.

Om-nif'ic (ɑm-nif'ik), *a.* alt skabende, Skaber-.

Om-nip'o-tence (ɑm-nip'ö-tēns), *n.* Almagt.

Om-nip'o-tent (ɑm-nip'ö-tēnt), *a.* almægtig; *n.* Almægtig.

Om ni-pres'ence (ɑm'ni-prēs'ens), *n.* Allestedsnærværelse.

Om ni-pres'ent (ɑm'ni-prēs'ent), *a.* allestedsnærværende.

Om-nis'cience (ɑm-nish'ens), *n.* Alvidenhed.

Om-nis'cient (ɑm-nish'ent), *a.* alvidende.

Om-niv'o-rous (ɑm-niv'ö-røs), *a.* altfortærende; som æder al Slags Føde.

On (ɑn), *prp.* paa; om, over (saasom: Afhandling om, Forelæsning over) *ad.* fort, videre; frem, fremad; paa højre Side (i Cricketspil).

O'na-nism (ö'nå-nism), *n.* Onani, Selvbesmittelse.

Once (uøns), *ad.* engang, een Gang.

One (uøn), *a.* een, eet (Talord); en, et (som Artikel eller for at betegne Slægt eller Art); *pron.* En, Nogen; man.

One'ness (uøn'nēs), *n.* Enhed.

On'er-a-ry (ɑn'ør-å-ri), *a.* som bærer Byrder, skikket til at bære Byrder, Last-.

On'er-ous (ɑn'ør-øs), *a.* byrdefuld, tung, besværlig.

On'ion (ɑn'jøn), *n.* Løg, Rødløg.

On'ly (ōn'li), *a.* eneste; *ad.* alene, kun, blot.

On'set (ɑn'sēt), *n.* Angreb, Anfald; Begyndelse.

On'slaught (ɑn'slɑt), *n.* Angreb, Anfald.

On-tol'o-gy (ɑn-tɑl'ö-dji), *n.* T. Ontologi; Metafysik.

On'ward (ɑn'uørd), *a.* fremrykket, fremmelig; *ad.* fremad, frem.

On'wards (ɑn'uørds), *ad.* fremad.

O'nyx (ö'niks), *n.* Onyx (neglefarvet Halvædelsten).

Ooze (us), *v.* flyde langsomt, sive igjennem, udflyde, udkvælde, kvælde frem; *n.* Fremkvælden; flydende Dynd, Mudder; langsomt flydende Vædske, sivende Vand; Garverlud, Barklud.

Ooz'y (us'i), *a.* mudret, dyndet, slimet.

O-pac'i-ty (ö-pæs'i-ti), *n.* Dunkelhed, Mørkhed, Uigjennemsigtighed.

O-pa'cous (ō-pē'kŏs), *a.* mørk, uigjennemsigtig, dunkel.
O-paque' (ō-pēk'), *a.* mørk, uigjennemsigtig; *n.* Mørkhed (se Opacity).
O'pal (ō'pĕl eller ō-pąl), *n.* Opal (Ædelsten).
O'pal-es'cent (ō'pĕl-ĕs'sĕnt), *a.* som spiller i forskjellige Farver.
Ope (ōp), *v.* & *a.* (poetisk) se Open.
O'pen (ō'pn), *v.* aabne, lukke op; aabne sig, springe op; *fig.* aabne, (indlede, begynde, aabenbare); T. halse, give Hals (begynde at gjø); *a.* aaben, (ogsaa *fig.* oprigtig); aabenbar; offentlig; mild, klar (uden stærk Kulde, uden Skyer).
O'pen-ing (ō'pn-ing), *n.* Aabning; Plads eller Lejlighed (til Arbejde eller Erhverv); Antydning, Vink; Begyndelse, Indledning; S. T. Stræde (mellem to Lande).
O'pen-ly (ō'pn-li), *ad.* aabent, tydeligt; offentligt; oprigtigt.
O'pen-ness (ō'pn-nĕs), *n.* Aabenhed (ogsaa *fig.*); Klarhed, Tydelighed; Mildhed (Vejrets).
Op'e-ra (ąp'ĭ-rå), *n.* Opera, Syngestykke.
Op'e-ra-glass (ąp'ĭ-rå-glås), *n.* Komediekikkert.
Op'er-ate (ąp'ør-ēt), *v.* virke, gjøre Virkning; T. operere.
Op'er-at'ic (ąp'ør-ĕt'ĭk), *a.* som hører til Operaen.
Op'er-a'tion (ąp'ør-ē'shøn), *n.* Virkning; Foretagende, Operation; T. Operation.
Op'er-a-tive (ąp'ør-å-tĭv), *a.* virkende; virksom, kraftig; praktisk; *n.* Haandværker, Haandværksmand.
Op'er-a'tor (ąp'ør-ē'tør), *n.* Operatør; virkende Middel.
Op'er-ose' (ąp'ør-ōs'), *a.* arbejdsom; møjsommelig, besværlig.
Oph'i-cleide (ąf'ĭ-klaid), *n.* Ophikleïd (stort Klaphorn).
O'phi-ol'o-gy (ō'fĭ-ąl'ō-djĭ), *n.* Lære om Slanger.
Oph-thal'mic (ąf-thĕl'mĭk eller ąp-thĕl'mĭk), *a.* som angaar Øjnene; *n.* Øjensalve, Øjenvand, Øjen-Lægemiddel.
Oph'thal-my (ąf'thĕl-mĭ eller ąp'-thĕl-mĭ), *n.* Øjenbetændelse.
O'pi-ate (ō'pĭ-ĕt), *n.* Opiat, Sovemiddel (sammensat med Opium); *a.* søvndysende, narkotisk.
O-pin'ion (ō-pĭn'jøn), *n.* Mening; god Mening; gode Tanker *pl.*; Rygte, godt Navn.
O-pin'ion-a'ted (ō-pĭn'jøn-ē'tĕd), }
O-pin'ion-a-tive (ō-pĭn'jøn-å-tĭv), } *a.* stivsindet, paastaaelig, som hænger ved sine Meninger.
O'pi-um (ō'pĭ-øm), *n.* Opium, indtørret Valmuesaft.
O'po-del'doc (ō'pō-dĕl'dąk), *n.* Opodeldok.
Op-po'nent (ąp-pō'nĕnt), *n.* Modstander; T. Opponent; *a.* sat imod, modstridende.
Op'por-tune' (ąp'pør-tjųn'), *a.* passende, bekvem; belejlig, betimelig.
Op'por-tune'ly (ąp'pør-tjųn'li), *ad.* bekvemt, paa en passende eller belejlig Maade.
Op'por-tu'ni-ty (ąp'pør-tjų'nĭ-tĭ), *n.* Lejlighed, belejlig Tid, bekvemt Sted.
Op-pose' (ąp-pōs'), *v.* modsætte, stille imod; modstaa, modsætte sig, modvirke; bestride; gjøre Modstand, stride (imod, against); gjøre Indvendinger, T. opponere.
Op-po'ser (ąp-pō'zør), *n.* Modstander; Modpart.
Op'po-site (ąp'pō-sĭt), *a.* modsat; modvirkende, modstræbende; som er paa den modsatte Side, lige over for (— to); *n.* det Modsatte; Modstander, Fjende.
Op'po-si'tion (ąp'pō-sĭsj'øn), *n.* Stilling lige over for; Modsættelse, Modstand, Modsigelse; Modsætning; T. Opposition, Modparti, Oppositionsparti (i Parlamentet).

Op'po-si'tion-ist (ɑp'pö-sïsj'øn-ïst), *n.* Modstander, En af Modpartiet.

Op-press' (ɑp-prës'), *v.* nedtrykke, overvælde, undertrykke, fortrykke.

Op-pres'sion (ɑp-prësj'øn), *n.* Undertrykkelse; Tryk; Trang, Elendighed; Slaphed, Nedslagenhed.

Op-press'ive (ɑp-prës'iv), *a.* trykkende; haard, umenneskelig.

Op-press'ive-ly (ɑp-prës'iv-lï), *ad.* haardt, paa en grusom eller undertrykkende Maade.

Op-press'or (ɑp-prës'ør), *n.* Undertrykker.

Op-pro'bri-ous (ɑp-prō'brï-øs), *a.* skammelig, skjændig, haanlig, vanærende; ærefuld.

Op-pro'bri-ous-ly (ɑp-prō'brï-øs-lï), *ad.* skjændigt, paa en vanærende eller foragtelig Maade.

Op-pro'bri-um (ɑp-prō'brï-øm) *n.* Skam, Beskjæmmelse; Forhaanelse.

Op-pugn' (ɑp-pjun'), *v.* stride imod; angribe, bekjæmpe, bestride; modstaa.

Op-pugn'er (ɑp-pjun'ør), *n.* Angriber, Modstander.

Op'ta-tive (ɑp'tå-tïv), *a.* T. ønskende; *n.* T. Optativ.

Op'tic (ɑp'tïk), } *a.* som angaar
Op'tic-al (ɑp'tïk-ël), } Synet, optisk, Se-, Øje-, Syns-.

Op-ti'cian (ɑp-tïsj'ën), *n.* Optiker, Optikus (En som er kyndig i Optiken; En som forfærdiger optiske Instrumenter).

Op'tics (ɑp'tïks), *n. pl.* Optik, Selære, Lyslære.

Op'ti-mism (ɑp'tï-mïsm), *n.* Lære om denne Verdens Fortrinlighed, Optimisme.

Op'ti-mist (ɑp'tï-mïst), *n.* Optimist, En som antager, at alt er bedst som det er indrettet.

Op'tion (ɑp'sjøn), *n.* Magt til at opfylde sit Ønske, Valg; Kaldsret (en Erkebiskops i det Stift, hvorfra en af hans Suffragan-Biskopper, som have Kaldsretten, er bleven befordret til et andet Bispesæde).

Op'tion-al (ɑp'sjøn-ël), *a.* overladt til Ens Valg.

Op'u-lence (ɑp'jü-lëns), *n.* Formue, Rigdom, Velstand.

Op'u-lent (ɑp'jü-lënt), *a.* velhavende, formuende, rig.

Or (ɑr), *conj.* eller.

Or (ɑr), *n.* T. Guld, Guldfarve (i Vaaben).

Or'a-cle (ɑr'å-kl), *n.* Orakel.

O-rac'u-lar (ö-räk'jü-lør), *a.* som hører til et Orakel; spaaende; alvorlig, ærværdig, bydende; orakelmæssig, gaadefuld, tvetydig, dunkel.

O-rac'u-lar-ly (ö-räk'jü-lør-lï), *ad.* gaadefuldt, tvetydigt.

O'ral (ō'rël), *a.* mundtlig.

O'ral-ly (ō'rël-lï), *ad.* med Munden, mundtligt.

Or'ange (ɑr'ëndsj), *n.* Orangetræ, Pomeranstræ; Orange, Pomerans, Appelsin; *a.* pomeransgul, orange.

Or'an-ger-y (ɑr'ën-djør-ï), *n.* Orangeri, Drivhus, Væxthus (for Citron- og Pomeranstræer).

O-ra'tion (ö-reï'sjøn), *n.* Tale (overtænkt eller udarbejdet, og holdt ved en eller anden særegen Lejlighed); *v.* holde en Tale.

Or'a-tor (ɑr'å-tør), *n.* Taler; Ordfører; T. Supplikant.

Or'a-tor'ic-al (ɑr'å-tɑr'ïk-ël), *a.* oratorisk.

Or'a-tor'ic-al-ly (ɑr'å-tɑr'ïk-ël-lï), *ad.* som en Taler.

Or'a-to'ri-o (ɑr'å-tō'rï-ö), *n.* Oratorium (et Slags Kirkemusik, et musikalsk Drama af bibelsk Indhold).

Or'a-to-ry (ɑr'å-tö-rï), *n.* Talekunst; Veltalenhed; Bedehus, Bedekapel, Bedestol, Oratorium.

Orb (ɑrb), *n.* Kreds; Hjul, Ring; Kugle; Himmellegeme, Jordklode; Kredsløb, Kredsbane; Periode; *v.* gjøre kredsformet, runde; omgive.

Or'bate (ɑr'bët), *a.* berøvet; forældreløs, barnløs.

Or-bic'u-lar (ɑr-bik'jü-lør), *a.* kredsformet, kugledannet.
Orb'it (ɑrb'it), *n.* Bane (Planeternes); T. Øjehule.
Or'bit-al (ɑr'bit-el), *a.* som hører til (en Planets) Bane.
Or'chard (ɑr'tjærd), *n.* Frugthave.
Or'ches-tra (ɑr'kes-trå eller ɑr-kes'-trå), *n.* Orkester.
Or'chis (ɑr'kis), *n.* Horndrager, Gjøgsurt (Plante).
Or-dain' (ɑr-dein'), *v.* anordne, forordne; fastsætte, bestemme; indsætte, indvie, ordinere.
Or'de-al (ɑr'di-el), *n.* Uskyldsprøve, Ordal.
Or'der (ɑr'dør), *v.* ordne; indrette, foranstalte; anordne, beordre, befale; bestille (forlange tilvejebragt); styre, holde i Orden; *n.* Orden; Forskrift, Regel; Befaling, Ordre; Anvisning; Fribillet; bestemt Fremgangsmaade; tilbørlig Tilstand; Rang, Orden, Klasse; Stand; gejstligt Broderskab, Orden; Ordenstegn, Orden; *pl.* gejstlig Stand.
Or'der-ly (ɑr'dør-li), *a.* & *ad.* ordentlig (regelmæssig, velordnet; sædelig, skikkelig); som indeholder (militær) Befaling eller Ordre; tjenstgjørende; *n.* Ordonnans.
Or'di-nal (ɑr'di-nel), *n.* Anordnings-Bog; Reglement; Ritual; *a.* Ordens-.
Or'di-nance (ɑr'di-nens), *n.* Bestemmelse, Forskrift, Regel, Forordning; foreskreven Brug, Skik, Ceremoni.
Or'di-na-ri-ly (ɑr'di-nå-ri-li), *ad.* sædvanligt, almindeligt; ligefremt (simpelt).
Or'di-na-ry (ɑr'di-nå-ri), *a.* ordentlig, regelmæssig; brugelig, sædvanlig, almindelig (ikke ubemærket; ikke fornem; ikke smuk); *n.* vedtagen Brug, almindelig Skik; Dommer i gejstlige Sager, Biskop, Erkebiskop (eller ogsaa hans Kommissarius); Præst for Fangerne (i Newgate; han bereder de dømte Forbrydere til Døden og følger dem til Retterstedet); bestemt Embede, virkelig Tjeneste; bestemt Pris (for et Maaltid); Middagsmad (paa et Gjestgiversted); Spisekvarter; S. T. Dagvagt (der har Opsyn med et oplagt Skib); T. almindelig Figur (i Vaaben).
Or'di-nate (ɑr'di-net), *a.* ordentlig, regelmæssig.
Or'di-na'tion (ɑr'di-nei'sjøn), *n.* Forordning, Bestemmelse; Indsættelse, Ordination.
Ord'nance (ɑrd'nens), *n.* svært Skyts (Kanoner, Morterer, Haubitser osv.), Artilleri.
Ord'ure (ɑrd'jür), *n.* Snavs, Skarn, Møg.
Ore (ɑr), *n.* urenset Metal (som det findes i Jorden), Erts; Metal (i Poesi).
Ore (ɑr), *n.* Kløvertare.
Or'gan (ɑr'gen), *n.* Organ, Redskab, Sanseredskab; Orgel; Lirekasse.
Or'gan-grind er (ɑr'gen-graind'ør), *n.* Liredrejer, Lirekasse-Mand.
Or-gan'ic (ɑr-gæn'ik), **Or-gan'ic-al** (ɑr-gæn'ik-el), *a.* organisk.
Or-gan'ic-al-ly (ɑr-gæn'ik-el-li), *ad.* paa organisk Vis.
Or'gan-ism (ɑr'gen-ism), *n.* Organisme, organisk Indretning.
Or'gan-ist (ɑr'gen-ist), *n.* Organist Orgelspiller.
Or'gan-i-za'tion (ɑr'gen-i-sei'sjøn), *n.* Organisation.
Or'gan-ize (ɑr'gen-ais), *v.* organisere.
Or'gasm (ɑr'gæsm), *n.* Blodets og andre Safters hestige Bevægelse, Oprør i Blodet.
Or'gies (ɑr'djis), *n. pl.* Orgier *pl.*, Bakkusfest; natligt Svirelag.
O'ri-el (ō'ri-el), *n.* fordum: et lidet Afslukke nær en Forsal, Karnap.
O'ri-ent (ō'ri-ent), *a.* opgaaende (som Solen); østlig, orientalsk; *fig.* straalende, prægtig; *n.* Øst; Østerland, Orient; *v.* afsætte (paa et Plan)

eller ſtille (ſ. Ex. en Kirkes Kor) i nøjagtig østlig Retning, orientere; *fig.* orientere (ſig).

O'ri-ent'al (ō'ri-ĕnt'ĕl), *a.* østerlandſk, orientalſk; *n.* Østerlænder.

O'ri-en'tal-ist (ō'ri-ĕn'tĕl-ist), *n.* Orientaliſt.

Or'i-fice (ɑr'i-fis), *n.* Mundaabning, Aabning, Hul, (iſær den yderſte Aabning ved Overfladen).

Or'i-gin (ɑr'i-djin), *n.* Oprindelſe, førſte Begyndelſe, Kilde; Herkomſt, Nedſtammelſe.

O-rig'i-nal (ō-ridj'i-nĕl), *a.* oprindelig, førſte; ejendommelig, original, ægte; *n.* Oprindelſe, Herkomſt; Forbillede, Original (modſat Kopi).

O-rig i-nal'i-ty (ō-ridj'i-nĕl'i-ti), *n.* Originalitet, Ægthed.

O-rig'i-nal-ly (ō-ridj'i-nĕl-li), *ad.* oprindelig, paa en original eller ejendommelig Maade.

O-rig'i-nate (ō-ridj'i-neit), *v.* frembringe; opſtaa, hidrøre.

O-rig i-na'tion (ō-ridj'i-nei'ſjøn), *n.* Oprindelſe; Nedſtammelſe, Afledning (et Ords).

O'ri-ole (ō'ri-ōl), *n.* G. uldbrosſel, Pirol (Fugl).

O-ri'on (ō-rai'øn), *n.* Orion (Stjernebillede).

Or'i-son (ɑr'i-søn), *n.* Bøn.

Or'lop (ɑr'lɑp), *n.* S. T. Banjerdæk (paa Krigsſkibe), Tvifkendæk (paa Handelsſkibe; underſte Dæk).

Or mo-lu' (ɑr'mö-ljy'), *n.* en Guld lignende Metalblanding, Muſivguld (mere Kobber og mindre Zink end ſædvanligt Meſſing).

Or'na-ment (ɑr'nå-mĕnt), *n.* Prydelſe; Sirat, Smykke; *fig.* Hædersprud, Hæder; *v.* pryde, ſmykke.

Or na-ment'al (ɑr'nå-mĕnt'ĕl), *a.* prydende, ſmykkende, ſom tjener til Prydelſe.

Or'nate (ɑr'neit), *a.* ſmykket, prydet; *v.* pryde.

Or ni-thol'o-gist (ɑr'ni-thɑl'ö-djiſt), Fuglekjender, Ornitholog.

Or'ni-tho-log'ic-al (ɑr'ni-thö-lɑdj'ik-ĕl), *a.* ornithologiſk.

Or'ni-thol'o-gy (ɑr'ni-thɑl'ö-dji), *n.* Fuglenes Naturhiſtorie, Ornithologi.

Or'phan (ɑr'fĕn), *a.* fader- eller moderløs, forældreløs; *n.* faderr- eller moderløſt Barn, forældreløſt Barn.

Or'phan-age (ɑr'fĕn-ĕdsj), *n.* forældreløs Tilſtand, Vajſenſtand; Vajſenhus.

Or're-ry (ɑr'ri-ri), *n.* Orrery, Planetarium (en Maſkine ſom anſkueliggjør Planeternes Bevægelſer; kaldet efter Grev Orrery, en Beſkytter af Kunſt og Videnſkab).

Or'tho-dox (ɑr'thö-dɑks), *a.* rettroende, orthodox.

Or'tho-dox'y (ɑr'thö-dɑks'i), *n.* Rettroenhed, Orthodoxi.

Or tho-ep'ic-al (ɑr'thö-ĕp'ik-ĕl), *a.* orthoepiſk, ſom hører til rigtig Udtale.

Or'tho-e-py (ɑr'thö-i-pi), *n.* Orthoepi, rigtig Udtale, Lære om den rigtige Udtale.

Or-thog'ra-pher (ɑr-thɑg'rå-før), *n.* Orthograf, En ſom ſkriver ſprogrigtig.

Or'tho-graph'ic (ɑr'thö-græf'ik), *a.* orthografiſk.

Or'tho-graph'ic-al (ɑr'thö-græf'ik-ĕl), ſe Orthographic.

Or-thog'ra-phy (ɑr-thɑg'rå-fi), *n.* Retſkrivning, Orthografi; T. en Bygnings Oprids (Profil- eller Gjennemſnitstegning).

Or'tive (ɑr'tiv), *a.* T. opgaaende, østlig.

Or'to-lan (ɑr'tö-lĕn), *n.* Hortulan, Haveverling (Fugl).

Os'cil-late (ɑs'ſil-leit), *v.* ſvinge (ſom en Pendul), dingle; vakle.

Os cil-la'tion (ɑs'ſil-lei'ſjøn), *n.* Svingning, Gyngen, Dinglen.

Os'cil-la-to-ry (ɑs'ſil-lå-tö-ri), *a.* ſvingende.

Os'ci-tan-cy (ɑs'ſi-tĕn-ſi), *n.* Gaben; Søvnighed, Ladhed, Ligegyldighed.

Os'ci-tant (ɑs'ſi-tĕnt), *a.* gabende; ſøvnig, ligegyldig.
Os'cu-late (ɑs'kjü-leit), *v.* kysſe; komme i Berøring med.
O'sier (ō'sjør), *n.* Baand-Pil; Vidie.
Os'prey (ɑs'prī), *n.* Flod-Ørn, Fiſke-Ørn.
Os'se-ous (ɑs'ſi-øs eller ɑsj'øs), *a.* benet, benagtig, knoklet.
Os'si-cle (ɑs'ſi-kl), *n.* lidet Ben, liden Knokkel.
Os-sif'ic (ɑs-ſif'ik), *a.* Ben dannende.
Os'si-fi-ca'tion (ɑs'ſi-fi-kei'ſjøn), *n.* Bliven til Ben, Forbening, Benvæxt.
Os'si-frage (ɑs'ſi-frĕdsj), *n.* ſe Osprey.
Os'si-fy (ɑs'ſi-fai), *v.* forvandle til Ben; blive Ben.
Os-siv'o-rous (ɑs-ſiv'ö-røs), *a.* ſom æder Ben.
Os-ten'si-ble (ɑs-tĕn'ſi-bl), *a.* ſom lader ſig forevise, værd at fremvise; tilſyneladende, ſandſynlig.
Os-ten'si-bly (ɑs-tĕn'ſi-bli), *ad.* ſe Ostensible.
Os-ten'sive (ɑs-tĕn'ſiv), *a.* viſende; betegnende; prunkende, pralende.
Os'ten-ta'tion (ɑs'tĕn-tei'ſjøn), *n.* ydre Udſeende, Skin, Prunken, Stillen til Skue; Praleri.
Os'ten-ta'tious (ɑs'tĕn-tei'ſjøs), *a.* pralende, prunkende.
Os'ten-ta'tious-ly (ɑs'tĕn-tei'ſjøs-li), *ad.* pralende, paa en iøjnefaldende eller forfængelig Maade.
Os'te-ol'o-gy (ɑs'ti-ɑl'ö-dji), *n.* T. Benlære, Osteologi.
Os'ti-a-ry (ɑs'ti-å-ri), *n.* Munding (af en Flod); (forhen:) Dørvogter, Ostiarius (ved Kirkedøren).
Os'tra-cism (ɑs'trå-ſism), *n.* Ostracisme (fordum i Athen: Landsforvisning paa 10 Aaar efter almindelig Stemmegivning).
Os'tra-cize (ɑs'trå-ſais), *v.* landsforvise; *fig.* tilſidesætte.
Os'trich (ɑs'tritsj), *n.* Struds.
Oth'er (ødh'ør), *a.* & *pron.* anden, andet.
Oth'ers (ødh'ørs), *pl.* andre; Andre *pl.*
Oth'er-wise (ødh'ør-uais), *ad.* paa en anden Maade, anderledes; i andre Henſeender; ellers.
Ot'ter (ɑt'tør), *n.* Odder.
Ot'to-man (ɑt'tö-mĕn), *a.* ottomanſk, tyrkiſk; *n.* Ottoman (ogſaa en tyrkiſk Løjbænk).
Ouch (autsj), *n.* Indfatning (til en Ædelſten); Smykke (af Guld eller Juveler), gyldent Halsbaand.
Ought (ɑt), *n.* Noget.
Ought (ɑt), *v.* bør, burde.
Ounce (auns), *n.* Unſe; Jaguar.
Our (aur), *pron.* vor, vort, vore.
Ours (aurs), *pron.* vores.
Our-selves' (aur-ſĕlvs), *pron. pl.* os ſelv, (vi) ſelv.
Ou'sel (ų sl), *n.* Ring-Drosſel (Fugl).
Oust (aust), *v.* kaſte ud, udjage, fordrive; borttage, afſkaffe.
Out (aut), *ad.* & *a.* ud; ude; *fig.* forbi, udtømt, opbrugt; ude af Tjeneſte, ikke i Embede; højt, uden Tilbageholdenhed; bortlejet, bortforpagtet; i Vildfarelſe; i Forlegenhed; forreven, med Huller (paa Albuerne oſv.); *n.* Udflugt.
Out (aut), *i.* bort! fy! *v.* udjage, fordrive.
Out-bal'ance (aut-bæl'ĕns), *v.* veje mere end.
Out-bid' (aut-bid'), *v.* overbyde.
Out'bound (aut'baund), *a.* beſtemt til en Rejſe til Udlandet.
Out'break (aut'breik), *n.* Udbrud.
Out'cast (aut'kåſt), *a.* bortkaſtet, forkaſtet; udſtødt, forviſt; *n.* Udſtødt, Forviſt, Landflygtig; Udſkud.
Out'cry (aut'krai), *n.* Skrig; Nødſkrig; Skraalen; højt Raab; Opraab, Auktion.
Out-do' (aut-dų'), *v.* overgaaa, gjøre (En) til Skamme, ſtikke (En) ud.
Out'door (aut'dör), *a.* udendørs.

Out'er (aut'ør), *a.* ydre.
Out'er-most (aut'ør-mōst), *a.* se Outer.
Out-face' (aut-feis'), *v.* overvinde ved Dristighed eller Uforskammethed, nedslaa eller forbløffe ved Frækhed; se stivt paa; byde Trods; trodse; overstraale.
Out'fit (aut'fit), *n.* Udrustning (et Skibs osv.), Ekvipering.
Out-gen'er-al (aut-djèr'ør-ĕl), *v.* overgaa som Feltherr.
Out-go' (aut-gō'). *v.* gaa raskere end, gaa frem for, komme foran; overgaa; *fig.* narre, skuffe.
Out'go-ing (aut'gō-ing), *n.* Udgang; Udgift.
Out-grow' (aut-grō'), *v.* voxe stærkere eller højere end, overgaa i Vext; voxe fra; voxe over Hovedet.
Out-her'od (aut-hĕr'ŏd), *v.* overdrive Herodes's Rolle (i de gamle Skuespil); overgaa i Grusomhed.
Out'–house (aut'haus), *n.* Udhus.
Out-land'ish (aut-lænd'ish), *a.* udenlandsk, fremmed; *fig.* selsom, forunderlig.
Out-last' (aut-lâst'), *v.* vare længere end, vare ud, overgaa i Varighed.
Out'law (aut'lą), *n.* fredløs Person; Røver, Bandit; *v.* udelukke fra Lovens Beskyttelse, erklære for fredløs.
Out'law-ry (aut'lą-ri), *n.* det at erklære for fredløs, Berøvelse af Lovens Beskyttelse (dog saaledes, at den Paagjeldende ikke derved udsættes for vilkaarligt Drab).
Out'lay (aut'lei), *n.* Udlæg (af Penge), Udgift.
Out'let (aut'lĕt), *n.* Udgang, Udløb, Afløb.
Out'line (aut'lain), *n.* Omrids, Udkast, Skitse; *v.* tegne i Omrids, skitsere.
Out-live' (aut-liv'), *v.* leve længere end, overleve.
Out-look' (aut-luk'), *n.* Udsig; Udsigt.
Out-num'ber (aut-nøm'bør), *v.* overgaa i Antal.
Out'post (aut'pōst), *n.* Udpost.
Out-pour' (aut-pōr'), *v.* udøse, udgyde.
Out'rage (aut'reidsj), *v.* forhaane, fornærme grovelig, begaa Voldsomhed imod; *n.* Voldsomhed, Vold; grov Fornærmelse, Forhaanelse.
Out-rage'ous (aut-reidj'øs), *a.* overdreven, umaadelig, ufornuftig; yderst heftig, voldsom, rasende; skammelig, skjændig, afskyelig.
Out-rage'ous-ly (aut-reidj'øs-li), *ad.* skammeligt, skjændigt, paa en voldsom eller urimelig Maade.
Out-reach' (aut-rītsj'), *v.* naa eller strække længere end, overstige.
Out-ride' (aut-raid'), *n.* et Sted hvor der kan rides eller kjøres.
Out'rid-er (aut'raid-ør), *n.* ridende Stævningsmand (en Sheriffs), Udrider; ridende Opsynsmand; Forrider, Rideknegt.
Out'right (aut'rait), *ad.* rent ud, uden Ophold eller Hindring, strax, paa Stedet; ganske, aldeles.
Out-run' (aut-røn'), *v.* løbe hurtigere eller længere end, overgaa i Løb eller Hurtighed; *fig.* overskride.
Out-sail' (aut-sĕil'), *v.* sejle hurtigere eller bedre end, sejle forbi.
Out-sell' (aut-sĕl'), *v.* sælge mere end; sælge for en højere Pris end; overstige i Prisen; overgaa i Værd.
Out'set (aut'sĕt), *n.* Begyndelse, første Skridt.
Out-shine' (aut-sjain'), *v.* fremskinne; overstraale, fordunkle.
Out'side (aut'said), *n.* udvendig Side, Yderside; Ydre, Udvortes, udvortes Menneske; *a.* ydre, udvortes; som er udenpaa eller udenfor; udenpaa siddende (Passager).
Out skirt (aut'skørt), *n.* Udkant; Forstad.
Out-spok'en (aut-spōk'n), *a.* som taler frit og aabent, aabenhjertig.

Out-spread' (aut-ſprĕd'), *v.* udſpænde, udbrede.
Out-stand'ing (aut-ſtænd'ing), *a.* udeſtaaende; ubetalt.
Out-stretch' (aut-ſtrĕtsj'), *v.* udſtrække.
Out-strip' (aut-ſtrip'), *v.* løbe hurtigere end, komme foran, løbe fra; overgaa.
Out-vote' (aut-vōt'), *v.* overſtemme, overvinde ved Stemmeflerhed.
Out-walk' (aut-ᵘgk'), *v.* gaa ſtærkere eller længere end, gaa fra.
Out'ward (aut'ᵘŏrd), *a.* udvortes, ydre, ſom vender udad; *ad.* udvortes; udad; til Udlandet; *n.* Udvortes, Ydre.
Out'ward-ly (aut'ᵘŏrd-li), *ad.* udvortes.
Out-wear' (aut-ᵘæ'r), *v.* udſlide, opſlide, afkræfte; vare længere end, holde ud; henſlide.
Out-weigh' (aut-ᵘe'), *v.* have Overvægt over, veje mere end, *fig.* overveje, gjelde mere end.
Out-wit' (aut-ᵘit'), *v.* overgaa i Vid eller Liſtighed, føre bag Lyſet, belure.
Out'work (aut'ᵘørk), *n.* Udenværk.
Out-work' (aut-ᵘørk'), *v.* overgaa i Arbejde.
O'val (ō'vĕl), *a.* oval, ægrund, aflangrund; *n.* Oval.
O'va-ry (ō'vå-ri), *n.* Æggeſtok.
O'vate (ō'vēt), *a.* ægformig.
O-va'tion (ō-vē'ſjøn), *n.* Ovation (en mindre Triumf hos Romerne; ſæregen Hædersbevisning).
Ov'en (øv'n), *n.* Ovn, Bagerovn.
O'ver (ō'vør), *prp.* & *ad.* over; ovre. forbi; altfor, overdreven, altfor meget.
O'ver-act' (ō'vør-ækt'), *v.* overdrive, gaa for vidt.
O'ver-alls (ō'vør-ɑls), *n. pl.* Benklæder til at trække over andre, Overbuxer, Ridebenklæder *pl.*
O'ver-arch' (ō'vør-ärtsj'), *v.* hvælve eller bøje over.
O'ver-awe' (ō'vør-ɑ'), *v.* betage med Frygt, fylde med Ærefrygt, holde i Ave ved Frygt.
O'ver-bal'ance (ō'vør-bæl'ens), *v.* veje mere end, overveje.
O'ver-bear' (ō'vør-bær'), *v.* overvælde, nedtrykke, undertrykke, underkue, overvinde.
O'ver-bear'ing (ō'vør-bær'ing), *a.* anmasſende, overlegen, ſtolt.
O'ver-board (ō'vør-bōrd), *ad.* overbord.
O'ver-bur'den (ō'vør-bør'dn), *v.* overlæsſe.
O'ver-cast' (ō'vør-kåſt'), *v.* overtrække (med Skyer), formørke (ogſaa *fig.*); bedække, belægge, overtrække; anſlaa for højt; kaſte eller ſy med Kaſteſting; *a.* overtrukken, mørk.
O'ver-charge' (ō'vør-tjärdsj'), *v.* overlæsſe, overfylde, overlade, overlaſte; vurdere for højt, fordre for meget.
O'ver-charge (ō'vør-tjärdsj), *n.* Overladning, altfor ſtor Ladning, Overlaſtning; overdreven Fordring eller Pris.
O'ver-coat (ō'vør-kōt), *n.* Overfrakke, Kavaj.
O'ver-come' (ō'vør-kom'), *v.* overfalde; overvinde, undertvinge, *fig.* overvælde, henrive, betage, nedtrykke; ſejre.
O'ver-do' (ō'vør-dų'), *v.* gjøre for meget af, anſtrænge ſig for meget; overdrive; koge eller ſtege for meget, forkoge, forſtege.
O'ver-dose (ō'vør-dōs), *n.* altfor meget paa een Gang.
O'ver-draw' (ō'vør-drɑ'), *v.* overſtride (en Fordring); overdrive (en Tegning eller Fremſtilling).
O'ver-flow' (ō'vør-flō'), *v.* flyde over; overſvømme (ogſaa *fig.*); overfylde; *fig.* overſtige.
O'ver-flow (ō'vør-flō), *n.* Overſvømmelſe, Overſtrømmen.
O'ver-grow' (ō'vør-grō'), *v.* overgro; voxe for meget eller for højt.

O'ver-growth (ō'vər-grōth), *n.* alt for frodig Vækst; *fig.* Overflødighed.

O'ver-hang' (ō'vər-hæng'), *v.* hænge ud over.

O'ver-haul' (ō'vər-hąl'), *v.* S. T. overhale (et Skib; en Tallie); efterse; T. udmatte, jage træt (om Hunde).

O'ver-head' (ō'vər-hĕd'), *ad.* over vort Hoved, ovenover, højt oppe, hist oppe.

O'ver-hear' (ō'vər-hïr'), *v.* høre (uden at være bemærket eller uden at de Talende vide det), komme tilfældig til at høre; aflure.

O'ver-heat' (ō'vər-hït'), *v.* gjøre for hed, hede eller hidse alt for meget.

O'ver-joy' (ō'vər-djøi'), *v.* henrive, henrykke.

O'ver-la'bor (ō'vər-lē'bər), *v.* overanstrænge; udføre med alt for megen Omhyggelighed.

O'ver-land (ō'vər-lænd), *a.* som gaar over Land, Land- (Rejse, Vej, Post, journey, route, mail).

O'ver-lay' (ō'vər-lē'), *v.* lægge over, belægge, bedække, overtrække; lægge alt for meget paa, nedtrykke, undertrykke, besvære, kvæle (ved for megen Bedækning).

O'ver-leap' (ō'vər-lïp'), *v.* springe over.

O'ver-lie' (ō'vər-lai'), *v.* ligge over eller ovenpaa.

O'ver-load' (ō'vər-lōd'), *v.* overlade, overlæsse.

O'ver-look' (ō'vər-lųk'), *v.* overse (fra et højere Sted), se over en Andens Skulder; rage frem over; gjennemse nøje, prøve; have Opsyn med, have Øje med; overse (ikke bemærke; forsømme; foragte); se bort fra, ikke tilregne.

O'ver-match' (ō'vər-mætsj'), *v.* være overlegen eller overmægtig, overgaa; overvinde, betvinge, overvælde.

O'ver-match (ō'vər-mætsj), *n.* En som er overlegen, Overmand.

O'ver-much' (ō'vər-mətsj'), *a.* altfor megen, mere end nok; *ad.* altfor meget.

O'ver-pass' (ō'vər-pâs'), *v.* gaa over, sætte over; forbigaa, udelade; overse, ikke tage Hensyn til.

O'ver-plus (ō vər-pløs), *n.* Overskud, Rest.

O'ver-poise (ō'vər-pøis), *n.* Overvægt.

O'ver-pow'er (ō'vər-pau'ər), *v.* betvinge ved Overmagt, have Overlegenhed over, overvælde, overmande, undertvinge.

O'ver-rate' (ō'vər-reit'), *v.* vurdere for højt, bestatte for meget.

O'ver-reach' (ō'vər-ritsj'), *v.* strække sig ud over, naa over; indhente; overvinde ved List, bedrage, narre skuffe, føre bag Lyset; T. kaste i, smede (om Heste, som strække Bagbenene for langt frem, saa at de slaa imod Forbenene).

O'ver-rule' (ō'vər-rųl'), *v.* herske over, beherske, have Herredømme over; lede eller styre med Myndighed; T. afvise, forkaste (som ubeføjet).

O'ver-run' (ō'vər-rən'), *v.* løbe over; flyde eller sprede sig over; oversvømme (som indfaldende Fjender), hærje; løbe hurtigere end, løbe forbi; overgro; skade ved at nedtræde, ødelægge; opfylde eller overfylde, bedække i store Skarer eller Sværme.

O'ver-see' (ō'vər-sï'), *v.* have Opsyn med, se efter.

O'ver-seer' (ō'vər-sïr'), *n.* Opsynsmand, Bestyrer; Fattigforstander; Faktor (i et Bogtrykkeri).

O'ver-set' (ō'vər-sĕt'), *v.* kaste omkuld, omstyrte, vælte; S. T. kantre.

O'ver-shade' (ō'vər-sjeid'), *v.* overskygge, beskygge.

O'ver-shad'ow (ō'vər-sjæd'ō), *v.* overskygge; beskytte, beskjerme.

O'ver-shoot' (ō'vər-sjut'), *v.* skyde over (forbi Maalet); skyde længere end; fare eller ile hen over.

O'ver-shot (ō'vør-ſjɑt), *a.* Overfalds- (om Vandmøller).
O'ver-sight (ō'vør-ſait), *n.* Opſyn; Fejltagelſe, Forſeelſe.
O'ver-sleep' (ō'vør-ſlīp'), *v.* ſove over, forſove (ſig, one's self).
O'ver-spread' (ō'vør-ſprēd'), *v.* ſprede over, bedække; udſprede ſig over.
O'ver-stock' (ō'vør-ſtɑk'), *v.* overfylde, forſyne med altfor ſtort Forraad eller for ſtor Beſætning.
O'ver-strain' (ō'vør-ſtrein'), *v.* overſpænde, ſtrække for meget; anſtrænge for meget; anſtrænge ſig for meget; hige for meget.
O'vert (ō'vørt), *a.* aabenbar; offentlig.
O'ver-take' (ō'vør-teik'), *v.* gribe i Flugten, fange (efter at have forfulgt); indhente, naa; overrumple, overfalde, gribe.
O'ver-task' (ō'vør-tɑſk'), *v.* paalægge alt for meget, fordre alt for meget af, overlæſſe.
O'ver-throw' (ō'vør-thrō'), *v.* kaſte overende, ſtøde omkuld; vælte; *fig.* ſtyrte, kuldkaſte; overvinde; ødelægge, tilintetgjøre.
O'ver-throw (ō'vør-thrō), *n.* Omſtyrtning; Nederlag; Undergang, Ødelæggelſe.
O'ver-time (ō'vør-taim), *n.* Extratid (over den faſtſatte Arbejdstid).
O'vert-ly (ō'vørt-li), *ad.* offentligt; aabenbart.
O'ver-top' (ō'vør-tɑp'), *v.* hæve ſig over, rage frem over; overgaa, fordunkle.
O'ver-trade' (ō'vør-treid'), *v.* ruinere ved for ſtor Handel.
O'vert-ure (ō'vørt-jür), *n.* Forſlag; T. Ouverture.
O'ver-turn' (ō'vør-tørn'), *v.* vælte omkuld; kuldkaſte, ødelægge, tilintetgjøre.
O'ver-turn (ō'vør-tørn), *n.* Kuldkaſtelſe.
O'ver-ween'ing (ō'vør-u̇in'ing), *a.* med ſtore Tanker om ſig ſelv, indbildſk, hovmodig, anmaſſende; *n.* Hovmod, Indbildſkhed.
O'ver-weigh' (ō'vør-uei'), *v.* overveje, have Overvægt over.
O'ver-weight (ō'vør-ueit), *n.* Overvægt.
O'ver-whelm' (ō'vør-hu̇ēlm'), *v.* ganſke tildække, nedſænke; overvælde, nedtrykke, undertrykke.
O'ver-whelm'ing (ō'vør-hu̇ēlm'ing), *a.* overvældende.
O'ver-work' (ō'vør-u̇ørk'), *v.* overanſtrænge, udmatte.
O'ver-work (ō'vør-u̇ørk), *n.* overdrevent Arbejde; Arbejde over det beſtemte.
O'vi-form (ō'vi-fɑrm), *a.* ægdannet, oval.
O-vip'a-rous (ō-vip'å-røs), *a.* æglæggende, ſom lægger Æg.
O'void (ō'vøid), *a.* lig et Æg, ægdannet.
Owe (ō), *v.* ſkylde, være ſkyldig; have at takke for, have at tilſkrive; this was owing to, dette hidrørte fra, dette havde ſin Grund i eller var at tilſkrive.
Owl (aul), *n.* Ugle.
Owl'ish (aul'iſj), *a.* lig en Ugle, ugleagtig.
Own (ōn), *a.* egen, eget, egne; ſom man ſelv vælger eller beſtemmer; *v.* eje, have i Eje, beſidde; vedkjende ſig, erklære, erkjende, tilſtaa.
Own'er (ōn'ør), *n.* Ejer, Ejermand, Beſidder; Reder, Skibsreder.
Own'er-ship (ōn'ør-ſjip), *n.* Ejendomsret.
Ox (ɑks), *n.* Oxe, Høved, Kvæghøved; Stud (over fire Aar gammel).
Ox-al'ic (ɑks-æl'ik), *a.* ſom hører til eller er uddraget af Surkløver).
Ox'en (ɑks'n), *n.* (*pl.* af Ox), Oxer; Stude *pl.*
Ox'ide (ɑks'id), *n.* Oxyd, Ilte.
Ox'id-a'tion (ɑks'id-ei'ſjøn), *n.* Oxydering, Forkalkning, Metallers Forbindelſe med Surſtof.

Ox'id-ize (ɑks'id-ais), *v.* oxydere, forkalke, ilte.
Ox'y-gen (ɑks'i-djĕn), *n.* Oxygen, Surstof, Ilt.
Ox'y-gen-ate (ɑks'i-djĕn-eit), } *v.*
Ox'y-gen-ize (ɑks'i-djĕn-ais), } oxygenere, mætte med Ilt.
O'yer (ō'jør), *n.* T. Forhør (Ordet forbindes altid med terminer, Afgjørelse).
Oys'ter (øis'tør), *n.* Østers; *fig.* om en Sag vanskelig at løse.

P.

Pa (pä), *n.* forkortet af Papa.
Pace (peis), *n.* Skridt (ogsaa *fig.*); Gang, Maade at gaa paa; Pasgang (om Heste); Skridt (2½ feet); et geometrisk Maal af 5 feet); *v.* gaa Skridt for Skridt, skride, gaa; bevæge sig; gaa Pasgang; skridte, afmaale med Skridt; lade gaa regelmæssig, lede, føre.
Pa'cer (pei'sør), *n.* En som gaar; Pasgjænger.
Pa-cha' (pä-sjɑ' eller pä'sjä), *n.* Pascha (tyrkisk Statholder).
Pa-cif'ic (pä-sif'ik), *a.* fredelig, mild; beroligende, stille.
Pa-cif'i-ca'tion (pä-sif'i-kei'sjøn), *n.* Fredsmægling, Fredsslutning; Beroligelse, Forligelse.
Pa-cif'i-ca'tor (pä-sif'i-kei'tør), *n.* Fredsstifter, Fredsmægler.
Pa-cif'i-ca-to-ry (pä-sif'i-kä-tō-ri), *a.* som sigter til at stifte Fred, fredelig.
Pac'i-fy (pæs'i-fai), *v.* berolige, stille tilfreds, stille, formilde, forsone.
Pack (pæk), *n.* Pakke, stor Bylt Bundt, Balle (a — of wool er 240 Pd. Uld); Spil (Kort); Byrde; Mængde; Kobbel, Flok (Jagthunde); Komplot, Pak, Skarns-Menneskerpl.; *v.* pakke, sammenpakke; lægge ned (f. Ex. Sild i en Tønde); blande paa en svigefuld Maade (Kort); svige, bedrage; sende pludselig bort, skaffe hurtig af Vejen; samle (Personer) for at opnaa et uredeligt Øjemed; pakke sig, komme hurtig bort; forene sig i uredelig Hensigt, danne Komplot.
Pack'age (pæk'idsj), *n.* Pakkegods, Ballegods; Emballage; Omkostning ved Indpakning; Pakke, Bylt, Pose.
Pack'et (pæk'ĕt), *n.* liden Pakke; Postsæk, Brevsæk; Paket, Paketskib, Paketbaad; *v.* indpakke.
Pack'-horse (pæk'hɑrs), *n.* Pakhest; Lastdyr.
Pack'man (pæk'mæn), *n.* Bissekræmmer.
Pack'-thread (pæk'thrĕd), *n.* Sejlgarn.
Pact (pækt), *n.* Pagt, Forbund, Kontrakt.
Pad (pæd), *v.* gaa paa en Sti eller Vej (path); jævne en Vej ved at gaa eller rejse paa den, bane den; gaa paa Røveri; *n.* Sti, Vej; Landevej; Stimand (sædvanlig: foot-pad); Kleppert.
Pad (pæd), *n.* Noget som er lagt fladt, fladt Underlag; Pude, Hynde, blød Sadel; *v.* udstoppe, udpolstre; bejdse (Kattun).
Pad'dle (pæd'dl), *v.* plaske (i Vandet med Hænder eller Fødder); berøre let; beføle, lege med; ro med en tobladet Aare, pagaje; løbe eller gaa bort; *n.* et Redskab med en Flade eller et Blad, der bruges som en Aare; Pagaj (en Aare med to Blade, et paa hver Ende); Røreske, Rørestang; Skovl (paa et Vandhjul eller et Dampskibshjul).
Pad'dock (pæd'dɑk), *n.* Padde, stor Tudse eller Frø).
Pad'dock (pæd'dɑk), *n.* liden indhegnet Plads (især til Vildt).
Pad'lock (pæd'lɑk), *n.* Hængelaas; *v.* lukke med et Hængelaas, sætte Hængelaas for; indelukke.
Pad'ua-soy (pæd'jü-søi), *n.* et

Slags Silketøj (oprindelig fra Padua).

Pæ'an (pi'ën), *n.* Pæon (en Versfod af tre korte og en lang Stavelse).

Pa'gan (pei'gën), *n.* Hedning; *a.* hedensk.

Pa'gan-ism (pei'gën-ism), *n.* Hedenskab.

Pa'gan-ize (pei'gën-ais), *v.* gjøre hedensk; opføre sig som en Hedning.

Page (peidsj), *n.* Pagina, Side (af et Blad i en Bog); *pl.* Blade *pl.*, Skrift; *v.* paginere.

Page (peidsj), *n.* Page; *v.* følge som Page.

Pag'eant (pædj'ënt eller pei'djënt), *a.* prunkende, brammende, stadselig, prægtig; *n.* Skuebillede, Figur eller Dukke som stilles til Skue; Skuespil, Forestilling, Komedie; Stads og Pragt, Prunk, Bram; *v.* opstille eller opføre til Skue.

Pag'eant-ry (pædj'ënt-ri eller pei'djënt-ri), *n.* Prunk, Bram, Pomp, Pragtoptog, Pragtleg.

Pag'i-nal (pædj'i-nël), *a.* som bestaar af Blade.

Pa-go'da (på-gō'då), *n.* Pagode (indisk Afgudstempel; Afguden selv; en indisk Guldmynt omtrent 8 Kr.).

Paid (peid), betalte, betalt, *imp.* & *p. p.* af Pay.

Pail (peil), *n.* Spand; Bøtte, Malkebøtte.

Pail'ful (peil'føl), *n.* Spand, hel Spand (saa meget som en Spand kan rumme).

Pain (pein), *v.* pine, smerte (ogsaa *fig.*); anstrænge; *n.* Pine, Smerte; Straf; *fig.* Sorg, Uro, Kval, Plage; *pl.* Møje, Anstrængelse, Arbejde, Umage; Fødselsveer *pl.*

Pain'ful (pein'føl), *a.* pinlig, smertelig, smertefuld; elendig, kummerlig; møjsommelig, besværlig; arbejdsom, flittig.

Pain'ful-ly (pein'føl-li), *ad.* paa en pinlig og smertelig Maade; møjsommeligt, besværligt.

Pain'less (pein'lës), *a.* smerteløs; uden Besværlighed, let.

Pains'tak-er (peins'tei-kør), *n.* flittig Arbejder, stræbsomt Menneske.

Pains'tak-ing (peins'tei-king), *a.* ufortrøden, arbejdsom; *n.* Ufortrødenhed, Stræbsomhed.

Paint (peint), *v.* male; bemale; skildre, fremstille, beskrive; sminke; sminke sig; T. farve Stingene hvide (paa Sko); *n.* Farve; Malning; Sminke; T. Svovlvox (hos Skomagere).

Paint'er (peint'ør), *n.* Maler (baade om Kunstneren og om Haandværksmanden).

Paint'er (peint'ør), *n.* S. T. Fangeline (til en Baad).

Paint'ing (peint'ing), *n.* Maleri; Malerkunst; Farve, Malning; Sminke.

Pair (për), *n.* Par (ogsaa om Mand og Kone); *v.* parre; parre sig; passe, stemme overens.

Pal'ace (pæl'ës), *n.* Palads, Palais, Slot.

Pal'a-din (pæl'å-din), *n.* Paladin, Hofridder (under Karl den Store); omrejsende Ridder, Eventyrer.

Pal an-quin' (pæl'ën-kin'), *n.* bedækket Bærestol eller Bæreseng, Palankin.

Pal'a-ta-ble (pæl'å-tå-bl), *a.* velsmagende.

Pal'a-tal (pæl'å-tël), *a.* Gane-; *n.* Ganebogstav.

Pal'ate (pæl'ët), *n.* Gane; *fig.* Smag.

Pa-la'tial (på-lei'sjël), *a.* som hører til Ganen, Gane-.

Pal'a-tine (pæl'å-tin), *n.* Pfaltsgreve; *a.* pfaltsgrevelig.

Pa-la'ver (på-lā'vør), *n.* Snakken, Snak, svigefuld Tale; Raadslagning (hos afrikanske Negere); *v.* smigre, gjække, narre med Ord; bede, tale (til, to, uden Svig); snakke.

Pale (peil), *a.* bleg; svagt farvet, bleg, mat; *n.* Blegbed; *v.* gjøre bleg.

Pale (peil), *n.* Pæl, lodret Stage,

Tremme (i et Stakit eller Pælegjærde); Ofteſøger; Indhegning, Grænſe, Skranke; Gebet, Diſtrikt; Omkreds; *fig.* Sfære; *v.* ompæle, indhegne eller omgive med Pæleværk, ſætte Stakit om; omgive, indſlutte; T. forſyne med lodrette Striber (i Vaaben).

Pale'ness (pei'lnes), *n.* Bleghed.

Pa'le-og'ra-phy (pei'li-gg'rä-fi), *n.* Oldtidsſkrift; Udtydning deraf.

Pa'le-ol'o-gy (pei'li-gl'ö-dji), *n.* Lære om Oldſager.

Pa-les'tric (på-lès'trik), *a.* ſom hører til Kampleg.

Pal'ette (pæl'ĕt), *n.* Palet, Farvebræt.

Pal'frey (pgl'fri), *n.* Pragthest, Ganger; Dameheſt.

Pal'ing (pei'ling), *n.* Pæle-Gjærde, Stakit; Materiale til Stakit.

Pal'in-ode (pæl'in-öd), *n.* Gjenkaldelſe, Tilbagekaldelſe.

Pal'i-sade' (pæl'i-ſeid'), *n.* Paliſade, Skanſepæl; Pæleværk; *v.* ompæle, indpæle, paliſadere.

Pall (pgl), *n.* Pallium, en Paves eller Erkebiſtops Kappe eller Kaabe, lang Kappe, Talar; Ligklæde; T. en Figur lig Y (i Vaaben); *v.* beklæde, bedække, indhylle.

Pall (pgl), *v.* ſvækkes, ſvinde, blive flau eller ſmagløs; gjøre flau, kraftløs eller ſmagløs, ſvække, matte, dæmpe; gjøre modløs, nedſlaa; overmætte; ſtandſe, holde op med; gjøre maalløs eller beſtyrtet.

Pal-la'di-um (pæl-lei'di-øm), *n.* Palladium (Billede af Gudinden Pallas; *fig.* Skytsbillede, Beſkyttelſesmiddel).

Pal'let (pæl'lĕt), *n.* (egentlig: Straaſeng), uſſel eller haard Seng, Brix; liden Seng.

Pal'let (pæl'lĕt), *n.* Palet (ſe Palet); T. Aareladebækken; Drejeſtive (hos Pottemagere); et Redſkab ſom et tyndt Knivsblad (til at optage og glatte Bladguld); lille Pæl (i Vaaben)

Pal'li-ate (pæl'li-eit), *v.* dække med Undſkyldninger, ſøge at undſkylde, beſmykke; kurere overfladiſt, lindre, formilde.

Pal'li-a'tion (pæl'li-ei'ſjøn), *n.* Beſmykkelſe; overfladiſt Kur; Lindring, Formildelſe.

Pal'li-a-tive (pæl'li-å-tiv), *a.* undſkyldende, beſmykkende; lægende for Øjeblikket, lindrende; *n.* Middel, ſom lindrer kun for en Tid, Friſtmiddel, Forhalingsmiddel, Palliativ.

Pal'lid (pæl'lid), *a.* bleg; ikke klar, uden Glans.

Palm (päm), *n.* Palme (*fig.* Sejerstegn, Sejer).

Palm (päm), *n.* Haandblad, Haandflade, flad Haand; Haandsbred (omtrent 3 Tommer); S. T. Flig (af et Anker); T. Sejlmagerhandſke; *v.* holde i Haanden, berøre med Haanden; behandle; ſtryge med Haanden; holde i Haanden, ſkjule i Haanden; ſpille et Puds, narre, føre bag Lyſet.

Pal'ma-ted (pæl'mei-tĕd), *a.* haandformig; dannet ſom Svømmefødder.

Pal-met'to (pæl-mĕt'tö), *n.* Kaal-Arekapalme.

Pal'mi-ped (pæl'mi-pĕd), *a.* med Svømmefødder; *n.* Fugl med Svømmefødder.

Pal'mis-try (pæl'mis-tri), *n.* Haandſpaadom; behændigt Kneb.

Palm'-Sun'day (päm'ſøn'dei), *n.* Palmeſøndag.

Palm'y (päm'i), *a.* palmerig; *fig.* ſejerrig.

Pal'pa-ble (pæl'på-bl), *a.* følelig; haandgribelig, ſom man kan tage og føle paa, øjenſynlig, aabenbar, tydelig; grov.

Pal'pa-bly (pæl'på-bli), *ad.* paa en følelig eller haandgribelig Maade.

Pal'pi-tate (pæl'pi-teit), *v.* gaa Slag i Slag, ſlaa ſtærkt, banke (om Hjertet).

Pal'pi-ta'tion (pæl'pi-tei'ſjøn), *n.* Banken, Hjertebanken.

Pal'sied (pǫl'sid), *a.* lammet, værkbrudden, paralytisk.

Pal'sy (pǫl'si), *n.* Lamhed i Lemmerne, Værkbruddenhed (Math. 9, 2), Rørelse; *v.* lamme, gjøre lam; svække, afkræfte.

Pal'ter (pǫl'tør), *v.* gjøre tomme Undskyldninger, bruge falske Grunde, bruge List; tale eller handle tvetydig, drive Spøg.

Pal'tri-ness (pǫl'tri-nës), *n.* Usselhed, Ringhed.

Pal'try (pǫl'tri), *a.* ussel, jammerlig, elendig (baade om Personer af ringe Mod eller Aand, og om Ting).

Pam'per (pæm'pør), *v.* pleje eller nære rigelig, overfylde, mæske, fore rigelig; gjøre tilgode med Lækkerier; forkjæle.

Pam'phlet (pæm'flët), *n.* Flyveblad, Flyveskrift; Piece; *v.* skrive Flyveskrifter.

Pam'phlet-eer' (pæm'flët-ïr'), *n.* Flyveblad-Skriver, Pamfletist.

Pan (pæn), *n.* Pande (Kar; ogsaa om Panden paa et Bøsselaas til Fængkrudt); Pandeskal, Hjerneskal.

Pan (pæn), *n.* Pan (Hyrdernes Gud).

Pan'a-ce'a (pæn'å-sï'å), *n.* almindelig Lægedom, Universalmiddel.

Pan'cake (pæn'kek), *n.* Pandekage.

Pan'cre-as (pæn'kri-ës), *n.* Bugspytkirtel.

Pan'cre-at'ic (pæn'kri-æt'ik), *a.* som angaar Bugspytkirtelen, pankreatisk.

Pan'dect (pæn'dekt), *n.* altomfattende Optegnelse, Samling; *pl.* T. Pandekter *pl.* (se Digest).

Pan'de-mo'ni-um (pæn'di-mō'ni-øm), *n.* Halvgudernes Forsamlingssted; de faldne Engles Forsamlingssted.

Pan'der (pæn'dør), *n.* Kobler Ruffer; *v.* koble.

Pane (pein), *n.* et lidet Stykke eller en Strimmel Tøj; en Skive eller et firkantet Stykke (Træ, Glas, Pergament osv.); Rude, Vinduesrude; Glasrude (i en Dør); Fylding (i et Panel).

Pan'e-gyr'ic (pæn'i-djir'ik), *a.* berømmende, højlig rosende, panegyrisk.

Pan'e-gyr'ist (pæn'i-djir'ist), *n.* Lovtaler, Panegyrist.

Pan'e-gy-rize (pæn'i-dji-rais), *v.* berømme, rose, ophøje, holde Lovtale over.

Pan'el (pæn'ël), *n.* Panelværk; Fylding; Navneliste over de Edsoorne; *v.* panele, beklæde med Panelværk.

Pang (pæng), *v.* pine, martre; *n.* Pine, Kval, høj Grad af Smerte, Marter, Angest, Stød (*fig.*).

Pan'ic (pæn'ik), *a.* panisk; *n.* panisk Skræk, pludselig men ugrundet Frygt, Flyveskræk.

Pan'nier (pæn'jør), *n.* (oprindelig: Brødkurv); Kurv, Pakkurv, (især om en af de to Kurve, som hænges paa Æsler eller andre Lastdyr).

Pan'o-ply (pæn'ö-pli), *n.* fuldstændig Rustning.

Pan'o-ra'ma (pæn'ö-rā'må eller pæn'ö-rē'må), *n.* Panorama, Rundmaleri.

Pan'o-ram'ic (pæn'ö-ræm'ik), *a.* som hører til eller ligner et Panorama.

Pan'sy (pæn'si), *n.* flerfarvet Fiol, Stifmoderblomst, Trefoldighedsblomst.

Pant (pånt), *v.* trække Vejret kort og hurtig, puste, stønne, gispe; banke (som Hjertet); *fig.* higе (efter, after, for); *n.* Hjertets Slag eller Banken.

Pan'ta-loons' (pæn'tå-lyns'), *n. pl.* lange snevre Benklæder, Pantalons *pl.*

Pan'the-ism (pæn'thi-ism), *n.* Pantheisme (den Lære at Aanden i Verdensaltet er Gud).

Pan'the-ist (pæn'thi-ist), *n.* Pantheist.

Pan'the-ist'ic (pæn'thi-ist'ik), *a.* pantheistisk.

Pan-the'on (pæn-thi'ən), *n.* Pantheon, Tempel helliget til alle Guder.
Pan'ther (pæn'thər), *n.* Panther.
Pan'tile (pæn'tail), *n.* Hultegl; Form til Topsukker.
Pan-to'fle (pæn-tu'fl), *n.* Tøffel.
Pan'to-graph (pæn'tö-græf), *n.* T. Pantograf, Storkesnabel (Redskab til at eftertegne og formindske Tegninger).
Pan-tog'ra-phy (pæn-tag'rå-fi), *n.* fuldstændig Beskrivelse, Overblik.
Pan'to-mime (pæn'tö-maim), *n.* Pantomime, Gebærdespil; Pantomimiker, Gebærde-Skuespiller.
Pan'to-mim'ic (pæn'tö-mim'ik), *a.* pantomimisk.
Pan'to-mim'ic-al (pæn'tö-mim'ik-əl), *a.* se Pantomimic.
Pan'try (pæn'tri), *n.* Brødkammer, Spisekammer, Fadebur; S. T. Sterrids.
Pants (pænts), *n.* Bukse.
Pap (pæp), *n.* Brystvorte, Bryst (en Kvindes); rund Høj; Melpap, Barnemad; den bløde Del af visse Frugter, Kjød.
Pa-pa' (på-pä'), *n.* Papa, Fader.
Pa'pa-cy (pei'på-si), *n.* Pavedømme, pavelig Værdighed.
Pa'pal (pei'pəl), *a.* pavelig.
Pa-pav'er-ous (på-pæv'ör-əs), *a.* valmueagtig; tilberedt af Valmue.
Pa-paw' (på-pɑ'), *n.* Melontræ; Frugten deraf.
Pa'per (pei'pör), *n.* Papir; Avis, Tidende, Blad; Afhandling (som oplæses); Stykke eller Artikel (i et Tidsskrift); trykt Opgave (ved Universitetet); *pl.* Papirer, Dokumenter, Brevskaber; Skrifter *pl.*; *a.* af Papir, Papirs-; tynd som Papir; *v.* overtrække eller betrække med Papir; indpakke i Papir.
Pa-pil'io-na'ceous (på-pil'jö-nei'shəs), *a.* T. sommerfugleagtig.
Pap'il-la-ry (pæp'il-lå-ri), *a.* som hører til Brystvorten; vortedannet, vorteagtig.
Pa'pist (pei'pist), *n.* Papist.
Pa-pist'ic-al (på-pist'ik-əl), *a.* papistisk, paveligsindet.
Pap'pous (pæp'pəs), *a.* fnugget.
Pap'py (pæp'pi), *a.* blød, saftig (jvf. Pap).
Pap'u-lous (pæp'jü-ləs), *a.* bedækket med Blegner, finnet.
Par (pär), *n.* Lighed, lige Fod, lige Værd, Pari.
Par'a-ble (pær'å-bl), *n.* Lignelse, Parabel.
Pa-rab'o-la (på-ræb'ö-lå), *n.* T. Parabel (Keglesnit eller Keglelinie, ligeløbende med den ene Side af Keglen).
Par'a-bol'ic (pær'å-bal'ik), **Par'a-bol'ic-al** (pær'å-bal'ik-əl), *a.* lignelsesvis, paraboliſk, i Lignelser; T. paraboliſk.
Par'a-chute (pær'å-shut), *n.* Faldskjerm; Parasol.
Par'a-clete (pær'å-klit), *n.* Talsmand, Trøster, Helligaand.
Pa-rade' (på-reid'), *n.* Udstilling til Skue, Parade, Pragt, Prunk, Stads; pragtfuldt Optog; Parade (om Soldater); Paradeplads, Exercerplads; offentlig Spadseregang; T. Parade (Fegtning); *v.* paradere; stadse, prange, prunke.
Par'a-digm (pær'å-dim), *n.* Mønster, Exempel.
Par'a-dise (pær'å-dais), *n.* Paradis (ogsaa *fig.*).
Par'a-di-si'ac-al (pær'å-di-sai'ək-əl), *a.* paradisisk.
Par'a-dox (pær'å-daks), *n.* Menings-Særhed, paafaldende Paastand eller Læresætning, tilsyneladende Modsigelse, Paradox, paradox Sætning.
Par a-dox'ic-al (pær'å-daks'ik-əl), *a.* læresstridig, selsom, paafaldende, paradox.
Par'a-gog'ic (pær'å-gadj'ik), **Par'a-gog'ic-al** (pær'å-gadj'ik-əl), *a.* paragogisk.
Par'a-gon (pær'å-gən), *n.* Mønster; Efterlignelse, Kappen, Rivaliseren;

Kappestrid, Sammenligning; Rival, Kammerat; T. Paragon (et Slags Bogtrykkerskrift).

Par'a-graph (pær'å-græf), *n.* Paragraf; Afsnit, Stykke (i en Tale, i en Avis, i et Brev osv.), Avis-Artikel; *v.* paragrafere; indføre i en Paragraf.

Par'al-lac'tic (pær'ël-læk'tik), *a.* T. som hører til en Parallax.

Par'al-lax (pær'ël-læks), *n.* T. Parallax (Forskjellen mellem en Stjernes sande og dens tilsyneladende Standpunkt).

Par'al-lel (pær'ël-lël), *a.* parallel, jævnløbende; lige, ens; *n.* parallel Linie; *fig.* Parallel, Sammenligning; Lighed, Enshed; Lige; *v.* gjøre parallel eller jævnløbende; stemme overens med, være lig, sammenlignes med; sammenligne, sammenstille.

Par'al-lel-ism (pær'ël-lël-izm), *n.* Parallelisme; Lighed, Overensstemmelse.

Par'al-lel'o-gram (pær'ël-lël'ö-græm), *n.* T. Parallellogram.

Par'al-lel'o-pi'ped (pær'ël-lël'ö-pai'pëd), *n.* T. Parallelepipedum (et Legeme indesluttet af 6 Parallellogrammer; en aflang Tærning).

Pa-ral'o-gism (på-ræl'ö-djism), *n.* falsk Slutning, Fejlslutning (dog ikke forsætlig), Paralogisme.

Pa ral'o-gy (på-ræl'ö-dji), *n.* falsk Slutning.

Pa-ral'y-sis (på-ræl'i-sis), *n.* Lamhed i Lemmerne, Værkbruddenhed, Paralysis.

Par'a-lyt'ic (pær'å-lit'ik), *a.* lam, værkbrudden; tilbøjelig til Slag, paralytisk.

Par'a-lyze (pær'å-lais), *v.* lamme, gjøre lam; svække, afkræfte, standse.

Par'a-mount (pær'å-maunt), *a.* højest, øverst (i Magt); uindskrænket; fornemst, fortrinlig, udmærket, Erke-.

Par'a-mour (pær'å-mur), *n.* Elsker, Boler.

Par'a-pet (pær'å-pët), *n.* Brystværn.

Par'a-pher-na'li-a (pær'å-før-nei'li-å), *n. pl.* T. Paraphernal-Gods, Paraphernalier *pl.* (en Kones egen medbragte Formue), Prydelser, Smykker *pl.*

Par'a-phrase (pær'å-freis), *n.* Omskrivning; *v.* omskrive.

Par'a-phrast (pær'å-fræst), *n.* Omskriver, omskrivende Fortolker, Parafrast.

Par'a-phrast'ic (pær'å-fræst'ik), *a.* omskrivende.

Par'a-site (pær'å-sait), *n.* Snyltegjest; Smigrer, Kryber; Snyltedyr.

Par'a-sit'ic-al (pær'å-sit'ik-ël), *a.* snyltende; smigrende, krybende.

Par'a-sol' (pær'å-sol'), *n.* Solskjerm, Parasol.

Par'boil (pär'bøil), *v.* varme i Vand til en vis Grad (nær ved at koge), halvkoge.

Par'cel (pär'sël eller pär'sl), *n.* Stykke, Del; liden Pakke; Parti (Varer); (forhen) Pakkepost; Bylt; samlet Antal, Mængde (i Foragt); *v.* udstykke, dele, inddele; sammenlægge, sammenhobe; forøge.

Par'ce-na-ry (pär'si-nå-ri), *n.* T. fælles Besiddelse.

Par'ce-ner (pär'si-nør), *n.* T. Medarving, Medejer (af en Landejendom).

Parch (pärtsj), *v.* fortørre, forbrænde (som ved Solen), svie; blive fortørret, forbrændes.

Parch'ment (pärtsj'mënt), *n.* Pergament (af Faare- eller Gjedeskind).

Pard (pärd), *n.* Leopard.

Par'don (pär'dn), *v.* tilgive, forlade, undskylde; benaade; skjenke (En Livet af Naade); *n.* Tilgivelse, Forladelse; Benaadelse, Naade; Benaadningsbrev.

Par'don-a-ble (pär'dn-å-bl), *a.* tilgivelig, undskyldelig.

Pare (pær), *v.* afskjære de ydre Dele eller Overfladen, skrælle, afskjære, afskrabe; *fig.* bortskjære lidt efter lidt,

formindske; T. virke, udvirke (en Hestehov).

Par'e-gor'ic (pær'i-gor'ik), *a.* smertestillende, lindrende; *n.* lindrende eller fordelende Middel.

Par'ent (pær'ent), *n.* Fader, Moder; Oprindelse, Aarsag, Kilde; *pl.* Forældre *pl.*

Par'ent-age (pær'ent-edsj), *n.* Herkomst, Familie.

Pa-rent'al (på-rent'il), *a.* faderlig eller moderlig.

Pa-ren'the-sis (på-ren'thi-sis), *n.* Parenthes (baade om Indklamringstegnene og den derimellem staaende Sætning).

Par'en-thet'ic (pær'en-thet'ik), *a.* parenthetisk.

Par'en-thet'ic-al (pær'en-thet'ik-el), se Parenthetic.

Par'er (pær'er), *n.* (jvf. Pare), et Redskab til at skrælle eller beskjære; T. Virkejern.

Par'get (pär'djet), *n.* Hvidtekalk; Gibs; Farve, Sminke; *v.* overstryge eller dække med Kalk, gipse; male, sminke.

Par-hel'ion (pär-hil'jon), *n.* Bisol.

Pa'ri-ah (på'ri-ä eller pe'ri-ä), *n.* Paria (En af den laveste Klasse blandt Hinduerne).

Pa-ri'e-tal (på-rai'i-tel), *a.* af eller henhørende til en Væg, Vægge-; hævende sig eller staaende som en Mur, som danner en Væg eller Mur.

Par'ing (pær'ing), *n.* Skrælling, afskaaren Skal eller Skorpe, Affkrab.

Par'ish (pær'isj), *n.* Sogn, Kirkesogn; *a.* som hører til Sognet, Sogne-; som underholdes af Sognet.

Pa-rish'ion-er (på-risj'ón-er), *n.* Sognebarn, Sognemand; *pl.* Sognefolk *pl.*

Par'i-ty (pær'i-ti), *n.* Lighed, Overensstemmelse.

Park (pärk), *n.* indhegnet Grund (til Jagt eller andre Forlystelser), Park, Enghave, Dyrehave; *v.* indeslutte eller samle i en Park; spadsere i en Park.

Par'lance (pär'lens), *n.* Samtale, Tale; Talesprog, Egenhed ved Talesproget.

Par'ley (pär'li), *v.* samtale, holde en Samtale, afhandle mundtlig, underhandle; *n.* Samtale, Underhandling.

Par'lia-ment (pär'li-ment), *n.* Parlament.

Par'lia-ment'a-ry (pär'li-ment'å-ri), *a.* parlamentarisk, Parlaments-.

Par'lor (pär'lør), *n.* Talestue (i Klostre); Stue eller Sal (i Stue-Etagen til bekvem Modtagelse af Besøg); Gjestestue (i Gjestgiversteder); Dagligstue (jvf. Sitting-room).

Pa-ro'chi-al (på-rō'ki-el), *a.* som hører til et Sogn, Sogne-.

Par'o-dy (pær'ō-di), *n.* Parodi, spottende eller spøgefuld Efterligning (af et Digt); *v.* parodiere.

Pa-rol' (på-rōl'), *a.* T. mundtlig; *n.* mundtlig Erklæring.

Pa-role' (på-rōl'), *n.* mundtligt Løfte, Ord, Æresord (en paa Betingelser frigiven Krigsfanges); Parol, Feltraab.

Pa-ron'y-mous (på-ron'i-møs), *a.* enslydende, paronym (om Ord).

Par'o-quet (pær'ō-ket), *n.* liden langhalet Papegøje.

Pa-rot'id (på-rot'id), *a.* som hører til Spyttets Affondring.

Par'ox-ysm (pær'oks-ism), *n.* forstærket Angreb eller Anfald (af en Sygdom), Paroxysme.

Par'quet-ry (pär'ket-ri), *n.* indlagt Træarbejde til Parketgulve.

Par'ri-ci'dal (pær'ri-sai'del), *a.* som angaar Fadermord; som begaar Fadermord.

Par'ri-cide (pær'ri-said), *n.* Fadermorder; Fadermord; Mord paa Nærbeslægtede; *fig.* Landsforræder; Landsforræderi.

Par'rot (pær'røt), *n.* Papegøje; *v.* fremsige paa Remse, plapre.

Par'ry (pær'ri), *v.* parere, afparere.

Parse (pärs), *v.* analysere, forklare grammatikalsk.

Par'si-mo'ni-ous (pär'sĭ-mō'nĭ-ŭs), *a.* sparsommelig, sparsom; paaholden, karrig.

Par'si-mo'ni-ous-ly (pär'sĭ-mō'nĭ-ŭs-lĭ), *ad.* sparsommeligt.

Par'si-mo-ny (pär'sĭ-mō-nĭ), *n.* Sparsomhed, Uslighed; Karrighed.

Pars'ley (pärs'lĭ), *n.* Persille (Plante).

Pars'nip (pärs'nĭp), *n.* Pastinak.

Par'son (pär'sn), *n.* Præst, Sognepræst; Præst, Klerk (i en noget foragtelig Betydning, idetmindste mindre hæderlig end clergyman); Vejviser (en Pæl med en Haand eller et Tværtræ).

Par'son-age (pär'sn-ĕdsj), *n.* Præstekald (med Hensyn til Bolig, Jord og Indtægter); Præstebolig, Præstegaard.

Part (pärt), *n.* Part; Del; Parti; Side; Rolle; Anliggende; Pligt, Tjeneste, Arbejde, Forretning; *pl.* Anlæg, Gaver, Sjælsevner *pl.*, Forstand; Egne *pl.*, Egn; *v.* dele, inddele, afdele; adskille; adsondre; brække i Stykker; sprænge; springe (som Toug); skilles, skilles ad; skille sig (ved eller af med); afrejse, tage bort (jvf. Parting).

Par-take' (pär-tēk'), *v.* deltage, tage Del (i, of), dele (Ens Glæde osv.); have Del i.

Par-tak'er (pär-tēk'-ər), *n.* Deltager; Medskyldig.

Par-tak'ing (pär-tēk'ing), *n.* Deltagelse; T. hemmeligt Forbund, Komplot.

Par-terre' (pär-tĕr'), *n.* Lysthave, Blomsterhave (anlagt efter gammeldags Brug i Bede af alle Slags Former).

Par'tial (pär'sjĕl), *a.* partiel, som angaar kun en Del, særskilt, delvis; partisk, ensidig, indtagen.

Par'ti-al'i-ty (pär'sjĭ-ăl'ĭ-tĭ), *n.* Partiskhed, Forkjærlighed.

Par'tial-ly (pär'sjĕl-lĭ), *ad.* for en Del, tildels; partisk, paa en ensidig Maade.

Part'i-ble (pärt'ĭ-bl), *a.* delelig.

Par-tic'i-pant (pär-tĭs'ĭ-pĕnt), *a.* som tager Del i, delagtig; *n.* Deltager, Delhaver, Participant.

Par-tic'i-pate (pär-tĭs'ĭ-pēt), *v.* deltage, tage eller have Del; være delagtig i.

Par-tic'i-pa'tion (pär-tĭs'ĭ-pē'sjŏn), *n.* Deltagelse; Delagtighed, Deling, Fordeling.

Par'ti-cip'i-al (pär'tĭ-sĭp'ĭ-ĕl), *a.* T. participial.

Par'ti-ci-ple (pär'tĭ-sĭ-pl), *n.* T. Participium, Tillægsform.

Par'ti-cle (pär'tĭ-kl), *n.* liden Del, lidet Stykke, Støvgran; T. Partikel.

Par-tic'u-lar (pär-tĭk'jŭ-lər), *a.* særskilt, enkelt; særegen, fortrinlig; egen, besynderlig, sælsom; nøjagtig, punktlig; nøjeregnende, omstændelig; *n.* enkelt Omstændighed, særegen eller nøjere Omstændighed; enkelt Person, Privatperson, Privatmand; privat Interesse; Fortegnelse over de enkelte Ting, omstændelig Efterretning; *pl.* Enkeltheder, Biomstændigheder *pl.*

Par-tic'u-lar'i-ty (pär-tĭk'jŭ-lăr'ĭ-tĭ), *n.* Særegenhed, Besynderlighed; enkelt Omstændighed, Enkelthed, særeget Tilfælde; Egenhed, Personlighed.

Par-tic'u-lar-ize (pär-tĭk'jŭ-lər-ais), *v.* anføre omstændelig eller udførlig, opregne ved Navn, angive; være omstændelig.

Par-tic'u-lar-ly (pär-tĭk'jŭ-lər-lĭ), *ad.* i Særdeleshed; i en høj Grad, overordentlig; omstændelig, nøje.

Part'ing (pärt'ing), *n.* Deling, Adskillelse; Skilning (Haarets); Afrejse; Afskjed; S. T. det at drive, naar Ankertouget springer.

Par'ti-san' (pär'tĭ-sĕn'), *n.* Tilhænger, Partimand, Partigjænger; Fører for et Strejfparti.

Par'ti-san' (pär'tĭ-sĕn'), *n.* Partisan, Hellebarde; Kommandostav.

Par-ti'tion (pär-tisj'øn), *n.* Deling; Adskillelse; Delingslinie; Afdeling, Skillerum; T. Partitur (i Musik).
Part'i-tive (pärt'i-tiv), *a.* delende, inddelende; *n.* Delingsord.
Part'ly (pärt'li), *ad.* dels; tildels. (Jvf. Part).
Part'ner (pärt'nør), *n.* Deltager, Delhaver, Handelsfælle, Compagnon, Associee; Meddanser, Dame, Herre; Makker (i Kortspil); *pl.* S. T. Fisk (til Master, Pumper eller Spil).
Part'ner-ship (pärt'nør-sjip), *n.* Fællesskab, fælles Anliggende; Selskab, Handelsselskab, Kompagni.
Par-took' (pär-tuk'), deltog, *imp.* af Partake.
Par'tridge (pär'tridsj), *n.* Agerhøne.
Par-tu'ri-ent (pär-tjų'ri-ənt), *a.* fødende.
Par'tu-ri'tion (pär'tjü-risj'øn), *n.* Fødsel, Nedkomst.
Par'ty (pär'ti), *n.* Parti; Antal, Mængde, Afdeling; Selskab; Del; Andel; Deltager; Part (En af dem, der have Stridighed med hinanden), Side; Person, Mand, En; Detachement (Soldater); *a.* T. delt (i Vaaben).
Par'ty-col'ored (pär'ti-køl'ørd), *a.* broget, spraglet.
Pas'chal (pæs'kəl), *a.* som hører til Paaske, Paaske-.
Pa-sha' (på-sją' eller pâ'sjå), *n.* se Pacha.
Pa-sha'lic (på-sjä'lik), *n.* Paschalik.
Pas'quin-ade' (pæs'kwin-eid'), *n.* Skandskrift, Spotteskrift, Pasquil; *v.* satirisere, spotte.
Pass (pås), *n.* Pas (snæver Indgang eller Gjennemgang, Snævring, Kløftvej; Gang, Gjennemgang, Vej; Rejsepas, Lejde); en skriftlig Befaling til at sende eller henvise (til et bestemt Sted; især til at henvise en Forsørgelsesberettiget til hans eget Sogn); Trin, Grad, Punkt (hvortil man stræber eller er kommen); det at bestaa (ved en Examen); Tilstand, Stilling; T. Udfald (i Fegtekunsten); *v.* passere; gaa, bevæge sig; færdes, kjøre, ride, rejse; gaa over (fra en Sag til en anden); være gangbar, gjelde; gaa forbi; forsvinde; lade gaa, sætte i Bevægelse; sende, skikke; drive; gaa eller rejse over eller igjennem; overgaa, være fortrinligere end; gaa videre end; forbigaa; springe over, udelade, overse; tilbringe (sit Liv, sin Tid); overdrage, overlade, afstaa; udsige, affige; lade gjelde, antage; udstede, gjøre retsgyldig; ende, bringe til Ende; overstaa, udholde; T. passe (i Kortspil); gjøre et Udfald (i Fegtning).
Pass'a-ble (pås'å-bl), *a.* som man kan passere eller sætte over, passabel, farbar, fremkommelig; gangbar; taalelig, middelmaadig, som kan passere.
Pass'a-bly (pås'ä-bli), *ad.* taalelig.
Pas'sage (pæs'sədsj), *n.* Gjennemgang, Gjennemrejse, Overfart; Rejse; Gang, Vej, Udvej, Udgang eller Indgang; Sted (i en Bog), Sats (i et Musikstykke); Betaling for Overfart; Hændelse, Begivenhed; Anliggende; Pasch (et Spil med Tærninger).
Pass'-book (pås'buk), *n.* Kontrabog.
Pas'sen-ger (pæs'sən-djør), *n.* Rejsende, Passager.
Pas'si-bil'i-ty (pæs'si-bil'i-ti), *n.* Modtagelighed, Passibilitet.
Pas'si-ble (pæs'si-bl), *a.* modtagelig for Indtryk (af ydre Indvirkninger), passibel.
Pass'ing (pås'ing), *a.* (jvf. Pass, *v.*) overgaaende, fortræffelig, fortrinlig, uforlignelig; *ad.* overordentlig, særdeles, ualmindelig, meget, saare.
Pas'sion (pæsj'øn), *n.* Liden, lidende Tilstand; Lidenskab, heftig Sindsbevægelse, Heftighed, Hidsighed, Forbitrelse; heftig Begjærlighed, Kjærlighed, Tilbøjelighed, Forkjærlighed;

Nidkjærhed, Iver; Lidelse (Kristi); *v.* være eller komme i heftig Bevægelse.

Pas'sion-ate (pæs'j'ŏn-ĕt), *a.* lidenskabelig, heftig; hidsig.

Pas'sion-ate-ly (pæs'j'ŏn-ĕt-li), *ad.* paa en heftig eller lidenskabelig Maade.

Pas'sion-flow'er (pæs'j'ŏn-flau'ŏr), *n.* Passionsblomst.

Pas'sion-less (pæs'j'ŏn-lĕs), *a.* uden Lidenskab, rolig.

Pass'ive (pæs'siv), *a.* lidende, passiv; rolig (ikke handlende, ikke modstaaende); T. passiv.

Pas'sive-ly (pæs'siv-li), *ad.* lidende, passiv.

Pass'o-ver (pås'ö-vŏr), *n.* Jødernes Paaskefest; Paaskelam.

Pass'port (pås'pört), *n.* Rejsepas, Pas.

Pass'word (pås'wŏrd), *n.* hemmelig Parol, Feltraab.

Past (påst), *a.* & *prp.* forløben; forbi; over; mere end, længere end; *n.* forbigangen Tid.

Paste (peist), *n.* sammenblandet klæbrig Masse; Dej; Klister; Ler (eller et mineralsk Stof, hvoraf et andet Stof er omgivet); Paste, eftergjort Ædelsten; *v.* overstryge med Klister, klistre.

Paste'board (peist'börd), *n.* Pap, Pappapir.

Pas'tern (pæs'tørn), *n.* Kode.

Pas-tille' (pæs-til'), *n.* Røgelseslys; Pastille (Brystsukker); Pastel, Farvestift.

Pas'time (pås'taim), *n.* Tidsfordriv, Morskab.

Pas'tor (pås'tør), *n.* Hyrde; Sjælesørger, Pastor, Præst; Rosendrossel (Fugl).

Pas'tor-al (pås'tør-ĕl), *a.* hyrdemæssig; landlig; præstelig, pastoral; *n.* Hyrdedigt, Hyrdesang; landligt Skuespil.

Pas'tor-ate (pås'tør-ĕt), } *n.*
Pas'tor-ship (pås'tør-sjip), }

Pastorat, en Sjælesørgers Kald, præstelig Værdighed, præstelig Virksomhed.

Pas'try (peis'tri), *n.* Tærter, smaa Kager *pl.*, Bagværk.

Past'ur-a-ble (påst'jür-å-bl), *a.* skikket til Græsgang.

Past'ur-age (påst'jür-ĕdsj), *n.* Græsning; Græsgang.

Past'ure (påst'jür), *n.* Græsning; Foder, Foring; Græsgang; *v.* græsse; sætte paa Græs.

Pas'ty (peis'ti), *n.* Postej; Bogbinder (jvf. Paste).

Pat (pæt), *n.* let hurtigt Slag, Klap; liden Klump, Klat (f. Ex. Smør); *v.* slaa eller banke let, klappe.

Pat (pæt), *a.* & *ad.* passende, bekvem, tilpas, præcis, nøjagtig.

Patch (pætsj), *n.* Lap, Flik; lidet Stykke (indsat i broget Arbejde); Plet (Jord); Skjønplaster, Skjønplet; En som er klædt i en broget Dragt eller i lappet Tøj, Nar, Bajads, sjofel Karl; *v.* lappe, flikke, bøde; pryde med Skjønpletter (Ansigtet).

Patch'work (pætsj'wŏrk), *n.* Stykkeværk, Arbejde sammensat af Stykker; Flikkeværk.

Pate (peit), *n.* Hoved (nu kun i foragtelig Betydning).

Pat'en (peit'n), *n.* Patene, Disk, Kalkdisk (Oblat-Tallerken, som tillige tjener til Kalklaag).

Pat'ent (pæt'ĕnt), *a.* aaben, offentlig; bevilget ved et Patent, patenteret; *n.* Patent, aabent Brev; Eneret.

Pat'ent-ee' (pæt'ĕnt-i'), *n.* En som har faaet Patent eller Eneret, Patenthaver.

Pa-ter'nal (på-tør'nĕl), *a.* faderlig; fædrene, Fædre-.

Pa-ter'ni-ty (på-tør'ni-ti), *n.* Faderlighed, Paternitet.

Pa'ter-nos'ter (pei'tør-nås'tør), *n.* Paternoster, Fadervor; Rosenkrans.

Path (päth), *n.* Fodvej, Sti; Vej (ogsaa *fig.*); *v.* gaa, vandre.

Pa-thet'ic (på-thĕt'ĭk), *a.* pathetiſk, rørende, højtidelig.
Path'less (päth'lĕs), *a.* uvejſom, vejløs.
Path'o-log'ic (păth'ö-lŏdj'ĭk), *a.* T. pathologiſk, til Sygdomslæren henhørende.
Path'o-log'ic-al (păth'ö-lŏdj'ĭk-ĕl), ſe Pathologic.
Pa-thol'o-gist (på-thŏl'ö-djĭſt), *n.* Patholog, Sygdomskjender.
Pa-thol'o-gy (på-thŏl'ö-djĭ), *n.* Sygdomslære, Pathologi.
Pa'thos (pē'thŏs), *n.* Pathos, det Højtidelige, det Rørende.
Path'way (päth'wē), *n.* Fodſti, Fodvej, Gangſti.
Pa'tience (pē'ſjĕns), *n.* Taalmodighed, Taalmod, Taalſomhed, Langmodighed.
Pa'tient (pē'ſjĕnt), *a.* ſom kan taale; taalmodig, taalſom, langmodig; *n.* det ſom paavirkes (af noget Ydre), lidende Del (modſat virkende); Syg, Patient.
Pa'tient-ly (pē'ſjĕnt-lĭ), *ad.* ſe Patient, *a.*
Pa'tri-arch (pē'trĭ-ärk), *n.* Patriark.
Pa'tri-arch'al (pē'trĭ-ärk'ĕl), *a.* patriarkalſk.
Pa'tri-arch'ate (pē'trĭ-ärk'ĕt), *n.* Patriarkat.
Pa-tri'cian (på-trĭſj'ĕn), *a.* patriciſk, adelig; *n.* Patricier, Adelsmand (i det gamle Rom).
Pat'ri-mo'ni-al (păt'rĭ-mō'nĭ-ĕl), *a.* arvet fra Faderen, patrimonial.
Pat'ri-mo-ny (păt'rĭ-mö-nĭ), *n.* Fædrenearv, Arv, Arvegods.
Pa'tri-ot (pē'trĭ-ŏt), *n.* Fædrelandsven, Patriot.
Pa'tri-ot'ic (pē'trĭ-ŏt'ĭk), *a.* patriotiſk.
Pa'tri-ot-ism (pē'trĭ-ŏt-ĭsm), *n.* Fædrelandskjærlighed, Patriotisme.
Pa-tris'tic (på-trĭs'tĭk), *a.* ſom hører til Kirkefædrene.
Pa-trol' (på-trōl'), *n.* omgaaende Vagt, Runde, Patrol; *v.* patrollere, gjøre Runde.
Pa'tron (pē'trŏn), *n.* Patron, Beſkytter, Velynder; Skytshelgen; Kirkepatron, Kaldsherre; S. T. Skipper (paa Smaaſkibe); Kvartermeſter paa Barkaſſen (til Ordlogs).
Pat'ron-age (păt'rŏn-ĕdsj), *n.* Beſkyttelſe; Patronat, Kaldsret.
Pat'ron-al (păt'rŏn-ĕl), *a.* beſkyttende, Skyts-.
Pa'tron-ess (pē'trŏn-ĕs), *n.* Beſkytterinde, Velynderinde, Patroneſſe; Skytshelgen.
Pat'ron-ize (păt'rŏn-ais), *v.* beſkytte, tage i Beſkyttelſe; begunſtige; unde ſin Næring eller Søgning.
Pat'ro-nym'ic (păt'rö-nĭm'ĭk), *a.* benævnet efter Faderen eller efter Stammenavnet, patronymiſk; *n.* Slægtnavn, Patronymikon.
Pat'ten (păt'tĕn), *n.* (et Slags Træſaaler eller Overſko af Træ med en Jernring midt under, ſom Fruentimmer gaa med i ſølet Føre), Træ-Galoſke; T. Søjlefod.
Pat'ter (păt'tör), *v.* plaſke, piſke (ſom Regn eller Hagl); trampe, traſke (om Lyden af mange Fodtrin); tale; *n.* Tale, Samtale; højtravende Tale (paa Gaden).
Pat'tern (păt'tørn), *n.* Forbillede, Mønſter; *v.* efterligne; tjene til Mønſter.
Pat'ty (păt'tĭ), *n.* liden Poſtej.
Pau'ci-ty (pą'ſĭ-tĭ), *n.* Faahed, Ringhed i Antal.
Paunch (pąntsj eller päntsj), *n.* Bug, Underliv; Vom (Drøvtyggernes); *v.* ſkjære op og tage Indvoldene ud.
Pau'per (pą'pör), *n.* Fattig, Almisſelem.
Pau'per-ism (pą'pör-ĭsm), *n.* Fattigdom; Trængende ſom ere paa Fattigvæſenet *pl.*; Fattigvæſen.
Pause (pąs), *n.* Pauſe, Afbrydelſe, Standsning; Hviletid; Betænkningstid; Betænkelighed, Tvivl; T. Fer-

mat (i Musik; jvf. Rest, *n.*); *v.* holde inde, standse, pausere; vente; betænke sig, overveje.

Pave (pēiv), *v.* belægge med Sten, brolægge; bane.

Pave'ment (pēiv'mĕnt), *n.* Brolægning, Stenbro; Fortoug; Stengulv.

Pav'er (pēiv'ør), } *n.* Brolægger.
Pav'ier (pēiv'jør), }

Pa-vil'ion (på-vil'jøn), *n.* Pavillon (et Telthus; Lysthus med rundt eller hvælvet Tag; en Tilbygning eller Sidebygning ved et Palads); *v.* forsyne med Telte; bedække eller beskytte ved et Telt.

Paw (på), *n.* Pote, Lab, Klo, Fod (et Rovdyrs); Haand, Næve; Fod; *v.* stampe, skrabe, stryge (med Foden); berøre ubehændig, begramse, tage klodset paa; sledske for.

Pawn (pån), *n.* Pant, Underpant; *v.* pantsætte, give eller sætte i Pant.

Pawn'bro-ker (pån'brō-kør), *n.* privilegeret Pantelaaner.

Pay (pēi), *v.* [*imp.* & *p. p.* PAID] betale; bøde, undgjelde; *fig.* gjengjelde; slaa; S. T. lapsalve; bege; *n.* Betaling; Løn, Sold.

Pay'a-ble (pēi'å-bl), *a.* betalelig; som som skal betales, forfalden, at betale.

Pay'–day (pēi'dēi), *n.* Betalingsdag.

Pay-ee' (pēi-ī'), *n.* En til hvem Betaling gives.

Pay'er (pēi'ør), *n.* Betaler; Kasserer.

Pay'–mas'ter (pēi'mås'tør), *n.* Kasserer, Kassemester.

Pay'ment (pēi'mĕnt), *n.* Betaling.

Pea (pī), *n.* Ært.

Peace (pīs), *n.* Fred; Ro, Stilhed; Tavshed; Udsoning; *i.* stille!

Peace'a-ble (pīs'å-bl), *a.* fredelig; rolig, uforstyrret.

Peace'a-bly (pīs'å-blī), *ad.* paa en fredelig, uforstyrret Maade.

Peace'ful (pīs'føl), *a.* fredelig; rolig, blid, mild.

Peace'ful-ly (pīs'føl-lī), *ad.* fredeligen, roligen; mildt, blidt.

Peace'–mak-er (pīs'mēik-ør), *n.* Fredsmægler, Fredsstifter.

Peace'–of'fi-cer (pīs'ɑf'fī-sør), *n.* Politibetjent.

Peach (pītsj), *n.* Fersken.

Peach (pītsj), *v.* klage, anklage, angive, sladre (Ordet er en gammel Forkortelse af Impeach, og bruges nu kun i lavere Tale); *n.* Angiver (en lejet Person til at kontrolere Omnibus-Konduktøren).

Pea'cock (pī'kɑk), *n.* Paahane; Paafugl.

Pea'hen (pī'hĕn), *n.* Paahøne.

Peak (pīk), *n.* Spids, Top (af en Høj eller et Bjerg); Spids, Snip; *v.* være eller blive tynd og mager (spidsnæset), se sygelig ud, skrante; være eller blive modløs, spille en foragtelig Rolle, krybe, snige sig.

Peal (pīl), *n.* stærk vedvarende Støj eller Lyd (af Krigsvaaben, Klokker, musikalske Instrumenter, Torden osv.), Dundren, Skrald, Brag, Gny, Ringen, Larm; Raaben, Skrigen; et Sæt Klokker som ringes tilsammen; *v.* lyde stærkt, skralde, klingre, tordne; bedøve (ved Larm).

Pear (pær), *n.* Pære.

Pearl (pørl), *n.* Perle (ogsaa *fig.* om en Taare, Dugdraabe osv.); hvid Plet i Øjet; Perleskrift; *v.* pryde med Perler; perle.

Pearl'ash (pørl'æsj), *n.* Perleaske (reneste Potaske).

Pearl'y (pørl'ī), *a.* perlerig; perleklar, Perle-.

Peas (pīs), *n. pl.* (af Pea), Ærter *pl.*

Peas'ant (pĕs'ĕnt), *n.* Bonde, Landmand.

Peas'ant-ry (pĕs'ĕnt-rī), *n.* Bondestand, Bønderfolk, Bønder *pl.*; Bondevæsen, Plumphed.

Pease (pīs), *n.* Ærter *pl.* (kollektivt).

Peat (pīt), *n.* Tørv (til at brænde); Brunkul.

Peb'ble (pĕb'bl), *n.* liden Sten, Rulle-

Peb'bly (pĕb'blĭ), *a.* stenet, fuld af Smaastene.
Pe-can' (pĭ-kǣn'), *n.* en Art nordamerikansk Valnødtræ.
Pec'ca-bil'i-ty (pĕk'kå-bĭl'ĭ-tĭ), *n.* Syndighed.
Pec'ca-ble (pĕk'kå-bl), *a.* syndig.
Pec'ca-dil'lo (pĕk'kå-dĭl'lö), *n.* liden Synd, liden Fejl.
Pec'cant (pĕk'kĕnt), *a.* syndig, strafværdig; skadelig, fordærvelig (for Legemet); urigtig, mangelfuld.
Peck (pĕk), *n.* en Fjerdedel af en engelsk Skjeppe (se Bushel), lidt over to danske Fjerdingkar; Mængde, Hob (se Pack, hvormed Ordet i denne Betydning er forvexlet).
Peck (pĕk), *v.* pikke, hakke; pille op (med Næbbet).
Pec'ti-nal (pĕk'tĭ-nĕl), *a.* kamformig.
Pec'to-ral (pĕk'tö-rĕl), *a.* som angaar Brystet, Bryst-; *n.* Brystmiddel, Brystlægedom; Brystplade, Brystskjold; T. Brystfinne.
Pec'u-late (pĕk'jü-leĭt), *v.* begaa Underslæb, begaa Kassetyveri.
Pec'u-la'tion (pĕk'jü-leĭ'sjøn), *n.* Underslæb, Kassetyveri.
Pec'u-la'tor (pĕk'jü-leĭ'tør), *n.* En som begaar Underslæb, Kassetyv.
Pe-cul'iar (pĭ-kju̯l'jør), *a.* egen, ejendommelig; besynderlig, særegen, særdeles; *n.* privat Ejendom; særegen Rettighed, Myndighed eller Jurisdiktion; privilegeret Kapel, afsondret (under dets egen Jurisdiktion staaende) Kirkesogn.
Pe-cul'iar'i-ty (pĭ-kju̯l'jǣr'ĭ-tĭ), *n.* Egenhed, Ejendommelighed.
Pe-cul'iar-ly (pĭ-kju̯l'jør-lĭ), *ad.* paa en ejendommelig Maade; i Særdeleshed.
Pe-cun'ia-ry (pĭ-kju̯n'jå-rĭ), *a.* som angaar Penge; som bestaar i Penge, Penge-, pekuniær.
Ped'a-gog'ic-al (pĕd'å-gạdj'ĭk-l), *a.* pædagogisk.
Ped'a-gog-ism (pĕd'å-gạg-ĭsm), *n.* Skolelærer-Embede.
Ped'a-gogue (pĕd'å-gạg), *n.* Skolelærer, Pædagog (som oftest foragteligt), Pedant; *v.* undervise, hovmesterere.
Pe'dal (pĭ'dĕl), *a.* som hører til Foden, Fod-.
Ped'al (pĕd'ĕl), *n.* Pedal.
Ped'ant (pĕd'ĕnt), *n.* Pedant.
Pe-dant'ic (pĭ-dĕnt'ĭk), *a.* pedantisk.
Ped'ant-ry (pĕd'ĕnt-rĭ), *n.* Pedanteri.
Ped'dle (pĕd'dl), *v.* have travlt med Smaating eller Ubetydeligheder; sælge Smaakram; drive Handel med Smaakram.
Ped'dler (pĕd'dlør), *n.* En som gaar omkring og sælger Smaakram.
Ped'es-tal (pĕd'ĕs-tĕl), *n.* Fodstykke, Søjlefod, Piedestal.
Pe-des'tri-an (pĭ-dĕs'trĭ-ĕn), *a.* til Fods, Fod-; *n.* Fodgjænger, Fodrejsende; god Fodgjænger.
Pe-des'tri-an-ism (pĭ-dĕs'trĭ-ĕn-ĭsm), *n.* Rejsen til Fods; det at gjøre Fodture.
Ped'i-gree (pĕd'ĭ-grĭ), *n.* Stamtavle, Slægtregister.
Ped'i-ment (pĕd'ĭ-mĕnt), *n.* en lav trekantet eller hvælvet Gavl (til Prydelse over Porte, Døre, Vinduer og Nischer), Fronton.
Pe'do-bap'tism (pĭ'dö-bǣp'tĭsm), *n.* Barnedaab.
Pe'do-bap'tist (pĭ'dö-bǣp'tĭst), *n.* Forsvarer af Barnedaaben.
Pe-dun'cle (pĭ-døng'kl), *n.* Blomsterstilk.
Peel (pïl), *v.* pille Skallen eller Barken af, afskalle, skrælle; skalles, gaa af som Skjæl; *fig.* afklæde; afklæde sig (til Nævekamp); plyndre; *n.* Skal, Hinde.
Peel (pïl), *n.* Ovnskuffe, Ovnskyder.
Peel (pïl), *n.* (skotsk) befæstet Sted, Fæstning.
Peep (pïp), *v.* pippe (om Fugleunger i Reden).
Peep (pïp), *v.* pippe frem, komme til Syne, komme frem, vise sig, kige frem;

kige, tikke; *n.* første Fremkomst, Fremspiren, Frembrud; Kigen, Blik, Øjekast.

Peer (pïr), *v.* komme tilsyne, kige frem, frembryde; kige.

Peer (pïr), se Pier.

Peer (pïr), *n.* Ligemand, Lige; Kammerat, Staldbroder, Selskabsbroder, Fælle; Pair (en Adelig som har Sæde og Stemme i Parlamentets Overhus), Overparlaments-Herre.

Peer'age (pïr'ëdsj), *n.* en Pairs Værdighed; samtlige Pairer *pl.*, Rigsadel.

Peer'ess (pïr'ës), *n.* en adelig Dame, Adelsfrue.

Peer'less (pïr'lës), *a.* mageløs, uforlignelig.

Pee'vish (pï'vïsj), *a.* vranten, pirrelig, fortrædelig, knarvorn, gnaven, egensindig.

Pee'vish-ly (pï'vïsj-li), *ad.* se Peevish.

Pee'vish-ness (pï'vïsj-nës), *n.* Vrantenhed, Pirrelighed, Knarvornhed, Egensindighed.

Peg (pëg), *n.* Pløg, Pind, Stift, Trænagle, Knag; Skrue (paa Strængeinstrumenter); Stød med stiv Arm; et Navn forkortet af Margareth; Genevre og Sodavand; Shilling; *v.* befæste med en Pløg eller en Pind, pløgge, pinde, stikke fast.

Pelf (pëlf), *n.* Penge *pl.*, Rigdom, Mammon.

Pel'i-can (pël'i-kën), *n.* Pelikan (Fugl).

Pe-lisse' (pi-lïs'), *n.* Pels, Pelskjole (en Dames).

Pell (pël), *n.* Skind eller Hud (se Pelt); Pergamentsrulle, *pl.* Pergamenter *pl.*

Pel'let (pël'lët), *n.* liden Kugle; Kugle af Dej (stundom brugt i skrømtede Dueller); *v.* danne til Smaakugler.

Pel'li-cle (pël'li-kl), *n.* tynd Hud, Hinde; Skind (som samler sig paa et Fluidum).

Pell-mell' (pël-mël'), *ad.* sammenblandet, ifleng, i Uorden, forstyrret, hulter-til-bulter.

Pel-lu'cid (pël-ljü'sïd), *a.* gjennemsigtig, klar.

Pelt (pëlt), *n.* Pels (af et Dyr), Skind, Hud.

Pelt (pëlt), *n.* lidet Skjold.

Pelt (pëlt), *v.* kaste; kaste med (noget); overkaste, overdænge, overøse (ogsaa *fig.*); piske (som Regn eller Hagel); ile eller piske afsted; *n.* Slag, Kast; *fig.* Heftighed.

Pelt'ry (pëlt'ri), *n.* Peltsværk.

Pel'vis (pël'vïs), *n.* T. Bækken.

Pem'mi-can (pëm'mi-kën), *n.* Pemmikan eller Pemmikon (amerikansk tørret Bøffelkjød); tørret, pulveriseret og med Fedt blandet Kjød (til lange Sørejser).

Pen (pën), *v.* indelukke, indespærre, indeslutte (ogsaa *fig.*), drive ind i Folden; *n.* Indelukke, Hønsesti, Hønsebur, Faaresti, Faarehus.

Pen (pën), *n.* Pennefjeder; Pen; *v.* skrive, føre i Pennen, nedskrive; optegne.

Pe'nal (pi'nël), *a.* straffende; om Straf handlende; som har Straf til Følge.

Pen'al-ty (pën'ël-ti), *n.* Straf (tildømt efter Loven); Bod, Pengestraf.

Pen'ance (pën'ëns), *n.* Bod, Ponitens; Bodfærdighed.

Pence (pëns), *n. pl.* af Penny.

Penchant (pang'sjang'), *n.* Tilbøjelighed, Hang.

Pen'cil (pën'sïl), *n.* Pensel; Blyant, Griffel, Stift.

Pend'ant (pënd'ënt), *n.* Ørenring, Ørehæng, hængende Smykke, nedhængende Forsiring, Hængelampe til Gas; Vimpel (se Pennant); S. T. Topreb.

Pend'en-cy (pënd'ën-si), *n.* Opsættelse, Forhaling.

Pend'ent (pënd'ënt), *a.* hængende, svævende; heldende, fremragende, udhængende.

Pend'ing (pënd'ing), *a.* svævende, verserende (for Retten), uafgjort; *prp.* under, medens (Noget endnu er for).

Pend'u-lous (pënd'jü-lŏs), *a.* hængende, svævende, svingende.

Pend'u-lum (pënd'jü-lŏm), *n.* Svingvægt, Pendul eller Pendel; Perpendikel.

Pen'e-tra-bil'i-ty (pën'ï-trå-bil'ï-tï), *n.* Gjennemtrængelighed.

Pen'e-tra-ble (pën'ï-trå-bl), *a.* gjennemtrængelig; *fig.* modtagelig, som kan røres.

Pen'e-trate (pën'ï-trēit), *v.* gjennemtrænge, trænge ind i (ogsaa *fig.*); udgrunde.

Pen'e-tra'tion (pën'ï-trē'shŏn), *n.* Indtrængen, Gjennemtrængen; Indsigt, Skarpsindighed.

Pen'e-tra'tive (pën'ï-trē'tiv), *a.* gjennemtrængende, skarp (ogsaa *fig.*).

Pen'guin (pën'gu̯in), *n.* Pingvin, Fedtgaas; et Slags Ananas.

Pen-in'su-la (pën-in'shü-lå), *n.* Halvø.

Pen-in'su-lar (pën-in'shü-lør), *a.* som hører til en Halvø.

Pen'i-tence (pën'ï-tëns), *n.* Anger, Ruelse, Bod.

Pen'i-tent (pën'ï-tënt), *a.* bodfærdig, angerfuld; *n.* bodfærdig Synder; En som gjør Bod; Skriftebarn.

Pen'i-ten'tial (pën'ï-tën'shël), *a.* angerfuld, bodfærdig; Bods-, paalagt som Bod; *n.* Pønitentiale (en Bog om Bod og Aflad).

Pen'i-ten'ti-a-ry (pën'ï-tën'shï-å-rï), *n.* Bodspræst, Pønitentiarius; Bodfærdig; Skriftestol; Fængsel, Forbedringshus (af en egen Indretning, og hvor der med Iver sørges for Fangernes moralske Forbedring).

Pen'i-tent-ly (pën'ï-tënt-lï), *ad.* se Penitent, *a.*

Pen'knife (pën'naif), *n.* Penneknив.

Pen'man (pën'mën), *n.* Skrivemester; Skribent.

Pen'man-ship (pën'mën-shïp), *n.* Skrivekunst; Skjønskrivning.

Pen'nant (pën'nënt), *n.* lidet Flag; Vimpel.

Pen'nat-ed (pën'nēit-ëd), *a.* vinget; T. finnet (om Blade).

Pen'ni-less (pën'nï-lës), *a.* uden Penge, pengeløs, fattig.

Pen'non (pën'nŏn), *n.* lidet Flag (jvf. Pennant).

Pen'ny (pën'nï), *n.* engelsk Penning eller Penge; *fig.* Skilling (en liden ubetydelig Sum); Penge *pl.*

Pen'ny-post (pën'nï-pōst), *n.* Fodpost (i London).

Pen'ny-roy'al (pën'nï-røi'ël), *n.* Polej-Mynte (Plante).

Pen'ny-weight (pën'nï-u̯ēit), *n.* Penningvægt (24 Gran Troy-Vægt).

Pen'ny-wise (pën'nï-u̯ais), *a.* sparsom i Smaating, som holder paa Skillingen og lader Daleren gaa.

Pen'ny-worth (pën'nï-u̯ërth), *n.* for en Penning (o: saa meget man kan faa for en Penning); godt Kjøb; Kjøb, Handel; Ubetydelighed, liden Del.

Pen'sile (pën'sil), *a.* hængende; svævende.

Pen'sion (pën'shŏn), *n.* Pension, Efterløn; Kostpenge *pl.*; Tiende-Penge *pl.* (til visse Kirker); *v.* give Pension, underholde ved Pension.

Pen'sion-a-ry (pën'shŏn-å-rï), *a.* Pensions-; *n.* Pensionær.

Pen'sion-er (pën'shŏn-ør), *n.* Pensionær; betalende Kostgjænger (Student af anden Rang i Cambridge; jvf. Commoner).

Pen'sive (pën'siv), *a.* tankefuld, forbybet i Tanker, eftertænksom; tungsindig, sørgmodig.

Pen'sive-ly (pën'siv-lï), *ad.* se Pensive.

Pen'sive-ness (pën'siv-nës), *n.* Eftertænksomhed; Tungsindighed, Melankoli.

Pen'-stock (pën'stŏk), *n.* Sluse.

Pent (pënt), *imp.* & *p. p.* af Pen; *a.* hængende, fremstaaende.
Pen'ta-gon (pën'tå-gqn), *n.* Femkant.
Pen-tag'o-nal (pën-tæg'ö-nël), *a.* femkantet.
Pen'ta-graph (pën'tå-græf), *n.* et Slags Tegneredskab (til at aftegne en Figur i forskjellige Størrelser).
Pen'ta-he'dral (pën'tå-hi'drël), *a.* pentaedrisk, som har fem lige store Flader.
Pen'ta-he'dron (pën'tå-hi'drøn), *n.* Pentaeder.
Pen-tam'e-ter (pën-tæm'i-tør), *n.* T. Pentameter, Femfodsvers; *a.* pentametrisk, femfodet.
Pen-tan'gu-lar (pën-tæng'gjü-lør), *a.* femkantet.
Pen'ta-teuch (pën'tå-tjuk), *n.* de fem Mosebøger, Pentateuk.
Pen'te-cost (pën'ti-kqst), *n.* Pintsefest (Jødernes), Pintse.
Pent'-house (pënt'haus), *n.* Regnskur, Bislag, Skjermtag.
Pen'tile (pën'tail), *s.* hul Tagsten, Hultegl.
Pe'nult (pi'nølt eller pi-nølt'), *n.* næstsidste Stavelse.
Pe-nul'ti-ma (pi-nøl'ti-må), se Penult.
Pe-nul'ti-mate (pi-nøl'ti-mët), *a.* næstsidste.
Pe-num'bra (pi-nøm'brå), *n.* Halvskygge (som taber sig i Lyset).
Pe-nu'ri-ous (pi-njų'ri-øs), *a.* sparsommelig (som om af Trang); karrig, gjerrig.
Pe-nu'ri-ous-ly (pi-njų'ri-øs-li), *ad.* se Penurious.
Pe-nu'ri-ous-ness (pi-njų'ri-øs-nës) *n.* Sparsommelighed; Karrighed.
Pen'u-ry (pën'jü-ri), *n.* Trang, Armod, stor Fattigdom.
Pe'on (pi'qn), *n.* (i Indien) Infanterist; indfødt Politibetjent; Tjener, Dreng.
Pe'o-ny (pi'ö-ni), *n.* Pion (Plante).
Peo'ple (pi'pl), *n.* Folk; Nation; man; *v.* befolke.
Pep'per (pëp'pør), *n.* Peber; *v.* pebre; tildænge, gjennemprygle, prygle af; overdænge med Skud; skyde.
Pep'per-mint (pëp'pør-mint), *n.* Pebermynte.
Pep'per-y (pëp'pør-i), *a.* pebret; bredladen, pirrelig.
Pep'tic (pëp'tik), *a.* Fordøjelsen befordrende, peptisk.
Per'ad-vent'ure (për'æd-vënt'jür), *ad.* ved en Hændelse; maaske, det kan være.
Per-am'bu-late (pør-æm'bjü-leit), *v.* gjennemvandre, gjennemrejse; rejse omkring; efterse, visitere, syne.
Per-am bu-la'tion (pør-æm'bjü-lei'sjøn), *n.* Gjennemvandring, Gjennemstrejfen; Distrikt, Jurisdiktion; aarligt Syn (over et Sogns Grænser).
Per-am'bu-la'tor (pør-æm'bjü-lei'tør), *n.* Omvandrer, Omrejsende; Barnevogn (som skydes frem); T. Hodometer, Vejmaaler.
Per-ceiv'a-ble (pør-siv'å-bl), *a.* bemærkelig, mærkelig, kjendelig.
Per-ceive' (pør-siv'), *v.* fornemme, føle, se, mærke, iagttage, bemærke; fatte, begribe, forstaa.
Per-cent'age (pør-sënt'ëdsj), *n.* Procentbetaling.
Per-cep'ti-ble (pør-sëp'ti-bl), *a.* fornemmelig, mærkelig; følelig.
Per-cep'ti-bly (pør-sëp'ti-bli), *ad.* se Perceptible.
Per-cep'tion (pør-sëp'sjøn), *n.* Iagttagelse, Fornemmelse, Følelse; Begreb.
Per-cep'tive (pør-sep'tiv), *a.* følende, iagttagende.
Perch (pørtsj), *n.* Maalestang, Rode ($5\frac{1}{2}$ yards); Stang, Pind (hvorpaa Fugle sætte sig); *fig.* Hvilested, Tilflugtssted; T. Langvogn; *v.* sætte sig (paa en Stang, en Gren, et Træ); sidde (som en Fugl paa en Pind).

Perch (pørtsj), *n.* Aborre.

Per-chance' (pør-tjåns'), *ad.* maaske, kanske.

Per-cip'i-ent (pør-sip'i-ënt), *a.* fornemmende, iagttagende, følende; *n.* opfattende eller iagttagende Væsen, tænkende Væsen.

Per'co-late (pør'kö-leit), *v.* gjennemsi, filtrere; *fig.* drøfte.

Per'co-la'tion (pør'kö-lei'sjøn), *n.* Gjennemsining, Filtrering.

Per-cus'sion (pør-kösj'øn), *n.* Gjennemrystelse, Rystelse; Slag, Stød; Lyd- eller Klangvirkning.

Per-cu'tient (pør-kju'sjënt), *a.* rystende, slaaende, stødende.

Per-di'tion (pør-disj'øn), *n.* Fortabelse, Fordærvelse, Undergang.

Per-due' (pør-dju'), *a.* tabt, forloren; *ad.* skjult, i Baghold; *n.* En som ligger i Baghold; Soldat paa en farlig Post.

Per'e-gri-na'tion (për'i-gri-nei'sjøn), *n.* Vandring, Rejse, Ophold i Udlandet.

Per'emp-to-ri-ly (për'ëmp-tö-ri-li), *ad.* absolut ubetinget, rent ud, bestemt.

Per'emp-to-ri-ness (për'ëmp-tö-ri-nës), *n.* det Afgjørende, Bestemthed.

Per'emp-to-ry (për'ëmp-tö-ri), *a.* afgjørende, endelig, peremtorisk; bestemt, ubevægelig; ubøjelig, haardnakket.

Per-en'ni-al (pør-ën'ni-ël), *a.* som varer hele Aaret igjennem; vedvarende, uophørlig; fleraarig; *n.* fleraarig Plante.

Per'fect (pør'fekt), *a.* fuldendt, fuldkommen; fuldkommen duelig eller bevandret (i noget); fuldkommen (ren, syndfri, fejlfri); ubeskadiget; *n.* T. Perfektum, Førnutid; *v.* fuldende, fuldkomme, gjøre fuldkommen, bringe til Fuldkommenhed; fuldstændiggjøre, berette fuldstændig.

Per'fect-er (pør'fekt-ør), *n.* Fuldender.

Per-fec'tion (pør-fek'sjøn), *n.* Fuldkommenhed.

Per-fect'ive (pør-fekt'iv), *a.* (med: of), som fører til Fuldkommenhed, forædlende.

Per'fect-ly (pør'fekt-li), *ad.* fuldkommengjørende, paa en forædlende Maade.

Per-fid'i-ous (pør-fid'i-øs), *a.* troløs, falsk, forrædersk.

Per-fid'i-ous-ly (pør-fid'i-øs-li), *ad.* se Perfidious.

Per-fid'i-ous-ness (pør-fid'i-øs-nës) *n.* Troløshed.

Per'fi-dy (pør'fi-di), *n.* Troløshed, Falskhed, Forræderi.

Per'fo-rate (pør'fö-reit), *v.* gjennembore, gjennemstikke.

Per'fo-ra'tion (pør'fö-rei'sjøn), *n.* Gjennemboring; Hul, Aabning.

Per-force' (pør-førs'), *ad.* med Magt, med Vold; absolut, nødvendig.

Per-form' (pør-førm'), *v.* bringe i Stand, fuldføre, fuldende; udføre, forrette, gjøre, være heldig (i Udførelsen af noget); udføre en Rolle eller en musikalsk Komposition, synge, spille.

Per-form'ance (pør-førm'ëns), *n.* Fuldførelse, Fuldbyrdelse, Opfyldelse, Udøvelse; Gjerning, Handling, Daad; Fremstilling, Udførelse (Spil, Sang, Malerı osv.); Værk, Arbejde; Skrift.

Per-form'er (pør-førm'ør), *n.* Udfører (især En som viser offentlig sin Kunst), Skuespiller, Tonekunstner, Sanger, Danser osv.

Per'fume (pør'fjum eller pør-fjum'), *n.* Vellugt, Duft; Røgelse, vellugtende Vand, Parfum; *v.* gjøre vellugtende, parfumere; gjennemdufte; røge (med vellugtende Sager).

Per-fum'er-y (pør-fjum'ør-i), *n.* vellugtende Sager *pl.*

Per-func'to-ry (pør-fængk'tö-ri), *a.* ligegyldig, skjødesløs, overfladisk, løselig.

Per-haps' (pør-hæps'), *ad.* maaske, kanske.

Pe'ri (pi'ri), *n.* Peri (et Slags Fe i Østerlandene).
Per'i-car'di-um (pĕr'i-kär'di-ŭm), *n.* Hjertepose.
Per'i-carp (pĕr'i-kärp), *n.* T. Frugtgjemme, Frødække.
Per'i-gee (pĕr'i-djī), *a.* T. Perigæum (en Planet-Banes nærmeste Punkt ved Jorden).
Per'i-hel'ion (pĕr'i-hīl'jŏn), *n.* T. Perihelium (en Planet-Banes nærmeste Punkt ved Solen).
Per'il (pĕr'il), *n.* Fare; Risiko; *v.* vove.
Per'il-ous (pĕr'il-ŭs), *a.* farlig; vovelig.
Pe-rim'e-ter (pi-rim'i-tŏr), *n.* Omkreds, Omfang.
Pe'ri-od (pi'ri-ŏd), *n.* Periode (Tidskreds, Omløbstid; Tidsrum; flere til et Helt forbundne Sætninger); Slutning, Ende; Punktum; *v.* ende, slutte.
Pe'ri-od'ic-al (pi'ri-ŏd'ik-ĕl), *a.* periodisk; regelmæssig afvexlende; *n.* Tidsskrift.
Pe'ri-od'ic-al-ly (pi'ri-ŏd'ik-ĕl-i), *ad.* paa en periodisk, regelmæssig Maade.
Pe-riph'er-y (pi-rif'ŏr-i), *n.* Omkreds, Periferi.
Per'i-phrase (pĕr'i-frēs), **Pe-riph'ra-sis** (pi-rif'rā-sis), *n.* Omskrivning.
Per'i-phras'tic (pĕr'i-frăs'tik), *a.* omskrivende, ved Omskrivning.
Per'ip-neu'mo-ny (pĕr'ip-nju'mŏ-ni), *n.* Brystbetændelse, Lungebetændelse.
Per'ish (pĕr'isj), *v.* omkomme; dø; gaa til Grunde, fordærves; fortabes (i bibelsk Betydning); aftage, forsvinde, forgaa; forlise.
Per'ish-a-ble (pĕr'isj-ă-bl), *a.* forgjængelig; T. let fordærvelig (om Varer).
Per'i-stal'tic (pĕr'i-stăl'tik), *a.* T. sammentrækkende, ormeagtig (om Mavens og Tarmenes Bevægelse).
Per'i-style (pĕr'i-stail), *n.* Peristyl, Søjlegang som omgiver en fri Plads, Søjlehal.
Per'i-wig (pĕr'i-wig), *n.* Paryk; *v.* bedække (med en Paryk).
Per'i-wink'le (pĕr'i-wingk'l), *n.* Vintergrøn (Plante); et lidet, enskallet Bløddyr, Havsnegl, Søsnegl (som findes i stor Mængde ved Kysterne, opsamles af Børn, sælges efter Maal, spises efter en let Kogning, og tjener mange fattige Kystboere til Næring).
Per'jure (pŏr'djür), *v.* forsværge (sig, one's self); gjøre (sig) skyldig i Meneder.
Per'ju-rer (pŏr'djü-rŏr), *n.* Meneder.
Per'ju-ry (pŏr'djü-ri), *n.* falsk Ed, Meneder.
Perk (pŏrk), *v.* knejse, bryste sig; se prøvende eller nysgjerrig.
Per'ma-nence (pŏr'mă-nĕns), **Per'ma-nen-cy** (pŏr'mă-nĕn-si), *n.* Vedvaren, Vedblivelse.
Per'ma-nent (pŏr'mă-nĕnt), *a.* vedvarende, blivende; vedholdende, bestandig, varig.
Per'ma-nent-ly (pŏr'mă-nĕnt-li), *ad.* se Permanent.
Per'me-a-ble (pŏr'mi-ă-bl), *a.* gjennemtrængelig.
Per'me-ate (pŏr'mi-ĕit), *v.* gaa igjennem, gjennemtrænge.
Per me-a'tion (pŏr'mi-ĕi'sjŏn), *n.* Gjennemtrængen.
Per-mis'si-ble (pŏr-mis'si-bl), *a.* tilladelig.
Per-mis'sion (pŏr-mis'jŏn), *n.* Tilladelse, Forlov, Lov.
Per-mis'sive (pŏr-mis'siv), *a.* tilladende, tilstedende; tilladt.
Per-mit' (pŏr-mit'), *v.* tillade, tilstede, tilstaa.
Per'mit (pŏr'mit), *n.* Frisedde, Pas-[serseddel
Per-mit'tance (pŏr-mit'tĕns), *n.* Tilladelse.
Per'mu-ta'tion (pŏr'mjü-tĕi'sjŏn), *n.* Ombytning, Omtuskning; Omstillen, Omflytning.

Per-ni'cious (pør-nisj'øs), *a.* hurtig.

Per-ni'cious (pør-nisj'øs), *a.* fordærvelig, meget skadelig, ødelæggende.

Per-ni'cious-ly (pør-nisj'øs-li), *ad.* se Pernicious.

Per'o-ra'tion (për'ö-reï'sjøn), *n.* Slutning (sidste Del) af en Tale.

Per'pen-dic'u-lar (për'pën-dik'jü-lør), *a.* lodret; *n.* lodret Linie.

Per'pen-dic'u-lar-ly (për'pën-dik'jü-lør-li), *ad.* paa en lodret Maade.

Per'pe-trate (pør'pi-treït), *v.* begaa, udøve (altid om noget Ondt).

Per'pe-tra'tion (pør'pi-treï'sjøn), *n.* Udøvelse.

Per'pe-tra'tor (pør'pi-treï'tør), *n.* Udøver, Gjerningsmand.

Per-pet'u-al (pør-pët'jü-ël), *a.* uophørlig, bestandig, evig; uafbrudt.

Per-pet'u-al-ly (pør-pët'jü-ël-li), *ad.* se Perpetual.

Per-pet'u-ate (pør-pët'jü-eït), *v.* forevige, gjøre udødelig, sikre imod Forglemmelse; fortsætte uafbrudt.

Per-pet'u-a'tion (pør-pët'jü-eï'sjøn) *n.* Forevigelse, Vedligeholdelse, uafbrudt Fortsættelse.

Per'pe-tu'i-ty (pør'pi-tjų'i-ti), *n.* uafbrudt Vedvaren, Evighed, Uophørlighed.

Per-plex' (pør-plëks'), *v.* forvikle, indvikle; forurolige, sætte i Forlegenhed, forvirre.

Per-plex'i-ty (pør-plëks'i-ti), *n.* Forvikling; Forlegenhed, Uro, Forvirring.

Per'qui-site (pør'kwi-sit), *n.* tilfældig Vinding eller Fordel, Sportel, Akcidents, Emolument.

Per'ry (për'ri), *n.* Pæremost.

Per'se-cute (pør'si-kjüt), *v.* forfølge; plage, overhænge.

Per'se-cu'tion (pør'si-kjų'sjøn), *n.* Forfølgelse.

Per'se-cu'tor (pør'si-kjų'tør), *n.* Forfølger.

Per'se-ver'ance (pør'si-vïr'ëns), *n.* Udholdenhed, Standhaftighed; Fremturen.

Per'se-vere' (pør'si-vïr'), *v.* være standhaftig, udholde, vedblive; fremture.

Per'se-ver'ing-ly (pør'si-vïr'ing-li) *ad.* med Udholdenhed.

Per-sist' (pør-sist'), *v.* blive standhaftig ved (noget), vedblive at paastaa; fremture, vedblive.

Per-sist'ence (pør-sist'ëns), *n.* Vedbliven; Fremturen; Haardnakkethed.

Per'son (pør'sn), *n.* Person (ogsaa om Legemsstikkelse); Rolle.

Per'son-a-ble (pør'sjn-å-bl), *a.* velskabt, anselig, smuk; T. som har de fornødne Egenskaber til at føre en Retssag.

Per'son-age (pør'sjøn-ëdsj), *n.* Standsperson, fornem Person; Person (Figur; Karakter).

Per'son-al (pør'sjøn-ël), *a.* personlig.

Per'son-al'i-ty (pør'sjøn-ël'i-ti), *n.* Personlighed; personlig Hentydning.

Per'son-al-ly (pør'sjøn-ël-li), *ad.* personligen.

Per'son-ate (pør'sjøn-eït), *v.* forestille, efterligne; udgive (sig for); ligne; spille, optræde (i et Skuespil); fremstille, beskrive.

Per'son-a'tion (pør'sjøn-eï'sjøn), *n.* Forestillen, Efterlignelse.

Per-son'i-fi-ca'tion (pør-sqn'i-fi-keï'sjøn), *n.* Personliggjørelse, Personifikation.

Per-son'i-fy (pør-sqn'i-fai), *v.* personificere, gjøre til Person.

Per-spec'tive (pør-spëk'tiv), *a.* perspektivisk; *n.* Perspektiv; Udsigt; Kikkert; *fig.* optisk Bedrageri.

Per'spi-ca'cious (pør'spi-keï'sjøs), *a.* skarpseende, grandseende.

Per'spi-cac'i-ty (pør'spi-kæs'i-ti), *n.* Grandseenhed; skarpt Blik.

Per'spi-cu'i-ty (pør'spi-kjų'i-ti), *n.* Gjennemsigtighed; Klarhed, Tydelighed.

Per-spic'u-ous (pør-spik'jü-øs), *a.* gjennemsigtig; klar, tydelig.

Per-spir'a-ble (pər-spair'å-bl), *a.* stikket til at uddunste, uddunstende; fugtig af Sved.
Per'spi-ra'tion (pər'spi-rei'sjən), *n.* Uddunstning, Sved, Transpiration.
Per-spire' (pər-spair'), *v.* uddunste, svede, transpirere; udsvede.
Per-suade' (pər-sueid'), *v.* overtale; overtyde, overbevise.
Per-sua'si-ble (pər-suei'si-bl), *a.* som kan overtales, overtalelig.
Per-sua'sion (pər-suei'sjən), *n.* Overtalelse; Overbevisning, Tro, Mening, Tænkemaade.
Per-sua'sive (pər-suei'siv), *a.* overtalende; overbevisende; *n.* Tilskyndelse.
Per-sua'sive-ness (pər-suei'siv-nes), *n.* overtalende Kraft.
Pert (pərt), *a.* munter, livlig, rask; næsvis, uforskammet, kjæphøj.
Per-tain' (pər-tein'), *v.* tilhøre tilkomme, angaa, vedkomme, henhøre.
Per'ti-na'cious (pər'ti-nei'sjøs), *a.* haardnakket, halsstarrig; standhaftig, fast.
Per'ti-na'cious-ly (pər'ti-nei'sjøs-li), *ad.* med Haardnakkenhed, halsstarrigen.
Per'ti-nac'i-ty (pər'ti-næs'i-ti), *n.* Haardnakkenhed, Halsstarrighed; Fasthed, Standhaftighed.
Per'ti-nence (pər'ti-nens), } *n.*
Per'ti-nen-cy (pər'ti-nen-si), } det Passende, det Træffende, det Overensstemmende, Passelighed.
Per'ti-nent (pər'ti-nent), *a.* til Sagen hørende, passende, træffende, overensstemmende, stikket, tjenlig.
Per'ti-nent-ly (pər'ti-nent-li), *ad.* se Pertinent.
Pert'ly (pərt'li), *ad.* se Pert.
Pert'ness (pərt'nes), *n.* Munterhed, Livlighed, Raskhed; Næsvished, Uforskammenhed.
Per-turb' (pər-tərb'), *v.* forstyrre, forvirre; forurolige.
Per'tur-ba'tion (pər'tər-bei'sjən), *n.* Forstyrrelse, Forvirring; heftig Bevægelse, Uro; Lidenskab.
Per'uke (pər'yk), *n.* Paryk.
Pe-ru'sal (pi-ry'zel), *n.* Gjennemlæsning.
Pe-ruse' (pi-ryz'), *v.* gjennemlæse; gjennemgaa, undersøge, prøve.
Per-vade' (pər-veid'), *v.* gaa igjennem, gjennemtrænge; udbrede sig over.
Per-va'sion (pər-vei'sjən), *n.* Gjennemtrængen; Udbredelse.
Per-va'sive (pər-vei'siv), *a.* gjennemtrængende.
Per-verse' (pər-vərs'), *a.* forkjert; forhærdet i Ondskab, ondskabsfuld, forstokket, fordærvet; egensindig, gjenstridig.
Per-verse'ly (pər-vərs'li), *ad.* paa en forhærdet, egensindig eller gjenstridig Maade.
Per-verse'ness (pər-vərs'nes), *n.* Forkjerthed; Forhærdelse, Fordærvelse, Ondskab; Gjenstridighed; Egensindighed.
Per-ver'sion (pər-vər'sjən), *n.* Fordrejelse; Fordærvelse, Forværrelse.
Per-ver'si-ty (pər-vər'si-ti), se Perverseness.
Per-ver'sive (pər-vər'siv), *a.* som sigter til at fordærve, fordærvelig.
Per-vert' (pər-vərt'), *v.* fordreje, forvende; fordærve, forføre.
Per'vi-ous (pər'vi-øs), *a.* farbar, som kan gjennemvandres, aaben, gjennemtrængelig.
Per'vi-ous-ness (pər'vi-øs-nes), *n.* Gjennemtrængelighed.
Pes'si-mist (pes'si-mist), *n.* Pessimist, En som klager over Alting (modsat Optimist).
Pest (pest), *n.* Pest; *fig.* Plage.
Pes'ter (pes'tər), *v.* plage, ærgre, drille, forurolige, forvirre, ængste, besvære; overfylde, belemre.
Pest'-house (pest'haus), *n.* Pesthus, Pesthospital.
Pes-tif'er-ous (pes-tif'ør-øs), *a.*

pestagtig, smitsom, forpestende; fordærvelig, højst skadelig.

Pes'ti-lence (pĕs'tĭ-lĕns), *n.* Pest, Pestilense.

Pes'ti-lent (pĕs'tĭ-lĕnt), *a.* pestagtig, forpestende; smitsom; fordærvelig, højst skadelig.

Pes'ti-len'tial (pĕs'tĭ-lĕn'shĕl), se Pestilent.

Pes'tle (pĕs'l), *n.* Støder; *v.* støde (som i en Morter).

Pet (pĕt), *n.* Dæggelam; Kjæledægge; *a.* forkjælet; Yndlings-; *v.* kjæle for; føje.

Pet (pĕt), *n.* lidet Anfald eller Anstød; øjeblikkelig Misfornøjelse, Vrede, Hidsighed.

Pet'al (pĕt'ĕl), *n.* Kronblad, Blomsterblad.

Pet'al-ous (pĕt'ĕl-ŏs), *a.* med Kronblade.

Pe-tard' (pĭ-tärd'), *n.* T. Petarde, Portbrækker (et Slags Skyts til at sprænge Porte og Mure).

Pet'i-ole (pĕt'ĭ-ōl), *n.* T. Bladstilk.

Pet'it (pĕt'ĭ), *a.* lille, ringe, ubetydelig.

Pe-ti'tion (pĭ-tĭsh'ŏn), *n.* Bøn, Begjering; Ansøgning, Petition; Andragende (om et Valgs Forkastelse eller en Doms Formildelse); *v.* bede, bønfalde, anholde.

Pe-ti'tion-er (pĭ-tĭsh'ŏn-ẽr), *n.* Bønfaldende, Ansøger, Supplikant.

Petit-maitre (pĕtĭ-mĕ'tr eller pĕt'tĭ-mĕ'tr), *n.* Laps, Modejunker.

Pet'rel (pĕt'rĕl), *n.* Brystrem; Stormsvale.

Pe-tres'cence (pĭ-trĕs'sĕns), *n.* Forstening.

Pe-tres'cent (pĭ-trĕs'sĕnt), *a.* som forstenes.

Pet'ri-fac'tion (pĕt'rĭ-făk'shŏn), *n.* Forstening.

Pet'ri-fact'ive (pĕt'rĭ-făkt'ĭv), *a.* forstenende, som kan forstenes.

Pe-trif'ic (pĭ-trĭf'ĭk), *a.* se Petrifactive.

Pet'ri-fy (pĕt'rĭ-fai), *v.* forstene; forstenes.

Pe-tro'le-um (pĭ-trō'lĭ-ŏm), *n.* Stenolie, Jordolie.

Pet'ty-coat (pĕt'tĭ-kōt), *n.* Skjørt.

Pet'ty-fog'ger (pĕt'tĭ-fŏg'gẽr), *n.* Lommeprokurator, Lovtrækker, Rabulist.

Pet'ty-fog'ger-y (pĕt'tĭ-fŏg'gẽr-ĭ), *n.* Lovtrækkeri; spidsfindig Fordrejelse.

Pet'tish (pĕt'tĭsh), *a.* vranten, egensindig, fortrydelig, ærgerlig.

Pet'tish-ly (pĕt'tĭsh-lĭ), *ad.* se Pettish.

Pet'tish-ness (pĕt'tĭsh-nĕs), *n.* Ærgrelse, Fortrydelse, Pirrelighed, ondt Lune.

Pet'ti-toes (pĕt'tĭ-tōz), *n. pl.* Grisetæer *pl.*; *fig.* Fødder *pl.* (i Spot).

Pet'ty (pĕt'tĭ), *a.* lille, mindre, ringe; ubetydelig (ofte med Bibegreb af Foragt).

Pet'u-lance (pĕt'jŭ-lĕns), *n.* Kaadhed, Uforskammenhed, Letfærdighed, Trods.

Pet'u-lant (pĕt'jŭ-lĕnt), *a.* kaad, overgiven, fræk, uforskammet, trodsig; let fornærmet, vanskelig, lunefuld.

Pet'u-lant-ly (pĕt'jŭ-lĕnt-lĭ), *ad.* paa en kaad, overgiven Maade.

Pew (pjŭ), *n.* Kirkestol, Stol eller lukket Stol (i en Kirke); *v.* forsyne med lukkede Stole.

Pe'wit (pĭ'wĭt), *n.* Vibe.

Pew'ter (pjŭ'tẽr), *n.* et blandet Metal hvoraf Tin er den væsentligste Del, Tin (o: Tin og Bly, eller Tin, Bly og Zink, eller deslige).

Pha'e-ton (fe'ĭ-tŏn), *n.* Phaeton (en høj, let, aaben, firhjulet Chaise).

Phal'anx (făl'ăngks), *n.* Phalanx; tætsluttet Trop.

Phan'tasm (făn'tăsm), *n.* Fantasi-Billede, Hjernespind, Syn.

Phan-tas'ma-go'ri-a (făn-tăs'mă-gō'rĭ-ă), *n.* Fantasmagori (Fremvisning af Skyggebilleder ved optiske Instrumenter).

Phan'tom (făn'tŏm), *n.* Fan-

tom, Fantasi = Billede; Spøgelse.

Phar'i-sa'ic (fær'ı-se'ık), } *a.*
Phar'i-sa'ic-al (fær'ı-se'ık-ĕl), } pharisæisk, skinhellig, hyklersk.

Phar'i-sa-ism (fær'ı-se-ızm), *n.* Pharisæisme, Skinhelighed.

Phar'i-see (fær'ı-si), *n.* Pharisæer.

Phar'ma-seu'tic (fär'må-sjų'tık), *a.* pharmaceutisk.

Phar'ma-cy (fär'må-si), *n.* Pharmasi, Apothekerkunst.

Pha'ros (fe'rɑs), *n.* Fyrtaarn, Fyr, Pharus (efter Fyret paa Øen Pharus).

Phar'ynx (fær'ingks), *n.* Svælg, Spiserørets øverste Del.

Phase (fes), *n.* T. Phase (Planeternes Lysskikkelse, Lysforandring).

Pha'sis (fe'sıs), se Phase.

Pheas'ant (fes'ĕnt), *n.* Fasan.

Phe'nix (fi'nıks), *n.* Phønix (fabelagtig Fugl, som brændt kunde opstaa af sin Aske, og derfor var Billede paa Udødelighed).

Phe-nom'e-non (fı-nɑm'ı-nɑn), *n.* Fænomen, Syn, Særsyn.

Phi'al (fai'ĕl), *n.* liden Flaske, Apothekerflaske, Phiole; Flaske; *v.* komme i en liden Flaske.

Phil'an-throp'ic (fıl'ĕn-thrɑp'ık), *a.* menneskekjærlig.

Phil'an-throp'ic-al (fıl'ĕn-thrɑp'ık-ĕl), se Philanthropic.

Phi-lan'thro-pist (fı-lăn'thrö-pıst) *n.* Menneskeven.

Phi-lan'thro-py (fı-lăn'thrö-pi), *n.* Menneskekjærlighed.

Phi-lip'pic (fı-lip'pık), *n.* Straffetale, tordnende Tale, Philippika (efter Demosthenes Taler mod Philip af Macedonien).

Phil'o-log'ic-al (fıl'ö-lɑdj'ık-ĕl), *a.* philologisk.

Phi-lol'o-ger (fı-lɑl'ö-djør), } *n.*
Phi-lol'o-gist (fı-lɑl'ö-djıst), } Philolog, Sproggransker.

Phi-lol'o-gy (fı-lɑl'ö-dji), *n.* Philologi, Sproglærdom.

Phil'o-mel (fıl'ö-mĕl), *n.* Philomele, Nattergal.

Phi-los'o-pher (fı-lɑs'ö-før), *n.* Filosof, Tænker, Forsker; Naturkyndig, Fysiker.

Phil o-soph'ic (fıl'ö-sɑf'ık), } *a.* filosofisk; naturvidenskabelig.
Phil'o-soph'ic-al (fıl'ö-sɑf'ık-ĕl), }

Phil'o-soph'ic-al-ly (fıl'ö-sɑf'ık-ĕl-lı), *ad.* se Philosophic.

Phi-los'o-phize (fı-lɑs'ö-fais), *v.* filosofere, forske, granske; moralisere.

Phi-los'o-phy (fı-lɑs'ö-fi), *n.* Filosofi; Naturlære.

Phil'ter (fıl'tør), *n.* Elskovsdrik; *v.* fortrylle eller berusе ved en Elskovsdrik.

Phiz (fız), *n.* Ansigt, Fjæs.

Phle-bot'o-mist (flı-bɑt'ö-mıst), *n.* En som aarelader.

Phle-bot'o-my (flı-bɑt'ö-mi), *n.* Aareladning.

Phlegm (flem), *n.* Phlegma (Slimvædske i Blodet; Dorskhed, Dvaskhed, Ufølsomhed, Ligegyldighed; T. vandagtige Dele uden Lugt og Smag); Slim (som ophostes).

Phleg-mat'ic (flĕg-mæt'ık), *a.* phlegmatisk; dorsk, sløv, ligegyldig.

Pho-net'ic (fö-nĕt'ık), *a.* phonetisk, som angaar Lyden.

Pho-net'ics (fö-nĕt'ıks), *n. pl.* Lydlære.

Pho-nog'ra-phy (fö-nɑg'rå-fi), *n.* Lydskrift; et Slags Stenografi.

Pho-nol'o-gy (fö-nɑl'ö-dji), *n.* Phonetik, Lydlære (Stemmens Brug ved Tale).

Phos'phor (fɑs'fɑr), *n.* Fosfor; Morgenstjerne.

Phos'pho-resce' (fɑs'fö-rĕs'), *v.* lyse som Fosfor.

Phos'pho-res'cence (fɑs'fö-rĕs'-sens), *n.* Lysen i Mørke, Morild.

Phos'pho-res'cent (fɑs'fö-rĕs'sent), *a.* som lyser i Mørke.

Phos-phor'ic (fɑs-fɑr'ık), *a.* fosforsur.

Phos'pho-rus (fɑs'fö-rɑs), se Phosphor.

Pho'to-graph (fō'tō-grǽf), *n.* Fotografi, Billede.
Pho-tog'ra-pher (fō-tɑg'rå-før), *n.* Fotograf.
Pho-tog'ra-phy (fō-tɑg'rå-fi), *n.* Fotografi (Kunst).
Pho-tom'e-ter (fō-tɑm'i-tør), *n.* Lysmaaler (til at maale Lysets Styrke).
Phrase (freis), *n.* Talemaade, Udtryk, Phrase, Sats (i Musik); *v.* udtrykke, benævne, kalde; bruge egne Udtryk.
Phra'se-ol'o-gy (frei'si-gl'ö-dji), *n.* Fraseologi, Maade at udtrykke sig paa; Samling af Talemaader.
Phre-net'ic (fri-nèt'ik), *a.* rasende, afsindig.
Phre-nol'o-gist (fri-ngl'ö-djist), *n.* Frenolog.
Phre-nol'o-gy (fri-ngl'ö-dji), *n.* Frenologi, Hjernelære.
Phren'sy (frèn'si), *n.* Affind.
Phthis'ic (tis'ik), *n.* Svindsot, Tæring.
Phthis'ic-al (tis'ik-ël), *a.* svindsotig; tærende.
Phthi'sis (thai'sis), *n.* Tæring.
Phy-lac'ter-y (fi-lǽk'tør-i), *n.* Tankerem; Amulet, Betryggelsesmiddel; Relikvie-Skrin.
Phys'ic (fis'ik), *n.* Lægevidenskab; Medicin, Lægemiddel, Medikament; Afføringsmiddel; *pl.* Naturlære, Fysik; *v.* kurere, helbrede; give ind at føre af paa, behandle med Afføringsmidler.
Phys'ic-al (fis'ik-ël), *a.* fysikalsk, hørende til Naturlæren; fysisk, naturlig, sanselig, legemlig; medicinsk; helbredende, sund.
Phys'ic-al-ly (fis'ik-ël-li), *ad.* paa en naturlig eller sanselig Maade, legemligt.
Phy-si'cian (fi-sish'ën), *n.* Læge.
Phys'ics (fis'iks), *n. pl.* Naturlære, Fysik.
Phys i-og'no-mist (fis'i-gg'nö-mist), *n.* Fysiognom, Ansigtsudforsker.
Phys'i-og'no-my (fis'i-gg'nö-mi), *n.* Fysiognomi, Ansigtsdannelse, Udtryk, Mine; Fysiognomik, Minetydning.
Phys'i-o-log'ic (fis'i-ö-lɑdj'ik), *a.* fysiologisk.
Phys'i-o-log'ic-al (fis'i-ö-lɑdj'ik-ël), se Physiologic.
Phys'i-ol'o-gist (fis'i-gl'ö-djist), *n.* Fysiolog.
Phys'i-ol'o-gy (fis'i-gl'ö-dji), *n.* Fysiologi (Læren om de organiske Legemers Natur).
Phy'tol o-gy (fai'tgl'ö-dji), *n.* Plantelære, Botanik.
Pi'ac'u-lar (pai'ǽk'jü-lør), *a.* som fordrer Udsoning; syndig, strafværdig.
Pi-a'nist (pi-ä'nist), *n.* Pianist, Fortepianospiller.
Pi-a'no (pi-ä'nö), *n.* Fortepiano.
Pi-a'no-for'te (pi-ä'nö-fōr'ti), se Piano.
Pi-az'za (pi-ǽs'så), *n.* Søjlegang, Buegang.
Pi'ca (pai'kå), *n.* Skade (se Pie); Lystenhed (hos Frugtsommelige); T. Cicero (et Slags middelstore Bogtrykkerskrifter).
Pick (pik), *v.* pikke, hakke; stikke; pille (Ærter, Salat; et Ben), plukke (en Fugl); udsøge, udvælge; samle; rense med et spidst Instrument, stange (Tænder); mærke med Prikker eller Striber; aabne med Dirk; berøve, bestjæle; spise langsomt og i smaa Mundfulde, nippe; prikke paa, gjøre sirlig; kaste (et Spyd osv.); *n.* Pig, Jernpig, Pighammer; Tandstikker; Valg, Udvalg; Smuds som pilles ud; Nag (se Pique).
Pick'ax (pik'ǽks), **Pick'axe** (pik'ǽks), *n.* Pigøxe, Pighammer; Hakke, Ryddehakke.
Pick'ed (pik'ëd), *a.* tilspidset, spids; udsøgt.
Pick'er-el (pik'ør-ël), *n.* liden Gjedde, Græsgjedde.
Pick'et (pik'ët), *n.* Pæl, Stage, Telt-

pæl; Feltvagt, Forpostvagt, Piket; en nu afskaffet Militærstraf, hvorved den Skyldige stilledes med den ene Fod paa en spids Pæl; *v.* stille Pæle; stille Feltvagt; binde ved en Pæl, tøjre (en Hest).

Pick'et (pik'ĕt), *n.* Piquet (Kortspil, ogsaa Piquet).

Pick'le (pik'l), *n.* Saltlage, Lage; det Nedsaltede, det i Eddike syltede; syltede og krydrede Grønsager, Pickles *pl.*; *fig.* Tilstand, ubehagelig Stilling, Forlegenhed; slem Dreng; *v.* nedsalte, lægge i Lage eller Eddike, sylte.

Pick'pock-et (pik'pŏk-ĕt), *n.* Lommetyv.

Pic'nic (pik'nik), *n.* Sammenskuds-Gilde, Selskab (hvor hver Deltager bidrog sin Del til den fælles Beværtning); et Selskab paa en Lysttur som selv har Mad med; liden Sukker-Tvebak.

Pic-to'ri-al (pik-tō'ri-ĕl), *a.* frembragt ved Malerkunsten; oplyst eller prydet med Billeder, Billed-.

Pict'ure (pikt'jür), *n.* Maleri, Billede; *fig.* Fremstilling, Skildring; *v.* male, afbilde; skildre.

Pict'ur-esque' (pikt'jür-ĕsk'), *a.* maleriſt, pittoreſk.

Pid'dle (pid'dl), *v.* fjase, lege; spise fint, være kræsen; lade Vandet (om Børn).

Pie (pai), *n.* Skade (Fugl).

Pie (pai), *n.* Postej.

Pie'bald (pai'bŏld), *a.* spraglet, broget.

Piece (pīs), *n.* Stykke (Brudstykke, Lap, Klud, Skrift, Komposition, Skuespil, Billede); Pengestykke; Kanon; Flint, Gevær; Skjøge, Tøs; *v.* stykke, lappe, flikke; forene, forbinde, sammenføje; øge, forlænge; *fig.* hænge sammen, passe.

Piece'meal (pīs'mīl), *ad.* i Stykker; stykkevis; *a.* enkelt; hver for sig; udstykket.

Pied (paid), *a.* broget.

Pier (pïr), *n.* Mole, Bro, Skibsbro, Landingsbro (af Sten eller Træ); Bropæl, Bropille; Pille (den Del af en Mur som er mellem Vinduerne).

Pier'-glass (pïr'glăs), *n.* stort Spejl paa Væggen (mellem to Vinduer).

Pierce (pïrs), *v.* gjennemstikke, gjennembore; trænge ind i, gjennemtrænge; *fig.* røre, bevæge.

Pierc'ing (pïrs'ing), *a.* gjennemtrængende, bidende, skarp; indtrængende, rørende.

Pi'e-tism (pai'ĕ-tĭsm), *n.* Pietisme.

Pi'e-tist (pai'ĕ-tĭst), *n.* Pietiſt.

Pi'e-ty (pai'ĕ-ti), *n.* Fromhed, Gudfrygtighed, Gudsfrygt; Kjærlighed (barnlig, sønlig, broderlig).

Pig (pig), *n.* Gris; Svin; smeltet Klump, Blok (Bly eller Jern, omtrent 250 Pund); *v.* fare, faa Grise; ligge som Grise eller Svin.

Pig'eon (pidj'ŏn), *n.* Due; enfoldig Person, Nar; *v.* narre (Penge) fra, bedrage.

Pig'eon-hole (pidj'ŏn-hōl), *n.* Hul i et Dueslag; et Slags Kugleſpil; Ledike, Afdeling, Rum (i en Pult eller Hylde).

Pig'gin (pig'gin), *n.* Strippe.

Pig'-i-ron (pig'ai-ørn), *n.* Rujern.

Pig'ment (pig'mĕnt), *n.* Farvestof; Farve, Sminke.

Pig'my (pig'mi), *n.* Pygmæ, Dværg; *a.* lille, pygmæiſk.

Pike (paik), *n.* Pig, Spids; Lanse, Spyd; Høsork; *v.* ile afsted.

Pike (paik), *n.* Gjedde.

Pike (paik), *v.* pile, ile, løbe.

Pik'ed (pik'ĕd), *a.* tilspidset, spids.

Pi-las'ter (pi-lăs'tør), *n.* T. Pilaster, firkantet Søjle eller Pille (i en Mur, hvoraf kun en ¼ af dens Tykkelse staar frem).

Pil'chard (pil'tjĕrd), *n.* Pilchard (Fisk af Sildeform, som fanges i stor Mængde i Kanalen).

Pile (pail), *n.* Pæl, Grundpæl; Stabel, Hob, Dynge, Masse; Baal; stor Bygning eller Samling af Bygnin-

ger; *pl.* Takker, Hæmorrhoider *pl.*; stable; bynge, opbynge; fylde, stoppe.

Pile (pail), *n.* Haar, Uld, Lu, Laad; haaret, ulden eller med Lu bedækket Overflade.

Pile (pail), *n.* Spids af en Pil, Pileod.

Pile (pail), *n.* Revers, Vaabenside, Bagside (af en Mynt, hvis Advers havde et Kors).

Piles (pails), *n. pl.* Takker, Hæmorrhoider *pl.*

Pil'fer (pil'før), *v.* rapse, smaastjæle.

Pil'fer-er (pil'før-ør), *n.* En som rapser eller stjæler Smaating, Smaatyv.

Pil'grim (pil'grim), *n.* Pilegrim; *pl.* Udlændinge *pl.*

Pil'grim-age (pil'grim-ėdsj), *n.* Pilegrimsrejse, Valfart, Pilegrimsfærd.

Pill (pil), *n.* Pille (*fig.* om noget Ubehageligt, eller Modbydeligt), Stikpille; *v.* danne til Piller; give Piller.

Pill (pil), *v.* røve, plyndre.

Pil'lage (pil'lėdsj), *n.* Plyndring, Røven; *v.* plyndre, røve.

Pil'la-ger (pil'lå-djør), *n.* Plyndrer.

Pil'lar (pil'lør), *n.* Pille, Søjle; Støtte (frit staaende, som Monument); S. T. Støtte (mellem Dækkene); *fig.* Pille, Støtte.

Pill'ion (pil'jøn), *n.* Sadelpude; lav Sadel; Ridehynde (til et Fruentimmer, som sidder bagved Rytteren).

Pil'lo-ry (pil'lö-ri), *n.* Gabestok; *v.* sætte i Gabestokken.

Pil'low (pil'lö), *n.* Hovedpude, Pude; S. T. Blok imellem Judasørerne, Bugsprydskniber (til Bugsprydet at hvile paa); *v.* lægge paa en Pude eller Hovedpude.

Pil'low-case (pil'lö-kėis), *n.* Pudevaar.

Pi'lot (pai'lgt), *n.* Lods; *fig.* Styrer, Leder; *v.* lodse; *fig.* styre.

Pi'lot-age (pai'lgt-ėdsj), *n.* Lodstjeneste, Lodskyndighed; Lodspenge *pl.*

Pimp (pimp), *n.* Kobler, Ruffer; *v.* koble.

Pim'per-nel (pim'pør-nėl), *n.* Arve (Plante).

Pim'ple (pim'pl), *n.* Finne, Blegn, Filipens.

Pim'pled (pim'pėld), *a.* finnet, fuld af Filipenser.

Pin (pin), *n.* Pind, Stift, Nagle, Pløg; Naal, Knappenaal; Viser (paa en Solskive); Skrue (paa et Strængeinstrument); Valse, Rulle; Kegle; Lundstikke; Plet eller Hinde i Øjet; *fig.* Ubetydelighed, det Ringeste; Midte, det Inderste; *v.* fæste med en Naal, fastgjøre med en Stift, Bolt eller Nagle; fæste (ogsaa *fig.*); fastgjøre, hæfte; fastholde; indelukke, indespærre.

Pin'a-fore' (pin'å-fōr'), *n.* Busserunde (Forklæde eller Overstykke for Børn).

Pin'-case (pin'kėis), *n.* Naalehus.

Pinch (pintsj), *v.* knibe, klemme; trykke, presse; pine, smerte; bringe i Knibe; prøve eller undersøge nøje; afknappe, nægte det Nødvendige; spare, tage det knapt, knibe; virke med Eftertryk; *n.* Kneb, Kniben, Klemmen; Smerte, Tryk; Klemme, Knibe, Nød; Nødstilfælde; saa meget man kan holde mellem to Fingre, Pris (Tobak).

Pinch'beck (pintsj'bėk), *n.* (efter Opfinderens Navn), Tombak.

Pin'cers (pin'sørs), **Pinch'ers** (pintsj'ørs), *n. pl.* Tang, Knibtang.

Pin'cush-ion (pin'kusj-øn), *n.* Naalepude.

Pine (pain), *n.* Fyr, Fyrretræ, Furu.

Pine (pain), *n.* Pine, Smerte, Kummer; *v.* lide Smerte, forsmægte, hentæres af Sorg eller Græmmelse; græmme sig over, sørge over; udpine, udtære, hentære.

Pine'-ap'ple (pain'æp'pl), *n.* Fyrrekogle; Ananas.

Pin'er-y (pain'ør-i), *n.* Drivhus til

Ananas, Ananasbed; Tømmerhuggeri; Furuskov.

Pine'–tree (pain'trï), *n.* Fyr, Fyrretræ, Furu.

Pin'–feath'ered (pin'fedh'ørd), *a.* som endnu ikke har Fjedre, men kun Pinde (om Fugleunger).

Pin'fold (pin'föld), *n.* Fold (til Kvæg).

Pin'ion (pin'jøn), *n.* Vinge; det yderste Led paa en Vinge, Vingespids; Drev; Tak (paa et Hjul); Armlænke; *v.* binde Vingerne; stække Vingerne; binde Armene; binde, lænke.

Pink (pingk), *n.* lidet Øje; Nellike; blegrød Farve, Kjødfarve, Rosenfarve; rød Jagtdragt; Mønster, Fuldkommenhed, det Højeste; *a.* blegrød, rosenfarvet, kjødfarvet; *v.* danne smaa Øjne eller Huller, gjøre hullet, udskjære, udsy; misse eller blinke med Øjnene; gjennembore (med en Dolk eller deslige).

Pink (pingk), *n.* Pinkskib.

Pink (pingk), *n.* Elruts.

Pin'–mon'ey (pin'møn'ni), *n.* Naalepenge *pl.*

Pin'nace (pin'nës), *n.* S. T. Otte-Aares-Jolle (for Skibets Officerer); Pianesse (et lidet tomastet skonnertaklet Fartøj).

Pin'na-cle (pin'nå-kl), *n.* lidet Taarn (paa en Bygning), Tinde; højeste Del, Top; *fig.* højeste Trin, største Højde.

Pint (paint), *n.* halv Pot (½ quart).

Pin'tle (pin'tl), *n.* liden Knappenaal; lidet Stift; T. Protsbolt; S. T. Rorhage.

Pin'y (pain'i), *a.* rig paa Furutræer (se Pine).

Pi'o-neer' (pai'ö-nïr'), *n.* Skansegraver, Skansearbejder), Pioneer; *v.* arbejde som Pioneer; bane Vejen.

Pi'o-ny (pai'ö-ni), *n.* Peonie.

Pi'ous (pai'øs), *a.* gudfrygtig, gudelig, from; kjærlig, øm.

Pi'ous-ly (pai'øs-li), *ad.* paa en from og gudfrygtig Maade.

Pip (pip), *v.* pippe, pibe, kvidre; *n.* Pip (en Sygdom hos Høns).

Pip (pip), *n.* Frugtkjærne, Æblekjærne; *pl.* Øjne paa Kort *pl.*

Pipe (paip), *n.* Pibe, Rør; Fløjte; Tobakspibe; Luftrør, *fig.* Stemme; Pibe (et Maal, 2 Oxehoveder eller 126 gallons); en Rulle eller Protokol over Kreditorer i Skatkammeret; et Departement i det kongelige Skatkammer; *v.* pibe; blæse paa Fløjte, fløjte; følge, efterspore en Person (om Opdagelsesbetjente); græde, fælde Taarer.

Pip'kin (pip'kin), *n.* Lerpotte.

Pip'pin (pip'pin), *n.* Pipling (Æble).

Piq'uan-cy (pik'ën-si), *n.* Skarphed, det Bidende, det Pirrende, det Pikante.

Piq'uant (pik'ënt), *a.* stikkende, bidende, skarp; pirrende, pikant.

Pique (pik), *n.* Nag, Had; Heftighed, Hidsighed; Pirrelighed; fin Følelse; Æresfølelse; *v.* egge, pirre, pikere; opegge, fornærme, støde.

Pi-quet' (pi-ket'), *n.* Piquet (Kortspil).

Pi'ra-cy (pai'rå-si), *n.* Sørøveri; Røveri; utilladeligt Eftertryk, literært Tyveri.

Pi'rate (pai'rët), *n.* Sørøver; Sørøverskib; Røver; Eftertrykker; *v.* drive Sørøveri; røve, plyndre; eftertrykke.

Pi-rat'ic-al (pai-rët'ik-ël), *a.* Sørøver; røveragtig, tyvagtig.

Pis'ca-ry (pis'kå-ri), *n.* Fiskerettighed, Fiskeret.

Pis'ca-to'ri-al (pis'kå-tö'ri-ël) } *a.*
Pis'ca-to-ry (pis'kå-tö-ri), }
som hører til Fiske eller Fiskeri, Fisker-.

Pish (pisj), *i.* pyt! ikke andet! hvilket Tøjeri! *v.* sige pyt, udtrykke sin Foragt.

Pis'mire (pis'mair), *n.* Myre.

Piss (pis), *v.* pisse, lade Vandet; *n.* Pis, Urin.

Pis-ta'chio (pis-te'sjö), *n.* Pistacie-(Frugt).

Pis'til (pis'til), *n.* T. Støvvej (i Blomster).

Pis'tol (pis'tøl), *n.* Pistol; *v.* skyde med Pistol.

Pis-tole' (pis-tōl'), *n.* Pistol (spansk Guldmynt, henved 16 Kroner).

Pis'ton (pis'tøn), *n.* Stæmpel (i et Rør eller Pumpe).

Pit (pit), *n.* (Pyt); Fordybning, Ar (Kopar); Hul; Grube; Hule; Grav; Dybde, Afgrund; Parterre (i Skuespilhuse); Kampplads (for Hanefegtning); Brystlomme; *v.* gjøre Fordybninger eller Huler; mærke med Ar; modtage Indtryk eller Fordybninger; sætte sammen (Kamphaner).

Pitch (pitsj), *n.* Beg; *v.* bege; *fig.* formørke.

Pitch (pitsj), *v.* pikke (Stene ned, ved Brolægning), stikke, stikke fast, sætte ned; stille, opstille, opslaa; bringe i Orden, ordne; angive (en Tone); fastsætte, bestemme; kaste hovedkuld, kaste fremad; kaste; falde ned, styrte hovedkuld; sætte sig, nedsætte sig, tage Bolig; slaa Telt eller Lejr, lejre sig; *n.* Kast; Højde eller Afstand hvortil noget kastes; Højde, Grad, Trin; Legemsstørrelse, Vækst; et Sted, hvor en Gadegjøgler eller Musikant stiller sig.

Pitch'er (pitj'ør), *n.* Krukke, Vandkrukke; Kande med Tud.

Pitch'er (pitj'ør), *n.* Brækstang, Kofod.

Pitch'–fork (pitsj'fǫrk), *n.* Høfork, Høgreb.

Pitch'–pipe (pitsj'paip), *n.* Stemmepibe (til at angive Tonen).

Pitch'y (pitsj'i), *a.* beget; begagtig; sort, mørk, trist.

Pit'–coal (pit'kōl), *n.* Gagat, Stenkul.

Pit'e-ous (pit'i-øs), *a.* medlidende; bedrøvelig, sørgelig, ynkelig; ynkværdig, elendig, ussel.

Pit'e-ous-ly (pit'i-øs-li), *ad.* se Piteous.

Pit'fall (pit'fǫl), *n.* gravet Hul eller Grube (som foroven er tildækket), Faldgrube.

Pith (piṯ), *n.* Marv (i Planter, ogsaa om Rygmarven); *fig.* Styrke, Kraft, Eftertryk, Fynd, Energi; det Bedste, Kjærne; det Vigtigste; Vægt.

Pith'i-ly (piṯ'i-li), *ad.* paa en fyndig eller kraftig Maade.

Pith'i-ness (piṯ'i-nės), *n.* Kraft, Fynd, Energi.

Pith'less (piṯ'lės), *a.* marvløs; *fig.* kraftløs.

Pith'y (piṯ'i), *a.* som bestaar af Marv, marvfuld; stærk, kraftig, fyndig.

Pit'i-a-ble (pit'i-å-bl), *a.* ynkværdig, ynkelig, elendig.

Pit'i-ful (pit'i-føl), *a.* medlidende; beklagelig, ynkelig; jammerlig, elendig.

Pit'i-ful-ly (pit'i-føl-li), *ad.* se Pitiful.

Pit'i-less (pit'i-lės), *a.* ubarmhjærtig, haard, grusom.

Pit'man (pit'mæn), *n.* underste Langsavskjærer, (som staar i Savgruben); Mine- eller Grubearbejder.

Pit'saw (pit'sǫ), *n.* Langsav.

Pit'tance (pit'tėns), *n.* Portion, tilmaalt Del; Del; ringe Del, Smule.

Pi-tu'i-tous (pi-tjų'i-tøs), *a.* slimet.

Pi-tu'i-ta-ry (pi-tjų'i-tå-ri), *a.* Slim afsondrende, Slim-.

Pit'y (pit'i), *n.* Medlidenhed, Medynk; Forbarmelse, Barmhjærtighed; Gjenstand for eller Aarsag til Beklagelse; *v.* have Medlidenhed med, beklage, ynke; forbarme sig.

Piv'ot (piv'ǫt), *n.* Tap, eller Stift (om hvilken eller paa hvilken noget drejer sig); den Officer eller Soldat om hvilken militære Svingninger gjøres, Svingningspunkt; Støttepunkt; *v.* stille paa en Tap.

Pla'ca-bil'i-ty (plei'kå-bil'i-ti), *n.* Forsonlighed.

Pla'ca-ble (plei'kå-bl), *a.* forsonlig.

Pla-card' (plå-kärd'), *n.* Plakat, Opslag; Lovbud, Forordning, Befaling; *v.* bekjendtgjøre ved en Plakat.

Place (pleis), *n.* Plads; Sted; Rum (se Space); Grund (*fig.*); Opholdssted, Bolig; Stilling, Embede, Tjeneste; Stilling, Stand, Rang; Forrang; *v.* stille, sætte, lægge.

Place'man (pleis'mæn), *n.* Embedsmand.

Plac'id (plæs'id), *a.* rolig, sagtmodig, blid, mild.

Pla-cid'i-ty (plå-sid'i-ti), } *n.* Ro-
Plac'id-ness (plæs'id-nes), } lighed, Sagtmodighed, Mildhed.

Plac'id-ly (plæs'id-li), *ad.* paa en blid og sagtmodig Maade.

Pla'gi-a-rism (plei'dji-å-rism), *n.* Plagiat, Udskriveri, Tankeran.

Pla'gi-a-ry (plei'dji-å-ri), *a.* plagiarisk; *n.* Plagiarius, Tankethyv, Bogplyndrer.

Plague (pleig), *n.* Plage, Pest, Syge, Smitsot; Landeplage; Pine, Plage; *v.* smitte med Pest; pine, plage.

Plagu'y (pleig'i), *a.* smitsom, giftig, fordærvelig; besværlig, pinlig.

Plaice (pleis), *n.* Rødspette.

Plaid (plæd), *n.* et Slags stribet eller rudret uldent Tøj (som bruges meget af Højlænderne i Skotland, og ved hvis forskjellige Mønstre Klannerne adskilles); skotsk Kappe (af tærnet Uldtøj, bæres over en af Skuldrene og befæstes paa den modsatte Side; jvf. Tartan).

Plain (plein), *v.* planere, jævne, slette, glatte, udjævne (jvf. Plane); *fig.* forklare; *n.* Plan, Flade; Slette, jevn Mark, fladt Land; Kampplads; *a.* & *ad.* jævn, flad, slet (jvf. Plane); tydelig, klar, aabenbar; usmykket, simpel; middelmaadig, ordinær, ustjøn; glat (ikke figureret, om Tøj); ukunstlet, ligefrem, aabenhjærtig, oprigtig, ærlig.

Plain'ly (plein'li), *ad.* se Plain, *a.* & *ad.*

Plain'ness (plein'nes), *n.* Jævnhed, Fladhed; Tydelighed; Simpelhed, Naturlighed; Oprigtighed, Redelighed.

Plaint (pleint), *n.* Klage.

Plaint'iff (pleint'if), *n.* Klager, Klagerinde, Citant.

Plaint'ive (pleint'iv), *a.* klagende, klagelig.

Plait (plet), *v.* folde, lægge i Folder; flette; indvikle; *n.* Fold, Fletning. (Jvf. Plat, *v.*, hvilket nu er almindeligere i Betydningen: flette).

Plan (plæn), *n.* Plan, Plantegning, Grundrids; Plan, Udkast; Hensigt; *v.* gjøre Udkast til, lægge Planen til, udtænke, projektere.

Planch (plæntsj), *v.* belægge med Planker eller Bræder.

Plane (plein), *n.* Plan, Flade (jvf. Plain); Høvl; *a.* T. plan (Vinkel); plat (Kort); retlinet (Figur); *v.* jævne, glatte; høvle.

Plan'et (plæn'et), *n.* Planet, Vandrestjerne.

Plan'et-a-ry (plæn'et-å-ri), *a.* planetisk, planetarisk.

Plane'-tree (plein'tri), *n.* Platan (Plante).

Plan'ish (plæn'isj), *v.* planere (med Hammer); glatte, polere.

Plan'i-sphere (plæn'i-sfir), *n.* Kort over Jord- eller Himmel-Halvkuglen, Planiglob.

Plank (plængk), *n.* Planke, tykt Bræt; S. T. Klædningsplanke; *v.* beklæde eller belægge med Planker eller Bræder.

Plank'-sheer (plængk'sjir), *n.* S. T. Skanddæk.

Plant (plænt), *n.* Plante; *fig.* Plantning; Inventarium, Værktøj, nødvendige Redskaber, Maskiner *pl.* osv. (til Udførelsen og Driften af et større Anlæg eller Etablissement); Stok, Knippel; Gjemmested for stjaalne Varer; aftalt Bedrageri; Sælgeplads paa Gaden; *v.* plante; beplante; anlægge; sætte, stille; fæste; rodfæste; skjule; stille.

Plant'ain (plænt'in), *n.* Vejbred; Piſang.

Plan-ta'tion (plæn-te'ſjøn), *n.* Plantning; Plantage, Planteſkole; Koloni.

Plant'er (plænt'ør), *n.* Planter.

Plant'i-cle (plænt'i-kl), *n.* Frøſpire.

Plan'ti-grade (plæn'ti-greid), *a.* ſom gaar paa hele Fodſaalen (Bjørnen); *n.* Saalegjænger.

Plash (plæsj), *v.* flette unge Grene ſammen; tætte et Hegn, eller bedække en Gang ved at flette Planternes Grene; *n.* Flette-Gren.

Plash (plæsj), *v* plaſke; røre; *n.* Pyt, Pøl.

Plash'y (plæsj'i), *a.* ſumpet, mudret, dundet, pølet.

Plasm (plæsm), *n.* Støbeform, Form.

Plas'ter (plås'tør), *n.* Kalk (tilberedt med Grus og Vand til at optrække Vægge); Gips; Plaſter; *v.* optrække eller bedække med Kalk eller Gips, gipſe, udſpekke; lægge Plaſter paa.

Plas'ter-ing (plås'tør-ing), *n.* Gipsning; Gipsværk.

Plas'tic (plæs'tik), *a.* dannende, bildende, formende, plaſtiſk.

Plas-tic'i-ty (plæs-tis'i-ti), *n.* det at kunne lade ſig forme.

Plat (plæt), *v.* flette (jvf. Plait); *n.* Fletning, Fletteværk; S. T. Sejſingplatting, Sarving.

Plat (plæt), *a.* & *ad.* plat, jævn, flad; ſimpel, tydelig; *n.* Iden Slette, Flade, jævn Plads, Plæne.

Plate (pleit), *n.* Plade, Metalplade, Blik; graveret Plade, Kobberſtik; Panſer, Harniſk; Sølvtøj, Sølvkar; Præmie (ved Veddeløb); Tallerken; *v.* bedække med Plader; bedække med Panſer, klæde i Harniſk; hamre flad, udhamre til en Plade; plettere.

Plat'ed (plei'tëd), *a.* pletteret; forſynet med Skilt; panſerklædt, Panſer- (Skib).

Plate'ful (pleit'ful), *n.* Tallerkenfuld.

Plat'en (plæt'ën), *n.* T. Digel (o: den Plade, hvormed Trykket gjøres i en Bogtrykkerpreſſe).

Plat'form (plæt'fårm), *n.* Grundtegning, Plan; Udkaſt; (amerikanſk) politiſk Program; fladt Tag, ophøjet og jævnet Plads, Terraſſe, ophøjet jævnt Gulv (af Bræder eller Sten), Perron; T. Forhøjning til Kanoner, Platform; S. T. Brix i Laſten.

Plat'i-num (plæt'i-nøm), *n.* Platina.

Plat'i-tude (plæt'i-tjud), *n.* Platheд, Smagløshed, Vammelhed.

Pla-ton'ic (plå-tån'ik), *a.* platoniſk (ren filoſofiſk, aandig, fri for Sanſelighed).

Pla'to-nism (plei'tö-nizm), *n.* Platonisme.

Pla'to-nist (plei'tö-nist), *n.* Platoniker.

Pla-toon' (plå-tun'), *n.* Peloton, Rode.

Plat'ter (plæt'tør), *n.* fladt Tag; Træſkaal, Trætallerken, Bakke.

Plau'dit (plå'dit), *n.* lydeligt Bifald.

Plau'si-bil'i-ty (plå'si-bil'i-ti), *n.* det Bifaldsværdige, Antagelighed, tilſyneladende Rigtighed; behageligt Væſen (i Omgang).

Plau'si-ble (plå'si-bl), *a.* bifaldsværdig; indtagende, behagelig (om Perſoner); antagelig; bifaldende, villig.

Plau'si-bly (plå'si-bli), *ad.* med Bifald; gjerne, villig.

Play (plei), *v.* ſpille (i dette Ords forſkjellige Betydninger); bevæge ſig, virke; lege, ſpøge, more ſig; fremſtille en Rolle, agere; ſætte i Bevægelſe, lade ſpille; *n.* Spil; Bevægelſe, Virkſomhed; Forlyſtelſe, Leg, Spøg; Skuеſpil, Komedie; Handlemaade, Fremgangsmaade; Frihed eller Plads til at bevæge ſig, Spillerum.

Play'-bill (plei'bil), *n.* Komedieplakat.

Play'er (plei'ør), *n.* Spiller; Muſi-

ker; Skuespiller, Skuespillerinde; Gjøgler; En som fjaser; Dagdriver.

Play'fel-low (plei'fĕl-lō), *n.* Medspiller: Legekammerat.

Play'ful (plei'fŭl), *a.* spøgende, spøgefuld.

Play'ful-ness (plei'fŭl-nĕs), *n.* Spøgefuldhed.

Play'-house (plei'haus), *n.* Skuespilhus, Komediehus.

Play'mate (plei'meit), *n.* Legebroder.

Play'thing (plei'thing), *n.* Legetøj.

Plea (pli), *n.* en Sags Førelse for Retten, Sagføring; Forsvar eller Forsvarsindlæg (den Anklagedes); Retsfordring; Retsgrund; Undskyldningsgrund, Undskyldning.

Plead (plid), *v.* tale i en Sag for Retten, føre en Sag, plædere; tale (for eller imod noget), stride; anføre som Retsgrund eller Bevisgrund, beraabe sig paa; anføre som Undskyldning, undskylde sig med; afgjøre.

Plead'er (plid'ør), *n.* Sagfører; Forsvarer, Forfegter.

Plead'ing (plid'ing), *n.* en Retssags Førelse, Sagføring, Proces; *pl.* Retsforhandlinger *pl.*

Pleas'ant (plĕs'ĕnt), *a.* behagelig; underholdende; munter, lystig; spøgefuld, skjemtsom; morsom, komisk.

Pleas'ant-ly (plĕs'ĕnt-li), *ad.* se Pleasant.

Pleas'ant-ry (plĕs'ĕnt-ri), *n.* Munterhed, Lystighed; Spøg, Skjemt, Spas, Løjer *pl.*

Please (plīs), *v.* behage (vække Behag; finde Behag i; synes om, holde af, kunne lide, lyste, vælge, foretrække), tilfredsstille; være saa god (i høflig Tiltale); more, glæde.

Pleas'ing (plīs'ing), *a.* behagelig.

Pleas'ur-a-ble (plĕsj'ør-å-bl), *a.* behagelig, fornøjelig.

Pleas'ure (plĕsj'ør), *n.* Fornøjelse; Lyst, Glæde; Behag; Tykke, Godtbefindende, Villie.

Ple-be'ian (pli-bi'jĕn), *a.* plebejisk, som hører til Folket eller Mængden; gemen, pøbelagtig; *n.* Plebejer, menig Mand.

Pledge (plĕdsj), *n.* Pant, Underpant; Borgen, Sikkerhed; Gidsel; Velgaaende, Skaal (som drikkes); *v.* sætte i Pant, pantsætte; stille Sikkerhed for, gaa i Borgen for; tilsikre; drikke (En) til, drikke (Ens) Skaal.

Pledg'et (plĕdj'ĕt), *n.* Kompresse, Trykklud, Charpi.

Ple'ia-des (pli'jå-dīs), **Ple'iads** (pli'jĕds), } *n. pl.* Plejader *pl.*, Syvstjerne.

Ple'na-ry (pli'nå-ri), *a.* fuldstændig, fuldkommen; *n.* T. fuldstændig Afgjørelse, endelig Dom.

Ple-nip'o-tence (pli-nip'ö-tĕns), *n.* Magtfylde, fuldkommen Magt; Fuldmagt.

Ple-nip'o-tent (pli-nip'ö-tĕnt), *a.* forsynet med Fuldmagt, befuldmægtiget.

Plen'i-po-ten'ti-a-ry (plĕn'i-pötĕn'sji-å-ri), *a.* befuldmægtiget; *n.* Befuldmægtiget, Minister.

Plen'i-tude (plĕn'i-tjud), *n.* Fylde; Fuldstændighed; Overflødighed; Blodrighed.

Plen'te-ous (plĕn'ti-ŏs), *a.* rigelig, fuld, overflødig; giftig, frugtbar.

Plen'te-ous-ly (plĕn'ti-ŏs-li), *ad.* rigeligen, overflødigen.

Plen'ti-ful (plĕn'ti-fŭl), *a.* rigelig, overflødig; frugtbar.

Plen'ti-ful-ly (plĕn'ti-fŭl-li), *ad.* paa en rigelig og overflødig Maade.

Plen'ti-ful-ness (plĕn'ti-fŭl-nĕs), *n.* Fylde, Overflødighed; Frugtbarhed.

Plen'ty (plĕn'ti), *n.* Fylde, Overflødighed, Rigelighed, stort Forraad; Frugtbarhed; *a.* rigelig, i Mængde, i Overflødighed.

Ple'o-nasm (pli'ö-nĕsm), *n.* Pleonasme, Overflødighed af Ord.

Ple'o-nas'tic-al (pli'ö-nĕs'tik-ĕl), *a.* pleonastisk, overflødig.

Pleth'o-ra (plĕth'ö-rå), *n.* Saftfylde, Fuldblodighed.

Ple-thor'ic (pli-thar'ik), *a.* fuldblodig.
Pleu'ra (plju'rå), *n.* Lungesæk.
Pleu'ri-sy (plju'ri-si), *n.* Sting, eller Inflammation i Brystet.
Pleu-rit'ic (pljü-rit'ik), *a.* som hører til Bryst- eller Lungesækbetændelse.
Plex'i-form (pleks'i-farm), *a.* netformig; sammenflettet.
Pli'a-bil'i-ty (plai'å-bil'i-ti), *n.* Bøjelighed; *fig.* Eftergivenhed, Føjelighed.
Pli'a-ble (plai'å-bl), *a.* bøjelig, smidig (ogsaa *fig.*).
Pli'an-cy (plai'en-si), *n.* Bøjelighed, Smidighed (ogsaa *fig.*).
Pli'ant (plai'ent), *a.* bøjelig, smidig; *fig.* eftergivende, føjelig; belejlig.
Pli'ers (plai'ørs), *n. pl.* et Slags Niptang; T. et Slags Brovippe.
Plight (plait), *v.* (forpligte), give i Pant, pantsætte.
Plight (plait), *n.* Tilstand, Befindende; god Tilstand, Velbefindende.
Plinth (plinth), *n.* (egentlig: Mursten), T. Plinthe, Sokkel (Plade, hvorpaa Søjlefoden hviler), fremstaaende Rand af Fodstykket (paa en Mur).
Plod (plåd), *v.* arbejde vedholdende, pløje, slide, herpe, hænge (i et Arbejde), arbejde flittig; bevæge sig møjsommelig, traske; pønse, studere, gruble.
Plod'der (plåd'dør), *n.* En som slider og slæber; Læsehest.
Plot (plat), *n.* Plet (Plet, Jord), Plads; Grundtegning, Kort; Anlæg; *v.* give en Grundtegning af, tegne (en Plads eller Strækning).
Plot (plat), *n.* Sammensværgelse, Snigforbund, Komplot; Knude, Forvikling, Intrigue (i Skuespil eller Digt); Udkast, Plan; Anslag, Rænke; Opfindelsesevne, Dybsindighed; *v.* sammensværge sig, lægge hemmelige Planer, smede Rænker; optænke, udtænke, udklække.
Plot'ter (plat'tør), *n.* Komplotmager, En af de Sammensvorne; Ophavsmand.
Plough (plau), *n.* Plov; Plovhøvl; Beskjærehøvl; *v.* pløje (med Plov eller Høvl; ogsaa *fig.* Bølgerne).
Plough'a-ble (plau'å-bl), *a.* som kan pløjes eller dyrkes.
Plough'man (plau'mæn), *n.* Plovmand, Plovholder; *fig.* Bonde, Bondekarl.
Plough'share (plau'sjær), *n.* Plovskjær.
Plov'er (pløv'ør), *n.* Brokfugl.
Plow (plau), se Plough.
Plow'a-ble (plau'å-bl), se Ploughable.
Plow'er (plau'ør), se Plougher.
Plow'man (plau'mæn), se Ploughman.
Plow'share (plau'sjær), se Ploughshare.
Pluck (pløk), *v.* plukke (Fjedrene af), nappe, rykke; rive, trække; lade falde igjennem (ved Examen, to be plucked, falde igjennem); *n.* Pluk, Ryk, Træk; Indmad (som skilles fra de uspiselige Indvolde); *fig.* Hjærte, Mod.
Plug (pløg), *n.* stor Pløg, Prop, Tap (hvormed et Hul stoppes); *v.* tilstoppe, tilproppe.
Plum (pløm), *n.* Sum af 100,000 Pund Sterling.
Plum (pløm), *n.* Blomme; Rosin.
Plu'mage (plju'mèdsj), *n.* Fjederbedækning, Fjedre *pl.* (Fugles); Fjederbusk.
Plumb (pløm), *n.* (egentlig: Bly), Lod (o: Snor med Lod, hvorved den lodrette Linie findes eller en Dybde maales); Vaterpas (en Murers eller Tømmermands); *ad.* lodret, lige ned; med et Plump; *v.* undersøge ved Lodline (en Mur); lodde (Vandets Dybde); rette efter Vaterpas; gjøre lodret.
Plum-ba'go (pløm-bei'gö), *n.* Blyant (et Mineral); Plumbago (Plante).

Plumb'er (pløm'ør), *n.* Blyarbejder, Blystøber, Blytækker.

Plumb'er-y (pløm'ør-i), *n.* Blyarbejde; en Blyarbejders Værksted, eller Udsalgssted.

Plumb'-line (pløm'lain), *n.* Lodline; lodret Linie.

Plum'-cake (pløm'kéik), *n.* et Slags Søsterkage.

Plume (pljum), *n.* Fjeder; Fjederbusk; *fig.* Prydelse, Ærestegn; Stolthed; *v.* forsyne med Fjedre, fjedre; smykke med Fjedre; ordne eller rense Fjedrene; berøve Fjedrene, plukke, aflæde; sætte eller stille som en Fjederbusk eller Prydelse.

Plu'mi-ped (plju'mi-péd), *n.* fjederføddet Fugl.

Plum'met (pløm'mét), *n.* Blylod, Lod; Blyantsstift (uden Indfatning) (se Plumb).

Plump (plømp), *n.* Klump, tæt Samling, Klynge; *a.* fyldig, kjødfuld, trind, fed, buttet; *v.* udvide; gjøre trind eller fed; blive fed.

Plump (plømp), *v.* plumpe, falde tungt; slaa, skyde; *ad.* lige ned (se Plumb); pludselig, bus.

Plump'ly (plømp'li), *ad.* trind, fyldig.

Plump'ness (plømp'nés), *n.* Fylde, Kjødfuldhed, Drøjde, Fedme.

Plum'-pud'ding (pløm'pød'ding), *n.* Pudding med Rosiner i.

Plu'my (plju'mi), *a.* fjedret, bedækket med Fjedre.

Plun'der (pløn'dør), *v.* plyndre, røve; *n.* røvet Gods, Rov, Bytte; Profit.

Plun'der-er (pløn'dør-ør), *n.* Plyndrer, Røver.

Plunge (pløndsj), *v.* kaste, støde, styrte (ind i, eller ned i noget Omsluttende, som Vand, *fig.* i Ulykke, Fare osv.), dukke, nedsænke; styrte sig; springe og slaa ud (om Heste); S. T. hugge, stampe (i Søen); *n.* pludseligt Fald, Styrtning; Nedsænkning; Spring, Slaaen ud (en Heste); *fig.* Forlegenhed; Nød, Ulykke.

Plu'ral (plju'rél), *a.* mere end een; Flertals-; *n.* T. Pluralis, Flertal.

Plu'ral-ist (plju'rél-ist), *n.* Præst som har mere end eet Kald.

Plu-ral'i-ty (plju-rél'i-ti), *n.* Flerhed; Flertal; Majoritet, største Antal; Besiddelse af mere end eet Præstekald.

Plu'ral-ly (plju'rél-li), *ad.* pluraliter, i Flertallet.

Plus (pløs), *ad.* mere.

Plush (pløsj), *n.* Plyds, uldent Fløjel.

Plu-toc'ra-cy (pljü-tak'rå-si), *n.* Pengeherredømme; Rigmænd *pl.*, Pengearistokrati.

Plu'to-crat (plju'tö-krét), *n.* Penge-Magthaver.

Plu'vi-al (plju'vi-él), *a.* regnfuld, Regn-; *n.* Messekaabe, Korkaabe, Pluvial.

Ply (plai), *v.* bøje, bøje sig; arbejde paa eller med, anstrenge, drive, bearbejde; blive ved, passe (et Arbejde); bevæge, sætte i Bevægelse, beskjæftige; bønfalde med Paatrængenhed, overhænge; arbejde, beskjæftige sig; opholde sig (paa et anvist eller bestemt Sted), have Station, holde; tage sin Retning; fare (paa, to); begive sig, ile; S. T. avancere (i Krydsning); *n.* Bøjning, Fold; Tilbøjelighed, Vane, Skikkelse, Form.

Pneu-mat'ic (nju-mæt'ik), *a.* som kan eller maa aande; som angaar Aande, Luft eller Vind; luftig, aandig.

Pneu-mat'ics (nju-mæt'iks), *n. pl.* T. Pneumatik, Luftlære; Aandelære (om Aander).

Pneu ma-tol'o-gy (nju må-tal'ödji), *n.* Luftlære; Aandelære, Lære om Aander.

Pneu-mo'ni-a (nju-mō'ni-å), *n.* Lungebetændelse.

Pneu-mon'ic (nju-mgn'ik), *a.* som angaar Lungerne; *n.* Lægemiddel for Lungerne.

Poach (pōtsj), *v.* stikke, stange; støde i (som Kvæget Fødderne i Jorden); være blød, være fugtig; dampe; stikke til (noget uden at gjennemtrænge det), begynde uden at fuldende, behandle flygtig; (gjøre Indgreb i en andens Ejendom), berøve, bestjæle, plyndre; begaa Vildttyveri, stjæle Vildt; koge lidt (om Æg); ryge.

Poach'er (pōtsj'ør), *n.* Vildttyv, Krybskytte.

Poach'y (pōtsj'i), *a.* fugtig, sumpig.

Pock (pɑk), *n.* Blegn, liden Byld; Koppeblegn, Koppebyld; Udslæt.

Pock'et (pɑk'ĕt), *n.* Lomme; Sæk (som Maal paa visse Varer, f. Ex. Humle, Uld); *v.* putte eller stikke i Lommen.

Pock'et-book (pɑk'ĕt-bŭk), *n.* Lommebog, Brevtaske, Tegnebog.

Pock'y (pɑk'i), *a.* beladt med Blegne eller Bylder; veneriſt; jammerlig, nedrig.

Pod (pɑd), *n.* Skal, Bælg; Hylſter; *v.* faa Skaller eller Bælge; bulne ud.

Po'em (pō'ĕm), *n.* Digt.

Po'e-sy (pō'i-ſi), *n.* Poeſi, Digtekunſt; Digt; Tankeſprog.

Po'et (pō'ĕt), *n.* Digter, Poet.

Po'et-as'ter (pō'ĕt-ăs'tør), *n.* Versemager, Rimſmed.

Po'et-ess (pō'ĕt-ĕs), *n.* Digterinde.

Po-et'ic (pō-ĕt'ĭk), } *a.* poetiſk.
Po-et'ic-al (pō-ĕt'ĭk-ĕl), }

Po'et-ry (pō'ĕt-ri), *n.* Digtekunſt; Digte, Vers *pl.*, Poeſi.

Poh (pō), *i.* ſy! uh!

Poign'an-cy (pøin'ĕn-ſi), *n.* Skarphed, Bitterhed.

Poign'ant (pøin'ĕnt), *a.* ſtikkende, bidende, ſkarp; pirrende, pikant; gjennemtrængende, heftig.

Point (pøint), *v.* beſtemme (ſe Appoint).

Point (pøint), *n.* Spids, Od; Odde, Landpynt, Pynt; Snor med Metaldop, Snørebaand, Lidſe (til Prydelſe); udſyede Kniplinger *pl.*; Prik, Punkt (ogſaa *fig.* i dette Ords Betydninger); Tidspunkt, Øjeblik; Sag; Tilſtand; Øje (paa Tærninger); Grad, Streg (paa Kompasſet); Node; Punkt (ved en Node); S. T. Rebſejſing; *pl.* T. Sporſkifte; *v.* tilſpidſe, ſpidſe, ſkjærpe; ſigte (med Skydevaaben), lægge an, rette; pege, vise; punktere, forſyne med Skilletegn, interpunktere; ſtaa ſtille (om Jagthunde, ſom bemærke Vildtet); udſpekke eller udfylde (Fugerne paa en Mur).

Point'-blank (pøint'blængk), *n.* Middelpunkt, Centrum (i en Skydeſkive); *ad.* i lige Linie, ſnorret; ſtillet vaterpas (om en Kanon); *fig.* lige ud, rent ud, uden Omſvøb.

Point'ed (pøint'ĕd), *a.* ſpids; *fig.* ſkarp, bidende; træffende.

Point'ed-ly (pøint'ĕd-li), *ad.* ſe Pointed.

Point'er (pøint'ør), *n.* En ſom tilſpidſer; Viſer, Støverhund.

Point'less (pøint'lĕs), *a.* uden Spids, ſtump.

Poise (pøis), *n.* Vægt, Tyngde; Ligevægt; Vægt (til at veje paa); *v.* veje (ogſaa *fig.*); ſætte eller holde i Ligevægt; lægge paa Skulderen; balancere, holde Ligevægt; *fig.* tynge, trykke.

Poi'son (pøi'zn), *n.* Gift; *v.* forgifte; forgive, dræbe med Gift; *fig.* fordærve.

Poi'son-ous (pøi'zn-ŏs), *a.* giftig; *fig.* højſt ſkadelig, fordærvelig.

Poke (pōk), *v.* ſtøde i, ſtikke i; underſøge eller føle (ſom i Mørke eller i et Hul); ſtøde imod (med en Stok eller ſom et Dyr med Hornene); rage (op i Ilden); føle ſig for; ſtange; *n.* Poſe, Sæk; Nævehug, Næveſtød; Bytte, Rov.

Pok'er (pōk'ør), *n.* Ildrager; Sværd; Junker-Pedel (ſom bærer Sølvſtaven foran Lord-Kanſleren, i Cambridge).

Po'lar (pō'lør), *a.* polar, Pol-.

Po-lar'i-ty (pō-lăr'ĭ-tĭ), *n.* Polaritet (Drejning eller Stræben mod Polen).
Po'lar-ize (pō'lŏr-aiz), *v.* polarisere, meddele Polaritet.
Po'lar-y (pō'lŏr-ĭ), *a.* polariserende, mod Polen stræbende.
Pole (pōl), *n.* Pol.
Pole (pōl), *n.* lang rund Pæl, Stang; øverste Stang (paa et Skib); Vognstang; Vippe (til Drejelad); Stage; Maalestang (5½ yards), Rode; *v.* sætte Stænger til, forsyne med Stænger.
Pole (pōl), *n.* Polak.
Pole'–axe (pōl'æks), *n.* Stridsøxe; S. T. Entrebil.
Pole'cat (pōl'kæt), *n.* Ilder.
Po-lem'ic (pō-lĕm'ĭk), *n.* Polemiker, Strider, Meningsforfegter; *pl.* Polemik, Stridigheder *pl.* (især i Troessager).
Po-lem'ic (pō-lĕm'ĭk), } *a.* po-
Po-lem'ic-al (pō-lĕm'ĭk-ĕl), } lemisk, stridende; stridslysten, trættekjær.
Pole'–star (pōl'stär), *n.* Polarstjerne.
Po-lice' (pō-līs'), *n.* Politi.
Po-lice'man (pō-līs'mæn), *n.* Politibetjent.
Po-lice'–of'fi-cer (pō-līs'ŏf'fĭ-sør), *n.* Politiembedsmand (ansat ved et Politikammer).
Po-lice'–sta'tion (pō-līs'stei'sjøn), *n.* Politistation.
Pol'i-cy (pŏl'ĭ-sĭ), *n.* Politik, Statsvidenskab, Statsklogskab; Verdensklogskab, Klogskab; Snuhed, List, Kundskab.
Pol'i-cy (pŏl'ĭ-sĭ), *n.* Police, Forsikringsbevis (ved Assurance).
Po'lish (pō'lĭsj), *a.* polsk.
Pol'ish (pŏl'ĭsj), *v.* polere, glatte, blanke; modtage Glans; *fig.* slibe, forfine; smykke, pryde; *n.* Politur, Glathed og Glans; *fig.* Finhed.
Po-lite' (pō-lait'), *a. fig.* fin, høflig, dannet.
Po-lite'ly (pō-lait'lĭ), *ad.* se Polite.
Po-lite'ness (pō-lait'nĕs), *n.* Forfinelse; Finhed, Høflighed.
Pol'i-tic (pŏl'ĭ-tĭk), *a.* politisk; statskyndig, statsklog; klog, listig.
Po-lit'ic-al (pō-lĭt'ĭk-ĕl), *a.* politisk, statsvidenskabelig; borgerlig; statsklog; forstandig, klog; snu, listig.
Po-lit'ic-al-ly (pō-lĭt'ĭk-ĕl-lĭ), *ad.* politisk, paa en klog, forstandig eller snu Maade.
Pol'i-ti'cian (pŏl'ĭ-tĭsj'ĕn), *n.* Statsmand, Politiker; klog eller listig Mand, Politikus.
Pol'i-tics (pŏl'ĭ-tĭks), *n. pl.* Politik, Statsvidenskab.
Pol'i-ty (pŏl'ĭ-tĭ), *n.* Regjeringsform, Statsforfatning; Regjering, Bestyrelse, Styrelse, Forvaltning; Klogskab, Politik.
Pol'ka (pōl'kå), *n.* Polka (en Dans).
Poll (pōl), *n.* Hoved; Baghoved; Person, Mand, Dyr, Høved (for saa vidt de ere talte eller tælles); Navneliste; Fortegnelse over Stemmerne ved Parlamentsvalg; ogsaa: Stedet hvor Vælgernes Navne optegnes); Afstemning, Stemmegivning; en Fisk (se Chub); Paryk; letsindig Kvinde; *v.* afskjære Toppen, kappe; afskjære, klippe; paalægge Skat, udpine, plyndre, røve; samle eller optegne Stemmerne (Vælgernes); forfatte en Navneliste; stemme, votere (ved Navneprotokollen).
Poll (pŏl), Forkortelse af Parrot, Poppe (Papegøje).
Pol'lard (pŏl'lørd), *n.* kappet Træ; beklippet Mynt; Hjort som har kastet sine Horn; en Fisk (se Chub).
Pol'lard (pŏl'lørd), *n.* Blanding af Mel og Klid, Klidmel.
Pol'len (pŏl'lĕn), *n.* Blomsterstøv, Pollen; fint Klid.
Pol'lock (pŏl'lŏk), *n.* Lyr, Lubbe (Fisk).
Poll'–tax (pōl'tæks), *n.* Kopskat, Extraskat.
Pol-lute' (pŏl-ljut'), *v.* besudle, besmitte; vanhellige; fordærve.

Pol-lu'tion (pǫl-ljų'ſjøn), *n.* Beſmittelſe, Vanhelligelſe.
Pol-troon' (pǫl-trųn'), *n.* Kujon, Krybſer; Nidding, Usling, Skurk.
Pol-troon'er-y (pǫl-trųn'ør-i), *n.* Fejghed, Kujoneri.
Pol'y-an'thus (pǫl'i-æn'thøs), *n.* Have-Primel (Plante).
Pol'y-ar'chy (pǫl'i-är'ki), *n.* Regjering ved Mange
Po-lyg'a-mist (pø-lig'å-miſt), *n.* Polygamiſt.
Po-lyg'a-my (pø-lig'å-mi), *n.* Polygami, Flerkoneri.
Pol'y-glot (pǫl'i-glǫt), *n.* En ſom forſtaar mange Sprog; Polyglotte (en Bog i mange Sprog).
Pol'y-gon (pǫl'i-gǫn), *n.* Polygon, Mangekant.
Po-lyg'o-nal (pø-lig'ø-nël), *a.* mangekantet.
Po-lyg'ra-phy (pø-lig'rå-fi), *n.* Polygraphi, den Kunſt at ſkrive med mange forſkjellige Tegn eller Chiffre.
Pol'y-pus (pǫl'i-pøs), *n.* Polyp (et Slags mangearmet eller mangefødet Plantedyr; en trævlet Udvæxt).
Pol'y-scope (pǫl'i-ſkøp), *n.* Polyſkop (et Glas ſom forſlerer Gjenſtandene).
Pol'y-syl-lab'ic (pǫl'i-ſil-læb'ik), *a.* flerſtavelſet, med mange Stavelſer.
Pol'y-syl-lab'ic-al (pǫl'i-ſil-læb'ik-ël), ſe Polysyllabic.
Pol'y-syl'la-ble (pǫl'i-ſil'å-bl), *n.* Ord af mange Stavelſer.
Pol'y-tech'nic (pǫl'i-tëk'nik), *a.* polyteknisk.
Pol'y-the ism (pǫl'i-thi ism), *n.* Flerguderi, Polytheisme.
Pol'y-the ist (pǫl'i-thi iſt), *n.* Polytheiſt.
Pol'y-the-ist'ic (pǫl'i-thi-iſt'ik), *a.* polytheiſtiſk.
Pom'ace (pøm'ës), *n.* Maſk af udpreſſede Æbler.
Po-made' (pø-mē'd'), *n.* Pomade, Haarſalve.
Po-ma'tum (pø-mē'tøm), *v.* ſmøre med Pomade.
Pome-gran'ate (pøm-græn'ët), *n.* Granatæble; Granattræ.
Po-mif'or-ous (pø-mif'ør-øs), *a.* ſom bærer Æblefrugt.
Pom'mel (pøm'mël), *n.* Knap (paa Enden af en Ting), Kaardeknap, Sadelknap; *v.* ſtøde, ſlaa, puffe; T. narve.
Pom-mel'ion (pøm-mil'jøn), *n.* Drue paa en Kanon.
Po-mol'o-gy (pø-mǫl'ö-dji), *n.* Lære om Opelſkning af Træfrugt.
Pomp (pǫmp), *n.* Pomp, Pragtoptog, højtideligt Optog; Pragt, Bram, Prunk.
Pomp'i-on (pømp'i-øn), *n.* Pepo-Græskar.
Pom-pos'i-ty (pǫm-pǫs'i-ti), *n.* Glimrelyſt, Praleri.
Pomp'ous (pǫmp'øs), *a.* pompøs, pragtfuld, prægtig; højtidelig; pralende, højtravende.
Pomp'ous-ly (pǫmp'øs-li), *ad.* paa en pompøs eller højtidelig Maade.
Pond (pǫnd), *n.* Park, Dam, Kjær; Sø, Hav.
Pon'der (pǫn'dør), *v.* overveje, overlægge; betænke, eftertænke, gruble (over, on).
Pon'der-a-ble (pǫn'dør-å-bl), *a.* til at veje, ſom lader ſig beſtemme efter Vægt.
Pon'der-os'i-ty (pǫn'dør-gs'i-ti), *n.* Tyngde, Vægt.
Pan'iard (pæn'jørd), *n.* Dolk; *v.* give et Dolkeſtik; dræbe med en Dolk.
Pon'tiff (pǫn'tif), *n.* Ypperſtepræſt; Pave.
Pon-tif'ic (pǫn-tif'ik), **Pon-tif'ic-al** (pǫn-tif'ik-ël), *a.* ypperſtepræſtelig, biſkoppelig; pavelig; *fig.* højtidelig, pragtfuld.
Pon-tif'ic-al (pǫn-tif'ik-ël), *n.* Pontificale, Kirkeritual (hvori de kirkelige Ceremonier); *pl.* fuldt Ornat, fuld Embedsdragt, Pontifikalier *pl.*
Pon-tif'ic-ate (pǫn-tif'ik-ët), *n.* Pontifikat, Pavedømme.
Pon-toon' (pǫn-tųn'), *n.* T. Ponton

(en fladbundet Baad, hvoraf flere forbindes til Underlag for en Flydebro); Lægter, Pram.

Po'ny (pō'nĭ), *n.* liden Hest, Kleppert.

Poo'dle (pų'dl), *n.* liden hvid, langhaaret Pudelhund, Silkepudel; Pudel, Pudelhund.

Pool (pųl), *n.* Pøl; liden Dam (med Tilløb og Afløb).

Pool (pųl), *n.* Pullie.

Poop (pųp), *n.* S. T. Hytte (bageste ophøjede Del af et Skibsdæk); *v.* S. T. sejle ombord i et andet Skib agterfra.

Poor (pųr), *a.* fattig, trængende, arm; stakkels; mager; ringe, ubetydelig; usæl, slet; ufrugtbar.

Poor'ly (pųr'lĭ), *ad.* fattig; ringe, daarlig; *a.* ikke rask, svagelig, svag (af Helbred).

Poor'ness (pųr'nĕs), *n.* Fattigdom; *fig.* Magerhed; Ufrugtbarhed; Lavhed, Usælhed.

Pop (pąp), *n.* Puf, Knald, hurtig Lyd; Kvæk; Puffert; *v.* puffe, knalde, give en hurtig Lyd; bevæge sig hurtig eller pludselig, fare, buse, smutte; bevæge pludselig, sætte eller lægge hurtig, eller med en pludselig Bevægelse, stikke; pantsætte; *ad.* pludselig, vips.

Pope (pōp), *n.* Pave; en udstoppet Figur, som brændes hver 5te November til Erindring om Krudtsammensværgelsen.

Pope'dom (pōp'dŏm), *n.* Pavedømme.

Pop'er-y (pōp'ør-ĭ), *n.* Papisme, Papisteri.

Pop'gun (pąp'gŏn), *n.* Knaldbøsse (Hyldebøsse, Nøglebøsse).

Pop'in-jay (pąp'in-djē), *n.* Papegøje; Grønspætte; *fig.* Spradebasse, Laps; Fugl (ved Fugleskydning).

Pop'ish (pōp'ĭsj), *a.* pavelig.

Pop'lar (pąp'lør), *n.* Poppel, Asp.

Pop'lin (pąp'lĭn), *n.* Poplin (et Slags Halvsilketøj).

Pop'py (pąp'pĭ), *n.* Valmue (Plante).

Pop'u-lace (pąp'jü-lĕs), *n.* Folk, (den store Hob, Mængden).

Pop'u-lar (pąp'jü-lør), *a.* almen, almindelig, Folke-; simpel, populær, letfattelig; nedladende, venlig, omgjængelig; folkelig, yndet af Folket, almenyndet.

Pop'u-lar'i-ty (pąp'jü-lær'ĭ-tĭ), *n.* Almenfattelighed, Popularitet; Mildhed, Nedladenhed; Folkegunst, Folkeyndest.

Pop'u-lar-ly (pąp'jü-lør-lĭ), *ad.* se Popular.

Pop'u-late (pąp'jü-lēt), *v.* befolke; formere sig.

Pop'u-la'tion (pąp'jü-lē'sjøn), *n.* Befolkning, Folkemængde.

Pop'u-lous (pąp'jü-lŏs), *a.* folkerig.

Pop'u-lous-ness (pąp'jü-lŏs-nĕs), *n.* stærk Befolkning, Folkerighed.

Por'ce-lain (pōr'sĭ-lĭn), *n.* Porcellæn.

Porch (pōrtsj), *n.* Bislag, Søjlehal (foran en Dør eller en Port); Indgang: bedækket Gang, Buegang; T. den offentlige Buegang i Athen, hvor Zeno foredrog sin Lære.

Por'cine (pōr'sain), *a.* som hører til Svinene, Svine-.

Por'cu-pine (pør'kjü-pain), *n.* Pindsvin.

Pore (pōr), *v.* se nøje og vedholdende, kige, stirre (paa noget); læse vedholdende, studere.

Pore (pōr), *n.* Pore, Svedehul, liden umærkelig Aabning.

Por'i-ness (pōr'ĭ-nĕs), *n.* Porøsitet.

Pork (pōrk), *n.* Svinekjød, Flesk; Svin (komisk).

Pork'er (pōrk'ør), *n.* Svin; Jøde.

Po-ros'i-ty (pō-rąs'ĭ-tĭ), *n.* Porøsitet, porøs Beskaffenhed.

Po'rous (pō'rŏs), *a.* porøs, hullet.

Por'phy-ry (pør'fĭ-rĭ), *n.* Porphyr.

Por'poise (pør'pŏs), *n.* Marsvin.

Por'ridge (pør'ridsj), *n.* Suppe; Urtesuppe; Melsuppe, Vælling.

Por'rin-ger (pør'rĭn-djør), *n*

Suppeskaal; Skaal, dybt Fad.

Port (pōrt), *n.* Port, (jvf. Porte); Havn, Søhavn, (*fig.* Tilflugtssted); S. T. Port, Kanonport; Bagbordsside (venstre Side af et Skib, naar man vender Ansigtet mod Forstævnen); *v.* lægge bagbord.

Port (pōrt), *n.* Portvin.

Port (pōrt), *n.* Holdning, Anstand, Mine; *v.* holde, føre (paa en vis Maade).

Port'a-ble (pōrt'å-bl), *a.* som kan bæres eller føres, transportabel, bevægelig; taalelig, udholdelig.

Port'age (pōrt'ĕdsj), *n.* Bæren; Dragerløn, Bærepenge, Føringspenge *pl.*; (amerikansk) Bærested (forbi et Vandfald, eller fra en sejlbar Flod til en anden).

Port'age (pōrt'ĕdsj), *n.* S. T. Kanonporthul.

Port'al (pōrt'ĕl), *n.* Portal, Pragtdør, Hovedport.

Port-cul'lis (pōrt-kŭl'lĭs), *n.* Faldgitter; *v.* tilspærre.

Porte (pōrt), *n.* den høje Port, Porten, det tyrkiske Hof, den tyrkiske Regjering.

Por-tend' (pōr-tĕnd'), *v.* vise, fremvise; forudsige, bebude, varsle, spaa.

Por-tent' (pōr-tĕnt'), *n.* Forvarsel, Forbud.

Por-tent'ous (pōr-tĕnt'ŏs), *a.* varslende, ildevarslende; forbausende, frygtelig, uhyre.

Por'ter (pōr'tŏr), *n.* Portner, Dørvogter; Drager, Bærer, Lastdrager; Porter (stærkt Øl).

Por'ter-age (pōr'tŏr-ĕdsj), *n.* Portnertjeneste; Bæren; Bærepenge *pl.*, Dragerløn.

Port-fol'io (pōrt-fōl'jō eller pōrt-fō'lĭ-ō), *n.* Portefeuille, Brevtaske, Mappe; *fig.* Minister-Embede.

Port'-hole (pōrt'hōl), *n.* S. T. Kanonporthul.

Por'ti-co (pōr'tĭ-kō), *n.* bedækket Gang, Søjlegang, Buegang.

Por'tion (pōr'sjŏn), *n.* Del; Andel, Part, Lod, Portion; Arvedel, Arvepart; Medgift; *v.* dele; uddele, fordele; udstyre.

Port'li-ness (pōrt'lĭ-nĕs), *n.* Anstand, Værdighed; anseligt Udvortes, Anseelse.

Port'ly (pōrt'lĭ), *a.* anselig, statelig, stor, svær.

Port-man'teau (pōrt-mæn'tō), *n.* Vadsæk; Rejsekoffert.

Por'trait (pōr'trĕt), *n.* Portræt.

Por'trait-ure (pōr'trĕt-jŭr), *n.* Portrætmaling; Billede, Portræt.

Por-tray' (pōr-trē'), *v.* male, tegne; afmale, afbilde; skildre; pryde (med Billeder), male.

Por-tray'al (pōr-trē'ĕl), *n.* Portrættegning, Skildring.

Por'tress (pōr'trĕs), *n.* Portnerske, Dørvogterske.

Pose (pōs), *v.* sætte; sætte i Stilling; standse, bringe til Tausheb, forvirre, sætte i Forlegenheb (ved Spørgsmaal); *n.* Stilling (som foran en Maler).

Pos'er (pōs'ŏr), *n.* Noget som er vanskeligt at løse eller komme ud af, Hindring, Vanskelighed; Spørger, Examinator.

Po-si'tion (pŏ-sĭsj'ŏn), *n.* Stilling; Grundsætning, Læresætning, Sætning; T. Position.

Pos'i-tive (pŏs'ĭ-tĭv), *a.* fastsat, bestemt, given, positiv; udtrykkelig, bestemt; sikker, vis; paastaaelig; afgjørende; uindskrænket, absolut, ubetinget; *n.* det Positive, det Bestemte, det Givne, Virkelighed; T. Positiv, første Grad.

Pos'i-tive-ly (pŏs'ĭ-tĭv-lĭ), *ad.* se Postive, *a.*

Pos-sess' (pŏs-sĕs'), *v.* besidde; indtage, besætte; tage i Besiddelse; sætte i Besiddelse; opfylde; beherske.

Pos-ses'sion (pŏs-sĕsj'ŏn), *n.* Besiddelse; Ejendom; Besættelse af en ond Aand.

Pos-sess'ive (pŏs-sĕs'ĭv), *a.* besiddende, Ejendoms-.

Pos-sess'or (pös-sĕs'ør), *n.* Beſid-der, Ejer.
Pos-sess'o-ry (pös-sĕs'ö-rĭ), *a.* be-ſiddende; T. posſesſoriſk (angaaende Beſiddelſe).
Pos'set (pɑs'ĕt), *n.* Mælk ſtilt ad ved Tilſætning af Vin, Øl eller an-den Syre, Øloſt.
Pos'si-bil'i-ty (pɑs'ſi-bĭl'ĭ-tĭ), *n.* Mulighed.
Pos'si-ble (pɑs'ſi-bl), *a.* mulig.
Pos'si-bly (pɑs'ſi-blĭ), *ad.* mulig; paa nogen mulig Maade; maaſke.
Post (pōſt), *n.* Poſt (Pæl, Stolpe; Standplads, beſtemt Sted; Stilling; Embede, Beſtilling; Befordringsvæ-ſen, Poſtbefordring, Poſtbud); *v.* befæſte til en Pæl eller Stolpe, op-ſlaa (for at bekjendtgjøre); ſætte, ſtille; anſætte, poſtere; indføre Poſter (i Regnſkabsbøger), afſkrive, over-føre (i Hovedbogen); opſkrive; rejſe med Poſten; *fig.* rejſe hurtig; ile; ſende hurtig; *ad.* hurtig, ilſomt.
Post'age (pōſt'ĕdsj), *n.* Poſtpenge *pl.*, Brevporto.
Post'age stamp (pōſt'ĕdsj ſtæmp), *n.* Frimærke.
Post'al (pōſt'ĕl), *a.* ſom angaar Poſt-væſenet, Poſt-.
Post'al card (pōſt'ĕl kärd), *n.* Brev-kort.
Post'-chaise (pōſt'ſjeĭs), *n.* Poſt-chaiſe.
Post'-date (pōſt'deĭt), *v.* datere ſe-nere (end den virkelige Tid), poſtda-tere.
Post'-di-lu'vi-an (pōſt'dĭ-ljų'vĭ-ĕn), *a.* efter Syndfloden.
Pos-te'ri-or (pɑs-tĭ'rĭ-ør), *a.* ſom følger bageſter, ſenere (i Tiden); ſom er bagved.
Pos-te'ri-ors (pɑs-tĭ'rĭ-ørs), *n. pl.* Bagdel.
Pos-ter'i-ty (pɑs-tĕr'ĭ-tĭ), *n.* Efter-ſlægt, Efterverden, Efterkommere *pl.*
Post'ern (pōſt'ørn), *n.* Bagdør, Bag-port; hemmelig Dør eller Indgang.
Post'fix (pōſt'fĭks), *n.* ſe Affix.
Post'-haste (pōſt'heĭſt), *n.* ſtor Il, ſtor Haſt.
Post'hu-mous (pɑſt'hjü-møs), *a.* født efter Faderens Død; fundet eller udgivet efter Forfatterens Død, efter-ladt.
Post'hu-mous-ly (pɑſt'hjü-møs-lĭ), *ad.* efter Ens Død.
Pos-til'ion (pös-tĭl'jøn), *n.* Poſtryt-ter, Poſtillon.
Post'man (pōſt'mæn), *n.* Poſtbud.
Post'mark (pōſt'märk), *n.* Poſt-mærke, Poſtſtempel; *v.* ſtemple.
Post'mas-ter (pōſt'mås-tør), *n.* Poſtmeſter.
Post'me-rid'i-an (pōſt'mĭ-rĭd'ĭ-ĕn), *a.* Eftermiddags-.
Post-mor'tem (pōſt-mɑr'tĕm), *n.* Lig-Underſøgelſe, Underſøgelſe efter Døden, Obduktion; en Examen ſom tages om (efter Rejektion).
Post'-of'fice (pōſt'ɑf fĭs), *n.* Poſt-kontor, Poſthus.
Post'paid (pōſt'peĭd), *a.* betalt, franco.
Post-pone' (pōſt-pōn'), *v.* ſætte bag efter; opſætte; tilſideſætte (for, to).
Post-pone'ment (pōſt-pōn'mĕnt), *n.* Opſættelſe.
Post'script (pōſt'ſkript), *n.* Efter-ſkrift.
Post'u-late (pɑſt'jü-lĕt), *n.* For-dring, Fordringsſætning, Poſtulat.
Post'u-la'tion (pɑſt'jü-leĭ'ſjøn), *n.* Fordring, Begjering; Forudſætning.
Post'ure (pɑſt'jür), *n.* Stilling, Le-gemets Holdning, Poſitur; Tilſtand; *v.* ſtille.
Po'sy (pō'zĭ), *n.* poetiſk Sentens, Tankeſprog, Motto; Buket, Urtekoſt.
Pot (pɑt), *n.* Potte; Gryde; Krukke; engelſk Pot (et Maal, det ſamme ſom Quart); *v.* opbevare i en Krukke, nedſylte, nedſalte; ſætte i en Urte-potte; drikke, ſvire.
Po'ta-ble (pō'tå-bl), *a.* drikkelig; *n.* Drikkevare.
Pot'ash (pɑt'æſj), *n.* Potaſke. [lium.
Po-tas'si-um (pö-tæs'ſĭ-øm), *n.* Ka-

Po-ta'tion (pö-te'sjön), *n.* Drikken; Drik; Drikkelag.
Po-ta'to (pö-te'tö), *n.* Potet, Kartoffel.
Po'ten-cy (pö'tën-si), *n.* Magt, Styrke, Kraft; Indflydelse, Myndighed.
Po'tent (pö'tënt), *a.* mægtig, stærk, kraftig.
Po'tent-ate (pö'tënt-et), *n.* Magthaver, Fyrste, Potentat.
Po-ten'tial (pö-tën'sjël), *a.* mulig, ikke virkelig; som udtrykker Mulighed; T. potentiel (som virker ved en skjult Kraft).
Po-ten'tial-ly (pö-tën'sjël-li), *ad.* paa en mulig, kraftig eller virksom Maade.
Po'tent-ly (pö'tënt-li), *ad.* paa en stærk og kraftig Maade, med Magt.
Pot'-hang'er (pɑt'hæng'ør), *n.* Kjedelkrog.
Poth'er (pɑdh'ør), *n.* Larm, Støj, Ophævelser *pl.*, Væsen; *v.* gjøre Støj, gjøre meget Væsen; plage, besvære; gjøre fortrydelig.
Pot'-house (pɑt'haus), *n.* simpelt Ølhus.
Po'tion (pö'sjön), *n.* Drik, Lægedrik.
Pot'-luck (pɑt'lɔk), hvad Huset formaar.
Pot'sherd (pɑt'sjørd), *n.* Potteskaar.
Pot'tage (pɑt'tëdsj), *n.* Suppe.
Pot'ter (pɑt'tør), *n.* Pottemager.
Pot'ter (pɑt'tør), *v.* rage op i, røre; forvirre, forstyrre; være i forvirret Travlhed (med Smaating), plage sig selv; gaa daarlig (om en ømfodet Hest).
Pot'ter-y (pɑt'tør-i), *n.* Pottemagerværksted; Pottemagervare, Lertøj.
Pot'tle (pɑt'tl), *n.* Kande (et Maal, 4 pints); Flaske, Krus; Frugtkurv.
Pouch (pautsj), *n.* liden Pose; Patrontaske; Taske; Lomme (i Spøg); *fig.* tyk Mave; *v.* stikke i Tasken; stikke til sig, nedsluge; hænge med Munden.
Poul'ter-er (pöl'tør-ør), *n.* Hønsekræmmer, Vildthandler.
Poul'tice (pöl'tis), *n.* Omslag (paa et Saar, en Svulst osv.); *v.* lægge Omslag paa.
Poul'try (pöl'tri), *n.* Fjederkræ.
Poul'try-yard (pöl'tri-järd), *n.* Hønsegaard.
Pounce (pauns), *n.* Klo (en Rovfugls); Tøj udsyet med Hulsting; *v.* gribe eller holde med Kløerne; gjennembore, gjennemstikke, gjøre Huller i, sy med Hulsting.
Pounce (pauns), *n.* Pimpstenpulver; Sandarakpulver, Radeerpulver; *v.* bestrø med et Pulver; strø igjennem smaa Aabninger.
Pound (paund), *n.* Pund (Sterling); 20 engelske Shillings, = 18 Kr. 16 Øre; Pund (Vægt: 97 engelske Pund = 88 norske Pund); Kvægfold.
Pound (paund), *v.* støde, knuse (i en Morter); slaa, puffe; *fig.* skyde.
Pound (paund), *v.* indeslutte, indespærre.
Pound'age (paund'ëdsj), *n.* en Sum som afdrages fra hvert Pund; Betaling efter Vægt.
Pound'er (paund'ør), *n.* et Slags stor vægtig Pære; Pundiger (om Kanoner efter deres Kuglers Vægt).
Pour (pör), *v.* øse, gyde, skjenke; lade strømme, kaste eller sende i stor Mængde; strømme; styrte, fare.
Pout (paut), *v.* staa frem, rage frem; stikke Munden ud, mule, surmule, se surt (til noget); *n.* ondt Lune.
Pout (paut), *n.* kortsnudet Torsk; Hjerpe.
Pov'er-ty (pɑv'ør-ti), *n.* Fattigdom; *fig.* Ufuldkommenhed, Mangelfuldhed.
Pow'der (pau'dør), *n.* Støv; Pulver; Krudt; Pudder; *v.* forvandle til Pulver, pulverisere; pudre; bestrø; bestrø med Salt, sprænge, salte; komme farende (med Heftighed eller Støj).
Pow'der-y (pau'dør-i), *a.* pulveragtig, som Støv; som lader sig smuldre; bedækket med fint

Støv eller Dug (som Blommen).

Pow'er (pau'ør), *n.* Evne, Sjæleevne; Styrke; Kraft; Magt; Mængde; Hær.

Pow'er-ful (pau'ør-fu̥l), *a.* kraftig, stærk; mægtig.

Pow'er-ful-ly (pau'ør-føl-lĭ), *ad.* kraftigen, mægtigen.

Pow'er-less (pau'ør-lĕs), *a.* kraftløs, afmægtig.

Pow'er-loom (pau'ør-lu̥m), *n.* Vævermaskine, Maskinvæv (som drives med Damp).

Pox (pḁks), *n. pl.* (af Pock), Kopper *pl.*; venerisk Sygdom; Udslæt.

Prac'ti-ca-bil'i-ty (prăk'tĭ-kå-bĭl'ĭ-tĭ), *n.* Gjørlighed, Mulighed, Iværksættelighed.

Prac'ti-ca-ble (prăk'tĭ-kå-bl), *a.* gjørlig, som lader sig udføre, anvendelig; farbar, fremkommelig; T. praktikabel.

Prac'ti-ca-bly (prăk'tĭ-kå-blĭ), *ad.* paa en praktisk Maade.

Prac'ti-cal (prăk'tĭ-kĕl), *a.* udøvende, praktisk; anvendelig, anvendt.

Prac'ti-cal-ly (prăk'tĭ-kĕl-lĭ), *ad.* paa en udførlig eller praktisk Maade.

Prac'tice (prăk'tĭs), *n.* Udøvelse; Praxis; Anvendelse, Brug; Fremgangsmaade, Skik og Brug, Vedtægt; Øvelse, Færdighed; T. det at tage i Part (i Regning).

Prac'tise (prăk'tĭs), *v.* udføre, udøve, drive; øve; forlede, bevæge (til noget); lære ved Øvelse, øve sig; praktisere; gjøre Forsøg; anvende Kunstgreb; underhandle eller aftale hemmelig; smede Rænker.

Prac-ti'tion-er (prăk-tĭsj'øn-ør), *n.* En som udøver sin Kunst eller Videnskab; erfaren Mand, øvet Mand, Praktikus; praktiserende Læge, praktiserende Sagfører; Rænkesmed.

Prag-mat'ic (prăg-măt'ĭk), *a.* pragmatisk.

Prag-mat'ic-al (præg-măt'ĭk-ĕl), *a.* dygtig eller sagkyndig i sine egne Tanker, som blander sig i alt, nærgaaende.

Prai'rie (prä'rĭ), *n.* stor Græsslette, Græssteppe (i Nordamerika).

Praise (preis), *n.* Pris, Lov; Ros; Ære, Berømmelse; Fortjeneste; *v.* prise, love; berømme, rose.

Praise'wor-thy (preis'u̥ør-thĭ), *a.* prisværdig, rosværdig.

Prance (prȧns), *v.* prunke, bryste sig; ride prunkende eller stolt; springe, gjøre Krumspring (om Heste).

Prank (prăngk), *v.* gjøre prangende, smykke, pudse; *a.* letfærdig, lystig; *n.* Spøg, Narrestreg, Puds, Streg.

Prate (preit), *v.* prate, sludre, lade Munden løbe; *n.* Prat, Snak, Skvalder.

Prat'ique (prăt'ĭk), *n.* Landingsbrev, Tilladelse til at lande, Pratika.

Prat'tle (prăt'tl), *v.* prate, sludre, sladre; *n.* Snak, Sladder.

Prat'tler (prăt'tlør), *n.* Sluddermund, Sladrer, Vrøvler.

Prawn (prḁn), *n.* stor Reje, langhalet Krebs.

Pray (prei), *v.* bede; bønfalde, anraabe; (Pray, et Høflighedsudtryk til at indlede et Spørgsmaal, for: I pray).

Pray'er (prei'ør), *n.* Bedende.

Prayer (prär), *n.* Bøn.

Prayer'-book (prär'bu̥k), *n.* Bønnebog; Agende.

Prayer'ful (prär'fu̥l), *a.* fuld af Bøn, som altid beder, andagtsfuld.

Prayer'ful-ly (prär'fu̥l-lĭ), *ad.* se Prayerful.

Prayer'less (prär'lĕs), *a.* uden Bøn.

Prayer'-meet-ing (prär'mĭt-ĭng), *n.* Forsamling til fælles Bøn, gudelig Forsamling.

Preach (prĭtsj), *v.* prædike, kundgjøre, forkynde (Evangelium).

Preach'er (prĭtsj'ør), *n.* Prædiker, Prædikant.

Pre'ad-mon'ish (prĭ'ăd-mḁn'ĭsj), *v.* forud advare eller paaminde.

Pre'am-ble (prī'ăm-bl), *n.* Indledning, Fortale.

Preb'end (prĕb'ĕnd), *n.* Præbende (aarlig Indkomst af en gejstlig Stiftelse eller en Kathedralkirkes Jordegods).

Preb'end-al (prĕb'ĕnd-ĕl), *a.* som hører til et Præbende.

Preb'end-a-ry (prĕb'ĕnd-å-rĭ), *n.* Præbendarius, Stiftsherre, Domherre.

Pre-ca'ri-ous (prĭ-kē'rĭ-ŭs), *a.* tilbetlet, tiltryglet; afhængig af en Andens Villie; usikker, uvis, tvivlsom, prekær.

Pre-ca'ri-ous-ly (prĭ-kē'rĭ-ŭs-lĭ), *ad.* usikkert.

Prec'a-to-ry (prĕk'å-tō-rĭ), *a.* bedende, bønlig.

Pre-cau'tion (prĭ-ką'shŭn), *n.* Forsigtighed, Forsigtighedsregel; Advarsel; *v.* advare.

Pre-cau'tion-al (prĭ-ką'shŭn-ĕl), *a.* forsigtig, Forsigtigheds-, forebyggende.

Pre-cau'tion-a-ry (prĭ-ką'shŭn-å-rĭ), se Precautional.

Pre-cede' (prĭ-sēd'), *v.* gaa forud for, gaa foran, komme foran (i Tid, Rum, Rang, Grad).

Pre-ced'ence (prĭ-sēd'ĕns), **Pre-ced'en-cy** (prĭ-sēd'ĕn-sĭ), *n.* Forrang, Fortrin.

Pre-ced'ent (prĭ-sēd'ĕnt), *a.* foregaaende, tidligere.

Prec'e-dent (prĕs'ĭ-dĕnt), *n.* foregaaende Tilfælde, Exempel, Præcedens; foreskreven Brug, Formular.

Prec'e-dent-ed (prĕs'ĭ-dĕnt-ĕd), *a.* som kan henføres til et foregaaende lignende Tilfælde, eller hvorpaa der kan oppises et tidligere Exempel.

Pre-ced'ent-ly (prĭ-sēd'ĕnt-lĭ), *ad.* forud, foreløbig.

Pre-cen'tor (prĭ-sĕn'tŏr), *n.* Forsanger, Kantor.

Pre'cept (prī'sĕpt), *n.* Forskrift, Regel, Rettesnor; Befaling; Underretning.

Pre-cept'ive (prĭ-sĕpt'ĭv), *a.* foreskrivende; belærende.

Pre-cept'or (prĭ-sĕpt'ŏr), *n.* Lærer; Forstander.

Pre-cep'tress (prĭ-sĕp'trĕs), *n.* Lærerinde; Forstanderinde.

Pre-ces'sion (prĭ-sĕsh'ŏn), *n.* Gaaen foran; T. Præcession, Fremrykken (Jævndøgnspunkternes).

Pre'cinct (prī'sĭngkt), *n.* Omfang; Grænse; Enemærke.

Pre'cious (prĕsh'ŭs), *a.* kostbar; kostelig (bruges ofte ironisk).

Pre'cious-ly (prĕsh'ŭs-lĭ), *ad.* kostbart, kosteligen.

Prec'i-pice (prĕs'ĭ-pĭs), *n.* brat Sted, Skrænt, stejl Brink, Afgrund.

Pre-cip'i-tance (prĭ-sĭp'ĭ-tĕns), *n.* Ilfærdighed, Skynding; Fremfusenhed, Overilelse.

Pre-cip'i-tan-cy (prĭ-sĭp'ĭ-tĕn-sĭ), se Precipitance.

Pre-cip'i-tant (prĭ-sĭp'ĭ-tĕnt), *a.* nedstyrtende; ilende, heftig, hastig; ilfærdig, overilet.

Pre-cip'i-tant-ly (prĭ-sĭp'ĭ-tĕnt-lĭ), *ad.* se Precipitant.

Pre-cip'i-tate (prĭ-sĭp'ĭ-tēt), *v.* kaste hovedkulds eller voldsomt, styrte; ile med, fremskynde; udføre med Ilfærdighed, overile; falde hovedkulds, styrte; forhaste sig, overile sig; T. præcipitere (tilvejebringe et Bundfald; falde tilbunds, synke, sætte sig).

Pre-cip'i-tate (prĭ-sĭp'ĭ-tĕt), *a.* styrtende; overilet, ubesindig; heftig, hastig; T. præcipiteret, gjort til Bundfald; *n.* Præcipitat, Bundfald.

Pre-cip'i-ta'tion (prĭ-sĭp'ĭ-tē'shŭn), *n.* Nedstyrten, Styrtning; ubesindig Ilen, Overilelse; T. Præcipitation.

Pre-cip'i-tous (prĭ-sĭp'ĭ-tŭs), *a.* brat, stejl; farlig; overilet, hastig, ubetænksom.

Pre-cip'i-tous-ly (prĭ-sĭp'ĭ-tŭs-lĭ), *ad.* paa en brat, overilet eller ubetænksom Maade.

Pre-cise' (prĭ-sīs'), *a.* nøje, nøjagtig, bestemt; punktlig, præcis; over-

dreven samvittighedsfuld; sirlig, formel, tvungen.

Pre-cise'ly (prĭ-sais'lĭ), *ad.* netop, nøjagtig, til Punkt og Prikke.

Pre-cise'ness (prĭ-sais'nĕs), *n.* Nøjagtighed, Punktlighed.

Pre-cis'ian (prĭ-sĭs'jĕn), *n.* En som indskrænker eller sætter Grænser; Rigorist; Methodist.

Pre-cis'ion (prĭ-sĭsj'ŏn), *n.* Bestemthed, Nøjagtighed, Punktlighed, Præcision.

Pre-clude' (prĭ-kljud'), *v.* udelukke, forebygge; forhindre.

Pre-clu'sion (prĭ-klju'sjŏn), *n.* Udelukkelse, Hindring.

Pre-clu'sive (prĭ-klju'sĭv), *a.* udelukkende, forebyggende.

Pre-co'cious (prĭ-kō'sjŏs), *a.* for tidlig moden (ogsaa *fig.*), moden før Tiden, altfor tidlig.

Pre-co'cious-ness (prĭ-kō'sjŏs-nĕs), *n.* tidlig Modenhed, Modenhed før Tiden.

Pre-coc'i-ty (prĭ-kɑs'ĭ-tĭ), *n.* se Precociousness.

Pre'cog-ni'tion (prĭ'kɑg-nĭsj'ŏn), *n.* Forevidende, Forudviden; foregaaende Undersøgelse eller Prøvelse; (i Skotland) foreløbigt Vidneforhør.

Pre'con-ceive' (prĭ'kŏn-siv'), *v.* fatte forud, forestille sig forud.

Pre'con-cep'tion (prĭ'kŏn-sĕp'sjŏn), *n.* forudfattet Mening; Fordom.

Pre'con-cert' (prĭ'kŏn-sœrt'), *v.* aftale eller bestemme forud.

Pre-con'tract (prĭ-kŏn'trækt), *v.* forud binde eller bestemme ved en Kontrakt.

Pre-cur'sor (prĭ-kœr'sœr), *n.* Forløber, Forbud.

Pre-cur'sor-y (prĭ-kyr'sœr-ĭ), *a.* foreløbig; *n.* Indledning.

Pre-da'ceous (prĭ-dei'sjŏs), *a.* som lever af Rov.

Pred'a-to-ry (prĕd'å-tö-rĭ), *a.* røvende; røveragtig; rovbegjerlig, rovgjerrig.

Pred'e-ces'sor (prĕd'ĭ-sĕs'sœr), *n.* Forgjænger, Formand; *pl.* Forfædre *pl.*

Pre-des'ti-na'ri-an (prĭ-dĕs'tĭ-nei'rĭ-ĕn), *a.* som hører til Prædestinationslæren; *n.* Tilhænger af Prædestinationslæren.

Pre-des'ti-nate (prĭ-dĕs'tĭ-neit), *v.* forud bestemme.

Pre-des'tine (prĭ-dĕs'tin), *v.* forud bestemme, udse, prædestinere.

Pre-des'ti-na'tion (prĭ-dĕs'tĭ-nei'sjŏn), *n.* Forudbestemmelse, Naadevalg, Prædestination.

Pre'de-ter'mi-nate (prĭ'dĭ-tœr'mĭnĕt), *a.* forudbestemt.

Pre'de-ter'min-a'tion (prĭ'dĭ-tœr'mĭn-ei'sjŏn), *n.* Forudbestemmelse, forudfattet Beslutning.

Pre'de-ter'mine (prĭ'dĭ-tœr'mĭn), *v.* bestemme forud, beslutte forud.

Pre'di-al (prĭ'dĭ-ĕl), *a.* som bestaar af Avlsgaarde; som hører til eller angaar en Avlsgaard eller Landejendom.

Pred'i-ca-bil'i-ty (prĕd'ĭ-kå-bĭl'ĭ-tĭ), *n.* det at kunne betegne en Egenskab eller tillægges som en Egenskab, Prædikabilitet.

Pred'i-ca-ble (prĕd'ĭ-kå-bl), *a.* som kan siges om en Ting eller tillægges den som Egenskab, prædikabel; *n.* T. Egenskab, Prædikabile.

Pre-dic'a-ment (prĭ-dĭk'ä-mĕnt), *n.* Prædikament, tillagt Egenskab; Begrebsklasse, Kategori; Tilstand, Forhold; slem eller ubehagelig Stilling.

Pred'i-cate (prĕd'ĭ-kĕt), *n.* T. Prædikat.

Pred'i-cate (prĕd'ĭ-keit), *v.* tillægge, udsige; paastaa, erklære.

Pred'i-ca'tion (prĕd'ĭ-kei'sjŏn), *n.* Udsagn; Erklæring.

Pred'i-ca-to-ry (prĕd'ĭ-kå-tö-rĭ), *a.* paastaaende, afgjørende, positiv.

Pre-dict' (prĭ-dĭkt'), *v.* forudsige, spaa.

Pre-dic'tion (prĭ-dĭk'sjŏn), *n.* Forudsigelse, Spaadom.

Pre-dict'ive (prĭ-dĭk'tĭv), *a.* forudsigende, profetisk.

Pre·di·lec'tion (prī'dī-lĕk'shŏn), *n.* Forkjærlighed.

Pre'dis-pose' (prī'dĭs-pōz'), *v.* indrette eller berede forud, forberede, gjøre i Forvejen modtagelig (for noget).

Pre-dis'po-si'tion (prī-dĭs'pō-sĭsh'ŏn), *n.* Forberedelse; Anlæg, oprindelig Tilbøjelighed eller Evne, Modtagelighed.

Pre-dom'i-nance (prī-dŏm'ĭ-nĕns), *n.* Overmagt, Overvægt.

Pre-dom'i-nan-cy (prī-dŏm'ĭ-nĕn-sĭ) se Predominance.

Pre-dom'i-nant (prī-dŏm'ĭ-nĕnt), *a.* fremherskende, herskende, overvejende.

Pre-dom'i-nant-ly (prī-dŏm'ĭ-nĕnt-lĭ), *ad.* paa en fremherskende eller overvejende Maade.

Pre-dom'i-nate (prī-dŏm'ĭ-nēt), *v.* fremherske, herske, have Overhaand, prædominere; herske over.

Pre-em'i-nence (prī-ĕm'ĭ-nĕns), *n.* Forrang, Fortrin.

Pre-em'i-nent (prī-ĕm'ĭ-nĕnt), *a.* fremragende, fremstraalende, fortrinlig, udmærket.

Pre-em'i-nent-ly (prī-ĕm'ĭ-nĕnt-lĭ), *ad.* se Pre-eminent.

Pre-emp'tion (prī-ĕmp'shŏn), *n.* Forkjøb, Forkjøbsret

Preen (prīn), *v.* pudse og ordne (Fjedrene; om Fugle); (jv. Prune).

Pre'-en-gage' (prī'ĭn-gēdsj'), *v.* forud forbinde eller forpligte.

Pre'-en-gage'ment (prī'ĭn-gēdsj'mĕnt), *n.* foregaaende Forpligtelse, tidligere Løfte.

Pre'-es-tab'lish (prī'-ĕs-tăb'lĭsh), *v.* forud fastsætte, anordne eller indrette i Forvejen.

Pre'-ex-ist' (prī'ĕgs-ĭst'), *v.* være til i Forvejen, være eller leve før.

Pre'-ex-ist'ence (prī'ĕgs-ĭst'ĕns), *n.* foregaaende Tilværelse, forrige eller tidligere Tilværelse, Præexistens.

Pre'-ex-ist'ent (prī'ĕgs-ĭst'ĕnt), *a.* forudværende, værende til forud (for noget andet, to any thing), som har været til i Forvejen eller tidligere.

Pref'ace (prĕf'ĕs), *n.* Fortale, Indledning; *v.* foreløbig erindre, bemærke forud, indlede; forsyne med en Fortale eller Indledning.

Pref'a-to-ry (prĕf'ă-tŏ-rĭ), *a.* hørende til Forord, indledende.

Pre'fect (prī'fĕkt), *n.* Foresat, Forstander; Statholder, Befalingsmand, Præfekt.

Pref'ect-ure (prĕf'ĕkt-jŭr), *n.* Forstanderskab; Statholderskab, Bestyrelse, Præfektur.

Pre-fer' (prĭ-fŭr'), *v.* bringe frem, fremføre, forebringe; overrække; ophøje, befordre, forfremme; foretrække, sætte højere; give Fortrin.

Pref'er-a-ble (prĕf'ŭr-ă-bl), *a.* som fortjener Fortrinet, som er at foretrække (for, to), bedre.

Pref'er-a-bly (prĕf'ŭr-ă-blĭ), *ad.* som er at foretrække.

Pref'er-ence (prĕf'ŭr-ĕns), *n.* Fortrin, Forrang.

Pre-fer'ment (prĭ-fŭr'mĕnt), *n.* Befordring, Forfremmelse; højere Stilling eller Embede; gejstligt Embede, Præbende.

Pre-fig'u-ra'tion (prī-fĭg'jū-rē'shŏn), *n.* Forbillede.

Pre-fig'u-ra-tive (prī-fĭg'jū-rā-tĭv), *a.* forbilledlig.

Pre-fig'ure (prī-fĭg'jŭr), *v.* forud afbilde eller antyde.

Pre-fig'ure-ment (prī-fĭg'jŭr-mĕnt) *n.* forbilledlig Fremstilling.

Pre-fix' (prī-fĭks'), *v.* sætte foran; forudbestemme, beramme, ansætte; fastsætte.

Pre'fix (prī'fĭks), *n.* Forstavelse, Præfixum.

Preg'nan-cy (prĕg'nĕn-sĭ), *n.* Svangerskab, Drægtighed (om Dyr); *fig.* Frugtbarhed; Aandrighed, Aandsfylde.

Preg'nant (prĕg'nĕnt), *a.* frugtsommelig, svanger; drægtig; *fig.* frugtbar; eftertrykkelig, vigtig, væg-

tig, overvejende, betydningsfuld; tydelig, klar; gunstig, villig; let stemt (f. Ex. til Medynk).

Pre-hen'sile (prī-hĕn'sĭl), *a.* gribende; skikket til at gribe med.

Pre-hen'sion (prī-hĕn'sjŏn), *n.* Griben, Tagen fat.

Pre-judge' (prī-djødsj'), *v.* dømme forud; fælde en utidig Dom om; forud fordømme eller forkaste; formode.

Pre-judg'ment (prī-djødsj'mĕnt), *n.* forudfattet Dom, Fordom.

Prej'u-dice (prĕdj'ŭ-dĭs), *n.* Fordom, forudfattet Mening; Afbræk, Ulempe, Skade; *v.* fylde med Fordomme, indtage ved Fordom; gjøre Afbræk, nedsætte, forringe, skade.

Prej'u-di'cial (prĕdj'ŭ-dĭsj'ĕl), *a.* fordomsfuld, forblindet ved Fordom; skadelig, til Hinder, til Skade, imod.

Prel'a-cy (prĕl'ă-sĭ), *n.* Prælatur, en Prælats Embede eller Værdighed; Prælater, høje Gejstlige *pl.*

Prel'ate (prĕl'ĕt), *n.* Prælat (bruges sjelden om nogen, der er ringere end Biskop).

Pre-lat'ic (prī-læt'ĭk), **Pre-lat'ic-al** (prī-læt'ĭk-ĕl), *a.* som angaar eller hører til Prælater.

Prel'a-tist (prĕl'ă-tĭst), *n.* Ynder af Prælatur, Højkirkelig.

Pre-lec'tion (prī-lĕk'sjŏn), *n.* Forelæsning.

Pre'li-ba'tion (prī'lai-bē'sjŏn), *n.* Forsmag.

Pre-lim'i-na-ry (prī-lĭm'ĭ-nă-rĭ), *a.* forebløbig, indledende; *n.* Forberedelse, Indledning; *pl.* Indledningspunkter, Præliminarier *pl.*

Pre'lude (prī'ljŭd eller prĕl'jŭd), *v.* spille Forspil til, præludere til; *n.* Forspil, Præludium.

Pre-lude' (prī-ljŭd'), *v.* spille Forspil; gjøre Forberedelser, gjøre Indledning.

Pre-lu'sive (prī-ljŭ'sĭv), **Pre-lu'so-ry** (prī-ljŭ'sō-rĭ), *a.* præluderende, forebløbig, indledende.

Pre'ma-ture' (prī'mă-tjŭr'), *a.* for tidlig moden; altfor tidlig, ubetimelig, utidig; overilet.

Pre'ma-ture'ly (prī'mă-tjŭr'lĭ), *ad.* utidigen; overilet.

Pre-med'i-tate (prī-mĕd'ĭ-tēt), *v.* overtænke i Forvejen, forudbetænke, forud overlægge.

Pre-med'i-ta'tion (prī-mĕd'ĭ-tē'sjŏn), *n.* foregaaende Betænkning, Overvejelse; Overlæg, beraadt Hu.

Pre'mi-er (prī'mĭ-ør eller prĕm'jør), *a.* første, øverste, fornemste; *n.* første Minister, Premierminister.

Pre-mise' (prī-mais'), *v.* forudskikke; oplyse forud; forudsætte, opstille som Præmisser.

Prem'is-es (prĕm'ĭs-ĭs), *n. pl.* Præmisser *pl.*; første Del af en Leje- eller Kjøbekontrakt, Indledningsafsnit (hvori de vedkommende Personer samt Ejendommen nævnes); Hus med tilhørende Jord, Gaard, Ejendom, Enemærker *pl.*

Pre'mi-um (prī'mĭ-ŏm), *n.* Præmie (Æresløn; Forsikringspris, Forsikringsafgift); Belønning; Pris eller Værdi over *pari.*

Pre-mon'ish (prī-mŏn'ĭsj), *v.* forud paaminde, advare.

Pre mo-ni'tion (prī'mō-nĭsj'ŏn), *n.* Forerindring; Advarsel.

Pre-mon'i-to-ry (prī-mŏn'ĭ-tō-rĭ), *a.* forebløbig paaminde, advarende.

Pre'mu-ni'tion (prī'mjū-nĭsj'ŏn), *n.* Forvaring eller Betryggelse imod en Indvending.

Pre-oc'cu-pan-cy (prī-ŏk'kjū-pĕn-sĭ), *n.* Forudindtagelse, Optagelse eller Besættelse i Forvejen; forudfattet Mening, Fordom.

Pre-oc'cu-pa'tion (prī-ŏk'kjū-pē'sjŏn), *n.* Forudindtagelse, Besættelse eller Optagelse i Forvejen; tidligere Besiddelse; forudfattet Mening, Fordom; det at forekomme eller møde en Indvending.

Pre-oc'cu-py (prī-ŏk'kjū-pai), *v.* tage i Besiddelse førend andre, be-

sættte i Forvejen, forud indtage; bibringe Fordom, indtage.

Pre'or-dain' (prï'ạr-deⁱn'), *v.* forud anordne eller fastsætte, forud bestemme.

Pre-or'di-nation (prï-ạr'dĭ-neⁱ'sjøn) *n.* foreløbig Bestemmelse, første Bestemmelse.

Prep'a-ra'tion (prĕp'å-reⁱ'sjøn), *n.* Forberedelse; Udrustning; Tilberedelse, Anstalt; Tillavning, Tilberedning.

Pre-par'a-tive (prĭ-pǣr'å-tĭv), *a.* forberedende, som tjener til Forberedelse; *n.* forberedende Middel; Forberedelse, Tilberedelse.

Pre-par'a-to-ry (prĭ-pǣr'å-tö-rĭ), *a.* forberedende, tjenende som Forberedelse; foreløbig.

Pre-pare' (prĭ-pǣr'), *v.* forberede, tilberede, berede, indrette, foranstalte; tillave; forberede sig, gjøre sig beredt, belave sig; holde sig beredt.

Pre-pay' (prï-peⁱ'), *v.* betale forud.

Pre-pense' (prĭ-pĕns'), *v.* overveje i Forvejen, forud betænke; *a.* forud betænkt, overlagt.

Pre-pon'der-ance (prĭ-pạn'dør-ĕns) *n.* Overvægt (ogsaa *fig.*).

Pre-pon'der-ant (prĭ-pạn'dør-ĕnt), *a.* overvejende, overvægtig.

Pre-pon'der-ate (prĭ-pạn'dør-eⁱt), *v.* veje mere end, overveje (ogsaa *fig.*); have Overvægten.

Pre-pon'der-a'tion (prĭ-pạn'dør-eⁱ'sjøn), *n.* Overvægt.

Prep'o-si'tion (prĕp'ö-sĭsj'øn), *n.* T. Forholdsord, Præposition.

Pre-pos'i-tive (prĭ-pạs'ĭ-tĭv), *a.* sat foran; *n.* foran staaende Ord.

Pre'pos-sess' (prï'pös-sĕs'), *v.* forud indtage.

Pre'pos-sess'ing (prï'pös-sĕs'ĭng), *a.* indtagende, vindende.

Pre'pos-ses'sion (prï'pös-sĕsj'øn), *n.* tidligere Besiddelse, Besiddelse førend en Anden; forudfattet Mening, Fordom.

Pre-pos'ter-ous (prĭ-pạs'tør-øs), *a.* bagvendt, forkjert; taabelig, smagløs, urimelig.

Pre-pos'ter-ous-ly (prĭ-pạs'tør-øs-lĭ), *ad.* se Preposterous.

Pre-req'ui-site (prï-rĕk'uⁱ-sĭt), *a.* som først maa fordres, først nødvendig; *n.* Noget som først behøves.

Pre-rog'a-tive (prĭ-rạg'å-tĭv), *n.* Forret, Forrettighed, udelukkende Ret; Fortrin.

Pre'sage (prï'sĕdsj eller prĕs'ĕdsj), *n.* Forvarsel; Forudfølelse, Anelse.

Pre-sage' (prĭ-seⁱdsj'), *v.* forudbetyde, bebude, varsle, spaa; føle forud, ane.

Pres'by-ter (prĕs'bĭ-tør), *n.* Ældste, Kirkeforstander, Presbyter; Presbyterianer.

Pres'by-te'ri-an (prĕs'bĭ-tï'rĭ-ĕn), *n.* Presbyterianer; *a.* presbyteriansk.

Pres'by-te'ri-an-ism (prĕs'bĭ-tï'rĭ-ĕn-ĭsm), *n.* Presbyterianisme.

Pres'by-ter-y (prĕs'bĭ-tør-ĭ), *n.* Presbyterium, Kirkebestyrelse ved Ældste; Kirkeraad.

Pre'sci-ence (prï'sjĭ-ĕns), *n.* Forudvidenhed, Forevidende.

Pre'sci-ent (prï'sjĭ-ĕnt), *a.* forudvidende.

Pre-scribe' (prĭ-skraib'), *v.* foreskrive, befale; foreskrive Love eller Regler; foreskrive Lægemidler, skrive Recepter; have Indflydelse (paa, upon); gjøre Brugsret gjeldende.

Pre'script (prï'skrĭpt), *n.* Forskrift, foreskreven Regel; *a.* foreskreven, forordnet.

Pre-scrip'tion (prĭ-skrĭp'sjøn), *n.* Recept; T. Brugshævd, Hævd.

Pre-scrip'tive (prĭ-skrĭp'tĭv), *a.* T. hævdet.

Pres'ence (prĕs'ĕns), *n.* Nærværelse; Nærværende *pl.*, Forsamling; Audiens; Audienssal; Mine, Stilling, Ydre, Person, Anstand.

Pres'ent (prĕs'ĕnt), *a.* nærværende; tilstedeværende, tilstede; rede, færdig, hurtig; opmærksom; gunstig, bevaagen; *n.* nærværende Tid; Gave, Foræring.

Pre-sent' (prī-sĕnt'), *v.* fremstille, forestille; indstille (til et gejstligt Embede); tilbyde (Stride eller Kamp); overrække, overlevere; indlivere, indgive; forære, give; angive (for Retten); T. (hos Soldater) præsentere; lægge an.

Pre-sent'a-ble (prī-sĕnt'ă-bl), *a.* som kan fremstilles, tilbydes, indstilles osv.

Pres'en-ta'tion (prĕz'ĕn-tē'shŏn), *n.* Fremstilling, Forestilling; Indstilling (til et gejstligt Embede); Kaldsret; (undertiden urigtig for: Presensation, Anelse).

Pre-sen'ti-ment (prī-sĕn'tī-mĕnt), *n.* Forudfølelse, Anelse.

Pres'ent-ly (prĕz'ĕnt-lī), *ad.* strax, snart; for Øjeblikket.

Pre-sent'ment (prī-sĕnt'mĕnt), *n.* Fremstilling; Forestilling; Angivelse (af en Forbrydelse).

Pre-serv'a-ble (prī-zĕrv'ă-bl), *a.* som kan bevares eller holdes.

Pres'er-va'tion (prĕz'ĕr-vē'shŏn), *n.* Bevaring; Opholdelse; Redning.

Pre-serv'a-tive (prī-zĕrv'ă-tĭv), *a.* bevarende, sikrende, betryggende; *n.* Bevarings- eller Forebyggelsesmiddel, Præservativ.

Pre-serve' (prī-zĕrv'), *v.* bevare, hytte, forebygge, sikre; opholde, redde; sylte; *n.* syltet Frugt, Syltetøj; liden Indhegning til Vildt, Vildtstade; *pl.* hermetisk henkogte Fødevarer *pl.*

Pre-serv'er (prī-zĕrv'ĕr), *n.* Bevarer, Opholder; Redningsmand, Frelser; En som sylter Frugter, Sukkerbager; Bevaringsmiddel.

Pre-side' (prī-zaid'), *v.* have Forsædet; to — over, forestaa, bestyre, have Opsyn over.

Pres'i-den-cy (prĕz'ĭ-dĕn-sĭ), *n.* Forsæde; Overopsyn; en Forstanders eller Præsidents Embede, Formandskab, Præsidium; Præsidentskab.

Pres'i-dent (prĕz'ĭ-dĕnt), *n.* Formand Præsident, Præses; Statholder.

Pres'i-den'tial (prĕz'ĭ-dĕn'shăl), *a.* som hører til en Formand; som har Overbestyrelse.

Press (prĕs), *v.* presse, trykke, kryste; udpresse; trænge, trænge ind paa; tvinge, nøde, tilskynde, søge at overtale; presse (Folk til Krigstjenesten); forcere (Sejl); *n.* Presse; Maskine; Bogtrykkerpresse (*fig.* Trykning, Presse, Literatur, Bladliteratur).

Press'–bed (prĕs'bĕd), *n.* Slagbænk.

Press'–gang (prĕs'gæng), *n.* Mandskab udsendt for at presse Matroser.

Press'ing (prĕs'ing), *a.* pressende, tvingende, nødende.

Press'–man (prĕs'mæn), *n.* Trykker (i et Bogtrykkeri); En som presser Matroser.

Press'ure (prĕsh'ŭr), *n.* Pressen, Presning; Tryk; Indtryk, Spor, Aftryk.

Press'–work (prĕs'wŭrk), *n.* trykket Arbejde, trykkede Ark.

Pre-sum'a-ble (prī-zhŭm'ă-bl), *a.* som er at formode, formodentlig.

Pre-sum'a-bly (prī-zhŭm'ă-blī), *ad.* paa Lykke og Fromme; sandsynligvis.

Pre-sume' (prī-zhŭm'), *v.* forudsætte; formode, formene, antage; fordriste sig, vove sig.

Pre-sump'tion (prī-zŭmp'shŏn), *n.* Formodning, Formening; Indbildskhed, egen Indbildning; Dristighed, Formastelse.

Pre-sump'tive (prī-zŭmp'tĭv), *a.* forudsat, antaget; formodentlig, forment; indbildsk, anmassende, dristig.

Pre-sumpt'u-ous (prī-zŭmpt'jū-ŏs), *a.* indbildsk, stolt; dristig, anmassende, formastelig.

Pre'sup-pos'al (prē'sŭp-pōz'ĕl), *n.* Forudsætning.

Pre'sup-pose' (prē'sŭp-pōz'), *v.* forudsætte.

Pre-tence' (prī-tĕns'), *n.* Paaskud, Foregivende, Skin, Fordring; Hensigt.

Pre-tend' (prī-tĕnd'), *v.* udstrække;

fremstrække; anføre som Grund eller Undskyldning; foregive, forevende; lade som; indbilde sig, mene, gjøre Fordring eller Paastand (paa, to); fordriste sig.

Pre-tend'ed (prī-tĕnd'ĕd), *a.* foregivet, forstilt.

Pre-tend'er (prī-tĕnd'ẽr), *n.* En som gjør Fordring eller Paastand, Prætendent, Kronprætendent.

Pre-tense' (prī-tĕns'), se Pretence.

Pre-ten'sion (prī-tĕn'sjŏn), *n.* Fordring, Prætension; Paaskud.

Pret'er-it (prĕt'ẽr-ĭt eller prī'tẽr-ĭt), *a.* T. forbigangen; *n.* Præteritum, Fortid.

Pre'ter-i'tion (prī'tẽr-ĭsj'ŏn), *n.* Forbigaaen, Forbigang; T. en Talefigur, hvorved Taleren skrømter Fortielse af, hvad han dog faar sagt.

Pre'ter-mis'sion (prī'tẽr-mĭsj'ŏn), *n.* Forbigaaen, Udeladelse; Undladelse.

Pre-ter-mit' (prī'tẽr-mĭt'), *v.* forbigaa, udelade; undlade, forsømme.

Pre'ter-nat'u-ral (prī'tẽr-năt'jū-rĕl), *a.* naturstridig, unaturlig.

Pre-text' (prī-tĕkst' eller prī'tĕkst), *n.* Paaskud, Foregivende, Besmykkelse, Skalkeskjul.

Pre'tor (prī'tẽr), *n.* Prætor (i det gamle Rom; nu undertiden anvendt om en mayor, judge eller chancellor).

Pre-to'ri-an (prī-tō'rī-ĕn), *a.* prætorisk; *n.* Prætorianer.

Pret'ti-ly (prĕt'tĭ-lĭ eller prĭt'tĭ-lĭ), *ad.* net, smukt.

Pret'ty (prĕt'tĭ eller prĭt'tĭ), *a.* net, smuk, vakker, nydelig; lapset, sirlig, affekteret (i Foragt om Mandfolk); ogsaa ironisk; net, rar (f. Ex. a — fellow! a — task!); temmelig stor eller lang, antagelig, ikke ringe; *ad.* temmelig, ret (f. Ex. I am — sure, jeg er temmelig vis paa; — well, ret godt).

Pre-vail' (prī-vēl'), *v.* have eller faa Overhaand, være overlegen; herske, være herskende, fremherske; have Indflydelse.

Pre-vail'ing (prī-vēl'ĭng), *a.* herskende.

Prev'a-lence (prĕv'ă-lĕns), *n.* Overlegenhed, Overvægt, Magt; Indflydelse.

Prev'a-lent (prĕv'ă-lĕnt), *a.* overlegen; herskende, fremherskende; virksom.

Pre-var'i-cate (prī-văr'ĭ-kēt), *v.* gaa ad Krogveje, bruge Udflugter; handle pligtstridig, handle troløs; holde med begge Partier; fordreje, mistyde.

Pre-var'i-ca'tion (prī-văr'ĭ-kē'sjŏn), *n.* pligtstridig Handling, Utroskab, Forræderi, Rænker, Udflugter *pl.*; Fordrejelse, falsk Udtydning.

Pre-var'i-ca'tor (prī-văr'ĭ-kē'tẽr), *n.* Rænkesmed, Troløs; Fordrejer.

Pre-ven'i-ent (prī-vĭn'ĭ-ĕnt), *a.* forekommende; forebyggende.

Pre-vent' (prī-vĕnt'), *v.* forekomme, hindre, forebygge.

Pre-ven'tion (prī-vĕn'sjŏn), *n.* Hindring, Forebyggelse.

Pre-vent'ive (prī-vĕnt'ĭv), *a.* forebyggende, hindrende, afværgende; *n.* Sikringsmiddel, Præservativ.

Pre'vi-ous (prī'vĭ-ŏs), *a.* forudgaaende, foreløbig.

Pre'vi-ous-ly (prī'vĭ-ŏs-lĭ), *ad.* foreløbigen.

Pre-vis'ion (prī-vĭsj'ŏn), *n.* Forudseen.

Prey (prē), *v.* røve, plyndre; leve af Rov; to — on (upon), angribe og fortære (om Rovdyr); *fig.* nage, fortære; *n.* Rov, Bytte.

Price (prais), *n.* Pris, Værdi; Værd; Belønning, Løn; *v.* bestemme Prisen eller Værdien, vurdere.

Price'-cur'rent (prais'kŭr'rĕnt), *n.* Priskurant (hos Kjøbmænd).

Price'less (prais'lĕs), *a.* uvurderlig; værdiløs.

Prick (prĭk), *v.* prikke, stikke; stikke

fast (paa en Spids eller en Krog); pine (Hjærtet, f. Ex. they were pricked in their hearts, det gik dem igjennem Hjærtet); stikke i Vejret, spidse (Ørerne); give lidt af Sporerne, lade mærke Sporerne; anspore, tilskynde; optegne, affætte, antegne (ved en Prik eller et Mærke), bestemme; sætte paa Noder; gjøre sur (om en Drik); fare, ile (frem, forth); efterlade Spor (om en Hare); pudse sig, pynte sig; *n.* Braad, Spids, Torn; Stik; Punkt; Maal; Harespor; Rulle (Garn, Tobak).

Prick'er (prik'ør), *n.* Pren (Sadelmagers, Sejlmagers); En eller Noget som prikker eller stikker; (skotsk) Lansedrager, let Rytter.

Prick'le (prik'l), *n.* Braad, Torn (Barktorn, jvf. Thorn).

Prick'li-ness (prik'li-nes), *n.* tornet Beskaffenhed, Tornefuldhed.

Prick'ly (prik'li), *a.* tornet, tornefuld.

Pride (praid), *n.* Stolthed; Hovmod, Overmod; Højhed, Værdighed; Pragt; *v.* ophøje, hæve (over andre).

Priest (prist), *n.* Præst, Gejstlig.

Priest'craft (prist'kraft), *n.* Præstelist, Præstebedrageri (for at vinde Magt).

Priest'ess (prist'es), *n.* Præstinde.

Priest'hood (prist'hud), *n.* Præsteembede; Præstestand; Gejstlighed, Præsteskab.

Priest'li-ness (prist'li-nes), *n.* præsteligt Udseende eller Væsen.

Priest'ly (prist'li), *a.* præstelig, Præste-.

Prig (prig), *v.* rapse, stjæle; tinge, prutte; *n.* Tyv; indbildsk, næsvis, lapset liden Person.

Prig'gish (prig'gisj), *a.* næsvis, superklog, lapset, indbildsk.

Prim (prim), *a.* formel, stiv, kunstlet, affekteret, sirlig; *v.* sire, gjøre sirlig, pynte.

Pri'ma-cy (prai'mâ-si), *n.* Forrang, Fortrin; Primat.

Prim'age (praim'edsj), *n.* Kaplak (visse Procent, som lægges til Fragten og som tilfalder Skipperen).

Pri'ma-ri-ly (prai'mâ-ri-li), *ad.* først, oprindelig; fornemmelig.

Pri'ma-ry (prai'mâ-ri), *a.* først, oprindelig; fornemst; *n.* det Vigtigste; Svingfjeder.

Pri'mate (prai'mêt), *n.* Primas (øverste Gejstlige).

Prime (praim), *a.* først, fornemst; oprindelig; tidlig, ungdommelig, blomstrende; fortrinlig, udmærket, fortræffelig, udsøgt; letfærdig, lysten; *n.* første Del eller Begyndelse (af Dagen, eller Aaret), Morgen, Vaar; Blomstring, blomstrende Alder, Ungdomskraft; første, stjønneste, fornemste Del eller Tilstand, det Bedste; højeste Grad af Udvikling; T. Prime (første Bedetime); *v.* grunde, grundere (Lærred osv. til Maleri); lægge Fængkrudt paa, forsyne med Fængkrudt; *fig.* bestikke; drikke (sig) Mod til.

Prim'er (prim'ør), *n.* Bønnebog; første Lærebog (for Børn); T. Antiqua (et Slags latinske Trykbogstaver).

Pri-me'val (prai-mi'vel), *a.* oprindelig, fra de ældste Tider.

Prim'ing (praim'ing), *n.* Fængkrudt; Grundering (jvf. Prime, *v.*).

Prim'i-tive (prim'i-tiv), *a.* oprindelig; original, gammeldags, formel, sirlig, kunstlet, gravitetisk (jvf. Prim); *n.* Stammeord, Rodord.

Prim'ness (prim'nes), *n.* Stivhed, kunstlet Væsen, Sirlighed.

Pri'mo-ge'ni-al (prai'mö-dji'ni-el), *a.* førstefødt; oprindelig; medfødt.

Pri'mo-gen'i-ture (prai'mö-djen'i-tjur), *n.* Førstefødsel; T. Førstefødselsret.

Pri-mor'di-al (prai-mgr'di-el), *a.* oprindelig; *n.* første Begyndelse, Oprindelse.

Prim'rose (prim'rös), *n.* Primel (Plante); *a.* Blomster-, blomstrende.

Prince (prins), *n.* Fyrste, Prins.
Prince'dom (prins'dǿm), *n.* Fyrsterang; Fyrstendømme.
Prince'li-ness (prins'li-nes), *n.* det Fyrstelige.
Prince'ly (prins'li), *a.* & *ad.* fyrstelig; prinselig.
Prin'cess (prin'ses), *n.* Fyrstinde; Prinsesse.
Prin'ci-pal (prin'si-pel), *a.* fornemst, vigtigst, væsentligst, Hoved-; *n.* Hovedperson, Hoved; Principal, Skolebestyrer, Rektor, Direktør; Hovedsag; Hovedsum, Kapital.
Prin'ci-pal'i-ty (prin'si-pæl'i-ti), *n.* højeste Magt, Herredømme; Fyrstendømme; Overmagt, Forrang, Fortrin.
Prin'ci-pal-ly (prin'si-pel-li), *ad.* fornemmelig, især, i Særdeleshed.
Prin'ci-ple (prin'si-pl), *n.* første Grund eller Aarsag, Kilde, Ophav; Grundstof, Bestanddel; Bevæggrund, Motiv; Grundsætning, Princip; Grundlære; *v.* bibringe Grundsætninger; indprente, inoprænge; opdrage i gode Grundsætninger.
Prink (pringk), *v.* prunke; pudse sig, pynte sig.
Print (print), *v.* prente, trykke; indtrykke, paatrykke, aftrykke, lade trykke; *n.* Tryk, Prent; Aftryk; Indtryk; Spor; Form, Udtryk; trykt Billede, Kobberstik; Blad, lidet Skrift.
Print'er (print'ør), *n.* Trykket, Kattuntrykker; Bogtrykker.
Print'er's dev'il (print'ørs dev'l), *n.* Bogtrykkergut.
Print'ing (print'ing), *n.* Trykning, Tryk.
Print'ing-house (print'ing-haus), *n.* Trykkeri, Bogtrykkeri.
Print'ing-of'fice (print'ing-af'fis), se Printing-house.
Pri'or (prai'ør), *a.* tidligere, ældre; *n.* Prior, Klosterforstander.
Pri'or-ess (prai'ør-es), *n.* Priorinde.
Pri-or'i-ty (prai-ar'i-ti), *n.* det at være først, Forret (med Hensyn til Tiden); Fortrin, Forrang.
Pri'or-y (prai'ør-i), *n.* Priori (et Kloster som har en Prior; ringere end et Abbedi).
Prism (prism), *n.* T. Prisma.
Pris-mat'ic (pris-mæt'ik), *a.* prismatisk.
Pris'on (pris'n), *n.* Fængsel; *v.* fængsle, holde fangen; *fig.* indeslutte, holde tilbage.
Pris'on-er (pris'n-ør), *n.* Fange; Arrestant.
Pris'tine (pris'tin), *a.* forrige, gammel, fordums, oprindelig.
Prith'ee (pridh'i), (for: I pray thee), jeg beder dig.
Pri'va-cy (prai'vå-si), *n.* Hemmelighed; Ensomhed (ensomt Sted).
Pri'vate (prai'vet), *a.* privat (egen; ikke offentlig; embedsløs); hemmelig; affides; enlig; medvidende (se Privy, *a.*); *n.* Menig (Soldat).
Pri'va-teer' (prai'vå-tir'), *n.* Kaper, Kaperskib; *v.* udruste Kaperskibe; drive Kaperi.
Pri'vate-ly (prai'vet-li), *ad.* hemmelig.
Pri-va'tion (prai-vei'sjøn), *n.* Berøvelse, Unddragelse; Blottelse, Tab, Mangel; Affættelse; Affondring, Abstraktion.
Priv'a-tive (priv'å-tiv), *a.* berøvende, unddragende, udelukkende; privativ, negativ; *n.* privativt Angreb; privativ Artikel.
Priv'et (priv'et), *n.* Liguster eller Ligustrum (Plante).
Priv'i-lege (priv'i-ledsj), *n.* Privilegium, Forret, Rettighed, Friheds-brev, Frihed; *v.* meddele Forret, berettige, privilegere.
Priv'i-ly (priv'i-li), *ad.* privat, hemmelig.
Priv'i-ty (priv'i-ti), *n.* Hemmelighed; privat eller hemmelig Meddelelse; Medvidenhed; *pl.* Skambele *pl.*
Priv'y (priv'i), *a.* privat, føre-

gen; hemmelig; medvidende, (jvf. Private); *n.* Privet.

Prize (prais), *n.* Løftestang; *v.* løfte eller bryde op (med Løftestang).

Prize (prais), *n.* Pris, Vinding, Gevinst; Belønning; Bytte, Prise, Prisskib; (jvf. Price); *v.* vurdere; prise, skatte, agte.

Prize'-fight-er (prais'fait-ør), *n.* Nævesægter, Priskjæmper.

Prob'a-bil'i-ty (prɑb'å-bil'i-ti), *n.* Sandsynlighed.

Prob'a-ble (prɑb'å-bl), *a.* sandsynlig, rimelig.

Prob'a-bly (prɑb'å-bli), *ad.* sandsynligen, rimeligen.

Pro'bate (prō'bet), *n.* retslig Prøve og Bekræftelse paa et Testaments Rigtighed; skriftligt Bevis paa et Testaments Rigtighed.

Pro-ba'tion (prō-bei'sjøn), *n.* Bevis, Bevisførelse; Bevisgrund; Prøve, Prøvelse; Examen; Prøvetid.

Pro-ba'tion-a-ry (prō-bei'sjøn å-ri), *a.* som tjener til Prøve eller Prøvelse.

Pro-ba'tion-er (prō-bei'sjøn-ør), *n.* En som prøves eller aflægger Prøve; Prøvelærling, Novice; (i Skotland) en theol. Kandidat som har Tilladelse til at prædike, Prøveprædikant.

Pro'ba-to-ry (prō'bå-tō-ri), *a.* som tjener til Prøve, Prøve-.

Probe (prōb), *n.* T. Sonde; *v.* sondere, undersøge.

Prob'i-ty (prɑb'i-ti), *n.* Redelighed, Oprigtighed, Retskaffenhed, Retsindighed.

Prob'lem (prɑb'lem), *n.* Problem, Opgave.

Prob'lem-at'ic-al (prɑb'lem-æt'ik-ɛl), *a.* problematisk, uafgjort, tvivlsom.

Pro-bos'cis (prō-bɑs'sis), *n.* Snabel (en Elefants); Sugemund (et Insekts).

Pro-ced'ure (prō-sid'jür), *n.* Fremgangsmaade; Fremgang, Virkning; Frembringelse.

Pro-ceed' (prō-sid'), *v.* fremgaa, udgaa; hidrøre; skride frem, gaa frem; gjøre Fremskridt; forfare, handle, gaa til Værks; føre Proces, procedere; gjelde, have Virkning; ske, tildrage sig.

Pro-ceed'ing (prō-sid'ing), *n.* Fremskriden; Adfærd, Fremgangsmaade.

Pro'ceeds (prō'sidz), *n. pl.* Indkomst; Beløb, Provenu (ved Salg af en Handelsvare).

Proc'ess (prɑs'ɛs), *n.* Fremgang, Fremskriden, Gang; Begivenhed; Fremgangsmaade, Behandling; Proces, Rettergang; T. Proces (kemisk); naturlig Benudvæxt; *v.* sagsøge.

Pro-ces'sion (prō-sɛs'sjøn), *n.* højtideligt Optog, Procession; T. Udgang (den Hellig Aands fra Faderen og Sønnen); *v.* gaa i Procession, trække op.

Pro-ces'sion-al (prō-sɛs'sjøn-ɛl), *a.* som hører til en Procession; *n.* Processionsbog.

Pro-claim' (prō-kleim'), *v.* udraabe; bekjendtgjøre, erklære offentlig, erklære; erklære fredløs.

Proc'la-ma'tion (prɑk'lå-mei'sjøn), *n.* offentlig Bekjendtgjørelse, Proklamation, Erklæring.

Pro-cliv'i-ty (prō-kliv'i-ti), *n.* Tilbøjelighed, Hang; Lærenemhed.

Pro-con'sul (prō-kɑn'søl), *n.* Prokonsul, Landshøvding.

Pro-con'su-lar (prō-kɑn'sjü-lør), *a.* prokonsularisk.

Pro-con'su-late (prō-kɑn'sjü-lɛt), *n.* Prokonsulat.

Pro-cras'ti-nate (prō-krɑs'ti-neit), *v.* opsætte, udsætte, forhale; nøle.

Pro-cras'ti-na'tion (prō-krɑs'ti-nei'sjøn), *n.* Opsættelse, Forhaling, Nølen.

Pro-cras'ti-na'tor (prō-krɑs'ti-nei'tør), *n.* Nøler.

Pro'cre-ate (prō'kri-eit), *v.* frembringe, avle, føde.

Pro'cre-a'tion (prō'kri-ei'sjøn), *n.* Frembringelse, Avlen.

Pro'cre-a'tive (prō'krī-ē'tĭv), *a.* frembringende, avlende.

Pro'cre-a'tor (prō'krī-ē'tər), *n.* En som frembringer eller avler, Fader.

Proc'tor (prɑk'tər), *n.* Fuldmægtig, Bestyrer (af en andens Sager); Sagfører, Prokurator (ved en gejstlig Ret); Forstander, Prorektor (ved en Højskole; har Tilsyn med Studenternes Opførsel).

Pro-cum'bent (prō-kŭm'bĕnt), *a.* liggende ned, strakt; T. fremliggende (om en Stængel).

Pro-cur'a-ble (prō-kjur'ā-bl), *a.* som kan forskaffes, opnaaelig.

Proc'u-ra'tion (prɑk'jū-rē'ʃjən), *n.* Bestyrelse, Forvaltning, Førelse (en Sags); Fuldmagt; Forskaffelse; Visitatspenge *pl.* (til Biskoppen).

Proc'u-ra'tor (prɑk'jū-rē'tər), *n.* Forretningsbestyrer, Befuldmægtiget, Fuldmægtig; Landshøvding.

Pro-cure' (prō-kjur'), *v.* besørge; føre, forvalte (for en Anden); overtale, bevæge, nøde; forskaffe, tilvejebringe; være Kobler eller Koblerske, koble.

Pro-cure'ment (prō-kjur'mĕnt), *n.* Forskaffelse; Medvirkning.

Prod'i-gal (prɑd'ĭ-gĕl), *a.* ødsel; *n.* Forøder, Ødeland.

Prod'i-gal'i-ty (prɑd'ĭ-gĕl'ĭ-tĭ), *n.* Ødselhed.

Prod'i-gal-ly (prɑd'ĭ-gĕl-lĭ), *ad.* ødselt; overflødigt.

Pro-dig'ious (prō-dĭdj'ŏs), *a.* vidunderlig, forbausende, uhyre.

Pro-dig'ious-ly (prō-dĭdj'ŏs-lĭ), *ad.* paa en vidunderlig eller forbausende Maade.

Prod'i-gy (prɑd'ĭ-djĭ), *n.* Vidunder, Jertegn, Særsyn; Uhyre, Monstrum.

Pro-duce' (prō-djūs'), *v.* fremdrage, fremvise, fremlægge, fremføre, komme frem med; frembringe, avle; yde; foraarsage; forlænge, udstrække.

Prod'uce (prɑd'jūs), *n.* Frembringelse, Produkt; Beløb, Indtægt.

Pro-du'cer (prō-djū'sər), *n.* Frembringer; Producent.

Pro-du'ci-ble (prō-djū'sĭ-bl), *a.* som kan fremlægges eller fremstilles; som kan frembringes.

Prod'uct (prɑd'ŭkt), *n.* Produkt, Frembringelse; Indtægt, Beløb; *fig.* Følge, Frugt.

Pro-duc'tile (prō-dŭk'tĭl), *a.* som kan forlænges, strækkelig.

Pro-duc'tion (prō-dŭk'ʃjən), *n.* Frembringelse; Produkt, Værk; Produktion; Forlængelse.

Pro-duct'ive (prō-dŭkt'ĭv), *a.* frembringende; frugtbar, virksom, produktiv.

Pro-duct'ive-ness (prō-dŭkt'ĭv-nĕs), *n.* Frugtbarhed, Produktivitet.

Pro'em (prō'ĕm), *n.* Fortale, Indledning; *v.* forsyne med Indledning.

Pro-e'mi-al (prō-ī'mĭ-ĕl), *a.* indledende.

Prof'a-na'tion (prɑf'ā-nē'ʃjən), *n.* Vanhelligelse.

Pro-fane' (prō-fēn'), *a.* uindviet; vanhellig; ugudelig; verdslig, profan; *v.* vanhellige, besmitte; misbruge.

Pro-fane'ly (prō-fēn'lĭ), *ad.* se Profane, *a.*

Pro-fane'ness (prō-fēn'nĕs), **Pro-fan'i-ty** (prō-fæn'ĭ-tĭ), *n.* Ugudelighed, Ringeagt for det Hellige.

Pro-fess' (prō-fĕs'), *v.* erklære, bekjende, bekjende sig til; tilstaa, bevidne, forsikre; lære offentlig, udøve, øve.

Pro-fess'ed-ly (prō-fĕs'ĕd-lĭ), *ad.* aabenbart, offentlig, ligefrem.

Pro-fes'sion (prō-fĕs'jən), *n.* Bekjendelse; Forsikring, Erklæring; Profes, Løfte (hos Munke); lærd Stand, Kald, Fag (især om Theologi, Lægevidenskab, Lovkyndighed).

Pro-fes'sion-al (prō-fĕs'jən-ĕl), *a.* som hører til Ens Kald eller særegne Fag, Embeds-; *n.* Faglærd, Fagdannet.

Pro-fes'sion-al-ly (prō-fĕs'jən-ĕl-lĭ), *ad.* ifølge Ens Kald eller Fag.

Pro-fess'or (prö-fĕs'ør), *n.* Bekjender; offentlig Lærer, Professor; Mand af Faget.*

Pro'fes-so'ri-al (prō'fĕs-sō'rĭ-ĕl), *a.* Professor-.

Pro-fess'or-ship (prö-fĕs'ør-sjip), *n.* offentligt Læreembede, Professorat.

Prof'fer (prɑf'før), *v.* tilbyde, prøve, forsøge; *n.* Tilbud; Forsøg, Prøve.

Pro-fi'cien-cy (prö-fĭsj'ĕn-sĭ), *n.* Tiltagen, Fremgang, Fremskridt *pl.*

Pro-fi'cient (prö-fĭsj'ĕnt), *n.* En som gjør Fremskridt, En som har bragt det vidt, som har erhvervet sig Kundskaber og Dygtighed, Mester.

Pro'file (prō'fail eller prō'fĭl), *n.* Profil Sidebillede, Halvansigt; Gjennemsnits-Tegning; *v.* tegne fra Siden; tegne i Gjennemsnit, profilere.

Prof'it (prɑf'ĭt), *n.* Vinding; Fordel, Nytte; Indtægt, Indkomst; Fremskridt *pl.*; *v.* vinde, have Fordel; bringe Fordel, nytte, gavne, være til Nytte; gjøre Fremskridt; bringe frem, uddanne (i en Kunst osv.).

Prof'it-a-ble (prɑf'ĭt-å-bl), *a.* indbringende, fordelagtig; nyttig, gavnlig.

Prof'it-a-ble-ness (prɑf'ĭt-å-bl-nĕs) *n.* Fordelagtighed; Gavnlighed, Nytte.

Prof'it-a-bly (prɑf'ĭt-å-blĭ), *ad.* paa en fordelagtig og indbringende Maade.

Prof'li-ga-cy (prɑf'lĭ-gå-sĭ), *n.* Ryggesløshed, Lastefuldhed.

Prof'li-gate (prɑf'lĭ-gĕt), *a.* skamløs, lastefuld, nederdrægtig, ryggesløs; skjændig, afskyelig.

Pro-found' (prö-faund'), *a.* dyb; ydmyg, underdanig; grundig, dybsindig, lærd; som har skjulte Egenskaber; *n.* Dyb; Afgrund.

Pro-found'ly (prö-faund'lĭ), *ad.* dybt; grundig.

Pro-found'nes (prö-faund'nĕs), *n.* Dybhed, Dybde (ogsaa *fig.*).

Pro-fund'i-ty (prö-fønd'ĭ-tĭ), se Profoundness.

Pro-fuse' (prö-fjus'), *a.* overflødig, overvættes, altfor rig, rigelig; ødsel.

Pro-fuse'ly (prö-fjus'lĭ), *ad.* se Profuse.

Pro-fu'sion (prö-fju'sjøn), *n.* Overflødighed, rigelig Mængde; Ødselhed.

Prog (prɑg), *v.* (jvf. Prig), prakke, tiltrygle; røve, stjæle (Levnetsmidler); *n.* Levnetsmidler, Fødevarer *pl.*

Prog (prɑg), *n.* (skotsk) Pig, Spids; Pil, *fig.* Finte; *v.* prikke, stikke; undersøge (Saar).

Pro-gen'i-tor (prö-djĕn'ĭ-tør), *n.* Stamfader; *pl.* Forfædre *pl.*

Prog-e'ny (prɑdj-ĭ'nĭ), *n.* Børn, Efterkommere *pl.*, Afkom, Slægt, Stamme.

Prog-no'sis (prɑg-nō'sĭs), *n.* Prognose, Forudantydning (af en Sygdoms Gang).

Prog-nos'tic (prɑg-nɑs'tĭk), *a.* forudsigende, varslende; T. prognostisk; *n.* Forudsigelse, Spaadom; Forbud, Forvarsel.

Prog-nos'tic-ate (prɑg-nɑs'tĭk-eĭt), *v.* forudsige, spaa.

Prog-nos'ti-ca'tion (prɑg-nɑs'tĭ-keĭ'sjøn), *n.* Forudsigelse; Forbud, Forvarsel.

Prog-nos'ti-ca'tor (prɑg-nɑs'tĭ-keĭ'tør), *n.* Forudseer, Forudsiger, Prognost.

Pro'gram (prō'grĕm), } *n.* Pro-
Pro'gramme (prō'grĕm), } gram, Indbydelsesskrift; Bekjendtgjørelse; Indledning.

Prog'ress (prɑg'rĕs), *n.* Fremskridt, Fremgang; Gang, Løb; Rejse (en Fyrstes).

Pro-gress' (prö-grĕs'), *v.* skride frem, gaa frem.

Pro-gres'sion (prö-grĕs'sjøn), *n.* Fremskriden, Fremgang; T. Progression.

Pro-gres'sion-al (prö-grĕs'sjøn-ĕl), *a.* fremskridende, tiltagende.

Pro-gress'ive (prö-grès'iv), *a.* fremskridende, tiltagende, progressiv.
Pro-hib'it (prö-hib'it), *v.* forhindre, hindre; forbyde.
Pro'hi-bi'tion (prō'hi-bish'ŏn), *n.* Forbud; T. Prohibition.
Pro-hib'it-ive (prö-hib'it-iv), **Pro-hib'it-o-ry** (prö-hib'it-ō-ri), *a.* forbydende, som indeholder et Forbud.
Pro-ject' (prö-djekt'), *v.* kaste frem, fremstrække, kaste; fremrage, være fremragende, staa frem eller ud; udkaste, gjøre Udkast til, udfinde, finde paa, projektere.
Proj'ect (prodj'ekt), *n.* Udkast, Plan; Forslag; Forehavende, Projekt.
Pro-ject'ile (prö-djekt'il), *a.* fremad dreven; fremdrivende; *n.* fremad kastet eller fremdrevet Legeme; Projektil, Kasteskyts.
Pro-jec'tion (prö-djek'shŏn), *n.* Kasten, Kastning, Kast, Stød; Fremskyden; Projektur, fremstaaende Del (f. Ex. paa en Bygning); Udkast, Plan; T. Projektion, Tegning.
Pro-ject'or (prö-djekt'ŏr), *n.* Ophavsmand til et Udkast eller en Plan, En som foreslaar noget; Projektmager.
Pro-ject'ure (prö-djekt'jŭr), *n.* Fremragen, fremstaaende Del; T. Projektur.
Pro'late (prō'lēt), *a.* plat, udvidet.
Pro-lif'ic (prö-lif'ik), *a.* frugtbargjørende; frugtbar.
Pro-lix' (prö-liks'), *a.* vidtløftig, udtværet; kjedelig, trættende.
Pro-lix'i-ty (prö-liks'i-ti), **Pro-lix'ness** (prö-liks'nĕs), *n.* Vidtløftighed, Udtværing.
Prol'o-cu'tor (prol'ō-kjū'tŏr eller prö-lok'jū-tŏr), *n.* Ordfører, Formand (i en Kirkeforsamling).
Pro'logue (prō'log), *n.* Prolog; Fortale.
Pro-long' (prö-long'), *v.* forlænge, udsætte, forhale.
Pro lon-ga'tion (prō'lon-gē'shŏn), *n.* Forlængelse; Udsættelse.
Prom'e-nade' (prom'i-nēd' eller prom'i-nād'), *n.* Spadseregang, Promenade; *v.* spadsere.
Prom'i-nence (prom'i-nĕns), *n.* fremstaaende Del; *fig.* Udmærkelse; Fremragning.
Prom'i-nent (prom'i-nĕnt), *a.* fremragende, fremstaaende; iøjnefaldende, udmærket.
Prom'i-nent-ly (prom'i-nĕnt-li), *ad.* paa en fremragende eller iøjnefaldende Maade.
Pro-mis'cu-ous (prö-mis'kjū-ŏs), *a.* blandet; imellem hverandre, i Fleng; forvirret, uordentlig; uden Forskjel.
Pro-mis'cu-ous-ly (prö-mis'kjū-ŏs-li), *ad.* se Promiscuous.
Prom'ise (prom'is), *n.* Løfte, Tilsagn; Forjættelse; Forhaabninger *pl.*; *v.* love, tilsige; erklære, forsikre; give Forjættelse; vække Forhaabninger.
Prom'is-ee' (prom'is-ē'), *n.* En til hvem et Løfte er givet.
Prom'is-ing (prom'is-ing), *a.* meget lovende, haabefuld.
Prom'is-so-ry (prom'is-sō-ri), *a.* lovende, som indeholder et Løfte.
Prom'is-so-ry note (prom'is-sō-ri nōt), *n.* Løftebrev, skriftlig Forsikring.
Prom'on-to-ry (prom'ŏn-tō-ri), *n.* Forbjerg, stejl Pynt.
Pro-mote' (prö-mōt'), *v.* fremme, forfremme, befordre; ophøje.
Pro-mot'er (prö-mōt'ŏr), *n.* Forfremmer, Befordrer, Beskytter.
Pro-mo'tion (prö-mō'shŏn), *n.* Forfremmelse, Befordring.
Pro-mo'tive (prö-mō'tiv), *a.* som tjener til Fremme eller Forfremmelse.
Prompt (prompt), *a.* beredt, belavet, rede; hurtig, rask, færdig; ufortøvet; promt (om Betaling); *n.* Betalingsfrist; *v.* fremskynde, tilskynde; foresige, indgive, tilhviske, suslere; bringe i Erindring, minde om.
Prompt'er (prompt'ŏr), *n.* Tilskyn-

der, Paaminder; Tilsiger, Suflør (som ved flere Theatre har sin Plads bagved Kulisserne til Højre for Tilskuerne).

Prompt'i-tude (prɑmpt'i-tjud), *n.* Hurtighed, Færdighed.

Prompt'ly (prɑmpt'li), *ad.* se Prompt, *a.*

Prompt'ness (prɑmpt'nes), se Promptitude.

Pro-mul'gate (prö-mul'get), *v.* udbrede, bekjendtgjøre, kundgjøre, forkynde.

Pro'mul-ga'tion (prö'mul-ge'shun), *n.* Kundgjørelse, Bekjendtgjørelse.

Pro'mul-ga'tor (prö'mul-ge'tör), *n.* Forkynder.

Prone (prön), *a.* rettet eller bøjet nedad; med Ansigtet mod Jorden; skraa, heldende; tilbøjelig; — to anger, som let bliver vred, vredagtig.

Prone'ness (prön'nes), *n.* nedad bøjet Retning; Heldning, Skraaning; Tilbøjelighed.

Prong (prɑng), *n.* Gaffelgren, Gren af en Fork, Pren; Fork, Gaffel; *v.* forke.

Pro-nom'i-nal (prö-nɑm'i-nel), *a.* T. pronominal.

Pro'noun (prö'naun), *n.* T. Stedord, Pronomen.

Pro-nounce' (prö-nauns'), *v.* udtale; udsige, ytre, fremsige, erklære; affige (en Dom); foredrage.

Pro-nounce'a-ble (prö-nauns'ɑ-bl), *a.* som kan udtales eller udsiges.

Pro-nun'ci-a'tion (prö-nön'shi-e'shjön), *n.* Udtale; Foredragsmaade.

Proof (pruf), *n.* Prøve (som foretages med noget, for at se om det svarer til sin Bestemmelse, f. Ex. med nye Skydevaaben); Bekræftelse ved Prøve, Erfaring; Bevis; prøvet Styrke, Fasthed, Uigjennemtrængelighed; T. Prøveark, Korrektur; *a.* som kan udholde Prøven, sikker; fast, uigjennemtrængelig, studsfri; *fig.* haard, ubevægelig.

Proof'-sheet (pruf'shit), *n.* Korrekturark, Prøveark.

Prop (prɑp), *n.* Støtte, Stiver; Slag; *pl.* Krykker *pl.*; *v.* støtte, afstive; opretholde, understøtte; slaa til Jorden.

Prop'a-gan'dist (prɑp'ɑ-gɑn'dist), *n.* Propagandist.

Prop'a-gate (prɑp'ɑ-get), *v.* forplante, udbrede; formere, udvide, forøge; frembringe, avle; forplante sig.

Prop'a-ga'tion (prɑp'ɑ-ge'shjön), *n.* Forplantning, Udbredelse; Udvidelse, Forøgelse.

Prop'a-ga'tor (prɑp'ɑ-ge'tör), *n.* En som forplanter, udbreder osv., Befordrer.

Pro-pel' (prö-pel'), *v.* fremdrive, udrive, udstøde.

Pro-pel'ler (prö-pel'lör), *n.* T. Skrue; Skrueskib.

Pro-pense' (prö-pens'), *a.* tilbøjelig.

Pro-pen'si-ty (prö-pen'si-ti), *n.* Tilbøjelighed, Hang, Lyst.

Prop'er (prɑp'ör), *a.* egen; særegen, ejendommelig; naturlig, oprindelig; egentlig (ikke figurlig); passende; rigtig (svarende til Øjemedet); smuk, dejlig.

Prop'er-ly (prɑp'ör-li), *ad.* egentlig, i egentlig Forstand; passende, rigtig, rent, godt.

Prop'er-ty (prɑp'ör-ti), *n.* Ejendom; Ejendomsret; Egenhed; Egenskab, Beskaffenhed; Tilbehør, Fornødenheder *pl.* (for en Skuespiller, foruden hans Dragt), Rekvisiter *pl.*

Proph'e-cy (prɑf'i-si), *n.* Spaadom, Forudsigelse, Profeti.

Proph'e-si'er (prɑf'i-sai'ör), *n.* Profet.

Proph'e-sy (prɑf'i-sai), *v.* spaa, forudsige; profetere.

Proph'et (prɑf'et), *n.* Profet.

Proph'et-ess (prɑf'et-es), *n.* Profetinde.

Pro-phet'ic (prö-fet'ik), *a.* profetisk; varslende.

Pro-phet'ic-al (prö-fèt'ik-èl), se Prophetic.

Pro-phet'ic-al-ly (prö-fèt'ik-èl-li), *ad.* se Prophetic.

Pro-pin'qui-ty (prö-ping'kwi-ti), *n.* Nærhed; nært Slægtskab.

Pro-pi'ti-ate (prö-pisj'i-eit), *v.* gjøre naadig eller gunstig, vinde, formilde, forsone, udsone; bøde.

Pro-pi'ti-a'tion (prö-pisj'i-ei'sjøn), *n.* Forsoning; Udsoning.

Pro-pi'ti a tor (prö-pisj'i-ei'tør), *n.* Forsoner.

Pro-pi'ti-a-to-ry (prö-pisj'i-å-tö-ri), *a.* forsonende, Forsonings-; *n.* Naadestol.

Pro pi'tious (prö-pisj'øs), *a.* naadig, mild; gunstig.

Pro-pi'tious-ly (prö-pisj'øs-li), *ad.* naadigen; gunstigen; med Mildhed.

Pro-po'nent (prö-pö'nènt), *n.* Proponent, Forslagsstiller.

Pro por'tion (prö-pör'sjøn), *n.* Forhold; Ligemaal, Forholdslighed, Proportion; Tonefølge, harmonisk Forbindelse; Form, Skikkelse; *v.* indrette efter Forholdet, afmaale, afpasse, danne symmetrisk, proportionere.

Pro-por'tion-a-ble (prö-pör'sjøn-å-bl), *a.* forholdsmæssig.

Pro-por'tion-a-bly (prö-pör'sjøn-å-bli), *ad.* efter det rette Forhold, forholdsmæssigen.

Pro-por'tion-al (prö-pör'sjøn-èl), *a.* forholdsmæssig, forholdssvarende, proportional.

Pro-por'tion-al-ly (prö-pör'sjøn-èl-li), *ad.* efter det rette Forhold, forholdsvis.

Pro-por'tion-ate (prö-pör'sjøn-èt), *a.* forholdsmæssig, i Forhold (til), svarende (til).

Pro-por'tion-ate (prö-pör'sjøn-eit), *v.* indrette eller afmaale forholdsmæssig.

Pro por'tion-ate-ly (prö-pör'sjøn-èt-li), *ad.* i Forhold, forholdsmæssig.

Pro-pos'al (prö-pös'èl), *n.* Forslag, Andragende; Fremstilling; *pl.* Anmeldelse af en Bog, Subskriptionsplan.

Pro-pose' (prö-pös'), *v.* forelægge; foreslaa, andrage, fri; have i Sinde (for: Purpose).

Prop'o-si'tion (prøp'ö-sisj'øn), *n.* Forslag, Andragende; T. Sætning Proposition.

Pro-pound' (prö-paund'), *v.* forelægge; foreslaa.

Pro-pri'e-ta-ry (prö-prai'i-tå-ri), *a.* tilhørende en vis Ejer; *n.* Ejer, Ejendomsherre.

Pro-pri'e-tor (prö-prai'i-tør), *n.* Ejer.

Pro-pri'e-ty (prö-prai'i-ti), *n.* Ejendom, Besiddelse, Ejendomsret; det at noget er som det skal eller bør være Rigtighed, det Passende.

Pro-pul'sion (prö-pøl'sjøn), *n* Fremdrivning, Fremstøden.

Pro ro-ga'tion (prö rö-gei'sjøn), *n.* Forlængelse; Udsættelse, Prorogation (Parlamentets).

Pro-rogue' (prö-rög'), *v.* forlænge; udsætte, opsætte; udsætte indtil videre, prorogere (Parlamentet).

Pro-sa'ic (prö-sei'ik), *a.* prosaisk (ogsaa *fig.* kjedelig).

Pro-scribe' (prö-skraib'), *v.* landsforvise, gjøre fredløs, proskribere; banlyse.

Pro-scrip'tion (prö-skrip'sjøn), *n.* Fredløsgjørelse, Landsforvisning, Proskription.

Pro-scrip'tive (prö-skrip'tiv), *a.* proskriberende, som angaar Proskription.

Prose (pröz), *n.* Prosa, ubunden Stil; en Bøn (i den katholske Kirke); *v.* skrive i Prosa; tale prosaisk (kjedelig), fortælle paa en tør, aandløs Maade.

Pros'e-cute (prøs'i-kjut), *v.* forfølge (en Sag), udøve, søge at sætte igjennem, søge at haandhæve; sagsøge, anklage; fortsætte, vedblive.

Pros'e-cu'tion (prąs'ĭ-kjų'sjøn), *n.* Udøvelse, Bestræbelse; Sagsøgning, Anklage, Søgsmaal; Fortsættelse.

Pros'e-cu'tor (prąs'ĭ-kjų tør), *n.* En som søger at sætte (noget) igjennem, Udøver, Haandhæver; Sagsøger.

Pros'e-lyte (prąs'ĭ-lait), *n.* Nyomvendt, Proselyt; *v.* omvende.

Pros'e-lyt'ism (prąs'ĭ-lait'ĭsm), *n.* Proselytmageri, Omvendelsessyge.

Pro-sod'ic-al (prö-sąd'ĭk-ĕl), *a.* prosodisk.

Pros'o-dist (prąs'ö-dĭst), *n.* Prosodi-Kyndig.

Pros'o-dy (prąs'ö-dĭ), *n.* Prosodi, Stavelsemaaling (i Vers), Betoningslære.

Pros'pect (prąs'pĕkt), *n.* Udsigt (i Rum, i Tid); Syn; Prospekt, Afrids, Tegning; Overblik, Indbegreb; *v.* se forud; (amerikansk) søge efter Metaller.

Pro-spec'tion (prö-spĕk'sjøn), *n.* Forudseen; Forsynlighed, Forsorg.

Pro-spec'tive (prö-spĕk'tĭv), *a.* som ser i Afstand; fjern; fremsynet, forsigtig, forsynlig.

Pro-spec'tus (prö-spĕk'tøs), *n.* Plan, foreløbig Anmeldelse, Prospektus.

Pros'per (prąs'pør), *v.* gjøre lykkelig, begunstige, velsigne; være heldig, lykkes, trives.

Pros-per'i-ty (prąs-pĕr'ĭ-tĭ), *n.* Held, Lykke, Velfærd, Velstand.

Pros'per-ous (prąs'pør-øs), *a.* heldig, lykkelig; gunstig.

Pros'per-ous-ly (prąs'pør-øs-lĭ), *ad.* lykkeligen, heldigen.

Pros'ti-tute (prąs'tĭ-tjųt), *n.* æreløst Menneske; Skjøge; *v.* give til Pris; vanære, skjænde; *a.* æreløs, skamløs, utugtig, tilfals; fordærvet, lastefuld.

Pros ti-tu'tion (prąs'tĭ-tjų'sjøn), *n.* Falbydelse (til Utugt), Prostitution, Utugt; Vanære, Beskjæmmelse.

Pros'trate (prąs'trĕt), *a.* nedkastet, strakt paa Jorden; nedkastet i Støvet, knælende; kraftesløs, udmattet (ved Sygdom).

Pros'trate (prąs'treĭt), *v.* nedkaste, nedslaa; ødelægge; svække, afkræfte.

Pros-tra'tion (prąs-treĭ'sjøn), *n.* Nedkastelse; Knæfald, Ydmygelse; Nedslagenhed, Afkræftelse.

Pro'style (prō'stail), *n.* Søjleport, Prostyl.

Pro'sy (prō'sĭ), *a.* prosaisk, kjedelig snaksom, snakkesalig.

Pro-tect' (prö-tĕkt'), *v.* beskytte, beskjerme.

Pro-tec'tion (prö-tĕk'sjøn), *n.* Beskyttelse, Varetægt; Lejdebrev.

Pro-tect'ive (prö-tĕkt'ĭv), *a.* beskjermende, beskyttende.

Pro-tect'or (prö-tĕkt'ør), *n.* Beskytter, Skytsherre; Protektor.

Pro-tec'tor-ate (prö-tĕk'tør-ĕt), *n.* en Protektors Regjering, Protektorat.

Pro-tect'ress (prö-tĕkt'rĕs), *n.* Beskytterinde.

Protege (prō'teĭ-sjeĭ'), *n.* En som er under en Andens Beskyttelse, Proteegee.

Pro-test' (prö-tĕst'), *v.* bevidne, forsikre; nedlægge Protest, erklære sig (imod, against); kalde til Vidne.

Pro'test (prō'tĕst), *n.* Protest, Indsigelse, Modsigelse.

Prot'est-ant (prąt'ĕst-ĕnt), *n.* Protestant; *a.* protestantisk.

Prot'est-ant-ism (prąt'ĕst-ĕnt-ĭsm), *n.* Protestantisme.

Prot'es-ta'tion (prąt'ĕs-teĭ'sjøn), *n.* Forsikring, Erklæring; Moderklæring, Protestation, Indsigelse.

Pro-thon'o-ta-ry (prö-thąn'ö-tå-rĭ), *n.* Protonotarius.

Pro'to-col (prō'tö-kąl), *n.* Protokol (især i Diplomatien); *v.* optegne, gjøre et første Udkast.

Pro'to-mar tyr (prō'tö-mär'tĭr), *n.* første Martyr.

Pro'to-type (prō'tö-taip), *n.* første Mønster, Mønsterbillede, Forbillede.

Pro-tract' (prö-trækt'), *v.* trække i Langdrag, forhale, forlænge, nøle med, udtvære.

Pro-trac'tion (prö-træk'sjøn), *n.* Forhaling, Udsættelse, Forlængelse (Tidens); T. Afsætning efter Vinkelmaaler.

Pro-tract'ive (prö-trækt'iv), *a.* som trækker i Langdrag, nølende, forhalet.

Pro-trude' (prö-trųd'), *v.* fremstøde, skyde frem; fremtrænge.

Pro-tru'sion (prö-trų'sjøn), *n.* Fremstød, Fremskyden.

Pro-tru'sive (prö-trų'siv), *a.* fremstødende; fremtrængende.

Pro-tu'ber-ance (prö-tjų'bør-ens), *n.* Svulst, Hævelse, Bugle; Ophøjning, Fremragning.

Pro-tu'ber-ant (prö-tjų'bør-ent), *a.* svullen; fremstaaende, ophævet.

Pro-tu'ber-ate (prö-tjų'bør-eit), *v.* svulme op, hovne; fremrage, staa frem.

Pro-tu'ber-a'tion (prö-tjų'bør-ei'sjøn), *n.* Opsvulmen.

Proud (praud), *a.* prud, prægtig; stolt; hovmodig, dristig, forvoven.

Proud'ly (praud'li), *ad.* hovmodigen, hoffærdigen.

Prov'a-ble (prųv'å-bl), *a.* som kan prøves; bevislig.

Prove (prųv), *v.* prøve (jvf. Proof); erfare; bevise; blive stadfæstet ved Erfaring, vise sig, befindes, blive fundet at være; blive, være; lykkes (om et Forsøg).

Prov'en-der (prąv'ën-dør), *n.* tørt Foder (Hø og Korn, til Heste og Kvæg); Proviant.

Prov'erb (prąv'ørb), *n.* Ordsprog; *v.* bruge Ordsprog.

Pro-verb'i-al (prö-vørb'i-ël), *a.* ordsprogelig, i Ordsprog, udtrykt eller fremsat i Ordsprog.

Pro-verb'i-al-ly (prö-vørb'i-ël-li), *ad.* ordsprogeligen; ordsprogsvis.

Pro-vide' (prö-vaid'), *v.* forsyne; anskaffe, forskaffe, sørge for; bestemme, fastsætte.

Pro-vid'ed (prö-vaid'ëd), *a.* forsynet; — that, under den Forudsætning at, under den Betingelse, saafremt, forudsat.

Prov'i-dence (prąv'i-dens), *n.* Forsyn; Forsynets Styrelse; Forsorg, Forsynlighed, det at være betænkt eller beredt (paa, for); Forsigtighed, Klogskab.

Prov'i-dent (prąv'i-dent), *a.* forsigtig, betænksom, klog, forsynlig.

Prov'i-den'tial (prąv'i-den'sjël), *a.* ved Forsynets Styrelse, Forsynets.

Prov'i-den'tial-ly (prąv'i-den'sjël-li), *ad.* ifølge Forsynets Villie.

Prov'i-dent-ly (prąv'i-dent-li), *ad.* forsigtigen, forsynligen, klogeligen.

Pro-vid'er (prö-vaid'ør), *n.* En som forsyner, Forsørger; Skaffer, Spisemester, Leverandør.

Prov'ince (prąv'ins), *n.* Provins; Landskab, Egn; Distrikt, Stift (en Erkebiskops); Virkekreds, Embede, Forretning, Bestilling, Fag.

Pro-vin'cial (prö-vin'sjël), *a.* provinciel, Provins-; i eller fra en Provins, simpel, raa, udannet; som hører til en Erkebiskops Distrikt; *n.* En fra en Provins; Provincial (en Overopsynsmand over Klostrene i en Provins).

Pro-vin'cial-ism (prö-vin'sjël-ism), *n.* Provincialisme.

Pro-vi'sion (prö-vi'sj'øn), *n.* Forsorg; Forberedelse, Foranstaltning, Anstalt, Bestemmelse; Forraad; Mundforraad, Proviant; Forsørgelse; T. Provision (Godtgjørelse for havt Ulejlighed); *pl.* Levnetsmidler *pl.*, Proviant; *v.* forsyne med Levnetsmidler, proviantere.

Pro-vi'sion-al (prö-vi'sj'øn-ël), *a.* foreløbig, midlertidig, provisorisk.

Pro-vi'sion-al-ly (prö-vi'sj'øn-ël-li), *ad.* foreløbigen, provisorisk.

Pro-vi'sion-a-ry (prö-vi'sj'øn-å-ri), *a.* forberedende.

Pro-vi'so (prö-vai'sö), *n.* Betingelse, Vilkaar.

Prov'o-ca'tion (prɑv'ö-kē'ſjøn), *n.* Udfordring, Udæſkning, Opeggelſe, Anledning (til Vrede eller fjendtlig Fremgangsmaade).

Pro-vo'ca-tive (prö-vō'kå-tiv), *a.* opeggende, tilſkyndende, pirrende; *n.* Pirringsmiddel.

Pro-voke' (prö-vōk'), *v.* udfordre, udæſke; opegge, ophidſe, gjøre vred eller fortrydelig, fornærme, ærgre; fremkalde, foraarſage, befordre; bevæge, tilſkynde, opfordre.

Prov'ost (prɑv'øſt), *n.* Foreſat, Forſtander, Præſes, Provſt (paa et Kollegium); (i Skotland) Borgmeſter; Arreſtforvarer (ved en Hær), Profos.

Pro'vost–mar'shal (prō'vō-mär'ſjål), *n.* General-Profos (han arreſterer Deſertører og andre Forbrydere, dikterer Straf, ſøger at hindre Soldaterne fra at ſtjæle og plyndre, og anordner Vægt og Maal).

Prow (prau), *n.* Forſtavn; Snabel (paa en Galej).

Prow'ess (prau'ēs), *n.* Tapperhed.

Prowl (praul), *v.* gjennemſtrejfe (for at opſøge); gaa ud paa Rov; røve, plyndre, rane; *n.* Røvertog, Rantog.

Prowl'er (praul'ør), *n.* En ſom gaar ud paa Rov, Røver, Plyndrer.

Prox'i-mate (prɑks'i-mēt), *a.* nærmeſt, umiddelbar.

Prox'i-mate-ly (prɑks'i-mēt-li), *ad.* ved Tilnærmelſe.

Prox-im'i-ty (prɑks-im'i-ti), *n.* Nærhed.

Prox'y (prɑks'i), *n.* Fuldmægtig, Befuldmægtiget, Repræſentant; Fuldmagt; *v.* ſtemme eller handle ved en Anden.

Prude (prud), *n.* en Kvinde ſom affekterer Ærbarhed og Undſeelſe, Snerpe.

Pru'dence (pry'dens), *n.* Klogſkab, Forſigtighed, Betænkſomhed

Pru'dent (pry'dent), *a.* klog, forſigtig, betænkſom.

Pru-den'tial (prü-den'ſjel), *a.* grundet paa Klogſkab og Forſigtighed, forſigtig.

Pru'dent-ly (pry'dent-li), *ad.* ſe Prudent.

Pru'der-y (pry'dør-i), *n.* affekteret Ærbarhed, ſnerpet Væſen.

Pru'dish (pry'diſj), *a.* ſnerpet, overvættes pæn eller ærbar, paataget alvorlig; tilbageholden, tugtig, anſtændig.

Prune (prun), *n.* Blomme; Svedſke.

Prune (prun), *v.* beſkjære (Træer); pudſe.

Pru-nel'lo (prü-nel'lö), *n.* Prunel eller Brunel (et Slags Tøj ſom i England bruges til Præſtekjoler); Brunelle (et Slags Blomme); Præſt.

Pru'ri-ence (pry'ri-ens), *n.* Kløe; *fig.* heftig Begjerlighed, Lyſtenhed.

Pru'ri-ent (pry'ri-ent), *a.* kløende, pirrende; lyſten.

Pry (prai), *v.* ſe nøje, ſpejde, kige; ſøge at udforſke (af Nysgjerrighed); *n.* Kigen, Spejden, nysgjerrigt Blik.

Psalm (ſäm), *n.* Pſalme (bruges iſær om Davids Pſalmer og om verſificerede Overſættelſer af dem til Kirkens Brug).

Psalm'ist (ſäm'iſt), *n.* Pſalmiſt, Pſalmedigter (iſær om David og andre Forfattere af Pſalmer i den hellige Skrift); Forſanger (i den rom. Kirke).

Psalm'o-dist (ſälm'ö-diſt eller ſäm'ö-diſt), *n.* Pſalmeſynger.

Psalm'o-dy (ſälm'ö-di eller ſäm'ö-di), *n.* Pſalmeſang.

Psal'ter (ſal'tør), *n.* Pſalmebog, Pſalter, Pſalterium.

Psal'ter-y (ſal'tør-i), *n.* Pſalter (et Slags Harpe).

Pshaw (ſja), *i.* (et Udtryk af Foragt), ha! ikke andet! pyt!

Psy'cho-log'ic (ſai'kö-lɑdj'ik), *a.* pſykologiſk.

Psy-chol'o-gy (ſai-kal'ö-dji), *n.* Pſykologi, Sjælelære.

Ptol'e-ma'ic (tal'i-mē'ik), *a.* ptole-

mæist, som hører til Ptolomæu's System.

Pty'a-lism (tai'å-lism), *n.* T. Spytflaad, Salivation.

Pu'ber-ty (pjy'bør-ti), *n.* Mandbarhed, mandvoxen Alder.

Pu-bes'cence (pjü-bes'sens), *n.* Mandbarvorden, Overgang til Mandbarhed; T. fine dunagtige Haar *pl.* (paa Planter).

Pu-bes'cent (pjü-bes'sent), *a.* som bliver mandbar eller mandvoxen; T. dunhaaret (om Planter).

Pub'lic (pøb'lik), *a.* offentlig; almindelig; almindelig bekjendt; *n.* Almenhed, Folk, Publikum.

Pub'li-can (pøb'li-ken), *n.* Tolder; Værtshusholder.

Pub li-ca'tion (pøb'li-ke'sjøn), *n.* Bekjendtgjørelse, Kundgjørelse; Udgivelse (af et Skrift); Skrift, Blad.

Pub-lic'i-ty (pøb-lis'i-ti), *n.* Offentlighed.

Pub'lic-ly (pøb'lik-li), *ad.* se Public, *a.*

Pub'lish (pøb'lisj), *v.* bekjendtgjøre, kundgjøre; udgive (et Skrift); forlægge (en Bog).

Pub'lish-er (pøb'lisj-ør), *n.* Bekjendtgjører, Udbreder; Udgiver; Forlægger.

Pu'ce-ron (pjy'si-ron), *n.* Bladlus.

Puck'er (pøk'ør), *v.* rynke, folde, sammenkrympe; slaa Folder, pose; *n.* Rynke, Fold; ved Klædning; Forvirring.

Pud'ding (pud'ding), *n.* Pudding, Budding; Grød; Pølse; Faldhat; S. T. Burst (Læderpølse stoppet med gammelt Toug til at hindre Skamfiling); *pl.* Tarme *pl.*

Pud'dle (pød'dl), *n.* Pøl, Pyt, Møddingpøl; *v.* gjøre mudret eller uren; tilsøle, besudle; rode eller søle i Snavs eller Mudder; vande med Muddervand; gjøre fast og tæt med Ler (saa at Vand ikke trænger igjennem); T. ferske eller friske, pudle (gjøre Rujern smidigt); udvaske (Guld).

Pu'den-cy (pjy'den-si), *n.* Blufærdighed, Ærbarhed, Kydskhed.

Pu-den'da (pjü-den'då), *n. pl.* Skambele, Kjønsdele *pl.*

Pu'er-ile (pjy'ør-il), *a.* gutteagtig, barneagtig.

Pu'er-il'i-ty (pjy'ør-il'i-ti), *n.* Barnagtighed.

Pu-er'per-al (pjü-ør'pør-el), *a.* Barsel-.

Puff (pøf), *v.* puste, blæse; puste op, opblæse, gjøre opblæst; rose, gjøre Blæst af; være opblæst; være stakaandet eller forpustet; svulme, hæve sig; *n.* Pust; Noget som er opblæst, let eller porøst (om Bagværk, f. Ex. Snebolle, Vandbakkelse); Støvbold (se Puck-ball); Puf, rund Fold; Pudderkvast; *fig.* Praleri, pralende Bekjendtgjørelse, Vind.

Puff'-ball (pøf'bal), *n.* Støvbold; Paddehat.

Puff'y (pøf'i), *n.* overdreven Ros.

Pug (pøg), *n.* et Kjælenavn for en Abe, Abekat (paa Grund af dens Pudserier); Mops.

Pug (pøg), *n.* Stød, Puf.

Pug (pøg), *n.* et Slags Ler.

Pug (pøg), *v.* svede; *n.* snavset Person.

Pu'gil-ism (pjy'djil-ism), *n.* Nævekamp, Boxen, Slagsmaal.

Pu'gil-ist (pjy'djil-ist), *n.* Nævefegter, Boxer, Slagsbroder.

Pu'gil-ist'ic (pjy'djil-ist'ik), *a.* som hører til Nævekamp.

Pug-na'cious (pøg-ne'sjøs), *a.* tilbøjelig til Slagsmaal, stridlysten, trættekjær.

Pug-nac'i-ty (pøg-næs'i-ti), *n.* Kamplyst, Tilbøjelighed til Slagsmaal, Trættekjærhed.

Puis'ne (pjy'ni), *a.* yngre; senere; ringere, lavere (i Rang); liden, ubetydelig.

Pu'is-sance (pjy'is-sens), *n.* Magt, Styrke, Kraft.

Pu'is-sant (pjy'is-sent), *a.* mægtig, kraftig, stærk.

Puke (pjuk), *a.* (oprindelig: begfarvet), mørk brungul.

Puke (pjuk), *v.* kaste op, bræke sig, faa ondt; *n.* det Opbrækkede; Brækmiddel.

Pule (pjul), *v.* pibe (som en Kylling); klynke, klage sig.

Pull (pul), *v.* trække; rykke; plukke (Frugt); rive; aftrykke, trykke (ved at trække (en Presse); S. T. ro; hale; *n.* Træk, Ryk, Tag; Kamp, Strid; *fig.* Stød (Modgang); Binding, Fordel.

Pul'let (pul'lĕt), *n.* ung Høne; ung Pige.

Pul'ley (pul'li), *n.* Tridse, Rulle.

Pul'mo-na-ry (pŏl'mö-nå-ri), *a.* som hører til Lungerne, Lunge-; *n.* Lungeurt.

Pul-mon'ic (pŏl-mon'ik), *a.* som hører til Lungerne; lungesotig; *n.* Medicin for Brystet.

Pulp (pŏlp), *n.* blød Masse; kjødet Del, Kjød (paa Frugter); *v.* danne til en blød Masse; borttage de bløddere Dele.

Pul'pit (pul'pit), *n.* Talestol; Prædikestol.

Pulp'ous (pŏlp'ŏs), } *a.* blød, kjødet,
Pulp'y (pŏlp'i), } kjødfuld.

Pul'sate (pŏl'sĕt), *v.* banke eller slaa, pulsere.

Pul'sa-tile (pŏl'så-til), *a.* som behandles ved at slaa derpaa (f. Ex. en Tromme).

Pul-sa'tion (pŏl-sĕ'sjŏn), *n.* Banken, Slag (Hjærtets og Pulsens).

Pul'sa-tive (pŏl'så-tiv), } *a.* slaaende, bankende (om Pulsen), pulserende.
Pul'sa-to-ry (pŏl'så-tö-ri), }

Pulse (pŏls), *n.* Puls; Svingning; *v.* slaa, banke, pulsere.

Pulse (pŏls), *n.* Bælgfrugter *pl.*

Pul'ver-a-ble (pŏl'vŏr-å-bl), som kan pulveriseres.

Pul ver-i-za'tion (pŏl vŏr-i-sĕ'sjŏn) *n.* Pulverisering.

Pul'ver-ize (pŏl'vŏr-ais), *v.* pulverisere.

Pul-ver'u-lent (pŏl-vĕr'jü-lĕnt), *a.* støvet, fuld af Støv; som vælter sig i Støvet.

Pum'ice (pŏm'is), *n.* Pimpsten.

Pu-mi'cious (pjü-mish'ŏs), *a.* pimpstenagtig; blandet med Pimpsten.

Pump (pŏmp), *n.* tyndsaalet Sko, Dansesko.

Pump (pŏmp), *n.* Pompe, Post, Vandpost; *v.* pompe, poste; *fig.* pompe, udfritte, fremlokke.

Pump'kin (pŏmp'kin), *n.* Pepogræskar.

Pun (pŏn), *n.* Ordspil; *v.* bruge Ordspil; overtale ved at bruge et Ordspil.

Punch (pŏntsj), *n.* Nævehug; *v.* slaa med Næven.

Punch (pŏntsj), *n.* Koldbraad, Dorn, Lokhammer til at slaa Huller med i Jern), Huggepibe (hvormed Huller slaaes i Læder); *v.* stikke eller slaa (Huller), gjennembore.

Punch (pŏntsj), *n.* Punch.

Punch (pŏntsj), *n.* (Polichinel), Nar, Bajads (i Marionetspil); lille tyk Person, Knold; lille tyk Hest.

Punch'eon (pŏntsj'ŏn), *n.* Dorn, Koldbraad (jvf. Punch); Stæmpel; Støtte, Stiver; Fad (paa 84 gallons).

Pun'chi-nel'lo (pŏn'tsji-nĕl'lö), *n.* Polichinel, Bajads.

Punc-til'io (pŏng-til'jö), *n* smaalig Nøjagtighed, overdreven Punktlighed; delikat Punkt.

Punc-til'ious (pŏng-til'jŏs), *a.* altfor nøjeregnende, altfor punktlig, som ser nøje paa Etiketten.

Punc'to (pŏngk'tö), *n.* nøje Omstændighed; Punkt; Stød (i Fegtning).

Punct'u al (pŏngt'jü-ĕl), *a.* som bestaar af et Punkt, som ligner et Punkt; punktlig, nøjagtig.

Punct u-al'i-ty (pŏngkt'jü-ĕl'i-ti), *n.* Punktlighed.

Punct'u-al-ly (pŏngkt'jü-ĕl-li), *ad.* punktligen, med Nøjagtighed (se Punctual).

Punct'u-ate (pøngkt'jü-eit), *v.* interpunktere.
Punct'u-a'tion (pøngt'jü-ei'sjøn), *n.* Interpunktion.
Punct'ure (pøngt'jür), *n.* Stik, Aabning ved Stik; *v.* stikke Huller.
Pun'dit (pøn'dit), *n.* lærd Brahmin.
Pun'gen-cy (pøn'djën-si), *n.* det Stikkende; det Bidende, Skarphed (ogsaa *fig.*).
Pun'gent (pøn'djënt), *a.* stikkende; pirrelig, skarp, bidende.
Pun'gent-ly (pøn'djënt-li), *ad.* se Pungent.
Pu'nic (pjų'nik), *a.* punisk; *fig.* troløs, falsk.
Pun'ish (pøn'isj), *v.* straffe, afstraffe; tilføje Skade (ved Slag eller Hug i Veddekamp), *fig.* slaa.
Pun'ish-a-ble (pøn'isj-å-bl), *a.* strafværdig, strafskyldig.
Pun'ish-er (pøn'isj-ør), *n.* En som straffer.
Pun'ish-ment (pøn'isj-mënt), *n.* Straf, Afstraffelse.
Pu'ni-tive (pjų'ni-tiv), *a.* straffende, Straffe-.
Punk (pøngk), *n.* Horkvinde, Skjøge.
Pun'ster (pøn'stør), *n.* En som gjerne bruger Ordspil, Vittighedsjæger.
Punt (pønt), *n.* Lorje (et Slags fladbundet Baad eller Pram); *v.* føre eller føres i en Lorje.
Punt (pønt), *v.* spille Basset, pointere, sætte paa et Kort (i Bassetspil).
Pu'ny (pjų'ni), *a.* yngre; mindre; ringe, lille, svag; *n.* ungt, uerfarent Menneske; Stakkel, Usling.
Pup (pøp), *v.* føde eller faa Hvalpe; *n.* Hvalp.
Pu'pa (pjų'på), *n.* Puppe; Puppesnegl.
Pu'pil (pjų'pil), *n.* Myndling, Plejebarn; Elev, Lærling; Pupille, Øjesten; T. umyndig Person (Mandkjøn under 14 eller Kvindekjøn under 12 Aar).
Pu'pil-age (pjų'pil-edsj), *n.* Umyndighed, Mindreaarighed; Opsyn; Opdragelsestid, Skoleaar *pl.*
Pu'pil-la-ry (pjų'pil-lå-ri), *a.* som angaar en Myndling eller en Elev.
Pup'pet (pøp'pet), *n.* Dukke, Marionet.
Pup'py (pøp'pi), *n.* Hvalp (som endnu patter); *fig.* om en indbildsk Person, ung Laps, Modenar; *v.* faa Hvalpe.
Pup'py-ism (pøp'pi-ism), *n.* Lapseri, Affektation.
Pur (pør), *v.* snurre som en Kat.
Pur'blind (pør'blaind), *a.* stærblind; nærsynet.
Pur'chas-a-ble (pør'tjës-å-bl), *a.* som er tilkjøbs.
Pur'chase (pør'tjës), *v.* erhverve sig, forskaffe sig; kjøbe; S. T. hive, lette (f. Ex. the capstan purchases apace, Gangspillet letter rask); *n.* Erhvervelse (erhvervet Indtægt, Ejendom osv., enhver Ting som erhverves paa anden Maade end ved Arv); Kjøb, Handel; T. Gang (en Maskines); S. T. mekaniske Remedier (Spil, Donkraft, Sværtallie, Gie).
Pur'cha-ser (pør'tjå-sør), *n.* Kjøber.
Pure (pjųr), *a.* ren (ogsaa *fig.*); klar, skjær; ubesmittet; lutter, bar; *n.* Hundeskarn (Renselsesmiddel ved Garvning).
Pure'ly (pjųr'li), *ad.* rent; paa en ren eller uskyldig Maade; alene, ganske, blot, kun.
Pure'ness (pjųr'nës), *n.* Renhed.
Pur-ga'tion (pør-gei'sjøn), *n.* Renselse.
Pur'ga-tive (pør'gå-tiv), *a.* rensende; *n.* Afføringsmiddel, Purgativ.
Pur'ga-to'ri-al (pør'gå-tō'ri-ël), *a.* som hører til Skjærsilden.
Pur'ga-to-ry (pør'gå-tō-ri), *a.* rensende, udsonende; *n.* Skjærsild.

Purge (pœrdsj), *v.* renſe; lutre, klare; renſe ved Afføringsmiddel; laxere, purgere; *fig.* renſe, gjennemrenſe; *n.* Renſelsesmiddel, Purgativ.

Pu ri-fi-ca'tion (pjų'rï-fï-kē'ſjøn), *n.* Renſelſe.

Pu'ri-fi er (pjų'rï-fai'ør), *n.* Renſer, En ſom lutrer eller forfiner.

Pu'ri-fy (pjų'rï-fai), *v.* renſe, lutre; klare; blive klar eller ren.

Pu'rism (pjų'rïsm), *n.* Purisme, Sprogrenſelses-Iver.

Pu'rist (pjų'rïſt), *n.* Puriſt.

Pu'ri-tan (pjų'rï-tën), *n.* Puritaner; *fig.* Skinhellig, En af de Hellige.

Pu ri-tan'ic (pjų'rï-tæn'ïk), **Pu ri-tan'ic-al** (pjų'rï-tæn'ïk-ël), *a.* puritanſk.

Pu'ri-tan-ic-al-ly (pjų'rï-tæn'ïk-ël-lï), *ad.* paa puritanſk Vis.

Pu'ri-tan-ism (pjų'rï-tën-ïsm), *n.* Puritanernes Lære; *fig.* Skinhelligheb.

Pu'ri-ty (pjų'rï-tï), *n.* Renheb; Uſkyldighed.

Purl (pœrl), *v.* kante med rynkede Strimler, forſyne med udſyet Kantning eller kruſet Bort, bebræmme; kruſe ſig, risle (om Vand); *n.* kruſet Bort, rynket Strimmel, udſyet Kantning, Kantilje; Sprudlen, Kruſen, Rislen; Strikning afvexlende ret og vrang; tørret Møg af Heſte og Kvæg (til Brændſel); bittert Krydերøl.

Pur'lieu (pœr'ljų), *n.* tilſtødende Plads, Grænſediſtrikt; Omgivelſe, Grænſe.

Pur'lin (pœr'lïn), *n.* Tværbjælke, Hanebjælke.

Pur-loin' (pœr-løin'), *v.* hemmelig fravende, ſtjæle; udſkrive; beſvige.

Pur-loin'er (pœr-løin'ør), *n.* Tyv; Plagiator.

Pur'ple (pœr'pl), *n.* Purpur (*fig.* fyrſtelig Værdighed, ogſaa: Kardinalværdighed); *a.* purpurfarvet, blaalig rød, purpurrød; *v.* farve purpurrød.

Pur'port (pœr'pōrt), *n.* Henſigt, Indhold, Betydning (af Tale eller Skrift); *v.* have til Indhold, indeholde, have at betyde.

Pur'pose (pœr'pøs), *n.* Forſæt, Henſigt, Øjemed; Virkning, Følge; Indhold; Exempel; *v.* foreſætte ſig, have i Sinde, beſlutte.

Pur'pose-ly (pœr'pøs-lï), *ad.* forſætlig, med Villie.

Purr (pœr), *v.* ſnurre, ſpinde (om Katten); *n.* Snurren.

Purse (pœrs), *n.* Pung, Pengepung; Pengeſum (i Tyrkiet 500 Piaſtre); *v.* ſtikke eller putte i Pungen; trække ſammen (ſom Aabningen paa en Pung); *fig.* rynke.

Purse'-proud (pœrs'praud), *a.* pengeſtolt.

Purs'er (pœrs'ør), *n.* Kaſſemeſter; S. T. Proviantforvalter.

Pur-su'a-ble (pør-ſjų'ä-bl), *a.* ſom kan forfølges.

Pur-su'ance (pør-ſjų'ëns), *n.* Forfølgelſe (en Sags), Fortſættelſe; Medfør.

Pur-su'ant (pør-ſjų'ënt), *a.* ſom ſker ifølge.

Pur-sue' (pør-ſjų'), *v.* vedblive at følge, ſtræbe at naa, ſtræbe efter, tragte efter; vedblive, fortſætte, udføre; forfølge, efterſtræbe (i fjendtlig Henſigt).

Pur-su'er (pør-ſjų'ør), *n.* Eftertragter; Forfølger, Efterſtræber.

Pur-suit' (pør-ſjųt'), *n.* Stræben, Beſtræbelſe, Tragten; Beſkjæftigelſe; Fortſættelſe; Forfølgelſe, Efterſtræbelſe.

Pur'sui-vant (pœr'ſwï-vënt), *n.* Statsbud; Følgesvend (en Herolds).

Purs'y (pœrs'ï), *a.* fed og kortaandet, trangbryſtig, ſtakaandet.

Pu'ru-lence (pjų'rü-lëns), *n.* Tilſamling af Materie, Voerſætning, Rødeſætning.

Pu'ru-lent (pjų'rü-lënt), *a.* fuld af Materie eller Røde, edderagtig.

Pur-vey' (pør-vē'), *v.* anſkaffe, forſkaffe; indkjøbe Levnetsmidler;

forsørge, sørge (for noget); forsyne med.

Pur-vey'ance (pør-vē'ens), *n.* Anskaffelse af Levnetsmidler; Forraad, Mundforraad, Proviant; Udskrivning af Levnetsmidler til Kongens Følge.

Pur-vey'or (pør-vē'ør), *n.* Proviantmester, Skaffer; Hoffureer; Kobler.

Pur'vew (pör'vjū), *n.* Betingelse: den besluttende eller befalende Del af en Statut eller Parlamentsakt (til Forskjel fra Indledningen, preamble).

Pus (pøs), *n.* Materie, Røde, Vøer.

Push (pųsj), *v.* støde, drive, skyde, skubbe; trænge paa; plage ved Paatrængenhed; fremskynde, befordre; stræbe, anstrænge sig; fare frem, bryde frem; *n.* Stød, Skub; Anfald, Angreb; Anstrængelse; afgjørende Øjeblik; Opløb.

Pu'sil-la-nim'i-ty (pjų'sil-lå-nim'i-ti), *n.* Klejnmodighed, Forsagthed, Modløshed.

Pu'sil-lan'i-mous (pjų'sti-læn'i-møs), *a.* klejnmodig, forsagt, modløs.

Puss (pųs), *n.* Kis (en Kat); Hare (i Jægersproget).

Pust'u-late (pøst'jū-leit), *v.* danne til Blegne.

Pust'ule (pøst'jūl), *n.* Blegn, Hedeblegn, Filipens, Finne.

Pust'u-lous (pøst'jū-løs), *a.* finnet, udslaaet, fuld af Filipenser.

Put (pųt), *v.* putte, sætte, komme, stille, stikke, lægge, bringe; fremsætte; bevæge sig; spire, skyde.

Put (pųt), *n.* nødtvungen Handling (for at undgaa noget), Nødmiddel.

Put (pųt), *n.* Bondeknold, enfoldig klodset Person; et Slags Kortspil.

Pu'ta-tive (pjų'tå-tiv), *a.* antaget, formeent, formentlig.

Put'log (pųt'lag), *n.* et Stykke Tømmer eller en kort Bjælke, hvorpaa en Murers Stillads hviler.

Put'-off (pųt'af), *n.* Undskyldning, Udflugt.

Pu'tre-fac'tion (pjų'trī-fæk'sjøn), *n.* Forraadnelse.

Pu'tre-fac'tive (pjų'trī-fæk'tiv), *a.* som foraarsager Forraadnelse; raadden, forpestet.

Pu'tre-fy (pjų'trī-fai), *v.* foraarsage Forraadnelse, gjøre raadden, forpeste; raadne, blive forbærvet.

Pu-tres'cence (pjü-trēs'sens), *n.* Forraadnelse.

Pu-tres'cent (pjü-trēs'sent), *a.* raadnende.

Pu-tres'ci-ble (pjü-trēs'si-bl), *a.* forraadnelig.

Pu'trid (pjų'trid), *a.* raadden, forbærvet.

Pu-trid'i-ty (pjü-trid'i-ti), **Pu'trid-ness** (pjų'trid-nēs), } *n.* Raaddenhed.

Put'ty (pøt'ti), *n.* Tin-Aske, Tinkalk; Kit, Vindueskit; Cement; *v.* kitte.

Puz'zle (pøs'sl), *v.* forvirre, forvikle, gjøre forlegen, bringe i Forlegenhed, sætte i Tvivl og Uvished, bryde, gjøre Bryderi; være forvirret eller adspredt; *n.* Forvirring, Forvikling, Forlegenhed, vanskeligt Spørgsmaal, Gaade; et Legetøj hvorved Tænksomheden øves, (f. Ex. Sammensætning af et Billede, der er delt i mange Stykker).

Pyg-me'an (pig-mī'en), *a.* pygmæisk, dværgagtig, meget lille.

Pyg'my (pig'mi), *n.* en af Pygmæerne (o: fabelagtige Dværge, som af de Gamle antoges at have boet i Thracien, og at være omkomne i en Krig mod Tranerne); Dværg, ogsaa om en Ting der er meget liden.

Pyr'a-mid (pir'å-mid), *n.* Pyramide.

Py-ram'id-al (pi-ræm'id-el), *a.* pyramidalsk.

Pyr'a-mid'ic-al (pir'å-mid'ik-el), *a.* pyramideformig.

Pyre (pair), *n.* Baal, Ligbaal.

Pyr'i-form (pir'i-fȯrm), *a.* som har Form af en Pære.
Py-ri'tes (pi-rai'tiz), *n. pl.* Svovlkies, Kies.
Pyr'o-man'cy (pir'ö-mæn'si), *n.* Spaadom af Ilden, Pyromanti.
Py-rom'e-ter (pai-rȯm'i-tər), *n.* Varmemaaler, Hedemaaler.
Pyr'o-tech'nics (pir'ö-tek'niks), *n. pl.* Fyrværkerkunst, Pyroteknik.
Pyr'o-tech'nist (pir'ö-tek'nist), *n.* Fyrværker, Pyrotekniker.
Pyr'o-tech'ny (pir'ö-tek'ni), *n.* Pyroteknik.
Pyr'rho-nism (pir'rö-nizm), *n.* Tvivlesyge, Skepticisme.
Pyx (piks), *n.* Pyxis (en Æske, hvori det indviede Kirkebrød bevares af de katholske Præster); en Æske, hvori visse Guld- og Sølvmynter hensættes for at prøves inden Udstedelsen; Prøve af Sølvvarer; Daase til et Kompas.

Q.

Quack (kwæk), *v.* kjække (som en Gaas).
Quack (kwæk), *v.* bralle, skryde, bruge store Ord; drive Kvaksalveri; søge at kurere ved Kvaksalver-Midler; *n.* Praler, Markskriger; Kvaksalver.
Quack'er-y (kwæk'ör-i), *n.* Markskrigeri, Skryderi, Kvaksalveri.
Quad'ra-ges'i-ma (kwȯd'rä-djes'i-mä), *n.* 40 Dages Faste før Paaske, Fastetid.
Quad'ran-gle (kwȯd'ræng-gl), *n.* Firkant; ommuret Plads.
Quad-ran'gu-lar (kwȯd-ræng'gjülör), *a.* firkantet.
Quad'rant (kwȯd'rənt), *n.* Fjerdedel; Fjerdedels Kredsbue; T. Kvadrant.
Quad-rant'al (kwȯd-rænt'əl), *a.* som indeholdes i en Fjerdedels Kredsbue.
Quad'rat (kwȯd'rət), *n.* T. Kvadrat, Konkordans (et Stykke Metal, som bruges af Bogtrykkere til at udfylde et tomt Sted).
Quad'rate (kwȯd'rət), *a.* firkantet; kvadreret, Kvadrat-; *fig* passende, stikket; *n.* Firkant, Kvadrat.
Quad'rate (kwȯd'reit), *v.* kvadrere; *fig.* være afpasset, passe; være passende.
Quad-rat'ic (kwȯd-ræt'ik), *a.* firkantet, Kvadrat-.
Quad'ra-ture (kwȯd'rä-tjur), *n.* Kvadratur; første og sidste Kvarter (af Maanen).
Quad-ren'ni-al (kwȯd-ren'ni-əl), *a.* fireaarig; som sker hvert fjerde Aar.
Quad'ri-lat'er-al (kwȯd'ri-læt'ör-əl), *a.* firesidet; *n.* firesidet Figur.
Qua-drille' (kwä-dril' eller kä-dril'), *n.* Quadrille (en Dans; et Slags Lomberspil).
Quad-rip'ar-tite (kwȯd-rip'ör-tait), *a.* firdelt.
Quad'ri-syl'la-ble (kwȯd'ri-sil'lä-bl), *n.* Ord af fire Stavelser.
Quad'ru-ped (kwȯd'rü-ped), *a.* firføddet; *n.* firføddet Dyr.
Quad'ru-ple (kwȯd'rü-pl), *a.* firefold, firedobbelt.
Quad-ru'pli-cate (kwȯd-ru'pli-kət), *a.* firedobbelt.
Quad-ru'pli-cate (kwȯd-ru'pli-keit), *v.* gjøre firefold eller firedobbelt.
Quad-ru'pli-ca'tion (kwȯd-ru'pli-kei'sjön), *n.* Gjøren eller Tagen firedobbelt.
Quaff (kwȧff), *v.* drikke i store Slurke, drikke voldsomt, drikke.
Quag'mire (kwæg'mair), *n.* Hængedynd, gyngende Mosebund, blød Engbund.
Quag'gy (kwæg'gi), *a.* blød, bevnende, moseagtig.
Quail (kweil), *v.* overvælde, underkue, nedslaa; forgaa, dø, tilintetgjøres; synke, forsage, blive nedslagen, skjælve.
Quail (kweil), *n.* Vagtel.
Quaint (kweint), *a.* net eller sirlig klædt; kunstig udpyntet; net, sir-

lig; besynderlig, selsom, underlig, søgt.

Quaint'ly (kʷeint'li), *ad.* smukt, pyntesligt; paa en løjerlig Maade; listigt udtænkt.

Quaint'ness (kʷeint'nes), *n.* Nethed, Sirlighed, Selsomhed, det Søgte, det Kunstlede.

Quake (kʷeik), *v.* ryste, skjælve, bæve; *n.* Skjælven, Bæven, Rystelse.

Quak'er (kʷeik'ør), *n.* Kvæker.

Quak'er-ism (kʷeik'ør-ism), *n.* Kvækernes Lære; en Kvækers Dragt eller Væsen.

Qual'i-fi'a-ble (kʷal'i-fai'å-bl), *a.* som kan indskrænkes, lempes, ændres, formildes.

Qual'i-fi-ca'tion (kʷal'i-fi-kei'sjøn), *n.* Besiddelse af de fornødne Egenskaber, Berettigelse, Bevøjelse; Egenskab; Tillempning, Formindskelse.

Qual'i-fi'er (kʷal'i-fai'ør), *n.* En eller Noget som indskrænker eller modificerer.

Qual'i-fy (kʷal'i-fai), *v.* give de tilbørlige Egenskaber; gjøre dygtig, duelig eller skikket, kvalificere, berettige; indskrænke, lempe, ændre, modificere, formilde, dæmpe, tæmme, moderere, blande.

Qual'i-ty (kʷal'i-ti), *n.* Beskaffenhed, Kvalitet; Egenskab; høj Byrd, Stand, Rang, Værdighed; Rangspersoner *pl.*

Qualm (kʷäm), *n.* Kvalme, Ondt, pludseligt Ildebefindende; Uro, Angest.

Qualm'ish (kʷäm'isj), *a.* som faar eller har Ondt, hjærteklemt, som føler Kvalme

Quan'da-ry (kʷan'då-ri eller kʷan-dei'-ri), *n.* Tvivlraadighed, Uvished, Forlegenhed, Knibe; *v.* bringe i Knibe.

Quan'ti-ty (kʷan'ti-ti), *n.* Størrelse, Mængde, Antal, Kvantitet; Del; stor Del; Maal. Forhold, Stavelsemaal, Tidsmaal.

Quan'tum (kʷan'tøm), *n.* Kvantum, Mængde, Størrelse, Beløb.

Quar'an-tine (kʷar'ën-tin), *n.* Kvarantæne (Liggetid af 40 Dage for Skibe og Rejsende, Sundhedsprøve).

Quar'rel (kʷarr'ël), *v.* klage, søge Fejl, have at opsætte, gjøre Ophævelser; være eller blive uenig, trættes, kives, klamres; stride, kjæmpe; *n.* Uenighed, Tvist, Kiv, Klammeri, Trætte, Strid; Grund eller Aarsag (til Strid); Brud (mellem Personer); Uvillie, Fjendskab.

Quar'rel (kʷar'rël), *n.* Firkant, Rude, Glasrude.

Quar'rel-some (kʷar'rël-søm), *a.* kivagtig, trættekjær, stivsindet.

Quar'ry (kʷar'ri), *n.* Firkant, Rude; firkantet Flisesten; Stenbrud, Stengrube; *v.* bryde (Sten).

Quar'ry (kʷar'ri), *n.* Rov (en Rovfugls); Vildt, Bytte; Hob nedlagt Vildt.

Quart (kʷart), *n.* Kvart (et Maal, ¼ gallon eller omtrent 1½ norsk eller dansk Pot); Kvartmaal, Pottemaal.

Quar'tan (kʷar'tën), *n.* fjerdedags Feber, Kvartanfeber; *a.* som kommer hver fjerde Dag.

Quar'ter (kʷar'tør), *n.* Fjerdedel, Fjerding, Kvart, Kvarter (af en Time; af en Alen); Kvarter (af en By, Afdeling i et Vaaben); Egn, Strøg; Himmelegn; Kvarter (Station, Herberg, især for Krigsfolk; i denne Betydning bruges nu Quarters *pl.*); Kammeratskab, Venskab; Kvarter (Skaansel paa Livet, som gives en overvunden Fjende); Bagkappe (hos Skomagere); Kvarter (et Kornmaal: 8 bushels); S. T. Laaring; *v.* dele i fire Dele; partere, sønderlemme; fordele, inddele; indkvartere, lægge i Kvarter, indlægge, lægge.

Quar'ter-day (kʷar'tør-dei), *n.* Fjerdingaarsdag, Kvartal.

Quar'ter-deck (kʷar'tør-dëk), *n.* S. T. Skanse.

Quar'ter-ly (kʷar'tør-li), *n.* Kvar-

talsskrift; *a.* & *ad.* som indeholder en Fjerdedel, Fjerdingaars-; hvert Fjerdingaar, kvartaliter.

Quar'ter-mas ter (kuɑr'tør-mås'-tør), *n.* Kvartermester.

Quar'tern (kuɑr'tørn), *n.* et Maal (¼ pint), en halv Pægl.

Quar'ter-staff (kuɑr'tør-ståf), *n.* en lang svær Pigstav med en Jernspids i hver Ende (fordum brugt som Vaaben).

Quar-tette' (kuɑr-tët'), } *n.* Kvar-
Quar-tet' (kuɑr-tët'), } tet; Vers af fire Linier.

Quar'to (kuɑr'tö), *n.* Kvart (om Bøger), Kvartformat; Bog i Kvart.

Quartz (kuɑrts), *n.* Kvarts (Stenart).

Quash (kuɑsj), *v.* kvase, trykke i Stykker, knuse; skvulpe, skvalpe, kvappe; *fig.* undertrykke (et Oprør).

Quash (kuɑsj), *v.* (kassere), ophæve, forkaste, afvise (en Sag).

Quash (kuɑsj), *n.* et Slags Græskar.

Quas-sa'tion (kuɑs-sei'sjøn), *n.* Rysten.

Quas'si-a (kuɑsj'i-å eller kuæsj'i-å), Quassia (Plante; en bitter medicinsk Drik).

Qua-ter'na-ry (kuå-tør'nå-ri), *n.* Firedobbelthed, Kvaternitet; *a.* kvaternær, som bestaar af fire.

Qua-ter'ni-on (kuå-tør'ni-øn), *n.* Samling af fire; Vagtskifte paa fire Mand.

Qua'ver (kuei'vør), *v.* sitre, dirre, vibrere, spille eller synge Ottendedele; synge med Triller, slaa Triller; *n.* Trille; Ottendedel (en Node); Musiker.

Quay (ki), *n.* Kaj, langt stensat Bolværk (som afgiver bekvemme Lade- og Losseplads).

Quay'age (ki'edsj), *n.* Havnepenge *pl.*

Quea'sy (kui'si), *a.* som føler Kvalme eller Ækelhed; kvalmfuld; sygelig, svag; delikat, kilden.

Queen (kuin), *n.* Dronning; Dame (i Kortspil).

Queen'-dow'a-ger (kuin'dau'å-djør), *n.* Enkedronning.

Queer (kuir), *a.* underlig, fær, løjerlig, snurrig; snu, listig; slet; *v.* forvirre.

Queer'ly (kuir'li), *ad.* paa en underlig eller pudsig Maade.

Queer'ness (kuir'nës), *n.* Særhed, Underlighed.

Quell (kuël), *v.* kvæle (*fig.*), dæmpe, undertrykke; nedslaa, nedtrykke.

Quench (kuëntsj), *v.* slukke, udslukke; stille, dæmpe, undertrykke.

Quench'a-ble (kuëntsj'å-bl), *a.* som kan slukkes eller stilles.

Quer'cit-ron (kuör'sit-røn), *n.* Bark af en nordamerikansk Eg (yder gult Farvestof).

Que'rist (kui'rist), *n.* Spørger, En som gjør Spørgsmaal.

Quern (kuörn), *n.* Haandkværn.

Quer'u-lous (kuër'ü-løs), *a.* klagende, klynkende, som idelig klager.

Quer'u-lous-ness (kuër'jü-løs-nës), *n.* evig Klagen, Tilbøjelighed eller Vane til at klage.

Que'ry (kui'ri), *n.* Spørgsmaal (Noget som ved Undersøgelse skal afgjøres eller løses); *v.* spørge, forelægge Spørgsmaal; udspørge; ytre Tvivl, tvivle.

Quest (kuëst), *n.* Søgen, Opsøgning (in — of, for at søge efter); Undersøgelse; Undersøgelses-Ret eller -Kommission; Begjering, Bøn.

Ques'tion (kuëst'jøn), *n.* Spørgsmaal; Undersøgelse; Stridspunkt; Tvivl, Uvished; Strid, Tvist, Disput; Forhør for Retten; pinligt Forhør, Tortur; *v.* spørge; undersøge, forhøre; drage i Tvivl, tvivle om; disputere, stride.

Ques'tion-a-ble (kuëst'jøn-å-bl), *a.* Spørgsmaal underkastet, tvivlsom; mistænkelig, fordægtig.

Ques'tion-er (kuëst'jøn-ør), *n.* Spørger; Examinator.

Ques'tion-less (kuëst'jøn-lës), *a.* udenfor al Tvivl, ganske sikkert.

Quib'ble (kᵘib'bl), *n.* Ordspil, Spidsfindighed; Udflugt ved korte og vittige Vendinger; *v.* bruge Ordspil eller Spidsfindighed, bestride ved Spidsfindigheder.

Quib'bler (kᵘib'blør), *n.* Ordfordrejer, En som bruger Ordspil.

Quick (kᵘik), *a.* levende, livlig, rørig; rask, hurtig; skarpsindig; skarp, fin (Lugt, Syn, Vittighed osv.); *fig.* frugtsommelig; *ad.* hurtig; *n.* levende eller sundt Kjød; levende Planter *pl.*, levende Hegn; Havtorn, Hvidtorn.

Quick'en (kᵘik'n), *v.* levendegjøre, besjæle, kvæge; vorde levende; bevæge sig; oplive, opvække, skjærpe; fremskynde, befordre.

Quick'lime (kᵘik'laim), *n.* ulæsket Kalk.

Quick'ly (kᵘik'li), *ad.* hurtig, hastig; straks.

Quick'ness (kᵘik'nës), *n.* Livlighed, Hurtighed; Finhed; Skarphed.

Quick'-sand (kᵘik'sænd), *n.* Flydesand; Kviksand.

Quick'set (kᵘik'sët), *n.* levende Gjerde (især med Torn).

Quick'sil-ver (kᵘik'sil-vør), *n.* Kviksølv.

Quid (kᵘid), *n.* Skraa (Tobak); Sovereign; *pl.* Penge *pl.*; *v.* skraa.

Quid'di-ty (kᵘid'di-ti), *n.* Natur, Væsenhed (en Tings eller Sags); Ordfordrejning, Spidsfindighed.

Quid'dle (kᵘid'dl), *v.* nysle; *n.* En som er nøjeregnende med uvæsentlige Ting.

Quid'nunc (kᵘid'nøngk), *n.* nysgjerrig Person, Nyhedskræmmer, politisk Kandestøber.

Qui-es'cence (kᵘai-ës'sëns), *n.* Ro, Stilhed, Rolighedstilstand, Hvile.

Qui-es'cent (kᵘai-ës'sënt), *a.* hvilende, stille, rolig; beroligende (Middel); *n.* stumt Bogstav.

Qui'et (kᵘai'ët), *a.* stille, rolig, fredelig; *n.* Ro, Stilhed, Fred; *v.* berolige, stille.

Qui'et-ism (kᵘai'ët-ism), *n.* Quietisme; Sindsro; Quietisternes Lære.

Qui'et-ly (kᵘai'ët-li), *ad.* roligt, paa en stille eller fredelig Maade.

Qui'et-ness (kᵘai'ët-nës), *n.* Rolighed; Stilhed, Fred.

Qui'e-tude (kᵘai'i-tjud), *n.* Rolighed.

Qui-e'tus (kᵘai-i'tøs), *n.* evig Ro, Død; Kvittering efter aflagt Regnskab (i Skatkammeret), definitiv Kvittering.

Quill (kᵘil), *n.* Pennepose; Vingefjeder; Pen; Pig (et Pindsvins); Spole, Væverspole; liden Tap, Svik (paa en Tønde); *v.* kruse.

Quilt (kᵘilt), *n.* stukket Tæppe, Sengetæppe; *v.* stikke (en Matras, en Hynde, et vateret Klædningsstykke); stoppe, udstoppe; prygle.

Qui'na-ry (kᵘai'nå-ri), *a.* som bestaar af fem.

Quince (kᵘins), *n.* Kvæde.

Qui'nine (kᵘai'nain eller kᵘi-nain'), *n.* Chinin; Chinabark.

Quin'qua-ges'i-ma (kᵘin'kuå-djës'i-må), *n.* Quinquagesima (Fastelavns Søndag).

Quin-quan'gu-lar (kᵘin-kuæng'gjülør), *a.* femkantet.

Quin-quen'ni-al (kᵘin-kuën'ni-ël), *a.* femaarig; som indtræffer hvert femte Aar.

Quin'sy (kᵘin'si), *n.* Halsbetændelse, Inflammation i Halsen.

Quint'al (kᵘint'ël), *n.* Centner.

Quin'tan (kᵘin'tën), *n.* Quintane.

Quin-tes'sence (kᵘin-tës'sëns), *n.* Quintessens (det Bedste, det Fineste, Kjærnen).

Quin'tu-ple (kᵘin'tjü-pl), *a.* femfold.

Quip (kᵘip), *v.* snerte, stikle paa, skose, give spydige Ord; *n.* Spip (som med en Pist), Snert, Stikleri, Spydighed, Skose.

Quire (kᵘair), *n.* Bog (Papir, 24 Ark).

Quirk (kᵘørk), *n.* vittig Vending; Spidsfindighed; Spydighed, Finte,

Skose; listigt Bedrageri, fiffig Streg, Kneb; heftigt Anfald; Lune, pludselig Stemning; lidet Stykke (Musikstykke); Gaardsplads (taget fra en Grund); skarp Fure (i en Karnis).

Quit (kwit), *a.* kvit, fri; *v.* fri, gjøre fri, befri; fritage, forskaane, tilgive; betale, gjengjælde; tilendebringe, udføre, fuldføre; opgive, ophæve, nedlægge, aflægge; gaa eller vige bort fra, forlade.

Quit'claim (kwit'kleim), *n.* Afkald; *v.* give eller gjøre Afkald paa.

Quite (kwait), *ad.* ganske, aldeles.

Quit'rent (kwit'rĕnt), *n.* en liden Afgift, som en Forpagter betaler og hvorved han bliver fritaget for al anden Tjeneste.

Quit'tance (kwit'tĕns), *n.* Betaling, Afgjørelse; Kvittering; Gjengjeld.

Quiv'er (kwiv'ør), *n.* Kogger, Pilekogger.

Quiv'er (kwiv'ør), *v.* bevæge sig skjælvende, ryste, skjælve, bæve, dirre, sitre; *n.* Dirren, Skjælven.

Quix-ot'ic (kwiks-gt'ik), *a.* eventyrlig, vild, urimelig (som Don Quixotes Ideer og Bedrifter).

Quix'ot-ism (kwiks'gt-izm), *n.* latterlige Eventyr, eventyrlige Ideer, Narrestreger, Donquixotiader *pl.*

Quiz (kwiz), *n.* Noget som forvirrer, underlig Person (som man ikke kan blive klog paa); *v.* forvirre, drille, bedrage; betragte nøje med en spottende Mine.

Quoin (kwøin eller køin)), *n.* T. Hjørne (af en Mur).

Quoit (kwøit), *n.* en flad Jernring, som man søger at kaste fra en vis Afstand saaledes, at den falder om en Stage; Kasteskive (en Sten); *pl.* Kasteleg; *v.* kaste til Maals.

Quon'dam (kwgn'dæm), *a.* fordums, forrige.

Quo'rum (kwō'rŏm), *n.* T. visse Personer i en Ret eller Kommission, uden hvilke de øvrige Medlemmer ingen udøvende Magt have; beslutningsdygtigt Antal (i en Rigsforsamling, et Raad osv.); Udvalg (af Dommere).

Quo'ta (kwō'tå), *n.* forholdsmæssig Del, tilkommende Andel, Quota, Quotum.

Quo-ta'tion (kwō-tei'sjøn), *n.* Anførelse; anført Sted, Citat; Anførselstegn, Citationstegn; Notering (Prisers).

Quote (kwōt), *v.* anføre, citere (Priser; deraf quotably, *ad.* ifølge Notering).

Quoth (kwōth eller kwŏth), *v.* siger, sagde.

Quo-tid'i-an (kwō-tid'i-ĕn), *a.* daglig; hverdags; *n.* Hverdagsfeber.

Quo'tient (kwō'sjĕnt), *n.* T. Quotient.

R.

Rab'bet (ræb'bĕt), *v.* false (et Bræt osv.); *n.* Fals; S. T. Spunning.

Rab'bi (ræb'bi eller ræb'bai), *n.* Rabbi, Rabbiner.

Rab-bin'ic-al (ræb-bin'ik-ĕl), *a.* rabbinsk.

Rab'bit (ræb'bit), *n.* Kanin; ristet Brødskive.

Rab'ble (ræb'bl), *n.* oprørsk tøjende Mængde eller Hob; Pøbel, Pøbelsværm; *v.* tale paa en forvirret Maade, pludre.

Rab'ble (ræb'bl), *n.* Skrabe (af Jern, til at aftage det Urene af smeltede Metaller).

Rab'bid (ræb'bid), *a.* rasende, vild, gal.

Rab'bid-ness (ræb'bid-nĕs), *n.* Raseri, Galskab.

Rac-coon' (ræk-kun'), *n.* Vaskebjørn.

Race (reis), *n.* Rod (af Ingefer); ejendommelig Natur eller Egenskab; rette Smag (Vinens); *fig.* Smag, Kraft (jvf. Raciness og Racy);

Stamme, Familie, Ætt, Slægt, Race.

Race (reis), *n.* Løb, Løben; Gang, Fremgang; Vedderløb, Kaproning, Kapsejlads; rivende Strøm; *v.* løbe Vedderløb, ro eller sejle omkap; løbe stærkt; holde Vedderløbsheste.

Race'-horse (reis'hors), *n.* Vedderløbshest.

Ra-ceme' (rå-sïm'), *n.* T. Klase.

Rac'er (reis'ør), *n.* Vedderløber (ogsaa om en Hest).

Ra'ci-ness (rei'si-nës), *n.* særegen Styrke, Kraft (Vinens, *fig.* om aandelig Kraft).

Rack (ræk), *n.* Arrak.

Rack (ræk), *n.* Halsstykke (af et Faar).

Rack (ræk), *n.* Hække til Hø (i en Stald); Lætter, Høsthaver *pl.*; Knagrække; Rist, Stegebuk; en Skraaplan paa hvilken Ertser afvaskes; S. T. Naglebænk.

Rack (ræk), *n.* Rokkehoved (se Rock).

Rack (ræk), *n.* Damp, Taagesky, Højsky; *v.* bevæge sig som Damp eller fine Skyer.

Rack (ræk), *n.* et Redskab til at spænde eller udspænde; Pinebænk; *fig.* Pine, Marter; *v.* strække, spænde, udstrække; lægge paa Pinebænken; pine, martre; undertrykke; fordreje; klare (Vin osv.); gaa i Pasgang.

Rack'er (ræk'ør), *n.* Rakker; *fig.* Forpiner, Fordrejer; Pasgjænger.

Rack'et (ræk'ët), *n.* Raket, Ketser (til Boldspil); Larm, Støj; støjende Snakken; Forstyrrelse; Manøver, List; (amerikansk) Sneско; *v.* slaa, drive; fare støjende omkring (i vild Glæde).

Rack'-rent (ræk'rënt), *n.* overdreven Forpagtningsafgift.

Ra'cy (rei'si), *a.* stærk, ren og kraftig (af Smag, f. Ex. Vin); *fig.* aandrig, kjærnefuld.

Ra'di-ance (rei'di-ëns), *n.* Straaleglans, Glans.

Ra'di-ant (rei'di-ënt), *a.* straalende.

Ra'di-ate (rei'di-eit), *v.* straale; bestraale, oplyse, bestraale.

Ra'di-a'tion (rei'di-ei'sjøn), *n.* Straalen, Straalekastning.

Rad'i-cal (ræd'i-kël), *a.* som hører til Roden, Rod-, Grund-, radikal, indgroet, naturlig, oprindelig; *n.* Grundstof; Rodord; en af de Radikale (i Politik).

Rad'i-cal-ly (ræd'i-kël-li), *ad.* fra Roden af, fra Grunden af; oprindelig.

Rad'i-ca'tion (ræd'i-kei'sjøn), *n.* Rodfæstning.

Rad'i-cle (ræd'i-kl), *n.* Rodspire.

Rad'ish (ræd'isj), *n.* Rædike.

Ra'di-us (rei'di-øs), *n.* T. Radius.

Raff (råff), *n.* Skrab, uordentlig Hob, sammenskrabet Masse; *fig.* Ripsraps.

Raf'fle (ræf'fl), *v.* rasle (om, for); *n.* et Spil med tre Tærninger; Lotteri (et Spil).

Raft (råft), *n.* Tømmerflaade; *v.* føre paa Flaade, flaade.

Raft'er (råft'ør), *n.* Raft, Sparre, Tagspær, Spær; Arbejder ved Flaadning.

Rag (ræg), *n.* Rak, Pjalt, Las, Klud; *v.* rakke ned, skjelde ud; dele.

Rag'a-muf'fin (ræg'å-møf'fin), *n.* lurvet Person, usel, pjaltet Karl, Sjouer, Sjofelist.

Rage (reidsj), *n.* Raseri, højeste Grad af Lidenskab; Heftighed, Voldsomhed; Begejstring, Henrykkelse; *v.* rase, fare vildt afsted.

Rag'ged (ræg'ëd), *a.* pjaltet, forreven, lurvet, laset; pjusket, ujævn, ru, knudret.

Rag'ged-ness (ræg'ëd-nës), *n.* pjaltet Tilstand; Ujævnhed.

Rag'ing (reidj'ing), *a.* rasende; voldsom.

Rag'man (ræg'mæn), *n.* Kludesamler, Pjaltekræmmer.

Ra-gout' (rå-gu'), *n.* Ragout (en Ret).

Rail (reil), *n.* en Stang af Jern eller

Træ, som ligger langs med Opstanderne af et Rækværk, Gelænder; Skinne til Jernbane; Jernbane; S. T. Liste; *v.* omgive med Rækværk.

Rail (reil), *n.* Rixe, Vagtelkonge (Fugl).

Rail (reil), *n.* Natkjole (et Fruentimmers).

Rail (reil), *v.* spotte, stikle, hegle, gjække, satirisere; skjelde, skjende.

Rail'ing (reil'ing), *n.* Rækværk.

Rail'ing (reil'ing), *n.* Spotten; Skjelden, Forhaanelse.

Rail'ler-y (rāl'lør-i), *n.* Stikken, satirisk Skjemt; Spotteri, Bespottelse, Spot.

Rail'road (reil'rōd), **Rail'way** (reil'uei), *n.* Jernbane.

Rai'ment (rei'mēnt), *n.* Klædning, Klæder *pl.*, Dragt.

Rain (rein), *n.* Regn; *v.* regne; lade regne.

Rain'bow (rein'bō), *n.* Regnbue.

Rain'y (rein'i), *a.* regnfuld, Regn-.

Raise (reis), *v.* rejse, hæve, løfte i Vejret; opløfte; oprejse, opstille, opbygge, opføre; opkradse (Klæde); opvække; vække, stifte; foranledige, udsprede (Rygte); bringe paa Benene, samle (en Hær); fremmane; *fig.* ophøje; opklække, opføde, lægge til (Kreaturer), avle (Korn).

Rai'sin (rei'sn), *n.* Rosin.

Ra'jah (rei'djå eller rä'djå), *n.* Rajah (østindisk Stammehøvding).

Rake (reik), *n.* Rive; Rage; *v.* rive; rage eller skrabe sammen; gjennemsøge, undersøge; fare forbi med Voldsomhed.

Rake (reik), *n.* S. T. Fald (Masten eller Stævnens); *v.* falde ud, hænge (om Stævn og Mast).

Rake (reik), *n.* udsvævende Menneske, Vellystning.

Rak'ish (reik'ish), *a.* liderlig, gemen.

Ral'ly (rāl'li), *v.* spotte, gjøre sig lystig over, drive Skjemt med; skjemte, spøge; *n.* Skjemt, satirisk Spotten (jvf. Rail, *v.*).

Ral'ly (rāl'li), *v.* bringe i Orden igjen, samle igjen (en adsplittet Hær); komme i Orden igjen, samle sig igjen; *n.* et Hornsignal; fornyet Opstilling (til Kamp).

Ram (rām), *n.* Væder, Buk; Rambuk; Murbrækker, Rendebuk; hydraulisk Væder, Stødhævert; Væderen (se Aries); Væderstik; *v.* ramme, støde, nedramme; tilspærre.

Ram'ble (rām'bl), *v.* vandre omkring, strejfe om, fare om; *n.* Omvandren, Omstrejfen, Vandring, Tur, Udflugt.

Ram'bler (rām'blør), *n.* Omstrejfende, Vandrer.

Ram'bling (rām'bling), *a.* omstrejfende; uregelmæssig, vidtløftig, vidtstrakt; *n.* Omstrejfen.

Ram'i-fi-ca'tion (rām'i-fi-kei'sjøn), *n.* Forgrening.

Ram'i-fy (rām'i-fai), *v.* dele i Grene; forgrene sig, udsprede sig i Grene.

Ram'mer (rām'mør), *n.* Rambuk, Jomfru; T. Ansætter (jvf. Ram).

Ra'mous (rei'møs), *a.* grenet, fuld af Grene.

Ramp (rāmp), *v.* krybe, klatre, ranke sig (om Planter); springe, hoppe; *n.* Spring; *fig.* vild Pige; Rækværk paa en Trappe; T. Rampe (skraa Vej paa den indre Side af en Vold, Voldbakke).

Ramp'an-cy (rāmp'ën-si), *n.* Overhaandtagen, overvættes Fylde.

Ramp'ant (rāmp'ënt), *a.* krybende, Overhaand tagende; T. stejlende (om en Løve osv. i Vaaben).

Ram'part (rām'pärt), *n.* Vold, Fæstningsvold.

Ram'rod (rām'rąd), *n.* Ladestok.

Ran (rān), løb, sprang, *imp.* af Run.

Ran'cid (rān'sid), *a.* ram, harsk, fordærvet.

Ran'cid-ness (rān'sid-nēs), *n.* harsk Smag eller Lugt, Harskhed.

Ran'cor (rāng'kør), *n.* Had, Nag, Bitterhed.

Ran'cor-ous (rāng'kør-øs), *a.* for-

bitret, hadefuld, fjendsk, ondskabsfuld.

Ran'dom (rän'dŏm), *n.* Bevægelse uden bestemt Retning, Forsøg paa Slump, Slumpetræf, Tilfælde; Spænd paa tre Heste i Række.

Rang (räng), ringede, *imp.* af Ring.

Range (reindsj), *v.* bevæge sig omkring eller hen over, strejfe omkring, vandre hen over, løbe om; sætte over; *n.* Gang, Vandring, Løb; Plads til at løbe om eller røre sig, Spillerum, Omfang, Vidde, Kreds, Udstrækning; Rækning (en Kugles); S. T. tilstrækkelig Bugt paa Dækket (af Ankertouget).

Range (reindsj), *v.* sætte i Orden, ordne, stille i Række, rangere, stable; *n.* Række; Orden, Klasse; Tværtræ, Trin (paa en Stige); Rist (i et Kjøkken), Komfur.

Rank (rängk), *n.* Række, Linie, Geled (jvf. File); Orden, Klasse; Rang, Stand; fornem Stand, høj Værdighed; stille i Række eller Linie, ordne, sætte i Oroen, rangere; ordne, være ordnet eller stillet; have en vis Rang.

Rank (rängk), *a.* & *ad.* rank, højtvoxende, frodig, tyk, tæt (om Planter); frugtbar, fed; overdreven stærk, heftig, grov.

Rank (rängk), *a.* ilde lugtende eller smagende, ram, harsk, skarp, stinkende; fæl, grov.

Rank (rängk), *a.* parrelysten, i Brunst.

Rank (rängk), *v.* bedrage, snyde.

Rank and file (rängk ænd fail), Geled, Rode o: Menige og Underofficerer *pl.*

Rank'le (rängk'l), *v.* blive stinkende eller fordærvet, bulne, inflammere; foraarsage Betændelse, æde om sig; *fig.* fortære, nage.

Rank'ness (rängk'nĕs), *n.* ilde eller ram Lugt, Ramhed.

Rank'ness (rängk'nĕs), *n.* Yppighed, vild og stærk Vext; Frugtbarhed, Fedme.

Ran'sack (rän'säk), *v.* ransage, gjennemsøge, gjennemrode; plyndre, udplyndre (en Stad osv.).

Ran'som (rän'sŏm), *n.* Løsepenge *pl.*; Gjenløsning; *v.* løskjøbe, udløse; gjenløse.

Rant (ränt), *v.* ivre, skvaldre, skraale (i Skrift eller Tale); tale højtravende, prale; *n.* svulstig Tale, Skryden, Ordbram.

Rant'er (ränt'ør), *n.* svulstig Taler, støjende Prædikant, Skryder, Sværmer.

Rap (räp), *n.* Rap, Slag, Pik, Banken (paa en Dør); *v.* slaa, pikke, banke.

Rap (räp), *v.* rive bort, rive hen, føre hurtig afsted; rapse, røve, plyndre; *fig.* henrykke, henrive.

Ra-pa'cious (rå-pei'sjøs), *a.* rovgjerrig, glubende; røveragtig.

Ra-pa'cious-ly (rå-pei'sjøs-li), *ad.* røveragtig, glubende; ved Rov.

Ra-pac'i-ty (rå-päs'i-ti), *n.* Rovgjerrighed.

Rape (reip), *n.* Ran, Røven; Bortførelse; Voldtægt; Rov.

Rape (reip), *n.* afplukket Drue; Vindruestilke *pl.* (naar Druerne ere afpillede).

Rape (reip), *n.* Rapsæd-Kaal, Rapsæd, Raps.

Rape (reip), *n.* Benævnelsen paa Distrikterne eller Herrederne i Sussex.

Rap'id (räp'id), *a.* rap, hastig, hurtig, rask; rivende, voldsom.

Ra-pid'i-ty (rå-pid'i-ti), *n.* Raphed, Skyndsomhed, Hastighed, rivende Hurtighed.

Rap'id-ly (räp'id-li), *ad.* hurtigen, med en rivende eller voldsom Fart.

Rap'ids (räp'ids), *n. pl.* det Sted eller de Steder i en Flod, hvor dens Løb har en meget betydelig Hurtighed, men hvor den dog er sejlbar, rivende Strøm, Strømfald.

Ra'pi-er (rei'pi-ør), *n.* Rapier, Fegtekaarde, Kaarde.

Rap'ine (räp'in), *n.* Ran, Rø-

veri, Rov, *fig.* Vold, Voldsomhed.

Rap-pee' (răp-pī'), *n.* Rapee (fugtig Snustobak).

Rap'per (răp'pər), *n.* En som banker; Dørhammer; drøj Ed, Trumf; stor Løgn.

Rapt (răpt), *a.* henrykt, henreven.

Rapt'ure (răpt'jur), *n.* Henrykkelse, Henrivelse, Begejstring; Hurtighed.

Rapt'ur-ous (răpt'jür-əs), *a.* henrivende.

Rare (rĕr), *a.* næsten raa, kun halv kogt eller halv stegt.

Rare (rĕr), *a.* tynd, fin (modsat tæt, tyk, kompakt); enkelt, sparsom; usædvanlig, sjelden, rar; kostbar, fortræffelig.

Rar'e-fac'tion (rĕr'ĭ-făk'shən), *n.* Fortyndelse (Luftens).

Rar'e-fi'a-ble (rĕr'ĭ-fai'ă-bl), *a.* som kan fortyndes.

Rar'e-fy (rĕr'ĭ-fai), *v.* fortynde; fortyndes.

Rare'ly (rĕr'lĭ), *ad.* sjelden; fortræffelig.

Rare'ness (rĕr'nĕs), } *n.* Tyndhed;
Rar'i-ty (rĕr'ĭ-tĭ), } Sjeldenhed; Raritet.

Ras'cal (răs'kăl), *n.* lumpen Fyr, Kjeltring, Slyngel, Skurk, Skarn; *a.* lumpen, lav, nedrig.

Ras-cal'ion (răs-kăl'jən), *n.* En af den laveste Pøbel, lumpen Knegt.

Ras-cal'i-ty (răs-kăl'ĭ-tĭ), *n.* Skurkestreg, Lumpenhed.

Ras'cal-ly (răs'kăl-lĭ), *a.* & *ad.* lumpen, nedrig, slet.

Rase (reĭs), *v.* berøre Overfladen let, strejfe; skrabe, kradse, radere, udslette; nedrive og jævne, sløjfe; ødelægge, tilintetgjøre.

Rash (răsj), *n.* Udslæt, Hedeblegne *pl.*

Rash (răsj), *a.* fremfusende, ubetænksom, overilet; dumdristig; affaldende (om altfor tørt Korn).

Rash'er (răsj'ər), *n.* tynd Skive (Flæsk, Kjød).

Rash'ly (răsj'lĭ), *ad.* se Rash, *a.*

Rash'ness (răsj'nĕs), *n.* Raskhed, Ubetænksomhed, Overilelse; Dumdristighed.

Rasp (råsp), *n.* Hindbær; Rasp; *v.* raspe.

Rasp'ber-ry (răs'bĕr-rĭ), *n.* Hindbær.

Ras'ure (reĭs'ür), *n.* Udskrabning, Udslettelse (i Skrifter); udskrabet eller raderet Sted, Rasur.

Rat (răt), *n.* Rotte; *fig.* Overløber, Forræder, Troløs (som forlader sit politiske Parti); En som arbejder for en ringere Løn end den normale (hos Bogtrykkere); *v.* løbe over, svigte; arbejde for ringere Løn end den fastsatte (hos Bogtrykkere).

Rat'a-ble (reĭt'ă-bl), *a.* som kan regnes eller ansættes lige (med, to); som kan beskattes.

Rat'a-fi'a (răt'ă-fĭ'ă), *n.* Ratafia (en Likør).

Ratch (rătsj), *n.* et Hjul i et Slagværk.

Ratch (rătsj), } *n.* Spærhage.
Ratch'et (rătsj'ĕt), }

Ratch'et-wheel (rătsj'ĕt-hwĭl), *n.* Spærhjul (i et Slagværk).

Rate (reĭt), *n.* fastsat eller bestemt Pris, Pris, Taxt; bestemt Del, Andel; bestemt Bidrag, Paalæg, Afgift (efter Ligning i et Sogn); bestemt Maal, Forhold, Maalestok; Maade, Beskaffenhed, Grad; Rang, Orden; Slags; S. T. Rang (mellem Krigsskibe); Distance (som et Skib har sejlet i en vis Tid); *v.* bestemme Prisen, taxere; regne, vurdere, anslaa; paaligne; gjøre et Overslag; regnes (til en vis Rang eller Grad).

Rate (reĭt), *v.* tiltale i Vrede, skjende heftig paa, give Irettesættelse.

Rath'er (răth'ər), *ad.* snarere; hellere; ikke lidet, ikke ringe, ret, temmelig, noget.

Rat'i-fi-ca'tion (răt'ĭ-fĭ-kei'shən), *n.* Stadfæstelse, Bekræftelse.

Rat'i-fy (răt'ĭ-fai), *v.* stadfæste, be-

fræfte, erklære for gyldig, bevillige, ratificere.

Ra'ti-o (rē'ſjī-ō eller rē'ſjō), *n.* Forhold, Proportion.

Ra'ti-os'i-na'tion (rāsj'ī-gs'ī-nē'ſjøn), *n.* Slutten; Slutning.

Ra'tion (rē'ſjøn eller rāsj'øn), *n.* Ration; *v.* forſyne med Rationer.

Ra'tion-al (rāsj'øn-ēl), *a.* fornuftig; T. rational, ſom kan udregnes; *n.* Fornuftvæſen.

Ra'tion-a'le (rāsj'øn-ē'lī), *n.* grundig Forklaring eller Oplysning.

Ra'tion-al-ist (rāsj'øn-ēl-iſt), *n.* Rationaliſt.

Ra'tion-al'i-ty (rāsj'øn-ēl'ī-tī), *n.* Fornuft, Tænkeevne; Fornuftighed.

Rats'bane (rāts'bēn), *n.* Rottekrudt.

Rat-tan' (rāt-tān'), *n.* Rotang, Rotting, Spanſtrør; Spanſtrørs-Stok.

Rat-teen' (rāt-tīn'), *n.* Ratin (et Slags nøpret Tøj).

Rat'tle (rāt'tl), *v.* rasle, rumle, klamre, klapre (om haarde Legemers Sammenſtød); rulle, ſkralde, rangle; ralle; bedøve ved Støj; ſkralde op, ſludre, vaaſe; ſkjende paa, ſkjelde ud; ſlaa; *n.* Raslen, Rumlen; Skralde, Rangle; Rallen; Vrøvl, Sludren, ſtøjende Snak; Sludderhoved, Vrøvler; Troldurt; *pl.* Strubehoſte; Tæringbæger.

Rat'tle-snake (rāt'tl-ſnēk), *n.* Klapperſlange.

Rau'ci-ty (rą'ſī-tī), *n.* Hæshed; ſkraldende Lyd.

Rav'age (rāv'ēdsj), *v.* røve, plyndre, hærje; ødelægge; *n.* Plyndring, Ødelæggelſe.

Rav'a-ger (rāv'å-djør), *n.* Ødelægger, Forſtyrrer, Plyndrer.

Rave (rēiv), *v.* raſe, være affindig eller ude af ſig ſelv, tale vildt; tage voldſomt paa Veje; være lidenſkabelig hengiven, ſværme (for, upon).

Rav'el (rāv'ēl), *v.* trevle, vikle op; forvirre, indvikle, forvikle; forvikle ſig.

Rav'el (rāv'ēl), *n.* (ſkotſk) grovt Hvedebrød.

Rave'lin (rāv'lin), *n.* T. Ravelin (Udenværk).

Ra'ven (rē'vn), *n.* Ravn.

Rav'en (rāv'n), *v.* rane, bortrive, bortrøve, røve; opſluge, fortære.

Rav'en-ous (rāv'n-øs), *a.* rovgjerrig; graadig.

Rav'en-ous-ly (rāv'n-øs-lī), *ad.* ſe Ravenous.

Ra-vine' (rå-vīn'), *n.* T. Hulvej, Snevring, Ravin.

Rav'ing (rēiv'ing), *a.* raſende, vanvittig; *n.* raſende Udbrud, Raſeri (ſe Rave).

Rav'ish (rāv'ïsj), *v.* røve, bortføre; voldtage; *fig.* henrykke, henrive.

Rav'ish-er (rāv'ïsj-ør), *n.* Røver; Voldtægtsmand.

Rav'ish-ment (rāv'ïsj-mēnt), *n.* Rov, Bortførelſe; Voldtægt; *fig.* Henrykkelſe.

Raw (rą), *a.* raa (utilberedt; fugtig og kold, ubehagelig); ublandet, uforfalſket; umoden; ſaaret, øm, hudløs; kjødløs; *fig.* uøvet, uerfaren.

Raw'boned (rą'bōnd), *a.* knoklet, ſkindmager, ſom kun er Skind og Ben.

Raw'head (rą'hēd), *n.* Buſemand.

Raw'ness (rą'nēs), *n.* Raahed, raa Tilſtand, raa Beſkaffenhed; Uerfarenhed, Udueligheb.

Ray (rēi), *n.* Straale, Lysſtraale; *v.* ſtraale; lade fremſtraale.

Ray (rēi), *n.* Rokke (en Fiſk).

Ray (rēi), ſe Array.

Ray'less (rēi'lēs), *a.* uden Straaler, glansløs, dunkel.

Raze (rēis), *v.* ſtrabe, udſlette; nedrive, ſløjfe.

Raze (rēis), *n.* Rod.

Ra-zee' (rå-ſī'), *n.* raſeret Linieſkib (jvf. Rase).

Ra'zor (rē'ſør), *n.* Rageknib, Barberknib.

Raz'ure (rēis'jür), ſe Rasure.

Reach (rītsj), *v.* ſkulle kaſte op.

Reach (rïtsj), *v.* række, ſtrække; overrække, ſly, lange; naa; faa, opnaa; ſtrække ſig; ſtrække ſig vidt, naa langt; *n.* Rækning, Naaen; Udſtrækning, Vidde (Skudvidde); Evne, Magt; Hjemed; Rænke, Kunſtgreb; S. T. Afſtand (mellem to næſten i lige Linie liggende Punkter i Land, f. Ex. det Stykke Vej en Flod løber i lige Linie, eller en Flods Løb fra Pynt til Pynt).

Re-act' (rï-ækt'), *v.* virke tilbage.

Re-ac'tion (rï-æk'ſjøn), *n.* Modvirkning, Tilbagevirkning, Reaktion.

Re-ac'tion-a-ry (rï-æk'ſjøn-å-rï), *n.* Reaktionær.

Re-act'ive (rï-ækt'iv), *a.* tilbagevirkende.

Read (rïd), *v.* læſe; oplæſe; iagttage, opdage; lære at kjende, forſtaa; ſtudere; lyde (ved at læſes). Read (rëd), *pt.* & *a.* belæſt, bevandret; ſom har læſt meget, ſtuderet.

Read'a-ble (rïd'å-bl), *a.* læſelig.

Read'er (rïd'ør), *n.* Læſer, Læſerinde; Forelæſer, Lektor; Studerende, En ſom læſer meget; Korrektør.

Read'i-ly (rëd'i-li), *ad.* gjerne, beredvillig, færdig.

Read'i-ness (rëd'i-nës), *n.* Beredſkab; Beredvillighed; Hurtighed; Færdighed, Lethed.

Read'ing (rïd'ing), *n.* Læsning, Læſen; Oplæsning, Forelæsning; Læſemaade (i et Skrift); Opfattelſe, Forſtaaelſe.

Read'ing-book (rïd'ing-buk), *n.* Læſebog.

Read'ing-desk (rïd'ing-dësk), *n.* Læſepult.

Read'ing-room (rïd'ing-rum), *n.* Læſeværelſe.

Re'ad-mis'sion (rï'æd-miſj'øn), *n.* Indladelſe igjen.

Re'ad-mit' (rï'æd-mit'), *v.* indlade igjen; tillade igjen.

Read'y (rëd'i), *a.* rede, beredt, færdig; beredvillig; øvet, færdig; hurtig, ſnar; nær ved Haanden, nær, bekvem, let; *v.* tilberede, ordne; *n.* rede Penge *pl.*

Re'al (rï'ël), *a.* ſom hører til Ting (modſat Perſoner), real; væſentlig, virkelig, egentlig, ſand (modſat opdigtet); T. urørlig.

Re-al'i-ty (rï-æl'i-ti), *n.* Virkelighed, Realitet.

Re'al-i-za'tion (rï'ël-i-ze'ſjøn), *n.* Realiſation.

Re'al-ize (rï'ël-ais), *v.* gjøre virkelig, udføre, realiſere; omſætte, gjøre i Penge; ſætte (ſine Penge) i Grundejendom; foreſtille ſig Virkeligheden, tænke ſig (en Begivenhed) levende; (amerikanſk) fatte, føle levende.

Re'al-ly (rï'ël-li), *ad.* virkelig; visſelig, tilvisſe.

Realm (rëlm), *n.* Kongerige, Rige.

Ream (rïm), *n.* Ris (Papir, 20 Bøger).

Ream (rïm), ſe Scream; *a.* god, ægte.

Ream (rïm), *n.* og *v.* ſe Cream; ſkumme.

Ream (rïm), *v.* S. T. oprømme, forſtørre (et boret Hul); vække op, aabne Naaderne (inden de kalfatres).

Re-an'i-mate (rï-æn'i-meit), *v.* gjenoplive, beſjæle igjen, kalde tilbage til Livet.

Re'an-nex' (rï'æn-nëks'), *v.* forbinde igjen, gjenforene.

Reap (rïp), *v.* meje, afſkjære (Korn), høſte; *fig.* høſte, ſamle, vinde.

Reap'er (rïp'ør), *n.* Høſtmand, Mejer; Mejemaſkine.

Re'ap-pear' (rï'æp-pïr'), *v.* vise ſig igjen, komme frem igjen.

Rear (rïr), *n.* Agtergarde (i en Arme eller i en Trop), Bagtrop, Bagtog; ſidſte Klaſſe eller Række, bageſte Plads, Baggrund.

Rear (rër), *a.* næſten raa (ſe Rare).

Rear (rër), *ad.* tidlig, ſnart.

Rear (rïr), *v.* (ofte med *prp.* up), røre, opvække; hæve, oprejſe; ophøje; opjage (Vildt); opklække, opføde, opdrætte; opdrage; ſtejle (om Heſte).

Rear-ad'mi-ral (rïr-æd'mi-rël), *n.* Kontre-Admiral.

Rear'-guard (rïr'gärd), *n.* Arrier-garde, Bagtrop.

Rear'mouse (rïr'maus), *n.* Flager-mus.

Rear'ward (rïr'ᵘgrd), *n.* Bagtog; Ende, det Sidste, bageste Række; *ad.* ved eller henimod Bagtroppen.

Re-as-cend' (rï-æs-sënd'), *v.* stige op igjen; bestige igjen.

Rea'son (rï'sn), *n.* Fornuft; Fornuft-grund, Grund; Aarsag; Ret, Føje, Billighed; *v.* gjøre Fornuftslutnin-ger, anstille Betragtninger, ræson-nere, tænke; eftertænke, overveje; dømme, slutte; tale fornuftig (med En om noget), afhandle; bevæge ved Grunde.

Rea'son-a-ble (rï'sn-å-bl), *a.* for-nuftig; billig, rimelig; temmelig ret, ordentlig.

Rea'son-a-ble-ness (rï'sn-å-bl-nës), *n.* Fornuftighed; Billighed, Rimelig-hed.

Rea'son-a-bly (rï'sn-å-blï), *ad.* paa en fornuftig Maade, rimeligen, billi-gen.

Rea'son-er (rï'sn-ør), *n.* Tænker, Forsker; En som taler fornuftig og grundig.

Rea'son-ing (rï'sn-ing), *n.* Fornuft-slutning, Slutning; Betragtning, Dom, Ræsonnement, Bedømmelse.

Re-as-sem'ble (rï-æs-sëm'bl), *v.* for-samle igjen; samles igjen.

Re-as-sert' (rï-æs-sørt'), *v.* paastaa igjen, forsvare igjen.

Re-as-sume' (rï-æs-sjum'), *v.* antage eller optage igjen, tage igjen.

Re-as-sure' (rï-æs-sjur'), *v.* betage Frygten, berolige igjen; T. reassekv-rere eller reassurere.

Re-bate' (rï-bet'), *v.* gjøre stump, sløve; false; *fig.* dæmpe, svække, for-mindske, ydmyge; *n.* Fals (se Rab-bet); Kalkkølle; et Slags Kvadersten (til Brolægning); Rabat-Regning.

Re'bec (rï'bëk), *n.* trestrænget Vio-lin.

Reb'el (rëb'ël), *n.* Oprører; *a.* op-rørsk, rebelsk, opsætsig.

Re-bel' (rï-bël'), *v.* gjøre Oprør eller Opstand, sætte sig op (imod), føre Vaaben (imod).

Re-bell'ion (rï-bël'jön), *n.* Oprør, Opstand.

Re-bell'ious (rï-bël'jös), *a.* oprørsk, opsætsig, rebelsk.

Re-bound' (rï-baund'), *v.* springe tilbage, kastes tilbage, gjenlyde; kaste tilbage, gjentage (som Ekko); *n.* Til-bagespringen.

Re-buff' (rï-bøf'), *v.* tilbagestøde, drive tilbage; afslaa, afvise; *n.* Til-bagestød, Tilbageslag; Afvisning, Afslag.

Re-build' (rï-bïld'), *v.* opbygge igjen; gjenoprette.

Re-buke' (rï-bjuk'), *v.* dadle, irette-sætte, skjende paa, bebrejde; *n.* Irette-sættelse, Bebrejdelse; Slag, Stød.

Re'bus (rï'bös), *n.* et Slags Gaade (hvorved Billeder eller Figurer brug-es istedenfor Ord), Rebus; T. Bil-ledskrift (i Vaaben, hvorved et Navn betegnes).

Re-but' (rï-bøt'), *v.* slaa tilbage, gjendrive; T. besvare Klagerens tredie Indlæg.

Re-but'ter (rï-bøt'tör), *n.* T. den Anklagedes tredie Indlæg (til For-svar mod Klagerens tredie Indlæg).

Re-call' (rï-kal'), *v.* tilbagekalde; gjen-kalde; *n.* Tilbagekaldelse, Gjenkal-delse.

Re-cant' (rï-kænt'), *v.* gjenkalde, til-bagekalde (sin Mening osv.).

Re'can-ta'tion (rï'kæn-te'sjön), *n.* Gjenkaldelse.

Re'ca-pit'u-late (rï'kå-pit'jü-leit), *v.* gjentage Hovedindholdet, gjentage kortelig, rekapitulere.

Re'ca-pit'u-la'tion (rï'kå-pit'jü-le'-sjön), *n.* kort Gjentagelse.

Re'ca-pit'u-la-to-ry (rï'kå-pit'jü-lå-tö-rï), *a.* gjentagende, summarisk.

Re-cap'tion (rĭ-kăp'shŭn), *n.* T. anden Gang foretaget Udpantning (i samme Sag).

Re-capt'ure (rĭ-kăpt'jŭr), *n.* tilbageerobret Bytte; *v.* tage igjen, tilbageerobre.

Re-cast' (rĭ-kåst'), *v.* kaste igjen; omstøbe, omdanne; beregne paany.

Re-cede' (rĭ-sĭd'), *v.* vige tilbage, gaa tilbage, afvige, afstaa, fratræde.

Re-ceipt' (rĭ-sĭt'), *n.* Modtagelse, Erholdelse; Kvittering; Opskrift, Recept, Lægedomsforskrift; *pl.* Indtægter *pl.*; *v.* kvittere.

Re-ceipt'-book (rĭ-sĭt'bŭk), *n.* Kvitteringsbog; Bog med Blanketter til Kvitteringer.

Re-ceiv'a-ble (rĭ-sĭv'å-bl), *a.* modtagelig, antagelig.

Re-ceive' (rĭ-sĭv'), *v.* modtage; erholde; faa; antage, annamme (Joh. 1, 11); optage; erkjende, fatte, begribe.

Re-ceiv'er (rĭ-sĭv'ŏr), *n.* Modtager; Oppebørselsbetjent; Hæler; S. Recipient (Glasklokken ved en Luftpompe); Beholder.

Re'cen-cy (rĭ'sĕn-sĭ), *n.* Nyhed, ny Tilstand.

Re-cen'sion (rĭ-sĕn'shŭn), *n.* Prøvelse, Gjennemsyn, Revision.

Re'cent (rĭ'sĕnt), *a.* nylig skeet, nylig kommen, ny, frisk, sidst.

Re'cent-ly (rĭ'sĕnt-lĭ), *ad.* nylig, for kort Tid siden.

Re'cent-ness (rĭ'sĕnt-nĕs), *n.* Nyhed; Friskhed.

Re-cep'ta-cle (rĭ-sĕp'tå-kl), *n.* Beholdsted, Beholdning, Gjemmested; *fig.* Opholdssted, Smuthul; T. Frugtbund (paa Planter).

Re-cep'tion (rĭ-sĕp'shŭn), *n.* Modtagelse; Optagelse; Antagelse; antaget Mening.

Re-cep'tive (rĭ-sĕp'tĭv), *a.* modtagelig (for hvad der meddeles).

Re-cess' (rĭ-sĕs'), *n.* Tilbagevigelse, Tilbagetog; Tilbagetrækning, Bortfjernelse, Bortgang; Ensomhed; ensomt Sted, Afkrog; *fig.* Udsættelse, Afbrydelse (Forhandlingernes), Ferie, Hviletid; T. Fordybning, Niche.

Re-ces'sion (rĭ-sĕs'shŭn), *n.* Tilbagevigen, Bortfjernelse, Bortgang; Fratrædelse, det at frafalde.

Re-charge' (rē-tjärdsj'), *v.* gjengjelde et Angreb eller en Beskyldning, angribe igjen, anklage igjen; lade igjen.

Recherche (rŏ-shĕr-shē'), *a.* udsøgt, elegant, udmærket.

Re-choose' (rē-tjūs'), *v.* vælge igjen, vælge paany.

Rec'i-pe (rĕs'ĭ-pē), *n.* Recept; Opskrift.

Re-cip'i-ent (rĭ-sĭp'ĭ-ĕnt), *n.* Modtager, T. Recipient (se Receiver).

Re-cip'ro-cal (rĭ-sĭp'rŏ-kĕl), *a.* vexelvis; gjensidig; tilbagevirkende, tilbageførende, reciprok.

Re-cip'ro-cal-ly (rĭ-sĭp'rŏ-kĕl-lĭ), *ad.* gjensidigen.

Re-cip'ro-cate (rĭ-sĭp'rŏ-kēt), *v.* virke gjensidig; gjengjelde.

Re-cip'ro-ca'tion (rĭ-sĭp'rŏ-kē'shŭn), *n.* Afvexling, Omvexling, afvexlende Forandring.

Rec'i-proc'i-ty (rĕs'ĭ-prŏs'ĭ-tĭ), *n.* Vexelvirkning, Gjensidighed.

Re-cis'ion (rĭ-sĭzh'ŏn), *n.* Afskjærelse.

Re-cit'al (rĭ-sīt'ĕl), *n.* Gjentagelse (af det Sagte osv.); Foredrag, Fremførelse, Oplæsning; Fortælling.

Rec'i-ta'tion (rĕs'ĭ-tē'shŭn), se Recital.

Rec'i-ta-tive' (rĕs'ĭ-tå-tēv'), *n.* T. Recitativ.

Re-cite' (rĭ-sīt'), *v.* foredrage, fremsige, oplæse, recitere; fortælle; *n.* Fortælling.

Reck'less (rĕk'lĕs), *a.* ubekymret, sorgløs, ligegyldig.

Reck'less-ness (rĕk'lĕs-nĕs), *n.* Sorgløshed, Ubetænksomhed, Ligegyldighed.

Reck'on (rĕk'n), *v.* regne; tælle; *fig.* regne, agte, holde for,

anse; gjøre Regnskab (for), bøde.

Reck'on-er (rĕk'n-ør), *n.* Regner.

Reck'on-ing (rĕk'n-ing), *n.* Regning, Beregning; Regnskab; *fig.* Bedømmelse, Dom; S. T. Gisning, Bestik.

Re-claim' (rï-kleim'), *v.* raabe imod, modsige; fordre tilbage; kalde tilbage; bringe tilbage (fra Lasten), omvende, forbedre; bringe i Orden; tæmme (vilde Dyr).

Re-claim'a-ble (rï-kleim'å-bl), *a.* som kan kaldes tilbage, forbederlig.

Re-claim'ant (rï-kleim'ĕnt), *n.* Modsiger, Modstander.

Rec'la-ma'tion (rĕk'lå-mē'shøn), *n.* Tilbagekaldelse; Forbedring.

Rec'li-na'tion (rĕk'li-nē'shøn), *n.* Tilbageholding; Lænen.

Re-cline' (rï-klain'), *v.* holde tilbage, læne; læne sig, lægge sig tilbage, hvile.

Re-close' (rï-klōs'), *v.* lukke igjen.

Re-cluse' (rï-kljūs'), *a.* indesluttet, afsondret, skjult, ensom; *n.* Eneboer, Eremit.

Re-clu'sion (rï-klju'shøn), *n.* Ensomhed, ensomt Liv.

Re-clu'sive (rï-klju'siv), *a.* som afsondrer, ensom (om et Sted).

Rec'og-ni'tion (rĕk'øg-nish'øn), *n.* Gjenkjendelse, Bekjendelse; Prøvelse, Gjennemsyn; Erindring, Ihukommelse.

Rec'og-niz'a-ble (rĕk'øg-nais'å-bl eller rï-køg'ni-så-bl), *a.* som kan erkjendes eller vedkjendes.

Re-cog'ni-zance (rï-køg'ni-sĕns), *n.* Gjenkjendelse, Vedkjendelse; Kjendetegn, Tegn, Mærke; T. Forpligt, skriftlig Forpligtelse (indgaaet ved en Ret eller for en Øvrighed; f. Ex. at ville møde for Retten, holde Fred, betale en Gjeld eller deslige); Kjendelse (de Edsvornes).

Rec'og-nize (rĕk'øg-nais), *v.* gjenkjende; vedkjende sig; prøve igjen, gjennemse paa ny, undersøge.

Re-coil' (rï-køil'), *v.* fare tilbage, springe tilbage, falde tilbage; trække sig tilbage, vige tilbage; gyse tilbage; T. reculere; *n.* Tilbageløb, T. Recul (en Kanons).

Re-coin' (rï-køin'), *v.* omprøge, ommynte.

Re-coin'age (rï-køin'ĕdsj), *n.* Omprøgning.

Rec'ol-lect' (rĕk'öl-lĕkt'), *v.* kalde tilbage i Ihukommelsen, komme i Hu, huske, erindre, erindre sig; bringe til Besindelse.

Re'col-lect' (rï'køl-lĕkt'), *v.* samle igjen.

Rec'ol-lec'tion (rĕk'öl-lĕk'shøn), *n.* Samling (Tankernes), Erindring; Fatning, Besindelse.

Re'com-mence' (rï'køm-mĕns'), *v.* begynde igjen.

Rec'om-mend' (rĕk'öm-mĕnd'), *v.* anbefale, rekommandere.

Rec'om-mend'a-ble (rĕk'öm-mĕnd'å-bl), *a.* værd at anbefale, prisværdig, rosværdig.

Rec'om-mend-a'tion (rĕk'öm-mĕnd-ē'shøn), *n.* Anbefaling, Rekommandation.

Rec'om-mend'a-to-ry, rĕk'öm-mĕnd'å-tö-rï, *a.* anbefalende, Anbefalings-.

Re'com-mit' (rï'køm-mit'), *v.* hæfte eller fængsle igjen; overgive igjen til en Undersøgelses-Komite.

Re'com-mit'ment (rï'køm-mit'mĕnt) *n.* Anholdelse igjen; Overgivelse til fornyet Drøftelse.

Re'com-mit'tal (rï'køm-mit'tĕl), se Recommitment.

Rec'om-pense (rĕk'öm-pĕns), *v.* godtgjøre, erstatte, holde skadesløs; gjengjelde; belønne; *n.* Erstatning, Godtgjørelse; Belønning.

Re'com-pose' (rï'køm-pōs'), *v.* sammensætte igjen, blande igjen, berolige igjen.

Rec'on-cil'a-ble (rĕk'øn-sail'å-bl), *a.* forsonlig; forenelig, som kan bestaa med.

Rec'on-cile' (rĕk'øn-sail'), *v.* forsone,

forlige, udsone; bringe i Gunst igjen; forene, forbinde, bringe i Overensstemmelse; forsone sig.

Rec'on-cil'i-a'tion (rĕk'ŋn-sĭl'i-ē'shŭn), *n.* Forsoning; Udsoning; Forening, Overensstemmelse.

Rec'on-dite (rĕk'ŋn-dait), *a.* skjult; *fig.* dyb; dunkel, hemmelig.

Re-con-duct' (rī'kŋn-dŭkt'), *v.* føre eller lede tilbage.

Re-con'nais-sance (rī-kŋn'nĭs-sāns), *n.* Undersøgelse af et Terræn.

Re'con-noi'tre (rī'kŋn-nŏi'tŭr), *v.* tage i Øjesyn, besigte, T. recognoscere.

Re-con'quer (rī-kŋng'kŭr), *v.* erobre igjen, overvinde igjen.

Re'con-sid'er (rī'kŋn-sĭd'ŭr), *v.* overveje igjen; lade komme for igjen, komme tilbage til, handle paany.

Re'con-sid'er-a'tion (rī'kŋn-sĭd'ŭr-ē'shŭn), *n.* Overvejelse; Ophævelse, Annullering.

Re-con-vey' (rī'kŋn-vē'), *v.* bringe eller føre tilbage igjen.

Re-cord' (rī-kŭrd'), *v.* bringe i Erindring; opbevare i Erindringen; optegne, nedskrive, indføre i en Protokol, protokollere; berette, fortælle; vidne (5 Mose B. 30, 19), lade ihukomme.

Rec'ord (rĕk'ŭrd), *n.* Optegnelse, Dokument, Protokol, Akt; Vidne (Phil. 1, 8).

Re-cord'er (rī-kŭrd'ŭr), *n.* En som nedskriver eller optegner; Registrator; Byskriver, Syndikus, Sagfører (for en By eller et Laug); Hyrdefløjte.

Re-count' (rī-kaunt'), *v.* regne eller tælle igjen; fortælle.

Re-course' (rī-kōrs'), *n.* Tilflugt, Hentyen; Adgang; Tilbagevenden; hyppig Tilstrømning.

Re-cov'er (rī-kŭv'ŭr), *v.* gjenvinde, faa igjen; faa godtgjort igjen, indhente igjen; befri (fra noget); gjøre karsk eller frisk igjen; komme sig, blive rask igjen.

Re-cov'er-a-ble (rī-kŭv'ŭr-ă-bl), *a.* som er til at faa igjen, som kan indbrives, som kan gjenerholdes; som kan komme sig igjen.

Re-cov'er-y (rī-kŭv'ŭr-ĭ), *n.* Gjenvindelse, Tilbageerobring, Gjenerholdelse; Helbredelse; T. Gjenerholdelse ved Dom eller Tilkjendelse.

Rec're-ant (rĕk'rī-ĕnt), *a.* fejg, forsagt; frafalden, troløs; *n.* Frafalden, Niding, Troløs.

Rec're-ate (rĕk'rī-ēt), *v.* vederkvæge, forfriske, oplive igjen; opmuntre, rekreere; nyde Forfriskning, rekreere sig.

Rec're-a'tion (rĕk'rī-ē'shŭn), *n.* Vederkvægelse, Forfriskning; Morskab, Opmuntring.

Rec're-a tive (rĕk'rī-ē'tĭv), *a.* vederkvægende, forfriskende; opmuntrende, morende.

Rec're-ment (rĕk'rī-mĕnt), *n.* T. Affald, Skum, Bærme, affondrede urenlige Dele *pl.*, Rekrement.

Rec're-ment'al (rĕk'rī-mĕnt'ăl), *a.* uren, bærmet, tyk.

Rec're-men-ti'tious (rĕk'rī-mĕn-tĭsh'ŭs), se Recremental.

Re-crim'i-nate (rī-krĭm'i-nēt), *v.* beskylde igjen; gjøre en Modbeskyldning, rekriminere.

Re-crim'i-na'tion (rī-krĭm'i-nē'shŭn), *n.* Modbeskyldning.

Re-crim'i-na'tive (rī-krĭm'i-nē'tĭv), *a.* som indeholder en Modbeskyldning.

Re-crim'i-na'to-ry (rī-krĭm'i-nē'tŏ-rĭ), se Recriminative.

Re-cruit' (rī-krŭt'), *v.* forøge igjen, udfylde igjen (det Manglende), forstærke igjen, give nye Kræfter; forsyne med nyt Mandskab, rekrutere; hverve Soldater; *n.* Rekrutering; Rekrut.

Rect'an-gle (rĕkt'ăng-gl), *n.* T. Rektangel.

Rect-an'gu-lar (rĕkt-ăng'gjü-lŭr), *a.* retvinklet.

Rec'ti-fi-ca'tion (rĕk'tĭ-fĭ-kē'shŭn), *n.* Berigtigelse, Forbedring; T. Rektifikation, Rektificering, større Rensning.

Rec'ti-fy (rĕk'tĭ-faĭ), *v.* rette, bringe i Rigtighed, berigtige; forbedre; T. rektificere, lutre eller destillere gjentagne Gange.

Rec ti-lin'e-al (rĕk'tĭ-lĭn'ĭ-ĕl), } *a.*
Rec ti-lin'e-ar (rĕk'tĭ-lĭn'ĭ-ør), } retliniet, ligeliniet.

Rec'ti-tude (rĕk'tĭ-tjud), *n.* Rethed (en Linies osv.); Retskaffenhed, Redelighed, Ærlighed.

Rec'tor (rĕk'tør), *n.* Sognepræst (som er beneficeret baade med Korntienden og de mindre Tiender); Rektor (ved Universiteter og Kollegier; ved store offentlige Skoler i Skotland; Overhovedet for et Jesuit-Kollegium).

Rec'tor-ship (rĕk'tør-sjip), *n.* Rektorat; Præsteembede.

Rec'tor-y (rĕk'tør-ĭ), *n.* Sognekald (med Jorder, Tiender osv.); Præstebolig, Præstegaard.

Rec'tum (rĕk'tøm), *n.* Masttarm.

Re-cum'ben-cy (rĭ-køm'bĕn-sĭ), *n.* Lænen, liggende eller hvilende Stilling.

Re-cum'bent (rĭ-køm'bĕnt), *a.* lænende, liggende; hvilende.

Re-cu'per-a-tive (rĭ-kju'pør-å-tiv), *a.* som sigter til at gjenvinde.

Re-cur' (rĭ-kør'), *v.* komme tilbage, komme igjen (i Tankerne), tage sin Tilflugt.

Re-cur'rence (rĭ-kør'rens), *n.* Tilbagevenden, Tilbagekomst.

Re-cur'rent (rĭ-kør'rent), *a.* tilbagevendende, tilbageløbende.

Re-cu'san-cy (rĭ-kju'sĕn-sĭ), *n.* Vægring.

Re-cu'sant (rĭ-kju'sĕnt), *n.* En som vægrer sig; En som ikke vil erkjende Kongens Overmagt i Religionssager, Nonkonformist; *a.* afvigende.

Red (rĕd), *a.* rød; *n.* Rødt, rød Farve.

Re-dan' (rĭ-dăn'), *n.* T. Redan (et Fæstningsværk i Felten som et omvendt Λ), Broskanse, Brohoved.

Red'den (rĕd'dn), *v.* gjøre rød; rødme.

Red'dish (rĕd'dĭsj), *a.* rødlaaden, rødagtig, rødlig.

Red-di'tion (rĕd-dĭsj'øn), *n.* Tilbagegivelse; Overdragelse; Gjengivelse, Forklaring.

Re-deem' (rĭ-dĭm'), *v.* løskjøbe; udløse, indløse, løse; forløse, igjenløse; oprette, erstatte, gjøre god igjen, indhente igjen; redde, befri.

Re-deem'a-ble (rĭ-dĭm'å-bl), *a.* som kan løskjøbes, indløses eller forløses; oprettelig, erstattelig.

Re-deem'er (rĭ-dĭm'ør), *n.* Forløser, Frelser; Befrier.

Re-demp'tion (rĭ-dĕmp'sjøn), *n.* Løskjøbelse; Udløsning, Indløsning; Forløsning, Gjenløsning.

Red'-hot (rĕd'hat), *a.* gloende, glødende; *n.* liden Pølse.

Re-din'te-grate (rĭ-dĭn'tĭ-greĭt), *v.* gjøre fuldstændig igjen, gjenoprette, forny.

Red'ness (rĕd'nĕs), *n.* Rødhed.

Red'o-lence (rĕd'ö-lens), *n.* Vellugt, Duft.

Red'o-lent (rĕd'ö-lent), *a.* duftende, vellugtende.

Re-doub'le (rĭ-dŭb'l), *v.* fordoble; fordobles; gjentage.

Re-doubt' (rĭ-daut'), *n.* T. Redoute, Feltskanse.

Re-doubt'a-ble (rĭ-daut'å-bl), *a.* frygtelig.

Re-dound' (rĭ-daund'), *v.* strømme tilbage; *fig.* kastes tilbage, falde tilbage, vende tilbage; tilflyde, bidrage (rigelig), komme til Gode.

Re-dress' (rĭ-drĕs'), *v.* rette igjen, oprette, forbedre, afhjælpe, hjælpe, lindre; *n.* Oprejsning; Bedring, Forbedring; Hjælp, Bistand; Lindring.

Re-dress'ive (rĭ-drĕs'ĭv), *a.* afhjælpende, forbedrende.

Re-duce' (rĭ-djus'), *v.* tilbageføre; bringe eller sætte tilbage (til den oprindelige Tilstand); formindske, indskrænke (ved at bringe i Orden); undertvinge; nedsætte, forringe; bringe

eller sætte (i en vis, især ringere Tilstand); T. reducere.

Re-du'ci-ble (rï-djų'sï-bl), *a.* som kan føres tilbage (*fig.*), reducibel.

Re-duc'tion (rï-dŏk'sjŏn), *n.* Tilbageførelse; Formindskelse; Nedsættelse; Undertvingelse; T. Reduktion.

Re-duc'tive (rï-dŏk'tïv), *a.* tilbageførende; formindskende; *n.* Formindskelsesmiddel, Opløsningsmiddel.

Re-dun'dance (rï-dŏn'dĕns), *n.* Overflod, Overflødighed.

Re-dun'dant (rï-dŏn'dĕnt), *a.* overflødig, rigelig, i stor Mængde; vidtløftig, som har Overflødighed af Ord og Billeder.

Re-dun'dant-ly (rï-dŏn'dĕnt-lï), *ad.* i stor Mængde, vidtløftigen, rigeligen.

Re-du'pli-cate (rï-djų'plï-kĕt), *v.* fordoble.

Re-du'pli-ca'tion, rï-djų'plï-kĕ'sjŏn, *n.* Fordobling, Gjentagelse.

Re-ech'o (rï-ĕk'ö), *v.* gjenlyde.

Reed (rïd), *n.* Rør (et Fællesnavn for flere Slags Vandplanter); Rørfløjte, Fløjte; Rør, Mundstykke (til blæsende Instrumenter); Rit, Kam (i en Væv); Pil.

Reed'y (rïd'ï), *a.* fuld af Rør eller Siv, rørgroet.

Reef (rïf), *n.* S. T. Reb (i et Sejl); *v.* rebe.

Reek (rïk), *n.* Stak (af Hø eller [Korn).

Reek (rïk), *n.* Røg, Damp, Dunst; *v.* ryge, dampe, dunste.

Reek'y (rïk'ï), *a.* røget, forrøget; smudsig, sort.

Reel (rïl), *n.* Garnvinde, Haspe; Riel (en skotsk Dans); S. T. Rulle; Rebslagerhjul; *v.* vinde, haspe; bevæge sig i krumme Linier, rave, vakle, slingre.

Re'-e-lect' (rï'ï-lĕkt'), *v.* vælge igjen, gjenvælge.

Re'-e-lec'tion (rï'ï-lĕk'sjŏn), *n.* gjentaget Valg, Omvalg, Gjenvalg.

Re'-el'i-gi-ble (rï'ĕl'ï-djï-bl), *a.* som kan gjenvælges.

Re'-em-bark' (rï'ĕm-bärk'), *v.* indskibe igjen; gaa ombord igjen, *fig.* indlade sig igjen.

Re'-en-act' (rï'ĭn-ăkt'), *v.* forordne igjen; sætte i Kraft igjen.

Re'-en-force' (rï'ĭn-förs'), *v.* forstærke.

Re'-en-force'ment (rï'ĭn-förs'mĕnt) *n.* Forstærkning.

Re'-en-gage' (rï'ĭn-gēdsj'), *v.* forpligte igjen; begynde igjen, fornyt (et Slag); tage Tjeneste igjen.

Re-en'ter (rï-ĕn'tör), *v.* gaa ind igjen, komme ind igjen; indføre igjen.

Re-en'trance (rï-ĕn'trĕns), *n.* Gjenindtrædelse. Tilbagevenden.

Re'-es-tab'lish (rï'ĕs-tăb'lïsj), *v.* gjenoprette, stadfæste igjen.

Reeve (rïv), *n.* Brushøne.

Reeve (rïv), *v.* S. T. stikke (et Toug) i en Blok eller Kous; iskjære (en Ende).

Re'-ex-am'ine (rï'ĕgs-ăm'ĭn), *v.* prøve eller undersøge igjen; forhøre igjen.

Re'-ex-port' (rï'ĕks-pört'), *v.* udføre igjen.

Re-fec'tion (rï-fĕk'sjŏn), *n.* Forfriskning.

Re-fec'tive (rï-fĕk'tïv), *a.* forfriskende.

Re-fec'to-ry (rï-fĕk'tö-rï), *n.* Spiseværelse, Spisesal (i Klostre og andre Stiftelser).

Re-fer' (rï-för'), *v.* tilbageføre (kun *fig.*); henføre, henvise, overdrage; overlade, henstille; henholde sig, fortro sig; sigte (til), referere sig.

Ref'er-a-ble (rĕf'ör-å-bl), *a.* som kan henvises eller tilskrives.

Ref'er-ee' (rĕf'ör-ï'), *n.* Voldgiftsmand.

Ref'er-ence (rĕf'ör-ĕns), *n.* Henvisning; Henhold, Hensyn; Henvisningstegn (i en Bog, f. Ex. en Stjerne, et Kors osv.); T. Henvisning (en Sags, til en Voldgiftsmand).

Re-fer'ri-ble (rĭ-fĕr'rĭ-bl), se Referable.

Re-fine' (rĭ-fain'), *v.* renſe, lutre, klare, afklare, raffinere (Sukker); forfine, forædle; blive renere, lutres, klares; forfines, forædles; affektere Finhed.

Re-fined'ly (rĭ-faind'lĭ), *ad.* med paataget Finhed, af Galanteri.

Re-fine'ment (rĭ-fain'mĕnt), *n.* Renſning, Lutring, Klaring; Renhed; Forfinelſe, Forædling; det Søgte, det Fremkunſtlede, Affektation; det Raffinerede, det Udtænkte (i Ondſkab eller Gruſomhed).

Re-fin'er (rĭ-fain'ør), *n.* Renſer; Raffinør; En ſom forfiner.

Re-fin'er-y (rĭ-fain'ør-ĭ), *n.* Raffinaderi; et Sted hvor Metaller renſes.

Re-fit' (rĭ-fit'), *v.* iſtandſætte, udbedre; forſyne eller udruſte igjen.

Re-flect' (rĭ-flĕkt'), *v.* kaſte tilbage; kaſtes tilbage, falde tilbage, ſtraale tilbage, ſpejles; reflektere, give Gjenſkin; tænke tilbage.

Re-flec'tion (rĭ-flĕk'ſjøn), *n.* Tilbagekaſtning, Reflexion, Gjenſkin; Tilbageblik, Eftertanke, Betragtning, Overvejelſe; Dadel.

Re-flect'ive (rĭ-flĕkt'ĭv), *a.* tilbagefaldende, gjenſtraalende; eftertænkende, overvejende; ſtiklende.

Re-flect'or (rĭ-flĕkt'ør), *n.* En ſom overvejer; T. Reflektor.

Re'flex (rĭ'flĕks), *a.* tilbagekaſtet, tilbagevendende; indadvendt, ſelvbetragtende; *n.* Gjenſkin, Refleks, Afglans.

Ref'lu-ence (rĕf'ljü-ĕns), *n.* Tilbageſtrømning.

Re'flux (rĭ'flŭks), *n.* Tilbageſtrømning, Ebbe.

Re-form' (rĭ-fȯrm'), *v.* danne eller ordne paany; omdanne; forbedre, omvende, reformere; forbedre ſig, omvende ſig; *n.* Omdannelſe, Reform; Forbedring.

Ref'or-ma'tion (rĕf'ør-mē'ſjøn), *n.* Omdannelſe, Forbedring, Reformation

Re-form'a-to-ry (rĭ-fȯrm'a-tö-rĭ), *a.* Forbedrings-; *n.* Forbedringsanſtalt (f. Ex. for forſømte Børn).

Re-form'er (rĭ-fȯrm'ør), *n.* Forbedrer; Reformator.

Re-fract' (rĭ-frăkt'), *v.* bryde (Straalerne).

Re-frac'tion (rĭ-frăk'ſjøn), *n.* Straalebrydning.

Re-fract'ive (rĭ-frăkt'ĭv), *a.* ſtraalebrydende.

Re-frac'to-ri-ness (rĭ-frăk'tö-rĭ-nĕs), *n.* Gjenſtridighed.

Re-frac'to-ry (rĭ-frăk'tö-rĭ), *a.* halsſtarrig, haardnakket, gjenſtridig.

Ref'ra-ga-ble (rĕf'rå-gå-bl), *a.* gjendrivelig, ſom kan gjendrives.

Re-frain' (rĭ-frein'), *v.* holde i Tømme, holde tilbage, tæmme; afholde ſig, holde ſig (fra); ſtyre ſig.

Re-fran'gi-bil'i-ty (rĭ-frăn'djĭ-bĭl'ĭ-tĭ), *n.* Brydelighed (Straalernes).

Re-fran'gi-ble (rĭ-frăn'djĭ-bl), *a.* ſom kan brydes, brydelig.

Re-fresh' (rĭ-frĕsj'), *v.* forfriſke, vederkvæge, oplive; opfriſke.

Re-fresh'ing (rĭ-frĕsj'ing), *a.* forfriſkende; *n.* Forfriſkelſe.

Re-fresh'ment (rĭ-frĕsj'mĕnt), *n.* Forfriſkelſe; Forfriſkning.

Re-frig'er-ant (rĭ-frĭdj'ør-ĕnt), *a.* kjølende; forfriſkende; *n.* kjølende Middel.

Re-frig'er-ate (rĭ-frĭdj'ør-ēt), *v.* kjøle, ſvale.

Re-frig'er-a'tion (rĭ-frĭdj'ør-ē'ſjøn) *n.* Afkjølning, Svalning.

Re-frig'er-a'tor (rĭ-frĭdj'ør-ē'tør), *n.* T. Kjøler, Refrigerator.

Re-frig'er-a-to-ry (rĭ-frĭdj'ør-å-tö-rĭ), *a.* kjølende, afkjølende; *n.* kjølende Middel, Svaledrik; Svalekar, Svaletønde.

Ref'uge (rĕf'jüdsj), *n.* Tilflugt; Tilflugtsſted, Ly; Hjælpemiddel, Udvej; *v.* yde Beſkyttelſe; tage Tilflugt, ſøge at beſmykke eller ſkjule.

Ref'u-gee' (rĕf'jü-djĭ'), *n.* Flygtning Emigrant.

Re-ful'gence (rï-fŏl'djëns), } *n.*
Re-ful'gen-cy (rï-fŏl'djën-sï), }
Glans; klart Skin.

Re-ful'gent (rï-fŏl'djënt), *a.* glinsende, straalende, glimrende, skinnende, klar.

Re-fund' (rï-fŏnd'), *v.* tilbageyde; give tilbage, tilbagebetale, refundere.

Re-fus'a-ble (rï-fjus'ă-bl), *a.* som kan afslaaes eller negtes.

Re-fu'sal (rï-fjū'zĕl), *n.* Afslag, Vægring; Kurv, Nej; Ret til at vælge først, Valg.

Re-fuse' (rï-fjus'), *v.* afslaa, negte, vægre sig ved; afvise; forkaste; give Kurven, sige Nej.

Ref'use (rĕf'jüs), *n.* forkastet Ting, Skrab, Affkrab, Snavs, Udskud (ogsaa *fig.*); *a.* forkastet, slet.

Ref'u-ta'tion (rĕf'jü-tei'sjøn), *n.* Gjendrivelse.

Re-fute' (rï-fjut'), *v.* gjendrive, afbevise.

Re-gain' (rï-gein'), *v.* gjenvinde, faa igjen.

Re'gal (rï'gĕl), *a.* kongelig.

Re-gale' (rï-gēl'), *v.* beværte, traktere, gjøre tilgode; fryde; gjøre sig tilgode; *n.* festlig Bevertning, Traktement, Gjestebud.

Re-ga'li-a (rï-gei'lï-ă), *n. pl.* Regalier, kongelige Insignier *pl.*

Re-gal'i-ty (rï-gĕl'ï-tï), *n.* Kongeværdighed.

Re'gal-ly (rï'gĕl-lï), *ad.* se Regal.

Re-gard' (rï-gärd'), *v.* se paa, betragte; bemærke; lægge Mærke til, agte paa; iagttage; agte, anse; angaa, vedkomme; *n.* Blik, Øjekast; Betragtning, Jagttagelse; Opmærksomhed; Agtelse, Anseelse; Hensyn; Hilsen, Hilsning.

Re-gard'ful (rï-gärd'fŏl), *a.* hensynsfuld, opmærksom, omhyggelig; med Agtelse.

Re-gard'less (rï-gärd'lĕs), *a.* uden Hensyn (til, of); uopmærksom, uagtsom, forsømmelig, ligegyldig; foragtet, forsømt.

Re-gat'ta (rï-gĕt'tă), *n.* Kaproning, Kapsejling, Regatta.

Re'gen-cy (rï'djën-sï), *n.* Regjering; Regentskab.

Re-gen'er-ate (rï-djën'ør-eit), *v.* frembringe paany; *fig.* gjenføde.

Re-gen'er-ate (rï-djën'ør-ĕt), *a.* frembragt paany; *fig.* gjenfødt.

Re-gen'er-a'tion (rï-djën'ør-ei'sjøn), *n.* Gjenfødelse.

Re'gent (rï'djënt), *a.* regjerende, herstende; *n.* Hersker; Rigsbestyrer, Regent (under Fyrstens Fraværelse eller Mindreaarighed); Medlem af Senatet (ved Universiteterne); (amerikansk) Medlem af Direktionen for den offentlige Undervisning.

Reg'i-cide (rĕdj'ï-said), *n.* Kongemorder; Kongemord.

Regime (rei-sjīm'), *n.* Regimente, Statsforvaltning, Regjeringsform.

Reg'i-men (rĕdj'ï-mĕn), *n.* Regjering, Bestyrelse; Leveorden, Sundhedspleje, Diæt; T. den styrede Kasus eller Form.

Reg'i-ment (rĕdj'ï-mĕnt), *n.* Regiment.

Reg i-ment'al (rĕdj'ï-mĕnt'ĕl), *a.* som hører til Regimentet, Regiments-.

Reg'i-ment'als (rĕdj'ï-mĕnt'ĕls), *n. pl.* Uniform.

Re'gion (rï'djøn), *n.* Landskab, Land, Egn; Luftkreds, Region; *fig.* Stand.

Reg'is-ter (rĕdj'ïs-tør), *v.* optegne, nedskrive, indskrive, føre til Bogs, registrere; *n.* Fortegnelse; Protokol; Indholdsfortegnelse; Registrator; T. Register (i et Orgel; Lufthul i en kemisk Ovn; overhovedet den Indretning, hvorved noget reguleres eller bringes i den rette Stilling eller i det rette Forhold; hos Bogtrykkere: det at Siderne bringes til nøjagtig at staa paa hinanden); S. T. Register; Bilbrev.

Reg'is-trar (rĕdj'ïs-trĕr), *n.* Registrator.

Reg'is-tra'tion (rĕdj'ïs-trei'sjøn), *n.* Indførelse, Optegnelse.

Reg'is-try (rĕdj'ıs-trı), *n.* Indførelse; Optegnelser *pl.*; Registratur; Dokumentkammer.

Reg'nant (rĕg'nĕnt), *a.* regjerende, herskende.

Re-grant' (rı-grånt'), *v.* give igjen; tilstaa igjen.

Re-grate' (rı-greıt'), *v.* være ubehagelig, støde, fornærme.

Re-grate' (rı-greıt'), *v.* opkjøbe i det store og sælge i det smaa, opkjøbe (Fødevarer) og sælge igjen paa samme Marked, høkre (ulovlig).

Re'gress (rı'grĕs), **Re-gres'sion** (rı-grĕs'jøn), *n.* Tilbagegang, Tilbagevenden.

Re-gress'ive (rı-grĕs'ıv), *a.* tilbagevendende.

Re-gret' (rı-grĕt'), *v.* sørge over, angre, beklage; *n.* Sorg, Bedrøvelse, Kummer; Beklagelse; Anger, Fortrydelse.

Reg'u-lar (rĕg'jü-lør), *a.* regelmæssig, regelret; ordentlig; *n.* Ordensgejstlig, Munk som har aflagt Ordensløfte; *pl.* regulære Tropper *pl.*; en Tyvs Del (af Byttet eller Tyvekosterne).

Reg'u-lar'i-ty (rĕg'jü-lær'ı-tı), *n.* Regelmæssighed.

Reg'u-lar-ly (rĕg'jü-lør-lı), *ad.* regelmæssigen; efter Regler; nøje.

Reg'u-late (rĕg'jü-leıt), *v.* ordne, bringe i Orden, indrette ordentlig; regularisere, foreskrive visse Regler; regulere, stille.

Reg'u-la'tion (rĕg'jü-leı'sjøn), *n.* Ordning, Regulering; Anordning; Indretning (som *a.*, anordningsmæssig; sædvanlig).

Reg'u-la'tor (rĕg'jü-leı'tør), *n.* Ordner, Styrer; T. Regulator (i en Maskine), Stilleskive (i et Ur).

Re-gur'gi-tate (rı-gør'dji-teıt), *v.* gyde tilbage, kaste tilbage; flyde eller strømme tilbage.

Re'ha-bil'i-tate (rı'hå-bıl'ı-teıt), *v.* gjenindsætte (i den forrige Stand, Rang eller Rettighed), rehabilitere.

Re'ha-bil'i-ta'tion (rı'hå-bıl'ı-teı'sjøn), *n.* Gjenindsættelse, Gjenoprejsning, Æresoprejsning, Rehabilitation.

Re-hear'ing (rı-hïr'ıng), *n.* ny Afhøring, gjentagen Undersøgelse.

Re-hears'al (rı-hørs'ĕl), *n.* Gjentagelse; Fremsigen, Oplæsning, Fortælling; Prøve (paa et Skuespil, en Koncert osv.).

Re-hearse' (rı-hørs'), *v.* gjentage; oplæse, foredrage, fortælle; holde Prøve (paa et Syngestykke, Skuespil osv.).

Rei'gle (rı'gl), *n.* Fals eller Rende (hvori noget passer eller løber).

Reign (reın), *v.* herske; regjere; *n.* Herredømme; Magt, Regjering; Rige.

Re'im-burse' (rı'ım-børs'), *v.* betale igjen; tilbagebetale; holde skadesløs; dække.

Re'im-burse'ment (rı'ım-børs'mĕnt), *n.* Tilbagebetaling; Skadesløsholdelse; Dækning.

Rein (reın), *n.* Tømme, Tøjle; *v.* styre med Tømmen; *fig.* holde i Tømme.

Rein'deer (reın'dïr), *n.* Rensdyr.

Re'–in-force' (rı'ın-førs'), se Re-enforce.

Re'–in-force'ment (rı'ın-førs'mĕnt), se Re-enforcement.

Reins (reıns), *n. pl.* Nyrer *pl.*; (ogsaa *fig.* Aab. 2, 23).

Re'in-stall' (rı'ın-stål'), *v.* gjenindsætte.

Re'in-state' (rı'ın-steıt'), *v.* indsætte igjen, sætte igjen (i den forrige Tilstand eller Besiddelse).

Re'in-state'ment (rı'ın-steıt'mĕnt), *n.* Gjenindsættelse.

Re'in-sure' (rı'ın-sjur'), *v.* reassurere (se Re-assure).

Re'in-vest' (rı'ın-vĕst'), *v.* beklæde igjen; indsætte igjen, forlene igjen.

Re–is'sue (rı-ısj'sjü), *v.* udgive paany, sætte igjen i Cirkulation.

Re-it'er-ate (rı-ıt'ør-eıt), *v.* gjentage ofte.

Re-it'er-a'tion (rī-it'ør-ē'ſjøn), *n.* hyppig Gjentagelſe.
Re-ject' (rī-djekt'), *v.* forkaſte; ſtøde fra ſig, bortviſe; afſlaa.
Re-jec'tion (rī-djek'ſjøn), *n.* Udkaſten, Bortſkaffelſe; Forkaſtelſe.
Re-joice' (rī-djøis'), *v.* glæde ſig, fryde ſig; glæde, gjøre glad.
Re-joic'ing (rī-djøis'ing), *a.* ſom udtrykker Glæde, Glædes-.
Re-join' (rī-djøin'), *v.* ſammenføje igjen; forene ſig igjen med, træffe eller komme ſammen med igjen; gjenſvare, ſvare; T. duplicere, indgive det andet Forſvarsindlæg.
Re-join'der (rī-djøin'dør), *n.* T. Duplik, den Anklagedes andet Indlæg.
Re-ju've-nate (rī-djų'vī-neit), *v.* forynge, gjøre ung igjen.
Re-ju've-nes'cence (rī-djų'vī-nes'ſens), *n.* Foryngelſe.
Re-kin'dle (rī-kin'dl), *v.* tænde igjen; *fig.* opflamme igjen, gjenoplive.
Re-land' (rī-lænd'), *v.* bringe eller ſætte iland igjen; lande igjen.
Re-lapse' (rī-læps'), *v.* falde tilbage; faa et Tilbagefald; *n.* Tilbagefald.
Re-late' (rī-leit'), *v.* fortælle, berette; forbinde ved Slægtſkab.
Re-la'tion (rī-lē'ſjøn), *n.* Fortælling, Beretning; Henſyn, Forhold, Forbindelſe; Slægtſkab; Slægtning, Paarørende.
Re-la'tion-al (rī-lē'ſjøn-ēl), *a.* beſlægtet.
Re-la'tion-ship (rī-lē'ſjøn-ſjip), *n.* Slægtſkab.
Rel'a-tive (rēl'å-tiv), *a.* ſom har Henſyn til eller ſtaar i Forbindelſe med noget andet, ſigtende (til, to), henviſende, relativ; *n.* Noget ſom er relativt; Slægtning, Paarørende; relativt Pronomen, henviſende Stedord.
Rel'a-tive-ly (rēl'å-tiv-li), *ad.* med Henſyn (til); relativt.
Re-lax' (rī-læks'), *v.* løsne, gjøre ſlap, ſlappe, nedſpænde; nedſtemme, formilde, mildne; ſvække; ſlappes; blive mildere, give efter; *a.* ſlappet, ſlap; *n.* Slappelſe; Lettelſe.
Re-lax-a'tion (rī-læks-ē'ſjøn), *n.* Slappelſe, Løsning; Eftergivelſe; Formildelſe; Ophør af Tvang eller Anſtrængelſe, Hvile, Ro, Vederkvægelſe.
Re-lay' (rī-lē'), *n.* friſke Heſte *pl.*, nyt Forſpænd, Heſteſkifte; friſke Hunde *pl.* (til Afløsning ved Jagt); henlagt Forſyning, Noget ſom holdes i Reſerve.
Re-lease' (rī-līs'), *v.* løsgive, løslade; befri, frelſe; opgive, lade fare; *n.* Frigivelſe, Løsladelſe; Frikjendelſe; T. Afſtaaelſe, Opgivelſe (af ſin forrige Ret); Kvittering (for en betalt Gjeld).
Rel'e-gate (rēl'ī-geit), *v.* forviſe, landsforviſe.
Rel e-ga'tion (rēl'ī-gē'ſjøn), *n.* Forviſning.
Re-lent' (rī-lēnt'), *v.* blive blød; ſmelte, opløſe ſig, blive fugtig eller vaad; give efter, formildes; formilde; opløſe; *n.* Ophør, Standsning.
Re-lent'less (rī-lēnt'lēs), *a.* ubarmhjærtig, haard, ſom ikke lader ſig formilde.
Rel'e-van-cy (rēl'ī-vēn-ſi), *n.* Vigtighed.
Rel'e-vant (rēl'ī-vēnt), *a.* ophjælpende, oprejſende; til Sagen henhørende, vigtig, af Betydning, ſom kommer i Betragtning.
Re-li'a-ble (rī-lai'å-bl), *a.* paalidelig, ſom man kan ſtole paa eller ſætte Tillid til.
Re-li'ance (rī-lai'ēns), *n.* Tillid, Tiltro, Fortrøſtning.
Rel'ic (rēl'ik), *n.* (ſom oftеſt: Relics, *pl.*), det Tilbageblevne, Levning, Reſt; jordiſke Levninger *pl.*; Helgenlevning, Relikvie.
Rel'ict (rēl'ikt), *n.* efterladt Huſtru, Enke.
Re-lief' (rī-lif'), *n.* Lettelſe, Lindring, Formildelſe; Underſtøttelſe, Hjælp;

Befrielse; Undsætning (et belejret Steds); Afløsning (en Vagts); ophøjet Arbejde, Relief; Fremhævning, Fremstaaen (ved en Modsætning eller Kontrast); T. Lensafgift (ved Arvingens Tiltrædelse af Lenet).

Re-liev'a-ble (rĭ-liv'å-bl), *a.* som kan hjælpes, afhjælpelig.

Re-lieve' (rĭ-liv'), *v.* lette; lindre, formilde, mildne; hjælpe, afhjælpe, befri, understøtte; undsætte; afløse (en Vagt); forskaffe Ret ved Loven; hæve, gjøre mere iøjnefaldende.

Re-lie'vo (rĭ-li'vö), *n.* ophøjet Arbejde, Relief.

Re-lig'ion (rĭ-lidj'ŭn), *n.* Religion; Gudsfrygt.

Re-lig'ion-ist (rĭ-lidj'ŭn-ĭst), *n.* religiøs Person; (i Ringeagt) sekterist Bigot, Pietist.

Re-lig'ious (rĭ-lidj'ŭs), *a.* religiøs; gudfrygtig; samvittighedsfuld, nøjagtig; *n.* Ordensgejstlig, Munk.

Re-lig'ious-ly (rĭ-lidj'ŭs-lĭ), *ad.* religiøst; med Samvittighedsfuldhed, med Ærefrygt.

Re-lig'ious-ness (rĭ-lidj'ŭs-nĕs), *n.* Religiøsitet, Gudsfrygt.

Re-lin'quish (rĭ-ling'kwĭsj), *v.* forlade; opgive, lade fare, afstaa, frafalde.

Re-lin'quish-ment (rĭ-ling'kwĭsj-mĕnt), *n.* Opgivelse, Fratrædelse, Afstigelse.

Rel'i-qua-ry (rĕl'ĭ-kwå-rĭ), *n.* Relikvie-Æske eller -Skrin.

Rel'ish (rĕl'ĭsj), *v.* gjøre smagfuld, give Velsmag; finde Smag i, nyde, finde Behag i; være velsmagende, smage godt; finde Bifald; smage (af noget, of); *n.* Velsmag; Smag; Forsmag; Behagelighed.

Rel'ish-a-ble (rĕl'ĭsj-å-bl), *a.* som har en Smag; velsmagende.

Re-luc'tance (rĭ-løk'tĕns), *n.* Modsættelse, Modstræben, Modstand; Uvillie, Ulyst.

Re-luc'tant (rĭ-løk'tĕnt), *a.* modstræbende; uvillig, ugjerne, med Ulyst, nødig

Re-luc'tant-ly (rĭ-løk'tĕnt-lĭ), *ad.* ugjerne, nødigen.

Re-ly' (rĭ-lai'), *v.* (on, upon), stole (paa), sætte Lid (til), forlade sig (paa).

Re-main' (rĭ-mein'), *v.* være eller blive tilbage (efter at en Del er taget bort), staa tilbage (at gjøre, sige osv.); forblive, blive; vedblive at være, vente; *n.* (sædvanlig *pl.*) det Overblevne, Rest, Levning; *pl.* jordiske Levninger *pl.*, *fig.* Støv.

Re-main'der (rĭ-mein'dør), *a.* som er tilovers eller levnet; *n.* det Overblevne, Rest; Lig; T. Saldo; Adkomst til en Ejendom (som først kan tiltrædes efter visse Aar, eller efter at en anden Besiddelse er ophørt).

Re-make' (rĭ-meik'), *v.* gjøre igjen.

Re-mand' (rĭ-mând'), *v.* sende tilbage, lade komme tilbage, kalde tilbage; T. sende tilbage til Arresten (en Anklaget, efter Forhør); *n.* Tilbageførelse til Arresten.

Re-mark' (rĭ-märk'), *v.* bemærke, iagttage; anmærke, notere; *n.* Bemærkning, Anmærkning.

Re-mark'a-ble (rĭ-märk'å-bl), *a.* mærkelig, mærkværdig.

Re-mark'a-bly (rĭ-märk'å-blĭ), *ad.* paa en mærkelig Maade.

Re-mar'ry (rĭ-mær'rĭ), *v.* gifte sig igjen.

Re-me'di-a-ble (rĭ-mi'dĭ-å-bl), *a.* som kan afhjælpes eller raades Bod paa.

Re-me'di-al (rĭ-mi'dĭ-ĕl), *a.* afhjælpende.

Re-med'i-less (rĭ-mĕd'ĭ-lĕs eller rĕm'ĭ-dĭ-lĕs), *a.* hjælpeløs; ulægelig; uundgaaelig.

Rem'e-dy (rĕm'ĭ-dĭ), *n.* Hjælpemiddel; Lægemiddel, Middel; Hjælp, Lettelse, Lindring; retslig Hjælp, Erstatning, Oprejsning, Regres; *v.* afhjælpe, raade Bod paa; læge, kurere.

Re-mem'ber (rĭ-mĕm'bør), *v.* erin-

dre, komme i Hu, mindes, huske; bringe i Erindring, erindre, paaminde; formælde.

Re-mem'brance (rĭ-mĕm'brĕns), *n.* Erindring; Minde; Ihukommelse; Erindringstegn, Mindetegn, Minde, opbevaret Efterretning, Dokument.

Re-mem'bran-cer (rĭ-mĕm'brĕn-sẽr) *n.* En som erindrer (om noget), Paaminder; Kammersekretær (i Skatkammeret), Sekretær.

Re-mind' (rĭ-maind'), *v.* paaminde, minde, erindre (En om, of).

Rem'i-nis'cence (rĕm'ĭ-nĭs'sĕns), *n.* Erindring. *Reminiscence*

Re-mise' (rĭ-mais'), *v.* T. give tilbage, eftergive, opgive; *n.* Eftergivelse.

Re-miss' (rĭ-mĭs'), *a.* slappet, slap; sløv, doven; forsømmelig, ligegyldig.

Re-mis'si-ble (rĭ-mĭs'sĭ-bl), *a.* eftergivelig, tilgivelig.

Re-mis'sion (rĭ-mĭs'jŏn), *n.* Tilbagesendelse; Slappelse; Formindskelse, Formildelse; midlertidig Aftagen (en Sygdoms, som ikke forlader Patienten, men kommer igjen); Eftergivelse, Tilgivelse; Forladelse (Synders); Forsendelse af Penge (se Remittance).

Re-miss'ly (rĭ-mĭs'lĭ), *ad.* se Remiss.

Re-miss'ness (rĭ-mĭs'nĕs), *n.* Slaphed; Efterladenhed.

Re-mit' (rĭ-mĭt'), *v.* tilbagesende, oversende, remittere; lade aftage, formilde, afstaa fra, opgive; eftergive; tilgive, forlade (Synder); overlade, overdrage, overgive; slappes, aftage.

Re-mit'tal (rĭ-mĭt'tĕl), *n.* Tilbagesendelse; Overdragelse.

Re-mit'tance (rĭ-mĭt'tĕns), *n.* Oversendelse af Penge; Pengesending, Vexelsending, T. Remesse eller Remisse.

Re-mit'tent (rĭ-mĭt'tĕnt), *a.* T. remitterende (Feber).

Rem'nant (rĕm'nĕnt), *a.* overbleven, som er tilovers; *n.* det Overblevne, det Øvrige, Rest, Levning, Stump.

Re-mod'el (rĭ-mŏd'ĕl), *v.* modellere eller danne igjen, ombanne.

Re-mold' (rĭ-mōld'), se Remould.

Re-mon'strance (rĭ-mŏn'strĕns), *n.* Forestilling, Advarsel.

Re-mon'strant (rĭ-mŏn'strĕnt), *a.* som gjør en Modforestilling, forestillende; *n.* Remonstrant.

Re-mon'strate (rĭ-mŏn'strēt), *v.* forestille, gjøre Forestillinger, anføre Grunde; vise, lægge for Dagen (sine Tanker eller Følelser imod Noget).

Re-morse' (rĭ-mŏrs'), *n.* Nag, Samvittighedsnag, Anger; Medlidenhed, Medynk.

Re-morse'ful (rĭ-mŏrs'fŭl), *a.* nagende, angerfuld; medlidende, som har Medlidenhed (med, of).

Re-morse'less (rĭ-mŏrs'lĕs), *a.* ubarmhjærtig, haard, følesløs, grusom.

Re-mote' (rĭ-mōt'), *a.* bortfjernet, fjern, afsondret; fremmed.

Re-mote'ly (rĭ-mōt'lĭ), *ad.* i det Fjerne, fra det Fjerne.

Re-mote'ness (rĭ-mōt'nĕs), *n.* Fraliggenhed, Fjernhed, lang Afstand.

Re-mould' (rĭ-mōld'), *v.* forme igjen, omforme.

Re-mount' (rĭ-maunt'), *v.* stige op igjen; bestige igjen; forsyne med nye Heste, remontere; *n.* Remonte.

Re-mov'a-ble (rĭ-mŭv'ă-bl), *a.* som kan bortskaffes eller bortfjernes; som kan afsættes.

Re-mov'al (rĭ-mŭv'ĕl), *n.* Bortskaffelse, Bortfjernelse; Bortflytning, Flytning; Afsættelse.

Re-move' (rĭ-mŭv'), *v.* bortskaffe, tage bort; bortflytte, forflytte, forlægge; bortfjerne, fjerne; afsætte; rydde af Vejen; forandre Bopæl, flytte; drage bort; *n.* Bortskaffelse; Forflyttelse, Henflytning; Flytten, Rejse (fra et Sted til et andet); Træk (i Brætspil); Mellemrum, Afstand, *fig.* Grad, Trin; en Ret eller

et Fad som borttages (medens den øvrige Anretning bliver paa Bordet); Omlægning af en Sko (paa en Hest, naar Hoven trænger til at udvirkes, eller der skal gjøres noget ved Foden).

Re-mu'ner-ate (rĭ-mjŭ'nør-ēt), *v.* gjengjelde, belønne.

Re-mu'ner-a'tion (rĭ-mjŭ'nør-ē'shŭn), *n.* Gjengjeldelse, Belønning, Vederlag.

Re-mu'ner-a'tive (rĭ-mjŭ'nør-ē'tĭv) *a.* gjengjeldende, belønnede; lønnende, som lønner sig

Re'nal (rī'nĕl), *a.* som hører til Nyrerne.

Ren'ard (rĕn'ørd), *n.* et Navn paa Ræven, Mikkel. (Jvf. Fox).

Re-nas'cent (rĭ-năs'sĕnt), *a.* voxende igjen, fornyende sig.

Ren-coun'ter (rĕn-kaun'tør), *n.* Sammenstød; Angreb; Skjermydsel, Fegtning, Haandmæng.

Rend (rĕnd), *v.* rive, sønderrive, sønderspliitte.

Ren'der (rĕn'dør), *v.* give tilbage, give igjen (sædvanlig med: back); give; overlevere, overgive; betale; gjengive i et andet Sprog), oversætte; anføre (Grunde); fremstille, udføre, foredrage; yde; gjøre; afklare (Talg); S. T. vandre (som et Toug i en Blok); *n.* Overgivelse; Tilstaaelse, Ydelse; Betaling.

Ren'der-ing (rĕn'dør-ĭng), *n.* Gjengivelse; Ydelse; Aflæggelse (Regnskabs); Fremstilling, Udførelse, Foredrag; Overgivelse; Oversættelse; første Lag Kalk (paa en Mur).

Ren'dez-vous (rĕn'dĭ-vŭ), *n.* Sammenkomst, Møde; Mødested, Samlingsplads.

Ren-di'tion (rĕn-dĭsj'ŭn), *n.* Overgivelse; Gjengivelse, Oversættelse.

Ren'e-gade (rĕn'ĭ-gēd), } *n.* For-
Ren'e-ga'do (rĕn'ĭ-gē'dō), } negter, Frafalden, Renegat; Overløber; Landstryger.

Re-new' (rĭ-njŭ'), *v.* forny; begynde igjen, gjentage; oplive igjen, give nyt Liv.

Re-new'a-ble (rĭ-njŭ'ă-bl), *a.* som kan fornyes.

Re-new'al (rĭ-njŭ'ĕl), *n.* Fornyelse.

Re-new'er (rĭ-njŭ'ør), *n.* Fornyer.

Ren'net (rĕn'nĕt), *n.* Renette (et Slags Æble).

Ren'net (rĕn'nĕt), *n.* Løbe (til at løbe Mælken).

Re-nounce' (rĭ-nauns'), *v.* fornegte; frasige sig; afsværge; ikke bekjende (i Kortspil); *n.* Renounce (i Kortspil).

Re-nounce'ment (rĭ-nauns'mĕnt), *n.* Fornegtelse; Afsigelse.

Ren'o-vate (rĕn'ŏ-vēt), *v.* forny, restaurere.

Ren'o-va'tion (rĕn'ŏ-vē'shŭn), *n.* Fornyelse.

Re-nown' (rĭ-naun'), *v.* gjøre navnkundig eller berømt, bringe i Ry; *n.* Ry; Berømmelse, Navnkundighed.

Re-nowned (rĭ-naund'), *a.* berømt.

Rent (rĕnt), *n.* Revne, Sprække; *fig.* Spaltning, Adskillelse.

Rent (rĕnt), se Rant.

Rent (rĕnt), *n.* Grundskat, Forpagtningsafgift; Husleje, Leje; aarlig Indtægt; *v.* leje, forpagte; bortleje, bortforpagte.

Rent'a-ble (rĕnt'ă-bl), *a.* som kan lejes eller forpagtes.

Rent'al (rĕnt'ĕl), } *n.* Jorde-
Rent'-roll (rĕnt'rōl), } bog.

Re-nun'ci-a'tion (rĭ-nŏn'sĭ-ē'shŭn), *n.* Fornegtelse, Afsigelse, Frasigelse.

Re-or'gan-i-za'tion (rĭ-gr'gĕn-ĭ-zē'shŭn), *n.* Reorganisation, Omdannelse.

Ré-or'gan-ize (rĭ-gr'gĕn-ais), *v.* reorganisere, omdanne.

Re-paid' (rĭ-pēd'), tilbagebetalte, tilbagebetalt, *imp.* & *p. p.* af Repay.

Re-pair' (rĭ-pĕr'), *v.* begive sig, rejse, gaa, forføje sig; *n.* Opholdssted; Leje (en Hares); det at begive sig, Hengang; Tilflugtssted.

Re-pair' (rĭ-pĕr'), *v.* istandsætte, forbedre, reparere; erstatte, gjøre god

igjen; oprejse; *n.* Istandsættelse, Reparation, Forbedring; Erstatning.

Rep'a-ra-ble (rĕp'å-rå-bl), *a.* som kan istandsættes eller forbedres; erstattelig, som kan godtgjøres.

Rep'a-ra'tion (rĕp'å-rē'sjŏn), *n.* Istandsættelse, Forbedring, Reparation; Erstatning, Oprejsning.

Re-par'a-tive (rĭ-pĕr'å-tĭv), *a.* forbedrende; erstattende, godtgjørende; *n.* Erstatning, Oprejsning.

Rep'ar-tee' (rĕp'ĕr-tī'), *n.* hurtigt (vittigt, bidende) Svar; *v.* svare hurtigt, bidende eller vittigt.

Re-pass' (rī-pås'), *v.* gaa eller rejse over igjen, gaa forbi igjen; gaa eller komme tilbage.

Re-past' (rī-påst'), *n.* Maaltid; Spise, Noget at spise; *v.* bespise, nære, føde.

Re-pay' (rī-pē'), *v.* tilbagebetale, betale igjen; gjengjelde (med Godt eller Ondt).

Re-pay'ment (rī-pē'mĕnt), *n.* Tilbagebetaling.

Re-peal' (rī-pīl'), *v.* tilbagekalde; gjenkalde, afskaffe, ophæve; *n.* Tilbagekaldelse; Gjenkaldelse, Ophævelse.

Re-peal'a-ble (rī-pīl'å-bl), *a.* gjenkaldelig.

Re-peal'er (rī-pīl'ør), *n.* En som gjenkalder eller ophæver; En som agiterer for Ophævelsen af Unionen mellem Irland og England.

Re-peat' (rī-pīt'), *v.* sige igjen; fremsige, foredrage, recitere; forsøge igjen; gjentage, repetere; *n.* Gjentagelse; T. Repititionstegn (i Musik).

Re-peat'ed-ly (rī-pīt'ĕd-lī), *ad.* gjentagne Gange, flere Gange, tidt.

Re-peat'er (rī-pīt'ør), *n.* En som gjentager eller reciterer; Repeer-Ur; S. T. Repetitør, eller Repetitørskib (ogsaa: Repeatingship).

Re-pel' (rī-pĕl'), *v.* drive tilbage, slaa eller støde tilbage; afslaa; modvirke; fordele (ved Lægemidler); *fig.* gjendrive.

Re-pel'len-cy (rī-pĕl'lĕn-sī), *n.* tilbagedrivende Kraft.

Re-pel'lent (rī-pĕl'lĕnt), *a.* tilbagedrivende; *n.* fordelende Lægemiddel.

Re-pent' (rī-pĕnt'), *v.* føle Anger; gjøre Bod; angre, fortryde.

Re-pent'ance (rī-pĕnt'ĕns), *n.* Anger, Fortrydelse; Bod.

Re-pent'ant (rī-pĕnt'ĕnt), *a.* angrende, angerfuld, angergiven; bodfærdig; *n.* bodfærdig Synder.

Re-peo'ple (rī-pī'pl), *v.* befolke igjen.

Re'per-cus'sion (rī'pør-kŭs'jŏn), *n.* Tilbagekastning, Tilbagestød.

Re'per-cus'sive (rī'pør-kŭs'sĭv), *a.* tilbagekastende, tilbagedrivende.

Rep'er-to-ry (rĕp'ør-tō-rī), *n.* Repertorium (et Sagregister, en Samlingsbog); Magasin.

Rep'e-ti'tion (rĕp'ĭ-tĭsj'ŏn), *n.* Fremsigen, Recitation; Gjentagelse, Repetition.

Re-pine' (rī-pain'), *v.* være fortrydelig, ærgre sig, græmme sig (over, at), vise Utilfredshed (med, at, against).

Re-place' (rī-pleis'), *v.* lægge eller sætte paa sit Sted igjen, lægge tilrette igjen; gjenindsætte; hensætte, forflytte; erstatte.

Re-plant' (rī-plănt'), *v.* plante igjen, omplante.

Re-plen'ish (rī-plĕn'ĭsj), *v.* fylde, opfylde.

Re-plete' (rī-plīt'), *a.* ganske fyldt, opfyldt, fuld.

Re-ple'tion (rī-plī'sjŏn), *n.* Fyldning, Opfyldning; Overfyldе; Fuldblodighed.

Re-plev'i-a-ble (rī-plĕv'ĭ-å-bl), **Re-plev'i-sa-ble** (rī-plĕv'ĭ-så-bl), *a.* som kan indløses, indfrielig.

Re-plev'in (rī-plĕv'ĭn), **Re-plev'y** (rī-plĕv'ĭ), *v.* indløse, indfri (fra Beslag eller Arrest), udfri; *n.* Indløsning, Indfrielse, Udløsning (fra Beslag eller Arrest, ved at stille Sheriffen Sikkerhed for, at Sagen

skal blive retslig undersøgt, og at den Ejendom, hvorpaa der gjordes Beslag, skal blive udleveret igjen, hvis Sagen skulde tabes).

Rep'li-ca'tion (rëp'li-ke'sjøn), *n.* Gjentagelse; Svar, Gjensvar, T. Klagerens andet Indlæg Replik.

Re-ply' (ri-pla), *v.* svare; *n.* Svar.

Re-port' (ri-pört'), *v.* tilbagegive (en Lyd), lade gjenlyde; berette, fortælle, mælde; referere, udbrede, bringe i Omtale (god eller slet), bringe i (ondt eller godt) Rygte, omtale; *n.* Gjenlyd, Knald, Skrald, Brag; Beretning, Efterretning; Mælding, Indberetning, Rapport Rygte, Omtale.

Re-port'er (ri-pört'ør), *n.* Fortæller; Beretningsaflægger, Referent (ogsaa en Journalists Hurtigskriver).

Re-pos'al (ri-pös'ël), *n.* Sætten, Lægning; Betroelse.

Re-pose' (ri-pös'), *v.* lægge til Ro eller Hvile; lægge, nedlægge, betro; sætte (Tillid til, on, upon, in); hvile, sove; have Tiltro, forlade sig; være grundet eller hvile (paa, upon); *n.* Ro, Hvile, Søvn; Hvilested.

Re-pos'it (ri-pos'it), *v.* henlægge, nedlægge (paa et sikkert Sted), forvare.

Re-pos'i-to-ry (ri-pos'i-tö-ri), *n.* Gjemmested, Beholdsted, Skab; Lager, Oplagsted; Fængsel.

Re'pos-sess' (ri'pös-sës'), *v.* besidde igjen; tage i Besiddelse igjen.

Re'pos-ses'sion (ri'pös-sës'sjøn), *n.* Gjenbesiddelse.

Rep're-hend' (rëp'ri-hënd'), *v.* dadle, irettesætte, bebrejde; bestylde (for, of).

Rep're-hen'si-ble (rëp'ri-hën'si-bl), *a.* dadelværdig, lastværdig, straffværdig.

Rep're-hen'sion (rëp'ri-hën'sjøn), *n.* Dadel, Irettesættelse.

Rep re-hen'sive (rëp'ri-hën'siv), *a.* som indeholder Dadel, bebrejdende; dadlesyg.

Rep're-sent' (rëp'ri-sënt'), *v.* forestille, fremstille; skildre, beskrive; repræsentere (være eller gaa i Ens Sted).

Rep're-sen-ta'tion (rëp'ri-sën-te'sjøn), *n.* Forestilling; Afbildning; Repræsentation (af en Andens Person).

Rep're-sent'a-tive (rëp'ri-sënt'ä-tiv), *a.* forestillende, fremstillende; repræsentativ, repræsenterende; *n.* Fremstilling, Billede; Repræsentant, Talsmand, Ombud.

Re-press' (ri-prës'), *v.* tilbageholde, undertrykke, standse, hemme.

Re-pres'sion (ri-prës'jøn), *n.* Dæmpning, Undertrykkelse.

Re-press'ive (ri-prës'iv), *a.* undertrykkende, dæmpende.

Re-prieve (ri-priv'), *v.* give Frist eller Opsættelse; eftergive (en Dødsstraf); *n.* Opsættelse (af Dødsstrafs Fuldbyrdelse), Frist; Eftergivelse af en Dødsstraf (eller en Dødsdoms Formildelse til Fængsel i en vis Tid).

Rep'ri-mand (rëp'ri-mænd), *v.* irettesætte, give en Irettesættelse, bebrejde, dadle; *n.* Irettesættelse.

Re-print' (ri-print'), *v* trykke igjen; mærke eller indprente igjen; oplægge igjen.

Re'print (ri'print), *n.* nyt Oplag (af et Skrift).

Re-pri'sal (ri-prai'zël), *n.* (sædvanlig i *pl.*), Repressalier *pl.*, Gjengjeld, Gjengjeldelsesret, Hævn.

Re-proach' (ri-prötsj'), *v.* forekaste, bebrejde; bespotte; *n.* Bebrejdelse; Forsmædelse, Bespottelse.

Re-proach'ful (ri-prötsj'ful), *a.* fornærmende, forhaanende, ærerørig; skjændig, skammelig.

Re-proach'ful-ly (ri-prötsj'ful-li), *ad.* paa en bebrejdende eller fornærmelig Maade.

Rep'ro-bate (rëp'rö-bët), *a.* fordømt, forkastet, afskyelig, ryggesløs; *n.* ryggesløst Menneske.

Rep'ro-bate (rëp'rö-bet), *v.* for-

dømme; forkaste, misbillige; forklejne.

Rep'ro-ba'tion (rĕp'rö-bē'ſjøn), *n.* Fordømmelſe, Forkaſtelſe.

Re'pro-duce' (rī'prö-djūs'), *v.* frembringe igjen, forny.

Re'pro-duc'tion (rī'prö-dŭk'ſjøn), *n.* Gjenfrembringelſe, Reproduktion; fuldſtændig Kopi (f. Ex. af et Maleri i dets Størrelſe og alle Enkeltheder).

Re'pro-duc'tive (rī'prö-dŭk'tiv), *a.* gjenfrembringende, fornyende.

Re-proof' (rī-prūf'), *n.* Bebrejdelſe, Dadel, Irretteſættelſe.

Re-prov'a-ble (rī-prūv'å-bl), *a.* dadelværdig, laſtværdig, ſtrafværdig.

Re-prove' (rī-prūv'), *v.* fordømme, bebrejde, irretteſætte, dadle (for, of).

Re-prov'er (rī-prūv'ør), *n.* Dadler.

Rep'tile (rĕp'til), *a.* krybende; *n.* Krybdyr; Kryb.

Re-pub'lic (rī-pøb'lik), *n.* Republik, Friſtat.

Re-pub'lic-an (rī-pøb'lik-ĕn), *a.* republikanſk; *n.* Republikaner.

Re-pub'lic-an-ism (rī-pøb'lik-ĕn-ism), *n.* Republikanisme, Frihedsaand.

Re-pub'li-ca'tion (rī-pøb'li-kē'ſjøn), *n.* gjentagen Bekjendtgjørelſe; nyt Oplag (af en Bog).

Re-pub'lish (rī-pøb'liſj), *v.* udgive igjen, oplægge igjen.

Re-pu'di-ate (rī-pjū'di-ēt), *v.* forkaſte; ikke anerkjende; forſtyde, forſtøde (ſin Huſtru), ſkille ſig fra.

Re-pu'di-a'tion (rī-pjū'di-ē'ſjøn), *n.* Forſkydelſe, Forſtødelſe; Vægring ved at betale.

Re-pug'nance (rī-pøg'nĕns), } *n.*
Re-pug'nan-cy (rī-pøg'nĕn-ſi), }
Modſtand; Modſtræben; Gjenſtridighed, Ulyſt.

Re-pug'nant (rī-pøg'nĕnt), *a.* modſtridende, modſat; gjenſtridig.

Re-pulse' (rī-pøls'), *v.* tilbageſlaa, tilbagedrive; afſlaa; *n.* Tilbagedrivelſe; afſlaaende Svar, Afſlag, Nej.

Re-pul'ſion (rī-pøl'ſjøn), *n.* Tilbageſtød, T. Repulſion.

Re-pul'ſive (rī-pøl'ſiv), *a.* tilbagedrivende, tilbageſtødende; *fig.* fraſtødende, kold.

Re-pur'chase (rī-pør'tjĕs), *v.* kjøbe igjen.

Rep'u-ta-ble (rĕp'jū-tå-bl), *a.* hæderlig, anſet, agtværdig; anſtændig.

Rep'u-ta-bly (rĕp'jū-tå-bli), *ad.* paa en hæderlig og anſelig Maade.

Rep'u-ta'tion (rĕp'jū-tē'ſjøn), *n.* Rygte (en Perſons, godt eller ſlet); godt Navn, Anſeelſe.

Re-pute' (rī-pjūt'), *v.* agte, anſe for, holde for; *n.* Anſeelſe, Rygte, Navn.

Re-quest' (rī-kwĕſt'), *v.* bede om, anſøge om; rekvirere; *n.* Bøn, Begjering, Forlangende, Anſøgning; Efterſpørgſel; Anſeelſe.

Re'qui-em (rī'kwī-ĕm), *n.* Sjælemeſſe, Requiem.

Re-quir'a-ble (rī-kwair'å-bl), *a.* fornøden, nødvendig.

Re-quire' (rī-kwair'), *v.* fordre, forlange; udkræve, kræve.

Re-quire'ment (rī-kwair'mĕnt), *n.* Fordring; *pl.* Fornødenheder *pl.*

Req'ui-site (rĕk'wī-sit), *a.* fornøden, nødvendig; *n.* nødvendig Ting eller Egenſkab, Nødvendighed, Rekviſit.

Req ui-si'tion (rĕk'wī-ſiſj'øn), *n.* Forlangende, Fordring, Begjering; Rekviſition.

Re-quit'al (rī-kwit'ĕl), *n.* Gjengjeld; Vederlag, Belønning.

Re-quite' (rī-kwait'), *v.* gjengjelde (Godt eller Ondt); belønne.

Re-sale' (rī-ſēl'), *n.* Salg igjen.

Re-scind' (rī-ſind'), *v.* afſkjære; ophæve, afſkaffe, omſtøde.

Re-scis'ſion (rī-ſiſj'øn), *n.* Ophævelſe, Afſkaffelſe.

Re'ſcript (rī'ſkript), *n.* Reſkript (en romerſk Kejſers), Forordning.

Res'cue (rĕs'kjū), *v.* befri, redde; *n.* Befrielſe, Redning; T. voldelig Udfrielſe (af Perſoner eller Gods fra Rettens Hænder).

Res'cu-er (rĕs'kjü-ør), *n.* Befrier, Redningsmand; T. En som modsætter sig Rettens Magt.
Re-search' (rĭ-sørtsj'), *v.* undersøge, efterspore; *n.* Undersøgelse.
Re-seat' (rĭ-sĭt'), *v.* sætte igjen.
Re-seiz'ure (rĭ-sĭ'sjur), *n.* Tilbagetagelse.
Re-sell' (rĭ-sĕl'), *v.* sælge igjen.
Re-sem'blance (rĭ-sĕm'blens), *n.* Lighed; noget som ligner, Billede.
Re-sem'ble (rĭ-sĕm'bl), *v.* sammenligne, ligne (med, to); være lig, have Lighed med, ligne.
Re-sent' (rĭ-sĕnt'), *v.* tage godt eller slet op; optage ilde, føle sig fornærmet; gjengjelde en Fornærmelse.
Re-sent'ful (rĭ-sĕnt'fŭl), *a.* let fornærmet; harmfuld.
Re-sent'ment (rĭ-sĕnt'mĕnt), *n.* Harme, Fortrydelse, Vrede, Forbitrelse.
Res'er-va'tion (rĕs'ør-vē'sjøn), *n.* Opbevaring; Forhold, Reservation; Tilbageholdelse.
Re-serve' (rĭ-sørv'), *v.* opbevare, bevare; holde tilbage, spare; forbeholde; *n.* Reserve (Reservekorps; Forraad i Nødsfald); Restbeholdning; Forbehold, Indskrænkning, Forbud; Undtagelse; Tilbageholdenhed, Forsigtighed, Beskedenhed.
Re-served' (rĭ-sørvd'), *a.* tilbageholden, beskeden; indesluttet i sig selv.
Re-serv'ed-ly (rĭ-sørv'ĕd-lĭ), *ad.* paa en tilbageholden eller beskeden Maade.
Res'er-voir' (rĕs'ør-vwar'), *n.* Beholdsted, Beholder, Reservoir.
Re-set' (rĭ-sĕt'), *v.* sætte igjen (f. Ex. med Typer); (stotsk) hæle; *n.* Hæleri.
Re-set'tle (rĭ-sĕt'tl), *v.* bringe til Ro igjen, berolige igjen; sætte eller bringe paa Fode igjen; indsætte igjen; nedsætte sig igjen.
Re-set'tle-ment (rĭ-sĕt'tl-mĕnt), *n.* Beroligelse; Gjenindsættelse; det at sætte sig igjen (om Bærme).
Re-side' (rĭ-said'), *v.* opholde sig, bo.
Res'i-dence (rĕs'ĭ-dĕns), *n.* Opholdt; Opholdssted, Bolig; Residens; Bundfald.
Res'i-dent (rĕs'ĭ-dĕnt), *a.* boende, bosat, residerende; fast; *n.* Minister-Resident.
Res'i-den'ti-a-ry (rĕs'ĭ-dĕn'sjĭ-å-rĭ), *a.* residerende, boende; blivende; *n.* En som bor paa Stedet (især en Domherre eller Gejstlig, som bor ved Domkirken, og forretter Tjenesten), residerende Domherre eller Gejstlig.
Re-sid'u-al (rĭ-sĭd'jü-ĕl), *a.* som er tilovers eller tilbage, øvrig.
Re-sid'u-a-ry (rĭ-sĭd'jü-å-rĭ), *a.* øvrig.
Re'si-due (rē'sĭ-djü), *n.* Rest, det Overblevne.
Re-sign' (rĭ-sain'), *v.* opgive, affige, afstaa, aftræde.
Res'ig-na'tion (rĕs'ĭg-nē'sjøn), *n.* Afstaaelse, Nedlæggelse; Underkastelse; Hengivelse i Guds Villie, Resignation.
Re-signed' (rĭ-saind'), *a.* resigneret, fattet; trøstig, tillidsfuld.
Re-sil'i-ence (rĭ-sĭl'ĭ-ĕns), *n.* Tilbagespringen.
Re-sil'i-ent (rĭ-sĭl'ĭ-ĕnt), *a.* tilbagespringende.
Res'in (rĕs'ĭn), *n.* Harpix.
Res'in-ous (rĕs'ĭn-øs), *a.* som indeholder Harpix; som bestaar af Harpix; harpixagtig; som frembringes ved en harpixagtig Substans, negativ (om Elektricitet).
Re-sist' (rĭ-sĭst'), *v.* modstaa; modsætte sig, gjøre Modstand; *n.* T. Reservage (ved Kattuntrykkeri).
Re-sist'ance (rĭ-sĭst'ĕns), *n.* Modstand.
Re-sist'i-ble (rĭ-sĭst'ĭ-bl), *a.* som man kan modstaa, modstaaelig.
Re-sist'less (rĭ-sĭst'lĕs), *a.* uimodstaaelig; hjælpeløs.
Res'o-lu-ble (rĕs'ö-ljü-bl), *a.* opløselig, smeltelig.
Res'o-lute (rĕs'ö-ljut), *a.* standhaf-

tig, fast, bestemt; behjærtet, modig.

Res'o-lute-ly (rĕs'ö-ljut-li), *ad.* paa en bestemt Maade, besluttet.

Res'o-lu'tion (rĕs'ö-lju'sjön), *n.* Opløsning; Fordeling; Forklaring, Oplysning; Overbevisning; Beslutning; Standhaftighed, Bestemthed; Afgjørelse, Resolution; Erklæring.

Re-solv'a-ble (ri-sqlv'å-bl), *a.* opløselig.

Re-solve' (ri-sqlv'), *v.* opløse; smelte; sætte ud fra hverandre, forklare; oplyse, underrette; overbevise; bevæge eller bestemme, bringe til en Beslutning; opløse sig; fatte en Beslutning, beslutte, bestemme; *n.* fast Beslutning, Bestemmelse.

Re-solv'ent (ri-sqlv'ĕnt), *n.* Opløsningsmiddel.

Res'o-nance (rĕs'ö-nĕns), *n.* Gjenlyd, Resonans.

Res'o-nant (rĕs'ö-nĕnt), *a.* gjenlydende, resonant, som giver Gjenlyd.

Re-sort' (ri-sqrt'), *v.* begive sig, gaa hen; henty, tage Tilflugt; hjemfalde, tilfalde; *n.* Sammenkomst, Forsamling; Besøg; Tilflugt.

Re-sound' (ri-saund'), *v.* gjenlyde; lade gjenlyde, lade tone; *fig.* besynge, berømme; *n.* Gjenlyd.

Re-source' (ri-sōrs'), *n.* Hjælpekilde, Hjælpemiddel, Hjælp, Tilflugt.

Re-sow' (ri-sō'), *v.* saa igjen.

Re-spect' (ri-spĕkt'), *v.* se hen til, tage Hensyn til; sigte til; anse (Personer); agte, ære, højagte, respektere; *n.* Hensyn, Henseende; Hensigt; Agtelse, Ærbødighed, Respekt; Anseelse; Velbehag, Gunst.

Re-spect'a-bil'i-ty (ri-spĕkt'å-bil'i-ti), *n.* Agtværdighed.

Re-spect'a-ble (ri-spĕkt'å-bl), *a.* agtværdig, anselig, anstændig, ikke ringe, respektabel.

Re-spect'a-bly (ri-spĕkt'å-bli), *ad.* paa en agtværdig eller anselig Maade.

Re-spect'ed (ri-spĕkt'ĕd), *a.* respekteret

Re-spect'er (ri-spĕkt'ör), *n.* En som tager Hensyn til eller anser (Personer).

Re-spect'ful (ri-spĕkt'ful), *a.* ærbødig.

Re-spect'ful-ly (ri-spĕkt'ful-li), *ad.* med Agtelse, med Ærbødighed.

Re-spect'ive (ri-spĕkt'iv), *a.* hentydende, som har Hensyn til, relativ; særegen, egen, vedkommende, tilkommende, hver sin, respektive.

Re-spect'ive-ly (ri-spĕkt'iv-li), *ad.* med Hensyn til.

Re-spir'a-ble (ri-spair'å-bl), *a.* som kan aande; som kan indaandes.

Res'pi-ra'tion (rĕs'pi-rē'sjön), *n.* Aandedræt, Respiration; Pusterum; Hvile (efter Anstrengelse).

Res-pir'a-to-ry (rĕs-pair'å-tö-ri), *a.* som tjener til Aandedrag, Aande-.

Re-spire' (ri-spair'), *v.* aande, trække Vejret; puste, hvile; udaande, udpuste.

Res'pite (rĕs'pit), *v.* standse med, ophøre med (et Arbejde, for at puste eller hvile), afbryde; opsætte, udsætte; suspendere; *n.* Frist, Udsættelse (især af en Dødsdoms Fuldbyrdelse; jvf. Reprieve); Pusterum, Pause, Hvile.

Re-splen'dence (ri-splĕn'dĕns), *n.* Straalepragt, Glans.

Re-splen'dent (ri-splĕn'dĕnt), *a.* skinnende, straalende, blank.

Re-spond' (ri-spqnd'), *v.* svare; passe, svare (til); *n.* Svar (af Koret, ved Gudstjenesten).

Re-spond'ent (ri-spqnd'ĕnt), *a.* svarende (til Hensigten osv.); *n.* den Anklagede; Respondens (ved Disputatser); Borgen.

Re-sponse' (ri-spqns'), *n.* Svar; Orakelsvar; Menighedens Svar (til Præsten i Litaniet), Responsorium; Respondentens Svar (ved Disputatser).

Re-spon'si-bil'i-ty (ri-spqn'si-bil'i-ti), *n.* Ansvarlighed.

Re-spon'si-ble (ri-spqn'si-bl), *a.* an-

svarlig; som kan forsvare det; som kan betale, sikker, vederhæftig; ansvarsfuld.

Re-spon'sive (ri-spqn'siv), *a.* svarende.

Re-spon'so-ry (ri-spqn'sö-ri), *a.* som indeholder Svar.

Rest (rëst), *v.* være tilovers, være eller blive tilbage, mangle; *n.* Rest, det Overblevne, øvrige Del; de som ere tilbage, de andre; Reservefond.

Rest (rëst), *v.* hvile; sove (*fig.* være død); forblive, blive; være grundet, bero, støtte sig; være tilfreds (med); bringe til Ro, lade hvile; støtte, læne; *n.* Rast, Hvile; Ro, Stilhed (*fig.* Død); Hvileplads; Hvilepunkt, Støtte; Pause (i Musik).

Res'tau-rant (rës'tö-rænt), *n.* Spisekvarter, Restauration.

Res-tau ra-teur' (rës-tō'rå-tör'), *n.* Spisevært, Restauratør.

Rest'iff (rëst'if), *a.* stædig (om Hest); haardnakket, halsstarrig, stiv.

Res'ti-tu'tion (rës'ti-tju'sjøn), *n.* Istandsættelse, Restitution, Erstatning.

Rest'ive (rëst'iv), se Restiff.

Rest'ive-ness (rëst'iv-nës), *n.* Stædighed; Halsstarrighed, Egensindighed.

Rest'less (rëst'lës), *a.* rastløs, urolig; ustadig; søvnløs.

Rest'less-ly (rëst'lës-li), *ad.* paa en rastløs Maade; ustadigen.

Rest'less-ness (rëst'lës-nës), *n.* Uro; Søvnløshed.

Re-stor'a-ble (ri-stör'å-bl), *a.* gjenoprettelig, som kan fornyes.

Res'to-ra'tion (rës'tö-rei'sjøn), *n.* Gjenoprettelse, Istandsættelse, Fornyelse; Gjenindsættelse, Restauration (Karl den 2dens Tilbagekomst til England og Tronbestigelse 1660); Helbredelse.

Re-stor'a-tive (ri-stör'å-tiv), *a.* styrkende, gjenoplivende; *n.* styrkende eller forfriskende Middel, Hjærtestyrkning.

Re-store' (ri-stör'), *v.* give tilbage, bringe tilbage; gjenindsætte, gjenophjælpe; istandsætte, opfriske, restaurere, forny; helbrede.

Re-stor'er (ri-stör'ør), *n.* Gjenopretter, Fornyer, Restaurator.

Re-strain' (ri-strein'), *v.* holde tilbage; afholde, hemme, undertrykke, hindre, dæmpe; afkorte; indskrænke.

Re-straint' (ri-streint'), *n.* Afholdelse, Tilbageholdelse; Indskrænkning, Hindring; Tvang; Forbud.

Re-strict' (ri-strikt'), *v.* indskrænke.

Re-stric'tion (ri-strik'sjøn), *n.* Indskrænkning.

Re-strict'ive (ri-strikt'iv), *a.* indskrænkende; sammensnerpende, bindende, stoppende.

Re-strin'gen-cy (ri-strin'djën-si), *n.* sammensnerpende Egenskab.

Re-strin'gent (ri-strin'djënt), *a.* sammensnerpende; *n.* bindende eller stoppende Middel.

Re-sult' (ri-sølt'), *v.* springe tilbage; udspringe, opstaa, fremgaa, hidrøre; følge; *n.* Følge, Udfald, Resultat.

Re-sume' (ri-sjum'), *v.* tage tilbage eller igjen; tage fat paa igjen, begynde igjen.

Re-sump'tion (ri-sømp'sjøn), *n.* Begynden igjen; Tilbagetagelse.

Res'ur-rec'tion (rës'ør-rek'sjøn), *n.* Opstandelse.

Re-sus'ci-tate (ri-søs'si-teit), *v.* opvække igjen; gjenoplive; blive levende igjen.

Re-sus'ci-ta'tion (ri-søs'si-tei'sjøn), *n.* Gjenopvækkelse, Gjenoplivelse.

Re-tail' (ri-teil'), *v.* sælge i det Smaa, sælge stykkevis, høkre ud, sælge paa anden Haand.

Re'tail (ri'teil), *n.* Smaahandel, Detailhandel.

Re-tail'er (ri-teil'ør eller ri'teil-ør), *n.* Smaahandler Detailhandler.

Re-tain' (ri-tein'), *v.* beholde; tage eller have i Tjeneste (imod Betaling eller Sold), antage; henhøre.

Re-tain'er (rĭ-tein'ør), *n.* En som beholder; Tilhænger; Lejetjener; forhen: det at holde Underordnede.

Re-take' (rĭ-teik'), *v.* tage igjen; tilbageerobre.

Re-tal'i-ate (rĭ-tæl'ĭ-eit), *v.* gjengjelde (lige for lige).

Re-tal'i-a'tion (rĭ-tæl'ĭ-ei'sjøn), *n.* Gjengjeldelse, Gjengjeld.

Re-tal'i-a-tive (rĭ-tæl'ĭ-å-tiv), **Re-tal'i-a-to-ry** (rĭ-tæl'ĭ-å-tö-rĭ), *a.* gjengjeldende, Gjengjeldelses-.

Re-tard' (rĭ-tärd'), *v.* formindske Hastigheden; opholde, hindre, sinke; opsætte.

Retch (rětsj), *v.* gjøre en Anstrængelse for at brække sig, kløge sig, skulle kaste op, (jvf. Reach).

Re-ten'tion (rĭ-tën'sjøn), *n.* det at beholde; Tilbageholdelse; Indskrænkning; Forvaring; Evne til at bevare, Hukommelse.

Re-ten'tive (rĭ-tën'tiv), *a.* beholdende; tilbageholdende; som kan bevare, tro (om Hukommelsen).

Re-ten'tive-ness (rĭ-tën'tiv-nĕs), *n.* Evne til at beholde eller tilbageholde; Bevaringsevne.

Re-tic'u-lar (rĭ-tik'jü-lør), *a.* netformet.

Re-tic'u-lat'ed (rĭ-tik'jü-leit'ĕd) *a.* gjort af Netværk.

Ret'i-cule (rĕt'ĭ-kjül), *n.* lidet Net; Ridicule, Sypose.

Ret'i-form (rĕt'ĭ-fǫrm), *a.* netformet.

Ret'i-na (rĕt'ĭ-nå), *n.* Nethinde (i Øjet).

Ret'i-nue (rĕt'ĭ-njü), *n.* Følge (en fornem Herres).

Re-tire' (rĭ-tair'), *v.* trække sig tilbage; søge Afskjed; gaa bort, fjerne sig; trække tilbage, tage bort; *n.* ensomt Sted.

Re-tired' (rĭ-tairdʻ), *a.* bortdraget, afdraget, fjernet, afsides, ensom, stille; hemmelig; som har trukket sig tilbage, afgaaet, afskjediget.

Re-tire'ment (rĭ-tair'mĕnt), *n.* Bortgang; Bortfjernelse; ensomt Opholdssted, ensomt Liv.

Re-tort' (rĭ-tǫrt'), *v.* bøje tilbage; kaste tilbage; slaa eller gjendrive (En med hans egne Grunde), svare (En med hans egne Ytringer), give tilbage (Fornærmelser); *n.* tilbagegivet Beskyldning eller Fornærmelse, Betaling med samme Mynt; Gjensvar, Gjengjeld; T. Retorte, Kolbe.

Re-touch' (rĭ-tǫtsj'), *v.* berøre igjen; omarbejde, forbedre, T. retouchere; *n.* Retouche.

Re-trace' (rĭ-treis'), *v.* tegne paa ny, betegne igjen; følge tilbage Mærkerne eller Sporene), forfølge; betræde igjen, gaa tilbage; gjennemgaa eller gjennemse igjen, betragte igjen.

Re-tract' (rĭ-trækt'), *v.* tage tilbage; gjenkalde, tilbagekalde.

Re-tract'a-ble (rĭ-trækt'å-bl), *a.* som kan trækkes tilbage.

Re-tract'i-ble (rĭ-trækt'ĭ-bl), **Re-tract'ile** (rĭ-trækt'il), *a.* se Retractable.

Re-trac'tion (rĭ-træk'sjøn), *n.* Tilbagetrækning; Gjenkaldelse.

Re-tract'ive (rĭ-trækt'iv), *a.* tilbagetrækkende, inddragende; *n.* det Tilbagetrækkende eller Fradragende.

Re-treat' (rĭ-trit'), *v.* trække sig tilbage; drage bort, gaa bort; søge Ly; vige (for Overmagt); *n.* Tilbagetog; Afsondring fra Verden, Ensomhed; Tilflugtssted, ensomt Opholdssted, Hvilested.

Re-trench' (rĭ-trentsj'), *v.* bortskjære; formindske, indskrænke; indskrænke sig, leve sparsommere.

Re-trench'ment (rĭ-trentsj'mĕnt), *n.* Afkortning, Formindskelse, Indskrænkning; Forskandsning.

Re-trib'ute (rĭ-trib'jüt), *v.* tilbagegive, betale igjen, gjengjelde.

Ret'ri-bu'tion (rĕt'rĭ-bjy'sjøn), *n* Tilbagebetaling, Gjengjeldelse, Erstatning, Belønning.

Re-trib'u-tive (rĭ-trib'jü-tiv), *a* gjengjeldende.

Re-trib'u-to-ry (rĭ-trĭb'jŭ-tō-rĭ), se Retributive.

Re-triev'a-ble (rĭ-trĭv'å-bl), *a.* erstattelig, som kan gjenvindes eller erholdes igjen.

Re-trieve' (rĭ-trĭv'), *v.* gjenfinde, faa igjen, gjenvinde; erstatte igjen; bringe tilbage, kalde tilbage; gjøre god igjen; opjage (hos Jægere).

Re'tro-ac'tion (rĕ'trō-æk'sjŏn eller rĕt'rō-æk'sjŏn), *n.* Tilbagevirkning.

Re'tro-cede (rĕ'trō-sĭd eller rĕt'rō-sĭd), *v.* gaa tilbage, træde tilbage; fratræde.

Re'tro-ces'sion (rĕ'trō-sĕsj'ŏn eller rĕt'rō-sĕsj'ŏn), *n.* Tilbagegang; Fratrædelse.

Ret'ro-grade (rĕt'rō-greid eller rĕ'trō-greid), *v.* gaa eller trække tilbage; *a.* tilbagegaaende; modsat.

Re'tro-gres'sion (rĕ'trō-grĕsj'ŏn eller rĕt rō-grĕsj'ŏn), *n.* Tilbagegang.

Re'tro-spect (rĕ'trō-spĕkt eller rĕt'rō-spĕkt), *n.* Tilbageblik.

Re'tro-spec'tion (rĕ'trō-spĕk'sjŏn eller rĕt'rō-spĕk'sjŏn), *n.* Tilbageskyn, Tilbageblik.

Re'tro-spect'ive (rĕ'trō-spĕkt'ĭv eller rĕt'rō-spĕkt'ĭv), *a.* tilbageseende

Re-turn' (rĭ-tœrn'), *v.* vende tilbage, komme tilbage, komme igjen; svare; bekjende (i Kortspil, jvf. Lead); indvende; give tilbage, gjengive; sende tilbage; gjengjelde; oversende, sende, overlevere; aflægge Takksigelse); angive, indberette, mælde, rapportere; *n.* Tilbagekomst; Tilbagerejse, Tilbagetur, Retur; Tilbagefald; Omløb, Skifte (Aarstidernes), Forløb; Tilbagebetaling; Gjengjeld; Revanche (i Spil); Pengesending, Remisse; Fordel, Nytte, Vinding; Beretning, Efterretning; Indberetning (især Sheriffens om det valgte Parlamentsmedlem; ogsaa Valget selv); Rapport (i militære Anliggender); T. Krumning, Bugtning (en Mines); en af de til Fronten tilstødende Sider af en Bygning, Sidebygning.

Re-turn'a-ble (rĭ-tœrn'å-bl), *a.* som kan sendes tilbage; som kan indberettes.

Re-un'ion (rĭ-jun'jŏn), *n.* Gjenforening; Forsamling.

Re u-nite' (rĭ'jŭ-nait'), *v.* forene igjen, forbinde igjen; forlige eller forsone igjen; forenes igjen.

Re-veal' (rĭ-vĭl'), *v.* aabenbare; røbe, gjøre bekjendt.

Re-veal'er (rĭ-vĭl'ør), *n.* En som aabenbarer; Forræder.

Re-veil'le (rĭ-vĕl'jĭ), *n.* Revelje (Trommeslag om Morgenen).

Rev'el (rĕv'ĕl), *v.* gjøre sig lystig, holde støjende Gilde, sværme, svire; *n.* støjende Gilde, sværmende Lystighed, Natteswir.

Re-vel' (rĭ-vĕl'), *v.* trække tilbage.

Rev e-la'tion (rĕv'ĭ-lei'sjŏn), *n.* Aabenbaring; Johannis Aabenbaring.

Rev'el-ry (rĕv'ĕl-rĭ), *n.* støjende Lystighed, Sus og Dus, Sviren og Sværmen.

Re-venge' (rĭ-vĕndsj'), *v.* hevne; *n.* Hevn; Oprejsning, Revanche (i Spil).

Re-venge'ful (rĭ-vĕndsj'fŭl), *a.* hevngjerrig.

Rev'e-nue (rĕv'ĭ-njŭ), *n.* Indkomst; Indtægt; *pl.* Indkomster, Renter *pl.*

Re-ver'ber-ant (rĭ-vœr'bœr-ĕnt), *a.* gjenlydende.

Re-ver ber-a'tion (rĭ-vœr'bœr-ei'sjŏn), *n.* Tilbagekastelse; Gjenlyden; Reverberation (Forkalkning i Lueild).

Re-ver'ber-a-to-ry (rĭ-vœr'bœr-å-tō-rĭ), *a.* tilbagekastende; *n.* T. Reverbeereovn.

Re-vere' (rĭ-vĭr'), *v.* ære, holde i Ære; have Ærbødighed for.

Rev'er-ence (rĕv'ør-ĕns), *n.* Ærefrygt; Ærbødighed; Buk, Nejen, Kompliment; Velærværdighed, Højærværdighed (Titler, som gives Gejstlige); *v.* ære, vise Ærbødighed.

Rev'er-end (rĕv'ør-ĕnd), *a.* ærværdig; velærværdig.
Rev'er-ent (rĕv'ør-ĕnt), *a.* ærbødig; med Ærefrygt.
Rev'er-en'tial (rĕv'ør-ĕn'shĕl), *a.* ærbødig; som udtrykker Ærefrygt, hellig.
Rev'er-en'tial-ly (rĕv'ør-ĕn'shĕl-li), *ad.* med Ærefrygt.
Rev'er-ent-ly (rĕv'ør-ĕnt-li), *ad.* se Reverent.
Rev'er-ie' (rĕv'ør-i'), *n.* Drømmeri, Indbildning, Grublen, Hensynken i Tanker.
Re-ver'sal (ri-vør'sĕl), *a.* forandrende, gjenkaldende; *n.* Forandring, Ophævelse, Tilbagekaldelse (en Doms); *pl.* regelmæssig Afvexling (af positive og negative elektriske Strømninger).
Re-verse' (ri-vørs'), *v.* vende om, vende op og ned paa, vende forkjert; kuldkaste, omstøde; ophæve, tilbagekalde, gjenkalde.
Re-ver'si-ble (ri-vør'si-bl), *a.* som kan gaa eller trækkes i modsat Retning (f. Ex. en Jernbanevogn); omstødelig, gjenkaldelig.
Re-ver'sion (ri-vør'shøn), *n.* Hjemfald (til den forrige Ejer); Exspektance, Arveret, Ret (til en Ejendom eller et Embede efter en Andens Død).
Re-ver'sion-a-ry (ri-vør'shøn-å-ri), *a.* som angaar Exspektance.
Re-ver'sion-er (ri-vør'shøn-ør), *n.* En som har Exspektance.
Re-vert' (ri-vørt'), *v.* vende om (til det modsatte), forandre; kaste tilbage, drive tilbage; vende tilbage, falde tilbage, hjemfalde.
Rev'er-y (rĕv'ør-i), se Reverie.
Re-view' (ri-vju'), *v.* se tilbage paa; se igjen; gjennemse igjen, undersøge igjen; mønstre; undersøge kritisk; recensere; *n.* Gjennemsyn, Undersøgelse; Mønstring, Hærmønstring, Revue; Recension, Kritik; en Benævnelse paa flere engelske Tidsskrifter.
Re-view'er (ri-vju'ør), *n.* Undersøger; Kritiker, Recensent.
Re-vile' (ri-vail'), *v.* bespotte, skjende paa, haane, beskjæmme, behandle med Foragt.
Re-vil'er (ri-vail'ør), *n.* Spotter, Skjendegjest.
Re-vi'sal (ri-vai'zĕl), *n.* Gjennemsyn, gjentagen Undersøgelse, Revision.
Re-vise' (ri-vais'), *v.* gjennemse, revidere; *n.* gjentagen Undersøgelse; anden Korrektur.
Re-vis'er (ri-vais'ør), *n.* Undersøger, Revisor; Korrektør.
Re-vis'ion (ri-vis'jøn), *n.* Gjennemsyn, Revision.
Re-vis'it (ri-vis'it), *v.* besøge igjen.
Re-vi'val (ri-vai'vĕl), *n.* Gjenoplivelse; Opvækkelse (religiøs).
Re-vi'val-ist (ri-vai'vĕl-ist), *n.* Opvækkelsesprædikant.
Re-vive' (ri-vaiv'), *v.* leve op igjen, faa nyt Liv (ogsaa *fig.*); gjøre levende igjen, kalde til Live igjen, opvække; gjenoplive, opmuntre, give nyt Liv; fremkalde igjen, forny.
Re-viv'i-ca'tion (ri-viv'i-kē'shøn), *n.* Gjenoplivelse.
Re-viv'i-fy (ri-viv'i-fai), *v.* gjøre levende igjen.
Rev'o-ca-ble (rĕv'ö-kå-bl), *a.* gjenkaldelig.
Rev'o-ca'tion (rĕv'ö-kē'shøn), *n.* Tilbagekaldelse; Gjenkaldelse.
Re-voke' (ri-vōk'), *v.* kalde tilbage; tilbagekalde, gjenkalde, tage tilbage, ophæve; holde tilbage, standse; ikke bekjende (i Kortspil); *n.* Renonce (i Kortspil).
Re-volt' (ri-vōlt' eller ri-vølt'), *v.* vende sig bort (fra), falde fra; blive oprørsk, gjøre Opstand, føre Avindskjold; oprøre (Sindet); *n.* Frafald; Mytteri, Oprør; Overtrædelse af sin Pligt, Brøde.
Rev'o-lu'tion (rĕv'ö-lju'shøn), *n.* Omdrejning, Omløb; Tidsløb, Forløb; Statsomvæltning, Revolu-

tion (i England Aar 1688); Tilbagevæltning.

Rev'o-lu'tion-a-ry (rèv'ö-ljų'sjøn-å-ri), *a.* revolutionær, oprørsk.

Rev'o-lu'tion-ist (rèv'ö-ljų'sjøn-ist), *n.* Revolutionær, Oprører.

Rev'o-lu'tion-ize (rèv'ö-ljų'sjøn-ais), *v.* bevirke en Omvæltning i, revolutionere, bringe i Oprør.

Re-volve' (ri-vɔlv'), *v.* dreje sig, løbe om, udføre et Kredsløb; vende tilbage, falde tilbage (kun *fig.*); omdreje, omvælte; overveje, overtænke.

Re-volv'en-cy (ri-vɔlv'ën-si), *n.* bestandig Omdrejning.

Re-volv'er (ri-vɔlv'ør), *n.* Revolver, Omdrejningspistol.

Re-vul'sion (ri-vøl'sjøn), *n.* pludselig Forandring, Omslag (i Stemning og Følelse); T. Afledning (en Sygdoms fra en Legemsdel til en anden), Fordeling.

Re-vul'sive (ri-vøl'siv), *a.* afledende; *n.* afledende Middel.

Re-ward' (ri-ųård'), *v.* gjengjelde; belønne; *n.* Gjengjeld; Belønning, Løn.

Re-ward'er (ri-ųård'ør), *n.* Belønner.

Re-write' (ri-rait'), *v.* skrive om (igjen eller anden Gang).

Rhap-sod'ic-al (ræp-sɑd'ik-ël), *a.* usammenhængende, rhapsodisk.

Rhap'so-dist (ræp'sö-dist), *n.* Sammenrapser, Smører, Rhapsodist.

Rhap'so-dy (ræp'sö-di), *n.* Rhapsodi, Brudstykke (oprindelig af homerisk Vers); Samlingsværk af blandet Indhold; uordentlig Samling eller Masse (uden Tankeforbindelse).

Rhen'ish (rèn'isj), *a.* rhinsk; *n.* Rhinskvin.

Rhet'o-ric (rèt'ö-rik), *n.* Talekunst; Rhetorik; Veltalenhed.

Rhe-tor'ic-al (ri-tɔr'ik-ël), *a.* rhetorisk, som hører til Talekunsten, eller er efter dens Regler: billedlig.

Rhe-tor'ic-al-ly (ri-tɔr'ik-ël-li), *ad.* se Rhetorical.

Rhet'o-ri'cian (rèt'ö-risj'ën), *n.* Taler.

Rheum (rųm), *n.* Flaad, Forkjølelsessyge, Snue· Spyt; Vædske, Taarer *pl.*

Rheu-mat'ic (rü-mæt'ik), *a.* rheumatisk; gnaven, lunefuld.

Rheu'ma-tism (rų'må-tism), *n.* Rheumatisme, Værk, flyvende Gigt.

Rheum'y (rųm'i), *a.* fuld af Snue eller skarpe Vædsker; rindende.

Rhi-noc'er-os (ri-nɔs'ør-ɔs), *n.* Næsehorn, Rhinoceros.

Rhomb (rɔmb), *n.* T. Rhombe, Rude.

Rhom'bic (rɔm'bik), *a.* rudeformig.

Rhom'boid (rɔm'bøid), *n.* T. Rhomboide.

Rhu'barb (rų'bärb), *n.* Rhabarber (Plante).

Rhyme (raim), *n.* Rim; Velklang; Poesi, Digt, Vers; *v.* rime sig; rime, gjøre Vers; sætte eller bringe i Rim.

Rhym'er (raim'ør), **Rhym'ist** (raim'ist), *n.* Rimer, Rimsmed, Versemager.

Rhythm (rithm eller ridhm), *n.* Rhythmus, Takt, Tonefald.

Rib (rib), *n.* Ribben; *fig.* Kone; et langt smalt Stykke, Strimmel; Nerve (som udgaar fra Midtnerven i et Blad): S. T. Spant; Ribbe; *pl.* et Slags Bomuldstøj, Ribs; *v.* forsyne med Ribben; omgive; indslutte (ligesom Legemet med Ribben).

Rib'ald (rib'ëld), *n.* omsværmende, udsvævende Menneske, løs, gemen Person; *a.* nedrig, gemen, flet; utugtig, løsagtig.

Rib'ald-ry (rib'ëld-ri), *n.* gemen utugtig Tale, usædelig lav Spøg eller Skjemt, Smudsigheder, Plumpheder *pl.*

Rib'bon (rib bøn), *n.* Baand, Silkebaand (til Pynt eller Ordenstegn); *pl.* Tømme eller Tømmer *pl.* (se Rein); Genevre, Spiritus; *pl.* S. T. Langfenter.

Rice (rais), *n.* Ris; Risengryn *pl.*

Rich (ritsj), *a.* rig; rigelig; kostbar, prægtig; frugtbar; kraftig, stærk, righoldig, fed (om Noget, der i høj Grad har de tilbørlige Egenskaber); altfor god (ironisk om Noget).

Rich'es (ritsj'is), *n. pl.* Rigdom; Skatte *pl.*

Rich'ly (ritsj'li), *ad.* rigt; rigelig.

Rich'ness (ritsj'nes), *n.* Righed, Rigdom; Fylde, Overflødighed; Frugtbarhed; Pragt, Glans; Fedme, Kraft.

Rick (rik), *n.* Stak (af Hø, paa Marken); Hæs.

Rick'ets (rik'ets), *n. pl.* engelsk Syge, Rhachitis; Kirtelsyge.

Rick'et-y (rik'et-i), *a.* som har den engelske Syge, rhachitisk, forvoxet; svag, usikker, vaklevorn.

Ric'o-chet (rik'ö-sjei' eller rik'ö-sjet'), *n.* T. Prælskud, Ricochet-Skud, S. T. Kuglens Vanding.

Rid (rid), *v.* rydde, rense, gjøre fri for; befri; redde; forjage, drive bort.

Rid'dance (rid'dens), *n.* Befrielse; Bortskaffelse; Bortrydning.

Rid'dle (rid'dl), *n.* grovt Sold; *v.* sælde; gjøre mange smaa Huller i.

Rid'dle (rid'dl), *n.* Gaade, mørk Tale; *v.* løse, forklare; tale gaadefuldt eller tvetydigt.

Ride (raid), *v.* [*imp.* RODE; *p. p.* RID, RIDDEN] ride; age, kjøre; blive baaret; ride paa; *fig.* styre efter eget Tykke, beherske; S. T. ride, ligge til Ankers; *n.* Ridt, Ridetur; Kjøretur; Kjørevei (især gjennem en Lystskov eller et Lystanlæg).

Rid'er (raid'ør), *n.* Rytter; Kjørende; Berider; rejsende Handelsbetjent; Anhang, Klausul (til en Parlamentsakt).

Ridge (ridsj), *n.* Ryg, Rygning, Aas; ophøjet Række, eller Stribe; Tagryg, Mønning; Kam, Agerryg; Rynke; S. T. Stenrev (Række Klipper i Vandskorpen); *v.* danne en Ryg; rynke.

Rid'i-cule (rid'i-kjul), *n.* det Latterlige; komisk Vittighed; Latterlighed, Latter, Spot.

Ri-dic'u-lous (ri-dik'jü-løs), *a.* latterlig.

Rife (raif), *a.* herskende, hyppig, almindelig (især om en Sygdom).

Riff'raff (rif'ræf), *n.* Ripsraps. Udskud, Pak.

Ri'fle (rai'fl), *v.* røve, plyndre; bortrive, borttage.

Ri'fle (rai'fl), *v.* rifle; *n.* Riffel.

Ri'fle-man (rai'fl-mæn), *n.* Riffelskytte, Skarpskytte.

Ri'fler (rai'flør), *n.* Røver, Plyndrer.

Rift (rift), *n.* Rift, Split, Sprække, Revne; *v.* rive, splitte, spalte; revne.

Rig (rig), *n.* letfærdig Kvinde, kaad Tøs; Puds, Kneb, List; *v.* være kaad, være letfærdig; bruge Kneb eller List (for at faa Papirer til at stige eller falde).

Rig (rig), *v.* klæde, udsmykke, pynte; S. T. takle.

Rig'ger (rig'gør), *n.* En som smykker; *pl.* Riggere, Takkeloftsfolk *pl.*

Rig'ging (rig'ging), *n.* Takkelads, Rejsning; Vant.

Right (rait), *a.* ret, lige; rigtig; højre; retskaffen, redelig; *ad.* ret, lige; rigtig, meget; høj- (i Titler, f. Ex. — honorable, højvelbaaren); *i.* rigtig! ret saa! *n.* Ret (det Rette, Retfærdighed; Rettighed); højre Haand, højre Side; *v.* skaffe Ret, lade vederfares Ret; bringe i en lige Stilling; S. T. opgaa Kjølhalingsgierne; rejse sig (om et Skib, som har ligget paa Siden).

Right'-an'gle (rait'æng'gl), *n.* ret Vinkel.

Right'eous (rait'jøs), *a.* retskaffen, retfærdig, ærlig.

Right'eous-ly (rait'jøs-li), *ad.* paa retfærdig Vis.

Right'eous-ness (rait'jøs-nes), *n.* Retskaffenhed, Retfærdighed (i bibelsk Betydning).

Right'ful (rait'ful), *a.* retmæssig; [retfærdig.

Right'ful-ly (rait'fųl-li), *ad.* retmæssigen, retfærdigen.
Right'ly (rait'li), *ad.* lige; rigtig, ret; med Rette.
Rig'id (ridj'id), *a.* stiv; ubøjelig, streng; haard, grusom.
Ri-gid'i-ty (ri-djid'i-ti), *n.* Stivhed; Strenghed, Haardhed.
Rig'id-ly (ridj'id-li), *ad.* ubøjeligen, strengt.
Rig'id-ness (ridj'id-nes), *n.* Strenghed, Haardhed.
Rig'or (rig'ør), *n.* Stivhed; Strenghed, Nøjagtighed; Haardhed; Gysen, Febergysen, Kuldegysen.
Rig'or-ous (rig'ør-øs), *a.* streng, nøjagtig, skarp, barsk (f. Ex. om Vejret).
Rig'or-ous-ly (rig'ør-øs-li), *ad.* strengt; skarpt; nøjagtigt.
Rill (ril), *n.* liden Strøm, Bæk; *v.* løbe i smaa Strømme, rinde.
Rim (rim), *n.* Rand, Kant; Ramme, Baand; *v.* lægge Baand om, omslutte.
Rime (raim), se Rhyme.
Rime (raim), *n.* Rim, Rimfrost; *v.* rimfryse, fryse til Rim.
Rime (raim), *n.* Revne, Sprække.
Ri-mose' (rai-mōs'), *a.* T. sprukken (om Barken).
Rim'ple (rim'pl), *n.* Rynke, Kruse, Fold; *v.* rynke, krøse, sammenskrumpe.
Rind (raind), *n.* Bark, Skal; *v.* skalle, afskalle.
Ring (ring), *n.* Ring; Kreds (af Personer, af elegante Vogne i Hyde-Park), omkredset Plads, Cirkus; Kredsløb; *fig.* Nævekamp; Hesteveløb; *v.* omringe; forsyne med Ringe (Fingrene); ringe (et Svin, et Træ); danne en Kreds.
Ring (ring), *v.* ringe, rinde med eller paa; lade klinge eller lyde; ringe (som en Klokke), klinge; runge, gjenlyde, gjalde; *n.* Ringen, Klang (af en Klokke, af en ægte Mynt); Klokkespil; Lyd.
Ring'-bolt (ring'bōlt), *n.* Ringbolt (en Bolt med en Ring i).
Ring'dove (ring'dův), *n.* Ringdue.
Ring'lead-er (ring'lîd-ør), *n.* Formand, Anfører (for en oprørsk Hob), Ophavsmand, Oprørsstifter.
Ring'let (ring'lêt), *n.* liden Ring; Kreds; Haarlok, Krølle.
Ring'worm (ring'wørm), *n.* Ringorm.
Rink (ringk), *v.* (skotsk) strejfe om; *n.* Løb, Løben; afsat Grænselinie (i Leg); Delingsmærke.
Rinse (rins), *v.* rense ved Vaskning, skylle, vaske af; skylle (Sæben af Tøj).
Ri'ot (rai'øt), *n.* vild uterlig Forlystelse, Sviren og Sværmen; Pøbelopløb, Tumult, Oprør; T. en oprørsk Forsamling af tolv eller flere Personer, som ikke skilles ad paa Øvrighedens Opfordring; *v.* svire og sværme, larme, støje; gjøre Opstand.
Ri'ot-er (rai'øt-ør), *n.* Sværmer, Svirer, Oprører.
Ri'ot-ous (rai'øt-øs), *a.* svirende, sværmende, udsvævende, støjende, vild; oprørsk.
Rip (rip), *v.* (ofte med: up), oprippe, opskjære, opsprætte, ophugge; aabenbare, bringe for Lyset; *n.* Ridse, Revne.
Rip (rip), *n.* Krikke, udtæret ussel Hest; Vellystning, Udhaler; ussel Ting.
Ripe (raip), *a.* moden (ogsaa *fig.*).
Ripe'ly (raip'li), *ad.* fuldkommen; paa Tiden, til rette Tid.
Rip'en (raip'n), *v.* modne; modnes.
Ripe'ness (raip'nes), *n.* Modenhed.
Rip'per (rip'pør), *n.* rigtigt Jern (o: dygtig Karl), en Person eller Ting af første Slags.
Rip'ple (rip'pl), *v.* kruse; kruse sig, danne smaa Bølger (om Vand); skvulpe; ridse, kradse; *n.* Krusen; Hvirvel.
Rip'ple (rip'pl), *v.* (skotsk) hegle Frøet fra Hør eller Hamp; *n.* Hegle.

Rise (rais), *v.* [*imp.* ROSE; *p. p.* RISEN] rejse sig, hæve sig; staa op; hæves, sluttes (om en Forsamling eller Session); stige, opstige; gaa op, staa op (om Solen); komme op, spire frem; oprinde; udspringe (om en Flod); opvulme; opstaa; optræde; sætte sig op (imod), gjøre Opstand; stige (i Prisen); tiltage; *n.* Stigen; Staaen op; Opgang (Solens); Opstigen; Hævning; ophøjet Sted, Høj, Højde; Udspring; Tiltagen, Tilvæxt, Oprindelse, Anledning.

Ris'en (ris'n), *p. p.* af Rise.

Ris'i-bil'i-ty (ris'i-bil'i-ti), *n.* Evne at kunne le; Lattermildhed.

Ris'i-ble (ris'i-bl), *a.* som kan le, lattermild; latterlig.

Ris'ing (rais'ing), *a.* stigende, tiltagende (i Magt, Anseelse osv.), som er kommen i Ry; *n.* Staaen op; Slutning (en Sessions); Opgang (Solens eller en Stjernes); Hævelse; Opstand, Oprør; Opstandelse.

Risk (risk), *v.* vove, udsætte for Fare, sætte paa Spil; *n.* Vove, uvis Udgang, Risico, Fare.

Rite (rait), *n.* Højtidsbrug, Kirkeskik, Ritus; Højtidelighed.

Rit'u-al (rit'jü-ĕl), *a.* rituel; *n.* Ritual.

Rit'u-al-ism (rit'jü-ĕl-izm), *n.* Ritualisme (overdreven Kirke-Ceremoni).

Rit'u-al-ist (rit'jü-ĕl-ist), *n.* Ritualist.

Ri'val (rai'vĕl), *n.* Medbejler, Medansøger, Rival; Modstander; *a.* som strider om Fortrinet, rivaliserende; *v.* kappes med, stride med (om Fortrinet), rivalisere.

Ri'val-ry (rai'vĕl-ri), *n.* Medbejlen, Kappelyst, Medstræben.

Rive (raiv), *v.* rive, spalte, kløve, splitte; splittes, revne.

Riv'er (riv'ør), *n.* Flod.

Riv'et (riv'ĕt), *n.* Nitnagle, Klinkenagle, vegnet Søm; Split (i en Bolt); *v.* nitte, klinke, vegne; nagle; *fig.* fæste, befæste, nagle.

Riv'u-let (riv'jü-lĕt), *n.* liden Strøm, Bæk.

Rix'-dol'lar (riks'dal'lør), *n.* Rigsdaler.

Roach (rōtsj), *n.* Rudskalle (Fisk).

Road (rōd), *n.* Landevej, Vej, Kjørevej, Gade (modsat Fortog); Red; Rejse.

Road'stead (rōd'stĕd), *n.* Red, Ankerplads.

Roam (rōm), *v.* vandre om, streife om, drage omkring; gjennemstreife; *n.* Omstrejfen.

Roam'er (rōm'ør), *n.* Omvandrer; Landstryger.

Roan (rōn), *n.* Læder eller Skind tilberedt som Saffian.

Roan (rōn), *a.* rødskimlet.

Roar (rōr), *v.* brøle, skrige, vræle, raabe; larme, bruse, suse, buldre; *n.* Brøl, Vræl, Brølen; Skrig; Brusen, Susen, Drøn, Bulder.

Roast (rōst), *v.* riste; stege; hede stærkt; *fig.* spotte, have til Bedste (stille en Enkelt som Skive for et helt Selskabs Vittigheder); *a.* ristet; stegt; *n.* det Stegte, Steg.

Roast'er (rōst'ør), *n.* En som steger; det som skal steges (for Ex. en Gris).

Rob (rąb), *n.* indkogt Saft (af Frugt), Mos, Rob.

Rob (rąb), *v.* røve, rane, plyndre; berøve, fratage.

Rob'ber (rąb'bør), *n.* Røver; Tyv.

Rob'ber-y (rąb'bør-i), *n.* Røveri; Tyveri.

Robe (rōb), *n.* lang Kjole eller Kappe, Robe, Stadskappe (som bæres ved højtidelige Lejligheder som Værdigheds- eller Embedsdragt); Overkjole (en Dames); Klædebon; *v.* beklæde med en Stadsklædning; beklæde, klæde.

Rob'in (rąb'in), *n.* Thomas, Rødkjelk.

Ro-bust' (rō-bøst'), *a.* stærk, bom-

stærk, kraftig, haardfør; haandfast; firskaaren.

Ro-bust'ness (rö-bøst'nes), *n.* Kraft, Styrke.

Rock'et (rak'et), *n.* Overkjole (som Bønderne bære); Messeskjorte (en Biskops).

Rock (rak), *n.* Rokkehoved, Rok (som holdtes i Haanden, og hvorfra man spandt Ulden ved en Kugle, som hang nedenunder), Haandten.

Rock (rak), *v.* rokke; vugge; dysse i Søvn; vakle.

Rock (rak), *n.* Klippe, Stenmasse; Klippeblok, Kampesten; *fig.* Klippe (Grundvold, Beskyttelse); S. T. Skjær.

Rock'er (rak'ør), *n.* En som rokker eller vugger; Gænge paa en Vugge eller Gyngestol

Rock'et (rak'et), *n.* Raket.

Rock'et (rak'et), *n.* Aftenstjerne, Viola matronalis (Plante).

Rock'i-ness (rak'i-nes), *n.* Klippefuldhed.

Rock'ing-chair (rak'ing-tjær), *n.* Gyngestol.

Rock'-salt (rak'salt), *n.* Stensalt.

Rock'y (rak'i), *a.* klippefuld; klippedannet; stenhaard, haard.

Rod (rad), *n.* lang tynd Gren, Riskvist, Stud (Es. 11, 1); Stav; Scepter, Spir; Stang (Medestang); Maalestang; Rode (5½ yards); Ris (ogsaa *fig.* om Straf).

Rode (röd), *imp.* & *p. p.* af Ride.

Ro'dent (rö'dent), *a.* gnavende.

Rod'o mont-ade' (rad'ö-mönt-eid'), *n.* Skryderi, Praleri.

Roe (rö), *n.* Rogn; Mælk (i Fiske).

Roe (rö), **Roe'buck** (rö'bak), *n.* Raa, Raabuk.

Ro-ga'tion (rö-ge'sjøn), *n.* Bøn, Litani.

Rogue (rög), *n.* Skurk, Bedrager; Skalk, Skjelm (i mild Betydning og i Spøg).

Rogu'er-y (rög'ør-i), *n.* Skurkestreger, Skjelmsstykker *pl.*

Rogu'ish (rög'isj), *a.* nedrig, ærekløs; skjelmsk, skalkagtig.

Roil (røil), *v.* gjøre uklar eller plumret, forplumre; opirre, fortrædige, forbitre; forvirre; trætte.

Roll (röl), *v.* rulle; trille; vælte; omdreje; omvinde, omvikle; vinde, vikle, sno; valse (en Metalplade osv.); tromle; slaa Hvirvel (paa en Tromme); dreje sig; vælte sig; styrte; slingre (om Skibe); *n.* Rullen; Rulle, Valse; Malkekrans; Faldhat; Valk; Stryghold, Strygtræ; sammenrullet Masse, lidet rundt Brød, Franskbrød, Simle; Rulle, Fortegnelse, Liste, Protokol; offentlig Skrivelse, skriftlig Forhandling, Dokument; Aarbog, Krønike; Hvirvel (som slaas paa en Tromme).

Roll'er (röl'ør), *n.* Rulle, Valse; Mangleskok; Tromle, Havetromle; Svøb; Bindsel, Bind; *pl.* svære rullende Bølger *pl.* (uden Vind), Dønning.

Roll'er (röl'ør), *n.* Ellekrage.

Roll'ing-mill (röl'ing-mil), *n.* Valseværk.

Roll'ing-pin (röl'ing-pin), *n.* Bakkelserulle, Kagerulle.

Ro'man (rö'mæn), *n.* Romer; *a.* romersk.

Ro-mance' (rö-mæns'), *n.* Romance; Roman; Eventyr; Opdigtelse, Løgn; *v.* opdigte, lyve.

Ro-man'cer (rö-mæn'sør), *n.* Romandigter; Opdigter.

Ro'man-ism (rö'mæn-ism), *n.* den romersk-katholske Religions Dogmer *pl.*, Romanisme.

Ro'man-ist (rö'mæn-ist), *n.* Papist, Katholik.

Ro-man'tic (rö-mæn'tik), *a.* romantisk, romanagtig; eventyrlig, falsk.

Ro-man'ti-cism (rö-mæn'ti-sism), *n.* Romanticisme, det Romantiske (især om den fantastiske Retning i den nyere franske Literatur).

Rom'ish (röm'isj), *a.* romersk; papistisk, katholsk.

Romp (rɑmp), *n.* kaad, overgiven Pige, vild Tøs; vild støjende Leg; *v.* lege paa en vild støjende Maade.

Romp'ish (rɑmp'ĭsj), *a.* overgiven, vild, kaad.

Rood (rud), *n.* et Længdemaal, Rode (Fjerdepart af en acre); Kors; Frelseren paa Korset.

Roof (ruf), *n.* Tag; (*fig.* Hus); hvælvet Bue, Hvælving; Himmel (paa en Karreet), Ruf; Gane; *v.* forsyne med et Tag, dække; bringe under Tag.

Roof'less (ruf'lĕs), *a.* uden Tag, uden Ly.

Rook (ruk), *n.* Raage, Blaaraage, Kornkrage; *fig.* En som forener sig med andre for at stjæle eller bedrage, falsk Spiller, Bedrager; Præst; *v.* rane, stjæle, bedrage.

Rook (ruk), *n.* Taarn (i Skakspil); *v.* rokere.

Rook'er-y (ruk'ŏr-ĭ), *n.* Yngleſted for Raager, Raage-Lund; *fig.* Røverhule, Røverrede (om et ſlemt Rabolag; Underordnedes Bolig i Kaſerner).

Room (rum), *n.* Rum, Plads; Sted; Værelſe, Stue, Kammer; *fig.* Anledning, Lejlighed, Mulighed.

Room'i-ness (rum'ĭ-nĕs), *n.* Rummelighed.

Room'y (rum'ĭ), *a.* rummelig.

Roost (rust), *n.* det hvorpaa en Fugl ſidder, naar den ſover, Hønſeſtige, Pind eller Stang, Hvileſted; Søvn, Hvile (Fuglenes); Hvileſted, Leje (jvf. Perch); *v.* ſætte ſig til Hvile, ſove ſiddende (om Fugle).

Roost'er (rust'ŏr), *n.* Hane (ſom Herre paa Pinden).

Root (rut), *n.* Rod, (ogſaa *fig.* om: Stamord; Rodtal; førſte Oprindelſe eller Aarſag); den nederſte Del, Fod, Bund; Stamfader; faſt Bopæl; dybt Indtryk; *pl.* (for flower —s), Blomſter i Urtepotter *pl.*; *v.* ſlaa Rødder; rodfæſte (ogſaa *fig.*); rode (om Svin); rydde.

Root'let (rut'lĕt), *n.* liden Rod; Rodtrevl.

Rope (rōp), *n.* Reb, Toug, Line; Strikke; Snor; en Række af Ting, ſom hænge paa en Snor (— of onions, Løgknippe, Løgreve); *pl.* Tarme, Indvolde *pl.* (af en Fugl); *v.* trække ſig i Traade (om ſejge Vædſker), være klæbrig; holde tilbage (forhindre en Vedbeløbshest fra at vinde Løbet).

Rope'-dan'cer (rōp'dăn'ſør), *n.* Linedanſer.

Rope'-mak-er (rōp'mĕk-ør), *n.* Rebſlager.

Rope'-walk (rōp'wɑk), *n.* Rebervbane.

Rope'-yarn (rōp'järn), *n* ſpundet Hampegarn; Kabelgarn.

Rop'i-ness (rōp'ĭ-nĕs), *n.* klæbrig eller ſejg Beſkaffenhed.

Rop'y (rōp'ĭ), *a.* klæbrig, ſejg.

Roq'ue-laur (rɑk'wĕ-lôr), *n.* Rejſekappe, Regnkappe (for Børn).

Ro'ral (rō'rĕl), *a.* dugget, dugvaad, fugtig.

Ro'sa-ry (rō'så-rĭ), *n.* Roſenbed; Roſenkrans, Paternoſterbaand.

Rose (rōs), *n.* Roſe; roſedannet Sløjfe; Bruſe (paa en Vandkande); Appelſin.

Ro'se-ate (rō'sĭ-ĕt), *a.* Roſen-; roſenfarvet.

Rose'-bud (rōs'bŭd), *n.* Roſenknop.

Rose'ma-ry (rōs'må-rĭ), *n.* Rosmarin (Plante).

Ro-sette' (rō-sĕt'), *n.* Roſette (en Sirat eller Sløjfe i Form af en Roſe); et Slags rød Farve (forhen kaldet Roset).

Rose'-wa-ter (rōs'wɑ-tør), *n.* Roſenvand.

Rose'-wood (rōs'wud), *n.* Roſenved, Roſentræ (kaldet efter Veddets Lugt); Paliſander.

Ros'in (rɑs'ĭn), *n.* Harpix (iſær i ſtørknet faſt Tilſtand); Øl eller anden Drik (til Spillemændene); *v.* beſtryge med Harpix, harpixere.

Ro'si-ness (rō'zi-nēs), *n.* rosenrød Farve, Rosenfarve.
Ros'in-y (rɑs'in-i), *a.* harpixagtig.
Ros'ter (rɑs'tər), *n.* T. Plan eller Tabel over Officerers militære Pligter, Kommando-Liste.
Ros'tral (rɑs'trəl), *a.* som hører til et Næb; snabelagtig.
Ros'trum (rɑs'trəm), *n.* Næb; Snabel (paa de Gamles Skibe); noget der har Form af et Næb eller en Snabel.
Ro'sy (rō'zi), *a.* som ligner en Rose i Skjønhed, Farve eller Lugt, Rosen-, rosenrød; rosedannet.
Rot (rɑt), *v.* raadne, forraadne; bringe til at raadne, fordærve; *n.* Raaddenskab (i Træ); et Slags Faaresyge (i Faarenes Lever); Vrøvl; ubehagelig, unyttig Ting, Skidt.
Ro'ta-ry (rō'tå-ri), *a.* omløbende, som drejer sig om (som et Hjul).
Ro'tat-ed (rō'teit-ed), *a.* omdrejet; T. hjuldannet (Krone).
Ro-ta'tion (rō-tei'sjən), *n.* Omdrejning; Kredsløb; Omskiftning, Omgang, Afvexling.
Ro'ta-tive (rō'tå-tiv), *a.* som løber rundt.
Ro'ta-to-ry (rō'tå-tō-ri), *a.* som løber rundt, omløbende.
Rote (rōt), *n.* et Slags Lire; mekanisk Færdighed, Ramse; *v.* lære paa Ramse; gaa frem efter Omgang.
Rot'ten (rɑt'tn), *a.* raadden; fordærvet; forfalden, brøstfældig; *fig.* troløs, falsk.
Rot'ten-ness (rɑt'tn-nēs), *n.* Raaddenhed.
Ro-tund' (rō-tənd'), *a.* rund, kredsdannet.
Ro-tun'da (rō-tən'då), *n.* Rundbygning, Rotunde.
Ro-tund'i-ty (rō-tənd'i-ti), *n.* Rundhed.
Ro-tun'do (rō-tən'dō), *n.* Rundbygning, Rotunde.
Roue (rų-ei'), *n.* udsvævende Person. [Vellystning.
Rouge (rųsj), *a.* rød; *n.* Rødt; rød Sminke; *v.* sminke; sminke sig.
Rough (rəf), *a.* ru, ujævn, skrubbet, knudret; ubehagelig (for Smagen, Øret, Synet, for Sindet eller Følelsen), skurrende, skarp; raa, barsk; krap (om Søen); grov, udannet, heftig, støjende, plump; stormfuld, haard (om Vejret).
Rough'-cast (rəf'kåst), *v.* danne i det Grove, gjøre det første Udkast til; bedække eller overstryge med grov Kalk; *n.* Kalk blandet med grovt Grus.
Rough'-draw (rəf'drɑ), *v.* gjøre det første Udkast, skitsere.
Rough'en (rəf'n), *v.* gjøre ujævn eller ru; blive ujævn.
Rough'-hew (rəf'hjų), *v.* tilhugge grovt; udkaste flygtig.
Rough'ly (rəf'li), *ad.* paa en raa eller grov Maade.
Rough'ness (rəf'nēs), *n.* ru Beskaffenhed, Ujævnhed; Raahed, Barskhed, Grovhed; Skarphed; Strenghed, Heftighed; Stormen.
Rough'-shod (rəf'sjɑd), *a.* skarpstoet, skjærpet.
Rounce (rauns), *n.* Pressebengel.
Round (raund), *a.* rund; afrundet; velklingende; flydende; aaben, oprigtig, ligefrem; rask, hurtig, anselig; *ad.* rundt omkring, overalt; *prp.* rundtom, omkring.
Round (raund), *n.* Rundkreds, Cirkel, Sphære; Omløb, Kredsløb; fuldt Glas; Runddans; Rundsang; Volte.
Round (raund), *v.* runde; afrunde; gaa rundt om; gjøre velklingende; blive rund; gaa rundt; rundere.
Round'a-bout (raund'å-baut'), *a.* & *ad.* rundt omkring; udstrakt, vidtløftig; ikke ligefrem, indirekt; *n.* Vidtløftighed, Omsvøb; Drejegynge, Rundgynge, Karrusel; et Slags Overfrakke.
Round'e-lay (raund'i-lei'), Rundsang; Runddans.
Round'-head (raund'hed), *n.* Rund-

hoved (et Spottenavn paa en Puritaner i Cromwells Dage, fordi hans Haar var klippet rundt).

Round'-house (raund'haus), *n.* Politifængsel; S. T. Hytte, Kabys.

Round'ish (raund'isj), *a.* rundagtig.

Round'ly (raund'li), *a.* rundagtig; *ad.* i en rund Skikkelse; rask, hurtig; rentud, ligefrem (om: at tale); alvorlig, eftertrykkelig.

Round'ness (raund'nes), *n.* Rundhed; Runding; Aabenhed, Ligefremhed.

Round'-rob'in (raund'rqb'in), *n.* Kreds-Underskrift (af Flere, saa at man ikke kan opdage, hvem der først har underskrevet), Petition eller Andragende med Underskrifterne i Kreds.

Rouse (raus), *v.* opvække, vække; opmuntre; opjage; opvaagne, vækkes.

Rout (raut), *n.* Sammenløb af støjende Mennesker, Opløb, larmende Hob; stort udvalgt Selskab, stort Aftenselskab; Nederlag; forvirret Flugt; *v.* bringe i Forvirring eller Uorden, adsprede.

Route (ryt eller raut), *n.* Vej; Rejse, Route, Rute.

Rou-tine' (rü-tin'), *n.* sædvanlige Gang eller Løb (en Forretnings osv.), Færdighed, Øvelse, Routine.

Rove (röv), *v.* lade gaa igjennem en Aabning eller et Øje (som Traad der spindes); (skotsk) karte (Uld eller Bomuld) i Tøjer; *n.* Tøje; Klinkeplade.

Rove (röv), *v.* strejfe om, vandre om, sværme om; gjennemstrejfe.

Rov'er (röv'ør), *n.* Røver, Sørøver; Omstrejfer, Omvandrer; ustadigt, letsindigt Menneske; et Slags Pil; at rovers, paa Lykke og Fromme, hen i Vejret, paa Slump.

Row (rö), *n.* Række, Rad; Række Huse, Gade.

Row (rau), *n.* Spektakel, Støj, Optøjer *pl.*; *v.* skjende støjende.

Row (rö), *v.* ro; *n.* Roning; Rotur.

Row'el (rau'el), *n.* liden Ring (f. Ex. i en Mile); Hjul (i en Spore); en liden Rulle af Silke eller Haar til at holde et Saar aabent, Haarsime; *v.* anbringe en Sime.

Row'en (rau'en), *n.* Stubjord (som man lader ligge til efter Mikkelsdag, for at det affaldne Korn kan opvoxe til Græsning), Eftergræsning.

Row'er (rö'ør), *n.* En som ror; Sluproer; *pl.* S. T. Fartøjsfolk.

Roy'al (røi'el), *a.* kongelig; *fig.* ædel, berømt; herlig, prægtig; *n.* tredie Takke (paa en Hjorts Horn); Soldat af første Infanteriregiment; liden Mørser (til en Bombe af 5½ Tommers Kaliber); S. T. Bovenbramsejl.

Roy'al-ist (røi'el-ist), *n.* Royalist, Kongeligsindet.

Roy'al-ly (røi'el-li), *ad.* kongelig, paa en kongelig Maade.

Roy'al-ty (røi'el-ti), *n.* Kongeværdighed; Tegn paa kongelig Værdighed; kongelig Forrettighed, Regale.

Rub (røb), *v.* rubbe, gnide; rive, skure, viske, skrabe, slibe, pudse; trykke, trænge; hindre, standse; skubbe sig; *n.* Gnidning; Ujævnhed, Knold, Knort; Hindring, Vanskelighed, Knude.

Rub'ber (røb'bør), *n.* En som river eller gnider; det hvormed man gnider; Visker, Viskeklud, Visk (India rubber, Viskelæder); grov Fil; Hvæssesten; Robber (i Kortspil); *fig.* Rivning, Strid, Kamp.

Rub'bish (røb'bisj), *n.* Ros, Grus (af gamle Bygningsmaterialer), Bygningsgrus, Murgrus; blandet Masse; Affald, Snavs.

Ru'bi-cund (ry'bi-kønd), *a.* rødlig, rød (som af Drikfældighed).

Ru'bied (ry'bid), *a.* rubinrød.

Ru'ble (ry'bl), *n.* Rubel (russisk Sølvmyn, saa meget som 2 Kr. 84 Øre).

Ru'bric (ry'brik), *n.* Rubrik (i en Bog, da Overskriften forhen blev

trykt med røde Bogstaver); trykt Anvisning (i liturgiske Bøger); *a.* mærket eller skrevet med Rødt; *v.* mærke med Rødt, betegne med røde Bogstaver.

Ru'bric-al (ry'brik-ĕl), *a.* rubriceret.

Ru'bric-ate (ry'brik-eit), *v.* mærke med Rødt.

Ru'by (ry'bi), *n.* Rubin; Rødme; noget som er rødt; Finne, Filipens, rød Blegn.

Ruc-ta'tion (røk-te'sjøn), *n.* Ræben, Opstød.

Rud'der (rød'dør), *n.* S. T. Ror.

Rud'di-ness (rød'di-nĕs), *n.* Rødladenhed, Rødhed.

Rud'dy (rød'di), *a.* rødladen, rødmusset, rød (især om sund Ansigtsfarve).

Rude (ryd), *a.* raa, ru, simpel, ikke bearbejdet; grov, ujævn; uvidende, udannet, ubehøvlet, grov, plump; uhøflig, haard, barsk, ubarmhjærtig; heftig; uforfinet, ukunstlet.

Rude'ly (ryd'li), *ad.* se Rude.

Rude'ness (ryd'nĕs), *n.* Raahed, Grovhed, Plumphed, Uhøflighed; Uvidenhed; Vankundighed; Heftighed, Voldsomhed, Barskhed.

Ru'di-ment (ry'di-mĕnt), *n.* første raa Begyndelse, Grundlag, Rudiment; *pl.* Begyndelsesgrunde *pl.*

Ru'di-ment'al (ry'di-mĕnt'ĕl), *a.* som hører til Begyndelsesgrundene, første, Begyndelses-.

Rue (ry), *n.* Rude (Plante).

Rue (ry), *v.* angre, fortryde, sørge over.

Rue'ful (ry'føl), *a.* bedrøvelig, sørgelig; sorgfuld.

Ruff (røf), *n.* Pibestrimmel, Pibekrave, kruset Halskrave (som fordum brugtes); Noget som er kruset, foldet eller rynket; Fold; Stikken med Trumf (i Kortspil); Brushane (Fugl, Hunnen kaldes Reeve); Horke (Fisk); *v.* bringe i Uorden, forvirre; stikke med Trumf.

Ruff (røf), *v.* (skotsk) klappe og trampe; *n.* Klappen og Trampen (Bifaldstegn); Trommehvirvel.

Ruf'fian (røf'jĕn eller røf'fi-ĕn), *n.* vildt uordentligt Menneske, brutal Karl, Umenneske, Barbar; Røver; Morder, Snigmorder.

Ruf'fian-ism (røf'jĕn-ism eller røf'fi-ĕn-ism), *n.* Brutalitet, dyrisk Raahed.

Ruf'fle (røf'fl), *v.* kaste uordentlig sammen, sammenskrabe; forkrølle; bringe i Uorden, forvirre; bringe ud af Fatning, berøve det gode Lune; overrumple; folde, kruse; bruse (som en Fugl med Fjedrene); blive urolig; flagre; *n.* Noget som er i Uorden, som er forkrøllet; Noget som skurrer; Opbrusning, Gjæring, Larm, Strid, Tumult; kruset Linned (til Pynt); Mansket, Haandkruse; Hvirvel (paa Trommen, som Honør).

Ru'fous (ry'føs), *a.* rævrød, lys gulagtig brunrød, rød.

Rug (røg), *n.* grovt uldent nopret Tæppe eller Dækken, Rejsetæppe; Kamintæppe (foran Kaminen).

Rug (røg), *v.* (skotsk) rykke, rive; plyndre.

Rug'ged (røg'gĕd), *a.* ru, ujævn, knudret, skrubbet; laadden; ikke net, uordentlig, pjusket; skurrende; vranten, sur; raa, uvenlig, brutal, barsk; heftig, stormende.

Rug'ged-ly (røg'gĕd-li), *ad.* se Rugged.

Rug'ged-ness (røg'gĕd-nĕs), *n.* Ujævnhed, knudret Beskaffenhed; Raahed.

Ru'in (ry'in), *v.* ruinere, ødelægge, fordærve; forføre, gjøre ulykkelig, styrte i Fordærvelse; *n.* Forfald, Ødelæggelse, Undergang; Ruin, Levning; Fordærvelse, Ulykke.

Ru'in-ous (ry'in-øs), *a.* forfalden, brøstfældig; ødelæggende, fordærvelig.

Ru'in-ous-ly (ry'in-øs-li), *ad.* ødelæggende, fordærvelig.

Rule (ryl), *n.* Herredømme, Styrelse,

Regjering; Regel; Reglement, Forskrift; Ordensregel; Lineal, Retholt; Tommestok; *v.* regjere, beherske, styre; bestemme eller indrette (som efter en Regel); forsyne med Linier, liniere; herske (over, over).

Rul'er (ry̆l'ør), *n.* Regent, Hersker, Styrer; Bestyrer; Lineal, Retholt.

Rum (røm), *n.* Rum (Spiritus).

Rum (røm), *a.* (forhen:) fin, god, rigtig, kostelig; (nu:) middelmaadig, daarlig, tvivlsom, underlig, selsom, sær (i Adfærd eller Udseende).

Rum'ble (røm'bl), *v.* rumle, buldre, drøne; *n.* Rumlen; Bagsæde, Tjenersæde.

Ru'mi-nant (ry̆'mĭ-nënt), *a.* drøvtyggende; *n.* Drøvtygger.

Ru'mi-nate (ry̆'mĭ-neït), *v.* tygge Drøv; gruble; gruble over, eftertænke.

Ru mi-na'tion (ry̆'mĭ-neï'sjøn), *n.* Drøvtygning; Grublen, Eftertænkning.

Rum'mage (røm'mëdsj), *v.* gjennemsøge, gjennemrode, rumstere; søge; S. T. rydde op i (Lasten, for at gjøre Plads til mere Gods); *n.* Gjennemroden, Rumsteren; Uro.

Ru'mor (ry̆'mør), *n.* Rygte; *v.* udsprede.

Rump (rømp), *n.* Rumpe (Enden af Rygbenet hos Dyr; i Foragt om Bagdelen hos Mennesker); Lend, Lendestykke; Gump, Stjert; *v.* vende (En) Ryggen.

Rum'ple (røm'pl), *n.* Rynke, Fold (uordentlig, og uvilkaarlig foraarsaget); *v.* forkrølle.

Run (røn), *v.* [*imp.* RAN eller RUN; *p. p.* RUN] rende, løbe; rinde, flyde, strømme; udgyde Materie, flyde, vædske; smelte; strække sig, løbe, gaa (have en vis Retning); have et vist Indhold, lyde; være i Omløb; være almindelig antaget, gjelde; lade rende eller løbe; lade flyde; drive, stikke, jage; styrte; vove, sætte paa Spil; indsmugle (ufortoldede Varer); *n.* Renden, Løben; Løb; Tilløb; Bevægelse; Flyden; Tonefald, Cadence; Fremskridt, Vej, Distance; Varighed, vedvarende Held; almindelig Mening; Skrigen (imod noget, against); Fremgangsmaade, Maade; Slags, Art; Overdrev, Græsgang (i Australien).

Run'a-gate (røn'å-geït), *n.* Renegat, Frafalden, Overløber.

Run'a-way (røn'å-ueï), *n.* Flygtning, Desertør.

Run'dle (røn'dĭ), *n.* Trin (rundt Tværtræ i en Stige); Skive (som drejer sig om en Axel).

Rung (røng), ringede, ringet, *imp.* & *p. p.* af Ring; *n.* S. T. Bundstok; Trin (paa en Stige).

Run'ner (røn'nør), *n.* Løber (jvf. Loafer); Sendebud, Bud; Opdagelsesbetjent (nu Detective); Veddeløber; hurtig voxende Plante; svøbeformig Stængel; Løber (øverste Mølleste); Gjænge, Med (paa en Slæde); S. T. Mantel (et Toug).

Run'net (røn'nët), se Rennet.

Runt (rønt), *v.* (skotsk) springe, hoppe; fare afsted.

Runt (rønt), *n.* et Slags smaat Kvæg (i Skotland og Wales); Vantrivning (om Dyr og Planter); gammel, udtæret Kone.

Runt (rønt), *n.* (skotsk) Stamme (af et Træ); haard Stængel, Stok (Kaalstok); Hale; Knold (liden Person).

Ru-pee' (rü-pï'), *n.* Rupi (ostindisk Sølvmynt, af Værdi 1 Kr. 68 Øre).

Rupt'ure (røpt'jür), *n.* Brydning, Sprængning; Brud, Bræk; Fredsbrud; Uenighed, Tvedragt, Splid; Brok; *v.* bryde, brække, sprænge; briste, springe.

Ru'ral (ry̆'rël), *a.* landlig, Land-; paa eller fra Landet.

Ruse (ry̆s), *n.* List, Snedighed, Kunstgreb.

Rush (røsj), *n.* Siv (Plante); *fig.* ringe Ting, Døjt.

Rush (røsj), *v.* ruse, fare afsted (hastig og voldsomt), ile, styrte, storme; *n.* Fremstyrten, Fremfaren, stormende Anfald.

Rush'-light (røsj'lait), *n.* en Lampe, eller et Lys, hvis Væge er gjort af Marven af Siv, et Slags Natlys.

Rush'y (røsj'i), *a.* sivfuld; gjort af Siv, Siv-.

Rusk (røsk), *n.* let haard Kage eller Tvebak.

Russ (røs eller rüs), *a.* russisk; *n.* Russer.

Rus'set (røs'sĕt), *a.* rødbrun; grov, hjemmegjort; *n.* Bondedragt; et Slags Æble; *v.* farve rødbrun, give et rødbrunt Skjær.

Rus'set-ing (røs'sĕt-ing), *n.* et Slags Æble.

Rus'sia (røs'jå), *n.* Rusland.

Rus'sian (røs'jĕn), *a.* russisk; *n.* Russer; russisk Sprog; Russisk.

Rust (røst), *n.* Rust, Er; Skimmel; Rust (i Korn); *fig.* Sløvhed, Svækkelse (af Uvirksomhed); *v.* ruste, rustne; erre; gjøre rusten eller erret; *fig.* hentære ved Uvirksomhed; sløves.

Rus'tic (røs'tik), *a.* som hører til Landet, som er paa eller fra Landet; bondeagtig, grov, plump, raa; ukunstlet, ligefrem, ærlig, enfoldig; simpel; *n.* Landboer, Bonde; T. ru eller ujævnt Murværk (som Efterligning af Naturen).

Rus'tic-ate (røs'tik-eit), *v.* bo paa Landet; sende paa Landet, bortvise for en Tid fra Universitetet, relegere.

Rus'ti-ca'tion (røs'ti-kei'sjøn), *n.* Ophold paa Landet, Landliv; Bortvisning, Relegation (for en vis Tid).

Rus-tic'i-ty (røs-tis'i-ti), *n.* landlig Beskaffenhed, Simpelhed; Plumphed, Raahed.

Rust'i-ness (røst'i-nĕs), *n.* rusten eller erret Tilstand.

Rus'tle (røs'l), *v.* rasle (som Silke eller tørre Blade).

Rust'y (røst'i), *a.* rusten, forrusten, erret; harsk; *fig.* gnaven, surmulet; opsætsig.

Rut (røt), *n.* Hjulspor, Spor (af en Vogn); Ridse (i Metal); afstukket Mærke; *v.* gjøre Spor i (en Vej); afridse, afstikke (med en Spade); bedække.

Rut (røt), *n.* Brunst, Parrelyst, Parring; *v.* være i Brunst; være parrelysten.

Ruth (ruth), *n.* Medlidenhed, Barmhjærtighed; Sorg, Elendighed.

Ruth'less (ruth'lĕs), *a.* ubarmhjærtig, haard, grusom.

Ruth'less-ly (ruth'lĕs-li), *ad.* paa en haard, ubarmhjærtig Maade.

Rut'ty (røt'ti), *a.* med mange Hjulspor.

Rye (rai), *n.* Rug; en Sygdom hos Falke.

Ry'ot (rai'øt), *n.* **Fæster eller Forpagter (i Hindostan).**

S.

Sab'a-oth (sæb'å-ath eller så-bei'ath), *n.* Zebaoth.

Sab'ba-ta'ri-an (sæb'bå-tei'ri-ĕn), *n.* En som strengt helligholder Sabbaten; Sabbatarianer; *a.* som angaar Sabbatarianerne (en Gren af Baptisternes Sekt, som helligholder Lørdagen).

Sab'bath (sæb'bæth), *n.* Sabbat; *fig.* Hviledag.

Sab-bat'ic (sæb-bæt'ik), **Sab-bat'ic-al** (sæb-bæt'ik-ĕl), *a.* som hører til Sabbaten; Hvile-.

Sa'ber (sei'bør), se Sabre.

Sa'bi-an (sei'bi-ĕn), *n.* Sabier, Sabæer (Tilhænger af en oprindelig persisk Sekt).

Sa'ble (sei'bl), *n.* Sobel (Dyr); Sobelskind; *a.* sort, mørk.

Sa'bre (sei'bør), *n.* Sabel (et Sværd med en bred, svær Klinge, som er tyk

paa Bagen og lidt bøjet mod Enden), Paalæst; *v.* hugge eller saare med en Sabel, nedsable.

Sac (sæk), *n.* (se Sack); T. Sæk, f. Ex. lachrymal —, Taaresæk.

Sac'cha-rine (sæk'kå-rin), *a.* sukkeragtig, Sukker-.

Sac'er-do'tal (sæs'ør-dō'tĕl), *a.* præstelig.

Sack (sæk), *n.* Sæk, Pose; tre engelske Skjepper *pl.* (jvf. Bushel); Blusekjole; Taske, Lomme; *v.* komme i en Sæk eller i Sække; give Afskjed, jage bort.

Sack (sæk), *v.* plyndre (en med Storm indtaget By); *n.* Indtagelse med Storm, Plyndring.

Sack'but (sæk'bøt), *n.* et Slags Trompet, Basun.

Sack'cloth (sæk'klaṯh), *n.* Sækkelærred, Sækketøj.

Sac'ra-ment (sæk'rå-mĕnt), *n.* Sakrament; Alterens Sakrament.

Sac'ra-ment'al (sæk'rå-mĕnt'ĕl), *a.* sakramental, Sakrament-.

Sa'cred (sei'krĕd), *a.* hellig; helliget; indviet; ubrødelig.

Sa'cred-ly (sei'krĕd-li), *ad.* helligt, ubrødeligt.

Sa'cred-ness (sei'krĕd-nĕs), *n.* Helligheд.

Sa-crif'ic (så-krif'ik), *a.* Offer-, som hører til Ofring.

Sac'ri-fice (sæk'ri-fais), *v.* ofre; opofre.

Sac'ri-fice (sæk'ri-fais), *n.* Ofring; Offer; Opofrelse; Salg under Prisen, Tab.

Sac ri-fi'cial (sæk'ri-fish'ĕl), *a.* ofrende; Offer-.

Sac'ri-lege (sæk'ri-lĕdsj), *n.* Kirkeran; Vanhelligelse.

Sac'ri-le'gious (sæk'ri-lid'jøs), *a.* skyldig i Kirkeran; vanhellig, gudsbespottelig; ryggesløs.

Sac ri-le'gious-ly (sæk'ri-lid'jøs-li), *ad.* paa en vanhellig eller gudsbespottelig Maade.

Sac'ris-tan (sæk'ris-tĕn), *n.* Klokker.

Sac'ris-ty (sæk'ris-ti), *n.* Sakristi.

Sad (sæd), *a.* bedrøvet, sorgfuld, tungsindig, melankolsk; sørgelig, ynkelig; ubehagelig, slem, besværlig.

Sad'den (sæd'dn), *v.* gjøre fast eller tung; bedrøve, gjøre tungsindig; gjøre mørk; blive bedrøvet.

Sad'dle (sæd'dl), *n.* Sadel; S. T. Klampe; *v.* lægge Sadel paa; *fig.* belæsse.

Sad'dler (sæd'dlør), *n.* Sadelmager.

Sad'dler-y (sæd'dlør-i), *n.* Sadelmagerarbejde; Materiale dertil.

Sad'dle-tree (sæd'dl-tri), *n.* Sadeltræ, Sadelbom.

Sad'du-cee (sæd'djü-si), *n.* Sadducæer.

Sad'ly (sæd'li), *ad.* med Sorg; tungsindig; paa en sørgelig Maade, slemt, alvorlig.

Sad'ness (sæd'nĕs), *n.* Bedrøvelse, Sorg; Tungsindighed; Alvorlighed, Alvor.

Safe (seif), *a.* sikker; paalidelig; uskadt, i god Behold; vel forvaret; *n.* sikkert Gjemme, Kiste; Madskab, Flueskab.

Safe'-con'duct (seif'kan'døkt), *n.* sikker Lejde, Bedækning af Vagt; Lejdebrev, Pas.

Safe'guard (seif'gärd), *n.* Beskyttelse, Sikkerhed; Bedækning af Vagt, sikker Lejde; Lejdebrev, Pas; et Slags Overskjørt (som Damer brugte naar de rede).

Safe'ly (seif'li), *ad.* sikkert, paa en tryg Maade.

Safe'ty (seif'ti), *n.* Sikkerhed; god Behold, sikker Forvaring.

Safe'ty-pin (seif'ti-pin), *n.* Sikkerhedsnaal.

Safe'ty-valve (seif'ti-vælv), *n.* T. Sikkerhedsventil (ved Dampmaskiner).

Saf'fron (sæf'frøn), *n.* Safran (Plante); Safran (Farvestof); *a.* safrangul; *v.* farve med Safran.

Sag (sæg), *v.* segne, synke; forsage; S. T. sætte i Læ; betynge.

Sa-ga'cious (så-gei'shøs), *a.* grand-

seende, som sanser fikkert; med fin Lugt (om Hunde); skarpsindig; snild, klog.

Sa-ga'cious-ly (så-gē'sjøs-lt), *ad.* skarpsindigt, paa en klog eller forstandig Maade.

Sa-gac'i-ty (så-gæs'i-tt), *n.* Grandseenhed, fin eller skarp Lugt; Skarpsindighed; Klogskab, Snildhed.

Sag'a-more (sæg'å-mör), *n.* Hersker, Høvding (hos Indianerne i Amerika); en Saft (af en ubekjendt Plante).

Sage (seidsj), *n.* Salvie.

Sage (seidsj), *a.* vis, klog, forstandig; *n.* Vis, Filosof.

Sage'ly (seidsj'lt), *ad.* viselig, klogt.

Sag'it-tal (sædj'it-tel), *a.* som hører til eller ligner en Pil, piledannet.

Sa'go (sei'gö), *n.* Sago.

Said (sed), sagde, sagt, *imp.* & *p. p.* af Say.

Sail (seil), *v.* sejle; *fig.* svømme; svæve; besejle, befare; *n.* Sejl; Skib, Sejler; Skibe *pl.*; Sejltur; *fig.* Vinge.

Sail'-cloth (seil'klath), *n.* Sejldug.

Sail'-loft (seil'laft), *n.* Sejlloft.

Sai'lor (sei'lør), *n.* Sømand, Matros.

Sail'-yard (seil'järd), *n.* Raa.

Saint (seint), *n.* hellig Person (the —s, *pl.* i Bibelen: de Hellige); Helgen; En af de Hellige, skinhellig Person; *v.* gjøre til Helgen, kanonisere.

Saint'ed (sein'ted), *a.* hellig, gudfrygtig; helliget; forklaret, salig.

Saint'-like (seint'laik), *a.* som en Hellig, hellig.

Saint'ly (seint'lt), *a.* & *ad.* hellig; som en Helgen.

Sake (seik), *n.* Sag; Aarsag, Anledning, Skyld.

Sal (sål), *n.* T. Salt.

Sal'a-ble (sei'å-bl), *a.* som kan sælges, affættelig, som gaar godt.

Sal'a-ble-ness (sei'å-bl-nes), *n.* Affættelighed, god Afgang eller Affætning.

Sa-la'cious (så-lei'sjøs), *a.* vellystig, gejl.

Sal'ad (sæl'ed), *n.* Salat.

Sal'a-man der (sæl'å-mæn'dør), *n.* Salamander; et Slags Jernkolbe til at riste Kjødskiver i; Gadegjøgler (som æder Ild osv.).

Sal'a-ried (sæl'å-rid), *a.* som faar Lønning, gageret.

Sal'a-ry (sæl'ä-rt), *n.* Lønning, aarlig Løn, Gage; *v.* bestemme Løn for, give fast Løn.

Sale (seil), *n.* Salg; Affætning; Auktion.

Sal'e-ra'tus (sæl'i-rei'tøs), *n.* Saleratus.

Sales'man (seils'mæn), *n.* Sælger, Handelsbetjent, Handelsrejsende; Kvæghandler; En som sælger færdigsyede Klæder.

Sa'li-ent (sei'lt-ent), *a.* springende, fremspringende.

Sal'i-fi a-ble (sæl'i-fai'å-bl), *a.* saltdannende.

Sal'i-fy (sæl'i-fai), *v.* forvandle til Salt.

Sa-line' (så-lain' eller sei'lain), *a.* saltagtig, salt.

Sa-li'va (så-lai'vå), *n.* Spyt.

Sa-li'val (så-lai'vel), **Sal'i-va-ry** (sæl'i-vå-rt), *a.* som hører til Spyttet, Spytte-.

Sal'i-vate (sæl'i-veit), *v.* rense ved Spyttekur, salivere.

Sal'i-va'tion (sæl'i-vei'sjøn), *n.* Spyttekur, Salivation.

Sal'low (sæl'lö), *a.* gul, gusten, gulbleg.

Sal'low-ness (sæl'lö-nes), *n.* Gustenhed, gusten Bleghed.

Sal'ly (sæl'lt), *v.* (ofte med out eller forth), gjøre et Udfald, fare ud; *n.* Udfald (fra et belejret Sted); Rejse, Udflugt, Udvandring; pludselig Ytring, Udbrud, Indfald; vild Lystighed, Letsindighed, Raadhed.

Sal'ly-port (sæl'lt-pört), *n.* Udfaldsport; S. T. Udgangsport (paa Brandere, hvorigjennem Mandskabet retirerer).

Sal ma-gun'di (sæl'må-gøn'dt), *n.*

Salmagundi (en Blanding af hakket Kjød og Sild, med Olie, Eddike, Peber og Løg), Sildesalat.
Sal'mon (sæm'øn), *n.* Lax.
Sa-loon' (så-lu̯n'), *n.* stor Sal, Salon; Udskjenkningssted, Knejpe.
Sal'si-fy (sæl'sĭ-fĭ), *n.* porrebladet Gjedeskjæg.
Salt (sa̤lt), *n.* Salt; Saltkar (forhen stort og ofte smukt formet); *fig.* Smag; Vittighed; Matros, Ulk; *pl.* Salt (som Medicin), engelsk Salt (for: Epsom salts); *a.* salt; *fig.* bitter; *v.* salte; give (Faar) Salt; afsætte Salt.
Sal-ta'tion (sæl-teĭ'sjøn), *n.* Springen, Hoppen, Dansen; Banken.
Sal'ta-to-ry (sæl'tå-tö-rĭ), *a.* springende, dansende.
Salt'-cel'lar (sa̤lt'sĕl'lĕr), *n.* Saltkar (til Bordet).
Salt'ern (sa̤lt'ørn), *n.* Saltværk.
Salt'ish (sa̤lt'ĭsj), *a.* saltagtig, noget salt.
Salt'ness (sa̤lt'nĕs), *n.* Salthed; salt Smag.
Salt-pe'ter (sa̤lt-pï'tør), } *n.* Sal-
Salt-pe'tre (sa̤lt-pï'tør), } peter.
Sa-lu'bri-ous (så-lju̯'brĭ-øs), *a.* sund, gavnlig for Helbreden.
Sa-lu'bri-ty (så-lju̯'brĭ-tĭ), *n.* Sundhed.
Sal'u-ta-ry (sæl'jü-tå-rĭ), *a.* sund, gavnlig for Sundheden; frelsende.
Sal'u-ta'tion (sæl'jü-teĭ'sjøn), *n.* Hilsen.
Sa-lu'ta-to-ry (så-lju̯'tå-tö-rĭ), *a.* hilsende.
Sa-lute' (så-lju̯t'), *v.* hilse; behage, tilfredsstille; kysse; T. salutere; *n.* Hilsen; Kys; T. Salut (ved Skud eller ved at præsentere Gevær).
Sal'va-ble (sæl'vå-bl), *a.* som kan bevares, som kan frelses eller blive salig.
Sal'vage (sæl'vĕdsj), *n.* Bjergning; Bjergeløn.
Sal-va'tion (sæl-veĭ'sjøn), *n.* Frelse, Saliggjørelse, Salighed.
Salve (säv), *n.* Salve; *fig.* Hjælpemiddel, Hjælp; Ros, Smiger; *v.* læge, kurere; hjælpe, raade Bod paa.
Sal'ver (sæl'vør), *n.* Præsenter-Bakke eller -Tallerken (sædvanlig af ædelt Metal).
Sal'vo (sæl'vö), *n.* Forbehold, Undtagelse; Undskyldning, Udflugt; Salve (militær Hilsen ved Æresskud).
Same (seĭm), *a.* samme.
Same'ness (seĭm'nĕs), *n.* fuldkommen Lighed, Enshed, Identitet; Ensformighed.
Sa'mi-el (seĭ'mĭ-ĕl), *n.* Samum (en dræbende Vind i Afrika).
Samp (sæmp), *n.* Majs-Grød med Mælk.
Sam'phire (sæm'fair eller sæm'før), *n.* Hav-Krithme (Plante, hvis Blade spises som Salat).
Sam'ple (sæm'pl), *n.* Prøve (af Noget), Mønster; Exempel; *v.* fremstille eller tage Prøver (af Varer som ere til Salg).
Sam'pler (sæm'plør), *n.* Mønster; Navneklud.
San'a-ble (sæn'å-bl), *a.* helbredelig, lægelig.
San'a-tive (sæn'å-tĭv), *a.* helbredende, lægende.
San'a-to-ry (sæn'å-tö-rĭ), *a.* lægende, helbredende, sund.
Sanc'ti-fi-ca'tion (sængk'tĭ-fĭ-keĭ'sjøn), *n.* Helligggjørelse; Indvielse.
Sanc'ti-fi'er (sængk'tĭ-fai'ør), *n.* Helliggjører.
Sanc'ti-fy (sæng'tĭ-fai), *v.* helliggjøre; hellige; sikre.
Sanc'ti-mo'ni-ous (sængk'tĭ-mō'nĭ-øs), *a.* hellig; skinhellig.
Sanc'ti-mo-ny (sængk'tĭ-mö-nĭ), *n.* Hellighed; Skinhellighed.
Sanc'tion (sængk'sjøn), *n.* Stadfæstelse, Bekræftelse, Sanktion; *v.* bekræfte, stadfæste.
Sanc'ti-ty (sængk'tĭ-tĭ), *n.* Hellighed; helligt Væsen, Hellig.
Sanct'u-a-ry (sængkt'jü-å-rĭ), *n.* hel-

ligt Sted, Helligdom (ogsaa om det Allerhelligste, Hebr. 13, 11); Fristed, Tilflugtssted; Tilflugt, Beskyttelse.

Sand (sænd), *n.* Sand; *pl.* Sandørken; Sandbanke, Sandrevle, Sandgrund; *v.* bestrø med Sand; drive paa Sandgrund.

San'dal (sæn'dĕl), *n.* Sandal; Tøffel (Pavens og Prælaters).

San'dal-wood (sæn'dĕl-wud), *n.* Sandeltræ (et rødt Farvetræ, ogsaa til Røgelse).

Sand'i-ness (sænd'ı-nĕs), *n.* sandet Beskaffenhed.

San'di-ver (sæn'dı-vər), *n.* Glasgalle (Skum af smeltet Glas).

Sand'stone (sænd'stōn), *n.* Sandsten.

Sand'wich (sænd'wıtsj), *n.* fint skaaret sammenlagt Smørrebrød med Kjød imellem, pent Stykke Smørrebrød; *fig.* en Mand bærende paa Ryggen og Brystet et Bræt med Avertissement; Noget som er mellem to Gjenstande af en anden Art; *v. fig.* lægge eller stille imellem to Gjenstande af en anden Art.

San'dy (sæn'dı), *a.* sandet, sandig; af Sand, Sand-; af sandagtig Farve; rødhaaret.

Sane (sein), *a.* sund, karsk, rask, ved sin fulde Samling.

Sang (sæng), sang, *imp.* af Sing.

Sang-froid (sang-frwa'), *n.* Koldblodighed, Kulde, Ligegyldighed.

San-guif'er-ous (sæn-gıf'ər-ŏs), *a.* blodførende, Blod-.

San'gui-fy (sæn'gwı-fai), *v.* frembringe eller danne Blod.

San'gui-na-ry (sæn'gwı-nā-rı), *a.* blodgjerrig, blodtørstig, blodig.

San'guine (sæng'gwin), *a.* blodrig, fuldblodig; sanguinsk, fyrig, livlig; tillidsfuld.

San'guine-ly (sæng'gwin-lı), *ad.* blodrig; paa en sanguinsk eller munter Maade.

San-guin'e-ous (sæn-gwin'ı-ŏs), *a.* blodrig; som udgjør Blodet, Blod-.

San'he-drim (sæn'hı-drim), *n.* Synedrium, Sanhedrin (det høje jødiske Raad).

Sa'ni-es (sei'nı-ĭs), *n.* tynd Materie (af Saar).

Sa'ni-ous (sei'nı-ŏs), *a.* flydende med tynd Materie.

San'i-ta'ri-um (sæn'ı-tei'rı-ŏm), *n.* Hospital for Rekonvalescenter, Opholdssted for Svagelige (ogsaa: Sanatorium).

San'i-ta-ry (sæn'ı-tā-rı), *a.* som bevarer Helbreden, Sundheds-.

San'i-ty (sæn'ı-tı), *n.* Sundhed; sund Forstand, Sjælens sunde Tilstand.

Sank (sængk), sank, *imp.* af Sink.

San'scrit (sæn'skrıt), } *n.* Sanskrit
San'skrit (sæn'skrıt), } (Hindouernes gamle Sprog).

Sap (sæp), *n.* Saft (i Planter).

Sap (sæp), *v.* undergrave, underminere; anlægge Løbegrave, sappere; gaa hemmelig frem; *n.* Løbegrav, underjordisk Gang, Sappe.

Sap'id (sæp'ıd), *a.* velsmagende.

Sa-pid'i-ty (sā-pid'ı-tı), *n.* Smag, behagelig Smag.

Sa'pi-ence (sei'pı-ĕns), *n.* Visdom (ironisk).

Sa'pi-ent (sei'pı-ĕnt), *a.* vis, klog.

Sap'less (sæp'lĕs), *a.* saftløs; udtørret, kraftløs, gammel.

Sap'ling (sæp'ling), *n.* ungt Træ, ung Plante.

Sap'o-na'ceous (sæp'ō-nei'shŏs), *a.* sæbeagtig; sæbet.

Sa-pon'i-fy (sā-pon'ı-fai), *v.* forvandle til Sæbe.

Sa'por (sei'pər), *n.* Smag.

Sap'o-rif'ic (sæp'ō-rıf'ık), *a.* som giver Smag eller gjør velsmagende.

Sap'phic (sæf'ık), *a.* sapphisk (om en Versart).

Sap'phire (sæf'air eller sæf'ər), *n.* Sapphir (blaa Ædelsten).

Sap'phir-ine (sæf'ər-in), *a.* af Sapphir, som ligner Sapphir.

Sap'py (sæp'pi), *a.* saftig, saftfuld; *fig.* ung; blød, svag, barnagtig, fjantet.
Sap'sa-go (sæp'så-gö), *n.* grøn Alpeost.
Sar'a-band (sär'å-bænd), *n.* Sarabande (en spansk Dans).
Sar'casm (sär'kæsm), *n.* bidende Spot eller Vittighed, Spydighed, Sarkasme.
Sar-cas'tic (sär-kæs'tik), } *a.*
Sar-cas'tic-al (sär-kæs'tik-ël), } bidende, bitter, haanlig, sarkastisk.
Sar-cas'tic-al-ly (sär-kæs'tik-ël-li), *ad.* paa en spydig eller sarkastisk Maade.
Sarce'net (särs'nët), *n.* tyndt Taft.
Sar-coph'a-gous (sär-kof'å-gøs), *a.* kjødædende.
Sar-coph'a-gus (sär-kof'å-gøs), *n.* Sarkofag (Sten-Ligkiste).
Sar-don'ic (sär-dgn'ik), *a.* sardonisk, tvungen, krampeagtig, haanlig, bitter (om Latter og Smil).
Sar'do-nyx (sär'dö-niks), *n.* Sardonyx (hornbrun Ædelsten).
Sar'sa-pa-ril'la (sär'så-på-ril'lå), *n.* Sassaparille (Plante).
Sash (sæsj), *n.* Vinduesramme; Vindue (som er til at skyde op og ned); *v.* forsyne med saadanne Vinduer.
Sash (sæsj), *n.* Livbaand, Bælte; Skjærf.
Sas'sa-fras (sæs'så-fræs), *n.* Sassafrastræ.
Sat (sæt), sad, *imp.* af Sit.
Sa'tan (sei'tën), *n.* Satan, Djævel.
Sa-tan'ic (så-tæn'ik), } *a.* sata-
Sa-tan'ic-al (så-tæn'ik-ël), } nisk, djævelsk.
Satch'el (sætsj'il), *n.* Taske, liden Pose eller Randsel (som Skolebørn bruge).
Sate (seit), *v.* mætte; fylde, overfylde.
Sat'el-lite (sæt'il-lait), *n.* Drabant, Biplanet; Følgesvend, lydig Tjener.
Sa'ti-ate (sei'sji-eit), *v.* mætte; fylde, overfylde.
Sa'ti-ate (sei'sji-ët), *a.* mættet, mæt; [overfyldt.
Sa-ti'e-ty (så-tai'i-ti), *n.* Mæthed; Mættelse; Overfyldelse, Vækelhed.
Sat'in (sæt'in), *n.* Atlask.
Sat'in-et' (sæt'in-ët'), *n.* Satinet (tyndt Atlask).
Sat'ire (sæt'air eller sæt'ør), *n.* Satire.
Sa-tir'ic (så-tir'ik), } *a.* sati-
Sa-tir'ic-al (så-tir'ik-ël), } risk.
Sa-tir'ic-al-ly (så-tir'ik-ël-li), *ad.* paa en spottende Maade.
Sat'ir-ist (sæt'ir-ist), *n.* Satiriker.
Sat'ir-ize (sæt'ir-ais), *v.* satirisere, spotte, gjøre latterlig.
Sat is-fac'tion (sæt'is-fæk'sjøn), *n.* Fyldestgjørelse, Tilfredsstillelse; Tilfredshed, Fornøjelse; Fyldest, Oprejsning, Erstatning.
Sat is-fac'to-ri-ly (sæt'is-fæk'tö-ri-li), *ad.* tilfredsstillende, paa en fyldestgjørende Maade.
Sat'is-fac'to-ry (sæt'is-fæk'tö-ri), *a.* tilfredsstillende, fyldestgjørende.
Sat'is-fi'er (sæt'is-fai'ør), *n.* En som gjør Fyldest eller tilfredsstiller.
Sat'is-fy (sæt'is-fai), *v.* gjøre Fyldest; fyldestgjøre, tilfredsstille, gjøre tilfreds; erstatte; mætte; overbevise.
Sa'trap (sei'træp eller sæt'ræp), *n.* Satrap (Statholder i Persien).
Sat'u-ra-ble (sæt'jü-rå-bl), *a.* mættelig.
Sat'u-rate (sæt'jü-reit), *v.* mætte, fylde (lade et Legeme indsuge eller optage saa meget af et andet som det kan).
Sat u-ra'tion (sæt'jü-rei'sjøn), *n.* Mættelse.
Sat'ur-day (sæt'ør-dei), *n.* Lørdag.
Sat'urn (sæt'ørn), *n.* Saturnus, Saturn (en Gud; en Planet); T. Bly; sort Farve (i Vaaben).
Sat'ur-na'li-a (sæt'ør-nei'li-å), *n. pl.* Saturnalier *pl.*, Saturnsfest.
Sat'ur-na'li-an (sæt'ør-nei'li-ën), *a.* lystig, fri, overgiven.
Sat'ur-nine (sæt'ør-nain), *a.* mørk, alvorlig, tungsindig (som født under Planeten Saturnus).

Sa'tyr (sei'tir), *n.* Satyr, Skovgud.
Sauce (sɑs), *n.* Dyppelse, Saus, (amerikansk ogsaa om stuvede Urter og Frugter); Noget som pirrer eller hidser; Uforskammethed, Fornærmelse; *v.* krydre; hundse.
Sauce'box (sɑs'bɑks), *n.* fræk, uforskammet Person, næsvis Knegt; Kjæft.
Sau'cer (sɑ'sør), *n.* (oprindelig: en liden rund Sauseskaal); Underkop.
Sau'ci-ly (sɑ'si-li), *ad.* uforskammet; uartigt; paa en næsvis Maade.
Sau'ci-ness (sɑ'si-nes), *n.* Uforskammethed, Næsvished, Uartighed.
Sau'cy (sɑ'si), *a.* fræk, næsvis, uforskammet, trodsig.
Saun'ter (sän'tør), *v.* slentre, drive, gaa og dovne; nøle.
Saun'ter-er (sän'tør-ør), *n.* Ledliggjænger, Dagdriver.
Sau'sage (sɑ'sedsj), *n.* Pølse.
Sav'a-ble (sei'å-bl), *a.* som kan frelses.
Sav'age (sæv'edsj), *a.* vild, utæmmet; udannet, raa; barbarisk, grusom; *n.* Vild, Barbar.
Sav'age-ly (sæv'edsj-li), *ad.* vildt; barbarisk.
Sav'age-ness (sæv'edsj-nes), *n.* Vildhed; Raahed, Grumhed.
Sav'age-ry (sæv'edsj-ri), *n.* vild Vært; Vildhed, Barbari.
Sa-van'na (så-væn'nå), *n.* stor aaben Slette eller Eng (i Amerika).
Save (seiv), *v.* redde; frelse, befri (fra noget Ondt); bevare; spare; ikke tabe eller spilde, benytte, iagttage, gribe (den belejlige Tid); være en Besparelse, være besparende; *prp.* & *ad.* undtagen, uden.
Sav'ing (sei'v'ing), *a.* sparsommelig, sparsom; *ad.* undtagen, uden; *n.* Besparelse; Noget som er sparet, *pl.* Sparepenge *pl.*; Undtagelse.
Sav'ings-bank (sei'v'ings-bængk), *n.* Sparekasse, Sparebank.
Sav'ior (sei'v'jør), *n.* Frelser (Kristus).
Sav'iour (sei'v'jør), se Savior.
Sa'vor (sei'vør), *n.* Smag; Lugt, Duft; i Skotland ogsaa: Salvelse (i Prædiken); *v.* have (en vis) Smag eller Lugt; smage eller lugte (med Velbehag); *fig.* have Udseende (af), tyde (paa, of); finde Smag i, sanse (Matth. 16, 23).
Sa'vor-i-ness (sei'vør-i-nes), *n.* behagelig Smag eller Lugt, Duft.
Sa'vor-less (sei'vør-les), *a.* uden Smag; smagløs.
Sa'vor-y (sei'vør-i), *a.* velsmagende; vellugtende; behagelig, yndig (i Skotland ogsaa: gudelig, salvelsesfuld); *n.* Saturej (Plante).
Sa-voy' (så-voi'), *n.* Savojkaal.
Saw (sɑ), *n.* Sag, Sav; *v.* sage, save.
Saw (sɑ), *n.* Udsagn, Sætning, Ordsprog, Mundheld; det at bekjende med Trumf (i Whist).
Saw (sɑ), saa, *imp.* af See.
Saw'-mill (sɑ'mil), *n.* Sagmølle, Sagværk, Sagbrug.
Saw'-pit (sɑ'pit), *n.* Saggrube.
Saw'yer (sɑ'jør), *n.* Sagskjærer; *pl.* løsrevne Træstammer.
Sax'i-frage (sæks'i-fredsj), *n.* Stenbræk.
Sax'on (sæks'øn eller sæks'n), *a.* saksisk; *n.* Saxer.
Say (sei), *v.* [*imp.* & *p. p.* SAID] sige, udsige, ytre; fremsige, oplæse, læse (en Rolle, en Lekse, en Messe, en Bøn); siges, hedder (ved Citat, it —s); *n.* Tale, det som En har at sige.
Say (sei), *n.* Soy eller Saye (et Slags uldent Tøj).
Say'ing (sei'ing), *n.* Ytring, Ordsprog; Sentens, Tankesprog.
Scab (skæb), *n.* Skab (hos Faar), Skurv; Roe, Skorpe (paa Saar); elendig, sjofel Person, Sjofelist; En som arbejder for mindre Løn end den fastsatte.
Scab'bard (skæb'børd), *n.* Skede, Kaardeskede; undertiden *fig.* om Personer, der forfremmes ved Kvinde-

protektion, eller uden at have prøvet Tjenestens Alvor; *v.* stikke i Skeden; T. straffe med Slag af Bajonetskeden.

Scab'bed (skæb'bĕd), *a.* skabbet; sjofel, lumpen.

Scab'by skæb'bi), se (Scabbed.

Sca'bi-ous (skē'bi-ŭs), *a.* skabbet, snattet; *n.* Skabiose, Engeknop, Blaaknop (Plante).

Sca'brous (skē'brŭs), *a.* ru, ujævn; knudret, skurrende, umusikalsk.

Scaf'fold (skæf'fŏld), *n.* Skueplads, Tribune (oprejst for en Tid ved enkelte Lejligheder); Stillads (for Bygningsfolk); Skafot, Rettersted; *v.* forsyne med et Stillads; understøtte, stive.

Scaf'fold-ing (skæf'fŏld-ing), *n.* Stillads; løselig oprejst Bygning; Noget som støtter eller opretholder; Materiale til Stillads.

Scagl-io'la (skæl-jō'lå), *n.* Scagliola (en af fint Gips og pulveriseret Selenit kunstig frembragt Sten, hvorpaa Stenmaleri anbringes).

Scal'a-ble (skē'l'å-bl), *a.* bestigelig.

Sca-lade' (skå-lēd'), *n.* Bestormelse ved Hjælp af Stormstiger, Storm, Stormløb.

Scald (skąld), *v.* skolde; *n.* Skoldning, ved Skoldning frembragt Saar.

Scald (skæld), *n.* Skjald.

Scald ((skąld), *a.* skurvet; usæl, elendig.

Scald'–head (skąld'hĕd), *n.* Skurv i Hovedet.

Scald'ic (skæld'ik), *a.* Skjalde-.

Scale (skēl), *n.* Skjæl (f. Ex. i Hovedet); tynd Flise eller Splinte (som skiller sig fra et Legeme); Hammerskjæl; Fiskeskjæl; Skaal, Vægtskaal (oftest: scales, *pl.*); *pl.* T. Schopper *pl.* (til en Hjælm eller Czako); *v.* sætte Skorpe; skjælle; skalle; afskalle.

Scale (skēl), *n.* Stige; gradvis Stigen; Trinfølge, Gradation; Skala (Tonestige; Gradafdeling; Maalestok ved Landkort, Tegninger osv.); Bestormelse ved Stormstiger, Storm; *v.* bestige, klavre op (som ved Hjælp af Stiger).

Sca-lene' (skå-lēn'), *a.* T. skalenist, uligesidet; *n.* T. Skalenum, uligesidet Trekant.

Sca'li-ness (skē'li-nĕs), *n.* Skjællet Beskaffenhed, Skjælbedækning.

Scall'ion (skæl'jŏn), *n.* Chalotte-Løg.

Scal'lop (skąl'lŏp), *n.* Kammusling; rund Takke; *v.* gjøre rundtakket, udskjære i Takker.

Scalp (skælp), *n.* Hoved- eller Pandehud; undertiden: Hovedskal; *v.* trække Huden af Hjerneskallen, skalpere.

Scalp'el (skælp'ĕl), *n.* T. Disfektionskniv, Skalpel.

Scal'y (skē'l'i), *a.* skjællet; skaldækket; nedrig, sjofel, karrig.

Scam'ble (skæm'bl), *v.* bevæge sig ustadig; gramse; være urolig, strejfe omkring; bære sig kejtet ad; skamhugge, skamfere.

Scam'mo-ny (skæm'mö-ni), *n.* Skammonia-Snerle; Skammonium (harpixagtigt Stof, Lægemiddel).

Scamp (skæmp), *n.* Slubbert; Stimand, Røver; Røveri; *v.* overfalde og plyndre (en Rejsende).

Scamp (skæmp), *v.* give knebent Maal; gjøre eller levere fusket og uforsvarligt Arbejde.

Scamp'er (skæmp'ŏr), *n.* skjødesløs Arbejder, Fusker.

Scamp'er (skæmp'ŏr), *v.* løbe, ile, flygte over Hals og Hoved; *n.* hastigt Løb, ilsom Flugt.

Scan (skæn), *v.* skandere (Vers); forske, prøve nøje, betragte nøje.

Scan'dal (skæn'dĕl), *n.* Forargelse, Anstød; Vanære, Vanrygte, Bagtalelse; Skjændsel; *v.* behandle paa en vanærende Maade; bagtale.

Scan'dal-ize (skæn'dĕl-ais), *v.* forarge; give Forargelse; bagtale, omtale ilde.

Scan'dal-ous (skæn'dĕl-ŭs), *a.* for-

argelig, anstødelig; skandaløs, skjændig; vanærende.

Scan'dal-ous-ly (skæn'dĕl-øs-lĭ), *ad.* forargeligt, skjændigt, paa en bagtalende eller vanærende Maade.

Scan'sion (skæn'sjøn), *n.* T. Skansion (jvf. Scan).

Scant (skænt), *a.* knap; sparsom; S. T. skral (om Vinden); *ad.* knap, neppe; *v.* afknappe, indknibe, indskrænke; S. T. skralle.

Scant'i-ly (skænt'ĭ-lĭ), *ad.* knapt, sparsomt.

Scant'i-ness (skænt'ĭ-nĕs), *n.* Knaphed; Vaaholdenhed.

Scant'ling (skænt'ling), *n.* lille Del, lille Stykke; vist Forhold; Mønster, Prøve; Dimension (af Tømmer eller Mursten); smaat Tømmer.

Scant'ly (skænt'lĭ), *ad.* knapt, sparsomt.

Scant'y (skænt'ĭ), *a.* knap, snever; ringe, fattig, tarvelig; karrig, paaholden.

Scape (skeip), *v.* (se Escape), undflyv; undgaa; *n.* Undvigelse, Flugt; Udflugt; Grille, Indfald; vellystig Handling, Udskejelse, Letfærdighed.

Scape (skeip), *n.* T. Skaft (paa visse Planter).

Scape'-goat (skeip'gōt), *n.* Syndebuk.

Scape'-grace (skeip'greis), *n.* udsvævende Person, Svirebroder.

Scap'u-la (skæp'jü-lå), *n.* Skulderblad.

Scap'u-lar (skæp'jü-lør), **Scap'u-lar-y** (skæp'jü-lør-ĭ), *a.* som hører til Skulderbladet; *n.* Skapulier, Skulderklædning (en Munks).

Scar (skär), *n.* Skaar; Skramme, Ar; nøgen Klippe (paa tørt Land); *v.* mærke med en Skramme eller et Ar.

Scarce (skærs), *a.* knap, ikke overflødig; sjelden, ualmindelig.

Scarce (skærs), **Scarce'ly** (skærs'lĭ), *ad.* neppe; med Nød og neppe.

Scar'ci-ty (skær'sĭ-tĭ), *n.* Knaphed, ringe Forraad, Trang; Sjeldenhed.

Scare (skär), *v.* skræmme, forskrække.

Scare'crow (skär'krō), *n.* Fugleskræmsel; Skrækkebillede.

Scarf (skärf), *n.* Skjærf, Axelskjærf, Axelhæng; et Slags Shawl; *v.* kaste eller hænge løselig om; beklæde løselig, hylle.

Scarf (skärf), *v.* laske, skarre (sammenføje Tømmer efter Længden); *n.* Last, Skarring.

Scarf'-skin (skärf'skin), *n.* Overhud, Epidermis.

Scar'i-fi-ca'tion (skær'ĭ-fĭ-kei'sjøn), *n.* Ridsning i Huden, Kopsætning.

Scar'i-fi-ca'tor (skær'ĭ-fĭ-kei'tør), *n.* Kopsætter; et Instrument til at ridse Huden eller kopsætte med; et Slags Harv (til blot at løsne Jordskorpen).

Scar'i-fy (skær'ĭ-fai), *v.* ridse, skarificere, kopsætte.

Scar'la-ti'na (skär'lå-tĭ'nå), *n.* Skarlagensfeber.

Scar-lat'i-nous (skär-læt'ĭ-nøs), *a.* skarlagenrød; hørende til Skarlagensfeber.

Scar'let (skär'lĕt), *n.* Skarlagen (højrød Farve; Tøj eller Dragt af denne Farve); *a.* skarlagenrød, purpurrød.

Scar'let fe'ver (skär'lĕt fi'vør), *n.* Skarlagensfeber.

Scarp (skärp), *n* T. Escarpe, Skraaning; *v.* gjøre skraa eller stejl.

Scath (skæth), *v.* skade, ødelægge; *n.* Skade, Ødelæggelse, Fordærvelse.

Scath'less (skæth'lĕs), *a.* uskadelig.

Scat'ter (skæt'tør), *v.* sprede, udsprede, adsprede, strø; bestrø; spredes.

Scat'ter-ing (skæt'tør-ing), *a.* adspredt; *n.* Spredning; det Adspredte.

Scav'en-ger (skæv'ĕn-djør), *n.* En som skaver, skraber eller renser, Gadefejer, Skarnager.

Scene (sin), *n.* Skueplads, Scene; Dekoration, det som Skuepladsen fo-

reſtiller; Scene, en enkelt Del af en Akt, Optrin, Handling; *fig.* Maleri, Billede, Syn.

Scen'er-y (ſîn'ør-i), *n.* Skuepladſens Indretning, Dekorationer *pl.*; Udſigt, Billede, Syn (en Egns forſkjellige Gjenſtande, ſom fremſtille ſig for Betragteren).

Scen'ic (ſên'ik eller ſî'nik), *a.* ſceniſk, dramatiſk, theatralſk, Theater-.

Scen o-graph'ic-al (ſên'ö-græf'ik-ĕl) *a.* perſpektiviſk.

Sce-nog'ra-phy (ſi-nqg'rå-fi), *n.* perſpektiviſk Tegning, Perſpektiv.

Scent (ſênt), *v.* lugte; fylde med Lugt eller Duft; *fig.* ſpore, mærke; *n.* Lugt (baade om Evnen og om det, ſom lugtes); Duft; *fig.* Spor.

Scent'less (ſênt'lĕs), *a.* uden Lugt; lugtløs.

Scep'ter (ſĕp'tør), ſe Sceptre.

Scep'tic (ſkĕp'tik), *a.* ſkeptiſk, tvivleſyg; *n.* Skeptiker, Tvivler.

Scep'tre (ſĕp'tør), *n.* Scepter, Kongeſpir; *v.* give Scepteret eller Kongemagten.

Sched'ule (ſked'jül), *n.* Seddel; Noget ſom er vedlagt et Hoved-Dokument og til hvilket der i dette henvises; Bilag; Fortegnelſe, Liſte; *v.* optegne paa en Liſte, gjøre en Fortegnelſe over.

Scheme (ſkîm), *n.* Skema, Fremſtilling, Form, Billede, Skikkelſe; Plan, Udkaſt; Anſlag; aſtrologiſk eller mathematiſk Figur; *v.* udkaſte; lægge Planer.

Schem'er (ſkîm'ør), *n.* En ſom lægger Planer; Projektmager.

Schem'ist (ſkîm'iſt), ſe Schemer.

Schism (ſizm), *n.* Deling, Udſtillelſe (iſær i Religionsmeninger), Skisma, Kirkeſplid.

Schis-mat'ic (ſis-mæt'ik), *n.* Skismatiker.

Schis-mat'ic (ſis-mæt'ik), **Schis-mat'ic-al** (ſis-mæt'ik-ĕl), *a.* ſkismatiſk, ſplidagtig; frafalden (fra Kirken).

Schol'ar (ſkɑl'ør), *n.* Diſcipel; En ſom har nydt en videnſkabelig Opdragelſe, ſtuderet Mand, dannet Menneſke; Lærd; Boglærd, Pedant; Stipendiat (ved de engelſke Univerſiteter).

Schol'ar-like (ſkɑl'ør-laik), *a.* ſom en Diſcipel; ſom en Lærd.

Schol'ar-ly (ſkɑl'ør-li), *a.* ſom en Student.

Schol'ar-ship (ſkɑl'ør-ſjip), *n.* Lærdom; videnſkabelig Opdragelſe; en Stipendiats Underhold, Stipendium.

Scho-las'tic (ſkö-læs'tik), *a.* ſkolaſtiſk; ſkolemæſſig; ſpidsfindig.

Scho-las'ti-cism (ſkö-læs'ti-ſizm), *n.* Skolaſticisme, Skolaſtik (i Middelalderen); Pedanteri.

Scho'li-ast (ſkö'li-æſt), *n.* Skoliaſt, Fortolker.

Scho'li-um (ſkö'li-øm), *n.* Note, Anmærkning.

School (ſkul), *n.* Skole; Højſkole, Univerſitet, Akademi, Inſtitut; *v.* underviſe, lære; opdrage; tage i Skole, iretteſætte.

School (ſkul), *n.* Mængde, Stime (af Fiſk).

School'-boy (ſkul'bøi), *n.* Skolegut.

School'-fel low (ſkul'fel'lö), *n.* Skolekammerat.

School'-girl (ſkul'gørl), *n.* Skolepige.

School'-house (ſkul'haus), *n.* Skolehus, Skolebygning.

School'ing (ſkul'ing), *n.* Undervisning; Skoleløn; Iretteſættelſe.

School'-maid (ſkul'meid), *n.* Skolepige.

School'man (ſkul'mæn), *n.* Skolelærd, øvet Disputator; Skolaſtiker.

School'-mas'ter (ſkul'mâs'tør), *n.* Skolemeſter, Skoleholder, Inſtitutbeſtyrer; Tugtemeſter.

School'-mate (ſkul'meit), *n.* Skolekammerat.

Schoon'er (ſkun'ør), *n.* Skonnert (Skib).

Sci-ag'ra-phy (ſai-æg'rå-fi), *n.* T.

Skyggerids, Skyggetegning; Gjennemsnitstegning, Profil; Skiagraphi (den Kunst at bestemme Tiden ved Skyggen eller at forfærdige Solure).

Sci-at'ic (sai-æt'ik), *a.* som hører til eller angriber Hoften, T. iskiadisk.

Sci-at'ic-a (sai-æt'ik-å), *n.* Hofteværk, Gigtsmerte i Hoften, T. Iskias.

Sci'ence (sai'ens), *n.* Viden, Kundskab; Videnskab, Kunst; (specielt) exakte Videnskaber *pl.*

Sci'en-tif'ic (sai'en-tif'ik), **Sci'en-tif'ic-al** (sai'en-tif'ik-el), *a.* videnskabelig.

Scin'til-lant (sin'til-lent), *a.* funklende, tindrende.

Scin'til-late (sin'til-leit), *v.* funkle.

Scin'til-la'tion (sin'til-lei'sjøn), *n.* Funklen; Funke.

Sci'o-lism (sai'ö-lism), *n.* overfladisk Kundskab.

Sci'o-list (sai'ö-list), *n.* Halvlærd.

Sci'on (sai'øn), *n.* Podekvist, Ympe; Pode.

Scir-rhos'i-ty (skir-rgs'i-ti), *n.* Forhærdelse i Kirtlerne.

Scir'rhous (skir'røs), *a.* forhærdet (om Kirtler).

Scir'rhus (skir'røs), *n.* forhærdet Kirtel (Kræft).

Scis'sels (sis'sels), *n.* Spaaner *pl.* (ved Metalarbejder).

Scis'sion (sisj'øn), *n.* Snit; Spaltning.

Scis'sors (sis'sørs), *n. pl.* Sax.

Scis'sure (sisj'ør), *n.* Spalte, Rift, Kløft.

Scle-rot'ic (skli-rgt'ik), *a.* T. haard; *n.* forhærdende eller udtørrende Lægemiddel.

Scoff (skgf), *v.* (sædvanlig med at), spotte, drive Spot med; *n.* Spot.

Scoff'er (skgf'ør), *n.* Spotter.

Scold (skōld), *v.* skjelde, skjende, bruge Mund; skjende paa; *n.* skjendesyg Kvinde.

Scold'ing (skōld'ing), *a.* skjendesyg; *n.* Skjend.

Sconce (skgns), *n.* Skanse, Bolværk; Lysepibe; Lampet; Hoved; Forstand; *v.* mulktere.

Scoop (skyp), *n.* Øseskovl, Hulskovl, Øse; Øsekar; Spatel; flad Ske; et Redskab til at hule med; Slag; *v.* øse; hule, uohule.

Scope (skōp), *n.* Øjemed, Maal; Rum, Spillerum; Udstrækning; Frihed.

Scor-bu'tic (skør-byy'tik), *a.* angreben af Skjørbug, skorbutisk.

Scorch (skgrtsj), *v.* svide; brænde, forbrænde; svides, fortørres.

Score (skōr), *n.* Skaar, Indsnit; Tverstreg (i et Bogstav); Streg (brugt som Taltegn paa en Karvestok); Regning; Gjeld; Grund, Aarsag, Skyld; et Antal af 20, Snes (da man regnede med Karvestokke med tyve Streger); S. T. Skølpning, Fordybning; T. Partitur (i Musik); *v.* betegne ved Indsnit eller ved Streger; sætte paa Regning; tilregne; udsætte eller udskrive i Partitur.

Sco'ri-a (skō'ri-å), *n.* Sinner *pl.*, Metalskum, Skorie, Slagger *pl.*

Sco'ri-fi-ca'tion (skō'ri-fi-kei'sjøn), *n.* Forvandling til Slagger.

Sco'ri-fy (skō'ri-fai), *v.* forvandle til Slagger.

Scorn (skgrn), *v.* foragte, ringeagte, forsmaa; spotte, haane; vise Foragt; *n.* Foragt, Ringeagt, Haan, Spot; Gjenstand for Foragt.

Scorn'er (skgrn'ør), *n.* Foragter; Spotter.

Scorn'ful (skgrn'ful), *a.* spottende, overmodig, haanfuld, haanlig.

Scorn'ful-ly (skgrn'ful-li), *ad.* foragteligt, paa en haanende Maade.

Scor'pi-on (skgr'pi-øn), *n.* Skorpion; Skorpionen (Himmeltegn).

Scot (skgt), *n.* Tilskud, Bidrag; Afgift, Skat; Mængde, Del.

Scot (skgt), *n.* Skotte, Skotlænder; Heftighed, Vrede.

Scotch (skgtsj), *a.* skotsk.

Scotch (skɑtsj), *v.* gjøre smaa Skaar eller Snit i, hakke, snitte; *n.* lidet Skaar eller Indsnit, Hak; *pl.* Ben *pl.*

Scotch'-col'lops (skɑtsj'kɑl'ɑps), *n. pl.* et Slags Kalvekarbonade.

Scot'ti-cism (skɑt'ti-sism), *n.* skotsk Sprogegenhed, Skotisme.

Scot'tish (skɑt'tisj), *a.* skotsk.

Scoun'drel (skaun'drël), *n.* Skurk, Slyngel.

Scoun'drel-ism (skaun'drël-ism), *n.* Nederdrægtighed, Skurkestreg.

Scour (skaur), *v.* skure, gnide; gjøre ren, rense; rense ved Vaskning og Skylning, udvaske, udtvætte; blanke, gjøre glinsende; purgere, rense ved Afføringsmiddel; bruge Afføringsmiddel, laxere; bortskaffe, udslette, tilintetgjøre; fare hurtig forbi, strejfe forbi, gjennemstrejfe, flakke om paa (Søen); løbe, fare, strejfe; gjennemprygle.

Scourge (skördsj), *n.* Svøbe (ogsaa *fig.*), Pisk; Strafferedskab; Straf; Plage; *v.* piske; straffe, tugte; plage.

Scourg'er (skördsj'ør), *n.* En som pisker; Flagellant.

Scout (skaut), *n.* Spejder; Bud, Tjener (i Oxford); *v.* spejde.

Scout (skaut), *v.* udhysse, forkaste; (amerikansk) stikle paa, haane; afvise med Foragt.

Scow (skau), *n.* fladbundet Flodsejler (bruges ogsaa som Pram).

Scowl (skaul), *v.* skjule, se skjevt (til), se surt, se vredt, se mørk ud; *n.* skummelt (vredt, mørkt) Blik, sur Mine.

Scrab'ble (skræb'bl), *v.* kradse, skrabe; klavre; tegne eller skrive krogede Streger; bemale (Papir).

Scrag (skræg), *n.* tyndt magert Stykke; stakkels Skrog, Skind og Ben; Nakke, Hals; *v.* hænge ved Halsen.

Scrag'ged (skræg'ged), *a.* tynd, mager; knortet, knudret, ujævn.

Scrag'gi-ness (skræg'gi-nes), *n.* Magerhed, Tørhed, Tyndhed; Ujævnhed, knudret Beskaffenhed; Indskrumpenhed.

Scram'ble (skræm'bl), *v.* gribe efter, gramse; klavre, klatre; sammenstrabe uordentlig; *n.* Grams, Gramsen, Rift (om, for); Klavren.

Scram'bler (skræm'blør), *n.* En som gramser; Klatrer.

Scrap (skræp), *n.* lidet Stykke, Stump, Lap; Brokke.

Scrap'-book (skræp'buk), *n.* Excerptebog, Bog til Optegnelser, Album.

Scrape (skreip), *v.* skrabe; rense ved at skrabe; kradse; skrabe paa (gnide med en skurrende Lyd); strabe sammen; spille slet paa Violin, gnide; skrabe ud, bukke og skrabe; *n.* Klemme, Knibe, Forlegenhed; Skraben; dybt Buk; tyndt skrabet Smør (paa Brød).

Scrap'er (skreip'ør), *n.* Skraber, Skrabe; Gnier, gjerrig Knark; Birfidler, simpel Spillemand.

Scratch (skrætsj), *v.* kradse, rive; ridse; klø; smøre (skrive eller tegne hurtig og slet); udstryge (en Hests Navn af Listen til et vist Løb), erklære for ugyldig, kassere; *n.* Rift; Ridse; Streg (trukket paa Jorden for at betegne Pladsen til en Nævekamp); Kamp, Strid; kortstudset Paryk; Vinsten (paa Bunden af Kjedler); *pl.* tørt Skab, Muk (paa en Hests Ben).

Scrawl (skrɑl), *v.* krybe (se Crawl).

Scrawl (skrɑl), *v.* kradse, smøre (tegne eller skrive slet); *n.* Kradseri, Smøreri.

Screak (skrïk), *v.* skrige, kvække; *n.* Skrig.

Scream (skrïm), *v.* skrige (af Frygt eller Smerte); *n.* Skrig.

Screech (skritsj), *v.* skrige (skingrende; eller som en Ugle); *n.* Skrig.

Screed (skrïd), *n.* (skotsk) høj skarp Lyd; lang kjedelig Tale.

Screed (skrïd), *n.* Skabelon af Træ (til at danne Karnis).

Screen (skrïn), *n.* Skjerm, Lysеskjerm, Ovnskjerm, Skjermbræt; Skjul, Bedækning; *v.* skjerme, beskjerme, dække, beskytte; skjule.

Screen (skrïn), *n.* grovt Saald, Harpe; *v.* sælde, harpe.

Screw (skrų), *n.* Skrue; *fig.* nærig Person (som udpiner andre), Gnier; Krik; liden Rulle (Røgtobak i Papir); Løn, Salær; *v.* skrue; skrue fast, fæste med en Skrue; forskrue, fordreje, fortrække; tvinge, nøde; presse; undertrykke, udpine.

Screw'-driv-er (skrų'draiv-ør), *n.* Skruetrækker.

Scrib'ble (skrib'bl), *v.* skrive slet, smøre; smøre sammen; *n.* Smøreri.

Scrib'bler (skrib'blør), *n.* slet Forfatter, Smører; Uld-Kradsemaskine (for: Scribbling-machine).

Scrib'bling (skrib'bling), *n.* Smøreri; slet Skrivning.

Scribe (skraib), *n.* Skriver, Afskriver; Skribent; Notarius; Skriftklog (hos Jøderne).

Scribe (skraib), *v.* (hos Tømrere og Snedkere) afridse efter Passer eller Vinkelhage; tilpasse et Stykke Træ til et andet.

Scrimp (skrimp), *a.* kort, knap; *v.* indsnevre; *n.* karrig Person.

Scrip (skrip), *n.* Seddel; en Fortegnelse over Summer, som ere tegnede til et offentligt Laan og som siden slaas til stocks; Obligation; liden Stump, Lap).

Scrip (skrip), *n.* Taske, Pose.

Script (skript), *n.* trykt Efterligning af Haandskrift; en Type i Form af Haandskrift.

Script'ur-al (skript'jür-ël), *a.* bibelsk.

Script'ure (skript'jür), *n.* Skrift; den hellige Skrift, Bibel.

Scrive'ner (skriv'nør), *n.* Pengemægler.

Scrof'u-la (skrqf'jü-lå), *n.* Kirtelsyge; Krop.

Scrof'u-lous (skrqf'jü-løs), *a.* kirtelsyg, skrofuløs.

Scroll (skröl), *n.* Rulle (Papir eller Pergament); raat Udkast; snegledannet Sirat, Snirkel.

Scrub (skrøb), *v.* skrubbe; arbejde haardt; *n.* Skrubbekost, Skrubbe, en liden usel Ting; lave Buske *pl.*, Krat; En som har haardt Arbejde og lever usselt, Sjouer; (skotsk) Skrubhøvl.

Scrub'by (skrøb'bi), *a.* ringe, usel, forkrøblet.

Scru'ple (skrų'pl), *n.* Tvivl, Betænkelighed, Skrupel; en liden Vægt, Skrupel (⅓ Drachme eller ⅓ Kvintin); *fig.* Ubetydelighed, lidt; *v* gjøre sig Betænkeligheder, tage i Betænkning, gjøre sig Samvittighed af.

Scru'pu-los'i-ty (skrų'pjü-las'i-ti), *n.* Samvittighedsfuldhed, Betænkelighed, Ængstelighed; stor Forsigtighed.

Scru'pu-lous (skrų'pjü-løs), *a.* samvittighedsfuld, betænkelig, ængstelig, skrupuløs; forsigtig, varsom; egensindig.

Scru'pu-lous-ly (skrų'pjü-løs-li), *ad.* paa en samvittighedsfuld Maade; meget forsigtigt, ængsteligt.

Scru'ti-nize (skrų'ti-nais), *v.* forske; udforske, undersøge, prøve.

Scru'ti-ny (skrų'ti-ni), *n.* Forsken, Undersøgelse; Prøve eller Undersøgelse af Stemmerne (ved Valget af et Medlem til Parlamentet); *v.* udforske, undersøge.

Scru-toire' (skrü-twqr'), *n.* Skrivebord, Skrivepult, Sekretær.

Scud (skød), *v.* skyde Fart, løbe, ile, flyve; gjennemfare; S. T. lendse; *n.* liden Drivsky, Stormsky.

Scuf'fle (skøf'fl), *n.* forvirret Strid, Slagsmaal, Haandmæng, Tummel, Trængsel; *v.* kives og slaas, klamres.

Scuf'fler (skøf'flør), *n.* En som yppер Klammeri; Hyppeplov.

Scull (skøl), *n.* Hjerneskal; Hoved; Dødningehoved.

Scull (skøl), *n.* liden Baad eller Jolle (som roes af een Mand); Haand-

aare; *v.* vrikke (en Baad frem med en Aare agter); ro.

Scull'er-y (skŭl'ŭr-ĭ), *n.* det Sted, hvor Bord- og Kjøkkentøj afvaskes og hensættes, Vaskers.

Scull'ion (skŭl'jŭn), *n.* Opvaskerpige eller -Kone; Kjøkkendreng.

Sculpt'or (skŭlpt'ŭr), *n.* Billedhugger, Billedskærer.

Sculpt'ure (skŭlpt'jür), *n.* Billedhuggerkunst, Billedskjærerkunst; Gravørkunst (se Engraving); Billedhuggerarbejde, Billedskjærerarbejde; *v.* udhugge, udskjære; stikke, gravere (se Engrave).

Scum (skŭm), *n.* Skum; Metalskum; *fig.* Affkum, Udskud; *v.* skumme, afskumme.

Scup'per (skŭp'pŭr), *n.* S. T. Spygat.

Scurf (skŭrf), *n.* Skurv, Roe, Skorpe; Skjæl (af Huden); Jord eller Snavs (som klæber sig paa Overfladen); *fig.* usel, sjofel Person.

Surf'i-ness (skŭrf'ĭ-nĕs), *n.* skjællet Beskaffenhed.

Scurf'y (skŭrf'ĭ), *a.* som har Roe eller Skorpe, skurvet, skabbet, skjællet

Scur'rile (skŭr'rĭl), *a.* naragtig, pudserlig, skurril; simpel, gemen, spøgefuld paa en grov Maade; haanlig.

Scur-ril'i-ty (skŭr-rĭl'ĭ-tĭ), *n.* gemene Narrestreger *pl.*, grov Spøg, grov Bebrejdelse.

Scur'ril-ous (skŭr'rĭl-ŭs), *a.* se Scurrile.

Scur'ril-ous-ly (skŭr'rĭl-ŭs-lĭ), *ad.* haanligt, paa en spottende eller grov Maade.

Scur'vi-ly (skŭr'vĭ-lĭ), *ad.* nedrig, paa en gemen Maade.

Scur'vy (skŭr'vĭ), *a.* skurvet, skabbet; beladt med Skjørbug, skorbutisk; *fig.* nedrig, slet, sjofel, gemen; usel, elendig; *n.* Skjørbug.

Scutch'eon (skŭtsj'ŭn), *n.* Vaabenskjold, Familievaaben.

Scu'ti-form (skjŭ'tĭ-fŏrm), *a.* skjoldannet.

Scut'tle (skŭt'tl), liden Luge i et Skibs Dæk), Kvartluge; *v.* hugge eller bore Huller (i et Skib); boae isænk.

Scut'tle (skŭt'tl), *v.* ile eller løbe bort; *n.* hurtig Gang, Spring.

Scym'e-tar (sĭm'ĭ-tĕr), *n.* tyrkisk Sabel (kort og krum).

Scythe (saidh), *n.* Le; *v.* meje, hugge.

Sea (sī), *n.* Sø, Hav; Sø, Bølgegang, Bølge; *fig.* Strøm, stor Mængde, Storme *pl.*

Sea'-board (sī'bōrd), *n.* Strandbred; *ad.* fralands.

Sea'-born (sī'bŏrn), *a.* født af eller i Havet, frembragt af Havet.

Sea'-breeze (sī'brĭs), *n.* Søvind (o: Vind som blæser fra Søen mod Land).

Sea'-coast (sī'kōst), *n.* Søkyst.

Sea'-cow (sī'kau), *n.* Søko.

Sea'-far-er (sī'fâr-ŭr), *n.* Søfarende.

Sea'-far-ing (sī'fâr-ĭng), *a.* søfarende.

Sea'-fight (sī'fait), *n.* Søslag.

Sea'-girt (sī'gŭrt), *a.* omgivet af Havet.

Sea'-green (sī'grĭn), *a.* søgrøn.

Sea'-horse (sī'hŏrs), *n.* Søhest (Fisk).

Seal (sīl), *n.* Sæl, Robbe, Sælhund, Kob.

Seal (sīl), *n.* Segl; Signet; *pl.* Omvendte *pl.*; *v.* forsegle; besegle, bekræfte; tillukke (med, up); gjøre fast; mærke med et Stæmpel; sætte Segl (paa, unto).

Seal'ing-wax (sīl'ĭng-wăks), *n.* Segllak, Lak, Seglvox.

Seam (sīm), *n.* Søm; Sammenføjning, Sutur; langt Ar, Skramme; Aare eller tyndt Lag af Erts, Kul osv. (i en Grube); S. T. Naad (i et Sejl; i Dæk og Klædning); *v.* sømme; sy sammen; sammenføje; mærke med et langt Ar eller en Skramme.

Sea'man (ſi'mæn), *n.* Havmand; Sømand.
Sea'man-ship (ſi'mæn-ſjip), *n.* Sømandſkab.
Seam'less (ſim'lès), *a.* uden Søm.
Seam'stress (ſim'ſtrès), *n.* Sømmerſke, Sypige, Sykone.
Sea'-pie (ſi'pai), *n.* Strandſkade.
Sea'-port (ſi'pört), *n.* Søhavn.
Sear (ſir), *a.* tør, ikke grøn mere; *v.* tørre; ſvide, brænde.
Search (ſörtsj), *v.* ſøge, forſke, gjøre Underſøgelſe; efterſe, gjennemſøge; prøve, ranſage; udforſke; ſondere (et Saar); *n.* Søgen; Underſøgelſe; Stræben, Beſtræbelſe.
Search'er (ſörtsj'ør), *n.* Søger, Underſøger, Prøver; Ligſynsmand; Toldbetjent (ved Skibe); T. Krabſer (til Kanoner).
Sear'ed-ness (ſir'ëd-nës), *n.* tørret eller fortørret Tilſtand; *fig.* Følesløshed.
Sea'-room (ſi'rym), *n.* rum Sø.
Sea'-shore (ſi'ſjör), *n.* Søkyſt, Kyſt.
Sea'-sick (ſi'ſik), *a.* ſøſyg.
Sea'-sick-ness (ſi'ſik-nës), *n.* Søſyge.
Sea'side (ſi'ſaid), *n.* Strandkant, Strandbred.
Sea'son (ſi'sn), *n.* Aarstid, paſſende eller rette Tid; nogen Tid, Tidlang, Tid; Brøndtid, Saiſon, Skueſpiltid, Frugttid; Krydderi, noget ſom giver Smag; *v.* gjøre ſtikket (til noget), vænne, øve, hærde; tørre, lade tørres (om Træ); krydre, give Smag; formilde, gjøre behagelig; blande eller forſætte (med noget); blive ſtikket; tørres (om Træ); ſmage eller lugte (af noget).
Sea'son-a-ble (ſi'sn-å-bl), *a.* belejlig, paſſende.
Sea'son-a-bly (ſi'sn-å-bli), *ad.* ſe Seasonable.
Sea'son-ing (ſi'sn-ing), *a.* Krydren; Krydderi, noget ſom giver Smag.
See'-weed (ſi'uïd), *n.* Kløvertare; Tang (Havgræs).
Sea'-wor-thy (ſi'uör-dhi), *a.* ſødygtig (om Skibe).
Seat (ſit), *n.* Sæde; Stol, Bænk; Højſæde; Beliggenhed, Stilling, Plads; Opholdsſted; Bolig; Reſidens, Sæde; Landſted; *v.* ſætte, bringe til Sæde; anviſe et Sæde eller en Plads; ſtille, beklæde med Myndighed; ſtille eller ſætte faſt, befæſte.
Sea'ward (ſi'uörd), *a.* & *ad.* mod Søen, ſøværts.
Se-ba'ceous (ſi-bei'ſjøs), *a.* ſom beſtaar af Tælle.
Se'cant (ſi'kënt), *a.* T. ſkjærende; *n.* Sekant.
Se-cede' (ſi-ſid'), *v.* unddrage ſig, trække ſig ud (af en Sag), fraſkille ſig, udtræde.
Se-ced'er (ſi-ſid'ør), *n.* En ſom unddrager ſig; Separatiſt.
Se-ces'sion (ſi-ſësj'øn), *n.* Unddragelſe, Bortfjernelſe, Fraſkillelſe, Udtræden (f. Ex. af et Kirkeſamfund).
Se-clude' (ſi-kljud'), *v.* udelukke, fraſkille, afſondre.
Se-clu'sion (ſi-klju'ſjøn), *n.* Udelukkelſe, Afſondring; Enſomhed.
Sec'ond (ſek'ønd), *a.* anden (i Orden efter den førſte); næſte (med Henſyn til Værd); ringere; *n.* En ſom ſtaar bi, Hjælper; Sekundant; Sekund; T. Sekund (i Muſik); *v.* følge eller lade følge efter; ſtaa bi, hjælpe, underſtøtte.
Sec'ond-a-ri-ly (ſek'ønd-å-ri-li), *ad.* i anden Grad; dernæſt.
Sec'ond-a-ry (ſek'ønd-å-ri), *a.* af anden Klaſſe, ſekundær; underordnet; laant, ikke oprindelig; *n.* Underordnet; Tilforordnet, Delegeret.
Sec'ond-hand (ſek'ønd-hænd), *n.* Beſiddelſe efter den førſte Ejer, at — hand, paa anden Haand; *a.* ikke ny, ſom har været brugt før; brugt; ſom efterligner andre; ſom ikke er oprindelig, laant.
Sec'ond-ly (ſek'ønd-li), *ad.* for det andet, dernæſt.

Sec'onds (sĕk'ŏndz), *n. pl.* ringere Sort Mel.

Se'cre-cy (sī'krĭ-sĭ), *n.* Hemmelighed; Tausheb; Ensomhed.

Se'cret (sī'krĕt), *a.* hemmelig, skjult; ensom; taus; *n.* Hemmelighed; skjult Panser; *pl.* Skambele *pl.*

Sec're-ta-ry (sĕk'rĭ-tā-rĭ), *n.* Sekretær; Skriver; Chef (for et Departement).

Sec're-ta-ry-ship (sĕk'rĭ-tā-rĭ-shĭp), *n* Sekretærs Embede, Sekretariat.

Se-crete' (sĭ-krēt'), *v.* lægge til Side, skjule; T. afsondre.

Se-cre'tion (sĭ-krē'shŭn), *n.* Afsondring (af Vædsker); T. det Afsondrede.

Se'cret-ly (sī'krĕt-lĭ), *ad.* hemmeligt, paa en skjult eller hemmelig Maade.

Se'cre-to-ry (sī'krĭ-tō-rĭ), *a.* afsondrende, Afsondrings-.

Sect (sĕkt), *n.* Sekt, særegent Troes-Samfund.

Sec-ta'ri-an (sĕk-tē'rĭ-ĕn), *a.* sekterisk; *n.* Tilhænger af en Sekt, Sekterer.

Sec-ta'ri-an-ism (sĕk-tē'rĭ-ĕn-ĭsm), *n.* Sekteri, Sektvæsen.

Sec'ta-rist (sĕk'tā-rĭst), } *n.* Til-
Sec'ta-ry (sĕk'tā-rĭ), } hænger af en Sekt, Sekterer; Tilhænger.

Sec'tile (sĕk'tĭl), *a.* T. som kan skjæres eller skrabes (om nogle Mineraler, f. Ex. Fedtstenen).

Sec'tion (sĕk'shŭn), *n.* Opskjæring, Aabning, Sektion; Afsnit, Afdeling; Gjennemsnit; Del (af en Bog, et Land); (amerikansk) Stykke Land paa 640 acres.

Sec'tion-al (sĕk'shŭn-ĕl), *a.* som hører til en Sektion.

Sect'or (sĕkt'ŏr), *n.* T. Sektor (et Kredsudsnit; et Instrument).

Sec'u-lar (sĕk'jŭ-lŏr), *a.* hundredaarig, som indtræffer een Gang i hundrede Aar; timelig, verdslig, ikke aandelig, ikke hellig; ikke bundet ved Ordens-Løfte; *n.* verdslig Person, Lægmand; en Gejstlig som ikke er bunden ved Kloster- eller Ordens-Regler.

Sec'u-lar'i-ty (sĕk'jŭ-lăr'ĭ-tĭ), *n.* Verdslighed.

Sec'u-lar-ize (sĕk'jŭ-lŏr-aĭz), *v.* gjøre verdslig, inddrage (Klostre eller gejstligt Gods), sekulariſere.

Sec'u-lar-ness (sĕk'jŭ-lŏr-nĕs), *n.* Verdslighed.

Se-cure' (sĭ-kjŭr'), *a.* sikker; tryg, rolig, sorgløs; vis (paa, of); *v.* gjøre sikker, sikre, bevare, bringe i Sikkerhed, betrygge; forsikre.

Se-cure'ly (sĭ-kjŭr'lĭ), *ad.* se Secure.

Se-cur'i-ty (sĭ-kjŭr'ĭ-tĭ), *n.* Sikkerhed; Tryghed; Borgen, Kaution, Pant.

Se-dan' (sĭ-dăn'), *n.* Bæreſtol, Portechaiſe.

Se-date' (sĭ-dēt'), *a.* sat, rolig, stadig, stille.

Se-date'ly (sĭ-dēt'lĭ), *ad.* paa en simpel eller sat Maade.

Se-date'ness (sĭ-dēt'nĕs), *n.* Roligheb.

Sed'a-tive (sĕd'ă-tĭv), *a.* beroligende, lindrende; *n.* beroligende eller smerteſtillende Lægemiddel.

Sed'en-ta-ri-ness (sĕd'ĕn-tă-rĭ-nĕs), *n.* Stilleſidden, stilleſiddende Liv.

Sed'en-ta-ry (sĕd'ĕn-tă-rĭ), *a.* stilleſiddende; ubevægelig, uvirkſom, sløv.

Sedge (sĕdj), *n.* Star, Stærgræs; Siv, Rør.

Sedg'y (sĕdj'ĭ), *a.* bevoxet med Star; rørgroet, sivfuld.

Sed'i-ment (sĕd'ĭ-mĕnt), *n.* Bundfald.

Sed'i-ment'a-ry (sĕd'ĭ-mĕnt'ă-rĭ), *a.* som hører til eller beſtaar af Bundfald.

Se-di'tion (sĭ-dĭsj'ŏn), *n.* Opſtand, Oprør.

Se-di'tious (sĭ-dĭsj'ŏs), *a.* oprørſk.

Se-duce' (sĭ-djŭs'), *v.* forføre, forlokke, forlede.

Se-du'cer (sĭ-djŭ'sŏr), *n.* Forfører, Forførerſke.

Se-du'ci-ble (sĭ-djŭ'sĭ-bl), *a.* som lader ſig forføre.

Se-duc'tion (sĭ-dŭk'shŏn), *n.* Forførelse.
Se-duc'tive (sĭ-dŭk'tĭv), *a.* forførisk.
Se-duc'tive-ly (sĭ-dŭk'tĭv-lĭ), *ad.* se Seductive.
Se-du'li-ty (sĭ-dju'lĭ-tĭ), *n.* stadig Flid, Strøbsomhed, Ufortrødenhed.
Sed'u-lous (sĕd'jŭ-lŭs), *a.* flittig, arbejdsom, strøbsom; ufortrøden.
Sed'u-lous-ly (sĕd'jŭ-lŭs-lĭ), *ad.* flittigt, strøbsomt, paa en arbejdsom Maade.
See (sĭ), *n.* Bispesæde; Bispestol, Bispedømme.
See (sĭ), *v.* [*imp.* SAW; *p. p.* SEEN] se; se hos sig, modtage (Besøg); se til, besøge; følge, ledsage (En hjem, til Vognen osv.); *i.* se!
Seed (sĭd), *n.* Sæd, Frø; *fig.* Afkom, Slægt; *v.* gaa i Frø; bære Frø; kaste Frø; saa.
Seed'–bud (sĭd'bŭd), *n.* Frugtknude.
Seed'–cake (sĭd'kēk), *n.* Kummenskage.
Seed'ling (sĭd'lĭng), *n.* Plante opelsket af Frø.
Seeds'man (sĭdz'mĕn), *n.* Saamand, Sædemand; Frøhandler.
Seed'–time (sĭd'taim), *n.* Saatid.
Seed'–ves'sel (sĭd'vĕs'sĕl), *n.* Frugtgjemme, Frødække.
Seed'y (sĭd'ĭ), *a.* fuld af Frø; som gaar i Frø; af en egen Duft og Smag (om fransk Brændevin); som en afsaimet Blomst, der gaar i Frø), luflidt, fedtet, sjofel, forarmet.
Seek (sĭk), *v.* søge; stræbe eller tragte efter; forlange.
Seek'er (sĭk'ŏr), *n.* Søgende; Forsker; Tilhænger af en Sekt i Cromwells Tid, som ikke holdt sig til nogen bestemt Religionsform, Eklektiker.
Seem (sĭm), *v.* synes, lade til, se ud til, forekomme.
Seem'ing (sĭm'ĭng), *n.* Anseelse, Skin, Udseende; Skjøn, Mening.
Seem'ing-ly (sĭm'ĭng-lĭ), *ad.* tilsyneladende, som det synes.
Seem'ly (sĭm'lĭ), *a.* & *ad.* sømmelig, anstændig; passende; paa en velanstændig Maade.
Seen (sĭn), seet, *p. p.* af See.
Seer (sĭr), *n.* En som ser; Seer, Profet.
See'saw (sĭ'są), *n.* Trækken frem og tilbage (lig Bevægelsen ved Sagning), Bevægelse frem og tilbage eller op og ned (f. Ex. paa et Gyngebræt med En paa hver Ende), Gyngen, Vippen; *v.* bevæge sig frem og tilbage, trække hid og did, gynge, vippe, svinge.
Seethe (sĭdh), *v.* syde; koge; gjennemtrænge med Fugtighed, *fig.* gjøre oppustet (f. Ex. af Drik. I disse to Betydninger som oftest i *pt.* sodden).
Seg'ment (sĕg'mĕnt), *n.* T. Segment (Afsnit).
Seg're-gate (sĕg'rĭ-gēt), *v.* fraskille, afsondre.
Seg're-ga'tion (sĕg'rĭ-gē'shŏn), *n.* Afsondring.
Seign-eu'ri-al (sĭn-ju'rĭ-ĕl), *a.* herskabelig, uafhængig.
Seign'ior (sĭn'jŏr), *n.* Herre, Seigneur.
Seign'ior-age (sĭn'jŏr-ĕdsj), *n.* Overherredømme, Myndighed; kongelig Myntskat; Vinding, Profit.
Seign'ior-y (sĭn'jŏr-ĭ), *n.* Herskab, Herredømme; Gods.
Seine (sĭn), *n.* Bundgarn, Fiskegarn (af betydelig Bredde og meget stor Længde).
Seiz'a-ble (sĭs'å-bl), *a.* som kan tages; som kan inddrages eller konfiskeres.
Seize (sĭs), *v.* tage fat paa, gribe; tage med Magt, bemægtige sig; gjøre Arrest paa, lægge Beslag paa, gjøre Indførsel i; opbringe (Skibe); sætte i Besiddelse; fæste, S. T. sejse.
Sei'zin (sĭ'sĭn), *n.* T. Tagen i Besiddelse, Ejendoms-Tiltrædelse; Besiddelse.
Seiz'ure (sĭs'jŏr), *n.* Griben; Bemægtigelse; Paagribning, Anhol-

delse; Opbringelse; Inddragelse, Konfiskation, Arrest, Beslag; inddraget Gods, beslaglagte Varer *pl.*; Besiddelse; pludseligt Anfald.

Sel'dom (sĕl'dŏm), *ad.* sjelden.

Se-lect' (sĭ-lĕkt'), *v.* udvælge; *a.* udvalgt, udsøgt.

Se-lec'tion (sĭ-lĕk'shŏn), *n.* Udvælgelse; Udvalg, Valg.

Se-lect'man (sĭ-lĕkt'măn), *n.* Borgerrepræsentant.

Sel'o-nog'ra-phy (sĕl'ŏ-nŏg'rå-fĭ), *n.* Maanebeskrivelse, Selonografi.

Self (sĕlf), *a.* & *pron.* selv; samme; egen; *n.* Jeg (individuel Person).

Self'-a-base'ment (sĕlf'å-bēs'mĕnt) *n.* Selvfornedrelse.

Self'-a-buse' (sĕlf'å-bjūs'), *n.* Selvbesmittelse.

Self'-com-mand' (sĕlf'kŏm-mănd'), *n.* Selvbeherskelse.

Self'-con-ceit' (sĕlf'kŏn-sēt'), *n.* Selvklogskab, Indbildskhed.

Self'-de-ni'al (sĕlf'dĭ-nai'ĕl), *n.* Selvfornegtelse.

Self'-es-teem' (sĕlf'ĕs-tīm'), *n.* Selvagtelse.

Self'-in'ter-est (sĕlf'ĭn'tŏr-ĕst), *n.* Egennytte.

Self'ish (sĕlf'ĭsj), *a.* egenkjærlig, egennyttig, egoistisk.

Self'ish-ly (sĕlf'ĭsj-lĭ), *ad.* paa en egenkjærlig Maade.

Self'ish-ness (sĕlf'ĭsj-nĕs), *n.* Egenkjærlighed, Egoisme.

Self-love' (sĕlf-lŏv'), *n.* Selvkjærlighed.

Self'same (sĕlf'sēm), *a.* selvsamme.

Self-will' (sĕlf-wĭl'), *n.* Selvraadighed, Egensindighed.

Sell (sĕl), *v.* [*imp.* & *p. p.* SOLD] sælge; handle; sælges, finde Afsætning, gaa af.

Sell'er (sĕl'ŏr), *n.* Sælger.

Sel'vage (sĕl'vĕdsj), **Sel'vedge** (sĕl'vĕdsj), *n.* Liste, Eg (paa Klæde eller Tøj).

Selves (sĕlvs), *pl.* af Self.

Sem'blance (sĕm'blĕns), *n.* Lighed; Skin, Udseende; Skikkelse, Form, Figur.

Sem'i-an'nu-al (sĕm'ĭ-ăn'njū-ĕl), *a.* halvaarlig.

Sem'i-breve (sĕm'ĭ-brĭv), *n.* T. hel Node (i Musik).

Sem'i-cir'cle (sĕm'ĭ-sŏr'kl), *n.* Halvkreds.

Sem'i-co'lon (sĕm'ĭ-kō lŏn), *n.* Semikolon.

Sem'i-di-am'e-ter (sĕm'ĭ-dai-ăm'ĭ-tŏr), *n.* halv Diameter.

Sem'i-lu'nar (sĕm'ĭ-ljų'nŏr), *a.* halvmaaneformig.

Sem'i-nal (sĕm'ĭ-nĕl), *a.* som hører til Sæd eller Frø; som indeholdes i Sæd eller Frø; *fig.* oprindelig.

Sem'i-na-ry (sĕm'ĭ-nå-rĭ), *a.* som hører til Sæden eller Frøet; *n.* Frøskole; oprindelig Tilstand; Grundstof (hvorfra noget forplantes eller udbredes); *fig.* Planteskole, Undervisningsanstalt, Institut, Skole, Seminarium, Universitet.

Sem'i-qua'ver (sĕm'ĭ-kwē'vŏr), *n.* T. Sextendedel (en Node); *v.* spille eller synge i Sextendedele.

Sem'i-tone (sĕm'ĭ-tōn), *n.* halv Tone.

Sem'i-vow'el (sĕm'ĭ-vau'ĕl), *n.* halv Selvlyd, flydende Medlyd (som fordrer en Selvlyd foran, for at kunne udtales, f. Ex.: l, m, n).

Sem'pi-ter'nal (sĕm'pi-tŏr'nĕl), *a.* evigvarende, evig.

Semp'stress (sĕmp'strĕs), *n.* Syerske.

Sen'ate (sĕn'ĕt), *n.* Senat; Raad.

Sen'a-tor (sĕn'å-tŏr), *n.* Senator, Raadsherre.

Sen'a-to'ri-al (sĕn'å-tō'rĭ-ĕl), *a.* senatorisk, Senator-; som en Senator; (amerikansk) som har Ret til at vælge en Senator.

Sen'a-tor-ship (sĕn'å-tŏr-sjĭp), *n.* en Senators Embede eller Værdighed.

Send (sĕnd), *v.* [*imp.* & *p. p.* SENT] sende, skikke; sende Bud; S. T. duve voldsomt.

Se-nes'cence (ſi-nes'ſens), *n.* det at ældes, tiltagende Alderdom; Affældighed.

Sen'es-chal (ſen'i-ſjæl), *n.* Seneſchal (forhen et Slags Marſkalk eller Ceremonimeſter i ſtore Huſe; ſenere: Landsdommer, Landfoged).

Se'nile (ſi'nail), *a.* ſom hører til eller følger af Alderdommen, Alderdoms-, Oldings-.

Se-nil'i-ty (ſi-nil'i-ti), *n.* høj Alder, Alderdom.

Sen'ior (ſin'jør), *n.* den Ældre, Senior.

Sen-ior'i-ty (ſin-jar'i-ti), *n.* højere Alder; Aldersret, Anciennetet; Seniorat, Forſamling af Seniorer (ved Univerſitetet).

Sen'na (ſen'nå), *n.* Sennesblade *pl.*

Sen'night (ſen'nit), *n.* otte Dage *pl.*, Uge.

Sen-sa'tion (ſen-ſei'ſjøn), *n.* Fornemmelſe, Følelſe; Indtryk, Senſation; ½ Vægl Genevre.

Sen-sa'tion-al (ſen-ſei'ſjøn-æl), *a.* ſom gjør Indtryk, ſpændende, gribende, Opſigt vækkende.

Sense (ſens), *n.* Sans; Mening, Betydning; Forſtand; Følelſe.

Sense'less (ſens'lès), *a.* berøvet Sanſernes Brug, bevidſtløs, livløs; ufornuftig, urimelig, ſanſeløs; ufølſom, følesløs.

Sen'si-bil'i-ty (ſen'ſi-bil'i-ti), *n.* Følſomhed, Modtagelighed; fin Følelſe; Pirrelighed.

Sen'si-ble (ſen'ſi-bl), *a.* følelig, mærkelig; følſom, øm; pirrelig; modtagelig (for, of; ſom indſer, ſom føler, ſom erkjender); bevidſt; klog, fornuftig.

Sen'si-bly (ſen'ſi-bli), *ad.* fornuftigt, klogt; paa en fornuftig Maade etc.

Sen'si-tive (ſen'ſi-tiv), *a.* ſom har Sanſer, følende, Sanſe-; ſanſelig; følſom.

Sen'si-tive-ly (ſen'ſi-tiv-li), *ad.* ſe Sensitive.

Sen'si-tive-ness (ſen'ſi-tiv-nès), *n.* Føleevne; Sanſelighed; Følſomhed.

Sen'su-al (ſen'ſjü-æl), *a.* ſanſelig, kjødelig.

Sen'su-al-ism (ſen'ſjü-æl-izm), *n.* Senſualisme; Sanſelighed.

Sen'su-al-ist (ſen'ſjü-æl-iſt), *n.* ſanſeligt Menneſke, Vellyſtning.

Sen'su-al'i-ty (ſen'ſjü-æl'i-ti), *n.* Sanſelighed.

Sent (ſent), ſendte, ſendt, *imp.* & *p. p.* af Send.

Sen'tence (ſen'tens), *n.* Sentens, Tankeſprog; Dom, Rettens Kjendelſe; Sætning, Periode; *v.* udtrykke kort og fyndig; dømme, fælde Dom over.

Sen-ten'tial (ſen-ten'ſjæl), *a.* ſom indeholder Tankeſprog, ſom udtrykker eller betegner en Tanke, ſentential.

Sen-ten'tious (ſen-ten'ſjøs), *a.* fuld af Tankeſprog, ſententiøs; kraftig, fyndig, tankerig.

Sen-ten'tious-ly (ſen-ten'ſjøs-li), *ad.* ſe Sententious.

Sen'tient (ſen'ſjent), *a.* ſom kan fornemme, følende; *n.* følende Væſen.

Sen'ti-ment (ſen'ti-ment), *n.* Følelſe; Mening, Tanke; Omdømme; Stemning, Sindsſtemning, Følelſe (ſom Kjærlighed, Haab, Had oſv.); Tankeſprog, kort og fyndig udtrykt Tanke, Sentens.

Sen'ti-ment'al (ſen'ti-ment'æl), *a.* følſom, ømfølende; affekteret følſom, ſentimental.

Sen'ti-ment'al-ist (ſen'ti-ment'æl-iſt), *n.* ſentimental Perſon.

Sen'ti-men-tal'i-ty (ſen'ti-men-tæl'i-ti), *n.* Følſomhed; affekteret eller ſygelig Tilſtand, Følerі.

Sen'ti-nel (ſen'ti-nel), **Sen'try** (ſen'tri), *n.* Skildvagt; running sentinel, vandrende Skildvagt (ſom ikke har et beſtemt Punkt, men en ſtørre Strækning at have Øje med).

Sen'try-box (ſen'tri-baks), *n.* Skilderhus.

Sep'a-ra-ble (sĕp'å-rå-bl), *a.* adskillelig.

Sep'a-rate (sĕp'å-reit), *v.* skille, adskille, fraskille; separere; fjerne; udtage, udvælge; skilles ad, skille sig.

Sep'a-rate (sĕp'å-rĕt), *a.* adskilt; afsondret; særskilt.

Sep'a-rate-ly (sĕp'å-rĕt-li), *a.* særskilt, enkelt, hver for sig.

Sep'a-ra'tion (sĕp'å-rei'sjön), *n.* Adskillelse; Affondring; Skilsmisse.

Sep'a-ra'tist (sĕp'å-rei'tist), *n.* Separatist.

Sep'a-ra'tor (sĕp'å-rei'tør), *n.* Adskiller; En som skiller.

Se'poy (si'pøi), *n.* indfødt ostindisk Soldat (som tjener en europæisk Magt i Ostindien).

Sept-an'gu-lar (sĕpt-æng'gjü-lør), *a.* syvkantet.

Sep-tem'ber (sĕp-tĕm'bør), *n.* September, Fiskemaaned.

Sep'ten-a-ry (sĕp'tĕn-å-ri), *a.* som bestaar af syv; *n.* Tallet syv.

Sep-ten'ni-al (sĕp-tĕn'ni-ĕl), *a.* syvaarig; som indtræffer hvert syvende Aar.

Sep'tic (sĕp'tik), **Sep'tic-al** (sĕp'tik-ĕl), *a.* som bevirker Forraadnelse, som fremkommer ved Forraadnelse, septisk.

Sep'tu-a-gint (sĕp'tjü-å-djint), *n.* Septuaginta (den alexandrinske Oversættelse af det gamle Testament); *pl.* de 70 Fortolkere *pl.*

Sep'tu-ple (sĕp'tjü-pl), *a.* syvfold, syvdobbelt; *v.* gjøre syvfoldig.

Sep'ul-cher (sĕp'øl-kør), se Sepulchre.

Se-pul'chral (si-pøl'krĕl), *a.* som hører til Begravelse, Begravelses-, som et Gravminde, Grav-.

Sep'ul-chre (sĕp'øl-kør), *n.* Grav, Gravminde.

Sep'ul-ture (sĕp'øl-tjür), *n.* Begravelse; Grav.

Se-qua'cious (si-kuei'sjøs), *a.* følgende; følgagtig, føjelig; smidig, bøjelig.

Se'quel (si'kuĕl), *n.* Følge.

Se'quence (si'kuens), *n.* ordentlig Følge, Efterfølge; Række eller Sæt (af umiddelbart paa hinanden følgende Kort af samme Slags); regelmæssig Tonefølge.

Se'quent (si'kuĕnt), *a.* følgende, paafølgende; deraf følgende.

Se-ques'ter (si-kuĕs'tør), **Se-ques'trate** (si-kuĕs'treit), *v.* afsondre, fjerne, bortdrage; lægge tilside; unddrage; lægge Beslag paa, tage under Beslag (en omtvistet Ejendom, indtil Ejendomsretten bliver afgjort ved Dom); sekvestrere; berøve (En) hans Ejendom.

Seq'ues-tra'tion (sĕk'uĕs-trei'sjön), *n.* Adskillelse, Affondring; Bortfjernelse; Ensomhed; Beslaglægning, Beslag (paa Gods), Sekvestration.

Seq'ues-tra'tor (sĕk'uĕs-trei'tør), *n.* Bestyrer af Gods, som er beslaglagt, Sekvestrator.

Se'quin (si'kuin), *n.* Zecchino (italiensk Guldmynt).

Se-ragl'io (si-rælj'jö), *n.* Serail (den tyrkiske Sultans Palads); Jomfruhus, Bordel.

Ser'aph (sĕr'æf), *n.* Seraf.

Se-raph'ic (si-ræf'ik), *a.* serafisk, engleagtig, himmelsk.

Ser'a-phine (sĕr'å-fin), *n.* Harmonika (som et lidet Stueorgel).

Ser'a-phim (sĕr'å-fim), *pl.* Serafer, af Seraph.

Ser'e-nade' (sĕr'i-neid'), *n.* Serenade; *v.* bringe en Serenade; spille eller synge en Serenade.

Se-rene' (si-rin'), *a.* klar; rolig, blid, stille; uden Rynker, tilfreds; fornøjet; (som en udenlandsk Titel) durchlauchtig.

Se-rene'ly (si-rin'li), *ad.* stille, roligt; fornøjet.

Se-ren'i-ty (si-rĕn'i-ti), *n.* Rolighed, Stilhed, Fred; Sindsrolighed.

Serf (sørf), *n.* Vorned, Livegen.

Serge (sørdsj), *n.* Sars (et uldent Tøj).

Ser'geant (sär'djënt eller sør'djënt), *n.* Sergeant, Vagtmester; en Titel som undertiden gives nogle af Kongens Betjente; Advokat eller Sagfører af første Rang.

Se'ri-al (si'ri-ël), *a.* som hører til en Række, i Følgeorden; *n.* Artikel fortsat i flere Nummere (af et Blad eller Tidsskrift); Værk som udgives heftevis.

Se'ries (si'riz eller si'ri-ïz), *n.* Række, Følge, Orden.

Se'ri-ous (si'ri-øs) *a.* alvorlig, vigtig; højtidelig.

Se'ri-ous-ly (si'ri-øs-li), *ad.* alvorligt, for Alvor; paa en højtidelig Maade.

Se'ri-ous-ness (si'ri-øs-nës), *n.* Alvorlighed, Alvor, Højtidelighed.

Ser'mon (sør'møn), *n.* Prædiken; *v.* prædike; prædike for, belære, indprente strenge Regler.

Ser'mon-ize (sør'møn-ais), *v.* prædike.

Se-ros'i-ty (si-rqs'i-ti), *n.* Blodets vandagtige Del.

Se'rous (si'røs), *a.* vandagtig, æggehvideholdig, serøs.

Ser'pent (sør'pënt), *n.* Slange; et Slags Raket, Sværmer; Serpent (et Blæseinstrument); *fig.* ondskabsfuld Person, Djævel.

Ser'pent-ine (sør'pënt-ain), *a.* slangeagtig; som bugter eller snor sig, slyngende; *n.* Slangerør; Slangesten, Serpentin, Ophit.

Ser'rate (sër'rët), *a.* savtakket.

Se'rum (si'røm), *n.* vandagtig Del af Blodet.

Serv'ant (sørv'ënt), *n.* Tjener, Karl, Tjenestepige; Oppasser; (som Høflighedsord) Tjener, Tjenerinde.

Serve (sørv), *v.* tjene (om Tyende; om Krigsfolk); opvarte; betjene; lægge for, rette an, servere; tjene til, være tjenlig til; nytte, hjælpe; behandle; underkaste sig, rette sig efter (Tiderne); gjøre Tjeneste; være passende; passe; være nok; besørge, forrette (et Embede); forrette Gudstjeneste; udvirke.

Serv'ice (sørv'is), *n.* Tjeneste; Krigstjeneste, Søtjeneste; Opvartning; Betjening; Tjenestetid; Villighed; Nytte, Fordel; Servitut, Tvangspligt, pligtskyldig Tjeneste (som hviler paa en Ejendom); ærbødig Hilsen, Respekt; Gudstjeneste; Kirkebøn; Anretning, Opdækning, Service.

Serv'ice (sørv'is), *n.* Røn, Rønnetræ.

Serv'ice-a-ble (sørv'is-å-bl), *a.* tjenlig, nyttig; tjenstdygtig; tjenstvillig.

Ser'vile (sør'vil), *a.* undergiven, afhængig; slaviſk; nedrig, krybende, servil.

Ser'vile-ly (sør'vil-li), *ad.* se Servile.

Ser-vil'i-ty (sør-vil'i-ti), *n.* slaviſk Afhængighed; Slaveri: Trældomsaand, Kryberi.

Serv'i-tor (sørv'i-tør), *n.* fattig Student, Servitor; Famulus (i Oxford).

Serv'i-tude (sørv'i-tjüd), *n.* Tjenerstand; Trældom, Slaveri.

Ses'sion (sës'jøn), *n.* Sidden, Sæde; Session, Forsamling (et Raads, en Rets osv.); Fredsdommernes Forsamling, Retsdage *pl.* (hvert Fjerdingaar; ofte: Sessions, *pl.*); den Tid, i hvilken en saadan Forsamling holdes, Session.

Sess'-pool (sës'pul), *n.* Slamkiste.

Ses'terce (sës'tørs), *n.* Sesterts (gammel romerſk Sølvmynt, omtrent 15 Øre).

Set (sët), *v.* sætte; fæste, gjøre ubevægelig; faſtsætte, bestemme; stille, regulere (et Ur osv.); sætte i Muſik, komponere; plante; besætte, pryde, indfatte; bringe i det rette Leje, sætte i Led; hvæsse, sætte op, stryge; anvise (Fuglevildt, om Hønsehunde); give sig (til, eller ifærd med); begive sig (paa en Rejse); figurere eller

gjøre Balance (i Dans); gaa ned (om Solen, Maanen, Stjernerne); blive fast eller tyk (om flydende Ting); jage med en Hønsehund, stille Garnet (f. Ex. for Agerhøns); S. T. sætte (om Strømmen); pejle.

Set (sĕt), *a.* fast, stiv (i sin Mening); fastsat, bestemt; regelmæssig; vel overtænkt, omhyggelig udarbejdet; sammensat.

Set (sĕt), *n.* fast Holdning; en Samling af Ting, som udgjøre et Hele, Sæt, Række, Følge, Bestik, Stel, Tilbehør, Garnitur, Besætning; Spænd (Heste); Hob, Bande, Parti; Omgangskreds, Clique; Aflægger, Stikling, Sættekvist; Nedgang, Solens og andre Himmellegemers); S. T. Sætning (Strømsætning).

Se-ta'ceous (sĭ-tē'shŭs), *a.* T. børsteformig, børstet.

Set'-off (sĕt'ŏf), *n.* Kontrast (hvorved noget vinder i Skjønhed); Modvægt; Prydelse; T. Gjenfordring, Modfordring (som den Indstævnte fremkommer med, efter at give Citanten Ret i hans Fordring); — to, det at ryge sammen (i Klammeri eller Slagsmaal), Sammenstød, Angreb.

Se'ton (sĭ'tŏn), *n.* Haarsime.

Se'tous (sĭ'tŭs), *a.* børstet.

Set-tee' (sĕt-tē'), *n.* Løjbænk, Kanape; et Slags Transportfartøj (i Middelhavet).

Set'ter (sĕt'tŏr), *n.* (jvf. Set, *v.*), En som sætter osv.; Vagtelhund, Hønsehund; Opspører, Spejder, Politispion; Komponist; noget som hæver; En som gjør strømtet Auktionsbud (for at drive Prisen op for Ejeren).

Set'tle (sĕt'tl), *v.* bringe i rolig Tilstand, sætte, befæste; bosætte, ansætte, bringe i Vej; fastsætte, bestemme; indrette tilbørlig, bringe i Orden, ordne, afgjøre; afslutte; sammentrykke, nedtrykke, gjøre tæt; bringe til at sætte sig, bundfælde; fæste eller henvende (Tanken paa); stille tilfreds, berolige; sætte sig, ophøre at gjære, synke til Bunds; synke, sænke sig; synke sammen, give sig (om en Bygning); bosætte sig, etablere sig, nedsætte sig; faa en bestemt Retning, blive bestandig; begynde et roligt og stadigt Liv; blive rolig, hvile; S. T. sænke (Land; ved at fjerne sig fra det, hvorved det bliver lavere); bringe til Tausheb, gjøre det af med, dræbe; *n.* Sæde, Bænk.

Set'tle-ment (sĕt'tl-mĕnt), *n.* Fastsættelse; Indretning, Bestemmelse angaaende Arvefølge; Bestemmelse om Tronfølge; Livrente, Pension, Enkepension; Forsørgelse; Bosættelse; Nedsættelse; Nybygd, Koloni; Forlig, Aftale, Kontrakt; Berigtigelse, Opgjørelse; Bundfald.

Set'tler (sĕt'tlŏr), *n.* Nybygger, Kolonist.

Set'-to (sĕt'tŭ), *n.* det at ryge sammen (i Klammeri eller Slagsmaal), Sammenstød, Angreb.

Sev'en (sĕv'n), *a.* syv.

Sev'en-night (sĕn'nait), *n.* otte Dage *pl.*

Sev'enth (sĕv'ĕnth), *a.* syvende.

Sev'en-teen (sĕv'n-tēn), *a.* sytten.

Sev'en-teenth (sĕv'n-tēnth), *a.* syttende.

Sev'en-ty (sĕv'n-tĭ), *a.* sytti, halvfjerdsindstyve; *n.* Septuaginta (se Septuagint).

Sev'er (sĕv'ŏr), *v.* skille; adskille, dele; afsondre: gjøre en Adskillelse, skille, skjelne; skilles, adskilles.

Sev'er-al (sĕv'ŏr-ĕl), *a.* adskillig, særskilt; særegen, egen; adskillige, en Del, flere; *n.* enkelt Stykke, enkelt Punkt, særegen Omstændighed.

Sev'er-al-ly (sĕv'ŏr-ĕl-lĭ), *ad.* særskilt, enkelt, hver for sig.

Sev'er-al-ty (sĕv'ŏr-ĕl-tĭ), *n.* Særskilthed, Enkelthed.

Sev'er-ance (sĕv'ŏr-ĕns), *n.* Adskillelse, Deling.

Se-vere' (ſi-vïr'), *a.* ſtreng; haard, uſkaanſom, ubevægelig, gruſom; ſmertelig; heftig, raa, ubehagelig; alvorlig; nøjagtig, regelmæſſig; kortfattet, koncis, fyndig.

Se-vere'ly (ſi-vïr'li), *ad.* ſtrengt, med Strenghed; haardt, bittert, ſmertelig, ſtrækkelig.

Se-ver'i-ty (ſi-vĕr'i-ti), *n.* Strenghed; Haardhed; gruſom Behandling; ſtreng Nøjagtighed.

Sew (ſo), *v.* ſy.

Sew'er (ſō'ør), *n.* En ſom ſyr.

Sew'er (ſy'ør), *n.* Afløbsrende, Kanal.

Sew'ing (ſō'ing), *n.* Syning.

Sew'ing-ma-chine (ſō'ing-må-ſjïn'), *n.* Symaſkine.

Sex (ſeks), *n.* Kjøn; Kvindekjøn, Kvinder *pl.*

Sex'a-ge-na'ri-an (ſeks'å-dji-ne'ri-ën), *n.* ſextiaarig Mand eller Kvinde.

Sex-ag'e-na-ry (ſeks-ædj'i-nå-ri), *a.* ſextiaarig.

Sex'a-ges'i-ma (ſeks'å-djes'i-må), *n.* Sexageſima (2den Søndag før Faſte).

Sex-an'gu-lar (ſeks-æng'gjü-lør), *a.* ſexkantet.

Sex-en'ni-al (ſeks-ën'ni-ël), *a.* ſexaarig; ſom ſker hvert ſjette Aar.

Sex'tant (ſeks'tënt), *n.* Sjettedel; T. Sextant.

Sex'tile (ſeks'til), *n.* en Aſpekt af to Planeter, der ere 60 Grader fra hinanden.

Sex'ton (ſeks'tøn), *n.* Klokker, Graver.

Sex'tu-ple (ſeks'tjü-pl), *a.* ſexfold, ſexdobbelt.

Sex'u-al (ſek'ſjü-ël), *a.* ſom betegner det naturlige Kjøn, Kjøns-, T. ſexual.

Shab (ſjæb), *v.* ſpille gemene Streger.

Shab'bi-ly (ſjæb'bi-li), *ad.* ſjofelt, lurvet, uſelt, paa en elendig eller ſjofel Maade.

Shab'bi-ness (ſjæb'bi-nes), *n.* Uſelhed i Klæder, lurvet Udſeende; ſjofel eller gemen Opførſel.

Shab'by (ſjæb'bi), *a.* ſjofel, lurvet, tiggeragtig, uſſel; gemen, nedrig.

Shack (ſjæk), *n.* Græsning paa Stubben, Avred; Svinefedning i Avred og i Skove; Landſtryger; *v.* affalde (ſom Korn paa Marken); græsſe paa Stubben.

Shack'le (ſjæk'kl), *v.* lænke; *n.* S. T. Hex (Ankerring); Portring; Bøjle; *pl.* Lænker *pl.*

Shad (ſjæd), *n.* Stamſild.

Shad'dock (ſjæd'dɔk), *n.* Pompelmus, Tiende-Citron (Plante og dens Frugt).

Shade (ſjeid), *n.* Skygge; Skattering, Skygning; ſkyggefuldt Sted; Beſkyttelſe; Ly; Skjerm (for Øjnene), Lyſeſkjerm; Glasſkjerm eller Kuppel (f. Ex. over et Ur); Gjenſærd, Aand; Farvetone, Skjær, Overgang i Farver; Kjende, liden Kjende; *v.* ſkygge, beſkygge; ſchattere, ſkygge; bedække, ſkjule; beſkjerme, beſkytte.

Sha'di-ness (ſjei'di-nes), *n.* Skyggefuldhed, Skygge.

Shad'ow (ſjæd'ö), *n.* Skygge (af en Gjenſtand; Skyggeparti i Maleri); Skyggebillede, Gjenſærd, Spøgelſe; beſtandig Ledſager; Beſkyttelſe, Ly; *v.* beſkygge; ſchattere, ſkygge; beſkytte; afſkygge; fremſtille ufuldkomment, fremſtille billedlig.

Shad'ow-y (ſjæd'ö-i), *a.* ſkyggefuld; billedlig; ikke virkelig; mørk, dunkel.

Sha'dy (ſjei'di), *a.* ſkyggefuld, kjølig, ſval; aftagende; nedrig, foragtelig, Skygge-.

Shaft (ſjåft), *n.* Skaft, Søjleſkaft; lige Stamme (af et Træ); Vognſtang (iſær en af Stængerne til en Enſpændervogn); Spydſkaft, Spydſtage; Kaſteſpyd, Pil; Spindel (i et Taarn); Spir; Skaft (i Bjergværker); Axel (i Dampmaſkine).

Shag (ſjæg), *n.* ujævnt, uldagtigt

Haar (som Skjæg), Laad; et Slags Tøj med lang, Lu Plyds; Vandhund; et Slags stærk finskaaren Tobak; Topskarv (Fugl); *v.* gjøre laadden eller ujævn.

Shag'ged (sjæg'gĕd), *a.* laadden, langhaaret; ru, ujævn, pjusket, busket.

Shag'gi-ness (sjæg'gi-nĕs), *n.* Laaddenhed.

Sha-green' (sjå-grin'), *n.* Chagrin (et Slags stivt kornet Læder eller Skind).

Sha-green' (sjå-grin'), *n.* ondt Lune; *v.* ærgre, gjøre vred.

Shag'gy (sjæg'gi), se Shagged.

Shake (sjeik), *v.* [*imp.* SHOOK; *p. p.* SHAKEN] ryste (ogsaa *fig.*); afryste; bringe til at vakle; svække; bæve, skjælve, sitre; vakle; slaa Triller; tage i Haanden, hilse; *n.* Rystelse; Stød; Rysten; Haandtag, Haandtryk; Trille (i Musik); T. Skjøre, Sprække (i Træ).

Shak'er (sjeik'ør), *n.* en Person eller Ting som ryster; Shaker (en Tilhænger af en vis Sekt i Amerika); Skjorte.

Shak'y (sjeik'i), *a.* rystende; *fig.* svag; usikker; upaalidelig; daarlig; T. fuld af Skjører, revnet.

Shale (sjeil), *n.* Skal, Bælg; Skifer.

Shall (sjæl), *v.* skal.

Shal-loon' (sjæl-lun'), *n.* Chalons (et Slags let uldent Tøj).

Shal'lop (sjæl'løp), *n.* Baad med to Master, eller stor skonnerttaklet Baad.

Shal'low (sjæl'lö), *a.* grund, lav, ikke dyb; ikke dybsindig, overfladisk, tom, flau, kortsynet, enfoldig; *n.* grundt Vand, lavt Sted, Grund; flad Kurv; svag, daarlig Fredsdommer.

Shal'low-ness (sjæl'lö-nĕs), *n.* Mangel paa Dybde; Enfoldighed, Dumhed.

Sham (sjæm), *v.* narre, skuffe, bedrage; binde paa Ærmet; strømte; *a.* falsk, ægte, eftergjort; forstilt, strømtet, Skin-, forestillet (a — fight, et forestillet Slag, en Kamp-Forestilling); *n.* Puds, Bedrageri.

Sham'ble (sjæm'bl), *v.* gaa usikkert og klodset.

Sham'bles (sjæm'blz), *n. pl.* (egentlig: en Skammel eller Bænk), Slagterbænk; Slagterbod; Slagterhus, Slagteri.

Sham'bling (sjæm'bling), *a.* slingrende, slæbende, klodset (om Gangen); *n.* Slingren, Slæben.

Shame (sjeim), *n.* Skam; Skjændsel; *v.* skamme sig; bestjæmme, gjøre skamfuld, skjæmme ud; vanære.

Shame'faced (sjeim'feist), *a.* skamfuld, undselig, blufærdig.

Shame'ful (sjeim'ful), *a.* skammelig, skjændig.

Shame'ful-ly (sjeim'ful-li), *ad.* paa en skammelig eller skjændig Maade.

Shame'ful-ness (sjeim'ful-nĕs), *n.* Skammelighed, det Vanærende.

Shame'less (sjeim'lĕs), *a.* skamløs, uforskammet.

Shame'less-ness (sjeim'lĕs-nĕs), *n.* Skamløshed, Uforskammethed.

Sham'my (sjæm'mi), *n.* Gemselæder, Gemseskind; blødt Skind, Vaskeskind.

Sham-poo' (sjæm-pu'), *v.* gnide Lemmerne (efter østindisk Skik).

Sham'rock (sjæm'rak), *n.* det irske Navn paa trebladet hvid Kløver (Sindbillede paa Irland), Kløverblad.

Shank (sjængk), *n.* Skank (Benet fra Knæet til Foden); Ben; den lange Del af et Instrument eller Redskab, Stok, Stilk, Rør, Skaft; S. T. Læg (af et Anker, Ankerlæg); *v.* sænke eller grave en Skakt (til en Mine).

Shan'ty (sjæn'ti), *n.* Hytte, ussel Bolig; midlertidigt Ly.

Shape (sjeip), *v.* danne, forme; indrette; stikke sig, passe; *n.* Form, Figur, Legemsdannelse; Skikkelse; Mønster, Billede.

Shape'less (sjeip'lĕs), *a.* formløs; uformelig.

Shape'ly (sjeip'li), *a.* velskabt, veldannet.
Shard (sjärd), *n.* Kokasse, Gjødning, Skarn.
Shard (sjärd), *n.* Skaar, Potteskaar, Flis eller lidet Brudstykke (af en Sten); Skal; Skaar, Hak.
Snare (sjär), *v.* skjære eller hugge i Dele; dele; uddele; tage Del i, dele, deltage i; være delagtig, have Del; *n.* Del, Andel, Part; Aktie; Plogskjær.
Share'-hold'er (sjär'höld'ør), *n.* Delhaver, Aktiehaver.
Shar'er (sjär'ør), *n.* Uddeler; Deltager, Deihaver.
Shark (sjärk), *n.* Hai (Fisk); *fig.* begjerlig, listig Person, Bedrager; *v.* rapse, snyde, bedrage; leve ved Snyderi; snylte.
Sharp (sjärp), *a.* skarp, hvas, spids; *fig.* skarp (om Hørelse, Syn, Smag, Forstand, Bebrejdelse, Tone osv.); præcis (om Tid); skrap, dygtig; snu, fiffig; streng, barsk, haard; bidende, bitter; gjennemtrængende; heftig, smertelig; begjerlig, hungrig; opmærksom, aarvaagen; skarpsindig, sindrig; vittig; sur; mager, tør; T. med Kryds for (en Node), stor (om Tertsen), dur (om Tonarten; jvf. Flat); *n.* skarp Tone; spidst Vaaben; *pl.* Spidsmel (som faaes ved at skalle Kornet); T. Kryds (for en Node); Dur, haard Tonart; *v.* skjærpe; øve Bedrageri, snyde, stjæle.
Sharp'en (sjärp'n), *v.* skjærpe (ogsaa *fig.*), hvæsse, slibe; tilspidse; forøge, forhøje; gjøre sur; blive skarp.
Sharp'er (sjärp'ør), *n.* listig Bedrager, Spidsbub, Skjelm.
Sharp'ly (sjärp'li), *ad.* se Sharp, *a.*
Sharp'ness (sjärp'nes), *n.* Skarphed, Hvashed (ogsaa *fig.* som Sharp, *a.*).
Sharp'-set (sjärp'set), *a.* begjerlig, graadig.
Shat'ter (sjæt'tør), *v.* slaa i Stykker, sønderbryde, sønderrive, søndersplitte; adsplitte, adsprede; tilrede ilde; gaa eller springe i Stykker, springe; *n.* Stykke, Stump (af noget der er slaaet itu).
Shave (sjeiv), *v.* skave, skrabe, afskjære tæt ved Overfladen; rage, barbere; strejfe, berøre Overfladen af (noget); skjære i tynde Skiver; *fig.* udpine, trykke, plyndre; trække (En) op; *n.* Skjæve, tyndt Stykke; Baandkniv; Barbering; det at undgaa paa et Haar nær; blind Alarm; det at hutle sig igjennem.
Shave'ling (sjeiv'ling), *n.* kronraget Præst, Munk (i Foragt).
Shav'er (sjeiv'ør), *n.* Barber; listig egennyttig Person, listig Krabat; Bedrager, Tyv, Optrækker.
Shav'ing (sjeiv'ing), *n.* tyndt afskrabet Stykke, Skrælling, Spaan; Barbering.
Shawl (sjql), *n.* Shawl; Tøj med Shawlsmønster.
Shawm (sjqm), *n.* Skalmeie, Hobo.
She (sji), *pron.* hun; *n.* Hun; Kvinde (i Foragt); *a.* kvindelig.
Sheaf (sjif), *n.* Neg; Bundt, Knippe.
Shear (sjir), *v.* skjære (med en Sax), klippe; afskjære; afhugge, afmeje; S. T. gire.
Shear'er (sjir'ør), *n.* En som klipper; Faareklipper.
Shears (sjirs), *n. pl.* stor Sax, Faaresax, Skræddersax, Havesax.
Sheath (sjiṯh), *n.* Skjede; Foderal.
Sheathe (sjiḏh), *v.* stikke i Skjeden, eller i en Skjede; putte eller stikke (som i et Foderal); forsyne med en Skjede; bedække, overtrække; S. T. forhude; T. dæmpe (en Syre).
Sheath'ing (sjiḏh'ing), *n.* S. T. Forhudning, Kobberforhudning.
Sheath'y (sjiṯh'i), *a.* som danner en Skjede, skjedeagtig.
Sheave (sjiv), *n.* S. T. Skive (i en Blok).
Shed (sjed), *v.* udøse, udgyde; sprede, udbrede, kaste (et Skin, et Lys);

lade falde, kaste, tabe, miste (Løv, Kronblade, Tænder, Horn); *n.* (i Sammensætninger) Udgydelse (f. Ex. bloodshed).

Shed (sjëd), *n.* Skur; Hytte, Brædehus.

Sheen (sjïn), *a.* skjær, skinnende, blank; *n.* Glans.

Sheen'y (sjïn'i), *a.* skinnende, klar, blank.

Sheep (sjïp), *n.* Faar, Sau; *fig.* Faarehoved (enfoldig Person).

Sheep'–cot (sjïp'kat), *n.* Faarehus, Faaresti.

Sheep'–fold (sjïp'fōld), *n.* Faarefold.

Sheep'ish (sjïp'isj), *a.* faareagtig, enfoldig; undselig, frygtsom.

Sheep'ish-ly (sjïp'isj-li), *ad.* se Sheepish.

Sheep'ish-ness (sjïp'isj-nës), *n.* taabelig Undseelighed, Frygtsomhed, Enfoldighed.

Sheep's'–eye (sjïps'ai), *n.* mildt, kjærligt Øjekast.

Sheer (sjïr), *a.* skjær, ren, klar, uplettet, uforfalsket; lodret; *v.* skjære (se Shear); *n. pl* Mastekran; stor Sax (se Shears).

Sheet (sjït), *n.* et tyndt, stort og bredt Stykke, Plade, Flade; Lagen; Sejl; Ark; *pl. fig.* Bog, Blade *pl.*; Vognbække af Olielærred; S. T. Skøde; *v.* forsyne med Lagen, lægge Lagen paa; indsvøbe i et Lagen; bedække som med et Lagen.

Sheet'–an'chor (sjït'æng'kør), *n.* S. T. Pligt-Anker.

Sheet'ing (sjït'ing), *n.* Lærred til Lagener.

Shek'el (sjëk'l), *n.* Sekel (en hebraisk Mynt og Vægt).

Shel'drake (sjël'dreik) *n.* Gravand, Gravgaas, Brandgaas (et Slags Vildand).

Shelf (sjëlf), *n.* Hylde; Sandbanke eller Grund (som ligger i Vandskorpen); T. fast Jordlag.

Shelf'y (sjëlf'i), *a.* fuld af Skær eller farlige Grunde; haard, fast.

Shell (sjël), *n.* haard Skal (af Dyr, Æg, visse Frugter); Muslingskal, Konkylie; enhver haard ydre Bedækning; Yderdel af et Hus; simpel Ligkiste, Kasse; hul Kugle, Bombe; Stikblad, Parerplade (paa en Kaarde); Mellemklasse (i store Skoler, oprettet mellem 4de og 5te Klasse); *fig.* Lyre (i Poesi); *v.* skalle; skalles, kaste Skallen; beskyde med Bomber.

Shell'–fish (sjël'fisj), *n.* Skaldyr (som lever i Vand, f. Ex. Muslinger, Østers osv.).

Shel'ter (sjël'tør), *n.* Bedækning, Ly, Beskyttelse; Tilflugt, Tilflugtssted; Beskytter; *v.* dække, beskytte; give Husly, huse; tage i Beskyttelse; skjule; søge Ly eller Beskyttelse.

Shel'ter-less (sjël'tør-lës), *a.* uden Ly eller Beskyttelse.

Shelve (sjëlv), *v.* sætte eller lægge paa en Hylde; lægge hen, sætte tilside, sætte afvejen (hvad man ikke bruger).

Shelv'y (sjëlv'i), se Shelfy.

Shep'herd (sjëp'hørd eller sjëp'ørd), *n.* Faarehyrde; Hyrde; *fig.* Elsker; Hyrde, Pastor; *v.* bevogte eller beskytte som Hyrde.

Shep'herd-ess (sjëp'hïrd-ës eller sjëp'ørd-ës), *n.* Hyrdinde.

Sher'bet (sjör'bët). *n.* Sorbet, Scherbet (en østerlandsk Drik, et Slags Lemonade).

Sher'iff (sjër'if), *n.* Sheriff, Fredsdommer, Landsfoged (Dommer i et Shire eller et Grevskab; han udnævnes af Regjeringen og har under sig en Under-Sheriff, Politibetjente og Fangevogtere); Lensmand.

Sher'ry (sjër'ri), *n.* Xeresvin.

Shew (sjō), *v.* vise osv. (se Show).

Shewn (sjōn), viste, vist, *p. p.* af Shew.

Shib'bo-leth (sjïb'bō-lëth), *n.* (hebraisk) Schiboleth, Kjendeord, Løsen.

Shield (sjild), *n.* Skjold; *fig.* Forsvar, Beskyttelse; Beskytter; *v.* beskytte som med et Skjold, værge, forsvare, bevare; afværge.

Shift (sjift), *v.* skifte, forandre; overføre, omlægge, flytte (fra et Sted eller en Stilling); skaffe bort (paa en eller anden Maade); skifte om, forandre sig, vende sig (om Vinden); forskubbe sig (om Ballast); skifte (især Linned), klæde sig om; tage Tilflugt til Nødmidler, søge at hjælpe sig, sørge (for sig selv); bruge Udflugter; *n.* Skifte; Hjælpemiddel; Nødmiddel; Nødhjælp; sidste Tilflugt, Kunstgreb, List; et Fruentimmers Linned eller Chemise; S. T. Vindsprang.

Shift'less (sjift'lès), *a.* uden Hjælpemiddel, hjælpeløs.

Shil'ling (sjil'ing), *n.* Shilling (en engelsk Sølvmynt, 12 pence).

Shin (sjin), *n.* Skinneben; *v.* klatre opad med Ben og Hænder.

Shine (sjain), *v.* skinne; straale, lyse; *fig.* straale, glimre; *n.* Skin, Glans; smukt Veir, Solskin; Kommers, Spektakel.

Shin'gle (sjing'gl), *n.* Tagspaan, Tækkespaan; *pl.* Smaastene, smaa Rullestene *pl.* (ved Strandbredden); *v.* belægge med Tækkespaaner; presse eller hamre glovende Jern.

Shin'ing (sjain'ing), *a.* skinnende, klar; glimrende, berømt.

Shin'y (sjain'i), *a.* klar.

Ship (sjip), *n.* Skib; *v.* indskibe, tage ombord; transportere i et Skib; faa ind eller over Skibet; sætte eller lægge paa sit Sted (en Ting i Skibet, der, hvor den skal bruges; modsat: Unship); hyre; tage Hyre.

Ship'board (sjip'bord), *n.* Skibsplanke.

Ship'–mas'ter (sjip'mås'tør), *n.* Skibskaptein; Skibsreder.

Ship'ment (sjip'ment), *n.* Indskibning; Afskibning; Sending, Forsendelse.

Ship'per (sjip'pør), *n.* Afskiber; Sender.

Ship'ping (sjip'ping), *n.* Antal Skibe, Skibsfart.

Ship'–shape (sjip'sjeip), *ad.* paa Sømandsvis.

Ship'wreck (sjip'rek), *n.* Skibbrud; Stykker af et Vrag *pl.*; Undergang, Tab; *v.* slaa i Stykker paa Klipper eller Skær, bringe til at forlise eller strande.

Shire (sjair eller sjir), *n.* Shire, Grevskab.

Shirk (sjørk), *v.* slippe bort fra, undgaa; stjæle, rapse; bedrage; *n.* En som svigter sin Pligt; uredelig Person.

Shirt (sjört), *n.* Skjorte.

Shive (sjaiv), *n.* Skive, Stykke (Brød); Spaan; lidet Stykke, Skæve, Flis.

Shiv'er (sjiv'ør), *v.* ryste, skælve, bæve, gyse; *n.* Gysning; *pl.* Koldfeber.

Shiv'er-ing (sjiv'ør-ing), *n.* Gysen, Rystelse; *a.* som falder i Stykker.

Shiv'er-y (sjiv'ør-i), *a.* let brækkelig, skør, løs.

Shoal (sjöl), *n.* Flok, Skare, Stimmel, Stim, Sværm, Mængde; Sandbanke, Revle, Grund; *v.* flokke sig, stimle, stime; blive grundt, være lavt.

Shoal'y (sjöl'i), *a.* fuld af Grunde eller Revler.

Shock (sjak), *n.* Sammenstød; Stød (ogsaa *fig.*); Rystelse; Anfald, Angreb (Fjenders); Anstød, Forargelse ubehageligt Indtryk; *v.* støde sammen, ryste med Voldsomhed; anfalde, angribe; *fig.* støde, give Anstød, forarge, vække Uvillie eller Modbydelighed.

Shock (sjak), *n.* Bologneserhund; tykt purret Haar, Purtop.

Shock (sjak), *n.* Hob eller Skok (sammenstillede Kornneg paa Marken); *v.* sætte i Hob, skokke (Neg).

Shock'ing (sjak'ing), *a.* stødende, an-

stødelig, ubehagelig; gyselig, afskyelig, oprørende.

Shod (sjɑd), skoede, skoet, *imp.* & *p. p.* af Shoe.

Shoe (sju), *n.* Sko (ogsaa om Hestesko); Skoning (under Slædemeder); Slæbesko, Hemsko; *v.* sko, beslaa (en Hest); beklæde forneden med Metal; indvie En ved at lade ham traktere med Drikkevarer.

Shoe'-black (sju'blæk), **Shoe'-boy** (sju'bɔi), *n.* Skopudser.

Shoe'mak-er (sju'mek-ør), *n.* Skomager.

Shone (sjōn eller sjɑn), sten, *imp.* af Shine.

Shook (sjuk), rystede, rystet, *imp.* & *p. p.* af Shake.

Shook (sjuk), *n.* et Sæt færdige Stave til et Vinfad, eller Bræder til en Sukkerkiste.

Shoot (sjut), *v.* [*imp.* & *p. p.* SHOT] skyde; affkyde, affyre; støde pludselig; stikke (frem eller ud); affstyrte (en Kornsæk, en Vogn osv.), aflæsse; fare under eller igjennem; tilpasse ved at høvle; spire, skyde, komme frem; fare hurtig affsted, skyde som en Pil; stikke, føle en Jagen eller Stikken; *n.* Skud (se Shot); Skud (af en Plante); Losseplads (til Grus og Murbrokker); Skraaplan; snever og brat Flodseng; Metalaare i samme Retning som Lagene.

Shoot'er (sjut'ør), *n.* Skytte.

Shoot'ing (sjut'ing), *n.* Skyden, Skydning; Jagt; Stikken, Jagen (en Fornemmelse).

Shop (sjɑp), *n.* Bod, Butik; Værksted; fordelagtig Plads (i et Veddeløb); Plads hvor en Nævekamp holdes; *v.* gaa i Butikker (for at kjøbe); affkedige (en Bodsvend).

Shop'-keep-er (sjɑp'kip-ør), *n.* Kræmmer.

Shop'-lift'er (sjɑp'lift'ør), *n.* En som under Paaskud af at kjøbe stjæler i en Butik, Butikstyv.

Shop'-lift'ing (sjɑp'lift'ing), *n.* Tyveri i Butikker, det at stjæle i Butikker.

Shop'ping (sjɑp'ping), *n.* det at gaa om i Butikkerne og gjøre Indkjøb af Varer.

Shore (sjōr), *n.* Stiver, Støtte (til et Hus; til et Skib paa Beddingen); Affløbsrende (se Sewer); *v.* støtte, affstive.

Shore (sjōr), *n.* Søkyst, Kyst, Strand, Strandbred; Flodbred (af en stor Flod).

Shorn (sjōrn), klippet, *p. p.* af Shear.

Short (sjɑrt), *a.* kort (om Tid eller Rum), lav, lille (ikke høj); lakonisk, kort; ikke lige, ikke voxen (i noget); mangelfuld, ufuldkommen, indskrænket; skør, sprød, mør; ublandet med Vand, af det rene Væsen (om Spiritus); som uredelig selv beholder noget af Fortjenesten (om en Tjener eller Omnibuskonduktør); *ad.* kort; pludselig, hurtig; *n.* Korthed.

Short'en (sjɑrt'n), *v.* afkorte, forkorte; sammendrage; indskrænke; affkære, studse; blive kortere, aftage.

Short'-hand (sjɑrt'hænd), *n.* Hurtigskriverkunst, Stenografi, Hurtigskrift.

Short'-lived (sjɑrt'laivd), *a.* kortvarig, som kun lever en kort Tid.

Short'ly (sjɑrt'li), *ad.* kortelig; hurtig, snart, om eller efter en kort Tid.

Short'ness (sjɑrt'nes), *n.* Korthed; Utilstrækkelighed, Mangelfuldhed, Ufuldkommenhed.

Shorts (sjɑrts), *n. pl.* grovt Mel; S. T. kort Hamp.

Short'-sight'ed (sjɑrt'sait'ed), *a.* nærsynet; *fig.* kortsynet.

Shot (sjɑt), stød, skudt, *imp.* & *p.* af Shoot.

Shot (sjɑt), *n.* Skud, Skuddidde; det som affskydes, en Pil, en Kugle osv., men især: Hagl *pl.*; Skytte (med Hensyn til Dygtigheden); (skotsk) udkastet Fiskegarn; Fiskedræt; *v.* T. lade med Skarp (en Kanon).

Shot (sjɑt), *n.* Regning, Bidrag; (skotsk) stor Gris, halvvoxent Svin.

Shot'ten (sjɑt'tn), *a.* som har kastet Rognen, udleget (om Fiske); sammenløben; som skyder ud i Vinkler; forvreden.

Should (sjud), skulde, *imp.* af Shall.

Shoul'der (sjōl'dər), *n.* Skulder; Bov (paa en Hest; af et slagtet Dyr); Bovstykke; T. Bryst (den fremstaaende Flade paa en Bolt eller Skrue); *fig.* Styrke, Kraft; *v.* skuldre; tage paa Skuldrene, kaste paa Skulderen; støde eller trykke med Skulderen, skubbe.

Shoul'der-blade (sjōl'dər-bleid), *n.* Skulderblad, Skulderben.

Shout (sjaut), *v.* raabe højt, udbryde i Fryderaab, juble; *n.* højt Raab (af Glæde eller til Opmuntring), Fryderaab, Jubelraab, Tilraab.

Shove (sjøv), *v.* skubbe, støde, skyde; stage (en Baad) frem; trænge sig frem; stage sig frem; *n.* Skub, Stød.

Shov'el (sjøv'l), *n.* Skovl, Skuffe. Spade; lavpullet bredskygget Hat (en Prælats eller Professors); *v.* skovle, skuffe; sammendynge.

Show (sjō), *v.* stille til Skue; vise (lade se; aflægge Bevis paa, udvise; gjøre bekjendt; vise Vejen, føre); vise sig, se ud; have Udseende, synes; *n.* Skue, Syn; Fremvisning, Udstilling; Forestilling, Skuespil; ydre Udseende, Skin; Skrømt; pralende Udseende, Bram.

Show'-bread (sjō'breid), *n.* Skuebrød.

Show'er (sjō'ər), *n.* Byge, Iling, Øse (Regnskyl, Hagelbyge); *fig.* Regn, Strøm, Mængde, Overflødighed, Overøsning; En som fremviser; *v.* regne eller hagle stærkt, skylregne, skylle, øse; vande ved Regn, gjennembløde; *fig.* overøse, øse, dynge.

Show'er-y (sjō'ər-i), *a.* regnfuld.

Show'i-ly (sjō'i-li), *ad.* pralende, glimrende.

Shown (sjōn), vist, *p. p.* af Show.

Show'y (sjō'i), *a.* pralende, glimrende.

Shred (sjred), *v.* skjære i smaa Stykker, snitte, skjære smaat (om Tøj og Urter); *n.* Stykke, Stump, Strimmel, Lap.

Shrew (sjru), *n.* Spidsmus (forhen antaget for at være giftig).

Shrew (sjru), *n.* støjende, trættekjær, vranten Kvinde, Skjendegjest, Xantippe.

Shrewd (sjrud), *a.* (oprindelig:) ondskabsfuld, trættekjær; ildevarslende, ond, slem; skarp; (nu sædvanlig:) listig, snu, klog, med hurtigt Nemme eller skarpt Blik.

Shrewd'ly (sjrud'li), *ad.* se Shrewd.

Shrewd'ness (sjrud'nes), *n.* Ondskabsfuldhed; Snuhed, Fiffighed, Klogskab.

Shrew'ish (sjru'isj), *a.* skjendesyg, trættekjær.

Shriek (sjrik), *n.* Skrig; *v.* skrige.

Shrike (sjraik), *n.* Harpax, Tornskade (Fugl).

Shrill (sjril), *a.* skingrende, klinger, gjennemtrængende, skarp; *v.* skingre, klinge skarpt, gjalde.

Shrill'y (sjril'i), *ad.* se Shrill.

Shrill'ness (sjril'nes), *n.* Skingren, Skarphed.

Shrimp (sjrimp), *n.* Reje; en liden skrumpen Person, Vantrivning, Pusling, Dværg.

Shrine (sjrain), *n.* helligt Skrin; Helgenskrin; *fig.* Alter; *v.* skrinlægge.

Shrink (sjringk), *v.* [*imp.* & *p. p.* SHRUNK] krympe sammen, trække sig sammen, krybe ind; krympe sig (ved, from), gyse tilbage, gyse; trække sig tilbage; trække sammen; *n.* Indkrybning, Sammentrækning; Rynke; Gys.

Shrink'age (sjringk'edsj), *n.* Sammentrækning, Formindskelse; Godtgjørelse for Svind.

Shriv'el (sjriv'l), *v.* sammentrække, rynke; blive rynket, krybe ind, indkrympes, blive skrumpen.

Shroud (ſjraud), *n.* (Skrud), Bedæk-ning; Beſkyttelſe; Ligſtjorte, Lig-dragt, Ligklæder *pl.*; S. T. Vant, Bardun; *v.* bedække, beſkytte; klæde (Lig), iføre Ligdragt; tildække, til-hylle, ſtjule; ſøge Ly; S. T. hake an til Vantet.

Shrove'-tide (ſjrōv'taid), *n.* Faſte-lavn.

Shrub (ſjrøb), *n.* en ſpirituøs Drik blandet med Surt og Sødt.

Shrub (ſjrøb), *n.* Kratvæxt, Buſt (i nogle af vore Provinſer: Skrub), Buſttræ, lidet Træ; *v.* renſe for Krat.

Shrub'ber-y (ſjrøb'bør-i), *n.* Buſkads, Lyſtanlæg med Buſke eller ſmaa Trægrupper.

Shrub'by (ſjrøb'bi), *a.* buſket; fuld af Buſke.

Shrug (ſjrøg), *v.* (ſtrugge, ſtrukke), trække op, ſtyde i Vejret (Skuldrene); trække paa Skuldrene; *n.* Skulder-trækning.

Shrunk (ſjrøngk), krympede, krym-pet, *imp.* & *p. p.* af Shrink.

Shud'der (ſjød'dør), *v.* gyſe, ſkjælve; *n.* Gyſen.

Shuf'fle (ſjøf'fl), *v.* ſammenblande uordentlig, forvirre; blande (Kort); ſkaffe, ſkubbe, ſkyde (ind eller bort, paa en hemmelig Maade); blande Kort; gjøre Kneb, bedrage; ſøge Ud-flugter, bruge undvigende Svar; hjælpe ſig, kjæmpe; gaa ſlæbende eller uſikkert, ſjokke; *n.* Blanden, Blanding; Udflugt; Kneb, Kunſt-greb.

Shuf'fler (ſjøf'flør), *n.* En ſom gjør Kneb, Lurendrejer.

Shuf'fling (ſjøf'fling), *n.* Udflugt, Paaſkud; *a.* undvigende, omgaaende.

Shun (ſjøn), *v.* ſky, ſøge at undgaa.

Shunt (ſjønt), *n.* T. (forkortet af shun it), Løben ud paa en Side-bane (med en Dampvogn, for at Ho-vedbanen kan være fri); kort Side-bane; *v.* dreje af.

Shut (ſjøt), *v.* lukke, tillukke; ude-lukke; lukke ſig, lukkes; *n.* Tillukning; Lukke; Skodde.

Shut'ter (ſjøt'tør), *n.* En ſom luk-ker; Skodde, Vindesſkodde.

Shut'tle (ſjøt'tl), *n.* Væverſkytte, Skyttel.

Shut'tle-cock (ſjøt'tl-kak), *n.* Fje-derbold.

Shy (ſjai), *v.* være eller blive ſky (om Heſte); *a.* ſom ſkyr Selſkab, folkeſky; frygtſom, tilbageholden, undſelig; bange, ængſtelig, forſigtig; mistænk-ſom, ſkinſyg; flygtig, uſtadig, upaa-lidelig; *n.* det at blive ſky.

Shy (ſjai), *v.* kaſte; *n.* Kaſt.

Shy'ly (ſjai'li), *ad.* frygtſom, undſe-lig.

Shy'ness (ſjai'nes), *n.* Frygtſomhed, Undſeelſe, Tilbageholdenhed, Skyhed.

Sib'i-lant (ſib'i-lent), *a.* hvislende; *n.* hvislende Medlyd.

Sib'i-la'tion (ſib'i-lei'ſjøn), *n.* Hvis-len.

Sib'yl (ſib'il), *n.* Sibylle.

Sib'yl-line (ſib'il-lain), *a.* ſibyllinſk; ſpaaende, profetiſk.

Sic'ci-ty (ſik'ſi-ti), *n.* Tørhed.

Sice (ſais), *n.* Tallet Sex (i Tær-ningſpil).

Sick (ſik), *a.* ſyg; daarlig (i Maven), ſom har Ondt; ſom væmmes, ſom føler Lede, led og kjed (af noget); fordærvet.

Sick'en (ſik'n), *v.* gjøre ſyg; afkræfte, ſvække; vamle, gjøre led, vække Mod-bydelighed; blive ſyg; ſygne, ſvækkes; væmmes, føle Lede.

Sick'ish (ſik'iſj), *a.* ikke raſk, upaſſe-lig.

Sick'le (ſik'l), *n.* Segl.

Sick'li-ness (ſik'li-nes), *n.* Sygelig-hed.

Sick'-list (ſik'liſt), *n.* Sygeliſte.

Sick'ly (ſik'li), *a.* & *ad.* ſygelig, ſva-gelig; ſvag, mat.

Sick'ness (ſik'nes), *n.* Sygdom; Syge; Ondt (det at have Ondt); Modbydelighed.

Side (ſaid), *n.* Side; Parti; *a.* paa

Siden, til Siden, Side-; *v.* holde sig til en Side; tage Parti, være paa (Ens) Side, holde med (with); være ved Siden af; T. tilhugge (Tømmer).

Side'board (said'bōrd), *n.* Skjenkebord, Skjenk (i en Spisestue).

Side'long (said'lang), *a.* & *ad.* fra Siden, skjev, Side-; paa Siden.

Sid'er-al (sid'ør-el), *a.* som angaar eller hidrører fra Stjernerne, Stjerne-; T. sideral.

Si-de're-al (sai-dī'rī-ēl), *a.* som angaar Stjernerne, eller bestemmes ved dem, Stjerne-, T. sideriſk.

Sid'er-og'ra-phy (sid ør-og'rå-fi), *n.* Siderografi, Gravering i Jern eller Staal, Staalſtik.

Side'-sad'dle (said'sæd'dl), *n.* Tværſadel, Dameſadel.

Side'wise (said'uais), *ad.* paa Siden, paa tværs; paa den ene Side.

Sid'ing (said'ing), *n.* Tilſlutning til et Parti; kort Sidebane (paa en Jernvej).

Si'dle (sai'dl), *v.* trænge ſig ved at vende Siden til, gaa paa Siden, holde til Siden, ligge paa Siden.

Siege (sīdsj), *n.* Belejring.

Si-es'ta (si-ēs'tå), *n.* (ſpanſk) Middagsſøvn

Sieve (siv), *n.* Si, Sigte, Saald; en Kurv af et viſt Maal.

Sift (ſift), *v.* ſigte, ſi, ſælde, renſe; åſſondre; prøve eller underſøge nøje, drøfte.

Sift'er (ſift'ør), *n.* En ſom ſigter; Sigteredſtab, Sigte.

Sigh (sai), *v.* ſukke; *n.* Suk.

Sight (sait), *n.* Syn (Synsevnen; det at ſe; det ſom ſees); Øje; Øjekaſt; Udſigt; Sigte; T. Sigtekorn (paa et Gevær eller en Piſtol), Dioptер, Viſir; Sigt (en Vexels Forevisning); *fig.* Kundſkab, Vidende; *v.* ſigte.

Sight'less (sait'lēs), *a.* blind.

Sight'li-ness (sait'lī-nēs), *n.* ſmukt Udſeende, Skjønhed.

Sight'ly (sait'lī), *a.* behagelig at ſe til, anſelig, velſtabt, ſmuk; fri, aaben (for Synet).

Sign (sain), *n.* Tegn (Kjendetegn; Æreskegn; Undertegn, Under); Mindesmærke; Skilt (ved et Hus); Vink; Nik; Sindbillede, Symbol; Interpunktionstegn; Stjernebillede; Undertegning, Underſkrift; *v.* mærke, betegne; antyde, undertegne, underſkrive.

Sig'nal (ſig'nēl), *n.* Tegn, Signal; *v.* ſignaliſere; *a.* mærkelig, udmærket, fortrinlig, mærkværdig.

Sig'nal-ize (ſig'nēl-ais), *v.* ſignaliſere; udmærke.

Sig'nal-ly (ſig'nēl-lī), *ad.* fortræffeligt; paa en afgjørende eller gjennemgribende Maade.

Sig'na-ture (ſig'nå-tjūr), *n.* Tegn eller Mærke (ſom er ſat paa noget); Fortegn (i Muſik); Kjendetegn; Underſkrift, Undertegnining; Stæmpel; Bevis (ved visſe Mærker); T. Signatur.

Sign'er (sain'ør), *n.* Undertegner.

Sig'net (ſig'nēt), *n.* Signet, Haandſegl (iſær en Konges).

Sig-nif'i-cance (ſig-nif'i-kēns), }
Sig-nif'i-can-cy (ſig-nif'i-kēn-ſi), } *n.* Betydning; Betydenhed, Vigtighed; Eftertryk, Kraft.

Sig-nif'i-cant (ſig-nif'i-kēnt), *a.* ſom har Betydning; betegnende, antydende; betydningsfuld; kraftig, udtryksfuld, energiſk; vigtig; *n.* Antydning, Tegn.

Sig-nif'i-cant-ly (ſig-nif'i-kēnt-li), *ad.* ſe Significant.

Sig'ni-fi-ca'tion (ſig'ni-fi-kē'ſjøn), *n.* Betegnelſe, Antydning; Betydning, Bemærkelſe, Mening.

Sig-nif'i-ca-tive (ſig-nif'i-kå-tiv), *a.* betegnende, antydende; betydningsfuld, kraftig, udtryksfuld.

Sig'ni-fy (ſig'ni-fai), *v.* betegne, antyde; betyde; være af Betydning eller Vigtighed.

Sign'-post (sain'pōſt), *n.* en Pæl

med et Skilt paa, Skilt, Værtshus-skilt; Pæl med Tavle til Opslag.

Si'lence (sai'lëns), *n.* Taushed; Stilhed; Hemmelighed; *fig.* Forglemmelse: *i.* stille! ti stille! *v.* bringe til at tie; bringe til Taushed; forbyde at tale; berolige, stille.

Si'lent (sai'lënt), *a.* taus; ikke meget talende, stille; sagte; som ikke udtales, stum.

Si'lent-ly (sai'lënt-li), *ad.* med Taushed, stiltiende; stille.

Si'lex (sai'lëks), } *n.* Kiseljord.
Sil'i-ca (sil'i-kå), }

Si-li'cious (si-lisj'øs), *a.* af Kisel, kiselagtig.

Silk (silk), *n.* Silke; Silketøj; *pl.* Klædningsstykker af Silke *pl.* (Kjoler, Strømper osv.).

Silk'en (silk'n), *a.* af Silke, Silke-; klædt i Silke; silkeblød, blød; *v.* gjøre blød eller glat.

Silk'-worm (silk'-wørm), *n.* Silkeorm.

Silk'y (silk'i), *a.* af Silke, Silke-; silkeblød, fin.

Sill (sil), *n.* Syld, Syldsten, Dørtærskel; Vinduesfarm (o: Understykket af Karmen); S. T. Bøssebænk (Underkanten af en Kanonport).

Sil'la-bub (sil'lå-bøb), *n.* Sillabub (en Drik af Mælk og Vin eller Most og Sukker).

Sil'li-ness (sil'li-nës), *n.* Enfoldighed, Svaghed, Dumhed.

Sil'ly (sil'li), *a.* selle eller sølle, enfoldig, svag, dum; simpel, skrøbelig, usel; sygelig, daarlig (af Udseende).

Silt (silt), *n.* Dynd, **Mudder**; *v.* sive; forstoppe med Dynd.

Sil'ver (sil'vør), *n.* Sølv; Sølvpenge *pl.*; *a.* af Sølv, Sølv-; sølvfarvet, sølvblank; sølvgraa; sølvblaa, sølvklar; sølvklingende, mild, blid; *v.* forsølve; gjøre sølvklar; gjøre sølvgraa eller hvid.

Sil'ver-smith (sil'vør-smith), *n.* Sølvarbejder, Sølvvarefabrikant.

Sil'ver-y (sil'vør-i), *a.* sølvfarvet, forsølvet, Sølv-; sølvklar.

Sim'i-lar (sim'i-lør), *a.* lignende, lig; ensartet.

Sim'i-lar'i-ty (sim'i-lær'i-ti), *n.* Lighed.

Sim'i-lar-ly (sim'i-lør-li), *ad.* paa lignende Maade.

Sim'i-le (sim'i-li), *n.* Lignelse.

Si-mil'i-tude (si-mil'i-tjüd), *n.* Lighed; Lignelse.

Sim'mer (sim'mør), *v.* smaakoge, snurre, sniве; *fig.* have indre Uro; *n.* jævn Kogning.

Sim'o-ni'ac-al (sim'ö-nai'ëk-ël), *a.* skyldig i Simoni; som bestaar i Simoni.

Sim'o-ny (sim'ö-ni), *n.* Simoni (Aager med gejstlige Embeder).

Si-moom' (si-mym'), *n.* en heд kvælende Vind i Afrika og Arabien, Samum eller Chamsin.

Sim'per (sim'pør), *v.* smile affekteret eller snerpet; smile; *n.* Smil; stirligt affekteret Smil.

Sim'ple (sim'pl), *a.* enkelt (ikke sammensat); tydelig; ukunstlet, jævn, naturlig; af ringe Herkomst, uadelig; simpel, usmykket; enfoldig; *n.* ublandet Lægemiddel, Lægeplante, Plante; (kollektivt, ogsaa —s, *pl.*) Simple, Uadelige *pl.*

Sim'ple-ton (sim'pl-tön), *n.* enfoldig Person, Dumrian, Tosse.

Sim-plic'i-ty (sim-plis'i-ti), *n.* Enkelthed; Tydelighed, Klarhed; Simpelhed; Naturlighed, Ligefremhed; Enfoldighed, Svaghed, Dumhed.

Sim'pli-fi-ca'tion (sim'pli-fi-kei'sjøn) *n.* Enkeltgjørelse; Tydeliggjørelse.

Sim'pli-fy (sim'pli-fai), *v.* gjøre simplere; gjøre fattelig.

Sim'ply (sim'pli), *ad.* ukunstlet, simpelt; slet og ret, blot, kun; enfoldig.

Sim'u-late (sim'jü-leit), *v.* skrømte, hykle.

Sim'u-la'tion (sim'jü-lei'sjøn), *n.* Forstillelse, Hykleri.

Si'mul-ta'ne-ous (sai'møl-tei'ni-øs),

a. samtidig virkende, samtidig, fælles.

Si'mul-ta'ne-ous-ly (sai'møl-te'ni-øs-li), *ad.* paa samme Tid.

Sin (sin), *n.* Synd; *v.* synde.

Sin'a-pism (sin'å-pism), *n.* Sennepskage, Sennepsomslag.

Since (sins), *ad.* siden; *conj.* siden; efterson, efterdi, da, siden.

Sin-cere' (sin-sir'), *a.* ublandet, ren, ægte; **uskadt**; uforderret, ærlig, oprigtig.

Sin-cere'ly (sin-sir'li), *ad.* se Sincere.

Sin-cer'i-ty (sin-sér'i-ti), *n.* Oprigtighed, Ærlighed, Redelighed.

Sine (sain), *n.* T. Sinus.

Si'ne-cure (sai'ni-kjur), *n.* Sinecure, forretningsløst Embede (især gejstligt, med store Indtægter).

Si'ne-cur'ist (sai'ni-kjur'ist), *n.* Sinecurist.

Sin'ew (sin'jü), *n.* Sene; *pl.* Styrke, Fasthed, Kraft; *v.* knytte eller forbinde fast.

Sin'ew-y (sin'jü-i), *a.* som bestaar af Sener eller Muskler; senefast, muskelfør, muskuløs, stærk.

Sin'ful (sin'ful), *a.* syndefuld, ugudelig.

Sin'ful-ly (sin'føl-li), *ad.* paa en syndig Maade.

Sin'ful-ness (sin'ful-nes), *n.* Syndighed.

Sing (sing), *v.* [*imp.* SANG, SUNG; *p. p.* SUNG] synge; besynge.

Singe (sindsj), *v.* svide; *n.* det at blive svedden, overfladisk eller let Forbrænding.

Sing'er (sing'ør), *n.* Sanger, Sangerinde.

Sing'ing (sing'ing), *n.* Syngen; Sang; *a.* syngende; som hører til Sang.

Sin'gle (sing'gl), *a.* enkelt; særegen; ene, alene; enlig, ugift; ren, uforderret, sund.

Sin'gle-ness (sing'gl-nes), *n.* Enkelthed; Enlighed; Oprigtighed.

Sin'gly (sing'gli), *ad.* enkelt, stykkevis; hver især; ærlig, oprigtig.

Sing'-song (sing'song), *n.* Syngen (foragtelig), brævende Sang, eller Syngen i Tale; Gjentagelse af lignende Ord eller Toner, Klingklang.

Sin'gu-lar (sing'gjü-lør), *a.* enkelt; eneste; egen, særegen, besynderlig, underlig, selsom; *n.* T. Singular, Ental.

Sin'gu-lar'i-ty (sing'gjü-lær'i-ti), *n.* Egenhed, Særegenhed; Besynderlighed; Sjeldenhed, Mærkværdighed.

Sin'gu-lar-ly (sing'gjü-lør-li), *ad.* besynderlig; særdeles, ualmindelig; singularist, som Singular.

Sin'is-ter (sin'is-tør), *a.* venstre; uheldig, ildevarslende; ond, slet, slem, fordærvet; uredelig, uærlig.

Sin'is-tror'sal (sin'is-trør'sel), *a.* som hæver sig fra venstre til højre (som en Spiral-Linie).

Sin'is-trous (sin'is-trøs), *a.* venstre, til venstre Side; **lejtet**, bagvendt, forkjert, urigtig.

Sink (singk), *v.* [*imp.* SUNK, SANK; *p. p.* SUNK] synke (til Bunds; under en Byrde; overvældes; falde; gaa til Grunde); trænge (ind i); sænke; nedsænke; grave, udgrave, sænke (en Grube osv.); nedværdige, fornedre; nedtrykke, undertrykke, styrte; slaa igjennem (om Papir); afdrage, formindske; *n.* Afløbsrende, Afløb (for Urenlighed), Vask (i et Kjøkken); Slamkiste.

Sink'ing-fund (singk'ing-fønd), *n.* T. synkende Fond (samtlige til Statsgjeldens Afbetaling anviste Indtægter).

Sin'less (sin'les), *a.* syndfri.

Sin'ner (sin'nør), *n.* Synder, Synderinde.

Sin'-of'fer-ing (sin'af'før-ing), *n.* Syndoffer.

Sin'u-ate (sin'jü-et), *v.* bugte, krumme.

Sin'u-a'tion (sin'jü-e'sjøn), *n.* Bugtning, Krumning.

Sin'u-os'i-ty (sin'jü-ɔs'i-ti), *n.* bugtet Beskaffenhed, Bølgeformighed.
Sin'u-ous (sin'jü-ɔs), *a.* buet, bugtet, bølgeformig.
Sip (sip), *v.* nippe; nippe til eller af; sobe, indsuge, drikke; *n.* Nip, liden Slurk.
Si'phon (sai'fɔn), *n.* Hævert.
Sir (sör), *n.* en Æresttitel i Tiltale til Mænd af enhver Stand (uden Tilføjelse af Navn): Herre, min Herre; ogsaa i Brede til Underordnede: Mosjø; en engelsk Baronets eller Ridders Titel (foran Døbenavnet).
Sire (sair), *n.* Fader (i Poesi; ogsaa om Handyr, især Hingste); allernaadigste Herre (til Konger eller Fyrster); *v.* avle (kun om Dyr).
Si'ren (sai'rën), *n.* Sirene; Havfrue; forførisk Kvinde; *a.* fortryllende, lokkende.
Sir'loin (sör'løin), *n.* Lendestykke (af en Oxe), Oxemørbrad.
Si-roc'co (si-rɔk'kō), *n.* Sirokko (en periodisk heb Sydostvind, sædvanlig i Italien og Dalmatien ved Paaskетid).
Sir'rah (sir'rå), *n.* (bruges i Brede eller Foragt; undertiden i Spøg til Børn; i Ivrighed til Tjenere), din Knegt! god Karl! min Dreng, min Unge! hej Du! naa Du!
Sir'up (sir'ɔp), *n.* Sirup (Saft af Urter indkogt med Sukker).
Sis'kin (sis'kin), *n.* Sisgen.
Sis'ter (sis'tör), *n.* Søster (ogsaa *fig.*); Klostersøster, Nonne; *v.* gjøre til Søster, forbinde nøje.
Sis'ter-hood (sis'tör-hud), *n.* Søsterskab.
Sis'ter-in-law (sis'tör-in-lɑ), *n.* Svigerinde.
Sis'ter-ly (sis'tör-li), *a.* søsterlig.
Sit (sit), *v. imp.* & *p. p.* SAT] sidde; ligge, ruge (om Fugle); passe, sidde (om et Klædningsstykke); *fig.* ligge, hvile (tungt paa Sindet).
Site (sait), *n.* Beliggenhed; Grund (til en Bygning); Stilling.
Sit'ting (sit'ting), *a.* siddende; *n.* Sidden; det at sætte sig; Stolestade; Session; Rugen, Rugetid, Liggetid.
Sit'ting-room (sit'ting-rum), *n.* Arbejdsværelse, liden Dagligstue.
Sit'u-ate (sit'jü-et), **Sit'u-a'ted** (sit'jü-e'ted), *a.* beliggende.
Sit'u-a'tion (sit'jü-e'sjɔn), *n.* Beliggenhed; Tilstand; Stilling, Forfatning, Omstændigheder *pl.*
Six (siks), *a.* sex; *n.* Tallet Sex.
Six'fold (siks'fōld), *a.* sexfold.
Six'pence (siks'pens), *n.* Sexpenningstykke (en Sølvmynt, ½ shilling).
Six'teen (siks'tin), *a.* sexten.
Six'teenth (siks'tinth), *a.* sextende; *n.* Sextendedel.
Six'ti-eth (siks'ti-eth), *a.* sextiende.
Sixth (siksth), *a.* sjette; *n.* Sjettedel.
Six'ty (siks'ti), *a.* sexti.
Siz'a-ble (sais'å-bl), *a.* af passende Størrelse; stor, anselig.
Si'zar (sai'sör), *n.* en Student af laveste Rang i Cambridge og Dublin.
Size (sais), *n.* Størrelse, Førhed; Format; vist Maal, numereret Størrelse, Numer (af ensartede Ting, f. Ex. Fodtøj); afmaalt Del, Portion; *v.* gjøre større, forøge; give en vis Størrelse, afmaale, bestemme, justere; bestille en Extra-Ret (til den sædvanlige Ration, ved Universitetet i Cambridge).
Size (sais), *n.* en klæbrig bindende Substans, Pergamentlim, Hornlim, Limvand; *v.* klistre, bestryge med Limvand, glanere (Trykpapir).
Siz'y (sais'i), *a.* tyk og klæbrig, sejg.
Skate (sket), *n.* Skøjte; *v.* rende eller gaa paa Skøjter.
Ska'ter (ske'tör), *n.* Skøjteløber.
Skat'ing (sket'ing), *a.* rendende, løbende (paa Skøjter); *n.* Skøjteløbning.
Skat'ing-rink (sket'ing-ringk), *n.* [Skøjtebane.

Skein (skein), *n.* Dukke, Fed, Stykke (Silke, Traad eller Garn).
Skel'e-ton (skel'ı-tŏn), *n.* Benrad; Skelet; Disposition, kort Udkast; *fig.* en ubehagelig Hemmelighed (som søges skjult).
Skep'tic (skĕp'tik), *n.* Skeptiker, Tvivler; *a.* skeptisk, tvivlesyg.
Skep'tic-al (skĕp'tik-ĕl), *a.* skeptisk, tvivlende.
Skep'ti-cism (skĕp'tı-sism), *n.* Skepticisme, Tvivlslære; Tvivl.
Sketch (sketsj), *n.* løseligt Omrids, første Udkast, Grundrids, Skitse; *v.* gjøre Grundrids til, skitsere, udkaste.
Sketch'y (sketsj'ı), *a.* løselig udkastet, ufuldendt.
Skew'er (skjų'ør), *n.* Spile, Spilepind, Pind (af Træ eller Jern, til at holde Kjød, som skal steges, i behørig Skikkelse); *v.* spile, sætte op, stikke Pinde i.
Skid (skid), *n.* Sovereign; *pl.* S. T. Sledsker *pl.*
Skiff (skif), *n.* liden let Baad, Jolle; *v.* sætte over i en Baad.
Skill (skil), *n.* Kundskab forenet med Øvelse, Dygtighed, Færdighed, Behændighed, Kunst.
Skilled (skild), *a.* øvet, erfaren, kyndig.
Skil'let (skil'lĕt), *n.* liden Grydeeller Kjedel, Kasserolle.
Skill'ful (skil'fųl), *a.* kløgtig, duelig, erfaren, behændig, øvet.
Skill'ful-ly (skil'fųl-lı), *ad.* se Skilful.
Skill'ful-ness (skil'fųl-nĕs), *n.* Færdighed, Kløgt, Dygtighed.
Skim (skim), *v.* skumme, afskumme; fare eller stryge let hen over, svæve, glide; *n.* Skum, Afskum.
Skim'mer (skim'mør), *n.* Skummeske; En som farer let over; Saxnæb, Vandskjær (Fugl).
Skim'-milk (skim'milk), *n.* afskummet Mælk.
Skin (skin), *n.* Skind, Hud (paa Mennesker og Dyr); Pels, raa Hud; utilberedt Skind; Skal, Hinde; Pung; *v.* tage Skindet eller Huden af, flaa, krænge (af, off); skrælle; bedække med Hud; bedække løselig.
Skin'-flint (skin'flint), *n.* Gnier.
Skin'ny (skin'nı), *a.* hudagtig; skindmager.
Skip (skip), *n.* Hop, Spring; *v.* hoppe, springe; springe over, forbigaa; rømme, flygte.
Skip'per (skip'pør), *n.* Springer, Danser; ung Knøs; Makrel-Gjedde; Skipper; Lade.
Skir'mish (skør'misj), *n.* Skjermydsel, liden Fegtning; Strid; *v.* stride i smaa Afdelinger, holde Smaatræfninger, skjermydsere.
Skirt (skørt), *n.* Skjørt, Nederdel (af et Klædningsstykke), Skjød (af en Kjole eller Frakke); Kantning, Søm, Kant; Udkant, Grænse; Mellemgulv (af et slagtet Dyr); *v.* omgive, besætte; løbe langs med Kanten af.
Skit'tish (skit'tisj), *a.* sky, urolig (om Heste); letsindig, lunefuld; foranderlig, ubestandig.
Skit'tish-ness (skit'tisj-nĕs), *n.* Ustadighed, Flygtighed.
Skit'tle (skit'tl), *n.* Kegle.
Ski'ver (skai'vør), *n.* et Slags Skind (brugt af Bogbindere).
Skulk (skølk), *v.* skulke, luske, liste sig; krybe i Skjul, ligge i Skjul, ligge paa Lur; S. T. forstikke sig om Læ.
Skulk'er (skølk'ør), *n.* Skulker; Lurer.
Skull (skøl), se Scull.
Skull'-cap (skøl'kæp), se Scull-cap.
Skunk (skøngk), *n.* Stankdyr.
Sky (skai), *n.* Himmel, Luftregion, Luft; Luft (i Maleri); Vejr, Klima; Sky.
Sky'-light (skai'lait), *n.* Skylight, Vindue i Loftet eller i Dækket, Lysluge.
Sky'-rock'et (skai'rok'ĕt), *n.* højt stigende Raket.
Slab (slæb), *n.* Plade af Sten, Stenplade, Marmorplade; fladt Stykke

Metal; Bragfjæl (af Yderkanten af Træet); Klapbord (en liden med Hængsler til Væggen befæstet Bordplade, som kan slaaes op).

Slab (slæb), *a.* slibrig, sejg, klæbrig, tyk; *n.* Pøl, Pyt.

Slab'ber (slæb'bør), *v.* sagle; spilde; oversagle, overspytte, oversøle, besudle.

Slack (slæk), *a.* slap, løs; lind; langsom; sløv, uvirksom; S. T. slæk; *n.* slap Del (af et Toug); smaahugget Kul.

Slack (slæk), **Slack'en** (slæk'n), *v.* slappe, nedspænde, løsne; lindre, formilde; svække, afkræfte; forsømme; hindre, formindske; slappes, blive løs; formindskes, aftage; sløves, udmattes.

Slack'ness (slæk'nës), *n.* Slaphed; Sløvhed.

Slag (slæg), *n.* Slagger, Sinder *pl.* (af Metal).

Slain (slein), ihjelslaaet, *p. p.* af Slay.

Slake (sleik), *v.* slukke; stille, dæmpe; læske (Kalk); slappe; slappes (se Slack).

Slam (slæm), *v.* slaa eller støde voldsomt, tilintetgjøre; smække (med en Dør); T. gjøre Slæm (i Whistspil); *n.* Slæm (i Whist); Smælden.

Slan'der (slæn'dør), *n.* Bagtalelse; slet Rygte; Skam; Vanære; *v.* bagtale, bagvaske, bringe i Vanrygte, lyve paa, belyve.

Slan'der-ous (slæn'dør-øs), *a.* bagtalersk, bagvaskende, ærerørig.

Slang (slæng), *n.* Lænke; Urkjæde.

Slang (slæng), *n.* et Slags Kunstsprog (især blandt Bedragere og gemene Folk), Pøbelsprog, Tyvesprog, Kjeltringesprog.

Slant (slånt), *a.* skraa, skjev, heldende; *n.* Skraaning; *v.* skraane, helde.

Slant'ing (slånt'ing), *a.* skraa; *n.* stiklende Bemærkning; Sidehug.

Slap (slæp), *v.* slaa (med den flade Haand eller en flad Ting), daske, klaske; *n.* Slag, Dask, Klap; Sminke; *ad.* med eet Slag, pludselig; *i.* klask! *a.* lige, nøjagtig.

Slash (slæsj), *v.* hugge, flænge; piske, smække; hugge om sig; *n.* Hug, Flænge, Saar; Split (i Tøj); Lomme (i en Frakke).

Slat (slæt), *n.* smalt Stykke Træ, Liste, Tremme; Slag; *v.* slaa.

Slate (sleit), *n.* Skifer, Tagskifer, Tavleskifer; Tavle; *v.* tække med Skifer.

Slate (sleit), *v.* slaa; overdænge med Skjældsord; slaa Hatten ned over Øjnene paa (En).

Slat'er (sleit'ør), *n.* Skifertækker; Bænkebider.

Slat'ter (slæt'tør), *v.* være slusket; være skjødesløs, sluske.

Slat'tern (slæt'tørn), *n.* Sluske, Sjokke, Sløje; *v.* sluske, hendrive, bortdrøje.

Slat'tern-ly (slæt'tørn-li), *a.* slusket, skjødesløs; *ad.* skjødesløst, fjottet.

Slat'y (slei't'i), *a.* skiferagtig.

Slaugh'ter (slą'tør), *v.* slagte; myrde, dræbe; *n.* Slagtning; Blodbad; Blodsudgydelse, Myrderi.

Slaugh'ter-er (slą'tør-ør), *n.* Slagter; Morder.

Slaugh'ter-house (slą'tør-haus), *n.* Slagterhus.

Slaugh'ter-ous (slą'tør-øs), *a.* mordisk, ødelæggende; mordgjerrig, blodtørstig.

Slave (sleiv), *n.* Slave, Slavinde, Træl; *v.* trælle, slide og slæbe.

Slav'er (slei'v'ør), *n.* Slaveskib.

Slav'er (slæv'ør), *n.* Sagl; Spyt; *v.* sagle; være oversaglet eller overspyttet; oversagle, overspytte.

Slav'er-y (slei'v'ør-i), *n.* Slaveri; Slid og Slæb.

Slav'ish (slei'v'isj), *a.* slavisk.

Slay (slei), *v.* [*imp.* SLEW; *p. p.* SLAIN] slaa ihjel, dræbe.

Slay'er (slei'ør), *n.* Manddraber, Drabsmand, Banemand, Morder.

Sleave (sliv), *v.* oppille eller adskille i enkelte Traade.

Slea'zy (sli'si), *a.* tynd, løs, daarlig (om Tøj).

Sled (sled), *n.* Slæde, Sluffe; Kane (jvf. Sleigh).

Sledge (sledsj), *n.* stor Smedehammer, Forhammer; *v.* slaa med Forhammer.

Sleek (slik), *a.* slet, glat, glinsende; *v.* slette, glatte; gjøre blød eller glinsende.

Sleek'ness (slik'nes), *n.* Glathed.

Sleep (slip), *v.* [*imp.* & *p. p.* SLEPT] sove (ogsaa *fig.* leve tankeløst; være uopmærksom; være død; ligge i Dvale); *n.* Søvn.

Sleep'er (slip'ør), *n.* Sover, Sovende; søvnig Person; et Navn paa de Dyr, som have Vintersøvn; Svelle, Underlagstømmer (f. Ex. under Skinnerne paa en Jernbane); Sovevogn (paa en Jernbane).

Sleep'i-ness (slip'i-nes), *n.* Søvnighed.

Sleep'less (slip'les), *a.* søvnløs.

Sleep'less-ness (slip'les-nes), *n.* Søvnløshed.

Sleep'y (slip'i), *a.* søvnig; sovende; Sove-.

Sleet (slit), *n.* Slud, Sne og Regn, Tøsne; *v.* sne og regne.

Sleeve (sliv), *n.* Ærme; Skagerak.

Sleigh (slei), *n.* Slæde, Kane; *v.* kjøre i Slæde.

Sleigh'ing (slei'ing), *n.* Slædekjørsel; Slædeføre.

Sleight (slait), *n.* kunstigt Kneb, Behændighed; Kunstgreb.

Slen'der (slen'dør), *a.* slank, smekker, tynd; svag; ringe, ubetydelig; knap.

Slen'der-ness (slen'dør-nes), *n.* Tyndhed; Svaghed, Ringhed, Overfladiskhed; Knaphed.

Slept (slept), sov, sovet, *imp.* & *p. p.* af Sleep.

Slew (slu eller sliu), slog ihjel, *imp.* af Slay.

Sley (slei), *v.* pille Traadene fra hverandre.

Slice (slais), *v.* skjære i tynde Stykker, skjære i Skiver, skjære, afskjære; dele; *n.* tyndt bredt Stykke, Skive, Stykke; Spatel; flad Ske (f. Ex. fish —, Fiskeske).

Slide (slaid), *v.* [*imp.* SLID; *p. p.* SLID, SLIDDEN] glide (ogsaa *fig.*); gaa sagte eller ubemærket, smutte, snige; være bevægelig; lade glide, stikke eller skyde sagte frem; *n.* let Overgang, let jævn Bevægelse, Flyden; jævn Bane; Glidebane; Glasskive (til en laterna magica).

Slight (slait), *v.* gjøre slet eller jævn, nedrive, ødelægge, sløife; henkaste, henslænge, kaste; foragte, ringeagte, behandle med Ringeagt; forsømme; *a.* ubetydelig, foragtelig; ringe, lille, svag; tynd, ikke tæt eller fast; *n.* Foragt, Ringeagtelse, Uopmærksomhed; Kunstgreb.

Slight'ly (slait'li), *ad.* svagt, løselig; med Foragt.

Sli'ly (slai'li), se Slyly.

Slim (slim), *a.* smekker, tynd, klejn; slem.

Slime (slaim), *n.* Slim; Slam, Dynd.

Slim'y (slaim'i), *a.* slimet; dyndet, mudret.

Sling (sling), *n.* Slynge; Kast, Sving, Slag; Bind, Baand (hvori et saaret Lem bæres); S. T. Længe (et Toug med Løkker, som kastes om Noget, der skal hejses eller holdes); en Drik (Rum, Vand og Sukker); *v.* slynge, kaste med en Slynge; kaste; hænge (noget) i et Baand eller Reb; hejse (Gods over i eller ud af Skibet); gaa fra een Person til en anden.

Slink (slingk), *v.* snige sig, liste sig; stjæle sig bort; føde eller kaste for tidlig (om Kreaturer); *a.* født for tidlig; *n.* for tidlig født Kalv; *pl.* Skind af dødfødte Kalve eller Lam *pl.*

Slip (slip), *v.* glide (uvilkaarlig), falde (f. Ex. ud af Haanden); smutte, liste sig, snige sig; henrinde;

fejle; lade glide, lade falde; lade gaa forbi, forsømme; lade fare; løslade, slippe (Jagthunde); smutte bort fra; stryge af, smøge af, rive af, trække af; afskjære (en Sættekvist); S. T. slippe eller stikke fra sig (et Toug); *n.* Glid; Fejltrin, Vildfarelse; Undflugt; afskaaren Sættekvist, Aflægger; Kobbelbaand; langt smalt Stykke, Strimmel; Underkjole (et Fruentimmers); Busserunde (Overtræk, som Børn gaa med over deres Klæder); Blanding af Ler og pulveriseret Flint (ved Pottemagerarbejde); Grums i et Slibetrug (ved Slibning); lang smal Kirkestol eller -Bænk (amerikansk); smal Bænk (i et Theater); Aabning til en Dok; smal Sidegang; Bankestok, Ophalerbeding, Beding; Slæbested.

Slip'-knot (slip'nɑt), *n.* Trækknude, Løkkeknude, Sløjfe; S. T. Slippestik.

Slip'per (slip'pør), *n.* Tøffel; Morgensko.

Slip'per-i-ness (slip'pør-i-nës), *n.* Slibrighed, Glathed; Ustadighed.

Slip'per-y (slip'pør-i), *a.* slibrig; glat; ikke fast; ubestandig, foranderlig; fræk, utugtig.

Slip'shod (slip'sjɑd), *a.* som gaar med Tøfler.

Slit (slit), *v.* skjære efter Længden, flække, spalte; skjære, skjære over; *n.* Spalte, Sprække, Ridse.

Slit'ting-mill (slit'ting-mil), *n.* et Hammerværk, hvor Stangjern kløves til Nagler osv.

Sliv'er (sliv'ør eller slai'vør), *n.* langt afskaaret Stykke, Strimmel; afreven Gren; *v.* spalte, flække; skjære.

Slob'ber (slɑb'bør), se Slabber.

Sloe (slō), *n.* Slaaen (Plante).

Sloop (slup), *n.* Slupskib, Slup.

Slop (slɑp), *v.* slubre, drikke graadig; tilsøle, spilde paa; *n.* tilsølet Sted, Søle, Pletter *pl.*; daarlig Drik; Slampamper; modbydelig Mixtur.

Slop (slɑp), *n.* løst Overstykke, Bluse; *pl.* Matrosklæder *pl.* (især Buxer), Vareklæder og Køjetøj (til Skibsmandskab); Politibetjent.

Slope (slōp), *a.* & *ad.* skraa, heldende, skak; *n.* Heldning, Skraaning; *v.* give en skraa Retning, helde; sænke (en Fane, et Gevær); skjære skraat, skraa; være skraa, skraane, helde.

Slope (slōp), *v.* smutte bort, undløbe.

Slop'py (slɑp pi), *a.* vaad, smattet, sølet (om Føret).

Slot (slɑt), *n.* Slaa, Bolt; Gratliste (hvorved flere Stykker Træ sammenholdes); Falddør (paa et Theater); T. Sprække eller Aabning i en Maskine, til at indslutte en anden Del, Samlingsmuffe.

Sloth (slōth eller slɑth), *n.* Ladhed, Dorskhed, Dovenskab; Langsomhed; Dovendyr.

Sloth'ful (slōth'ful eller slɑth'ful), *a.* lad, dorsk, doven.

Slouch (slautsj), *n.* Hængen med Hovedet; doven, lad, klodset Gang; dorsk Person, Hængehoved, Klods; *v.* hænge med Hovedet, slentre, gaa dorsk og skjødesløs; trykke (Hatten) ned over Øjnene eller dybt ned paa Hovedet.

Slough (slau), *n.* Pøl, Sump, Morads.

Slough (slɔf), *n.* afkastet Slangehud, Slangeham; Materie eller Skorpe (som skiller sig fra et Saar); af Koldbrand angreben Del, T. Eschara; *v.* løsne, skille sig (fra de friske Dele).

Slov'en (slɔv'n), *n.* slusket, urenligt Mandfolk, svinsk Person.

Slov'en-li-ness (slɔv'n-li-nës), *n.* Sluskevornhed, Urenlighed.

Slov'en-ly (slɔv'n-li), *a.* & *ad.* sluset, urenlig, smudsig (især i Klæder).

Slow (slō), *a.* sløv, sendrægtig, lad; tungnem; sen; langsom; snigende (om Feber); kjedelig, ikke heftig,

betænksom; *v.* gjøre langsom, opsætte.

Slow'ly (slō'lt), *ad.* se Slow, *a.*

Slow'ness (slō'nēs), *n.* Langsomhed; Sendrægtighed.

Slue (slyu), *v.* dreje (noget) om dets Axe, omdreje; S. T. endevende (Ankertouget); kæntre rundt, kaje sig.

Slug (sløg), *n.* et Stykke Metal (cylindrisk eller kubisk) brugt til at skyde med; T. Baand (ved Dampmaskine).

Slug (sløg), *n.* sløv dorsk Person, Driver, doven Krop; Drog; Hindring; nøgen Snegl; usel Hest, Krik; *v.* drive, drøse, dovne; ligge paa den lade Side; slaa.

Slug'gard (sløg'gērd), *n.* dorsk søvnig Person, doven Krop; *a.* lad, dorsk.

Slug'gish (sløg'gisj), *a.* sløv, langsom, dorsk, lad.

Sluice (slys), *n.* Sluse, Sluseport, Stigbord; Strøm (som flyder gjennem en Sluse); *v.* lade udstrømme, udgyde.

Slum'ber (sløm'bər), *n.* Slummer; Søvn; *v.* slumre; sove; søvndysse.

Slung (sløng), slyngede, slynget, *imp.* & *p. p.* af Sling.

Slur (slör), *v.* gjøre skjødesløst og overfladisk, jaske; tilsøle, smudse, plette; vanære; glide let hen over (over), behandle løselig (for at Tingen eller Sagen ikke skal vække Opmærksomhed); bedrage, narre, føre bag Lyset; T. sløjfe (Toner); *n.* Plet (*fig.*), Vanære; Kneb, Puds; T. Sløjfning, Bindetegn (over Noder), Portamento.

Slut (sløt), *n.* Sluske, Sløje (om Kvinder; jvf. Sloven); undertiden i spøgefuld Foragt om en Kvinde: Kvind, Tøs, Kjælling.

Slut'tish (sløt'tisj), *a.* sluskет, urenlig, uordentlig.

Sly (slai), *a.* snu, fiffig, listig, skjelmsk; lumsk.

Sly-boots (slai-byts), *n.* listig snu Karl.

Sly'ly (slai'lt), *ad.* snedigt, fiffigt, paa en skjelmsk eller listig Maade.

Sly'ness (slai'nēs), *n.* Snuhed, Listighed, Skalkagtighed.

Smack (smæk), *v.* smage, have en vis Smag, have en Tilsætning (af noget, of; ogsaa *fig.*); *n.* Smag; Blanding, Anstrøg (af noget); behagelig Smag; Mundsmag.

Smack (smæk), *v.* smække (med Munden, med en Pisk), smaske; klaske; kysse saa det smækker; kysse; *n.* Smæk, Klask; Smasken; smækkende Kys; Dask (med den flade Haand).

Smack (smæk), *n.* Smakskib (som bruges til Kysthandel, især med Fisk), Smakke.

Small (smgl), *a.* liden, lille, smaa; tynd; ringe, ubetydelig; svag; fin, spæd; *n.* smal eller tynd Del; *pl.* første eller Forberedelses-Examen (for Ikke-Graduerede i Oxford); Benklæder *pl.*

Small'-arms (smgl'ärms), *n. pl.* Haandvaaben *pl.* (Musketer, Geværer, Pistoler).

Small'-beer (smgl'bir), *n.* tyndt Øl.

Small'ness (smgl'nēs), *n.* Lidenhed; Tyndhed; Ringhed; Svaghed; Finhed, Spædhed.

Small'-pox (smgl'pqks), *n.* Smaakopper, Børnekopper *pl.*

Smalt (smglt), *n.* Smalte, Smalteblaat (et Farvestof tilberedt af Kobolt).

Smart (smärt), *n.* stikkende eller jagende Smerte; Smerte (legemlig eller aandelig); *v.* føle Smerte; smerte, gjøre ondt; *fig.* lide; *a.* smertelig; *fig.* vittig, bidende, skarp; livlig, rask, munter, kraftig; pudset, pyntet, net, firlig.

Smart'ly (smärt'lt), *ad.* smertelig; *fig.* bidende; livlig; net.

Smart'ness (smärt'nēs), *n.* det Skarpe eller Bidende; Raskhed, Livlighed; Nethed, Sirlighed, smuk Klædedragt.

Smash (smæsj), *v.* smadre, slaa i

Stykker; spille Bankerot, blive ruineret; sparke ned ad Trappen; udgive falske Penge; *n.* Smadder; Slag.

Smat'ter (smæt'tər), *v.* (egentlig: smække med Munden ved at smage), have en Mundsmag (af), kjende en Smule (til); snakke, tale overfladisk.

Smat'ter-ing (smæt'tər-ing), *n.* overfladisk Kundskab.

Smear (smïr), *v.* smøre, besmøre; fedte, tilsøle, smudse; *n.* Smørelse, Fedtelse, Fedt.

Smell (smël), *v.* lugte; *fig.* spore, mærke; *n.* Lugt.

Smelt (smëlt), *n.* Smelt (Fisk); *v.* smelte (Ærts for at rense den).

Smelt (smëlt), lugtede, lugtet, *imp.* & *p. p.* af Smell.

Smerk (smørk), *v.* smiske, se med affekteret Venlighed; antage en affekteret Livlighed; *n.* Smil, paataget venlig eller livlig Mine.

Smile (smail), *v.* smile; se munter og glad ud; le (spottende); *n.* Smil.

Smil'ing (smail'ing), *a.* smilende.

Smirch (smørtsj), *v.* besmøre, smøre; smudse.

Smirk (smørk), *v.* smiske; smaale; vise en paatagen Munterhed; *n.* Smisken, paatagen Livlighed.

Smite (smait), *v.* slaa, ihjelslaa, dræbe; fordærve; *fig.* slaa (i bibelsk Betydning: straffe, tugte); indtage, bevæge (til lidenskabelig Sindsstemning, især Kjærlighed), røre, træffe, gribe.

Smith (smith), *n.* Smed.

Smith'er-y (smith'ør-i), *n.* Smedie; Smedearbejde.

Smit'ten (smit'tn), slaaet, *p. p.* af Smite.

Smock (smak), *n.* Særk, Chemise.

Smoke (smōk), *n.* Røg; *fig.* London; *v.* ryge; røge; smøge; dampe; ryge afsted, fare hurtig afsted (f. Ex. om Heste); blive straffet, lide; opspore, mærke, opdage; spotte, gjennemhegle.

Smok'er (smōk'ør), *n.* Røger, Tobaksrøger; En som røger Kjød.

Smok'y (smōk'i), *a.* rygende; hvori det ryger, fuld af Røg; som ligner Røg; forrøget, mørk, skummel, trist.

Smol'der (smōl'dør), se Smoulder.

Smooth (smuḏh), *a.* glat, jævn; blød, fin; smult, jævnt flydende; mild, venlig; smigrende, sød; *n.* glat Side eller Del; *v.* gjøre glat, glatte, jævne; gjøre blød; formilde, mildne; besmykke; smigre.

Smooth'ly (smuḏh'li), *ad.* se Smooth, *a.*

Smooth'ness (smuḏh'nës), *n.* Glathed, Jævnhed; Blødhed; Mildhed, Venlighed; Lethed, Flydenhed.

Smote (smōt), slog, *imp.* af Smite.

Smoth'er (smoḏh'ør), *v.* kvæle (ved Røg eller ved at berøve Luft); dæmpe; undertrykke; dampe; blive dæmpet eller undertrykt; *n.* Røg, Damp, tæt Støv.

Smoul'der (smōl'dør), *v.* ulme, ryge, dampe.

Smug'gle (smøg'gl), *v.* smugle; drive Smughandel; gjøre eller bringe i Smug.

Smug'gler (smøg'glør), *n.* Smugler, Smughandler.

Smut (smøt), *n.* Smuds, Plet (af Sod, Kul eller Snavs); Brand (i Korn); Smudsighed (i Ord); Kobberkjedel; *v.* smudse, plette, smøre; beskadiges af Brand (om Korn).

Smutch (smøtsj), *n.* Smuds, snavset Plet; *v.* smudse.

Smut'ty (smøt'ti), *a.* smudsig; *fig.* slibrig.

Snack (snæk), *n.* Del, Andel, Portion; Mundfuld Mad, Bid.

Snaf'fle (snæf'fl), *n.* Trense; lærd eller privat Samtale (kjedelig for det øvrige Selskab); *v.* styre som ved en Trense, holde i Tømme; tale dumt, vaase.

Snag (snæg), *n.* fremstaaende Knast, Knort, Knop; Ende eller Tak (paa en Hjorts Horn); fremstaaende Tand (voxet over en anden); Tand (i Foragt); *pl.* Ender af sunket Drivtøm-

mer *pl.* (farlige for Flodsejlads); *v.* grovhugge, afhugge; være tvær eller fortrædelig.

Snag'ged (snæg'gĕd), } *a.* fuld af
Snag'gy (snæg'gi), } Knaster, knortet, knudret; *fig.* knubbet, knortet, tvær, ondskabsfuld.

Snail (sneil), *n.* Snegl (med Hus); *fig.* langsom doven Person.

Snake (sneik), *n.* Snog; Slange.

Snake'root (sneik'ryt), *n.* Slangerod (Plante).

Snap (snæp), *v.* snappe; søge at gribe; bide; være skarp og bidende (i sine Ord), bide ad (up); bide (En) af; knipse eller smække med; trykke af (et Gevær); bryde, knække, brække pludselig; springe, briste; *n.* Snappen, Tag, Greb; Bid; pludselig Bristning, Knæk, Smæk, Laas; En som bider fra sig, bidsk Person; (amerikansk) Træstamme (i Floder; farlig for Dampskibe); *v.* løbe imod en Stamme, (se Snag, *n.*).

Snap'-drag on (snæp'dræg'øn), *n.* Torskemund (Plante); en Leg.

Snap'pish (snæp'pisj), *a.* bidsk (ogsaa *fig.* arrig, gnaven).

Snapps (snæps), *n.* hollandsk Genevre, Spiritus.

Snare (snær), *n.* Snare, Faldstrikke, Hilde, Net (ogsaa *fig.*); *v.* fange i Snare, hilde.

Snarl (snärl), *v.* hilde; forvikle; *n.* Kurre.

Snarl (snärl), *v.* snærre, knurre (som en Hund); *fig.* knurre, brumme; være bister i sin Tale; *n.* Knurren.

Snarl'er (snärl'ør), *n.* En som knurrer, Knurrepotte, vranten bister Person.

Snatch (snætsj), *v.* snappe, gribe hastig; bortføre hurtig, bortrive; snappe eller bide (efter noget, at); *n.* hurtigt Greb eller Tag, Ryk, Nap; Brudstykke, Stump; det at noget sker i Stødetal eller stødevis, det at være stakket eller afbrudt, Happen (i Tale), Glimt (f. Ex. snatches of sunshine, enkelte Solblink); Spidsfindighed, Udflugt.

Sneak (snik), *v.* snige sig, luske; *fig.* krybe (for En, to any one); *n.* Kryber, lav Smigrer, Sledsker; Tyv.

Sneak'ing (snik'ing), *a.* snigende; krybende, sledsk, lav, nedrig; karrig.

Sneer (snir), *v.* vrænge Næse, udtrykke Foragt ved en eller anden Mine; kimse; udtrykke sig spotsk, lade haant (om, at), spotte, le med spotsk Mine; behandle med en vis Foragt; *n.* spottende Mine, haanligt Blik eller Smil, Spot, Haan (ogsaa med Ord).

Sneer'ing-ly (snir'ing-li), *ad.* spotsk, paa en haanlig Maade.

Sneeze (snïs), *v.* nyse; *fig.* kimse; *n.* Nysen.

Snick'er (snik'ør), *v.* le hemmelig, le i Skjægget snise; smaavrinske.

Sniff (snif), *v.* snøfte, snuse; *n.* Snøften.

Snig'ger (snig'gør), se Snicker.

Snip (snip), *v.* skjære, klippe; *n.* Snit, Knip; lille Stykke, lille Strimmel; Andel, Part; Skrædder.

Snipe (snaip), *n.* dobbelt Sneppe, dobbelt Bekkasin; Tosse, Dumrian; lang Regning; *pl.* Sax; Cigarstubbe.

Sniv'el (sniv'l), *n.* Snot, Snor, Flaad fra Næsen; *v.* have en rindende Næse; snive, snøfte; slæbe, skraale (som et Barn).

Snob (snąb), *n.* en simpel Person, som efteraber fornemt Væsen, Philister, Spidsborger.

Snob'bish (snąb'bisj), *a.* philisteragtig, dum fornem.

Snooze (snys), *v.* snue, sove; *n.* liden Søvn, Lur.

Snore (snör), *v.* snorke, snue; *n.* Snorken.

Snort (snąrt), *v.* puste, pruste, snyse (som en vælig Hest); *n.* Snysen, Prusten.

Snot (snąt), *n.* Snot, Snor; *v.* snyde (Næsen).

Snout (snaut), *n.* Snude, Tryne (ogsaa om Næsen, i Foragt); *fig.* Snabel, Rør, Mundstykke; *v.* forsyne med Snabel eller Rør.

Snow (snō), *n.* Snovskib (et stort tomastet Skib).

Snow (snō), *n.* Sne; *v.* sne; *fig.* strø som Sne.

Snow'-ball (snō'bąl), *n.* Snebold; *v.* kaste med Snebolde; kaste Snebolde paa.

Snow'-drift (snō'drift), *n.* Snedrive.

Snow'-drop (snō'drąp), *n.* Sneklokke, Vintergjek, Gjekurt.

Snow'-shoe (snō'sju), *n.* Sneskо.

Snow'-storm (snō'stąrm), *n.* Snefog, Snestorm.

Snow'y (snō'i), *a.* Sne-; snedækt; snehvid; ren som Sne, ren, uskyldig, ubesmittet.

Snub (snøb), *n.* Knast, Knort, Knude; Humpel.

Snub (snøb), *v.* snubbe af, afstumpe; skjende paa, iretteсætte, snibbe.

Snuff (snøf), *v.* snyde, pudse (et Lys); *n.* Tande, Lysetande; Lysestump.

Snuff (snøf), *v.* snuse; lugte; *fig.* snyse, fortørnes, rynke Næsen (ad, at); *n.* Snustobak, Snus; Snysen (af Vrede).

Snuff'box (snøf'bąks), *n.* Snustobaksdaase.

Snuff'ers (snøf'ørs), *n. pl.* (a pair of —), Lysesax.

Snuf'fle (snøf'fl), *v.* snøvle; snøfte.

Snuf'fles (snøf'fls), *n. pl.* Forstoppelse i Næsen.

Snug (snøg), *v.* putte sig, ligge tæt og varmt; *a.* tæt, fast og bekvemt indrettet (uden Pragt), hyggelig; ubemærket, stille; skjult, i Baghold.

Snug'gle (snøg'gl), *v.* ligge varmt og godt.

Snug'gly (snøg'gli), *ad.* hyggelig; skjult.

So (sō), *ad.* & *conj.* saa, saaledes; saa (derfor, altsaa, saa . . . da; og dermed); derpaa; saavidt; nu vel!

Soak (sōk), *v.* suge, indsuge; dyppe, lægge i Bløb, gjennembløde, gjennemvæde; indsuges, trække ind (i Porerne); ligge i Blød; *fig.* udsuge, udtære; suppe, drikke.

Soap (sōp), *n.* Sæbe; *fig.* Smiger; *v.* sæbe, indsæbe, vaske med Sæbe; *fig.* smigre.

Soap'-boil'er (sōp'bøil'ør), *n.* Sæbesyder.

Soap'stone (sōp'stōn), *n.* Fedtsten.

Soap'-suds (sōp'sødz), *n.* Sæbeskum, Sæbevand.

Soap'y (sōp'i), *a.* sæbeagtig; sæbet.

Soar (sōr), *v.* svinge sig i Vejret, flyve højt, hæve sig, stige, (ogsaa *fig.*); *n.* høj Flugt.

Sob (sąb), *v.* sukke (krampagtigt), hulke; *n.* Suk, Hulken.

So'ber (sō'bør), *a.* ædru; ædruelig, maadeholden; som har sin fulde Forstand; rolig, besindig; sund (om Forstanden); alvorlig; *a.* gjøre ædru eller ædruelig; blive ædru.

So'ber-ly (sō'bør-li), *ad.* ædruelig, maadeholden; paa en rolig eller besindig Maade; fornuftigt, ærbart.

So-bri'e-ty (sō-brai'i-ti), *n.* Ædruhed; Ædruelighed, Maadeholdenhed; Rolighed, Besindighed; Alvorlighed.

So'bri-quet' (sō'bri-kē'), *n.* Øgenavn, Spottenavn

So'cia-bil'i-ty (sō'sjå-bil'i-ti), *n.* Selskabelighed.

So'cia-ble (sō'sjå-bl), *a.* forenelig; venlig, venskabelig; selskabelig, omgjængelig; *n.* Sociable (et Slags aaben Vogn med to mod hinanden vendte Sæder); Selskab, Lystparti.

So'cia-bly (sō'sjå-bli), *ad.* selskabeligt, paa en omgjængelig eller venlig Maade.

So'cial (sō'sjël), *a.* som hører til Samfundet, Samfunds-; Selskabs-; selskabelig.

So'cial-ism (sō'sjël-izm), *n.* Socialisme.

So'cial-ly (sō'sjël-li), *ad.* se Social.

So-ci'e-ty (sö-sai'ĭ-tĭ), *n.* Selskab, Forening (til et fælles Øjemed); Selskab, Samfundsliv; Samfund.

Sock (sŏk), *n.* Sokke; et Slags let lavhælet Sko, som de gamle komiske Skuespillere brugte, Soccus; *fig.* Lystparti; Plovskjær; Traktement (i Eton Skole); Kredit.

Sock'et (sŏk'ĕt), *n.* enhver Hulhed, hvori noget sættes eller stilles; Pibe (af en Lysestage), Lysepibe; Øjehule; Tandhule; Hofteskaal.

Sod (sŏd), *n.* Grønsvær; Sædtorv.

So'da (sō'dă), *n.* Soda, Askesalt, mineralsk Ludsalt.

So-dal'i-ty (sō-dăl'ĭ-tĭ), *n.* Broderskab.

Sod'den (sŏd'dn), sydet, *p. p.* af Seethe.

Sod'dy (sŏd'dĭ), *a.* som bestaar af Grønsvær.

Sod'er (sŏd'ẽr), *v.* lodde, sammensøje.

So'fa (sō'fă), *n.* Sofa.

Sof'fit (sŏf'fĭt), *n.* T. Soffite (et tavlet Loft med Forsiringer; ogsaa den forsirede Underside af en Architrav).

Soft (sŏft), *a.* blød; bøjelig; glat, fin; lind; let, sagte; *fig.* blød, mild, blid; blødagtig, kvindagtig, frygtsom, svag; *i.* sagte! stille! hold inde!

Soft'en (sŏf'n), *v.* gjøre blød, blødgjøre; formilde, mildne; besmykke; forsøde; røre; forkjæle, afkræfte; blive blødere; formildes.

Soft'en-er (sŏf'n-ẽr), *n.* En som søger at formilde eller berolige; Besmykker; Lindringsmiddel.

Soft'en-ing (sŏf'n-ĭng), *a.* blødgjørende.

Soft'ly (sŏft'lĭ), *ad.* blødt; mildt; sagte.

Soft'ness (sŏft'nĕs), *n.* Blødhed; Mildhed; Blødagtighed; Lethed.

Sog'gy (sŏg'gĭ), *a.* fugtig og varm, klam.

Soil (søil), *n.* Jord (med Hensyn til dens Frembringelse), Jordbund, Jordsmon; Land.

Soil (søil), *v.* søle, tilsøle, smudse; gjøde; *fig.* besmitte; *n.* Søl, Dynd, Snavs; Gjødning; *fig.* Plet.

Soil (søil), *v.* rense; grønfodre.

Soiree (swą-rē'), *n.* Soiree, Aftenselskab.

So'journ (sō'djẽrn), *n.* Opholb; *v.* opholde sig (for en Tid), være Fremmed eller Gjest.

So'journ-er (sō'djẽrn-ẽr), *n.* En som opholder sig, Rejsende, Fremmed, Gjest.

Sol (sōl), *n.* (lat.) Sol; T. Guldfarve (i Vaaben); (ital.) Tonen G i den diatoniske Skala.

Sol'ace (sŏl'ĕs), *v.* trøste; opmuntre, vederkvæge; *n.* Trøst; Opmuntring, Lindring.

So'lar (sō'lẽr), *a.* solar, Sol-.

Sold (sōld), solgte, solgt, *imp.* & *p. p.* af Sell.

Sol'der (sŏl'dẽr), *v.* lodde; forbinde, sammensøje; *n.* Slaglod.

Sol'dier (sōl'djẽr), *n.* Soldat; røget Sild.

Sol'dier-ly (sōl'djẽr-lĭ), *a.* som anstaar en Soldat, krigersk, martialsk.

Sol'dier-y (sōl'djẽr-ĭ), *n.* Soldater, Krigsfolk *pl.*, Soldatesque; Soldatervæsen, Krigsvæsen.

Sole (sōl), *n.* Fodsaale (*fig.* Fod); Saal, Sko- eller Støvlesaal; underste Del eller Flade (som berører Jorden), Grundflade, Underkant; Tunge (Fisk), *v.* saale, sætte Saaler under, forsaale.

Sole (sōl), *a.* alene, ene, eneste; T. ugift.

Sol'e-cism (sŏl'ĭ-sĭsm), *n.* Solœcisme, Sprogfejl, Bommert; *fig.* Fejl, det Upassende.

Sol'e-cis'tic-al (sŏl'ĭ-sĭs'tĭk-ĕl), *a.* ukorrekt, fejlfuld, barbarisk.

Sole'ly (sōl'lĭ), *ad.* ene, alene.

Sol'emn (sŏl'ĕm), *a.* højtidelig; formel, rituel; alvorlig; paataget alvorlig, stiv.

So-lem'ni-ty (sō-lĕm'nĭ-tĭ), *n.* Højtidelighed; Alvor; Værdighed; paa-

taget Værdighed, Stivhed, Strenghed.

Sol'em-ni-za'tion (sål'ĕm-nĭ-zē'shŭn), *n.* Højtideligholdelse, Fest.

Sol'em-nize (sål'ĕm-nais), *v.* højtideligholde, fejre.

Sol'emn-ly (sål'ĕm-lĭ), *ad.* højtideligt, paa en alvorlig eller streng Maade.

So-lic'it (sŏ-lĭs'ĭt), *v.* lokke, tilskynde, opfordre; opvække, vække; ansøge om, bede om; bønfalde, overhænge; stræbe efter, søge at faa; forurolige, bekymre.

So-lic'it-a'tion (sŏ-lĭs'ĭt-ē'shŭn), *n.* Tillokkelse, Opfordring, Fristelse; Begjering, indstændig Bøn, Tryglen.

So-lic'it-or (sŏ-lĭs'ĭt-ŏr), *n.* En som beder, Ansøger; Talsmand; Prokurator, Sagfører (ved Kansler-Retten, court of Chancery).

So-lic'i-tous (sŏ-lĭs'ĭ-tŭs), *a.* bekymret, ængstelig, omhyggelig.

So-lic'i-tous-ly (sŏ-lĭs'ĭ-tŭs-lĭ), *ad.* paa en ængstelig eller omhyggelig Maade.

So-lic'i-tude (sŏ-lĭs'ĭ-tjŭd), *n.* Bekymring, Omsorg.

Sol'id (sål'ĭd), *a.* fast (modsat flydende); massiv; stærk, varig, solid; ægte, virkelig, grundig, sand; sikker, tilforladelig; alvorlig, sat; T. legemlig, som har Længde, Bredde og Tykkelse; *n.* (geometrisk) Legeme, Solidum; faste Dele *pl.* (Ben, Kjød og Kar i dyriske Legemer).

Sol'i-dar'i-ty (sål'ĭ-dăr'ĭ-tĭ), *n.* fast Forening, gjensidig Ansvarlighed eller Forpligtelse, Solidaritet.

So-lid'i-fy (sŏ-lĭd'ĭ-fai), *v.* gjøre eller blive fast.

So-lid'i-ty (sŏ-lĭd'ĭ-tĭ), *n.* Fasthed, Tæthed; Ægthed, Sandhed; Grundighed, Sikkerhed, Soliditet.

Sol'id-ly (sål'ĭd-lĭ), *ad.* se Solid, *a.*

So-lil'o-quize (sŏ-lĭl'ŏ-kwais), *v.* tale med sig selv.

So-lil'o-quy (sŏ-lĭl'ŏ-kwĭ), *n.* Talen med sig selv, Enetale, Monolog.

Sol'i-ta-ri-ly (sål'ĭ-tă-rĭ-lĭ), *ad.* ensomt, eneboende.

Sol'i-ta-ri-ness (sål'ĭ-tă-rĭ-nĕs), *n.* Ensomhed.

Sol'i-ta-ry (sål'ĭ-tă-rĭ), *a.* ensom, ene, affondret, affides; enkelt; *n.* Eneboer, Eremit.

Sol'i-tude (sål'ĭ-tjŭd), *n.* Ensomhed, ensomt Liv; ensomt Sted, Ørk.

So'lo (sō'lō), *n.* T. Solo (i Musik).

Sol'stice (sål'stĭs), *n.* Solhverv.

Sol-sti'tial (sål-stĭsj'ĕl), *a.* som hører til Solhverv eller Solhvervstid, Solhvervs-.

Sol'u-bil'i-ty (sål'jŭ-bĭl'ĭ-tĭ), *n.* Opløselighed.

Sol'u-ble (sål'jŭ-bl), *a.* opløselig.

So-lu'tion (sŏ-ljŭ'shŭn), *n.* Opløsning (det at opløse; noget som er opløst; *fig.* Forklaring); Løsning, Befrielse.

Sol'u-tive (sål'jŭ-tĭv), *n.* opløsende, afførende.

Solv'a-bil'i-ty (sålv'ă-bĭl'ĭ-tĭ), *n.* Evne til at betale.

Solv'a-ble (sålv'ă-bl), *a.* opløselig, forklarlig; som kan betales.

Solve (sålv), *v.* løse, opløse; forklare.

Solv'en-cy (sålv'ĕn-sĭ), *n.* Betalingsevne, Solvents.

Sol'vend (sål'vĕnd), *n.* Noget som skal opløses.

Solv'ent (sålv'ĕnt), *a.* opløsende; i Stand til at betale, solvent, vederhæftig; *n.* Opløsningsmiddel.

Som'bre (sam'bør), **Som'brous** (sam'brŏs), } *a.* mørk.

Some (sŭm), *a.* somme, nogle, nogen, noget; en eller anden, en; foran Talord betegner det en Gisning som vort: en, henved, omtrent.

Some'bod-y (sŭm'bŏd-ĭ), *n.* Nogen, En; noget Stort eller en vigtig Person, Noget.

Som'er-set (sŭm'ŏr-sĕt), *n.* Kolbøtte, Luftspring, Saltomortale.

Some'how (sŭm'hau), *ad.* paa en eller anden Maade.

Some'thing (sŭm'thing), *n.* Noget

(en ubestemt Ting; en Del; en Ting eller Gjenstand som fortjener Opmærksomhed); *ad.* noget (i nogen Grad).

Some'times (sŭm'taims), *ad.* sommetider, stundom, undertiden.

Some'what (sŭm'hwŏt), *n.* & *ad.* noget.

Some'where (sŭm'hwĕr), *a.* nogensteds.

Som-nam'bu-lism (sŏm-næm'bjülism), *n.* Søvngjængeri.

Som-nam'bu-list (sŏm-næm'bjü-list) *n.* Søvngjænger, Nattevandrer.

Som-nif'er-ous (sŏm-nif'ør-øs), *a.* søvnbringende, søvndyssende.

Som-nif'ic (sŏm-nif'ik), *a.* se Somniferous.

Som'no-lence (sŏm'nö-lens), *n.* Søvnighed, Døsighed.

Som'no-lent (sŏm'nö-lent), *a.* søvnig, døsig, dorsk.

Son (sŭn), *n.* Søn; *fig.* Søn, Barn.

So-na'ta (sö-nä'tå), *n.* (ital.) Sonate.

Song (sŏng), *n.* Sang; Vise.

Song'ster (sŏng'stør), *n.* Sanger (lidt foragtelig); *fig.* Sangfugl, Sanger.

Song'stress (sŏng'strĕs), *n.* Sangerinde, Sangerske.

Son'-in-law (sŭn'in-lå), *n.* Svigersøn.

Son'net (sŏn'nĕt), *n.* Sonet (et lidet lyrisk Rimdigt af 14 Linier i 4 Vers, hvoraf de to første have 4, de to sidste 3 Linier. Dog følges dette ikke altid).

Son'net-eer' (sŏn'nĕt-ïr'), *n.* Sonetist, Sonet-Digter; (i Foragt: Versemager, Rimsmed).

Son of a gun (sŭn øv å gŭn), *n.* et Udtryk af Foragt eller Spøg om en Mand; undertiden i Armeen om en Artillerist.

So-no'rous (sö-nō'rös), *a.* klingende; sonor, klangfuld, malmfuld, fuldtonende.

Son'ship (sŭn'ship), *n.* sønlig Tilstand.

Soon (sun), *ad.* snart; tidlig; gjerne; *a.* snar, hurtig.

Soot (sut eller sŭt), *n.* Sod; *v.* bedække eller smudse med Sod.

Sooth (suth), *a.* sand; tro.

Soothe (sudh), *v.* forsøde, formilde, berolige, tilfredsstille; smigre, søge at behage.

Sooth'say (suth'sei), *n.* Forudsigelse, Spaadom; *v.* spaa, forudsige.

Sooth'say-er (suth'sei-ør), *n.* Sandsiger, Sandsigerske.

Soot'y (sut'i eller sŭt'i), *a.* som sætter Sod; sodet; mørk, sort.

Sop (sŏp), *n.* ét blødt eller dyppet Stykke (til at spise), dyppet Bid, Brokke; *fig.* noget som gives for at berolige eller tilfredsstille, lækker Mundbid, Mundgodt; (for: Milksop), Flødeskjæg; blødagtig dum Person; *v.* dyppe, bløde.

Soph'ism (sŏf'izm), *n.* Sofisme, Vrangslutning.

Soph'ist (sŏf'ist), *n.* Lærer i Filosofi (hos de Gamle); Sofist.

Soph'is-ter (sŏf'is-tør), *n.* Sofist, En som bruger Spidsfindigheder og falske Slutninger.

So-phist'ic-al (sö-fist'ik-ĕl), *a.* sofistisk.

So-phist'ic-al-ly (sö-fist'ik-ĕl-li), *ad.* se Sofistical.

So-phist'ic-ate (sö-fist'ik-eit), *v.* forfalske, fordærve.

Soph'ist-ry (sŏf'ist-ri), *n.* Sofisteri, spidsfindigt Blændværk, Øvelse i Logik.

Soph'o-more (sŏf'ö-mōr), *n.* (amerikansk) Student i andet Aar (ved Universiteter).

Soph'o-mor'ic (sŏf'ö-mŏr'ik), *a.* som en ung Student; opblæst, indbildsk.

Soph'o-mor'ic-al (sŏf'ö-mŏr'ik-ĕl), se Sophomoric.

Sop'o-rif'er-ous (sŏp'ö-rif'ør-øs), *a.* søvndyssende, søvnbringende.

Sop'o-rif'ic (sŏp'ö-rif'ik), *a.* søvnbringende; *n.* Sovemiddel.

So-pra'no (sö-prä'nö), *n.* Sopran, Overstemme, høj Kvindestemme.
Sor'cer-er (sar'sör-ør), *n.* Troldmand, Hexemester.
Sor'cer-ess (sar'sör-ës), *n.* Troldkvinde, Hex.
Sor'cer-ous (sar'sör-øs), *a.* Troldoms-; Hekse-.
Sor'cer-y (sar'sör-i), *n.* Troldom, Trylleri, Hexeri, Kogleri.
Sor'did (sar'did), *a.* smudsig, skiden; *fig.* gemen, nedrig, uanstændig; karrig, gnieragtig.
Sor'did-ly (sar'did-li), *ad.* se Sordid.
Sore (sör), *n.* Saar (som er brudt op indvendig fra), Byld, Svulst, Skade, ømt smertefuldt Sted (f. Ex. ved Hudløshed); *a.* øm, som gjør ondt, smertelig.
Sore (sör), *a.* svær (*fig.*), tung, møjsommelig, besværlig, voldsom.
Sore (sör), *n.* Falk i sit første Aar; Daadyr i sit fjerde Aar.
Sore (sör), } *ad.* saare, heftig,
Sore'ly (sör'li), } voldsomt.
Sore'ly (sör'li), *ad.* smertelig.
Sore'ness (sör'nës), *n.* Ømhed, Smerte; Pirrelighed.
So-ror'i-cide (sö-rar'i-said), *n.* Søstermord; Søstermorder.
Sor'rel (sar'rël), *n.* Syre-Skreppe, Syre.
Sor'rel (sar'rël), *a.* brunrød; *n.* brunrød Farve.
Sor'ri-ly (sar'ri-li), *ad.* bedrøvelig, daarlig, usselt, jammerlig.
Sor'row (sar'rö), *n.* Sorg, Bedrøvelse, Kummer; *v.* sørge, være bedrøvet.
Sor'row-ful (sar'rö-ful), *a.* sorgfuld, kummerfuld, bedrøvet, sørgelig, bedrøvelig.
Sor'ry (sar'ri), *a.* bedrøvet, bekymret; bedrøvelig, usel, elendig.
Sort (sart), *n.* Slags, Sort, Art, Klasse (dog uden at herved menes nogen videnskabelig Inddeling); Stand; Maade (at være eller handle paa); Samling, Del, Hob; Par; Sæt; *v.* sortere, dele i Klasser; bringe i Orden, ordne; sammenstille, sammenligne; være forenet eller forbunden; forene sig, forbinde sig; stemme overens, passe; have et vist Udfald, falde ud, ende; lykkes.
Sort'a-ble (sart'å-bl), *a.* som lader sig sortere; passende.
Sort'i-lege (sart'i-lëdsj), *n.* Lodtrækning.
Sot (sat), *n.* (En som har en Sot eller Svækkelse i Sjælekræfterne), Daare, Tosse; En som har drukket Forstanden bort, Drukkenbolt, Dranker.
Sot'tish (sat'tisj), *a.* dum, taabelig; drukken, beskjenket; ufølsom, sanseløs.
Sot'tish-ness (sat'tisj-nës), *n.* Dumhed, Taabelighed; Sløvhed; Fuldskab.
Sou (sy). *n.* Sou (en fransk Kobbermynt).
Sou-chong' (sy-sjang'), *n.* fineste Bohea-Te.
Sough (søf), *n.* Afløbsrende under Jorden.
Sough (søf), *n.* Hvislen, Susen (Vindens); Suk.
Sought (sat), søgte, *imp.* af Seek.
Soul (söl), *n.* Sjæl; Følelse, Hjærte; *fig.* Sjæl (Menneske; Liv, Virkekraft, Aand).
Soul'less (söl'lës), *a.* uden Sjæl, livløs; uædel, nedrig, lav.
Sound (saund), *a.* sund; ufordærvet, fejlfri, ægte; stærk, dygtig; rolig, tryg (om Søvn); fast, uforstyrret; gyldig, grundet paa Sandhed, rigtig; rettroende.
Sound (saund), *n.* Lyd; Klang, Tone; *v.* lyde; klinge, tone; lade lyde eller klinge; antyde ved Toner, blæse til (Angreb, Tilbagetog osv.), give Signal til; udbasune.
Sound (saund), *n.* Sund, Havstræde; Sonde, Søger; Svømmeblære (hos Fiske); *v.* sondere, undersøge (et Saar); S. T. lodde (Vandets

Dybde); pejle (Pompen med Pejlstokken); *fig.* prøve, undersøge, udforske; lokke ud af, bringe til at røbe (ved List).

Sound'ings (saund'ings), *n. pl.* T. Signaler *pl.* (ved Trompet, Valdhorn osv.).

Sound'ly (saund'li), *ad.* se Sound, *a.*

Sound'ness (saund'nes), *n.* Sundhed; Styrke; ufordærvet Tilstand; Renhed, Rigtighed, Grundighed.

Soup (sup), *n.* Kjødsuppe, Suppe.

Sour (saur), *a.* sur; *fig.* sur, surmulet, utilfreds, barsk; bitter; *n.* sur Ting, Syre; *v.* gjøre sur, syre; gjøre utilfreds, forbitre; blive sur; se surt, blive fortrædelig; T. udbløde (som Kalk).

Source (sörs), *n.* Udspring, Kilde (ogsaa *fig.* Oprindelse).

Sour'ish (saur'isj), *a.* syrlig.

Sour'ly (saur'li), *ad.* surt; *fig.* bittert.

Sour'ness (saur'nes), *n.* Surhed; *fig.* Bitterhed, Strenghed.

Souse (saus), *v.* salte, lægge i Lage; (i komisk Stil) kaste i Vandet, dukke, dyppe; *n.* Lage, Saltlage; Sylte, syltede Svineører *pl.*; Øre.

Souse (saus), *v.* suse; slaa ned (som en Fugl paa sit Rov); *ad.* med et voldsomt Skub eller Stød, bus.

South (sauth), *n.* Syd; Sydvind, Sønden-vind; sydlige Egne *pl.*, Syden; *a.* sønden; søndre; *ad.* mod Syd; fra Syd.

South-east' (sauth-ist'), *n.* Sydost.

South'er-ly (söth'ör-li), *a.* sydlig.

South'ern (söth'örn), *a.* sydlig.

South'ing (sauth'ing), *a.* som gaar mod Syd, sydlig; *n.* sydlig Retning; T. Gjennemgang gjennem Meridianen (Maanens); S. T. forandret Sydbredde.

South'ward (sauth'örd eller söth'örd), *ad.* mod Syd; *n.* sydlige Egne *pl.*, Syden.

South-west' (sauth-uest'), *n.* Sydvest.

Souvenir (suv-nir'), *n.* Erindringstegn.

Sov'er-eign (sov'ör-in eller söv'ör-in), *a.* højeste, fornemste; uindskrænket; særdeles virksom, af fortrinlig Kraft, fortræffelig; *n.* Overherre, Enevoldsherre; Regent, Regentinde; Sovereign (en engelsk Guldmynt).

Sov'er-eign-ty (sov'ör-in-ti eller söv'ör-in-ti), *n.* Overherredømme, Enevoldsmagt, Souverainitet; Herredømme.

Sow (sau), *n.* So (Hunsvin).

Sow (sō), *v.* saa; besaa; bestrø; udsprede.

Sow'er (sō'ör), *n.* Saamand, Sædemand; Udspreder, Stifter, Ophavsmand.

Sown (sōn), saaet, *p. p.* af Sow.

Soy (søi), *n.* Soja (en Saus tilberedt af et Slags japansk Bønne).

Spa (spä), *n.* mineralsk Vand.

Space (speis), *n.* Rum; Mellemrum; Tidsrum, Tid; kort Tid, Stund; T. Spatium, Adskillelses-Stift (hos Bogtrykkere); T. spatiere, spærre.

Spa'cious (spei'sjös), *a.* rummelig, vid; vidtstrakt.

Spa'cious-ly (spei'sjös-li), *ad.* rummeligt, paa en vid eller udstrakt Maade.

Spade (speid), *n.* Spade; Spader, Pique (i Kortspil); *v.* grave eller afstikke med Spade.

Spade (speid), *n.* Hjort i sit tredie Aar.

Span (spän), *n.* Spand, ni Tommer *pl.*; Spænd (Heste); Vidde (en Bues; Afstanden mellem to Mure, hvorpaa en Bue hviler); *fig.* kort Afstand, kort Varighed; S. T. Skinkel; Sadelstrop; *v.* maale ved Spand, spænde, omspænde; maale, afmaale; S. T. svigte, furre.

Span'gle (späng'gl), *n.* liden blank Metalplade, Paillette; Noget som glimrer, Glimmer, Flitterstads; *v.* besætte med Flitter eller Pailletter, gjøre glimrende.

Span'iard (spæn'jërd), *n.* Spanier.
Span'iel (spæn'jël), *n.* spansk Vagtelhund, Silkepudel, Bologneserhund; engelsk Vagtelhund; *fig.* Kryber, Smigrer; *v.* følge som en Vagtelhund; krybe, smigre.
Span'ish (spæn'isj), *a.* spansk; *n.* Spansk, spansk Sprog.
Spank (spængk), *v.* spanke, gaa med lange Skridt eller hurtig; slaa med den flade Haand, daske; *n.* Smæk, Dask.
Spank'er (spængk'ør), *n.* En som spanker; høj, før Person; noget usædvanlig Stort; En eller Noget der skyder stærk Fart.
Spar (spär), *n.* Spath (et Slags Sten med kubisk eller bladigt Brud); Smykke af Spath (hos Gadesælgere).
Spar (spär), *n.* et rundt Stykke Tømmer, Sparre, S. T. Spir (et mindre Rundholt, især saadant som bruges til Ræer og Stænger).
Spar (spär), *v.* slaa ud med Armene (som en Nævefegter), kives, klamres; *n.* heftig Armbevægelse (som førend en Nævekamp).
Spar'-deck (spär'dëk), *n.* S. T. øverste Dæk midtskibs (hvor Spir og Rundholter m. m. lægges).
Spare (spär), *v.* spare; spare paa; hjælpe sig uden; undvære; undlade, lade være; skaane, forskaane; tilstaa, skjenke, unde; leve sparsomt eller tarvelig, holde til Raade; være skaansom; være medlidende; tage i Betænkning, undlade; *a.* sparsom; tarvelig, knap; mager, tynd; som man har sparet eller har tilovers; Reserve-; S. T. Vare-.
Spare'ness (spär'nës), *n.* Magerhed.
Spare'-rib (spär'rib), *n.* Ribbensstykke (af et Svin).
Spar'ing (spär'ing), *a.* sparsom, knap; sjelden; skaansom, forsigtig.
Spar'ing-ly (spär'ing-li), *ad.* se Sparing.
Spark (spärk), *n.* Gnist, Funke; *fig.* Laps, Spradebasse; Elsker; *v.* funkle, gnistre.
Spark'ish (spärk'isj), *a.* fyrig, livlig, munter; pyntet, stadselig.
Spark'le (spärk'l), *n.* Funke, Gnist; Glans; *v.* gnistre, funkle, tindre, glimre; perle (som Vin i et Glas); sprænge, adsprede (en Armee), udsprede (et Rygte); udsprøjte, bestænke.
Spar'row (spär'ró), *n.* Spurv, Graaspurv.
Spar'ry (spär'ri), *a.* som ligner Spath, spathagtig.
Sparse (spärs), *a.* T. adspredt, uden Orden (om Grene).
Sparse'ly (spärs'li), *ad.* spredt, tyndt (besat).
Spar'tan (spär'tën), *a.* spartansk; *fig.* haardfør; tapper.
Spasm (spæsm), *n.* Krampe.
Spas-mod'ic (spæs-mad'ik), *a.* krampeagtig; *n.* krampestillende Middel.
Spat (spät), *n.* Slag; *v.* slaa (Hænderne) sammen; kives, trættes.
Spat'ter (spät'tør), *v.* overstænke, oversprøjte (med Snavs eller noget ubehageligt); *fig.* udgyde, beklikke, bringe i Vanrygte; spytte, sprudle.
Spat'u-la (spät'jü-lå), *n.* Spatel.
Spav'in (spæv'in), *n.* Spat (Sygdom hos Heste, især i Haseledet)
Spawn (spån), *n.* Rogn, Fiskeleg, Frøleg; Frø (af Svampe); Rodskud; *fig.* Frembringelse, Afkom (i Foragt); *v.* kaste Rogn, lege; *fig.* (i Foragt) frembringe, avle; fremkomme, opstaa.
Spawn'er (spån'ør), *n.* Rognfisk, Hunfisk.
Spay (spe), *v.* udbøde eller snitte (kastrere et Hundyr, udtage Æggestokkene).
Speak (spik), *v.* [*imp.* SPOKE; *p. p.* SPOKEN] tale, fremsige, udtale; forkynde; tiltale, S. T. praje.
Speak'a-ble (spik'å-bl), *a.* som kan siges; som kan tale.

Speak'er (spïk'ør), *n.* Talende; Taler; Talsmand; Formand eller Præsident (som i Underhuset bliver valgt blandt Medlemmerne).

Spear (spïr), *n.* Spær, Spyd, Lanse; Stang (i en Pompe); Stangetræ, Stangejern (til at stange Fisk med); *v.* dræbe eller gjennembore med et Spyd; spire (se Spire).

Spear'man (spïr'mën), *n.* Lansedrager.

Spear'mint (spïr'mint), *n.* Havemynt (Plante).

Spe'cial (spĕsj'ĕl), *a.* særegen, speciel; særdeles, overordentlig; ualmindelig; fortrinlig, udmærket; *n.* Enkelthed, Særegenhed.

Spe'cial-ly (spĕsj'ĕl-li), *ad.* især, i Særdeleshed; specielt, i en særegen Hensigt.

Spe'cial-ty (spĕsj'ĕl-ti), *n.* Egenhed, Særegenhed; T. skriftlig Kontrakt; Gjeldsbevis, Obligation.

Spe'cie (spï'sji), *n.* Kobber-, Guld- eller Sølvmynt (til Forskjel fra Papirpenge).

Spe'cies (spï'sjïs), *n. sing.* & *pl.* Art (Underafdeling af Slægt, genus); Slags; Forestilling, Billede, Idee (se Idea); T. Bestanddel, Species (Blandingsdel i Lægemidler).

Spe-cif'ic (spi-sif'ik), *a.* særegen, egen, ejendommelig; T. specifisk.

Spe-cif'ic-al-ly (spi-sif'ik-ĕl-li), *ad.* paa en særegen Maade.

Spec'i-fi ca'tion (spĕs'i-fi-kei'sjøn), *n.* navnlig Angivelse, Specifikation.

Spec'i-fy (spĕs'i-fai), *v.* angive nøje, specificere.

Spec'i-men (spĕs'i-mën), *n.* Prøve, Prøvestykke, Exemplar.

Spe'cious (spi'sjøs), *a.* iøjnefaldende, tilsyneladende smuk, pralende; skrømtet, Skin-; for et Syns Skyld.

Spe'cious-ly (spi'sjøs-li), *ad.* se Specious.

Speck (spĕk), *n.* Stænk; Plet; *v.* plette; besprænge.

Speck'le (spĕk'l), *n.* liden Plet, Spætte; *v.* plette, gjøre plettet eller spraglet.

Spec'ta-cle (spĕk'tå-kl), *n.* Skue; Syn; Skuespil; *pl.* Briller *pl.*

Spec-tac'u-lar (spĕk-tæk'jü-lør), *a.* som hører til Skuespil, lig Skuespil.

Spec-ta'tor (spĕk-tei'tør), *n.* Tilskuer.

Spec'tral (spĕk'trël), *a.* spøgelseagtig.

Spec'tre (spĕk'tør), *n.* Spøgelse, Drømmebillede, *pl.* Syner *pl.*

Spec'trum (spĕk'trøm), *n.* Billede (af en Gjenstand, hvilket vedbliver efter at Øjet er lukket eller bortvendt); Farvebillede (af Lysstraaler paa en hvid Grund).

Spec'u-lar (spĕk'jü-lør), *a.* spejlblank, Spejl-.

Spec'u-late (spĕk'jü-leit), *v.* gruble, granske, pønse, tænke over; gjøre Handelsspekulationer, spekulere.

Spec'u-la'tion (spĕk'jü-lei'sjøn), *n.* Betragtning, Granskning; Spekulation.

Spec'u-la-tist (spĕk'jü-lå-tist), *n.* Grubler, Forsker.

Spec'u-la-tive (spĕk'jü-lå-tiv), *a.* granskende, tænkende; spekulativ; som hører til Synet.

Spec'u-la'tor (spĕk'jü-lei'tør), *n.* Jagttager, Forsker, Spejder, Spion; Grubler, Tænker; Spekulant.

Spec'u-lum (spĕk'jü-løm), *n.* Spejl (ogsaa om den blanke Plet paa visse Fugles, f. Ex. Andens Vinger); T. Speculum, Spiler (et kirurgisk Instrument).

Sped (spĕd), ilede, ilet, *imp.* & *p. p.* af Speed.

Speech (spitsj), *n.* Sprog, Maal; Tale; Mæle; Tale (Foredrag).

Speech'less (spitsj'lës), *a.* taus, maalløs, stum (af Forbauselse osv.; sjelden om Berøvelse af Taleevnen).

Speed (spïd), *v.* [*imp.* & *p. p.* SPED] ile, skynde sig, haste; lykkes, være heldig; fremskynde; befordre; assende,

borisende hurtig; give Held eller god Fremgang, lade lykkes; *n.* Il, Hast; Hurtighed; Fart, Hastighed; Lykke, Held; Løb, Galop, Firspring.

Speed'i-ly (spïd'i-li), *ad.* hurtigt, ilfærdigt.

Speed'y (spïd'i), *a.* ilfærdig; hurtig.

Spell (spël), *v.* bogstavere, stave; skrive orthografisk; læse stymperagtig; læse; avertere (i Avisen); hige (efter, for), ytre Lyst (til en Ting, for a thing); *n.* Trylleformel; Fortryllelse.

Spell (spël), *v.* afløse (ved Arbejde), S. T. løse af efter Tørn; *n.* Afløsning (ved Arbejde), S. T. Tørn (ved Arbejde); (amerikansk) kort Tid; godvilligt Arbejde, Hjælp, Tjeneste.

Spell'er (spël'ør), *n.* Staver; Stavebog.

Spell'ing (spël'ing), *n.* Stavning; Retskrivning.

Spell'ing-book (spël'ing-buk), *n.* A-B-C.

Spelt (spëlt), *n.* Spelt (en Art Hvede).

Spel'ter (spël'tør), *n.* Zink (et Metal).

Spen'cer (spën'sør), *n.* Spencer.

Spend (spënd), *v. imp.* & *p. p.* SPENT] udgive, anvende (Penge, Tid), tilbringe; forøde, spilde, fortære, udtømme, udmatte; bruge op, spendere, gjøre Bekostning; være forbelagtig, være drøj; anvendes, benyttes; tabe sig, forsvinde.

Spend'thrift (spënd'thrift), *n.* Forøder, Ødeland.

Sperm (spørm), *n.* Sæd (af Dyr, dyrisk Befrugtningsstof); Hvalrav.

Sper'ma-ce'ti (spør'mâ-si'ti), *n.* Hvalrav.

Spew (spju), *v.* spy, brække sig; udspy, opkaste.

Sphe-noid' (sfi-nøid'), *a.* T. kileformig.

Sphere (sfir), *n.* Sphære, Kugle, Klode; Stjerne eller Planet; Jordklode; Kreds, Kredsbane; Virkekreds; Synskreds, Fatteevne; *v.* runde; gjøre rund; sætte i en Kreds eller Sphære.

Spher'ic (sfer'ik), } *a.* sphæ-
Spher'ic-al (sfer'ik-el), } risk, kugledannet, kredsformig; som hidrører fra Planeterne.

Sphe-ric'i-ty (sfi-ris'i-ti), *n.* Afvigelse fra fuldkommen Kugleform, sphæroidisk Beskaffenhed.

Spher'ics (sfer'iks), *n. pl.* Sphærik, Kuglelære.

Sphe'roid (sfi'røid), *n.* T. Sphæroide.

Sphe-roid'al (sfi-røid'el), *a.* sphæroidisk, aflangrund, rundagtig.

Spher'ule (sfer'ül), *n.* liden Kugle.

Sphinx (sfingks), *n.* Sphinx.

Spice (spais), *n.* Speceri, Krydderi; *fig.* Smag (af noget), Anstrøg, lidet Anfald; krydre.

Spice (spais), *n.* Røveri som udøves til Fods; en Stimands Bytte, røvet Gods; *v.* røve.

Spi'cer-y (spai'sør-i), *n.* Speceri; Specerikammer.

Spic'u-lar (spik'jü-lør), *a.* spydformet.

Spi'cy (spai'si), *a.* som frembringer Krydderi; krydderagtig, aromatisk; *fig.* krydret, bidende, pikant.

Spi'der (spai'dør), *n.* Edderkop.

Spig'ot (spig'et), *n.* Tap, Svik (i en Hane).

Spike (spaik), *n.* Spids, Pig; Spiger; Ax; T. Haandspir eller Haandspage; *v.* spidse, forsyne med Spids, besætte med Spigre; spigre; fornagle (en Kanon).

Spike'let (spaik'let), *n.* lille Ax.

Spike'nard (spik'nërd), *n.* Spike, Spikanarde (et Slags Lavendel); Nardussalve.

Spik'y (spaik'i), *a.* med en Spids, spids.

Spill (spil), *n.* Splint, Pind, liden Stang; Tap.

Spill (spil), *v.* spilde, udgyde; bort-

kaste, fordærve, ødelægge; ødsle, være ødsel; blive spildt eller tabt; kaste af (fra en Hest eller en Vogn); S. T. dæmpe (et Sejl, naar der skal rebes), brase (et Sejl) levende.

Spin (spin), *v.* [*imp.* & *p. p.* SPUN] spinde; trække (ud i Længden); forhale; dreje, sætte i en kredsformig Bevægelse; dreje sig, løbe om; strømme hurtig ud, fuse.

Spin'ach (spin'ëdsj), } *n.* Spinat.
Spin'age (spin'ëdsj), }

Spi'nal (spai'nël), *a.* som hører til Rygraden, Rygrads-.

Spin'dle (spin'dl), *n.* Spindel; Ten; lang, tynd Kvist; *v.* skyde ud eller vokse i lange Kviste eller Stængler.

Spine (spain), *n.* Rygrad; Torn, Vedtorn.

Spi'nel (spai'nël eller spi-nël'), *n.* Spinel (violetrød Rubin).

Spin'et (spin'ët eller spi-nët'), *n.* Spinet, Klaver.

Spi-nos'i-ty (spai-ngs'i-ti), *n.* tornet Beskaffenhed; tornefuld Forvikling, Vanskelighed.

Spi'nous (spai'nøs), *a.* tornet, tornefuld.

Spin'ster (spin'stør), *n.* Spinderske; (gammel) Jomfru, T. Jomfru, Pige (ugift Kvinde uden Rang).

Spi'ny (spai'ni), *a.* tornet; *fig.* tornefuld, vanskelig, forviklet.

Spir'a-cle (spir'å-kl eller spai'rå-kl), *n.* Aandehul, Aanderør; Lufthul.

Spi'ral (spai'rël), *a.* spiralformet, snegledannet; *n.* Spirallinie, Spiral.

Spi'ral-ly (spai'rël-li), *ad.* se Spiral, *a.*

Spire (spair), *n.* Spirallinie, Snoning; Noget som er snoet, Krølle; Taarnspir, Spir; Spire eller Blad (af Græs); Top, øverste Punkt; *v.* løbe spids op, hæve sig kegleformig eller pyramideformig; spire (om Malt).

Spir'it (spir'it), *n.* Aande, Luft; Aand (ogsaa om: den Hellig Aand; Sindsstemning, Aandsstyrke, Tænkemaade, Lyst); Mod; Spøgelse, Gjenfærd, Aand; *pl.* Livsaand, Livskraft, Livlighed; Spiritus, Gejst, spirituøs Drik (frembragt ved Destillation); *v.* besjæle, begejstre; opmuntre; lokke.

Spir'it-ed (spir'it-ëd), *a.* aandrig; livlig, fyrig; modig.

Spir'it-less (spir'it-lës), *a.* livløs; aandløs, modløs, klejnmodig.

Spir'it-ous (spir'it-øs), *a.* aandrig; livlig.

Spir'it-u-al (spir'it-jü-ël), *a.* aandelig, ulegemlig; gejstlig, kirkelig.

Spir'it-u-al'i-ty (spir'it-jü-ël'i-ti), *n.* aandeligt Væsen, aandelig Natur; gejstlig Handling; gejstlig Forrettighed; *pl.* en Gejstligs Embede og Indtægter *pl.*

Spir'it-u-al-ize (spir'it-jü-ël-ais), *v.* gjøre aandelig, give en aandelig Retning, give en aandelig Betydning; uddrage Spiritusen eller Gejsten af, rense ved Destillation.

Spir'it-u-al-ly (spir'it-jü-ël-li), *ad.* se Spiritual.

Spir'it-u-ous (spir'it-jü-øs), *a.* aandig; fin, flygtig; spirituøs; livlig, rask.

Spirt (spört), *v.* sprude, sprøjte, springe, skvætte; anstrenge sig til det yderste (i en kort Tid); *n.* Skvæt, pludselig Udsprudden, Sprøjten; *fig.* pludselig Anstrengelse, Ryk, Tag.

Spir'y (spair'i), *a.* spiralformet, rundsnoet; pyramideformig, spids tilløbende (som et Taarnspir, et Grantræ osv.).

Spis'si-tude (spis'si-tjüd), *n.* Tykhed, Tæthed.

Spit (spit), *n.* Spid, Stegespid; Odde, smal Landtunge; Spademon; *v.* spidde.

Spit (spit), *v.* spytte; *fig.* udspy; *n.* Spyt.

Spite (spait), *n.* ond Villie, Nag, Had; *v.* gjøre Fortræd, krænke, ærgre; trodse paa en ondskabsfuld Maade; fylde med Had, fortørne.

Spite'ful (spait'ful), *a.* ondskabsfuld, fjendsk.
Spite'ful-ly (spait'ful-li), *ad.* paa en ondskabsfuld Maade, for at trodse.
Spit'tle (spit'tl), *n.* Spyt.
Spit-toon' (spit-tun'), *n.* Spyttebakke.
Splash (splæsj), *v.* plaske; skvætte, stænke, overstænke; *n.* Plask; Stænk, Skvæt; hvid Sminke.
Splash'y (splæsj'i), *a.* vaad og søle; slem til at stænke.
Splay'-foot'ed (sple'fut'ed), *a.* platfodet.
Spleen (splin), *n.* Milt; Miltsyge, Spleen (Hypokondri, Melankoli, slet Humør; Lune, Grille; unaturlig Overgivenhed; Vrede, Ærgrelse, Knarvorhed).
Spleen'y (splin'i), *a.* miltsyg, fortrædelig; lunefuld.
Splen'dent (splen'dent), *a.* stinnende, glimrende, klar.
Splen'did (splen'did), *a.* prægtig, herlig, glimrende (ogsaa *fig.*).
Splen'did-ly (splen'did-li), *ad.* se Splendid.
Splen'dor (splen'dør), *n.* Glans; Pragt, Herlighed.
Splen'e-tic (splen'i-tik), *a.* miltsyg, tungsindig, hypokondrisk.
Splice (splais), *v.* T. splidse eller spledse; giftes; *n.* Spledsning (Touges Sammenføjning ved Fletning); Hustru.
Splint (splint), *n.* Splint, lidet afflækket Stykke; Skinne (til at holde et brækket Ben i sit rette Leje); et Slags skifret Stenkul; Overben.
Splint'er (splint'ør), *n.* Splint, tyndt Stykke Træ, Spaan; Skinne (se Splint); *v.* splintre, spalte; splintres; støtte eller lade hvile i Skinner.
Splint'er-y (splint'ør-i), *a.* splintret.
Split (split), *v.* splitte, spalte, kløve; dele; strække (Benene) fra hinanden; slaa eller rive i Stykker, sprænge; briste, revne, gaa i Stykker; slaaes i Stykker (som mod en Klippe); sladre (paa Kammerater), blive uenig (med, with); S. T. skjøre (ɔ: rive itu); (amerikansk) fare afsted; *pt.* S. T. grundstødt, forlist; *n.* Revne, Spalte; *fig.* Brud; (amerikansk) hurtig Gang, Fart; T. det at strække (Benene) fra hinanden, saa at de danne en lige Linie (hos Akrobater).
Splut'ter (splut'tør), *n.* Larm, Støj; *v.* tale hurtig og forvirret.
Spoil (spøil), *n.* Bytte; Røveri, Plyndring; Aarsag til Fordærvelse; Fordærvelse; afkastet Slangeham; opkastet Dynd eller Jord; *v.* røve; plyndre; berøve; fordærve, spolere; fordærves.
Spoil'er (spøil'ør), *n.* Røver, Plyndrer; Fordærver.
Spoke (spōk), talede, *imp.* af Speak; *n.* Ege, Hjulege; Trin (i en Stige).
Spo'ken (spō'kn), talt, *p. p.* af Speak.
Spokes'man (spōks'mæn), *n.* Talsmand, Ordfører.
Spo'li-a'tion (spō'li-ei'sjøn), *n.* Berøvelse.
Spon-da'ic (spɑn-dei'ik), *a.* spondeisk.
Spon'dee (spɑn'di), *n.* T. Spondæ (en Versfod af to lange Stavelser).
Sponge (spøndsj), *n.* Svamp; Dej (førend den har raskket sig); paahængende Person, Snyltegjest; T. Kanonvisker; *v.* viske eller tørre med en Svamp; afviske (en Kanon); afpresse som fra en Svamp, tilsnige sig; indsuge som en Svamp; snylte.
Spong'er (spøndsj'ør), *n.* Snyltegjest.
Spong'i-ness (spøndsj'i-nes), *n.* svampagtig Beskaffenhed.
Spong'y (spøndsj'i), *a.* svampagtig, svampet; løs, let, porøs; *fig.* fugtig, fordrukken.
Spon'sal (spɑn'sel), *a.* Bryllups-, Brude-.
Spon'sion (spɑn'sjøn), *n.* Tilsagn, Løfte; Borgen.
Spon'sor (spɑn'sør), *n.* Borgen; Fad-
[der.

Spon'ta-ne'i-ty (spɑn'tå-nï'ï-tï), *n.* Frivillighed, Selvbestemmelse, Vilkaarlighed.

Spon-ta'ne-ous (spɑn-teï'nï-ŏs), *a.* frivillig, vilkaarlig, af egen Drift, af sig selv.

Spon-ta'ne-ous-ly (spɑn-teï'nï-ŏs-lï), *ad.* frivilligen, af egen Drift, vilkaarligt.

Spon-toon' (spɑn-tųn'), *n.* Korsgevær, Sponton.

Spool (spųl), *n.* Spole; *v.* spole.

Spoon (spųn), *v.* S. T. lendse (sejle med Vinden i en Storm); stumme.

Spoon (spųn), *n.* Ske; *v.* tage med en Ske.

Spoon (spųn), *n.* enfoldig, svag Person, Daare; forlibt Nar, Kvindegjæk; *a.* enfoldig; forlibt.

Spoon'bill (spųn'bil), *n.* Skehejre, Skegaas.

Spoon'ful (spųn'fųl), *n.* Skefuld.

Spoon'-meat (spųn'mït), *n.* Søbemad, Skemad.

Spo-rad'ic-al (spö-ræd'ïk-ĕl), *a.* sporadisk, enkelt, adspredt.

Sport (spŏrt), *n.* Spøg, Fornøjelse, Morskab; Leg, Spil; Skjemt, Spas, Løjer *pl.*; Spot; Fornøjelse i det Frie, Idræt, Jagt, Fiskeri; *v.* spøge, lege; drive Spot; more, forlyste, underholde (sig, one's self); spille, foreslille, fremstille spøgende; fremstille, vise; bære, gaa med, prale med.

Sport'ful (spŏrt'fųl), *a.* lystig, spøgefuld; latterlig.

Sport'ive (spŏrt'ïv), *a.* spøgefuld, munter; oprømt.

Sport'ive-ness (spŏrt'ïv-nĕs), *n.* Munterhed, Spøg; munter Stemning.

Sports'man (spŏrts'mæn), *n.* Idrætsmand, Jagtelsker, Jæger, Ynder af Fiskeri.

Spot (spɑt), *n.* Spætte; Plet (ogsaa *fig.* Skamplet); lidet Stykke Jord eller Land; Sted; *v.* plette; mærke med Spætter; *fig.* besmitte, vanære.

Spot'less (spɑt'lĕs), *a.* pletfri, ubesmittet, ren.

Spot'ted (spɑt'ĕd), *a.* bemærket eller kjendt af Politiet.

Spous'al (spaus'ĕl), *a.* Bryllups-, Brude-; *n.* (sædvanlig spousals, *pl.*) Giftermaal, Formæling.

Spouse (spaus), *n.* Ægtefælle.

Spouse'less (spaus'lĕs), *a.* ugift.

Spout (spaut), *n.* Tud, Rør; Skybrud, Vandhose; *v.* sprudle, sprøite, springe; *fig.* fremsige eller deklamere (højtravende).

Sprain (sprein), *v.* forstrække, forstuve, forvride (dog uden at vride af Led); *n.* Forstrækning, Forvridning.

Sprang (spræng), sprang, *imp.* af Spring.

Sprat (spræt), *n.* Brisling (Fisk); Sixpence.

Sprawl (sprąl), *v.* sprælle; kravle, vælte sig; T. sprede sig uordentlig (især om Kavalleri).

Spray (sprei), *n.* Kvist (Enden af en Gren); Klynge af Kviste eller Stilke; Søstænk (lig Regn).

Spread (sprĕd), *v.* sprede; brede, udbrede; bedække; udbrede sig, udspredes; *n.* Udstrækning; Omfang; Udspredning; Noget som bredes som Dække (f. Ex. bed —, Sengetæppe); Shawl; Smør; Festmaaltid; Paraply.

Spree (spri), *n.* Morskab, Lystighed, Kommers; det at drikke sig fuld, Fylde.

Sprig (sprig), *n.* ungt Skud, liden Gren, Kvist, Stængel; Stift; tynd opløben Person; *v.* pryde med Grene (som Broderi); befæste med Stifter.

Spright (sprait), *n.* Aand, Livsaand; Spøgelse, Gjenfærd.

Spright'ful (sprait'fųl), *a.* livlig, munter, kraftig.

Spright'li-ness (sprait'lï-nĕs), *n.* Livlighed.

Spright'ly (sprait'lï), *a.* munter, livlig, rask.

Spring (spring), *v.* [*imp.* SPRANG,

SPRUNG; *p. p.* SPRUNG] ſpringe, udſpringe, ſpringe frem, kvælde; opſtaa, oprinde; ſpire, fremſpire; frembryde, komme frem, voxe; ſpringe op, ſkyde op; opjage (Vildt); lade frembryde, frembringe uventet, komme pludſelig frem med, finde paa med eet; ſprænge (en Mine); S. T. ſkjøre, knække (en Maſt, en Raa oſv.); faa (en Læk); *n.* Spring; Kilde; Fremkomſt, Oprindelſe, Aarſag; Fjeder, Springfjeder; Drivefjeder; Spændkraft; Løvſpring, Vaar, Foraar; Skud, Plante, Buſk; Bøſte (Boven af et Svin); S. T. Skjøre, Tværſkjøre (i en Maſt eller Rea).

Springe (ſprindsj), *n.* Snare, Hilde, Done; *v.* fange i en Snare eller Done.

Spring'–halt (ſpring'hałt), *n.* Spat-Lamhed.

Spring'i-ness (ſpring'i-nēs), *n.* Spændkraft, Elaſticitet.

Spring'–tide (ſpring'taid), *n.* Springtid (i Ebbe og Flod), Springflod.

Spring'y (ſpring'i), *a.* elaſtiſk; rig paa Kilder.

Sprink'le (ſpringk'l), *v.* beſprænge, beſtænke; ſtrø, udſtrø, beſtrø; *n.* Stænk *pl.*; Vievandskoſt; Esſekoſt.

Sprink'ler (ſpringk'lør), *n.* En eller Noget ſom beſtænker eller beſtrør.

Sprit (ſprit), *v.* ſprude; ſpire; *n.* Spire, Skud; S. T. Spryd

Sprite (ſprait), *n.* Spøgelſe (ſe Spright).

Sprout (ſpraut), *v.* ſpire, ſkyde op, ſkyde ud; voxe; *n.* Spire, Skud.

Spruce (ſpryṣ), *n.* Gran (af forſkjellige Arter).

Spruce (ſpryṣ), *a.* net, pæn, pyntet; *v.* pudſe, pynte; pynte ſig.

Spruce'ly (ſpryṣ'li), *ad.* ſe Spruce, *a.*

Spruce'ness (ſpryṣ'nēs), *n.* Nethed i Klæder, pyntelig Dragt.

Sprung (ſprøng), ſprang, ſprunget, *imp.* & *p. p.* af Spring.

Spry (ſprai), *a.* livlig; raſk, hurtig.

Spume (ſpjum), *n.* Skum, Fraade; *v.* ſkumme, fraade.

Spum'ous (ſpjum'øs), } *a.* ſkum-
Spum'y (ſpjum'i), } fuld, ſkummende.

Spun (ſpøn), ſpandt, *imp.* af Spin.

Spunge (ſpøndsj), ſe Sponge.

Spunk (ſpøngk), *n.* Tønder, Fyrſvamp; Svovlſtikke; Funke; *fig.* Fyrighed, Mod.

Spur (ſpør), *n.* Spore (ogſaa *fig.* Tilſkyndelſe); Spore (paa Hanens Ben); Knaſt; Meldrøjer; *pl.* Rødder *pl.*; T. Skraaſtiver (til en Træbro); Tværvold; Forgrening eller fremſkydende Del af en Bjergkjæde; *v.* ſpore, anſpore, tilſkynde; fremſkynde; ile.

Spur'–gall (ſpör'gal), *v.* ſporehugge, ſaare med Sporen; *n.* Sporehug, Skade af Sporen.

Spurge (ſpördsj), *n.* Vorteurt, Fuglemælk.

Spu'ri-ous (ſpju'ri-øs), *a.* uægte, falſk; udenfor Ægteſkabet.

Spu'ri-ous-ly (ſpju'ri-øs-li), *ad.* ſe Spurious.

Spu'ri-ous-ness (ſpju'ri-øs-nēs), *n.* Uægthed.

Spurn (ſpörn), *v.* ſparke, ſlaa, ſtøde (med Foden), ſtampe; bortſtøde med Foragt, forſmaa, foragte; behandle med Foragt; viſe Foragt; modſætte ſig med Foragt; ſlaa ud (med Foden); *n.* Spark; haanlig Behandling, Foragt.

Spur'ri-er (ſpör'ri-ør), *n.* Sporemager.

Spurt (ſpört), *n.* Udſpruden; forøget Anſtrængelſe (ſe Spirt).

Sput'ter (ſpøt'tør), *v.* ſprutte, ſpytte (i ſmaa Draaber ſom ved hurtig Tale); tale hurtig og utydelig; udſtøde ſprudlende, udſprude; *n.* udſprudlet Vædſke, Spyt.

Sput'ter-er (ſpøt'tør-ør), *n.* En ſom ſpytter idet han taler.

Spy (ſpai), *n.* Spejder; Spion; *v.* ſpejde, ſpionere; udſpejde, udforſke, opdage.

Spy'-glass (ſpai'glâs), *n.* liden Kikkert, Lommekikkert.

Squab (ſkᵘɑb), *a.* kvabbet, kvabſet, kvabfed, tyk; fjederløs, ubefjedret (om Fugleunger); *ad.* med et Skvat eller Plump; *n.* tykt ſtoppet Hynde; ung Due; et Slags Sofa; kvabfed Perſon (Mand eller Kvinde); *v.* falde tungt eller plat ned, plumpe; mørbanke.

Squab'ble (ſkᵘɑb'bl), *v.* ſkvaldre, kives, kjævles, klamres, mundhugges; *n.* Kiv, Strid, Trætte, Kjævleri.

Squad (ſkᵘɑd), *n.* Afdeling eller Diviſion Soldater (iſær ſaadanne ſom ſendes ud for at exercere), Kompagni; *v.* dele (en Trop) i ſmaa Afdelinger (for at exercere dem).

Squad'ron (ſkᵘɑd'rən), *n.* (oprindelig en i Kvadrat opſtillet Trop, regelmæſſig Trop); Eſkadron (Underafdeling af et Rytterregiment); Eſkadre (Flaadeafdeling).

Squal'id (ſkᵘɑl'id), *a.* ſmudſig, ſnavſet, ſkiden.

Squall (ſkᵘɑl), *v.* ſkraale, ſkrige, give et Skrig (ſom af Skræk); *n.* Skraal, Vræl, højt Skrig; Vindſtød; S. T. Byge.

Squall'y (ſkᵘɑl'i), *a.* ſtormfuld, med Byger.

Squa'lor (ſkᵘei'lər), *n.* Smudſighed, Urenlighed.

Squan'der (ſkᵘɑn'dər), *v.* øde, forøde; *n.* Forødelſe.

Square (ſkᵘær), *a.* firkantet (ligeſidet og retvinklet); retvinklet; kantet; firſkaaren, underſætſig, ſtærk; *fig.* paſſende, ſom paſſer; redelig, ærlig; *n.* Firkant, Kvadrat; Kvadrat-Tal; aaben Plads (regelmæſſig omgiven af Huſe, og ofte forſkjønnet med en i Midten anlagt og omgitret Have eller Grønning); Vinkelhage, Vinkelmaal; T. Quarree; *fig.* Regelmæſſighed, Orden; rigtigt Forhold; Lighed, lige Fod, god Fod; *v.* gjøre firkantet; retvinklet; kvadrere; danne en ret Vinkel med (være i 90 Graders Afſtand fra); tilpaſſe, afpaſſe; paſſe, ſtemme overens; ſætte ſig i Stilling (til Forſvar eller Angreb).

Squash (ſkᵘɑsj), *v.* kvaſe, ſlaa eller preſſe flad; plaſke, ſvoppe; *n.* Svop, Plaſk, Plump; Noget ſom let kan kvaſes eller ſom er blødt og umodent (*fig.* Grønſkolding); et Slags Græskar.

Squat (ſkᵘɑt), *v.* ſidde med Benene under ſig, ſidde paa Hug, huge; (amerikanſk) boſætte ſig paa fremmed Jord uden Tilladelſe (almindeligt i øde Egne); *a.* ſiddende paa Hug, ſiddende lavt og bøjet; kort og tyk, underſætſig; *n.* Hug (Stillingen: paa Hug); pludſeligt Fald, Skvat; Tinſpat (et Mineral).

Squat'ter (ſkᵘɑt'tər), *n.* (amerikanſk) En ſom ſætter ſig paa fremmed Jord uden Tilladelſe; (i Auſtralien) Nybygger.

Squaw (ſkᵘɑ), *n.* (blandt amerikanſke Indianere) Kvinde eller Kone.

Squeak (ſkᵘik), *v.* ſkrige, pibe (med en gjennemtrængende Lyd); bekjende; *n.* Piben, hvinende Skrig.

Squeal (ſkᵘil), *v.* pibe, hvine, ſkrige (vedholdende); ſladre af Skole.

Squeam'ish (ſkᵘim'isj), *a.* ſom let føler Kvalme; ſom let væmmes; *fig.* vanſkelig at tilfredsſtille, kræſen, fin.

Squeam'ish-ly (ſkᵘim'isj-li), *ad.* med en vis Foragt, paa en betænkelig Maade.

Squeam'ish-ness (ſkᵘim'isj-nes), *n.* Kvalme; Væmmelſe; *fig.* overdreven fin Følelſe, Ømfindtlighed.

Squeeze (ſkᵘiz), *v.* kryſte, preſſe, trykke; klemme; trænge (igjennem, ſom Vand gjennem en liden Aabning); preſſe ſig, trænge ſig; *n.* Tryk, Preſſen, Klemmen; Aftryk (f. Ex. i Vox).

Squeez'er (ſkᵘiz'ər), *n.* En eller Noget ſom preſſer.

Squib (ſkᵘib), *n.* Sværmer (et Slags Fyrværk); Funke, Gniſt (ogſaa *fig.*); Spotteglose, Stikleri, liden ſatiriſk Hentydning eller Vittighed:

friſk Fyr; *v.* drive Spot med, ſatiriſere.

Squill (ſkuil), *n.* Skille, Strandløg (Plante); et ſpiſeligt krebsagtigt Leddedyr.

Squint (ſkuint), *v.* ſkele; ſkele med, vende (Øjnene); *a.* ſkelende; *n.* ſkelende Blik.

Squint'-eyed (ſkuint'aid), *a.* ſkeløjet; *fig.* mistænkſom, misundelig.

Squire (ſkuair), *n.* (jvf. Esquire, hvoraf dette er en Forkortelſe); Vaabendrager, Ridderſvend; Junker, Hofbetjent; Herre fra Landet, Fordejer, Herremand; *v.* ledſage, følge.

Squir'rel (ſkuir'rĕl eller ſkuər'rĕl), *n.* Egern, Ekorn.

Squirt (ſkuərt), *v.* ſprøjte; pludre; *n.* (liden) Sprøjte; Vandſtraale, Straale; Doktor, Kemiker; (amerikanſk) *fig.* friſk Fyr.

Stab (ſtæb), *v.* ſtikke med et Vaaben, gjennembore, ſtikke ihjel; *fig.* ſaare; *n.* Stik (med et Vaaben), Dolkeſtik; *fig.* Stød, Slag; Saar.

Sta-bil'i-ty (ſtå-bil'i-ti), *n.* Faſthed; *fig.* Standhaftighed.

Sta'ble (ſtei'bl), *a.* ſom kan ſtaa, faſt; varig; *fig.* ſtadig, beſtandig, ſtandhaftig.

Sta'ble (ſtei'bl), *n.* Stald; *v.* ſætte paa Stald opſtalde bo eller tage Ly ſom i en Stald.

Sta'bling (ſtei'bling), *n.* Opſtaldning; Stald rum, Stald.

Sta'bly (ſtei'bli), *ad.* ſtadigt, varigt, paa en faſ eller ſtandhaftig Maade.

Stack (ſtæk) *n.* ſtor Stak, Hæs; Stabel; Række eller Mængde (Skorſtensrør); *v.* ſætte i Stak eller Hæs; ſtable (Brænde).

Stad'dle (ſtæd'dl), *n.* ungt Træ (ſom man lader ſtaa ved Skovhugſt); Stytte, Stiver; Stav; underſte Del, Bund (hvorpaa noget hviler); Plet (paa Metal, naar Rusten er borttaget); *v.* lade et tilſtrækkeligt Antal unge Træer ſtaa (i en Skov, ved Skovhugſt).

Sta'di-um (ſtei'di-øm), *n.* Stadium (romerſk Veddeløbsbane; et Længdemaal af 125 Skridt); Løbebane.

Staff (ſtåf), *n.* Stav, Stok; Stang, Skaft; Støtte; Trin (paa en Stige), en Embedsmands Stav; Kommandoſtav; Stab; Generalſtab; Perſonale; Strofe, Vers; Nodeplan, de fem Nodelinier.

Stag (ſtæg), *n.* Hjort (i ſit 5te Aar); Stud (tidlig ſkaaren); bedragerſk eller pengeløs Aktieſpekulant (ſom tager Aktier i et lovende Foretagende kun for at ſælge dem med Fordel); Hjælpershjælper, Angiver; Shilling; *v.* ſpekulere i Aktier; opdage, bemærke.

Stage (ſteidsj), *n.* Stillads; Landingsbro; Skueplads (ogſaa *fig.*), Theater; Station, Poſtſtation; Poſtvogn, Poſtkarreet; *fig.* Standpunkt, Trin, Grad; *v.* ſtille eller fremviſe paa Skuepladſen.

Stage'-coach (ſteidsj'kōtsj), *n.* Poſtkarreet, Diligence.

Stage'-play (ſteidsj'plei), *n.* Skuefpil.

Stage'-play-er (ſteidsj'plei-ər), *n.* Skuefpiller.

Stag'ger (ſtæg'gər), *v.* ſtaa eller gaa vaklende, rave; begynde at vige, tabe Modet; vakle, være i Tvivl; bringe til at rave; bringe til at vakle eller tvivle; gjøre urolig, forbløffe; *n.* pludſelig Vaklen.

Stag'nan-cy (ſtæg'nĕn-ſi), *n.* Stilleſtaaen, Standsning.

Stag'nant (ſtæg'nĕnt), *a.* ſtilleſtaaende, uden Bevægelſe.

Stag'nate (ſtæg'neit), *v.* ſtaa ſtille, ikke flyde, ſtagnere; være ſløv eller uvirkſom.

Stag-na'tion (ſtæg-nei'ſjøn), *n.* Stilleſtaaen, Stagnation.

Staid (ſteid), forblev, forblevet, *imp.* & *p. p.* af Stay; *a.* adſtadig, ſtadig, ſat, rolig.

Stain (ſtein), *v.* farve, bejdſe; plette; beſudle, beſmitte; vanære; *n.*

Farve; Plet; Anstrøg; Skamplet, Skam.

Stain'less (stein'les), *a.* pletfri, uplettet; ulastelig.

Stair (stær), *n.* Trappetrin, Trin; Trappe.

Stair'-case (stær'keis), *n.* den Karm, hvori Trappetrinene anbringes; Trappe.

Stair'-way (stær'uei), *n.* Trappe.

Stake (steik), *n.* Stage, Baal (Dødsdom); Indsats (i Spil eller Veddemaal); *fig.* Anseelse; Vove, Fare, Spil; liden Ambolt; *v.* pæle, stavre, fæste til eller støtte ved Stager; vove, sætte paa Spil.

Stal'ac-tit'ic (stæl'æk-tit'ik), *a.* dryppstensagtig, Dryppstens-.

Sta-lac'tite (stå-læk'tait), *n.* hængende Dryppsten, Stalaktit.

Sta-lag'mite (stå-læg'mait), *n.* (paa Bunden af Bjerghuler) staaende Dryppsten, Stalagmit.

Stale (steil), *a.* fordærvet (ved at henstaa eller henligge), flau, doven, sur (om en Drik); muggen; kraftløs; gammelt (Brød); forældet, forslidt; *n.* dovent eller surt Øl (undertiden hos gamle Forfattere: gammelt Øl i god Betydning)

Stale (steil), *v.* stalle; *n.* Urin, gammel Urin (især af Dyr).

Stale (steil), *n.* langt Skaft.

Stale (steil), *n.* Lokkemad, Lokkefugl, Redskab (til at opnaa en listig Hensigt).

Stale (steil), *n.* Pat (i Skakspil, naar Kongen ikke kan flyttes uden at sættes i Skak).

Stalk (stak), *n.* Stilk, Stængel, Straa; Pennepose; høj Fabrikskorsten.

Stalk (stak), *v.* gaa sagte, forsigtig eller krybende; liste sig (bag ved en Hest eller noget andet, der kan tjene som Skjerm, for at komme til at staa paa Anstand ved Jagt); gaa som paa paa Stylter, gaa med lange stolte Skridt, spanke; *n.* graviætisk Skridt, stolt Gang, Spanken; alvorligt Skridt.

Stall (stal), *n.* Baas (i en Kostald), Spiltov (i en Hestestald); en Bænk eller et Bord hvorpaa Varer stilles til Salg; Bod, Fjælebod, Skur (en Høkers eller Haandværkers); Korstol (en Domherres, i en Domkirke); Parketplads (i et Theater); Hætte, Fingerhætte; *v.* bringe i Stald; sætte eller holde paa Stald; mætte, fede; indsætte (se Install); tage ind eller logere (i en Gjestgivergaard), bo, opholde sig; ligge eller bo som et Dyr i en Stald eller et Skur; spille (en Rolle).

Stall'-fed (stal'fed), *a.* staldfodret.

Stall'ion (stæl'jøn), *n.* Hingst, Stodhingst, Beskeler.

Stal'wart (stal'uørt), *a.* (skotsk) drabelig, stor, stærk (om et Menneskes Legemsbygning); djærv, bold.

Sta'men (stei'mën), *n.* T. Støvdrager (i en Blomst); Rendegarn, Rending (i de gamle opretstaaende Væve).

Stam'mer (stæm'mør), *v.* stamme, happe; fremstamme.

Stamp (stæmp), *v.* stampe; stampe eller trampe paa; pukke (Ærts); indtrykke, paatrykke; indpræge, indprente; stæmple; mynte, præge; sætte Frimærke paa; *n.* Stæmpel (ogsaa det paatrykte Tegn); Præg (ogsaa *fig.*); Aftryk (af et Kobberstik eller Træsnit); Frimærke (til Brev); en stæmplet Ting; stæmplet Papir, stæmplet Seddel; *fig.* Beskaffenhed, Karakter, Slags.

Stam-pede' (stæm-pīd'), *n.* (amerikansk) en pludselig Flugt bevirkende Skræk (blandt Kvæghjordene eller Hestene i Stepperne).

Stanch (stântsj), *v.* standse (Blodet); ophøre at flyde; *a.* fast, stærk, sund; *fig.* standhaftig, tro, ægte, brav, sikker.

Stan'chion (stæn'sjøn), *n.* Støtte, Stiver; S. T. Finkenetsscepter.

Stand (stænd), *v.* [*imp.* & *p. p.* STOOD] stande, staa; staa stille, blive staaende; stille eller indstille sig (som Kandidat); være i en vis Tilstand, befinde sig, være; bestaa, bero; udstaa; udholde, taale; modstaa; staa paa, forsvare; stille, sætte; give til Bedste, traktere med; *n.* Stade, Standplads, Post; Standsning, Afbrydelse, Stillestaaen; Forlegenhed, Tvivlraadighed, Modstand; Stativ, lidet Bord, Opsats, Fod, Bræt, (overhovedet: en Indretning, hvorpaa Kar, Glas, Flasker eller deslige bekvemt og sikkert kunne stilles).

Stand'ard (stænd'ërd), *n.* Standart, Fane; frit voxende Stamme; fritstaaende Frugttræ (modsat Espalier-Træ); Maal (hvorved de til militær Tjeneste hvervede Karles Højde maales); justeret Maal eller Vægt, Myntfod; *fig.* Maalestok, Rettesnor, Mønster; Grad af Fuldkommenhed, Grad af Finhed; T. opretstaaende Støtte; Fane (øverste Kronblad paa en Ærteblomst); S. T. forkjert Knæ.

Stand'ing (stænd'ing), *a.* staaende, vedvarende, bestandig, fastsat, bestemt; fast; stillestaaende (uden Strøm); *n.* Staaen; det at kunne staa; Varighed, Vedvaren; Embedsalder, Anciennitet; Sted (at staa paa), Plads; Stand, Rang.

Stand'ish (stænd'isj), *n.* Skriverlade, Skrivertøj.

Stan'na-ry (stæn'nå-ri), *a.* som hører til Tin-Bjergværker; *n.* Tingrube.

Stan'za (stæn'så), *n.* Strofe, Vers; T. Værelse.

Sta'ple (stei'pl), *n.* Stabel, Stabelplads, Stabelstad; Stabelvare, vigtigste Vare (denne Betydning er nu den almindelige); Stof, Haar, Traad (Bestanddel af Uld, Bomuld eller Hør), Bonitet; Krampe (til et Laas); S. T. Jern- eller Kobberkrampe (til at befæste Kjølen); *a.* Stabel-; overensstemmende med Handelslovene; af første Sort.

Star (stär), *n.* Stjerne; Nordstjerne; Ordensstjerne; en Person eller Ting, som overstraaler andre; Stjerne (Tegn i en Bog); Lykkestjerne; *v.* straale (kun *fig.*).

Star'board (stär'börd), *n.* S. T. Styrbord, styrbords Side.

Starch (stärtsj), *n.* Stivelse; *fig.* Stivhed, formelt Væsen; *v.* stive (Linned).

Starch'y (stärtsj'i), *a.* af eller lig Stivelse; stiv og stram, elegant kjædt; stiv og ubøjelig i Adfærd.

Stare (stär), *v.* stirre, se stivt; glo, gabe; staa i Vejret, staa ud; *n.* Stirren, stivt Blik.

Star'er (stär'ør), *n.* En som stirrer; gabende Tilskuer.

Star'-fish (stär'fisj), *n.* Søstjerne (Leddedyr).

Stark (stärk), *a.* stærk (kun *fig.*); stiv; fuldkommen; lutter, ikke andet end; *ad.* aldeles, ganske.

Star'less (stär'lës), *a.* ikke stjernelys, uden Stjerner.

Star'light (stär'lait), *n.* Stjernelys; *a.* stjerneklar.

Star'ling (stär'ling), *n.* Stær (Fugl).

Star'ry (stär'ri), *a.* Stjerne-; stjernefuld; stjerneklar; som ligner Stjerner.

Start (stärt), *n.* Stjert, Hale; langt Skaft.

Start (stärt), *v.* studse, fare sammen, fare tilbage; rejse sig pludselig, fare op (sædvanlig med up); fremstaa eller opstaa; bevæge sig pludselig, springe, blive sky; vige, afvige; fare afsted, tage afsted, rejse, afgaa; begynde et Løb eller en Løbebane; gaa ud (fra en Sætning); bringe til at studse, forskrække; forurolige, forstyrre; opjage, opdrive; bringe for Dagen, komme frem med, bringe paa Bane; sætte (En) ivej; bringe pludselig ud af sit Leje, forrykke, vride ud; S. T. styrte eller tømme; forandre Ankerplads; *n.* Studsen, Opfa-

ren, Gysen; pludselig Bevægelse, Spring, Stød, Ryk; Opvækkelse; Anfald; Indfald (en pludselig opstaaet Tanke); et Løbs Begyndelse; Forspring, Adfærd; Omstændighed.

Start'le (stärt'l), *v.* studse, gyse, fare tilbage; overraske, forskrække, forfærde; afskrække; *n.* Bestyrtelse, Skræk.

Start'ling (stärt'ling), *a.* overraskende.

Starve (stärv), *v.* omkomme af Hunger eller Kulde, sulte ihjel; lide stor Nød, være nødlidende, forkomme; lade sulte ihjel; lade omkomme af Kulde; forhungre, udhungre; afkræfte, svække.

Starve'ling (stärv'ling), *n.* ussel, mager Skabning (som har manglet nødtørftig Næring), Vantrivning (om Dyr eller Planter); *a.* udhungret, mager, vantreven.

State (steit), *n.* Tilstand; Standpunkt, Højde, Vendepunkt, Krisis; Herredømme, Gods; Besiddelse; Stat (under enhver Regjeringsform); det Offentlige; Stand, Rang, Værdighed; Stads, Pragt; Højsæde, Trone; Rangsperson, adelig Person; *pl.* Rigsstænder *pl.*; *v.* fastsætte, bestemme, bringe i Orden; fremsætte, fremstille, angive, foredrage (med alle Omstændigheder).

Sta'ted-ly (stei'ted-li), *ad.* regelmæssig.

State'li-ness (steit'li-nes), *n.* Pragtfuldhed, Storhed, Anseelse, Værdighed, stolt Væsen.

State'ly (steit'li), *a.* statelig, pragtfuld, prægtig, anselig, herlig; stolt (i god Betydning); *ad.* stolt, majestætisk, med megen Værdighed.

State'ment (steit'ment), *n.* Fremstilling; Angivelse, Beretning.

State'-room (steit'rum), *n.* Stadsværelse, Salon; S. T. Kahyt.

States'man (steits'mæn), *n.* Statsmand.

Stat'ic (stæt'ik). *a.* T. statisk (som hører til Læren om faste Legemers Vægt).

Stat'ic-al (stæt'ik-el), se Static.

Stat'ics (stæt'iks), *n. pl.* T. Statik, Ligevægts-Lære.

Sta'tion (stei'sjön), *n.* Staaen; Stillestaaen; Stilling; Stade, Standpunkt, Trin, Sted; Banegaard, Station; Station, Post; Embede, Betjening, Bestilling; Rang; *v.* stille, sætte, postere.

Sta'tion-al (stei'sjön-el), *a.* som hører til en Stilling.

Sta'tion-a-ry (stei'sjön-å-ri), *a* stillestaaende, blivende, stationær.

Sta'tion-er (stei'sjön-er), *n.* Papirhandler.

Sta'tion-er-y (stei'sjön-er-i), *a.* som hører til en Papirhandler; *n.* Skrivematerialer (Papir, Penne, Blæk, Lak osv.).

Sta-tist'ic (stå-tist'ik), **Sta-tist'ic-al** (stå-tist'ik-el), } *a.* statistisk.

Sta-tist'ics (stå-tist'iks), *n. pl.* Statistik, statistiske Tabeller *pl.*

Stat'u-a-ry (stæt'jü-å-ri), *n.* Billedhuggerkunst; Billedhugger; En som afstøber eller eftergjør Billedhuggerarbejde, eller som handler med Gipsafstøbninger. (Denne sidste Betydning er nu almindelig); Samling af Statuer.

Stat'ue (stæt'jü), *n.* Statue, Billedstøtte; *v.* stille eller danne som en Statue.

Stat'ure (stæt'jür), *n.* Legemshøjde, Højde, Vext, Statur.

Sta'tus (stei'tös), *n.* Tilstand, Stand, Forfatning; Stilling, Rang.

Stat'u-ta-ble (stæt'jü-tå-bl), *a* grundet paa eller ifølge Loven, statutarisk.

Stat'ute (stæt'jüt), *n.* Lov, Parlamentsakt; Statut.

Stat'u-to-ry (stæt'jü-tö-ri), *a.* foreskreven ved Lov, statutarisk.

Stave (steiv), *n.* (jvf. Staff), Stav, Tøndestav; Nodeplan; Vers eller

Strofe (som gjentages af Menigheden); *v.* indstuve (indstøde Bunden paa Fadeværk, eller et Bord paa et Fartøj), løsne Staverne; slaa i Stykker; lade løbe ud ved at slaa Bunden ind; forsyne med Staver eller Trin (en Stige).

Stay (ste), *v.* [*imp.* & *p. p.* STAID eller STAYED] standse, bie; blive, forblive; tøve, vente; forlade sig (paa, upon); opholde, tilbageholde, hindre; stille, berolige; støtte; vente paa; oppebie, blive til (Frokost, Middag); bivaane (jvf. Stop); S. T. stagvende, vende igjennem Vinden (et Skib); *n.* Standsning; Tøven, Ophold; Hindring; Betænksomhed, Forsigtighed; Bestandighed, Varighed; Standhaftighed; Støtte, Stiver; S. T. Stag.

Stay'-lace (ste'les), *n.* Snørelidse.

Stays (stes), *n. pl.* (a pair of stays), Livstykke, Snørliv.

Stead (stĕd), *n.* Sted (bruges nu kun i enkelte Forbindelser); Sengested; *v.* staa bi, understøtte, hjælpe.

Stead'fast (stĕd'fĕst), *a.* fast, stiv, ubevægelig; standhaftig.

Stead'fast-ness (stĕd'fĕst-nĕs), *n.* Fasthed, Ubevægelighed.

Stead'i-ly (stĕd'i-li), *ad.* stadigt, udholdende, flittigt, paa en vedholdende Maade.

Stead'i-ness (stĕd'i-nĕs), *n.* Stadighed; Fasthed, Bestandighed.

Stead'y (stĕd'i), *a.* stadig, bestandig; fast, ikke vaklende; vedholdende; S. T. støt.

Stead'y (stĕd'i), *v.* holde stille, ikke ryste eller gjøre ustadig; *i.* S. T. støt! ret saa! (styr uden at gire).

Steak (stek), *n.* Stykke (Skive) Kjød (til at stege eller riste).

Steal (stil), *v.* [*imp.* STOLE; *p. p.* STOLE, STOLEN] stjæle; *n.* Tyveri.

Steal'er (stil'ør), *n.* Stjæler, Tyv.

Stealth (stĕlth), *n.* Tyveri; stjaalen Ting, Tyvekoster *pl.*; hemmelig Handling, hemmelig Maade.

Stealth'y (stĕlth'i), *a.* som gjøres ubemærket, stille, hemmelig.

Steam (stim), *n.* Damp; Dunst; *v.* dampe; dunste; uddunste; dampkoge.

Steam'boat (stim'bōt), *n.* Dampbaad, Dampskib.

Steam'-en'gine (stim'ĕn'djin), *n.* Dampmaskine.

Steam'er (stim'ør), *n.* Damper, Dampbaad, Dampskib; Tobakspibe; *fig.* opbrusende Menneske.

Ste'ar-ine (ste'ĕr-in), *n.* Stearin (et Talgstof).

Ste'a-tite (sti'å-tait), *n.* Fedtsten, Steatit.

Steed (stid), *n.* Paradehest, Krigshest, Ganger.

Steel (stil), *n.* Staal; Hvæssestaal; *fig.* Vaaben, Dolk, Sværd; Haardhed; *v.* hærde til Staal, staalhærde; belægge med Staal; *fig.* hærde, forhærde.

Steel'-pen (stil'pĕn), *n.* Staalpen.

Steel'yard (stil'järd), *n.* Bismer.

Steep (stip), *a.* stejl, brat; *n.* stejlt Sted, Skrænt, Afgrund.

Steep (stip), *v.* dyppe, bløde, bade; lade gjennemvædes, udbløde; lade Kraften (af Noget) uddrages i en Vædske, lade trække (f. Ex. The); *n.* det hvori noget bløddes; det som udbløddes.

Stee'ple (sti'pl), *n.* Kirketaarn, Klokketaarn, Kirkespir.

Steep'ness (stip'nĕs), *n.* Stejlhed, Brathed.

Steer (stir), *n.* ung Stud eller Oxe (efter dens første indtil dens femte Aar).

Steer (stir), *v.* styre (et Skib); føre, styre, lede.

Steer'age (stir'ĕdsj), *n.* Styring; Styrelse; Retning; det hvorved noget styres; S. T. Stirrits (det Sted, hvor Rattet er); forreste Kahyt (i Krigsskibe); anden Kahyt (i Handelsskibe).

Steers'man (stirs'mæn), *n.* Rorgjænger.

Stel'lar (stël'lër), *a.* stjerneformig, Stjerne-.
Stel'late (stël'lët), *a.* stjerneformig.
Stem (stëm), *n.* Stamme, Stængel; Rør (til en Pibe); Stamme, Familie, Generation; Forstævn; *v.* stemme, standse (en Strøm); modsætte sig, modarbejde; S. T. stævne (vende Stævnen imod f. Ex. Strømmen).
Stench (stëntsj), *n.* Stank.
Sten'cil (stën'sil), *n.* T. Taferet (et Stykke tyndt Læder eller fernisert Papir med udskaarne Mønstre, som Malere bruge ved Tapet-Dekorering); *v.* male eller dekorere ved Hjælp af Taferetter, male (en Væg) lig Tapet, tavelere.
Ste-nog'ra-pher (sti-nqg'rå-før), *n.* Hurtigskriver, Stenograf.
Sten'o-graph'ic (stën'ö-græf'ik), *a.* stenografisk.
Ste-nog'ra-phy (sti-nqg'rå-fi), *n.* Hurtigskrivning, Stenografi.
Sten-to'ri-an (stën-tō'ri-ën), *a.* stentorisk, Stentor- (Stemme), meget kraftig.
Step (stëp), *v.* trine, træde; gaa højtidelig; gaa; fremskride, gjøre Fremgang; maale med Skridt, skridte; sætte (Foden); *n.* Trin, Skridt, Fodtrin; Fodspor; Gang; Trappetrin, Stigetrin; Fremgang.
Step'-child (stëp'tjaild), *n.* Stifbarn.
Step'-broth'er (stëp'brødh'ør), *n.* Halvbroder.
Step'-daugh-ter (stëp'dq-tør), *n.* Stifdatter.
Step'-fa-ther (stëp'fä-dhør), *n.* Stiffader.
Step'-moth'er (stëp'mødh'ør), *n.* Stifmoder.
Steppe (stëp), *n.* Steppe.
Step'ping-stone (stëp'ping-stōn), *n.* en Sten til at træde paa (paa et søllet eller slemt Sted); *fig.* Hjælp, Middel.
Step'-son (stëp'søn), *n.* Stifsøn.
Ste're-o-scope (sti'ri-ö-skōp), *n.* Stereoskop.
Ste're-o-scop'ic (sti'ri-ö-skqp'ik), *a.* stereoskopisk.
Ste're-o-type (sti'ri-ö-taip), *n.* Stereotyp; *v.* trykke med Stereotyper.
Ste're-o-typ'er (sti'ri-ö-taip'ør), *n.* Stereotypist.
Ster'ile (stër'il), *a.* ufrugtbar, gold.
Ste-ril'i-ty (sti-ril'i-ti), *n.* Ufrugtbarhed, Goldhed.
Ster'ling (stör'ling), *a.* præget eller beregnet efter den lovbestemte engelske Myntfod; ren, ægte, uforfalsket; *n.* Sterling, lovbestemt engelsk Myntfod; engelsk Mynt, engelske Penge *pl.*
Ster'ling (stör'ling), *n.* Jspæl.
Stern (störn), *a.* streng, alvorlig, mørk; grusom, ubarmhjærtig; haard, ubøjelig; trykkende, ulykkelig.
Stern (störn), *n.* Agterdel, Spejl (et Skibs); *fig.* Styrelse, Regjering; bageste Del.
Stern'-chase (störn'tjeis), *n.* Jagerkanon agter.
Stern'ly (störn'li), *ad.* alvorligt, strengt, paa en haard eller grusom Maade.
Stern'ness (störn'nës), *n.* Alvorlighed; Strenghed, Haardhed.
Ster'nu-ta'tion (stör njü-tei'sjön), *n.* Nysen.
Ster-nu'ta-to-ry (stör-njų'tå-tö-ri), *n.* Nysemiddel, Nysepulver.
Ster'to-rous (stör'tö-rös), *a.* snorkende, stønnende.
Steth'o-scope (stëth'ö-skop), *n.* T. Stethoskop (et Redskab til at undersøge Lungerne ved at høre Respirationen).
Ste've-dore (sti'vi-dōr), *n.* S. T. Stuver.
Stew (stų), *n.* Fiskegaard, Fiskedam.
Stew (stų), *v.* stuve, koge (under lukket Laag ved Damp); *n.* kogt Kjød, stuvet Ret; Badehus, Badestue, Dampbad; Forvirring, Forlegenhed; Skjøge.
Stew'ard (stjų'ørd eller stų'ørd), *n.*

En som varetager noget i en Andens Sted; Forvalter, Bestyrer, Kjøgemester, Skaffer; Husbovmester (hos fornemme Familier), Husholder; Økonom (ved Kollegier); S. T. Hovmester; Opvarter.

Stew'ard-ship (stjų'ørd-ſjip eller stų'ørd-ſjip), *n.* Forvaltning; en Husbovmesters osv. Bestilling.

Stick (stik), *n.* Stok, Stav, Kjep; Pind; Rør (i Sækkepibe); Stik, Stød; Praas, Patron (i Foragt om en Person); *pl.* Pakkenilliker *pl.*, Bohave; Pistoler *pl.*; et Spil; *v.* [*imp.* & *p. p.* STUCK] stikke, fæste; sætte fast; besætte (med spidse Ting); klæbe, hænge fast, sidde fast; forblive; hindres fra at vedblive, standse; være forlegen; narre, bedrage; glemme (sin Rolle).

Stick'i-ness (stik'i-nës), *n.* Klæbrighed.

Stick'ing-plas'ter (stik'ing-plæs'tør), *n.* Hæfteplaster.

Stick'le (stik'l), *v.* (jvf. Stick), tage Parti; stride, kjæmpe; vise sig ivrig; trættes, kives; være ubestemt, vakle, gaa over fra et Parti til et andet; mægle.

Stick'ler (stik'lør), *n.* Sekundant; Forfegter, ivrig Forsvarer,

Stick'y (stik'i), *a.* klæbrig, sejg; *n.* Vox.

Stiff (stif), *a.* stiv; haardnakket; tvungen, unaturlig; *n.* Papir, Vexel; Slag.

Stiff'en (stif'n), *v.* gjøre stiv, stive; gjøre haardnakket; stivne, blive stiv; blive stivsindet.

Stiff'ly (stif'li), *ad.* stivt, haardt; haardnakket, paa en unaturlig Maade.

Stiff'-neck'ed (stif'nek'd), *a.* stivsindet, haardnakket.

Stiff'ness (stif'nës), *n.* Stivhed.

Sti'fle (stai'fl), *v.* kvæle, dæmpe, undertrykke.

Stig'ma (stig'må), *n.* Brændemærke; Skamplet.

Stig'ma-tize (stig'må-tais), *v.* brændemærke; *fig.* sværte.

Sti-let'to (sti-let'tö), *n.* Dolk, Stilet; *v.* stikke med Dolk.

Still (stil), *ad.* endnu; alligevel, desuagtet, dog; endnu, bestandig, altid.

Still (stil), *a.* stille, taus; rolig, sagte; *n.* (i Poesi) Stilhest; *v.* stille; bringe til Taushed; berolige, formilde, lindre.

Still (stil), *v.* destillere; *n.* Destillerkolbe, Destillerkar; Brænderi.

Still'-born (stil'bårn), *a.* dødfødt.

Still'ness (stil'nës), *n.* Stilhed, Taushed.

Stil'ly (stil'li), *ad.* stille, roligt.

Still'y (stil'i), *a.* stille, sagte.

Stilt (stilt), *n.* Stylte; *v.* hæve, ophøje (som ved Hjælp af Stylter); hæve paa kunstlet Maade, opstylte.

Stim'u-lant (stim'jü-lënt), *a.* pirrende; tilskyndende; *n.* pirrende Middel, Stimulans; *pl.* berusende Drikke *pl.*

Stim'u-late (stim'jü-leit), *v.* anspore, tilskynde, animere.

Stim'u-la'tion (stim'jü-lei'sjøn), *n.* Pirren, Tilskyndelse.

Stim'u-la'tive (stim'jü-lei'tiv), *a.* pirrende, tilskyndende; *n.* Pirringsmiddel.

Stim'u-la'tor (stim'jü-lei'tør), *n.* Tilskynder.

Stim'u-lus (stim'jü-løs), *n.* Stimulus, Spore, Drivefjeder, Opmuntring.

Sting (sting), *v.* [*imp.* & *p. p.* STUNG] stikke (med en Braad); *fig.* saare, smerte, pine; brænde (om Brændenelden).

Stin'gi-ly (stin'dji-li), *ad.* gnieragtigt, karrigt.

Stin'gi-ness (stin'dji-nës), *n.* Karrighed, Knaphed.

Stin'gy (stin'dji), *a.* karrig, knap, kneben.

Stink (stingk), *v.* stinke; *n.* Stank; slem Omtale.

Stink'er (stingk'ør), *n.* noget som stinker.

Stint (stint), *v.* begrænse; indskrænke, standse; afknappe; *n.* Grænse, Indskrænkning; afmaalt Del, Andel, bestemt Maal.

Stint (stint), *n.* Ryle-Strandløber, Ryle (Fugl).

Sti'pend (stai'pend), *n.* Lønning, Løn, Sold,

Sti-pend'i-a-ry (stai-pend'i-å-ri), *a.* som modtager en vis Løn, lønnet; *n.* En som er ansat med fast Løn, eller som udfører noget for en bestemt Betaling.

Stip'ple (stip'pl), *v.* punktere, udføre i punkteret Maneer (Kobberstik).

Stip'u-late (stip'jü-leit), *v.* fastsætte, bestemme; komme overens om, gjøre Aftale, aftale.

Stip'u-la'tion (stip'jü-lei'sjøn), *n.* Overenskomst, Bestemmelse. Aftale.

Stip'u-la'tor (stip'jü-lei'tør), *n.* En som fastsætter, træffer Overenskomst osv., Stipulant.

Stir (stør), *v.* røre, bevæge; røre op i, røre om i, rage om i; sætte i Bevægelse, bringe paa Bane, opkaste (et Spørgsmaal); ophidse, opegge, opvække; røre sig, bevæge sig; være i Bevægelse, være i Omløb; staa op (om Morgenen); *n.* Bevægelse, Røre, Styr, Larm, Støj, Tummel; Spektakel; Oprør.

Stir'rup (stør'røp eller stir'røp), *n.* Stigbøjle.

Stitch (stitsj), *v.* stikke, sy; hæfte, sammenhæfte, sammensy; sammenflikke; *n.* Sting (med en Naal; ogsaa: stikkende Smerte); Maske (ved Strikning).

Stith'y (stith'i), *n.* Ambolt; Smedie; *v.* smede.

Stive (staiv), *v.* stuve, stoppe.

Sti'ver (stai'vør), *n.* Stuver (en ældre hollandsk Mynt).

Stoat (stōt), *n.* Lækat (i Sommerdragt), Hermelin.

Stock (stak), *n.* Halsbind (som af Mandfolk bruges istedenfor Halstørklæde); Sokke.

Stock (stak), *n.* Stok, Stamme; Stub, Podestamme; Familie, Æt. Stamme; Blok; Klodrian, Klods; Skaft; Skjæfte (den Del af et Gevær eller en Pistol, som er af Træ); Ankerstok; Hjulnav, Nav; *v.* forsyne med Skaft, skjæfte (et Gevær), stokke (et Anker).

Stock (stak), *n.* Forraad; Varelager; Kjødstykker *pl.* (til Suppe); Besætning (til en Avlsgaard; dead —, Inventarium, Avlsredskaber *pl.*; live —, Besætning, Kreaturer *pl.*); Kapital; Statsgjelds-Bevis, Stats-Obligation, Aktie, *pl.* Statspapirer *pl.*; Stamme (i Kortspil); *v.* fylde, forsyne, samle, opbevare.

Stock-ade' (stak-eid'), *n.* Palisade; Palisader *pl.*, Pæleværk; *v.* beskytte ved Palisader, palisadere.

Stock'-bro-ker (stak'brō-kør), *n.* Aktie-Mægler.

Stock'-fish (stak'fisj), *n.* Stokfisk.

Stock'-hold-er (stak'hōld-ør), *n.* Aktiehaver.

Stock'ing (stak'ing), *n.* Strømpe.

Stock'-job'ber (stak'djab'bør), *n.* Aktie-Spekulant, Aktie-Handler (som aagrer med offentlige Papirers Stigen og Falden).

Stock'-job'bing (stak'djab'bing), *n.* Aktie-Spekulation.

Stocks (staks), *n. pl.* Stabel, Bankestok, Beding (hvorpaa Skibe bygges); Stok (hvori Forbrydere lagdes).

Stock'-still (stak'stil), *a.* stokstille, bomstille, som ubevægelig.

Stock'y (stak'i), *a.* fyldig (uden at være korpulent), stærk, kraftig.

Sto'ic (stō'ik), *n.* Stoiker.

Sto'ic (stō'ik), **Sto'ic-al** (stō'ik-el), *a.* stoisk; rolig, kold, streng.

Sto'ic-al-ly (stō'ik-el-li), *ad.* som en Stoiker.

Sto'i-cism (stō'i-sism), *n.* Stoikernes Lære, Stoicisme.

Stole (stōl), *n.* Stola (lang Kjole; i den romerske Kirke: et bredt Bind med tre Kors, hvilket Sognepræster bære).

Stole (stōl), stjal, *imp.* af Steal.
Stolen (stōln), stjaalet, *p. p.* af Steal.
Stol'id (stɑl'id), *a.* dum, sløv.
Sto-lid'i-ty (stō-lid'i-ti), *n.* Dumhed.
Stom'ach (støm'æk), *n.* Mave (den øverste udvidede Del af Tarmerøret); Spiselyst; Lyst, Tilbøjelighed; Vrede, Forbitrelse, Uvillie; Stolthed; *v.* erindre eller tænke paa med Vrede, føle Uvillie imod.
Stom'a-cher (støm'å-tjør), *n.* Brystsmække, Forstykke (prydende Bedækning paa en Fruentimmerdragt).
Sto-mach'ic (stō-mæk'ik), *a.* Mave-; mavestyrkende; *n.* mavestyrkende Middel.
Stone (stōn), *n.* Sten (ogsaa om Stene i Frugt); Ædelsten; Testikel; en Vægt, 14 Pund (af Kjød: 8 Pund); *a.* af Sten, Sten-; *v.* stene; tage Stenene ud (af Frugt); rense for Sten; skure med en Skuresten eller med grovt Sand; forstene, forhærde.
Stone'-cut'ter (stōn'køt'tør), *n.* Stenhugger.
Stone'-fruit stōn'frut), *n.* Stenfrugt.
Stone'-still (stōn'stil), *a.* bomstille, ubevægelig.
Ston'i-ness (stōn'i-nēs), *n.* stenet Beskaffenhed; Haardhed.
Ston'y (stōn'i), *a.* stenagtig; stenet; af Sten; stenhaard, haard.
Stood (stud), stod, staaet, *imp.* & *p. p.* af Stand.
Stook (stuk), *n.* lille Hob Neg; *v.* sætte i Hob.
Stool (stul), *n.* Stol (uden Rygstød og derved forskjellig fra chair); Skammel; Natstol; Stolgang; *fig.* Ansættelse i et Kontor.
Stool (stul), *n.* Rodskud; Moderstamme (hvorfra Rodskud benyttes til Aflæggere); Klynge af Rodskud; *v.* skyde Aflæggere.
Stoop (stup), *v.* bukke sig, bøje sig ned, lude; skyde ned, slaa ned (som en Rovfugl); flyve ned, sætte sig (om Fugle, efter Flugten); vige, give efter, ydmyge sig; underkaste sig; nedlade sig; bøje, sænke, helde; bringe til at underkaste sig; *n.* Bøjning forover, Luden; Nedflyven, Nedfart, Nedslag; Nedladelse; Fornedrelse; (amerikansk) bedækket Indgang (med Bænke ved Siderne), Veranda.
Stoop (stup), *n.* Stob, Drikkekar, Kande, Krus; en lang Stang fæstet i Jorden.
Stop (stap), *v.* stoppe, tilstoppe, spærre; standse, holde; bringe til at tie eller være stille; hindre, opholde, afbryde, holde op; undertrykke; gribe (paa en Stræng, trykke den ned); interpunktere, forsyne med Interpunktionstegn; *n.* Spærring, Standsning; Ophør, Ende; Ophold, Hindring, Afbrydelse; Affats, Greb (paa et Strængeinstrument; hvorved Tonen reguleres); Klap (paa et Blæseinstrument); Register (i et Orgel); Interpunktionstegn; Opdagelsesbetjent.
Stop'-cock (stap'kak), *n.* Hane (en Tud med en Tap som kan drejes om).
Stop'page (stap'pedsj), *n.* Forstoppelse; Standsning; Hindring; T. Afkortning (i en Soldats Lønning, for at forsyne ham med en eller anden Fornødenhed).
Stop'per (stap'pør), *n.* En eller noget som stopper; Prop, Tol; S. T. Stopper.
Stop'ple (stap'pl), *n.* Prop, Tol, Spunds; noget til at stoppe i et Hul.
Stor'age (stōr'edsj), *n.* Varers Oplægning; Oplagsafgift, Pakhusleje.
Sto'rax (stō'reks), *n.* Storax (en vellugtende Harpix).
Store (stōr), *n.* stort Antal, Mængde; Dynge; Forraad; Forraadshus, Magasin; (amerikansk) Butik; *pl.* Proviant; *a.* samlet, opdynget; *v.* opdynge, oplægge, opbevare; proviantere, forsyne; forsyne rigelig, fylde.
Store'-house (stōr'haus), *n.* Forraadshus, Pakhus, Magasin.

Sto'ried (stō'rid), *a.* prydet med hiſtoriſke Billeder eller Malerier; berømt i Hiſtorien (jvf. Story, Hiſtorie).

Stork (ſtark), *n.* Stork.

Storm (ſtarm), *n.* Storm (ogſaa *fig.*); Uvejr; Storm (Angreb); Oprør, Larm; *v.* ſtorme; angribe med Storm, ſtorme, indtage med Storm; tage grumt affted, raſe, larme.

Storm'y (ſtarm'i), *a.* ſtormfuld; heftig, voldſom, lidenſkabelig.

Sto'ry (stō'ri), *n.* Stokværk, Etage; *v.* afdele i Stokværk; ordne i Lag.

Sto'ry (stō'ri), *n.* Hiſtorie (almindelig om en lille Fortælling eller Eventyr); lille Opdigtelſe, Uſandhed; *v.* fortælle hiſtoriſk; berette.

Stoup (ſtup), *n.* Vievandskar.

Stout (ſtaut), *a.* faſt, før og ſtærk, ſvær, fyldig; modig, tapper; ſtandhaftig; ſtolt; haardnakket; *n.* ſtærkt Øl.

Stout'ly (ſtaut'li), *ad.* tappert, modigt, uforfærdet.

Stout'ness (ſtaut'nes), *n.* Faſthed, Styrke, Førlighed, Fyldighed; Tapperhed, Mod; Stolthed; Trodſighed.

Stove (ſtōv), *n.* Ovn, Kakkelovn; Drivhus; Badehus; *v.* holde varm; ſætte i Drivhus.

Stow (ſtō), *v.* ſtuve, pakke, lægge tæt ſammen; gjemme, lægge; ſtandſe, holde op, lade være.

Stow'age (ſtō'edsj), *n.* Stuvning, Pakning; Plads, Rum (til at pakke i); Penge for Stuvning *pl.*; Stuvegods.

Stra'bism (ſtrei'bism), *n.* Skelen.

Strad'dle (ſtræd'dl), *v.* ſtaa eller gaa med Benene vidt fra hinanden, ſkræve (med Benene til Højre og Venſtre), ſtejte eller ſtritte ud med Benene; ſkræve over, ſætte ſig ſkrævs paa.

Strag'gle (ſtræg'gl), *v.* ſtrejfe om paa Lykke og Fromme, flakke omkring, vandre om; vandre adſpredt; ſprede ſig; voxe vildt og adſpredt, være adſpredt; ſtaa ene.

Strag'gler (ſtræg'glør), *n.* omſtrejfende Menneſke, Landſtryger; forløben Soldat, Marodør; en eneſtaaende Ting, enkelt fremſtaaende Gren, vildt Skud.

Straight (ſtreit), *a.* lige udſtrakt, lige; *ad.* ſtrax, lige.

Straight'en (ſtreit'n), *v.* ſtrække, gjøre lige, ſtramme.

Straight'for-ward (ſtreit'før-uørd), *a.* ligefrem; oprigtig, redelig.

Straight'ly (ſtreit'li), *ad.* i en lige Linie; ſtramt.

Straight'ness (ſtreit'nes), *n.* lige Retning.

Straight'way (ſtreit'uei), *ad.* ſtrax, paa Øjeblikket.

Strain (ſtrein), *v.* ſtramme, udſtrække, ſpænde; trykke, presſe (ved at favne eller gribe om); anſtrænge; forſtrække, forvride, forſtuve; fordreje; tvinge, overſpænde, drive for vidt, overdrive; presſe igjennem, ſi, affi, filtrere; renſe ved Affining eller Filtrering; anſtrænge ſig meget; løbe igjennem, filtreres; *n.* (egentlig: Stræng; Strængeleg), Tone, Sang, Melodi; Udtryksmaade, Tone, Stil, Udtryk; Beſkadigelſe ved Overſpænding; Forſtrækkelſe, Forvridning; Spor (af en Hjort).

Strain (strein), *n.* Herkomſt, Fødſel, Familie, Stamme; Race; Slægtſkab, Blod; Stand; medfødt Tilbøjelighed, Stemning, Hang.

Strain'er (strein'ør), *n.* Si; Filtrerpoſe, Filtrerindretning.

Strait (ſtreit), *a.* ſtram, ſnever, æng, trang (modſat: vid); nær, fortrolig; ſtreng, haard; vanſkelig; knap, karrig; *n.* Strædе (Havſnevring); Knibe, Forlegenhed, Nød.

Strait'en (ſtreit'n), *v.* trække ſammen, ſtramme; gjøre ſnæver eller trang; indſkrænke; bringe i Knibe, ſætte i Forlegenhed.

Strait'-jack'et (ſtreit'djæk'et), *n.* Spændetrøje.

Strait'laced (ſtreit'leiſt), *a.* forſnø-

ret, snøret for stramt; *fig.* stiv, tvungen; strengt.

Strait'ness (streit'nës), *n.* Snæverhed; Strenghed; Indstrænkning; Knaphed, Mangel; Nød, Forlegenhed.

Strake (streik), *n.* Streg, Stribe; smalt Bræt; Hjulskinne; S. T. Plankegang (af et Skibs Klædning), Range.

Strand (strænd), *n.* Strand, Søkyst; *v.* strande.

Strand (strænd), *n.* S. T. Kordel (af et Tov).

Strange (streindsj), *a.* fremmed, udenlandsk; ubekjendt; usædvanlig; underlig, besynderlig, selsom; overordentlig; tilbageholden; *i.* forunderligt! *v.* gjøre fremmed, fjerne; forundre sig.

Strange'ly (streindsj'li), *ad.* underlig, besynderlig.

Strange'ness (streindsj'nës), *n.* det at være fremmed; det Usædvanlige; Selsomhed, Besynderlighed; Tilbageholdenhed, Kulde.

Stran'ger (strein'djør), *n.* Fremmed, Udlænding; Rejsende; Ubekjendt; Gjest.

Stran'gle (stræng'gl), *v.* kvæle (ved at presse Struben); undertrykke.

Stran'gles (stræng'gls), *n. pl.* Kværke (hos Heste).

Stran'gu-la'tion (stræng'gjü-lei'sjøn), *n.* Kvælning, T. Strangulation, Indsnøring.

Stran'gu-ry (stræng'gjü-ri), *n.* vanskelig og smertelig Urinladning, Stranguri.

Strap (stræp), *n.* Strop; Rem, Strygerem (se Strop); Skulderbaand; T. Drivrem; Bøjle; Barber; *v.* slaa eller tugte med en Rem; binde med en Rem; *fig.* holde strengt (til Arbejde); arbejde strengt.

Strap'ping (stræp'ping), *a.* stor og stærk, vældig.

Stra'ta (strei'tå), *n. pl.* se Stratum.

Strat'a-gem (strät'å-djëm), *n.* Krigslist, Krigspuds; List.

Strat'e-gist (strät'i-djist), *n.* Strategiker, En som er kyndig i Hærføring.

Strat'e-gy (strät'i-dji), *n.* T. Strategi, Hærførsel, Krigskunst.

Strat'i-fi-ca'tion (strät'i-fi-kei'sjøn), *n.* Afsætning i Lag.

Strat'i-fy (strät'i-fai), *v.* afsætte eller danne i Lag.

Stra'tum (strei'tøm), (*pl.* Strata), *n.* Lag.

Straw (strå), *n.* Straa (enkelt); Straa, Halm; *fig.* Ubetydelighed, det ringeste.

Straw'ber-ry (strå'bër-ri), *n.* Jordbær (ogsaa Planten selv).

Straw'–col'ored (strå'køl'ørd), *a.* straafarvet, straagul.

Straw'y (strå'i), *a.* som Straa, af Straa; *fig.* let, svag.

Stray (strei), *v.* strejfe, vandre; fare vild, forvilde sig; *n.* Bortvandren, Forvildelse; bortløbet eller forvildet Dyr, forløben Person; *a.* forløben, vildfarende.

Streak (strik), *n.* Streg, Stribe; Hjulskinne; *v.* gjøre stribet, betegne med Striber.

Streak'ed (strikt eller strik'ëd), *a.* stribet.

Streak'y (strik'i), *a.* stribet; ildesindet, forbitret.

Stream (strim), *n.* Strøm (Flod, Aa, Bæk; Strøm af smeltet Metal, af Lava osv.; ogsaa *fig.*); *v.* strømme; lade strømme, øse; gjøre stribet, bebræmme; S. T. kaste overbord (Bøjen).

Stream'er (strim'ør), *n.* Flag, Vimpel.

Stream'let (strim'lët), *n.* lille Strøm, Bæk.

Stream'y (strim'i), *a.* rig paa Strømme, flodrig; strømmende.

Street (strit), *n.* Gade.

Strength (strength), *n.* Styrke, Kraft (ogsaa om Styrken af en Drik), Kræfter *pl.*, Magt; Krigsmagt; For-

stanſning, Fæſtning; Underſtøttelſe, Støtte; Lovskraft, Gyldighed.

Strength'en (ſtrēngth'n), *v.* ſtyrke; forſtærke, befæſte; beſtyrke, ſtadfæſte; blive ſtærk eller ſtærkere.

Strength'en-er (ſtrēngth'n-ør), *n.* Styrkelſe, Styrkningsmiddel.

Stren'u-ous (ſtrēn'jü-øs), *a.* ivrig, raſk; ſom arbejder med Iver eller Anſtrængelſe; alvorlig, kraftig, tapper, modig.

Stren'u-ous-ly (ſtrēn'jü-øs-li), *ad.* ſe Strenuous.

Stress (ſtrēs), *n.* Tryk; Vægt; tvingende Magt, Kraft; Eftertryk, Betoning; Hovedpunkt; Vigtighed (ſe Distress).

Stretch (ſtrētſj), *v.* ſtrække, række, udſtrække, udſpænde; anſtrænge; overſpænde; række ſig, ſtrække ſig; udvide ſig; gaa udenfor Sandheden, overdrive; blive hængt eller halshugget; S. T. forcere med eller preſſe Sejl; *n.* Udſtrækning, Udſpænding; Anſtrængelſe; Overdrivelſe; S. T. Stræk, Slag (i Krydsning); Spadſertur; Aar (ſom en Fængſelsſtrafs Varighed, ſaaledes one, two etc. stretch).

Stretch'er (ſtrētſj'ør), *n.* et Redſkab til at ſtrække eller udſpænde med, Strækkejern, Strækkepind, Spændtræ; Spændebræt (hvorpaa Politiet bortfører gjenſtridige eller fulde Perſoner); Baare, Bærebaare (til Syge og Saarede); udſpændt Dække; S. T. Spændholt (et Tværtræ i en Baad, imod hvilket den ſom ror ſtøtter Fødderne), Uſandhed, Løgn.

Strew (ſtrų eller ſtrō), *v.* ſtrø, drysſe; beſtrø; udſtrø, udſprede.

Stri'a-ted (ſtrai'ē-tēd), *a.* ſtribet, riflet.

Strick'en (ſtrik'n), *p. p.* (af Strike) & *a.* ſlagen, truffet, rørt; vidt fremrykket.

Strick'le (ſtrik'l), *n.* Strygetræ, Strygholt; Strygeſpaan.

Strict (ſtrikt), *a.* ſtram, tæt omſluttet; nøjagtig, punktlig; nøje, inderlig; ſtræng; udtrykkelig.

Strict'ly (ſtrikt'li), *ad.* ſe Strict.

Strict'ness (ſtrikt'nēs), *n.* Stramhed; Nøjagtighed; Strænghed.

Strict'ure (ſtrikt'jür), *n.* Sammentrækning, Indſnøvring; *fig.* kritiſk Bemærkning; Træk, Mærke.

Stride (ſtraid), *n.* langt Skridt; *v.* ſtræve; gaa med lange Skridt, ſpanke; ſtræve over, ſkride over.

Strife (ſtraif), *n.* Strid, Uenighed; Modſtræbelſe; Veddeſtrid.

Strike (ſtraik), *v.* [*imp.* STRUCK; *p. p.* STRUCK, STRICKEN] ſtryge, hale ned (et Flag, et Sejl oſv.); tage ned (et Telt); ſlaa (i de fleſte af dette Ords Betydninger); træffe, ſtøde; præge, mynte; paavirke pludſelig, gjøre ſtærkt Indtryk paa, gribe; ſtøde paa, røre Grund (om Skibe); tugte, ſtraffe (i Bibelen); ophøre med at arbejde, gaa bort; *n.* Ophør med Arbejde, Arbejdsſtandsning (for at fremtvinge højere Løn), Skrue; Strygholt; engelſk Skjeppe (Korn; jvf. Bushel).

Strik'ing (ſtraik'ing), *a.* ſlaaende, paafaldende, forbauſende.

String (ſtring), *n.* Stræng; Snor; Baand, Rem; Fiber, Trevl, Traad; Sene; Række (af Ting trukne paa en Snor); Række, Følge; *v.* ſpænde, ſtramme; forſyne med Sener; forſyne med Strænge, beſtrænge; ſtemme (et Inſtrument); trække paa en Snor.

Stringed (ſtringd), *a.* beſtrænget; frembragt ved Strænge.

Strin'gent (ſtrin'djent), *a.* bindende; tvingende, ſtreng.

String'-halt (ſtring'hąlt), *n.* Hanetrit (hos Heſte, en Fejl ved et af Bagbenene, ſom krampagtigt løftes meget højere op end det andet).

String'y (ſtring'i), *a.* trevlet, fibrøs; klæbrig, ſej; muſkuløs.

Strip (ſtrip), *v.* trække af, rive af, tage af eller bort; afſkalle, ſtrælle (ofte med off); afklæde, blotte; be-

røve; røvc, plyndre; blive afklædt, klæde sig af; S. T. aftakle (Masterne); malke tør; *n.* smalt afrevet Stykke, Strimmel.

Stripe (straip), *n.* Stribe; Strimmel (af en anden Kulør end det Tøj, hvorpaa den anbringes); Strime eller Stribe (Mærke efter Hug og Slag); Hug, Slag, Pisk; *v.* gjøre stribet.

Stri'ped (strai'pëd), *a.* stribet.

Strip'ling (strip'ling), *n.* ungt Menneske (endnu i Opvækst); ung Knegt, Knøs.

Strive (straiv), *v.* [*imp.* STROVE; *p. p.* STRIVEN] stræbe, bestræbe eller beflitte sig; stride; kappes.

Stroke (strōk), *n.* (jvf. Strike, *v.*) Strøg; Penselstrøg; Træk; Slag (ogsaa et Urs); Stød (ogsaa *fig.*); Kraft, Virkning; S. T. Aaretag; Rofælle (som maa rette sit Aaretag efter en Andens); *v.* stryge med Haanden, klappe; glatte; formilde, smigre.

Stroll (strōl), *v.* strejfe om, omflakke, vandre eller vanke om; drive om, gaa eller spadsere i Mag (uden nogen vis Bestemmelse); *n.* Omflakken; Tur.

Stroll'er (strōl'ør), *n.* Omstrejfer, Landstryger; omrejsende Skuespiller; Komediant.

Strong (strang), *a.* stærk; kraftig; mægtig; ivrig, heftig; befæstet, fast.

Strong'ly (strang'li), *ad.* stærkt, kraftigt, paa en heftig eller ivrig Maade.

Strong'hold (strang'hōld), *n.* fast Sted, Fæstning.

Strop (strap), *n.* (jvf. Strap), Strygerem (til Barberkniv); S. T. Strop; *v.* stryge (en Kniv).

Stro'phe (strō'fi), *n.* Strofe (i et Digt).

Strove (strōv), strævede, *imp.* af Strive.

Strow (strō), *v.* strø (se Strew).

Struck (strøk), *imp.* & *p. p.* af Strike.

Struct'ure (strøkt'jür), *n.* Bygningsmaade, Struktur; Form; Bygning.

Strug'gle (strøg'gl), *v.* anstrænge sig, kjæmpe, slide, arbejde stærkt; stræbe; drages (med noget), vride sig i Vaande; *n.* Anstrængelse, Møje; Kamp; Nød, Vaande.

Stru'mous (strų'møs), *a.* beladt med Kirtelsvulst, strumøs.

Strum'pet (strøm'pët), *n.* Horkvinde, Skjøge, Tøjte; *a.* som en Skjøge, falsk.

Strung (strøng), *imp.* & *p. p.* af String.

Strut (strøt), *v.* strutte; spanke, spankulere, gaa og bryste sig; *n.* Spanken, stolt Gang, Knejsen med Nakken.

Strych'nine (strik'nin), *n.* Stryknin.

Stub (støb), *n.* Stub (af et Træ); Klods, Blok; *v.* opgrave med Roden, rykke op med Roden, udrydde; (amerikansk) støde Tærne imod en Stub, en Sten eller desl.

Stub'bed (støb'bëd), *a.* afstumpet; stumpet, lille og tyk; undersætsig.

Stub'ble (støb'bl), *n.* Stub (af afmejet Korn).

Stub'born (støb'børn), *a.* stiv, haard, ubøjelig; stivsindet, haardnakket.

Stub'born-ly (støb'børn-li), *ad.* se Stubborn.

Stub'born-ness (støb'børn-nës), *n.* Stivhed, Stivsindethed, Haardnakkethed.

Stub'by (støb'bi), *a.* fuld af Stubber; kort og tyk, stumpet.

Stuc'co (støk'kō), *n.* Stukko, Gipskalk; Stukkatur; *v.* dekorere med Stukkatur eller Stuk-Arbejde.

Stuck (støk), stak, stukket, *imp.* & *p. p.* af Stick; *a.* pengeløs; forlegen, fast.

Stud (stød), *n.* Løsholt, Stiver (mellem Stolperne for at støtte Bjælkerne i en Bygning); bredhovedet Søm, Messingsøm (til Forsiring), liden Dop eller Knop; Knap, Skjorteknap (til Prydelse); *v.* beslaa med

smaa Søm, doppe, besætte med Dopper; *fig.* ligesom bestrø eller overstaa.

Stud (stød), *n.* Stod, Stutteri.

Stu'dent (stju'dent eller stjy'dent), *n.* Studerende, Student; studeret eller boglærd Mand.

Stud'ied (stød'id), *a.* studeret, lærd, bevandret (i en Videnskab); overlagt, betænkt, forberedt (paa, for).

Stu'di-o (stju'di-ó eller stjy'di-ö), *n.* Kunstnerværksted, Atelier.

Stu'di-ous (stju'di-øs eller stjy'di-øs), *a.* studerende, som har Lyst til Studeringer; flittig; som bestræber sig; som lægger sig efter (of), opmærksom paa.

Stu'di-ous-ly (stju'di-øs-li eller stjy'di-øs-li), *ad.* med Flid; omhyggelig.

Stud'y (stød'i), *n.* Studering; Studium; videnskabeligt Fag; Eftertænkning, dybe Tanker *pl.*; Anstrængelse; Studerekammer; *pl.* Studier *pl.* (i Malerkunsten); *v.* studere; tænke, gruble; bestræbe sig, anstrænge sig; indstudere, lære; betragte med Opmærksomhed, være opmærksom paa; tage Hensyn til (en Person).

Stuff (støf), *n.* Stof, Materie, Masse; Lægestof, Mixtur, Medicin; Bohave, Husgeraad; Skrammel; Tøj (især tyndt vævet Uldtøj til Foder); dumt Snak, Vaas; Penge *pl.*; S. T. Labsalving; *v.* stoppe, fylde; stoppe fuld, proppe; udstoppe; forstoppe (et Sanseorgan), fylde, stoppe med Fylding (et Kalvebryst osv.); proppe sig, spise graadig; fylde med Løgnehistorier, rose paa Skrømt, have (En) til Bedste.

Stuff'ing (støf'ing), *n.* Stopning, Udstopning; Fyld.

Stul'ti-fy (støl'ti-fai), *v.* gjøre til Nar; T. erklære for sindssvag.

Stum (støm), *n.* Most, Druemost; ny Vin (som blandes med daarlig Vin for at faa den til at gjære); ved ny Gjæring forbedret Vin; *v.* forbedre (Vin) ved ny Gjæring.

Stum'ble (støm'bl), *v.* snuble, støde an; begaa en Fejl; støde tilfældigvis paa (upon), træffe tilfældigvis; lægge Anstødssten ivejen, støde (*fig.*); forvirre; opholde, hindre; *n.* Snublen; Fejltrin; Fejl.

Stum'bler (støm'blør), *n.* En som snubler osv.

Stum'bling-block (støm'bling-blak) *n.* Anstødssten (ogsaa *fig.*).

Stum'bling-stone (støm'bling-stön) se Stumbling-block.

Stump (stømp), *n.* Stump; Stub; Stok eller Pind (som bruges til the wicket i Cricket-Spil); *pl.* Ben *pl.*; *v.* afstumpe, afhugge; gaa tungt eller klodset; træffe eller berøre med Bolden en af Stokkene af the wicket; (amerikansk) holde Valgtaler; gaa til Fods.

Stump'-speech (stømp'spitsj), *n.* (amerikansk) Valgtale, Tale (for at fremme et Formaal).

Stump'y (stømp'i), *a.* fuld af Stumper eller Stubbe; stumpet; *n.* Penge *pl*

Stun (stön), *v.* døve, bedøve, gjøre bevidstløs, gjøre ør, fortumle (ved Støj eller Slag); forbause.

Stung (støng), stak, stukket, *imp.* & *p. p.* Sting.

Stunk (støngk), stinkede, stinket, *imp.* & *p. p.* af Stink.

Stunt (stønt), *v.* hindre eller forknytte i Væxten; vantrives; *n.* Vantrivning.

Stu'pe-fac'tion (stju'pi-fæk'sjön), *n.* Bedøvelse; Bestyrtelse; Sløvhed.

Stu-pen'dous (stjü-pen'døs), *a.* forbausende, uhyre.

Stu-pen'dous-ly (stjü-pen'døs-li), *ad.* se Stupendous.

Stu'pid (stju'pid), *a.* sløv, følesløs; dum, enfoldig, tungnem, stupid; dorsk, dvask.

Stu-pid'i-ty (stjü-pid'i-ti), *n.* Sløvhed; Dumhed.

Stu'pid-ly (stju'pid-li), *ad.* se Stupid.

Stu'por (stju'pør), *n.* Følesløshed,

Bedøvelse; Sløvhed; Bestyrtelse, Forbauselse.

Stur'di-ly (stør'di-li), *ad.* haardnakket, standhaftigt, kraftigt, tappert.

Stur'di-ness (stør'di-nĕs), *n.* Haardnakkethed, Stivhed; Dristighed; Grovhed; Fasthed, Standhaftighed.

Stur'dy (stør'di), *a.* stiv, haardnakket, ubøjelig; brutal; stærk, kraftig, svær; standhaftig.

Stur'dy (stør'di), *n.* Ringsyge (hos Faar).

Stur'geon (stør'djon), *n.* Stør (Fisk).

Stut'ter (støt'tør), *v.* stamme, happe, hakke (i Talen); *n.* Stammen.

Stut'ter-er (støt'tør-ør), *n.* En som stammer.

Sty (stai), *n.* Sti, Svinesti; *fig.* smudsigt Sted; *v.* sætte paa Sti; indespærre.

Sty (stai), *n.* Bygkorn.

Styg'i-an (stidj'i-ĕn), *a.* stygisk, underjordisk, Helved-; T. ædsende.

Sty'lar (stai'lĕr), *a.* som hører til en Solviser.

Style (stail), *n.* Stift, Gravstikke; Viser (paa et Solur); Stil (Skrivemaade, Udtryksmaade, Sprog, Fremstillingsmaade i enhver Kunst, Maneer); Maade; Fremgangsmaade (ved Retten); Titel, Benævnelse; Tidsregning (gammel Stil, den julianske Kalender; ny Stil, den gregorianske); T. Griffel (i Hunblomster); *v.* betitle, benævne, kalde.

Style (stail), *n.* Stente.

Styl'ish (stail'isj), *a.* i en smuk Stil, prægtig, rigtig, moderne.

Styp'tic (stip'tik), *a.* sammentrækkende, blodstillende, styptisk; *n.* blodstillende Middel.

Sua'sion (suē'sjon), *n.* Overtalelse.

Sua'sive (suē'siv), *a.* overtalende.

Sua'so-ry (suē'sö-ri), *a.* overtalende, lokkende.

Suav'i-ty (swăv'i-ti), *n. fig.* Sødhed, Yndighed, Behagelighed. [syrlig.

Sub-ac'id (søb-ăs'id), *a.* noget sur,

Sub-al'tern (søb-gl'tørn), *a.* underordnet, undergiven; *n.* Undergiven, Subaltern-Officer (enhver Officer under en Kaptejn).

Sub-a'que-ous (søb-ē'kwi-øs), *a.* som er under Vandet.

Sub-as'tral (søb-ăs'trĕl), *a.* under Stjernerne, jordisk.

Sub'di-vide' (søb di-vaid'), *v.* dele (det Delte) i mindre Dele, gjøre Underafdelinger.

Sub'di-vi'sion (søb'di-vīsj'øn), *n.* Underafdeling.

Sub-du'a-ble (søb-djū'å-bl), *a.* som kan betvinges.

Sub-duct' (søb-døkt'), *v.* borttage, unddrage; fradrage, trække fra, subtrahere.

Sub-duc'tion (søb-døk'sjøn), *n.* Unddragelse, Bortdragelse; Subtraktion.

Sub-due' (søb-djū'), *v.* undertvinge, overvinde; undertrykke; dæmpe.

Sub'i-ta'ne-ous (søb i-tē'ni-øs), *a.* pludselig, hastig, ilsom.

Sub-ja'cent (søb-djē'sĕnt), *a.* underliggende, nedenfor liggende.

Sub'ject (søb'djekt), *a.* underlagt; undergiven; underdanig; underkastet, udsat (for, to); ansvarlig (for, to); tilbøjelig; til Grund liggende; *n.* Undersaat; Gjenstand, Sag; Grundord, Subjekt; Væsen, Person; Kadaver (til Dissektion).

Sub-ject' (søb-djekt'), *v.* underlægge, underkaste; undertvinge, bringe under sin Magt; udsætte (for, to); gjøre ansvarlig (for, to).

Sub-jec'tion (søb-djek'sjøn), *n.* Underkastelse; Undergivenhed.

Sub-ject'ive (søb-djekt'iv), *a.* subjektiv.

Sub-join' (søb-djøin'), *v.* tilføje nedenunder, sætte til bagefter, vedføje.

Sub'ju-gate (søb'djü-gēt), *v.* bringe under Aaget, undertvinge.

Sub'ju-ga'tion (søb'djü-gē'sjøn), *n.* Undertvingelse, Underkastelse.

Sub-junc'tion (søb-djøngk'sjøn), *n.* Tilføjning.

Sub-junct'ive (søb-djøngkt'iv), *a.* tilføjet.
Sub-let' (søb-lèt'), *v.* udleje paa anden Haand.
Sub-lim'a-ble (søb-laim'å-bl), *a.* T. som kan sublimeres.
Sub'li-mate (søb'li-mèit), *v.* T. sublimere (gjøre flygtig ved Varme og lade stivne igjen); ophøje, forædle.
Sub'li-mate (søb'li-mèt), *n.* Sublimat; sublimeret Kviksølv; *a.* sublimeret.
Sub'li-ma'tion (søb'li-mei'sjøn), *n.* T. Sublimation; Ophøjelse, Forædling.
Sub-lime' (søb-laim'), *a.* høj, ophøjet, begejstret; stolt; *n.* det Høje, det Ophøjede, det Store, *v.* ophøje, hæve, forædle, T. sublimere (se Sublimate).
Sub-lime'ly (søb-laim'li), *ad.* højt, ophøjet
Sub-lim'i-ty (søb-lim'i-ti), *n.* Højhed, det Ophøjede
Sub lin'gual (søb-ling'guël), *a.* under Tungen.
Sub'lu-na-ry (søb'ljü-nå-ri), *a.* under Maanen, jordisk, af denne Verden
Sub ma-rine' (søb må-rin'), *a.* som er eller voxer under Havet, submarin.
Sub merge' (søb-mørdsj'), } *v.* sænke
Sub merse' (søb-mørs'), } under Vandet, sætte under Vand; neddukke.
Sub mer'sion (søb-mør'sjøn), *n.* Nedsænkelse; Neddukken; Druknen; Overgydning
Sub mis'sion (søb-mis'jøn), *n.* Underkastelse; Underdanighed, Ydmyghed, Eftergivenhed, Lydighed
Sub mis'sive (søb mis'iv), *a.* underdanig; ydmyg; eftergivende, lydig.
Sub-mis'sive-ly (søb-mis'iv-li), *ad.* se Submissive.
Sub-mis'sive-ness (søb-mis'iv-nès), *n.* Underdanighed, Ydmygelse.
Sub-mit' (søb-mit'), *v.* sænke; underkjende, forkaste (en Sætning); underkaste (sig, one's self); forelægge; overlade, henstille; underkaste sig, overgive sig, finde sig (i, to).
Sub-mul'ti-ple (søb-møl'ti-pl), *n.* et Tal eller en Størrelse, som indeholdes flere Gange i et andet Tal eller en anden Størrelse, Alikvote.
Sub-nas'cent (søb-næs'sènt), *a.* som voxer nedenunder
Sub-or'di-na-cy (søb-ar'di-nå-si), *n.* Underordning, Underordnede *pl.*
Sub-or'di-nate (søb-ar'di-nèt), *a.* underordnet, undergiven, subordineret; *n.* Underordnet, Undergiven.
Sub-or'di-nate (søb-ar'di-neit), *v.* underordne.
Sub-or'di-na'tion (søb-ar'di-nei'sjøn), *n.* Underordning; Subordination (i Soldatervæsenet); underordnet Forhold, gradvis nedstigende Forhold; Rangtrin.
Sub-orn' (søb-arn'), *v.* hemmelig tilvejebringe eller foranstalte, forlede til, forføre til, underkjøbe, bestikke.
Sub'or-na'tion (søb'ar-nei'sjøn), *n.* Forledelse, Forførelse, hemmelig Anstiftelse; Bestikkelse, Underkjøbelse; T. det at underkjøbe falske Vidner, eller forføre En til at aflægge falsk Ed.
Sub-pæ'na (søb-pi'nå), *n.* stiftlig Stævning (til at møde for Retten, under en vis Straf); *v.* indkalde, indstævne for Retten under Straf.
Sub-scribe' (søb-skraib'), *v.* underskrive, undertegne; give sit Samtykke, indvillige; subskribere, tegne sig (for en bestemt Sum til at fremme et Foretagende), abonnere, underskrive; betale Kontingent.
Sub scrib'er (søb skraib'ør), *n* En som undertegner; Subskribent, Abonnent, Medlem.
Sub-scrip'tion (søb-skrip'sjøn), *n.* Underskrift, Undertegning; Subskription; Abonnement; Penge *pl.* eller Sum (som man har tegnet sig for).
Sub'se-quence (søb'si-kuëns), *n.* Følge.
Sub'se-quent (søb'si-kuënt), *a.* føl-

gende, paafølgende, efterfølgende, senere.

Sub'se-quent-ly (søb'si-kwent-li), *ad.* sidenefter.

Sub-serve' (søb-sörv'), *v.* tjene, være behjælpelig, være Redskab for.

Sub-serv'i-ence (søb-sörv'i-ens), } **Sub-serv'i-en-cy** (søb-sörv'i-en-si) } *n.* Tjenlighed som Redskab, Nytte, Befordring, Medvirkning.

Sub-serv'i-ent (søb-sörv'i-ent), *a.* tjenlig som Redskab eller Middel, tjenende, nyttig.

Sub-side' (søb-said'), *v.* sætte sig, synke til Bunds (som Bærme); sænke sig; aftage, lægge sig, ophøre.

Sub-sid'ence (søb-said'ens), *n.* Synken til Bunds; Aftagen, Falden, Synkning.

Sub-sid'i-a-ry (søb-sid'i-a-ri), *a.* understøttende, hjælpende, Hjælpe-; *n.* Hjælper.

Sub'si-dize (søb'si-dais), *v.* understøtte med Pengebidrag, yde Subsidier.

Sub'si-dy (søb'si-di), *n.* Understøttelse med Penge, *pl.* Subsidier *pl.* (som den ene Stat yder den anden).

Sub-sist' (søb-sist'), *v.* leve (ved Hjælp af), ernære sig, have sit Udkomme; være til, bestaa; underholde, ernære.

Sub-sist'ence (søb sist'ens), *n.* Livsophold, Udkomme, Subsistens; Bestaaen, Tilværelse, Væren.

Sub-sist'ent (søb sist'ent), *a.* bestaaende, som er til, som har Tilværelse, som har sin Grund (i noget)

Sub'soil (søb'søil), *n.* Mellem-Jordlag, eller Jordsmons Underlag

Sub'stance (søb'stens), *n.* Substans, Væsen, Stof, Bestanddel; det Væsentlige, Hovedindhold, Kjærne; Legeme, Ting; Formue, Midler *pl.*

Sub-stan'tial (søb-stæn'sjel), *a.* væsentlig, selvstændig, virkelig; legemlig; stærk, tyk, solid; kraftig, nærende; velhavende. [*ad.* se Substantial.

Sub-stan'tial-ly (søb-stæn'sjel-li).

Sub-stan'tials (søb-stæn'sjels), *n. pl.* væsentlige Dele, Hovedpunkter *pl.*

Sub-stan'ti-ate (søb-stæn'sji-eit), *v.* gjøre virkelig, give Tilværelse; godtgjøre, bevise.

Sub'stan-tive (søb'sten-tiv), *n.* T. Navneord, Substantiv; *a.* substantivisk.

Sub'stan-tive-ly (søb'sten-tiv-li), *ad.* som Substantiv, substantivisk; væsentlig.

Sub'sti-tute (søb'sti-tjut), *v.* sætte eller beskikke istedenfor, substituere; *n.* En som sættes i en andens Sted, Vikarius, Substitut; Stillingsmand (i Militsen); en Ting som tjener istedenfor en anden, Erstatningsmiddel, Surrogat.

Sub'sti-tu'tion (søb'sti-tju'sjøn), *n.* Indsættelse i en andens Sted, Substitution.

Sub-stra'tum (søb-strei'tøm), *n.* Underlag; Grundlag.

Sub-struc'tion (søb-strøk'sjøn), *n.* Underbygning.

Sub-tend' (søb-tend'), *v.* T. strække sig under.

Sub-tense' (søb-tens'), *n.* T. ret Linie under en Cirkelbue, Korde.

Sub'ter-fuge (søb'ter-fjudsj), *n.* Udflugt, Paaskud.

Sub ter-ra'ne-an (søb'ter-rei'ni-en), *a.* underjordisk.

Sub'ter-ra'ne-ous (søb ter-rei'ni-øs) se Subterranean.

Sub'tile (søb'til), *a* tynd, fin, smekker, gjennemtrængende, skarp, listig, snu (i denne Betydning udtales Ordet søt'l).

Sub'til ty (søb'til-ti), *n.* Finhed, Listighed (i denne Betydning udtal søt'l-ti).

Sub'til-i-za'tion (søb'til-i-sei'sjøn), *n.* Fortyndelse; *fig.* Forfinelse.

Sub'til-ize (søb'til-ais), *v.* fortynde; forfine, udspinde; være spidsfindig, spille den Kloge, tage det altfor nøje.

Subt'le (søt'l), *a.* fin, listig, snu.
Subt'le-ty (søt'l-tt), *n.* Finhed, Listighed, Snuhed.
Subt'ly (søt'lt), *ad.* fint, listig.
Sub-tract' (søb-trækt'), *v.* fradrage, trække fra, subtrahere.
Sub tract'er (søb-trækt'ør), *n.* En som trækker fra eller subtraherer; T. Subtrahent, Subtraktor.
Sub-trac'tion (søb-træk'sjøn), *n.* Fradrag, Subtraktion, Forholdelse (af Ens Ret).
Sub-tract'ive (søb-trækt'iv), *a.* fradragende.
Sub'tra-hend' (søb'trä-hend'), *n.* T. Subtrahend.
Sub'urb (søb'ørb), *n.* Forstad; *fig.* yderste Rand; Yderkant, Yderdel, Grænse.
Sub-urb'an (søb-ørb'en), *a.* som hører til, eller bor i Forstæderne.
Sub-ver'sion (søb vør'sjøn), *n.* Omstyrtning; Ødelæggelse.
Sub-ver'sive (søb-vør'siv), *a.* omstyrtende; ødelæggende, forstyrrende.
Sub-vert' (søb-vørt'), *v.* vende op og ned paa, kuldkaste, omstyrte, ødelægge; fordærve.
Sub-vert'er (søb-vørt'ør), *n.* Ødelægger; Fordærver.
Suc-ceed' (søk-sid'), *v.* følge, efter følge (i en andens Sted), følge paa (to); have lykkelig Fremgang, lykkes; være heldig; have Lykke, opnaa sit Ønske; lade lykkes, velsigne.
Suc-cess' (søk-ses'), *n.* Udfald, Følge; godt Udfald, god Virkning; Lykke, Held.
Suc cess'ful (søk ses'ful), *a.* lykkelig, heldig.
Suc cess'ful ly (søk ses'ful-li), *ad.* lykkeligt, heldigt, paa en heldig Maade.
Suc cess'ful ness (søk ses'ful nes), *n.* lykkelig Fremgang, heldigt Udfald, Held.
Suc-ces'sion (søk ses'jøn), *n.* Følge, Følgerække, Efterfølge, Arvefølge, Tronfølge, Sukcession, Slægtlinie
Suc-ces'sive (søk-ses'iv), *a.* som følger i Orden, følgende, paa hinanden følgende, i Træk.
Suc-ces'sive-ly (søk ses'iv-li), *ad.* efter hinanden, i Orden, efterhaanden.
Suc-ces'sor (søk-ses'sør), *n.* Efterfølger. Eftermand.
Suc-cinct' (søk-stngkt'), *a.* opkiltet; *fig.* kortfattet, sammentrængt, kort.
Suc-cinct'ly (søk-stngkt'li), *ad.* se Succinct.
Suc'cor (søk'kør), *v.* understøtte, komme til Hjælp, hjælpe, staa bi, undsætte; *n.* Hjælp, Bistand, Undsætning; Hjælper.
Suc'cu-lence (søk'kjü-lens), *n.* Saftighed.
Suc cu-lent (søk'kjü-lent), *a.* saftig, saftfuld.
Suc-cumb' (søk-kømb'), *v.* bukke under, underkaste sig, give sig tabt.
Suc-cus'sion (søk-køs'jøn), *n.* Rystelse (især Nervernes ved stærke Virkningsmidler).
Such (søtsj), *a.* & *pron.* saadan, saadanne, slig; den, det, de.
Suck (søk), *v.* suge; indsuge, trække til sig, patte, die; udsuge; pompe eller udfritte, *n.* Sugning, Sugen; Mælk, Modermælk, Die.
Suck'er (søk'ør), *n.* En eller Noget som suger; Sugerør; Stempel (i en Pompe); Sugelæder (et lidet rundt Stykke vaadt Læder, som lægges paa en Sten og derpaa ved en Snor trækkes op i Midten, hvorved det klæber fast til Stenen); Rodskud, Skud, Kvist (paa den nederste Del af Stammen).
Suck'le (søk'l), *v.* give Die; *n.* Brystvorte. Patte.
Suck'ling (søk'ling), *n.* Pattebarn Patteglut; Patteunge, et ungt Dyr som endnu patter.
Suc'tion (søk'sjøn), *n.* Sugning; Patten.
Suc-to ri-al (søk-to'ri-el), *a.* skikket til Sugning, med Sugemund.

Su'da-to-ry (sjų'dă-tō-rĭ), *a.* svedende, Svede-; *n.* Svedebad; Svedestue.

Sud'den (sŭd'dĕn), *a.* brad, pludselig, uformodet, hastig.

Sud'den-ly (sŭd'dĕn-lĭ), *ad.* brat, pludselig.

Sud'den-ness (sŭd'dĕn-nĕs), *n.* det Pludselige, det Uventede, Hurtighed.

Su'dor-if'ic (sjų'dŏr-ĭf'ĭk), *a.* svedrivende; *n.* Svedemiddel.

Suds (sŭds), *n. pl.* Sæbevand, Sæbeskum.

Sue (sjų eller sų), *v.* følge; forfølge ved Lov og Ret, søge, indstævne, anklage; vinde eller erholde ved Retten; bede, ansøge (om, for).

Sue (sjų eller sų), *v.* S. T. staa tør (om et strandet Skib).

Su'et (sjų'ĭt), *n.* Nyrefedt, haardt Fedt.

Su'et-y (sjų'ĭt-ĭ), *a.* som Nyrefedt, af Fedt, tællet.

Suf'fer (sŭf'fŏr), *v.* undergaa, udholde, lide, udstaa, taale; tillade, lade (ikke hindre); lide eller udstaa Straf; lide Skade eller Tab.

Suf'fer-a-ble (sŭf'fŏr-ă-bl), *a.* udholdelig, til at udholde eller taale; tilladelig.

Suf'fer-ance (sŭf'fŏr-ĕns), *n.* Lidelse, Nød; Taalmodighed; Overbærenhed; Tilladelse; Toldvæsenets Tilladelse til Udskibning af visse Varer.

Suf'fer-er (sŭf'fŏr-ŏr), *n.* Lidende; Skadelidt; En som tillader; Skrædder; En som taber (i Spil).

Suf'fer-ing (sŭf'fŏr-ĭng), *n.* Lidelse.

Suf-fice' (sŭf-fais'), *v.* være nok, være tilstrækkelig, slaa til; tilfredsstille; forsyne, fylde.

Suf-fi'cien-cy (sŭf-fĭsj'ĕn-sĭ), *n.* Tilstrækkelighed; det Tilstrækkelige, Nok; Udkomme; Dueligheд, Dygtighed; Selvtillid, Suffisance.

Suf-fi'cient (sŭf-fĭsj'ĕnt), *a.* tilstrækkelig, nok; dygtig eller duelig nok; gyldig; formuende, solvent.

Suf-fi'cient-ly (sŭf-fĭsj'ĕnt-lĭ), *ad.* tilstrækkeligt, nok; dygtigt eller dueligt nok.

Suf'fix (sŭf'fĭks), *n.* Endetillæg.

Suf-fix' (sŭf-fĭks'), *v.* tilføje (i Ende af et Ord).

Suf'fo-cate (sŭf'fō-kēt), *v.* kvæle.

Suf'fo-ca'tion (sŭf'fō-kē'sjŏn), *n.* Kvælen; kvalt Tilstand.

Suf'fo-ca'tive (sŭf'fō-kē'tĭv), *a.* kvælende.

Suf'fra-gan (sŭf'frā-gĕn), *n.* Suffragan-Biskop, Underbiskop, Biskop (forsaavidt han staar under en Erkebiskop).

Suf'frage (sŭf'frĕdsj), *n.* Valgstemme, Stemme; Forbøn, Menighedens Bøn (i Kirken).

Suf-fuse' (sŭf-fjųs'), *v.* overgyde, overtrække, sprede ud over (som en Vædske eller en Farve).

Suf-fu'sion (sŭf-fjų'sjŏn), *n.* Overgydning, Overtrækning; underløbet Vædske, underløbet Blod; Rødmen.

Sug'ar (sjųg'ĕr), *n.* Sukker; Penge *pl.*; *v.* sukre, komme Sukker i eller paa.

Sug'ar-cane (sjųg'ĕr-kēn), *n.* Sukkerrør.

Sug'ar-loaf (sjųg'ĕr-lōf), *n.* Sukkertop.

Sug'ar-plum (sjųg'ĕr-plŏm), *n.* Sukkerkugle.

Sug'ar-y (sjųg'ĕr-ĭ), *a.* sukkersød, sød, Sukker-; som holder af Sukker.

Sug-gest' (sŭg-djĕst' eller sŭd-djĕst'), *v.* indgive, indgyde (i Sindet), bibringe; lade formode, vække Forestilling om; foreslaa, tilraade, henstille.

Sug-ges'tion (sŭg-djĕst'jŏn eller sŭd-djĕst'jŏn), *n.* Indgivelse, Bibringelse, hemmeligt Vink, hemmeligt Raad; hemmelig Tilskyndelse; Henstilling; Formodning.

Sug-gest'ive (sŭg-djĕst'ĭv eller sŭd-djĕst'ĭv), *a.* som indeholder et Vink, tankevækkende.

Su'i-ci'dal (sjų'ĭ-sai'dĕl), *a.* som hører til Selvmord.

Su'i-cide (sjų'ĭ-said), *n.* Selvmord;

Selvmorder; Spænd af fire Heste i Række.

Suit (sjut eller sut), *n.* Følge, Række; Følge (se Suite, som nu er almindeligt); Sæt (f. Ex. Dækketøj, Klæder, Gardiner, Sejl osv.), Dragt, Klædning; Ansøgning, Bøn, Begjering; Frieri; Sagsøgning; Retssag, Proces; Ur med Signeter; *v.* ordne, sortere, tilpasse, lade passe; gjøre tilfreds; anstaa, passe, klæde; iføre en Dragt, klæde; stemme overens, passe.

Suit'a-ble (sjut'å-bl eller sut'å-bl), *a.* som passer, passelig, passende, overensstemmende.

Suit'a-ble-ness (sjut'å-bl-nes eller sut'å-bl-nes), *n.* Passelighed, Overensstemmelse.

Suit'a-bly (sjut'å-bli eller sut'å-bli), *ad.* passende, paa en Maade som passer (til, to), ifølge.

Suite (swit), *n.* Rækkefølge, Sæt; Række (Værelser); Følge (ledsagende Personer).

Suit'or (sjut'ør eller sut'ør), *n.* Ansøger, Supplikant; Sagsøger; Frier.

Sul'cat-ed (søl'kēt-ed), *a.* furet (f. Ex. om en Stængel).

Sulk'i-ly (sølk'i-li), *ad.* gnavent, fortrædeligt.

Sulk'i-ness (sølk'i-nes), *n.* Knarvornhed, Lunefuldhed.

Sulk'y (sølk'i), *a.* knarvorn, vranten, fortrædelig; *n.* (amerikansk) liden Enspændervogn (kun til een Person).

Sul'len (søl'len), *a.* mørk (vred og taus); trist, sørgelig; utilfreds, knarvorn, vranten; egensindig, halsstarrig; ondskabsfuld.

Sul'ly (søl'li), *v.* tilsøle, smudse, plette, besudle (ogsaa *fig.*); *n.* Smuds, Plet.

Sul'phate (søl'fēt), *n.* T. Sulphat, svovlsurt Salt.

Sul'phur (søl'før), *n.* Svovl.

Sul'phu-rate (søl'fju-rēt), *v.* forbinde med Svovl, svovle.

Sul-phu're-ous (søl-fju'ri-øs), *a.* svovlet, svovlholdig, svovlblandet, svovlagtig.

Sul'phu-ret (søl'fju-rēt), *n.* et med Svovl sammensat Legeme (især Metal), Svovl-.

Sul-phu'ric (søl-fju'rik), *a.* som hører til Svovl, Svovl-, svovlsur.

Sul'phur-ous (søl'før-øs), *a.* svovlagtig; Svovl-.

Sul'phur-y (søl'før-i), *a.* svovlet, svovlholdig.

Sul'tan (søl'tēn), *n.* Sultan.

Sul-ta'na (søl-tē'nå eller søl-tä'nå), *n.* Sultaninde.

Sul'ta-ness (søl'tå-nes), se Sultana.

Sul'tri-ness (søl'tri-nes), *n.* Lummerhede.

Sul'try (søl'tri), *a.* lummer.

Sum (søm), *n.* Sum, Summa, hele Beløb, det Hele; Regnestykke; Pengesum, Sum; Hovedindhold, Indbegreb; højeste Grad, Fuldendelse; *v.* sammentælle, sammenregne, (undertiden med up), summe op, summere; regne; sammenfatte, give Hovedindholdet af; T. have alle sine Fjedre (f. Ex. a wing full summed, en Vinge med ganske udvoxede Fjedre).

Su'mach (sju'mæk), *n.* Sumak (Plante); ogsaa det af Planten til Garvning eller Farvning beredte Pulver, som kaldes Smak eller Sumak.

Sum'ma-ri-ly (søm'må-ri-li), *ad.* kortelig, i Korthed.

Sum'ma-ry (søm'må-ri), *a.* sammendraget, kortfattet, kort, summarisk; *n.* Indbegreb, kort Angivelse af et Hovedindhold, kort Udtog.

Sum'mer (søm'mør), *n.* Sommer; *v.* tilbringe Sommeren; holde Sommeren over, overvintre.

Sum'mer-set (søm'mør-sēt). *n.* Luftspring; Kolbøtte.

Sum'mit (søm'mit), *n.* Top, øverste Del eller Spids; største Højde.

Sum'mon (søm'møn), *v.* indkalde; stævne; opfordre; opbyde.

Sum'mons (søm'møns) *n. pl.* Op-

fordring; Indkaldelse for Retten, Stævning.

Sump'ter (sømp'tør), *n.* Lastdyr.

Sumpt'u-a-ry (sømpt'jü-å-ri), *a.* henhørende til Bekostninger

Sumpt'u-ous (sømpt'jü-øs), *a.* bekostelig, kostbar; prægtig, pragtfuld.

Sumpt'u-ous-ly (sømpt'jü-øs-li), *ad.* se Sumptuous.

Sun (søn), *n.* Sol; *v.* sole, varme i Solen.

Sun'-beam (søn'bïm), *n.* Solstraale.

Sun'burnt (søn'børnt), *a.* solbrændt.

Sun'day (søn'dei), *n.* Søndag.

Sun'day-school (søn'dei-skŭl), *n.* Søndagsskole.

Sun'der (søn'dør), *v.* afsondre, adskille, dele; *n.* Deling i to Stykker.

Sun'-di-al (søn'dai-ĕl), *n.* Solur, Solskive.

Sun'dries (søn'driz), *n. pl.* forskjellige Slags Ting *pl.* (Varer, Spiser), diverse Sager *pl.*

Sun'dry (søn'dri), *a.* adskillige, flere.

Sun'flow-er (søn'flau-ør), *n.* Solsikke (Plante).

Sung (søng), sang, sunget, *imp.* & *p. p.* af Sing.

Sunk (søngk), synkede, synket, *imp* & *p. p.* af Sink.

Sunk'en (søngk'n), *a.* sunken (se Sink).

Sun'less (søn'lès), *a.* uden Sol, Skygge-.

Sun'light (søn'lait), *n.* Sollys.

Sun'ny (søn'ni), *a.* lig Solen, skinnende; som udgaar fra Solen, Sol-; solrig; solbar.

Sun'rise (søn'rais), *n.* Solopgang.

Sun'set (søn'sĕt), *n.* Solnedgang, Soldaling, Solesæt.

Sun'shine (søn'sjain), *n.* Solskin.

Sun'shin-y (søn'sjain-i), *a.* solklar; blank som Solen, straalende.

Sun'-stroke (søn'strok), *n.* Solstik.

Sup (søp), *n.* Sup, Slurk; *v.* søbe, drikke i Slurke eller lidt ad Gangen, nippe; beværte med Aftensmad; spise til Aften.

Su'per-a-ble (sjų'pør-å-bl), *a.* overkommelig; overvindelig.

Su'per-a-bound' (sjų'pør-å-baund'), *v.* være i Overflødighed, være rigelig forsynet (med, with); være overvættes.

Su'per-a-bund'ance (sjų'pør-å-bønd'ens), *n.* stor Overflødighed.

Su'per-a-bund'ant (sjų'pør-å-bønd'ent), *a.* overflødig, rigelig, overvættes.

Su'per-add' (sjų'pør-æd'), *v.* tilføje endnu; forøge end mere.

Su'per-an'nu-ate (sjų'pør-æn'njü-eit), *v.* svække ved Alder, gjøre alderssvag eller udlevet; give Afsked med Pension paa Grund af Alder.

Su'per-an'nu-a'ted (sjų'pør-æn'njü-ei'tèd), *a.* bedaget, udlevet; udtjent.

Su-perb' (sjü-pørb'), *a.* ypperlig, prægtig, herlig, fortrinlig, stolt,

Su-perb'ly (sjü-pørb'li), *ad.* fortrinligt, pragtfuldt, stolt, herligt.

Su'per-car'go (sjų'pør-kär'gö) *n.* Superkargo.

Su'per-cil'i-ous (sjų'pør-stl'i-øs), *a.* hovmodig, bydende, overmodig, stolt.

Su'per-cil'i-ous-ly (sjų'pør-stl'i-øs-li), *ad.* se Supercilious.

Su'per-em'i-nence (sjų'pør-ĕm'i-nens), *n.* høj Grad af Udmærkelse, Fortræffelighed.

Su'per-em'i-nent (sjų'pør-ĕm'i-nent), *a.* ophøjet, højst fortrinlig, udmærket.

Su'per-er'o-ga'tion (sjų'pør-ør'ö-gei'sjøn), *n.* udvidet Pligtopfyldelse, Supererogation.

Su'per-e-rog'a-to-ry (sjų'pør-i-rag'å-tö-ri), *a.* overpligtmæssig, supererogativ.

Su'per-ex'cel-lent (sjų'pør-ĕks'sèllent), *a.* højst ypperlig eller fortræffelig.

Su'per-fi'cial (sjų'pør-fisj'ĕl), *a.* paa Overfladen; som danner Overfladen; *fig.* overfladisk.

Su'per-fi'cial-ly (sjų'pør-fisj'ĕl-li), *ad.* se Superficial.

Su'per-fi'cies (sjų'pør-fish'ïs), *n.* Overflade.

Su'per-fine' (sjų'pør-fain'), *a.* meget fin, superfin.

Su'per-flu'i-ty (sjų'pør-flją'ï-ti), *n.* Overflødighed.

Su-per'flu-ous (sjü-pør'flją-øs), *a.* overflødig, mere end nok; unødvendig.

Su'per-hu'man (sjų'pør-hjų'mën), *a.* overmenneskelig.

Su'per-in-cum'bent (sjų'pør-in-køm'bënt), *a.* ovenpaa liggende.

Su'per-in-duce' (sjų'pør-in-djųs'), *v.* endnu tilføje, paalægge eller betynge desuden.

Su'per-in-tend' (sjų'pør-in-tënd'), *v.* have Overopsyn med, vaage over, forestaa, bevogte.

Su'per-in-tend'ence (sjų'pør-in-tënd'ëns), *n.* Overopsyn.

Su'per-in-tend'ent (sjų'pør-in-tënd'ënt), *n.* Overopsynsmand; *a.* Overopsyn havende.

Su-pe'ri-or (sjü-pï'rï-ør), *a.* øvre, øverst; højere (i Fortrin, eller Rang), mere, bedre; overlegen; *n.* Overmand, Foresat; Forstander, Prior (i et Kloster).

Su-pe'ri-or'i-ty (sjü-pï'rï-gr'ï-ti), *n.* Overlegenhed, Fortrin, Forrang.

Su-per'la-tive (sjü-pør'lå-tiv), *a.* højest (i sit Slags); *n.* T. højeste Grad, Superlativ.

Su-per'nal (sjü-pør'nël), *a.* som er oven over, som er over os, himmelsk.

Su'per-na'tant (sjų'pør-nei'tënt), *a.* ovenpaa svømmende; som er over Vandet.

Su'per-nat'u-ral (sjų'pør-nät'jürël), *a.* overnaturlig.

Su'per-nat'u-ral-ly (sjų'pør-nät'jürël-li), *ad.* se Supernatural.

Su'per-nu'mer-a-ry (sjų'pør-njų'mør-å-ri), *a.* overtallig, overkomplet; *n.* Overkomplet.

Su'per-scribe' (sjų'pør-skraib'), *v.* overskrive; skrive udenpaa.

Su'per-scrip'tion (sjų'pør-skrip'sjøn), *n.* Overskrift; Udskrift, Paaskrift.

Su'per-sede' (sjų'pør-sïd'), *v.* tilsidesætte, opsætte, udsætte; hindre, standse, ophæve, afskaffe; fortrænge; overtage (Kommandoen) fra en Anden; afskedige, kassere.

Su'per-sti'tion (sjų'pør-stish'øn), *n.* Overtro; overtroisk Religionsskik; overdreven Samvittighedsfuldhed, ængstelig Nøjagtighed.

Su'per-sti'tious (sjų'pør-stish'øs), *a.* overtroisk; overdreven nøjagtig, ængstelig.

Su'per-sti'tious-ly (sjų'pør-stish'øs-li), *ad.* se Superstitious.

Su'per-struct'ure (sjų'pør-strøkt'jür), *n.* Overbygning, Bygning (i Modsætning til dens Grundvold).

Su'per-vene' (sjų'pør-vïn'), *v.* komme til (som noget fremmed), komme uventet.

Su'per-ven'ient (sjų'pør-vïn'jënt), *a.* dertil kommende, tilføjet.

Su'per-ven'tion (sjų'pør-vën'sjøn), *n.* Tilføjelse, uventet Tilkomst.

Su'per-vise' (sjų'pør-vais'), *v.* have Opsyn med.

Su'per-vis'ion (sjų'pør-vïs'jøn), *n.* Opsyn.

Su'per-vi'sor (sjų'pør-vai'sør), *n.* Opsynsmand, Inspektør (f. Ex. Fattigforstander; Toldinspektør; Vejinspektør).

Su'pi-na'tion (sjų'pi-nei'sjøn), *n.* Liggen paa Ryggen; Tilbagedrejning (Armens, saa at Haandfladen vender opad).

Su'pine (sjų'pain), *n.* T. Supinum, Nominalform (et Verbums).

Su-pine' (sjü-pain'), *a.* liggende paa Ryggen, tilbagebøjet; *fig.* magelig, ligegyldig, lad, tankeløs, efterladen.

Su-pine'ly (sjü-pain'li), *ad.* se Supine.

Su-pine'ness (sjü-pain'nës), *n.* Tilbagelænen, Tilbagebøjning; *fig.* Ladhed, Ligegyldigded, Uvirksomhed, Dovenskab.

Sup'per (søp'pør), *n.* Aftensmad.
Sup'per-less (søp'pør-lĕs), *a.* uden Aftensmad.
Sup-plant' (søp-plănt'), *v.* sætte Foden for, eller spænde Krog for (En, og derved faa ham til at falde), slaa Benene fra, berøve Fodfæste; *fig.* overliste, fortrænge, stikke ud, forjage.
Sup-plant'er (søp-plănt'ør), *n.* En som fortrænger osv.
Sup'ple (søp'pl), *a.* bøjelig, smidig; eftergivende; smigrende, krybende; *v.* gjøre smidig eller bøjelig; bøje; blive blød eller bøjelig.
Sup'ple-ment (søp'plĭ-mĕnt), *n.* Tillæg, Anhang, Bilag, Supplement, Udfyldning (jvf. Supply); *v.* udfylde; forsyne.
Sup'ple-ment'al (søp'plĭ-mĕnt'ĕl), *a.* udfyldende, supplerende, som tjener som Tillæg, suppletorisk.
Sup'ple-ment'a-ry (søp'plĭ-mĕnt'å-rĭ), se Supplemental.
Sup'ple-ness (søp'pl-nĕs), *n.* Bøjelighed, Smidighed.
Sup'pli-ant (søp'plĭ-ĕnt), *a.* bedende, bønfaldende; ydmyg; *n.* Bønfaldende; Ansøger.
Sup'pli-cant (søp'plĭ-kĕnt), *a.* ydmyg bedende, ansøgende; *n.* Ansøger, Supplikant.
Sup'pli-cate (søp'plĭ-kēt), *v.* bede ydmygt, bønfalde.
Sup'pli-ca'tion (søp'plĭ-kē'sjøn), *n.* ydmyg Begjering, underdanig Ansøgning; Paakaldelse, Bøn.
Sup'pli-ca-to-ry (søp'plĭ-kå-tō-rĭ), *a.* bedende, bønfaldende, Bøn-.
Sup-ply' (søp-plai'), *v.* udfylde, gjøre fuldstændig, supplere; give, skjenke, yde, forskaffe; forsyne; træde istenfor, erstatte; *n.* Udfyldning; Forsyning; Forstærkning; Forraad; Pengebevilling (i Parlamentet).
Sup-port' (søp-pōrt'), *v.* understøtte, støtte; udholde; opretholde, vedligeholde; staa bi, hjælpe; underholde ernære, forsørge; *n.* Understøttelse; Støtte; Bistand; Underholdning, Livets Ophold.
Sup-port'a-ble (søp-pōrt'å-bl), *a.* lidelig, udholdelig, taalelig; holdbar.
Sup-pos'a-ble (søp-pōs'å-bl), *a.* formodentlig, antagelig.
Sup-pose' (søp-pōs'), *v.* forudsætte; antage, formode, tro; formene.
Sup'po-si'tion (søp'pŏ-sĭsj'øn), *n.* Forudsætning; Formodning, Mening.
Sup-pos'i-ti'tious (søp-pŏs'ĭ-tĭsj'øs) *a.* hemmelig forbyttet, understukket, uægte.
Sup-press' (søp-prĕs'), *v.* undertrykke, undertvinge; hindre, standse, tilbageholde, dæmpe; fortie, holde skjult, dølge.
Sup-pres'sion (søp-prĕs'jøn), *n.* Undertrykkelse; Fordølgelse.
Sup-press'or (søp-prĕs'ør), *n.* Undertrykker.
Sup'pu-rate (søp'pjü-rēt), *v.* afsondre Materie eller Pus, suppurere, røde; bringe til at suppurere.
Sup'pu-ra'tion (søp'pjü-rē'sjøn), *n.* Rødesætning; Pus, Røde, Materie.
Sup'pu-ra'tive (søp'pjü-rē'tĭv), *a.* som befordrer Rødesætning; *n.* Suppurativ (Middel til at afsondre Materie).
Su'pra-mun'dane (sjų'prå-møn'dēn), *a.* overjordisk.
Su-prem'a-cy (sjü-prĕm'å-sĭ), *n.* øverste Myndighed, Overherredømme, højeste Magt, Supremat (i Kirkesager).
Su-preme' (sjü-prĭm'), *a.* højest, øverst (i Rang, i Myndighed eller Magt, i Forstand).
Su-preme'ly (sjü-prĭm'lĭ), *ad.* højst, i højeste Grad.
Sur-charge' (sør-tjärdsj'), *v.* overlæsse, overlade; *n.* Overladning, Overlæsning; T. Extra-Paalæg (for ikke at have betalt Afgift i rette Tid).
Sur'cin-gle (sør'sing-gl), *n.* Sadelgjord, Pakgjord (til at fastgjøre en Byrde paa en Hest); Bælte.

Sur'cle (sør'kl), *n.* ungt Skud, Kvist.
Surd (sørd), *a.* døv; uhørlig; T. irrational, uberegnelig, som ikke nøje lader sig udregne; *n.* irrational Størrelse.
Sure (sjur), *a.* sikker; vis, forvisset; tilforladelig, ufejlbarlig; *fig.* bunden (ved et Løfte), trolovet; *ad.* vist, visselig, uden Tvivl.
Sure'ly (sjur'li), *ad.* visselig; sikkert.
Sure'ty (sjur'ti), *n.* Sikkerhed, Vished; Vidne; Kaution, Borgen; Gidsel.
Sure'ty-ship (sjur'ti-sjip), *n.* Borgen, Kaution.
Surf (sørf), *n.* Brænding (Bølgebrud mod Kyster og Grunde); Bunden af en Afledningsrende; en Skuespiller som giver sig af med andre Ting end sin Kunst.
Sur'face (sør'fes), *n.* Overflade.
Sur'feit (sør'fit), *v.* overfylde, overmætte; forspise sig, overmætte; *n.* Overfyldelse, Overmættelse; Væmmelse, Lede.
Surge (sørdsj), *n.* høj Bølge, Braadsø; *v.* stige, hæve sig, S. T. rejse Sø; opgaa (fire eller give efter paa et halet Toug).
Sur'geon (sør'djon), *n.* Saarlæge, Læge, Kirurg, S. T. Doktor, Skibslæge.
Sur'ger-y (sør'djør-i), *n.* Saarlægekunst, Kirurgi; Operationsstue.
Sur'gic-al (sør'djik-el), *a.* kirurgisk.
Sur'li-ness (sør'li-nes), *n.* surt Væsen, Tværhed, mørkt Lune, Knarvornhed, Fortrædelighed.
Sur'loin (sør'løin), se Sirloin.
Sur'ly (sør'li), *a.* sur, surmulet, mørk, fortrædelig, knarvorn, barsk, uhøflig.
Sur-mise' (sør-mais'), *v.* formode, formene, bilde sig ind, tænke; have Mistanke om, ane; *n.* Formodning; Anelse, Mistanke.
Sur-mount' (sør-maunt'), *v.* overstige, overgaa; overkomme, overvinde.
Sur-mount'a-ble (sør-maunt'å-bl), *a.* overstigelig; overkommelig.
Sur'name (sør'neim), *n.* Tilnavn (Familienavn; tillagt Navn).
Sur-name' (sør-neim'), *v.* kalde ved Tilnavn, give Tilnavn.
Sur-pass' (sør-pås'), *v.* overgaa, overtræffe.
Sur-pass'a-ble (sør-pås'å-bl), *a.* overtræffelig.
Sur-pass'ing (sør-pås'ing), *a.* fortrinlig, udmærket, ualmindelig.
Sur'plice (sør'plis), *n.* Messeskjorte.
Sur'plus (sør'pløs), *n.* Overskud; Tilgift.
Sur'plus-age (sør'pløs-edsj), *n.* Overskud; Tilgift; T. Noget som ikke hører til Sagen.
Sur-pris'al (sør-prais'el), } *n.* Over-
Sur-prise' (sør-prais'), } rumpling, Overfald; Overraskelse; Forvirring, Bestyrtelse, Forbauselse.
Sur-prise' (sør-prais'), *v.* overrumple, overfalde; overraske, forbause; forvirre.
Sur-pris'ing (sør-prais'ing), *a.* forbausende.
Sur're-but'ter (sør'ri-bøt'tør), *n.* T. Klagerens fjerde Indlæg.
Sur-ren'der (sør-ren'dør), *v.* overgive; overlevere, afstaa; overgive sig, give sig tabt; *n.* Overgivelse; Overlevering, Afstaaelse; T. Aftrædelses-Dokument (en Fæsters eller Forpagters).
Sur'rep-ti'tious (sør'rep-tisj'øs), *a.* tillistet, tilsneget; underfundig.
Sur'rep-ti'tious-ly (sør'rep-tisj'øs li), *ad.* ved Snedighed, paa en svigefuld eller underfundig Maade.
Sur'ro-gate (sør'rö-geit), *v.* sætte i en andens Sted; *n.* Repræsentant, Fuldmægtig; en Biskops Fuldmægtig (som Dommer i den gejstlige Ret).
Sur-round' (sør-raund'), *v.* omringe, omgive, indeslutte; *n.* (amerikansk) Omringelse (ved Bøffeljagt).

Sur-round'ing (sør-raund'ing), *n.* Omgivelse.

Sur-round'ings (sør-raund'ings), *n. pl.* Omgivelser, Omstændigheder *pl.* (en Persons), ydre Forhold.

Sur-tout' (sør-tut'), *n.* Overfrakke, Overkjole.

Sur-vey' (sør-vei'), *v.* overskue; tage i Øjesyn, bese, syne efterse; have Opsyn med; opmaale (Land), optage Kort over; S. T. oplodde, opmaale (Farvand).

Sur'vey (sör'vei), *n.* Overblik, Udsigt; Opsyn, Efterspn; Syn; Opmaaling; Landmaaling; Afrids, Plan; (amerikansk) Tolddistrikt.

Sur-vey'or (sør-vei'ør), *n.* Opsynsmand, Inspektør; Synsmand; Landmaaler.

Sur-vi'val (sør-vai'vĕl), *n.* Overleven; Exspektance.

Sur-vive' (sør-vaiv'), *v.* overleve; leve endnu; blive i Live, blive tilbage.

Sur-viv'or (sør-vaiv'ør), *n.* Overlevende, Længstlevende.

Sur-viv'or-ship (sør-vaiv'ør-ſjip), *n.* Overleven, Exspektance.

Sus-cep'ti-bil'i-ty (sŏs-sĕp'ti-bil'i-ti), *n.* Modtagelighed; Følsomhed.

Sus-cep'ti-ble (sŏs-sĕp'ti-bl), *a.* modtagelig (for Dannelse, Følelser, Indtryk osv.); følsom.

Sus-cep'tive (sŏs-sĕp'tiv), *a.* modtagelig.

Sus-pect' (sŏs-pĕkt'), *v.* mistænke; befrygte, ane; betvivle, mistro, sætte Mistillid til; nære Mistanke.

Sus-pend' (sŏs-pĕnd'), *v.* ophænge; lade afhænge (af, upon), eller bero (paa); holde tilbage; opsætte, udsætte; lade være uafgjort eller ubestemt, holde i Uvished; sætte ud af Embedsvirksomhed for en Tid, suspendere; standse sine Betalinger, fallere.

Sus-pend'er (sŏs-pĕnd'ør), *n.* et Baand eller et Bind, hvorved noget ophænges; En som opholder, opsætter, udsætter osv.; *pl.* Buxeseler *pl.*

Sus-pense' (sŏs-pĕns'), *n.* Opsættelse, Udsættelse, Henstand; Afbrydelse, Ophør; Uvished, Spænding.

Sus-pen'sion (sŏs-pĕn'ſjŏn), *n.* Ophængning; Udsættelse, Henstand; Tvivl, Betænksomhed; det at holde i spændt Forventning; midlertidig Afsættelse, Suspension.

Sus-pen'so-ry (sŏs-pĕn'ſö-ri), *a.* som holder (Noget) hængende, Hænge-; tvivlsom.

Sus-pi'cion (sŏs-pis'jŏn), *n.* Mistanke; Mistro.

Sus-pi'cious (sŏs-pisj'ŏs), *a.* mistænksom, mistroisk; mistænkelig.

Sus-pi'cious-ly (sŏs-pisj'ŏs-li), *ad.* se Suspicious.

Sus-pir'al (sŏs-pair'ĕl), *n.* Lufthul; Vandledning i Rør under Jorden.

Sus'pi-ra'tion (sŏs'pi-rei'ſjŏn), *n.* dybt Aandedræt, Suk.

Sus-pire' (sŏs-pair'), *v.* trække Vejret dybt, sukke; aande.

Sus-tain' (sŏs-tein'), *v.* understøtte, støtte, holde, bære; opretholde; ernære, underholde; hjælpe, staa bi; taale, lide; udstaa, udholde.

Sus-tain'a-ble (sŏs-tein'å-bl), *a.* som kan holdes eller vedligeholdes; udholdelig.

Sus'te-nance (sŏs'ti-nĕns), *n.* Underhold, Ernæring; Fødemidler *pl.*

Sus'ten-ta'tion (sŏs'tĕn-tei'ſjŏn), *n.* Understøttelse, Vedligeholdelse; Underhold, Næring.

Sut'ler (sŏt'lĕr), *n.* Marketenter.

Sut-tee' (sŏt-ti'), *n.* Suttie (den Skik i Ostindien, at en Enke lod ſig brænde med ſin afdøde Mand); en Enke ſom ſaaledes ofrede ſig ſelv.

Sut'ure (ſjut'jür), *n.* Sammenſyning (et Saars); Sammenføjning, Sutur (f. Ex. af Benene i Hjerneſkallen).

Swab (ſwŏb), *n.* Gulvſtkubbe (af Klude); S. T. Svaber; Epaulette; *v.* ſtrubbe, opſvabre (up).

Swad'dle (ſwŏd'bl), *v.* ſvøbe (et

Barn), indsvøbe; prygle; *n.* Svøb.

Swag (swæg), *v.* sveje, synke ved sin Vægt, hænge tungt, hænge ned, ligge tungt; *n.* Mængde, Masse; Andel; Baggage (en Guldgravers i Australien).

Swag'ger (swæg'gər), *v.* skvaldre, broute, pukke, bryste sig.

Swag'ger-er (swæg'gər-ər), *n.* Skvaldrer, Ordgyder, Brouter.

Swag'gy (swæg'gi), *a.* nedhængende, slap.

Swain (swein), *n.* Ungersvend, Ungkarl; Bondekarl, Hyrde; Elsker.

Swale (sweil), *v.* svinde, smelte hen, løbe (om et for hurtig nedbrændende Lys); fortære; *n.* Rende (i et Lys som løber).

Swale (sweil), *a.* sval; *n.* Skygge; (amerikansk) Dal.

Swal'low (swal'lō), *n.* Svale.

Swal'low (swal'lō), *v.* svælge, sluge, nedsluge, synke; *fig.* opsluge, ganske bemægtige sig; gribe eller antage (en Mening, uden at prøve den); tage (sine Ord) tilbage; *n.* Svælg, Strube; Graadighed; Slurk; Nedslugning; Svælg, Afgrund.

Swam (swæm), svømmede, *imp.* af Swim.

Swamp (swamp), *n.* Sump, Mose; *v.* sænke, lade synke ned (som i en Mose); *fig.* overvælde (med Vanskeligheder).

Swamp'y (swamp'i), *a.* sumpagtig, sumpet.

Swan (swan), *n.* Svane.

Swap (swap), *v.* slaa med et Svop; klapre (med Fingerne); falde helt ned; *n.* Slag; *ad.* hastig, i et Svip.

Sward (sward), *n.* Grønsvær; Svær, Flæskesvær; *v.* frembringe Grønsvær.

Swarm (swarm), *n.* Sværm; Mængde; *v.* sværme (som Bier); vrimle; være overfyldt.

Swarth'i-ly (swarth'i-li), *ad.* se Swarthy.

Swarth'y (swarth'i), *a.* sort; mørk, mørkladen.

Swath (swath), *n.* Skaar (Række afhugget Græs eller afmejet Korn); Svøb (se Swathe).

Swathe (sweidh), *v.* svøbe (et Barn); *fig.* indhylle, indeslutte; *n.* Svøb, Bindsel.

Sway (swei), *v.* svaje, svinge (som f. Ex. en Vægtskaal); helde, have Overvægt; have Indflydelse; herske, regjere; svinge (f. Ex. et Vaaben), føre i Haanden; lede, styre; bestyre; beherske; S. T. hejse, hive op; *n.* Svingen, Sving; svingende Legeme, svingende Kraft; Overvægt, Udslag; Indflydelse; Styrelse; Magt, Herredømme.

Sweal (swīl), *v.* hensmelte, løbe (som daarligt brændende Lys).

Swear (swær), *v.* [*imp.* SWORE; *p. p.* SWORN] sværge; bande; lade sværge, tage i Ed; bekræfte ved Ed; sværge ved.

Swear'er (swær'ər), *n.* En som sværger eller bander.

Swear'ing (swær'ing), *n.* Svergen; Banden.

Sweat (swet), *n.* Sved; *fig.* haardt Arbejde, Møje; *v.* svede; udsvede; formindske ved Skedevand (Guldmynters Vægt, og tilegne sig det fraskilte Guld); udpresse (Penge fra En); ødsle med, øse (Penge) ud.

Sweat'ing-bath (swet'ing-bæth), *n.* Svedebad.

Sweat'y (swet'i), *a.* svedt, svedig, vaad af Sved; møjsommelig, sur.

Swede (swīd), *n.* Svensk.

Swe'dish (swī'dish), *a.* svensk.

Sweep (swīp), *v.* [*imp.* & *p. p.* SWEPT] feje; ile eller fare hen over; bevæge sig højtidelig; trække efter sig, slæbe; tage hastig til sig, stryge ind; svippe eller fare hurtig forbi; strejfe; slaa; bortjage; S. T. drægge (efter forliste Ting); *n.* Fejning; Sving, Svingning, Kjørevej om en Plæne (foran et Hus); Strygning, Strejfen; flygtigt Overblik; Strøg; Bortrivning, Ødelæggelse; Fejer (Skor-

stensfejer, Gadefejer); i Foragt om en simpel, lurvet Person, Sjofelist; Brøndvippe (se Swipe).

Sweep'ings (swïp'ings), *n. pl.* Fejeskarn.

Sweep'stakes (swïp'steks), *n. pl.* den Bestemmelse ved Spil, at den Vindende stryger sin egen og de andres Indsatser til sig; en Præmie eller Gevinst (ved Hesteveddeløb).

Sweet (swït), *a.* sød; behagelig (for enhver Sans), vellugtende, duftende; velklingende, melodisk; yndig, skjøn; ferst (ikke sur, ikke salt), frisk (ikke fordærvet); mild, blid, huld; forelsket, forlibt (i, upon); *n.* Sødme, Sødhed; Behagelighed; Vellugt, Duft; et Kjærtegns-Udtryk til en elsket Person; *pl.* søde Sager, hjemmelavede Vine; Behageligheder *pl.*

Sweet'-bread (swït'brëd), *n.* Kalvebrisel, Brisel.

Sweet'-bri-ar (swït'brai-ör), *n.* Vin-Rose.

Sweet'en (swït'n), *v.* gjøre sød, søde; forsøde; gjøre vellugtende; gjøre behagelig eller yndig; formilde; lindre; blive sød; lokke, forføre.

Sweet'en-ing (swït'n-ing), *n.* Noget der forsøder.

Sweet'heart (swït'härt), *n.* Kjæreste; et Kjærtegnsudtryk: mit kjære Barn osv.

Sweet'ing (swït'ing), *n.* sødt Æble; et Kjærtegnsudtryk: min Elskede, min Kjære.

Sweet'ish (swït'isj), *a.* sødagtig, sødlig.

Sweet'ly (swït'li), *ad.* sødt; behageligt; vellugtende; dejligt; mildt, blidt; paa en sød eller behagelig Maade.

Sweet'meat (swït'mït), *n.* Syltetøj.

Sweet'-milk (swït'milk), *n.* sød (nymælket) Mælk.

Sweet'ness (swït'nës), *n.* Sødhed, Sødme; Vellugt, Duft; Ynde, Behagelighed; Mildhed.

Swell (swël), *v.* svulme; svulne, hovne; blæse sig op, bryste sig; være svulstig; ophidses, opbruse; tiltage, voxe, stige; lade svulme; opblæse; forøge, forstærke; *n.* Svulmen; Udbugning; gradvis stigende Land, Høj; en Tones Tiltagen i Styrke, Crescendo; Herre, velklædt Person; En som ved Adfærd og elegant Dragt efteraber Fornemhed; Noget som er pragtfuldt, mangefarvet, iøjnefaldende.

Swell (swël), *n.* Dønning (i Havet), Bølge.

Swell'ing (swël'ing), *n.* Svulst, Hævelse, Byld; Fremragning, Ophøjning; Opbrusen (af Lidenskaber).

Swelt'er (swëlt'ör), *v.* trykke eller besvære ved Hede; lide eller være nær ved at forgaa af Hede.

Swel'try (swël'tri), *a.* trykkende hed, lummervarm.

Swept (swëpt), fejede, fejet, *imp.* & *p. p.* af Sweep.

Swerve (swörv), *v.* svirre, dreje af (fra den rette Linie eller Vej), afvige, udskeje; klatre.

Swift (swift), *a.* hurtig, rap, rask; *n.* hurtig Strømning, Strøm; Mursvale, Kirkesvale.

Swift'ly (swift'li), *ad.* hurtigt, i en Fart.

Swift'ness (swift'nës), *n.* Hurtighed.

Swig (swig), *v.* drikke i store Slurke, drikke begjerlig, tage en dygtig Slurk; *n.* dygtig Slurk, Hjærtestyrkning.

Swill (swil), *v.* svælge, drikke (meget og graadig); væde, skylle; beruse; *n.* store Slurke *pl.*; Fylderi; Drank, Spøl (til Svin).

Swim (swim), *v.* [*imp.* SWAM; *p. p.* SWUM] svømme; flyde; bevæge sig let, svæve; svimle; være oversvømmet, svømme; *fig.* svømme (f. Ex. i Glæde osv.); svømme over; *n.* Svømmen; Svømmeblære (i Fiske).

Swim'mer (swim'mör), *n.* Svømmer; Svømmefugl; T. en hornagtig Svulst (paa en Hests Ben).

Swim'ming (ſwim'ming), *n.* Svøm-ning; Svimmel.
Swim'ming-ly (ſwim'ming-li), *ad.* flydende, uden Vanſkelighed, med Held, efter Ønſke.
Swin'dle (ſwin'dl), *v.* ſnyde, bedrage.
Swin'dler (ſwin'dlør), *n.* Snyder, Bedrager.
Swin'dling (ſwin'dling), *n.* Snyderi, Bedrageri.
Swine (ſwain), *n.* (*sing.* & *pl.*) Svin.
Swine'-herd (ſwain'hørd), *n.* Svine-hyrde.
Swing (ſwing), *v.* [*imp.* & *p. p.* SWUNG] ſvinge; dingle; gynge; blive hængt; *n.* Sving; Svingning; Gynge; frit Løb, Frihed, Hang, Tilbøjelighed.
Swinge (ſwindsj), *v.* prygle dygtig, tugte.
Swing'er (ſwing'ør), *n.* En ſom ſvinger eller gynger; En ſom ſlynger eller kaſter; Noget ſtort og drøjt; ſtor Løgn.
Swin'gle (ſwing'gl), *v.* ſvingle, ſvinge, dingle; gynge; ſkætte (Hør); *n.* Slagel (af en Plejel); Skættel.
Swin'ish (ſwain'isj), *a.* ſvinſk, ſvinagtig; gemen, plump, uſædelig.
Swipe (ſwaip), *n.* Brøndvippe, Brønd-ſtang; Vindebom (paa en Vindebro); et Redſkab til at kaſte Granater; Slag; *v.* ſlaa med al Kraft (i Cricket); ſtjæle.
Swiss (ſwis), *n.* Svejtſer.
Switch (ſwitsj), *n.* Kviſt, tynd Kjep, Spidsrod; T. Sving paa en Jernbane (hvorved Vognen kan løbe ind paa en Sidebane); *v.* ſlaa med en Spidsrod, ſvippe.
Swiv'el (ſwiv'l), *n.* Noget fæſtet ſaaledes til et andet Legeme, at det kan drejes om, Lægne, Hvirvel; S. T. Hvirvelbolt; Falkonet, Svingbaſſe (en liden halvpundig Kanon, ſom kan drejes i alle Retninger); *v.* drejes om paa en Tap.
Swollen (ſwōln), ſvullen, *p. p.* af Swell.
Swoon (ſwun), *v.* beſvime, daane, falde i Afmagt; *n.* Beſvimelſe.
Swoop (ſwup), *v.* ſlaa ned paa (ſom en Rovfugl), gribe, ſnappe; *n.* Ned-ſlag, Slag, Greb.
Swop (ſwap), *v.* bytte, tuſke; *n.* Byt-ten, Tuſken.
Sword (ſōrd), *n.* Sværd, Sabel, Kaarde; *fig.* Ødelæggelſe; Hevn; Krig.
Sword'-fish (ſōrd'fisj), *n.* Sværd-fiſk.
Swore (ſwōr), ſvor, bandte, *imp.* af Swear.
Sworn (ſwōrn), ſvoret, bandet, *p. p.* af Swear.
Swum (ſwøm), ſvømmede, ſvømmet, *imp.* & *p. p.* af Swim.
Swung (ſwøng), ſvingede, ſvinget, *imp.* & *p. p.* af Sving.
Syc'a-more (ſik'å-mōr), *n.* Morbær-Figentræ; Valdbirk-Løn.
Syc'o-phan-cy (ſik'ö-fen-ſi), *n.* Øre-tuderi; Smigreri.
Syc'o-phant (ſik'ö-fent), *n.* Øretu-der, Smigrer; Snyltegjeſt.
Syc'o-phant'ic (ſik'ö-fænt'ik), *a.* ſlaorende; nedrig ſmigrende, ſled-ſkende.
Sy'e-nyte (ſai'i-nait), *n.* Syenit (en Stenart).
Syl-lab'ic (ſil-læb'ik), *a.* ſom hører til eller beſtaar af Stavelſer, ſylla-biſk, Stavelſe-.
Syl-lab'i-ca'tion (ſil-læb'i-kei'ſjøn), *n.* Deling i Stavelſer.
Syl'la-ble (ſil'lå-bl), *n.* Stavelſe; *fig.* Ord.
Syl'la-bub (ſil'lå-bøb), *n.* ſe Silla-bub.
Syl'la-bus (ſil'lå-bøs), *n.* Udtog, Overſigt, Kompendium.
Syl'lo-gism (ſil'lö-djism), *n.* T. Syllogisme, Slutningsrække.
Syl'lo-gist'ic (ſil'lö-djiſt'ik), *a.* ſyl-logiſtiſk, ſlutningsmæſſig.
Sylph (ſilf), *n.* Sylfe, Sylfide.
Syl'van (ſil'vən), *a.* ſkovagtig; *n.* Skovgud.

Sym'bol (sim'bøl), *n.* Symbol, Sindbillede, Tegn; Indbegreb, Symbolum; Trosbekjendelse.
Sym-bol'ic-al (sim-bgl'ik-ël), *a.* symbolsk, sindbilledlig, billedlig.
Sym-bol'ic-al-ly (sim-bgl'ik-ël-li), *ad.* se Symbolical.
Sym'bol-ize (sim'bøl-ais), *v.* fremstille symbolsk eller billedlig, symbolisere; have en vis Lighed, stemme overens, staa i en vis Forbindelse (med noget).
Sym-met'ric-al (sim-mët'rik-ël), *a.* symmetrisk.
Sym-met'ric-al-ly (sim-mët'rik-ël-li), *ad.* se Symmetrical.
Sym'me-try (sim'mi-tri), *n.* Symmetri, Ligemaal, rigtigt Forhold.
Sym'pa-thet'ic (sim'på-thët'ik), *a.* sympathetisk, medfølende, deltagende, medlidende; hemmelig virkende.
Sym'pa-thize (sim'på-thais), *v.* sympathisere, være medfølende, tage Del (i en Andens Følelser); stemme overens, passe.
Sym'pa-thy (sim'på-thi), *n.* Sympathi, Medfølelse; Medlidenhed; hemmelig Overensstemmelse og Vexelvirkning.
Sym-pho'ni-ous (sim-fō'ni-øs), *a.* samstemmende, harmonisk.
Sym'pho-ny (sim'fō-ni), *n.* Samklang, Harmoni; T. Symfoni (et Tonestykke for mange Instrumenter); Forspil eller Efterspil (til en Vokal-Komposition).
Symp'tom (simp'tøm), *n.* Symptom, Sygdomstegn; Tegn, Forbud.
Symp'tom-at'ic (simp'tøm-ët'ik), *a.* symptomatisk, henhørende til en Sygdoms Ytringer.
Syn-er'e-sis (sin-ër'i-sis), *n.* T. Synæresis (to Stavelsers Sammentrækning til een).
Syn'a-gogue (sin'å-gqg), *n.* jødisk Menigheds Forsamling; Synagoge (Jødeskole, jødisk Bedehus).
Syn'chro-nal (sin'krō-nël), *a.* samtidig, jævntidig, synkronistisk.
Syn-chron'ic-al (sin-krqn'ik-ël), se Synchronal.
Syn'chro-nism (sin'krō-nism), *n.* Samtidighed, Synkronisme.
Syn'chro-nous (sin'krō-nøs), *a.* samtidig.
Syn'chro-nize (sin'krō-nais), *v.* indtræffe eller være samtidig.
Syn'co-pate (sin'kō-pēt), *v.* forkorte; T. synkopere (Ord; Noder).
Syn'co-pa'tion (sin kō-pē'sjøn), *n.* T. Synkoperen.
Syn'co-pe (sin'kō-pi), *n.* Forkortelse (et Ords, i Midten); T. Synkope; Besvimelse, Daanelse, Afmagt; Synkoperen (Noders).
Syn'dic (sin'dik), *n.* Syndikus (Ordfører, Raadgiver, Sagfører; Byskriver).
Syn'di-cate (sin'di-kēt), *n.* Syndikat.
Syn-ec'do-che (sin-ëk'dō-ki), *n.* T. Synekdoche (egentlig: Medforstaaen, en rhetorisk Figur, hvorved en Del sættes for det Hele eller omvendt, f. Ex. Tag for Hus, Aar for en vis Del af Aaret, Dødelig for Menneske).
Syn'od (sin'qd), *n.* Synode, Kirkeforsamling, Kirkemøde.
Syn-od'ic (sin-qd'ik), **Syn-od'ic-al** (sin-qd'ik-ël), *a.* synodal, forhandlet i Kirkemøde; T. synodisk (Maaned, o: Tidsrummet fra en Nymaane til den anden).
Syn'o-nyme (sin'ō-nim), *n.* Synonym, enstydigt Ord.
Syn-on'y-mize (sin-qn'i-mais), *v.* forklare eller udtrykke ved Synonymer).
Syn-on'y-mous (sin-qn'i-møs), *a.* synonym, enstydig.
Syn-on'y-mous-ly (sin-qn'i-møs-li), *ad.* synonymisk.
Syn-on'y-my (sin-qn'i-mi), *n.* Synonymi, Enstydighed.
Syn-op'sis (sin-qp'sis), *n.* Oversigt, gjævnsidig Samling, Synopsis.
Syn-op'tic-al (sin-qp'tik-ël), *a.* synoptisk.

Syn-tact'ic-al (sin-tækt'ik-ĕl), *a.* syntaktisk.

Syn'tax (sin'tæks), *n.* Syntax, Sammenstilling, Ordføjning; Ordføjningslære.

Syn'the-sis (sin'thi-sis), *n.* T. Syntese, Sammenstilling, Sammenføjning, Forbindelse.

Syn-thet'ic (sin-thĕt'ik), } *a.*
Syn-thet'ic-al (sin-thĕt'ik-ĕl), }
syntetisk, sammenføjende.

Syn-thet'ic-al-ly (sin-thĕt'ik-ĕl-li), *ad.* paa en syntetisk Maade.

Syph'i-lis (sif'i-lis), *n.* Syfilis, venerisk Syge.

Syr'i-ac (sir'i-æk), *a.* syrisk; *n.* Syrisk, syrisk Sprog.

Sy-rin'ga (si-ring'gå), *n.* ægte Jasmin.

Syr'inge (sir'indsj), *n.* (egentlig: Rør), Sprøjte; *v.* sprøjte, indsprøjte, rense ved Indsprøjtning.

Sys'tem (sis'tĕm), *n.* System (sammensat ordnet Hele; ordnet Sammenstilling; Lærebygning; Sammenhæng).

Sys'tem-at'ic (sis'tĕm-mæt'ik), *a.* systematisk, regelmæssig, videnskabelig.

Sys'tem at'ic-al-ly (sis'tĕm-mæt'ik-ĕl-li), *ad.* systematisk, paa en ordnet eller regelmæssig Maade.

Sys'tem-a-tize (sis'tĕm-å-tais), *v.* systematisere, ordne systematisk, bringe i videnskabelig Sammenhæng.

Sys'tem-a-tiz'er (sis'tĕm-å-tais'ør), *n.* Systematiker.

Sys'to-le (sis'tö-li), *n.* T. Systole (Hjærtets Sammentrækning; en lang Stavelses Sammentrækning eller korte Udtale).

T.

Tab'ard (tæb'ĕrd), *n.* Vaabenkappe, Vaabenkjortel, en Herolds Kappe (uden Ærmer).

Tab'by (tæb'bi), *a.* stribet, vatret, spættet; *n.* Tobin (et Slags vatret Silketøj); en Blanding af Kalk og Sten; gammel snakkevorn Kone eller Jomfru; vatret eller stribet Kat; *v.* vatre.

Tab'er-na-cle (tæb'ør-nå-kl), *n.* Tabernakel; helligt Sted, Paulun; Aflukke i Alteret (til Monstransen); Fordybning i Muren, Niche (til et Helgenbillede); *v.* bo; gjemme, bevare (paa et helligt Sted).

Tab'id (tæb'id), *a.* udtæret, svindsotig.

Tab'la-ture (tæb'lå-tjur), *n.* Maleri paa Vægge eller Lofter; T. Tabulatur (Tonernes Betegnelse ved Bogstaver; Hjerneskallens Deling).

Ta'ble (tei'bl), *n.* Tavle, Plade; Bord (*fig.* om Maden eller Beværtningen; og om Bordselskabet), Tafel; en Flade hvorpaa noget er malet eller fremstillet, Maleri; Tabel; Fortegnelse, Register; *pl.* et Slags Brætspil, Tavl; *v.* være i Kost, have Kost, spise: forestille (som ved Maleri), afbilde.

Ta'ble-cloth (tei'bl-klath), *n.* Bordduk.

Ta'ble-land (tei'bl-lænd), *n.* Højslette (med stejle Skrænter paa alle Sider).

Ta'ble-lin'en (tei'bl-lin'ĕn), *n.* Bordlinned, Dækketøj.

Ta'ble-spoon (tei'bl-spun), *n.* Spiseske.

Tab'let (tæb'lĕt), *n.* liden Flade; Tavle (hvorpaa der er skrevet eller malet); et Lægemiddel i Form af en firkantet Kage.

Ta-boo' (tå-bu'), *n.* (paa Sydhavs-Øerne: noget Helligt, som ikke maa røres); Forbud; *v.* forbyde Brugen af, forbyde.

Ta'bor (tei'bør), *n.* Haandtromme, Tamburin; *v.* spille paa Tamburin; tromme, slaa.

Tab'o-ret (tæb'ö-rĕt), *n.* Tamburin, liden Haandtromme.

Tab'ret (tæb'rĕt), se Taboret.
Tab'u-lar (tæb'jü-lør), *a.* tavlet; tærningbannet; tabellarisk.
Tac'it (tæs'it), *a.* stiltiende, taus.
Tac'it-ly (tæs'it-li), *ad.* paa en taus eller stiltiende Maade.
Tac'i-turn (tæs'i-tørn), *a.* taus, ordknap, lidet talende.
Tac'i-tur'ni-ty (tæs'i-tør'ni-ti), *n.* Taushed, Ordknaphed.
Tack (tæk), *n.* fremmed Lugt (f. Ex. naar en Tønde lugter sur, muggen eller deslige).
Tack (tæk), *n.* liden Søm; Stift, Dop; S. T. Hals (et Tøug i et Sejl); Stjert (i et Flag); et Skibs Løb med Hensyn til Sejlenes Stilling, Slag; *v.* fæste løselig, hæfte med Stifter eller smaa Søm; stikke sammen, hæfte (med Sting); *fig.* forbinde, sammenflikke; S. T. stagvende.
Tack (tæk), *n.* Østehæk.
Tack'le (tæk'l), *n.* Takkel, Skibstougværk; Takkelads; Tallie (som løber i en Blok); Vaaben, Redskaber *pl.* (til Jagt, Fiskeri, Skydning osv.); Klæder *pl.*
Tack'ling (tæk'ling), *n.* Takkel, Tougværk, Takkelads; Redskaber *pl.*
Tact (tækt), *n.* Følelse; fin Følelse, rigtig Sans, rigtigt Greb, Takt (for noget).
Tac'tic-al (tæk'tik-ĕl), *a.* T. som hører til Taktiken, taktisk (jvf. Tactics).
Tac-ti'cian (tæk-tisj'ĕn), *n.* Taktiker; fiffig, intrigant Person.
Tac'tics (tæk'tiks), *n. pl.* T. Taktik, Krigsvaaben-Kunst, Krigskunst; (til Søs) Evolutioner *pl.*, Søtaktik.
Tac'tile (tæk'til), *a.* følelig, som kan fornemmes.
Tact'u-al (tækt'jü-ĕl), *a.* som hører til Følelsen, Følelses-.
Tad'pole (tæd'pōl), *n.* Haletudse; (amerikansk) Beboer af Mississippi.
Taff'rail (tæf'reil), *n.* S. T. Hakkebræt (den øverste Del af et Skibs Spejl).
Taf'fe-ta (tæf'fi-tâ), } *n.* Taft.
Taf'fe-ty (tæf'fi-ti), }
Taf'fy (tæf'fi), *n.* et Slags Kandis af Sirup.
Tag (tæg), *n.* Dop, Stift (paa Enden af et Snørebaand eller en Snor); noget som er vedhæftet, liden Strimmel; Stikord; Tagfat (en Leg); *fig.* simpel, foragtelig Person eller Ting; Skuespiller; Gjøgler; *v.* doppe, forsyne med Dop eller Stift; vedhæfte, vedhænge; hænge efter.
Tag (tæg), *n.* ungt Faar, etaarigt Lam.
Tail (teil), *n.* Hale; Stjert; Bagdel; Ende; Rakle; Hestehale (tyrkisk Æresstegn); Pisk (i Nakken); *pl.* Kjole med Skjøder, Spidskjole; T. Begyndelse af en Løbegrav; det Sted, hvor Udgravningen begynder); Plat; S. T. Stjert (kort Stykke Toug); Ende (det sidste af en Storm).
Tail (teil), *n.* Stamgods, Fideikommis.
Tai'lor (tei'lør), *n.* Skrædder; *v.* arbejde som Skrædder.
Tai'lor-ess (tei'lør-ĕs), *n.* Dame-Skrædderinde.
Tai'lor-ing (tei'lør-ing), *n.* Skrædderhaandværk, Skrædderprofession.
Taint (teint), *v.* plette, besudle; smitte, besmitte; fordærve; fordærves; blive smittet; *n.* Plet (ogsaa *fig.* Skamplet); Smitte; Besmittelse; Fordærvelse, fordærvet Tilstand.
Take (teik), *v.* [*imp.* TOOK; *p. p.* TAKEN] tage; gribe, fatte; fange; overfalde; indtage; betage: optage; antage; tage og bringe, besørge; blive optaget eller antaget, finde Bifald, gjøre Lykke, behage; gjøre Virkning; hæfte, tage fat; *n.* Dræt, Fangst (hos Fiskere).
Tak'ing (teik'ing), *a.* indtagende, behagelig; *n.* Tagen, det at være betagen, Forlegenhed, Bestyrtelse, Betryk.
Talc (tælk), *n.* Talk, Talkjord, Talksten.

Tale (teil), *n.* Tælling, Tal, Regning; Beretning, Efterretning; Fortælling, Historie, Eventyr; *v.* fortælle Historier.

Tale'-bear-er (teil'bær-ør), *n.* Sladderhank, Øretuder, Sladdermund.

Tal'ent (tæl'ənt), *n.* Talent (en Vægt og Pengesum hos de Gamle); *fig.* Pund, Talent, Naturgave, Anlæg *pl.*

Tal'ent-ed (tæl'ənt-əd), *a.* talentfuld, begavet.

Tal'is-man (tæl'is-mən), *n.* Talisman, Tryllemiddel

Tal'is-man'ic (tæl'is-mən'ik), *a.* magisk.

Talk (tɑk), *v.* tale (i Samtale); snakke, prate, sludre; fortælle eller tale (om of); *n.* Tale, mundtlig Samtale; Rygte; Gjenstand for Tale.

Talk'a-tive (tɑk'ə-tiv), *a.* snaksom, snakkesalig, sluddervorn.

Talk'er (tɑk'ør), *n.* En som taler eller snakker; Sluddermund; Praler.

Talk'ing (tɑk'ing), *a.* snaksom, snakkesyg; *n.* det at tale sammen.

Tall (tɑl), *a.* høj (af Vækst), lang; *fig.* overdreven, pralende, højtravende, højtflyvende (om Samtale, ligesom loud bruges om Klædedragt og Udseende).

Tall'ness (tɑl'nəs), *n.* Højde.

Tal'low (tæl'lö), *n.* Tælle eller Talg; *v.* smøre med Tælle.

Tal'low-chan'dler (tæl'lö-tjæn'dlør), *n.* Lysestøber.

Tal'ly (tæl'li), *n.* Tallie eller Talliepind, Karvestok; *fig.* ensartet Stykke, tilsvarende Halvdel; Sidestykke; fem Dusin Knipper (Hviderøer); (amerikansk ved Optælling af Valgstemmer som noteres med 4 Streger og 1 Tværstreg) Tværstreg-o: 5 Stemmer; *v.* karve, skjære Mærker i; passe, tilpasse; være tilsvarende, passe sammen.

Tal'ly-man (tæl'li-mən), *n.* En som holder en Karvestok eller Regning; En som sælger paa Kredit mod ugentlig Afbetaling; En som udlejer Klæder til Skjøger.

Tal'mud (tæl'mød), *n.* Talmud (de nyere Jøders gejstlige og verdslige Lovbog, en Forklaring og Udvidelse af den mosaiske Lov).

Tal'on (tæl'ən), *n.* Klo (en Rovfugls); hul Karnis.

Tam'a-ble (teim'ə-bl), *a.* som kan tæmmes, tæmmelig.

Tam'a-rind (tæm'ə-rind), *n.* Tamarinde.

Tam'a-risk (tæm'ə-risk), *n.* Tamarisk (Plante).

Tam'bour (tæm'bür), *n.* Tamburin (Haandtromme; Syramme); Tamburin-Broderi; T. Tambour (en Befæstning af Palisader med Skydehuller); isoleret Traverse eller Tværskanse; et Brædeskur med Døre (indenfor en Kirkedør); en afrundet Sten eller en Række Stene (i et Søjleskaft); *v.* tamburere.

Tam'bou-rine' (tæm'bü-rin'), *n.* Tamburin, Haandtromme.

Tame (teim), *a.* tam; nedslagen, modfalden, modløs; aandløs, mat, flau; *v.* tæmme, gjøre tam; undertvinge, undertrykke.

Tame'ly (teim'li), *ad.* tamt; ikke vildt, rolig, ligegyldig; ydmygt; modløst.

Tame'ness (teim'nəs), *n.* Tamhed; Modløshed; Aandløshed, Mathed.

Tam'my (tæm'mi), *n.* Tamis (et Slags tyndt uldent Tøj); Haarsi.

Tam'per (tæm'pør), *v.* prøve, gjøre Forsøg (med Ens Sindsstemning, Villie, Legeme eller Konstitution); indlade sig, give sig af (med); underhandle hemmelig, arbejde underhaanden.

Tam'pi-on (tæm'pi-ən), *n.* Prop; T. Tampon, Kanonprop; Trænagle, Balde (hos Kobbertrykkere).

Tan (tæn), *n.* Egebark (beredt til Garvning), Garverbark; *v.* garve,

gjøre brun; gjøre solbrændt; *fig.* garve (Ens) Skind, prygle.

Tan'dem (tæn'dĕm), *ad.* enkelt, een foran den anden (om Heste); *n.* Tandem (en tohjulet Chaise med to Heste, den ene foran den anden).

Tang (tæng), *n.* Tang (Havgræs).

Tang (tæng), *n.* stærk Smag, Eftersmag; Smag; noget som giver Eftersmag; *fig.* noget som efterlader Svie, Braad.

Tang (tæng), *n.* den Del af en Kniv, Gaffel, Fil eller deslige som gaar op i Skaftet, Torn (i et Spænde).

Tan'gen-cy (tæn'djĕn-si), *n.* Berørelse.

Tan'gent (tæn'djĕnt), *n.* T. Tangent (i Geometri); *fig.* let Berørelse i Forbigaaende, Fart, Hurtighed.

Tan'gi-bil'i-ty (tæn'dji-bil'i-ti), *n.* Følelighed.

Tan'gi-ble (tæn'dji-bl), *a.* følelig; haandgribelig.

Tan'gle (tæng'gl), *v.* forvikle, sammenslynge, indvikle; besnære, hilde; være indviklet; *n.* Forvikling, Knude; Forvirring; Tang (se Tang).

Tank (tængk), *n.* stor Cisterne, Vandgrube, Dam; Jern-Vandkasse; Beholder.

Tank'ard (tængk'ĕrd), *n.* Drikkekar med Laag, Kande, Krus.

Tan'ner (tæn'nør), *n.* Garver.

Tan'ner-y (tæn'nør-i), *n.* Garveri (Stedet).

Tan'nin (tæn'nin), *n.* T. Garvestof.

Tan'sy (tæn'si), *n.* Regnfang; Regnfang-Kage (hvori Regnfang var en Ingrediens).

Tan'ta-lism (tæn'tå-lism), *n.* Tantalus-Strcf, Helvedkval.

Tan'ta-lize (tæn'tå-lais), *v.* tantalisere, pine ved at vække og da idelig skuffe Ens Forhaabninger, drille.

Tan'ta-mount (tæn'tå-maunt), *a.* af samme Værdi eller Betydning, ligegjeldende, det samme.

Tan'-yard (tæn'järd), *n.* Garvergaard, Garveri.

Tap (tæp), *v.* pikke, banke eller slaa (med lette Slag), give et lidet Rap; *n.* lidet Rap, lidet Slag.

Tap (tæp), *n.* Tap, Tøndetap; Ølskjenk, Skjenkestue; *v.* sætte Tap i, stikke an; aftappe.

Tape (teip), *n.* Bændel; Brændevin.

Ta'per (tei'pør), *n.* Voxlys, Voxstabel; lidet tændt Lys; *a.* som gradvis bliver smalere eller tyndere, gradvis aftagende i Tykkelse, kegleformig, tilspidset, smukt formet, fin (om Fingre); *fig.* tynd, knap, trang; *v.* blive gradvis smalere, aftage i Tykkelse; gjøre tyndere mod Enden; oplyse med Voxlys; komme til kort, tabe efter Haanden; *fig.* aftage, svinde.

Tap'es-try (tæp'ĕs-tri), *n.* Tapet, Væggebetræk (med indvævede Figurer eller Billeder), Gobelins *pl.*; figureret Tæppe; *v.* pryde med Tapeter, tapetsere.

Tape'-worm (teip'wørm), *n.* Bændelorm.

Tap'i-o'ca (tæp'i-ō'kå), *n.* Tapioka (o: et fint klæbrigt Melstof af Knolderne af Kassava).

Tap'-house (tæp'haus), *n.* Ølhus, Ølskjenk.

Tap'-root (tæp'rut), *n.* Pælerod.

Tap'ster (tæp'stør), *n.* Opvarter i et Ølhus, Kjelderssvend.

Tar (tär), *n.* Tjære; *fig.* Matros; *v.* tjære.

Ta-ran'tu-la (tå-rän'tjü-lå), *n.* Tarantel.

Tar'di-ly (tär'di-li), *ad.* sent, langsomt.

Tar'di-ness (tär'di-nĕs), *n.* Langsomhed, Sendrægtighed, Ladhed.

Tar'dy (tär'di), *a.* langsom; sendrægtig, sen, lad; uvillig, træg.

Tare (tär), *n.* Vikke; Fladbælle (Plante); Klinte.

Tare (tär), *n.* T. Tara (Afdrag i Vægt for Indpakning).

Tar'get (tär'gĕt), *n.* et Slags Skjold (som gjordes af Læder og brugtes meget blandt Skotterne); Skydeskive.

Tar'iff (tær'if), *n.* Tarif, Toldtarif, Toldrulle.

Tarn (tärn), *n.* liden Bjergsø; Sump, Mose.

Tar'nish (tär'nisj), *v.* berøve Glansen, smudse, besudle, fordunkle; tabe Glansen, anløbe.

Tar-pau'lin (tär-på'lin), *n.* tjæret Presenning; tjæret Matroshat; *fig.* Matros.

Tar'ry (tær'ri), *v.* tøve, dvæle, bie; nøle; vente paa, oppebie.

Tar'ry (tär'ri), *a.* tjæret; som bestaar af Tjære; som ligner Tjære.

Tart (tärt), *n.* Tærte.

Tart (tärt), *a.* sur; *fig.* skarp, bitter, bidende; streng.

Tar'tan (tär'tën), *n.* Tartan (et skotsk tærnet Uldtøj); Tartane (et aabent Fartøj som bruges i Middelhavet).

Tar'tar (tär'tër), *n.* Tartar; fæl Krabat, Grobian.

Tar'tar (tär'tër), *n.* Vinsten.

Tar-ta're-an (tër-tei'ri-ën), *a.* Helvedes-, Helved-.

Tar-ta're-ous (tër-tei'ri-øs), se Tartarean.

Tar-tar'ic (tër-tær'ik), *a.* Vinstens-, vinstensur.

Tar'tar-ize (tär'tër-ais), *v.* rense med Vinsten, tartarisere.

Tar'tar-ous (tär'tër-øs), *a.* vinstenagtig; af Vinsten.

Tart'ish (tärt'isj), *a.* syrlig, noget sur.

Tart'ly (tärt'li), *ad.* surt, skarpt; bittert.

Tart'ness (tärt'nës), *n.* Surhed, Syrlighed; *fig.* Bitterhed, det Bidende. Barskhed.

Tar'-wa-ter (tär'wå-tør), *n.* Tjærevand.

Task (täsk), *n.* foresat eller paalagt Arbejde (især noget der skal studeres), Lekser *pl.*, Dagsarbejde; Forretning, Beskjæftigelse, Sysel; *v.* paalægge (som Arbejde), beskjæftige, sysselsætte; betynge, besvære.

Task'-mas'ter (täsk'mås'tør), *n.* En som paalægger Arbejde, Mester; Plage-Foged, Tugtemester.

Tas'sel (tæs'l), *n.* Kvast, Dusk; Baandmærke (fæstet til en Bog).

Tast'a-ble (teist'å-bl), *a.* smagelig, som kan smages; velsmagende.

Taste (teist), *v.* smage (ogsaa *fig.*); forsøge, prøve; mærke, føle; nyde; have Smag; prøve Smagen (af noget); nyde sparsomt; *n.* Smag (ogsaa *fig.*).

Taste'ful (teist'ful), *a.* velsmagende; *fig.* smagfuld.

Taste'ful-ly (teist'ful-li), *ad.* se Tasteful.

Taste'less (teist'lës), *a.* uden Smag (som ikke kan smage; som ikke kan smages); *fig.* smagløs.

Tast'i-ly (teist'i-li), *ad.* se Tasty.

Tast'y (teist'i), *a.* smagfuld, med Smag (kun *fig.*).

Tat'ter (tæt'tør), *v.* rive i Laser, rive itu; *n.* Las, Pjalt.

Tat'ter-de-mal'ion (tæt'tør-di-mæl'jøn), *n.* laset eller pjaltet Person.

Tat'tle (tæt'tl), *v.* sludre, sladre, prate, lade Munden løbe, pjatte; snakke, fortælle Historier; *n.* Snak, Sladder.

Tat'tler (tæt'tlør), *n.* Sluddermund, Sladdertaske.

Tat-too' (tæt-tu'), *n.* Tappenstreg; *v.* tromme med Fingrene eller Fødderne.

Tat-too' (tæt-tu'), *n.* (i Ostindien) liden Hest, Pony.

Tat-too' (tæt-tu'), *v.* tattovere, tatuere; *n.* Tattovering.

Taught (tåt), undervist, undervist, *imp.* & *p. p.* af Teach; *a.* S. T. tøt, stiv, stram.

Taunt (tånt), *v.* haane, forhaane, spotte, skose; *n.* Haan, Spot, Stikleri.

Tau'rus (tå'røs), *n.* T. Tyren (Stjernebillede).

Taut (tåt), *a.* tot, stiv, stram.

Tau'to-log'ic-al (tå'tö-lådj'ik-ël), *a.*

tautologisk, ensbetydende, som siger et og det samme.

Tau-tol'o-gist (tɑ-tɑl'ö-djist), *n.* En som gjør Gjentagelser.

Tau-tol'o-gy (tɑ-tɑl'ö-dji), *n.* Tautologi, Gjentagelse af det allerede Sagte.

Tav'ern (tæv'örn), *n.* Vinhus (som tillige er Bevertningssted); simplere Hotel; (amerikansk) Gjestgivergaard, Hotel.

Tav'ern-keep-er (tæv'örn-kip-ör), *n.* Vinhus-Vert.

Taw (tɑ), *v.* hvidgarve.

Taw (tɑ), *n.* største eller vigtigste Marmorkugle (af de Smaakugler, marbles, som Børn lege med); et Spil med smaa Marmorkugler.

Taw'dri-ly (tɑ'dri-li), *ad.* se Taw-dry.

Taw'dri-ness (tɑ'dri-nes), *n.* smagløs Pragt, Flitterstads.

Taw'dry (tɑ'dri), *a.* Flitter-, sprag-let, broget, smagløst pyntet.

Taw'ny (tɑ'ni), *a.* brun, solbrændt; gulagtig, gulbrun.

Tax (tæks), *n.* Paalæg, Skat, Afgift; Beskyldning, Dadel; *v.* paalægge Skat eller Afgift, beskatte; *fig.* be-skylde (for, of, for, with), dadle, lægge til Last; opbyde, udkræve (An-strengelse, Snildhed), anspænde.

Tax'a-ble (tæks'å-bl), *a.* som kan paalægges Afgift, skattepligtig.

Tax-a'tion (tæks-e'sjön), *n.* Beskat-ning; Paalæg, Afgift, Skat.

Tax'i-der'my (tæks'i-dör mi), *n.* den Kunst at udstoppe Dyr, Taxidermi.

Tea (ti), *n.* Te; Tevand; *v.* drike Te, traktere med Te.

Teach (titsj), *v.* lære (fra sig), un-dervise; meddele; give Undervisning, informere.

Teach'a-ble (titsj'å-bl), *a.* som kan modtage Undervisning; lærvillig.

Teach'a-ble-ness (titsj'å-bl-nes), *n.* Modtagelighed for Undervisning; Lærvillighed.

Teach'er (titsj'ör), *n.* Lærer, Lærer-inde.

Tea'-cup (ti'köp), *n.* Tekop.

Teak (tik), *n.* Teaktræ, indisk Eg.

Teal (til), *n.* Krik-And.

Team (tim), *n.* Spænd (to eller flere Heste Oxer eller andre Trækdyr spændte for en Vogn); Række, Flok (forbidragende Dyr); Antal eller Hold (Personer ved et Foretagende eller en Øvelse), Parti.

Team'ster (tim'stör), *n.* En som kjører et Spænd, Fragtkusk; En som hører til et Hold (Personer).

Tea'-pot (ti'pɑt); *n.* Tepotte.

Tear (tir), *n.* Taare.

Tear (tær), *v.* [*imp.* TORE; *p. p.* TORN] rive; sønderrive; adsplitte; bortrive; kradse; rase; *n.* Rift, Revne; heftig Bevægelse.

Tear'ful (tir'ful), *a.* taarefuld, græ-dende.

Tear'less (tir'les), *a.* taareløs.

Tease (tis), *v.* pille, rede, karte (Uld eller Hør); kradse (Luen paa Klæde); *fig.* tirre, drille, plage.

Tea'sel (ti'sl), *n.* Kartebolle, Karte-tidsel; *v.* affkjære og samle Kartebol-ler; kradse Luen med Karteboller.

Teas'er (tis'ör), *n.* Driller, Plage-aand.

Tea'-spoon (ti'spun), *n.* Teske.

Teat (tit), *n.* Brystvorte, Patte.

Tech'nic-al (tek'nik-el), *a.* teknisk, kunstmæssig.

Tech'ni-cal'i-ty (tek'ni-kæl'i-ti), *n.* Teknik.

Tech'nic-al-ly (tek'nik-el-li), *ad.* paa kunstfærdig Maade.

Tech'nics (tek'niks), *n. pl.* Teknik.

Tech-nol'o-gy (tek-nɑl'ö-dji), *n.* Tek-nologi, Lære om Kunster og Haand-værker.

Tech'y (tetsj'i), *a.* pirrelig, gnaven, vranten, vrippen.

Tec-ton'ic (tek-tɑn'ik), *a.* som hører til Bygningskunsten, Bygnings-.

Ted'der (ted'dör), *n.* Tøjr; *fig.* Skranke, Spillerum; *v.* tøjre.

Te De'um (ti-di'öm), *n.* Tedeum; Lovsang.

Te'di-ous (tī'dĭ-ŭs eller tĭd'jŭs), *a.* kjedsommelig, trættende, besværlig; kjedelig; langtrukken; langsom.

Te'di-ous-ness (tī'dĭ-ŭs-nĕs eller tĭd'jŭs-nĕs), *n.* Kjedsomhed, det Trættende; Vidløftighed, Langsomhed.

Te'di-um (tī'dĭ-ŭm), *n.* Kjedsomhed, Lede.

Teem (tīm), *v.* føde Unger, yngle; være svanger, være drægtig (om Dyr); være fuld (af, with); føde, frembringe; tømme, udøse, skjenke; *n.* Afkom, Yngel.

Teens (tīns), *n. pl.* Aarene fra 13 til 19 (af Ens Alder), eller imellem 12 og 20.

Teeth (tĭth), *n. pl.* (se Tooth) Tænder *pl.*

Tee-to'tal-ism (tī-tō'tĕl-ĭsm), *n.* Total-Afholdenhed.

Tee-to'tum (tī-tō'tŭm), *n.* Snurre (Legetøj).

Teg'u-lar (tĕg'jŭ-lẽr), *a.* som hører til Bedækning eller Tagsten; som ligner Tagsten.

Teg'u-ment (tĕg'jŭ-mĕnt), *n.* T. Bedækning, Tektur.

Tel'e-gram (tĕl'ĭ-grăm), *n.* Telegram, telegrafisk Underretning.

Tel'e-graph (tĕl'ĭ-grăf), *n.* Telegraf; *v.* telegrafere.

Tel'e-graph'ic (tĕl'ĭ-grăf'ĭk), *a.* telegrafisk.

Tel'e-phone (tĕl'ĭ-fōn), *n.* Telefon; *v.* telefonere.

Tel'e-scope (tĕl'ĭ-skōp), *n.* Teleskop; Kikkert.

Tel'e-scop'ic (tĕl'ĭ-skŏp'ĭk), **Tel'e-scop'ic-al** (tĕl ĭ-skŏp'ĭk-ĕl), *a.* teleskopisk.

Tell (tĕl), *v.* [*imp.* & *p. p.* TOLD] tælle; fortælle; forkynde; sige; gjøre sin Virkning, gjøre Indtryk.

Tell'er (tĕl'ẽr), *n.* Fortæller; En som tæller, Kasserer (i Skatkammeret eller ved en Bank); En som tæller Stemmerne ved et Valg.

Tell'-tale (tĕl'tēl), *n.* Øretuder, Sladderhank, En som løber med Sladder; S. T. Axiometer; Sladderkompas; *a.* sladderagtig, bagtalersk; S. T. varskoende.

Te-mer'i-ty (tĭ-mĕr'ĭ-tĭ), *n.* Forvovenhed, Dumdristighed, Ubetænksomhed.

Tem'per (tĕm'pẽr), *v.* temperere, formilde, dæmpe; blande behørig; blande, sammensætte; passe, lempe, rette; stemme; hærde (Metal); styre, beherske; *n.* Middelvej, Lemfældighed; behørig Blanding; Legems- og Sindsbeskaffenhed, Natur, Sindelag, Sind, Gemyt; Sindsstemning; Stemning; rolig Sindsforfatning, Fatning; godt Humør; Heftighed; Hærdning.

Tem'per-a-ment (tĕm'pẽr-ă-mĕnt), *n.* Temperament; T. Temperatur (i Musik).

Tem'per-ance (tĕm'pẽr-ĕns), *n.* Maadehold; Rolighed, Sindsro.

Tem'per-ate (tĕm'pẽr-ĕt), *a.* temperert; rolig; maadeholden.

Tem'per-ate-ly (tĕm'pẽr-ĕt-lĭ), *ad.* se Temperate.

Tem'per-a-ture (tĕm'pẽr-ă-tjŭr), *n.* Temperatur; behørig Blanding, Mildhed, Rolighed.

Tem'pest (tĕm'pĕst), *n.* voldsom Storm.

Tem-pest'u-ous (tĕm-pĕst'jŭ-ŭs), *a.* stormfuld, stormende, urolig.

Tem-pest'u-ous-ly (tĕm-pĕst'jŭ-ŭs-lĭ), *ad.* paa en stormende Maade.

Tem'plar (tĕm'plẽr), *n.* Tempelherre, Tempelridder.

Tem'ple (tĕm'pl), *n.* Tempel; Tinding.

Tem'plet (tĕm'plĕt), *n.* T. Murlægte; Skabelon.

Tem'po-ral (tĕm'pŏ-rĕl), *a.* timelig; verdslig; som hører til Tindingerne.

Tem'po-ral'i-ty (tĕm'pŏ-rĕl'ĭ-tĭ), *n.* verdslige Ejendomme og Fordele, det Timelige eller Verdslige, Temporalier *pl.* (Biskoppernes).

Tem'po-ral-ly (tĕm'pŏ-rĕl-lĭ), *ad.* forgjængeligen, verdsligen.
Tem'po-ra-ri-ly (tĕm'pŏ-rā-rĭ-lĭ), *ad.* kun for en Tid.
Tem'po-ra-ry (tĕm'pŏ-rā-rĭ), *a.* som kun er for en bestemt Tid, midlertidig, temporær.
Tem'po-rize (tĕm'pŏ-rais), *v.* forhale Tiden, tøve, se Tiden an; rette sig efter Tiden og Omstændighederne.
Tem'po-riz'er (tĕm'pŏ-rais'ør), *n.* En som retter sig efter Tidsomstændighederne, Vendekaabe.
Tempt (tĕmpt), *v.* prøve, sætte paa Prøve; friste, forlede, lokke til Ondt, forføre.
Temp-tat'ing (tĕmp-teit'ing), *a.* tillokkende, fristende.
Temp-ta'tion (tĕmp-tei'sjøn), *n.* Fristelse, Forførelse.
Tempt'er (tĕmpt'ør), *n.* Frister, Forfører.
Tempt'ing (tĕmpt'ing), *a.* forførisk, tillokkende, fristende.
Ten (tĕn), *a.* ti; *n.* Tier.
Ten'a-ble (tĕn'å-bl), *a.* som kan holde sig eller forsvares, holdbar.
Te-na'cious (tĭ-nei'sjøs), *a.* som holder fast, fastholdende; vedhængende; stærk, sikker, tro (om Hukommelsen); klæbrig; sejg; haardnakket; paaholden, knap, karrig.
Te-na'cious-ly (tĭ-nei'sjøs-lĭ), *ad.* se Tenacious
Te-nac'i-ty (tĭ-næs'ĭ-tĭ), *n.* Vedhængenhed; Haardnakkethed, Paastaaelighed; Klæbrighed; Sejghed.
Ten'an-cy (tĕn'ĕn-sĭ), *n.* Besiddelse (bestandig eller til en vis Tid), Forpagtning.
Ten'ant (tĕn'ĕnt), *n.* Besidder; Brughaver, Forpagter, Lejer; Beboer; *v.* forpagte, tage i Forpagtning.
Ten'ant-a-ble (tĕn'ĕnt-å-bl), *a.* som kan forpagtes eller lejes; beboelig.
Ten'ant-ry (tĕn'ĕnt-rĭ), *n.* samtlige Forpagtere *pl.* (paa et Gods).
Tend (tĕnd), *v.* have en vis Retning (om Sindet), have til Hensigt, sigte (til), være stilet eller rettet, tjene (til); opvarte; passe, pleje, vogte; ledsage, følge; S. T. svinge med Skibet (ved Strømkæntring).
Tend'en-cy (tĕnd'ĕn-sĭ), *n.* Retning, Tendens; Tilbøjelighed, Hang, Drift.
Tend'er (tĕnd'ør), *v.* fremrække, tilbyde, foreslaa (til Antagelse); fremstille, vise; sætte Pris paa, skatte, vurdere, vise Godhed, lide; tage Vare paa; *n.* Tilbud, Forslag.
Ten'der (tĕn'dør), *a.* blød, mør; øm (ogsaa *fig.*); ømsindet, kvindagtig, kjælen; ung, spæd, svag, fin; ømfølende, følsom; medlidende; mild, lemfældig; som har Omsorg, omhyggelig (for, of); elsket, dyrebar.
Tend'er (tĕnd'ør), *n.* Tender (et mindre Skib, som følger med et eller flere større Krigsskibe; Kulkarre ved en Dampvogn).
Ten'der-loin (tĕn'dør-løin). *n.* Mørbrad.
Ten'der-ly (tĕn'dør-lĭ), *ad.* se Tender, *a.*
Ten'der-ness (tĕn'dør-nĕs), *n.* Blødhed, Mørhed; Følsomhed; Finhed, Svaghed; Ømhed (*fig.*); Omhyggelighed.
Ten'di-nous (tĕn'dĭ-nøs), *a.* senefuld.
Ten'don (tĕn'døn), *n.* Sene.
Ten'dril (tĕn'drĭl), *n.* Ranke, Slyngtraad (paa klatrende Planter).
Ten'e-ment (tĕn'ĭ-mĕnt), *n.* Bygning til Beboelse, Beboelseslejlighed; Forpagtergaard, forpagtet Jord; Arvefæstegaard; T. enhver bestandig Besiddelse (Landejendom, Hus, Rettighed, Titel osv.).
Ten'et (tĕn'ĕt), *n.* Læresætning, Lære, Grundsætning, Trossætning.
Ten'fold (tĕn'fōld), *a.* tifold.
Ten'nis (tĕn'nĭs), *n.* et Slags Boldspil, i hvilket Bolden holdes i bestandig Bevægelse ved Raketter eller Boldtræer.
Ten'on (tĕn'øn), *n.* Tap eller Ende

(af et Stykke Træ eller Tømmer, som skal sinkes eller fældes i et andet, hvori et Hul gjøres dertil).

Ten'or (ten'ør), *n.* Holdelse, Gang, Løb (hvori noget holdes); Maade; Beskaffenhed, Væsen; Indhold; T. Tenor, Tenorstemme; Bratsch.

Tense (tens), *n.* T. Tid, Tidsform, Tempus.

Tense (tens), *a.* spændt, stram.

Tense'ness (tens'nes), *n.* Spænding, Stramhed.

Ten'sion (ten'sjøn), *n.* Spænding, Stramning.

Tent (tent), *n.* Telt; Paulun, Bolig; T. Linnedskav eller Charpi (som stoppes i et Saar for at holde det aabent); Folie (under Taffelstene); *v.* bo eller ligge under Telt; holde aaben med Charpi.

Tent (tent), *n.* Sonde; *v.* sondere; udforske, prøve.

Ten'ta-cles (ten'tå-kls), *n. pl.* Føletraade; Fangearme *pl.*

Ten'ta-tive (ten'tå-tiv), *a.* prøvende; *n.* Forsøg.

Tent'ed (tent'ed), *a.* teltet, dækket med Telt; forsynet med Telte.

Ten'ter (ten'tør), *n.* Krog eller Hage (hvorved Klæde, Læder osv. udspændes paa en Ramme); Klæderamme; *v.* udspænde paa Kroge; lade sig udspænde.

Tenth (tenth), *a.* tiende; *n.* Tiendedel; Tiende.

Tenth'ly (tenth'li), *ad.* for det tiende.

Te-nu'i-ty (ti-nju'i-ti), *n.* Tyndhed; Finhed.

Ten'u-ous (ten'jü-øs), *a.* tynd; fin; ringe (ikke rigelig).

Ten'ure (ten'jür), *n.* den Maade og de Betingelser, hvorpaa et Len eller en Forpagtning besiddes, Lensbesiddelse, Forpagtning. (Da Ordet har en meget udstrakt Betydning, bestemmes det nøjere ved andre tilføjede Ord; jvf. Tenant); *fig.* Besiddelse, det at beholde eller have.

Tep'e-fac'tion (tep'i-fæk'sjøn), *n.* middelmaadig Opvarmning.

Tep'id (tep'id), *a.* lunken.

Te'por (ti'pør), *n.* Lunkenhed, middelmaadig Varme.

Ter'e-binth (ter'i-binth), *n.* Terpentintræ.

Ter'gi-ver-sa'tion (tør'dji-vør-sei'sjøn), *n.* Udflugt, Undvigen; Foranderlighed, Vankelmodighed.

Term (tørm), *n.* Grænse; vis fastsat Tid, Tidsrum, Tidspunkt, Frist, Termin; Udtryk, Ord; Betingelse, Vilkaar; T. Rettens Sessions-Tid, den Tid Retterne holdes; Forelæsnings-Tid (ved Universiteterne); Led (i en Proportion); Sætning, Terminus (i en Slutning); S. T. Billedhuggerarbejde (paa Siderne af Hakkebrættet); *v.* benævne, kalde.

Ter'ma-gan-cy (tør'må-gën-si), *n.* Heftighed, Voldsomhed; Trættesyge.

Ter'ma-gant (tør'må-gënt), *a.* heftig, larmende, trættekjær; *n.* støjende, trættekjær Kvinde, Skjendegjest, Havgasse.

Ter'mi-na-ble (tør'mi-nå-bl), *a.* som kan begrænses.

Ter'mi-nal (tør'mi-nël), *a.* som danner Yderkanten, Ende-.

Ter'mi-nate (tør'mi-neit), *v.* begrænse, gjøre Ende paa; ophøre, ende, sluttes.

Ter'mi-na'tion (tør'mi-nei'sjøn), *n.* Begrænsning; Grænse; Ende, Slutning; Endelse (et Ords).

Ter'mi-na'tion-al (tør'mi-nei'sjøn-ël), *a.* som hører til eller danner Slutningen, Ende-.

Ter'mi-nol'o-gy (tør'mi-nal'ö-dji), *n.* Terminologi.

Ter'mi-nus (tør'mi-nøs), *n.* Grænse; Endestation, Banegaard (ved en af Enderne af en Jernbane).

Ter'mite (tør'mait), *n.* Termit, hvid Myre.

Ter'na-ry (tør'nå-ri), *a.* som bestaar af tre; *n.* Antal af tre.

Ter'race (ter'rës), *n.* Terrasse; Al-

tan, fladt Tag; en Gade med Huse kun paa den ene Side; *v.* terrassere, danne som Terrasser; forsyne med fladt Tag eller Altan.

Ter'ra-cot'ta (tĕr'rå-kŏt'tå), *n.* brændt Ler, Terra-cotta.

Ter'ra-pin (tĕr'rå-pin), *n.* en Art Flodskildpadde.

Ter-ra'que-ous (tĕr-reï'kwĭ-ŏs), *a.* bestaaende af Land og Vand.

Ter-rene' (tĕr-rïn'), *a.* af Jord; jordisk.

Ter-res'tri-al (tĕr-rĕs'trĭ-ĕl), *a.* jordisk (modsat himmelsk).

Ter'ri-ble (tĕr'rĭ-bl), *a.* frygtelig, skrækkelig, forfærdelig.

Ter'ri-bly (tĕr'rĭ-blĭ), *ad.* forfærdeligt, rædsomt, frygteligt.

Ter'ri-er (tĕr'rĭ-ør), *n.* engelsk Rottehund, Gravhund; Jordebog.

Ter-rif'ic (tĕr-rĭf'ĭk), *a.* frygtelig, skrækkelig.

Ter'ri-fy (tĕr'rĭ-fai), *v.* forfærde, forskrække, indjage Skræk.

Ter'ri-to'ri-al (tĕr'rĭ-tō'rĭ-ĕl), *a.* som angaar Jord og Grund, som hører til et Distrikt, Territorial-.

Ter'ri-to-ry (tĕr'rĭ-tō-rĭ), *n.* Grund, Landstrækning, Gebet, Omraade, Territorium.

Ter'ror (tĕr'rør), *n.* Skræk; Rædsel.

Ter'ror-ism (tĕr'rør-ĭsm), *n.* Rædselsregjering, Terrorisme.

Terse (tørs), *a.* afrundet, smuk, sirlig (om Sproget eller Udtryksmaaden).

Terse'ly (tørs'lĭ), *ad.* paa en smuk og sirlig Maade.

Terse'ness (tørs'nĕs), *n.* Nethed, Renhed, Sirlighed.

Ter'tian (tør'shĭn), *a.* som indtræffer hver tredie Dag (med een Dags Mellemrum); *n.* Aandendagsfeber.

Ter'ti-a-ry (tør'shĭ å-rĭ), *a.* T. tertiær, af tredie Formation.

Tes'sel-ate (tĕs'sĕl-eït), *v.* gjøre tærnet eller rudret; indlægge, forfærdige Mosaik, tessellere.

Test (tĕst), *n.* Prøvedigel; enhver Substans, hvorved en ubekjendt Bestanddel opdages, Prøvemiddel; Prøve, Undersøgelse; bestemt Adskillelse, Forskjel, Bedømmelse, Dom; Prøve-Ed; Religions-Ed; *v.* prøve; probere (Guld eller Sølv).

Tes-ta'ceous (tĕs-teï'shŏs), *a.* forsynet med Skal (om Skaldyr); beredt af pulveriserede Skaller; brunrød.

Test'a-ment (tĕst'å-mĕnt), *n.* Testament (sidste Villie; det Gamle eller det Nye T.).

Test'a-ment'a-ry (tĕst'å-mĕnt'å-rĭ), *a.* testamentarisk, bestemt ved, eller indeholdt i et Testament.

Test'ate (tĕst'ĕt), *a.* efterladende sig Testament, T. testato.

Tes-ta'tor (tĕs-teï'tør), *n.* Testator, Arvelader.

Tes-ta'trix (tĕs-teï'trĭks), *n.* Testatrix.

Tes'ter (tĕs'tør), *n.* Sengetop, Sengehimmel; en gammel engelsk Mynt (6 pence).

Tes'ti-cle (tĕs'tĭ-kl), *n.* Testikel.

Tes'ti-fy (tĕs'tĭ-fai), *v.* vidne, aflægge Vidnesbyrd; bevidne.

Tes'ti-ly (tĕs'tĭ-lĭ), *ad.* se Testy.

Tes'ti-mo'ni-al (tĕs'tĭ-mō'nĭ-ĕl), *n.* Vidnesbyrd, Skudsmaal, Attest; Æresgave, Mindegave, Monument (ved Subskription eller fra Venner); *a.* angaaende Vidnesbyrd.

Tes'ti-mo-ny (tĕs'tĭ-mō-nĭ), *n.* Vidnesbyrd, Vidne; Bevis; Bekjendelse, Tilstaaelse.

Tes'ti-ness (tĕs'tĭ-nĕs), *n.* Egensindighed, Vrippenhed, Fortrædelighed.

Tes'ty (tĕs'tĭ), *a.* egensindig, vrippen, fortrædelig, ærgerlig.

Tet'a-nus (tĕt'å-nŏs), *n.* Stivkrampe; Mundklemme.

Tete-a-tete (teït-ä-teït'), *n.* Samtale under fire Øjne, hemmelig Sammenkomst; *a.* under fire Øjne, fortrolig.

Teth'er (tĕdh'ør), *n.* Tøjr; *fig.* Spillerum, bestemt eller lovlig Grænse; *v.* tøjre.

Tet'ra-gon (tĕt'rå-gŏn), *n.* Firkant; en Fjerdedel af en Cirkel, 90 Grader.

Te'trarch (ti'trärk), *n.* Tetrarch (romersk Statholder over en Fjerdedel af en Provins); Fyrste (i et lidet Land).

Te-trarch'ate (ti-trärk'ët), **Tet'rarch-y** (tët'rärk-i), *n.* Tetrarchat, Tetrarchi.

Te-tras'tich (ti-trăs'tik), *n.* Tetrastichon, en Strofe eller et Vers paa 4 Linier.

Tet'ra-syl'la-ble (tët'rå-sil'lå-bl), *n.* Firstavelsesord.

Tet'ter (tët'tør), *n.* Hudsygdom; Udslæt, Skab, Ringorm; *v.* smitte med Udslæt.

Teu-ton'ic (tjy-tan'ik), *a.* teutonisk, gammeltysk; *n.* Teutonisk, det gammeltyske Sprog.

Tew'el (tjy'ël), *n.* Jernrør (som staar i Forbindelse med Blæsebælgen i en Smedie), Tud, Rør.

Text (tëkst), *n.* Text (Grundskrift; Text til en Prædiken).

Text'-book (tëkst'buk), *n.* Textbog, en Bog, som indeholder Texten med Plads til Anmærkninger; en Bog, som indeholder Hovedsætningerne af en Videnskab, Grundrids; Læreboq.

Text'-hand (tëkst'hænd), *n.* stor Skrift (hvormed Texten skrives).

Tex'tile (tëks'til), *a.* som kan væves; vævet.

Text'u-al (tëkst'jü-ël), *a.* indeholdt i Texten, tjenende til Text, som lægges til Grund.

Text'u-al-ist (tëkst'jü-ël-ist), **Text'u-a-ry** (tëkst'jü-å-ri), *n.* En som er bibelfast.

Text'ure (tëkst'jür), *n.* Vævning; Væv (det Vævede); Sammensætning, Textur.

Than (dhæn), *conj.* end.

Thane (dhein), *n.* Than (en Friherre eller Baron, som maatte tjene Fyrsten ved visse Lejligheder).

Thank (thængk), *v.* takke.

Thank'ful (thængk'ful), *a.* takfuld, taknemmelig.

Thank'ful-ly (thængk'ful-li), *ad.* med [Taknemmelighed.

Thank'ful-ness (thængk'ful-nës), *n.* Taknemmelighed, Erkjendtlighed.

Thank'less (thængk'lës), *a.* takløs; utaknemmelig.

Thanks (thængks), *n. pl.* Tak, Taksigelse.

Thanks'giv-ing (thængks'giv-ing), *n.* Taksigelse, Tak; Takkefest.

Thank'-wor-thy (thængk'wør-dhi), *a.* Tak værd.

That (dhæt), *pron.* det, den; hin, hint; som, hvilken, hvilket, hvilke; *conj.* at; for at; fordi; in that, i det, fordi.

Thatch (thætsj), *n.* Tækkehalm, Langhalm, Straa; Straatag; *v.* tække (med Straa, Rør eller deslige).

Thaw (thå), *v.* tø; optø; *n.* Tø, Tøvejr.

The (dhë), *art.* den, det, de (foran Ordene), -en, -et, -ene (efter Ordene); the sooner the better, jo snarere jo bedre; the more, jo mere ... desto mere.

The'a-tre (thi'å-tør), *n.* Skuespilhus, Theater; stor Sal, Solennitetssal; *fig.* Skueplads; Politikammer.

The-at'ric (thi-ët'rik), **The-at'ric-al** (thi-ët'rik-ël), *a.* Theater-; theatralsk.

The-at'ric-al-ly (thi-ët'rik-ël-li), *ad.* se Theatric.

Thee (dhi), *pron.* dig (se Thou).

Theft (thëft), *n.* Tyveri; stjaalen Ting, Tyvekoster *pl.*

Their (dhær), *pron.* deres.

Theirs (dhærs), *pron.* deres.

The'ism (thi'izm), *n.* Theisme (Troen paa en Gud, Begrebet udelukker ikke Troen paa en Aabenbaring, saaledes som Deism).

The'ist (thi'ist), *n.* Theist.

The-ist'ic (thi-ist'ik), **The-ist'ic-al** (thi-ist'ik-ël), *a.* theistisk

Them (dhëm), *pron.* dem.

Theme (thim), *n.* Gjenstand for Samtale eller Tale, Thema (ogsaa i Musik); Opgave (for Disciple) Afhandling, Stil.

Them-selves' (dh̲ĕm-sĕlvs'), *pron.* dem selv, dem.

Then (dh̲ĕn), *ad.* & *conj.* da, paa den Tid, den Gang; da, saa, derpaa, dernæst, derefter.

Thence'forth (dh̲ĕns'fôrth), *ad.* fra den Tid af.

Thence-for'ward (dh̲ĕns-fqr'u9rd), *ad.* fra den Tid af, lige fra den Tid.

The-oc'ra-cy (thï-q'rä-sï), *n.* Theokrati, Guds umiddelbare Regjering (som fordum hos Jøderne).

The'o-crat'ic-al (thï'ö-krĕt'ïk-ĕl), *a.* theokratisk.

The-od'o-lite (thï-qd'ö-lait), *n.* T. Theodolit (en Landmaalers Instrument til Vinkelmaaling).

The'o-lo'gi-an (thï'ö-lō'djï-ĕn), *n.* Theolog.

The'o-log'ic (thï'ö-lqdj'ïk), } **The'o-log'ic-al** (thï'ö-lqdj'ïk-ĕl), } *a.* theologisk.

The-ol'o-gy (thï-q'l'ö-djï), *n.* Theologi.

The-or'bo (thï-qr'bö), *n.* Theorbe (Bas-Lut).

The'o-rem (thï'ö-rĕm), *n.* T. Læresætning, Theorem.

The'o-ret'ic (thï'ö-rĕt'ïk), } **The'o-ret'ic-al** (thï'ö-rĕt'ïk-ĕl), } *a.* theoretisk.

The'o-ret'ic-al-ly (thï'ö-rĕt'ïk-ĕl-lï), *ad.* se Theoretic.

The'o-rist (thï'ö-rïst), *n.* Theoretiker.

The'o-rize (thï'ö-rais), *v.* danne Theorier, spekulere.

The'o-ry (thï'ö-rï), *n.* Theori; videnskabelig Betragtning; videnskabelig Fremstilling, System, Regler *pl.*, Lære.

Ther'a-peu'tic (thĕr'å-pju'tïk), *a.* T. lægende; lægekyndig; *n.* Lægekyndig, Læge, Therapeut.

There (dh̲ĕr), *ad.* der, derhen.

There'a-bout' (dh̲ĕr'å-baut'), *ad.* der omkring, i Nærheden; derom; derover.

There-aft'er (dh̲ĕr-åft'ør), *ad.* derefter; dernæst.

There-at' (dh̲ĕr-ĕt'), *ad.* der ad; derved, derover.

There-by' (dh̲ĕr-bai'), *ad.* der i Nærheden; derved.

There'fore (dh̲ĕr'fôr), *a.* derfor; følgelig, altsaa.

There-in' (dh̲ĕr-ïn'), *ad.* deri.

There-of' (dh̲ĕr-qv'), *ad.* deraf, (maa undertiden oversættes ved: dens eller dets).

There-on' (dh̲ĕr-qn'), *ad.* derpaa; paa den eller det.

There'up-on' (dh̲ĕr'øp-qn'), *ad.* derpaa.

There-with' (dh̲ĕr-u9dh'), *ad.* dermed; derpaa, straks.

Ther'mal (thør'mĕl), *a.* varm, som har en vis Varmegrad (om mineralske Vande eller Sundhedsbrønde).

Ther-mom'e-ter (thør-mqm'ï-tør), *n.* Varmemaaler, Thermometer.

Ther'mo-met'ric-al (thør'mö-mĕt'rïk-ĕl), *a.* varmemaalende, thermometrisk.

These (dh̲ïs), *pron.* (*pl.* af This), disse.

The'sis (thï'sïs), *n.* Thesis, Sætning; Opgave (i Skoler).

The'ur-gy (thï'ør-djï), *n.* Theurgi, Underkraft.

They (dh̲ei), *pron.* (*pl.* af he, she og it), de; man.

Thick (thïk), *a.* & *ad.* tyk, tykt; tæt; tyk, uklar; fortrolig, intim (f. Ex. he is very — with him); *n.* det Tykke.

Thick'en (thïk'n), *v.* gjøre tyk, fortykke; fortætte; styrke; formere; blive tyk, tykne eller tyknes; blive tættere; formeres, tiltage.

Thick'et (thïk'ĕt), *n.* Tykning (tæt Trægruppe, tæt Krat; tætteste Del af en Skov).

Thick'ly (thïk'lï), *ad.* tykt; tæt.

Thick'ness (thïk'nĕs), *n.* Tykhed; Tykkelse; Tæthed.

Thick'-set (thïk'sĕt), *a.* tæt plantet, tæt bevoxet; undersætsig, tyk.

Thief (thïf), *n.* Tyv (ogsaa om en

Tyv i Lyset); Røver (Matth. 27, 38).

Thieve (thīv), *v.* stjæle.

Thiev'er-y (thīv'ėr-i), *n.* Tyveri; Tyvekoster *pl.*, stjaalet Gods.

Thiev'ish (thīv'isj), *a.* tyvagtig; *fig.* stjaalen, listig.

Thigh (thai), *n.* Laar.

Thill (thil), *n.* Vognstang (en af de to Stænger paa en Karre eller Gig), Karrebom.

Thim'ble (thim'bl), *n.* Fingerbøl; S. T. Kaus; Ur.

Thin (thin), *a.* & *ad.* tynd, tyndt; smal, smekker, mager; let, fin; *v.* gjøre tynd, fortynde; gjøre mindre tæt, formindske.

Thine (dhain), *pron.* din, dit, dine.

Thing (thing), *n.* Ting; Sag; Noget; Tingest; i Foragt bruges Ordet ogsaa om Personer.

Things (things), *n. pl.* Sager *pl.*, Tøj, Rejsetøj.

Think (thingk), *v.* [*imp.* & *p. p.* THOUGHT] tænke; betænke sig; have i Sinde; anse for, holde for, synes: bilde sig ind.

Thin'ly (thin'li), *ad.* tyndt.

Thin'ness (thin'nės), *n.* Tyndhed; Magerhed; tynd Befolkning eller Besætning, ringe Antal; Ringhed, Svaghed.

Third (thėrd), *a.* tredie; *n.* Tredie-del; T. Terts (den 60de Del af en Sekund; den tredie Tone fra Grundtonen).

Third'ly (thėrd'li), *ad.* for det Tredie.

Thirst (thėrst), *n.* Tørst; — of, (for, after), *fig.* Tørst efter, Higen efter; *v.* tørste (ogsaa *fig.* hige).

Thirst'i-ness (thėrst'i-nės), *n.* Tørst; *fig.* Begjerlighed.

Thirst'y (thėrst'i), *a.* tørstig.

Thir'teen (thėr'tin), *a.* tretten.

Thir'teenth (thėr'tinth), *a.* tretten-de.

Thir'ti-eth (thėr'ti-ėth), *a.* tre-divte.

Thir'ty (thėr'ti), *a.* tredive.

This (dhis), *pron.* denne, dette.

This'tle (this'l), *n.* Tidsel.

Thith'er (dhidh'ėr), *ad.* did, didhen, derhen.

Thith'er-ward (dhidh'ėr-wėrd), *ad.* henimod den Kant.

Thole (thōl), *n.* Kuppel (paa et Tempel); Tol, Aaretol.

Thong (thang), *n.* Læderrem, Rem; *v.* slaa med en Rem eller Snert.

Tho'rax (thō'ræks), *n.* T. Brysthvælving, Bryst; Brystskjold (hos Insekter).

Thorn (tharn), *n.* Torn (Vedtorn); Tornebusk.

Thorn'y (tharn'i), *a.* tornet; tornefuld.

Thor'ough (thėr'ō), *a.* som gaar helt igjennem (fra den ene Side eller Ende til den anden, fra Begyndelsen til Enden); fuldstændig, fuldkommen, komplet; grundig; *prp.* igjennem (se Through).

Thor'ough-fare (thėr'ō-fær), *n.* Gjennemfart; Gjennemgang, fri Vej (uden Hindringer), Alfarvej, Gade.

Thor'ough-ly (thėr'ō-li), *ad.* fuldkommen, ganske, aldeles.

Those (dhōs), *pron.* (*pl.* af That), de, dem, hine.

Thou (dhau), *pron.* Du; *v.* dutte, sige Du til, tiltale med Du; bruge Du (i Samtale).

Though (dhō), *ad.* & *conj.* dog, alligevel (i denne i Omgangssproget forekommende Betydning stilles Ordet sidst i Sætningen, f. Ex. it is dangerous —, det er dog farligt); endskjønt, uagtet; as —, som om.

Thought (thąt), tænkte, tænkt, *imp.* & *p. p.* af Think; *n.* Tanke; Kjende, liden Smule.

Thought'ful (thåt'ful), *a.* tankefuld; opmærksom; ængstelig, bekymret; tankevækkende, alvorlig.

Thought'ful-ly (thąt'ful-li), *ad.* ængsteligt, alvorligt, bekymret, tankefuldt.

Thought'less (thɑt'lĕs), *a.* tankeløs, letsindig, adspredt; ubekymret, ligegyldig, tanketom, dum.
Thought'less-ly (thɑt'lĕs-lĭ), *ad.* med Adspredthed, med Letsind eller Ligegyldighed.
Thought'less-ness (thɑt'lĕs-nĕs), *n.* Tankeløshed, Ubetænksomhed.
Thou'sand (thau'sănd), *n.* Tusend; *a.* tusende.
T hou'sandth (thau'săndth), *a.* (den) tusende; *n.* Tusenddel.
Thrall'dom (thrɑl'dŭm), *n.* Trældom.
Thrash (thrăsj), *v.* tærske; prygle.
Thrash'er (thrăsj'ŏr), *n.* Tærsker.
Thread (thrĕd), *n.* Traad (ogsaa *fig.* om Tankegangen); Gænge (paa en Skrue); *v.* træde (en Naal); gaa eller passere igjennem, trænge igjennem.
Thread'bare (thrĕd'bār), *a.* luslidt, forslidt.
Threat (thrĕt), *n.* Trusel; *v.* true (i Poesi).
Threat'en (thrĕt'n), *v.* true.
Threat'en-ing (thrĕt'n-ĭng), *a.* truende; *n.* Trusler *pl.*
Three (thrī), *a.* tre, trende; *n.* Tre.
Three'fold (thrī'fōld), *a.* trefold, tredobbelt; trefoldig.
Three'pence (thrĭp'ĕns), *n.* tre Pence *pl.*
Three'score (thrī'skōr), *n.* tre Snese *pl.*, sexti, Skok.
Thresh (thrĕsj), *v.* tærske; gjennemprygle.
Thresh'old (thrĕsj'ōld), *n.* Tærskel, Dørtærskel, Dørtrin; *fig.* Port, Dør, Indgang.
Threw (thrų), kastede, *imp.* af Throw.
Thrice (thrais), *a.* tre Gange; *fig.* meget, saare, højlig.
Thrid (thrĭd), *v.* drage eller smutte igjennem; træde (en Naal).
Thrift (thrĭft), *n.* det at trives, kraftig Vext; Vinding, erhvervet Rigdom, Lykke; Sparsomhed, god Husholdning; Faareleger, liden Bjergnellike.
Thrift'i-ly (thrĭft'ĭ-lĭ), *ad.* sparsommeligen, triveligen.
Thrift'i-ness (thrĭft'ĭ-nĕs), *n.* Sparsomhed, god Husholdning, Vindskibelighed.
Thrift'less (thrĭft'lĕs), *a.* ødsel, uordentlig.
Thrift'y (thrĭft'ĭ), *a.* driftig, vindskibelig, sparsommelig.
Thrill (thrĭl), *v.* drille, bore, gjennembore; gjennemtrænge; gyse, bæve, isne, føle ligesom en kold Gysen; *n.* Dril, Drillebor; Lufthul, Trækhul; skingrende Lyd, gjennemtrængende Tone.
Thrive (thraiv), *v.* trives, voxe, tiltage; lykkes; være heldig, komme frem, blive rig, staa sig godt.
Thriv'ing (thraiv'ĭng), *a.* trivelig; heldig, lykkelig.
Throat (thrōt), *n.* Strube, Kværk, Hals (den forreste Del, som omslutter Luftrøret og Spiserøret), Svælg (ogsaa *fig.*); Skorstensrør (fra Ildstedet); S. T. Kværk; Kryds (paa et Anker).
Throb (thrɑb), *v.* slaa, banke, pulsere stærkt; *n.* Banken, Slag (Hjærtets).
Throe (thrō), *n.* Fødselssmerte, Ve; stor Smerte, Pine, Angest, Dødsangest.
Throne (thrōn), *n.* Trone.
Throng (thrɑng), *n.* Trængsel, Stimmel, Skare, Mængde; *v.* trænge, trykke; trænge sig, slokke sig.
Throt'tle (thrɑt'tl), *n.* Luftrør, Strube, Kværk; *v.* kvæle, kværke; gispe (som En, der er nærved at kvæles).
Through (thrų), *prp.* gjennem, igjennem; ved, formedelst, ved Hjælp af; ifølge; *ad.* helt igjennem, fra den ene Side eller Ende til den anden; til Enden.
Through-out' (thrų-aut'), *prp.* helt igjennem; i enhver Del af, overalt i eller paa; *ad.* allevegne,

i enhver Del, helt igjennem, overalt, aldeles.

Throve (thrōv), trivedes, *imp.* af Thrive

Throw (thrō), *v.* [*imp.* THREW; *p. p.* THROWN] kaste; afkaste; snø, tvinde eller spinde (Silke); kaste eller spille Tærninger; dreje (paa et Drejelad); *n.* Kast; Tærningkast; Slag; Anstrængelse; *pl.* Smerter, Veer *pl.*

Thrown (thrōn), kastet, *p. p.* af Throw.

Throw'ster (thrō'stør), *n.* En som snor, tvinder eller spinder Silke (bereder den til Vævning).

Thrum (thrøm), *n.* Traadende (ved Enden af et Stykke vævet Tøj); grovt Garn; Støvtraad (hos Planter); *v.* knytte, strikke, snø, forsyne med Fryndser, flette, væve; S. T. spække.

Thrum (thrøm), *v.* tromme paa, slaa paa, (spille slet paa en Gitar eller Harpe); *n.* Trommen, Dundren.

Thrush (thrøsj), *n.* Drossel.

Thrush (thrøsj), *n.* Blegner i Munden og i Halsen *pl.*, Trøske; en Svulst i Foden (hos Heste).

Thrust (thrøst), *v.* støde, puffe; stikke, gjennembore; drive paa, tilskynde (med: on), trykke, presse, trænge; trænge sig, presse sig; *n.* Stød, Puf; Stik; Tryk (en Hvælvings paa Muren); *fig.* Angreb.

Thug (thøg), *n.* (i Ostindien) Thug, Rovmorder (af en udbredt Klasse).

Thumb (thøm), *n.* Tommelfinger; *v.* behandle ubehændig, tage forkjert paa; tilsmudse med Tommelfingeren (f. Ex. en Bog), befingre.

Thump (thømp), *n.* Dump, Bomp, Stød, haardt tungt Slag, Puf; *v.* dumpe; støde, slaa, puffe.

Thun'der (thøn'dør), *n.* Torden; *fig.* Dunder, Bulder, Brag; *v.* tordne; udtordne.

Thun'der-bolt (thøn'dør-bōlt), *n.* Tordenkile; Lyn; Banstraale.

Thun'der-show'er (thøn'dør-sjō'ør) *n.* Tordenbyge.

Thun'der-struck (thøn'dør-strøk), *a.* ramt af Lynild; *fig.* lynslagen.

Thurs'day (thørs'dē), *n.* Torsdag.

Thus (dhøs), *ad.* saaledes, paa denne eller den Maade; til den Grad, saa.

Thwack (thwæk), *v.* slaa, tærske, prygle, banke; *n.* haardt Slag (med en Stok).

Thwart (thwqrt), *a.* som ligger tvært over, som er paa tværs; *v.* gaa tværs over, gjennemkrydse; lægge sig tværs for, *fig.* være imod, modsætte sig, modstride, hindre, forpurre; være i Modsætning.

Thy (dhai), *pron.* din, dit, dine.

Thyme (taim), *n.* Timian.

Thy-self' (dhai-sēlf'), *pron.* dig selv; dig, selv; du selv.

Ti-a'ra (tai-ē'rå), *n.* Tiara (gammelpersisk kongeligt Hovedsmykke; paavelig tredobbelt Krone).

Tick (tik), *n.* Kredit, Borg; *v.* tage paa Kredit; give paa Regning.

Tick (tik), *n.* Lus (hos Kvæg, Faar, Gjeder, Svin og Hunde); Mide; Blodmide, Flaate.

Tick (tik), *n.* Vaar, Dynevaar, Sengebetræk.

Tick (tik), *v.* dikke, pikke (som et Ur).

Tick'en (tik'n), **Tick'ing** (tik'ing), } *n.* Bolster, Dynevaar.

Tick'et (tik'ēt), *n.* Billet (Komedie-, Jernbane- osv.), Adgangskort, Seddel, Lotteriseddel; Mærkeseddel, Mærke (paa Varer); Garantiseddel; Skilt; *v.* forsyne med Seddel, hefte Seddel paa, mærke.

Tick'le (tik'l), *v.* kildre, pirre (ogsaa *fig.* behage, smigre), krille; føle Kildren eller Krillen.

Tick'lish (tik'lisj), *a.* kilden; ustadig, vaklende; vanskelig, betænkelig.

Tid'al (taid'ēl), *a.* periodisk stigende og faldende.

Tid'bit (tid'bit), *n.* Lækkerbidsken.

Tide (taid), *n.* Tid (hvori noget kommer eller gaar, indtræffer eller fore-

gaar); Tidvande, Ebbe og Flod; Strømning, Strøm; *fig.* Bevægelse, Strøm, Løb; *v.* drive med Strømmen; stige ved Flodtid (om Havet).

Tides'man (taids'mæn), *n.* en Toldbetjent ved et Skibs Losning eller Ladning.

Tide'-wait-er (taid'uēit-ør), *n.* en Toldbetjent som tager imod landet Gods.

Ti'di-ly (tai'di-li), *ad.* net, ordentlig.

Ti'di-ness (tai'di-nēs), *n.* Nethed, Ordentlighed.

Ti'dings (tai'dings), *n. pl.* Tidende eller Tidender *pl.*, Efterretninger *pl.*

Ti'dy (tai'di), *a.* betimelig, gunstig (i daglig Tale som *ad.*) ret godt, taalelig; net, ren og pæn, ordentlig (uden Pragt); *v.* gjøre net eller pæn; sætte i Orden; *n.* et hæklet Stykke Tøj til at hænge over Betrækket paa en Stol eller Sofa, Antimakassar; Buserunde (til Børn); Sypose, Taske.

Tie (tai), *v.* binde; knytte, forbinde, forene; forpligte; *n.* Baand (ogsaa *fig.*); Knude, Sløjfe; Haarfletning; Halstørklæde; Bindetegn (over to eller flere Noder); Tværtræ; Anker (til Mur- eller Tømmerværk); Stemmelighed (hvorved ingen af Parterne sejrer); det at To eller Flere staa lige (ved en Skydeøvelse eller anden Veddeleg).

Tier (tir), *n.* Række (Værelser, Loger osv.); Lag; S. T. Batteri eller Række Kanoner paa den ene Side; Bugt (af et opskudt Ankertoug)

Tierce (tirs eller tørs), *n.* Trediedel af a pipe (12 gallons); tredelt Felt; Terts (i Fegtning; i Kortspil: tre paa hinanden følgende Kort).

Tiff (tif), *n.* Drik; Slurk; Vrede, Ærgrelse.

Tif'fa-ny (tif'fä-ni), *n.* Spejlflor.

Ti'ger (tai'gør), *n.* Tiger; *fig.* Opvarter eller Tjener i Liberi; Snyltegjæst; heftig barsk Kvinde, Furie.

Tight (tait), *a.* tæt (ikke læk eller aaben); fast, stram; hel, ordentlig, anstændig (ikke pjaltet); rask, flink, fix (ikke sludset); knap, kneben, paaholden; i Pengeforlegenhed; som har en lille Perial.

Tight'en (tait'n), *v.* gjøre tæt eller fast; stramme, spænde.

Tight'ly (tait'li), *ad.* se Tight.

Tight'ness (tait'nēs), *n.* Tæthed, Fasthed; Stramhed; Nethed.

Ti'gress (tai'grēs), *n.* Tigerinde, Huntiger.

Tike (taik), *n.* Faarelus; Kjøterhund, Bondehund; *fig.* Bondeklods, Tølper.

Til'bu-ry (til'bjü-ri), *n.* Tilbury (en let tohjulet Enspændervogn).

Tile (tail), *n.* Tegl, Tagsten; Gulvflise af brændt Ler; Drainrør; Hat, Hovedtøj; *v.* tegltække; bedække ligesom med Tagsten.

Till (til), *prp.* & *conj.* til (om Tiden; forhen, og endnu i de nordlige Dialekter, om Stedet); indtil.

Till (til), *n.* Pengeskuffe (i en Butik).

Till (til), *v.* dyrke (især ved Hjælp af Ploven), pløje.

Till (til), *n.* (skotsk) koldt ufrugtbart Ler.

Till'a-ble (til'å-bl), *a.* pløjelig, skikket til at dyrkes.

Till'age (til'ēdsj), *n.* Jordens Behandling (ved at pløje, harve, tromle osv.), Agerbrug; Agerdyrkning.

Till'er (til'ør), *n.* liden Skuffe, Pengeskuffe; S. T. Rorpind; *v.* skyde Rodskud.

Tilt (tilt), *n.* Telt, Regnsejl (over Agterdelen af en Baad eller over en Vogn); *v.* telte, bedække med Telt.

Tilt (tilt), *v.* fælde, sigte (med en Lanse eller et andet Vaaben); turnere, bryde Lanser; stikke, støde; fegte; fare eller styrte frem (som i Kamp); *n.* Stød, Stik; Turnering, Dystløb, Ridderspil.

Tilt (tilt), *v.* helde (en Tønde); falde forover, helde; hamre; *n.* Helding.

Tilt'-ham mer (tilt'hæm'mør), *n* en stor Hammer, som løftes ved et Hjul

Tim'ber (tim'bør), *n.* Tømmer, Evnetømmer, Gavntømmer, Gavntræ; Træer *pl.*; Bom eller bredt Led (i et Markhegn); *fig.* Materiale, Stof; S. T. Tømmer; Spant, Bundstok (som har Knæer); *v.* tømre; bygge, indrette, danne; forsyne med Tømmer.

Tim'ber (tim'bør), } *n.* Simmer (40
Tim'bre (tim'bø.), } Skind); T. Vaabenmærke (paa Toppen af et Vaabenskjold, hvorved Personens Rang eller Stilling betegnes, f. Ex. en Biskophue, en Krone osv.); Klangfarve (Forskjellen imellem samme Tone af to eller flere Sangstemmer eller Instrumenter); Malm (om Stemmen).

Tim'brel (tim'brël), *n.* Tamburin, Haandtromme med Bjælder.

Time (taim), *n.* Tid; rette Tid; Fødselstid; Gang (Gjentagelse); Takt (i Musik); *v.* passe efter Tiden, udføre til rette Tid, iagttage Tiden, anvende i rette Tid; afmaale efter Tiden, holde i Takt.

Time'–keep-er (taim'kip-ør), *n.* Sour, Kronometer; Ur (som gaar godt); Taktmaaler; En som kontrollerer Arbejdstiderne i en Fabrik eller et Værksted.

Time'less (taim'lës), *a.* utidig, i Utide, altfor tidlig; uendelig.

Time'ly (taim'li), *a.* betimelig, i rette Tid; *ad.* betids, i Tide, tidlig.

Time'–piece (taim'pïs), *n.* Ur, Taffelur.

Time'–serv-er (taim'sørv-ør), *n.* En som skifter Sind efter Lejligheden, Vendekaabe.

Time'–serv-ing (taim'sørv-ing), *a.* som vender Kappen efter Vejret, servil; *n.* Servilitet.

Time'–worn (taim'wōrn), *a.* medtaget af Tiden, fordærvet af Ælde, gammel, forslidt.

Tim'id (tim'id), *a.* frygtsom, bange, ræd.

Ti-mid'i-ty (ti-mid'i-ti), *n.* Frygtsomhed.

Tim'id-ly (tim'id-li), *ad.* frygtsomt, ængsteligt.

Tim'id-ness (tim'id-nës), *n.* Frygtsomhed.

Tim'o-rous (tim'ö-røs), *a.* frygtsom, ængstelig.

Tim'o-rous-ly (tim'ö-røs-li), *ad.* paa en blø og frygtsom Maade.

Tin (tin), *n.* Tin (som ublandet Metal); Tinblik, Blik (fortinnet Jernblik); Blikdaase; Penge *pl.* (især om Sølvpenge); *v.* fortinne.

Tinc'al (tingk'ël), *n.* Tinkal, Borax (et Salt).

Tinct'ure (tingkt'jür), *n.* tilsat Farve eller Smag; Anstrøg; Tinktur, Extrakt (af Urter eller Plantedele); *v.* farve, give et Anstrøg; lade indsuge, fylde (med noget), indprente.

Tin'der (tin'dør), *n.* Tønder.

Tin'der–box (tin'dør-baks), *n.* Fyrtønde, Fyrtøj.

Tine (tain), *v.* tænde, antænde; smerte; lide; stænge, lukke; *n.* Tand (paa en Harve), Flen, Gren (af en Gaffel eller Fork).

Tin'–foil (tin'føil), *n.* Tinblad, Tinfolie.

Ting (ting), *v.* klinge, ringe; *n.* Klang (af en liden Klokke).

Tinge (tindsj), *v.* lade indsuge et Farvestof, give en Farve, farve; *fig.* give et Anstrøg eller en Blanding; *n.* Farve, Anstrøg, Smag; visse Procent.

Tin'gle (ting'gl), *v.* klinge, ringe, have en Fornemmelse ligesom Ringen (for Ørene); føle en Sitren, Dirren eller Stikken, dirre, sitre.

Tink'er (tingk'ør), *n.* Kjedelsflikker; *v.* flikke (som Kjedler); *fig.* give sig af (med, with).

Tink'le (tingk'l), *v.* klirre; klinge; *v.* høre en Ringen (se Tingle); *n.* Klirren, Klingen.

Tin'man (tin'mæn), *n.* Blikkenslager.

Tin'ner (tin'nør), *n.* Tingrubearbejder; Blikkenslager.

Tin'ny (tin'ni), *a.* rig paa Tin, tin-

holdig; som lyder som Tin; *n.* (skotsk) Blikkrus.

Tin'sel (tĭn'sĕl), *n.* Sølvbrokade, Brokat; Flitterguld, Flitterstads; Flitter; *a.* skinnende, Flitter-, overfladisk; *v.* pynte med Flitterstads.

Tint (tĭnt), *n.* Farve, Kulør, Anstrøg; *v.* farve; give et Anstrøg.

Ti'ny (tai'nĭ), *a.* lille, spæd, bitte.

Tip (tĭp), *n.* Tip, Top, Spids, yderste Ende; Kast; Vink; Drik; Drikkepenge *pl.*; *v.* bedække eller beslaa paa Toppen eller Enden; give, levere; give Drikkepenge; berøre let, slaa.

Tip (tĭp), *n.* hemmelig Underretning, Vink.

Tip'pet (tĭp'pĕt), *n.* Krave (til Halsen og Skuldrene).

Tip'ple (tĭp'pl), *v.* pimpe, suppe, drikke; svire; *n.* Drik, Drikkevare.

Tip'pler (tĭp'plør), *n.* Dranker, Svirebroder.

Tip'staff (tĭp'ståf), *n.* sølvbeslagen Stok, en Politibetjents Stok; Politibetjent.

Tip'sy (tĭp'sĭ), *a.* drukken, beskjenket, peraliseret.

Tip'toe (tĭp'tō), *n.* Enden af Taaen eller Tæerne.

Ti-rade' (tĭ-reid'), *n.* Tirade (Ordstrøm).

Tire (tair), *n.* Hjulbeslag, Hjulskinne.

Tire (tair), *n.* Klædning, Dragt, Pynt (især Hovedpynt); Udrustning.

Tire (tair), *v.* trætte, udmatte; blive træt.

Tired (taird), *a.* træt, mødig; kjed (af, with).

Tire'some (tair'søm), *a.* trættende; kjedelig.

Tire'some-ness (tair'søm-nĕs), *n.* det Trættende; Kjedsommelighed.

Tis'sue (tĭsj'ü), *n.* Væv, virket Tøj (især: Guldmor eller Sølvmor); T. Væv, Textur (f. Ex. Fibres); *v.* gjennemvæve, indvæve, indvirke.

Tit (tĭt), *n.* liden Ting; liden Hest; liden Pige (i Foragt); liden Fugl.

Tit'bit (tĭt'bĭt), *n.* Lækkerbidsken.

Tith'a-ble (taidh'å-bl), *a.* tiendepligtig.

Tithe (taidh), *n.* Tiendedel; Tiende; *v.* paalægge Tiende; svare Tiende.

Tith'ing-man (taidh'ing-mæn), *n.* Forstander for en liden Menighed med ti Familier.

Tit'il-late (tĭt'ĭl-leĭt), *v.* kildre, krille.

Tit'il-la'tion (tĭt'ĭl-leĭ'sjøn), *n.* Kildren; liden Fornøjelse.

Ti'tle (tai'tl), *n.* Titel (paa en Bog eller et Skrift; Æresnavn, Embedsnavn); Navn; Benævnelse; Fordring, Ret, Adkomst, Hjemmel; *v.* betitle; benævne, kalde.

Tit'mouse (tĭt'maus), *n.* Mejse (Fugl).

Tit'ter (tĭt'tør), *n.* Fnisen, undertrykt Latter; Pige; *v.* fnise, smaale.

Tit'tle (tĭt'tl), *n.* Tøddel, Punkt.

Tit'tle-tat'tle (tĭt'tl-tæt'tl), *n.* Slidder-Sladder, barnagtig løs Snak, Prat, Pjat; Pluddermund; *v.* prate, sludre, pjatte, lade Munden løbe.

Tit'u-lar (tĭt'jü-lĕr), *a.* titulær, efter Titelen, kun af Navn.

Tit'u-lar-ly (tĭt'jü-lĕr-lĭ), *ad.* kun efter Titelen.

Tit'u-la-ry (tĭt'jü-lå-rĭ), *a.* titulær, blot af Navn; som angaar en Fordring eller Ret; *n.* En som har en Titel; En som har en Fordring eller Adkomst.

To (tu̯), *prp.* & *conj.* til; for; at; for at; til at; i Forhold til; i daglig Tale (mest amerikansk) bruges Ordet til at betegne et forhen nævnt Infinitiv, f. Ex. he commands me to go with him, but I do not wish to (ɔ: to go).

Toad (tōd), *n.* Tudse, Skrubtudse.

Toad'stool (tōd'stu̯l), *n.* et Slags Paddehat eller Jordsvamp.

Toast (tōst), *v.* riste; *n.* ristet Brød (især til Te eller Kaffe).

Toast (tōst), *v.* udbringe en Skaal;

nævne (en Person), hvis Skaal bliver udbragt; *n.* Skaal, Toast; en Dame, hvis Skaal ofte drikkes, Skjønhed.

To-bac'co (tö-bæk'kö), *n.* Tobak.

To-bac'co-nist (tö-bæk'kö-nist), *n.* Tobakspinder, Tobakshandler.

Toc'sin (tɑk'sin), *n.* Stormklokke.

Tod (tɑd), *n.* Tot; tæt Buskt; tykt Krat; en Vægt af 28 Pund (Uld); (skotsk) Ræv; *v.* afgive en vis Vægt Uld.

To-day' (tü-dei'), *ad.* i Dag; *n.* denne Dag, den Dag i Dag.

Tod'dle (tɑd'dl), *v.* rave, gaa vaklende (som et Barn eller en Olding), trippe; *n.* Trippen.

Tod'dy (tɑd'di), *n.* Toddy (Saft eller Vin af forskjellige Palmer; ogsaa en Drik af Spiritus, Sukker og Vand).

Toe (tō), *n.* Taa (ogsaa om Taaen af en Hestehov); *v.* berøre eller naa med Tæerne.

To-geth'er (tö-gĕdh'ör), *ad.* tilsammen, sammen, med hverandre, i Forening; efter hverandre, uafbrudt, i Træk.

Toil (tøil), *n.* Jægergarn, Net, Snare.

Toil (tøil), *v.* arbejde haardt, pløje (*fig.*), slide og slæbe; *n.* haardt Arbejde, Slid, Slæb; Møje.

Toi'let (tøi'lĕt), *n.* Natbord; Toilette

Toil'some (tøil'søm), *a.* møjefuld, møjsommelig, trættende.

To-kay' (tö-kei'), *n.* Tokayer (den bedste ungarske Vin).

To'ken (tō'kn), *n.* Tegn; Kjendetegn, Mærke; Erindringstegn, Erindring, Minde; Mynttegn (en Mynt som ikke er Statens Penge, men som tillades at gjelde for en Tid); et Metaltegn, som tilsteder Adgang til den hellige Nadvere (i den presbyterianske Kirke i Skotland).

Told (tōld), fortalte, fortalt, *imp.* & *p. p.* af Tell.

Tole (tōl), *v.* trække, lokke.

Tol'er-a-ble (tɑl'ør-å-bl), *a.* taalelig, lidelig; temmelig, middelmaadig.

Tol'er-a-bly (tɑl'ør-å-bli), *ad.* taaleligen.

Tol'er-ance (tɑl'ør-ĕns), *n.* Taalmodighed, Udholdenhed.

Tol'er-ant (tɑl'ør-ĕnt), *a.* taalsom, overbærende, tolerant.

Tol'er-ate (tɑl'ør-eit), *v.* taale, forbrage.

Tol'er-a'tion (tɑl'ør-ei'sjøn), *n.* Taalsomhed, Forbrageligheb, Overbærenheb, Tolerans.

Toll (tōl), *v.* lyde (højtidelig som en stor Klokke, med bestemte Pauser), klemte; kalde eller antyde ved Klemten; *n.* Klemten, Lyd (af en stor Klokke).

Toll (tōl), *n.* Told (Havnetold, Vejtold, Mølletold); Stadepenge *pl.*; *v.* tolde; tage eller indkræve Told; betale Told eller Afgift.

Toll'-bridge (tōl'brids), *n.* en Bro, ved hvilken der betales Bropenge.

Toll'-gate (tōl'geit), *n.* en Port, hvor der betales Portpenge.

Toll'-gath'er-er (tōl-gædh'ør-ør), *n.* Toldforvalter.

Toll'-house (tōl'haus), *n.* Bomhus.

Tom'a-hawk (tɑm'å-hɑk), *n.* Tomahawk (indiansk Stridsøxe); *v.* slaa eller dræbe med Tomahawk.

To-ma'to (tö-mei'tö), *n.* æblebærende Natskygge, Elskovsæble.

Tomb (tym), *n.* Gravhøj, Grav; *v.* begrave.

Tom'boy (tɑm'bøi), *n.* vild drengeagtig Pige, Vildkat.

Tomb'stone (tym'stön), *n.* Gravsten; Panteseddel.

Tome (tōm), *n.* Bind, Del (af et Værk), Tome.

To-mor'row (tü-mɑr'rö), *ad.* i Morgen; *n.* Morgendag, den Dag i Morgen.

Tom'tit (tɑm'tit), *n.* Mejse.

Ton (tɑn), *n.* Tone, Mode, -evemaade, Smag.

Ton (tøn), *n.* Ton (20 hundred-

weights, = 20 Centner 32 Pund dansk Vægt).

Tone (tōn), *n.* Spændkraft, Elasticitet (legemlig eller aandelig); Tone; Lyd, Klang; Tone eller Stemme (for saa vidt den udtrykker den Talendes Følelser); affekteret Tone (i Tale); syngende Tone (ved Læsning); *v.* fremsige med en affekteret Stemme.

Tongs (tɑngs), *n. pl.* (a pair of—), Tang; Ildtang.

Tongue (tøng), *n.* Tunge; Tungemaal, Maal, Sprog; Tale; Landtunge, Odde; en Ting i Form af en Tunge, Spids, Tunge (f. Ex. af en Vægtstaal); Knevel (i en Klokke); *v.* skjende paa, bruge Mund paa; snakke, prate.

Tongue'-tied (tøng'taid), *a.* som har en Fejl ved Tungen; *fig.* tungebunden, taus, maalløs.

Ton'ic (tɑn'ik), *a.* spændt; spændende, styrkende, sammentrækkende, tonisk; tonende, klingende; *n.* T. Tonica, Grundtone (i Musik).

To-night' (tü-nait'), *ad.* i Nat; i Aften; *n.* denne Nat, denne Aften.

Ton'nage (tøn'nëdsj), *n.* (jvf. Ton), Drægtighed (et Skibs i Læster, Tons eller deslige); Told (af et Skibs Ladning, efter Læster eller Tons).

Ton'sil (tan'sil), *n.* en af de to runde Kirtler ved Svælget, Mandelkirtel.

Ton'sure (tɑn'sjür), *n.* Klipning, Afragning; Kronragning, Tonsur.

Ton-tine' (tɑn-tin'), *n.* Tontine, voxende Livrente.

Too (tu), *ad.* ogsaa, tillige, ligeledes; alt for; for.

Took (tuk), tog, *imp.* af Take.

Tool (tul), *n.* Værktøj, Redskab (ogsaa *fig.* om Personer); *v.* udføre eller forme med et Redskab; kjøre en Postvogn; styre (Hestene) godt.

Toot (tut), *v.* titte, kige; stikke frem, være fremragende.

Toot (tut), *v.* tude, blæse (i et Horn, paa en Fløjte).

Tooth (tuth), *n.* (*pl.* **Teeth**), Tand; Takke; *v.* forsyne med Tænder eller Takker; sammenføje med Takker, lade gribe ind.

Tooth'ache (tuth'ek), *n.* Tandpine.

Tooth'less (tuth'lës), *a.* tandløs.

Tooth'-pick (tuth'pik), *n.* Tandstikker.

Tooth'some (tuth'søm), *a.* velsmagende.

Top (tɑp), *n.* Top (øverste Spids eller Del; Overflade; Isse; Hoved; forreste Haartop; Sengetop; et Legetøj for Børn); *fig.* det højeste Trin, det Højeste; den Øverste, Høvedet; *pl.* Kraveståvler *pl.* (for: — boots); S. T. Mærs; (som *a.*) øverst, som er eller ligger øverst, Over-; *v.* toppe sig, hæve sig, stige i Vejret, rage frem; fremherske, have Overhaand; udmærke sig; bedække paa Toppen, forsyne eller pryde foroven; overtræffe, overgaa; naa til Toppen; afhugge Toppen, kappe.

To'paz (tō'pæs), *n.* Topas (gul Ædelsten).

Tope (tōp), *n.* (i Ostindien) Trægruppe, Lund, Skov; et Slags Bygning som Monument.

Tope (tōp), *v.* drikke til, klinke; holde Drikkelag; drikke meget, suppe, svire.

To'per (tō'pør), *n.* Drikkebroder, Sviregast.

To'phet (tō'fët), *n.* Tophet (Jeremias 7, 31).

Top'ic (tɑp'ik), *a.* lokal, stedegen; T. topisk; *n.* topisk eller lokalt Lægemiddel (især udvortes); Bevissted, Hovedkapitel; almindelig Sætning, Almensætning; Gjenstand, Emne, Thema; T. Topik (den Kunst at finde Bevisgrunde; Lære om Bevissteder).

Top'ic-al (tɑp'ik-ël), *a.* lokal, topisk, som anvendes paa et enkelt Sted (om Lægemidler); udvortes; som angaar en almindelig Sætning.

Top'ic-al-ly (tɑp'ik-ël-li), *ad.* i lokal Henseende, paa lokal Maade; ved udvortes Anvendelse.

Top'-knot (tɑp'nɑt), *n.* Sløjfe paa [Hovedet.

Top'mast (tɑp'måſt), *n.* Stang.
Top'most (tɑp'möſt), *a.* øverſt, højeſt.
To-pog'ra-pher (tö-pɑg'rå-før), *n.* Stedbeſkriver, Topograf.
Top'o-graph'ic (tɑp'ö-græf'ik), *a.* ſtedbeſkrivende, topografiſk.
Top'o-graph'ic-al (tɑp'ö-græf'ik-ĕl), ſe Topographic.
To-pog'ra-phy (tö-pɑg'rå-fi), *n.* Topografi, Beſkrivelſe over enkelte Steder eller Egne; Stedbeſkrivelſe.
Top'ple (tɑp'pl), *v.* falde forover, ſtyrte ned; kaſte ned.
Torch (tɑrtſj), *n.* Fakkel; Voxfakkel.
Torch'-bear-er (tɑrtſj'bæ̈r-ør), *n.* Fakkelbærer.
Torch'-light (tɑrtſj'lait), *n.* Fakkellys, Fakkelſkin.
Tore (tōr), rev, *imp.* af Tear.
Tor'ment (tɑr'mĕnt), *n.* Pinſel; Pine, Kval, Marter; Plage.
Tor-ment' (tɑr-mĕnt'), *v.* pine, martre; plage, forurolige, drille, ærgre; hvirvle, ſætte i ſtærk Bevægelſe.
Tor-ment'er (tɑr-mĕnt'ør), **Tor-ment'or** (tɑr-mĕnt'ør), *n.* Piner, Bøddel; Plager, Plageaand; et Slags Harve (til at løsne haard Jord).
Torn (tōrn), revet, *p. p.* af Tear.
Tor-na'do (tɑr-nei'dö), *n.* Hvirvelvind (voldſom ſom en Orkan).
Tor-pe'do (tɑr-pi'dö), *n.* elektriſk Rokke, Krampefiſk; en Helvedmaſkine til at ødelægge Skibes Bund med (opfundet af Amerikaneren R. Fulton), Torpedo.
Tor'pid (tɑr'pid), *a.* ſløv, lad, dorſk, uvirkſom; ſtiv, følesløs, lam.
Tor-pid'i-ty (tɑr-pid'i-ti), **Tor'pid-ness** (tɑr'pid-nĕs), *n.* Lemmernes Stivnen, Følesløshed, Lamhed; Dorſthed.
Tor'por (tɑr'pør), ſe Torpidity.
Tor're-fac'tion (tɑr'ri-fæk'ſjøn), *n.* Tørring; T. Riſtning.
Tor're-fy (tɑr'ri-fai), *v.* tørre; indtørre, ſvide.
Tor'rent (tɑr'rĕnt), *n.* ſtærk Strømning; ſtærk rivende Strøm, Regnſtrøm; *a.* ſtrømmende.
Tor'rid (tɑr'rid), *a.* tørret, forbrændt; brændende, hed.
Tor'sion (tɑr'ſjøn), *n.* Snoning, Krumning, Drejning.
Tort (tɑrt), *n.* T. Tort, Uret, Krænkelſe; Skade.
Tor'tious (tɑr'ſjøs), *a.* krænkende, ubillig.
Tor'toise (tɑr'tis), *n.* Skildpadde (Landſkildpadde).
Tort'u-ous (tɑrt'jü-øs), *a.* ſnoet, ſlynget, drejet, krum.
Tort'ure (tɑrt'jür), *n.* Tortur (pinligt Forhør); *fig.* Pine, Marter, Kval; *v.* torkvere, lægge paa Pinebænken; pine, martre, plage.
To'ry (tō'ri), *n.* Tory (Tilhænger af den gamle Stats- og Kirkeforfatning i England).
To'ry-ism (tō'ri-ism), *n.* Toryisme, Toryernes Grundſætninger *pl.*
Toss (tɑs), *v.* kaſte; kaſte Lod; ſlynge, ſlænge, ſvinge; bevæge voldſomt, kaſte hid og did, omtumle; forurolige; kaſte ſig hid og did; være i heftig Bevægelſe, omtumles; *n.* Kaſt; Lodkaſtning (om den bedſte Plads ved Begyndelſen af et Veddemaal eller et Spil); heftig Bevægelſe; affekteret Bevægelſe med Hovedet, Knejſen med Nakken; et viſt Maal af Brislinger.
To'tal (tō'tĕl), *a.* hel, ganſke, fuldkommen, total; *n.* Totalſum, det hele Beløb.
To-tal'i-ty (tö-tæl'i-ti), *n.* Totalſum, det Hele.
To'tal-ly (tō'tĕl-li), *ad.* ganſke, aldeles.
Tot'ter (tɑt'tør), *v.* vakle, rave (ſom faldefærdig).
Touch (tøtſj), *v.* røre, berøre, røre ved; føle, beføle; befatte ſig med; prøve (ſom Guld med en Sten); ſlaa, ſpille (et Inſtrument); komme til, naa; bevæge, røre (Sindet); paavirke, angribe; ſmitte; angaa; tegne

let, udkaste, antyde; komme i Berørelse; virke (paa noget); S. T. ligge klods til Vinden (saa at Sejlene netop staa fulde); *n.* Berørelse, Følelse; Strøg paa Probeerstenen, Prøve; Penselstrøg, Penneſtrøg; Træk; Anſigtstræk; Strøg, Greb, Spil (paa et Inſtrument); Bevægelse, Rørelse; Stiklen, Skoſe; Vink; nøjagtig Opfyldelſe (af en Overenskomſt).

Touch'i-ness (tŏtsj'ĭ-nĕs), *n.* Pirrelighed, Vrantenhed.

Touch'ing (tŏtsj'ĭng), *a.* rørende, pathetiſk; *prp.* med Hensyn til, angaaende.

Touch'-me-not' (tŏtsj'mĭ-nŏt'), *n.* Spring-Balſamine; Æſelsagurk.

Touch'-stone (tŏtsj'stōn), *n.* Probeersten; *fig.* Prøveſten.

Touch'-wood (tŏtsj'wŭd), *n.* trøſket Træ, Trøſte, Tønder.

Touch'y (tŏtsj'ĭ), *a.* pirrelig, vrippen, irritabel, kilden.

Tough (tŭf), *a.* ſejg; klæbrig; ſtærk (ikke let at brække); haardfør, ſtiv, ubøjelig; haardnakket; vanſkelig.

Tough'en (tŭf'n), *v.* gjøre ſejg; blive ſejg.

Tough'ly (tŭf'lĭ), *ad.* ſe Tough.

Tough'ness (tŭf'nĕs), *n.* Sejghed.

Tou-pee' (tü-pē'), *n.* kunſtig Krølle, kreppet Pandehaar, Toupet.

Tour (tŭr), *n.* Omdrejning, Omløb; Rejſe, Tur.

Tour (tŭr), *n.* Haar-Tur, forlorent Haar.

Tour'ist (tŭr'ĭſt), *n.* Rejſende, Turiſt; *v.* gjøre en Tur, rejſe.

Touse (taus), *v.* karte (Uld); trække, hale, rive, ſlide; raſe.

Tow (tō), *n.* Taver *pl.* (af Hør eller Hamp), Blaar *pl.*; Toug, Slæbetoug; S. T. Slæb; *v.* hale, ſlæbe; bugſere (et Fartøj).

Tow'age (tō'ĕdsj), *n.* Bugſering, Betaling for Bugſering.

To'ward (tō'ĕrd), **To'wards** (tō'ĕrds), } *prp.* hen imod, imod, mod; til; med Hensyn til; henimod, nærved, henved; *ad.* nær, ved Haanden.

To'ward (tō'ŭĕrd), *a.* villig, bøjelig, lærvillig, lydig.

To'ward-ly (tō'ŭĕrd-lĭ), *ad.* ſmidigen; driſtigt.

Tow'el (tau'ĕl), *n.* Haandklæde; *v.* prygle, banke.

Tow'er (tau'ŏr), *n.* Taarn; Fæſtning, Kaſtel; højt Hovedtøj (i Spot); *fig.* høj Flugt, Højde; *v.* taarne ſig; flyve højt, hæve ſig, ſtræbe højt.

Tow'er-ing (tau'ŏr-ĭng), *a.* meget høj; højtflyvende.

Tow'-line (tō'lain), *n.* S. T. Pertline.

Town (taun), *n.* By, Stad (Landſtad, Kjøbſtad, Søſtad); Byen (o: London eller dens Indbyggere, eller den Del deraf, hvor Hoffet er, og hvor Dagens Moder, Smag og Meninger angives).

Town'ship (taun'ſjĭp), *n.* Borgere i en By *pl.*, Kommune; en Bys Diſtrikt; (amerikanſk) en Kreds af 5 til 7 Byer. (Staterne inddeles i ſaadanne Kredſe).

Towns'man (tauns'mĕn), *n.* Bymand, Borger i en By; Bysbarn, Bysbroder.

Town'-talk (taun'tąk), *n.* Byſnak; Gjenſtand for almindelig Omtale.

Tox'i-col'o-gy (tŏks'ĭ-kŏl'ŏ-djĭ), *n.* Lære om Gifterne, Toxikologi.

Toy (tŏi), *n.* Legetøj; ubetydelig Ting, Stads; Børneværk, Tant, Fjas, Narreri, Gjækkeri, forelſket Spøg, Ganteri; Spøg, Leg; taabelig Fortælling, Eventyr; vild Foreſtilling, falſk Indbildning; (ſkotſk) et linnet Hovedtøj ſom hænger ned over Skuldrene; *v.* lege, ſpøge; fjaſe, gantes, gjækkes.

Toy'ish (tŏi'ĭsj), *a.* fjaſende, naragtig, barnagtig.

Toy'man (tŏi'mĕn), *n.* En ſom handler med Legetøj, Legetøjhandler.

Toy'-shop (tŏi'ſjąp), *n.* Butik med Legetøj, Legetøjbutik.

Toy'-store (tŏi'ſtōr), ſe Toy-shop.

Trace (treis), *n.* (ofteſt *pl.* **Traces**) Skagle (i Seletøj).

Trace (treis), *n.* Fodſpor, Spor; *fig.* Spor, Mærke (af hvad der har været); Sti, Vej; *v.* gaa paa Spor efter, ſpore; efterſpore, følge nøjagtig; gaa eller vandre over, gjennemvandre; tegne, udkaſte.

Trace'a-ble (treis'å-bl), *a.* ſom kan efterſpores.

Tra'cer-y (trei'ſør-i), *n.* forſiret Stenhuggerarbejde, Ornamenter af Sten *pl.*

Tra'che-a (trei'ki-å), *n.* Luftrør.

Track (træk), *n.* Spor (Fodſpor, Hjulſpor oſv.; ogſaa *fig.*); Vej; banet Vej; S. T. Kjølvand; *v.* gaa pa Spor efter, følge Sporet af; S. T. trække (et Fartøj).

Track'less (træk'lės), *a.* ſporløs.

Tract (trækt), *n.* Strækning, Strøg, Egn; Sammenhæng, Forbindelſe, Fortſættelſe; Gang, Løb, Fremgang; Afhandling, lidet Skrift.

Tract'a-bil'i-ty (trækt'å-bil'i-ti), *n.* Følgagtighed, Lærvillighed, Føjelighed.

Tract'a-ble (trækt'å-bl), *a.* ſom kan ledes, ſtyres, behandles; bøjelig, lærvillig; haandgribelig.

Tract'a-ble-ness (trækt'å-bl-nės), ſe Tractability.

Tract'a-bly (trækt'å-bli), *ad.* paa en føjelig, eftergivende eller lærvillig Maade.

Trac'tate (træk'tėt), *n.* Afhandling.

Tract'ile (trækt'il), *a.* ſtrækkelig, udvidelig.

Trac-til'i-ty (træk-til'i-ti), *n.* Strækkelighed.

Trac'tion (træk'ſjøn), *n.* Trækning.

Trac'tive (træk'tiv), *a.* trækkende.

Trade (treid), *n.* Handel; Haandværk, Profeſſion; Haandtering, Beſkjæftigelſe, Næringsvej (forſkjellig fra Agerdyrkning, de frie Kunſter og videnſkabelige Syſler); Paſſat; Vane, Sædvane; *v.* handle, drive Handel.

Trades'man (treids'mæn), *n.* Kjøbmand (ſom holder Butik), Kræmmer; Haandværksmand.

Trade'-wind (treid'uind), *n.* Paſſatvind.

Trades'-un'ion (treids'jun'jøn), *n.* Arbejderforening (af ſaadanne ſom drive ſamme Haandværk), Fagforening.

Tra-di'tion (trå-diſj'øn), *n.* mundtlig Overlevering, Tradition; Sagn.

Tra-di'tion-al (trå-diſj'øn-ėl), *a.* mundtlig overleveret, traditionel; ſom iagttager Traditionen eller gamle Skikke.

Tra-di'tion-al-ly (trå-diſj'øn-ėl-li), *ad.* ved Tradition.

Tra-di'tion-a-ry (trå-diſj'øn-å-ri), ſe Traditional.

Tra-duce' (trå-djus'), *v.* bringe i ſlet Rygte, udſkrige; bagtale, laſte, beſkylde, beſkjæmme.

Tra-du'cer (trå-dju'ſør), *n.* Dadler, Bagtaler.

Traf'fic (træf'ik), *n.* Handel, Trafik, Omſætning; Handelsvare; *v.* handle, drive Handel; afſætte, omſætte.

Traf'fick-er (træf'fik-ør), *n.* Handelsmand, Kjøbmand.

Tra-ge'di-an (trå-dji'di-ėn), *n.* Tragiker (Skueſpiller); Tragediedigter.

Trag'e-dy (trædj'i-di), *n.* Sørgeſpil, Tragedie.

Trag'ic (trædj'ik), **Trag'ic-al** (trædj'ik-ėl), } *a.* tragiſk; ſørgelig.

Trag'ic-al-ly (trædj'ik-ėl-li), *ad.* tragiſk, paa tragiſk Vis.

Trag'i-com'e-dy (trædj'i-kom'i-di), *n.* Tragikomedie.

Trail (treil), *v.* trække, ſlæbe (henad Jorden); trækkes eller udſpredes (i Længden, bagved), vaje; ſpore, efterſpore (Vildt); *n.* Svæv, Svands, Slæb, noget ſom vajer; Spor (ſom Jægeren følger); Indvolde *pl.* (af viſſe Fugle); (amerikanſk) indianſk Sti eller Vej; T. Svands af en Lavet.

Train (trein), *v.* trække, ſlæbe; trække

til sig, lokke; opdrage, oplære, (sædvanlig med: up); indøve, øve, tilride, trainere, afrette; stille (en Kanon); *n.* Noget som trækkes efter, eller kommer bagefter; Slæb; Hale (en Fugls); Række, Følge; Fremgangsmaade, Metode, Gang; Kunstgreb, Lokkelse, Fælde; Følge, Suite; Slæng; Procession, Tog; Banetog; Løbekrudt, Krudtrende (som fører til en Mine).

Train'a-ble (trein'å-bl), *a.* som kan oplæres eller øves.

Train'-bands (trein'bændz), *n. pl.* forhen: Milits (i London).

Train'-oil (trein'øil), *n.* Tran.

Traipse (treips), *v.* sjokke, føjte, gaa sluskет, uden at bestille noget (kun om Fruentimmer).

Trait (treit), *n.* Strøg, Træk, Ansigtstræk, Karaktertræk.

Trai'tor (trei'tør), *n.* Forræder.

Trai'tor-ous (trei'tør-øs), *a.* forrædersk, troløs.

Trai'tress (trei'trës), *n.* Forræderske.

Tra-ject' (trå-djekt'), *v.* kaste igjennem, kaste (f. Ex. Lys, Skygge).

Tra-jec'tion (trå-djek'sjøn), *n.* Gjennemfaren; Udsendelse, Udladelse; Omsætning (Ords).

Tra-ject'o-ry (trå-djekt'ö-ri), *n.* T. Bane (en Komets).

Tram (træm), *n.* liden Kulvogn (i Kulminer); Skinne (til Sporvej).

Tram (træm), *n.* et Slags tvundet Silke (af to eller flere Traade).

Tram'mel (træm'mël), *n.* langt Net, Fuglegarn; Vod; Net, Garn; Spenderem (hvorved Heste læres Passgang); Kjedelkrog; T. Stangpasser; *fig.* Lænke, Hindring; *v.* fange, opfange; lænke, binde.

Tra-mon'tane (trå-mon'tën eller træm'øn-tein), *a.* fremmed, barbarisk; *n.* Fremmed, Barbar (som, for Italienerne, boede hinsides Alperne); Nordenvind (i Italien).

Tramp (trämp), *v.* trampe, træde; rejse til Fods, vandre, traske; *n.* Landstryger, Tigger; vandrende Haandværkssvend; (skotsk) Fodtur; Jernplade under Saalen (for Grøftegravere).

Tramp'er (trämp'ør), se Tramp, *n.*

Tram'ple (træm'pl), *v.* trampe, stampe; træde (under Fødder); behandle med Haan; *n.* Trampen.

Trance (träns), *n.* Henrykkelse; T. det at ligge som død; *v.* henrykke, henrive.

Tran'quil (träng'kuil), *a.* rolig (stille, uforstyrret, om Naturgjenstande, om et Samfund, om Sindet).

Tran-quil'li-ty (trän-kuil'li-ti), *n.* Rolighed, Ro.

Tran'quil-lize (träng'kuil-lais), *v.* bringe til Ro; berolige.

Tran'quil-ly (träng'kuil-li), *ad.* med Rolighed.

Trans-act' (träns-äkt'), *v.* gjennemgaa, behandle (en Sag), forhandle; drive, udføre (Forretninger); underhandle.

Trans-ac'tion (träns-äk'sjøn), *n.* Underhandling, Forhandling; Forretning, Sag.

Trans-act'or (träns-äkt'ør), *n.* Underhandler.

Trans-al'pine (träns-äl'pin), *a.* hinsides Alperne (med Hensyn til Rom), transalpinsk.

Trans'at-lan'tic (träns'ät-län'tik), *a.* hinsides Atlanterhavet, transatlantisk, oversøisk.

Tran-scend' (trän-sënd'), *v.* overstige; overskride; overgaa, overtræffe; gaa over vor Forstand.

Tran-scend'ence (trän-sënd'ens), *n.* Fortrinlighed, Ophøjethed; Overdrivelse.

Tran-scend'ent (trän-sënd'ënt), *a.* oversanselig, ophøjet; udmærket, fortrinlig.

Tran'scend-ent'al (trän'sënd-ënt'ël) *a.* højst fortræffelig; oversanselig, transcendental; almindelig, omfattende; ubestemmelig (ved Ligning).

Tran-scend'ent-ly (trăn-sĕnd'ĕnt-lĭ), *ad.* se Transcendent.
Tran-scribe' (trăn-skraib'), *v.* afskrive.
Tran-scrib'er (trăn-skraib'ør), *n.* Afskriver, Kopist.
Tran'script (trăn'skript), *n.* Afskrift, Gjenpart, Kopi.
Tran-scrip'tion (trăn-skrip'sjøn), *n.* Afskrivning.
Tran'sept (trăn'sĕpt), *n.* T. Tværbygning, Tværhal, Tværgang (som gjennemskjærer f. Ex. en Kirkes Skib).
Trans-fer' (trăns-før'), *v.* overføre; forlægge, forflytte; overdrage.
Trans'fer (trăns'før), *n.* Overdragelse; Overførelse; Aftryk (af en Tegning paa en litografisk Sten).
Trans-fer'a-ble (trăns-før'å-bl), *a.* som kan overdrages.
Trans'fer-ence (trăns'før-ĕns), } **Trans-fer'rence** (trăns-før'rĕns), } *n.* Overdragelse; Overførelse.
Trans-fer'ri-ble (trăns-før'ri-bl), se Transferable.
Trans-fig'u-ra'tion (trăns-fig'jüre'sjøn), *n.* Omdannelse; Forklarelse (Kristi).
Trans-fig'ure (trăns-fig'jür), *v.* omdanne, forvandle; forherlige, forklare.
Trans-fix' (trăns-fiks'), *v.* gjennemstikke, gjennembore.
Trans-form' (trăns-førm'), *v.* omdanne; forvandle; forvandle sig.
Trans'for-ma'tion (trăns'før-mei'sjøn), *n.* Omdannelse, Forvandling.
Trans-fuse' (trăns-fjus'), *v.* øse, gyde, helde eller tappe over (fra et Kar i et andet); T. overgyde (Blodet af et Dyr i et andet).
Trans-fu'sion (trăns-fju'sjøn), *n.* Overgydning, Omtapning, T. Transfusion.
Trans-gress' (trăns-grĕs'), *v.* overskride; overtræde, bryde (en Lov), synde.
Trans-gres'sion (trăns-grĕs'sjøn), *n.* Overtrædelse; Fejl, Brøde, Forseelse.
Trans-gress'or (trăns-grĕs'ør), *n.* Overtræder.
Tran'sient (trăn'sjĕnt), *a.* forbigaaende, flygtig, øjeblikkelig, forgjængelig.
Tran'sient-ly (trăn'sjĕnt-lĭ), *ad.* i Forbigaaende, flygtig.
Tran'sit (trăn'sĭt), *n.* Gjennemgang (en Planets tilsyneladende Gang gjennem et større Himmellegeme); Gjennemførsel.
Tran-si'tion (trăn-sĭsj'øn), *n.* Overgang (fra en Tilstand eller Gjenstand til en anden; fra en Tonart til en anden).
Tran-si'tion-al (trăn-sĭsj'øn-ĕl), *a.* Overgangs-.
Tran'si-tive (trăn'sĭ-tiv), *a.* overgaaende; indvirkende, transitivt (Verbum).
Tran'si-to-ry (trăn'sĭ-tö-rĭ), *a.* gjennemgaaende; forbigaaende; flygtig, forgjængelig.
Trans-late' (trăns-leit'), *v.* overføre, bortflytte; borttage (Hebr. 11, 5); forflytte (en Biskop til et andet Bispedømme); overdrage; forandre, forvandle; oversætte; oppudse gammelt Fodtøj.
Trans-la'tion (trăns-lei'sjøn), *n.* Overførelse; Forflyttelse (især en Biskops); Optagelse (til Himlen); Oversættelse; Version, Fortolkning; Metafor.
Trans-la'tor (trăns-lei'tør), *n.* Oversætter; En som handler med gamle istandsatte Sko og Klæder; Skoflikker; *pl.* brugte Støvler eller Sko *pl.* (som igjen oppudsede sælges for godt Kjøb).
Trans-lu'cent (trăns-lju'sĕnt), *a.* halvgjennemsigtig; klar.
Trans'ma-rine' (trăns'må-rin'), *a.* som ligger hinsides Havet.
Trans'mi-grant (trăns'mi-grĕnt), *a.* udvandrende.
Trans'mi-grate (trăns'mi-greit), *v.*

udvandre; vandre over (fra et Legeme til et andet).

Trans'mi-gra'tion (trǣns'mĭ-greĭ'-sjøn), *n.* Udvandring, Folkevandring; Sjælevandring.

Trans-mis'si-ble (trǣns-mĭs'sĭ-bl), *a.* som kan oversendes eller overleveres.

Trans-mis'sion (trǣns-mĭs'jøn), *n.* Oversendelse, Forsendelse; Overlevering, Forplantning, Overdragelse.

Trans-mit' (trǣns-mĭt'), *v.* oversende; overlevere; forplante; gjennemlade.

Trans-mit'tal (trǣns-mĭt'tĕl), *n.* Oversendelse.

Trans-mu'ta-ble (trǣns-mjų'tå-bl), *a.* foranderlig, omskiftelig, ombyttelig.

Trans'mu-ta'tion (trǣns mjü-teĭ'-sjøn), *n.* Forvandling, Forandring (til en anden Natur eller Substans); Omdannelse.

Trans-mute' (trǣns-mjųt'), *v.* forvandle.

Tran'som (trǣn'søm), *n.* Tværbjælke, Tværtræ, Tværstykke (som over en Dør, i et dobbelt Vindue osv.), T. Rigel (paa en Kanonvogn); Bryst (paa en Rappert); S. T. Spejlbjælke, Hækbjælke, Vorp.

Trans-par'en-cy (trǣns-pǣr'ĭn-sĭ), *n.* Gjennemsigtighed; Gjennemskin; Transparent.

Trans-par'ent (trǣns-pǣr'ĕnt), *a.* gjennemsigtig; klar.

Trans-pierce' (trǣns-pïrs'), *v.* gjennembore; gjennemtrænge.

Tran'spi-ra'tion (trǣn'spĭ-reĭ'sjøn), *n.* Uddunstning.

Tran-spire' (trǣn-spair'), *v.* uddunste; svede; *fig.* blive bekjendt, komme ud, forlyde; forefalde, ske.

Trans-plant' (trǣns-plǣnt'), *v.* omplante; forplante, forflytte; bortdrage og bosætte (sig).

Trans'plan-ta'tion (trǣns'plǣn-teĭ'-sjøn), *n.* Omplantning; Forplantning; Bortflytning.

Trans-plant'er (trǣns-plǣnt'ør), *n.* Omplanter; et Redskab til at omplante (Træer).

Trans'port (trǣns'pōrt), *n.* Overførsel; Forsendelse, Transport; Transportskib (især til at overføre Soldater), Fragtskib; Transportand, en til Transportation dømt Forbryder; Ekstase, Henrykkelse.

Trans-port' (trǣns-pōrt'), *v.* overføre, overbringe; bortsende, transportere (en Forbryder ud af Landet); dømme til Transportation; bringe i heftig Lidenskab, opbringe, henrive; henrykke.

Trans-port'a-ble (trǣns-pōrt'å-bl), *a.* transportabel, flyttelig, som kan forsendes; som kan dømmes eller er dømt til Transportation.

Trans'por-ta'tion (trǣns'pör-teĭ'-sjøn), *n.* Oversendelse, Bortsendelse, Forsendelse, Transportering; Transportation (en Forbryders); Henrykkelse.

Trans-pos'al (trǣns-pōs'ĕl), *n.* Forsættelse, Omsættelse, Forflyttelse.

Trans-pose' (trǣns-pōs'), *v.* omsætte, forsætte (i hinandens Sted); forsætte, bortflytte; T. transponere (i en anden Toneart).

Trans'po-si'tion (trǣns'pö-sĭsj'øn), *n.* Omsætten, Omflytning; Forandring; T. Transponering.

Trans-ship' (trǣns-sjĭp'), *v.* omskibe, bringe fra et Skib i et andet.

Tran'sub-stan'ti-a'tion (trǣn'søb-stǣn'sjĭ-eĭ'sjøn), *n.* Forvandling af Væsenet eller Substanseu; T. Transsubstantiation (i den romerske Kirke).

Tran-sude' (trǣn-sjųd'), *v.* gjennemsvede, uddunste, pible ud (igjennem Porer).

Trans-ver'sal (trǣns-vör'sĕl), *a.* som ligger eller løber paa tværs.

Trans'verse (trǣns'vørs), *n.* længste Axe (i en Ellipse).

Trans-verse' (trǣns-vörs'), *v.* omvælte, omstyrte, forandre; *a.* paa tværs løbende, Tvær-.

Trans-verse'ly (trǣns-vǿrs'lĭ), *ad.* paa tværs.

Trap (trǣp), *a.* trapdannet, Trap- (om Basaltklipper); *n.* Trap (Stenart).

Trap (trǣp), *n.* Fælde; Snare, List, Baghold (*fig.*); Klap (i Maskiner), Faldlem; et Stykke Træ i Form af en Sko med en Springklap, hvorfra en Bold slaas op med et Boldtræ; Boldspillet selv; Kjøretøj, Vogn (en flot Benævnelse); en Sheriffs Betjent; *v.* fange i en Fælde; fange, besnære, hilde.

Tra-pan' (trå-pǣn'), *v.* (ofte forvexlet med: Trepan), lægge Snare for, besnære, fange, hilde.

Trap'-door (trǣp'dōr), *n.* Falddør, Klap.

Tra-pe'zi-um (trå-pī'sĭ-ǿm), *n.* T. Trapezium (en Firkant med ulige, parallele Sider).

Trap'e-zoid (trǣp'ĭ-sǿid), *n.* T. Trapezoid (Firkant med to parallele Sider).

Trap'pings (trǣp'pĭngs), *n. pl.* pynteligt Ridetøj (sirligt Sadeldækken og andre til Sadelen hørende Prydelser); Pynt, Stads, Prydelser, Forskjønnelser *pl.*; Udstaffering.

Trash (trǣsj), *v.* kappe, afhugge, beskjære; *n.* afskaarne Kviste eller Toppe *pl.* (af Træer eller Sukkerrør), Kvas; ussel Ting, daarligt Tøj, Tøjeri, Pøjt; umoden Frugt, skadeligt Slikkeri, usund Føde.

Trash (trǣsj), *n.* Trosse eller et Stykke Reb (som altfor vilde Jagthunde fik om Halsen og maatte slæbe efter sig); Hindring; *v.* hindre, holde tilbage, stoppe, standse.

Trash'y (trǣsj'ĭ), *a.* unyttig, ussel, slet.

Trav'ail (trǣv'ĭl), *v.* arbejde med Møje, slide; være i Barnsnød, ligge i Fødselssmerter; *n.* Arbejde, Slid og Slæb, Møje, Anstrængelse, Strabads; Fødselssmerter, Veer *pl.*

Trav'el (trǣv'ĕl), *v.* gjøre en Rejse eller Rejser (til Lands eller Vands; jvf. Voyage); rejse; *fig.* gaa, vandre; berejse; *n.* Rejse; *pl.* Rejsebeskrivelse.

Trav'el-er (trǣv'ĕl-ǿr), } *n.* Rejsende;
Trav'el-ler (trǣv'ĕl-lǿr), } berejst Mand; S. T. Jernkous eller Ring (som vandrer paa de faste Barduner).

Trav'el-ing (trǣv'ĕl-ĭng), } *a.* rejsende,
Trav'el-ling (trǣv'ĕl-lĭng), } Rejse-.

Trav'ers-a-ble (trǣv'ǿrs-å-bl), *a.* som kan krydses; som der kan gjøres Indsigelse imod.

Trav'erse (trǣv'ǿrs), *ad.* paa tværs, over Kors; *a.* paa tværs liggende, korslagt, krydsløbende, Tvær-; *n.* Noget som er lagt eller bygget paa tværs, Tværstykke, Tværbjælke, Tværlinie, et Skillerum dannende Tæppe, Forhæng; Krumning, Bøjning, Vending, Streg i Regningen, Modgang, uventet Hindring; Udflugt, Kneb; Sidebevægelse; T. Exception, Indsigelse, Benegtelse; T. Tværskanse, Travers; S. T. Kobbel-Kurs (Beregning af forskjellige Kurser over forskjellige Bouge); *v.* lægge paa tværs, korslægge; gjennemkrydse, gjennemvandre, gjennemrejse; undersøge; modsætte sig, lægge Hindringer i Vejen for; T. gjøre Indsigelse imod, benegte; T. dreje og sigte med (en Kanon); gjøre Sidebevægelser eller Sidespring (i Fegtning).

Trav'es-ty (trǣv'ĕs-tĭ), *v.* omklæde paa en latterlig Maade, indklæde i en latterlig Form, travestere; *n.* latterlig Indklædning, Travestering, Travesti.

Trawl (trǫl), *n.* Slæbevod.

Tray (treĭ), *n.* fladt Trug; Bakke, Tebakke, Præsenterbakke; Lysebakke; Spækkebræt.

Treach'er-ous (trĕtsj'ǿr-ǿs), *a.* forrædersk, troløs.

Treach'er-ous-ly (trĕtsj'ǿr-ǿs-lĭ), *ad.* paa forrædersk Vis.

Treach'er-y (trĕtsj'ør-i), *n.* Forræderi, Troløshed.
Trea'cle (trï'kl), *n.* Sirup.
Tread (trĕd), *v.* [*imp.* TROD; *p. p.* TROD, TRODDEN] træde (sætte Foden; gaa, trine; gaa med Anstand); betræde; trampe paa (ofte med on); drænke, træde (som Hanen, Hønen); *n.* Trin, Skridt; Spor; *fig.* Sti, Bane, Vej; Træden (Hanens); Drænkning (i Æg).
Tread'le (trĕd'l), *n.* Traad, Fodtrin, Trædelad (paa en Væv, en Rok osv.); Drænkning (i Æg).
Tread'-mill (trĕd'mil), *n.* Trædemølle (en Kornmølle i Fængsler, som Forbryderne maa drive ved et Trædehjul).
Trea'son (trï'sn), *n.* Højforræderi.
Trea'son-a-ble (trï'sn-ă-bl), *a.* forrædersk; skyldig i Forræderi.
Treas'ure (trĕsj'ür), *n.* Skat, samlede Penge, Rigdomme *pl.*; Ting af Værdi, Skat, Klenodie; Overflødighed; *v.* samle, opdynge.
Treas'ur-er (trĕs'jür-ør), *n.* Skatmester; Kassemester, Kasserer.
Treas'ur-y (trĕsj'ü-ri), *n.* Skatkammer; Finansdepartement.
Treat (trït), *v.* behandle: underhandle, forhandle; afhandle; diskutere, tale, handle (om, of); beværte, traktere; *n.* Bevertning, Gjestebud, Traktement.
Trea'tise (trï'tis), *n.* Afhandling (lidet Skrift).
Treat'ment (trït'mĕnt), *n.* Medfart, Behandling; Bevertning.
Trea'ty (trï'ti), *n.* Underhandling; Forbund (mellem Stater), Traktat, Fredstraktat.
Treb'le (trĕb'l), *a.* tredobbelt, trefold; høj, skarp (om Toner); *v.* tage tre Gange, gjøre tredobbelt; blive tredobbelt; *n.* Diskant (den højeste menneskelige Stemme, hos Kvinder og Børn); *fig.* Kvint, høj Tone eller Lyd.
Treb'ly (trĕb'li), *ad.* tre Gange, tredobbelt, trefold.
Tred'dle (trĕd'dl), *n.* (se Treadle); *pl.* Faaremøg.
Tree (trï), *n.* Træ (voxende); Stamtræ (family eller genealogical —); Kors (Kristi).
Tree'nail (trï'nēl eller trøn'nēl), *n.* Trænagle.
Tre'foil (trï'føil), *n.* Kløver.
Treil'lage (trēl'lēdsj), *n.* Rækværk (til Espalier-Træer).
Trel'lis (trēl'lis), *n.* Tralværk, Rækværk, Gitter.
Trem'ble (trĕm'bl), *v.* skjælve, bæve, ryste, gyse; bævre, dirre; *n.* (amerikansk) Skjælven, Dirren; *pl.* Delirium, Dranker-Skjælven.
Tre-men'dous (trï-mĕn'dŏs), *a.* gyselig, frygtelig, skrækkelig, forfærdelig.
Tre-men'dous-ly (trï-mĕn'dŏs-li), *ad.* paa en gyselig Maade.
Tre'mor (trï'mør eller trĕm'ør), *n.* Skjælven, Rystelse.
Trem'u-lous (trĕm'jü-lŏs), *a.* skjælvende, bævende, frygtsom; dirrende, bævrende.
Trench (trĕntsj), *v.* skjære; gjennemskjære, grave; anlægge Løbegrave; sikre ved Løbegrave; S. T. sætte Skodder imellem (Ballasten); *n.* Snit, Indsnit; Grøvt, Grav; Løbegrav.
Tren'chant (trĕn'tjĕnt), *a.* skjærende, skarp.
Trench'er (trĕntsj'ør), *n.* Skjærer; Trætallerken, Brikke; *fig.* Bord, Mad.
Trench'er-man (trĕntsj'ør-mĕn), *n.* Kok; Æder; En som har en stærk Appetit.
Trend (trĕnd), *v.* (trinde), dreje af, gjøre en Bøjning, S. T. række frem, eller falde af (om Landet eller Kysten).
Tre-pan' (trï-pĕn'), *n.* T. Trepan, Hjerneskal-Bor; *v.* T. trepanere.
Tre-phine' (trï-fain'), *n.* T. liden Trepan (et nyere forbedret Instrument); *v.* trepanere.

Trep'i-da'tion (trĕp'ĭ-dē'shŭn), *n.* Skjælven, Bæven; Angest; Befippelse.

Tres'pass (trĕs'păs), *v.* overtræde, synde, forse sig; gaa over eller trænge sig ind (paa en Andens Ejendom), gjøre Indgreb; *n.* Overtrædelse, Synd, Fejl; ulovlig Overgang (paa en Andens Ejendom); Indgreb.

Tres'pass-er (trĕs'păs-ẽr), *n.* Overtræder.

Tress (trĕs), *n.* Krølle, Haarlok.

Tres'tle (trĕs'l), *n.* tre- eller firbenet Træbuk, S. T. Skrave (hvorpaa noget lægges paa tværs).

Tret (trĕt), *n.* Godtgjørelse (af 4 Pund paa hver 104 Pund af visse Varer for Svind), Refaktie.

Trev'et (trĕv'ĭt), *n.* trebenet Redskab; stor Trefod, Buk.

Trey (trē), *n.* Treer (paa Tærninger eller Kort).

Tri'a-ble (trai'ă-bl), *a.* som kan prøves eller forsøges; som maa undersøges ved Retten.

Tri'ad (trai'ĕd), *n.* Trehed, Forening af tre; T. harmonist Treklang.

Tri'al (trai'ĕl), *n.* Prøve, Forsøg; Experiment; Prøvelse; Fristelse; Erfaring; Forhør, retslig Undersøgelse (jvf. Try, *v.*).

Tri'an-gle (trai'ăng-gl), *n.* Triangel, Trekant; en Buk dannet af tre Hellebarder til hvilken en Soldat bandtes for at undergaa Pryglestraf; Triangel (Klang-Instrument).

Tri-an'gu-lar (trai-ăng'gjŭ-lẽr), *a.* trekantet, triangulær.

Tribe (traib), *n.* Stamme, Slægt, Familie; Race, Folkeslag; Klasse; Art; *v.* inddele i Klasser.

Trib'let (trĭb'lĕt), *n.* T. Tribulet, Drivekegle (hvorpaa en Ring gjøres rund, eller et Metalrør dannes).

Trib'u-la'tion (trĭb jŭ-lē'shŭn), *n.* Trængsel, Gjenvordighed, Plage.

Tri-bu'nal (trai-bjŭ'nĕl), *n.* Dommersæde; Domstol, Ret.

Trib'une (trĭb'jŭn), *n.* Tribun (hos de gamle Romere); Talerstol (i de Deputeredes Kammer i Frankrig).

Trib'u-ta-ry (trĭb'jŭ-tă-rĭ), *a.* skatskyldig; betalt i Skat; underkastet, undergiven; *n.* Skatskyldig; Biflod.

Trib'ute (trĭb'jŭt), *n.* Tribut, Skat, Paalæg; *fig.* Skyldighed, skyldig Ydelse.

Trice (trais), *n.* saa kort Tid som man behøver for at tælle til tre.

Trick (trĭk), *n.* Kneb, Puds, Streg, Narrestreg, Skjelmsstreg, Skjelmsstykke; Kunstgreb, List; Behændighedskunst, Kunst; uventet Virkning; slem eller ond Vane; Vane, Maade, Egenhed; Trik (i Kortspil); S. T. Tørn (bestemt Tid ved Roret); *v.* narre, spille Puds; bedrage; smykke, pynte, pudse; tegne (Figurer i Vaaben); leve af Bedrageri.

Trick'er-y (trĭk'ẽr-ĭ), *n.* Kunstgreb, Rænker *pl.*; Udpyntning.

Trick'ish (trĭk'ĭsh), *a.* skalkagtig, snu, listig, fiffig.

Trick'le (trĭk'l), *v.* dryppe, trille, rinde (draabevis eller i smaa Strømme).

Trick'ster (trĭk'stẽr), *n.* Taskenspiller, Bedrager.

Tri'col-or (trai'kŭl-ẽr), *n.* trefarvet Fane, trefarvet Symbol.

Tri'dent (trai'dĕnt), *n.* Trefork.

Tri-dent'ate (trai-dĕnt'ĕt), *a.* med tre Tænder, T. tretandet (Blad).

Tri-en'ni-al (trai-ĕn'nĭ-ĕl), *a.* som varer tre Aar, treaarig; som sker eller foretages hvert tredie Aar.

Tri-en'ni-al-ly (trai-ĕn'nĭ-ĕl-lĭ), *ad.* med treaarig Varighed eller Mellemrum.

Tri'er (trai'ẽr), *n.* En som prøver, Udsøger; Prøve.

Tri'fid (trai'fĭd), *a.* T. tredelt.

Tri'fle (trai'fl), *n.* ringe Ting, Smule, Ubetydelighed, Bagatel, Lapperi, Børneværk; *v.* tale eller handle letsindig og uden Alvor, lege, spøge, drive Spøg, narres, spase.

Tri'fler (trai'flør), *n.* En som giver sig af med Narreværk, Nar, Gjek.

Tri'fling (trai'flĭng), *a.* ubetydelig, ringe; *n.* Narreværk.

Tri'fling-ly (trai'flĭng-lĭ), *ad.* paa en naragtig eller barnagtig Maade.

Tri-fo'li-ate (trai-fō'lĭ-ĕt), *a.* trebladet.

Tri'form (trai'fąrm), *a.* i tredobbelt Skikkelse.

Trig (trĭg), *v.* fylde; standse (et Hjul; jvf. Trigger); *a.* fuld; net, pæn, pyntet; *n.* Kile eller Stykke Træ (til at støtte en Tønde eller standse et Hjul); Maal (ved Keglespil).

Trig'ger (trĭg'gør), *n.* Aftrækker (paa et Gevær- eller Pistol-Laas); Hjulkjæde, Hemsko, Slæbesko.

Tri'glyph (trai'glĭf), *n.* T. Triglyph (tredobbelt Rifle, paa Frisen til doriske Søjler).

Trig'o-nal (trĭg'ö-nĕl), *a.* T. trekantet, trigonisk.

Trig'o-no-met'ric-al (trĭg'ö-nö-mĕt'rĭk-ĕl), *a.* T. trigonometrisk.

Trig'o-nom'e-try (trĭg'ö-nąm'ĭ-trĭ), *n.* T. Trigonometri.

Tri'graph (trai'grǣf), *n.* Trigraf (tre Vokaler som betegne een Lyd).

Tri-he'dral (trai-hï'drĕl), *a.* som har tre lige store Sider.

Tri-he'dron (trai-hï'drøn), *n.* en Figur med tre lige store Sider.

Tri-lat'er-al (trai-lǣt'ør-ĕl), *a.* tresidet.

Tri-lit'er-al (trai-lĭt'ør-ĕl), *a.* bestaaende af tre Bogstaver.

Trill (trĭl), *v.* trille, rinde draabevis; pible, risle; dirre, vibrere; slaa Triller; synge eller spille med Triller; *n.* Trille (se Shake).

Trill'ion (trĭl'jøn), *n.* Trillion (en Million i 3die Potens).

Trim (trĭm), *v.* sætte tilrette, bringe i behørig Orden, indrette (til et vist Brug); pynte, smykke, pudse, staffere (undertiden med up); beskjære, beklippe, studse; gjøre istand (f. Ex. en Lampe, forsyne den med Olie og klippe Vægen); bearbejde med Øxe eller Skarøxe, tilpasse, fælde (f. Ex. to trim in a piece, indfælde et Stykke Træ); bringe i Ligevægt, bringe paa ret Kjøl (et Fartøj); spilde (Tid) med Vaklen mellem to Partier; balancere, være i Ligevægt eller paa ret Kjøl; vakle, være ubestemt (Begrebet er overført fra et Fartøjs Vaklen inden det kommer paa ret Kjøl); banke, smøre, prygle; *a.* pyntet, pudset, pæn, net (ofte ironisk); *n* Pynt, Puds, Stads; Paaklædning, Dragt; S. T. rette Amning; rette Ligevægt eller Stilling (f. Ex. Masternes, med Hensyn til Skibets Sejlads).

Trim'mer (trĭm'mør), *n.* En som pudser, stafferer osv.; indfældet Stykke Tømmer eller Træ; ustadigt Menneske, Vejrhane, Vendekaabe, Overløber.

Trim'ming (trĭm'mĭng), *n.* Udstaffering, Besætning, Forsiring.

Trim'ness (trĭm'nĕs), *n.* Nethed, pyntelig Paaklædning.

Tri'nal (trai'nĕl), *a.* trefold.

Trine (train), *a.* trefold; *n.* T. Trigon-Skin (to Planeters Stilling i Dyrekredsen i en Frastand af 120 Grader; anset for en gunstig Aspekt); *v.* stille i Trigon-Skin.

Trin'i-ta'ri-an (trĭn'ĭ-teï'rĭ-ĕn), *a.* Treenigheds-; *n.* Treenighedsbekjender; Trinitarier (Medlem af en vis gejstlig Orden).

Trin'i-ty (trĭn'ĭ-tĭ), *n.* Treenighed; Trinitats, Trefoldighedsfest.

Trink'et (trĭngk'ĕt), *n.* Smykke (især af Guldsmedarbejde), *pl.* Galanterivarer *pl.*; Flitter, Flitterstads, Stads, en Ting af ringe Værd; *v.* (skotsk) lyve indirekte; give sig hemmelig af med (with).

Tri-no'mi-al (trai-nō'mĭ-ĕl), *a.* T. trinomisk; *n.* Trinomium, treleddet Talstørrelse.

Tri'o (trai'ö eller trï'ö), *n.* T. Trio (i Musik).

Trip (trĭp), *v.* trippe, hoppe, løbe let;

gjøre en liden Tur eller Udflugt; ſpænde Krog for, ſlaa Benene fra (En), kaſte over Ende (ofte med: up); fange, opdage; ſnuble, træde fejl; gjøre et Fejltrin, fejle; ſlaa fejl; S. T. lette fra Grunden (Ankeret); *n.* Hoppen, Springen; Udflugt, Tur, liden Reiſe (til Lands eller til Vands); Kaſt eller Stød med Foden (hvorved en Modſtander kaſtes omkuld); Snublen, Fejltrin; Fejltagelſe, Fejl, Vildfarelſe; S. T. Slag over en Boug (i Krydsning).

Trip (trip), *n.* liden Hjord eller Flok.

Trip'ar-tite (trip'ër-tait), *a.* tredelt.

Tripe (traip), *n.* Indvolde *pl.* Kallun (ſtegt eller paa anden Maade tillavet); Mave, Bug.

Trip'e-dal (trip'i-dël), *a.* trebenet.

Tri-per'son-al (trai-për'ſøn-ël), *a.* beſtaaende af tre Perſoner.

Tri-pet'al-ous (trai-pët'ël-øs), *a.* trebladet, med tre Kronblade.

Triph'thong (trif'thang eller trip'thang), *n.* Trifthong, Trelyd.

Triph-thon'gal (trif-thang'gël eller trip-thang'gël), *a.* trifthongiſk.

Trip'le (trip'l), *a.* tredobbelt, trefold; *v.* gjøre tredobbelt.

Trip'let (trip'lët), *n.* Triplet, Tre af et Slags *pl.* (*fig.* Kløverblad); tre Rimlinier *pl.*; Triol (i Muſik).

Trip'li-cate (trip'li-kët), *a.* trefold, tredobbelt; *n.* T. Triplikat, anden Afſkrift eller Gjenpart (af en Original; duplicate er den første Gjenpart).

Trip'li-ca'tion (trip'li-kei'ſjøn), *n.* tredobbelt Formerelſe eller Gjentagelſe; T. Triplik, tredie Indlæg (Klagerens).

Tri-plic'i-ty (trai-plis'i-ti), *n.* Tredobbelthed.

Tri'pod (trai'pød), *n.* Trefod (ſom den, hvorfra den delphiſke Pythia meddelte Orakelſprog); trefodet Stol, Bord eller Kar.

Tri-sect' (trai-ſekt'), *v.* dele i tre lige [Dele.

Tri-sec'tion (trai-ſek'ſjøn), *n.* Tredeling.

Tris'yl-lab'ic (tris'il-læb'ik), *a.* Treſtavelſes-.

Tri-syl'la-ble (tri-ſil'lå-bl), *n.* Ord af tre Stavelſer.

Trite (trait), *a.* forſlidt; fortærſket, almindelig, hverdags.

Trite'ly (trait'li), *ad.* med plat eller trivielt Udtryk.

Trite'ness (trait'nës), *n.* Almindelighed, Forſlidthed.

Tri'the-ism (trai'thi-izm), *n.* Tritheisme (Tro paa tre forſtjellige Guddomme i Treenigheden).

Tri'the-ist (trai'thi-iſt), *n.* Tritheiſt; En ſom antager en tredobbelt Guddom.

Tri'the-ist'ic (trai'thi-iſt'ik), *a.* tritheiſtiſk.

Trit'u-ra-ble (trit'jü-rå-bl), *a.* ſom lader ſig knuſe.

Trit'u-rate (trit'jü-reit), *v.* knuſe, pulveriſere.

Trit'u-ra'tion (trit'jü-rei'ſjøn), *n.* Knuſning, Pulveriſering.

Tri'umph (trai'ømf), *n.* Triumf; Sejer; Trumf; *v.* triumfere, ſejre.

Tri-umph'al (trai-ømf'ël), *a.* Triumf-.

Tri-umph'ant (trai-ømf'ënt), *a.* triumferende; ſejrende; Triumf-, Sejers-.

Tri-umph'ant-ly (trai-ømf'ënt-li), *ad.* med Triumf; paa hoverende Vis.

Tri-um'vir (trai-øm'vør), *n.* Triumvir (i det gamle Rom).

Tri-um'vi-rate (trai-øm'vi-rët), *n.* Triumvirat.

Tri'une (trai'jün), *a.* treenig.

Tri-u'ni-ty (trai-ju'ni-ti), *n.* Treenighed.

Triv'et (triv'it), *n.* Trefod (et Kjøkkenredſkab); trebenet Stol, Noget der hviler paa tre Ben.

Triv'i-al (triv'i-ël), *a.* almindelig, hverdags; ubetydelig, betydningsløs, uden Værd.

Tro'car (trō'kër), *n.* T. Trokar (et

Aftapnings-Instrument, til Vaterſottige).

Trod (trɑd), traadte, *imp.* af Tread.

Trod'den (trɑd'dn), traadt, *p. p.* af Tread.

Troll (trōl), *v.* trille, rulle, løbe rundt; omdreje; lade gaa rundt, ſætte i Omløb; lade (Tungen) løbe; tralle; ſynge ſom en Fuge, Kanon eller Rundſang; fiſke (Gjedder) med en Angel, ſom trækkes op ved en Rulle eller Tridſe; *fig.* lokke· ſlentre eller drive om.

Troll (trōl), *n.* Trold (Spøgelſe).

Trol'lop (trɑl'lɑp), *n.* Sludſte, Sløje.

Trom-bone' (trɑm-bōn'), *n.* Baſun.

Tromp (trɑmp), *n.* Blæſemaſkine (ved Smelteovne).

Troop (trup), *n.* Trop, Hob, Selſkab; Ryttertrop, Trop Kavalleri (Underafdeling af en Eſkadron); et Trommeſignal til at ſamle ſig; *pl.* Tropper, Krigsfolk *pl.*; *v.* ſamle ſig tropvis eller i Flokke; marſchere i Trop; trække, marſchere; drage ilſomt afſted, pakke ſig.

Troop'er (trup'ør), *n.* Rytter, Kavalleriſt.

Trope (trōp), *n.* T. Trope (uegentligt eller billedligt Udtryk).

Tro'phied (trō'fid), *a.* prydet med Tropæer.

Tro'phy (trō'fi), *n.* Sejerstegn, Tropæ.

Trop'ic (trɑp'ik), *n.* Vendekreds.

Trop'ic-al (trɑp'ik-el), *a.* under eller imellem Vendekredſene, tropiſk; uegentlig, billedlig, figurlig.

Trop'ic-al-ly (trɑp'ik-el-li), *ad.* i uegentlig Forſtand, billedligen.

Trot (trɑt), *v.* trave; lade trave; *fig.* reiſe til Fods, trave, traſke; byde op (ved Auktion); *n.* Trav, humpende Gang; gammel Drunte eller Trunte, gammel Kjælling.

Troth (trɑth), *n.* Tro.

Trot'ter (trɑt'tør), *n.* Traver; en Skrædders Karl (ſom ſendes omkring til Studenter for at faa Beſtillinger); *pl.* Ben eller Fødder af Faar *pl.* (en yndet Gaderet); Ben *pl.*

Troub'le (trɔb'l), *v.* oprøre, ſætte i Bevægelſe (f. Ex. Vand), forſtyrre, forurolige, bekymre; plage, bryde; ulejlige, gjøre Ulejlighed (ſom Høflighedsudtryk); indſtævne for Gjeld; *n.* Uro, Forſtyrrelſe; Bekymring; Ulykke, Nød; Beſvær, Ulejlighed.

Troub'le-some (trɔb'l-ſøm), *a.* urolig, forſtyrrende; beſværlig; forurolligende, mislig.

Troub'lous (trɔb'løs), *a.* oprørt, urolig; forvirret.

Trough (trɑf), *n.* Trug; Vandrende (til et Møllehjul); S. T. Hulning (mellem Søerne eller Bølgerne).

Trounce (trauns), *v.* ſtraffe eller prygle dygtig.

Trou'sers (trau'sørs), *n. pl.* (ſe Trowsers).

Trous-seau' (trų-ſō'), *n.* en Bruds perſonlige Udſtyr.

Trout (traut), *n.* Forelle, Bæk-Ørred.

Tro'ver (trō'vør), *n.* T. Vindikationsklage (angaaende ulovlig Tilbageholdelſe af Hittegods).

Trow (trō), *v.* tro, tænke; *i.* monstro, mon, Gud ved?

Trow'el (trau'el), *n.* Murſke; Hulſpade.

Trow'sers (trau'sørs), *n. pl.* Buxer, Benklæder *pl.* (lange og vide); Matrosbuxer *pl.*

Troy'-weight (trɔi'ueit), *n.* Troy-Vægt (Guld- og Sølv-Vægt; bruges ogſaa i Apotheker, og til fyſiſke Experimenter. Et Pund Troy-Vægt er 12 Unſer; men Unſen er næſten 10 Procent ſtørre end en Unſe Handelsvægt).

Tru'ant (trų'ent), *a.* treven, træg, doven, nølevorn, ſom gaar og driver; *n.* Lediggjænger, Dagdriver; doven Dreng, Skulker; *v.* gaa og drive, ſkulke af Skolen; være forſømmelig.

Truce (trus), *n.* Vaabenſtilſtand;

Ophør, Afbrydelse, Pause; kort Ro eller Frist.

Truck (trøk), *v.* tuske, drive Tuskhandel; give til Bytte, bortbytte; *n.* Tusken, Tuskhandel.

Truck (trøk), *n.* Blokhjul, Rapert-hjul; Blokvogn; Godsvogn (paa Jernbane); S. T. Klaade; Knap; Hat; *pl.* Buxer *pl.*

Truck'age (trøk'ëdsj), *n.* Tuskhandel.

Truck'le (trøk'l), *n.* lidet Hjul, Rulle.

Truck'le (trøk'l), *v.* (trygle), ydmyge sig, krybe (for, to), bøje sig, underkaste sig, være underdanig.

Truck'le-bed (trøk'l-bëd), *n.* en Seng med Ruller som kan skydes ind under en højere Seng.

Tru'cu-lence (try'kjü-lëns), *n.* Vildhed, Raahed (i Sæder eller Udseende).

Tru'cu-lent (try'kjü-lënt), *a.* vild, fæl, barbarisk, grum.

Trudge (trødsj), *v.* traske, gaa tungt eller besværlig, vandre afsted.

True (try), *a.* tro; sanddru, sand; ægte, rigtig; ærlig, redelig.

True'-heart-ed (try'härt-ëd), *a.* tro, ærlig, oprigtig.

Truf'fle (trø'fl), *n.* Trøffel.

Tru'ism (try'izm), *n.* Sandhed (indlysende af sig selv).

Trull (trøl), *n.* Dulle, Gadeskjøge.

Tru'ly (try'li), *ad.* (jvf. True, *a.*) tro, oprigtig: nøjagtig; rigtig; virkelig, i Sandhed.

Trump (trømp), *n.* Trumf; godmodig Fyr; *v.* stikke med Trumf; spille Trumf ud, trumfe; paatvinge, paanøde (med: upon).

Trump (trømp), *v.* narre, bedrage; to — up, opdigte, smede; *n.* Trompet (i Poesi).

Trump'er-y (trømp'ër-i), *n.* Flitterstads; Tøjeri, Skramleri; Usandhed, Snak.

Trump'et (trømp'ët), *n.* Trompet; Trompeter; *fig.* Udbasuner, Lovpriser; *v.* bekjendtgjøre ved Trompet; bekjendtgjøre, proklamere; udbasune.

Trump'et-er (trømp'ët-ër), *n.* Trompeter; *fig.* Udbasuner.

Trun'cate (trøng'kët), *v.* afstumpe, lemlæste, afhugge, skamfere.

Trun-ca'tion (trøn-kë'sjøn), *n.* Afstumpning, Afhugning, Lemlæstelse.

Trun'cheon (trøn'sjøn), *n.* kort Stok; Knippel, Prygl; Kommandostav; *v.* slaa med en Stok, prygle.

Trun'dle (trøn'dl), *v.* trille, rulle; *n.* Trille, Rulle, Valse.

Trun'dle-bed (trøn'dl-bëd), *n.* se Truckle-bed.

Trunk (trøngk), *n.* Stamme, Bul; Krop (uden Hoved, Arme og Ben); Hoveddel, Hovedstykke (af et Legeme); Blok, Fattigblok; Koffert, Kiste (til Klæder); Vandrende af Planker; Pusterør; Snabel (en Elefants); S. T. Brønd (i Skruestik).

Trun'nion (trøn'jøn), *n.* T. Tap (o: en af de to Tapper paa en Kanon eller Mørser).

Truss (trøs), *n.* Bundt, Knippe (Hø eller Halm); Brokbind; Tømmerværk (under et Tag); S. T. Rakke (hvorved Raaen befæstes til Masten); *v.* binde op; pakke sammen; fætte op (Fugle med Pinde til Stegning); fæste, ordne, binde sammen (et Klædningsstykke); gjøre færdig, berede (til Hængning).

Trust (trøst), *n.* god Tro, Tiltro, Tillid; Borg, Kredit; Betroelse; Forvaring, Pleje, Varetægt; det Anbetroede, Bestilling, Pligt (med Hensyn til hvad der er En overdraget); T. anbetroet Gods; Værgemaal, Kuratel; *v.* tro, lide paa, forlade sig paa; betro (En noget, — one with a thing); give paa Kredit; to — in, fæste Lid til, forlade sig paa; to — to, stole paa.

Trust-ee' (trøst-i'), *n.* En hvem noget er betroet, Tillidsmand; Kurator Værge; Depositarius.

Trust'i-ly (trøst'i-li), *ad.* paa en

tro og ærlig Maade, redeligt, paalideligt.

Trust'i-ness (trøst'i-nës), *n.* Troskab, Paalidelighed, Ærlighed.

Trust'y (trøst'i), *a.* tro, paalidelig, sikker; trolig.

Truth (tryth), *n.* Sandhed; Sanddruhed, Troskab, Ærlighed; Virkelighed; Nøjagtighed.

Truth'ful (tryth'ful), *a.* sandfærdig, sanddru.

Truth'ful-ness (tryth'ful-nës), *n.* Sanddruhed.

Try (trai), *n.* Kornsaald.

Try (trai), *v.* prøve, forsøge, probere; undersøge; examinere, afhøre, forhøre (for Retten), holde Forhør over; bringe for Retten, underkaste retslig Undersøgelse; afgjøre (undertiden med: out); *fig.* sætte Taalmodigheden paa Prøve; smelte (Fedt); S. T. ligge bi (i Storm).

Tub (tøb), *n.* stort aabent Trækar, Kar, Balle, Bøtte, Tønde eller Fjerding (som er aaben foroven); liden (lukket) Tønde, et vist Maal (f. Ex. Te 60 pounds); en Kasse hvori Kul ophejses fra Minen; *fig.* Svede- og Spyttekur. (Patienter, som skulde have Spyttekur, plejede at sættes i en Tønde); Morgenbad; *v.* sætte eller plante i en Balle; tage et Bad; bade.

Tube (tjub), *n.* Rør (en hul Cylinder af Træ eller Metal); Kar (i dyriske eller Plante-Legemer); T. Rør (af en enbladet Blomsterkrone); Fængrør.

Tu'ber (tju'bør), *n.* Knold, Rodknold (f. Ex. Kartoflen); T. Benhoved.

Tu'ber-cle (tju'bør-kl), *n.* T. Tuberkel (liden Hævelse eller Byld).

Tu-ber'cu-lar (tjü-bør'kjü-lër), } **Tu-ber'cu-lous** (tjü-bør'kjü-lös), } *a.* tuberkuløs, fuld af Knuder eller smaa Bylder.

Tube'rose (tjub'rös eller tju'bør-ös), *n.* Tuberose (Plante).

Tu'ber-ous (tju'bør-ös), *a.* knoldet (om visse Planters Rødder).

Tu'bu-lar (tju'bjü-lër), } **Tu'bu-lous** (tju'bjü-lös), } *a.* rørformig.

Tuck (tøk), *n.* lang smal Kaarde, Rapir.

Tuck (tøk), *v.* (ofte med: up), sammentrække; optilte, trække op, holde op; svøbe, indhylle (ved at trække Kanterne ind); *n.* Læg (paa et Klædningsstykke); S. T. Gilding.

Tuck (tøk), *n.* (blandt Skolebørn) Frugt og Bagværk.

Tuck'er (tøk'ør), *n.* Bryststrimmel; Valker.

Tues'day (tjus'dē eller tjus'di), *n.* Tirsdag.

Tuff (tøf), *n.* Tuffsten, Kalktuf.

Tuft (tøft), *n.* Tot, Dusk, Kvast, Top, Busk (Fjederbusk, Blomsterklynge); Klynge, Gruppe (af Træer eller Buske); *pl.* fornemme Studenter *pl.* (Adelsmænds Sønner, som bære Guldkvaster paa deres Huer); *v.* adskille i Totte eller Buske.

Tuft'ed (tøft'ëd), *a.* busket, som voxer i Buske eller Klynger.

Tuft'y (tøft'i), *a.* busket; prydet med Duske.

Tug (tøg), *v.* trække (stærkt og vedholdende), drage, slæbe, hale; rykke; arbejde stærkt, anstrænge sig, slide, kjæmpe; S. T. bugsere, slæbe; *n.* Træk, Ryk; Anstrængelse, Møje; sværeste Dyst, Hede (Kampens); T. Trækkjæde: S. T. Bugseerbaad, Bugseerdampskib.

Tu-i'tion (tjü-ish'ön), *n.* Opsyn, Formynderskab; Beskyttelse; Undervisning.

Tu'lip (tju'lip), *n.* Tulipan (Plante).

Tum'ble (tøm'bl), *v.* tumle, falde, styrte; falde om, styrte sammen; vælte sig, kaste sig frem og tilbage; gjøre alle Slags Bevægelser, gjøre Luftspring, slaa Kolbøtter osv. (som en Bajads eller Gjøgler); kaste, styrte, vælte; vende og dreje (for at undersøge); forkrølle, fortrykke, bringe i Uorden; *n.* Fald, Styrten.

Tum'bler (tøm'blør). *n.* Gjøgler,

Luftſpringer; ſtort Drikkeglas, Ølglas; Tumling (en Art Due); Grævlingehund.

Tum'brel (tøm'brël), *n.* Møgkarre, Skarnkarre. (Denne Betydning har Ordet endnu i flere Egne af Landet); Hæk (til Foder for Faar); T. Rekviſitkarre (bedækkede Karrer ſom føre Ammunition, Skanſegravernes og Haandværkernes Redſkaber, og undertiden Armeens Penge).

Tu'me-fac'tion (tjų'mi-fæk'ſjøn), *n.* *n.* Ophovnen.

Tu'me-fy (tjų'mi-fai), *v.* ophovne, bringe til at hovne.

Tu'mid (tjų'mid), *a.* opſvulmet, fremragende; *fig.* ſvulſtig.

Tu'mor (tjų'mør), *n.* Hævelſe.

Tu'mu-lar (tjų'mjü-lër), *a.* beſtaaende af en Dynge eller Høj.

Tu'mu-lous (tjų'mjü-løs), *a.* fuld af Høje, bakkefuld, bakket.

Tu'mult (tjų'mølt), *n.* Tummel, Larm; Tumult, Oplob Oprør; *v.* larme.

Tu-mult'u-a-ry (tjü-mølt'jü-å-ri), *a.* urolig, oprørſk, larmende, ſtormende; uordentlig, forvirret.

Tu-mult'u-ous (tjü-mølt'jü-øs), *a.* oprørſk; ſtormende, urolig; heftig, voldſom.

Tun (tøn), *n.* Tønde, Fad, Fuſtage; et Vinmaal, Fad (4 Oxehoveder, hogsheads); *fig.* Drukkenbolt, Fyldebøtte; (i andre Betydninger ſe Ton); *v.* fylde paa Tønder eller Fade.

Tun'a-ble (tjų'nå-bl), *a.* ſom kan ſtemmes; velklingende, melodiſk; harmoniſk.

Tune (tjųn), *n.* Tone, Melodi; Stemning (et Inſtruments); *fig.* rette Stemning; Overensſtemmelſe, Harmoni; *v.* iſtemme; ſtemme (et Inſtrument); harmonere; ſynge (uden Ord), tralle, lulle.

Tune'ful (tjųn'ful), *a.* velklingende, yndig; tonefuld.

Tu'nic (tjų'nik), *n.* Tunika (en Underklædning hos de gamle Romere); Hinde

Tu'ni-cle (tjų'ni-kl), *n.* Hinde.

Tun'nel (tøn'nël), *n.* Tunnel (en hvælvet Gang eller Vej under Jorden eller gjennem en Bakke); Skorſtenspibe, Røgfang; tragtformigt Net; *v.* anlægge en Tunnel under eller igjennem; fylde paa en Tønde; fange i et Net; knytte i Maſker, maſke.

Tur'ban (tør'bën), *n.* Turban.

Tur'bid (tør'bid), *a.* oprørt, tyk, uklar, grumſet, mudret.

Tur'bid-ness (tør'bid-nës), *n.* Uklarhed, mudret Beſtaffenhed.

Tur'bi-na-ted (tør'bi-nei-tëd), *a.* ſnoet ſpiralformig; hvirvlende (ſom paa en Axe); T. topformig (om et fælles Blomſterbæger).

Tur'bine (tør'bin), *n.* T. Turbine (et Slags Vandhjul eller hydrauliſk Hvirvel).

Tur'bot (tør'bøt), *n.* Pighvarre (Fiſk).

Tur'bu-lence (tør'bjü-lëns), } *n.*
Tur'bu-len-cy (tør'bjü-lën-ſi), }
Oprør, Forvirring; Uro, heftig Bevægelſe (Sindets).

Tur'bu-lent (tør'bjü-lënt), *a.* oprørſk, urolig; heftig, ſtormende.

Tu-reen' (tjü-rin'), *n.* Terrin.

Turf (tørf), *n.* Tørv, Græstørv, Grønſvær; Tørv (brændbart Mosetørv); Plads eller Bane til Heſte-Veddeløb; Heſte-Veddeløb; *v.* bedække med Græstørv.

Turf'y (tørf'i), *a.* bedækket med Grønſvær, græsrig; Tørve-, rig paa Tørv; bedækket med Græstørv; bygget af Tørv; ſom giver ſig af med Heſte og Veddeløb.

Tur-ges'cence (tør-djës'ſens), *n.* Svulmen, Svulſt; *fig.* Svulſtighed, Opblæſthed.

Tur'gid (tør'djid), *a.* opſvulmet, ſvulmende; *fig.* opblæſt, ſvulſtig, pralende.

Tur-gid'i-ty (tør-djid'i-ti), *n.* Svulmen, Hævelſe; Svulſtighed; *fig.* Svulſt.

Tur'gid-ness (tör'djid-nĕs), *n.* Hovenhed; Svulstighed.

Tur'key (tör'ki), *n.* Tyrkiet; Kalkun.

Tur-kois' (tör-kŏis' eller tör-kis'), *n.* Tyrkis (en Ædelsten af blaa eller grønlig Farve; ogsaa et Stykke af en af vitriolsk Kobbervand gjennemtrængt forstenet Tand).

Tur'mer ic (tör'mör-ik), *n.* indisk Safran, Kurkume (Plante); Gurkemeje.

Tur'moil (tör'møil), *n.* Tumult; Tummel, Uro, Forstyrrelse; *v.* forurolige, plage; være i Bevægelse eller Uro.

Turn (törn), *v.* dreje (ogsaa om at dreje paa et Drejelad); danne, skabe; vende; gjøre svimmel, gjøre forrykt; omvende; forandre, forvandle; oversætte; stille, løbe (Mælk); gjøre sløv eller stump (en Æg); jage (bort med Magt); dreje sig, omgaa (en Flanke); vende sig; blive svimmel; omvende sig; forandre sig, forvandle sig, blive; blive sur, skille sig; *n.* Drejning, Omdrejning; Trin af en Stige; Vending; Krumning; liden Tur, Spadsertur (frem og tilbage eller op og ned); Forandring, Afvexling, Omskiftning; Tilfælde; Lejlighed; Vexelfølge, Række, Tur; Gjengjeld; en Handling af Velvillie eller Ondskab, Tjeneste, Puds, Streg, ubehagelig Berørelse, Tørn, Stød, Forstrækkelse; Stemning, Tilbøjelighed; Nytte, Fordel; Beskaffenhed, Form, Skikkelse; Vending, Afrunding (en Periodes); Ret; T. Dobbeltslag (af to eller flere Toner).

Turn'-coat (törn'kŏt), *n.* Vendekaabe.

Turn'er (törn'ör), *n.* En som praktiserer Legemsøvelser, Athlet; Drejer.

Turn'er-y (törn'ör-i), *n.* Drejning; Drejerarbejde.

Tur'nip (tör'nip), *n.* Turnip, Kjæmperoe.

Turn'key (törn'ki), *n.* Slutter, Fangefoged.

Turn'pike (törn'paik), *n.* Bom eller Led (paa en Vej, hvor Bompenge erlægges); (amerikansk) Chaussee; T. spansk Ryttер; *v.* (amerikansk) chaussere.

Turn'sole (törn'sōl), *n.* Heliotrop (Plante).

Turn'stile (törn'stail), *n.* Snurre eller Korsbom (paa en Gangsti).

Tur'pen-tine (tör'pĕn-tain), *n.* Terpentin.

Tur'pi-tude (tör'pi-tjūd), *n.* Skjændighed, Skjændsel.

Tur-quoise' (tör-kŏis' eller tör-kis'), se Turkois.

Tur'ret (tör'rĕt), *n.* lidet Taarn.

Tur'ret-ed (tör'rĕt-ĕd), *a.* som et Taarn; med Taarne.

Tur'tle (tör'tl), *n.* Skildpadde (Havskildpadde).

Tur'tle (tör'tl), **Tur'tle-dove** (tör'tl-dŏv), *n.* Turteldue.

Tus'can (tŭs'kĕn), *a.* toskansk.

Tusk (tŏsk), *n.* Huggetand, Stødtand; *v.* vise Tænder som et Vildsvin.

Tus'sle (tŭs'l), *n.* Strid, Dyst; *v.* stride, nappes; S. T. omslaa (et Toug).

Tu'te-lage (tjū'ti-lĕdsj), *n.* Formynderskab.

Tu'te-lar (tjū'ti-lĕr), **Tu'te-la-ry** (tjū'ti-lă-ri), *a.* som har Formynderskab; beskyttende, Skyts-.

Tu'tor (tjū'tör), *n.* Lærer, Huslærer, Hovmester; *v.* lære, undervise; hovmesterere.

Tu'tor-age (tjū'tör-ĕdsj), *n.* en Lærers Myndighed; Formynderskab.

Tu'tor-ess (tjū'tör-ĕs), *n.* Lærerinde, Guvernante.

Twad'dle (twŏd'dl), *v.* sludre, prate, pjatte, snadre; *n.* Kjællingsnak, Vrøvl.

Twain (twein), *a.* tvende, to.

Twang (twæng), *v.* klinge eller lyde (som Metal eller en spændt Buestreng), surre; lade klinge eller lyde, svippe; *n.* Klang, skarp Lyd; affekteret syngende Udtale (med en vis Næselyd); *i.* kling! klang! svip!

Twat'tle (tuɑt'tl), se Twaddle.
Tweak (tuik), *v.* knibe, klemme (mellem Fingrene), trække, rykke; *n.* Kniben, Ryk.
Tweed (tuid), *n.* et Slags simpelt uldent Tøj.
Twee'dle (tui'dl), *v.* behandle let (som en Spillemand sin Bue), stryge, guide; smigre, lokke.
Twee'zers (tui'sørs), *n. pl.* Niptang, Pincet.
Twelfth (tuelfth), *a.* tolvte.
Twelve (tuelv), *a.* tolv.
Twelve'month (tuelv'mønth eller tuel'mønth), *n.* Aar.
Twen'ti-eth (tuen'ti-ëth), *a.* tyvende.
Twen'ty (tuen'ti), *a.* tyve; *fig.* om et ubestemt stort Antal, mange; ret meget, mange Gange.
Twice (tuais), *ad.* to Gange, dobbelt.
Twi'fal-low (tuai'fæl-lō), *v.* pløje anden Gang (en Brakager).
Twig (tuig), *n.* Kvist, liden Gren, Vidie; *v.* slaa; irettesætte skarpt; fange (ligesom Fugle med Fuglelim), overliste; iagttage; løse, forstaa.
Twi'light (tuai'lait), *n.* Tusmørke, Dæmring, Skumring; *fig.* svagt Skin eller Glimt; *a.* dunkel, svagt oplyst.
Twill (tuil), *v.* væve kipret; kruse; *n.* kipret Tøj; Spole.
Twin (tuin), *n.* Tvilling; *a.* Tvilling-, tvende, dobbelt; *v.* føde Tvillinger; fødes tilsammen eller som Tvilling; parres; passe sammen.
Twine (tuain), *v.* tvinde, snoe sammen; forene, forbinde; omslynge, omvinde; sammenslynge sig, forene sig; sno sig, slynge sig; dreje sig rundt, løbe omkring; *n.* tvundet Garn; Sejlgarn; Snor; Sammenslyngning; Omsnoning, Omslyngning.
Twinge (tuindsj), *v.* knibe, nappe, stikke (foraarsage en pludselig pinlig Fornemmelse); *n.* Kneb, Ryk; jagende eller stikkende Smerte.
Twink'le (tuingk'l), *v.* blinke, plire; tindre, glimte; *n.* Blink; Øieblik.
Twink'ling (tuingk'ling), *n.* Blinken, Tindren; Blink, Øjeblik, Nu.
Twirl (tuørl), *v.* hvirre, hvirvle, sno eller dreje hurtig omkring; dreje sig om, løbe omkring; *n.* hurtig Omdrejning, Hvirvel.
Twist (tuist), *v.* tvinde, sno; flette; vinde, omvinde; forvikle; forvikle sig, sammenslynge sig; *fig.* sammensætte, opspinde, opdigte; *n.* tvundet Garn, Tvist, tvunden Silke; Snor; enkelt Traad (af en Snor); liden Rulle Tobak; Fletning, Sammenslyngning; Fordrejning; Snoning; Cognak og Genevre sammenblandede; Appetit.
Twit (tuit), *v.* stikle paa, forekaste, bebrejde paa en spydig Maade.
Twitch (tuitsj), *v.* rykke, nappe, knibe; *n.* Ryk, Nap; Jagen, Trækning (krampeagtig).
Twit'ter (tuit'tør), *v.* kvidre; *n.* Kvidder.
Twit'ter (tuit'tør), *v.* sitre, bæve, skjælve, ryste (af heftig Sindsbevægelse, Frygt, spændt Forventning), føle urolig Længsel; *n.* Rysten, Sitren; Længsel, Lyst; En som bebrejder, Dadler.
Two (tu), *a.* to, tvende.
Two'-edged (tu'ëdsjt), *a.* tveegget.
Two'-faced (tu'feist), *a.* med to Ansigter (som Guden Janus); lumsk, falsk.
Two'fold (tu'fōld), *a.* tofold, dobbelt.
Tym'bal (tim'bël), *n.* et Slags Pauke.
Tym'pan (tim'pën), *n.* T. en af en Rand omgiven Fordybning eller Flade (paa en Mur); Fylding (i en Dør); Tympan (den Ramme til en Bogtrykkerpresse, som er bedækket med Pergament, og hvorpaa det blanke Ark lægges under Pressen eller Digelen).
Tym'pa-num (tim'på-nøm), *n.* Pauke; Trommehinde (i Øret); T. Vindehjul, Spil.
Type (taip), *n.* Type, Trykbogstav (ofte som et Kollektiv), Typer *pl.*;

Tegn, Symbol, Billede; Forbillede, Typus.

Ty'phoid (tai'føid), *a.* tyføs, tyfusagtig.

Ty'phoid-fe'ver (tai'føid-fi'vør), *n.* Tyfusfeber.

Ty-phoon' (tai-fyn'), *n.* Typhon (en Storm- eller Hvirvelvind i Havene syd for Kina).

Ty'phus (tai'føs), *n.* Tyfus.

Typ'ic-al (tip'ik-ël), *a.* billedlig, som tjener til Forbillede, typisk.

Typ'ic-al-ly (tip'ik-ël-li), *ad.* billedligen, som Forbillede.

Typ'i-fy (tip'i-fai), *v.* fremstille sindbilledlig eller forbilledlig.

Ty-pog'ra-pher (ti-pøg'rå-før eller tai-pøg'rå-før), *n.* Bogtrykker, Typograf.

Typ'o-graph'ic-al (tip'ö-græf'ik-ël eller tai'pö-græf'ik-ël), *a.* typografisk, Bogtrykker-, Tryk-.

Typ'o-graph'ic-al-ly (tip'ö-græf'ik-ël-li eller tai'pö-græf'ik-ël-li), *ad.* paa typografisk Maade, i typografisk Henseende; sindbilledligen.

Ty-pog'ra-phy (ti-pøg'rå-fi eller tai-pøg'rå-fi), *n.* Bogtrykkerkunst, Typografi.

Ty-ran'nic (tai-rën'nik), **Ty-ran'nic-al** (tai-rën'nik-ël), *a.* tyrannisk.

Ty-ran'nic-al-ly (tai-rën'nik-ël-li), *ad.* med tyrannisk Grusomhed.

Ty-ran'ni-cide (tai-ræn'ni-said), *n.* Tyran-Mord; Tyran-Morder.

Tyr'an-nize (tir'ën-nais), *v.* tyranniſere.

Tyr'an-nous (tir'ën-nøs), *a.* tyranniſk.

Tyr'an-nous-ly (tir'ën-nøs-li), *ad.* med tyrannisk Grusomhed.

Tyr'an-ny (tir'ën-ni), *n.* Tyranni.

Ty'rant (tai'rënt), *n.* Tyran.

Ty'ro (tai'rö), *n.* Begynder, begyndende Lærling.

Tzar (zär), se Czar.

U.

U-biq'ui-ta-ry (jü-bik'wi-tå-ri), *a.* alleſtedsnærværende; *n.* Alleſtedsnærværende; Ubikvitarier.

U-biq'ui-ty (jü-bik'wi-ti), *n.* Alleſtedsnærværelſe.

Ud'der (ød'dør), *n.* Yver.

Ug'li-ness (øg'li-nës), *n.* Grimhed, Hæslighed, Styghed.

Ug'ly (øg'li), *a.* hæslig, grim, styg, fæl; *n.* Overſtygge (ſom bindes paa en Damehat).

Ul'cer (øl'ſør), *n.* Raadſaar, Saar.

Ul'cer-ate (øl'ſør-eit), *v.* ulcerere, angribes af Saar.

Ul'cer-a'tion (øl'ſør-ei'ſjøn), *n.* det at angribes af Saar, Saardannelſe.

Ul'cer-ous (øl'ſør-øs), *a.* ulcereret, angrebet af Saar.

Ul'lage (øl'lëdsj), *n.* Svind, Svinding, det ſom et Fad (f. Ex. et Vinfad) mangler i at være fuldt (paa Grund af Utæthed).

Ul-te'ri-or (øl-ti'ri-ør), *a.* hinſidig, paa hin Side; videre, yderligere.

Ul'ti-mate (øl'ti-mët), *a.* yderſt, ſidſt, endelig.

Ul'ti-mate-ly (øl'ti-mët-li), *ad.* tilſidſt, endelig.

Ul'ti-ma'tum (øl'ti-mei'tøm), *n.* ſidſte Erklæring, ſidſte Forſlag, Ultimatum.

Ul'tra (øl'trå), (et latinſk Ord: hinſides, over), *a.* tilbøjelig til Overdrivelſer.

Ul'tra-ma-rine' (øl'trå-må-rin'), *a.* hinſides Havet; udenlandſk; *n.* Ultramarin (en blaa Farve).

Ul'tra-mon'tane (øl'trå-mon'tën), *a.* hinſides Bjergene (f. Ex. Frankrig med Hensyn til Italien); fremmed; *n.* Fremmed.

Ul'tra-mun'dane (øl'trå-møn'dën), *a.* overjordiſk, overſanſelig.

Um'bel (øm'bël), *n.* T. Skjerm (paa viſſe Planter).

Um bel-lif'er-ous (øm bël-lif'ør-øs),

a. skjermblomstret, Skjerm-; skjermbærende.

Um'ber (øm'bør), *n.* Umber eller Umbra (en brun Jordart, som bruges til Malerfarve); *v.* farve med Umbra; farve mørk.

Um-bil'ic-al (øm-bil'ik-ël), *a.* som hører til Navlen, Navle-.

Um'bles (øm'blz), *n. pl.* Indvolde *pl.* (af en Hjort).

Um'brage (øm'brëdsj), *n.* Skygge; *fig.* Skin; Mistro, Mistanke.

Um-bra'geous (øm-brei'djøs), *a.* skyggefuld.

Um-brel'la (øm-brël'lå), *n.* Regnskjerm, Paraply; Solskjerm. (I denne Betydning bruges sædvanlig i England Ordet Parasol).

Um'pi-rage (øm'pi-rëdsj), *n.* en Opmands Myndighed; Voldgiftskjendelse, en Opmands Dom.

Um'pire (øm'pair), *n.* Voldgiftsmand; T. Opmand.

Un-a'ble (øn-ei'bl), *a.* udygtig, ikke istand (til); svag, kraftløs.

Un'ac-cept'a-ble (øn'ëk-sept'å-bl), *a.* uantagelig; ikke vel modtagen, ubehagelig, ukjærkommen.

Un'ac-count'a-ble (øn'ëk-kaunt'å-bl), *a.* uforklarlig, som man ikke kan blive klog paa, besynderlig; ikke ansvarlig, uafhængig.

Un'ac-quaint'ed (øn'ëk-kuei'nt'ëd), *a.* ubekjendt; fremmed (for), ikke vant (til, with).

Un'ad-vis'a-ble (øn'ëd vais'å-bl), *a.* utilraadelig.

Un'af-fect'ed (øn'ëf-fekt'ëd), *a.* urørt, ubevæget; ukunstlet, naturlig.

Un'al-loyed' (øn'ël-løid'), *a.* ublandet, uden Legering.

Un-al'ter-a-ble (øn-gl'tør-å-bl), *a.* uforanderlig.

Un-al'ter-a-bly (øn-gl'tør-å-bli), *ad.* uforanderligen.

Un-a'mi-a-ble (øn-ei'mi-å-bl), *a.* uelskværdig.

U'na-nim'i-ty (jy'nå-nim'i-ti), *n.* Enighed, Enstemmighed.

U-nan'i-mous (jü-nën'i-møs), *a.* enig; enstemmig.

U-nan'i-mous-ly (jü-nën'i-møs-li), *ad* se Unanimous.

Un-an'swer-a-ble (øn-ën'sør-å-bl), *a.* ubesvarlig, uigjendrivelig.

Un-an'swered (øn-ën'sørd), *a.* ubesvaret; ikke gjendrevet; ikke tilbørlig gjengjeldt.

Un-apt' (øn-ëpt'), *a.* uskikket (til, for; til at, to); udygtig, uduelig; sløv, tungnem; utilbøjelig; ubekvem.

Un'as-sum'ing (øn'ës-sjym'ing), *a.* ikke anmassende, fordringsløs, beskeden.

Un'a-vail'ing (øn'å-vei'ling), *a.* ikke tjenlig, unyttig.

Un'a-void'a-ble (øn'å-vøid'å-bl), *a.* uundgaaelig, nødvendig.

Un'a-void'a-bly (øn'å-vøid'å-bli), *ad.* uundgaaeligt.

Un'a-ware' (øn'å-uër'), *a.* uvidende (om, of); uopmærksom; *ad.* uforvarendes.

Un'a-wares' (øn'å-uërs'), *ad.* af Vanvare, uforvarendes; uventet, pludselig.

Un-bar' (øn-bär'), *v.* skyde Slaaen fra, lukke op, aabne.

Un'be-com'ing (øn'bi-køm'ing), *a.* usømmelig, upassende, uanstændig.

Un'be-lief' (øn'bi-lif'), *n.* Vantro; Mistro.

Un'be-liev'er (øn'bi-liv'ør), *n.* Vantro, En som ikke tror paa Aabenbaringen.

Un'be-liev'ing (øn'bi-liv'ing), *a.* vantro, ikke troende.

Un-bend' (øn-bënd'), *v.* nedspænde, gjøre slap, løsne; *fig.* befri, lette, give Ro; slappe, svække; S. T. fraslaa (et Sejl).

Un-bend'ing (øn-bënd'ing), *a.* ubøjelig; ikke eftergivende, haardnakket, standhaftig; bestemt til Hvile eller Vederkvægelse, rolig, ledig (Time).

Un-bi'as (øn-bai'ës), *v.* befri fra Fordom, gjøre upartisk.

Un-bind' (øn-baind'), *v.* løse, løse op.

Un-blem'ished (øn-blĕm'ĭsjt), *a.* ubeſmittet, pletfri.
Un-blest' (øn-blĕſt'), *a.* ikke velſignet; vanhellig; ulykſalig.
Un-bolt' (øn-bōlt'), *v.* ſkyde Slaaen fra, lukke op; oplade.
Un-born' (øn-bɑrn'), *a.* uføbt, tilkommende.
Un-bo'som (øn-bus'øm), *v.* aabenbare i Fortrolighed, betro, aabne.
Un-bound'ed (øn-baund'ĕd), *a.* ubegrænſet, grænſeløs; uindſkrænket.
Un-bri'dle (øn-brai'dl), *v.* tage Bidſlet eller Tømmen af.
Un-bro'ken (øn-brō'kn), *a.* ikke brukken, hel; ikke undertvungen, uſvækket; utæmmet, ikke afrettet, ikke tilkjørt.
Un-buck'le (øn-bøk'l), *v.* opſpænde, løſe.
Un-bur'den (øn-bør'dn), *v.* aflæſſe, afkaſte; *fig.* aabenbare (hvad der ligger tungt paa Hjærtet).
Un-bur'ied (øn-bĕr'ĭd), *a.* ubegravet.
Un-but'ton (øn-bøt'tn), *v.* knappe op.
Un-call'ed (øn-kɑl'd), *a.* ukaldet; — for, ikke forlangt; unødig, ufornøden, ubetimelig.
Un-ceas'ing (øn-ſīs'ĭng), *a.* uophørlig.
Un-cer'e-mo'ni-ous (øn-ſĕr'ĭ-mō'nĭøs), *a.* ligefrem, ſom ikke gjør Omſtændigheder, utvungen.
Un-cer'tain (øn-ſør'tĕn), *a.* uvis, ikke vis paa; uvis, ubeſtemt, uſikker, ikke paalidelig; uſtadig.
Un-cer'tain-ly (øn-ſør'tĕn-lĭ), *ad.* uviſt; ubeſtemt.
Un-cer'tain-ty (øn-ſør'tĕn-tĭ), *n.* Uvished; Uſikkerhed.
Un-chain' (øn-tjeĭn'), *v.* aflænke, løſe eller befri fra Lænker.
Un-change'a-ble (øn-tjeĭndsj'å-bl), *a.* uforanderlig.
Un-change'a-bly (øn-tjeĭndsj'å-blĭ), *ad.* uforanderligt.
Un-char'i-ta-ble (øn-tjær'ĭ-tå-bl), *a.* ukjærlig, ubarmhjærtig, umild.
Un-char'i-ta-ble-ness (øn-tjær'ĭ-tå-bl-nĕs), *n.* Ukjærlighed, Ubarmhjærtighed.
Un-char'i-ta-bly (øn-tjær'ĭ-tå-blĭ), *ad.* ubarmhjærtigt, paa en ukjærlig eller haard Maade.
Un-christ'ian (øn-krĭſt'jĕn), *a.* ukriſten, vantro; ukriſtelig.
Un-church' (øn-tjørtsj'), *v.* udelukke fra Kirken.
Un-civ'il (øn-ſĭv'ĭl), *a.* uhøflig.
Un-civ'il-ized (øn-ſĭv'ĭl-aist), *a.* uciviliſeret, raa.
Un-civ'il-ly (øn-ſĭv'ĭl-lĭ), *ad.* ſe Uncivil.
Un-clasp' (øn-klæsp'), *v.* ophægte; *fig.* oplukke, aabne.
Un'cle (øngk'l), *n.* Onkel (Farbroder, Morbroder, ogſaa: Ens Tantes Mand).
Un-clean' (øn-klĭn'), *a.* uren, ſmudſig; *fig.* uren; ukyſk, vellyſtig.
Un-clean'li-ness (øn-klĭn'lĭ-nĕs), *n.* Urenlighed.
Un-clean'ness (øn-klĭn'nĕs), *n.* Urenhed.
Un-close' (øn-klōs'), *v.* lukke op, aabne.
Un-coil' (øn-køil'), *v.* oprulle, vikle op (hvad der er ſammenrullet eller ſammenviklet).
Un-come'ly (øn-køm'lĭ), *ad.* ikke tækkelig, ukjøn; uſømmelig.
Un-com'fort-a-ble (øn-køm'ført-å-bl), *a.* trøſteſløs, glædeløs, ſom gjør En mismodig; ubekvem, ubehagelig, uhyggelig.
Un-com'fort-a-bly (øn-køm'ført-å-blĭ), *ad.* ubehageligt, umageligt, paa en ubekvem Maade.
Un-com'mon (øn-kɑm'møn), *a.* ualmindelig, uſædvanlig, ſjelden.
Un-com'mon-ly (øn-kɑm'møn-lĭ), *ad.* ſe Uncommon.
Un-com'pro-mis'ing (øn-kɑm'prömais'ĭng), *a.* ſom ikke giver efter for modſatte Principer, ſom ikke vil indgaa Forlig, ikke eftergivende, uafviſelig.
Un'con-cern' (øn'kɑn-ſørn'), *n.* Ligegyldighed.

Un con-cern'ed-ly (øn'kąn-sörn'ĕd-lĭ), *ad.* ubekymret (for, with, for), ligegyldig (ved, at).

Un'con-di'tion-al (øn'kąn-dĭsj'øn-ĕl) *a.* ubetinget.

Un-con'quer-a-ble (øn-kąngk'ør-å-bl), *a.* uovervindelig, ubetvingelig.

Un-con'scion-a-ble (øn-kąn'sjøn-å-bl), *a.* samvittighedsløs; urimelig; uhyre.

Un-con'scion-a-bly (øn-kąn'sjøn-å-blĭ), *ad.* paa en samvittighedsløs Maade.

Un-con'scious (øn-kąn'sjøs), *a.* ubevidst, bevidstløs; uvitterlig; ufrivillig; uvilkaarlig; uvidende (om, of).

Un-con'scious-ly (øn-kąn'sjøs-lĭ), *ad.* se Unconscious.

Un-con'cious-ness (øn-kąn'sjøs-nĕs) *n.* Bevidstløshed, Ubevidsthed.

Un-con'sti-tu'tion-al (øn-kąn'stĭ-tju̯'sjøn-ĕl), *a.* forfatningsstridig.

Un-con'sti-tu'tion-al'i-ty (øn-kąn'stĭ-tju̯'sjøn-ăl'ĭ-tĭ), *n.* Forfatningsstridighed.

Un con-troll'a-ble (øn'kąn-trōl'å-bl) *a.* uimodstaaelig; uafværgelig; ustyrlig; uomtvistelig, ubestridelig.

Un'con-vert'ed (øn'kąn-vört'ĕd), *a.* uomvendt; uforandret.

Un-cork' (øn-kąrk'), *v.* trække op (en Flaske).

Un-court'e-ous (øn-kört'ĭ-øs), *a.* uhøflig, ubeleven.

Un-couth' (øn-ku̯th'), *a.* ukjendt; ualmindelig, selsom, besynderlig; raa, fæl.

Un-couth'ness (øn-ku̯th'nĕs), *n.* Selsomhed, Besynderlighed; Raahed, Uhyggelighed.

Un-cov'er (øn-köv'ør), *v.* afdække, tage Dækket eller Bedækningen af; tage Taget af; afklæde, blotte; aabenbare, vise; tage Hatten af.

Unc'tion (øngk'sjøn), *n.* Salvning, Salvelse (ogsaa *fig.*); Salve (jvf. Unguent).

Unct'u-ous (øngkt'jü-øs), *a.* fedtet, olieagtig; fed.

Un-curb'ed (øn-körb'd) *a.* utæmmet, tøjleløs, utvungen.

Un-curl' (øn-körl'), *v.* lade Krøllerne falde ned, udglatte; blive slet eller lige, falde ud (om Krøller).

Un-dat'ed (øn-deĭt'ĕd), *a.* ikke dateret.

Un-daunt'ed (øn-dänt'ĕd), *a.* uforfærdet, uforsagt, modig.

Un'de-ceive' (øn'dĭ-sïv'), *v.* bringe ud af Vildfarelse, aabenbare (En) Sandheden.

Un'de-ni'a-ble (øn'dĭ-nai'å-bl), *a.* unegtelig, uimodsigelig.

Un'de-ni'a-bly (øn'dĭ-nai'å-blĭ), *ad.* se Undeniable.

Un'der (øn'dør), *prp.* & *ad.* under; ringere end, under-; *a.* underordnet, ringere, Under-.

Un'der-a'gent (øn'dør-eĭ'djĕnt), *n.* Underagent.

Un'der-bid' (øn'dør-bĭd'), *v.* underbyde; skambyde.

Un'der-do' (øn'dør-du̯'), *v.* gjøre for lidet; stege eller koge for lidet.

Un'der-go' (øn'dør-gō'), *v* gjennemgaa, lide, udstaa; taale, udholde; være underkastet, skulle modtage.

Un'der-grad'u-ate (øn'dør-grăd'jü-ĕt), *n.* Ikke-Gradueret, En som endnu ikke har nogen akademisk Grad.

Un'der-ground (øn'dør-graund), *n.* underjordisk Sted; *a.* & *ad.* underjordisk; under Jorden.

Un'der-growth (øn'dør-grōth), *n.* Underskov, Kratskov, Krat (mellem højere Træer).

Un'der-hand (øn'dør-hænd), *ad.* med Bagen af Haanden nedad; underhaanden, hemmelig, ved hemmelige Midler; *a.* hemmelig, skjult, listig.

Un'der-hand'ed (øn'dør-hænd'ĕd), *a.* hemmelig.

Un'der-lay' (øn'dør-leĭ'), *v.* underlægge.

Un'der-let' (øn'dør-lĕt'), *v.* bortleje eller bortforpagte under Værdien; bortleje hvad man har lejet.

Un'der-lie' (ən'dər-lai'), *v.* ligge under; ligge til Grund for; være bunden til.

Un'der-line' (ən'dər-lain'), *v.* understrege.

Un'der-ling (ən'dər-ling), *n.* underordnet Assistent, Undermand, Underordnet; ubetydelig Person, Usling.

Un'der-mine' (ən'dər-main'), *v.* underminere, undergrave; *fig.* styrte ved Rænker.

Un'der-neath' (ən'dər-nīth' eller ən'dər-nīdh'), *ad.* nedenunder, underneden; *prp.* under.

Un'der-pin' (ən'dər-pin'), *v.* lægge Sten under (et Fodstykke), understøtte.

Un'der-rate' (ən'dər-reit'), *v.* vurdere for ringe, anslaa for lavt.

Un'der-score' (ən'dər-skōr'), *v.* understrege, mærke nedenunder.

Un'der-sell' (ən'dər-sel'), *v.* undersælge (Andre).

Un'der-shot' (ən'dər-sjat'), *a.* Undersalds- (-Hjul, -Mølle).

Un'der-sign' (ən'dər-sain'), *v.* undertegne.

Un'der-signed' (ən'dər-saind'), *a.* undertegnet; *n.* Undertegnede.

Un'der-stand' (ən dər-stænd'), *v.* [*imp.* & *p. p.* UNDERSTOOD] forstaa, begribe; indse; vide; kjende; mene, holde for; faa at vide, høre.

Un'der-stand'ing (ən'dər-stænd'ing) *a.* forstandig, indsigtsfuld; *n.* Forstand; Indsigt, Kundskab; Forstaaelse.

Un'der-stood' (ən'dər-stud'), forstod, forstaaet, *imp.* & *p. p.* af Understand.

Un'der-strap'per (ən'dər-stræp'pər) *n.* Underbetjent, Haandlanger, underordnet Person.

Un'der-take' (ən'dər-teik'), *v.* [*imp.* UNDERTOOK; *p. p.* UNDERTAKEN] paatage sig, foretage sig; overtage; vove, prøve; love, indestaa for; paatage sig at besørge eller føre.

Un'der-tak'er (ən'dər-teik'ər), *n.* En som overtager eller paatager sig noget; En som besørger alt ved Begravelser, Bedemand.

Un'der-tak'ing (ən'dər-teik'ing), *n.* Foretagende, Forsøg; skriftlig Forpligtelse, skriftlig givet Løfte.

Un'der-took' (ən'dər-tuk'), paatog sig, *imp.* af Undertake.

Un'der-tone (ən'dər-tōn), *n.* sagte eller dæmpet Røst.

Un'der-tow (ən'dər-tō), *n.* Understrøm (i anden Retning end Strømmen ovenover); tilbagestrømmende Bølge.

Un'der-val'ue (ən'dər-væl'jų), *v.* undervurdere, anse for ringere, miskjende, nedsætte, ringeagte; *n.* ringe Pris, Spotpris; Nedsættelse, Forringelse.

Un'der-went' (ən'dər-uent'), gjennemgik, *imp.* af Undergo.

Un'der-wood (ən'dər-ųd), *n.* Underskov.

Un'der-work' (ən'dər-ųərk'), *v.* arbejde for ringere Løn end (Andre); ikke tilstrækkelig bearbejde eller udarbejde; undergrave, søge hemmelig at styrte.

Un'der-write' (ən'dər-rait'), *v.* underskrive, undertegne; forsikre (ved at undertegne en Assurance-Police paa et Skib eller en Ladning), assurere.

Un'der-writ'er (ən'dər-rait'ər), *n.* Undertegnet; Assurør, Assuradør.

Un'de-served' (ən'di-sərvd'), *a.* ufortjent.

Un'de-serv'ing (ən'di-sərv'ing), *a.* ikke fortjenende, som ikke fortjener, uværdig (til, of).

Un'de-sign'ing (ən'di-sain'ing), *a.* handlende uforsætlig, uden nogen Hensigt; ikke svigagtig, ærlig, troskyldig, uforstilt.

Un-de'vi-a'ting (ən-di'vi-e'ting), *a.* ufravigelig.

Un'di-vid'ed (ən'di-vaid'ed), *a.* udelt.

Un-do' (ən-dų'), *v.* [*imp.* UNDID; *p. p.* UNDONE] gjøre ugjort, gjøre

ugyldig, tage tilbage, ophæve, afskaffe; løse, løse op, tage fra hinanden, skaffe bort; ødelægge, tilintetgjøre, styrte i Ulykke.

Un-do'ing (ŏn-dū'ing), *a.* opløsende, fordærvelig, skadelig; *n.* Undergang, Fordærvelse, Ulykke.

Un-done' (ŏn-dŏn'), *a.* ugjort; ufuldendt, ikke færdig; ødelagt, tilintetgjort.

Un-doubt'ed (ŏn-daut'ĕd), *a.* upaatvivlelig, ustridig.

Un-doubt'ed-ly (ŏn-daut'ĕd-lĭ), *ad.* uden Tvivl, vist, visselig.

Un-dress' (ŏn-drĕs'), *v.* afklæde; afføre Pynten; tage Bindet af (et Saar).

Un'dress (ŏn'drĕs), *n.* løs maglig Klædedragt, Neglige, Morgen- eller Natdragt; daglig Dragt; Tjenesteuniform, Halvuniform (ikke Galla).

Un-dressed' (ŏn-drĕst'), *a.* ikke paaklædt, ikke pyntet; ikke tillavet; ikke bragt i Orden; utilberedt.

Un-due' (ŏn-djū'), *a.* utilbørlig; pligtstridig, urigtig, ulovlig.

Un'du-late (ŏn'djü-lēt), *v.* bølge; bevæge bølgeformig.

Un'du-la'ted (ŏn'djü-lē'tĕd), *a.* bølget, bølgeformig.

Un'du-la'tion (ŏn'djü-lē'shŏn), *n.* bølgende Bevægelse.

Un'du-la-to-ry (ŏn'djü-lå-tŏ-rĭ), *a.* bølgende, bølgeformig.

Un-du'ly (ŏn-djū'lĭ), *ad.* utilbørligen.

Un-dy'ing (ŏn-dai'ing), *a.* som aldrig dør, uforgjængelig, udødelig.

Un-earth' (ŏn-ėrth'), *v.* opgrave, tage op (f. Ex. Poteter); drive frem af Hulen.

Un-earth'ly (ŏn-ėrth'lĭ), *a.* ikke jordisk, overnaturlig.

Un-ea'si-ness (ŏn-ī'zĭ-nĕs), *n.* Umagelighed, Ubehagelighed; Besværlighed; Uro, Ængstelighed.

Un-ea'sy (ŏn-ī'zĭ), *a.* ubekvem, umagelig, ubehagelig; byrdefuld, besværlig, tung; vanskelig; tvungen, stiv, ikke fri; urolig, mismodig, ængstelig.

Un-ed'u-ca'ted (ŏn-ĕd'jü-kē'tĕd), *a.* uopdragen, ikke oplært, uvidende.

Un'em-ploy'ed (ŏn'ĕm-plŏi'd), *a.* uden Arbejde; ikke sysselsat, ledig; ubrugt, uanvendt; *n.* Arbejdsløs, En som er uden Arbejde.

Un-end'ing (ŏn-ĕnd'ing), *a.* endeløs, uendelig.

Un-e'qual (ŏn-ī'kwŭl), *a.* ulige, ikke ens; uforholdsmæssig; ikke voxen; uregelmæssig; partisk; ubillig, uretfærdig.

Un-e'qual-ly (ŏn-ī'kwŭl-lĭ), *ad.* ulige, uretfærdigt, paa en uforholdsmæssig Maade.

Un'e-quiv'o-cal (ŏn'ĭ-kwĭv'ŏ-kĕl), *a.* utvetydig, utvivlsom.

Un-err'ing (ŏn-ėrr'ing), *a.* ikke fejlende; vis, sikker.

Un-e'ven (ŏn-ī'vn), *a.* ujævn; ikke ens, ulige.

Un-e'ven-ness (ŏn-ī'vn-nĕs), *n.* Ujævnhed; Urolighed, Uro; Foranderlighed.

Un'ex-cell'ed (ŏn'ĕks-sĕl'd), *a.* uovergaaet.

Un'ex-cep'tion-a-ble (ŏn'ĕks-sĕp'shŏn-å-bl), *a.* uforkastelig, upaaklagelig.

Un'ex-pect'ed (ŏn'ĕks-pĕkt'ĕd), *a.* uventet, pludselig, uforudset.

Un'ex-pect'ed-ly (ŏn'ĕks-pĕkt'ĕd-lĭ), *ad.* se Unexpected.

Un-fail'ing (ŏn-fē'ling), *a.* ufejlbar, vis; uudtømmelig.

Un-fair' (ŏn-fâr'), *a.* uoprigtig, uærlig, falsk; ubillig.

Un-fair'ly (ŏn-fâr'lĭ), *ad.* se Unfair.

Un-fair'ness (ŏn-fâr'nĕs), *n.* Uærlighed, Uredelighed.

Un-faith'ful (ŏn-fē'th'fŭl), *a.* utro, troløs; vantro.

Un-faith'ful-ness (ŏn-fē'th'fŭl-nĕs), *n.* Troløshed, Utroskab.

Un-fash'ion-a-ble (ŏn-făsh'ŏn-å-bl) *a.* ikke moderne, gaaet af Brug.

Un-fast'en (øn-fås'n), *v.* løse, gjøre løs, slippe.
Un-fath'om-a-ble (øn-fæ̆d̲h'øm-å-bl) *a.* umaalelig, bundløs; uudgrundelig, uudforskelig.
Un-fa'vor-a-ble (øn-feⁱ'vør-å-bl), *a.* uvenlig, ugunstig.
Un-fa'vor-a-bly (øn-feⁱ'vør-å-blĭ), *ad.* ugunstigt, paa en ufordelagtig Maade.
Un-feel'ing (øn-fïl'ĭng), *a.* følesløs, haardhjærtet.
Un-feel'ing-ly (øn-fïl'ĭng-lĭ), *ad.* se Unfeeling.
Un-feigned' (øn-feⁱnd'), *a.* uforstilt, oprigtig.
Un-feign'ed-ly (øn-feⁱn'ĕd-lĭ), *ad.* se Unfeigned.
Un-fil'ial (øn-fïl'jĕl), *a.* ikke sønlig eller datterlig.
Un-fin'ished (øn-fĭn'ĭsjt), *a.* ufuldendt.
Un-fit' (øn-fĭt'), *a.* uskikket, udygtig, uduelig; upassende; *v.* gjøre uskikket.
Un-fix' (øn-fĭks'), *v.* gjøre løs, løse, løsne; gjøre flydende, opløse.
Un-fold' (øn-fōld'), *v.* udfolde, udbrede; aabenbare, afsløre, vise; sige, forklare, meddele; fremstille; lukke ud af Folden.
Un'for-giv'ing (øn'fa̤r-gĭv'ĭng), *a.* uforsonlig.
Un-fort'u-nate (øn-fa̤rt'jü-nĕt), *a* ulykkelig; uheldig.
Un-fort'u-nate-ly (øn-fa̤rt'jü-nĕt-lĭ) *ad.* uheldigvis, til Ulykke.
Un-found'ed (øn-faund'ĕd), *a.* ugrundet; ubegrundet, grundløs.
Un-friend'ly (øn-frĕnd'lĭ), *a.* uvenlig, ukjærlig; ugunstig.
Un-fruit'ful (øn-frṳt'fṳl), *a.* ufrugtbar; frugtesløs.
Un-furl' (øn-förl'), *v.* udfolde, aabne, udspænde; S. T. gjøre los (et Sejl).
Un-fur'nish (øn-för'nĭsj), *v.* blotte, berøve.
Un-fur'nish-ed (øn-för'nĭsjt), *a.* ikke forsynet; umøbleret.
Un-gain'ly (øn-geⁱn'lĭ), *a.* ikke indtagende, ubehændig, kejtet, klodset, usirlig, fæl.
Un-gen'er-ous (øn-djĕn'ør-øs), *a.* uædel, lav; uhæderlig, vanærende.
Un-gen'tle-man-ly (øn-djĕn'tl-mæ̆n-lĭ), *a.* som ikke passer sig for en dannet Mand, udannet, raa; uædel.
Un-god'li-ness (øn-ga̤d'lĭ-nĕs), *n.* Ugudelighed.
Un-god'ly (øn-ga̤d'lĭ), *a.* ugudelig.
Un-gov'ern-a-ble (øn-gøv'ørn-å-bl), *a.* uregjerlig, ustyrlig, balstyrig, vild.
Un-grace'ful (øn-greⁱs'fṳl), *a.* uden Ynde, uskjøn, usirlig; ubehagelig.
Un-gra'cious (øn-greⁱ'sjøs), *a.* unaadig, ugunstig; stødende, ubehagelig; forhadt, modbydelig.
Un-grate'ful (øn-greⁱt'fṳl), *a.* utaknemmelig, uerkjendtlig; ubehagelig.
Un-grate'ful-ly (øn-greⁱt'fṳl-lĭ), *ad.* se Ungrateful.
Un'guent (øng'gṳĕnt), *n.* Salve.
Un-hal'lowed (øn-hæ̆l'lōd), *a.* vanhellig, uindviet.
Un-hand'some (øn-hæ̆n'søm), *a.* uskjøn, usirlig, styg; usømmelig, uhøflig, ikke net; uædel.
Un-hand'some-ly (øn-hæ̆n'søm-lĭ), *ad.* se Unhandsome.
Un-hand'some-ness (øn-hæ̆n'søm-nĕs), *n.* Uskjønhed, Styghed; Uhøflighed, Usømmelighed; uædel Opførsel, frastødende Væsen.
Un-hand'y (øn-hæ̆nd'ĭ), *a.* ubehændig, klodset, plump.
Un-hap'pi-ly (øn-hæ̆p'pĭ-lĭ), *ad.* til Ulykke, uheldigvis.
Un-hap'pi-ness (øn-hæ̆p'pĭ-nĕs), *n.* Ulykke; Elendighed, Ulyksalighed.
Un-hap'py (øn-hæ̆p'pĭ), *a.* ulykkelig, uheldig; sørgelig, elendig; slem, ondskabsfuld.
Un-har'ness (øn-här'nĕs), *v.* spænde fra, tage Seletøjet af.
Un-health'y (øn-hĕlt̲h'ĭ), *a.* usund; sygelig, svag.
Un-heard' (øn-hörd'), *a.* uhørt, ikke hørt; ubønhørt.
Un-hinge' (øn-hĭndsj'), *v.* løfte af

Hængslerne; rykke eller rive fra sit Sted; bringe i Uorden, vende op og ned paa.

Un-hitch' (ǫn-hitsj'), *v.* tage Seletøjet af, afsele.

Un-ho'li-ness (ǫn-hō'lī-nēs), *n.* Vanhelligelse, Ugudelighed.

Un-ho'ly (ǫn-hō'lī), *a.* ikke hellig; vanhellig; ugudelig.

Un-hook' (ǫn-hųk'), *v.* tage af Krogen, S. T. hugge ud.

Un-hoop' (ǫn-hųp'), *v.* tage Baandene af (en Tønde); berøve Fiskebenssťjørterne.

Un-horse' (ǫn-hǫrs'), *v.* rive eller kaste af Hesten.

Un-hurt' (ǫn-hørt'), *a.* uskadt.

U'ni-corn (jų'nī-kǫrn), *n.* Enhjørning (opdigtet Dyr)

U'ni-flo'rous (jų'nī-flō'rǫs), *a.* eenblomstret.

U'ni-form (jų'nī-fǫrm), *a.* ensformig; ligedannet; overensstemmende; *n.* Uniform.

U'ni-form'i-ty (jų'nī-fǫrm'ī-tī), *n.* Ensformighed; Overensstemmelse.

U'ni-form-ly (jų'nī-fǫrm-lī), *ad.* ensformig, lige.

Un'im-peach'a-ble (ǫn'im-pīt'sj'å-bl), *a.* uanklagelig, dadelfri, pletfri; uomtvistelig.

Un-in'jured (ǫn-in'djūrd), *a.* ubeskadiget, uskadt; ukrænket.

Un'in-tel'li-gi-ble (ǫn'in-tel'lī-djī-bl), *a.* ubegribelig, uforstaaelig.

Un-in'ter-est-ed (ǫn-in'tør-est-ed), *a.* uinteresseret, ligegyldig; uegennyttig.

Un-in'ter-est-ing (ǫn-in'tør-est-ing) *a.* uinteressant, ikke underholdende eller tiltrækkende.

Un'ion (jųn'jǫn), *n.* Forening; Enighed; Overensstemmelse; Perle (af sjelden Størrelse og Glans); Fattigdistrikt (af flere Sogne, med et eller flere Arbejdshuse); en Studenterforening (dannet efter Parlamentets Underhus, til offentlig Drøftelse af literære og politiske Spørgsmaal).

Un'ion-ist (jųn'jǫn-ist), *n.* Forsvarer af Foreninger; Medlem af en Fagforening.

U-nip'a-rous (jū-nip'å-rǫs), *a.* som kun føder een Unge.

U-nique' (jū-nīk'), *a.* eneste, ene i sit Slags.

U'ni-son (jų'nī-sǫn), *n.* T. Enklang, Unisono; *fig.* Overensstemmelse; *a.* ene tonende.

U-nis'o-nant (jū-nis'ō-nēnt), *a.* ensklydende, enstemmig.

U-nis'o-nous (jū-nis'ō-nǫs), *a.* enstemmig.

U'nit (jų'nit), *n.* Een, Ener; Enhed; en Guldmynt (under Jakob I).

U'ni-ta'ri-an (jų nī-tē'rī-ēn), *n.* Unitarier (som antager kun een Person i Guddommen)

U'ni-ta'ri-an-ism (jų'nī-tē'rī-ēn-tsm), *n.* Unitariernes Lære.

U-nite' (jū-nait'), *v.* forene; forbinde; forene sig, forbinde sig, gjøre fælles Sag; voxe sammen; blive til eet.

U-nit'ed-ly (jū-nait'ēd-lī), *ad.* i Forening, sammen.

U'ni-ty (jų'nī-tī), *n.* Enhed; Enighed, Overensstemmelse; Endrægtighed; Enshed.

U'ni-valve (jų'nī-vælv), *a.* eenskallet; *n.* eenskallet Skaldyr.

U'ni-valv'u-lar (jų'nī-vælv'jū-lēr), *a.* eenskallet.

U'ni-ver'sal (jų'nī-vør'sēl), *a.* almindelig, almen, hel, fuldstændig, altomfattende; alsidig; *n.* almindelig Sætning.

U'ni-ver'sal-ism (jų'nī-vør'sēl-ism), *n.* Universalisme (Læren om, at alle Mennesker skulle blive salige).

U'ni-ver'sal-ist (jų'nī-vør'sēl-ist), *n.* Universal-Geni; Universalist (som tror at alle Mennesker skulle blive salige).

U'ni-ver-sal'i-ty (jų'nī-vør-sæl'ī-tī), *n.* Almindelighed, Udstrækning til det Hele.

U'ni-ver'sal-ly (jų'nī-vør'sēl-lī), *ad.* almindelig, fuldstændig.

U'ni-verse (jų'ni-vörs), *n.* hele Verden, Verdensalt, Univerſum, Alt, det Hele.

U'ni-ver'si-ty (jų'ni-vör'ſi-ti), *n.* Højſkole, Univerſitet; Verdensalt, Univerſum.

U-niv'o-cal (jü-niv'ö-kĕl), *a.* ſom udtrykker eller betegner kun eet Begreb, enstydig; ſikker, vis, regelret, beſtemt; T. enſtemmig (om Oktaver).

Un-just' (øn-djøſt'), *a.* uretfærdig, ubillig, urigtig.

Un-just'ly (øn-djøſt'li), *ad.* ſe Unjust.

Un-kind' (øn-kaind'), *a.* uvenlig, umild.

Un-kind'ly (øn-kaind'li), *ad.* uvenligt, ukjærligt.

Un-kind'ness (øn-kaind'nĕs), *n.* Uvenlighed, Mangel paa Kjærlighed, Haardhed.

Un-knit' (øn-nit'), *v.* løſe, vikle op, trevle op (hvad der er knyttet eller vævet); udfolde, glatte (hvad der er ſammentrukket eller rynket).

Un-know'ing-ly (øn-nō'ing-li), *ad.* uvidende, uden at vide det.

Un-known' (øn-nōn'), *a.* ukjendt; uvitterlig; ubekjendt, fremmed; uberegnelig, ſtor.

Un-lace' (øn-leis'), *v.* ſnøre op, løſe op, løſe; tage Pynten eller Stadſen af; S. T. tage Bonnetten bort.

Un-lade' (øn-leid'), *v.* aflosſe, losſe, aflæsſe. (Jvf. Unload).

Un-law'ful (øn-lą'fųl), *a.* ulovlig, lovſtridig.

Un-law'ful-ly (øn-lą'fųl-li), *ad.* ulovligt, paa en uretmæſſig eller lovſtridig Maade.

Un-law'ful-ness (øn-lą'fųl-nĕs), *n.* Ulovlighed, Lovſtridighed.

Un-learn' (øn-lörn'), *v.* glemme (det Lærte), afſlægge (en Vane).

Un-learn'ed (øn-lörn'ĕd), *a.* ulært; ulærd; uvidende.

Un-less' (øn-lĕs'), *conj.* med mindre, derſom ikke; undtagen, uden at, uden.

Un-let'tered (øn-lĕt'tørd), *a.* ikke undervist, udannet, ulærd, uvidenſkabelig; ikke betegnet med Bogſtaver.

Un-like' (øn-laik'), *a.* ulig; uſandſynlig.

Un-like'ly (øn-laik'li), *a.* & *ad.* uſandſynlig.

Un-like'ness (øn-laik'nĕs), *n.* Ulighed.

Un-lim'it-ed (øn-lim'it-ĕd), *a.* ubegrænſet; uindſkrænket; ubeſtemt.

Un-link' (øn-lingk'), *v.* aflænke; vikle ud eller løs.

Un-load' (øn-lōd'), *v.* aflæsſe, losſe; afkaſte (en Byrde); T. tage Ladningen ud af (en Kanon, et Gevær).

Un-lock' (øn-ląk'), *v.* lukke op (hvad der er lukket med Laas); aabne; løſe.

Un-love'li-ness (øn-løv'li-nĕs), *n.* Uelſkværdighed.

Un-love'ly (øn-løv'li), *a.* uelſkværdig.

Un-luck'y (øn-løk'i), *a.* ulykkelig, uheldig.

Un-man' (øn-mæn'), *v.* berøve den menneſkelige Natur; berøve Manddommen; gjøre kvindagtig eller modløs, nedſlaa; berøve Folk eller Mandſkab, affolke.

Un-man'ly (øn-mæn'li), *a.* umandig, kvindagtig; umenneſkelig.

Un-man'nered (øn-mæn'nørd), *a.* uhøflig, raa, uopdragen.

Un-man'ner-ly (øn-mæn'nør-li), *a.* uopdragen, uartig, umanerlig.

Un-mask' (øn-måſk'), *v.* demaſkere, tage Maſken af; affløre, blotte, lægge for Dagen; demaſkere ſig.

Un-mean'ing (øn-min'ing), *a.* uden Mening, uden Udtryk, intetſigende.

Un-mer'ci-ful (øn-mör'ſi-fųl), *a.* ubarmhjærtig; ſamvittighedsløs, overdreven, urimelig.

Un-mer'ci-ful-ly (øn-mör'ſi-fųl-li), *ad.* ſe Unmerciful.

Un-moor' (øn-mųr'), *v.* løsgjøre Fortøjningen; lette Fortøjningen (ſaa at Skibet kun ligger for eet Anker).

Un-nat'ur-al (ǫn-nǽt'jür-ĕl), *a.* unaturlig; ukjærlig; tvungen.

Un-nec'es-sa-ri-ly (ǫn-nĕs'ĕs-så-rĭ-lĭ), *ad.* unødvendigt.

Un-nec'es-sa-ry (ǫn-nĕs'ĕs-så-rĭ), *a.* unødvendig, ufornøden.

Un-neigh'bor-ly (ǫn-neĭ'bǫr-lĭ), *a.* & *ad.* ikke næstekjær, uvenlig, som ikke viser Nabovenskab.

Un-nerve' (ǫn-nǫrv'), *v.* enervere, afkræfte, svække.

Un'ob-tru'sive (ǫn'ǫb-trų'sĭv), *a.* ikke paatrængende, beskeden.

Un'of-fi'cial (ǫn'af-fĭsj'ĕl), *a.* ikke tjenstlig, ikke i Medfør af Embede, privat.

Un-os'ten-ta'tious (ǫn-gs'tĕn-teĭ'-sjøs), *a.* uden Pral eller Vigtighed.

Un-pack' (ǫn-pǽk'), *v.* afpakke, aflæsse; udpakke, aabne.

Un-paid' (ǫn-peĭd'), *a.* ikke betalt, ubetalt.

Un-pal'a-ta-ble (ǫn-pǽl'å-tå-bl), *a.* ildesmagende, ubehagelig, modbydelig.

Un-par'al-leled (ǫn-pǽr'ĕl-lĕld), *a.* uden Lige, mageløs, uforlignelig.

Un-par'lia-ment'a-ry (ǫn-pär'lå-mĕnt'å-rĭ), *a.* uparlamentarisk, stridende imod Parlamentets Regler.

Un-pin' (ǫn-pĭn'), *v.* tage Knappenaalene af, aabne, løse.

Un-pleas'ant (ǫn-plĕs'ĕnt), *a.* ubehagelig.

Un-pleas'ant-ly (ǫn-plĕs'ĕnt-lĭ), *ad.* se Unpleasant.

Un-pop'u-lar (ǫn-pǫp'jü-lĕr), *a.* ikke folkelig, upopulær.

Un-pop'u-lar'i-ty (ǫn-pǫp'jü-lǽr'ĭ-tĭ), *n.* Mangel paa Folkeyndest, l. popularitet.

Un-prec'e-dent-ed (ǫn-prĕs'ĭ-dĕnt-ĕd), *a.* uden Exempel, uhørt; uden Præcedentier.

Un-preJ'u-diced (ǫn-prĕdj'ü-dĭst), *a.* fordomsfri, uindtaget.

Un'pre-par'ed (ǫn'prĭ-pǽr'd), *a* uforberedt, ikke beredt; ikke beredt til Døden.

Un'pre-tend'ing (ǫn'prĭ-tĕnd'ĭng), *a.* fordringsfri, beskeden.

Un-prin'ci-pled (ǫn-prĭn'sĭ-pld), *a.* uden Grundsætninger, vaklende; umoralsk, usædelig, samvittighedsløs.

Un'pro-duc'tive (ǫn'prö-dǫk'tĭv), *a.* ufrugtbar; ufordelagtig; uvirksom, uden Virkning.

Un-prof'it-a-ble (ǫn-prǫf'ĭt-å-bl), *a.* ufordelagtig; unyttig.

Un-prom'is-ing (ǫn-prǫm'ĭs-ĭng), *a.* ikke meget lovende, som kun giver lidet Haab.

Un'pro-pi'tious (ǫn'prö-pĭsj'øs), *a.* ugunstig.

Un-qual'i-fied (ǫn-kŭal'ĭ-faid), *a.* uskikket, uduelig, udygtig; uberettiget; ubetinget (Bifald); uformildet.

Un-ques'tion-a-ble (ǫn-kŭĕst'jǫn-å-bl), *a.* utvivlsom, ustridig, upaatvivlelig.

Un-ques'tion-a-bly (ǫn-kŭĕst'jǫn-å-blĭ), *ad.* utvivlsomt, paa en upaatvivlelig Maade.

Un-qui'et (ǫn-kŭai'ĕt), *a.* urolig; *v.* forurolige.

Un-rav'el (ǫn-rǽv'l), *v.* udvikle; opklare, løse (Knuden eller Intriguen); vikle op, optrevle.

Un-re'al (ǫn-rĭ'ĕl), *a.* ikke virkelig, som ikke virkelig er til, kun tilsyneladende.

Un-rea'son-a-ble (ǫn-rĭ'sn-å-bl), *a.* ufornuftig; urimelig; overdreven.

Un-rea'son-a-ble-ness (ǫn-rĭ'sn-å-bl-nĕs), *n.* Ufornuft; Urimelighed.

Un-rea'son-a-bly (ǫn-rĭ'sn-å-blĭ), *ad.* se Unreasonable.

Un're-deem'ed (ǫn'rĭ-dĭm'd), *a.* ikke udløst, ikke løskjøbt; uindløst.

Un're-gen'er-ate (ǫn'rĭ-djĕn'ør-ĕt), *a.* ikke gjenfødt, uigjenfødt.

Un're-lent'ing (ǫn'rĭ-lĕnt'ĭng), *a.* ubarmhjærtig, haard, grusom.

Un're-mit'ting (ǫn'rĭ-mĭt'tĭng), *a.* uafladelig, uophørlig.

Un're-serve' (ǫn'rĭ-sørv'), *n.* Aabenhjærtighed, Frimodighed.

Un're-served' (ǫn'rĭ-sørvd'), *a.* ufor-

beholden, uindskrænket; aaben, frimodig, intet bølgende.

Un're-served'ly (øn'ri-sørvd'li), *ad.* se Unreserved.

Un-rest' (øn-rĕst'), *n.* Uro.

Un-rig' (øn-rig'), *v.* aftakle.

Un-right'eous (øn-rai'tjøs), *a.* uretfærdig.

Un-right'eous-ness (øn-rai'tjøs-nĕs), *n.* Uretfærdighed, Synd.

Un-ripe' (øn-raip'), *a.* umoden.

Un-ri'valed (øn-rai'vĕld), *a.* uden Medbejler; uforlignelig, uden Lige, mageløs.

Un-riv'et (øn-riv'ĕt), *v.* tage Naglen eller Bolten ud, løsne.

Un-robe' (øn-rōb'), *v.* afklæde.

Un-roll' (øn-rōl'), *v.* oprulle (aabne hvad der er sammenrullet).

Un-roof' (øn-ruf'), *v.* tage eller rive Taget af.

Un-root' (øn-rut'), *v.* rykke op med Roden, udrydde; blive udryddet.

Un-ruf'fled (øn-røf'fld), *a.* ikke krusset eller bølget, jævn, glat, stille.

Un-ru'ly (øn-ru'li), *a.* ustyrlig, urolig, opsætsig, tøjleløs, oprørsk.

Un-sad'dle (øn-sæd'dl), *v.* tage Sadlen af, afsadle; kaste af Sadlen.

Un-safe' (øn-seif'), *a.* usikker, farlig.

Un-sal'a-ble (øn-seil'å-bl), *a.* usælgelig.

Un-sat'is-fac'to-ry (øn-sæt'is-fæk'tö-ri), *a.* utilfredsstillende.

Un-sa'vor-y (øn-sei'vør-i), *a.* usmagelig; ildesmagende, ildelugtende; ubehagelig, modbydelig.

Un-say' (øn-sei'), *v.* tilbagekalde, tage tilbage (sine Ord); negte (hvad man har sagt).

Un-screw' (øn-skru'), *v.* skrue løs, skrue af.

Un-scru'pu-lous (øn-skru'pjü-løs), *a.* ikke samvittighedsfuld, ikke nøjeregnende.

Un-seal' (øn-sil'), *v.* brække (noget forseglet), aabne.

Un-search'a-ble (øn-sørtsj'å-bl), *a.* uudforskelig, uransagelig.

Un-sea'son-a-ble (øn-si'sn-å-bl), *a.* uoverensstemmende med Aarstiden; utidig: ubelejlig, upassende.

Un-sea'son-a-bly (øn-si'sn-å-bli), *ad.* i Utide; ubelejlig.

Un-seat' (øn-sit'), *v.* kaste eller støde fra Sædet.

Un-seem'ly (øn-sim'li), *a.* usømmelig, utilbørlig; *ad.* paa en usømmelig Maade.

Un-seen' (øn-sin'), *a.* usynlig; ikke seet.

Un-set'tle (øn-sĕt'tl), *v.* bevæge fra sit Sted, forrykke; gjøre vaklende, forvirre; omstøde; blive uvis, vakle.

Un-shack'le (øn-sjæk'l), *v.* aflænke, løse Lænken af

Un-shak'en (øn-sjei'k'n), *a.* urystet, usvækket, urokkelig.

Un-sheathe' (øn-sjiðh'), *v.* drage fra Balgen; S. T. aftage Forhudning.

Un-ship' (øn-sjip'), *v.* losse, udlosse; S. T. tage af eller fra (fra sit Sted).

Un-sight'ly (øn-sait'li), *a.* uanselig; ubehagelig eller støbende for Øjet, styg, hæslig, ildeladende, som tager sig daarlig ud.

Un-skill'ful (øn-skil'ful), *a.* uøvet, uerfaren, ukyndig.

Un-skill'ful-ness (øn-skil'ful-nĕs), *n.* Uerfarenhed, Ukyndighed.

Un-so'cia-ble (øn-sō'sjå-bl), *a.* uselskabelig, ikke omgjængelig.

Un'so-phis'ti-ca'ted (øn'sö-fis'ti-kei'tĕd), *a.* uforfalsket.

Un-sound' (øn-saund'), *a.* usund, sygelig; ikke fri for Bræk eller Revner; fordærvet; raadden; ikke rettroende; uægte, falsk; ikke oprigtig, uærlig; usand, ugyldig.

Un-sound'ness (øn-saund'nĕs), *n.* Usundhed; Fordærvelse; Mangel paa Grundighed; Usandhed, Vildfarelse.

Un-spar'ing (øn-spær'ing), *a.* ikke sparsom; uskaansom.

Un-speak'a-ble (øn-spik'å-bl), *a.* usigelig, ubeskrivelig.

Un-speak'a-bly (øn-spik'å-bli), *ad.*

uudsigeligt, over al Maade, paa en ubeskrivelig Maade.

Un-spot'ted (øn-spat'ĕd), *a.* upletter; ubesmittet, pletfri.

Un-sta'ble (øn-ste'bl), *a.* ikke fast, usikker; ubestandig, vankelmodig.

Un-stead'y (øn-stĕd'ĭ), *a.* ustadig, ubestandig, foranderlig, omskiftelig.

Un-stop' (øn-stap'), *v.* befri for det som tilstopper, aabne.

Un-string' (øn-string'), *v.* tage Strængene af; nedspænde; spænde af, løse; tage af Snoren (Perler).

Un'suc-cess'ful (øn'søk-sĕs'fŭl), *a.* som har faaet et uheldigt Udfald, mislykket; uheldig, ulykkelig.

Un'suc-cess'ful-ly (øn'søk-sĕs'fŭl-lĭ) *ad.* se Unsuccessful.

Un-suit'a-ble (øn-sjŭt'å-bl), *a.* ikke passende, uforholdsmæssig; upassende, usømmelig.

Un-suit'a-bly (øn-sjŭt'å-blĭ), *ad.* uhensigtsmæssigt, uforholdsmæssigt, ubekvemt; paa en ikke tilsvarende Maade.

Un-sung' (øn-søng'), *a.* ubesungen.

Un-swathe' (øn-sŭe'dh'), *v.* tage Svøbet af, vikle ud.

Un-tam'a-ble (øn-te'm'å-bl), *a.* utæmmelig, ubetvingelig.

Un-think'ing (øn-thingk'ing), *a.* tankeløs; letsindig, sorgløs.

Un-thrift'y (øn-thrift'ĭ), *a.* uvindskibelig, ikke driftig, ikke tarvelig; ødsel; utrivelig.

Un-tie' (øn-tai'), *v.* løse op, løse (ogsaa *fig.*).

Un-til' (øn-tĭl'), *prp.* indtil, til (om Tiden).

Un-time'ly (øn-taim'lĭ), *a.* & *ad.* utidig, i Utide; førend Tiden, altfor tidlig.

Un-tir'ing (øn-tair'ing), *a.* som ikke bliver træt, utrættelig.

Un'to (øn'tü), *prp.* til (se To).

Un-told' (øn-tōld'), *a.* utalt, ikke talt (f. Ex. om Penge); ikke fortalt; ikke aabenbaret, dulgt.

Un-to'ward (øn-tō'u̯ĕrd), *a.* gjenstridig, egensindig; vrang, bagvendt, ubekvem, upassende.

Un-tract'a-ble (øn-trækt'å-bl), *a.* ujævn, vanskelig; ubøjelig, halsstarrig.

Un-trav'eled (øn-træv'ĕld), } *a.*
Un-trav'elled (øn-træv'ĕld), }
uberejst (om et Land); ikke berejst, som aldrig har rejst.

Un-true' (øn-trų'), *a.* usand, falsk; utro.

Un-tru'ly (øn-trų'lĭ), *ad.* usandt, falsk, falskelig.

Un-truss' (øn-trøs'), *v.* aflæsse; løse, snøre op.

Un-truth' (øn-truth'), *n.* Usandhed, Falskhed.

Un-twine' (øn-tu̯ain'), *v.* opsno, rulle op (hvad der er sammensnoet eller sammenrullet).

Un-twist' (øn-tu̯ĭst'), *v.* opsno, vikle op, løse (hvad der er sammensnoet, tvundet eller vundet sammen).

Un-used' (øn-jŭst'), *a.* ubrugt, ubenyttet, ikke anvendt; uvant.

Un-u'su-al (øn-jŭ'sjü-ĕl), *a.* usædvanlig, ualmindelig, sjelden.

Un-ut'ter-a-ble (øn-ŭt'tør-å-bl), *a.* uudsigelig.

Un-var'nished (øn-vär'nĭsjt), *a.* ikke ferniseret, ikke lakeret; *fig.* usmykket, ukunstlet.

Un-veil' (øn-vel'), *v.* afløre (ogsaa *fig.*).

Un-wa'ri-ly (øn-ue'rĭ-lĭ), *ad.* se Unwary.

Un-wa'ri-ness (øn-ue'rĭ-nĕs), *n.* Uforsigtighed, Ubetænksomhed (jvf. Unwary).

Un-war'rant-a-ble (øn-u̯gr'rĕnt-å-bl), . uforsvarlig, utilladelig.

Un-war'rant-a-bly (øn-u̯gr'rĕnt-å-blĭ), *ad.* uforsvarligt.

Un-wa'ry (øn-ue'rĭ), *a.* uvarsom, uforsigtig, ubetænksom.

Un-wea'ried (øn-u̯i'rĭd), *a.* ikke trættet, ikke udmattet; utrættelig, ufortrøden.

Un-weave' (øn-u̯ĭv'), *v.* trevle ud eller [op (vævet Tøj).

Un-well' (øn-uĕl'), *a.* ikke rask, upasselig.
Un-whole'some (øn-hōl'søm), *a.* usund, skadelig; fordærvet.
Un-wield'y (øn-uïld'ĭ), *a.* uhandelig, svær, tung, plump.
Un-will'ing (øn-uĭl'ĭng), *a.* uvillig, utilbøjelig, som ikke gjerne vil.
Un-will'ing-ly (øn-uĭl'ĭng-lĭ), *ad.* ugjerne, ikke gjerne.
Un-will'ing-ness (øn-uĭl'ĭng-nĕs), *n.* Uvillighed, Utilbøjelighed.
Un-wind' (øn-uaind'), *v.* oprulle, opsno, oppille (hvad der er vundet eller sammensnoet), vikle ud; *fig.* udvikle, udfri; udvikle sig.
Un-wise' (øn-uais'), *a.* uvis, uklog, uforstandig.
Un-wise'ly (øn-uais'lĭ), *ad.* ikke viselig, uklogt.
Un-wit'ting-ly (øn-uĭt'tĭng-lĭ), *ad.* af Uvidenhed, uvitterlig, uafvidende, ubevidst.
Un-wont'ed (øn-uønt'ĕd), *a.* uvant; usædvanlig.
Un-wont'ed-ness (øn-uønt'ĕd-nĕs), *n.* Ualmindelighed.
Un-wor'thi-ly (øn-uør'dhĭ-lĭ), *ad.* uværdigt, upassende, paa en uværdig Maade, usømmeligt.
Un-wor'thi-ness (øn-uør'dhĭ-nĕs), *n.* Uværdighed.
Un-wor'thy (øn-uør'dhĭ), *a.* uværdig; uden Fortjeneste; lav, slet, skammelig; upassende, usømmelig.
Un-wreathe' (øn-rïdh'), *v.* opsno, løse op (hvad der er snoet eller flettet).
Un-writ'ten (øn-rĭt'tn), *a.* uskrevet; ubeskrevet, hvorpaa intet er skrevet.
Un-yield'ing (øn-jïld'ĭng), *a.* ikke eftergivende, ubøjelig; lidet ydende, ikke indbringende.
Un-yoke' (øn-jōk'), *v.* spænde fra Aaget; løse eller befri (fra Aaget); *fig.* løse, slippe; holde op (med Arbejdet).
Up (øp), *ad.* & *prp.* op; opad; oppe, ovenpaa; opstaaet, oppe (af Sengen); i Oprør; hen; til (London eller Staden).
Up-braid' (øp-breid'), *v.* bebrejde, forekaste.
Up-braid'er (øp-breid'ør), *n.* En som dadler eller bebrejder.
Up'cast (øp'kåst), *v.* kastet eller slaaet opad, opadvendt; *n.* Kast (med en Kugle eller en Bold); Ventilations-Skakt (i Bjergværker).
Up-heav'al (øp-hïv'ĕl), *n.* Hævning (af Lag).
Up-heave' (øp-hïv'), *v.* hæve op, opløfte.
Up'hill (øp'hĭl), *a.* op ad Bakke, opad; besværlig, møjsommelig.
Up-hold' (øp-hōld'), *v.* opløfte, holde op; opholde, understøtte, holde (fra at falde); opretholde, vedligeholde.
Up-hold'er (øp-hōld'ør), *n.* Opholder, Understøtter, Støtte; Bedemand (som besørger Begravelser; jvf. Undertaker); Tapetserer og Møblerer (se Upholsterer).
Up-hol'ster-er (øp-hōl'stør-ør), *n.* En som besørger Værelser betrukne og møblerede, Tapetserer og Møbelhandler.
Up-hol'ster-y (øp-hōl'stør-ĭ), *n.* Tapetserer- og Møbelhandler-Varer *pl.*; *fig.* om Noget som kun er for et Syns Skyld, tomt Skin, Praleri.
Up'land (øp'lænd), *n.* Opland, højere liggende Land, Højland (modsat Eng og Marsk); *a.* højt liggende; *fig.* raa, vild.
Up-lift' (øp-lĭft'), *v.* opløfte, hæve i Vejret; tage op forud (Løn).
Up-on' (øp-an'), *prp.* paa, ovenpaa; derpaa, over, i, ved (denne Præposition anvendes ofte i figurlig Betydning og giver som oftest den samme Mening som "on").
Up'per (øp'pør), *a.* øvre, højere, Over-.
Up'per-hand' (øp'pør-hænd'), *n.* Overhaand.
Up'per-most (øp'pør-mōst), *a.* øverst, højest; *fig.* herskende, fremherskende.

Up-raise' (øp-reis'), *v.* opløfte, hæve, ophøje.
Up'right (øp'rait eller øp-rait'), *a.* opret, rank; oprigtig, ærlig, redelig.
Up'right-ly (øp'rait-lĭ eller øp-rait'lĭ) *ad.* se Upright.
Up'right-ness (øp'rait-nĕs eller øp-rait'nĕs), *n.* lige eller lodret Rejsning, Rankhed; Oprigtighed, Redelighed.
Up'roar (øp'rōr), *n.* Oprør, Spektakel, Larm, Forvirring.
Up-root' (øp-rut'), *v.* oprykke med Roden.
Up-set' (øp-sĕt'), *v.* vælte, kaste omkuld; *fig.* overvælde, betage.
Up'shot (øp'sjat), *n.* Afgjørelse, Slutning, Udfald, Ende.
Up'side-down' (øp'said-daun'), *ad.* med Bunden i Vejret, op og ned; i Forvirring, aldeles i Uorden, rent af Lave.
Up'start (øp'stärt), *n.* En eller Noget som pludselig springer op; Lykkens Barn, Lykkens Pamfilius, Paddehat (En som pludselig kommer til Rigdom eller Rang); *a.* pludselig fremstaaet eller opdukket.
Up'ward (øp'uørd), *a.* vendt eller rettet opad.
Up'ward (øp'uørd), } *ad.* opad;
Up'wards (øp'uørds), } mod Himmelen; oventil; over, derover, mere end (overstigende et vist Antal).
U-ra'ni-um (jü-rei'nĭ-øm), *n.* Uranium (Metal).
U'ran-og'ra-phy (ju'rĕn-ag'rå-fĭ), *n.* Himmelbeskrivelse.
U'ran-ol'o-gy (ju'rĕn-al'ö-djĭ), *n.* Lære om Himmelen og Stjernerne, Uranologi.
U'ra-nus (ju'rå-nøs), *n.* Uranus (Planeten).
Ur'ban (ör'bĕn), *a.* som hører til en By eller Stad.
Ur-bane' (ør-bein'), *a.* høflig, beleven, dannet, sleben, fin.
Ur-ban'i-ty (ør-bæn'ĭ-tĭ), *n.* Høflighed, Belevenhed, fin Levemaade.
Ur'chin (ör'tjĭn), *n.* Pindsvin: Unge, Gutunge, Tøs (om vanartige Børn).
Urge (ördsj), *v.* drive, tilskynde, nøde, tvinge; følge i Hælene for at drive frem; opirre, fremkalde; overhænge, plage, nøde, bede indstændig eller paatrængende; søge med Heftighed eller Iver; søge med Iver at gjøre gjeldende, beraabe sig paa, urgere; gjøre alvorlige Indvendinger imod, angribe med Heftighed, trænge sig frem.
Ur'gen-cy (ör'djĕn-sĭ), *n.* trykkende Nød, Nødvendighed, Trang; paatrængende Bønner *pl.*, Begjering, Trygleri.
Ur'gent (ör'djĕnt), *a.* trængende, tvingende, trykkende; paatrængende.
Ur'gent-ly (ör'djĕnt-lĭ), *ad.* se Urgent.
U'ri-nal (ju'rĭ-nĕl), *n.* Uringlas; Pissoir.
U'ri-na-ry (ju'rĭ-nå-rĭ), *a.* angaaende eller indeholdt i Urin, Urin-; *n.* et Sted hvor Urin samles (til Gjødning).
U'rine (ju'rĭn), *n.* Urin.
Urn (ørn), *n.* Urne, Askekrukke; Krukke; Temaskine, Maskine.
Us (øs), *pron.* os.
Us'age (jus'ĕdsj), *n.* Behandling, Medfart; Sædvane, Brug.
Use (jus), *n.* Brug, Anvendelse, Benyttelse; Nytte, Fordel, Hjælp; Sædvane, Skik og Brug, Vedtægt; Øvelse.
Use (jus), *v.* bruge, anvende, betjene sig af; benytte; vænne (til Noget); behandle; øve, udøve; være vant til, pleje; indfinde sig, søge hen, komme ofte eller sædvanlig.
Use'ful (jus'ful), *a.* brugbar, tjenlig; nyttig.
Use'ful-ly (jus'ful-lĭ), *ad.* se Useful.
Use'ful-ness (jus'ful-nĕs), *n.* Brugbarhed, Tjenlighed; Nytte.
Use'less (jus'lĕs), *a.* ubrugelig: unyttig.

Use'less-ness (jus'lĕs-nĕs), *n.* Ubrugbarhed, Uskikkethed; Unytte.

Ush'er (ŭsh'ŏr), *n.* (egentlig Dørvogter), en Betjent, hvis Forretning er at følge Fremmede ind (f. Ex. i Parlamentet), eller at gaa foran Personer af høj Rang, og at overbringe højtidelige Budskaber, Ceremonimester, Lakaj, Sveitser; Underlærer, Hjælpelærer (i en Skole); *v.* indføre; mælde, anmælde.

Us'que-baugh (ŭs'kwī-bą), *n.* et Slags Aquavit eller krydret Brændevin. (Nu er Ordet forvanskt til: Whisky).

Us'tion (ŭst'jŏn), *n.* Brænden, Brænding, brændt Tilstand.

U'su-al (ju'zhü-ĕl), *a.* sædvanlig; brugelig; almindelig, hyppig.

U'su-al-ly (ju'zhü-ĕl-ĭ), *ad.* se Usual.

U'su-cap'tion (ju'zhü-kăp'shŏn), *n.* T. Usucaption (Erhværvelse af Ejendomsret til en Ting ved Hævd eller upaatalt Besiddelse i en ved Lov fastsat Tid), Erhværvelse ved Hævd.

U'su-fruct (ju'zhü-frŭkt), *n.* Brugsret.

U'su-rer (ju'zhü-rŏr), *n.* Aagerkarl.

U-su'ri-ous (jü-zhu'rĭ-ŭs), *a.* aageragtig; som driver Aager.

U-surp' (jü-sŏrp'), *v.* anmasse sig, tilegne sig uden Ret, bemægtige sig med Vold, tilrane sig, rive til sig, usurpere.

U'sur-pa'tion (ju'sŏr-pē'shŏn), *n.* Anmasselse, ulovlig Bemægtigelse eller Besiddelse, Usurpation.

U-surp'er (jü-sŏrp'ŏr), *n.* Usurpator, Magtraner, Anmasser.

U'su-ry (ju'zhü-rĭ), *n.* Aager; det at tage Renter.

U-ten'sil (jü-tĕn'sĭl), *n.* Redskab, *pl.* Tøj, Kar *pl.* (til husligt Brug, f. Ex. Kjøkkentøj, Redskaber til Bagning, Brygning osv.; ligeledes alle de Fornødenheder, hvormed en Vært skal forsyne en indkvarteret Soldat, saasom: en opredt Seng, et Bæger, et Lys osv.; alle lignende Fornødenheder for en Krigshær; Inventarium til et Lasaret), Rekvisitter *pl.*

U'ter-ine (ju'tŏr-ĭn), *a.* som hører til Livmoderen, Moder-; paa mødrene Side, som har Moder sammen men ikke Fader.

U-til'i-ta'ri-an (jü-tĭl'ĭ-tē'rĭ-ĕn), *n.* Utilitarier (En som betragter Tingenes Gavnlighed eller Nytte som det Vigtigste); *a.* som kun tager Hensyn til det Nyttige.

U'til-i-ta'ri-an-ism (ju'tĭl-ĭ-tē'rĭ-ĕn-ĭsm), *n.* Nyttighedslære.

U-til'i-ty (jü-tĭl'ĭ-tĭ), *n.* Nytte, Gavnlighed, Fordel.

Ut'most (ŭt'mōst), *a.* yderst; *n.* det Yderste.

U-to'pi-an (jü-tō'pĭ-ĕn), *a.* (egentlig: som ingensteds er at finde, som ikke er til), utopisk, indbildt, idealsk.

Ut'ter (ŭt'tŏr), *a.* ydre, som er paa Ydersiden; yderst; fuldkommen, ganske; *v.* ytre, udtale, sige, tale; udsprede, bekjendtgjøre; udgive, bringe i Omløb (f. Ex. Mynt); sælge, afsætte; udjage, udstøde.

Ut'ter-a-ble (ŭt'tŏr-ă-bl), *a.* som kan udtales; som kan udtrykkes.

Ut'ter-ance (ŭt'tŏr-ĕns), *n.* Udtale; Maade at tale paa, Foredrag, Udtryksmaade; Evne til at tale, Mæle.

Ut'ter-ly (ŭt'tŏr-lĭ), *ad.* ganske, aldeles.

Ut'ter-most (ŭt'tŏr-mōst), *a.* yderst; *n.* det Yderste, *fig.* det Højeste.

U've-ous (ju'vĭ-ŭs), *a.* drueformig.

Ux-o'ri-ous (ŭgs-ō'rĭ-ŭs), *a.* altfor indtaget af sin Kone, sin Kone blindt hengiven.

V.

Va'can-cy (vē'kĕn-sĭ), *n.* Tomhed; tomt Rum; Embedsledighed, Vakance; (især i *pl.*) Fritid, Hviletid, Ferie; Aandsfløvhed, Tankeløshed.

Va'cant (vē'kənt), *a.* tom; ubetynget, ubesværet; ubesat, ledig (uden Besidder); fri, ledig; tankefom, tankeløs; intetsigende (Udtryk, Blik).

Va'cate (vē'keit), *v.* gjøre tom, rydde ud, gjøre ryddelig og tom; gjøre ledig, fratræde, rømme; afstaffe, ophæve.

Va-ca'tion (vå-kei'sjøn), *n.* Ferie (i Skoler, ved Universiteter; Tiden mellem Retternes Sessionstid, jvf. Term); Vakance (den Tid et gejstligt Embede er ledigt).

Vac'ci-nate (væk'si-neit), *v.* indpode Kokopper, vakcinere.

Vac'ci-na'tion (væk'si-nei'sjøn), *n.* Kokoppeindpodning, Vakcination.

Vac'ci-na'tor (væk'si-nei'tør), *n.* Vakcinatør.

Vac'cine (væk'sin), *a.* som hører til Kjør, Ko-; *n.* Vakcine (Kokoppestof).

Vac'il-lan-cy (væs'il-lən-si), *n.* Vaklen.

Vac'il-late (væs'il-leit), *v.* vakle, *fig.* være ubestemt.

Vac'il-la'tion (væs'il-lei'sjøn), *n.* Vaklen, Raven, Slingren; Ubestemthed.

Va-cu'i-ty (vå-kjy'i-ti), *n.* Tomhed (ogsaa *fig.*); Luftfomhed, tomt Rum.

Vac'u-um (væk'jü-øm), *n.* tomt Rum (i Naturen); lufttomt Rum.

Vag'a-bond (væg'å-bønd), *n.* Løsgjænger, Omløber, Landstryger, Vagabond; *a.* omvankende, omstrejfende.

Va-ga'ry (vå-gei'ri), *n.* Indfald, Grille, lunefuldt Paafund, vild Streg.

Vag'i-nal (vædj'i-nəl), *a.* som hører til en Skede; skedeformig.

Va'gran-cy (vei'grən-si), *n.* Omstrejfen; ustadigt, omstrejfende Liv, Løsgjængeri.

Va'grant (vei'grənt), *a.* omvandrende, ustadig, omflakkende; *n.* Omløber, Løsgjænger.

Vague (veig), *a.* ubestemt, usikker, vild.

Vague'ly (veig'li), *ad.* paa en svævende, usikker eller ubestemt Maade.

Vail (veil), *n.* Forhæng (i Templet); Dække (2 Kor. 3, 13); Slør; *v.* tilsløre.

Vain (vein), *a.* tom (værdløs; ikke virkelig); forgjæves, frugtesløs; utilfredsstillende; falsk, uægte; forfængelig (om Personer), pralende, prunkende (om Ting).

Vain-glo'ri-ous (vein-glō'ri-øs), *a.* stortalende, pralende, forfængelig, higende efter forfængelig Ære.

Vain-glo'ry (vein-glō'ri), *n.* forfængelig Ære, Forfængelighed.

Vain'ly (vein'li), *ad.* forgjæves; forfængelig, stolt, pralende; taabelig, daarlig.

Val'ance (væl'əns), *n.* Omhæng eller Frynser *pl.* (om en Seng eller paa en Sengehimmel).

Vale (veil), *n.* Dal (større og mere aaben end valley; en meget snæver Dal kaldes glen).

Val'e-dic'tion (væl'i-dik'sjøn), *n.* Afskedshilsen, Farvel.

Val'e-dic'to-ry (væl'i-dik'tö-ri), *a.* Afskeds-.

Val'en-tine (væl'ən-tain), *n.* Kjæreste (som vælges paa Valentins-Dag, 14 Februar); Kjærlighedsbrev, Gjækkebrev (som sendes paa Valentins-Dag).

Va-le'ri-an (vå-li'ri-ən), *n.* Baldrian (Plante).

Val'et (væl'ət eller væl'ei), *n.* Tjener (som opvarter en Herre), Kammertjener.

Val'e-tu'de-na'ri-an (væl'i-tjy'di-nei'ri-ən), *a.* sygelig, skranten; *n.* svagelig Person, Skrantning (ængstelig for sin Helbred).

Val'e-tu'di-na-ry (væl'i-tjy'di-nå-ri), *a.* sygelig, svagelig, skranten; *n.* sygelig Person.

Val'iant (væl'jənt), *a.* stærk, tapper, kjæk, modig.

Val'id (væl'id), *a.* stærk, kraftig (om Ting); fyndig, vægtig; retsgyldig.

Va-lid'i-ty (vå-lid'i-ti), *n.* Fynd, Gyldighed, overbeviſende Kraft; Retsgyldighed.

Va-lise' (vå-lis'), *n.* liden Vadſæk, Lædertaſke.

Val-la'tion (væl-lei'ſjøn), *n.* Forſkanſning.

Val'ley (væl'li), *n.* Dal; T. Tagvinkel (Vinkelen under Tagrygningen).

Val'or (væl'ør), *n.* Tapperhed, Mod.

Val'or-ous (væl'ør-øs), *a.* tapper, kjæk, modig.

Val'u-a-ble (væl'jü-å-bl), *a.* koſtbar; ſom har Værd; prisværdig, agtværdig.

Val'u-a'tion (væl'jü-ei'ſjøn), *n.* Vurdering; Værdi.

Val'ue (væl'jü), *n.* Værdi, Pris; Værd; T. Valuta (en Vexels Værdi); *v.* vurdere; taxere, beregne, anſlaa; være lige i Værdi med, gjelde det ſamme ſom; vurdere højt, ſkatte, ſætte Pris paa.

Valve (vælv), *n.* Fløj, Dørfløj; T. Ventil, Klap; Skal (Skaldyrs).

Valv'let (vælv'lët), *n.* liden Klap eller Ventil.

Valv'u-lar (vælv'jü-lër), *a.* med Klapper; med Skal.

Vamp (væmp), *n.* Overlæder langs med Saalen; *pl.* gamle eller forfødde Strømper *pl.*; *v.* forſyne med nyt Overlæder langs med Saalen; flikke, oppudſe, lappe, reparere (noget der er gammelt og forſlidt); ſætte i Pant.

Vam'pire (væm'pair), *n.* Vampyr, Blodſuger (et Slags Spøgelſe; en Flaggermus).

Van (væn), *n.* Fortrop, Avantgarde; S. T. Avantgarde (i en Flaade).

Van (væn), *n.* Vifte (ſe Fan); Vinge; en ſtör bedækket Transportvogn; Renſemaſkine (til Korn).

Van'dal (væn'dël), *n.* Vandal, Barbar.

Van'dal-ism (væn'dël-izm), *n.* Vandalisme (Ødelæggelſes-Raſeri).

Van-dyke' (væn-daik'), *n.* tunget linned Krave (ſom paa Van Dycks Portrætter fra Karl den 1ſtes Tid); *v.* gjøre tunget, pryde ved at udſkjære i Tunger.

Vane (vein), *n.* Fløj (til at viſe Vinden), S. T. Vager (en kort Vimpel, ſom hejſes for at viſe Vinden).

Van'guard (væn'gärd), *n.* Fortrop, Avantgarde.

Va-nil'la (vå-nil'lå), *n.* Vanilla.

Van'ish (væn'isj), *v.* forſvinde, blive uſynlig.

Van'i-ty (væn'i-ti), *n.* (jvf. Vain), Tomhed (*fig.*), frugtesløs Anſtrængelſe, det Uſande, det Falſke; Forfængelighed.

Van'quish (vængk'uisj), *v.* overvinde, ſejre over, betvinge; *fig.* fuldkommen gjendrive.

Van'quish-a-ble (væng'kuisj-å-bl), *a.* overvindelig.

Van'quish-er (vængk'uisj-ør), *n.* Overvinder, Erobrer, Undertvinger.

Van'tage (væn'tëdsj), *n.* Overlegenhed, Overmagt; god Lejlighed; *v.* gavne, nytte.

Van'tage-ground, (væn'tëdsj-graund), *n.* fordelagtigt Terrain.

Vap'id (væp'id), *a.* ſom Kraften er dunſtet fra, flau, doven, fordærvet, fad.

Vap'id-ness (væp'id-nës), *n.* Flauhed, fordærvet Beſkaffenhed, Smagløshed.

Va'por (vei'pør), *n.* Dunſt, Damp, Em, Os; Vind, Opblæsning; *fig.* Grille, Lune, tom Indbildning; *pl.* Opblæsning, Kvalme, Vapeurs *pl.* (hyſteriſke Tilfælde); *v.* dunſte, dampe; fordampe, bortdunſte; udgyde eller udſprede i Dunſt; *fig.* gjøre Vind eller Blæſt, prale, broute.

Vap'or-a-ble (væp'ør-å-bl), *a.* ſom kan fordampe eller bortdunſte.

Vap'o-ra'tion (væp'ö-rei'ſjøn), *n.* Uddunſtning, Fordampning (jvf. Vapor).

Va'por-bath (vei'pør-bäth), *n.* Damp-[bad.

Vap'or-ize (væp'ør-ais), *v.* forvandle til Damp; fordampe, bortdunste.
Va'por-y (vei'pør-i), *a.* dunstfuld, fugtig, lunefuld, dvippen.
Va'ri-a-ble (vei'ri-å-bl), *a.* foranderlig, ubestandig; ustadig, variabel; *n.* foranderlig Størrelse.
Va'ri-a-ble-ness (vei'ri-å-bl-nës), *n.* Foranderlighed, Ustadighed.
Va'ri-a-bly (vei'ri-å-bli), *ad.* se Variable.
Va'ri-ance (vei'ri-ëns), *n.* Uenighed, Tvist, Splid; Modsigelse, Strid.
Va'ri-a'tion (vei'ri-ei'sjøn), *n.* Forandring; Afvexling, Forskjel; Afvigelse; T. Bøjning (Ords, ved forandret Endelse); Misvisning (Kompassets); Variation (i Musik).
Var'i-cose (vær'i-fos), *a.* T. unaturlig udvidet, opsvulmet (om Blodaarer).
Va'ri-e-gate (vei'ri-i-geit), *v.* gjøre forskjellig (især med Farver), gjøre broget eller mangefarvet.
Va'ri-e-ga'tion (vei'ri-i-gei'sjøn), *n.* Farveblanding, forskjellige Kulører, brogede Farver *pl.*
Va-ri'e-ty (vå-rai'i-ti), *n.* Afvexling; Forskjellighed, Forskjel, Forandring, Afvigelse; Mangfoldighed, mange forskjellige Slags *pl.*; T. Afart, Varietet (i Naturhistorien).
Va'ri-o-loid (vei'ri-ö-løid eller vær'i-ö-løid'), *n.* (ved Vakcination) modificerede Kopper *pl.*
Va-ri'o-lous (vå-rai'ö-løs), *a.* koppeagtig, som hører til Smaakopper; koparret.
Va'ri-ous (vei'ri-øs), *a.* forskjellig, ulig flere, mangfoldig, foranderlig, broget.
Va'ri-ous-ly (vei'ri-øs-li), *ad.* paa forskjellig Maade.
Var'let (vär'lët), *n.* Skurk, Gavtyv; Page, Riddersvend, Tjener.
Var'nish (vär'nisj), *n.* Fernis, Lakfernis; *fig.* Skin, Besmykkelse; *v.* fernissere; *fig.* besmykke.
Va'ry (vei'ri), *v.* forandre; gjøre forskjellig, mangfoldiggjøre; forandre sig; afvexle, variere; være forskjellig; afvige, være uenig.
Vas'cu-lar (væs'kjü-lër), *a.* bestaaende af Kar (animalske eller vegetabilske).
Vase (veis), *n.* Vase, Pragt-Kar; Blomsterbæger; T. Forsiring i Form af Vaser (ovenpaa Karnisser eller Fodstykker).
Vas'sal (væs'sël), *n.* Vasal, Lensmand, Lenspligtig; Undersaat, Undergiven; Tjener; *fig.* Redskab, Slave.
Vas'sal-age (væs'sël-ëdsj), *n.* Lenspligt, Afhængighed, Undergivenhed, Underdanighed.
Vast (våst), *a.* vidt udstrakt, stor, vid, uhyre.
Vas-ta'tion (væs-tei'sjøn), *n.* Ødelæggelse.
Vast'ly (våst'li), *ad.* uhyre, i høj Grad.
Vast'ness (våst'nës), *n.* Umaalelighed, uhyre Størrelse eller Udstrækning, uhyre Omfang.
Vat (væt), *n.* stort Kar (f. Ex. et Bryggerkar).
Vat'i-cide (væt'i-said), *n.* Profetmorder, Digtermorder.
Va-tic'i-nal (vå-tis'i-nël), *a.* profetisk.
Va-tic'i-nate (vå-tis'i-neit), *v.* forudsige, spaa.
Va-tic'i-na'tion (vå-tis'i-nei'sjøn), *n.* Spaadom.
Vault (vølt), *n.* Hvælving, Bue; Kjælderhvælving, Kjælder; Hule; Gravhvælving; *v.* hvælve, bedække med en Hvælving.
Vault (vølt), *v.* springe, svinge sig (f. Ex. paa en Hest), gjøre Kunstspring, voltigere; *n.* Spring.
Vaunt (vänt), *v.* fremhæve, rose, prale med; prale, rose sig, gjøre Væsen (af Noget); *n.* Praleri.
Veal (vil), *n.* Kalvekjød.
Ve-dette' (vi-dët'), *n.* Forpostvagt til Hest, Ryttervagt, Vedette.

Veer (vïr), *v.* vende sig; dreje sig; forandre sig; springe om; S. T. kovende, vende for Vinden; fire; rumme (om Vinden).

Veg'e-ta-ble (vĕdj'ï-tå-bl), *a.* som hører til Plante, Plante-, vegetabilsk; *n.* Plante, Madurt, Kjøkkenurt, *pl.* Grønt.

Veg'e-tate (vĕdj'ï-teït), *v.* voxe (som en Plante), skyde frem, spire; vegetere (leve ørkesløs uden aandelig Virksomhed).

Veg'e-ta'tion (vĕdj'ï-teï'sjøn), *n.* Plantevæxt, Voxekraft, Vegetation, Planteliv, Planter *pl.*

Veg'e-ta'tive (vĕdj'ï-teï'tïv), *a.* voxende (som Planter), vegetativ; befordrende Plantevæxten.

Ve'he-mence (vï'hï-mëns), *n.* Heftighed, Voldsomhed; Hidsighed.

Ve'he-ment (vï'hï-mënt), *a.* heftig, voldsom, stærk; hidsig, ivrig.

Ve'he-ment-ly (vï'hï-mënt-lï), *ad.* se Vehement.

Ve'hi-cle (vï'hï-kl), *n.* Kjøretøj, Vogn; Befordringsmiddel, Hjælpemiddel, Middel; T. Vehikel (det som blot tjener til at gjøre Hovedingrediensen af en Medicin drikkelig).

Veil (veïl), *n.* Slør; Dække; Forhæng; *v.* tilsløre, trække Sløret for (Ansigtet); bedække, tilhylle; skjule.

Vein (veïn), *n.* Aare, Blodaare, Vene; ogsaa om: Saftrør i Planter, Striber i Stene, f. Ex. i Marmor, og Gange i Bjærgværker); *fig.* Anlæg; Hang; Strøm; Lune; Maade, Vis.

Veined (veïnd), } *a.* aaret, stribet.
Vein'y (veïn'ï), }

Vel'li-cate (vël'lï-keït), *v.* rykke, nappe, pirre.

Vel'lum (vël'løm), *n.* fint Pergament (af Skindet af ganske unge Kalve).

Ve-loc'i-pede (vï-lgs'ï-pïd), *n.* (egentlig: Rapfod), Løbemaskine, Draisine, Velocipede.

Ve-loc'i-ty (vï-lgs'ï-tï), *n.* Hastighed (især om Legemer som bevæge sig i Luften eller i Himmelrummet).

Vel'vet (vël'vët), *n.* Fløjel; *a.* Fløjels-; blød eller fin som Fløjel; Tunge.

Vel'vet-een' (vël'vët-în'), *n.* et Slags Tøj som ligner Fløjel, Bomuldsfløjel.

Vel'vet-y (vël'vët-ï), *a.* som Fløjel, glat, blød, fin.

Ve'nal (vï'nël), *a.* som er tilkjøbs eller tilfals, som kan kjøbes; som lader sig kjøbe eller leje.

Ve-nal'i-ty (vï-nël'ï-tï), *n.* det at være tilkjøbs eller at kunne faaes for Penge; Bestikkelighed.

Ven'a-ry (vën'å-rï), *a.* som hører til Jagten, *n.* Jagtvæsen, Jagt.

Vend (vënd), *v.* sælge, afsætte.

Ven-dee' (vën-dï'), *n.* Kjøber.

Vend'er (vënd'ør), *n.* Sælger.

Vend'i-ble (vënd'ï-bl), *a.* sælgelig, afsættelig, som finder Afsætning.

Ven-di'tion (vën-dïsj'øn), *n.* Sælgen, Salg.

Ven-due' (vën-djy'), *n.* (amerikansk) Auktion.

Ve-neer' (vï-nïr'), *v.* finere, belægge eller indlægge (Træ med finere Træ, med Metal eller andre Materier); *n.* tyndtskaaret Træ til Finering, Fineer.

Ven'er-a-ble (vën'ør-å-bl), *a.* ærværdig, hæderværdig.

Ven'er-a-bly (vën'ør-å-blï), *a.* paa en ærværdig eller hæderfuld Maade.

Ven'er-ate (vën'ør-eït), *v.* ære, holde i Ære, vise Højagtelse eller Ærefrygt for.

Ven'er-a'tion (vën'ør-eï'sjøn), *n.* Ærbødighed, Ærefrygt.

Ven'er-a'tor (vën'ør-eï'tør), *n.* Tilbeder, Beundrer.

Ve-ne're-al (vï-nï'rï-ël), *a.* Kjærligheds-; Elskovs-; som hører til sanselig Kjærlighed, vellystig; veneriſk (om Sygdom).

Ven'e-sec'tion (vën'ï-sek'sjøn), *n.* Aareladning.

Venge'ance (vĕndj'ĕns), *n.* Hevn, Straf.

Venge'ful (vĕndsj'fŭl), *a.* hevngjerrig; hevnende.

Ve'ni-al (vi'nĭ-ĕl), *a.* undskyldelig, tilgivelig; tilladelig.

Ven'i-son (vĕn'ĭ-sn eller vĕn'sn), *n.* Vildt, Dyrekjød.

Ven'om (vĕn'ŏm), *n.* Gift (ogsaa *fig.* om Had, Ondskab).

Ven'om-ous (vĕn'ŏm-ŏs), *a.* giftig; *fig.* slem, ond.

Ve'nous (vi'nŏs), *a.* som hører til eller indeholdes i Aarerne, venøs; T. aaret (om Blade).

Vent (vĕnt), *n.* liden Aabning (hvorafnoget udlades), Lufthul; det at blive bekjendt, Udspredelse; frit Løb, Luft; Aabning (det at aabne); Udvej, Afløb; Salg, Afsætning; T. Fænghul; *v.* aabne, gjøre en Aabning for; give Luft, slippe ud; ytre, udsige, udstøde; bekjendtgjøre, udbrede; afsætte, sælge.

Ven'ti-duct (vĕn'tĭ-dŏkt), *n.* Luftrør, Trækrør, Lufthul.

Ven'ti-late (vĕn'tĭ-leit), *v.* vifte, lufte, udlufte; ventilere; rense (ved Svingning), kaste.

Ven'ti-la'tion (vĕn'tĭ-lei'sjŏn), *n.* Viften, Luftning; Udluftning, Ventilering; Rensning.

Ven'ti-la'tor (vĕn'tĭ-lei'tør), *n.* Ventilator, Vindhjul (til at forfriske Luften).

Ven'tral (vĕn'trĕl), *a.* som hører til Bugen, Bug-, Underlivs-.

Ven'tri-cle (vĕn'trĭ-kl), *n.* liden Hulning eller Hule (i et dyrisk Legeme); Mave; Hjærtekammer, Kammer.

Ven-tril'o-quism (vĕn-trĭl'ö-kwĭsm), *n.* Bugtalerkunst, Ventriloquens.

Ven-tril'o-quist (vĕn-trĭl'ö-kwĭst), *n.* Bugtaler, Ventriloquist.

Ven-tril'o-quous (vĕn-trĭl'ö-kwŏs), *a.* som hører til eller ligner Bugtale.

Vent'ure (vĕnt'jür), *n.* Vove, Voven, Vovestykke, Vovespil; Slumpelykke; Tilfælde; Spekulation, Varer tagne paa Spekulation *pl.*; *v.* vove; vove sig; sætte paa Spil; sende paa Lykke og Fromme.

Vent'ure-some (vĕnt'jür-sŏm), *a.* vovsom, vovelig, dristig, forvoven.

Vent'ur-ous (vĕnt'jür-ŏs), se Venturesome.

Ven'ue (vĕn'jü), *n.* T. Værneting, Retsdistrikt; Stød i Fegtning.

Ve'nus (vi'nŏs), *n.* Venus (Gudinde; Planet; T. Kobber); Venusfnekke.

Ve-ra'cious (vi-rei'sjŏs), *a.* sandfærdig, sanddru.

Ve-rac'i-ty (vi-răs'ĭ-ti), *n.* Sanddruhed, Oprigtighed.

Ve-ran'da (vi-răn'dă), *n.* Veranda (en letbygget bedækket Altan eller et Galleri paa eller omkring Husene i Ostindien); et fremstaaende sirligt Tag (over et Vindue eller en Altan).

Verb (vørb), *n.* Gjerningsord, Udsagnsord, Verbum.

Verb'al (vørb'ĕl), *a.* som blot bestaar i Ord; ordret, bogstavelig; mundtlig; T. verbal, afledet af et Verbum.

Verb'al-ly (vørb'ĕl-li), *ad.* Ord for Ord; mundtligen.

Ver-ba'tim (vør-bei'tĭm), *ad.* Ord for Ord, ordret.

Ver'bi-age (vør'bi-ĕdsj), *n.* tomt Snak, Ordbram.

Ver-bose' (vør-bös'), *a.* ordrig, ordgydende, vidløftig, som bruger mange Ord.

Ver-bos'i-ty (vør-bŏs'ĭ-ti), *n.* Ordrighed, Vidløftighed.

Ver'dan-cy (vør'dĕn-si), *n.* det Grønne.

Ver'dant (vør'dĕnt), *a.* grønnende, grøn, frisk; *fig.* umoden, uerfaren som en Grønskolding.

Ver'dict (vør'dĭkt), *n.* Erklæring, Mening, Dom; T. Kjendelse (en Jurys, som afgives til Retten).

Verd'ure (vørd'jür), *n.* det Grønne (jvf. Verdant).

Verge (vørdsj), *n.* Stav (eller noget i Form af en Stav, baaret som et Tegn paa Myndighed; især en De-

kans-Stav); Rand, Kant, yderste Grænse; Spindel (i et Uhr); Omkreds; T. den kongelige Overhofmesters Distrikt, Jurisdiktion (som synes at have været 12 engelske Mile omkring Hoffet); *v.* vende sig, bøje sig, tage en Retning, gaa over, nærme sig.

Verg'er (vœrdsj'œr), *n.* En som bærer en Dekans (dean's) Stav, Pedel; Kirkebetjent.

Ver'i-fi-ca'tion (vĕr'ĭ-fĭ-kē'sjœn), *n.* Bekræftelse, Stadfæstelse.

Ver'i-fy (vĕr'ĭ-fai), *v.* bevise at være sandt, bekræfte, stadfæste; verificere.

Ver'i-ly (vĕr'ĭ-lĭ), *ad.* sandelig, i Sandhed; visselig, sikkert, tilforladelig, fuldkommen, ganske.

Ver'i-sim'i-lar (vĕr'ĭ-sĭm'ĭ-lĕr), *a.* sandsynlig.

Ver'i-si-mil'i-tude (vĕr'ĭ-sĭ-mĭl'ĭ-tjœd), *n.* Sandsynlighed.

Ver'i-ta-ble (vĕr'ĭ-tå-bl), *a.* sand, sandfærdig, virkelig, ægte.

Ver'i-ta-bly (vĕr'ĭ-tå-blĭ), *ad.* sandfærdigen, virkeligen.

Ver'i-ty (vĕr'ĭ-tĭ), *n.* Sandhed, Virkelighed.

Ver'juice (vœr'djœs), *n.* sur Most (af Skovæbler, eller umodne Druer).

Ver'mi-cel'li (vœr'mĭ-tjĕl'lĭ eller vœr'mĭ-sĕl'lĭ), *n. pl.* Nudler *pl.*

Ver-mic'u-lar (vœr-mĭk'jü-lĕr), *a.* ormedannet; ormeagtig (som en Orms bugtede Bevægelse).

Ver-mic'u-late (vœr-mĭk'jü-lēt), *v.* indlægge ormeformig.

Ver-mic'u-la'tion (vœr-mĭk'jü-lē'sjœn), *n.* ormeagtig Bevægelse; ormeformig Indlægning.

Ver'mi-cule (vœr'mĭ-kjœl), *n.* liden Orm, Maddike.

Ver'mi-fuge (vœr'mĭ-fjœdsj), *n.* Ormemiddel.

Ver-mil'ion (vœr-mĭl'jœn), *n.* oprindelig: Kermes-Orm, Kochenille; nu: Vermillon (en smuk rød Farve, tilberedt enten af et rødt Sand i Sølvminer, eller af Kviksølv, lig det fineste Zinnober); smuk rød Farve, Skarlagen; *v.* farve rød.

Ver'min (vœr'mĭn), *n.* skadeligt Dyr, skadelige Dyr *pl.* (nu sædvanlig om smaa Dyr), Utøj; *fig.* usselt Menneske, Kryb, Kræ. (Ordet bruges sjelden i Singularis i den nyere Stil og modtager aldrig nogen Endelse i Pluralis).

Ver-mip'a-rous (vœr-mĭp'å-rœs), *a.* som frembringer eller føder Orme.

Ver-miv'o-rous (vœr-mĭv'ö-rœs), *a.* som nærer sig af Orme.

Ver-nac'u-lar (vœr-næk'jü-lĕr), *a.* som hører til eller er egen for Ens Fædreland, fædrelandsk; T. endemisk (Sygdom).

Ver'nal (vœr'nĕl), *a.* som hører til Foraaret, Vaar-, Foraars-.

Ver'sa-tile (vœr'så-tĭl), *a.* som kan drejes, bevægelig; afvexlende, foranderlig; ustadig, variabel; arbejdsnem i flere Retninger.

Ver'sa-til'i-ty (vœr'så-tĭl'ĭ-tĭ), *n.* Bevægelighed, Foranderlighed, Omskiftelighed; Ustadighed; flersidig Arbejdsnemhed.

Verse (vœrs), *n.* Vers; Digt, Sang; *v.* beskrive paa Vers, besynge.

Versed (vœrst), *a.* øvet, erfaren, bevandret, kyndig.

Ver'si-fi-ca'tion (vœr'sĭ-fĭ-kē'sjœn), *n.* den Kunst at skrive Vers; Versbygning, Versemaal.

Ver'si-fi'er (vœr'sĭ-fai'œr), *n.* Versemager; Digter.

Ver'si-fy (vœr'sĭ-fai), *v.* gjøre Vers, rime; fremsige paa Vers, besynge; versificere.

Ver'sion (vœr'sjœn), *n.* Oversættelse, Version; Referat, Beretning.

Ver'te-bra (vœr'tĭ-brå), *n.* Ryghvirvel.

Ver'te-bral (vœr'tĭ-brĕl), *a.* som hører til Rygraden; ryghvirvlet, Hvirvel-; *n.* ryghvirvlet Dyr, Hvirveldyr.

Ver'te-bre (vœr'tĭ-bœr), *n.* Ryghvirvel, Hvirvel.

Ver'tex (vør'tęks), *n.* Isse; Issepunkt, Zenith; Top, Spids.
Ver'ti-cal (vør'ti-kęl), *a.* stillet i Issepunktet; vertikal, lodret.
Ver'ti-cal-ly (vør'ti-kęl-li), *ad.* se Vertical.
Ver-tic'i-ty (vør-tis'i-ti), *n.* Evne til at dreje sig; Retningskraft; Omdrejning, Kredsløb.
Ver-tig'i-nous (vør-tidj'i-nøs), *a.* omsvingende, som drejer sig omkring; svimmel, ør, fortumlet.
Ver'ti-go (vør'ti-gö), *n.* Svimmelhed, Ørhed i Hovedet.
Ver'vain (vør'vęn), *n.* Jernurt, Verbene.
Ver'y (vęr'i), *a.* sand, virkelig; fuldkommen, ægte; rigtig, (ofte om noget Ondt; men ogsaa med Eftertryk om noget Godt); selve, selv, netop den eller det; *ad.* i høj Grad, meget, saare, særdeles; aller-, f. Ex. of the — greatest importance, af den allerstørste Vigtighed.
Ves'i-cate (vęs'i-kęit), *v.* trække Vabler; belægge med Trækplaster eller Spanskflueplaster.
Ves'i-ca'tion (vęs'i-kęi'sjøn), *n.* Trækken Vabler; Anvendelse af Trækplaster.
Ves'i-ca-to-ry (vęs'i-kå-tö-ri), *n.* Trækplaster, Spanskflueplaster.
Ves'i-cle (vęs'i-kl), *n.* liden Blære; Vable.
Ve-sic'u-lar (vi-sik'jü-lęr), *a.* blæreagtig, som bestaar af smaa Blærer; hul, fuld af smaa Mellemrum.
Ves'per (vęs'pør), *n.* Aftenstjerne; *fig.* Aften; *pl.* Aftensang (i den katholske Kirke).
Ves'sel (vęs'sęl), *n.* Kar, Fad; Fartøj, Skib (af ethvert Slags); *fig.* Kar (Rom. 9, 22 og 23); T. Kar, Rør, Gang (i Dyr og Planter); *v.* komme i et Kar.
Vest (vęst), *n.* Overklædning, Klædning, Klædningsstykke, Klædebon, Vest; *v.* klæde; klæde i en lang Dragt; beklæde.
Ves'tal (vęs'tęl), *a.* vestalsk, jomfruelig, ren, kydsk; *n.* Vestalinde.
Vest'ed (vęst'ęd), *a.* fastsat, uforanderlig bestemt.
Ves'ti-bule (vęs'ti-bjųl), *n.* Forsal, Forstue; Forplads, Indgang, Vestibule; T. omgitret Plads (foran et Vagthus).
Ves'tige (vęs'tidsj), *n.* Fodspor, Spor; Mærke.
Vest'ment (vęst'mėnt), *n.* Klædebon, Klædning, Dragt; Messedragt (i den romerske Kirke).
Ves'try (vęs'tri), *n.* Sakristi; Menighedes- eller Sogneraad (som holdes i Sakristiet); ethvert Værelse hvori saadan Forsamling af Sognemænd holdes (hvilket dog egentlig kaldes: vestry-room, naar det ikke er Sakristiet).
Vest'ure (vęst'jür), *n.* Klædebon, Klædning, Dragt; Beklædning.
Vetch (vętsj), *n.* Vikke.
Vet'er-an (vęt'ør-ėn), *n.* Veteran, gammel Soldat, prøvet Kriger; erfaren Mand; *a.* gammel i Øvelse, erfaren (især i Krig).
Vet'er-i-na'ri-an (vęt'ør-i-nęi'ri-ėn), *n.* Dyrlæge, Veterinær.
Vet'er-i-na-ry (vęt'ør-i-nå-ri), *a.* som hører til Dyrlægekunsten, veterinær.
Ve'to (vi'tö), *n.* (et latinsk Ord som betyder: jeg forbyder), Veto (ɔ: Forbud, Forkastelse; Forkastelsesret); *v.* forbyde, negte sit Samtykke til.
Vex (vęks), *v.* forstyrre, forurolige, oprøre; plage, drille, fortrædige, pine, ærgre; opirre; spænde, beængste; ærgre sig, være fortrædelig; være i Spænding, være beængstet.
Vex-a'tion (vęks-ei'sjøn), *n.* Forstyrrelse, Uro; Plage, Ærgrelse, Fortrædelighed; Ængstelse, Sorg; Drilleri, Plageri
Vex-a'tious (vęks-ei'sjøs), *a.* forurolig ende, plagende; besværlig, møjsommelig; ærgerlig, fortrædelig.
Vi'a-ble (vai'å-bl), *a.* levedygtig (om

et nyfødt Barn), som er istand til at leve.

Vi'a-duct (vai'ă-dŏkt), *n.* Viadukt (en Bro over en Fordybning eller Dal, hvorover et Vejanlæg fortsættes).

Vi'al (vai'ĕl), *n.* liden Flaske eller Kar; Skaal.

Vi'ands (vai'ĕndz), *n. pl.* Spise, tilavet Mad, Ret.

Vi'brate (vai'breĭt), *v.* svinge, gjøre Svingninger; ryste, sitre, bæve, dingle, dirre, vibrere.

Vi-bra'tion (vai-breĭ'sjŏn), *n.* Svingning (en Penduls, en Strængs), Sitren, Dirren.

Vi'bra-to-ry (vai'brå-tō-rĭ), *a.* svingende; dirrende, vibrerende; som frembringer Svingninger.

Vic'ar (vĭk'ĕr), *n.* Vikarius (En som bestyrer et Embede i en Andens Sted); Præst (som kun faar den mindre Tiende og Smaaredsel, medens Korntienden er tillagt en Stiftelse eller en Lægmand; jvf. Rector).

Vic'ar-age (vĭk'ĕr-ĕdsj), *n.* en Vikars Embede eller Kald, Præstekald; Præstebolig (en Vikars).

Vi-ca'ri-al (vai-keĭ'rĭ-ĕl), *a.* vikarial, som hører til en Vikars Kald.

Vi-ca'ri-ous (vai-keĭ'rĭ-ŏs), *a.* vikarierende, som Vikarius, befuldmægtiget.

Vice (vais), *n.* Last, Udyd; Fejl, Mangel (ved en Ting); Djævelens Ledsager i de gamle moralske Skuespil (en allegorisk Person, som forestillede Lasten; siden forvexlet med the fool); Harlekin, Nar.

Vice (vais) *n.* Skruestikke, Skruetang; Blyrok, Blyvinde (hvori Vinduesbly trækkes); Næbe, Greb; Kraft; *v.* trække eller tvinge (som ved Skruekraft).

Vice (vais), *a.* (i Sammensætninger) Vice-, Under-, f. Ex. vice-chairman, Viceformand.

Vi'ce (vai'sĭ), *ad.* istedenfor, i (Ens) Sted.

Vice'-ad'mi-ral (vais'æd'mĭ-rĕl), *n.* Viceadmiral.

Vice-con'sul (vais-kŏn'sŭl), *n.* Viceconsul.

Vice-ge'rent (vais-djĭ'rĕnt), *n.* En som har Fuldmagt for en Anden, Befuldmægtiget, Statholder; *a.* forsynet med Fuldmagt, befuldmægtiget.

Vice'roy (vais'rŏi), *n.* Vicekonge, Statholder.

Vice-roy'al-ty (vais-rŏi'ĕl-tĭ), *n.* en Vicekonges Værdighed.

Vic'i-nage (vĭs'ĭ-nĕdsj), *n.* Nabolav, Nabolag.

Vic'i-nal (vĭs'ĭ-nĕl), *a.* nær, nærliggende.

Vi-cin'i-ty (vĭ-sĭn'ĭ-tĭ), *n.* Nabolav, Nabolag, Nærhed.

Vi'cious (vĭsj'ŏs), *a.* lastefuld, fordærvet, ond, ugudelig; fordærvelig; fejlfuld, mangelfuld; ondskabsfuld, balstyrig (om en Hest).

Vi'cious-ly (vĭsj'ŏs-lĭ), *ad.* se Vicious.

Vi-cis'si-tude (vĭ-sĭs'sĭ-tjŭd), *n.* Omvexling, Omskiftelse, Afvexling; Omvæltning.

Vic'tim (vĭk'tĭm), *n.* Slagtoffer, *fig.* Offer.

Vic'tim-ize (vĭk'tĭm-ais), *v.* opofre; gjøre til Offer for et Bedrageri, røve, narre, bedrage.

Vic'tor (vĭk'tŏr), *n.* Sejerherre, Sejervinder, Sejrende.

Vic-to'ri-ous (vĭk-tō'rĭ-ŏs), *a.* sejrende, sejerrig; Sejers-.

Vic-to'ri-ous-ly (vĭk-tō'rĭ-ŏs-lĭ), *ad.* sejrende, paa triumferende Vis.

Vic'to-ry (vĭk'tö-rĭ), *n.* Sejer.

Vict'ual (vĭt'l), *n.* Levnetsmidler *pl.*, Mundforraad, Tæring, Proviant, Kost. (I den nyere Stil forekommer det altid i *pl.* victuals); *v.* forsyne med Levnetsmidler, proviantere.

Vict'ual-er (vĭt'l-ŏr), *n.* Proviantmester, Proviantforvalter; Proviantskib (i Flaaden); Gjestgiver, Spisevært; En som har Privilegium paa Udsalg af berusende Drikke.

Vi-del'i-cet (vi-dĕl'i-sĕt), *ad.* nemlig. (Det skrives sædvanlig: viz., men læses: videlicet, eller oftere: namely, eller to wit).

Vie (vai), *v.* kappes, stride om Fortrinnet; spille ud (et Kort) som Udfordring til Modpartiet.

View (vjų), *v.* se, skue, betragte; bese, efterse, syne; *n.* Udsigt; Syn, Blik (legemligt eller aandeligt), Øje; Betragtning, Beskuelse; Synsvidde, Sigte; Udseende; Overblik, Fremstilling, Afbildning, Skitse; Hensigt, Øjemed.

View'er (vjų'ør), *n.* Beskuer; T. Synsmand, Tilsynsmand (ved en Kulmine).

View'less (vjų'lĕs), *a.* usect, usynlig.

Vig'il (vidj'il), *n.* Vaagen, Nattevaagen; natlig Gudstjeneste eller Sjælemesse; Faste (førend en Festdag); Helligaften.

Vig'i-lance (vidj'i-lens), *n.* Vaagen; Vagt; Vagtsomhed; Aarvaagenhed, Forsigtighed.

Vig'i-lant (vidj'i-lent), *a.* vagtsom; aarvaagen, opmærksom, paapasselig.

Vig'i-lant-ly (vidj'i-lent-li), *ad.* med Aarvaagenhed, forsigtigen.

Vignette (vin-jĕt' eller vin'jĕt), *n.* Vignette (oprindelig: Sirat af Vinløv og Blomster paa Titelbladet eller ved Afdelinger i en Bog; nu: ethvert lidet Billede ikke omsluttet af Ramme).

Vig'or (vig'ør), *n.* Kraft, Styrke; Aandskraft; Virksomhed.

Vig'or-ous (vig'ør-ŏs), *a.* kraftig, stærk; kraftfuld, livlig, rørig.

Vig'or-ous-ly (vig'ør-ŏs-li), *ad.* paa en stærk og kraftig Maade, med Eftertryk.

Vile (vail), *a.* ringe, slet, værdløs; moralsk uren, nedrig, lav, foragtelig, skammelig, ugudelig.

Vile'ly (vail'li), *ad.* paa en slet, lav eller nedrig Maade.

Vile'ness (vail'nĕs), *n.* Ringhed, Slethed; Nedrighed, moralsk Fordærvelse.

Vil'i-fi'er (vil'i-fai'ør), *n.* Beskjæmmer, Foragter.

Vil'i-fy (vil'i-fai), *v.* nedsætte, gjøre foragtelig, nedværdige, beskjæmme.

Vil'la (vil'lå), *n.* Landsted, Lyststed, Villa.

Vil'lage (vil'lĕdsj), *n.* Landsby, Bondeby.

Vil'la-ger (vil'lå-djør), *n.* En som bor i en Landsby, Landboer; *pl.* Landsbyfolk *pl.*

Vil'ain (vil'lĕn), *n.* nedrigt Menneske, Kjeltring, Skurk.

Vil'lain-ous (vil'lĕn-ŏs), *a.* kjeltringagtig, nedrig, skjændig, Skurke-; skalkagtig, skjelmsk (i daglig Tale).

Vil'lain-y (vil'lĕn-i), *n.* Skjændighed, Kjeltringestreg, Skurkestreg.

Vil'lan-age (vil'lĕn-ĕdsj), *n.* Vornedskab, Trældom; Nedrighed, Vanære.

Vil'lous (vil'lŏs), *a.* trevlet; laadden.

Vi-min'e-ous (vi-min'i-ŏs), *a.* gjort af Vidier, Vidie-.

Vi-na'ceous (vai-ne'sjŏs), *a.* som hører til Vinstokken, eller Vindruerne, Vin-.

Vin'ci-ble (vin'si-bl), *a.* overvindelig.

Vin-de'mi-al (vin-di'mi-ĕl), *a.* som hører til Vinhøsten.

Vin'di-cate (vin'di-keit), *v.* hevne, gjengjelde, straffe; hævde, forfegte; haandhæve, retfærdiggjøre; beskytte, forsvare; gjøre Paastand paa, fordre.

Vin'di-ca'tion (vin'di-kei'sjøn), *n.* Forsvar, Retfærdiggjørelse, Haandhævelse.

Vin'di-ca'tive (vin'di-kei'tiv), *a.* hevngjerrig; hævdende.

Vin'di-ca'tor (vin'di-kei'tør), *n.* Hevner; Forsvarer, Haandhæver.

Vin'di-ca-to-ry (vin'di-kå-tŏ-ri), *a.* hevnende, straffende; forsvarende, retfærdiggjørende.

Vin-dic'tive (vin-dik'tiv), *a.* hevngjerrig; hævdende.

Vin-dic'tive-ly (vin-dik'tiv-li), *ad.* hevngjerrigen.

Vine (vain), *n.* Vinranke, Vinstok.

Vin'e-gar (vin'ĭ-gĕr), *n.* Eddike; *fig.* om noget Surt, (undertiden som *a.*) sur; *v.* væde eller bestænke med Eddike.

Vine'yard (vin'järd), *n.* Vingaard, Vinbjerg.

Vi'nous (vai'nøs), *a.* vinagtig; Vin-.

Vint'age (vint'ĕdsj), *n.* Vinhøst.

Vint'a-ger (vint'ă-djør), *n.* En som høster Vindruer.

Vint'ner (vint'nør), *n.* Vinhandler, Vintapper.

Vin'y (vain't), *a.* vinrig, rig paa Vintræer.

Vi'ol (vai'øl), *n.* (i Poesi) Violin, Viol.

Vi'ol (vai'øl), **Vi'o-la** (vai'ö-lå), } *n.* Bratsch (ogsaa: Tenor violin).

Vi'o-la-ble (vai'ö-lå-bl), *a.* som kan krænkes, brydes eller overtrædes (jvf. Violate).

Vi'o-la'ceous (vai'ö-lē'sjøs), *a.* som ligner Fioler, fiolfarvet.

Vi'o-late (vai'ö-lēt), *v.* tilføje Skade (ved Vold), forgribe sig paa, bryde, overtræde; vanære, vanhellige; krænke, skjænde, voldtage.

Vi'o-la'tion (vai'ö-lē'sjøn), *n.* Brud, Overtrædelse; Fornærmelse, Krænkelse; Voldtægt.

Vi'o-la'tor (vai'ö-lē'tør), *n.* Overtræder; En som krænker eller voldtager.

Vi'o-lence (vai'ö-lĕns), *n.* Heftighed, Voldsomhed; Vold, Voldsgjerning; Brud, Overtrædelse, Krænkelse; Voldtægt.

Vi'o-lent (vai'ö-lĕnt), *a.* heftig, voldsom; voldelig; hidsig, opfarende; afTvungen, afnødet.

Vi'o-lent-ly (vai'ö-lĕnt-li), *ad.* paa en heftig Maade, med Vold.

Vi'o-let (vai'ö-lĕt), *n.* Fiol (Plante).

Vi'o-lin' (vai'ö-lin'), *n.* Violin.

Vi'per (vai'pør), *n.* Hugorm, Ottersslange; *fig.* Slange, Ogle.

Vi'per-ine (vai'pør-in), *a.* som hører til Hugorme.

Vi-ra'go (vi-rē'gö), *n.* mandhaftig Kvinde (som har mandigt Udvortes og Væsen); Krigerinde, Skjoldmø; støjende, herskesyg Kvinde, Rasmus.

Vir'gin (vør'djin), *n.* Jomfru, Mø; *a.* jomfruelig, ren, ubesmittet; *fig.* ren, ublandet.

Vir'gin-al (vør'djin-ĕl), *a.* jomfruelig; *n.* et Slags forhen brugeligt Klaver (ogsaa kaldet: the virginals).

Vir-gin'i-ty (vør-djin'i-ti), *n.* Jomfrudom, Mødom; Renhed.

Vir'go (vør'gö), *n.* Jomfruen (Stjernebillede).

Vi-rid'i-ty (vi-rid'i-ti), *n.* Grønhed, det Grønne.

Vi'rile (vai'ril eller vir'il), *a.* mandbar; mandlig; mandig.

Vi-ril'i-ty (vai-ril'i-ti eller vi-ril'i-ti), *n.* Mandbarhed, Manddom; Mandighed.

Vir-tu' (vør-tȳ'), *n.* Kjærlighed til de skjønne Kunster, Kunstsans, Sans for Naturskjeldenheder eller Mærkværdigheder (jvf. Virtuoso); Kunstsager, Sjeldenheder, Antikviteter *pl.*

Virt'u-al (vørt'jü-ĕl), *a.* som har Kraft eller Evne i sig (dog uden at ytre den eller for Øjeblikket være virksom), kraftig, mægtig, virtuel.

Virt'u-al-ly (vørt'jü-ĕl-li), *ad.* kun ifølge en Virkning eller et indvirkende Forhold, ikke i Virkelighed, kun at betragte som (f. Ex. children who only virtually are orphans, Børn som kun ifølge Forholdene maa betragtes som forældreløse eller som ikke virkelig ere forældreløse).

Vir'tue (vør'tjü), *n.* Dyd; Dydighed, Ærbarhed; Magt, Kraft, Virksomhed; Tapperhed, Mod; Værd, Fortræffelighed; *pl.* Magter *pl.* (af tænkte aandelige Væsener).

Vir'tu-o'so (vør'tjü-ō'sö), *n.* (jvf. Virtu), Kjender af Oldsager og Naturskjeldenheder, Elsker af de skjønne Kunster, Kunstkjender, Kunstelsker; Tonekunstner, Virtuos.

Virt'u-ous (vørt'jü-øs), *a.* dydig;

ærbar, anstændig, dydig (især om Kvinden); kraftig, virksom; som har vidunderlige eller fortrinlige Egenskaber; underfuld, Trylle-; som besidder Lægekraft, medicinsk, Læge-.

Virʹtu-ous-ly (vörtʹjü-øs-li), *ad.* se Virtuous.

Virʹu-lence (virʹü-lens), *n.* Giftighed; Ondskab; Bitterhed.

Virʹu-lent (virʹü-lent), *a.* giftig, ondartet; bitter, ondskabsfuld.

Viʹrus (vaiʹrøs), *n.* T. Gift, Smittestof, ondartede Vædsker *pl.*

Visʹage (visʹedsj), *n.* Ansigt, Aasyn.

Visʹcer-a (visʹsør-å), *n. pl.* Indvolde *pl.*

Visʹcer-al (visʹsør-el), *a.* som hører til eller virker paa Indvoldene, visceral.

Visʹcid (visʹsid), *a.* klæbrig, sejg.

Vis-cidʹi-ty (vis-sidʹi-ti), } *n.* Klæb-
Vis-cosʹi-ty (vis-kɑsʹsi-ti), } righed, Sejghed.

Visʹcount (vaiʹkaunt), *n.* egentlig: Vicegreve, Borggreve (som forhen var Sheriff i Grevskabet); nu: en adelig Rangtitel (næst efter Earl), Vicomte.

Visʹcount-ess (vaiʹkaunt-es), *n.* Vicomte.

Visʹcous (visʹkøs), *a.* klæbrig, sejg.

Vise (vais), *n.* Skruestikke.

Visʹi-bilʹi-ty (visʹi-bilʹi-ti), *n.* Synlighed.

Visʹi-ble (visʹi-bl), *a.* synlig; iøjnefaldende; øjensynlig, aabenbar; *n.* synlig Gjenstand.

Visʹi-bly (visʹi-bli), *ad.* paa en synlig eller iøjnefaldende Maade.

Visʹion (visjʹøn), *n.* Syn (Synsevne; det at se; det som sees, men især et indbildt Syn, Spøgelse; Drømmebillede; overnaturlig Erfaring ved Synet, Vision).

Visʹion-a-ry (visjʹøn-å-ri), *a.* som har Syner, sværmerisk; indbildt, bevirket af Fantasien, seet i Drømme.

Visʹit (visʹit), *v.* besøge; hjemsøge; efterse, syne, visitere (som en Biskop eller Provst Kirker og Præsternes Embedsførelse); tilse (som en Læge); rejse eller tage til (f. Ex. et Bad); gjøre Besøg eller Visitter, komme (et Sted for at aflægge Besøg); *n.* Besøg; Rejse for at se, Tur.

Visʹit-a-ble (visʹit-å-bl), *a.* underkastet Eftersyn eller Visitation, som bør besøges.

Visʹit-ant (visʹit-ent), *n.* Besøgende, Besøger.

Visʹit-aʹtion (visʹit-eiʹsjøn), *n.* Besøgelse, Besøg; Hjemsøgelse, Tilstikkelse; Visitation, Visitats, Eftersyn, Syn.

Visʹit-or (visʹit-ør), *n.* Besøger, Besøgende, Fremmed; Tilsynsmand, Inspektor (ved en Korporations Bestyrelse).

Visʹor (visʹør eller vaiʹsør), *n.* Hjælmgitter, Visir; Maske.

Visʹta (visʹtå), *n.* Udsigt (gjennem en Allee; ogsaa *fig.*); Allee.

Visʹu-al (visjʹü-el), *a.* som hører til Synet, Syns-, Øje-.

Viʹtal (vaiʹtel), *a.* Livs-, (til Livet hørende eller bidragende; indeholdende Livskraft; som er Livets Sæde; vigtig som Livet); væsentlig; som har Levekraft.

Vi-talʹi-ty (vai-tælʹi-ti), *n.* Livskraft.

Viʹtal-ly (vaiʹtel-li), *ad.* livsvækkende, levende, saa at der frembringes Liv.

Viʹtals (vaiʹtels), *n. pl.* de til Livet nødvendige Dele, ædle Dele *pl.* (f. Ex. Hjærtet, Lungerne osv.).

Viʹti-ate (visjʹi-eit), *v.* fordærve, besmitte; vanhellige; gjøre ugyldig, ophæve, tilintetgjøre.

Viʹti-aʹtion (visjʹi-eiʹsjøn), *n.* Fordærvelse, Besmittelse.

Vitʹre-ous (vitʹri-øs), *a.* af Glas; glasagtig, Glas-.

Vitʹri-facʹtion (vitʹri-fækʹsjøn), *n.* Forglasning, Forvandling til Glas.

Vitʹri-fiʹa-ble (vitʹri-fai å-bl), *a.* som lader sig forglasse.

Vit'ri-fy (vit'ri-fai), *v.* forglasse; blive til Glas.
Vit'ri-ol (vit'ri-ɔl), *n.* Vitriol.
Vit'ri-ol'ic (vit'ri-ɑl'ik), *a.* Vitriol- (som hører til eller erholdes af Vitriol).
Vi-tu'per-ate (vai-tjų'pør-eit), *v.* dadle, laste.
Vi-tu'per-a'tion (vai-tjų'pør-ei'sjøn) *n.* Dadel.
Vi-tu'per-a-tive (vai-tjų'pør-å-tiv), *a.* dadlende, lastende.
Vi-va'cious (vai-vei'sjøs), *a.* livlig, munter, rask.
Vi-vac'i-ty (vai-væs'i-ti), *n.* Livlighed, Munterhed, Raskhed; Livskraft; lang Levetid.
Viv'id (viv'id), *a.* levende, livlig, frisk, klar, stærk.
Viv'id-ly (viv'id-li), *ad.* se Vivid.
Viv'id-ness (viv'id-nes), *n.* Livlighed, Liv, Kraft.
Vi-vif'ic (vai-vif'ik), *a.* som giver Liv, oplivende.
Vi-vif'i-cate (vai-vif'i-keit), *v.* levendegjøre, oplive.
Viv'i-fi-ca'tion (viv'i-fi-kei'sjøn), *n.* Levendegjørelse, Oplivelse; T. Vivifikation (Metallers Opfriskning til ny Glans og Kraft).
Viv'i-fy (viv'i-fai), *v.* give Liv, levendegjøre, besjæle.
Vi-vip'a-rous (vai-vip'å-røs), *a.* som føder levende Unger.
Vix'en (viks'en), *n.* (oprindelig: foxen eller foxin, Hun-Ræv); arrig Tøs, opfarende, kivagtig Kvinde, Skjendegjest, Havgasse (forhen ogsaa om Mænd).
Viz'ard (viz'erd), *n.* Maske; *v.* formumme, maskere.
Viz'ier (viz'jør eller vi-sir'), *n.* Vesir (første Minister ved det tyrkiske Hof).
Vo'ca-ble (vo'kå-bl), *n.* Ord, Glose.
Vo-cab'u-la-ry (vø-kæb'jü-lå-ri), *n.* Ordbog, Vocabularium.
Vo'cal (vo'kel), *a.* som har Stemme eller kan tale, talende; frembragt ved Stemmen, sungen, syngende; blød eller syngende (om en Konsonantlyd).
Vo'cal-ist (vo'kel-ist), *n.* Sanger, Sangerinde.
Vo-cal'i-ty (vø-kæl'i-ti), *n.* Taleevne, Tale; Udtale.
Vo'cal-ize (vo'kel-ais), *v.* danne til Stemme; øve sig i at synge paa Vokalerne; udtale blødt.
Vo-ca'tion (vø-kei'sjøn), *n.* Kald (Opfordring; Beskikkelse; Embede, Beskjæftigelse, Haandtering; Tilskyndelse, Bevæggrund).
Voc'a-tive (vɑk'å-tiv), *n.* T. Udraabsform, Vokativ.
Vo-cif'er-ate (vø-sif'ør-eit), *v.* raabe højt, skrige, skraale.
Vo-cif'er-a'tion (vø-sif'ør-ei'sjøn), *n.* Skrigen, Raaben; Støj.
Vo-cif'er-ous (vø-sif'ør-øs), *a.* skrigende, raabende, støjende.
Vogue (vøg), *n.* Gang, Brug, Mode; Ry.
Voice (vøis), *n.* Stemme (Talestemme, Syngestemme; Valgstemme, Votum), Røst; Lyd; Ord, Udtryk *pl.*, Sprog; T. Form; *v.* indrette til at give en bestemt Tone, afpasse, stemme (f. Ex. en Orgelpibe); vælge ved Stemmegivning; raabe, udraabe, skrige.
Voice'less (vøis'lès), *a.* uden Stemme; taus, stum.
Void (vøid), *a.* øde, tom; ledig, ubesat; ugyldig, uvirksom; intetsigende; ikke virkelig, væsenløs; *n.* tomt Rum; *v.* tømme, gjøre tom; udgyde, udtømme; rømme, forlade; afsondre, afføre, give fra sig (ved Stolgang); gjøre ugyldig, afskaffe, ophæve; udtømmes, afsondres.
Void'a-ble (vøid'å-bl), *a.* som kan udtømmes; som kan ophæves eller gjøres ugyldig.
Void'ance (vøid'ens), *n.* Udtømmelse; Afsættelse (fra et Præsteembede); Vakance.
Void'er (vøid'ør), *n.* Udtømmer, En som tømmer; en Kurv hvori Levnin-

gerne af Maden udbæres; Klædekurv.

Void'ness (vøid'nës), *n.* Tomhed; Ugyldighed.

Vol'a-tile (vɑl'å-til), *a.* flyvende, bevinget; flygtig (som let bortdunster; ustadig, foranderlig), rask, livlig.

Vol'a-til'i-ty (vɑl'å-til'i-ti), *n.* Flygtighed (ogsaa *fig.* Ubestandighed).

Vol'a-til-ize (vɑl'å-til-ais), *v.* gjøre flygtig, forflygtige, bringe til at bortdunste.

Vol-can'ic (vɑl-kæn'ik), *a.* vulkansk.

Vol-ca'no (vɑl-kei'nō), *n.* ildsprudende Bjerg, Vulkan.

Vo-li'tion (vō-lish'øn), *n.* Villen, Villie.

Vol'ley (vɑl'i), *n.* Salve (flere Bøsseskud paa een Gang); *fig.* Udbrud, Udstrømning, Strøm.

Vol'u-bil'i-ty (vɑl'jü-bil'i-ti), *n.* det at kunne rulle eller trille, Rullen, Omdrejning; Bevægelighed; Færdighed (i Tungens Brug), Snakkesomhed; Foranderlighed, Omvexling.

Vol'u-ble (vɑl'jü-bl), *a.* som let kan rulles eller omdrejes; rullende, sig omdrejende; hurtig, bevægelig (om Tungen), flydende (om Tale); snakkesom; ordrig.

Vol'u-bly (vɑl'jü-bli), *ad.* se Voluble.

Vol'ume (vɑl'jüm), *n.* Rulle (Noget sammenrullet), Bugt, Snoning; rullende eller sig væltende Masse, Bølge, Vove, Hvirvel; Bogrulle; Bog, Bind, Del (af et Værk); Omfang.

Vo-lu'mi-nous (vō-ljü'mi-nøs), *a.* som bestaar af mange Sammenrulninger eller Slyngninger; som bestaar af mange Bind eller Dele, voluminøs; vidløftig, ordrig; som har skrevet meget.

Vo-lu'mi-nous-ly (vō-ljü'mi-nøs-li), *ad.* paa en omfangsrig Maade.

Vol'un-ta-ri-ly (vɑl'øn-tå-ri-li), *ad.* frivilligen, beredvilligen.

Vol'un-tà-ry (vɑl'øn-tå-ri), *a.* frivillig, beredvillig, forsætlig; selvbestemmende; *n.* Frivillig; En som frivillig yder Bidrag til et religiøst Samfund; T. fri Fantasi (i Musik), Præludium (paa Orgel).

Vol'un-teer' (vɑl'øn-tir'), *n.* Frivillig (i Krigstjeneste); *a.* frivillig; *v.* tilbyde eller paatage sig frivillig; tjene som Frivillig.

Vo-lupt'u-a-ry (vō-løpt'jü-å-ri), *n.* Vellystning.

Vo-lupt'u-ous (vō-løpt'jü-øs), *a.* vellystig, overdaadig.

Vo-lupt'u-ous-ly (vō-løpt'jü-øs-li), *ad.* vellystigen, yppigen.

Vo-lute' (vō-ljut'), *n.* T. Volute (sneledannet Sirat eller Snirkel paa Kapitælen af den ioniske Søjle).

Vom'it (vɑm'it), *v.* brække sig, spy, kaste op; udspy, opkaste (ofte med out eller up); *n.* Spy, det som er opkastet; Brækmiddel, Vomitiv.

Vo-ra'cious (vō-rei'sjøs), *a.* slugen, slugvorn, graadig; rovgjerrig, glubende.

Vo-ra'cious-ly (vō-rei'sjøs-li), *ad.* se Voracious.

Vo-rac'i-ty (vō-ræs'i-ti), *n.* Slugvornhed, Graadighed; Rovgjerrighed, Glubskhed.

Vor'tex (vɑr'tëks), *n.* Hvirvel, Hvirvelvind; Malstrøm.

Vor'ti-cal (vɑr'ti-kël), *a.* hvirvlende, Hvirvel-, omløbende.

Vo'ta-ry (vō'tå-ri), *a.* lovet, helliget, bestemt ved et Løfte; *n.* En som ofrer sig til Noget (ligesom ved et helligt Løfte), Tilbeder, Dyrker.

Vote (vōt), *n.* Stemme, Valgstemme, Votum; Afstemning; *v.* stemme for eller paa, votere, vælge eller afgjøre, eller bestemme ved Afstemning; tilstaa ved Afstemning.

Vot'er (vōt'ør), *n.* Stemmegiver; Vælger, Valgberettiget.

Vo'tive (vō'tiv), *a.* givet eller iagttaget ifølge et Løfte, lovet, helliget, votiv.

Vouch (vautsj), *v.* kalde til Vidne; bevidne, bekræfte, stadfæste; være

Vidne; være Borgen, indestaa (for, for).

Vouch'er (vautsj'ør), *n.* Vidne, Hjemmelsmand; Vidnesbyrd; skriftligt Bevis, Dokumentering; T. Indkaldelse til Bevisførelse for en Fordrings Berettigelse.

Vouch-safe' (vautsj-seif'), *v.* tilsikre, bevillige, tilstede, tillade, tilstaa; nedlade sig til at give; nedlade sig, værdige.

Vow (vau), *v.* gjøre højtidelige Løfter, sværge; love (højtidelig); tilsværge; indvie, hellige, tilegne; *n.* Løfte (højtideligt, især til en guddommelig Magt; ofte: Løfte om Kjærlighed, Ægteskabsløfte).

Vow'el (vau'ël), *n.* Selvlyd, Vokal.

Voy'age (vøi'ëdsj eller vøidsj), *n.* forhen: Rejse (til Vands, eller til Lands); nu kun Søreise; *fig.* Foretagende, Forsøg; *v.* rejse (nu kun om Søreiser), fare; befare, rejse over, sejle over.

Voy'a-ger (vøi'å-djør eller vøidsj'ør), *n.* Rejsende (til Søs), Søfarende.

Vul'can-ize (vøl'kën-ais), *v.* T. vulkanisere (Kautschuk).

Vul'gar (vøl'gër), *a.* almindelig (som hører til Mængden, til Menigmand); national, Folke-; offentlig; simpel, lav, pøbelagtig.

Vul'gar-ism (vøl'gër-izm), *n.* Simpelhed; simpelt Udtryk, Platheð.

Vul-gar'i-ty (vøl-gær'i-ti), *n.* Simpelhed; Plumphed, Raahed; Pøbelagtighed, Gemenhed.

Vul'gar-ly (vøl'gër-li), *ad.* almindelig, i Almindelighed; blandt Almuen; simpelt.

Vul'gate (vøl'gët), *n.* Vulgata (den gamle latinske i den romersk-katholske Kirke brugte Bibeloversættelse).

Vul'ner-a-ble (vøl'nør-å-bl), *a.* saarlig, saarbar, som kan saares; som kan tilføjes Skade, udsat for at indtages, kastes eller overvindes.

Vul'ner-a-ry (vøl'nør-å-ri), *a.* saarlægende, lægende; *n.* saarlægende Urt.

Vul'pine (vøl'pin), *a.* Ræve-; rævelagtig, listig, snu.

Vult'ure (vølt'jür), *n.* Grib (Fugl).

Vult'ur-ine (vølt'jür-in), *a.* som hører til Gribben.

W.

Wab'ble (ᵘgb'bl), *v.* boble, koge; vakle (som en omløbende Top, der er ved at falde); vakle, slingre.

Wad (ᵘgd), *n.* Vat; Visk, Prop (af Straa, Papir eller en anden løs Materie); T. Forladning.

Wad'ded (ᵘgd'dëd), *a.* stoppet, udstoppet, vatteret.

Wad'ding (ᵘgd'ding), *n.* Vattering, Vat; Materiale til Forladning.

Wad'dle (ᵘgd'dl), *v.* vralte.

Wade (ᵘeid), *v.* vade; vade igjennem (da through undertiden udelades); *fig.* slide eller arbejde sig igjennem, gjennemgaa med Besværlighed.

Wa'fer (ᵘei'før), *n.* Vaffel (se Waffle); Oblat (Kirkebrød; Brevoblat); *v.* forsegle med Oblat.

Waf'fle (ᵘgf'fl), *n.* Vaffel.

Waft (ᵘåft), *v.* vifte, puste, blæse (drive frem ved Vind); føre (gjennem Luften eller over Vand); vifte med Haanden, vinke; holde flydende, bringe til at svømme; flyde, svæve; S. T. vaje; *n.* Vift, Pust; svævende eller flydende Legeme; S. T. Flag i Sjou.

Wag (ᵘæg), *v.* vakle (se Waggle); bevæge let (fra den ene Side til den anden), ryste, svinge, svaje; logre med (Halen); bevæge sig, røre sig; vralte, rokke, vrikke (være i en hurtig og latterlig Bevægelse); gaa, pakke sig; *n.* Skjelm, Spasmager, Spøgefugl.

Wage (ᵘeidsj), *v.* vove, prøve; vedde, sætte paa Spil; udleje: leje, tage i Sold, antage (for Løn, wages). (De fleste af disse sidste Bemærkelser

findes kun hos gamle Forfattere); to — war, føre Krig; *n.* Løn.

Wa'ger (ueï'djør), *n.* Veddemaal; det hvorom der veddes; Pant; T. Tilbud at gjøre Ed; *v.* vedde, sætte paa Spil, vove; tilbyde et Veddemaal.

Wa'ges (ueï'djëz), *n. pl.* Løn; Sold; Hyre; Lønning, Gage.

Wag'ger-y (uæg'gør-i), *n.* Skalkestykke, Skjelmsstykke.

Wag'gish (uæg'gisj), *a.* skalkagtig, skjelmsk.

Wag'gish-ly (uæg'gisj-li), *ad.* paa en skjelmsk, snu eller modvillig Maade.

Wag'gle (uæg'gl), *v.* vakle, vrikke, vralte (jvf. Wag).

Wag'on (uæg'øn), *n.* Vogn, Lastvogn, Fragtvogn, Trosvogn; Kariol.

Wag'on-er (uæg'øn-ør), *n.* Fragtkusk; Trosknegt, Troskarl, Trainkusk; T. Søatlas; Karlsvogn.

Waif (ueïf), *n.* T. Hittegods (som tilfalder Kongen, hvis ingen Ejer melder sig; ogsaa: fundne Tyvekoster, som en flygtende Tyv har bortkastet); bortløbet eller forvildet Dyr; ussel Omslakker.

Wail (ueïl), *v.* raabe Ak og Ve, jamre sig, græde; beklage, klage eller jamre over, begræde; *n.* Jammer, Klage, Klageskrig.

Wain (ueïn), *n.* Vogn.

Wain'scot (ueïn'skgt), *n.* Panel, Panelværk; forhen: et Slags Egetræ fra Holland (brugt til Panelværk); *v.* panele; beklæde, bedække (med et eller andet Materiale); male som Egetræ, egemale.

Waist (ueïst), *n.* Midie, Liv; S. T. Kule (den mellemste Del af et Skib, Batterisdækket mellem Stor- og Fokkemasten).

Waist'band (ueïst'bænd), *n.* Livbaand; Buxelinning.

Waist'coat (ueïst'kôt), *n.* Vest.

Wait (ueït), *v.* vente; bie; give Agt, passe; opvarte; vente med (Maden); vente paa, bie efter; lure paa; følge, ledsage; *n.* Lur, Bagholdt.

Wait'er (ueït'ør), *n.* Opvarter; Præsenterbakke.

Wait'ing-maid (ueït'ing-meïd), *n.* Kammerpige.

Waive (ueïv), *v.* forlade, lade fare; opgive; opsætte, tilsidesætte for Øjeblikket; *n.* T. fredløs Kvinde.

Wake (ueïk), *n.* S. T. Kjølvand.

Wake (ueïk), *v.* vække (en Sovende); opvække, fremkalde, vaagne; være vaagen, vaage; *n.* Vaagen, Nattevaagen; Vaagen ved et Lig, Ligvagt; Kirkevielses Fest (og dens Aarsdag, som forhen holdtes hele Natten med stor Lystighed).

Wake'ful (ueïk'fyl), *a.* vaagende, ikke sovende; aarvaagen.

Wake'ful-ness (ueïk'fyl-nës), *n.* Vaagen, Aarvaagenhed; Søvnløshed, Mangel paa Søvn.

Wak'en (ueïk'n), *v.* vaagne; vække.

Wale (ueïl), *n.* ophøjet Stribe (paa Klæde eller Tøj); Stribe (paa Legemet, efter Slag); S. T. Barkholt; *v.* mærke med Striber.

Walk (ugk), *v.* gaa (ved Hjælp af Fødderne); gaa i Skridt (om Heste); spadsere; vandre (ogsaa *fig.* føre sit Liv); være i Bevægelse; vise sig, gaa igjen, vandre (om Spøgelser); gaa i Søvne; gaa bort; gaa igjennem, gjennemvandre; lade gaa, føre; ride (en Hest) i Skridt; *n.* Gang; Skridt (langsom Bevægelse); Omvandring, Ombæren; Tur, Spadsertur, Spadsergang; Spadservej, Gang, Vej; Trægang, Allee; Græsgang (for Faar); *fig.* Vej, Bane, Levevej.

Walk'er (ugk'ør), *n.* Fodgjænger; Gadestryger, Natteværmer.

Walk'ing (ugk'ing), *n.* Gaaen, Gang, Spadseren; Føre.

Wall (ugl), *n.* Vold; Mur; Væg; Gjerde; *pl.* Fæstningsværker *pl.*; *v.* omgive med en Mur eller Mure, ommure; forsvare ved Mure.

Wal'let (ugl'ët), *n.* Rejsetaske, Vad-

sæk, Tværsæk; Pose, Klump (som en Doglæp eller løs Hud).

Wall'-eye (ᵘwɑl'ai), *n.* Glasøje (hos Heste).

Wall'-eyed (ᵘwɑl'aid), *a.* glasøjet.

Wol'lop (ᵘwɑl'løp), *v.* syde, koge (med stærk Brusen); *fig.* gjennemprygle.

Wal'low (ᵘwɑl'lö), *v.* vælte sig (som et Svin i Dynd); bevæge sig tungt og klodset, slæbe sig: *fig.* føle sig, svømme, leve (i sanselige eller uterlige Nydelser).

Wal'nut (ᵘwɑl'nøt), *n.* Valnød.

Wal'rus (ᵘwɑl'røs), *n.* Hvalros.

Waltz (ᵘwɑlts), *n.* Vals; *v.* valse.

Waltz'er (ᵘwɑlts'ør), *n.* En som valser.

Wam'pum (ᵘwɑm'pøm), *n.* Vampum (et Bælte, hvorpaa der er trukket Konkylier, hvilke Indianerne i Amerika brugte som Penge, eller til at regne med).

Wan (ᵘwɑn), *a.* mat, af et sygeligt Udseende, gusten, bleg, (jvf. Wane).

Wand (ᵘwɑnd), *n.* Vaand, Kvist, tynd Stok eller Kjep; Stav (Tegn paa Myndighed); Tryllestav.

Wan'der (ᵘwɑn'dør), *v.* vandre, vanke, omvandre, omstrejfe; fare vild, afvige; være forvirret, være adspredt eller tankevild.

Wan'der-er (ᵘwɑn'dør-ør), *n.* Vandrer, Omflakker; Omsværmer, Vildfarende (fra Pligten).

Wane (ᵘwein), *v.* aftage, være i Aftagende (om Maanen; modsat to wax); formindskes, svinde, hentæres, henvisne; *n.* Aftagende (Maanens), Næ; Aftagen, Forfald.

Wan'ness (ᵘwɑn'nës), *n.* Mathed; Bleghed, Gustenhed, sygeligt Udseende.

Want (ᵘwɑnt), *n.* Muldvarp.

Want (ᵘwɑnt eller ᵘwɑnt), *v.* fattes, mangle; trænge til, behøve, savne; ønske, ville have, gjerne ville, forlange; være borte, mangle, fejle; savnes; *n.* Mangel; Fornødenhed, Behov; Nød, Trang, Armod.

Wan'ton (ᵘwɑn'tøn), *a.* løst hængende, flagrende; munter, livlig, lystig, overgiven, kaad; løs, utvungen, som følger sine egne Lyster og Tilbøjeligheder; letfærdig, vellystig, udsvævende: frodig, yppig, overflødig; *n.* vellystig eller udsvævende Person; letfærdig, flanevorn Kvinde; Gjek, Fjante, En som fjaser; *v.* flagre, svæve, spille; spøge, fjase, gjækkes; være kaad, sværme, forlyste sig.

Wan'ton-ly (ᵘwɑn'tøn-li), *ad.* lystig, overgiven; paa en letfærdig eller kaad Maade.

Wan'ton-ness (ᵘwɑn'tøn-nës), *n.* Spøgefuldhed, Overgivenhed, Lune; Tøjleløshed; Vellystighed.

War (ᵘwɑr), *n.* Krig; Fjendtlighed; Modstand, Strid, Modsigelse; Krigsmagt, Armee; *v.* føre Krig, krige; stride, kjæmpe; bekrige.

War'ble (ᵘwɑr'bl), *v.* tone eller klinge hvirvlende eller sitrende; slaa Triller, synge, slaa (om Fugles Sang); *n.* Syngen, Sang.

War'ble (ᵘwɑr'bl), *n.* Vable eller Knude (paa Ryggen af Heste og Kjør, enten ved Sadeltryk eller ved Larver).

War'bler (ᵘwɑr'blør), *n.* Sanger, Sangerske; Sangfugl.

War'-cry (ᵘwɑr'krai), *n.* Krigsraab.

Ward (ᵘwɑrd), *v.* værge, forsvare, beskytte; bevogte; afværge, afparere (sædvanlig med off); være aarvaagen, holde Vagt; gaa forsvarsvis til Værks, værge sig; parere; *n.* Bevogtning, Vagt, Politimagt; Opsyn; Garnison, Besætning; Parade (i Fegtning); Fæstning; Kvarter (af en By, under en Raadmands, alderman's, Opsyn); Skovdistrikt; Valgkreds; Laasgjænge; Fangenskab, Fængsel; Afdeling, Stue, Kammer (i et Hospital eller Fængsel), Sygestue; Værgemaal, Formynderskab; Myndling.

Ward'en (ᵘwɑrd'n), *n.* Opsynsmand, Forstander, Værge; Inspektør (ved

en Arrest); Provst (paa et Kollegium); et Slags stor haard Pære.

Ward'er (ᵘgrd'ør), *n.* Vogter, Vagt, Tilsynsmand; ✠ Stav, Heroldstav (hvormed en Herold fordum tilkjendegav, at en Fegtning skulde ophøre).

Ward'robe (ᵘgrd'röb), *n.* Garderobe, Klædeskab, Klædekammer; Klæder, Gangklæder *pl.*

Ward'-room (ᵘgrd'rum), *n.* S. T. Officersmesse.

Ward'ship (ᵘgrd'ʃip), *n.* Formynderskab; det at være Myndling, Umyndighed.

Ware (ᵘwär), *v.* [*imp.* WORE] bruge; vare sig, tage sig i Agt for; *a.* forsigtig, varsom.

Ware (ᵘwär) *n.* Vare, Varer *pl.* (Ordet bruges som et Kollektiv, men antager dog Pluralis wares, naar der menes forskjellige Slags Varer); *v.* sætte (sine Penge) i Varer, anvende (sine Penge) vel.

Ware'house (ᵘwär'haus), *n.* Varehus, Pakhus, Magasin, Lager; *v.* henlægge i Pakhus.

War'fare (ᵘgr'fär), *n.* Krigstjeneste; Krig, Kamp, Strid.

Wa'ri-ly (ᵘwe'ri-li), *ad.* varsomt, forsigtig.

Wa'ri-ness (ᵘwe'ri-nës), *n.* Varsomhed, Forsigtighed.

War'like (ᵘgr'laik), *a.* krigersk; Krigs-, kampdygtig.

Warm (ᵘgrm), *a.* varm; *fig.* varm, inderlig; flyrig, ivrig; hidsig, heftig; livlig, kraftig, begejstret, sværmerisk; (i daglig Tale) velhavende, holden, i gode Omstændigheder, som sidder lunt inden Døre, *v.* varme; gjøre varm, ophidse; blive varm; prygle.

Warm'ly (ᵘgrm'li), *ad.* varmt; med Varme; ivrig, heftig.

Warmth (ᵘgrmth), *n.* Varme (ogsaa *fig.*); Iver, Heftighed; Begejstring, Sværmeri.

Warn (ᵘgrn), *v.* advare; paaminde, erindre (om Noget); underrette i Forvejen, give Varsel, varsle; forudforkynde; afværge; T. indstævne, indkalde.

Warn'ing (ᵘgrn'ing), *n.* Advarsel; forebyggende Underretning, Varsel; Opsigelse.

Warp (ᵘgrp), *v.* kaste sig, slaa sig; krumme sig (som Træ); afvige; bevæge sig eller flyve i Svingninger eller bølgeformig; sammentrække, sammenkrympe; fordreje, give en falsk Retning, forvende; kaste Kalven (om Kjør); T. rende (Garn til Væoning); S. T. varpe; *n.* Rendegarn, Rending, Kjede; Dynd opskyllet fra Havet eller fra Floder (hvilket indtages til Agerland eller bruges som Gjødning); S. T. Varp.

War'rant (ᵘgr'rënt), *v.* forsvare (med Bevisgrunde), bevidne, bekræfte, stadfæste; forsikre; indestaa for; sikre, garantere; retfærdiggjøre; bemyndige, berettige, *n.* Bekræftelse; Sikkerhed, Borgen, Berettigelse; Bestalling; Forsikringsbrev, Lagerbevis; (skriftlig) Fuldmagt; Arrestbefaling; Ret, Lovmæssighed.

War'rant-a-ble (ᵘgr'rënt-å-bl), *a.* forsvarlig, tilladelig, som kan retfærdiggjøres; billig.

War'ran-tee' (ᵘgr'rën-ti'), *n.* T. En hvem Noget er tilsikret eller betroet, Befuldmægtiget, Mandatarius.

War'ran-ty (ᵘgr'rën-ti), *n.* Forsikringsbrev, Garanti; Fuldmagt; Sikkerhed; *v.* give Sikkerhed for, garantere.

War'ren (ᵘgr'rën), *n.* en indhegnet Plads eller Gaard til Kaniner, Harer, Agerhøns eller Fasaner, Kaningaard, Fasangaard (undertiden ogsaa: en Fiskegaard).

War'ri-er (ᵘgr'ri-ør), *n.* Kriger, Krigsmand, Soldat.

Wart (ᵘgrt), *n.* Vorte; Udvext (paa Træer).

Wart'ed (ᵘgrt'ëd), *a.* T. vortet (om Løv).

Wart'-hog (ᵘgrt'hag), *n.* Vortesvin (et afrikansk Svin).

Wart'y (ᵘgrt'i), *a.* vortet, fuld af Vorter.
War'-worn (ᵘgr'ᵘörn), *a.* medtaget i Krigen.
Was (ᵘgs), *v.* var, (*imp.* af Be).
Wash (ᵘgsj), *v.* vaske, to, tvætte; skylle; overskylle, væde; tuschere eller lavere (et Billede); overstryge; vaske sig; vaske Tøj; S. T. spule; vaske; *n.* Vask (det at vaske; det vaskede Tøj); Tvæt; opskyllet eller afsat Dynd; grundt Sted (i en Flod eller Havbugt); Sump, Morads; Skyllevand; Spøl (til Svin); tilberedt Vand (lægende eller forskjønnende), Sminkevand, Skjønhedsvand, Tinktur; overfladisk Farve, Tuschering; S. T. Blad (paa en Aare).
Wash'-ball (ᵘgsj'bgl), *n.* Sæbekugle.
Wash'-ba-sin (ᵘgsj'bei-sn), *n.* Vaskefad.
Wash'-board (ᵘgsj'börd), *n.* S. T. Skvætbord.
Wash'-bowl (ᵘgsj'böl), *n.* Vaskebækken.
Wash'er (ᵘgsj'ör), *n.* Vasker, Vaskerkone, Vaskerpige; T. yderste Navring (som gnider mod Lunstikken).
Wash'ers (ᵘgsj'örs), *n. pl.* Frictionsskive.
Wash'er-wom'an (ᵘgsj'ör-ᵘym'ën), *n.* Vaskerkone.
Wash'-house (ᵘgsj'haus), *n.* Vaskerhus.
Wash'ing (ᵘgsj'ing), *n.* Vaskning; Spøl, Spølvand.
Wash'ing-day (ᵘgsj'ing-dei), *n.* Vaskedag, Renselsesfest.
Wash'ing-tub (ᵘgsj'ing-tøb), *n.* Vaskeballe.
Wash'-pot (ᵘgsj'pgt), *n.* Vaskebækken.
Wash'-tub (ᵘgsj'tøb), *n.* Spøltønde; Svinetønde (hvori Spølvandet helbes).
Wash'y (ᵘgsj'i), *a.* som indeholder Vand, vaad, fugtig; som let sveder (om en Hest); *fig.* tynd, svag.
Wasp (ᵘgsp), *n.* Vespe, Hveps (Insekt).
Wasp'ish (ᵘgsp'isj), *a.* pirrelig, bidsk, arrig; smekker, tynd som en Vespe.
Wasp'ish-ly (ᵘgsp'isj-li), *ad.* med Bitterhed, bidende, paa en arrig Maade.
Wasp'ish-ness (ᵘgsp'isj-nes), *n.* Bidskhed, Arrighed.
Was'sail (ᵘgs'sel), *n.* en Drik af stærkt Øl, Æbler og Sukker (forhen meget brugt ved Drikkelag); Drikkelag; Drikkevise; *v.* holde Drikkelag, være tilstede ved et Gilde; drikke, svire.
Wast (ᵘgst), 2den Person af was, var.
Waste (ᵘeist), *v.* ødelægge; øde, spilde, sætte overstyr, sætte til; fortære, forbruge; hentære; formindskes, tage af, blive kortere; hentæres, svinde hen, *a.* øde; ødelagt; udyrket; overflødig, spildt, ubenyttet; unyttig, daarlig, slet, uden Værd; *n.* Ødelæggelse, Forstyrrelse; unyttig Anvendelse, Ødselhed, Forødelse; det at gaa tabt, Tab, Spild eller Spilde; Skade, Fordærvelse; øde udyrket Land; Ørken; øde Egn, øde Sted, Øde; T. Skade, Forfald (som et Hus, Jorder eller Skove lide under en Forpagter); Makulatur.
Waste'-bas'ket (ᵘeist'bäs'kët), *n.* Papirkurv.
Waste'-board (ᵘeist'börd), *n.* S. T. Bredgang (Klædnings- og Foringsplanker).
Waste'-book (ᵘeist'bʊk), *n.* Kladdebog.
Waste'-cot'ton (ᵘeist'kgt'n), *n.* Affald af Bomuld.
Waste'ful (ᵘeist'ful), *a.* ødelæggende, fordærvelig; ødsel; øde, udyrket.
Waste'ful-ness (ᵘeist'ful-nes), *n.* Ødselhed.
Waste'-gate (ᵘeist'geit), *n.* Damsluse.
Waste'man (ᵘeist'mën), *n.* Makulaturhøker.

Waste'-pa-per (ueist'pei-pør), *n.* Makulatur.

Waste'-pipe (ueist'paip), *n.* Afløbsrende, Afløbsrør.

Wast'er (ueist'ør), *n.* En eller Noget, som øder, Forøder; Tyv i et Lys.

Watch (ugtsj), *n.* Vagt (det at holde Vagt; Stedet, hvor Vagt holdes; Tiden, i hvilken den holdes; en Person eller Personer som holde Vagt); Post; Vaagen; Opmærksomhed; Ur, Lommeur; S. T. Vagt (4 Timer); Vagtmandskab; *v.* vaage, være vaagen; holde Vagt; passe paa, være opmærksom, være vagtsom; vente; lure; vaage ved, holde Vagt ved; iagttage, have Øje med; lure paa, belure; passe; vogte. First —, S. T. Førstevagt (om Aftenen fra Klokken 8 til 12).

Watch'-box (ugtsj'baks), *n.* Urkasse; Klokkehus.

Watch-case (ugtsj'keis), *n.* Urkapsel.

Watch'-chain (ugtsj'tjein), *n.* Urkjæde.

Watch'-crew (ugtsj'kru), *n.* Vagtmandskab (ombord).

Watch'er (ugtsj'ør), *n.* En, som passer paa; Jagttager; Sygevogter.

Watch'ful (ugtsj'ful), *a.* vagtsom; aarvaagen, agtsom; opmærksom.

Watch'ful-ly (ugtsj'ful-li), *adv.* se Watchful.

Watch'ful-ness (ugtsj'ful-nes), *n.* Aarvaagenhed, Opmærksomhed, Agtsomhed; Søvnløshed.

Watch'-dog (ugtsj'dag), *n.* Lænkehund, Gaardshund.

Watch'-glass (ugtsj'glås), *n.* Urglas; S. T. Vagtglas (et Sandur Halvtimeglas, hvorefter slaaes det Antal Slag, som der paa hver Vagt ere forløbne Glas).

Watch'-gun (ugtsj'gøn), *n.* Vagtskud.

Watch'-house (ugtsj'haus), *n.* Vagthus.

Watch'mak-er (ugtsj'mei-kør), *n.* Urmager.

Watch'man (ugtsj'mæn), *n.* Vægter, Gadevægter (Natvægter).

Watch'-pock'et (ugtsj'pak'et), *n.* Urlomme.

Watch'-spring (ugtsj'spring), *n.* Urfjeder.

Watch'-tow'er (ugtsj'tau'ør), *n.* Vagttaarn.

Watch'-word (ugtsj'uørd), *n.* Feltraab, Parole.

Wa'ter (ua'tør), *n.* Vand (ogsaa om: Bæde, Regn; Flod; Sø, Hav; Urin); Vand, Glans (en Ædelstens); Vatring (paa Silke og andre Tøjer); *pl.* mineralsk Kilde, Sundhedsbrønd; *v.* vande (bæde, overgyde med Vand; give Vand at drikke); udgyde Bædske, rinde, flyde; løbe i Vand; indtage Vand, forsyne sig med Vand, S. T. fylde Vand; T. vatre.

Wa'ter-bath (ua'tør-bäth), *n.* Vandbad, Marienbad.

Wa'ter-bird (ua'tør-børd), *n.* Vandfugl, Sumpfugl.

Wa'ter-bot'tle (ua'tør-bat'tl), *n.* Vandflaske.

Wa'ter-clos'et (ua'tør-klas'et), *n.* en Natstol, som renses ved en Vandstrøm, der ledes ind ved en Mekanisme, Kloset.

Wa'ter-col'or (ua'tør-køl'ør), *n.* Vandfarve.

Wa'ter-course (ua'tør-kørs), *n.* Vandløb, Vandstrøm, Strøm (Flod, Kanal, Vandrende).

Wa'ter-cress (ua'tør-kres), *n.* Gabeklap, Brøndkarse, Vandkarse.

Wa'ter-fall (ua'tør-fal), *n.* Vandfald.

Wa'ter-flood (ua'tør-flød), *n.* Vandfald.

Wa'ter-fly (ua'tør-flai), *n.* Ugge, Vandflue.

Wa'ter-fowl (ua'tør-faul), *n.* Vandfugl, Vandhøne.

Wa'ter-i-ness (ua'tør-i-nes), *n.* Fugtighed, Vaadhed.

Wa'ter-ish (ua'tør-isj), *a.* vandagtig, vandet, tynd; fugtig, sumpig.

Wa'ter-man (ɯɑ'tør-mæn), *n.* en Karl, som bringer Vand til Heste (paa en Holdeplads); Færgemand (som for en vis Taxt ror Folk i en Baad, f. Ex. paa Themsen fra den ene Bro til den anden); lyseblaat Silkelommetørklæde.

Wa'ter-mark (ɯɑ'tør-märk), *n.* Flodmaal (den yderste Grænse af Havets Stigning og de Mærker det efterlader); Vandmærke (i Papir).

Wa'ter-mel on (ɯɑ'tør-mel'øn), *n.* Vandmelon.

Wa'ter-mill (ɯɑ'tør-mil), *n.* Vandmølle.

Wa'ter-pot (ɯɑ'tør-pɑt), *n.* Vandkande.

Wa'ter-pow er (ɯɑ'tør-pau'ør), *n.* Vandkraft.

Wa'ter-proof (ɯɑ'tør-pruf), *a.* vandtæt.

Wa'ter-proofs (ɯɑ'tør-prufs), *n. pl.* vandtætte Tøjer eller Klædningsstykker *pl.*

Wa'ter-rail (ɯɑ'tør-reil), *n.* Vandvagtel, Vandrixe.

Wa'ter-rat (ɯɑ'tør-rät), *n.* Vandrotte.

Wa'ter-shoes (ɯɑ'tør-ʃjus), *n. pl.* Svømmesko *pl.*

Wa'ter-snake (ɯɑ'tør-sneik), *n.* Vandslange.

Wa'ter-spout (ɯɑ'tør-spaut), *n.* Styppompe, Vandhose.

Wa'ter-tight (ɯɑ'tør-tait), *a.* vandtæt, tæt (om et Skib).

Wa'ter-ways (ɯɑ'tør-ɯeis), *n. pl.* Vandgang paa Fordækket.

Wa'ter-wheel (ɯɑ'tør-hɯil), *n.* Vandhjul.

Wa'ter-work (ɯɑ'tør-ɯørk), *n.* (oftest: — works *pl.*), Vandværk, Trykværk (et Værk eller en Indretning hvorved Vandet hæves til en vis Højde).

Wa'ter-y (ɯɑ'tør-i), *a.* vandet, tynd, vandagtig; vaad, fugtig; som hører til eller bestaar af Vand, Vand-.

Wat'tle (ɯɑt'l), *n.* Vindegjerde, Flettegjerde; tynd Kjep, Tækkevaand; *pl.* Hanekjæg, Halslap (under Hanens Næb), Skjæg (paa visse Fiske); Ører *pl.*; *v.* flette med Vidier eller Kviste.

Waul (ɯɑl), *v.* mjaue (som en Kat); vræle, skraale; *n.* Mjauen.

Wave (ɯeiv), *n.* Vove, Bølge; stor Bølge, Sø (Ordet bruges om enhver Bevægelse paa Vandets Overflade, fra den mindste Krusning til de største Bølger); *fig.* Ujævnhed; Vajen, bølgende Bevægelse; Vink; *v.* bølge; svæve, flagre, vaje, gynge; bevæges som et Tegn, vinke; være ubestemt, vakle, gjøre bølgeformig, bøje; svinge; vinke; opgive, opsætte (se Waive).

Wave'beat-en (ɯeiv'bit-n), *a.* pidsket af Bølgerne.

Waved (ɯeivd), *a.* bølget, vatret (om Tøj).

Wave'less (ɯeiv'lès), *a.* uden Bølger, jævn, glat, stille.

Wave'-of'fer-ing (ɯeiv'gf'før-ing), *n.* Rørelses-Offer (4 Mose Bogs 18, 11).

Wa'ver (ɯei'vør), *v.* vakle, tøve; spille (som Lysstraaler); betænke sig, være raadvild.

Waves (ɯeivs), *n. pl.* Bølger; *fig.* Lidelser *pl.*

Wa'vy (ɯei'vi), *a.* bølgende; bølgeformig, bølgeagtig.

Wax (ɯæks), *v.* voxe; tiltage (om Maanen); blive, vorde.

Wax (ɯæks), *n.* Vox; Lak, Segllak; Ørevox; *v.* voxe, bestryge eller overtrække med Vox

Wax'-cake (ɯæks'keik), *n.* Voxstive, Voxkage.

Wax'-can'dle (ɯæks'kæn'dl), *n.* Voxlys.

Wax'en (ɯæks'n), *a.* gjort af Vox; Vox-.

Wax'-light (ɯæks'lait), *n.* Voxlys.

Wax'-work (ɯæks'ɯørk), *n.* Voxarbejde; Voxfigurer *pl.* (i et Voxkabinet).

Wax'y (wăks'i), *a.* blød som Vox, voxagtig, klæbrig; værkelig, tvær, ildesindet.

Way (wē), *n.* Vej (ogsaa *fig.*); Strækning; Retning; Plads (gjort ved Tilbagevigen); Aabning, Gjennemgang; Adgang; Jagttagelseskreds, Erfaringskreds; Middel, Metode, Plan; Fremgangsmaade, Handlemaade; Maneer, Maade, Vis, Skik; Villie, Lune; S. T. Fart; *pl.* Slæder *pl.*

Way'-bill (wē'bil), *n.* Liste over Rejsende eller over Gods (befordret til Lands).

Way'far-er (wē'fär-ər), *n.* Vejfarende, Rejsende.

Way'far-ing (wē'fär-ing), *a.* vejfarende, vandrende, rejsende.

Way'lay (wē'lē), *v.* [*imp.* & *p. p.* WAYLAID] efterstræbe ved Baghold, belure paa Vejen.

Way'lay-er (wē'lē-ər), *n.* En som ligger paa Lur, Efterstræber.

Way'-mark (wē'märk), *n.* Vejviser (en Pæl eller deslige, som angiver Vejen).

Way'ward (wē'wərd), *a.* egensindig, lunefuld; gjenstridig.

Way'ward-ly (wē'wərd-li), *ad.* lunefuld, paa en egensindig eller gjenstridig Maade.

Way'ward-ness (wē'wərd-nĕs), *n.* Egensindighed, Gjenstridighed.

We (wī), *pron.* vi.

Weak (wīk), *a.* veg, som giver efter; svag, ikke stærk, mat; svagelig, sygelig; svagsindet, enfoldig; tynd (om Drikke).

Weak'en (wīk'n), *v.* svække, slappe.

Weak'ly (wīk'li), *a.* svagelig, svag; *ad.* svagt, af Svaghed, af Frygt.

Weak'ness (wīk'nĕs), *n.* Svaghed (legemlig eller aandelig); Svagelighed, Sygelighed.

Weal (wīl), *n.* Stribe; *v.* mærke med Striber.

Weal (wīl), *n.* Vel, Velfærd, Bedste, Lykke.

Wealth (wĕlth), *n.* Rigdom, stor Formue, store Ejendomme *pl.*

Wealth'y (wĕlth'i), *a.* rig, bemidlet, formuende; rigelig, overflødig.

Wean (wīn), *v.* vænne fra, afvænne (et Barn fra Brystet); vænne af, bringe ud af Vane (med, from), fjerne, afholde (fra en Vane eller Lyst).

Wean'ling (wīn'ling), *n.* nylig fravant Barn eller Dyr.

Weap'on (wĕp'ən), *n.* Vaaben, Værge.

Weap'oned (wĕp'ənd), *a.* bevæbnet, med Vaaben.

Weap'on-less (wĕp'ən-lĕs), *a.* vaabenløs, ubevæbnet.

Wear (wār), *v.* [*imp.* WORE; *p. p.* WORN] bære (som Klædning, Prydelse, Vaaben osv.), have paa sig, gaa med; slide; forringe, øde, tære, matte, medtage (ved Brug, ved Tiden eller ved gradvis Formindskelse); tilbringe paa en kjedelig Maade, henslide; have eller vise sædvanlig; vænne eller bringe lidt efter lidt (til Noget, into); slides, forringes, tabe sig, blive medtaget, hentæres (ofte med: out, away, off); tilbringes paa en kjedelig Maade; tabe sig eller svinde efterhaanden; *n.* det at bære eller gaa med; Klædning, eller Klæder *pl.*; Slid (det at Noget slides).

Wear (wār), *v.* S. T. kovende (se Veer).

Wear (wīr), *n.* Dæmning (til at standse Vandet, og bringe det til at stige); Fiskeruse, Ruse (af Vidier).

Wea'ri-ness (wī'ri-nĕs), *n.* Trætheд; Udmattelse; Kjedsommelighed; Utaalmodighed.

Wea'ri-some (wī'ri-səm), *a.* møjsommelig, trættende, besværlig; kjedsommelig.

Wea'ry (wī'ri), *a.* træt, udmattet; utaalmodig, fortrædelig; kjed (af, of); trættende; *v.* trætte, matte; plage, pine (*fig.*); gjøre utaalmodig, besvære.

Wea'sand (uï'sænd), *n.* Luftrør, Strube.

Wea'sel (uï'sl), *n.* Væsel; (amerikansk) Beboer af Syd-Carolina.

Weath'er (uedh'ør), *n.* Vejr; Vejrlig; (i Poesi) Storm, Uvejr; S. T. Luv, Luvart (bruges i Sammensætninger om noget som er paa Vindsiden); *v.* gaa til Luvart af; *fig.* arbejde sig igjennem, udholde, modstaa, overstaa.

Weath'er-beat'en (uedh'ør-bit'n), *a.* medtaget af Vejret; hærdet.

Weath'er-board (uedh'ør-bord), *n.* et Slags Tag paa Skibe, der ere oplagte.

Weath'er-cock (uedh'ør-kak), *n.* Vejrhane (ogsaa *fig.* om et vægelsindet Menneske).

Weath'er-gage (uedh'ør-geidsj), *n.* Vejrhane, Fløj; S. T. Luv (Vindsiden).

Weath'er-glass (uedh'ør-glâs), *n.* Vejrglas, Barometer.

Weath'er-proof (uedh'ør-pruf), *a.* som beskytter i haardt Vejr.

Weath'er-wise (uedh'ør-uais), *a.* vejrkyndig.

Weave (uiv), *v.* [*imp.* WOVE; *p. p.* WOVE, WOVEN] væve; virke, indvirke; flette; *fig.* indflette, indstyde, indblande.

Weav'er (uiv'ør), *n.* Væver; Væverfugl.

Web (ueb), *n.* Væv (Noget som er vævet, ogsaa om en Spindelvæv); Kam (paa en Nøgle).

Webbed (uebd), *a.* forenet ved Svømmehud.

Web'bing (ueb'bing), *n.* stærk Jord (af Hamp, til Bund i Senge, Sofaer osv.).

Web'-foot'ed (ueb'fut'ed), *a.* som har Svømmefødder, med Svømmehud mellem Tæerne (som hos Svømmefuglene).

Wed (ued), *v.* ægtevie, vie, forene i Ægteskab; ægte, tage til Ægte; indlade sig i Ægteskab, gifte sig; forbinde uadskillelig, fængsle, lænke; antage sig, tage sig af (en Sag).

Wed'ding (ued'ding), *n.* Ægteskab; Bryllup.

Wed'ding-card (ued'ding-kârd), *n.* et ugift Pars Visitkort (med vedføjet Adresse; omsendes til Slægt og Venner).

Wed'ding-day (ued'ding-dei), *n.* Bryllupsdag.

Wed'ding-feast (ued'ding-fist), *n.* Bryllupsfest.

Wed'ding-gift (ued'ding-gift), *n.* Brudegave.

Wed'ding-ring (ued'ding-ring), *n.* Trolovelsesring.

Wed'ding-song (ued'ding-sang), *n.* Bryllupssang, Brudesang.

Wedge (uedsj), *n.* Vægge, Kile; Klump (Metal); Sølv; den sidste paa Listen for den philologiske Hædersgrad (ved Universitetet i Cambridge); *v.* kile, fæste med Kiler; kløve; inddrive, indtvinge, presse ind.

Wed'lock (ued'lak), *n.* Ægteskab, Ægtestand.

Wednes'day (uens'di eller uens'dei), *n.* Onsdag.

Wee (uï), *a.* lille, lille bitte.

Weed (uïd), *n. pl.* Sørgedragt, Sorg (nu kun brugeligt om en Enkes Sørgedragt).

Weed (uïd), *n.* Ukrud (ogsaa *fig.* om noget Skadeligt eller Unyttigt); Melkefeber; Sigar (the —, Tobak); Hattebaand; Veddeløbshest af uædel Race (men som har nogen Lighed med en fuldblods Hest); *v.* luge, bortskaffe, udrydde; rense, befri.

Weed'y (uïd'i), *a.* som bestaar af Ukrud; fuld af Ukrud.

Week (uïk), *n.* Uge.

Week'-day (uïk'dei), *n.* Hverdag, Søgnedag.

Week'ly (uïk'li), *a.* ugentlig; *ad.* engang om Ugen, hver Uge; *n.* Ugeblad.

Ween (uïn), *v.* mene, tænke, bilde sig ind.

Weep (uïp), *v.* [*imp & p. p.* WEPT] græde; begræde; udgyde som Taarer, dryppe; være meget fugtig.
Weep'er (uïp'ør), *n.* Grædende; hvid Haandlinning paa en Sørgedragt (Pleureuse).
Weep'ing (uïp'ing), *a.* grædende; *n.* Graad.
Wee'vil (uï'vl), *n.* Korn-Snudebille (et Insekt og dets Larve, Kornorm).
Weft (ueft), for: **Waved**, (se Wave); ogsaa for: Waif.
Weft (ueft), *n.* Islæt; Vævning, Flætning.
Weigh (ue), *v.* veje (bestemme ved Vægt); afveje; tilveje; overveje, prøve; anse for vigtig, sætte Pris paa; lette (Anker); veje (have Vægt); være vigtig eller af Vigtighed; ligge tungt, trykke; *n.* Ankerets Løtning; et Maal af 5 quarters eller 40 engelske Skjepper.
Weigh'age (ue'ëdsj), *n.* Vognpenge *pl.*
Weigh'er (ue'ør), *n.* Vejer; *fig.* Noget som ansees for vigtigt.
Weigh'ing (ue'ing), *n.* Vejning; det som vejes paa een Gang.
Weight (ueit), *n.* Vægt; Lod (af Metal, f. Ex. Pundslod, Unselod osv.); Tyngde, Tyngdekraft; *fig.* Vægt (Tryk, Byrde; Vigtighed, Betydenhed; Kraft, Indflydelse); *pl.* Vægtstaal, Vægt; *v.* paalægge Vægt, gjøre vægtig.
Weight'less (ueit'lës), *a.* vægtløs, let.
Weight'y (ueit'i), *a.* vægtig, tung; *fig.* vægtig, vigtig.
Weird (uïrd), *n.* (skotsk) Skjebne; Forudsigelse; *a.* skjebnestyrende, tryllekyndig; hemmelighedsfuld, uhyggelig.
Wel'come (uël'kom), *a.* & *i.* velkommen; *n.* Velkomst, venlig Modtagelse; *v.* byde velkommen, modtage venlig.
Weld (uëld), *n.* Farve-Vau (en gulfarvende Plante).
Weld (uëld), *v.* (jydsk: vele), svejse; *fig.* forene.
Wel'fare (uël'fär), *n.* Velfærd, Lykke, Velvære.
Wel'kin (uël'kin), *n.* Luft, Himmel (kun i Poesi).
Well (uël), *n.* Væld, Kilde (jvf. Spring); Brønd (dette er den almindelige Betydning); Hulning, Fordybning; Trapperum; Flaskefoder (i en Vogn); Vandbeholder, Beholder (i en Lampe); S. T. Pompesud; Øjerum (i en Baad); Brønd (til Skrue i Dampskib); Hyttefad (i en Fiskerkvase); *pl.* Sundhedsbrønde *pl.*; *v.* vælde, kvælde, springe; øse (som fra et Væld); gjemme som i en Brønd, stikke i Lommen.
Well (uël), *ad.* vel, godt; *i.* nuvel! naa! to be —, have det godt, befinde sig vel, være rask, være lykkelig; være i Gunst; — to do, velhavende, velstaaende.
Well'-be-haved' (uël'bi-hevd'), *a.* artig, vel opdraget.
Well'-born (uël'bgrn), *a.* af god Herkomst.
Well'-be-ing (uël'bi-ing), *n.* Velvære.
Well'-bred (uël'brëd), *a.* velopdragen.
Well'-built (uël'bilt), *a.* velbygget.
Well'-man'nered (uël'mæn'nørd), *a.* velopdragen.
Well'-mean-ing (uël'mïn-ing), *a.* velmenende.
Well'-meant (uël'mënt), *a.* velment.
Well'-re-put'ed (uël'ri-pjut'ëd), *a.* som staar i godt Ry, vel anset.
Well'-shap-ed (uël'sjeipt), *a.* veldannet, velformet.
Well'-spent (uël'spënt), *a.* vel anvendt.
Well'-wish'er (uël'uisj'ør), *n.* Velynder, Ven.
Well'-wish'es (uël'-uisj'is), *n. pl.* Lykønskning.
Welsh'man (uëlsj'mæn), *n.* Walliser (Mand fra Wales).

Welsh'-ware (uælsj'uær), *n.* brunt Wales Stentøj.
Welsh'wom'an (uælsj'uum'æn), *n.* Valliserinde (Kvinde fra Wales).
Welt (uælt), *n.* Kant, Kåntning, Bræmme; Rand; *v.* kante, bræmme; forsyne med Rand.
Wel'ter (uæl'tør), *v.* vælte sig; *n.* Forvirring, Virvar.
Wen (uæn), *n.* haard Svulst eller Knude (stor eller liden), Hævelse, Krop.
Wench (uæntsj), *n.* ungt Fruentimmer, Pige; (i Foragt) Tøs, Kvind, Tøjte; (amerikansk) farvet eller sort Tjenestepige; *v.* besøge løse Kvinder.
Went (uænt), gik, rejste, *imp.* af Go.
Wept (uæpt), græd, grædt, *imp.* & *p. p.* af Weep.
Were (uør), *v.* (*imp.* af Be), var; as it —, saa at sige, ligesom.
Wert (uørt), 2den Person Ental af Were.
West (uæst), *n.* Vest; *a.* vester, Vesten-, Vest-, vestlig; *ad.* mod Vest; *v.* gaa ned (om Solen).
West'er-ly (uæst'ør-lt), *a.* vestlig; *ad.* mod Vest.
West'ern (uæst'ørn), *a.* vestlig.
West'ern-er (uæst'ørn-ør), *n.* (amerikansk) Vestbo.
West'ward (uæst'uørd), } *ad.*
West'ward-ly (uæst'uørd-lt), } mod Vest, mod Vesten, vester paa.
Wet (uæt), *a.* vaad; fugtig; regnfuld; *n.* Væde, Fugtighed, Vande, Regn, Regnvejr; Drik; *v.* væde, gjøre vaad, bløde, fugte; *fig.* væde (Halsen ved at drikke).
Weth'er (uædh'ør), *n.* gildet Væder, Bede.
Wet'ness (uæt'næs), *n.* Væde, Fugtighed.
Whale (hueil), *n.* Hval, Hvalfisk.
Whale'bone (hueil'bön), *n.* Fiskeben (af Hvalbarder).
Whale'-fish'er (hueil'fisj'ør), *n.* Hvalfanger.
Whale oil (hueil øil), *n.* Hvaltran.
Whal'er (hueil'ør), *n.* Hvalfanger (ogsaa et Skib som gaar ud paa Hvalfangst).
Whal'ing (hueil'ing), *n.* Hvalfangst; *a.* som hører til Hvalfangst.
Wharf (huarf), *n.* Værft (med Pakhuse, hvor Skibe kunne losse og lade), Ladeplads, Losseplads.
Wharf'age (huarf'edsj), *n.* Bolværkspenge *pl.*
Wharf'ing (huarf'ing), *n.* Værfter *pl.*
Wharf'in-ger (huarf'in-gør), *n.* Ejer af eller Opsynsmand ved et Værft.
What (huat), *pron.* hvad; det som; hvad for, hvilken, hvilke; hvad for en; noget (man har i Tankerne); *i.* hvad?
What-ev'er (huat-ev'ør), *pron.* hvadsomhelst, hvilkensomhelst, alt hvad.
What'not (huät'nat), *n.* Nips-Bord, Etagere.
What so-ev'er (huat'sö-ev'ør), *pron.* se Whatever.
Wheat (huït), *n.* Hvede.
Wheat'en (huït'n), *a.* lavet af Hvede, Hvede-
Wheat'-ear (huït'ir), *n.* Hvedeax; graa Digesmutte, Stenpikker.
Wheat'-flour (huït'flaur), *n.* Hvedemel.
Wheat-har'vest (huït'här'vest), *n.* Hvedehøst.
Whee'dle (hui'dl), *v.* lokke ved venlige Ord, sledske for, besnakke, smigre.
Wheel (huïl), *n.* Hjul; Spinderok, Rok; Pottemagerstive, Pottemagerhjul; Trædehjul; Pinebænk; Omløb, Kredsløb; Sving; S. T. Rat; *v.* bevæge eller føre ved Hjul, trille; sætte i kredsformig Bevægelse, lade løbe om, omdreje, omsvinge; dreje sig om, løbe om, rulle; svinge, gjøre en Svingning, en Omvej, eller en Vending; T. svinge (til Højre eller Venstre; om Krigsfolk).
Wheel'bar-row (huïl'bær-rö), *n.* Hjulbør, Trillebør.

Wheel'er (hwīl'ør), *n.* Hjulmand; Stanghest.
Wheel'-tire (hwīl'tair), *n.* Hjulstinne.
Wheel'-work (hwīl'wørk), *n.* Hjulværk.
Wheel'-wright (hwīl'rait), *n.* Hjulmand.
Wheel'y (hwīl'i), *a.* hjulformig, kredsformig.
Wheeze (hwīs), *v.* hvæse, gispe (som En der er trangbrystet); hvæse, blæse (om Heste, ikke af Fejl i Lungen, men formedelst en Sneverhed i visse Dele af Næsen).
Whelm (hwelm), *v.* tildække, bedække aldeles, overøse, overstylle, begrave (*fig.*), overvælde.
Whelp (hwelp), *n.* Hvalp, Hundehvalp; Unge (et Rovdyrs); *fig.* Hvalp, Knegt, Unge; *v.* kaste Hvalpe, faa Unger.
When (hwen), *ad.* da (paa den Tid da); naar (spørgende, til hvilken Tid?); naar (bestemmende, paa hvilken Tid); hvorpaa (umiddelbart derefter).
Whence (hwens), *ad.* hveden, hvorfra; hvoraf.
Whence'so-ev'er (hwens'sō-ev'ør), *ad.* hvorfra endog, hvorfra endogsaa.
When-ev'er (hwen-ev'ør), } *ad.*
When'so-ev'er (hwen'sō-ev'ør), } naarsomhelst, til hvilkensomhelst Tid; saa ofte som, hver Gang.
Where (hwær), *ad.* hvor.
Where'a-bouts' (hwær'å-bauts'), *ad.* hvor omtrent; hvorom; *n.* det Sted hvor En er.
Where-as' (hwær-æs'), *conj.* hvorimod, a derimod.
Where-at' (hwær-æt'), *ad.* hvorover, ved hvilket.
Where-by' (hwær-bai'), *ad.* hvorved, hvormed.
Where'fore (hwær'fōr), *ad.* hvorfor.
Where-in' (hwær-in'), *ad.* hvori; paa hvilken.
Where'in-to' (hwær'in-tu'), *ad.* hvorind, hvori.
Where-of' (hwær-af' eller hwær-av'), *ad.* hvoraf.
Where-on' (hwær-an'), *ad.* hvorpaa, paa hvilken.
Where'so-ev'er (hwær'sō-ev'ør), *ad.* hvorsomhelst, overalt hvor.
Where-to' (hwær-tu'), *ad.* hvortil.
Wher-ev'er (hwær-ev'ør), *ad.* hvorsomhelst, overalt hvor.
Where-with' (hwær-with' eller hwær-widh'), *ad.* hvormed.
Wher'ry (hwer'ri), *n.* et Slags letroende Færgebaad; lidet Dæksfartøj, Fiskerbaad.
Whet (hwet), *v.* hvæsse, skjærpe, slibe; *fig.* skjærpe; opegge, ophidse; *n.* Hvæssen, Slibning; *fig.* Noget som giver Appetit (ofte forvexlet med: Wet).
Wheth'er (hwedh'ør), *conj.* hvad heller, hvad enten, enten, om.
Whet'stone (hwet'stōn), *n.* Hvæstesten, Slibesten.
Whey (hwei), *n.* Valle; *a. fig.* tynd; bleg.
Which (hwitsj), *pron.* hvilken, hvilket, hvilke, som; (i Spørgsmaal) hvo, hvem, hvilken, hvilke, hvad for en (et).
Which-ev'er (hwitsj-ev'ør), *pron.* hvilkensomhelst.
Which'so-ev'er (hwitsj'sō-ev'ør), se Whichever.
Whiff (hwif), *n.* Vift, Pust, Aandepust; Udpusten, Drag (af en Tobakspibe); flygtigt Syn, Glimt; *v.* udaande, puste eller blæse fra sig.
Whif'fle (hwif'fl), *v.* bortaande, bortdrive som ved et Pust; blæse, puste; være ustadig, være vindig.
Whif'fler (hwif'flør), *n.* Vindmager, dum Laps, ubetydelig og ustadig Person.
Whif'fle-tree (hwif'fl-trī), *n.* Svingel, Hammelstok.
Whig (hwig), *n.* Valle; ogsaa: et Slags Kage (i de nordlige Provinser); Whig (moderat Frihedsmand, modsat Tory).

Whig'gish (hʷig'gisj), *a.* som hører til Whigpartiet.
Whig'gism (hʷig'gism), *n.* Whig-Partiets Grundsætninger *pl.*, Whiggisme.
While (hʷail), *n.* Tid, Stund; *conj.* imedens, medens; saa længe som; *v.* nøle; hendrive, fordrive (Tiden, sædvanlig med: away).
Whilst (hʷailst), *conj.* medens (se While, *conj.*).
Whim (hʷim), *n.* Grille, Særhed, Lune, underligt Indfald; T. en ved Hestekraft bevæget mekanisk Indretning til at hæve Vand eller andre Ting fra Bunden af en Skakt, Vinde, Spil.
Whim'per (hʷim'pør), *v.* klynke, pibe; *n.* Klynken.
Whim'sey (hʷim'si), *n.* Grille; *v.* fylde med Griller eller Luner.
Whim'si-cal (hʷim'si-kel), *a.* lunefuld, selsom, sær, underlig.
Whim'si-cal-ly (hʷim'si-kel-li), *ad.* se Whimsical.
Whin (hʷin), *n.* Tornblad.
Whine (hʷain), *v.* tvine, pibe, græde, klæbe, klynke; *n.* Klagestrig, Klynken, Piben.
Whin'er (hʷain'ør), *n.* En som klynker eller piber, Klynker.
Whin'ny (hʷin'ni), *a.* bevoxet med Tornblad.
Whip (hʷip), *n.* Svøbe, Pisk; *fig.* Svøbe; Pengebidrag til mere Vin (ydet af Gjester ved Bordet); S. T. Vippe, Jolle (Tallie til at hejse lette Ting); *v.* svippe, piske (ogsaa om at piske Fløde, Æg osv.); tugte med Pisk, kagstryge, revse (ogsaa *fig.* med spottende Vittighed); rimpe, ri; vikle eller svøbe hurtig; tage hurtig, snappe, trække, slænge, stikke (altid med en Partikel for at antyde Bevægelsen: out, on, up, away osv.; men i disse Betydninger kun i komisk Stil); bevæge sig hurtigt, springe, hoppe, smutte, svippe; S. T. takle Tampen af et Toug); vippe (tomt Fadeværk eller deslige op af Lasten eller over Skibets Side).
Whip'-lash (hʷip'læsj), *n.* Piskesnært.
Whip'per-in (hʷip'pør-in), *n.* Jæger som holder Hundene sammen; Partifører (i Underhuset, som ved vigtige Afstemninger søger at faa sit Parties Medlemmer samlede).
Whip'ping (hʷip'ping), *n.* Piskning; Juling.
Whip'ple-tree (hʷip'pl-tri), *n.* Svingel, Hammelstok.
Whip'-poor-will (hʷip'pür-wil), *n.* amerikansk Aftenbakke eller Natravn (Fugl).
Whip'-rein (hʷip'rein), *n.* den højre Tøjle.
Whip'saw (hʷip'sɑ), *n.* Klovsag, Bredsag.
Whip'-staff (hʷip'stɑf), *n.* S. T. Rorpind (hvor der ikke bruges Rat).
Whip'-stitch (hʷip'stitsj), *n.* Skræddersting (i Foragt); *v.* sy løselig, rimpe, ri; oppløje løselig eller kun halvt.
Whip'-stock (hʷip'stɑk), *n.* Piskeskaft; Pisk, Kjørepisk.
Whip'-top (hʷip'tɑp), *n.* Top (som drives rundt med Pisk).
Whir (hʷør), *v.* hvirre, surre, suse; flyve op med Susen (som Agerhøns); *n.* Surren, Susen.
Whirl (hʷørl), *v.* hvirvle, snurre eller svinge omkring; hvirvle sig, svirre, løbe omkring; bevæge sig hurtig, fare; *n.* Hvirvel; hurtigt Omløb; S. T. Trækvirvel med Krog (til at spinde Garn paa).
Whirl'i-gig (hʷørl'i-gig), *n.* Snurre-Spindefone (et Legetøj); et forhen brugt Strafferedskab, som bestod af et rundt Trækur, der snurredes om paa en Tap med en voldsom Hurtighed, hvorved den indesluttede Delinkvent fik meget ondt og led af ethvert Slags Udtømmelse.
Whirl'pool (hʷørl'pul), *n.* Malstrøm; Hvirvel i Vandet.
Whirl'wind (hʷørl'wind), *n.* Hvirvel-vind.

Whisk (hʷiſk), *n.* Viſk; liden Koſt, Støvekoſt, lidet Ris (til at banke Støv af, eller piske og omrøre Noget); hurtig eller fejende Bevægelſe, ſtrygende Fart; pludſeligt Vindſtød; *v.* viſke, ſtøve af, feje (med let og hurtig Bevægelſe); børſte; piſte (Noget ſammen eller ſaa at det ſkummer); bevæge hurtig, fare hen over; bevæge ſig hurtig, vimſe, ſtryge, feje afſted.

Whisk'er (hʷiſk'ør), *n.* En ſom afviſker oſv.; Noget hvormed man afviſker oſv.; forhen: Mundſkjæg (og bruges endnu om Kattens Knurhaar); nu: Kindſkjæg (hvorimod Mundſkjæg kaldes: mustachios eller mustaches *pl.*); Løgn (om en urimelig Fortælling bemærkes: the mother of that is a whiskerer).

Whisk'ered (hʷiſk'ørd), *a.* med Bakkenbarter.

Whis'ky (hʷis'ki), **Whis'key** (hʷis'ki), } *n.* Kornbrændevin, Brændevin; Whiſky (en let Enſpændervogn med to Hjul, Kabriolet).

Whis'per (hʷis'pør), *v.* hviſke, tale ganſke ſagte; hviſke til, tilhviſke; hemmelig tilſkynde; *n.* Hviſken, ſagte Stemme.

Whis'per-er (hʷis'pør-ør), *n.* En ſom hviſker; Sladrer, Øretuder.

Whis'per-ing (hʷis'pør-ing), *a.* hviſkende, ſladrende; hemmelig; *n.* Hviſken.

Whist (hʷiſt), *i.* hys! tys! ſtille! *n.* Whiſt, Whiſtſpil.

Whis'tle (hʷis'l), *v.* hvisle, fløjte (med Munden); pibe; *n.* Hvislen, Fløjten; Piben; Pibe, liden Fløjte; Mund, Strube.

Whis'tler (hʷis'lør), *n.* En ſom hvisler eller fløjter.

Whit (hʷit), *n.* Punkt, Smule, det ringeſte: any —, en Smule, det allerringeſte.

White (hʷait), *a.* hvid; *fig.* ren, ubeſmittet, uſkyldig; bleg (ſom af Frygt); graa (af Alderdom); *n.* Hvidt; Hvidhed; Noget ſom er hvidt; Hvide (Æggehvide); Hvid (modſat en Sort eller Neger); hvidt Punkt (paa en Skydeſkive); det Hvide (i Øjet); *pl.* hvidt Flaad (en Sygdom); Flormel; Flormel blandet med Alun, Pudder; *v.* gjøre hvid, hvitte, kalke.

Whit'en (hʷait'n), *v.* gjøre hvid; farve hvid; blege; blive hvid.

White'ness (hʷait'nes), *n.* Hvidhed; Bleghed; Renhed.

White'-swel'ling (hʷait'ſwæl'ing), *n.* Hævelſe i Lemmene (uden at Huden ſkifter Farve, en Sygdom); Ledevamp.

White'wash (hʷait'ʷɑsj), *n.* Hvitekalk; Skjønhedsvand; et Glas Xeresvin (til Slutning (efter at andre Sorter ere drukne); *v.* hvitte; friſkjende eller renſe for en vanærende Beſkyldning.

White'washed (hʷait'ʷɑsjt), *a.* erklæret for inſolvent, men igjen kommet paa Fode ved juridiſk Overenskomſt med ſine Kreditorer.

Whith'er (hʷiḏh'ør), *ad.* hvorhen; hvorvidt, i hvor høj Grad.

Whith'er-so-ev'er (hʷiḏh'ør-sö-ev'ør), *ad.* hvorhen endog.

Whit'ing (hʷait'ing), *n.* Hvidling (Fiſk); pulveriſeret Kridt.

Whit'ish (hʷait'isj), *a.* hvidagtig.

Whit'leath-er (hʷit'leḏh-ør), *n.* Alunlæder, Alunſkind.

Whit'low (hʷit'lö), *n.* bollen Finger.

Whit'tle (hʷit'tl), *n.* et Slags ſtort hvidt uldent Shavl (ſom bruges af Kvinderne i det veſtlige England).

Whit'tle (hʷit'tl), *v.* ſkjære, ſnitte; hvæſſe.

Whizz (hʷis), *v.* hvisle, ſuſe, pibe; *n.* Suſen, Piben.

Who (hu), *pron.* hvo, hvem; ſom, hvilken, hvilke, der.

Who-ev'er (hu-ev'ør), *pron.* hvoſomhelſt.

Whole (höl), *a.* hel; fuldſtændig; ubeſkadiget, uforbærvet; karſk (Matth. 9, 12); *n.* Hele, Helt.

Whole'sale (hōl'sēl), *n.* Handel i det Store eller *en gros* (med Varer i store Partier); *fig.* det Store.
Whole'some (hōl'sǿm), *a.* sund, god, nyttig, gavnlig; *fig.* rigtig, sand.
Whole'some-ness (hōl'sǿm-nēs), *n.* Sundhed, Gavnlighed for Helbreden.
Whol'ly (hōl'i), *ad.* helt, ganske, aldeles.
Whom (hum), *pron.* (Objektiv af Who), hvem.
Whom'so-ev'er (hum'sō-ev'ər), *pron.* (Objektiv af Whoever), hvosomhelst.
Whoop (hup), *n.* Hujen, Raaben (som naar En forfølges); Hærfugl; Skjul (en Leg; naar den langt bortfjernede har skjult sig, raaber han: whoop oh!); *i.* huj! *v.* huje, raabe, forfølge eller forhaane med Hujen og Skrigen.
Whoop'ing-cough (hup'ing-kof), *n.* Kighoste.
Whore (hōr), *n.* Hore, Skjøge; *v.* hore; forføre til Horeri.
Whor'tle-ber ry (hwər'tl-bēr'ri), *n.* Bølle; Bøllebær, Blaabær.
Whose (hus), *pron.* (Genitiv af Who), hvis.
Who'so-ev'er (hu'sō-ev'ər), *pron.* hvosomhelst.
Why (hwai), *ad.* hvi af hvad Aarsag? hvorfor; (undertiden bruges det som *i.* for at udtrykke en Følelses eller Tankes Fyrighed, og maa da oversættes paa forskjellige Maader), aa, ej, ih, nu vel da, jo, ja, hvad!
Wick (wik), *n.* Væge, Lampevæg.
Wick'ed (wik'ēd), *a.* ond, lastefuld, ugudelig, ryggesløs; skadelig, giftig; skalkagtig, skadefro (i Spøg).
Wick'ed-ly (wik'ēd-li), *ad.* ugudeligt, paa en ond eller slet Maade; med Ondskab.
Wick'ed-ness (wik'ēd-nēs), *n.* Ondskab, Lastefuldhed, Ugudelighed.
Wick'er (wik'ər), *n.* Vidiekvist, Vidie; *a.* gjort eller flettet af Vidier eller Kviste, Kurve-.
Wick'et (wik'et), *n.* Laage (f. Ex. i en Port); Halvdør; Led; liden Sluseport; Glug; (i Cricket-Spil) de tre opstillede Pinde, imod hvilke Bolden kastes.
Wide (waid), *a.* vid; bred; vidtstrakt, stor; afvigende, fjern; *ad.* vidt; langt (fra Maalet).
Wide'ly (waid'li), *ad.* vidt, langt, fjernt.
Wid'en (waid'n), *v.* udvide, udbrede; udvide sig.
Wide'ness (waid'nēs), *n.* Vidhed, Vidde; Bredde, Udstrækning (jvf. Width).
Wid'geon (wid'jən), *n.* Pibe-And, Blis-And.
Wid'ow (wid'ō), *n.* Enke; *v.* gjøre til Enke; skjenke en Enkes Rettighed; *fig.* berøve, fratage, blotte (for, of).
Wid'ow-er (wid'ō-ər), *n.* Enkemand.
Wid'ow-hood (wid'ō-hud), *n.* Enkestand.
Width (width), *n.* Vidde, Bredde.
Wield (wild), *v.* magte at styre, haandtere (med Lethed), føre, svinge.
Wield'y (wild'i), *a.* handelig, som lader sig haandtere.
Wife (waif), *n.* Viv, Kone, Hustru; Fodjern.
Wig (wig), *n.* Paryk, Haartop; Kage; *v.* gaa bort; a big wig, Matador, Storkar.
Wight (wait), *n.* Person, Væsen (bruges nu kun i Ironi eller i noget foragtelig Betydning).
Wig'wam (wig'wam), *n.* Wigwam (nordamerikanske Indianeres Hytte).
Wild (waild), *a.* vild; *fig.* forvildet, forrykt; frygtelig; ustadig, letsindig; vred, ærgerlig, forbitret; *n.* Ørken, Udørk.
Wild'cat (waild'kæt), *n.* Vildkat.
Wil'der-ness (wil'dər-nēs), *n.* vild, udyrket Egn, Ørken.
Wild'fire (waild'fair), *n.* en Sammensætning af brændbare Stoffer, som let antændes, men vanskelig slukkes; Løbeild; græsk Ild.

Wild'ly (ᵘaild'li), *ad.* vildt; *fig.* ubetænksomt.
Wild'ness (ᵘaild'nes), *n.* Vildhed; Vildelse, Forvirring.
Wile (ᵘail), *n.* List, Kunstgreb, Bedrageri, Kneb.
Wi'li-ness (ᵘai'li-nes), *n.* List, Underfundighed, Rænker *pl.*
Will (ᵘil), *n.* Villie; Behag, Tykke, Godtbefindende; Lyst, Tilbøjelighed; Magt, Vold (Pſ. 27, 12); Testament; ville; ønske (jvf. Would); ville have, have Lyst til at have; byde, befale; skjenke, overdrage (ved Testament), testamentere; gjøre Testament; (som Hjælpeverbum er det uregelret og har kun Præsens og Imperfektum, se Would).
Will (ᵘil), *n.* (en Forkortelse af Navnet: William).
Will'ful (ᵘil'ful), *a.* egensindig, stivsindet, gjenstridig, haardnakket; forsætlig.
Will'ful-ly (ᵘil'ful-li), *ad.* se Willful.
Will'ful-ness (ᵘil'ful-nes), *n.* Egensindighed, Gjenstridighed, Haardnakkethed; Forsætlighed.
Will'ing (ᵘil'ing), *a.* villig; beredvillig, redebon; frivillig.
Will'ing-ly (ᵘil'ing-li), *ad.* frivillig, af sig selv; gjerne.
Will'ing-ness (ᵘil'ing-nes), *n.* Villighed, Beredvillighed, Redebonhed.
Wil'low (ᵘil'lö), *n.* Pil (Plante); *a.* af Pil.
Wil'low-y (ᵘil'lö-i), *a.* rig paa Pil, fuld af Piletræer.
Wilt (ᵘilt), *v.* hentørre, falme, visne.
Wi'ly (ᵘai'li), *a.* listig, snu, forslagen.
Wim'ble (ᵘim'bl), *n.* Vimmel, Vimmelbor, Naver; *v.* bore.
Win (ᵘin), *v.* [*imp.* & *p. p.* WON] vinde (et Slag, en Pris; opnaa eller erholde ved hvilketsomhelst Middel); indtage; overtale, lokke; sejre, faa Overhaand; faa Indflydelse.
Wince (ᵘins), *v.* være urolig (med nogen Voldsomhed, enten af Utaalmodighed eller af Smerte), vride sig, kaste sig, sparke, stampe, slaa bag ud.
Winch (ᵘintsj), *n.* Spark, Slag (af en Hest).
Winch (ᵘintsj), *n.* Haandvinde eller Svingel (hvorved et Hjul eller Cylinder omdrejes).
Wind (ᵘind), *n.* Vind (Luftbevægelse; Luft i Tarmene; *fig.* om noget let eller intetsigende); Vejr, Aande, Aandedræt; Opblæsning; Lugt (af Vildt, som Hundene mærke), *fig.* Spor; *v.* lufte, udlufte; mærke ved Vinden eller Lugten, lugte, spore; gjøres forpustet (en Hest, ved at ride eller kjøre for stærkt); lade puste (lade en Hest hvile lidt); blæse i, støde i (et Horn, en Pibe), pibe.
Wind (ᵘaind), *v.* vinde, sno; dreje, flette, omsno; vride (vasket Tøj); omslynge, omslutte; lade lyde med lange afvexlende Toner; vende, styre (i Bevægelsen); forandre, omskifte; indføre, indsmigre; sno eller dreje sig; slynge sig.
Wind'age (ᵘind'edsj), *n.* T. en Kugles Spillerum (Forskjellen mellem Kuglens og Løbets Diameter).
Wind'bound (ᵘind'baund), *a.* S. T. opholdt af Modvind, vindbunden.
Wind'egg (ᵘind'ëg), *n.* Vindæg.
Wind'er (ᵘaind'ør), *n.* En som vinder eller vinder op; En som drejer; Vinde; Slyngplante; Vindeltrin; Kvinde som klæder Lig.
Wind'fall (ᵘind'fal), *n.* nedblæst Frugt; uventet Arv, uventet Vinding; Slumpelykke.
Wind'-flow er (ᵘind'flau'ør), *n.* Anemone.
Wind'-gall (ᵘind'gal), *n.* Flodgalle (smaa Hævelser omkring Kodeledde paa Heste).
Wind'-gun (ᵘind'gøn), *n.* Vindbøsse.
Wind'i-ness (ᵘind'i-nes), *n.* (jvf. Windy), Opblæsning; Opblæsthed, Vindighed.

Wind'ing-sheet (ᵘaind'ing-ſſit), *n.* Liglagen; en Kam af Talg eller Vox ſom dannes paa et brændende Lys, der løber.

Wind'lass (ᵘind'læs), *n.* Vinde, Spil, S. T. Bradſpil.

Wind'mill (ᵘind'mil), *n.* Vejrmølle.

Win'dow (ᵘin'dö), *n.* Vindue; Aabning (lig et Vindue); *pl.* Øjne *pl.*; *v.* forſyne med Vinduer; *fig.* gjøre hullet.

Wind'pipe (ᵘind'paip), *n.* Luftrør.

Wind'ward (ᵘind'ᵘørd), *ad.* imod Vinden; *a.* ſom ligger til Luvart, luv; *n.* Luvart.

Wind'y (ᵘind'i), *a.* ſom indeholder Vind eller Luft, Vind-; nærmeſt Vinden; ſtormfuld; opblæſende; vindig, opblæſt; intetſigende; tom; dum, enfoldig.

Wine (ᵘain), *n.* Vin.

Wine'-bib'ber (ᵘain'bib'bør), *n.* Vindrikker, Dranker.

Wine'-glass (ᵘain'glâs), *n.* Vinglas.

Wing (ᵘing), *n.* Vinge; Fløj (af en Hær, en Flaade, en Bygning); Side-Dekoration, Coulisſe; *fig.* Flyven, Flugt; *pl. fig.* Beſkyttelſe; S. T. Slag eller Slav (Siderne i Laſten); *v.* bevinge, forſyne med Vinger, give Vinger; forſyne med Fløje; bevæge eller føre ved Hjælp af Vinger; flyve; ſkyde eller ſaare i Vingen; ſkyde i eller tæt ved Skulderen (i en Duel).

Wink (ᵘingk), *v.* blinke (med Øjnene); give et Vink eller Tegn med Øjnene; lukke Øjnene; ſe igjennem Fingre (med, at), være overbærende; brænde ſvagt eller dunkelt; *n.* Blink med Øjnene; Tegn med Øjnene; det at lukke ſine Øjne, Blund.

Win'ner (ᵘin'nør), *n.* En ſom vinder eller har vundet.

Win'ning (ᵘin'ning), *a.* indtagende, tiltrækkende, tillokkende, yndig; *n.* (ſom oftest: —s, *pl.*) Vinding, Gevinſt; Bytte, ſtjaalne Sager *pl.*

Win'now (ᵘin'nö), *v.* adſkille ved Hjælp af Vind, kaſte (Korn med en Kaſteſkovl, adſkille det fra Avnerne), renſe; viſte, puſte; *fig.* drøfte, undersøge, ſkille.

Win'ter (ᵘin'tør), *n.* Vinter; *v.* overvintre, tilbringe Vinteren; vinterfodre.

Win'ter-green (ᵘin'tør-grïn), *n.* Vintergrøn, Vinterlilie (Plante).

Win'ter-y (ᵘin'tør-i), **Win'try** (ᵘin'tri), *a.* vinterlig.

Win'y (ᵘain'i), *a.* vinagtig, lig Vin; beruſet.

Wipe (ᵘaip), *v.* viſke, afviſke, tørre, aftørre; udſlette; renſe, pudſe; *fig.* pudſe, narre; *n.* Afviſkning; *fig.* Viſker, Frettelſe, Næſe; Lommetørklæde.

Wip'er (ᵘaip'ør), *n.* En ſom aftørrer oſv.; Viſker.

Wire (ᵘair), *n.* Vire, Metaltraad, Telegraftraad, Telegraf; Lommetyv; *v.* binde eller feſte med Staaltraad; telegrafere.

Wire'-draw (ᵘair'drą), *v.* trække Traad af Metal; *fig.* ſpinde ud i Længden; trække i Langdrag.

Wire'-draw'er (ᵘair'drą'ør), *n.* Traadtrækker.

Wire'-pull'er (ᵘair'pul'ør), *n.* En ſom trækker Traadene ved Dukkeſpil; *fig.* hemmelig Paavirker.

Wir'y (ᵘair'i), *a.* af Metaltraad; lig Staaltraad; tør, tæt, ſejg, kraftig, muſkuløs.

Wis'dom (ᵘis'dømm), *n.* Visdom; Klogſkab.

Wise (ᵘais), *a.* vis; forſtandig; øvet, erfaren, kyndig; klog (kyndig i hemmelige Kunſter).

Wise (ᵘais), *n.* Vis, Maade (nu meſt i Sammenſætninger, f. Ex. longthwise, sidewise).

Wise'a-cre (ᵘais'e-kør), *n.* indbildſk Nar, ſuperklog Perſon.

Wise'ly (ᵘais'li), *ad.* viſelig, klogelig, klogt.

Wish (ᵘiſj), *v.* ønſke; attraa; bede om; nedbede; *n.* Ønſke.

Wish'ful (ᵘĭsj'fụl), *a.* ønskende, længselsfuld; ønskelig, ønskværdig.
Wisp (ᵘĭsp), *n.* Visk, liden Bundt, Haandfuld (Halm, Hø eller deslige); *v.* viske, gnide; (skotsk) lægge en Visk i (en Sko).
Wist'ful (ᵘĭst'fụl), *a.* tankefuld, alvorlig, opmærksom; længselsfuld
Wist'ful-ly (ᵘĭst'fụl-lĭ), *ad.* se Wistful.
Wit (ᵘĭt), *v.* (bruges mest ved Anførsler) to —, nemlig.
Wit (ᵘĭt), *n.* Vid, Forstand; Dømmekraft, Sans. (Disse Betydninger ere de ældste; og a man of —, var da: en Mand af Forstand, en klog Mand); Aandrighed, Aand, levende Fantasi forenet med Dømmekraft. (Denne Betydning havde Ordet i det forrige Aarhundrede og lidt tidligere; og a man of —, eller a wit, var da: en Mand af Aand, en aandrig Mand, et Geni); Vittighed. (Dette er den nyere Betydning, og a man of —, eller a wit, er et vittigt Hoved).
Witch (ᵘĭtsj), *n.* Hex, Troldkvinde (fordum ogsaa: Troldkarl); *v.* forhexe, fortrylle.
Witch'craft (ᵘĭtsj'kråft), *n.* Trolddomskraft, Tryllekraft, magisk Kraft; Trolddom, Trolddomskunst, Hexeri.
Witch'-elm (ᵘĭtsj'ĕlm), *n.* Tryllehassel.
Witch'er-y (ᵘĭtsj'ør-ĭ), *n.* Hexeri, Trylleri.
With (ᵘĭdh), *prp.* med; hos; ved (ved Middel eller Hjælp).
With-al' (ᵘĭdh-ạl'), *ad.* iøvrigt, tillige, derhos, ogsaa, ligeledes.
With-draw' (ᵘĭdh-drạ'), *v.* trække tilbage, tage tilbage (et Forslag), bortdrage, unddrage, borttage, bortkalde; trække sig tilbage; gaa bort, gaa (til et andet Sted).
With-draw'al (ᵘĭdh-drạ'ĕl), *n.* Unddragelse; Tilbagetagen.
Withe (ᵘĭth), *n.* Vidie, Vidiekvist; Vidiebaand, Baand (hvorved Noget holdes sammen, f. Ex. det hvormed en Slagel bindes til Handelen af en Plejel).
With'er (ᵘĭdh'ør), *v.* visne, falme, fortørres; hentæres; lade falme eller visne; hentørre, hentære, udtære, udmagre.
With'ers (ᵘĭdh'ørs), *n. pl.* Manke eller Hæretop (den Del af en Hest, som er imellem Halsen og Ryggen, og som ved Siderne har Bovbladets øverste Del).
With-hold' (ᵘĭdh-hōld'), *v.* [*imp.* & *p. p.* WITHHELD] holde tilbage; afholde, hindre, forhindre; negte.
With-in' (ᵘĭdh-ĭn'), *prp.* inde i, inden i, i, inden for; inden, i, (indenfor en vis Begrænsning af Tid, Rum, Kraft, Evne); *ad.* indvendig, inde, indenfor, indvortes (i Sindet eller Tankerne); hjemme.
With-out' (ᵘĭdh-aut'), *prp.* udenfor; uden; foruden; (ved Bestillinger paa Bevertningssteder bruges ofte without for: without sugar, uden Sukker); *conj.* dersom ikke, medmindre; *ad.* udvortes, udvendig; ude.
With-stand' (ᵘĭdh-stænd'), *v.* modstaa, modstræbe, modsætte sig.
With'y (ᵘĭth'ĭ), *n.* Vidiepil, Piletræ; *a.* gjort af Vidier (jvf. Withe); veg og sejg.
Wit'less (ᵘĭt'lĕs), *a.* vidløs, ufornuftig; dum, tankeløs, ubetænksom.
Wit'ling (ᵘĭt'lĭng), *n.* Superklog, Vittighedsjæger.
Wit'ness (ᵘĭt'nĕs), *n.* Vidnesbyrd; Vidne; Vitterlighedsvidne; *v.* bevidne; vidne, aflægge Vidnesbyrd; være Vidne; være Vidne til, overvære, se.
Wit'ti-cism (ᵘĭt'tĭ-sĭsm), *n.* Vittighed; søgt Vittighed.
Wit'ti-ly (ᵘĭt'tĭ-lĭ), *ad.* vittigt, bidende; aandrigt.
Wit'ti-ness (ᵘĭt'tĭ-nĕs), *n.* Forstandighed, Klogskab; Vittighed.
Wit'ting-ly (ᵘĭt'tĭng-lĭ), *ad.* vitterlig, med (Ens) Vidende; forsætlig, med Villie.

Wit'ty (ʷɪt'ɪ), *a.* (jvf. Wit, *n.*), vittig; bidende; rig paa Ideer, aandrig.

Wives (ʷaivs), *n.* (*pl.* af Wife), Koner *pl.*

Wiz'ard (ʷɪs'ërd), *n.* Troldmand, Maner, Spaamand; Tryllekunſtner; *a.* fortryllende, henrivende; hjemſøgt af Troldfolk.

Wiz'en (ʷɪs'ën), *v.* visne (ſe Wither).

Woad (ʷōd), *n.* Farvevajd (Plante, hvoraf en blaa Farve).

Woe (ʷō), *n.* Ve, Sorg, Kummer; Lidelſe, Ulykke; Elendighed; *i.* Ve!

Woe'-be-gone' (ʷō'bi-gąn'), *a.* overvældet af Sorg, ſorrigfuld; elendig.

Wo'ful (ʷō'fụl), } *a.* ſorgfuld, be-
Woe'ful (ʷō'fụl), } drøvet; ſørgelig, ulykkelig; usſel, elendig.

Wolf (ʷụlf), *n.* Ulv; Kræftbyld.

Wolf'ish (ʷụlf'ɪsj), *a.* ulveagtig, ſom en Ulv, graadig ſom en Ulv.

Wolf's'bane (ʷụlfs'bēn), *n.* Stormhat, Venusvogn (Plante).

Wom'an (ʷụm'ën), *n.* Kvinde, Fruentimmer; voxen Kvinde eller Pige (i Modſætning til Barn); Kammerjomfru, Kammerfrue.

Wom'an-hood (ʷụm'ën-hụd), *n.* Kvindeſtand, voxen Alder (en Kvindes); Kvindelighed.

Wom'an-ly (ʷụm'ën-lɪ), *a.* & *ad.* kvindelig; mandbar, voxen.

Womb (ʷụm), *n.* Moders Liv, Livmoder, Fosterleje; *fig.* Bug, Skjød; *v.* indeſlutte, ſkjule.

Wom'en (ʷɪm'ën), *n. pl.* (ſe Woman).

Wom'en-folks (ʷɪm'ën-fōks), *n. pl.* Kvindfolk *pl.*

Won (ʷøn), vandt, vundet, *imp.* & *p. p.* af Win.

Won'der (ʷøn'dør), *n.* Under; Undergjerning; Forundring, Forbauſelſe; *v.* undres, forundre ſig (over, at); ikke kunne begribe, tvivle paa.

Won'der-ful (ʷøn'dør-fụl), *a.* underfuld, forbauſende, vidunderlig, beundringsværdig.

Won'der-ful-ly (ʷøn'dør-fụl-lɪ), *ad.* ſe Wonderful.

Won'drous (ʷøn'drøs), *a.* underfuld, forbauſende, vidunderlig; overordentlig.

Won'drous-ly (ʷøn'drøs-lɪ), *ad.* ſe Wondrous.

Wont (ʷønt), *a.* vant; *v.* være vant til, pleje; *n.* Vane, Skik.

Won't (ʷønt), for: will not, vil ikke.

Wont'ed (ʷønt'ëd), *a.* vant; vanlig, ſædvanlig.

Woo (ʷų), *v.* bejle, fri til, bejle til (ogſaa *fig.*).

Wood (ʷụd), *n.* Skov; Ved, Træ, Brænde; *v.* faa eller modtage Brænde (til Brændſel).

Wood'bine (ʷụd'bain), *n.* Gjedeblad, Vibende, Skovlilie (Plante).

Wood'chuck (ʷụd'tjøk), *n.* (amerikanſk) en Art Murmeldyr.

Wood'cock (ʷud'kak), *n.* Skovſneppe, Skovbekkaſin.

Wood'-cut (ʷụd'køt), *n.* Træſnit.

Wood'ed (ʷụd'ëd), *a.* forſynet med Skov; bevoxet med Skov.

Wood'en (ʷụd'n), *a.* af Træ, Træ-; *fig.* ſtiv, kejtet, klodſet.

Wood'-en-gra'ver (ʷụd'in-grei'vør), *n.* Træſkjærer.

Wood'-en-gra'ving (ʷụd'in-grei'-ving), *n.* Træſkjærerkunſt, Xylografi; Træſnit.

Wood'-house (ʷụd'haus), *n.* (amerikanſk) Brændeſkur.

Wood'land (ʷụd'lænd), *n.* Skovland; *a.* bevoxet med Skov; ſom hører til Skove, Skov-.

Wood'-louse (ʷụd'laus), *n.* Bænkebider, Skrukketrold (Leddyr).

Wood'-nymph (ʷud'nimf), *n.* Skovnymfe.

Wood'-peck-er (ʷụd'pëk-ør), *n.* Træpikker, Spætte (Fugl).

Wood's'-man (ʷụds'mën), *n.* Forſtmand, Skovbetjent; En ſom ſkover, Brændehugger, Skovhugger.

Wood'-soot (wud'sut), *n.* Sodfarve, Bister.
Wood'-sor-rel (wud'sar-rĕl), *n.* Skovsyre (Plante).
Wood'-stone (wud'stōn), *n.* forstenet Træ.
Wood'-walk (wud'wak), *n.* Skovsti.
Wood'-wall (wud'wal), *n.* Skovvogter.
Wood'y (wud'i), *a.* skovrig; som hører til Skove, Skov-; træagtig.
Woo'er (wu'ėr), *n.* Bejler, Frier, Elsker.
Woof (wuf), *n.* Islæt (jvf. Warp); *fig.* Væv, Tøj; S. T. Seglgarn til at takle en Tamp, Takkelgarn.
Wool (wul), *n.* Uld.
Wool'en (wul'ėn), } *a.* ulden; *fig.*
Wool'len (wul'ėn), } ikke fin, grov, simpel.
Wool'fell (wul'fĕl), *n.* Uldskind.
Wool'li-ness (wul'li-nĕs), *n.* ulden Beskaffenhed, det Uldne.
Wool'ly (wul'li), *a.* ulden; uldklædt, beklædt med Uld; i slet Lune; *n.* uldent Tæppe.
Wool'-sack (wul'sæk), *n.* Sæk Uld; Uldsæk (et Navn paa Lord Kanslerens Sæde i Overhuset; oprindelig en stor firkantet Uldsæk overtrukket med rødt Klæde).
Word (wėrd), *n.* Ord; *fig.* Tale; Efterretning, Bud, Bestjed; Løfte; Løsen, Feltraab; Kommando (militær); Tankesprog, Motto, Guds Ord (Bibelen); *v.* udtrykke (med Ord), affatte, skrive; virke paa ved Ord; vexle Ord, strides.
Word'book (wėrd'buk), *n.* Ordbog, Lexikon.
Word'catch-er (wėrd'kætsj-ėr), *n.* Ordkløver.
Word'catch-ing (wėrd'kætsj-ing), *n.* Ordkløveri.
Word'ed (wėrd'ėd), *a.* sagt; affattet, stilet.
Word'i-ness (wėrd'i-nĕs), *n.* Ordrigdom.
Word'ing (wėrd'ing), *n.* Ordvalg, Udtryksmaade.
Word'ish (wėrd'isj), *a.* angaaende Ord.
Word'less (wėrd'lĕs), *a.* ordløs.
Word'y (wėrd'i), *a.* ordrig, som bruger overflødige Ord, vidløftig; som indeholder mange Ord.
Wore (wōr), brugte, bar, *imp.* af Wear.
Work (wėrk), *v.* virke; arbejde; gjære, arbejde (som Vin i et Fad); være i Bevægelse, arbejde sig; bevirke, udvirke; bearbejde; udarbejde, gjøre, danne, forme; udsy, brodere, stikke; sætte i Bevægelse; anstrænge; *n.* Arbejde; Værk; Broderi, Udsyning, Stikning; Gjerning; Virkning; *pl.* Værker *pl.* (Forskansninger), Jordarbejder, Anlæg *pl.*; Fabrikanlæg; Gjerninger *pl.*
Work'a-ble (wėrk'å-bl), *a.* som skal bearbejdes eller bringes til at give Udbytte.
Work'er (wėrk'ėr), *n.* En som arbejder; Fuldbyrder.
Work'-fel-low (wėrk'fĕl-lō), *n.* Medarbejder.
Work'-house (wėrk'haus), *n.* Arbejdshus (for Fattige i et Sogn), Fattighus; Værksted, Fabrik; Tugthus (til Tvangsarbejde).
Work'ing (wėrk'ing), *a.* arbejdende; Arbejds-; *n.* Bevægelse; Virkning; Gjæring.
Work'ing-day (wėrk'ing-dē), *n.* Arbejdsdag, Hverdag.
Work'ing-man (wėrk'ing-mæn), *n.* Arbejdsmand.
Work'man (wėrk'mæn), *n.* Arbejdsmand, Haandværksmand.
Work'man-ship (wėrk'mæn-sjip), *n.* Stykke Arbejde, Arbejde, Værk; Bearbejdelse, den Kunst at kunne bearbejde (et Stof); Kunst, Dygtighed (som et Arbejde fremviser).
Work'mas-ter (wėrk'mås-tėr), *n.* Mester.
Work'shop (wėrk'sjap), *n.* Værksted.
Work'y (wėrk'i), *a.* arbejdsom.

World (ᵘørld), *n.* Verden; Folk *pl.*; det virksomme Verdensliv; Verdensliv; Verdensbørn, syndige Mennesker *pl.*

World'li-ness (ᵘørld'li-nes), *n.* Verdslighed, Sanselighed; Yndefygge, Egennytte.

World'ling (ᵘørld'ling), *n.* Verdensbarn, verdslig sindet Menneske.

World'ly (ᵘørld'li), *a.* & *ad.* verdslig (modsat gejstlig); jordisk, menneskelig, som hører til denne Verden, Verdens-; verdslig sindet, sanselig, egennyttig.

World'ly-mind'ed (ᵘørld'li-maind'ed), *a.* verdslig sindet.

Worm (ᵘørm), *n.* Orm; Kryb; Silkeorm; Slange, giftig Slange; *fig.* Kval, Nag; T. Skruegang; Snirkel (paa Enden af en Kanonvisker, eller paa en Stang), Falkenters; Slange (til et Destillerkar); Tungebaand (hos Hunde); Politibetjent; *v.* arbejde eller virke langsomt og hemmelig, nage; drive eller trække langsomt og hemmelig; (med: out) undergrave, hemmelig berøve; udfritte, pumpe (En); bortskjære eller overskjære Tungebaandet (paa en Hund).

Worm'eat-en (ᵘørm'it-n), *a.* ormstukken, ormædt.

Worm'eat-er (ᵘørm'it-ør), *n.* Ormeæder.

Worm'like (ᵘørm'laik), *a.* ormeagtig; ormeformig.

Worm'wood (ᵘørm'ᵘud), *n.* Malurt, Malurt-Bynke.

Worm'y (ᵘørm'i), *a.* fuld af Orm, ormet; *fig.* lav, krybende.

Worn (ᵘôrn), brugt, baaret, *p. p.* af Wear.

Wor'ri-er (ᵘør'ri-ør), *n.* Plageaand; En som driller eller piner.

Wor'ry (ᵘør'ri), *v.* sønderrive, sønderslide (som et Rovdyr sit Bytte); *fig.* nedrive, gjennemhegle; forfølge, pine, plage, drille; *n.* Plage, Plageri, Pinagtighed.

Worse (ᵘørs), *a.* & *ad.* værre; (jvf. Bad); the —, desto værre; *n.* Tab; Skade; Noget mindre godt; to be the — for, lide Skade eller Tab ved, lide ved; to have the —, tabe, ligge under.

Worsen (ᵘørs'n), *v.* tilføje Skade, berøve Fordelen eller Overmagten.

Wor'ship (ᵘør'ʃip), *n.* en Ærestitel (især i Tiltale til Øvrighedspersoner), Velviished, Velbyrdighed (ofte bruges det ironisk); Ærbødighed, Respekt; Tilbedelse; Gudsdyrkelse, Andagt; *v.* dyrke, tilbede, holde Gudstjeneste.

Wor'ship-er (ᵘør'ʃip-ør), *n.* Dyrker, Tilbeder.

Wor'ship-ful (ᵘør'ʃip-ful), *a.* agtværdig; velviis, højagtet, æret (om Øvrighedspersoner og Korporationer; ofte ironisk).

Wor'ship-ful-ly (ᵘør'ʃip-ful-li), *ad.* med Højagtelse.

Worst (ᵘørst), *a.* værst; *v.* faa fuldkommen Overmagt over, overvinde, underkue, styrte. The —, det Værste; at the —, i det værste Tilfælde.

Worst'ed (ᵘust'ed), *n.* Raskmagergarn, Uldgarn (af kjæmmet Uld, som i Spindingen er haardt snoet); *a.* strikket eller vævet af saadant Garn, ulden.

Wort (ᵘørt), *n.* Urt (hyppig i Sammensætninger); et Slags Kaal; T. Urt (nybrygget Øl, førend det er blandet med Humle-Extrakten).

Worth (ᵘørth), *n.* Værd; Værdi; Vigtighed; Anseelse; Værdfuldhed, Fortjeneste; *a.* værd; som fortjener, værdig; som ejer (en vis Pengesum).

Wor'thies (ᵘør'dhiz), *n. pl.* Hædersmænd *pl.*

Wor'thi-ly (ᵘør'dhi-li), *ad.* paa en værdig Maade; efter Fortjeneste, med Rette, passende.

Wor'thi-ness (ᵘør'dhi-nes), *n.* Værdighed, Fortjeneste; Værd.

Worth'less (ᵘørth'les), *a.* værdiløs, uden Værd, unyttig; uværdig.

Worth'less-ness (ᵘørth'lès-nès), *n.* Uværd, Tomhed; Uværdighed.

Wor'thy (ᵘør'dhi), *a.* værdig, som har Værd, dydig, ædel, hæderlig, fortjenstfuld, fortræffelig (ofte i en ironisk Betydning); værdig (til, of), som fortjener, som har forskyldt (enten Godt eller Ondt); *n.* berømt Mand, udmærket Mand, Hædersmand.

Wot (ᵘɑt), *v.* vide.

Would (ᵘud), *v.* [*imp.* af Will] vilde; vilde ønske, gid! plejede (sædvanlig).

Wound (ᵘund eller ᵘaund), *n.* Vunde, Saar; *v.* saare (ogsaa *fig.*); skade, krænke.

Wound (ᵘaund), vandt, vundet, *imp.* & *p. p.* af Wind.

Wound'er (ᵘund'ør eller ᵘaund'ør), *n.* En som saarer.

Wove (ᵘöv), vævede, *imp.* af Weave.

Wov'en (ᵘöv'n), vævet, *p. p.* af Weave.

Wran'gle (ræng'gl), *v.* kives, trættes, skjendes, kjævle; indvikle i Strid eller Trætte; *n.* Kiv, Trætte, Strid, Kjævleri.

Wran'gler (ræng'glør), *n.* trættekjær eller kivagtig Person, Trættebroder; Disputant.

Wrap (ræp), *v.* vikle, omvikle, hylle, svøbe; *fig.* omfatte, indeslutte; indklæde.

Wrap'per (ræp'pør), *n.* En som indhyller osv.: det hvori noget svøbes, Svøbedug, Svøbeklæde, Pakdug; langt uldent Tørklæde; Omslag, Hefte (paa en Bog); Svøbekaabe, vid Kappe.

Wrap'ping (ræp'ping), *n.* det hvori noget svøbes, Omsvøb, Omslag.

Wrath (räth), *n.* Vrede, Forbitrelse; Raseri; Straf.

Wrath'ful (räth'ful), *a.* vred, fortørnet, forbitret, rasende.

Wrath'ful-ly (räth'ful-li), *ad.* fortørnet, harmfuld, paa en opbragt Maade.

Wrath'less (räth'lès), *a.* uden Harme.

Wrath'y (räth'i), *a.* meget forbitret, harmfuld.

Wrawl (rɑl), *v.* mjaue, skrige (som en Kat).

Wreak (rik), *v.* udøve, mætte, tilfredsstille (sin Hevnlyst eller en anden voldsom Lidenskab); lade gaa ud over; *n.* Hevn; Lidenskab, Forbitrelse.

Wreath (rith), *n.* Noget som er snoet, Slyngning, Hvirvel, Snirkel, Krølle; Krans; Blomsterkrans.

Wreath (ridh), *v.* (jvf. Writhe), vride, sno; flette, binde (som en Krans); sammenslynge, omsno, omvinde, omkranse; sno sig sammen, være sammenslynget.

Wreath'y (ridh'i), *a.* snoet, flettet; snegledannet; bekranset.

Wreck (rek), *v.* & *n.* forekommer urigtig for: Wreak, *v.* & *n.*, og stundom for Rack, *n.* Damp.

Wreck (rek), *n.* Vrag; Skibbrud, Strandning; voldsom Opløsning, Ødelæggelse, Ruin; Stumper *pl.*, Rest (af noget Ødelagt); T. Bjergegods; *v.* gjøre til Vrag, ødelægge ved Strandning; ruinere, ødelægge; forlise, strande.

Wreck'age (rek'ėdsj), *n.* Vrag; Alt, hvad der driver om paa Havet.

Wreck'er (rek'ør), *n.* En som plyndrer Vrag; En som søger at bringe Skibe til at strande (f. Ex. ved et vildledende Lys).

Wreck'ful (rek'ful), *a.* som foraarsager Skibbrud, ødelæggende.

Wren (rèn), *n.* Gjerdesmutte, Thomas i Gjerdet, Neldekonge, Tommeliden (Fugl).

Wrench (rentsj), *v.* vriste, vride eller trække med Magt, rive; forvride, forstrække; *n.* heftigt Vrid eller Ryk; Forvridning, Forstrækkelse; Skruenøgle.

Wrest (rèst), *v.* vriste, rive, rykke, fravriste, aftvinge; fordreje (Meningen); *n.* Fordrejelse, Vold; Kraft; Stemmehammer (eller et andet Redskab til at

stemme et Instrument); Forvridning.

Wrest'er (rĕst'ør), *n.* En som vrider; En som fordrejer.

Wres'tle (rĕs'l), *v.* brydes, prøve Styrke; *fig.* kjæmpe (med, with).

Wres'tler (rĕs'lør), *n.* Bryder, Vedkjæmper (En som giver sig af med eller er dygtig i Brydekamp), Athlet.

Wrest'ling (rĕs'ling), *n.* Bryden, Brydekamp, Brydeleg; *fig.* Strid, Kamp.

Wrest'ling-match (rĕs'ling-mætsj) *n.* Brydekamp.

Wrest'ling-place (rĕs'ling-pleis), *n.* Brydeplads.

Wretch (rĕtsj), *n.* ulykkeligt Menneske, Stakkel; nedrig, foragtelig Person, Usling, Niding (undertiden bruges Ordet ironisk af forstilt Medynk eller Foragt; og synes stundom hos gamle Forfattere at være anvendt som et Udtryk af Ømhed eller Kjærlighed).

Wretch'ed (rĕtsj'ĕd), *a.* elendig, ulykkelig, sørgelig, beklagelig; usel, jammerlig; nedrig, foragtelig.

Wretch'ed-ly (rĕtsj'ĕd-li), *ad.* se Wretched.

Wretch'ed-ness (rĕtsj'ĕd-nĕs), *n.* Elendighed; Uselhed; Foragtelighed, Nedrighed.

Wride (raid), *n.* Straa; Halm.

Wrig'gle (rig'gl), *v.* vrikke, bevæge sig hid og did, vride sig; vrikke med, vride frem og tilbage, *fig.* sno; *a.* bøjelig, bevægelig, vrikkende; *n.* vrikkende Bevægelse.

Wrig'gler (rig'glør), *n.* En som vrikker.

Wright (rait), *n.* Arbejder, Haandværksmand; Tømmermand (i Yorkshire).

Wrim'ple (rim'pl), *v.* kruse, krympe.

Wring (ring), *v.* [*imp.* & *p. p.* WRINGED eller WRUNG] vride; afpresse, aflokke; trykke, knuge, klemme, knibe; pine, martre; fordreje; vride sig; S. T. sætte Bugt (i en Mast); *n.* Vrid, Vriden, Hændevrid.

Wring'er (ring'ør), *a.* En som vringer (især vasker Tøj); Vaskeapparat.

Wring'ing (ring'ing), *n.* Vriden, Vrid; Hændevrid.

Wrink'le (ringk'l), *n.* Rynke (i Huden); uordentlig Fold, Rynke (paa Klæder); Ujævnhed; Indfald, Lyst, Paafund, Knæb; *v.* rynke; forkrølle; gjøre ujævn; slaa Folder eller Rynker; lyve.

Wrink'ler (ringk'lør), *n.* Løgner.

Wrink'ly (ringk'li), *a.* som let bliver rynket.

Wrist (rist), *n.* Haandled.

Wrist'band (rist'bænd), *n.* Handlinning, Manschet.

Wrist'-bri-dle (rist'brai-dl), *n.* T. venstre Haandled (en Rytters).

Wrist'let (rist'lĕt), *n.* elastisk Handskebaand.

Writ (rit), *n.* Skrift (især den hellige Skrift); T. (en skriftlig Befaling udstedt af en Ret eller en Øvrighedsperson i Regjeringens Navn og adresseret til en Sheriff, hans Vikarius eller en anden underordnet Embedsmand, bydende ham at udføre noget i en vis Sag), Reskript, Befaling; Stævning, Indkaldelse, Citation; Retsklage, Klage; Arrestbefaling; Valgbefaling (til at vælge et Parlamentsmedlem).

Write (rait), *v.* [*imp.* WROTE; *p. p.* WRITTEN] skrive (ogsaa *fig.*).

Writ'er (rait'ør), *n.* En som skriver; Skribent, Forfatter; Skriver; Fuldmægtig; (i Skotland) Sagfører (det samme som Attorney).

Writ'er-ship (rait'ør-ship), *n.* Forfatterskab.

Writhe (raidh), *v.* vride, dreje, sno; fordreje; vride sig.

Writ'ing (rait'ing), *n.* Skrivning; Skrift; Skrift; Bog; Indskrift; *pl.* Skrivelser, Dokumenter *pl.*; *a.* Skrive-.

Writ'ing-book (rait'ing-buk), *n.* Skrivebog.
Writ'ing-desk (rait'ing-desk), *n.* Skrivepult.
Writ'ing-hands (rait'ing-hændz), *n. pl.* Skrivemaader *pl.*
Writ'ing-mas'ter, rait'ing-mâs'tər, *n.* Skrivelærer.
Writ'ing-ma-te'ri-als (rait'ing-mâ-ti'ri-əls), *n. pl.* Skrivemateria-lier *pl.*
Writ'ing-pa'per (rait'ing-pei'pər), *n.* Skrivepapir.
Writ'ing-pen (rait'ing-pen), *n.* Skrivepen.
Writ'ing-stand (rait'ing-stænd), *n.* Skrivetøj.
Writ'ing-ta'ble (rait'ing-tei'bl), *n.* Skrivebord.
Writ'ten (rit'tn), skrevet, *p. p.* af Write.
Wriz'zled (riz'ld), *a.* rynket.
Wrong (rɔng), *a.* vrang, forkjert, gal, uret, ikke rigtig, uretig; ubillig; usand, vildfarende; *ad.* urigtig, galt; *n.* Uret; Uretfærdighed; Fejl, Vild-farelse; *v.* forurette; krænke, for-nærme.
Wrong'do-er (rɔng'du-ər), *n.* En som gjør Uret, Overtræder; Fornær-mer.
Wrong'do-ing (rɔng'du-ing), *n.* ond eller ugudelig Handling.
Wrong'er (rɔng'ər), *n.* Foruretter, Fornærmer.
Wrong'ful (rɔng'ful), *a.* urigtig, uretfærdig, ubillig.
Wrong'ful-ly (rɔng'ful-li), *ad.* se Wrongful.
Wrong'-head'ed (rɔng'hed'ed), *a.* vanvittig, forkjert, urimelig.
Wrong'-head'ed-ness (rɔng'hed'ed-nes), *n.* Forkjerthed.
Wrong'less (rɔng'les), *a.* skyldfri, brødefri.
Wrong'ly (rɔng'li), *ad.* urigtig, for-kjert; paa en uretfærdig Maade.
Wrong'ness (rɔng'nes), *n.* Fejlag-tighed; det Urigtige, det Forkjerte.
Wrote (rōt), skrev, *imp.* af Write.
Wroth (rɑth), *a.* vred, opbragt, for-nærmet, forbitret, fortørnet, harm-fuld.
Wrought (rɑt), *imp.* & *p. p.* (af Work), udvirket; paavirket, frem-drevet; bearbejdet, udarbejdet, gjort, udsyet, stukket osv. (se Work).
Wrought'-i-ron (rɑt'ai-ərn), *n.* Smedejern.
Wrought'-tim-ber (rɑt'tim-bər), *n.* tilhugget Tømmer.
Wrung (rɔng), vred, vredet, *imp.* & *p. p.* af Wring.
Wry (rai), *a.* vrid, skjev; forkjert, for-drejet; *v.* være skjev, dreje sig, afvige; fordreje.
Wry'leg-ged (rai'legd), *a.* krumbe-net, hjulbenet.
Wry'mouth (rai'mauth), *n.* skjev Mund.
Wry'mouth-ed (rai'mauth-ed), *a.* skjevmundet.
Wry'neck (rai'nek), *n.* skjev Hals; Vendehals (Fugl).
Wry'neck-ed (rai'nekt), *a.* skjev-halset.
Wry'ness (rai'nes), *n.* Skjevhed.
Wurst (wörst), *n.* Slags Drosche.
Wych'elm (witsj'elm), *n.* Elmetræ.
Wy'draught (wai'drɑt), *n.* Vandled-ning.
Wynd (waind), *n.* (skotsk) Stræde; Allee.
Wy'vern (wai'vərn), *n.* T. flyvende Slange eller Drage (i Vaaben).

X.

Xe'bec (zi'bek), *n.* Chebek eller Sche-bekke (et lidet tremastet Fartøj brugt i Middelhavet og paa Kysterne af Spanien, Portugal og Berberiet).
Xy-log'ra-phy (zai-lɑg'rå-fi), *n.* Træsnitning, Gravering i Træ, Trykning med Træsnit, Xylo-grafi.

Xy-loph'a-gous (sai-laf'å-gøs), *a.* træædende, træborende.
Xys'ter (sis'tør), *n.* Xyster (et kirurgisk Instrument til at skrabe med).
Xys'tus (sis'tøs), *n.* Xystus, lang bedækket Gang, Buegang, aaben Terrasse, Altan; bedækket Plads eller Hal (til Kamp-Øvelser).

Y.

Yacht (jɑt), *n.* Jagt, Lystjagt, Lystfartøj (et smukt udrustet Skib til at føre fyrstelige Personer, eller hvori rige Mænd gjøre Ture til andre Lande).
Yacht'er (jɑt'ør), *n.* Ejer eller Fører af et Lystfartøj.
Yacht'ing (jɑt'ing), *n.* Sejlads med Lystfartøj; *a.* som hører til Lystfartøj.
Yaff (jåf), *v.* gjø, bjæffe.
Ya'ger (jɑ'gør), *n.* Jæger (i et Regiment; Tjener).
Yak (jæk), *n.* Yak- eller Grynte-Oxe (i Centralasiens Bjergegne).
Yam (jæm), *n.* Jams, Jamsrod (Plante).
Yam (jæm), *v.* spise, æde. (Ordet bruges af de laveste Klasser paa mange forskjellige Steder i Verden).
Yam'mer (jæm'mør), *v.* jamre, klynke.
Yan'kee (jæng'ki), *n.* Yankee (et Øgenavn for Anglo-Amerikanerne, opstaaet af Indianernes Udtale af Ordet English, eller det franske Anglais. I Amerika tillægges blot Beboerne af de nordøstlige Stater dette Navn).
Yan'kee-like (jæng'ki-laik), *a.* som en amerikansk indvandret Englænder (Yankee).
Yap (jæp), *v.* bjæffe, gjø.
Yard (järd), *n.* Gaard, Gaardsrum; Skibsværft; *v.* indelukke i en Gaard.
Yard (järd), *n.* engelsk Alen, Yard (3 feet, eller 36 inches; 46 yards er lig 67 norske eller danske Alen); Alen (Maalestok af en Yards Længde); S. T. Raa.
Yard'arm (järd'ärm), *n.* Raanok, Nok (det Stykke af en Raa, som er udenfor Godset eller Takkeladsen).
Yard'gate (järd'geit), *n.* Gaarddør.
Yard'stick (järd'stik), } *n.* engelsk
Yard'wand (järd'wond), } Alentræ eller Alenmaal.
Yare (jär), *a.* hurtig, flink, rask, gesvindt, beredt, oplagt, ivrig; *i.* frisk! rask!
Yare'ly (jär'li), *ad.* hurtigt, i en Fart, behændigt.
Yarn (järn), *n* Garn (Uld-, Bomulds- eller Hørgarn); Hampegarn (til Reb eller Tougværk); to —, eller to spin a —, *fig.* fortælle Historier; fortælle sine Eventyr eller Bedrifter; to spin a good —, tale godt for sig, være veltalende.
Yarn'beam (järn'bim), *n.* Garnbom, Garnvinde.
Yar'row (jär'rö), *n.* Røllike (Plante).
Yas'pin (jäs'pin), *n.* Haandfuld; Greb.
Yaw (jɑ), *n.* et afrikansk Navn paa Hindbær (raspberry); *pl.* en slem Hudsygdom, som fra Afrika er bleven overført til Vestindien, Yaws *pl.*
Yaw (jɑ), *v.* S. T. gire (styre ustadig).
Yawl (jɑl), *n.* Jolle, Skibsjolle; Fire-Aarers-Jolle; Lystfartøj.
Yawl (jɑl), *v.* hyle.
Yawn (jɑn), *v.* gabe (af Søvnighed eller Kjedsomhed); have en Aabning, være aaben, gabe; *n.* Gaben; Gab; Aabning, Svælg.
Yawn'er (jɑn'ør), *n.* Gabende, Gaber.
Yawn'ing (jɑn'ing), *a.* gabende, søvnig, døsig; *n.* Gaben.
Y-clad' (i-klæd'), *a.* iklædt, iført.
Y-clep'ed (i-klept'), *a.* kaldet, benævnet.

Ye (jï), *pron.* J, (forhen ogsaa: eder; bruges kun naar flere end een Person tiltales, og sædvanlig kun i højtidelig Stil; jvf. You).
Yea (jē eller jï), *ad.* ja (bruges i højtidelig Stil).
Yead (jïd), *v.* gaa, træde.
Yean (jïn), *v.* læmme, lamme, føde Lam.
Yean'ed (jïnd), *a.* født.
Yean'ling (jïn'ling), *n.* lidet Lam.
Year (jïr), *n.* Aar.
Year'-books (jïr'buks), *n. pl.* Aarbøger *pl.*
Year'ed (jïr'd), *a.* aargammel; tællende Aar.
Year'ling (jïr'ling), *n.* Aarling, aargammelt Dyr; Fjoring; *a.* aargammel; fjorgammel.
Year'ly (jïr'li), *ad.* aarlig, hvert Aar, engang om Aaret; *a.* aarlig.
Yearn (jïrn), *v.* længes stærkt, brænde af Længsel, sukke; føle stærk indvortes Uro, ynkes, pines af Medynk; pine, skjære (i Hjærtet), volde Smerte, gjøre ondt, ængste, bedrøve.
Yearn'ful (jïrn'ful), *a.* ynkelig, sørgelig.
Yearn'ing (jïrn'ing), *a.* som inderlig længes; *n.* brændende Længsel; inderlig Medynk, Smerte.
Yearn'ing-ly (jïrn'ing-li), *ad.* med inderlig Længsel, med Smerte.
Yeast (jïst), *n.* Skum, Fraade (paa Havet); Gjær (som bruges til at faa Dejen til at raske sig).
Yeast'i-ness (jïst'i-nes), *n.* skummende eller gjærende Tilstand.
Yeast'y (jïst'i), *a.* gjærende, skummende, fraadende.
Yelk (jelk), *n.* Æggeblomme.
Yell (jel), *v.* (gjalde), hyle; *n.* Hyl, Skrig.
Yell'ing (jel'ing), *n.* Skrigen, Hylen; *a.* hylende.
Yel'low (jel'lö), *a.* gul; *n.* gul Farve, Gult; *v.* gulne, blive gul.
Yel'low-bark (jel'lö-bärk), *n.* pommerantsfarvet Chinabark.
Yel'low-boy (jel'lö-bøi), *n.* Guldstykke, Guldmynt.
Yel'low-dun (jel'lö-dön), *n.* Isabelle, isabelfarvet Hest.
Yel'low-fe'ver (jel'lö-fi'vør), *n.* (den) gule Feber.
Yel'low-flag (jel'lö-flæg), *n.* gult Flag (Tegn paa at der er Syge ombord, eller at Skibet ligger under Quarantaine).
Yel'low-ham'mer (jel'lö-hæm'mør), *n.* gul Værling, Gulspurv.
Yel'low-gloak (jel'lö-glōk), *n.* skinsyg Mand.
Yel'low-ish (jel'lö-isj), *a.* gulagtig.
Yel'low-ish-ness (jel'lö-isj-nes), *n.* gulagtig Farve eller Kulør.
Yel'low-lead (jel'lö-led), *n.* Blygult, Chromgult.
Yel'low-legs (jel'lö-legs), *n. pl.* en Art stor amerikansk Sneppe.
Yel'low-man (jel'lö-mæn), *n.* gult Silkelommetørklæde.
Yel'low-met'al (jel'lö-met'l), *n.* en Blanding af Kobber og Zink (til Skibes Forhudning).
Yel'low-ness (jel'lö-nes), *n.* Gulhed; *fig.* Skinsyge.
Yel'low-throat (jel'lö-thröt), *n.* en liden nordamerikansk Sangfugl.
Yel'low-ware (jel'lö-wēr), *n.* gult Stentøj.
Yel'lows (jel'lös), *n. pl.* Gulsot, Galdesyge (hos Heste, Kvæg, Faar. Øjnene blive gule).
Yelp (jelp), *v.* galpe, bjæffe, give Hals.
Yeo'man (jō'mæn), *n.* Yeoman; Selvejer, Bonde; kongelig Hofbetjent; S. T. Skabmand, Dagvagt (en Baadsmands); — of the guard, kongelig Livdrabant.
Yeo'man-ly (jō'mæn-li), *ad.* hørende til en Yeoman.
Yeo'man-ry (jō'mæn-ri), *n.* samtlige Selvejere eller Fribønder *pl.*, Selvejerklasse; et Korps af frivillige Landeværns-Ryttere af Selvejerklas-

sen (oprettet i de forskjellige Grevskaber i Fejdetid, f. Ex. under Krigen med Napoleon).

Yerk (jörk), *v.* skubbe, støde, rykke, slaa; slaa ud (med Bagbenene, om Heste); *n.* Skub, Ryk, Stød, Slag. (Jvf. Jerk).

Yes (jes), *ad.* ja.

Yest (jest), *n.* (se Yeast), Gjær.

Yes'ter (jes'tör), *a.* som var igaar, Gaars-.

Yes'ter-day (jes'tör-dei), *n.* Gaarsdag; *ad.* igaar.

Yes'ter-night (jes'tör-nait), *n.* Gaarsdags Aften, Aftenen igaar; *ad.* igaaraftes, iaftes.

Yest'y (jest'i), *a.* skumfuld, skummende, fraadende.

Yet (jet), *conj.* & *ad.* dog, desuagtet, alligevel, ikke desmindre; *ad.* endnu; desuden, foruden dette; endogsaa, i det mindste; hidindtil, hidtil.

Yew (ju), *n.* Taxtræ, Barlind (af dets sejge Grene gjordes forhen Buer, og efter gammel Skik plantes det ofte paa Kirkegaarde, hvorfor det ogsaa kaldes: dead man's —).

Yield (jild), *v.* (egentlig: gjelde ɔ: betale, give igjen), yde, give, frembringe, afgive; indbringe; overgive; opgive; tilstede, tillade; tilstaa, indrømme; give efter, vige, give sig tabt, bukke under (for, to); føje sig (efter, to); *n.* Ydelse, Afgrøde, Høst.

Yield'ing (jild'ing), *a.* som giver efter, myg, blød, bøjelig; føjelig, eftergivende; *n.* Frembringen; Given efter; Underkastelse.

Yoke (jök), *n.* Aag (som lægges paa Øxne, ogsaa som lægges over Skuldrene til at bære Spande, *fig.* Lænke, Baand, Trældom); Par, Aagspand (i denne Betydning bliver det uforandret i *pl.*); S. T. Juk (Rorpind paa tværs); *v.* aage, spænde i Aag; koble sammen, parre, forene; *fig.* bringe under Aaget, gjøre til Slave; underkue, tvinge, binde.

Yoke'-fel'low (jök'fel'lö), **Yoke'mate** (jök'meit), } *n.* Medarbejder, Kammerat, Staldbroder, Fælle; Ægtefælle, Ægtemage.

Yolk (jölk eller jök), *n.* Blomme (i et Æg, Æggeblomme); det Fedtede ved afklippet, ikke vasket Uld.

Yon (jon), **Yon'der** (jon'dör) } *a.* hin, hint, den, det (som sees i Afstand); *ad.* hist, hist ude, hist henne, der henne.

Yore (jör), *ad.* tidligere, i de forløbne Aar, for lang Tid siden.

You (ju), *pron.* I, eder; du dig, De, Dem; man.

Young (jong), *a.* ung (ogsaa *fig.* for: uerfaren, uvidende, svag; stærk, rask); *n.* Unger *pl.*

Youn'ger (jong'gör), *a.* yngre.

Youn'gest (jong'gest), *a.* yngst; *n.* den Yngste.

Young'ish (jong'isj), *a.* noget ung, yngre.

Young'ling (jong'ling), *n.* ung Skabning, ungt Dyr, Unge; ung Knøs, Yngling.

Young'ly (jong'li), *a.* ungdommelig; *ad.* tidlig, i en tidlig Alder.

Young'ster (jong'stör), *n.* ungt Menneske, ung Knøs (i Foragt); S. T. ung Søkadet (nylig kommen i Tjenesten), Lærling.

Your (jur), *pron.* (vedføjet Substantivet), eders; din, Deres.

Yours (jurs), *pron.* (stilt fra Substantivet), eders; din, Deres.

Your-self' (jür-self'), *pron.* (du, De) selv; dig, dig eller Dem selv.

Your-selves' (jur-selvs'), *pron. pl.* (I) selv; eder, eder selv.

Youth (juth), *n.* Ungdom (sædvanlig fra det 14de til det 28de Aar); Yngling, ungt Menneske; Ungdommen, unge Mennesker *pl.*

Youth'ful (juth'ful), *a.* ung; ungdommelig; Ungdoms-.

Youth'ful-ly (juth'ful-li), *a.* ungdommelig, som et ungt Menneske, som en Yngling.

Youth'ful-ness (juth'ful-nĕs), *n.* Ungdommelighed, Ungdom.
Youth'hood (juth'hud), *n.* Ungdomstid.
Yule (jul), *n.* Jul.

Z.

Zaf'fre (zăf'fur), *n.* Saflor (en blaa Farve tilberedt af Kobolt, bruges til blaa Glasur).
Za'ny (zē'ni), *n.* Bajads, Nar, Spasmager.
Zeal (zil), *n.* Iver, Nidkjærhed; *v.* være ivrig, ivre.
Zeal'ot (zĕl'ŭt), *n.* Ivrer, Sværmer, Zelot.
Zeal'ous (zĕl'ŭs), *a.* ivrig, nidkjær, lidenskabelig.
Zeal'ous-ly (zĕl'ŭs-li), *ad.* paa en ivrig eller nidkjær Maade.
Ze'bra (zī'brå), *n.* Zebra, Tigerhest.
Ze'bu (zī'bjü), *n.* Zebu, indisk Pukkelokse.
Zed'o-a-ry (zĕd'ŏ-å-ri), *n.* Zitver (en østindisk Plante, hvis Rod bruges i Medicinen).
Ze'nith (zī'nith), *n.* Zenith, Isfepunkt (modsat Nadir); højeste Punkt, Toppunkt.
Zeph'yr (zĕf'ŭr), *n.* Zephyr, Vesten-vind, mild Vind.
Ze'ro (zī'rō), *n.* Nul; Nul-Punkt (paa et Thermometer).
Zest (zĕst), *n.* enhver Ting, som krydrer eller giver Smag, Noget som forhøjer en Nydelse eller Fornøjelse, Smag, forhøjet Nydelse, Velbehag; *v.* give Smag, forhøje Nydelsen, krydre (*fig.*).
Zig'zag (zig'zăg), *n.* Zigzag eller Zikzak; *a.* som gaar i Zigzag eller i Vinkler ud og ind; *v.* danne eller løbe i Zigzag.
Zinc (zingk), *n.* Zink (et Metal); *v.* bedække eller overtrække med Zink.
Zinck'y (zingk'i), *a.* zinkagtig, som Zink.
Zo'di-ac (zō'di-ăk), *n.* T. Dyrekreds, Zodiakus.
Zo-di'ac-al (zō-dai'ăk-ĕl), *a.* Zodiakal-, i Dyrekredsen.
Zone (zōn), *n.* Bælte; T. Jordbælte, Jordstrøg, Himmelstrøg, Zone; *fig.* Omfang, Kreds.
Zon'ed (zōn'd), *a.* bæltet, som bærer et Bælte.
Zone'less (zōn'lĕs), *a.* uden Bælte, uomgjordet.
Zo-og'ra-pher (zō-ŏg'rå-fur), *n.* Zoograph, Dyrbeskriver, En som beskriver Dyr.
Zo-og'ra-phist (zō-ŏg'rå-fist), se Zographer.
Zo-og'ra-phy (zō-ŏg'rå-fi), *n.* Zographi, Dyrbeskrivelse.
Zo-ol'a-try (zō-ŏl'å-tri), *n.* Tilbedelse af Dyr.
Zo'o-lite (zō'ŏ-lait), *n.* Zolith (forstenet dyrisk Levning).
Zo'o-log'ic-al (zō ŏ-lŏdj'ik-ĕl), *a.* zoologisk.
Zo-ol'o-gist (zō-ŏl'ŏ-djist), *n.* Zolog.
Zo-ol'o-gy (zō-ŏl'ŏ-dji), *n.* Zoologi, Dyrlære (i mere indskrænket Betydning Læren om de firfødede Dyr i Modsætning til Ornithologi, Ichthyologi, Entomologi osv.).
Zo-on'ic (zō-ŏn'ik), *a.* uddraget af animalske Dele (om en Syre).
Zo-on'o-my (zō-ŏn'ŏ-mi), *n.* Zoonomi (Læren om Lovene for Livsytringerne eller Livskraften).
Zo-oph'a-gan (zō-ŏf'å-gĕn), *n.* kjødædende Dyr.
Zo-oph'a-gus (zō-ŏf'å-gŭs), *a.* kjødædende, som lever af andre Dyr, nærende sig af Dyr.
Zo'o-phor'ic (zō'ŏ-fŏr'ik), *a.* T. zophorisk (dyrbærende, med Afbildninger af Dyr eller med et Billede af et Dyr paa Toppen).
Zo-oph'o-rus (zō-ŏf'ŏ-rŭs), *n.* T. zophorisk Frise, Metope.

Zo'o-phyte (sō'ö-fait), *n.* Plantedyr, Zoophyr.

Zo'o-phyt'ic (sō'ö-fit'ik), *a.* angaaende Plantedyr.

Zo'o-phy'to-log'ic-al (sō'ö-fai'tö-lɑdj'ik-ĕl), *a.* angaaende Læren om Plantedyr.

Zo'o-phy-tol'o-gy (sō'ö-fai-tɑl'ö-djï) *n.* Zoophytologi, Lære om Plantedyrene.

Zo'o-tom'ic-al (sō'ö-tɑm'ik-ĕl), *a.* dyreanatomerende.

Zo-ot'o-mist (sö-ɑt'ö-mist), *n.* Zootom (Dyr-Anatomiker), En som anatomerer Dyr.

Zo-ot'o-my (sö-ɑt'ö-mi), *n.* Zootomi (Anatomi anvendt paa Dyrene, sammenlignende Anatomi).

Zo-pis'sa (sö-pis'sɑ), *n.* gammelt Beg (afskrabet Beg med Tilsætning af Vox og Salt).

Zor'il (sɑr'il), *n.* Stankdyr (i Sydamerika; jvf. Skunk, som er dets Navn i Nordamerika).

Zos'ter (sɑs'tør), *n.* en rosenrød Betændelse.

Zouch (sutsj), *v.* stuve (Fisk) med netop tilstrækkelig Vædske til at dække dem.

Zounds (saunds), *i.* (forkortet af God's wounds, og oprindelig brugt som en Ed. Nu bruges det i Vrede, eller i Forundring), for Pokker! hvad Pokker! hille Død! Hillemænd!

Zuf'fo-lo (suf'fö-lö), *n.* liden Fløjte (til at lære Fugle at synge efter).

Zu'mate (sjy'mĕt), *n.* et Slags Salt.

Zu'mic (sjy'mik), *a.* angaaende eller henhørende til Næringsstoffer.

Zy'go-dac'tyi-ous (sai'gö-dæk'til-øs) *a.* T. med Klatrefødder (to Tæer rettede frem og to tilbage, som hos Papegøjen og andre Klatrefugle).

Zy'go-ma (sai'gö-må eller sig'ö-må), *n.* T. Kindben.

Zy go-mat'ic (sai'gö-mæt'ik eller sig'ö-mæt'ik), *a.* hørende til Kindbenet.

Zy-mol'o-gy (sai-mɑl'ö-djï), *n.* Zymologi (Læren om Gjæring).

Zy mo-sim'e-ter (sai'mö-sim'i-tør), *n.* T. Zymosiometer, Gjæringsmaaler.

Zy-mot'ic (sai-mɑt'ik), *a.* zymotisk, gjærende, Gjæring frembringende; som har sin Grund i en Gjærings- eller Forraadnelsesproces.

Tillæg

af Ord, som ikke forekomme tidligere i Bogen.

A-bashed' (å-bæsjt'), *a.* skamfuld, forlegen, undselig.
A-bat-toir' (å-bät-tvär'), *n.* Slagterhus.
Ab-bre'vi-a-ture (æb-bri'vi-å-tjür), *n.* Forkortelse; Udtog, Indbegreb; Forkortelsestegn.
Ab-jec'tion (æb-djek'sjøn), *n.* Nedrighed, Fejghed, Ydmygelse, Fornedrelse.
A-blaze' (å-bleis'), *ad.* i Brand, luende, flammende.
A'bly (e'bli), *ad.* duelig, istand til, dygtig.
Ab-rupt'ly (æb-røpt'li), *ad.* paa en pludselig og afbrudt Maade.
Ab'sent-mind'ed (æb'sent-maind'ed) *a.* aandsfraværende.
Ab-sten'sion (æb-sten'sjøn), *n.* Afholdelse, Forbud.
Ac-cess'i-bil'i-ty (æk-ses'i-bil'i-ti), *n.* Tilgjængelighed.
Ac-com'mo-da'ting (æk-kam'mö-dei'ting), *a.* imødekommende, hjælpsom, lempelig.
Ac-cus'tomed (æk-kös'tømd), *a.* vant til, sædvanlig, hyppig.
Ac-quaint'ed (æk-kvent'ed), *a.* bekjendt; fortrolig.
Ac'ro-bat'ic (æk'rö-bät'ik), *a.* akrobatisk, Akrobat-, Linedandser-.
Act'ing (ækt'ing), *a.* fungerende, regjerende, konstitueret, foreløbig ansat.
Act'u-al'i-ty (ækt'jü-æl'i-ti), *n.* Virkelighed.
Ad'ded (æd'ded), *a.* forøget.
Ad-di'tion-al-ly (æd-disj'øn-el-li), *ad.* som en Tilgift eller Tilføjelse.
Ad'dress-ee' (æd'dres-i'), *n.* Adressat.
Ad-just'er (æd-djöst'ør), *n.* Berigtiger.
Ad-mir'ing-ly (æd-mair'ing-li), *ad.* med Beundring, beundrende.
Ad-mis'si-bil'i-ty (æd-mis'si-bil'i-ti), *n.* Antagelighed; Gyldighed; Adgangsberettigelse.
A-do'be (å-dō'bei), *n.* Teglsten (raa eller ubrændt).
A-dul'ter-er (å-døl'tør-ør), *n.* utro Ægtemand, Horkarl.
Ad-vanced' (æd-vånst'), *a.* viderekommen, fremskreden (i Alder, Kundskab osv.), intelligent.
Ad-vance'-guard (æd-våns'gärd), *n.* Fortrop, Avantgarde.
Ad'ver-tis'ing (æd'vør-tais'ing), *a.* averterende; *n.* Avertering.
Ad-vis'a-bil'i-ty (æd-vais'å-bil'i-ti), *n.* Tilraadelighed.
Ad-vis'o-ry (æd-vais'ö-ri), *a.* raadgivende.
Ad'vo-cate (æd'vö-kei't), *v.* føre (en Andens Sag); være Talsmand for, forsvare; være Sagfører.
Af-fix'ture (æf-fiks'tjür), *n.* Tilføjelse, Tilføjning.
A-fire' (å-fair'), *ad.* i Brand.
Aft'er-years (åft'ør-jirs), *n. pl.* Aarene som komme efter, Eftertiden.
Ag'gra-va'ting (æg'grå-vei'ting), *a.* ærgerlig, fortrædelig.
Air'-blad'der (ær'blæd'dør), *n.* Svømmeblære (hos Fisk).
Air'-brake (ær'breik), *n.* Luft-Bremse (paa Jernbanevogne).
A-larm'ing (å-lärm'ing), *a.* forurolligende, skrækkelig.
Al'co-hol'ic (æl'tö-hal'ik), *a.* alkoholisk.

Al'co-hol-ize (ǽl'kö-hɑl-ais), *v.* alkoholisere.

Al'der-man'ic (ɑl'dör-mæn'ik), *a.* som hører til eller angaar en Raadmand (Byraadsmedlem).

Al'der-man-ship (ɑl'dör-mæn-ʃip), *n.* en Raadmands Embede eller Værdighed.

Alt (ælt), *n.* Alt (i Musik).

Al'to (ǽl'tö), *n.* Alt, Altstemme

An'a-logue (æn'ä-lɔg), *n.* tilsvarende Udtryk, lignende Gjenstand.

Al'i-men-ta'tion (ǽl i-mën-tei'ʃjön), *n.* Næringsfrait; Ernæring.

Al-lied' (ǽl-laid'), *a.* forenet, forbundet, allieret.

All-wool' (ɑl-wul'), *a.* helulden.

Al-might'i-ness (ɑl-mait'i-nës), *n.* Almagt.

Al'pha-bet-ize (ǽl fä-bët-ais), *v.* ordne efter Alfabetet.

Am'i-ca-bil'i-ty (æm i-kä-bil'i-ti), *n.* Venskabelighed, Venlighed.

An'arch-ist (æn'ärk-ist), *n.* Fredsforstyrrer, Anarkist.

A-nat'o-mize (ä-nät'ö-mais), *v.* anatomere, sønderlemme.

An'glo (æng'glö), angel- (i Sammensætninger, f. Ex. **An'glo-Sax'on,** æng'glö-sæks'ön, *a.* angelsaxisk; *n.* Angelsaxer).

An'nal-ize (æn'næl-ais), *v.* nedskrive i Aarbøger.

An'o-nym'i-ty (æn ö-nim'i-ti), *n.* Anonymitet.

An'te-me-rid'i-an (æn ti-mi-rid'i-ën), *a.* førend Middag.

An'y-bod'y (ën'i-bɑd'i), *n.* Nogen; Enhver.

An'y-how (ën'i-hau), *ad.* paa enhver eller nogenlomhelst Maade.

An'y-thing (ën'i-thing), *n.* Noget; Alt.

An'y-where (ën'i-hwær), *ad.* hvorsomhelst, allevegne, overalt; nogetsteds, nogensteds.

A-pos'te-ma'tion (ä-pɑs'ti-mei'ʃjön) *n.* Værk; Bulnen, Rødesætning.

A-pos'to-late (ä-pɑs'tö-lët), *n.* Apostolat, Apostelembede, pavelig Regjering.

Ap-pos'i-tive (æp-pɑs'i-tiv), *a.* anvendelig; svarende til.

Ap-proved' (æp-pruvd'), *a.* anerkjendt, yndet.

Ap-prov'ing-ly (æp-pruv'ing-li), *ad.* bifaldende, samtykkende.

Arch'way (ärtʃ'wei), *n.* hvælvet Port, Gang (gjennem en Hvælving), Portrum.

Armed (ärmd), *a.* bevæbnet.

Ar-tis'tic (är-tis'tik), **Ar-tis'tic-al** (är-tis'ti-kël), *a.* artistisk, kunstneriſt; kunstmæssig.

Ar-tis'tic-al-ly (är-tis'ti-kël-li), *ad.* kunstneriſkt; kunstmæssigt.

As-pir'ing (æs-pair'ing), *a.* higende, tragtende, opadstræbende, ærgjerrig.

As-sump'tive (æs-ſømp'tiv), *a.* som maa antages, antaget, forudsat.

A-stern' (ä-ſtörn'), *ad.* S. T. agter ud.

At-tract'ive-ly (æt-trækt'iv-li), *ad.* paa en tiltrækkende Maade, indtagende, henrivende.

Au'di-bil'i-ty (ɑ'di-bil'i-ti), *n.* det at kunne høres, Tydelighed.

Au'di-to'ri-um (ɑ'di-tö'ri-öm), *n.* Auditorium (Høresal; Tilhørere *pl.*).

Au'di-tor-ship (ɑ'di-tör-ſip), *n.* en Revisors Embede.

Au'top-sy (ɑ'tɑp-ſi), *n.* det at se med egne Øine, Autopsi.

A-vail'a-bil'i-ty (ä-veil'ä-bil'i-ti), *n.* Fordelagtighed, Gavnlighed, Gyldighed.

A-vail'ment (ä-veil'mënt), *n.* Nyttighed; Nytte, Fordel.

A-ward'er (ä-wɔrd'ör), *n.* En som tilkjender, Dommer.

Aw'less (ɑ'lës), *a.* uden Ærefrygt, uærbødig; som ikke vækker Ærefrygt.

Ba'by-hood (bei'bi-hud), *n.* Barndom.

Back'er (bæk'ör), *n.* Hjælper, Støtter, Bistandsyder (helst i Politik); En som gaar i Kaution for eller understøtter en professionel Sportsmand

med Penge (i Veddemaal); En som vedder eller sætter Penge paa en Hest (i Veddeløb).

Back'house (bæk'haus), *n.* Baghus, W. C.

Back'ing (bæk'ing), *n.* Penge-Understøttelse, Hjælp, Bistand; Støtte.

Back'-num'ber (bæk'nøm'bør), *n.* et ældre Nummer (af en Avis, et Tidsskrift og lignende).

Back-pay'ment (bæk-pe'mënt), *n.* tilbagestaaende Betaling.

Back-rent (bæk-rënt), *n.* resterende Leje (især Jordleje).

Back-room (bæk-rym), *n.* Bagværelse, Værelse til Baggaarden.

Back'-seat (bæk'sit), *n.* Bagsæde.

Back'-stairs (bæk'stærs), *n. pl.* Bagtrapper *pl.*

Back'-woods (bæk'uds), *n. pl.* vestlige Urskove *pl.* (i Amerika).

Bad'ly (bæd'li), *ad.* paa en ond, slem, slet eller daarlig Maade.

Bad'ness (bæd'nës), *n.* slet Tilstand, Slethed; Ondskab.

Bak'ing-pow'der (bek'ing-pau'dør), *n.* Bage-Pulver.

Bal'ance-sheet (bæl'æns-sjit), *n.* Status, et Ark, hvorpaa en Konto er nedskreven og saldéret.

Bald'faced (bald'feist), *a.* blisset; hvid i Ansigtet.

Ba-na'na (bə-nä'nå), *n.* Pisang.

Bangs (bængs), *n. pl.* den Del af Haaret, som kjæmmes ned over Panden.

Bare'ly (bær'li), *ad.* bare, blot; med Vanskelighed, neppe.

Bar'i-tone (bær'i-tōn), *n.* Bariton (Mandsstemme mellem Bas og Tenor).

Bar'ring (bär'ring), *prp.* undtagen.

Bar'-room (bär'rym), *n.* Skjenkestue.

Base'-ball (beis'bal), *n.* et Slags Boldspil.

Bass-drum (beis drøm), *n.* Stortromme.

Bass'-re-liet (bæs'ri-lif), *n.* Bas-Relief, Arbejde med ophævede Figurer.

Bass'-vi'ol (beis'vai'ël), *n.* Bas-Fiol, Violoncel.

Bass'wood (bås'uud), *n.* Lind, Lindetræ.

Bath'er (beᵺ'ør), *n.* Bader, Badegjæst.

Bath'ing (beᵺ'ing), *n.* Badning.

Bath'ing-tub (beᵺ'ing-tøb), *n.* Badekar.

Bat'tle-field (bæt'tl-fild), *n.* Slagmark, Valplads.

Beat'ing (bit'ing), *n.* Banken.

Bed'-bug (bed'bøg), *n.* Sengetæge, Væggelus.

Beef'-tea (bif'ti), *n.* Buillon (et Afkog af tynde Kjødskiver).

Be-lit'tle (bi-lit'tl), *v.* forklejne, nedsætte.

Be-long'ings (bi-lang'ings), *n. pl.* Tilbehør, Ejendele *pl.*

Belt'ing (belt'ing), *n.* Remme som høre til et Maskineri, Maskinremme *pl.*

Ben-zine' (bën-sin' eller bën'sin), *n.* Benzin, Benzol.

Ben'zole (bën'sōl el. bën-sōl'), *n.*

Ben'zo-line (bën'sō-lin), *n.* se Benzine.

Best'-man (bëst'mæn), *n.* Brudesvend, Brudekarl.

Be-troth'al (bi-traᵺ'ël), *n.* Forlovelse; Udnævnelse (til et Bispedømme).

Bi'cy-cle (bai'si-kl), *n.* tohjulet Velociped.

Bi'cy-clist (bai'sik-list), *n.* Velociped-Rytter.

Big'-wig (big'uig), *n.* Storkar(l), Stormand, Kaxe.

Bill of fare (bil qv fær), Spiseseddel.

Bill of lad'ing (bil qv led'ing), Konossement.

bill of sale (bil qv seil), Salgsdokument, Salgskontrakt, Skjøde.

Bi-month'ly (bai-mønᵺ'li), *a.* tomaanedlig, som indtræffer hver anden Maaned.

Bi'o-log'ic-al (bai'ö-lqdj'ik-ël), *a.* som angaar Biologi, biologisk.

Bi-sex'u-al (bai-seks'jü-ël), *a.* tvekjønnet.

Bit'ter-ly (bit'tør-li), *ad.* bittert.
Black'ing (blæk'ing), *n.* Skosværte.
Black'-list (blæk'list), *n.* Straffeliste.
Black'-mail (blæk'meil), *n.* Pengeudpresning.
Blas'phe-mous (blæs'fi-møs), *a.* gudsbespottelig.
Bleed'ing (blid'ing), *n.* Aareladning; Forblødning, Blødning; *a.* blødende.
Bliz'zard (blis'sørd), *n.* orkanagtig Snestorm ledsaget af stærk Kulde.
Blob'ber (blab'bør), *n.* Blære, Boble.
Blood'-poi-son-ing (blød'poisn-ing) *n.* Blodforgiftning.
Blood'-suck-er (blød'søk-ør), *n.* Blodsuger, Blodigle, blodsugende Dyr; Morder.
Bloom'er (blum'ør), *n.* amerikansk Dame-Dragt bestaaende af en meget kort Kjole med vide, posedagtige Underbenklæder, der naa til Ankelen, og en Hat med bred Skygge.
Blown (blön), blæst, *p. p.* af Blow.
Blu(e)'ing (blu'ing), *n.* Blaaning (af Metal); (flydende) Blaastof til Vask.
Blunt'ish (blønt'isj), *a.* noget stump; noget plump.
Blunt'ish-ness (blønt'isj-nes), *n.* Stumphed, Mangel paa Skarphed eller Spids; Plumphed, simpel Ligefremhed; Raahed.
Blush'ing (blösj'ing), *a.* blussende, rødmende, rød; *n.* Rødmen, Blussen.
Blush'y (blösj'i), *a.* af en fin rødlig Farve, rødlig.
Board'ing-house (börd'ing-haus), *n.* Kost- og Logihus.
Boast'ing (böst'ing), *n.* Praleri, Skryd, Bram.
Boast'ing-ly (böst'ing-li), *ad.* paa en pralende Maade.
Boat'house (böt'haus), *n.* Baadhus, Nøst.
Boat'ing (böt'ing), *n.* Baadsejlads, [Baadfart.
Boat'-ride (böt'raid), *n.* Baadtur, Lysttur i Baad.
Bod'y-snatch'er (bad'i-snætsj'ør), *n.* Ligtyv.
Bo'gus (bö'gøs), *a.* eftergjort, uægte, falsk (overhovedet om Noget, som udgives for at være, hvad det ikke er).
Bo-nan'za (bö-næn'så), *n.* rig Sølv- eller Guld-Mine, rig Sølv- eller Guld-Aare (i en Mine); Noget, som i og for sig er en stor Rigdom eller bringer svære Indtægter.
Bo-nan'za-farm (bö-næn'så-färm), *n.* stort Gaardsbrug, som, ved Anvendelse af Kapital og videnskabelige Midler, skaffer rigelige Indtægter.
Bond'ed-goods' (band'ed-guds'), *n. pl.* Transit-Gods.
Bond'ed-ware'house (band'ed-wær'-haus), *n.* Told-Pakhus.
Book'-a'gent (buk'ei'djent), *n.* Kolportør, Bogagent.
Book'ed (bukt), *a.* indskrevet (faaet Billet) som Passager (med et Banetog eller Dampskib).
Book'ing (buk'ing), *n.* Indskrivning; *a.* som hører til et Indskrivningskontor, hvor Billetter faaes.
Book'ing-of'fice (buk'ing-af'fis), *n.* Billetkontor.
Book'-stall (buk'stal), *n.* Bogbod.
Book'-stand (buk'stænd), *n.* Bogbylde, Bogreol.
Book'-store (buk'stör), *n.* Boghandel
Bot'tling (bat'ling), *n.* Paaflaskning, Aftapning paa Flasker.
Bou'le-vard (bu'lø-vär' eller bu'livärd), *n.* en bred og vakker Gade, som i Regelen er forsynet med Træer paa Siderne og som specielt er tilegnet Folk, der er ude at spadsere eller kjøre for Fornøjelsens Skyld.
Bow'saw (bo'så), *n.* Buesag.
Boy'cott (boi'kat), *v.* forene sig imod, hemme, hindre, sætte tilbage, stoppe (en Forretning eller et Foretagende af hvilkensomhelst Art ved at holde sig borte fra eller negte samme sin Søgning, Tilslutning, Hjælp, Støtte osv.); *n.* planlagt Afholdenhed fra hvilkensomhelst Forretningsforbindelse med en Person eller et Kompagni.
Brand-new (brænd-nju), *a.* splinter ny, flunkende ny.

Brass'-band (brås'bænd), *n.* Hornmusik-Korps.
Bri'ar (brai'ør), *n.* Nypetorn, Tornebusk, Vildrose; Snadde (Pibe) af Træ.
Broad'ness (brɔd'nes), *n.* Bredde, Vidde.
Broad'wise (brɔd'ᵘais), *ad.* efter Bredden.
Bro'ken-ly (brō'kn-li), *ad.* afbrudt, stykkevis, rykvis.
Bron'co (brɑng'kō), *n.* liden Hest (i de vestlige Forenede Stater).
Brown'-bread (braun'brēd), *n.* Grovbrød.
Brown'-sug'ar (braun'ʃyg'ør), *n.* Puddersukker.
Buck'eye (byk'ai), *n.* Kastanje.
Buck'-shot (byk'ʃɔt), *n.* tung Hagleladning (til store Dyr).
Bug (bøg), *n.* Væggetæge, Væggedyr, Væggelus.
Bull'dose (byl'dōs), } *v.* skræmme;
Bull'doze (byl'dōs), } holde tilbage, hindre, tvinge (med Trudsel eller Vold).
Bull'do'ser (byl'dō'sør), } *n.* En som
Bull'do'zer (byl'dō'sør), } forsøger at skræmme osv., se Bulldose.
Bull'-head (byl'hēd), *n.* Stenbider; Dumrian.
Bull'-head'ed (byl'hēd'ēd), *a.* haardnakket, stiv, ubøjelig.
By'-gone (bai'gɔn), *a.* forbigangen.
By'-name (bai'neim), *n.* Tilnavn.
By'-word (bai'ᵘørd), *n.* Ordsprog; Mundheld.

Cab'man (kæb'mæn), *n.* Droskekudsk, Kabkudsk.
Ca-da'ver (kå-dei'vør), *n.* Kadaver, Lig, Aadsel.
Ca-fé' (kå-fei'), *n*, Cafe, Kaffehus.
Cai'man (kei'mæn), *n.* Kajman (amerikansk Krokodille). [Calf.
Calves (kävs eller kævs), Kalve, *pl.* af
Camp'-fire (kæmp'fair), *n.* Lejrbaal.
Camp'-meet'ing (kæmp'mīt'ing). *n.* Forsamling (religiøs) paa aaben Mark.
Camp'-stool (kæmp'stul), *n.* Feltstol.
Ca-na'ry-bird (kå-nei'ri-børd), *n.* Kanarifugl.
Can'did-ness (kæn'did-nes), *n.* Aabenhed, Oprigtighed, Ærlighed, Redelighed.
Can'ned (kænd), *a.* (hermetisk) nedlagt i en lufttæt Kande (Frugt, Fisk osv.).
Can't (kænt), kan ikke (sammentrængt Form af Cannot).
Cant'-hook (kænt'hyk), *n.* Træstang med en bevægelig Jernkrog paa Enden; den bruges til at rulle tunge Tømmerstokke osv.
Can'vass-er (kæn'væs-ør), *n.* Undersøger, Prøver; Stemmehverver; Subskribentsamler, rejsende Agent.
Cap'i-tal-ize (kæp'i-tēl-ais), *v.* kapitalisere, skrive eller trykke med store Begyndelsesbogstaver.
Cap'i-tal pun'ish-ment (kæp'i-tēl pøn'isj-ment), *n.* Livsstraf.
Cap'i-tal-stock (kæp'i-tēl-stɑk), *n.* Kapital, Hovedformue.
Car-bol'ic ac'id (kär-bɑl'ik æs'id), *n.* Karbolsyre. [hjul.
Cart'-wheel (kärt'hᵘil), *n.* Kjærre-
Carv'ing (kärv'ing), *n.* Billedskjæring; Forskjæring; udskaaret Arbejde; Billedhuggerarbejde.
Coun'ty treas'ur-er (kaun'ti trēsj'ur-ør), *n.* Kasserer for et county (Amt).
Cash'-ac-count' (kæsj'æk-kaunt'), *n.* Kassekonto.
Cash'-box (kæsj'bɑks), *n.* Pengekasse, Pengeskrin.
Cas-i'no (kæs-i'nō), *n.* liden Villa; en offentlig Dansesal; Kasino (Klub; Kortspil).
Cas'u-al-ly (kæs'jü-ēl-li), *ad.* tilfældig, ved et Tilfælde, lejlighedsvis.
Catch'ing (kætsj'ing), *a.* smitsom; indtagende, fængslende; tillokkende, fristende.
Catch'y (kætsj'i), *a.* tiltrækkende; hikstende, stakaandet; grisk.
Cay'man (kei'mæn), se Caiman.

Cen'sur-er (sĕn'sjür-ør), *n.* Dadler, Kritiker.
Cen'tre-piece (sĕn'tør-pïs), *n.* Bordopsats.
Cess'pool (sĕs'pul), *n.* Pøl eller Dam (hvori urent Vand kan afløbe), Slamkiste.
Char'ac-ter-is'tic-al-ly (kær'ĕk-tør-ïs'tïk-ĕl-ï), *ad.* ejendommelig, karakteristisk. [der.
Cheat'er (tjït'ør), *n.* Bedrager, Snyd-
Check'-book (tjĕk'buk), *n.* Bankanvisningsbog.
Cheek'-bone (tjïk'bōn), *n.* Kindben.
Cheek'y (tjïk'ï), *a.* næsvis.
Cheer'i-ly (tjïr'ï-lï), *ad.* frejdig, med Liv og Lyst.
Cheer'ful-ly (tjïr'ful-lï), *ad.* muntert, med Glæde, frejdig, lystig.
Cheer-up' (tjïr-øp'), *v.* glæde sig, fatte Mod; *i.* fat Mod!
Chem'ic-als (kĕm'ïk-ĕls), *n. pl.* Kemikalier *pl.*
Cher'ub-im (tjër'øb-ïm), *n.* Cherub (*pl.* af Cherub).
Chess'-play'er (tjĕs'plej'ør), *n.* Skakspiller.
Chic'o-ry (tjïk'ö-rï), *n.* Cikorie.
Chief'-jus'tice (tjïf'djøs'tïs), *n.* Justitarius, Højesteretsdommer.
Chi'na-man (tjai'nå-mæn), *n.* Kineser
Chinch (tjïntsj), *n.* Væggelus.
Chinch'-bug(s) (tjïntsj'bøg(s), se Chinch ovenfor. [Kjødør.
Chop'per (tjøp'pør), *n.* Slagterør,
Chop'ping-block (tjøp'ping-blɔk), *n.* Huggeblok, Stabbe.
Chop'ping-board (tjøp'ping-bōrd), *n.* Hakkebræt.
Chop'ping-knife (tjøp'ping-naif), *n.* Hakkekniv.
Chores (tjōrs eller tjɔs), *n. pl.* mindre Arbejde, dagligt Husarbejde.
Chris'tian-name (krïst'jĕn-neim), *n.* Døbenavn.
Church'-go'er (tjørtsj'gō'ør), *n.* Kirkegjænger.
Cir-cum'fer-en'tial (sør-køm'før-ĕn'sjĕl), *a.* omsluttende.
Cir'cum-scrip'tive (sør'køm-skrip'tiv), *a.* indsluttende, begrænsende.
Cir'cum-stan'tial ev'i-dence (sør'køm-stæn'sjĕl ĕv'ï-dĕns), *n.* T. Bevis af Omstændighederne, Indiciebevis; Biomstændighed.
Cir'cum-stan-tial'i-ty (sør'køm-stæn-sjĕl'ï-tï), *n.* Omstændelighed.
Cir'cum-stan'tial-ly (sør'køm-stæn'sjĕl-lï), *ad.* omstændelig.
Cir'cum-stan'ti-ate (sør'køm-stæn'sji-eit), *v.* beskrive med Omstændelighed; hensætte i særegne Omstændigheder.
Cit'y hall (sït'ï hɔl), *n.* Raadhus.
Clab'ber (klæb'bør), *n.* tyk Mælk.
Clair-voy'ant (klær-voi'ënt), *a.* klarsynet; *n.* Klarsynet.
Clan'nish (klæn'nisj), *a.* tilbøjelig til at holde sammen.
Clar'i-fi'er (klær'ï-fai'ør), *n.* Klarekjedel, Klaringsmiddel.
Clas'sic-al-ly (klås'sïk-ĕl-ï), *ad.* klassisk; i Klasser. [kammerat.
Class'mate (klås'meit), *n.* Klasse-
Claw'-ham'mer (klɔ'hæm'mør), *n.* Klohammer.
Clay'ish (klej'isj), *a.* leret, leragtig.
Clean'ing (klïn'ing), *n.* Pudsning, Rengjøring.
Clear'ing-house (klïr'ing-haus), *n.* (Bankørernes) Opgjørs- eller Afskrivnings-Kontor, hvor der føres Regnskab over de paa de forskjellige Huse udstedte Pengeanvisninger.
Clear'-see'ing (klïr'si'ing), *a.* klartseende.
Clear'-sight'ed (klïr'sait'ëd), *a.* skarpsynet.
Cler'o-man-cy (klër'ö-mæn-sï), *n.* Spaadom ved Lodkastning.
Clev'er-ly (klev'ør-lï), *ad.* kløgtig, flinkt, dygtig, behændig, snildt.
Cli'ma-tize (klai'må-tais), *v.* klimatisere, vænne til Klimatet.
Clothes'-bas'ket (klōdhs'- eller klōs'-bås'kĕt), *n.* Klædeskurv.
Clothes'-brush (klōdhs'- eller klōs'-brøsj), *n.* Klædebørste.

Clothes'–pin (klōdhs'- eller klōs'-pin), *n.* Klemme (hvormed vaſtet Tøj fæſtes til Klædeſnoren).
Club'–house (kløb'haus), *n.* Klublokale, Klubhus.
Club'–room (kløb'rum), *n.* en Klubs Forſamlingsſal.
Clum'si-ly (kløm'si-li), *ad.* klodſet, plumpt, tungt.
Coat'ed (kōt'ed), *a.* bedækket.
Coax'ing (kōks'ing), *n.* Smigren.
Coax'ing-ly (kōks'ing-li), *ad.* paa en ſmigrende Maade.
Cob'–coals (kɑb'kōls), *n. pl.* ſtore Stenkul *pl.*
Cock'–tail (kɑk'teil), *n.* Hale (iſær en Heſts) ſom bæres højt; en blandet Rusdrik.
Cod–liv'er oil (kɑd-liv'ør oil), *n.* Torſkelevertran.
Cog'nak (kon'jæk), } *n.* Konjak.
Cogn'iak (kōn'jæk), }
Co-hab'it-ant (kō-hæb'it-ænt), *n.* Medbeboer.
C. O. D. (ſi ō di), collect on delivery, Poſtopkrævning, Poſtopkrav, at betale ved Modtagelſen af en Vareforſendelſe.
Cold–blood'ed (kōld-blød'ed), *a.* koldblodig; koldblodet; følesløs, haardhjertet, haard.
Cold'ish (kōld'isj), *a.* kjølig; noget kold.
Col'i-se'um (kɑl'i-ſi'øm), *n.* Coliſeum.
Col'lar–bone (kɑl'lør-bōn), *n.* Kraveben.
Col-lect'i-ble (kɑl-lekt'i-bl), *a.* ſom kan ſamles, uddrages eller ſluttes.
Col'or–blind (køl'ør-blaind), *a.* farveblind.
Col'or-ed (køl'ørd), *a.* farvet.
Col'or-ing (køl'ør-ing), *n.* Farvegivning, Farveblanding, Farve.
Col'os-se'um (kɑl'ɔs-ſi'øm), *n.* Coliſeum.
Comb'ing (kōm'ing), *n.* Haaropſats (af forlorne Haar); Kjæmning.
Com'er (køm'ør), *n.* En ſom kommer el. fremtræder, Kommende; Ankommen
Com'fort-a-bly (køm'ført-å-bli), *ad.* behagelig, bekvemt, hyggelig.
Com'ic-al-ly (kɑm'ik-el-li), *ad.* paa en komiſk, morſom, løjerlig eller pudſig Maade.
Com'mon-ly (kɑm'møn-li), *ad.* almindelig, i Almindelighed.
Com-mu'ni-ca-bil'i-ty (kɑm-mjų'ni-kå-bil'i-ti), *n.* Meddelelighed.
Com-pact'ness (kɑm-pækt'nes), *n.* Tæthed, Faſthed.
Com-pet'i-tor-y (kɑm-pet'i-tør-i), *a.* medſtrœbende, konkurrerende.
Com-pet'i-trix (kɑm-pet'i-triks), *n.* Medbejlerſke, Medſøgerſke, Konkurrentinde.
Com'pli-cat'ed (kɑm'pli-keit ed), *a.* ſammenſat; indviklet.
Com'pli-ment'al-ly (kɑm'pli-ment'-el-li), *ad.* høflig, af Høflighed eller Smigreri.
Com-pos'ing–room (kɑm-pōs'ing-rum), *n.* Sætteri.
Com-pos'ing–stick (kɑm-pōs'ing-ſtik), *n.* Vinkelhage.
Com'pre-hen'sive-ly (kɑm'pri-hen'-ſiv-li), *ad.* omfattende, indbefattende.
Con'cre-ment (kɑng'kri-ment), *n.* Sammenvoxning, faſt Maſſe.
Con-cres'cence (kɑn-krės'ſens), *n.* Sammenvoxen.
Con-demn'ed (kɑn-demd'), *a.* fordømt.
Con-dite' (kɑn-dait'), *v.* ſylte, krydre.
Con'dite (kɑn'dait), *a.* ſyltet, krydret.
Con-dite'ment (kɑn-dait'ment), *n.* Syltetøj; Krydren.
Con-di'tion-al-ly (kɑn-disj'øn-el-li), *ad.* betingelſesvis, paa Vilkaar.
Con-fess'ed (kɑn-feſt'), *a.* aabenbar, bekjendt.
Con-fess'er (kɑn-fes'ør), *n.* En ſom tilſtaar (en Fejl).
Con'fi-dence–man (kɑn'fi-dens-mæn) *n.* Bondefanger, Bedrager.
Con'fi-den'tial-ly (kɑn'fi-den'ſjel-li), *ad.* i Fortrolighed, fortrolig.
Con'fi-dent-ly (kɑn'fi-dent-li), *ad.* tillidsfuldt, tilforladelig, trygt.
Con-gress'man (kɑng-grės'mæn), *n.*

Kongresmand, Medlem af de Forenede Staters Kongres.

Con-serv'a-ble (kɑn-sjørv'å-bl), *a.* som kan holdes eller bevares.

Con-sol'ing (kɑn-sōl'ing), *a.* trøstelig, trøstende, beroligende.

Con-spir'ing-ly (kɑn-spair'ing-li), *ad.* som Sammensvorne, paa en forrædersk Maade, ved en forbrydersk Anstiftelse.

Con'sub-stan'ti-ate (kɑn'søb-stæn'-sji-eit), *v.* forene i et Væsen.

Con-sult'a-tive (kɑn-søl't'å-tiv), *a.* raadslagende, raadgivende.

Con-sult'ing (kɑn-søl't'ing), *a.* raadgivende.

Con-tempt'u-ous-ness (kɑn-tempt'-jü-øs-nes), *n.* Foragt, Overmod.

Con-tent'less (kɑn-tent'les), *a.* utilfreds, misfornøjet.

Con'tra-ri-ness (kɑn'trå-ri-nes), *n.* modsat Beskaffenhed, Modsigelse.

Con-tra'ri-ous (kɑn-trei'ri-øs), *a.* modsat, modstridende.

Con-trib'u-ta-ry (kɑn-trib'jü-tå-ri), *a.* skatskyldig.

Con-trite'ness (kɑn-trait'nes), *n.* Anger, Sønderknuselse.

Con-tuse' (kɑn-tjus'), *v.* støde sammen; støde, forstøde, kvæste.

Con-ver'sa-tive (kɑn-vør'så-tiv), *a.* som hører til Omgang og selskabeligt Liv, selskabelig, snaksom.

Con-ver'sive (kɑn-vør'siv), *a.* omgjængelig, selskabelig, snaksom.

Con-vex'ed (kɑn-vekst'), *a.* hvælvet.

Con-vict'ive (kɑn-vikt'iv), *a.* overbevisende. [bevisende.

Con-vin'cing (kɑn-vin'sing), *a.* over-

Con-vin'cing-ly (kɑn-vin'sing-li), *ad.* overbevisende, nigjendrivelig.

Cook'-book (kuk'buk), *n.* Kogebog.

Cook-ee' (kuk-i'), *n.* Hjælpekok; Kok.

Cool'-head'ed (kul'hed'ed), *a.* uden Lidenskaber, koldsindig, sindig.

Co-op'er-ant (kö-ɑp'ør-ænt), *a.* medvirkende.

Coop'er-y (kup'ør-i), *n.* Bødkerhaandværk, Bødkerarbejde.

Cop'u-la (kɑp'jü-lå), *n.* Forbindelsesord, Bindeord; Forbindelsesbegreb, Kopula; Ledemodsbaand, Ligament.

Cop'y-ing (kɑp'i-ing), *n.* Afskrivning, Kopiering.

Cop'y-ing-ink (kɑp'i-ing-ingk), *n.* Kopiblæk.

Cop'y-ing-press (kɑp'i-ing-prēs), *n.* Kopipresse.

Co'-re-spond'ent (kö'ri-spɑnd'ent), *n.* En som er indviklet med en Anden i en Retssag; Medanklaget.

Corn'cob (kɑrn'kɑb), *n.* Mais-Ax.

Cor'ner-ed (kɑr'nørd), *a.* som har Hjørner, kantet; presset ind i en Krog, bragt i Knibe.

Corn-starch (kɑrn-stärtsj), *n.* Maisstivelse.

Cor'ral (kɑr'rel), *n.* Indhegning, Hage, Have (for Heste eller Kreaturer, ved Husene).

Cor-rupt'less (kɑr-røpt'les), *a.* ufordærvelig, uforgjængelig, uvisnelig.

Co'sy (kö'si), *a.* hyggelig, koselig, behagelig; snaksom; siddende ret hyggelig til at faa en Passiar sammen.

Coun'ter-charge (kaun'tør-tjärdj), *n.* Modbeskyldning.

Coun'ter-claim (kaun'tør-kleim), *n.* Modfordring.

Cow'-catch'er (kau'kætsj'ør), *n.* Skinnerydder (paa Lokomotiv).

Coy'house (koi'haus), *n.* Pakhus (ved en Flod). [brudstyv.

Cracks'man (krɑks'mæn), *n.* Ind-

Cream'er-y (krim'ør-i), *n.* Mejeri.

Cre-mate' (kri-meit'), *v.* brænde Lig.

Cre-ma'tion (kri-mei'sjøn), *n.* Ligbrænding.

Cro-chet' (krö-sjei'), *v.* hækle; *n.* Hæklearbejde, Hækletøj; Hækling.

Cro-chet'-cot'ton (krö-sjei'kɑt'tn), *n.* Hæklegarn.

Cross'-ey'ed (krɑs'aid'), *a.* som ser "i Kors", skeløjet.

Cross'-leg'ged (krɑs'leg'd), *a.* som har Benene over Kors.

Cross'-path (krɑs'pɑth), *n.* Tværsti, Korsvej; *fig.* tværs Person.

Cross'–piece (krɔs'pīs), *n.* S. T. Naglebænk (f. Ex. fra Spillet til Klokkegallien, paa Handelsskibe).
Crowd'ed (kraud'ĕd), *a.* overfyldt, liden Plads; som har det travlt eller har liden Tid.
Crush'ing (krŏsj'ing), *a.* fortræffelig, prægtig.
Cup'–toss'er (kŏp'tɔs'ør), *n.* En som spaar i Kaffegrug (=grud).
Cu'ra-bil'i-ty (kjų'rå-bil'i-ti), *n.* Lægelighed, Helbredelighed.
Curb'–stone (kørb'stōn), *n.* Randsten eller Flise (paa Kanten af en Brolægning).
Curl'ing–i'ron (kørl'ing-ai'ørn), *n.* Krøllejern.
Cute (kjųt), *a.* skarp, klog, spidsfindig; [fin.
Cy'clic (sai'klik), } *a.* Kreds=,
Cy'clic-al (sai'klik-ĕl), } kredsformig, cyklisk.
Cy'clist (sai'klist), *n.* Velocipedrytter.

Dain'ty-ness (dein'ti-nĕs), *n.* Lækkerhed, Lækkeri; Kræsenhed; Sirlighed, Finhed.
Dai'ry–farm (dei'ri-färm), *n.* Mejeri, Mejerigaard.
Dai'ry–maid (dei'ri-meid), *n.* Mejerske, Mejeripige.
Dai'ry–man (dei'ri-mæn), *n.* Mejerist, Ejer eller Forpagter af et Mejeri.
Damn'ed (dæmd), *a.* fordømt, afskyelig
Damp'y (dæmp'i), *a.* fugtig.
Dam-nif'ic (dæm-nif'ik), *a.* skadelig, skadevoldende. [Sprog.
Dan'ish (dein'isj), *a.* dansk; *n.* dansk
Dash'–board (dæsj'bōrd), *n.* Forlæder, Skvætbord (paa en Vogn).
Dash'ing (dæsj'ing), *a.* som vækker Opsigt (ved Klædedragt eller Mine), pralende, prunkende, pyntelig, flot.
Da'ta (dei'tå), Kjendsgjerninger, Data, *pl.* af Datum.
Day'–time (dei'taim), *n.* Dag (modsat Natten).
Dea'con-ess (di'kn-ĕs), *n.* Diakonisse.
Dead'–beat (dĕd'bit), *n.* en lav Person (Slyngel), som ikke gider betale sin Gjeld eller for sit Underhold og som saaledes lever af Andres Midler.
Dead'–lock (dĕd'lɑk), *n. fig.* fuldkommen Standsning eller Stillestaaen, uopløselig Forvikling; Laas uden Fjer eller Klinke.
Dead'–weight (dĕd'weit), *n.* svær Byrde, (den) hele Vægt, Tyngde.
Deaf'–mu'tism (dĕf'- eller dif'-mjų'-tism), *n.* Døvstumhed.
Death'–like (dĕth'laik), *a.* lig Døden.
Death'ly (dĕth'li), *a.* dødelig, dødbringende, som forvolder Død.
Death'–rate (dĕth'reit), *n.* Dødsprocent.
Death's door (dĕths dōr), *n.* Dødens Port, Gravens Rand.
De-bark-a'tion (di-bärk-ei'sjøn), *n.* Udskibning. [lukkelse.
De-bar'ment (di-bär'mĕnt), *n.* Udelukkelse.
De-bauch'ment (di-bɑtsj'mĕnt), *n.* Forførelse.
De'bu-tant' (dĕ'bų-tän'), *n.* Debutant
De'bu-tante' (dĕ'bų-tänt'), *n.* Debutantinde.
De-cap'i-ta'tion (di-kæp'i-tei'sjøn), *n.* Halshugning.
De-ceit'ful-ness (di-sit'fųl-nĕs), *n.* Svigagtighed, Listighed, Lumskhed.
De-ceit'less (di-sit'lĕs), *a.* uden Svig
Deck'er (dĕk'ør), *n.* Taffeldækker; En som paaklæder eller pynter; Draperer.
Deck'–hand (dĕk'hænd), *n.* Dæksgut.
Dec'o-rat'or (dĕk'ø-rei'ør), *n.* Dekoratør, Pryder.
Deep'ly (dip'li), *ad.* dybt; alvorlig.
De-fence'less (di-fens'lĕs), *a.* forsvarsløs.
De-fi'er (di-fai'ør), *n.* Udfordrer; trodsig Person, Foragter.
Deft'ly (dĕft'li), *ad.* net, kvikt, færdig, raskt, behændig.
De-funct' (di-føngt'), *a.* afdød.
De-light'ful-ness (di-lait'fųl-nĕs), *n.* Lyst, Behagelighed, Yndighed.
Dem'i-monde (dĕm'i-mɑnd), *n.* Demimonde=Dame, Fruentimmer af tvivlsom Karakter.
De-mon'et-iz-a'tion (di-mɑn'ĕt-is-

ei'sjøn), *n.* Værdibersøvelse, det at sætte ud af Kurs.
De-lu'sor-y (di-ljų'sør-i), *a.* bedragelig, skuffende, forfængelig.
De-mon'et-ize (di-mqn'ët-ais), *v.* fratage Værdien, sætte ud af Kurs.
De-plete' (di-plit'), *v.* formindske ved at borttage eller udtømme.
De-pos'it-or (di-pqs'it-ør), *n.* Indskyder; Betroer.
De-press'or (di-prës'ør), *n.* Undertrykker; nedtrykkende Muskel.
De-rail' (di-reil'), *v.* gaa af Skinnerne.
De-rail'ment (di-reil'mënt), *n.* det at gaa af Skinnerne.
De-sign'a-ble (di-sain'å-bl), *a.* kjendelig, bemærkelig.
De-sig'na-tive (di-sig'nå-tiv), *a.* betegnende, bestemmende.
De-sign'ed (di-saind'), *a.* forsætlig, tilsigtet, bestemt. [Forsæt.
De-sign'ed-ly (di-saind'li), *ad.* med
De-sign'ing (di-sain'ing), *a.* listig, underfundig, falsk; *n.* Tegnekunst.
De-sign'less (di-sain'lës), *a.* planløs, uforsætlig, uden Hensigt.
De-spair'ing-ly (di-spër'ing-li), *ad.* med Fortvivlelse, fortvivlet, haabløst.
Des'per-ate-ly (dës'pør-ët-li), *ad.* fortvivlet.
De-spite'ful-ly (di-spait'fųl-li), *ad.* af Ondskab, ondskabsfuldt.
De-spond'ence (di-spqnd'ëns), *n.* Haabløshed, Fortvivlelse, Modfaldenhed.
De-tach'ed (di-tætsjt'), *a.* fraskilt, adskilt, særskilt.
De-tain'ment (di-tein'mënt), *n.* Forholdelse; Tilbageholdelse.
De-tect'er (di-tekt'ør), *n.* Opdager, Angiver. [fald.
Dew'–fall (djų'- eller dų'-fql), *n.* Dug-
Di'ar-rhœ'a (dai'ër-ri'å), *n.* Diarrhe, Bugløb, tyndt Liv.
Dig'ger (dig'gør), *n.* Graver.
Dig'ging (dig'ging), *n.* Gravning.
Dip'–net (dip'nët), *n.* Haav.
Dip'per (dip'pør), *n.* Dykker; Øsekar, Øse; Strømstær, Vandstær.
Dip'the-rit'ic (dif'thi-rit'ik), *a.* difteritisk
Dis'an nul'ment (dis'æn-nøl'mënt), *n* Ophævel e Afskaffelse.
Dis'con form i-ty (dis kqn-fqrm'i-ti) *n.* Uoverensstemmelse, Uighed.
Dis-es-ti-ma'tion (dis-ës-ti-mei'sjøn), *n.* Ringeagtelse. [omtalt.
Dis're-put'ed (dis'ri-pjųt'ëd), *a.* ilde
Dis-sat'is-fac'to-ry (dis-sæt'is-fæk'tö-ri), *a.* utilfredsstillende.
Dis-sat'is-fi'ed (dis-sæt'is-faid'), *a.* utilfreds, misfornøjet.
Dis-trait' (dis-trei'), *a.* aandsfraværende, distrait.
Dix'ie (diks'i), *n.* et Øgenavn for Sydstaterne i Amerika.
Does (døs) gjør (han, hun, den, det), 3 Person Præsens af to do
Dog'–fish (dqg'fisj), *n.* Hundehaj.
Dog'gish (dqg'gisj), *a.* hundsk, bidsk, brutal.
Do-nate' (dö-neit'), *v.* bortskjænke.
Doo'dle (dų'dl), *n.* En som fjaser; Døgenigt; Fæ; *v.* lyde som en Sækkepibe.
Doom'ed (dumd), *a.* viet til Undergang eller Ulykke, ulykkelig.
Door'–case (dör'keis). *n.* Dørkarm.
Door'–way (dör'uei), *n.* Indgang.
Doub'le–deal'er (døb'l-dil'ør), *n.* falsk Menneske, listig Person, Lurendrejer.
Doub'ly (døb'li), *ad.* dobbelt.
Dough'–nuts (dö'nøts), *n. pl.* Munker *pl.* (et Slags smaa Kager).
Down'–heart-ed (daun'härt-ëd), *a.* modfalden.
Down–stairs (daun-stærs), i Stuen, nedenunder (i første Etage).
Down'–trod'den (daun'trqd'dn), *a.* nedtraadt, traadt under Fødderne eller i Støvet.
Draught'–beer (dräft'bir), *n.* Øl tappet af en Kagge, Dunk, Tønde o. l.
Draught'–horse (dräft'hqrs), *n.* Bryggerhest.
Dream'y (drim'i), *a.* drømmende.
Drear'i-ly (drir'i-li), *ad.* uhyggelig, trist, skummelt, sørgelig, bedrøvelig.

Drench (drēntsj), *n.* Drik, Slurk; Lægedrik (til Dyr); *v.* bearbejde med Drikke eller Medicin, lade drikke.
Dress'-coat (drēs'kōt), *n.* Stadskjole, Livkjole.
Dress'ing (drēs'ing), *n.* Tilberedning, Tilbehør (til en Ret: Saus, Grøntsager osv.); Paaklædning; Forbindning; Gummi, Stivelse (i Tøj).
Dress'ing-gown (drēs'ing-gaun), *n.* Slaabrok.
Dress'ing-ta'ble (drēs'ing-tei'bl), *n.* Toiletbord.
Dress'-mak'er (drēs'mei'kør), *n.* Dameskrædderske, Damesyerske.
Dress'-mak'ing (drēs'mei'king), *n.* Kjolesøm, Kjolesyning.
Dress'-shirt (drēs'sjørt), *n.* Mandstetskjorte.
Drew (drų), drog, *imp.* af Draw.
Drink'ing (dringk'ing), *n.* Drikken; Drukkenskab; Drikkegilde.
Driv'ing (draiv'ing), *n.* Kjøring.
Dro'ger (drō'djør), *n.* Kystfarer.
Drug'-clerk (drøg'klørk), *n.* Farmaceut.
Drug'-store (drøg'stōr), *n.* Apothek.
Dum'found (døm'faund), *v.* forbløffe.
Dum'my (døm'mi), *n.* Stum; den blinde Mand (i Whistspil, naar det spilles af tre Personer); Udstillingsæske, Udstillingskrukke (f. Ex. i et Apothek), Udstillingsgjenstand.
Dust'er (døst'ør), *n.* Støveklud, Viskeklæde, Støvekost; Saald.
Dust'-pan (døst'pæn), *n.* Fejespade, Søplebræt, Støvebræt.
Dutch (døtsj), *n.* Hollandsk (Sproget)
Dwell'ing-house (duel'ing-haus), *n.* Vaaningshus.
Dy'na-mite (dai'nå-mait), *n.* Dynamit.

Eas'y-chair (īs'i-tjær), *n.* Lænestol.
Eat'a-bles (it'å-bls), *n. pl.* Spisevarer *pl.*
Eat'er (it'ør), *n.* Spiser; Fortærer.
E'co-nom'ic (i'kō-nąm'ik), *a.* økonomisk
Ed'i-bil'i-ty (ed'i-bil'i-ti), *n.* Spiselighed.
Eh (ei), *i.* hvad?
Ei'der (ai'dør), *n.* Ederfugl, Æfugl.
E-lec'tion-eer' (i-lek'sjøn-ir'), *v.* drive Valgagitation, arbejde med at faa En valgt til et Embede.
E-lec'tri-fi-ca'tion (i-lek'tri-fi-kei'sjøn), *n.* Elektrisering.
E-lim'i-na'tion (i-lim'i-nei'sjøn), *n.* Elimination; Forvisning, Udstødelse.
Em-balm'er (im-bām'ør), *n.* Balsamerer.
Em-bit'ter (im-bit'tør), *v.* gjøre bitter.
Em'e-ril (em'i-ril), *n.* en Glasmesters Diamant.
E'mol-li'tion (i'mgl-lisj'øn), *n.* Blødgjørelse.
End'ways (end'ueis), *ad.* paa Enden, oprejst, bag frem.
En'er-get'ic-al-ly (en'ør-djet'ik-el-li) *ad.* kraftig, eftertrykkelig, energisk.
En-shroud' (en-sjraud'), *v.* indhylle.
En'ter-pris'ing (en'tør-prais'ing), *n.* driftig, foretagsom, med Fremtag.
En-thuse' (en-thjus'), *v.* begejstre.
En-tomb'ment (en-tum'ment), *n.* Gravlægning.
E-ras'er (i-reis'ør), *n.* En eller Noget som udstraber, Radeerkniv.
Er'rand-boy (er'rend-boi), *n.* Viser-gut.
Er-ra'ta (er-rei'tå), *n.* Trykfejl (*pl.* af Erratum).
Es ca-pade' (es'kå-peid'), *n.* falskt eller uregelmæssigt Spring, Bagud-Spænd, Estapade (om Heste); Ubetænksomhed, Ubesindighed, (ubevidst) Bommert.
Esq. forkortet fra Esquire.
Es'ti-ma'tive (es'ti-mei'tiv), *a.* vurderende, skjønnende.
Eu'chre (jų'kør), *n.* Ekarte, et Kortspil.
Eu-re'ka (jų-ri'kå), *i.* jeg har fundet det! fundet! funtus! (Glædesudraab ved en Opdagelse efter lang Søgen).
E-vent'less (i-vent'lēs), *a.* begivenhedstom, uden Begivenheder.
Ev'i-den'tial (ev'i-den'sjel), *a.* bevisende, som afgiver Vidnesbyrd.
E'vil-mind'ed (i'vl-maind'ed), *a.* ildesindet, ondskabsfuld.
Ex-cen'tric (ek-sen'trik), *a.* excentrisk; fra Midtpunktet afvigende; over-

spændt, sværmerisk, uordentlig; *n.* Excentrik (i Dampmaskine).

Ex-cep'tion-al-ly (ĕk-sĕp'shŭn-ĕl-lĭ), *ad.* usædvanlig, sjelden, enestaaende.

Ex-haust'ed (ĕgs-hąst'ĕd), *a.* udtømt, afkræftet; udsolgt; uddebatteret.

Ex-haust'ing (ĕgs-hąst'ĭng), *a.* udtømmende, afkræftende.

Ex-haust'ive (ĕgs-hąst'ĭv), *a.* udtømmende. [kelig.

Ex-press'ly (ĕks-prĕs'lĭ), *ad.* udtrykkelig.

Ex of-fi'ci-o (ĕks ąf-fĭsh'ĭ-ō), paa Embeds (eller Bestillings) Vegne.

Ex-traor'di-na-ri-ly (ĕks-trąr'dĭ-nā-rĭ-lĭ), *ad.* overordentlig.

Ex-trav'a-gant-ly (ĕks-trăv'ă-gănt-lĭ), *ad.* ødselt, overdaadig, uordentlig.

Face'-val'ue (fēs'văl'jü), *n.* tilsyneladende Værdi.

Fad (făd), *n.* Grille, Nykke, Indfald; Kjephest (*fig.*).

Fad'ed (fēd'ĕd), *a.* visnet, falmet.

Fake (fēk), *n.* S. T. Bugt (af opskudt Toug); Opdigtelse, Avis-And; *v.* bedrage, snyde; gjøre, fuldføre; blive ved.

Faint'ing (fānt'ĭng), *n.* Afmagt, Besvimelse.

Ean'cied (făn'sĭd), *a.* indbildt, forestilt; yndet, likt, afholdt, afgjort, søgt.

Fan'cy-store (făn'sĭ-stōr), *n.* Galanterihandel.

Fan'tasm (făn'tăzm), *n.* Fantasi-Billede, Hjernespind, Syn.

Farm'-hand (färm'hănd), *n.* Høstkar(l), Gaardsarbejder.

Far'reach-ing (făr'rētsj-ĭng), *a.* vidtstrakt; vidtrækkende; som naar langt.

Far'-sight'ed (făr'sait'ĕd), *a.* langsynt; fremsynt. [nest, længst.

Farth'est (färdh'ĕst), *a.* & *ad.* fjer-

Fa'vor-ed (fē'vŏrd), *a.* begunstiget.

Fear'ful-ness (fĭr'fŭl-nes), *n.* Frygtelighed; Frygtsomhed.

Feath'er-ed (fĕdh'ŏrd), *a.* med Fjeder, (be)fjederet.

Fee'ble-mind'ed (fī'bl-maind'ĕd), *a.* af en svag Karakter; vaklende; fattig i Aanden.

Fenc'ing (fĕns'ĭng), *n.* Floretfegtning; Gjerdefang; Indhegning; Gjerder *pl.*

Few'er (fjŭ'ŏr), færre, faatalligere (Komparativ af few).

Few'est (fjŭ'ĕst), færrest, faatalligst (Superlativ af few).

Fib'ber (fĭb'bŏr), *n.* Skrønemager, Løgner, En som fortæller Eventyr.

Fid'dle-sticks (fĭd'dl-stĭks), *i.* Snak! Vaas! Sludder!

Fiend'ish (fīnd'ĭsj), *a.* djævelsk.

Fig'u-ra-tive-ly (fĭg'jü-rā-tĭv-lĭ), *ad.* figurlig, billedlig.

Fil'i-bus'ter (fĭl'ĭ-bŭs'tŏr), *n.* Fribytter, Sørøver; *v.* drive Fribytteri.

Fin'ish-ed (fĭn'ĭsjt), *a.* fuldendt.

Fir'-ap'ple (fŏr'ăp'pl), *n.* Grankongle

Fire'-a-larm' (fair'ă-lärm'), *n.* Brandalarm.

Fire'-crack'er (fair'krăk'ŏr), *n.* liden Raket.

Fire'-es-cape' (fair'ĕs-kēp'), *n.* Redningsapparat (ved Ildsvaade); Brandstige.

Fire'-in-sur'ance (fair'ĭn-shŭr'ĕns), *n.* Brandforsikring.

Fire'-sta'tion (fair'stē'shŭn), *n.* Brandvagt.

Fix'ed (fĭkst), *a.* bestemt, fast, fastsat.

Fix'ing (fĭks'ĭng), se Fixture.

Fix'ings (fĭks'ĭngs), *n. pl.* Tilbehør; Indretninger *pl.*; Pynt, Stads, Besætning. [ter, Signalmand.

Flag'-man (flăg'măn), *n.* Banevogn-

Flash'ing (flăsj'ĭng), *a.* glimtende.

Flat'ter-ing (flăt'tŏr-ĭng), *a.* smigrende. [drivende.

Float'ing (flōt'ĭng), *a.* svømmende,

Flour'y (flaur'ĭ), *a.* lig Mel, melet.

Fly'-catch'er (flai'kătsj'ŏr), *n.* Fluesnapper.

Fold'ing (fōld'ĭng), *n.* Fold, Fals.

Fol'low-ing (fŏl'lō-ĭng), *n.* Følge, Tilslutning, Tilhængere *pl.*

Fool'ing (fŭl'ĭng), *n.* Narrestreger *pl.*, Fjas.

Foot'-print (fŭt'prĭnt), *n.* Fodspor.

Foot'-race (fŭt'rēs), *n.* Løben om Kap, Vedderløb.

For-bear'ing (fɔr-bär'ing), *a.* taalmodig, langmodig, overbærende.
For-bid'den (fɔr-bid'dn), forbudt, *p. p.* af Forbid; *a.* forbuden.
Fore'go'ing (fōr'gō'ing), *a.* foregaaende.
For-bore' (fɔr-bōr'), *imp.* af Forbear
Fore'mast (fōr'måst), *n.* Fokkemast.
For-get'-me-not' (fɔr-gĕt'mi-nɔt'), *n.* Forglemmigej.
Forg'ing (fōrdj'ing), *n.* Smedning; Forfalskning.
For-giv'a-ble (fɔr-giv'å-bl), *a.* tilgivelig, som kan tilgives.
For-giv'ing (fɔr-giv'ing), *a.* eftergivende, forsonlig, barmhjertig.
For'ni-cate (fɔr'ni-kēit), *v.* bedrive Hor.
For'ti-eth (fōr'ti-ĕth), *a.* firtiende.
Fort'night-ly (fōrt'nait-li), *ad.* en Gang hver anden Uge, hver 14de Dag.
Fort'une-tell'er (fɔrt'jün-tĕl'ɔr), *n.* Sandsiger, Spaamand.
Fort'une-tell'ing (fɔrt'jün-tĕl'ing), *n.* Sandsigeri, Spaadomskunst.
For'ward-er (fɔr'wɔrd-ɔr), *n.* Befordrer; Fremmer; Afsender; Speditør.
For'ward-ing (fɔr'wɔrd-ing), *n.* Forsendelse, Afsendelse.
Fount'ain-pen (faunt'ĕn-pĕn), *n.* Reservoir-Pen, Pen med Blæk-Beholder.
Fox'y (fɑks'i), *a.* ræveagtig, lumsk; *fig.* skjelmsk, lur; rødhaaret. (merhus.
Frame'-house (freim'haus), *n.* Tøm-
Fraud'u-lent-ly (frɑd'jü-lĕnt-li), *ad.* bedragersk; svigagtig.
Free'-trade (fri'treid), *n.* Frihandel.
Free--trade (fri-treid), *n.* Indførsel af udenlandske Varer uden at betale Told.
Free'-trad-er (fri'treid-ɔr), *n.* Frihandelsven.
Freez'ing-point (friz'ing-point), *n.* Frysepunkt.
French leave (frĕntsj liv) Afskjed paa fransk Maner: uden at sige Farvel.
Full'grown' (fųl grōn'), *a.* fuldvoxen.

Gai'e-ty (gei'i-ti), *n.* Prydelse, Glans, Skjønhed; Munterhed, Lystighed.
Gal (găl), *n.* Jente, Smaapige.
Gal'lant-ly (găl'lănt-li), *ad.* tappert, kjækt, modig.
Gal'op (găl'ɔp), *n.* Galop (Dans).
Gam'bling (găm'bling), *n.* det at spille for Penge.
Gam'bling-house (găm'bling-haus) *n.* Spillehus.
Game'laws (geim'lɑs), *n. pl.* Jagtlove *pl.*
Gam'y (geim'i), *a.* som har Vildtsmag.
Gang'-board (găng'bōrd), } *n.*
Gang'-plank (găng'plăngk), } Land-gang, -bræt, Landgangsplanke.
Gar'den-ing (gär'dn-ing), *n.* Havedyrkning, Havevæsen.
Gas'-burn'er (găs'bɔrn'ɔr), *n.* Gasbrænder.
Gas'-fit'ter (găs'fit'tɔr), *n.* Gasmester, Gasarbejder.
Gas'-fit'ting (găs'fit'ting), *n.* Gasindlæg.
Gen'tle-heart'ed (djĕn'tl-härt'ĕd), *a.* godhjertet.
Get-up (gĕt-ɔp), *n.* Udstyr.
Gild'er (gild'ɔr), *n.* Forgylder.
Gin'ger-beer (djin'djɔr-bir), } *n.*
Gin'ger-pop (djin'djɔr-pɑp), } Ingefærøl, et Slags Brus.
Git (git), *i.* pak dig! (Slang).
Giv'en (giv'n), given, *p. p.* af Give.
Glean'ing (glin'ing), *n.* Axesankning; Sankeax *pl.*; *fig.* Sankning.
Gleet (glit), *n.* tynd Materie eller Slim; *v.* udslime, udflyde, dryppe.
Gleet'y (glit'i), *a.* som ligner Materie eller Slim, slimet.
God'-child (gɑd'tjaild), *n.* Gudbarn.
God'-daugh'ter (gɑd'dɑ'tɔr), *n.* Guddatter.
God'-moth'er (gɑd'mɔdh'ɔr), *n.* Gudmoder.
God'speed (gɑd'spid), *n.* Held; lykkelig Rejse; *i.* Gud være med dig!
Go'er (gō'ɔr), *n.* En som gaar; Ganger (Hest); Rejsende.
Good'-day' (gųd'dei'), *i.* & *n.* Goddag; Adjø.
Good'-look'ing (gųd'lųk'ing), *a.* vakker.
Grain'er-y (grein'ɔr-i), *n.* Kornoplag.
Grand'-ju'ry (grănd'djų'ri), *n.* store Jury.
Grand'ly (grănd'li), *ad.* storartet, stort, prægtig, herlig, glimrende.
Grat'er (greit'ɔr), *n.* Rivejern, Rasp.
Grave'-dig'ger (greiv'dig'gɔr), *n.* Graver.

Green'-backs (grïn'bæks), *n. pl.* amerikanske Banknoter udstedte af Regjeringen under Borgerkrigen; Papirpenge *pl.* [Katar eller Snue-Feber.
Grippe (grïp), *n.* Influenza, epidemisk
Ground'-floor (graund'flōr), *n.* første Etage.
Ground'-hog (graund'hąg), *n.* Murmeldyr, Hasselmus.
Ground'-squir'rel (graund'-skuïr'rĕl el. -skuör'rĕl), *n.* amer. Ekorn, Ikorn.
Guard'ed (gärd'ĕd), *a.* forsigtig, betænksom. [ser, Gjætter.
Guess'er (gĕs'ør), *n.* En som gis-
Guide'-book (gaid'bụk), *n.* Vejviser, Haandbog (for Rejsende).
Gulch (gụlsj), *n.* udtørret Elvefar.
Gul'li-ble (gøl'lĭ-bl), *a.* lettroende.
Gun'-port (gøn'pōrt), *n.* Kanonport.
Gym'nast (djĭm'nåst), *n.* Gymnast.

Hail'-storm (heïl'stąrm), *n.* voldsomt Haglvejr. [sør.
Hair'-dress'er (hær'drĕs'ør), *n.* Fri-
Half'-bred (häf'brĕd), } *a.* af blan-
Half'-breed (häf'brïd), } det Race eller Herkomst; halvdannet.
Half'-breed (häf'brïd), *n.* halvblods Indianer, blandet Race.
Half'-way(s), häf'ueï(s), *ad.* halvvejs
Hal'low-een' (hæl'lö-ïn'), *n.* Allehelgens-Aften.
Hand'cart (hænd'kärt), *n.* Dragkjærre
Hand'-cuff (hænd'køf), *n.* Haandjern.
Hand'i-cap (hænd'ĭ-kæp), *n.* Løb med Vægtudjævning; *v.* udjævne Chancerne ved Vægt-Paalægning; *fig.* skabe (sin Modstander f. Ex.) yderligere Vanskeligheder. [Behandling.
Hand'ling (hænd'lĭng), *n.* Berøring;
Hand'made (hænd'meïd), *a.* forfærdiget med Hænderne. [kasse.
Hand'-or'gan (hænd'ąr'gæn), *n.* Lire-
Hang'ing-lamp (hæng'ĭng-læmp), *n.* Hængelampe. [erhvervet.
Hard'-earn'ed (härd'ørn'd), *a.* surt
Hard-up (härd-øp), *ad.* i Forlegenhed (især for Penge). [Træsorter.
Hard'-wood (härd'uụd), *n.* haarde
Har'ness-mak'er (här'nĕs-meïk'ør), *n.* Sadelmager.
Harsh'ly (härsj'lĭ), *ad.* ubehagelig, strengt, haardt.
Har'vest-hand (här'vĕst-hænd), *n.* Høstkar(l); *pl.* Høstfolk *pl.* [I have.
Has (hæs), har, 3 Person Præsens af
Hat'-box (hæt'bąks), *n.* Hattefoderal, Hatæske.
Hat'less (hæt'lĕs), *a.* foruden Hat.
Hay'-field (heï'fïld), *n.* Slaat; Eng.
Hay'-mak'er (heï'meïk'ør), *n.* Høhøster, Høbjerger.
Hay'-mak'ing (heï'meïk'ĭng), *n.* Høbjergning, Slaatonn.
Head'-man (hĕd'mæn), *n.* Formand, Høvedsmand, Førstemand.
Head'-first' (hĕd'først'), *ad.* hovedkulds, paa Hovedet.
Heal'ing (hïl'ĭng), *a.* lindrende; *fig.* forsonlig, sagtmodig; *n.* Helbredelse.
Heart'-break'ing (härt'breïk'ĭng), *a.* hjerterørende, sønderrivende.
Heart'-bro'ken (härt'brō'kn), *a.* sønderrevet (af Sorg).
Heart'-ren'ding (härt'rĕn'dĭng), *a.* hjerteskjærende.
Heart'-wood (härt'uụd), *n.* Kjerneved, Al, Godved.
Heat'er (hït'ør), *n.* En eller Noget som heder osv.; Bolt (i et Stryge- eller Pibe-Jern); Fyrfad.
Heat'ing (hït'ĭng), *a.* Hede-, hedende, varmende, ophidsende.
Hem'stich (hĕm'stĭtsj), *n.* Hullefald, Hulfald; *v.* hulfalde.
Hid'ing (haid'ĭng), *n.* Skjul.
Hid'ing-place (haid'ĭng-pleïs), *n.* Skjul, Smuthul, Gjemmested.
Hired girl (haird gørl), *n.* Tjenestepige. [gut, Tjenestedreng.
Hired man (haird mæn), *n.* Tjeneste-
High'ly (hai'lĭ), *ad.* højlig.
High'-toned (hai'tōnd), *a.* højtonet.
Hill'-side (hïl'said), *n.* Bakke.
Hip'-pock'et (hĭp'pąk'ĕt), *n.* Baglomme (paa Buxen).
Hog'gish-ly (hąg'gĭsj-lĭ), *a.* svinskt: uvorrent, graadig.

Hog'gish-ness (hǫg'gisj-nĕs), *n.* Svineri; Uvorrenhed, Graadighed.
Hold--up (hōld-ǫp), *n.* det at ſtandſe (et Træn f. Ex.) for at røve.
Hol(e)y (hōl'i), *a.* hullet.
Ho'me-o-path'ic, Ho'mœ-o-path'ic, *a.* homøopatiſk.
Ho'me-op'a-thist, Ho'mœ-op'a-thist, *n.* Homøopatiſt.
Ho'me-op'a-thy, Ho'mœ-op'a-thy (hō'mi-ǫp'å-thi), *n.* Homøopati.
Home'--rule (hōm'ryl), *n.* Selvſtyre.
Hood'lum, hyd'løm, *n.* ung Pøbel(iſt), Gadeſluſk; raa, lovløs Perſon.
Hor'ri-fy'ing (hǫr'ri-fai'ing), *a.* forſkrækkelig, haarrejſende.
Hor'ror--strick'en, Hor'ror--struck (hǫr'rør-ſtrik'n, hǫr'rør-ſtrøk), *a.* ſlagen af Rædſel.
Horse'--deal'er (hǫrs'dil'ør), *n.* Heſtehandler. [Heſtehandel.
Horse'--deal'ing (hǫrs'dil'ing), *n.*
Horse'--pow'er (hǫrs'pau'ør), *n.* Heſtekraft.
Hot'ness (hǫt'nĕs), *a.* Hede, Hidſighed, Heftighed; Fremfuſenhed.
Hub'by (høb'bi), *n.* Mand, Husbond (Kjæleudtryk).
Huc'kle--ber'ry (høk'l-bĕr'ri), *n.* Blaabær.
Hum'bug'ger (høm'bøg'gør), *n.* Vindmager, Humbugmager, Løgner.
Hum'ming (høm'ming), *a.* ſurrende, ſnurrende; *n.* Snurren, Brummen.
Hump'back'ed (hømp'bǎkt'), *a.* pukkelrygget, puklet.
Hur'ried-ly (hør'rid-li), *ad.* ſkyndſomt, ilſomt, haſtig, i Hui og Haſt.
Hus'tler (høs'lør), *n.* en meget energiſk og virkſom Perſon.
Hyp-not'ic (hip-nǫt'ik), *a.* hypnotiſk, ſøvndybsſende; *n.* Sovemiddel.
Hyp'no-tize (hip'nō-tais), *v.* hypnotiſere, dybſe i Dvale, ſøvndybſe.

Id'i-ot'ish (id'i-ǫt'isj), *a.* idiotiſk.
Il-le'gal-ize (il-li'gĕl-ais), *v.* gjøre ulovlig. [Ulæſelighed.
Il-leg'i-bil'i-ty (il-lĕdj'i-bil'i-ti), *n.*
Il'le-git'i-mate-ly, il'li-djit'i-mĕt-li, *ad.* uretmæſſig, uden Berettigelſe.
Ill'--fat'ed (il'feit'ĕd), *a.* ulykkelig, ulykſalig; ikke begunſtiget af Skjebnen.
Ill--health (il-hĕlth), *n.* daarlig Helſe.
Ill--luck (il-løk), *n.* Uheld.
Ill'--tem'pered (il'tĕm'pørd), *a.* ildeſindet, vranten.
Il-lus'tra-tor (il-løs'trå-tør), *n.* Forklarer, Oplyſer; Illuſtratør, Tegner
I'm (aim), jeg er (I am ſammentrængt)
Im'ber (im'bør), *n.* Is-Lom.
Im-plied' (im-plaid'), *a.* indeholdt, indbefattet. [dende.
Im-plor'ing (im-plōr'ing), *a.* bønfal-
Im-plor'ing-ly (im-plōr'ing-li), *ad.* paa en bønfaldende Maade.
Im'pro-pri'e-ty (im'prō-prai'i-ti), *n.* Uſtikkethed, Urigtighed, Uſømmelighed.
In'ad-mis'si-bil'i-ty (in'ăd-mis'ſi-bil'i-ti), *n.* Utilſtedelighed. [bøjelig.
In-clined' (in-klaind'), *a.* oplagt, til-
In'com'ing (in'køm'ing), *a.* indkommende; ankommende (Banetog).
In con-vin'ci-ble (in'kon-vin'ſi-bl), *a.* uoverbeviſelig. [gemaſkine.
In'cu-ba'tor (in'kjü-bei'tør), *n.* Ru-
In-frin'ger (in-frin'djør), *n.* Overtræder, Krænker.
In-quir'ing (in-kwair'ing), *a.* ſpørgende, underſøgende.
In-spired' (in-ſpaird'), *a.* indblæſt; inſpireret; beaandet, indgivet.
In-sult'ing (in-ſølt'ing), *a.* fornærmende, haanende.
In-tend'ed (in-tĕnd'ĕd), *n.* Forlovede, tilkommende Ægtefælle.
In-tent'ly (in-tĕnt'li), *ad.* ufravendt, ſpændt.
In'ter-lope' (in'tør-lōp'), *n.* Mellemrum, Forløb (Tids).
In'ter-pel'late (in'tør-pĕl'leit), *v.* T. ſpørge, interpellere.
In'ter-pel-la'tion, in'tør-pĕl-lei'ſjøn, *n.* Afbrydelſe, Indſigelſe; Indkaldelſe, Hævning; Foreſpørgſel, Interpellation

In-tol'er-a'tion (in-tɑl'ør-ei'ʃjøn), *n.* Utaalsomhed, Intolerance.
In-tox'i-cants (in-tɑks'i-kænts), *n. pl.* berusende Drikke *pl.*
In-tox'i-ca'ted (in-tɑks'i-kei'tëd), *a.* beruset. [*a.* berusende.
In-tox'i-ca'ting (in-tɑks'i-kei'ting),
In-vest'or (in-vëst'ør), *n.* Indsætter, Indskyder, Forlener; Kapitalist.
In-vit'ing (in-vait'ing), *a.* indbydende, indtagende, tillokkende.
Ir'ri-ta'ting (ir'ri-tei'ting), *a.* pirrende, irriterende.
Ir'ri-ta-tive (ir'ri-tå-tiv), *a.* opirrende, ophidsende; irriterende.
Its (its), *pron.* dens, dets.

Jail'-bird (djeil'børd), *n.* Fange; En som ofte har været i Fængsel.
Jaw'-break'er (djɑ'breik'ør), *n.* et langt og vanskeligt Ord at udtale.
Jel'ly-fish (djël'li-fisj), *n.* Gople, Manæt.
Jes'ter (djës'tør), *n.* Spøgefugl, Skjemtebroder; Bajads, Hofnar.
Jin'go (djing'gö), by — en Ed: i Sandhed! saa sandt jeg lever!
Job'bing (djɑb'bing), *n.* Accidens-Arbejde.
Job'bing-house (djɑb'bing-haus), *n.* et Handelshus som kjøber sine Varer hos Importører og Fabrikanter og sælger dem i mindre Partier (til Handlende). [Spasmager.
Jok'er (djök'ør), *n.* Skjemtebroder,
Jok'ing-bird (djök'ing-børd), *n.* Spøgefugl. [spøgende.
Jok'ing-ly (djök'ing-li), *ad.* i Spøg,
Jour'nal-ism (djør'nël-ism), *n.* Journalistik, Journalisme.
Junk'-ped'dler (djøngk'pëd'dlør), *n.* Skrab-Handler. [handel.
Junk'-shop (djøngk'sjɑp), *n.* Skrab-
Jus'tice-ship (djös'tis-sjip), *n.* Dommerembede.

Kel'son (kël'søn), *n.* S. T. Kjølsvin.
Ketch'up (këtsj'øp), *n.* Champignon-Sauce.
Key'-board (ki'børd), *n.* Klaviatur, Tangenter *pl.*
Key'-note (ki'nöt), *n.* Grundtone.
Kick'ing (kik'ing), *n.* Sparken, Spænden; Knurren, Bebrejdelse.
Kid'nap'ping (kid'nëp'ping), *n.* Menneskeran.
Kill'er (kil'ør), *n.* Drabsmand.
Kill'ing (kil'ing), *n.* Drab; *a.* dræbende; *fig.* fortryllende, mageløs.
Kin'dling (kin'dling), *n.* Tænding, Antændelse; Materiale til at tænde (gjøre Ild) med (f. Ex. Høvlspaan).
Knelt (nëlt), knælede, knælt, *imp.* & *p. p.* af Kneel.
Knick'er-bock'ers (nik'ør-bɑk'ørs), *n. pl.* vide Knæbuxer *pl.*
Knit'ting (nit'ing), *n.* Strikning.
Knives (naivs), Knive (*pl.* af Knife).
Knock'-kneed (nɑk'nid), *a.* kalvbenet.
Knocked up (nɑkt øp), *a.* frugtsommelig (Slang).
Knock'ing (nɑk'ing), *n.* Banken.
Know'ing (nō'ing), *a.* kyndig, erfaren, bevandret; fiffig, snu, skjelmsk.
Know'- noth'ing (nō'nøth'ing), *n.* uvidende Person, Ignorant; *a.* uvidende, ignorant.

La grippe (lå grip), *n.* Influenza.
La'dy-like (lei'di-laik), *a.* som en dannet Dame, fornem, net, kvindelig.
La'dy-love (lei'di-løv), *n.* Kjæreste.
Laugh'ing (läf'ing), *n.* Latter.
Laugh'ing-gas (läf'ing-gës), *n.* Lyst-Gas. [lydig.
Law'-a-bid'ing (lɑ'å-baid'ing), *a.* lov-
Law'-mak'er (lɑ'meik'ør), *n.* Lovgiver
Lawn'-mow'er (lɑn'mō'ør), *n.* Græsplæneklipper. [Benene.
Leg'ging (lëg'ging), *n.* Bedækning for
Let'ter-car'ri-er (lët'tør-kær'ri-ør), *n.* Brevbud, Postbud.
Lev'el-ing (lev'ël-ing), *n.* Jævning.
Life'-giv'ing (laif'giv'ing), *a.* oplivende, livagtig.
Life'-in-sur'ance (laif'in-sjur'ëns), *n.* Livsassurance. [levende.
Life'-like (laif'laik), *a.* livagtig, som

Life'-long (laif'lɑng), *a.* livsvarig, for Livet. [Forhaling.
Lin'ger-ing (ling'gør-ing), *n.* Nølen,
Lip'-salve (lip'sæv), *n.* Læbepomade.
Lit (lit), tændte, tændt, *imp.* & *p. p.* af Light.
Liv'er-oil (liv'ør-oil), *n.* Levertran.
Liv'ing-house (liv'ing-haus), *n.* Beboelseshus, Vaaningshus. [ker.
Loaf'-sug'ar (lōf'sjug'ər), *n.* Topsuk-
Lob'by-ist (lɑb'bi-ist), *n.* En som hyppig besøger de Lovgivendes Forsamlings-Hus for at bevæge Repræsentanterne til at stemme efter sit Ønske (til hans Fordel, i hans Interesse).
Lo'cal-i-za'tion (lō'kəl-i-zei'sjən), *n.* *n.* Lokalisering, Stedfæstelse.
Lo'cal-ize (lō'kəl-ais), *v.* anbringe paa et bestemt Sted; gjøre stikket til Stedet, lokalisere.
Lock'-hos'pi-tal (lɑk'hɑs pi-təl), *n.* Syfilis-Hospital.
Lock'-out (lɑk'aut), *n.* Arbejdsstandsning (fra Arbejdsgiverens Side)
Lock'-up (lɑk'øp), *n.* Arrest.
Lodg'ing-house (lɑdj'ing-haus), *n.* Logihus. [Bjelkehus.
Log'-house (lɑg'haus), *n.* Blokhus,
Long'-lived' (lɑng'laivd'), *a.* som lever længe. [taber eller har tabt.
Los'er (lus'ør), *n.* Tabende, En som
Lous'i-ness (laus'i-nəs), *n.* Lusethed.
Lous'y (laus'i), *a.* luset; *fig.* luset, lurvet. [maaltid.
Love'-feast (løv'fist), *n.* Kjærligheds-
Love'-mak-er (løv'meik-ør), *n.* Kur-Mager, Kurtisør, Elskovshandler.
Love'-mak'ing (løv'meik'ing), *n.* Kur-Mageri, Kurtise, Elskovshandel.
Lum'ber-yard (løm'bør-jārd), *n.* Trælastudsalg. [pet Raffinade.
Lump'-sug'ar (lømp'sjug'ər), *n.* klip-

Ma (mā), *n.* Mamma.
Ma-chine'-shop (mə-sjīn'sjɑp), *n.* Maskin-Værksted.
Mack'in-tosh (mæk'in-tɑsj), *n.* Mackintosh; Regnkappe.
Made-up (meid-øp), *a.* lavet, udtænkt.
Ma-hog'a-ny (mə-hɑg'ə-ni), *n.* Mahogni, Mahognitræ.
Maid'en-hood (meid'n-hud), *n.* Jomfrustand, Jomfrudom, Mødom.
Mail'-car'ri-er (meil'kær'ri-ør), *n.* Postbud.
Mail'ing (meil'ing), *n.* Expedition, Forsendelse, Afsendelse med Posten.
Main-deck (mein-dek), *n.* S. T. øverste Dæk; øverste Batteridæk.
Main-tain'er (mæn-tein'ør), *n.* Beskytter, Forsvarer, Forfegter; Forjører
Mak'ing (meik'ing), *n.* Forarbejdelse; Arbejde, Fabrikat.
Make'-up (meik'øp), *n.* Udstyr; to — up, forsones, gjøre det godt igjen.
Ma'm (mæm), (sammentrængt Form af Madam) Frue (i Tiltale).
Man'do-lin(e) (mæn'dō-lin), *n.* et Slags Guitar.
Man'gold (mæng'gōld), *n.* Hvidbete.
Man'ned (mænd), *a.* bemandet.
Man'tel-piece (mæn'tl-pīs), *n.* Kamingesims, Mantel.
Man'u-al la'bor (mæn'jü-əl lei'bør), *n.* legemligt Arbejde.
Man'hole (mæn'hōl), *n.* Mandhul, Afløbsrende (Kloak) o. desl.
Mar'ga-rin(e) (mär'gā-rin), *n.* Margarin.
Mar'ket-gar'den-er, mär'kət-gär'dn-ør, *n.* Handelsgartner.
Mar'ket-re-port' (mär'kət-ri-pōrt'), *n.* Markedsberetning. [Mærke.
Mark'ing (märk'ing), *n.* Mærkning;
Marsh'-mal'low (märsj'mæl'lō), *n.* Læge-Altea, -Althee.
Mash'er (mæsj'ør), *n.* En som vækker (eller søger at vække) Beundring blandt de unge Damer; Sprade.
Masked (måskt), *a.* maskeret, forklædt.
Mas'ter-work (mās'tør-wørk), *n.* Mesterstykke.
Mas'ter-work'man (mās'tør-wørk'mæn), *n.* Haandværksmester.
Match'-mak'er (mætsj'meik'ør), *n.* En som stifter Partier, Gifte-Kniv; Fyrstik-Fabrikant.
Match'-mak'ing (mætsj'meik'ing),

n. Parti-Stiftning; Fyrstik-Fabrikation. [dei, *n.* Skjærtorsdag.
Maun'dy-Thurs'day, mąn'dē-thørs'-
May--be (mei-bï), *ad.* kanske.
Max'i-mum (mæks'i-møm), *n.* Maximum, den største Værdi, det mest mulige
Meat'y (mït'ï), *a.* kjødfuld.
Med'i-ta'tion (mĕd'ï-tei'sjøn), *n.* Eftertænken, Overvejelse; Betragtning (især over religiøse Gjenstande).
Me'di-um-sized' (mï'dï-øm-saist'), *a.* middelsstor, af Middelsstørrelse.
Melt'ing (mĕlt'ïng), *n.* Smeltning; *a.* smeltende.
Men'stru-ate (mĕn'strü-eit), *v.* have den maanedlige Renselse, menstruere.
Men'stru-a'tion (mĕn'strü-ei'sjøn), *n.* Menstruation. [Raadgiver.
Men'tor (mĕn'tør), *n.* Mentor, vïs
Mend'ing (mĕnd'ïng), *n.* Reparation.
Mer'ry--mak'ing (mĕr'rï-meik'ïng), *n.* Lystighed, lystigt Selskab.
Met'a-phys'ic (mĕt'å-fïs'ïk), *a.* oversanselig, metafysisk; overnaturlig.
Me'tre (mï'tør), *n.* Metrum, Stavelsemaal, Versemaal.
Mid'dle--aged (mïd'dl-eidsjt), *a.* middelaldrende.
Mid'dle--sized' (mïd'dl-saist'), *a.* middelsstor.
Mid'ship' (mïd'sjïp'), *a.* midtskibs.
Mid'win'ter (mïd'uïn'tør), *n.* Midvinter. [bøtte.
Milk'--pan (mïlk'pæn), *n.* Mælke-
Mil'liard' (mï'lïår' eller mïl'lï-ärd), *n.* Milliard (tusen Millioner). [ger.
Mill'wright (mïl'rait), *n.* Møllebyg-
Mince'-pie, mïns'pai, *n.* liden Kjødpostej
Min'ing (main'ïng), *n.* Bjergværksdrift, Grubedrift, Grubearbejde.
Mi'nus (mai'nøs), *a.* mindre; uden.
Mis'ap-pro'pri-a'tion (mïs'æp-prō'-prï-ei'sjøn), *n.* urigtig (eller ilde) Anvendelse, Misbrug.
Mis'be-com'ing (mïs'bï-køm'ïng), *a.* upassende, usømmelig. [agt.
Mis'es-teem' (mïs'ĕs-tïm'), *n.* Ringe-
Mis-fit' (mïs-fït'), *n.* Noget som ikke passer.
Mis-lead'ing (mïs-lïd'ïng), *a.* misledende.
Mis'ter (mïs'tør), *n.* Hr. (Herre).
Mitt (mït), *n.* Halvhandske.
Mob'i-li-za'tion (mąb'ï-lï-sei'sjøn), *n.* Mobilisering, Opsætning.
Mob'i-lize (mąb'ï-lais), *v.* mobilisere, sætte paa Krigsfod.
Mo'dus (mō'døs), *n.* Maade; T. Godtgjørelse for Tiende. [ring; Formning.
Mod'el-ing (mąd'ĕl-ïng), *n.* Modelle-
Mold (mōld), se Mould. [Øjeblik.
Mo'ment-ly (mō'mĕnt-lï), *ad.* hvert
Mon'ied (møn'ïd), *a.* pengerig.
Mon'ger (møng'gør), *n.* -Handler, -Handlende (i Sammensætninger); *v.* handle med, gjøre Forretning i.
Mon'ey--mat'ter (møn'ï-mæt'tør), *n.* Pengesag, Pengeanliggende.
Mon'ey's--worth (møn'ïs-uørth), *n.* Værdi for Pengene.
Mon'key-ish (møng'kï-ïsj), *a.* abeagtig
Mon-sieur' (mą-sïr' eller mō-sjur'), *n.* Monsieur, Hr. (Herre); *fig.* Franskmand (foragteligt).
Moon'shin-er (mun'sjain-ør), *n.* Brændevinsbrænder (som driver sin Forretning ulovlig eller i Smug).
Mor'al-i-za'tion (mąr'ĕl-ï-sei'sjøn), *n.* moralsk Betragtning, Moralisering.
Mor'el (mąr'ïl) } *n.* Morel (Kirse-
Mor'il (mąr'ïl) } bær); spiselig Morkel (et Slags Champignon eller Svamp).
Mor'phine (mąr'fïn eller mąr'fïn), *n.* Morfin (alkalisk Bestanddel af Opium)
Mould'--board (mōld'bōrd), *n.* Væltefjæl (paa Ploge).
Mould'ing (mōld'ïng), *n.* ophøjet Sirat (paa Bygningsværk), Gesims, Rand, List, Karnis; Slutsten; Støbning, Formning. [skjæg, Moustache.
Mous-tache' (mus-täsj'), *n.* Over-
Mouth'--or'gan (mauth'ąr'gæn), *n.* Mundorgel, Mundspil. [derske.
Mur'der-ess (mør'dør-ĕs), *n.* Mor-
Mur'mur-ing (mør'mør-ïng), *a.* knurrende; *n.* Knurren; Utilfredshed.
Mus'cu-lar'i-ty (møs'kjü-lær'ï-tï), *n.*

Muskelførhed, muskuløs Beskaffenhed. [Tanker, grublende; *n.* Grublen.
Mus'ing (mjus'ĭng), *a.* henfalden i
Mus'quash, møs'kuąsj, *n.* Moskusrotte.
Muss (møs), *v.* slænge (eller kaste) hulter til bulter, rode sammen, røre op.
Mus'sack (møs'ăk), *n.* Læderpose (til Vand, blandt Indianerne). [tache.
Mus-ta'chio (møs-tä'sjö), se Mous-
Mut'ism (mjut'ĭsm), *n.* Stumhed.
Mut'ton-chop (møt'tn-tjąp), *n.* Lammekarbonade. [resteg.
Mut'ton-roast (møt'tn-rōst), *n.* Faa-
Muz'zy (møs'sĭ), *a.* adspredt; fortullet.

Nar'row-mind'ed-ness (năr'rö-maind'ĕd-nĕs), *n.* Sneverhjertethed.
Nav'vy (năv'vĭ), *n.* Kanal- eller Jernbanearbejder. Værft.
Na'vy-yard (neī'vĭ-järd), *n.* Marine-
Neck'-tie (nĕk'tai), *n.* Slips.
Nec'ro-log'ic-al (nĕk'rö-lądj'ĭk-ĕl), *a.* nekrologisk.
Nee'dler (nï'dlør), *n.* Naalemager.
Nee'dle-work (nï'dl-uørk), *n.* Sytøj; Brodering, broderet Arbejde; Syning.
Neg'li-gee' (nĕg'lĭ-sjeī'), *n.* Morgendragt, Neglige.
Ne-phral'gy (nĭ-frăl'djĭ), *n.* Nyresmerter *pl.*, Nyrelidelse, Nyresygdom.
Nerved (nørvd), *a.* nervet; djærv.
Nev'er-ceiz'ing (nĕv'ør-sïs'ĭng), *a.* uophørlig. [uvisnelig.
Nev'er-fad'ing (nĕv'ør-feīd'ĭng), *a.*
Nev'er-fail'ing (nĕv'ør-feīl'ĭng), *a.* som ej kan slaa Fejl, ufejlbarlig.
New'born (nju'bąrn), *a.* nyfødt.
News'boy (njus'boi), *n.* Avissælger.
News'y (njus'ĭ), *a.* fuld af Nyheder.
No-blesse' (nö-blĕs'), *n.* Adel, -skab.
Non'-com-mit'tal (nąn'kąm-mĭt'tĕl), *a.* ubunden, fri, uafhængig (politisk talt); uden Forpligtelser. [Brevpapir.
Note'-pa'per (nōt'peī'pør), *n.* mindre
Note'wor'thy (nōt'uør'dhĭ), *a.* mærkværdig, værd at iagttage el. mærke sig.
Nu'mer-ate (nju'mør-eīt), *v.* tælle; regne; opregne. [*n.* Næringsmiddel.
Nu'tri-ent (nju'trĭ-ĕnt), *a.* nærende;

Ob'ser-va'tor (ąb'sør-veī'tør), *n.* Jagttager. [der; Beboer.
Oc'cu-pi'er (ąk'jü-pai'ør), *n.* Besid-
Odd'-look'ing (ąd'luk'ĭng), *a.* med et særegent eller underligt Udseende.
Of'fice-seek'er (ąf'fĭs-sïk'ør), *n.* Embedsjæger; Levebrødspolitiker.
Of'fish (ąf'fĭsj), *a.* tilbageholdende; som skyr Folk, folkesky. [ker.
Off'shoot (ąf'sjut), *n.* Udløber, Afstik-
Off'-time (ąf'taim), *n.* Fritid. [maleri.
Oil'-paint'ing (oil'peīnt'ĭng), *n.* Olje-
Old'-es-tab'lished (ōld'ĕs-tăb'lĭsjt) *a.* som har vundet Hævd, vel etableret.
Old'-fash'ioned (ōld'făsj'ønd), *a.* gammeldags.
O'le-o-mar'ga-rine (ō'lĭ-ö-mär'gå-rĭn, eller -rïn), *n.* kunstigt Smør (lavet af Oxetalg), Oleomargarin.
Ol-fac'tion (ąl-făk'sjøn), *n.* Lugt, Lugtesans.
One'-sid'ed (uøn'said'ĕd), *a.* ensidig.
On'ly-be-got'ten (ōn'lĭ-bĭ-gąt'tn), *a.* enbaaren. [Operahus.
Op'er-a-house (ąp'ør-å-haus), *n.*
O-pos'sum (ö-pąs'søm), *a.* Pungdyr.
Op-pressed' (ąp-prĕst'), *a.* fortrykt.
Op'ti-mis'tic (ąp'tĭ-mĭs'tĭk), *a.* optimistisk. [forordnet, bestemt.
Or-dained' (ąr-deīnd'), *a.* anordnet,
Or-dain'er (ąr-deīn'ør), *n.* Anordner.
Or'gan-i'zer (ąr'gĕn-ai'sør), *n.* Organisator.
O-rig'i-na'tor (ö-rĭdj'ĭ-neī'tør), *n.* Skaber, Ophav; Fader.
Or'na-men'tal-ly (ąr'nå-mĕn'tĕl-lĭ), *ad.* til Pryd, som Dekoration.
Or'tho-graph'ic-al-ly (ąr'thö-grăf'ĭk-ĕl-lĭ), *ad.* ortografisk.
Oust'ed (aust'ĕd), *a.* udkastet, udjaget.
Out'burst (aut'børst), *n.* Udbrud.
Out'come, aut'køm, *n.* Udslag, Resultat.
Out'fit'ter (aut'fĭt'tør), *n.* En som udruster el. ekviperer, Ekviperingshandler
Out'ly'ing (aut'lai'ĭng), *a.* udliggende, fraliggende, som ligger paa Grænsen.
Out'-put (aut'put), *n.* Produktion.
Out'raged (aut'reīdsjt), *a.* grovelig fornærmet, skjændet, voldtaget.

Out'sid'er, aut'ſaid'ør, *n.* En der er ubekjendt med Sagen; Udenforſtaaende.
O'ver-crowd' (ō'vør-kraud'), *v.* ſammentrykke eller ſammentrænge for meget; overlæsſe (med Arbejde f. Ex.).
O'ver-crowd'ed (ō'vør-kraud'ëd), *a.* ſom har meget at gjøre el. har knap Tid
O'ver-due' (ō'vør-d(j)ų'), *a.* ſom er over Forfaldstiden.
O'ver-flow'ing (ō'vør-flō'ing), *n.* Overſtrømmen, Overflod.
O'ver-pay' (ō'vør-pei'), *v.* betale for meget. [ſjøn), *n.* Overproduktion.
O'ver-pro-duc'tion (ō'vør-prö-døk'-

Pack'er (pæk'ør), *n.* Nedlægger (af Kjød, Fiſk oſv.); Pakker.
Pack'–ice (pæk'ais), *n.* Pak-Is.
Pack'ing (pæk'ing), *n.* Pakning; Nedlægning (af Kjød, Fiſk oſv.); Emballage; *fig.* ſvigefuld Forbindelſe, Bedrageri.
Pad'ding (pæd'ding), *n.* Udſtopning, Patering; Materiale til Udſtopning; *fig.* Spaltefyld.
Pal (pæl), *n.* Kammerat. [Vogn.
Pal'ace–car (pæl'æs-kär), *n.* Salon-
Pan'ic–strick'en (pæn'ik-ſtrik'n) }
Pan'ic–struck (pæn'ik-ſtrøk) }
a. ſlaaet med Panik, panikſlagen.
Pa'per–bag, pei'pør-bæg, *n.* Papirpoſe
Pa'per–hang'er (pei'pør-hæng'ør), *n.* Tapetſerer. [*n.* Tapet.
Pa'per–hang'ings, pei'pør-hæng'ings,
Pa'per-ing (pei'pør-ing), *n.* Tapetſering; Betræk, Papirbetræk.
Pars'ing (pärs'ing), *n.* Analyſe.
Par-tic'i-pa'tor (pär-tis'i-pei'tør), *n.* Deltager. [ejer; Med-Reder.
Part'–own'er (pärt'ōn'ør), *n.* Med-
Pass'er–by' (pås'ør-bai'), *n.* Forbigaaende. [ditorbager.
Pas'try–cook (peis'tri-kuk), *n.* Kon-
Pas'try–work (peis'tri-wørk), *n.* fint Bagværk.
Pat'ron-i'zer (pæt'rön-ai'sør), *n.* Beſkytter, Patron, Velynder, Ven.
Pav'ing (peiv'ing), *n.* Brolægning; Gadeſten(e), Gadeſætning.
Pawn-ee' (pɑn-i'), *n.* Panthaver.
Pawn'–tick'et (pɑn'tik'ët), *n.* dateret Bevis for modtaget Pant, Panteſeddel.
Pay'ing (pei'ing), *a.* regningsſvarende, ſom lønner (eller betaler) ſig.
Pay'–mas'ter (pei'mås'tør), *n.* Kaſſerer, (Lønnings-)Udbetaler.
Pay'–roll (pei'röl), *n.* Betalingsliſte (Navneliſte med Vedføjelſe af hvad hver ſkal have).
Peaked (pikt), *a.* tilſpidſet, ſpids.
Peak'ing (pik'ing), *a.* klynkende.
Ped'a-gog'ic (pëd'å-gɑdj'ik), *a.* pædagogiſk; *n. pl.* Pædagogik. [ſkaft.
Pen'–hold'er (pën'höld'ør), *n.* Penne-
Peek (pik), *v.* kige.
Peek'y (pik'i), *a.* morkent, barkſlaaet.
Pend (pënd), *v.* ſvæve, verſere (for Retten), være uafgjort.
Pen'nies (pën'niz), *n.* 1-cent-Stykker.
Per (pør), *prp.* igjennem; ved, med, af.
Per-cep'ti-bil'i-ty (pør-ſëp'ti-bil'i-ti), *n.* Fatteligheð, Følelighed.
Per'se-ver'ing (pør'ſi-vir'ing), *a.* udholdende, vedholdende, ſtandhaftig.
Per-sist'ent, pør-ſiſt'ënt, *a.* }
Per-sist'ent-ly, pør-ſiſt'ënt-li, *ad.* }
vedblivende, vedholdende, paaſtaaelig.
Pet'–name (pët'neim), *n.* Kjælenavn.
Pet'ti–coat (pët'ti-kōt), *n.* Skjørt.
Pet'ty lar'ce-ny (pët'ti-lär'ſi-ni), *n.* Smaatyveri.
Phe-nom'e-nal (fi-nɑm'i-nël), *a.* fænomenal, ganſke ualmindelig, mærkelig
Phœ'nix (fi'niks), ſe Phenix.
Phone (fōn), *n.* Telefon.
Pho'to (fō'tō), *n.* Fotografi.
Pho'to–en-grav'ing (fō'tō-ën-greiv'ing), *n.* Foto-Gravure.
Pho'to-graph'ic-al (fō'tō-græf'ik-ël) *a.* fotografiſk. [lemaade; Fraſering.
Phras'ing (freis'ing), *n.* Udtryk, Ta-
Phys'i-og'no-mer (fiz'i-gg'nō-mør), *n.* Fyſiognom, Minetyder. [barn.
Pick'a-nin'ny, pik'å-nin'ni, *n.* Smaa-
Pick'et–fence (pik'ët-fëns), *n.* Pælegjærde. [renſede, Udſkud; Sportler.
Pick'ings (pik'ings), *n. pl.* det Fra-
Pil'ing (pail'ing), *n.* Opſtabling.

Pimp'ing (pimp'ing), *n.* Rufferi.
Pim'ply (pim'pli), *a.* finnet, se Pimpled
Pipe'lay'ing (paip'lei'ing), *n.* Rørlægning; Valgfusk, Valgkneb. [ful.
Pitch'–coal (pitsj'kōl), *n.* Gagat, Beg-
Plain'–deal'ing (plein'dil'ing), *n.* Ærlighed, Redelighed.
Plain'–look'ing (plein'luk'ing), *a.* tarvelig, simpel, af tarveligt Udseende.
Plan'ing (plein'ing), *n.* Høvling.
Plas'ter-er (plås'tør-ør), *n.* Gipser, Kalker. [glas.
Plate'–glass (pleit'glås), *n.* Spejl-
Plat'ing (pleit'ing), *n.* Plettering.
Play'–wright (plei'rait), *n.* Komedieskriver, Skuespilforfatter.
Plead'ing-ly (plīd'ing-li), *ad.* paa en bønlig eller bønfaldende Maade.
Pluck'i-ly (pluk'i-li), *ad.* modig, kjækt.
Pluck'y (pluk'i), *a.* modig, kjæk.
Plug'–hat (plog'hæt), *n.* Floshat.
Plumb'ing (plom'ing), *n.* Blystøberi, Blyarbejde. [gevældig.
Plu'to-crat'ic (plu'tō-kræt'ik), *a.* pen-
Podge (pådsj), *n.* Pøl, Pyt, Sump.
Point'ed-ness (point'ed-nes), *n.* Skarphed. [Punktering.
Point'ing (point'ing), *n.* Tilspidsen;
Poi'son-ing (poi'sn-ing), *n.* Giftmord
Pok'(e)y (pōk'i), *a.* kjedelig; dum; smal.
Poll'ing (pōl'ing), *n.* Afstemning.
Pom'pa-dour (pam'på-dur), *n.* opstaaende (opkjæmmet) Pandehaar.
Pop'–corn (pap'karn), *n.* ristet Mais.
Pork'ling (park'ling), *n.* Gris, Svin.
Pos'se (pas'si), *n.* T. væbnet Styrke (af et Amts Beboere, som Sheriffen kan indkalde i Tilfælde af Oprør, eller til at faa fat i en rømt Forbryder osv.)
Pos'sum (pas'søm), *n.* Pungdyr.
Post'–card (pōst'kārd), *n.* Brevkort.
Pot'ter's field (pat'tørs fild), *n.* Fattig-Stykke, Fattig-Kirkegaard.
Po-ta'to–skin (pō-tei'tō-skin), *n.* Potetesskal. [Krudthorn.
Pow'der–horn (pau'dør-harn), *n.*
Prai'rie–chick'en (prē'ri-tjik'ēn) }
Prai'rie–hen (prē'ri-hēn) } *n.* (amerikansk) Rype, Prærihøne.
Prai'rie–squir'rel (prē'ri-skwør'rel el. -skwir'rel), *n.* amerik. Ekorn, Egern.
Pram (prām), *n.* Pram.
Pray'ing (prei'ing), *n.* Beden, Bøn.
Preach'ing (prītsj'ing), *n.* Prædiken.
Pre-cep'to-ry (pri-sep'tō-ri), *a.* som giver Regler eller Forskrifter.
Pre-date' (prī-deit'), *v.* datere tidligere.
Pre-empt' (prī-ēmpt'), *v.* optage med Forkjøbsret.
Pref'er-en'tial (prēf'ør-ēn'sjēl), *a.* Fortrins-, Prioritets-, prioriteret.
Pre-lim'i-na-ri-ly (pri-lim'i-nå-ri-li), *ad.* foreløbig, indledningsvis.
Pre'ma-tū'ri-ty (prī'må-tjų'ri-ti), *n.* altfor tidlig Modenhed; Utidighed.
Pre-serv'a-to-ry (pri-sørv'å-tō-ri), *a.* bevarende, sikrende, betryggende; *n.* Bevarings- eller Forebyggelses-Middel, Præservativ. [Presse jern.
Press'ing–i-ron, prēs'ing-ai-ørn, *n.*
Press'ing-ly (prēs'ing-li), *ad.* indtrængende, indstændig, tvingende.
Pre-vent'er (pri-vēnt'ør), *n.* Forebygger, Forhindrer; S. T. Hjælpetoug.
Price'–list (prais'list), *n.* Priskurant.
Prick'ing (prik'ing), *n.* Stikken.
Pri'ma-ry–school (prai'må-ri-skul) *n.* Elementarskole.
Prime'–min'is-ter (praim'min'is-tør), *n.* Premierminister.
Prize'–fight (prais'fait), *n.* Prædiekamp, Nævekamp. [til Prøve.
Pro'ba-tive (prō'bå-tiv), *a.* som tjener
Prob'lem-at'ic (prąb'lēm-æt'ik), *a.* problematisk, uafgjort, tvivlsom.
Pro'duc-tiv'i-ty (prō'dŭk-tiv'i-ti), *n.* Frembringelsesevne, Frugtbarhed.
Prompt'ing (prąmpt'ing), *n.* Tilskyndelse, Indgivelse. [Udtale-.
Pro-noun'cing (prō-naun'sing), *a.*
Pro-pri'e-tress (prō-prai'i-trēs), *n.* Ejerinde.
Pro-rate' (prō-reit'), *v.* fordele, udligne
Pros'pect-or, prąs'pekt-ør, *n.* Skjærper
Pro-tract'er (prō-trækt'ør) }
Pro-tract'or (prō-trækt'ør) } *n.* Forlænger; Forhaler, Røler.
Proven (pruvn), bevist, *p. p.* af Prove

Pro-vi'so-ry (prö-vai'sö-ri), *a.* som indeholder en Betingelse.
Pro-vok'ing (prö-vōk'ing), *a.* forbitrende, ærgerlig, opirrende.
Pub'lic house, pøb'lik haus, *n.* Værtshus.
Pub'lish-ing (pøb'lisj-ing), *n.* Offentliggjørelse; Forlagsvirksomhed.
Pul'ver-ine (pøl'vør-in), *n.* Borille, spansk Soda.
Punch'er (pøntsj'ør), *n.* Lokhammer, Dorn; Hugge- eller Klippe-Apparat, hvormed man stikker eller slaar Huller, En som bruger et saadant Apparat.
Pur'ty, pør'ti (Slang), se Pretty.

Qual'i-fied (kuɔl'i-faid), *a.* kvalificeret.
Ques'tion-ing (kuɛst'jøn-ing), *n.* Spørgen; Kvæstionering.
Ques'tor (kuɛs'tør), *n.* Kvæstor.
Quick'-grass (kuik'gras), *n.* Kveke, Exerod, Kvækgræs.
Quick'step (kuik'stɛp), *n.* hurtig eller animeret Marsch (i Musik).
Quitch'-grass (kuitsj'gras), se Quick-grass.

Rag'-car'pet (rɛg'kar'pɛt), *n.* Lappetæppe.
Raid (reid), *n.* fjentligt Indfald, Røvertog, voldeligt Overfald; et Angreb for at arrestere eller beslaglægge.
Ranch (rɛntsj), *n.* et Stykke Land eller en Gaard, hvor Heste, Kvæg eller Faar opdrættes og græsse; Frugt-Gaard, -Plantage (i Mexico, California og andre vestlige Stater).
Ranch'er (rɛntsj'ør) } *n.* Ejer
Ranch'man (rɛntsj'mɛn) } eller Oppasser af en Ranch; Hyrde.
Ran'cho (rɛn'tsjö), se Ranch.
Rat'i-fi'er (rɛt'i-fai'ør), *n.* Bekræfter.
Rat'ing (ret'ing), *n.* Skjenden; Besarenhed; Bestemmelse af Kronometers Gang.
Raw'hide (rɑ'haid), *n.* Svepe, Peis (af ugarvet Læder).
Re'ad-just' (ri ɛd-djøst'), *v.* bringe i Orden igjen.
Re'al es-tate' (ri'ɛl ɛs-teit'), *n.* urørligt Gods, Jordejendom.
Re'al-ty (ri'ɛl-ti), *n.* Fasthed, Urørlighed; fast Gjendom.
Reap'ing (rip'ing), *n.* Høst, Skur (eller Skurd), Mejing.
Reap'ing-hook (rip'ing-hyk), *n.* Sigd
Re ap-pear'ance (ri'ɛp-pir'ɛns), *n.* det at komme tilsyne igjen; Gjenoptræden.
Re'con-struct' (ri'kɑn-strøkt'), *v.* opbygge igjen; omdanne.
Re-cord'ing (ri-kɑrd'ing), *n.* Tinglæsning; *a.* protokollerende, som indfører i en Protokol.
Re-demp'tive (ri-dɛmp'tiv), *a.* indløsende, Indløsnings-.
Red–tape (rɛd-teip), *n.* rødt Baand, hvormed Dokumenterne er ombundne i Kontorerne; Omsvøb (departementale eller kancelistiske); overdreven Hang til embedsmæssig Form.
Re-o'pen (ri-ō'pn), *v.* aabne igjen.
Rep'e-ti'tious (rɛp'i-tisj'øs), *a.* gjentagende, indeholdende Gjentagelser.
Rep're-sent'a-tive-ly (rɛp'ri-sɛnt'ā-tiv-li), *ad.* repræsentativt.
Re-serv'a-to-ry (ri-sørv'å-tö-ri), *n.* Beholdning, Gjemmested.
Re-spect'ing (ri-spɛkt'ing), *prp.* angaaende, i Henseende til.
Res ur-rect' (rɛs'ør-rɛkt'), *v.* lade gjenopstaa.
Ret'i-cence (rɛt'i-sɛns), *n.* Fortielse; T. Fortielse (af hvad der dog berøres).
Ret'i-cent (rɛt'i-sɛnt), *a.* taus, tilbageholden, forbeholden.
Re-tir'ing (ri-tair'ing), *a.* afgaaende, fratrædende; beskjeden, tilbageholden.
Rid'den (rid'dn), redet, kjørt, *p. p.* af Ride.
Rid'ing (raid'ing), *n.* Ridning, Ridden, Kjøren, Kjørsel; Ridt.
Right' a-way' (rait å-uei') } strax.
Right' off' (rait' af') }
Right'–mind'ed (rait'maind'ɛd), *a.* retsindig.
Right'–think ing (rait'thingk'ing), *a.* rettænkende.
Rim'y (raim'i), *a.* rimfrossen, rimfuld, bedækket med Rim.
Ring'bone (ring'bōn), *n.* Overben, Udvext paa Heste.
Rins'ing (rins'ing), *n.* Skylling.
Rip'saw (rip'sɑ), *n.* Plankesag.
Risk'y (risk'i), *a.* vovsom, risikabel.
Riv'er-side (riv'ør-said), *n.* Flodbred.

Road'mas'ter (rōd'mås'tør), *n.* Jernbane-Mester.
Road'ster (rōd'stør), *n.* Kjøreheſt, Kjørevej.
Road'–sulk'y (rōd'ſølk'i), *n.* Kariol.
Road'way (rōd'uei), *n.* Landevej, Kjørevej.
Roam'ing (rōm'ing), *n.* Omſtrejfen; *a.* omſtrejfende.
Roar'ing (rōr'ing), *n.* Brølen, Brøl; *a.* brølende.
Roast–beef (rōſt-bif), *n.* Oxeſteg.
Roast'ing (rōſt'ing), *n.* Riſtning, Stegning; Irretteſættelſe, Overhaling.
Roast–meat (rōſt-mit), *n.* Steg.
Rod'–i'ron (rɑd'ai'ørn), *n.* tynd Jernſtang, Stangjern.
Roof'ing (ruf'ing), *n.* Tagværk.
Rough'scuff (røf'ſkøf), *n.* Sluſk.
Rous'ing (raus'ing), *a.* vækkende, bevægende, ſpændende.
Row'boat (rō'bōt), *n.* Robaad.
Row'dy (rau'di), *n.* Penge *pl.*; Spektakelmager, brutal, farlig Knegt, Gadeſluſk; *a.* brutal, raa, voldſom, grov.
Rub'bing (røb'bing), *n.* Gnidning; Afrivning. [regiere; Dom; Linje.
Rul'ing (ruł'ing), *n.* det at ſtyre eller
Run'ning (røn'ning), *a.* løbende; beſtemt til at rende, eller til Veddeløb; fortløbende; *n.* Løb, Løben; Løbe-Evne.
Ru'ta-ba'ga (ruː tå-bei'gå), *n.* Rutabage, underjordiſk Kaalraabi, Turnip.

Sacque (ſæk), *n.* Slynge; Overplag (eller et Slags Kaabe) for Damer.
Safe'keep'ing (ſeif'kip'ing), *n.* ſikker Forvaring.
Safe'ness (ſeif'nēs), *n.* Sikkerhed.
Sal'a-ble (ſeił'å-bł), *a.* ſalgbar.
Salt'–fish (ſɑlt'fiſj), *n.* ſalt Fiſk; Saltvandsfiſk. [vand, Søvand.
Salt'–wa'ter (ſɑlt'ug'tør), *n.* Saltø
Salt'y (ſɑlt'i), *a.* ſaltagtig, noget ſalt.
Sam'ple–room (ſæm'pl-rum), *n.* Skjenkeſtue. [Sanatorium.
San'a-to'ri-um (ſæn'å-tō'ri-øm), *n.*
Sanc'tum (ſængk'tøm), *n.* Helligdom.
Sand'blind (ſænd'blaind), *a.* ſtærblind.
Sar'dine (ſär'din eller ſär-din'), *n.* Sardin, Sardel.

Sauer'craut (ſaur'kraut), *n.* (tyſk) Surkaal. [melig; paaholdent.
Sav'ing-ly (ſeiv'ing-li), *ad.* ſparſom-
Sawn (ſɑn), ſaget, ſavet, *p. p.* af Saw.
Scal'er (ſkeil'ør), *n.* Sorterer, Renſer.
Scarce'ness (ſkærs'nēs), *n.* Knaphed, ringe Forraad, Trang; Sjeldenhed.
Scav'enge (ſkæv'endsj), *v.* feje, gjøre rent, renovere.
Schem'ing (ſkim'ing), *a.* fuld af Planer eller Projekter; ſpekulativ; beregnende, udſpekuleret, intrigant.
School'ma'm (ſkuł'mæm), *n.* Skolelærerinde. [Skolebeſtyrerinde.
School'mis'tress (ſkuł'mis'trēs), *n.*
Sci'en-tist (ſai'en-tiſt), *n.* Videnſkabsmand.
Scram'bling (ſkræm'bling), *a.* vidtløftig, uregelmæſſig, plump, klodſet.
Scrawl'er (ſkrɑł'ør), *n.* Smører, ſlet Skribent (eller Tegner).
Scro'tum (ſkrō'tøm), *n.* Teſtikelpung.
Scrouge (ſkraudsj), *v.* kreiſte, klemme, preſſe, trykke.
Scup (ſkøp), *n.* Gynge.
Scup (ſkøp) } *n.* et Slags
Scup'paug (ſkøp'pɑg) } Guld-Braſen.
Scup'per-nong (ſkøp'pør-ngng), *n.* et Slags Drue (amerikanſk).
Seal'er (ſil'ør), *n.* Sælfanger; Forſegler; Juſtermeſter. [ſegling.
Seal'ing (ſil'ing), *n.* Sælfangſt; For-
Search'ing (ſørtsj'ing), *a.* indtrængende, indgaaende, forſtende, kraftig.
Se-clu'sive (ſi-kluː'ſiv), *a.* udelukkende, afſondrende; *n.* Søgen.
Seiz'ing (ſis'ing), *n.* S. T. Sejſing; Griben; Bemægtigelſe; Beſlaglæggelſe
Self'–made (ſelf'meid), *a.* ſelvgjort, ſelvdannet, ſelvſkabt; *fig.* ſom er ſin egen Lykkes Smed.
Self'–sup-port' (ſelf'ſøp-pōrt'), *n.* Evne til at holde ſig oppe; Uafhængighed, det at klare ſig ved ſin egen Hjælp
Self'–sup-port'ing (ſelf'ſøp-pōrt'ing), *a.* ſelvhjulpen, uafhængig.
Send'er (ſend'ør), *n.* Afſender.
Set'ting (ſet'ting), *n.* Sætten; Da-

ling; Nedgang; Indfatning, Besætning; Retning (en Strøms). [telinje.
Set'ting-rule (sĕt'ting-ryl), *n.* Sæt-
Set'tled (sĕt'ld), *a.* afgjort, betalt; kommet overens om, forligt; fastsat, bestemt; bosat; fastboende; fast.
Set'tling (sĕt'tling), *n.* Sætten; Bundfældning; Synkning; Bundfald; Bebyggelse, Kolonisation; Forligelse.
Shad'ing (sjeid'ing), *n.* Skygning; Skyggeblanding.
Shak'en (sjeik'n), rystet, *p. p.* af Shake; *a.* skjøret, fuld af Skjører.
Shak'ing (sjeik'ing), *a.* rystende; *n.* Rystelse.
Shak'y (sjeik'i), *a.* rystende, *fig.* svag; usikker; upaalidelig; daarlig; T. revnet, fuld af Skjører.
Shan't (sjænt), skal ikke (sammentrængt Form af shall not).
Shap'ing (sjeip'ing), *n.* Tildannelse, Formning. [(af she will).
She'll (sji'il), hun vil (sammentrængt
Sheep'-skin (sjïp'skin), *n.* Faareskind.
Sheet'-i'ron (sjït'ai'ørn), *n.* Jern-Blik
Shell'y (sjĕl'i), *a.* fuld af Muslingskjæl el. Konkylier; bestaaende af Skjæl.
Shelves (sjĕlvs), Hylder, *pl.* af shelf.
Shod'dy (sjŏd'di), *n.* Pengearistokrati, Rigmænd *pl.* (som har erhvervet sig en Formue ved Leverancesvig).
Shoe'ing (sju'ing), *n.* Skoning.
Short'age (sjørt'ĕdsj), *n.* det manglende Beløb (i et Regnskab eller ved et Opgjør).
Shot'-gun (sjŏt'gøn), *n.* Jagtgevær.
Show'er-bath (sjō'ør-bäth), *n.* Styrtebad.
Sic (sik), *ad.* saa, saaledes; [sic] bruges efter en citeret (fejlagtig, underlig eller forbausende) Ytring, Forklaring, Fremstilling osv. for at angive at det Citerede er en bogstavelig Afskrift (af Originalen). [Siden.
Side'-blow (said'blō), *n.* Slag fra
Sight'-seer (sait'sir), *n.* En som har Lyst til at se Noget (Skuespil, Mærkeligheder, Nyheder), skuelysten Person
Si'ne die (sai'ni dai), *ad.* T. uden at bestemme Dagen (den næste Møde-Dag), paa ubestemt Tid.
Skil'ful (skil'ful), se Skillful.
Skil'ful-ly, skil'ful-li, *ad.* se Skillfully
Skin'-deep (skin'dïp), *a.* let, overfladisk, som ikke gaar længere end Skindet.
Sky'-high (skai'hai), *a.* skyhøj.
Slan'der-ous-ly (slæn'dør-øs-li), *ad.* paa en bagvaskende el. bagtalersk Maade
Slash'y (slæsj'i), *a.* sølet. [handel.
Slave'-trade (sleiv'treid), *n.* Slave-
Slaw (slg), *n.* Kaal-Salat.
Slick (slik), *a.* fin, behændig, slu; glat, sleik; hurtig, rask. [Slide.
Slid'den (slid'dn), gledet, *p. p.* af
Slip'-board (slip'bōrd), *n.* et Bræt som skydes i Fuger, Skyvebræt, Skodde
Slip'py (slip'pi), *ad.* slibrig, glat.
Slouch'-hat (slautsj'hæt), *n.* blød Filthat.
Slush (slŏsj), *n.* Dynd, Søle; Is- eller Sne-Sørpe, Is-Kav; Smørelse; Madfedt; *v.* smøre.
Slush'y (slŏsj'i), *a.* dyndet, sølet.
Small'pox (smgl'pgks), *n.* Smaakopper, Børnekopper *pl.*
Smash'-up (smæsj'øp), *n.* Sammenstød, hvorved Noget (især Kjøretøj) ødelægges.
Smelt'er (smĕlt'ør), *n.* Smelter.
Smelt'er-y (smĕlt'ør-i) }
Smelt'ing-house, smĕlt'ing-haus, } *n.* Smeltehytte. [lende.
Smil'ing-ly (smail'ing-li), *ad.* smi-
Smoke'-stack (smōk'stæk), *n.* Skorsten
Smok'ing (smōk'ing), *n.* Røgning; Rygen. [Røgeværelse, Røgelugar.
Smok'ing-room (smōk'ing-rum), *n.*
Smooth'-shav'en (smuth'sjeiv'n), *a.* glat-raget.
Smudge (smødsj), *n.* svag, rygende Ild, hvorved Insekter holdes paa Frastand. [len, Smughandel.
Smug'gling (smøg'gling), *n.* Smug-
Snap'per (snæp'pør), *n.* En som snapper osv.; *pl.* Kastanjetter *pl.*
Snap(p)s (snæps), *n.* hollandsk Genever, Spiritus. [Røver.
Snatch'er (snætsj'ør), *n.* Snaphane,

Snot'ty (snạt'tĭ), *a.* snottet, snørret; snavset; smudsig.
Snow'-skate (snō'skeit), *n.* Ski.
Soak'ing (sōk'ĭng), *a.* gjennemvædende
So'ber-mind'ed (sō'bør-maind'ĕd), *a.* besindig, rolig; ædruelig; sædelig.
So'cial-is'tic (sō'sjĕl-ĭs'tĭk), *a.* socialistisk. [vand.
So'da-wa'ter (sō'då-ua'tør), *n.* Soda-
Sod'-corn (sạd'kạrn), *n.* Urjords-Korn, Grønsvær-Korn, Korn voxet paa Urjorden eller Grønsværet efter en blot Omploejning af (Græs-)Torven.
Sof'ten-ing (sạf'n-ĭng), *a.* blødgjørende; *n.* Formildelse. [hovedet.
Soft'-head'ed (sạft'hĕd'ĕd), *a.* svag-
Sol'dier-like (sōl'djør-laik), *a.* krigersk, martialsk. [sanger.
So'lo-ist (sō'lö-ĭst), *n.* Solist, Solo-
Sol'i-taire' (sạl'ĭ-tǣr'), *n.* Solitær; Grillespil. [bøtte, Luftspring.
Som'er-sault (søm'ør-sạlt), *n.* Kol-
Some'time (søm'taim), *ad.* engang (i Fremtiden); forhen.
So-no'rous-ly (sö-nō'røs-lĭ), *ad.* klingende, klangfuldt; fuldtonende.
Sooth'ing (sụdh'ĭng), *a.* indsmigrende, blid, mild. [terer.
Sort'er (sạrt'ør), *n.* T. Vrager; Sor-
Sou-brette' (sü-brĕt'), *n.* Kammerpige, Tjenestepige, Soubrette.
Sound'less (saund'lĕs), *a.* lydløs, klangløs; bundløs. [kraut.
Sour'crout (saur'kraut), se Sauer-
South'ern-er (sødh'ørn-ør), *n.* Sydstatsboer. [Speak.
Spake (speik), talede, (forældet) *imp.* af
Spare'-time (spǣr'taim), *n.* Tid tilovers, Fritid.
Spark'ling (spärk'lĭng), *a.* funklende, tindrende; glimrende.
Speak'er-ship (spïk'ør-sjĭp), *n.* Ordfører- eller Præsident-Stilling.
Speak'ing (spïk'ĭng), *a.* talende; *n.* Tale, Talekunst, Deklamation.
Spe'cial-ist (spĕsj'ĕl-ĭst), *n.* Specialist.
Spe-cial'i-ty (spĕ-sjǣl'ĭ-tĭ), *n.* Egenhed, Særegenhed, Specialitet; T. skriftlig Kontrakt, Gjeldsbevis, Obligation.
Specs (spĕks), *n. pl.* Briller *pl.* (Forkortelse af Spectacles). [skuerinde.
Spec-ta'tress (spĕk-tei'trĕs), *n.* Til-
Spec'u-la-to-ry (spĕk'jü-lå-tö-rĭ), *a.* betragtende; beregnet paa at udspejde.
Speech'mak'er (spïtsj'meik'ør), *n.* Taler. [talende politisk Taler.
Spell'bind'er (spĕl'baind'ør), *n.* vel-
Spend'ing-mon'ey, spĕnd'ĭng-møu'ĭ, *n.* Lommepenge *pl.* [*imp.* af Spend.
Spent (spĕnt), spenderede, spenderet,
Spike'-team (spaik'tïm), *n.* "Spids-Spand" (3 Heste, 2 jævnsides og 1 foran). [tisme.
Spir'it-ism (spĭr'ĭt-ĭsm), *n.* Spiri-
Spir'it-ist (spĭr'ĭt-ĭst), *n.* Spiritist.
Splat'ter (splǣt'tør), *v.* skvætte.
Split'-peas(e), splĭt'pïs, *n.* Pille-Erter
Split'ting (splĭt'tĭng), *n.* Kløvning; Splittelse. [udplyndre.
Spo'li-ate (spō'lĭ-eit), *v.* røve, berøve,
Spo-rad'ic (spö-rǣd'ĭk), *a.* sporadisk, enkelt, adspredt. [Fætter.
Sport'er (spōrt'ør), *n.* Spiller; lystig
Sport'ing (spōrt'ĭng), *a.* Sport-, som angaar eller hører til Sport.
Sport'ing-ly (spōrt'ĭng-lĭ), *ad.* i Spøg, for Løjer. [smitten.
Spot'ting (spạt'tĭng), *n.* Pletten; Be-
Spot'ty (spạt'tĭ), *a.* plettet; indsprængt.
Sprawl'ing (sprạl'ĭng), *a.* sprællende.
Spring'-board (sprĭng'bōrd), *n.* Springbræt.
Spring'ing (sprĭng'ĭng), *n.* Springen, Udspring, Oprindelse; Fremvæxt, Væxt. [devand.
Spring'-wa'ter (sprĭn'ua'tør), *n.* Kil-
Sprin'kling (sprĭng'klĭng), *n.* Bestænkning, Vanding; liden Del, Smule
Sprit'sail (sprĭt'seil), *n.* Sprydsejl.
Spud (spød), *n.* liden Lugekniv, Havekniv
Spur'leath'er (spør'lĕdh'ør), *n.* Sporelæder. [Kiver.
Squab'bler (skuab'lør), *n.* Trætter,
Squan'der-er (skuan'dør-ør), *n.* Forøder; Ødeland. [ren, undersætsig.
Sqare'-built (skuǣr'bĭlt), *a.* firskaa-
Square'-deal'ing (skuǣr'dïl'ĭng), *n.* Redelighed, Ærlighed.

Square'ly (skuër'lĭ), *ad.* kvadratisk; retskaffent, ærlig. [Bredfok.
Square'-sail (skuër'seil), *n.* Raasejl,
Squeak'er (skuïk'ør), *n.* Skraalhals; Orgelpibe.
Squeez'ing (skuïs'ing), *n.* Pressen, Trykken, Pres, Tryk; *pl.* det Udpressede, det som bliver tilbage.
Squelch (skueltsj), *v.* knuse, trykke itu; mørbanke; *n.* plat, tungt Fald.
Stab'ber (stæb'bør), *n.* Snigmorder.
Sta-bil'i-tate (stå-bil'i-teit), *v.* befæste.
Sta'ble-room (steibl-rum), *n.* Fjøsrum, Staldrum. [Diligencekusk.
Stage'-driv'er (steidsj'draiv'ør), *n.*
Stage'-man'a-ger (steidsj'mæn'ådjør), *n.* Regissør, Scenedirektør.
Stalk'er (stak'ør), *n.* En som lister sig; En som gaar stolt; Slags Fiskergarn.
Stam'mer-ing (stæm'mør-ing), *a.* stammende, stam.
Stam'mer-ing-ly (stæm'mør-ing-lĭ), *ad.* stammende. [Støder; Pukværk.
Stamp'er (stæmp'ør), *n.* Stampe;
Stamp'ing (stæmp'ing), *n.* Stampen; Stempling. [ør), *n.* Fanebærer.
Stand'ard-bear'er (stænd'ærd-bær'-
Stand'ing-room (stænd'ing-rum), *n.* Plads til at staa, Plads for Staaende.
Stand'-point (stænd'point), *n.* Standpunkt. [staaen, Standsning.
Stand'-still (stænd'stil), *n.* Stille-
Starched (stärtsjt), *a.* stivet; stiv.
Star'-span'gled (stär'spæng'gld), *a.* overstrøet med Stjerner.
Star'-span'gled ban'ner stär'spæng'gld bæn'nør, *n.* Stjernebanneret
Start'er (stärt'ør), *n.* En som begynder eller lader begynde (et Foretagende osv.); Igang-Sætter, Starter; Støverhund; En som ræddes, Kryster.
Start'ing (stärt'ing), *n.* det at sætte igang, Igangsættelse; Begyndelse; Opbrud; Skyhed.
Star-va'tion (stär-veisjøn), *n.* Hungersdød; Sult, [illegible] Nødlidenhed; forkommet Tilstan[illegible].
State'-pris'on (steit'pris'n), *n.* Statsfængsel.
States'man-like (steists'mæn-laik), *a.* som en Statsmand, diplomatisk.
States'man-ship (steits'mæn-sjip), *n.* en Statsmands Egenskaber, Dygtighed, Virksomhed, Embede osv. [tistiker.
Stat'is-ti'cian, stæt'is-tisj'ĕn, *n.* Sta-
Staunch (stäntsj), se Stanch.
Stead'fast-ly (stĕd'fåst-lĭ), *ad.* fast, trofast, standhaftig. [Dampkjedel.
Steam'-boil'er (stïm'boil'ør), *n.*
Steam'-ship (stïm'sjip), *n.* Dampskib.
Steel'y (stïl'i), *a.* af Staal; staalhaard; staaldannende. [bratne.
Steep'en (stïp'n), *v.* blive brat el. stejl,
Stick'er (stïk'ør), *n.* Plakatklistrer, Opklæber; Noget som klæber eller hænger fast; paahængelig Person, Plageaand; uafsættelig Artikel.
Still'-birth (stïl'børth), *n.* Dødfødsel
Stir'ring (stør'ring), *a.* bevægende; virksom; spændende.
Stock'-ex-change' (stak'ĕx-tjeindsj') *n.* Fonds-Børs.
Stock'-farm'er (stak'färm'ør) } *n.*
Stock'-rais'er (stak'reis'ør) } en Landmand som især giver sig af med Kreaturhold. [Brændsel paa.
Stoke (stōk), *v.* rage op i Ilden; lægge
Sto'ker (stō'kør), *n.* Fyrbøder.
Stone'blind (stōn'blaind), *a.* stokblind.
Stone'-ma'son (stōn'meisn), *n.* Murer, Graastensmurer.
Stone'-pit (stōn'pit), *n.* Stenbrud.
Stone'throw (stōn'thrō), *n.* Stenkast.
Store'-keep'er (stōr'kïp'ør), *n.* Pakhusforvalter, S. T. Magasinforvalter; Detaljhandler, Handelsmand.
Store'-pay (stōr'pei), *n.* Betaling med Varer istedet for Penge.
Store'-room (stōr'rum), *n.* Forraadskammer, Vareoplagshus; S. T. Hellegat, Kjelder.
Sto'rey (stō'rĭ), *n.* Etage.
Stor'ing (stōr'ing), *n.* Oplæggelse af Varer paa det Sted, hvor de skal holdes opbevarede. [bog; Æventyrbog.
Sto'ry-book (stō'rĭ-buk), *n.* Historie-
Stove'-pipe (stōv'paip), *n.* Ovnsrør; høj Flos (Hat).

Strained (strēnd), *a.* anstrengt, forstrakt; forceret, tvungen.
Strain'ing (strēn'ing), *n.* Anstrengelse; Stramning; Siling, Filtrering; *a.* anspændt; strammende.
Strait'ened (strēt'end), *a.* trang, indskrænket, trykkende.
Street'-car (strīt'kär), *n.* Sporvogn.
Street'-cross'ing (strīt'krɔs'ing), *n.* brolagt Overgang (over en Gade).
Street'-walk'er (strīt'ugk'ør), *n.* Gadetøs, Gadeskjøge. [ning, Strækk.
Stretch'ing (strētsj'ing), *n.* Strækk-
Strik'er (strai'kør), *n.* Streiker, Streikende; En eller Noget som slaar; Noget som gjør Indtryk.
Strik'ing-ly (strai'king-li), *ad.* slaaende, træffende, paafaldende.
String'-beans (string'bīns), *n. pl.* tyrkiske Bønner, Snittebønner *pl.*
Strin'gen-cy (strin'djen-si), *n.* bindende Kraft; Strenghed.
Strin'gent-ly (strin'djent-li), *ad.* strengt, skarpt; tvingende; eftertrykkelig.
Strode (strōd), skrævede, *imp.* af Stride
Strong'-mind'ed (strang'maind ed), *a.* energisk, aandskraftig, aandsdygtig.
Strut'ter (strøt'tør), *n.* Praler.
Stuck'-up' (støk'øp'), *a.* stolt, indbildsk, opblæst, overlegen. [ter *pl.*
Stud'ding (stød'ding), *n.* Poster, Støt-
Stud'-horse (stød'hɔrs), *n.* (Stöd-) Hest, -Hingst, Beskeler.
Stum'bling (støm'bling), *n.* Snublen.
Stump'er (stømp'ør), *n.* drøj Skrøne.
Stun'ned (stønd), *a.* bedøvet, forbauset
Stun'ning (støn'ning), *a.* bedøvende, prædøvende; som er af første Rang, som har vasket sig, aldeles forbausende.
Sty'let (stai'let), *n.* liden Dolk.
Sub (søb), *n.* Underordnet, Subaltern-Officer; En som har midlertidig Bestjæftigelse. [*n.* Underkomite.
Sub'-com-mit'tee (søb'kam-mit'ti),
Sub'-ed'i-tor (søb'ed'i-tør), *n.* Underredaktør, Hjelperedaktør, Redaktionssekretær.
Sub-stan'ti-a'tion (søb-stæn'sji-ei'sjøn), *n.* Bevis, Bevisførelse.
Sub'stan-ti'val (søb'stæn-tai'vel), *a.* substantivisk. [ger.
Suc-ceed'er (søk-sid'ør), *n.* Efterføl-
Suc-ceed'ing (søk-sid'ing), *a.* efterfølgende, paafølgende, følgende.
Sulk (sølk), *v.* furte, være vred.
Sul'len-ly (søl'len-li), *ad.* trist, sørgelig, vrantent; egensindig; med Ondskab
Sum'ma-rize (søm'må-rais), *v.* fremstille i Korthed. [mation; Sum.
Sum-ma'tion (søm-mei'sjøn), *n.* Sum-
Sum'ming--up' (søm'ming-øp'), *n.* Opsummering; Optælling; Rekapitulation. [gang.
Sun'down' (søn'daun'), *n.* Solned-
Sun'fish (søn'fisj), *n.* Maanefisk, Klumpfisk.
Sunk'en (søngkn), *a.* sunken.
Su-pawn' (sjü-pan'), *n.* Majsgrød.
Su'per-vis'al (sjü'pør-vais'el, *n.* Opsyn
Sup-pli'er (søp-plai'ør), *n.* En som forsyner, forstrækker, yder osv.
Sup-port'er (søp-pōrt'ør), *n.* Understøtter, Beskytter, Hjælper; Støtte.
Sup-pos'ing (søp-pōs'ing), *particip.* forudsat at, i det Tilfælde, f. Ex.
Sup-press'ive (søp-près'iv), *a.* undertrykkende.
Sur-pris'ing-ly (sør-prais'ing-li), *ad.* forbausende; overraskende.
Sur're-but'tal (sør'ri-bøt'tel), *n.* Klagerens Indlæg som Svar paa Forsvarerens Indlæg.
Sur-vey'ing (sør-vei'ing), *n.* Landmaaling; Farvandsunderspgelser *pl.*
Sur-viv'ing (sør-vaiv'ing), *a.* gjenlevende. [bridsj), *n.* Hængebro.
Sus-pen'sion bridge (søs-pen'sjøn
Sweat'er (suet'ør), *n.* Sveder; Arbejdsherre som betaler knap Løn; Uldskjorte.
Sweat'ing (suet'ing), *n.* Sveden.
Sweep'ing (suip'ing), *a.* omfattende; almindelig, overvældende. [skarn.
Sweep'ings (suip'ings), *n. pl.* Fejes-
Sweet'--ap'ple (suit'æp'pl), *n.* Flasketræ; Flasketræ-Frugt; en Art Anona.
Sweet'--oil (suit'oil), *n.* Madolje.
Sweet'--po-ta'to (suit'pō-tei'tō), *n.* Batate.

Switch'ing–en'gine (ſwĭtsj'ĭng-ĕn'-djĭn), *n.* Skifte-Lokomotiv. [ſkifter.
Switch'–man (ſwĭtsj'mæn), *n.* Spor-
Sym'pa-thet'ic-al (ſĭm'på-thĕt'ĭk-ĕl), *a.* ſympatetiſk.
Sym'pa-thet'ic-al-ly (ſĭm'på-thĕt'ĭk-ĕl-lĭ), *ad.* paa en ſympatetiſk Maade.
Syn'o-nym (ſĭn'ö-nĭm), *n.* Synonym, enstydigt Ord.
Syr'up (ſĭr'øp), *n.* Sirup.
Sys'tem-at'ic-al (ſĭs'tĕm-ĕt'ĭk-ĕl), *a.* ſyſtematiſk.

Ta'ble–talk (te'ĭbl-tak), *n.* Konverſation ved Bordet.
Taken (te'ĭkn), taget, *p. p.* af Take.
Tale'tell'er (te'ĭl'tĕl'ør), *n.* En ſom fortæller Hiſtorier.
Tal'low-ish (tæl'lö-ĭsj), *a.* talgagtig.
Tam'a-rack (tæm'å-ræk), *n.* ameriſanſk Lærketræ (Hackmatack).
Ta'–ta' (tä'tä'), *i.* nana! adjø! farvel!
Tax'pay'er (tæks'pe'ør), *n.* Skatyder.
Teach'ing (tĭtsj'ĭng), *a.* undervi-ſende, holdende i Skole; Lærer-; *n.* Un-dervisning, Lærervirkſomhed; Lære.
Teeth (tĭth), Tænder (*pl.* af Tooth).
Te'di-ous-ly (tĭ'dĭ-øs-lĭ), *ad.* kjed-ſommelig; trættende; kjedelig.
Teet'er (tĭt'ør), *v.* gynge, huſke, "reie".
Tel'e-graph–op'er-a'tor (tĕl'ĭ-græf-øp'ør-e'ĭtør), *n.* Telegrafiſt.
Tell'ing (tĕl'ĭng), *a.* Indtryk-gjørende, dybt virkende, virkningsfuld.
Tem'pered (tĕm'pørd), *a.* ſtemt, i Humør (godt eller ſlet); af Sindelag.
Tempt'ing (tĕmpt'ĭng), *a.* forføriſk, tillokkende, friſtende.
Ten'der–heart'ed (tĕn'dør-härt'ĕd), *a.* ømhjertet, blødhjertet.
Ter'ror–strick'en (tĕr'rør-ſtrĭk'n) }
Ter'ror–struck (tĕr'rør-ſtrøk) }
a. ſkrækſlagen.
Tes'ti-fi'er (tĕs'tĭ-fai'ør), *n.* Bevidner.
Thank(s)'–of'fer-ing (thængk(s)'-øf'før-ĭng), *n.* Takoffer.
The-os'o-phy (thĭ-øs'ö-fĭ), *n.* Theo-ſofi, Visdom i Gud eller i Guds Aand (ikke i Verdens Aand).
Thieves (thĭvs), Tyve (*pl.* af Thief).
Think'er (thĭngk'ør), *n.* Tænker.
Think'ing (thĭngk'ĭng), *n.* Tænkning.
Tho' (dhö), endſkjønt, uagtet (For-kortelſe af Though).
Thrash'ing (thræsj'ĭng) } *n.* Tærſk-
Thresh'ing (thrĕsj'ĭng) } ning; Bank, Luſing, Juling, Overhaling.
Through'–tick'et (thrų'tĭk'ĕt), *n.* Gjennemgangsbillet.
Through'–train (thrų'tre'ĭn), *n.* Gjennemgangstog.
Thun'der–storm (thøn'dør-ſtørm), *n.* Tordenbyge, Uvejr med Torden.
Tights (taits), *n. pl.* tætſluttende Benklæder, ſom tilknappes om Ankelen.
Time'–ta'ble (taim'te'ĭbl), *n.* Fart-plan (for Jernbanetog), Timetabel.
Tin'–type (tĭn'taip), *n.* Fotografi ta-get paa en Tinplade.
Tire'less (tair'lĕs), *a.* utrættelig.
Ti'tled (tai'tld), *a.* betitlet.
Ti'tle–deed, tai'tl-dĭd, *n.* ſkriftligt Be-vis paa Adkomſt til en Ejendom, Skjøde
Ti'tle–page (tai'tl-pe'ĭdsj) *n.* Titelblad
Toast'–mas'ter (töſt'mås'tør), *n.* Skaal-Dirigent; Kjøgemeſter.
Toi-lette' (toi-lĕt'), ſe Toilet.
Tone'less, tön'lĕs, *a.* tonløs; umuſikalſk
Tounge'–tie, tøng'tai, *n.* Tungebaand; *v.* gjøre tungebundet, gjøre maalløs.
Ton(n)'ish (tön'ĭsj), *a.* fin, fornem.
Tort'ur-er (tart'jür-ør), *n.* Bøddel; En ſom piner eller plager.
Tour'na-ment (tųr'- el. tør'nå-mĕnt) *n.* Turnering, Ridderſpil.
Tow'boat (tö'bøt), *n.* Bugſerbaad.
Town'clerk–(taun'klørk), *n.* Byſkriver
Town'–hall (taun'hål), *n.* Raadhus.
Trade'–mark (treĭd'märk), *n.* Vare-mærke, Fabrikmærke.
Trad'er (treĭd'ør), *n.* Handelsmand; Praktikus, øvet Mand; Handelsſkib.
Trad'ing (treĭd'ĭng), *n.* Handel; Tuſk-handel; *a.* handlende; byttende.
Train'er, treĭn'ør, *n.* Oppøver; Trænerer
Train'ing (treĭn'ĭng), *n.* Oplærelſe, Opdragelſe; Oppøvelſe; Trænering.
Tram'–car (træm'kär), *n.* Sporvogn.

Tram'pling (træm'pling), *n.* Trampen
Trem'bling (trem'bling), *n.* Skjælven, Bæven; *a.* skjælvende, bævende.
Tri-an'gu-lar-ly (trai-æng'gjü-lør-li), *ad.* triangulært, som en Triangel.
Trick'y (trik'i), *a.* snu, slu, fuld af Kneb.
Tried (traid), *a.* prøvet.
Trol'l(e)y (trɔl'li), *n.* Tralle; Blok.
Trol'l(e)y-car (trɔl'li-kär), *n.* Sporvogn (som drives ved Electricitet).
Truck'man (trʊk'mæn), *n.* En som driver en Blokvogn; Byttehandler.
True'love (trʉ'lʊv), *n.* (den Elskede); Firblad (Plante).
True'ness (trʉ'nes), *n.* Troskab, Ærlighed.
Try'ing (trai'ing), *a.* paa Prøve sættende; som leter paa; anstrengende; kritisk, vanskelig.
Turn'ing (tørn'ing), *n.* Turnering; Drejning.
Turn'–out' (tørn'aut'), *n.* Strejk; Udseende; Kjøretøj; Nettoindtægt.
Turn'–o'ver, tørn'ō vør, *n.* Væltning; et Slags Tærte; *a.* til at brætte ned.
Type'–found'er (taip'faund'ør), *n.* Skriftstøber.
Type'–found'ry (taip'faund'ri), *n.* Skriftstøberi.
Type'–writ'er (taip'rait'ør), *n.* Skrivemaskine; den som styrer Maskinen.
Type'–writ'ing (taip'rait'ing), *n.* det at drive en Skrivemaskine; Arbejdet som udføres ved Maskinen.

Uls'ter (ʊls'tør), *n.* et Slags uldent Tøj; Fries; et Overstykke eller en Frakke af dette Tøj; Ulster.
Un-asked' (ʊn-åskt'), *a.* ikke spurgt, uspurgt; ubuden; uopfordret.
Un-busi'ness-like (ʊn-bis'nes-laik), *a.* ikke forretningsmæssig.
Un-claimed' (ʊn-kleimd'), *a.* ukrævet, ikke fordret, ikke forlangt.
Un'der–es'ti-mate' (ʊn'dør-es'ti-meit'), *v.* undervurdere.
Un'der-wear (ʊn'dør-wær), *n.* Underklæder *pl.*
Un-did' (ʊn-did'), løste, *imp.* af Undo.
Un-e'ven-ly (ʊn-i'vn-li), *ad.* ujævnt.
Un'fa-mil'iar (ʊn'få-mil'jør), *a.* ikke fortrolig; ubekjendt; usædvanlig.
Un-filled' (ʊn-fild'), *a.* ufyldt, ikke fyldt.
Un-nat'ur-al-ly (ʊn-næt'jür-ël-li), *ad.* unaturlig.
Un-no'ticed (ʊn-nō'tist), *a.* ikke taget Hensyn til, ikke vist Opmærksomhed.
Un-pun'ished, ʊn-pʊn'isjt, *a.* ustraffet
Un-read'a-ble (ʊn-rid'å-bl), *a.* ulæselig.
Un're-li'a-ble, ʊn'ri-lai'å-bl, *a.* upaalidelig.
Un're-veal'ed (ʊn'ri-vild'), *a.* ikke aabenbaret, uopdaget.
Un're-ward'ed (ʊn'ri-ugrd'ëd), *a.* ubelønnet.
Un-ripe'ness (ʊn-raip'nes), *n.* Umodenhed.
Un-said' (ʊn-sëd'), *a.* usagt.
Un-sat'is-fi'ed (ʊn-sæt'is-faid'), *a.* utilfreds.
Un-sep'a-ra-ble (ʊn-sep'å-rå-bl), *a.* uadskillelig.
Un-skilled' (ʊn-skild'), *a.* udygtig, uerfaren.
Un-sold' (ʊn-sōld'), *a.* usolgt.
Un'sur-passed' (ʊn'sør-pæst'), *a.* uovergaaet.
Un'sus-pect'ed (ʊn'sʊs-pekt'ëd), *a.* ikke mistænkt.
Un-thank'ful (ʊn-thængk'fʉl), *a.* utaknemlig.
Un-trained' (ʊn-treind'), *a.* ikke lært; uøvet; udisciplineret.
Un-touched' (ʊn-tʊtsjt'), *a.* urørt, uprøvet; uerfaren; ikke forhørt for Retten.
Un-trim'med (ʊn-trimd'), *a.* ikke beskaaret eller beklippet; upyntet, usmykket
Un-war'rant-ed (ʊn-wɔr'rænt-ëd), *a.* ikke at lide paa.
Un-wrap' (ʊn-ræp'), *v.* vikle løs eller op, udfolde, aabne.
Used (jʉst), *a.* vant; — to, vant til, vant med.
Us'er (jʉs'ør), *n.* Bruger, Anvender.
U'til-i-za'tion (jʉ'til-i-zei'sjøn), *n.* Gavn, nyttig Anvendelse.
U'til-ize (jʉ'til-ais), *v.* gjøre fordelagtig, benytte el. anvende godt; vinde.

Va'ri-a-bil'i-ty (vei'ri-å-bil'i-ti), *n.* Foranderlighed, Ustadighed.
Vat'i-can (væt'i-kæn), *n.* Vatikan.
Veg'e-ta'ri-an (vedj'i-tei'ri-ën), *n.* En som nærer sig af Planteføde, En som anser Planteføde for den sundeste Næring.

Ve-ni're (vi-nai'ri), *n.* skriftlig Befaling til Fogden at sammenkalde en Jury; Liste over de Mænd, som staa for Tur til at tjene i Juryen. [=Tøj.
Vest'ing (vĕst'ing), *n.* Vest-Stof eller
Vi-ca'ri-ate (vi-kei'ri-ĕt), *n.* Vikariat.
Vi'ce--ver'sa (vai'si-vör'så), *ad.* omvendt, tværtimod.
Vis'-a-vis' (vi'så-vi'), *n.* (fransk) Vis-a-Vis (en Vogn til to Personer, der sidde lige over for hinanden; En som sidder, staar el. danser lige over for).
Viz (viz) *ad.* nemlig.
Vot'ing (vōt'ing), *n.* Votering, Afstemning. [simpel, nedværdige.
Vul'gar-ize (vŏl'gĕr-ais), *v.* gjøre

Waf'fle-i'ron (ᵘɑf'fl-ai'ørn), *n.* Vaffeljern.
Wag'gon (ᵘæg'øn), se Wagon.
Wag'(g)on-mak'er, ᵘæg'øn-mei'kør, *n.* Vognmager. [Waggon-maker.
Wag'(g)on-wright (ᵘæg'øn-rait), se
Wait'ing (ᵘeit'ing), *a.* opvartende; ventende; *n.* Opvartning; Venten.
Wait'ress (ᵘeit'rĕs), *n.* Opvarterske.
Wak'er (ᵘeik'ør), *n.* Vaager; En som vaagner.
Walk'-o'ver (ᵘɑk'ō'vør), *n.* let Sejer; Omvalg uden Opposition; *v. fig.* vinde en let Sejer. [(politisk).
Walk'-a-way' (ᵘɑk'å-ᵘei'), *n.* let Sejer
Wall'-pa per (ᵘɑl'pei'pør), *n.* Tapetpapir. [sten.
Wall'-rock (ᵘɑl'rɑk), *n.* Bygnings-
Wan'der-ing (ᵘɑn'dør-ing), *n.* Omvandring, Omflakken; Vildfarelse, Afvigelse, Ustadighed; Adspredthed, Forvirring (Tankernes eller Sindets).
Want'ing (ᵘɑnt'ing), *a.* manglende, fejlende; undladende at gjøre sit (til Noget), forsømmelig; *ad.* undtagen.
War'-path (ᵘɑr'päth), *n.* Krigssti.
War'rant-er (ᵘɑr'rænt-ør), *n.* En som giver Fuldmagt, Mandant; Borgen
Wash'-out (ᵘɑsj'aut), *n.* Bortskyllen af Jord (fra en Vej eller et Banelegeme f. Ex.). [trængt af was not).
Wasn't (ᵘɑsnt), var ikke (sammen-
Watch'ing (ᵘɑtsj'ing), *n.* Vaagen.
Wa'ter-ing, ᵘɑ'tør-ing, *n.* Vanding; det at forsyne med Vand; Vatring.
Wa'ter-tank (ᵘɑ'tør-tængk), *n.* Vandbeholder. [sommelig.
Wea'ri-ly (ᵘi'ri-li), *ad.* træt; møj-
Wear'ing (ᵘær'ing), *n.* Klædning; *a.* opslidende; som bæres eller bruges.
Weav'ing, ᵘiv'ing, *n.* Vævning.
Wed'ding-par'ty (ᵘĕd'ding-pär'ti), *n.* Bryllupsgilde, Bryllupslag, Brudefølge. [kjendt, kjendt.
Well'-known (ᵘĕl'nōn), *a.* velbe-
Well'--nigh (ᵘĕl'nai), *ad.* næsten, mestendels. [ende, velhavende.
Well-to-do (ᵘĕl-tu-du), *a.* velstaa-
Wher-ev'er (ʰᵘær-ĕv'ør), *ad.* hvorsomhelst, overalt hvor.
Whin'ock (ʰᵘin'ɑk), *n.* Bøg-Gris.
Whip'per (ʰᵘip'pør), *n.* En som pisker eller tugter; Kulmaaler, Kulsjouer.
Whit'sun (ʰᵘit'søn), *n.* & *a.* Pinse.
Whole'sal'er, hōl'seil'ør, *n.* Grosserer
Wild'ish (ᵘaild'isj), *a.* noget vild af sig.
Wil'ful (ᵘil'ful), se Willful.
Wil'ful-ly (ᵘil'ful-li), se Willfully.
Wil'low--grouse (ᵘil'lō-graus), *n.* (amerikansk) Dal- eller Li-Rype.
Win'dow--frame (ᵘin'dō-freim), *n.* Vindueskarm.
Wire'--pull'ing (ᵘair'pul'ing), *n.* det at trække Traadene ved Dukkespil; *fig.* hemmelig Indflydelse paa og Magt over Andre (helst politisk).
Wom'an--kind (ᵘum'ĕn-kaind), *n.* Kvindekjøn. [Vedgaard.
Wood'--yard (ᵘud'järd), *n.* Vedplads,
Worn'--out' (ᵘörn'aut'), *a.* udslidt.
Would'--be' (ᵘud'bi'), *a.* som liker at være eller blive, som vil være eller foretiller at være (Noget).
Wouldn't (ᵘudnt), vilde (eller vil) ikke (sammentrængt Form af would not).

Yan'kee--doo'dle (jæng'ki-du'dl), *n.* en meget munter og yndet Folkesang (nordamerikansk).
You bet (ju bĕt), *i.* det kan De vædde paa! vær sikker!